

Holy Bible

Aionian Edition®

תנך עברי מודרני
Modern Hebrew Bible

AionianBible.org

התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2023

Source text: eBible.org

Source version: 10/20/2023

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 4.13.11 (Pro) on 12/11/2023

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

	עדות חדשה	הברית החדשה
505	מatio	בראשית .....
527	מאرك	שנות .....
541	ליקס	ויקרא .....
564	נון	במדבר .....
582	מעשי השליחים	דברים .....
606	אל-חרוזמים	יהושע .....
616	הראשונה אל-תקוננותים	שופטים .....
626	השנייה אל-תקורנותים	שמואל א .....
632	אל-תגלטים	שמואל ב .....
636	אל-האפסים	מלכים א .....
639	אל-הפלחים	מלכים ב .....
642	אל-תקולפים	ישעה .....
645	1 סלוניים	ירמיה .....
647	2 סלוניים	יזוקאל .....
649	1 טימוטי	תויש .....
652	2 טימוטי	יואל .....
654	אל-טיטוס	עמוס .....
656	אל-פלימון	עברית .....
657	אל-הערבים	יונה .....
664	יעקב	מיכה .....
667	הראשונה לפטרוס	נחום .....
670	השנייה לפטרוס	חבקוק .....
672	הראשונה ליווחנן	צפניה .....
675	השנייה ליווחנן	חגי .....
676	השלישית ליווחנן	זכירה .....
677	יהוּדָה	מלאי .....
678	חוון יוחנן	תהלילים .....
		airoב .....
		משלי .....
		רות .....
		שיר השירים .....
		קלהות .....
		איכה .....
		אסתר .....
		דניאל .....
		עזרא .....
		נהמיה .....
		דברי הימים א .....
		דברי הימים ב .....
		נספח .....
		מדרך הקורא .....
		מילון .....
		מפות .....
		עצה .....
		Doré אירורים .....

הברית הישנה

וינרש את האדם וישכן מكرם לנו עדן את הARBים ואת להט החורב המותהפהת לשומר את דרך עז החיים:
(בראשית 3:24)

בראשית

1

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמו כדרמותנו וירדו בדנתם
הים ובכעופ השמים ובבבמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ: 27 ווירא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אליהם ברא אותו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ווירך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
הארץ וככבה והרדו בדנתם הים ובכעופ השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את
כל עשב זרע וזרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ וזרע זרע لكم יהיה לאכלת: 30 וולכל
חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל יריד עשב לאכלת ויהי כן: 31
וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי עבר
והי בקר יום הששי:

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה והוא ישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות: 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמי: 5 וכל שיח השדה טרם
יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6
ואיד עללה מן הארץ והשקה את כל פני הארץ: 7
ויצא יהוה אלהים את האדם עבר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים וייה האדם לנפש היה: 8 ויטע יהוה
אליהם נן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יציר: 9
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד לمرאה
וטוב למאכל ועץ החיים בתחום הגן ועץ הדעת טוב ורע:
10 ונחר יצא מעדן להשקות את הנן ומשם יפרד והיה
לארכבה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסביב את כל
ארץ החווילא אשר שם הוזבב: 12 וזהב הארץ הזה טוב
שם הבדלח ואבן השם: 13 ושם הנחר השלישי הוא פרת:
14 והוא החלק קדמת אשור והנחר הרביעי הוא פרת: 15
ייח יהוה אלהים את האדם וינחיו בנן עדן לעבדה
ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר פרו ורבו ומלאו
עץ הנן אכל תאכל: 17 ומגע הדעת טוב ורע לא תאכל
מןנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: 18 ויאמר יהוה

בראשית בראשית את השמים ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובוה וחש על פני תהום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים: 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור: 4 ווירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין
האור ובין החשך: 5 ווירא אלהים לאור ים ולהשך
קרא ללה והוא ערבי ויהי בקר ים אחד: 6 ויאמר אלהים
יהי רקיע בתוך המים והוא מבידיל בין מים למים: 7
וישא אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת
לרקע ובין המים אשר מעל לרקע ויהי כן: 8 ווירא
אליהם לרקע שמים והוא ערבי ויהי בקר ים שני: 9
ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה ויהי כן: 10 ווירא אלהים ליבשה ארץ
ולמקווה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: 11 ויאמר
אליהם תרשא הארץ דשא עשב מזריע ורע עץ פרו
עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12
וتوצא הארץ דשא עשב מזריע ורע למין זה ועץ עשה
פרי אשר זרעו בו למין זה וירא אלהים כי טוב: 13 ויהי
ערבי ויהי בקר ים שלישי: 14 ויאמר אלהים יהי מאורת
ברקיע השמים להבדיל בין הימים ובין הלילה והו
לאחת ולמועדים ולימים ושנים: 15 והוא למאורת ברקיע
השמים להאייר על הארץ ויהי כן: 16 וויש אלהים את
שני המאות הגדלים את המאור גנדל למשלת הימים
ואת המאור הקטן למשלת הלילה ואת הכוכבים: 17
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאייר על הארץ: 18
ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך
וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערבי ויהי בקר ים רביעי:
20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרצ נפש היה ונוף עופף
על הארץ על פני רקייע השמים: 21 ווירא אלהים את
התנים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו
הימים למייהם ואת כל עוף כף למין זה וירא אלהים
כי טוב: 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את הימים בימים והעוף ירב בארץ: 23 ויהי ערבי ויהי
בקר ים חמישי: 24 ויאמר אלהים תוצאה הארץ נפש
יהיה למינה בהמה ורמשׁ וחיתו ארץ למינה ויהי כן: 25
וישא אלהים את חיות הארץ למינה ואת הבבמה למינה
ואת כל רמשׁ האדמה למינה וירא אלהים כי טוב: 26

והרnek בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך : 16 וולאדם אמר כי שמעת לכול אשתקד והאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל מלמן אדרורה האדמה בעבורך בעצבון תأكلנה כל ימי חייך : 18 וקוץ ודרדר חמוץ לך ואכלת את עשב השדה : 19 בזעט אפיק תאכל לחם עד שובר אל האדמה כי ממנה לקחת כי עבר אתה ואל עפר תשוב : 20 ויקרא האדם שם אשתו חווה כי הוא היהת אם כל חי : 21 וויש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממננו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולחק נם מעץ החיים ואכל וחיו לעלם : 23 וישלחו יהוה אלהים מן עדן לעבד את האדמה אשר לך משם : 24 ויגרש את האדם וישכן מוקדם לנין עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפהכת לשמר את דרכך עץ החיים :

4 והאדם ידע את חווה אשתו ותחר ותلد את קין ויאמר קניתו איש יהוה : 2 ותחספ לולדת את אחיו את הבעל וייה הבעל רעה צאן וקין היה עבר אדמה : 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה : 4 ותבלע הביא נס הוא מבכורות צאניו ומחלבhnיו וישע יהוה אל הבעל ואל מנחתו : 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקון מאיד ויפלו פניו : 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפל פניך : 7 הלא אם תיטיב שאתה ואם לא תיטיב לפתח התאט רבץ ואליך תשוקתו אתה תמשל בו : 8 ויאמר קין אל הבעל אחיו וייה בחיותם בשדה ויקם קין אל הבעל אחיו ויהרגנו : 9 ויאמר יהוה אל קין אין הבעל אחיך ויאמר לא ידעתך השمر אחוי אנכי : 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה : 11 וועתה אדרור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך : 12 כי תעבר את האדמה לא תספ תחת כחה לך נע וננד תהיה בארץ : 13 ויאמר קין אל יהוה גדור עוני מנשא : 14 הנה גרש את הרים מעלה בני האדמה ומפניך אסתה והיית נע ונדר בארץ והיה כל הארץ מצעדי והרני : 15 ויאמר לו יהוה לך כל הרון קון שבעתים יקס וישם יהוה לךין אותן לבתית הכוות אותו כל מצאו : 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמתה עדן : 17 וידע קין את אשתו ותחר ותל את חנןיך וייה בנה עיר ויקרא שם העיר בשם בנו חנוך : 18 ווילך להנוך את עירך ויעירך ילך את מהוויאל

אליהם לא טוב היהו האדם לבדו עשה לו עוזר כנדתו : 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וכל אשר יקרה לו האדם נשפח היה הוא שמו : 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעופות השמיים ולכל חיות השדה ולאדם לא מצא עוזר כנדתו : 21 וויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ווישן ויקח אותה מצלעתו ויסגר בשער תחתנה : 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר ליה מן האדם לאשה ובאה אל האדם : 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרו לאתה יקרהasha כי מאיש לךחה זאת : 24 על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודק באשתו והוא לבשר אחד : 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו :

3 והנה היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הנן : 2 ותאמր האשה אל הנחש מפרי עץ הנן נאכל : 3 ומפרי העץ אשר בתוך הנן אמר אלהים לא תאכלו ממן ולא תנגע בו פן תמתונן : 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתונן : 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממן ונפקחו ענייכם והייתם כאלהים יידעו טוב ורע : 6 ותראה האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאהו הוא לעינים ונחמד העץ להשכילה ותקח מפרי ותאכל ותתנן נס לאישה עמה ויאכל : 7 ותפקתנה עניינו שנייהם וידעו כי עירם הם ויתפררו עליה ana ויעשו להם הנרתת : 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מטהלך בן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הנן : 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : 10 ויאמר את קלך שמעתי בן ואירא כי עירם אני ואתבא : 11 ויאמר מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבתו אכל ממן אכלת : 12 ויאמר האדם האשה אשר נתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל : 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אדרור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על נחך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך : 15 ויאיבח אשית בינה ובין האשה ובין זריך ובין זרעה הוא ישופך ראש ותאה תשופנו עקב : 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבון

חנוך את האלהים אחריו הולידו את מתחולח שלש מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 23 ויהי כל ימי חנוך חמש ושים שנה ושלש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לחק אותו אליהם: 25 ויהי מתחולח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ווילד את למלך: 26 ויהי מתחולח אחריו הולידו את למלך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 27 ויהי כל ימי מתחולח השע ושים שנה ותשע מאות שנה וימת: 28 ויהי למלך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ווילד בן: 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ונחמןו מעשנו ומעצבון יידינו מן האדמה אשר ארחה יהוה: 30 ויהי למלך אחריו הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 31 ויהי כל ימי למלך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ווילד נח את שם נח ואת יפת:

6 ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנותו ילדו להם: 2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחזרו: 3 ויאמר יהוה לא ידרון רוחיו באדם לעלם בשגם הואبشر והוא ימי מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם ונם אחרי כן אשר יבואו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יציר מהשבת לבוך רע כל היום: 6 ווינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראשי מעל פני האדמה מ אדם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן בעיני יהוה: 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו את האלהים התהלך נח: 10 ווילד נח שלשה בניים את שם נח ואת יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא האלהים את הארץ והנה נשחה כי השחות כלבשר את דרכו על הארץ: 13 ויאמר אלהים לנו קץ כלבשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: 14 עשה לך כתבת עצי גפר קנים תעשה את התבבה וככפרת אתה מבית ומתחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבבה חמישים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה: 16 צהר תעשה לתבבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח ומחיאאל ילד את מתחאל ומתחואל ילד את למלך: 19 ויהי לו למלך שני נשים שם האחת ערדה ושם השנייה צליה: 20 ותולד ערדה את יבל והוא אביו יש בא האל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא הרה אביו כל חפש כנור ועוגב: 22 וצילה גם הוא ילדה את טובל קין לטש כל חרשנהשת וברזיל ואחות טובל קון נעמה: 23 ויאמר למלך לשינוי ערדה וצילה שמען נשי למלך האונה אמרתי כי איש הרנתוי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמלך שבעים ושבעה: 25 וידיע אדם עוד את אשתו ותולד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אליהים זרע אחר תהה הבבלי הרגנו קין: 26 ולשת נם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנטוש או הוול לקרא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדים ביום ברא האלים אדם בדמות האלים עשה אותו: 2 זכר ונקבה בראמ וברך אתם ויקרא את שמו אדם ביום הבראים: 3 ויהי אדם שלשים ומאת שנה ווילד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: 4 ויהיימי אדם אחריו הולידו את שת שמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 5 ויהי כל ימי אדם אשר חיו תשע מאות שנה ותשעים שנה וימת: 6 ויהי שת חמש שנים ומאת שנה וילד את אנטוש: 7 ויהי שת אהרי הולידיו את שמנה מאות שנה ווילד שנים ושמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 8 ויהי כל ימי שת שבע שנים ושת עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: 9 ויהי אנטוש תשעים שנה ווילד את קיןין: 10 ויהי אנטוש אהרי אנטוש תשעים שנה ווילד את קיןין: 11 ויהי אנטוש אהרי הולידיו את קיןין חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 12 ויהי כל ימי אנטוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: 13 ויהי קיןין אהרי הולידיו את מהללא אל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 14 ויהי כל ימי קיןין עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: 15 ויהי מהללא אל חמיש שנים וששים שנה ווילד את ירד: 16 ויהי מהללא אל אהרי הולידיו את רד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 17 ויהי כל ימי מהללא אל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: 18 ויהי ירד שתים וששים שנה ומאות שנה ווילד את חנוך: 19 ויהי ירד אהרי הולידיו את חנוך שמנה מאות שנה ווילד בניים ובנותו: 20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: 21 ויהי ירד שבע שנים ושמנה מאות שנה ווילד את מתחולח: 22 ויתהלך

הארץ ויכסו כל ההרים הנבקחים אשר תחת כל השמים:
20 חמש עשרה אמה מלבלה נבררו הימים ויכסו ההרים:
21 ויונע כל בשר הרmuş על הארץ בעופ ובבמה ובכיה
ובכל השערן השערן על הארץ וכל האדם: 22 כל אשר
נשומות רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 ומما
את כל היקום אשר על פניו האדמה מדאם עד בהמה
עד רמש ועד עופ השמים וימחו מן הארץ והוא אף נח
ואשר אותו בתבה: 24 ונבררו הימים על הארץ חמשים
ומאת יום:

8 וזכור אלהים את נח ואת כל החיים ואת כל הבתמה
אשר אותו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו
הימים: 2 ויסקרו מעינות תהום וארכבת השמים ויכלָא
הנשם מן השמים: 3 וישבו הימים מעלה הארץ הלוּך ושוב
ויחסרו המים מוקצת חמשים ומאת יום: 4 ותנה התבה
בחדר השבעי בשבועה עשר יום לחדר העשורי בעשרי
וזהמים היו הלוּך וחסור עד החדר העשורי בעשרי
באחד לחדר נראו ראשי ההרים: 5 ויהיו מקץ ארבעים
יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את
הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ: 8
וישלח את היונה מאתו לראות הקלו הימים מעלה פניו
האדמה: 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו
אל התבה כי מים על פניו כל הארץ וישלח ידו ויקח
ויבא את אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסוף שלח את היונה מן התבה: 11 ותבא אליו
היונה לעת ערब והנה עלה זית טרפ בפיה וידע נח כי
קלו הימים מעלה הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת
ושש מאות שנה בראשון באחד לחדר חרבו הימים מעלה
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פניו
האדמה: 14 ובחרש השני בשבועה ועשרים יום לחדר
בשבעה הארץ: 15 וידבר אליהם אל נח לאמר: 16 צאמן
התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בנים אתך: 17 כל החיים
אשר אתך מכל בשר בעופ ובבמה ובכל הרmuş הרmuş
על הארץ הוציא אתך ושדציו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בנים אתו: 19 כל החיים כל
הרmuş וכל העופ כל רמש על הארץ למשפחתים יצאו
מן התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבתמה
ותליך התבה על פניו המים: 19 והימים נבררו מארך על

התבה בצדקה תשים תחתים שניים ושלשים תשעה: 17 ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ גוע: 18
וקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בניך אתך: 19 ומכל חיי מכל בשר שנים
מכל התבאי אל התבה להחיה אתך זכר ונקבה יהו: 20
מהועף למיןיו ומן הבתמה למיןיה מכל רמש האדמה
למיןינו שנים מכל יבאו אליך להחיות: 21 ואתה קח
לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והוא לך ולهم
לאכללה: 22 ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן עשה:

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל בירתך אל התבה כי
אתך ראוי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל הבתמה
טהורה תחק לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבתמה
אשר לא טהרה הוא שניים איש ואשתו: 3 גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה להזוחות ורע על פניו כל הארץ:
4 כי לימים עוד שבעה אנקוי ממתר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומוחתו את כל היקום אשר עשית
מעל פניו האדמה: 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: 6 ונח
בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: 7 ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בנים אתך התבה מפני מי המבול: 8
מן הבתמה הטהורה ומן הבתמה אשר אינה טהרה וכן
העוף וכל אשר רמש על האדמה: 9 שנים שניים באו אל
נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10
ויהי לשבעת הימים ומני המבול היו על הארץ: 11 בסنة
שש מאות שנה לחני נח בחדר השני בשבועה עשר יום
לחדר ביום זה נקבעו כל מעינות תהום רבה וארכבת
הימים נפתחו: 12 ויהיו הנשים על הארץ ארבעים יום
וארכבים ליל: 13 בעצם היום הזה בא נח שם ושם
ויפת בניו ונח ואשתו ונשי בנים אתך התבה: 14
המה וכל החיים למיןיה וכל הבתמה למיןיה וכל הרmesh
הרMesh על הארץ למיניו וכל העוף למיניו כל ציפור כל
כנף: 15 ויבאו נח אל התבה שניםணים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים: 16 ותבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 ויהיו המבול
ארבעים יום על הארץ וירבו הימים וישאו את התבה
ותרם מעלה הארץ: 18 וינבררו הימים וירבו מאד על הארץ
ותליך התבה על פניו המים: 19 והימים נבררו מארך על

אחרנית וערות אביהם לא ראו : 24 ויקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן : 25 ויאמר אדורו בכנען עבר עבדים יהיה לאחיו : 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי בכנען עבר למו : 27 יפתח אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי בכנען עבר למו : 28 ויהי נח אחר המבול שלוש מאות שנה וחמש שנה ונח : 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת :

10 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ווילדו להם בניים אחר המבול : 2 בני יפת נמר ומגנו ומודיו ויוון ותבל ומשק ותירס : 3 ובני גמר אשכני וריפית ותגרמה : 4 ובני יון אלisha ותרשיש כתים ודדרנים : 5 מלאה נפרדו אי הנויים בארץthem איש לשונו למפשחתם בנייהם : 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען : 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורומה וסבתא ובני רעהה שבא ודדן : 8 וכמוש ילד את נמר הוא החל להיות נבר בארץ : 9 והוא היה נבר ציד לפניו יהוה על כן יאמר כנמרד נבר ציד לפני יהוה : 10 ותהי הראשית ממלכתו בבל וארכד ואcord וככלנה בארץ שנער : 11 מן הארץ היה יצא אשור ויבן את נינה ואת רחבה עיר ואת כלח : 12 ואת רסן בין נינה ובין כלח הוא העיר הגendale : 13 ומצרים ילד את לודים ואת נעמים ואת להבטים ואת נפתחים : 14 ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו מעם פלשתים ואת כפתרים : 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת : 16 ואת היבוס ואת האמרי ואת הנרוני : 17 ואת החוי ואת הערקי ואת החמות ואת הסינוי : 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמות ואת נפוץ משפטות הכנעני : 19 ויהי נבול הכנעני מצדן באכה נדרה עד עזה באכה סדרה ועمرה ואדרמה וצבים עד לשע : 20 אלה בני חם למפשחתם לשוניהם בארץם בנייהם : 21 ולשם ילד נם הוא אבי כל בני עבר אליו יפתח הנגידו : 22 בני שם עילם ואשור וארכסיד ולוד וארם : 23 ובני ארם עז וחול וגתר ומש : 24 וארכסיד ילד את שלח ושלח ילד את עבר : 25 ולעבר ילד שני בניים שם האחד פלן כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン : 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלח ואת חזרמות ואת יודה : 27 ואת הדורות ואת אוזול ואת דקלה : 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא : 29 ואת אופר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקタン : 30 ויהי מושבם ממושא באכה ספרה הר הקדרם :

טהורהה ומכל העוף הטהר ויעל עלת בمزבח : 21 וירח יהוה את ריח הניחה ויאמר יהוה אל לו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור adam כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכotta את כל חי כאשר עשתי : 22 עד כל ימי הארץ זרע וקצריך וקר וחם וקץ וחרף ווים ולילה לא ישבתו :

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ : 2 ומוראים וחויכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דמי חיים בידכם נתנו : 3 כל רמש אשר הוא לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל : 4 אךبشر בנסחו דמו לא חאכלו : 5 ואך את דרכם לנפשתיכם אדרש מיד כל היה אדרשו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם : 6 שפרק רם האדם באדם דמו ישפק כי בצלם אליהם עשה את האדם : 7 ואתם פרו ורבו לרציכם בארץ ורבעו בה : 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אותו לאמր : 9 ואני הנני מקיים את בריתו אתכם ואת בריתו אחרים : 10 ואת כל נפש היהה אשר אתם כל בכמה ובכל חיota הארץ מכל יצאי התבה לכל חיota הארץ : 11 והקמתי את בריתו אתכם ולא יכרת כל בשם עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ : 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש היהה אשר אתם לדרת עולם : 13 את קשתי נתתי בכנען והיתה אותה בברית ביני ובין הארץ : 14 וזה היה בכנען ענן על הארץ ונראתה הקשת בכנען : 15 וזכרתי את בריתו אשר ביני וביניכם ובין כל נפש היה בכלبشر ולא יהיה עוד מים למבול לשחת כלبشر : 16 והיתה הקשת בכנען וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש היהה בכלبشر אשר על הארץ : 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כלبشر אשר על הארץ : 18 ויהיו בנו נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אביו כנען : 19 שלשה אלה בני נח ומלאה נפיצה כל הארץ : 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם : 21 וישת מן היין וישכר ויתגלו בתוך אהלה : 22 וירא חם אביו כנען את ערות אביו וינד לשני אחיו בחוץ : 23 ויקח שם ויפת את השמלת וישימו על שכם שנייהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם

31 אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארץם לנויהם:

32 אלה משפחת בני נח לחולותם בנויהם ומלה נפרדו

הנויים אחר המבול:

11

והי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: 2 ויהי

בנסעם מקדם וימצא בקעה בארץ שנער וישבו שם:

3 ויאמרו איש אל רעהו הבה לבנה לבנים ונשיפה

לשיפה והתי להם הלבנה לאבן והחمر היה להם

לחדר: 4 ויאמרו הבה לבנה לנו עיר ומגדל וראשו

בשמי ועשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ: 5

וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני

האדם: 6 ויאמר יהוה הנה עם אחד ושפה אחת לכולם

זה החלם לעשות ועתה לא ייבץ מכם כל אשר יזמו

לעשות: 7 הבה נרדה ונבללה שם שפתם אשר לא ישמעו

איש שפת רעהו: 8 ויפץ יהוה אתם משם לפני כל הארץ

ויחדלו לבנות העיר: 9 על כן קרא שמה בבל כי שם

בליל יהוה שפה כל הארץ ושם הפיצים יהוה על פני

כל הארץ: 10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ווילד

את ארפסד שנתיים אחר המבול: 11 ויהי שם אחורי

הולדיו את ארפסד חמש מאות שנה ווילד בניים ובנות:

12 והולדיו את ארפסד אחורי הולידי ששה ווילד בניים ובנות:

13 וארפסד דיו חמיש מאות שנה ווילד את שלחה:

14 וארפסד אחורי הולידי ששה ושלשים שנה וארבע

מאות שנה ווילד בניים ובנות: 15 ושליח דיו שלשים שנה

ויליד את עבר: 16 ויהי שליח אחורי הולידי את עבר שלש

שנתיים וארבע מאות שנה ווילד בניים ובנות: 17 ויהי עבר אחורי

הולדיו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ווילד

בניהם ובנות: 18 ויהי פלג שלשים שנה ווילד את רעו: 19

ויהי פלג אחורי הולידי את רעו תשע שנים ומאותים שנה

ויליד בניים ובנות: 20 ויהי רעו אחורי הולידי את שרוג שבע שנים

את שרוג: 21 ויהי רעו אחורי הולידי את שרוג שלשים

שנתיים שנה ווילד בניים ובנות: 22 ויהי שרוג שלשים

שנתיים שנה ווילד את נחור: 23 ויהי שרוג אחורי הולידי את

נחור מאותים שנה ווילד בניים ובנות: 24 ויהי נחור תשע

שנתיים שנה ווילד את תרח: 25 ויהי נחור אחורי הולידי

את תרח תשע עשרה שנה ומאות שנה ווילד בניים ובנות:

26 ויהי תרח שבעים שנה ווילד את אברם את נחור ואת

הרן: 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את

נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: 28 וימת הרן על
פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשרים: 29 ויקח
אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת
נחור מלכה בת הרן אבי מלכה אבי יסכה: 30 ותהי שרי
עקרה אין לה ولד: 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט
בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשרים ללבת ארץך כנען ויבאו עד חרן וישבו
שם: 32 ויהיו ימי תרח חמיש שנים ומאותים שנה וימת תרח
בחורן:

12 ויאמר יהוה אל אברם לך לארץ וממולךך
ומביתך אביך אל הארץ אשר ארך: 2 ועשה לנו גدول
ואברך ואגדלה שמך וזה ברכה: 3 ואברכה מברכיך
ומקלך אאר ונברכו לך כל משפחות האדמה: 4 يولך
אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתה לוט ואברם בן
חמש שנים ושביעים שנה בצאתו מהרן: 5 ויקח אברם את
שרי האשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו בחורן ויצאו ללבת ארץך כנען
וביבאו ארץך כנען: 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שם
עד אלון מורה והכנען או בארץ: 7 וירא יהוה אל אברם
ויאמר לך עזרך את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו: 8 ויעתק שם ההרה מקדם לבית אל ויט
אללה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה: 9 ויטע אברם הלוך ונסעו הנגה:
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי
כבד הרעב בארץ: 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעת כי אשיה יפה מראה
את: 12 ויהי כי יראו אתך המצרים את האשיה כי יפה הוא מאד:
והרגנו אתינו ואתך יהיו: 13 אמר נא אחתי את למן ייטב
לי בעבורך וחיתה נשפי בגולך: 14 ויהי כבוא אברם
מצרים ויראו המצרים את האשיה כי יפה הוא מאד:
15 ויראו אותה שרי פרעה והוא הלאו אותה אל פרעה ותקה
הашה בית פרעה: 16 ולאברם הישב בעבורה ויהי לו
צאן ובקר וחמורים ועברים ושפות ואתנית וגמלים: 17
וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר
שרי אשת אברם: 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה
זאת עשית לי למה לא הגנת לי כי אישתק הוא: 19 למה
אמרת אחתי הוא ואכח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתק

כח ולוֹ: 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשרו ואת כל אשר לו:

13 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוטعمו הנכבה: 2 ואברהם כביד מادر במקנה בכקס ובוכה: 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המוקם אשר היה שם אהלה בחחלה בין בית אל ובין העי: 4 אל מוקם המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברהם בשם יהוה: 5 ונם ללוט החקלאת את אברהם היה צאן ובקר ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשפט ייחדו כי היה רוכשם רב ולא יכול לשפט יהדו: 7 ויהי ריב בין רע מקנה אברהם ובין רע מקנה לוט והכנעני והפזרוי או ישב בארץ: 8 ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מריבכה ביני וביניך ובין רע ובין רעיך כי אנשים אחיהם אנחנונו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאן ואימנה ואם הימין אשומאליה: 10 וישא לוט את עניינו וירא את כל הימין והורדן כי כליה משקה לפני שחת יהוה את סdem ומארה בן יהוה הארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן וישע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אליו: 12 אברהם ישב בארץ בנען ולוט ישב בערי היכר ויאהל עד סdem: 13 ואנשי סdem רעים וחטאיהם לככר והרמלה יימה: 14 ויהוה אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא ענייך וראה מן המוקם אשר אתה שם צפנה ונבנה וקרמה יימה: 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנה ולזרעך עד עולם: 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למןotta את עפר הארץ נם זרעך ימנה: 17 קום החחלך בארץ לארכחה ולחחבה כי לך אתנה: 18 ויאهل אברהם ויבא וישב באלי מمراה אשר בחברון ובין שם מזבח ליהוה:

14 ויהי ביום אמר פול מלך שנער אריויך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותදעל מלך נוים: 2 עשו מלחתה הרבה מאור לאמר אל תירא אברהם אני יהוה מה תנת לי ואנכי הרבה מארה אמר אריויך ידי אל יהוה אל עליון קנה שמיים וארכן: 23 אם מחות ועד שרווך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמיר אני העשרתי את אברהם: 24 בלעדך רק אשר אכלו הנערים והליך האנשים אשר הלכו אתי ענבר אשכל ומןمراה הם יקחו חלוקם:

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברהם במחלוקת לאמר אל תירא אברהם אני יהוה מה תנת לי ואנכי הרבה מארה: 2 ויאמר אברהם ארוי יהוה מה תנת לי ואנכי הולך ערירוי ובן משק بيתי הווא דרשך אליעזר: 3 ויאמר אברהם הנה ליא לנתחה זרע והנה בן ביתי יורשathi: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמր לא יורש זה כי אם אשר יצא ממיעיך הויא יורשך: 5 ויזא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר

מלְאֵךְ יְהוָה הַנֶּקֶר הַרְחֵב בֵּן וְקָרְאָת שְׁמוֹ יִשְׁמְעָלְכִי
שְׁמַעְיָה יְהוָה אֶל עַニֵּךְ: 12 וְהַוְאָ יְהוָה פָּרָא אָדָם יְדוֹ בְּכָל
וַיַּד כָּל בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָל אֲחֵיכֶן: 13 וְתַקְרָא שְׁם יְהוָה
הַדָּבָר אֲלֵיהֶךָ אַתָּה אֶל רַאי כִּי אָמְרָה הַגָּם הַלֵּם רָאִיתִי
אַחֲרִי רַאי: 14 עַל כֵּן קָרָא לְבָאָר בָּאָר לְחֵי רַאי הַתָּה בֵּין
קְדֻשָּׁךְ וּבֵין בָּרֶד: 15 וְתַלְדֵּה הַגָּר לְאָבָרְם בָּן וַיָּקָרָא אָבָרְם
שֵׁם בָּנוֹ יַלְדָה הַגָּר יִשְׁמְעָל: 16 וְאָבָרְם בָּן שְׁמַנִּים
שָׁנָה וָשָׁנָה בְּלִדְתָּה הַגָּר אֲתָה יִשְׁמְעָל לְאָבָרְם:

17 וַיָּהִי אָבָרְם בָּן תְּשִׁיעִים שָׁנָה וְתְשִׁיעִים שָׁנָה וַיַּרְא יְהוָה
אֶל אָבָרְם וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱלֹהִים שְׂדֵי הַתְּהָלֵךְ לְפָנֵי וְהִיה
תְּמִימִים: 2 וְאַתָּה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אֶתְכָּה בְּמַאֲדָר
מַאֲדָר: 3 וַיַּפְלֵל אָבָרְם עַל פְּנֵיו וַיֹּדְבֵּר אֲצֹו אֶלְהָם לְאָמָר: 4
אַנְּהָנָה בְּרִיתִי אֶתְכָּה וְהִיְתָה לְאַב הַמּוֹן גָּנוֹים: 5 וְלֹא יִקְרָא
עוֹד אֶת שְׁמֵךְ אָבָרְם וְהִיְתָה שְׁמֵךְ אָבָרְם כִּי אֵב הַמּוֹן
גָּנוֹים נְתִיחָךְ: 6 וְהַפְּרִטָּה אֶתְכָּה בְּמַאֲדָר מַאֲדָר וְנְתִיחָךְ לְגָנוֹים
וּמְלָכִים מִמְּךָ יִצְאָו: 7 וְהַקְרָמָתִי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין זֶרֶעֶךְ אֶתְכָּה לְדָרְתָּם לְבִרְית עָולֵם לְהִיּוֹת לְךָ
לְאַלְמָהִים וּלְוֹרֶעֶךְ אֶתְכָּה: 8 וְנְתִיחָךְ לְךָ וּלְוֹרֶעֶךְ אֶתְכָּה
אֶת אָרְצָה מְגַרְיךָ אֶת כָּל אָרְצָה כָּנָעָן לְאַחֲות עָולֵם וְהִיְתָה
אֶתְכָּה לְאַלְמָהִים: 9 וַיֹּאמֶר אֶלְהָם אֶל אָבָרְם וְאַתָּה אֲתָה
בְּרִיתִי תִּשְׁמַר אֶתְכָּה וְזֶרֶעֶךְ אֶתְכָּה לְדָרְתָּם: 10 וְזֶה בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמַרְתָּה בֵּינִים וּבֵינֶיכֶם וּבֵין זֶרֶעֶךְ אֶתְכָּה מְגַרְיךָ
כָּל זֶרֶעֶךְ: 11 וְנוֹגֵל תִּהְיֶה בְּשֶׁר עַרְלָהֶם וְהִיְתָה לְאַוְתָּה
בֵּינִי וּבֵינֶיכֶם: 12 וּבָן שְׁמַנִּית יָמִים יָמֹלֵל כָּל כָּל
לְדָרְתֶּיכֶם יָלִיד בֵּית וּמִקְנֶת כָּסֶף מְכָלֵבָן נְכָר אֲשֶׁר לֹא
מְוֹרָעֶךָ הוּא: 13 הַמְוֹלֵל יָמֹלֵל יָלִיד בֵּיתֶךָ וּמִקְנֶת כָּסֶף
וְהִיְתָה בְּרִיתִי בְּבָשָׂרְכֶם לְבִרְית עָולֵם: 14 וְעַרְלָל זֶרֶעֶךְ
אֲשֶׁר לֹא יָמֹלֵל אֶת בְּשֶׁר עַרְלָהֶם וּנְכָרְתָה הַנֶּפֶש הַהְוָא
מְעֻמִּיהָ אֲתָה בְּרִיתִי הַפֵּר: 15 וַיֹּאמֶר אֶלְהָם אֶל אָבָרְם
שְׁרֵי אַשְׁתָּךְ לֹא תִּקְרָא אֶת שְׁמָה שְׁרֵי כִּי שְׁרָה שְׁמָה: 16
וְבְרִכְתִּי אֶתְכָּה וְנַתְּחִתִּי מִמְּנָה לְךָ בָּן וּבְרִכְתִּי וְהִיְתָה
לְגָנוֹים מַלְכִי עָמִים מִמְּנָה יְהוָה: 17 וַיַּפְלֵל אָבָרְם עַל פְּנֵיו
וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבְוֹ הַלְּבָן מָה שָׁנָה יוֹלֵד וְאֶם שָׁרָה הַבָּת
חִשְׁעִים שָׁנָה תָּלֵד: 18 וַיֹּאמֶר אָבָרְם אֶל הָאֱלֹהִים לֹא
שְׁמַעְיָה יְהוָה לְפָנֵיכֶן: 19 וַיֹּאמֶר אֶלְהָם אֶבֶל שְׁרָה אַשְׁתָּךְ
לְדָתֶךָ בָּן וְקָרְאָת אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק וְהַקְרָמָתִי אֶת בְּרִיתִי
אֲתָה לְבִרְית עָולֵם לְזֶרֶעֶךְ אֶתְכָּה: 20 וְלִשְׁמַעְעָל שְׁמַעְתִּךְ

לְכָה יְהוָה זֶרֶעֶךְ: 6 וְהַאֲמֵן בְּיְהוָה וַיַּחֲשַׁבָּה לוֹ צְדָקָה: 7
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱלֹהִים הַזָּהָר הַזָּהָר מִאָזְרָק כְּשִׁידָם לְהַתָּה
לְכָה אֶת הָאָרֶץ הַזָּהָר לְרַשְׁתָה: 8 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ יְהוָה בְּמָה
אָדָע כִּי אָוֶרֶשֶׁנָּה: 9 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ קְחָה לִי עֲגָלָה מִשְׁלֶשֶׁת
וְעַזְמָשֶׁת וְעַזְמָשֶׁת וְתָרְגָּנוֹל: 10 וַיַּקְחָה לוֹ אֶת כָּל
אֶלְהָה וְיַבְתַּחַר אֶתְכָּה בְּתַחַק וַיַּתְּנִיחַ אֶת בָּרוּךְ רַעַת דָּעָה
וְאֶת הַצְּפָר לְאֶתְכָּה: 11 וַיַּרְדֵּךְ הַעֲיט עַל הַפְּנִירִים וַיִּשְׁבַּע
אֶתְכָּה אֶתְכָּה: 12 וַיַּהַשֵּׁש לְבָאָר וְתַרְדָּמָה נִפְלָה עַל
אָבָרְם וְהַנֶּה אַיִמָּה חַשְׁכָה נִדְלָה נִפְלָה עַל יְהוָה: 13 וַיֹּאמֶר
לְאָבָרְם יְדָע תְּדָע כִּי גָּר יְהוָה זֶרֶעֶךְ בָּאָרֶץ לֹא לְהַמֵּט
וּבְכָדְם וְעַנוֹ אֶתְכָם אַרְבָּע מִאוֹת שָׁנָה: 14 וְנוֹם אַתָּה נָנוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹר דָן אַנְכִי וְאַחֲרִי כִּי יִצְאָו בְּרַכְשׁ גְּדוֹלָה: 15 וְדוֹר
תִּבוֹא אֶל אַבְתִּיךְ בְּשָׁלוֹם תִּכְבֹּר בְּשִׁיבַת טֻבָּה: 16 וְדוֹר
רַבִּיעִי יִשְׁוֹבְנָה כִּי לֹא שָׁלָם עַן האָמָר יְהָרָעָה: 17
וַיַּהַי הַשְׁמָשׁ בָּאָה וְעַלְתָה הִיא וְתַנְרָע עַשְׁן וְלַפְּיד אֲשֶׁר
עָבָר בֵּין הַגָּרִים הָאַלְהָה: 18 בְּיוֹם הַחֹוא כְּרַת יְהוָה
אֶת אָבָרְם בְּרִית לְאָמָר לְזֶרֶעֶךְ נִתְחִי אֶת הָאָרֶץ הָזָה
מִנְהָר מַצְרִים עַד הַנֶּהָר הַנֶּדֶל נֶהָר פָּרָת: 19 אֶת הַקְנִי
וְאֶת הַקְנִי וְאֶת הַקְדָּמִי: 20 וְאֶת הַחֲתִי וְאֶת הַפְּרוֹזִי וְאֶת
הַרְפָּאִים: 21 וְאֶת הָאָמָרִי וְאֶת הַכְּנָעָנִי וְאֶת הַגְּרָנִישִׁי וְאֶת
הַרְבּוּסִי:

16 וְשָׁרֵי אֲשֶׁר אָבָרְם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֹה שְׁפָחָה מִצְרִית
וְשָׁמָה הַגָּר: 2 וַיֹּאמֶר שְׁרֵי אֱלֹהִים הַנֶּה נָעַצְנִי יְהוָה
מִלְדָת בָּא נָא אֶל שְׁפָחָתוֹ אָוֶל אַבְנָה מִמְּנָה וַיִּשְׁמַע אָבָרְם
לְקוֹל שְׁרֵי: 3 וַתַּחַח שְׁרֵי אֲשֶׁר אָבָרְם אֶת הַגָּר הַמִּצְרִית
שְׁפָחָה מִקְעֵד עַשְׁר שָׁנִים לְשִׁבְתָה אָבָרְם בָּאָרֶץ כְּנָעָן וְתַחַן
אֶתְכָּה לְאָבָרְם אִישָׁה לֹא לְאָשָׁה: 4 וַיַּבְאֵל הַגָּר וְתַהְרֵךְ
וְתַרְאֵי כִּי הַרְחֵתָה וְתַקְלֵנְכָה בְּעִינְיהָ: 5 וַיֹּאמֶר שְׁרֵי אֱלֹהִים
אָבָרְם חַמְס עַלְךְ אַנְכִי נִתְחִי שְׁפָחָתוֹ בְּחִיקָךְ וְתַרְאֵי
הַרְחֵתָה וְאַקְלֵנְכָה בְּעִינְיהָ: 6 וַיֹּאמֶר שְׁרֵי יְהוָה בֵּין
אָבָרְם אֶל שְׁרֵי הַנֶּה שְׁפָחָה בְּיַדְךָ בְּיַד שְׁרֵי הַטּוֹב בְּעִינְיךָ
וְתַעֲנֵה שְׁרֵי וְתַבְרֵחַ מִפְנִיה: 7 וַיַּמְצָא מֶלֶךְ יְהוָה שְׁמַעְעָל
עַיְנָה הַמִּים בְּמִדְבָּר עַל הַעֲנִין בְּדָרְךָ שָׁוֹר: 8 וַיֹּאמֶר הַגָּר
שְׁפָחָה אֲיַזְוָה בְּאַת וְאֶמְתַּבְבָּתָה כִּי שְׁרָה מִפְנֵי
גְּרָהָתָה: 9 וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ יְהוָה שׁוּבֵי
גְּרָהָתָה אֲנָכִי בְּרָהָתָה: 10 וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ יְהוָה
הַרְבָּה אַרְבָּה אֶת זֶרֶעֶךְ וְלֹא יִסְפֵּר מְרָב: 11 וַיֹּאמֶר לְהַ

בנוי ואת ביתה אחורי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו:²⁰ ויאמר יהוה עתק סדר ועمرה כי רבה והחאתם
כי כבדה מאד:²¹ ארדה נא וארא הצעקהה הבאה
אליהם כליה ואם לא אדרעה:²² ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברם עודנו עמד לפני יהוה:²³ ווינש
אברהם ויאמר האף חספה צדיק עם רשע:²⁴ אولي יש
חמשים צדיקם בתחום העיר האף חספה ולא תsha למקום
למען חמישים הצדיקם אשר בקרבה:²⁵ חלילה לך
מעשתך דבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה הצדיק
כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט:²⁶
ויאמר יהוה אם אמצא בסdem חמישים צדיקם בתחום העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם:²⁷ ויען אברם ויאמר
הנה נא הוואתי לדבר אל אדרני ואנכי עפר ואפר:²⁸
אולי יחשרין חמישים הצדיקם חמישה התשחית בחמשה
את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
וחמשה:²⁹ ויסוף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאו שם
ארבעים ויאמר לא אשחית בעבור הארבעים:³⁰ ויאמר
אל נא יחר לאדרני ואברם אולי ימצאו שם שלשים
ויאמר לא אשחית אם אמצא שם שלשים:³¹ ויאמר הנה
נא הוואתי לדבר אל אדרני אולי ימצאו שם ששים
ויאמר לא אשחות בעבור העשרים:³² ויאמר אל נא יחר
לאדרני ואברם אך הפעם אולי ימצאו שם עשרה ויאמר
לא אשחות בעבור העשרה:³³ וילך יהוה כאשר כליה
לדבר אל אברהם ואברם שב למקומו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סדרם וירא לוט ויקם לקראות וייחתו אפים ארצתה:
2 ויאמר הנה נא אדרני סרו נא אל בית עבדכם ולינו
ורחציו גנלים והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו
לא כי ברחוב נליין:³ וויפצר בם מאד ויסרו אליי ויבאו
אל ביתו ויישם להם משתה ומוצאות אפה ויאכלו:⁴ טרם
ישכבו ואנשי העיר אר אגשי סדרם נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצתה:⁵ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר בא אליך הלילה חזיאם אלינו ונדענה
אתם:⁶ וויצא אליהם לוט הפתחה והדרلت סנדר אחריו:⁷
ויאמר אל נא אחוי תרעו:⁸ הנה נא לי שתי בנות אשר
לא ידעו איש אוציאות נא אתה אליהם ועשו להן כתוב

הנה ברכתי אותו והפריטי אותו והרביתי אותו במאד מאד
שנים עשר נשים יולד ננתנו לנו נדול:²¹ ואת ברית
אקים את יצחק אשר תלך לך שרה למועד זהה בשנה
האחרת:²² ויכל לדבר אותו ויעל אליהם מעל אברהם:
23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
כל מקנות כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערלהם בעצם החיים הזה כאשר דבר אותו אלהים:
24 ואברם בן תשעים וחשע שנה בהמלו בשער ערלהו:
25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו אתبشر
ערלהו:²⁶ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו:
27 וכל אנשי ביתו ליד ביתו ומקנות כסף מאת בנכ' נמלו
אתו:

18 וירא אליי יהוה באלי מראה והוא ישב פתח האهل
בחם היום:² ווישע עניינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האهل ושתחו ארצתה:
3 ויאמר אדרני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך:⁴ יקח נא מעט מים ורחציו גנלים והשענו
תחת העץ:⁵ ואקחה פת לחם וסעדיו לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת:⁶ ומי מהר אברהם האهل אל שרה ויאמר מהרי
שלשים קמח סלת לושי ועשוי ענות:⁷ ואל הבקר רץ
אברהם ויקח בן בקרך וטוב ויתן אל הנער וימחר
לעשות אתו:⁸ ויקח חמאה וחלב ובון הבקר אשר עשה
ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:⁹
ויאמרו אליי איה שרה אשתק ויאמר הנה באهل:¹⁰
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשירה אשתק
ושירה שמעת פתח האهل והוא אחריו:¹¹ וב أبرם ושרה
זקניםabis בימים חרל להיות לשירה ארח נשים:¹²
ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היהת לי עדנה
ואדרני וכן:¹³ ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
שרה לא אמר האף אמנם אליך ואני זקונית:¹⁴ הווילא מידה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:¹⁵ ותכחש
שרה לא אמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחקה:¹⁶
עם לשלחים:¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר
אני עשה:¹⁸ ואברהם היו יהוה לנו נדול ועצום ונברכו
בו כל נמי הארץ:¹⁹ כי ידעתינו למען אשר יצוה את

הכירה אל הצערה אבינו זקן ואיש אין בארץ לובא עלינו כדרך כל הארץ: 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו רוע: 33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובគומה: 34 ויודו ממהרתו ותאמר הבכירה אל הצערה חן שכבותי אמש את אבי נשקנו יין נס הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו רוע: 35 ותשקין נס בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצערה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובគומה: 36 ותחרין שתי בנות לוט מאביהן: 37 ותלך הבכירה בן ותקרא שמו מוואב הוא אבי מוואב עד היום: 38 והצערה נס הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

20 ויע שם אברהם ארץ הנגב וישב בין קדרש ובין שור וונר ונגר: 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא ושלח אבימלך מלך נדר ויקח את שרה: 3 ויבא אליהם אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו לך מות על האשה אשר لكחת והוא בעלך: 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הנו נס צדיק תהר: 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא נס הוא אמרה אחוי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשית זאת: 6 ויאמר אליו האלים בחלם נס אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשיך נס אני אורת מהתו לי על כן לא נתחיך לנגע אליה: 7 ועתה השב אשית האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדר ותיה ואם איןך מшиб דעתך כי מות תמות אתה וככל אשר לך: 8 וישכם אבימלך בברק ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזוניהם ויראו האנשים מאד: 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הبات עלי ועל מלכתך חטאנו גדרלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדוי: 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראות כי עשית את הדבר הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי לך אין ראת אלחים במקום הזה ותגוננו על דבר אשתי: 12 ונוגה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אימי ותהי לך לאשה: 13 ויהי כאשר התעו אחרי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסוך אשר תעשי עמדוי אל כל המקומות אשר נבוא שמה אמר לי אхи הוא: 14 ויהי אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפתות ויתן לאברהם וישב לך את שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך הנה הארץ

בעיניכם רק לאנשים האלה אל תעשו דבר כי על כן בא בכל קרתוי: 9 ויאמרו נש הלהה והוא אמרו האחד בא לנו רושפט שפט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בLOT מאר וונשו לשבר הדלת: 10 ווישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגורו: 11 ואות האנשים אשר פתח הביתה הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הווצא מן המקום: 13 כי משבחיהם אנחנו את המקום הזה כי גדרלה צעקתם את בני יהוה וישלחנו יהוה לשחה: 14 ויצא לוט וידבר אל חתנו לקחיו בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר והוא מצחק בעני החתו: 15 וכמו השחר עליה ויאיצו המלכים בLOT לאמր קום קח את אשתק ואת שתי בנתיך הנמצאת פן חספה בעון העיר: 16 ויתמהמה ויהוקו האנשים בידו וביד אשתו ויביך שתוי בנתיו בחמלת יהוה עלי וויצאחו וינתחו מתחוץ לעיר: 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחדריך ואל תעדך בכל היכר ההרה המלט פן חספה: 18 ויאמר לוט אליהם אל נא אדני: 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסיך אשר עשית עמודי להחרות את نفس ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדרקני הרעה ומומי: 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך נס לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דיברת: 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צווער: 23 המשמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: 24 ויהיוה המטיר על סדם ועל עמרה נפרית ואש מאות יהוה מן השמיים: 25 ויהיפק את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה: 26 ותבת אשתו מהחריו ותהי נציב מלחה: 27 וישכם אברהם בברק אל המקומ אשר עמד שם את בני יהוה: 28 ווישוף על פניו סדם ועמרה ועל כל פני הארץ היכר וירא ותנה עליה קויטר הארץ כקייטר הכבשן: 29 ויהי בשחת אלהים את ערי היכר ויזכר אלהים את אברהם ווישלח את לוט מותוק ההפכה בהפק את הערים אשר ישב בהן לוט: 30 ויעל לוט מצער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשחת בצווער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: 31 ותאמר

אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולנכדי כחסד אשר עשוינו עמך התשה עמדיך ועם הארץ אשר גדרת בה: 24 ויאמר אברהם אנטוי אשבע: 25 והווכח אברהם את אבימלך על ארות באר המים אשר גנו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעת מי מעשה את הדבר הזה ונום אתה לא הנדרת לי וגם אני לא שמעתי בלתי הום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברכון: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבח לברכה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מיד כי עברו תהייה לי לעד כי חפרתי את הבאר הזאת: 31 על כן קרא למקום החוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 וככרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 ריטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 וינגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הני: 2 ויאמר קח נא את בנק את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלתו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר לך: 3 וישכם אברהם בCKER ויחבש את חמו ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עזיז עליה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עינויו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עזיז העלה והישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המacula וילכו שניהם יהדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי והנני בני ויאמר הנה ואראה לך לשא להעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים האש והעצים ואיה השה לעלה: 9 ויראה אל המקום אשר אמר לך לה האלהים ובן שם אברם אמר לארם אל הארץ את עינה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: 10 ויראו אלהים את הנער וינדל וושב ממדבר ויחי רבה קשת: 11 וישב מדבר פארן ותקח לך אמו אשה מארץ מצרים: 12 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר צבאו

לפניך בטוב בענייך שב: 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך בסות עינים לכל אשר אתהatak ואת כל נוכחת: 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתו וילדו: 18 כי עצר עצר יהוה بعد כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותתיר ותולד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים: 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אותו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה בהחולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה יצחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: 7 ותאמר מוי מלל לאברהם היניקה בנימים שרה כי ילדתו בן לזקניו: 8 וינדל הילד וינמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הנמל את יצחק: 9 ותורא שרה את בן הנר המצרים אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: 11 וירע הדרב מאדר בעניין אברהם על אורות בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בענייך על הנער ועל אמרך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקהל כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 ונום את בן האמה לנווי אשmeno כי זרעך הו: 14 וישכם אברהם בCKER ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הנר שם על שכמה ואת הילד וישלהה ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכללו המים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מננד הרחק כמטחו קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מננד ותשא את קללה ותפרק: 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנר מן השמיים ויאמר לה מה לך אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: 18 קומי שאוי את הנער והחויקי את ידק בו כי לנו נдол אשmeno: 19 ויפחק אלהים את עינה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: 20 ויראו אלהים את הנער וינדל וושב ממדבר ויחי רבה קשת: 21 וישב מדבר פארן ותקח לך אמו אשה מארץ מצרים:

ואמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תשע לו מואמה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנק את יחידך ממוני : 13 ווישא אברהם את עינויו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרנייו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלה לו עליה תחת בנו : 14 וויקרא אברהם שם המקומ ההוא יהוה יראה אשר יאמר יהוה אל אברהם שנית מן השמיים : 15 וויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמיים : 16 ואמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנק את יחידך : 17 כי ברך אברהם והרבה ארבה את זרע כוכבי השמים וכחול אל אשר בני החט בכל בא שער עירו : 18 לאברהם למקנה לעניי על שפת הים וירש זרע את שער איביו : 19 והתברכו בזרעך כל נוי הארץ עקב אשר שמעת בקהל : 19 ווישב אברהם אל געריו ויקמו וילכו יחדו אל בא ר שבע ושיב בו לאברהם לאחות קבר מאת בני החט :

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל : 2 וויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא יידך תחת ירכיכי : 3 ואשביעך ביהוה אלהי השמיים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אני יושב בקרבו : 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תליך ולקחת אשה לבני ליצחק : 5 וויאמר אליו העבר אולי לא תאהב האשה לכלכת אחרי אל הארץ הזאת ההשכש אשיב את בנק אל הארץ אשר יצאת משם : 6 וויאמר אליו ואברהם השمر לך פן תшиб את בני שמה : 7 ויהוה אלהי השמיים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלכנו לפניך ולקחת אשה לבני משם : 8 ואם לא תאהב האשה לכלכת אחיך ונוקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה : 9 ווישם העבר את ידו תחת ירכך אברהם אדרנוו וישבע לו על הדבר הזה : 10 וויקח העבר עשרה נמלים מנמל אדרנוו וילך וכל טוב אדרנו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נהרו : 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל בא המים לעת ערב לעת צאת השabbת : 12 וויאמר יהוה אلهי אדרני אברהם הקרה נא לפניו הימים ועשה חסר עם אדרני אברהם : 13 הנה אני נצוב על עין הימים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים : 14 והיה הנער אשר אמר אלה התי נא כרך ואשתה ואמרה שהה וגם נמלך אשהקה אתה הכהת לעברך ליצחק ובה ארע כי עשית חסר עם קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפני עם הארץ : 13 ווידבר

אברהם בבאר שבע : 20 ויהי אחרי הדברים האלה וינדר לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בניים לנחור אחיך : 21 את עוז בכרו ואת בוו אחיו ואת קמואל אבוי ארים : 22 ואת כshed ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל : 23 ובתואל ילך את רבקה שנמה אלה ילדה מלכה לנחור אחיך אברהם : 24 ופילגשו ושםה רואמה ותلد נם הוא את טבח ואת נחם ואת תשח ואת מעכה :

23 ויהיו חיו שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חייו שרה : 2 ותמת שרה בקריות ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולבכחה : 3 ויקם אברהם מעל פניו מהו וידבר אל בני חת לאמר : 4 גבר ותושב אנכי עמכם תננו לי אחוזת קבר עמכם ואברהם מהי מלפני : 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו : 6 שמענו אדרני נשיא אלהים אתה בחוכמו במבחן קברני קבר את מתק איש ממנינו את קברו לא יכלת ממקבר מותך : 7 וויקם אברהם ווישתחו לעם הארץ לבני חת : 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לcker את מותי מלפני שמעוני ופנעו לי בעפרון בצד צחר : 9 וויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצתה שדרה בכיסף מלאה יתננה לי בחוככם לאחוזה קבר : 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באוי בני חת לכל בא שער עירו לאמר : 11 לא אדרני שמעני השדה נתני לך וームערה אשר בו לך נתניה לעניי בני עמי נתניה לך קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפני עם הארץ : 13 ווידבר

יתנו לך והיית נקי מלאתי: 42 ואבא הים אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברם אם ישך נא מצליח דרכך אשר אני חלך עלייה: 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתו אליו השקינו נא מעט מים מכך: 44 ואמרה אליהם נאם אתה שתה ונם גמליך אשאב הוא האשאה אשר היכח יהוה לבן אדני: 45 אני טרם אכליה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה טרם שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקינו נא: 46 ותמחר ותורד כדה מעלה והאמר שתה ונם גמליך אשקה ואשת נום הנמלים השקתה: 47 ואשאלא אהה ואמר בת מי איה ותאמיר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנום על אפה והצמידים על ידיה: 48 ואקד ואשתהזה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברם אשר הנקני בדרך אמרת לחת את בת אחוי אדני לבנו: 49 ועתה אם ישים עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואמ לא הגידו לי ואפנה על ימי או על שמאל: 50 וייען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אלקך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי איש לבן אדריך כאשר דבר יהוה: 52 ויהי כאשר שמע עבר אברם את דבריהם וישתחו ארצת ליהוה: 53 וויצא העבר כל-כסף וכל-זהב ובנדים ייתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו וישטו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקיר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר אהייה ואמה תשב הנער אנתנו ימים או עשר אחר תלק: 56 ויאמר אלהם אל האחרו אתי ויהוה הצליח דרכיו שלחוני ואלכה לאדני: 57 ויאמרו נקראל נער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכוי עם האיש הזה והתאמיר אלך: 59 וישלחו את רבקה אחות ואת מנקחה ואת עבד אברם ואת אבשו: 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה האחינו את הי לאלפי רבקה וירש זרעך את שער שנאיו: 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבה על הנמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבר את רבקה וילך: 62 וויצחק בא מבוא באדר לחוי ראי והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עניין וירא והנה נמלים באים: 64 ותשא רבקה את עניינה ותרא את יצחק ותפלל מעל הנמל: 65 ותאמיר אל העבר מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבר הוא אדני ותכח הצער ותחכש: 66 ויספר העבר ליצחק את אדרני: 15 ויהיו הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אששת נחור אדו אברם וכדה על שכמה: 16 והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: 17 וירץ העבר לקראתה ויאמר הנגנאי נא מעט מים מכך: 18 ותאמר שתה אדרני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקו: 19 ותחל להש��תו ותאמיר נם למיליך אשאב עד אם כלו לשחת: 20 ותמהר ותשאב לכל גמליו: 21 והאיש משתחה הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: 22 להחריש לדעתה הצליח יהוה דרכו אם לא: 23 כאשר כלו הנמלים לשחות ויקח האיש נום והב בкус משקליו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: 24 ותאמיר בת מיה הנגיד נא לי הייש בית אביך מקום לנו לילין: 25 ותאמיר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 26 ותאמיר אליו נם חבן נם מספוא רב עמננו נם מקום ללון: 27 ויקד האיש וישתחו ליהוה: 28 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברם אשר לא עזב חסדו ואמותו עם אדני אנטיכי בדרך נחני יהוה בית אדרני: 29 ותרצח הנער ותגונ לבן אל הירץ אשר ולרבeka אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: 30 ויהי נראה את הנום ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דבריו רבקה אחתו לאמר מה דבר אחתו והם מקום לנמלים: 31 ויבא אל האיש והנה עמד על הנמלים על אלוי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הנמלים על רגנלי האנשים אשר אותו: 32 ווישם לפניו לאכל ויאמר פניו הבית ומקום לנמלים: 33 ויבא האיש הבויתה ויפתח הנמלים ויתן תבן ומספוא לנמלים ומים לרוח רגנלי רגנלי האנשים אשר אותו: 34 וויאמר בוא ברוך יהוה לモה העמד בחוץ ואני לא כל עד אם דברתי דבריו ויאמר דבר: 35 ויאמר עבר אברם אנטיכי: 36 ויהי ברך את אדרני מאד וינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועבדם ושפחות הנמלים וחמורים: 37 ותולד שרה אששת אדרני בן לאדרני אחורי זקנהה ויתן לו את כל אשר לו: 38 וישבעו אדרני לאמר לא תקח אששה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב באדרציו: 39 ויאמר אל אדרני אליו לא תלק האשאה אחרי: 40 ואמר אליו יהוה אשר התהלך לפניו לפניו ישלה מלאכו אתק והצליח דרכך ולקחת אששה לבני משפחתי ומ比亚 אבוי: 41 או תנקה מלאתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא

בעקב עשו ויקרא שמו יעקב וי יצחק בן בלהת
אתם: 27 ווגדלו הנערים והוא עשו איש ירע ציד איש
שרה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאח ביצחק את
עשה כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזד יעקב
נויר ויבא עשו מן השדה והוא עף: 30 ויאמר עשו אל
יעקב הלעטני נא מן האדם הוזה כי עף אני
על כן קרא שמו אדרום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את
בכתרך לי: 32 ויאמר עשו הנה אני חולך למות ולמה
זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום ושבע לו
וימכר את בכרתו לעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונויד
עדשים ואכל ווישת ויקם וילך ויבו עשו את הבירה:

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
נරחה: 2 וראה אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרים מה
שכן בארץ אשר אמר לך: 3 גור בארץ זאת ואהיה
עמך ואברך כי לך ולזרעך את כל הארץ תאכל
ותקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4
ותהբיתו את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לך רעך את כל
הארצת האל והתברכו בזרעך כל גני הארץ: 5 יעקב
אשר שמע אברהם בקהל וישמר משמרתי מצוחרי חקורי
ותורתיכי: 6 וישב יצחק בנרד: 7 וישראל אנשי המקום
לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרני
אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי
ארכו לו שם הימים וישקה אבימלך מלך פלשתים بعد
החלון וירא ותנה יצחק מתחק את רבקה אותה: 9 ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר לך הנה אשתק הוא ואיך אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה:
10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
העם את אשתק והבאת עליינו אשם: 11 ויצו אבימלך את
כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות ומות: 12
וירעריך בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכחו יהוה: 13 ויגדל האיש וילך הלאך ונגדל עד כי
ndl מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבده
רבה ויקנאו אותו פלשתים: 15 וככל הבהיר אשר חפרו
עבדי אבוי בימי אברהם אבוי סתומים פלשתים וימלאו
עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
מןנו מאד: 17 וילך משם יצחק וייחן בנחל נדר וישב

כל הדברים אשר עשה: 18 ויבאה יצחק האלה שרה
אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה וויאבה וניהם יצחק
אחריו אמרו:

25 יוסף אברהם ויקח אשה ושם קטרה: 2 ותולד לו
את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדרין ואת ישבק ואת
שוח: 3 זוקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם
ולטושים ולאומים: 4 ובני מדין עיפה ועפר וחך ובידע
ואלדעה כל אלה בני קטרה: 5 וויתן אברהם את כל
אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפלנשיס אשר לאברהם נתן
אברהם מהנתן וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדרה
אל ארץ קדרם: 7 ואלה מי שני חיו אברהם אשר חי מאת
שנה ושבעים שנה וחמש שנים: 8 וינווע וימת אברהם
בשיבה טוכה זקן ושבע ויאסף אל עמו: 9 וויקברו אותו
יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שרה עפרן
בן צחר החתי אשר על פni ממרא: 10 השדה אשר קנה
אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11
ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחרי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הנר המצדרית שפחת שרה לאברהם:
13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר
ישמעאל נבות וקדר ואדבעל ומבש: 14 ומשמע ודומה
ומשא: 15 חדדר ותמא יתר נפש וקדמה: 16 אלה הם
בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובתיריהם מאות
עשר נשיאם לאמותם: 17 ואלה שני חיו ישמעאל מאת
שנה ושלשים שנה ושבע שנים וינווע וימת ויאסף אל עמו:
18 וישכנו מחוליה עד שור אשר על פni מצדרים באכה
אשרה על פni כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן
בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן
ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה
לכחה אותה כי עקרה הוא ועתה לו יהוה ותהר רבקה
אותו: 22 ויתרצטו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה
זה אני ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני
ニים בבטנך ושני לאומים ממיך יפרדו ולאם מלאמ
יאמץ ורב עבר צעיר: 24 וימלאו מימה לילדת והנה
תומים בבטנה: 25 ויצא הרראשון אדרמוני כלו כדרת
שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחריו כן יצא אחיו וירדו אחות

לאשר אני מצוה אתה: 9 לך נא אל הツאן וקח לי מושם
 שני גדי עזים טבים ועשה אתם מטעמים לאביך כאשר
 אהב: 10 והחאת לאביך ואכל בעבר אשר יברך לך
 מותנו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש
 שער ואנכי איש חלק: 12 אולי ימשני אבי והויתו בעניינו
 כמתעתש והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו
 אמו עלי קלתך בני אך שמע בקהל ולך קח לי: 14 וילך
 ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אבי: 15
 ותקח רבקה את בנדי עשו בנה הנDEL החמדת אשר אהה
 בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואתה גדי עשו
 העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו: 17 ותתן
 את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה:
 18 ויבא אל אבי ויאמר אבי ויאמר דני מי אחהبني:
 19 ויאמר יעקב אל אבי אגצי עשו בכרכך עשו כי אש
 דברת אליו קום נא שבה ואכלת מצידי בעבר תברכני
 נפשך: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצוبني
 ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל
 יעקב נשנהנא ואמשך בני האתת זה בני עשו אם לא: 22
 יונש יעקב אל יצחק אבי וימשחו ויאמר הקל קול יעקב
 והידים ידרעו: 23 ולא הכירו כי היו ידיו כדי עשו אחיו
 שערת ויברכה: 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:
 25 ויאמר הנשה לי ואכלת מציד בני למן תברך נפשך
 וינש לו ואכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק
 אבי נשנהנא ושקה לי בני: 27 יונש וישק לו וירח את ריח
 בגדיו ויברכחו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
 ברכו יהוה: 28 ויתן לך האללים מטה השמיים ומשמני
 הארץ ורב דן ותירש: 29 יעבדך עמיים ותשתחו לך
 לאמים הוה נגיד לאחיך ותשתחו לך בני אמריך אדריך
 אדריך ומברכיך ברוך: 30 יודה כאשר כליה יצחק לבך
 את יעקב ויהי לך יצא יצחק מאת פני יצחק אבי
 ועשו אחיך בא מצידך: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא
 לאביך ויאמר לך יקסם אבי ואכל מץיד בנו בעבר
 תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אבי מו אתה ויאמר
 אני בנך בכרך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה גדרה עד
 מאר ויאמר מי אףוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
 בתרם תבוא ואברכו נם ברוך יהוה: 34 כשמי עשו את
 דברי אבי ויצעק צעה גדרה ומרה עד מאר ויאמר
 אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת
 ואברככה לפני יהוה לפני מותוי: 8 ועתה בני שמע בקהל

שם: 18 ויישב יצחק וייחפר את בארת המים אשר חפרו
 ביום אברהם אביו וסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
 ויקרא להן שמות כשםת אשר קרא להן אביו: 19 ויחפרו
 עברדי יצחק בנחל וימצאו שם באור מים חיים: 20 ויריבו
 רעigner עם רעี่ יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הبار
 עסק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו באור אחרית ויריבו נס
 עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק שם וייחפר באור
 אחרית ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי
 עתה הרחיב יהוה לנו פרניו בארץ: 23 ויעל מושם באור
 שבע: 24 ויראו אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אגצי אלהי
 אברהם אביך אל תירא כי אתה אגצי וברכתיך והרכבתיך
 את זרעך בעבר אברהם עברדי: 25 וויבן שם מזבח ויקרא
 בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עברדי יצחק באור:
 26 ואכימלך הילך אליו מגרר ואחות מרעהו ופיקל שר
 צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מודע באורם אליו ואתם
 שנאתם אתי והשלוחני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראיינו כי
 היה יהוה עמק ונאמר תהי נא אלה בינוינו בינו ובין
 נוכחתה ברית עמק: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא
 גנענוך וכאשר עשינו עמק רק טוב ונשליך בשלום אתה
 עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משותה ויאכלו וישתו: 31
 ישביכמו בברך וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו
 מאותו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבא עבדיך יצחק וינדרו
 לו על ארות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאו מים: 33
 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באור שבע עד היום
 זהה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקחacha את יהודית
 בת בארי החתו ואת בשמת בת אילין החתי: 35 ותהיין
 מרת רוח ליצחק ולרבקה:

27 ויהי כי זקן יצחק ותכחין ענייני מורת ויקרא את עשו
 בנו הנDEL ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנה: 2 ויאמר הנה
 נא זקנתי לא ידעתה יום מותה: 3 ועתה שא נא כליך תליך
 וקשתך וצא השדה וצודה לי: 4 ועשה לי מטעמים
 כאשר אהבתך והביאה לי ואכלת בעבר תברך נפשך
 בתרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו
 וילך עשו השדה לצד ציד להבא: 6 ורבקה אמרה אל
 יעקב בנה לאמר ציד להבא: 7 ורבקה אמרה אל
 אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת
 ואברככה לפני יהוה לפני מותוי: 8 ועתה בני שמע בקהל

מניע השמיימה והנה מלאכי אליהם עליים וירדים בו:¹³
 והנה יהוה נזיב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך
 ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתמנה
 ולזרעך:¹⁴ וזה יהיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
 וצפנה ונגה ונברכו לך כל משפחת האדמה ובזרעך:
¹⁵ והנה אנכי עמק ושמורתיך בכל אשר תלך והשבתייך
 אל האדמה הזאת כי לא אעזובך עד אשר אם עשיתי אתה
 אשר דברתי לך:¹⁶ וויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש
 יהוה במקום הזה ואני לא ידעת:¹⁷ וירא ויאמר מה
 נראה המקום הזה אין כי אם בית אלהים זה שער
 השמים:¹⁸ וישכם יעקב בברק ויהח את האבן אשר שם
 בראשתו ושם אתה מצבה ויצק שם על רأسה:¹⁹
 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לו שם העיר
 לראשונה:²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהוה אלהים
 עמד ושמרתי בדרך הזה אשר אני חולק ונתן לי לחם
 לאכל ובגד לבוש:²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והוא
 יהוה לי לאלהים:²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
 יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי عشر עשרנו לך:

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצת בני קדם:² וירא
 והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים
 עליה כי מן הבאר ההוא יישקו העדרים והאבן נדלה על
 פי הבאר:³ ונאספו שמה כל העדרים ונללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על
 פי הבאר למקומה:⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאיון אתם
 ויאמרו מהרן אנחנו:⁵ ויאמר להם הדיעתם את לבן בן
 נחור ויאמרו ידענו:⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן:⁷ ויאמר הן עוד
 היום נדול לא עת האסף המקנה השקן הצאן ולכוב רעו:⁸
 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונללו את
 האבן מעל פי הבאר והשכנו הצאן:⁹ עודנו מדבר עם
 ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא:¹⁰ וירא
 כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן
 לבן אחיו אמו וינש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
 וישק את צאן לבן אחיו אמו:¹¹ ווישק יעקב לרחל וישא
 את קללו ויבך:¹² ווינד יעקב לרחל כי אחיו אביה הוא וכי
 בן רבקה הוא ותרץ וגדר לאביה:¹³ ויהי כשם לבן את
 שמע יעקב בן אחיו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשך לו
 במקום ההוא:¹⁴ ויהלם והנה סלם מצב ארצתו וראשו

ויה ברכותך:¹⁵ ויאמר הci קראשמו יעקב ויעקבני זה
 פעומים את בכורתי לך והנה עתה לך ברכותיו ויאמר
 הלה אצלת לי ברכה:¹⁶ וויען יצחק ויאמר לעשו חן
 גביר שמותיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודנן
 וירוש סמכתיו ולכה אפוא מה עשהبني:¹⁷ ויאמר עשו
 אל אבי הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי
 ושא עשו קללו ויבך:¹⁸ וויען יצחק אבי ויאמר אליו הנה
 משmini הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:¹⁹ ועל
 הרבק תהיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת
 עלו מעל צואך:²⁰ וישטם עשו את יעקב על הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו וקרבו ימי אבל אבי
 ואהרגה את יעקב אחיך:²¹ ווינד לרבקה את דבריו עשו
 בנה הנגדל והשלוח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו
 הנה עשו אחיך מותנה לך להרנכך:²² ועתה בני שמע
 בקלי ווקם ברוח לך אל לבן אחיך חרנה:²³ ווישבח עמו
 ימים אחדים עד אשר השוב חמת אחיך:²⁴ עד שוב אף
 אחיך מנך ושכח את אשר עשית לו ושלחתו ולקחתייך
 ממש למה אשכל נם שניכם יום אחד:²⁵ ותאמר רבקה
 אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לך יעקבasha
 מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

28 וקריא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוחו ויאמר לו
 לא תחקacha מבנות כגען:² קום לך פרדנה ארם ביתה
 בתואל אבי אמר לך מוך לך משם אשה מבנות לבן אחיך
 אמרך:³ וואל שדי יברך אתה ויפרך וירבק והיות לקהל
 עמים:⁴ וויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתה
 לרשתק את ארץ מגריך אשר נתן לךם לאברהם:⁵
 ווישלח יצחק את יעקב וילך פרדנה ארם אל לבן בן
 בתואל הארמי אחיך רבקה אם יעקב ועשה:⁶ וירא עשו כי
 ברך יצחק את יעקב ושלוח אתה פרדנה ארם לקחת לו
 משם אשה בברכו אותו ויצו עליו לאמר לא תחקacha
 מבנות כגען:⁷ ווישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פרדנה
 ארם:⁸ וירא עשו כי רעות בנות כגען בעני יצחק אבי:
 וילך עשו אל ישמעאל ויהק את מחלת בת ישמעאל בן
 אברהם אהות נביות על נשיו לך לאשה:⁹ וויצא יעקב
 מבאר שבע וילך חרנה:¹⁰ וויפגע במקום וילן שם כי
 בא השם ויהק מאבני המקום ושם מרשתיו וישכב
 במקום ההוא:¹¹ ויהלם והנה סלם מצב ארצתו וראשו

בקלי ויתן לו בן על כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד וואמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש נפתולי אלהים נפתחת עם אחתי נסיכלתי ותקרא שמו נפתלי: 8 ותרא לאה כי מדונה מלחת ותתח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: 9 ותולד זלפה שפחתה לאה ליעקב בן: 10 ותאמיר לאה בנד ותקרא את שמו נד: 11 ותולד זלפה שפחתה לאה בן שני ליעקב: 12 ותאמיר לאה באשר כי אשורי בנות ותקרא את שמו אשר: 13 וילך ראובן בימי קץ חטים ומצא דודאים בשדה ובאהבתו אתה: 14 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 15 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 16 ויבא יעקב מן השדה בערב והצא לאה לקראותו ותאמיר אל תבוא כי שכר שכרתיך בדוראי בני וישכב עמה בלילה הוא: 17 וישמע אלהים אל לאה ותחר ותולד ליעקב בן חמיש: 18 ותאמיר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתיו לאיש ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותולד בן שני ליעקב: 20 ותאמיר לאה ובدني אלהים אתי זבד טוב הפעם יובלני איש כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 וייכר אלהים את רחל וישמע אלהים יופתח את רחמה: 23 ותחר ותולד בן ותאמיר אסף אלהים את חרפתוי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומו ולארכץ: 26 תננה את נשוי ואת ילדי אשר עברתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עברתי אשר עברתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאת חן בעניך נחשטו יברכני יהוה ב글ך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עברתיך ואת אשר היה מנקךarti: 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרבותך יהוה אתך לרגליך ועתה מתי עשה נס א נכי לבייתי: 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תנת לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמור: 32 עבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשכחים וטלוא נקד בעזים והיה שכריו: 33 ועננה כי צדקתו ביום מהר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינו נקד וטלוא ויביאו אל ביתו ויספר לבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן לך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב ה כי אחי אתה ועבדתני הנם הנידה לי מה משכrichtך: 16 וללבן שתי בנות שם הנדרלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועננה לאה רוכות ורחל היתה יפת תאר וויפת מראה: 18 ויאהיב יעקב את רחל ויאמר עבדך שבע שנים ברחל בתקה הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תהי אתה לך מתחת לארך לאיש אחר שבה עמדיך: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והוא בינו לבין כימים אחדים באחבותו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו לאה בתו שפחה: 25 ויהי בפרק והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זה עשית לי הלא ברחל עבדתי עמק ולמה רמיוני: 26 ויאמר לבן לא עשה כן במקומנו להט הצעריה לפני הבכירה: 27 מלא שבע זאת וננה רחל נס זאת אשר העבר עמדיך עוד שבע שנים לך נס זאת וננה רחל מלאה ויעבד עוד שבע שנים אחרות: 28 ויעש יעקב כן ומלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלה שפחתו לשפחה: 30 ויבא נס אל רחל ויאhab נס את ראה יהוה בענייני כי עתהiah בני איש: 31 וירא ראה יהוה בענייני כי שמע יהוה כי שנואה אני ויתן לי נס ותולד בן ותאמיר כי שמע יהוה כי שנואה אני ויתן לי נס את זה ותקרא שמו שמעון: 34 ותחר עוד ותולד בן ותאמיר עתה הפעם יהוה איש אליו כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: 35 ותחר עוד ותולד בן ותאמיר הפעם אודה את יהוה על כן קרא שמו יהודה ותעמד מלחת: 36 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחחתה ותאמיר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מטה א נכי: 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים א נכי אשר מנע מך פרדי בתן: 3 ותאמיר תננה אמרת לה בא אליה ותולד על ברכי ואבנה גם א נכי ממנה: 4 ותנת לו את בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותחר בלחה ותולד ליעקב בן: 6 ותאמיר רחל דני אלהים ונם שמע

בעזים וחום בכתבים נוב הוא אתי : 34 ויאמר לבן הן לו
 יהי כדברך : 35 ויסר ביום ההוא את התישם העקרדים
 והתלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן
 בווכל חום בכתבים וויתן ביד בנוו : 36 ווישם דרך שלשת
 ימים בינו ובין יעקב רעה את צאן לבן הנורתה :
 37 ויהי לו יעקב מקל לבנה לח ולו וערמוני ויפצל בהן
 פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות : 38 וויצן
 את המקלות אשר פצל בראתיהם בשקתו המים אשר
 תבאן הצאן לשחות לנכח הצאן ויוחמנה בכאן לשחות :
 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלון הצאן עקרדים נקדמים
 וטלאים : 40 והכתבים הפריד יעקב וויתן פנו הצאן אל
 עקר וכל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לבדו ולא
 שם על צאן לבן : 41 וזה היה בכל ימי הצאן המקשאות
 ושם יעקב את המקלות לעני הצאן ברהטם לייחמינה
 במקלות : 42 ובהעטיף הצאן לא ישים והוא העטפים
 לבן וקשרים ליעקב : 43 ויפורץ האיש מאד מאר וייה
 לו צאן רבות ושפחות ועבדים ונמלים וחמורים :

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לך יעקב את כל
 אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכלבר זה : 2
 וירא יעקב את פנו לבן והנה איננו עמו כהמול שלשות : 3
 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתק
 ואהייה עמך : 4 יושלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
 אל צאניו : 5 ויאמר להן ראה אני את פנו אביכן כי
 איננו אליו כהම שלשם ואלהי אבי היה עמדי : 6 ואתנה
 ידעתן כי בכל חי עבדתי את אביכן : 7 ואביכן התל
 כי והחלף את משכrichtי שערת מנים ולא נתנו אלהים
 להרע עמדי : 8 אם כה יאמר נקדמים יהוה שכרכ וילדו
 כל הצאן נקדמים ואם כה יאמר עקרדים היה שכרכ וילדו
 כל הצאן עקרדים : 9 וויצל אלהים את מקנה אביכם וויתן
 לי : 10 ויהי בעת ים הצאן ואשה עניי ורא בחלים ותנה
 העתרדים העלים על הצאן עקרדים נקדמים וברדרדים : 11
 ויאמר אליו מלך האלים בחלים יעקב ואמר הני :
 12 ויאמר שא נא ענייך וראה כל העתרדים העלים על
 הצאן עקרדים נקדמים וכדרדים כי ראוייך אח כל אשר לבן
 עשה לך : 13 אנכי האל בית אל אשר משות שם מצבה
 אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
 ושוב אל ארץ מולדתך : 14 ותען רחל ולאה ותאמRNA
 ואילי צאנך לא אכלתו : 39 טרפה לא הבאת אלך ארכי

המחנה האחת והכחו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ואמר יעקב אלהי אבוי אברם ואלהי אבוי יצחק יהוה אמרים שנא בביותם שנה בכיתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכורתך עשרה שנים: 10 קטניהם מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הנה ועתה היה לי לשני מchnoot: 11 הצלינו נא מוד אחי מוד עשו כי ירא אמי את פן בוא והכני אם על בנים: 12 ואתה אמרת הייטב איטיב עמד ושמתי את זרעך כחול הום אשר לא יספר מרוב: 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנהה לעשו אחיו: 14 עזומים מאתים ותשעים עשרים שלשים פרות ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובוניהם שלשים פרות ארבעים ופרטים עשרה אנתנו עשרים וערים עשרה: 16 וחין ביד עבדיו עדר עדר לבדו ואמר אל עבדיו עברו לפני רוח תשימנו בין עדר ובין עדר: 17 ויצאו הדראשון לאמר כי יפנש עשו אחים ושאלך לאמר למי אתה ואני תלך ולמי אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנהה הוא שלוחה לאדרני לעשו והנה נם הוא אחרים: 19 ויצו נם את השני נם את השלישי נם את כל ההליכים אחרי העדרים לאמר לדבר הזה תדברון אל עשו במצאים אמרתו: 20 ואמרתם נם הנה עבדך יעקב אחרים כי אמר אלי: 21 ואת שמי פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אכפירה פניו במנחה ההלכת על פניו והוא לנו בלילה הוא במחנה: 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשוי ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבוק: 23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: 24 וייתר יעקב לבדו ויאכק איש עמו עד עלות השחר: 25 וירא כי לא יוכל לו ווינע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: 26 ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי: 27 ויאמר אליו מה שמן ויאמר יעקב: 28 ויאמר לא יעקב יאמור עוד שמן כי אם ישראל כי שדיות עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 29 וישראל יעקב ויאמר הנירה נא שמן ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: 30 וירא יעקב שם המקום פניאל כי ראויים פנים ותנצל נפש: 31 ויזורח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 32 על כן לא יוכל בני ישראל את ניד הנsha אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בnid הנsha:

אחטנה מידי התקשה נגבותי יום ונגבותי לילה: 40 היה בימים אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנתי מעני: 41 זה ל' עשרה בנותיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכורתך עשרה שנים: 42 לולי אלהי אבוי אברם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת גינוי כפי ראה אליהם וויכח אמש: 43 וויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנות והבנות בני והבנות צאנך וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנות מה עשה לאלה הום או לבנינה אשר ילדו: 44 ועתה לכנה נכרתת ברית אני ואתה והיה עד בני ובינך: 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנום ויקחו אבנום ויעשו גל ויאכלו שם על הנל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדוחה ויעקב קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הגל הזה עד בני ובינך הום על כן קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה בبني ובינך כי נסתה איש מערחו: 50 אם חנעה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אליהם עד ביני ובינך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה הנל הזה והנה המצבה אשר ירorth בبني ובינך: 52 עד הנל הזה וערדה המצבה אם אני לא עבר אליך את הנל הזה ואם אתה לא תעבר אליו את הנל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי יעקב ונחור ישבטו בינו אלו אביהם וישבעם אברם ואלהי נחור ישבטו בינו אלו אביהם וירא יעקב בפחד אבוי יצחק: 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: 55 וישכם לבן בבקר ווינשך לבני ולבנותיו ויברך אותם וילך ושבל לבן למקומו:

32 ויעקב הלך לדרכו ויפנוו בו מלacci אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מנהה אלהים זה וירא שם המקומ ההוא מלחנים: 3 ווישלח יעקב מלכים לפניו אל שעשו אחים ארצה שער שדה אדום: 4 ויצו אתם לאמר כה אמרוון לאדרני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתוי ואחר עד עתה: 5 ויהיו לי سور וחמור צאן ועבד ושפהה ואשלחה להניד לאדרני למצא חן בעניך: 6 וישבו המלכים אל יעקב לאמר באננו אל אחד אל עשו גם הילך לקראתק וארכבע מאות איש עמו: 7 ווירא יעקב מאד ויצר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מchnoot: 8 ויאמר אם יבוא עשו אל

מן השדה כשמעם ויתעכבו האנשים ויחר להם מאד כי נבליה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא עשה: 8 וידבר חמור אתם לאמיר שכם בני חזקה נשאו בכתם תננו אתה לו לאשה: 9 והתחננו אתנו בנתיכם תחנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמר צאן חן בעיניכם ואשר תאמרו אליו אתן: 12 הربבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר אמרו אליו ונתנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר ממא את דינה אהתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה להת את אחנתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 15 אך בזאת גנות לכם אמר תהיו כמוני להמל لكم כל זכר: 16 וננתנו את בנתינו لكم ואתה בנהיכם נכח לנו ישבנו אתכם והיינו לכם אחד: 17 ואם לא תשמעו אליו להמול ולקחנו את בנתנו והלכנו: 18 ויטבעו דבריהם בעיני חמור ובעינוי שם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הרבר כי חפץ בבית יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמור: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו הארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבה ידים לפניהם את בנותם נכח לנו לנשימים ואתה בנתינו נתן להם: 22 אך בזאת יאות לנו האנשים לשבת אתנו להיות לכם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: 23 מוקנהם וקניהם וכל בהמות הלווא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ועל שם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלישי בחודשocabים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחוי דינה איש חרבו ויבוא על העיר בטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפני חרב ויקחו את דינה מבית שם ויצאו: 27 בני יעקב בא על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אותם: 28 זאת צאנם ואת ברם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לחקו: 29 ואת כל חילם ואת כל טपם ואת נשיהם שבויים ואת כל אשר בכיתה: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ועל לוי ערכתםachi ליהבאיםו בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני ובית: 31 ויאמרו הכוונה יעשה את אחותנו:

מאות איש ויחוץ את הילדיים על לאה ועל רחל ועל שני השפחות: 2 ווישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים: 3 וזהו עבר לפניהם וישתחוו ארצתה שבע פעמים עד נשתו עד אחים: 4 וירץ עשו לקראותו ויחבקו ויפל על צאצאו וישקהו ויבכו: 5 וישא את עניינו וירא את הנשים ואת הילדיים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדיים אשר חנן אלהים את עברך: 6 ווישם השפחות הנה וילדיהן ותשתחווין: 7 ווינש גם לאה וילדיה וישתחווו ואחר ננס יוסוף ורחל וישתחווו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה זהה אשר פגשתי ויאמר למצחן בעיני אדרני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחיך יהו לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנהתי מידי כי על כן ראייתי פניך קראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתך אשר הבאת לך כי חנני אליהם וכי יש לך כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך: 13 ויאמר ALSO אהני ידע כי הילדיים רכים והצאן והבקר עלתה לפניו עבדו ואני אנתהלה לאטי לרnell המלאכה אשר לפניו ולרגל הילדיים עד אשר אבא אל אדרני שעירה: 15 ויאמר עשו אצינה נא עמוק מן העם אשרarti ויאמר למה זה מצא חן בעיני אדרני: 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: 17 וויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכתה על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שם אשר בארץ כונע בבאו מperfן ארם ויחן את פוני העיר: 19 ויקין את חלקת השדה אשר נתה שם אהלו מיד בני חמור אבי שם במאה קשיטה: 20 וויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

והצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: 2 וירא אתה שם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותך וישכב אתה ויענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאhab את הנער וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שם אל חמור אבי לאמור קח לי את הילדה הזאת לאשה: 5 וויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובנו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: 6 וויצא חמור אבי שם אל יעקב לדבר אותו: 7 ובוני יעקב בא

קרית הארבע הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק:
28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושננים שנה: 29 ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמו זקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו
ויעקב בניו:

36 ואלה תלדותו עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשוי
מבנהו נגען את ערדה בת אילין החותי ואת אהלי'במה בת
ענה בת צבעון החוי: 3 ואת שמתה בת ישמעאל אותה את
נכיות: 4 ותולד ערדה לעשו את אליפז ובשمتה ילדה את
רעואל: 5 ואהלי'במה ילדה את יعيش ואת יעלם ואת
קרח אלה בניו אשר ילדו לו בארץ נגען: 6 ווקח עשו
את נשוי ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בחמותו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ
נען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 כי היה רוכשם
רב משחת יהדו ולא יכלת ארץ מגורייהם לשאת אותם
מן מקורות: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9
ואלה תלדותו עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות
בני עשו אליפז בן ערדה אשת עשו רעואל בן בשמתה אשת
עשוו: 11 ויהיו בני אליפז תימן אמר צפו ונעם וקנו:
12 ותמנע הרתה פילוש לאליפז בן עשו ותולד לאליפז
את מלך אלה בני ערדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל
נחת ורח שמה ומזה אלה היו בני בשמתה אשת עשו: 14
ואלה היו בני אהלי'במה בת ענה בה צבעון אשת אש
וחלד לעשו את יعيش ואת יעלם ואת קרחה: 15 אלה אלפי
בני עשו בני אליפז בכור עשו אלף תימן אלף אמר
אלוף צפו אלף קנו: 16 אלף קרח אלף געתם אלף
מלך אלה אלף אלף בארץ אדום אלה בני ערדה:
17 ואלה בני רעואל בן עשו אלף נחת אלף ורח אלף
שםה אלף מזה אלה אלף רעואל בארץ אדום אלה
בני בשמתה אשת עשו: 18 ואלה בני אהלי'במה אשת עשו
אלוף יושע אלף יעלם אלף קרח אלה אלף אהלי'במה
בת ענה אשת עשו: 19 אלה בני ערדה אשת אשת אש
אדום: 20 אלה בני שער החרוי ישבי הארץ לוטן ושובל
צבעון ונעה: 21 ודרשות ואצר ודרישן אלה אלף החרוי
בני שער בארץ אדום: 22 ויהיו בני לוטן חרוי והרמס
אהחות לוטן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומגנתה ועיבול
שפוי ואונם: 24 ואלה בני צבעון וניה ונעה הוא ענה אשר
מצוא את הים במדבר ברעתו את החמורים לצבוען
ילד לו בפדן ארים: 27 ויבא יעקב אל יצחק אבי מרפא

שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברך מפני
עשך אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו וכל אשר עמו
הסרו את אלהי הנכר אשר בתוכם והטהרו והחליפו
شمלויכם: 3 ונוקמה ונעללה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל הענה אליו ביום צרתוי וייח עמדיו בדרך אשר
הলכתו: 4 וויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזומים אשר באזוניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה
אשר עםכם: 5 ויסעו וייח תחת אלהים על הערים אשר
סבירתיים ולא רדפו אחרי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ נגען הוא בית אל והוא וכל העם אשר עמו: 7
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם גנלו
אליו האלים בברחו מפני אחיו: 8 ותמת דברה מינקת
רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכוות: 9 וירא האלים אל יעקב עוד בכאו מפני
ארם ויברך אותו: 10 ויאמר לו אלהים שマー יעקב לא
יקרא שマー עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שマー ויקרא
את שמו ישראל: 11 בו יאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה נוי וקהל נוים יהיה ממקדש ומלכים מחלציך יצאו:
12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליחסק לך אתenna
ולזרעך אחריך את הארץ: 13 ויעל מעלו אליהם
במקום אשר דבר אותו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אותו מצבת אבן ויסיך עליה נסיך ויצק עלייה
שם: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אותו שם
אליהם בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרהה ותולד רחל ותקש בולדחה: 17 ויהי
בקשתה בולדחה וחדרם לה המילדת אל חיראי כי נם
זה לך בן: 18 ויהי בצתת נשפה כי מטה ותקרא שמו בן
אוני ואבו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרהה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה
הוא מצבת קברת רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ויט
אהלה מהלה לאמנל עד: 22 ויהי בשיכון ישראלי בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את בלחה פילוש אביו וישמע
ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ושכבר זובלון: 24 בני
רחלי יוסף ובנימין: 25 ובני בלחה שפהת רחל דן ונפתלי:
26 ובני זלפה שפהת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארים: 27 ויבא יעקב אל יצחק אבי מרפא

אשר חלמה הבוא נבוא אני ואיך והשתחוו לארץ: 25 ואלה בני ענה דשן ואהלי במטה בת ענה: 26 ואלה בני דישון המדן ואשבען ויתרין וכרכן: 27 אלה בני אצר בלהון ועxon ועkon: 28 אלה בני דישון עזון וארן: 29 אלה אלופי החרוי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף דשן אצר אלוף דישון אלה אלופי החרוי לאלפיים בארץ שער: 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: 32 וימת מלך באדום בלע בן בעור שם עירו דנהבה: 33 וימת בלע ומלך תחתיו יוכב בן זרח מצרחה: 34 וימת חשמ ומלך תחתיו חשמ שם מארץ התימני: 35 וימת חשמ ומלך תחתיו הדר בן בדר המכיה את מדין בשדה מואב שם עירו עית: 36 וימת הדר ומלך תחתיו שלמה משתקה: 37 וימת שלמה ומלך תחתיו שאול מרכבות הדנהר: 38 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: 39 וימת בעל חנן בן עכבר ומלך תחתיו הדר שם עירו פעו ושם אשטו מהויטבאל בת מטרד בת מי זהב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למיטחון למקומם בשמותם אלוף חמנע אלוף עלוה אלוף יתת: 41 אלוף אהיליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 42 אלוף קנו אלוף הימן אלוף מבצר: 43 אלוף מנדייאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם הארץ אהותם הוא עשו אבי אדים:

37 וישב יעקב בארץ מגורי אבי בארץ כנען: 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נעד את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אבי וייבא יוסף את דבתיהם רעה אל אביהם: 3 וישראל אהב את יוסף מכל בני כי בן זקניהם הוא לו ועשה לו כתנת כסים: 4 ויראו אחיו כי אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכולו דברו לשלים: 5 ויזחלם יוסף אליהם שמעו נא לאחיו וויספו עוד שנא אותו: 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר החלמתי: 7 והנה אנחנו מאלימים בחוך השדה והנה קמה אלמותינו ונם נצבה והנה חסבינה אלמותיכם ותשתחוו לאלמותי: 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עליינו אם משול המשל לנו וויספו עוד שנא אותו על החלמו ועל דבריו: 9 ויזחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה החלמתי חלום עוד והנה המשם והירח ואחד עשר כוכבים משתחים לי: 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אבי ויאמר לו מה החלום הזה

ויבך אותו אביו : (Sheol h7585) 36 והמדנים מכרו אותו אל מצרים לפושיפר סריס פרעה שרעה שר הטבחים:

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויטעד איש עדלמי ושמו חורה : 2 וירא שם יהודה בת איש כנען ושמו שוע ויקח ויבא אליה : 3 ותחר ותלד בן ויקרא את שמו ערד : 4 ותחר ערד ותלד בן ותקראה את שמו אונן : 5 ותקסף ערד ותלד בן ותקראה את שמו שלח והיה בכובב בלדרטה אתו : 6 ויהי יהודה אשה לער בכורו ושם תמר : 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעני יהוה וימתה יהוה : 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אש אחיך ויבם אתה וחקם זרע לאחיך : 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הורע והוא אם בא אל אש אחיו ושחת ארצת לבתני נתן זרע לאחיו : 10 וירע בעני יהוה אשר עשה וימת גם אותו נב ואמר יהודה לתמר כלתו שבוי אלמנה בית אביך עד גנדל שלח בני כי אמר פון ימות נס הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה : 12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גוזי צאנן הוא וחירה רעהו העדמוני תמנתה : 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עללה תמנתה לנו צאננו : 14 ותסר בנדי אלמנותה מעלה ותכס בצעיף ותחלוף ותשב בפתח עיניים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי נדל שלח והוא לא נתנה לו לאשה :

15 ויראה יהודה ויחשכה לזונה כי כסחה פניה : 16 וירט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמיר מה תתן לי כי תבוא אליו : 17 ויאמר אגבי אשלה נדי עזים מן הצאן ותאמיר אם תתן ערבון עד שלוחך : 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמיר התමך ופתייך ומטרך אשר בידך ויתן לך ויבא אליה ותחר לו : 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש בנדי אלמנותה : 20 וישלח יהודה את נדי העזים ביד רעהו העדמוני לחתת הערבון מיד האשאה ולא מצאה : 21 וישאל את אנשי מקמיה לאמר איך הקדרשה הוא בעיניהם על הדרך ויאמרו לא מצאתה ונס אנשי המקום אמרו לא יהודה ויאמר לא מצאתה ונס אנשי המקום אמרו לא היהת בזיה קדרשה : 22 וישב אל לביו הנה שלחותי הנדי הזה ותאת לא מצאתה : 24 ויהי האלה לאמר בא אליו העבר הערבי אשר הבאת לנו לצחק بي : 25 ויהי כהרימי קולי ואקררא ויעזב בנדו אצל ואקררא בקהל גדול : 15 ויהי נשמעו כי הרימתי קולי ואקררא ויעזב בנדו אצל וינס ויצא החוצה : 13 ויהי כראותה כי עזב בנדו בידה וינס ויצא החוצה : 14 ותקראי לאנשי ביתה ותאמיר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברו לצחק בנו בא אליו לשכוב עמי ואקררא בקהל גדול : 15 ויהי נשמעו כי הרימתי קולי ואקררא ויעזב בנדו אצל וינס ויצא החוצה : 16 ותחנה בנדו אצל עד בזיה גדרה לא אמר בזיה קדרשה : 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהייה לביו הנה שלחותי הנדי הזה ותאת לא מצאתה : 24 ויהי כמשל חדשים וינגד ליהודה לא אמר זונת תמר כלתך ונס הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאה ותשרכפ :

בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראש מעלהיך ותלה אוחך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך : 20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה וויש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו : 21 ושב בת שר המשקים על משקחו ויתן הocus על כף פרעה : 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף : 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף ווישכחו :

41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר : 2 והנה מן היאר עלה שבע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו : 3 והנה שבע פרות אחרות עלוות אחריהן מן היאר רעות מראיה ודקוות בשבר והתמדנה אצל הפרות על שפת היאר : 4 ותأكلנה הפרות רעות המראה ודקה תבשיר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות וייקץ פרעה : 5 ווישן ויחלם שנייה והנה שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות : 6 והנה שביע שבלים דקota ושורופת קרים צמחות אחריהן : 7 ותבלענה השבלים הדקות את שביע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום : 8 ווינו בCKER ותפעם רוחו ושולח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ומספר פרעה להם את חלומו ואני פותח אותך לפרדעה : 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאך אני מזכיר היום : 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אני במשמר בית שר הטבחים אני ואת שר האפים : 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו : 12 ושם אמר מודוע פניכם רעים הוים : 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו וпотר אין אותו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים שתדרנים ספרו נא ל' : 9 ומספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה נפן לפניו : 10 ובגפונ שלשה שרים והוא כפרחת עלה נצה הבשילו אשכלתיה עבבים : 11 וכוכס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחת אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה : 12 על כך ונחת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר הייתה משקהו : 14 כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך ועתה נא עמד כי חסר והזכרתני אל פרעה והזאתני מני הביתה הזה : 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים ונום פה לא עשית מאומה כי שמו אני בבורו : 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרוי על ראשיו : 17 ובטל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אבל אתם מן הocus מעל ראשיו : 18 ווין יוסף ויאמר זה שתדרנו שלשה הocus שלשת ימים הם : 19

דברה אלה לאמור בדברים האלה עשה לי עברך ויהר

אפו : 20 ויקח אדרני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסחר מקום

אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר : 21

ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעני שר בית

הסחר : 22 ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים

אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה :

40 אין שר בית הסחר ראה את כל מאומה בידו באשר

יהוה אותו ואשר הוא עשה יהוה מצליה :

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך

מצרים והאפה לאדרניhem למלך מצרים : 2 ויקצף פרעה

על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים : 3 ויתן

אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסחר מקום

אשר יוסף אסור שם : 4 ויפיק שר הטבחים את יוסף אתם

ושרתם אותם ויהיו ימים במשמר : 5 ויחלמו חלום שנייה

איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה :

והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר :

ויבא אליהם יוסף בCKER וירא אתם והם צעפים : 7

וישאל את סריסי פרעה אשר אותו במשמר בית אדרני

לאמר מודוע פניכם רעים הוים : 8 ויאמרו אליו חלום

חלמנו וпотר אין אותו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים

תדרנים ספרו נא ל' : 9 ומספר שר המשקים את חלומו

ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה נפן לפניו : 10 ובגפונ שלשה

שרים והוא כפרחת עלה נצה הבשילו אשכלתיה

עבבים : 11 וכוכס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחת

אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה : 12

על כך ונחת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר

הייתה משקהו : 14 כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך

ועשית נא עמד כי חסר והזכרתני אל פרעה והזאתני מני

הבית הזה : 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים ונום פה לא

עשיתי מאומה כי שמו אני בבורו : 16 וירא שר האפים כי

טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה

סלי חרוי על ראשיו : 17 ובטל העליון מכל מאכל פרעה

מעשה אפה והעוף אבל אתם מן הocus מעל ראשיו : 18 ווין

יוסף ויאמר זה שתדרנו שלשה הocus שלשת ימים הם : 19

ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 וויסוף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מ לפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 47 ותש הארץ שבע שנים השבע לקמצים: 48 ווקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן כל ערים אכל שדה העיר אשר סביבתייה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 50 ולヨוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנתה בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אליהם את כל עמלי ואת כל בית אביו: 52 ואחת שם השני קרא אפרים כי הפרני אליהם בארץ עני: 53 וחלילנה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצריםlico אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פni הארץ ופתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרים ושבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42 וירא יעקב כי ישבר בר מצרים ויאמר יעקב לבניו למה תחראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי ישבר בר מצרים רדו שמה ושברלו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחיו יוסף ושרה לשבר בר מצרים: 4 ואת בנימין אחיו יוסף לאשלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראננו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתקה הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: 6 וויסוף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף ווישתחו לו אפים ארצתה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרים ווינכර אליהם וירבד אתם קשות ויאמר אליהם מאיין אתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: 8 וויכר יוסף את אחיו והם לא הכרדו: 9 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרנלים אתם לראות את ערות הארץ בתאות: 10 ויאמרו אליו לא אידי ועבדיך בא לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נהנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרנלים: 12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ בתאות לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחיהם אנחנו בני איש אחד בארץ כנען

הרשותה הבריות: 21 ותבאגה אל קרבנה ולא נודע כי בא אל קרבנה ומראייה רע כאשר בתחלת ואיקין: 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: 23 והנה שבע שבלים צננות דקota שדיפות קדרים צמחות אחרות: 24 ותבלען השבלים הדקota את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מנדיל: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלhim עשה הניד לפרעיה: 26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחר הוא: 27 ושבע הפרות הרקוט והרעת העלת אחרתין שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקוט שדיפות הקדרים יהוו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתו אל פרעה אשר האלhim עשה הראה אתה פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע נдол בכל ארץ מצרים: 30 וكمו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחורי כן כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החולום אל פרעה פעמים כי נכוון הדבר מעם האלhim ומזהר האלhim לעשתו: 33 ווועתיה ירא פרעה איש נבון וחכם וישתחו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ ויחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לארא לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא חכרת הארץ ברעב: 37 וויטב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלhim בו: 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחורי הודייע אלהים אותק את כל זאת אין נבון וחכם כמו: 40 אתה תהיה על ברי ועל פיך ישך כל עמי רק הכסא אנדרל מנק: 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בנדוי שוש ושם רבד הזובע על צוארו: 43 וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקראו לבני אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובבעליך לא ירים איש אשית ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אסנתה בת פוטי פרע כהן אין לאשה

על ידי ואני אשיבנו אליו': 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אהיו מות והוآل לברדו נשאר וקראוו אסון בדרך אשר תלווה בה והורדתם את שיבתי בignon שאולה: (Sheol h7585)

43 והרعب כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הובילו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אלו יהודה לומר העד העד בנו האיש לא תראו פני בלתי אחיכם אתם: 4 אם ישך משלח את אהינו אתנו נרדת ונשברת לך אכל: 5 ואם איןך משלח לא נרד כי איש אמר לנו לא תראו פני בלתי אחיכם אתם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניד לאיש העוד לכם אה: 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולදתנו לאמר העוד אביכם חי הייש לכם אה וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי אמר הורדרו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אבל אבוי שלחה הנער אתי ונקמה נילכה ונחיה ולא נמות נם אנחנו גם אתה נטפנו: 9 אגמי אערבנו מידי תבקשו אם לא הביאתו אליך והצנתו לפניו וחתמתי לך כל הימים: 10 כי לולא התמהנהנו כי עתה שבענו זה פעמים: 11 ויאמר אלהים ישראל אחיכם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזרמת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנה מעט צרי ומיעט דבש נכאת וlatent בטנים וshedrim: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמותתיכם תשיבו בידכם אולי משה הוא: 13 ואת אחיכם קחו珂מו שוכב אל הארץ: 14 ואל שדי יtan لكم רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בניין ואני כאשר שכלי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנהה הזאת ומשנה כסף לפני יוסף: 16 וירא יוסף את בניין מצרים ויעמדו לפניו ויסוף: 17 טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 18 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 19 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ואמרו על דבר הכסף השב באמצעותינו בתחלת אנחנו מובאים להחנגל לעלינו ולהתנפלו לעלינו ולקחת אנחנו לעבדים ואת חמדינו: 20 ווינשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 21 ויהי כי באננו אל המلون ונפתחה את לשבר אכל:

והנה הктן את אבינו היום והאחד איננו: 14 ויאמר אלהים יוסף הוא אשר דברתי אלכם לא אמר מרגלים אתכם: 15 בזאת תבחנו כי פרעה אם יצא כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: 16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואת האסרו ויבחנו דבריכם האםת אתם ואם לא כי פרעה כי מרגלים אתם: 17 ויאסף אתכם אל משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אלהים יוסף ביום השלישי ואת עשו וחיו את האלהים אני ירא: 19 אם ננים אתם אחיכם אחד יאסר בביה משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבן בתיכם: 20 ואת אחיכם הקטן הביאו אליו ויאמרו אליו אל אחיכם תמותו ויעשו כן: 21 ויאמרו איש אל אחיכם אבל אשימים אנחנו על אהינו אשר ראיינו צרת נפשו בהחננו אלינו ולא שמענו על כן בא אה לינו הצרה הזאת: 22 ויען רענן אתם לא אמר הלו אמרתי אליכם לאמר אל תחטא בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המלין בינהם: 24 ויסב מעליהם ויבק וישב אליהם וירבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם: 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהшиб כספיהם איש אל שקו ולחתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: 26 וישאו את שברים על חמריהם וילכו משם: 27 ופתח האחד את שקו تحت מספוא לחמו במלוון ורא את כספו והנה הוא באפי אמותחו: 28 ויאמר אל אחיכם הוושב כספי ונום הנה באמותתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיכם אמר מה זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אל יעקב אחיכם ארץ אדרני הארץ אנחנו קשות ויתן לנו אמר: 30 דבר האיש אדרני הארץ אנחנו קשות ויתן לנו אמר אל אחיכם קתרין את הארץ: 31 וונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים את הארץ: 32 שנים עשר אנחנו אחיכם בני אבינו האחד אנחנו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו איש אדרני הארץ בזאת אדר עci כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתו ואת רעבן בתיכם קחו וילכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אליו ואדרעה כי לא מרגלים אתם כי כנים מרגלים השקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את מרגלים את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי הם צדירות כספיהם המה ואביהם ויראו: 36 ויאמר אלהים יעקב אחיכם אני שלחthem יוסף ואנינו ושמעון אנחנו ואת בניין תקחו עלי היו כלנה: 37 ויאמר רענן אל אבי לאמר את שני בני תמיית אם לא אבינו אליו תהה אתו

יהוּה לְעֹבֵד וְאַתֶּם תָּהִיו נְקִים: ¹¹ וַיִּמְהַרְוּ וַיַּהֲרֹדוּ אִישׁ
אֶת אָמְתָהּ תַּחַת אָרֶצָה וַיַּפְתַּח אִישׁ אֶמְתָהּ: ¹² וַיְחַפֵּשׁ
בְּנֵדֶל הַחָל וּבְקַטֵּן כֹּלֶה יוֹמֵץ אַהֲרֹן הַנְּבִיעַ בְּאֶמְתָהּ בְּנִימָן:

וַיִּקְרַעַו שְׂמַלְתָם וַיַּעֲמַס אִישׁ עַל חִמְרָיו וַיִּשְׁבֹּו הָעִירָה:
וַיָּבֹא יְהוָה וְאַחֲיוֹ בֵיתָ יְוָשָׁף וְהֵא עֲוֹדָנוּ שֵׁם וַיָּפֹלוּ
לִפְנֵי אָרֶצָה: ¹⁵ וַיֹּאמֶר לְהֶם יוֹסֵף מִהַּמְשָׁעָה זוֹהָא אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם הַלְּאָוֹ יְדֻעַתֶּם כִּי נִשְׁחַת אִישׁ אֲשֶׁר כָּמַנִּי: ¹⁶
וַיֹּאמֶר יְהוָה מָה נָאֹמֵר לְאַדְנִי מָה נִדְבַּר וּמָה נִצְדַּק
הַאֲלָהִים מֵצָא אֶת עָזָן עַבְדִּיךְ הַנְּנוּ עֲבָדִים לְאַדְנִי גַּם
אֱנֹחָנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדָו: ¹⁷ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לֵי
מִשְׁעָנָת אֲתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדָו יְהוָה לֵי
עֲבָד וְאַתֶּם עַל לְשָׁלוֹם אֶל אֲבֵיכֶם: ¹⁸ וַיָּגַשׁ אַלְיוֹ יְהוָה
וַיֹּאמֶר בַּיְתְּ אָדָנִי יְדַבֵּר נָא עַבְדְּךָ דָּבָר בְּאַזְנֵי אָדָנִי וְאַל יִתְהַ
אָפָּךְ בְּעַבְדְּךָ כִּי כָּמוֹךְ כְּפָרָעָה: ¹⁹ אָדָנִי שָׁאַל אֶת עַבְדָּיו
לְאָמֵר הַיָּשׁ לְכֶם אֶבֶן אוֹתָה: ²⁰ וַיֹּאמֶר אֶל אָדָנִי יְשַׁלֵּחْ לִנוּ אֶבֶן
יְזִקְנָה וְיָלֵד וְזָקְנִים קָטָן וְאַחֲיוֹ מֵת וְיִוָּתֶר הַוָּא לְבָדָרָוּ לְאָמוֹ
וְאָבָיו אֲהָבוּ: ²¹ וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדְּךָ תַּחַדְךָ הַוְּרָדָהוּ אָלִי וְאַשְׁמָה
עַנְיֵי עַלְיוֹ: ²² וַיֹּאמֶר אֶל אָדָנִי לֹא יוּכְלַה הַנְּעָר לְעַזְבָּתָה
אָבָיו וְעַזְבָּתָה אֲבָיו וְמַתָּה: ²³ וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדְּךָ אֶם לֹא
יִירְדֵּ אָחִיכֶם הַקְטָן לְאַתְּסָפֵן לְרוֹאֹת פָּנֵי: ²⁴ וַיֹּהֵי
כִּי עַלְנוּ אֶל עַבְדְּךָ אָבִי נָגֵד לוֹ אֶת דְבָרֵי אָדָנִי: ²⁵ וַיֹּאמֶר
אֲבָינוּ שֶׁבַּו שְׁבַּרְוּ לְנוּ מַעַט אֶכֶל: ²⁶ וַיֹּאמֶר לְאַנוּכָל לְרָדְתָה
אָסָם יְשַׁאֲחִינוּ הַקְטָן אַתָּנוּ וַיַּרְדְּנוּ כִּי לֹא נָכַל לְרָאֹת פָּנֵי
הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקְטָן אִינָנוּ אַתָּנוּ: ²⁷ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי
אַלְיאָנוּ אַתָּמִים יְדַעַתְּם כִּי שְׁנִים יְלָדָה לִי אִשְׁתָּיו: ²⁸ וַיָּצֹא
הָאֶחָד מֵאַתְּ וַיֹּאמֶר אֶךָ טְרֵף טְרֵף וְלֹא רָאִיתִי עַד הַתָּהָה:
וְלֹקְחָתָם גַּם אֶת זֶה מַעַם וַיַּקְרְהָרָו אָסָון וְהַוְרָתָם
אֶת שִׁיבַתְּ בְּרִעה שָׁאַלָּה: ²⁹ (Sheol h7585) וְעַתָּה כָּבֵא אֶל
עַבְדְּךָ אָבָיו וְהַנְּعָר אִינָנוּ אַתָּנוּ וְנִפְשְׁׁוּ קְשֹׁוֹרָה בְּנֶפֶשׁוֹ: ³⁰
וְהַיָּה כְּרָאוֹתָיו כִּי אַין הַנְּעָר וְמֵת וְהַוְרָדוּוּ עַבְדְּךָ אֶת שִׁיבַתְּ
עַבְדְּךָ אָבָינוּ בִּגְנוּן שָׁאַלָּה: ³¹ (Sheol h7585) כִּי עַבְדְּךָ עֲרָב
אֶת הַנְּעָר מֵעַם אָבִי לְאָמֵר אֶם לֹא אָבִינוּ אָלִיךְ וְחַתְּאָתִי
לְאָבִי כָּל הַיָּמִים: ³³ וְעַתָּה יִשְׁבַּן אֶל עַבְדְּךָ תְּחַת הַנְּעָר
עַבְדָּל אָדָנִי וְהַנְּעָר יַעֲלֵל עַמְּאָחָיו: ³⁴ כִּי אֵיךְ אַעֲלָה אֶל
שְׁבָרְבָּרְבָּר אֲנֹנוּ וְאַנוּ בְּנֵי אָבָדָה בְּרוּגָה וְבְּרוּגָה אֲנֹנוּ וְאַנוּ

45 ולא יכל יוסף להתפרק לכל הנזכרים עליו וירא
הווציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחד בהתוועד יוסף

אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחו כספנו במשכלו
ונשב אותו בירינו: 22 וכסף אחר הורדנו בירינו לשבר אלל
לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
באמתחתייכם כספכם בא אליו ויזא אלהם את שמעון: 24
ובבא האיש את האנשין ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
rangleיהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד
בבא יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יאללו להם: 26 ויבא
יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחו לו ארצתה: 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום
אביכם הוזן אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: 29 ווישא עניינו
וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אליו ויאמר אלהים והנק בני: 30 וימחר
יוסף כי נכמרו רחמוני אל אחיו ויבקש לבכחות ויבא
החדירה ויבך שם: 31 וירחץ פניו ויצא וחטאך ויאמר
שיםו להם: 32 וישימו לו לבדו ולהם בלבד ולמצרדים
האכלים אותו בלבד כי לא יוכלו המצריים לאכל את
ההברים לחי כי תועבה הוא למצרים: 33 ווישבו לפניו
הבר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתהמו האנשים איש
אל רעהו: 34 ווישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת
בניו ממשאת כלם חמיש דות ושותו וישכרו עמו:

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתה
האנשים אל כה אשר יוכלו שאה ושים כסף איש בפי
אמתהתו : 2 ואת נבייע נבייע הכספי חשים בפי אמתה
הקטן ואת כסף שברו ויעש לדבר יוסף אשר דבר : 3
הבקיר אור והנשים שלחו המה וחמריהם : 4 הם יצאו
את העיר לא הרחיקו יוסף אמר לאשר על ביתו קומ
רדף אחריו הנשים והשנתם ואמרת אליהם למה שלמתם
רעה תחת טובה : 5 הלא זה אשר ישתח אדרני בו והו
נחש ניחש בו הרעם אשר עשיתם : 6 וישגום וידבר
אליהם את הדברים האלה : 7 ויאמרו אליו למה ידבר
אדני בדברים האלה חיללה לעבדך מעשות דבר
זהו : 8 הנה כסף אשר מצאנו בפי אמתהינו השיבנו אליך
ארץ כנען ואיך נגנב מבית אדרנן כסף או זהב : 9 אשר
ימצא אותו מעבדיך ומות וnom אנחנו נהיה לאדרני לעבדים :
10 ויאמר נם עתה לדבריכם הנה הוא אשר ימצא אטו

כל דבריו יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שליח יוסף לשאת אותו ותהי רוח יעקב אביהם: ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בתרם אמות: **46** וישע ישראל וכל אשר לו ויבא באלה שביע ויובח זבחים לאלהי אביו יצחק: ² ויאמר אלהים לישראל במרעת היללה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ³ ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדחה מצרימה כי לנו גודול אשימך שם: ⁴ אני ארד עמד מצרימה ואני על עיניך: ⁵ ויקם יעקב ועלך נם עליה ווישוף ישית ידו על עיניך: ⁶ מברך שביע ויושוא בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלוות אשר שליח פרעה לשאת אותו: ⁶ ייקחו את מקניהם ואת רוכשים אשר רכשו בארץ כנען ייבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אותו: ⁷ בניו ובניינו אתו בנתיו ובנותו בניו וככל זרעו הביאו אתו מצרימה: ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ⁹ ובני ראובן חנן ופלוא וחצראון וכרמי: ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואחד ויכין וצחר ושאלון בן החנויות: ¹¹ ובני לוי נרשון קחת ומזררי: ¹² ובני יהודה ער ואונן ושלחה ופרץ וורח יומת ער ואונן בארץ כנען יהיו בני פרץ חדרון וחמור: ¹³ ובני יששכר תולע ופה יווב ושמرون: ¹⁴ ובני זבולון סרד ואלון ויהלאל: ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נשפי בניו ובנותיו שלשים ושלש: ¹⁶ ובני נד צפוני והני שני ואבן ערי ואורדי ואראלי: ¹⁷ ובני אשר ימנה ווישוע ובריה ושרח אחתם ובני בריהה חבר ומלאיכאל: ¹⁸ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לילאה בתו ותולד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: ¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן לבן ובכר ואשבבל נרא ונעמן אהי וראש מפим והחפים וארד: ²⁰ אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נשף ארבעה עשר: ²¹ ובני דן חשים: ²⁴ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: ²⁵ אלה בני בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו ותולד את אלה ליעקב כל נשף שבעה: ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשוי יעקב כל נשף ששים ושש: ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נשנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ²⁸ ויתן את קלוי בבכי וישמעו מצדים וישמע ביה פרעה: ³ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף והוא עוד אבי חי ולא יוכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו: ⁴ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אליו וינשוו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם ATI מצרים: ⁵ ועתה אל תעכזב ואל תיר בעיניכם כי מכרתם ATI הנה כי מהיה שלחני אלהים לפניכם: ⁶ כי זה שנתיים הרעב בקרבת הארץ ועד חמיש שנים אשר אין חריש וקציר: ⁷ ווישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שאarity בארץ ולהיותם لكم לפליטה נדלה: ⁸ ועתה לאם שלחכם ATI הנה כי האלים וישמעני לאב לפדרעה ולאדון לכל ביזו ומשל בכל ארץ מצרים: ⁹ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כי אמר בנך יוסף שמוני אלהים לדון לכל מצרים דודה אליו אל תעמד: ¹⁰ וישבת בארץ נשן והיית קרוב אליו אתה ובנייך ובני ניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: ¹¹ ובכלכלתו אתה לך עד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחוי בנימין כי פי המדבר אליכם: ¹³ והנדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראייתם ומחרתם והורדתם את אבי הנה: ¹⁴ ויפל על צוארי בנימין אחיו ייבך ובנימין בכח על צוארו: ¹⁵ ווינישק לכל אחיו ייבך עליהם ואחריו כן בדברו אחיו אתו: ¹⁶ ווהקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחיו יוסף וייטב עני פרעה ובעני עבדיו: ¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את עירכם ולכו באו ארצתה כנען: ¹⁸ ווקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אל ואתנה לך את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ¹⁹ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלוות לטפסים ולנסיכם ונשאותם את אביכם ובאתם: ²⁰ ועיניכם אל תהס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ²¹ ווישעו בן בני ישראל ויתן להם שלש מאות כסף וחמש חלפת חליפות שמלה לבנימין נתן למלך נשות כהרים נשאים מטווב מצרים ועשר ארנתה נשאת בר ולהם ומזון לאביו לדרך: ²⁴ ווישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהים אל תרנוו בדרך: ²⁵ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: ²⁶ וונדו לו לאמר ערד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים וויגן לבו כי לא האמין להם: ²⁷ וידרכו אליו את

הבה לנו לחם ולמה נמות ננדך כי אפס כסף : 16 ויאמר הבו מנקיכם ואותה לכם בנקיכם אם אפס כסף : 17 ויבאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף ללחם בסוסים ובמקנה הツאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא : 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחיד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם נויתנו ואדרמתנו : 19 למה נמות לענייך נם אנחנו נם אדרמתנו קנה אתנו ואת אדרמתנו בלחם ונחיה אנהנו נם אדרמתנו עבדים לפרעעה ותן רוע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם : 20 ויקון יוסף את כל אדרמת מצרים לפרעעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעעה : 21 ואתה העם העביר אתו לערדים מקצתה נבול מצרים ועד קצחו : 22 רק אדרמת הכהנים לא קנה כי חזק לכחנים מאה פרעה ואכלו את חזק אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדרמתם : 23 ייאמר יוסף אל העם הזה קניתו אתכם היום ואת אדרמתכם לפרעעה הוא לכם זרע וזרעתם את האדמה : 24 והיה בתבאות ונתתם חמישית לפרעעה וארבע הידת יהיה لكم לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בכתיכם ולאכל לטפכם : 25 ויאמרו החותינו נמצא חן בעני אדני והינו עבדים לפרעעה : 26 וישם אתה יוסף לחץ עד היום הזה על אדרמת מצרים לפרעעה לחמש רק אדרמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעעה : 27 ווישב ישראאל בארץ מצרים ושוחזו בה ויפרו וירבו מאד : 28 וייחי יעקב בארץ גשן ויאחו בו ויקרבו ימי ישראאל שבע שנים וארבעים ומאת שנה : 29 ויקרבו ימי ישראאל למות ויקרא לבנו לישוף ויאמר לו אם נא מצאי חן בענייך שם נא ידק תחת ירכיו ועשית עמידה חסד ואמת אל נא תקברני במצרים : 30 ושכתי עם אבותי ונשאתי ממצרים וקברתני בקבריהם ויאמר אנסי עשה דברך : 31 ויאמר השבעה לי יושבע לו ווישתו ישראאל על ראש המטה :

48 יהו אחרי הדברים האלה ויאמר ליעקב הנה אביך חלה ויחק את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים : 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא לאריך ויתחזק ישראאל וישב על המטה : 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה מצרים ומאצן כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו נשנה ויבאו ארציה נשן : 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקרה ישראל אבוי נשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבק על צואריו עוד : 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמרת הפעם אחריו ראות את פניך כי עודך דה : 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אבוי עלה וגידה לפרעעה ואמרה אליו אחוי ובית אבוי עלה וגידה לפרעעה וזה האנשים אמר צאן כי אנשי מקנה היין וצאנם ובקרים וכל אשר להם היביאו : 33 והיה כי קרא לכלם פרעה ואמר מה מעשיכם : 34 ואמרתם אנשי מקנה היין עבדיך מנעורינו ועד עתה נם אנחנו נם אבותינו בעבר חשבו בארץ נשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן :

47 ויבא יוסף ויניד לפרעעה ויאמר אבי ואחוי וצאנם ובקרים וכל אשר להם בא מארץ כנען ותונם בארץ נשן : 2 ומפקחה אחיו לך חמשה אנשים ויצנים לפני פרעה : 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמר אל פרעה רעה צאן עבדיך נם אנחנו נם אבותינו : 4 אל פרעה אל פרעעה לנו בארץ אבוי כי אין מרעה לצאן ויאמרו אל פרעעה את אביך בבר הירעב בארץ כנען ועתה ישבו נא אשר לעבדיך כי כבר הירעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץן : 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך בא לאריך : 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואמ ידעתו ישם אנשי חול ושםתם שרי מקנה על אשר ליל : 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדתו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה : 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך : 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני חייו ולא השינו את ימי שני חייו אבוי בימי מנוריהם : 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה : 11 ווישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אהוה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוחה פרעה : 12 ויכול כל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל כבר הירעב מארך ולהלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הירעב : 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה : 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומאצן כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם: 3 רואובן בכריך אתה כחיו וראשית אוני יתר שאות וויתר עז: 4 فهو כמהים אל תותר כי עלייה משכבי אביך או חללה יצועי עליה: 5 שמעון ולוי אחיהם כל' חמש מכרתייהם: 6 בסdem אל תבא נשוי בקהלם אל תחדר כבדיך כי באפס הרגנו איש וברצנים עקרו שור: 7 אדרור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אהליך בעיקוב ואפיקים בישראל: 8 יהודה אתה יודוך אחיך יידך בערכך איביך ישתחוו לך בני אביך: 9 גור אריה יתודה מטרף בני עלייה כרע רבעץ אരיה וכלביא מי קימינו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומהקן מבין רגלו עד כי יבא שלילה ולוייקחת עמים: 11 אסרי לנפנ' עיריה ולשרקה בני אתנו כבש בין לבשו ובגד ענבים סותה: 12 חכללי עינים מין ולבן שדים מהלב: 13 זובלן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: 14 ישכר חמר גרם רבעץ בין המשפטים: 15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסלבל ויידי למס עבד: 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהי דין נחש עלי דרך שפיפן עלי ארוח הנשך עקביו סוס וופל רכבו אחרור: 18 לישועתך קויות יהוה: 19 גנד גדור יגוננו והוא ינד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדן מלך: 21 נפתלי איליה שלחה הגנתן אמריו שפה: 22 בן פרת יוסף ידיו מידי אביר יעקב שם רעה ابن ישראל: 23 מל' אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת הרים רבצת תחת ברכת שדים ורוחם: 24 ברכת אביך נברעו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהין לדעת יוסף ולקרדק ניר אויחו: 25 בנימין ואב יטרף בברך אכל עד ולערב יחולק שלל: 26 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזהת אשר דבר לךם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכتو ברך אתם: 27 ויצזו אותם ויאמר אלהם אני אנסף אל עמי קברו אתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 28 במערה אשר בשדה המכפללה אשר על פני ממדרא בארץ כנען אשר קנה אברהム את השדה מאות עפרון החתי לאחות קבר: 29 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושם קברתו את לאה: 30 מקונה השדה והמערה את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמו אל' בלו בארץ כנען ויברך אתם: 4 ויאמר אליו התני מפרק והרביתך ונתקיך לקה' עמיים ונתחיו את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחוזת עולם: 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרים מה ל' הם אפרים ומונשה כראובן וسمעון יהיו לך: 6 ומולדתך אשר הולמת אחיךם לך יהיו על שם אחיהם קיראו בנהלתם: 7 ואני בכאי מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרכך بعد כבורת ארץ לבא אפרטה ואקברה שם בדרכך אפרטה הוא בית لكم: 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קham נא אליו ואברכם: 10 וענין ישראל כבבו מוקן לא יכול לראותו ווישם מהם אלו וישם להם וחמק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פיניך לא פלחה והנה הראה אליו אלהים נם את זרעך: 12 וויצא יוסף אחים מעם ברכיו וישתחוו לאפיו ארצתה: 13 ויה ויסוף את שניהם את אפרים בימיינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימיין ישראל וינש אליו: 14 וישלח ישראל את ימינו ווישת על ראש אפרים והוא הצער ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלים אשר התהלו אבוי לפניו אברהם ויצחק האלים הרעה אליו מועד עדר היום הזה: 16 המלך הנגל אליו מצל רע יברך את הנערים ויקרה בהם שמי ושם אבוי אברהם ויצחק וידנו לרבע בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כי ישית אבוי ימינו על ראש אפרים וירע בעינויו ויתמן יד אביו להסיר אתה וימאן אבוי ויאמר ידעתי בני ידעתי נם הויא יהוה לעם ונם הוא יגיד לאולם אדווי הקטן יגיד ממנו וודענו יהוה מלא הנינים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה ווישם את אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנחנו מות והיה אלהים עמכם והшиб אתכם אל ארץ אבותיכם: 22 ואני נתתי לך שםם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמו

ילדו על ברכיו יוסף: 24 ויאמר יוסף אל אחיו א נכי מות אליהם פקר יפקד אתכם והעלת האחים נון הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ל' יצחק ול'יעקב: 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אליהם אתם והעלתם את עצמותי מזוה: 26 וימת יוסף בן מאה ושניהם ויחנטו אותו ויישם בארון במצרים:

אשר בו מאת בני חת: 23 ויכל יעקב לזכות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ואסף אל עמו:

50 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החניטים ויבכו אותו מצרים יום יום: 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברנו נא באוני פרעה לאמר: 5 אבי השבעני לאמר הנה אנכי מות בקברי אשר כרתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה עלה נא ואקברת את אביו ואשובה: 6 ויאמר פרעה עליה וקבר את אביך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקביר את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקנין ביתו וכל זקנין ארץ מצרים: 8 וככל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טעם וצאנם ובקרים עוזבו הארץ נשן: 9 ויעל עמו נם רכב נס פרושים ויודו מהנה כבד מادر: 10 ויאבאו עד רנן האדר שבר עבר הירדן ויספדו שם מסped גדול וכבד מادر ויעש לאביו אבל שבעת ימים: 11 וירא ישב הארץ חכני את האבל בגין האדר ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן: 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום: 13 וישאו אותו בניו ארצה כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפללה אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרון החתו על פני מمرا: 14 ויאשב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל העלים אותו לקביר את אביו אחריו קברו את אביו: 15 ויראו אחיו יוסף כי מות אחיהם ויאמרו לו ישטנו יוסף והשׁב לינו את כל הרעה אשר נמלנו אותו: 16 ויצאו אל יוסף לאמר אבל צוח לפני מותו לאמר: 17 כה אמרו ליאוסף אני שא נא פש עähr וחטא תם כי רעה נמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: 18 וילכו נם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו לנו לך לעברים: 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אליהם אני: 20 ואתם חשבתם עלי רעה אליהם חשבה לטבה למען עשה כוים זהה להחיה עם רב: 21 ועתה אל תיראו אני אכלכל אתכם ואת טפכם וניהם אותך וידבר על לכם: 22 ויאשב יוסף למצרים הוא ובית אביו ויהו יוסף מאה ועשר שנים: 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים נם בני מכיר בן מנשה

ותקחה: 6 והפתח ותראה את הילד והנה נער בכה
וחהמֵל עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אהתו
אל בת פרעה האלך וקרatoi לך אשה מיניקת מן העברית
ותינק לך את הילד: 8 ותאמר לה בת פרעה לכיכ ותליך
העלמה ותקרו את אם הילד: 9 ותאמר לה בת פרעה
הילכִי את הילד הזה והינקחו לי ואני אתן את שכרך
ותקח האשה הילד ותני קחו: 10 ויגדל הילד ותבאו לו בת
פרעה והוא היה לבן ותקרו اسمו משה ותאמר כי מון המים
משיתהו: 11 ויהיו ביוםיהם ההם יונדל משה ויצא אל אהיו
וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכח איש עברי אהיו: 12
ויפן כה וכה וירא כי אין איש וויך את המצרי ויטמנהו
בחול: 13 ויזא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצימים
ויאמר לרשע למה חכה רעך: 14 ויאמר מי שמק לאיש
שר ושפט עליינו הלהרגנו אתה אמר כאשר הרנת את
המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: 15 וישמע
פרעה את הבהיר הזה ויבקש להרג את משה ויבחר משה
מןין פרעה ויישב בארץ מדין וישב על הבאר: 16 ולכך
מןין שבע בנות ותבאנה ותדרלה ותמלאה את הרהיטים
להשקות צאן אביהן: 17 ויבאו הרעים וינרשו ויקם
משה וישען וישק את צאנם: 18 ותבאנה אל רעוואל אביהן
ויאמר מודיע מהרתן בא היום: 19 ותאמרן איש מצרי
חצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן:
20 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזובתן את האיש קראן
לו ויאכל להם: 21 ויויאל משה לשבת את האיש ויתן את
צפירה בטו למשה: 22 ותולד בן ויקרא את שמו נרשם כי
אם נר הייתי בארץ נכירה: 23 ויהו ביוםים הרבה ההם
וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו
ותעל שועטם אל האלים מן העבדה: 24 וישמע אלהים
את נאקותם ויזכר אלהים את בריתו את אברם את יצחק
ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינוּגָן
את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלים חרבנה:
2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
וינה הסנה בער באש והסנה איננו אבל: 3 ויאמר משה
אשרה נא ואראה את המדראה הנגדל הזה מודיע לא עבר
הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקב
איש ובתו באו: 2 וראובן שמעון לוי ויהודה: 3 יששכר
זבולון ובנימן: 4 דן ונפתלי גדי ואשר: 5 וויזי כל נש
יצאי יರך יעקב שבעם נפש וויסוף היה במצרים: 6 ווימת
ויסוף וכל אחיו וכל תדורו ההוא: 7 ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו וויצמו במאד מאד ותملא הארץ: 8
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא יידע את יוסף: 9
ויאמר אל עמו הנה עםם בני ישראל רב ועצום ממנה: 10
הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שניאנו ונלחם בנו ועלה מן הארץ:
11 וישמו עליו שרי מוסים למען ענתו בסבלתם ויבן
עריו מסכנות לפרטעה את פתם ואת רעמסס: 12 וכאשר
יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקוץ מפני בני ישראל: 13
ויעברו מצרים את בני ישראל בפרק: 14 וימרדו את
חיהם בעברה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק: 15 ויאמר מלך
מצרים למלך העברית אשר שם האחת שפהה ושם
השנית פועה: 16 ויאמר בילדך את העבריות וראיתן
על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת דיא וודה:
17 ותויראן המילדת את האלים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים: 18 ויקרא מלך
מצרים למלך המילדת ויאמר להן מודיע עשיתן הבהיר הזה
ותחיין את הילדים: 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי
לא נשים המצריות העברית כי היות הננה בטרם תבוא
אליהן המילדת וילדו: 20 וויתב אלהים למילדת וירב
העם וויצמו מאד: 21 ויהו כי יראו המילדת את האלים
וישל להם בהם: 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן
הילוד היראה תשליכו וכל הבת תחיה:

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: 2 ותהר האשה
ותולד בן ותראה אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים:
3 ולא יכולת עוד הצפינו ותקח לו תבת נמא ותחמרא
בחמר וביפות ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת
היאר: 4 ותתצבב אחתו מרחק לדעה מה עשתה לו: 5
وترד בת פרעה לרוחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד
היאר ותרא את התבאה בתוך הסופ ותשלה את אמתה

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו بكل*י* אמרו לא נראת אליך יהוה: **2** ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: **3** ויאמר השליכתו ארצתו וישליך**ה** ארצתו ויהי לנחש וינס משה מפניו: **4** ויאמר יהוה אל משה שליח לך ואחו בזבונו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: **5** למן יאמינו כי נראת אליך יהוה אלה**ה** אביהם אלהי אברם אליה יצחק ואלהי יעקב: **6** ויאמר ותהלך מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחהה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: **9** ועתה הנה צעקת בני ישראל באה*ו* אל נום ראיית את הלהיז אשר מצרים להצים אַתְּ: **10** אל פרעה וכוי אציאאת בני ישראל ממצרים: **12** ויאמר כי אהיה עמק וזה לך האות כי אני שלחתיך בהוציאך את העם מצרים העבדון את האלים על ההר הזה: **13** ויאמר משה אל האלים הנה אני בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם: **14** ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני את העם עוד אליהם אל מה כה תאמר אל בני אליכם: **15** ויאמר אלהי אבותיכם אלהי אברם אלהי יצחק ישראל יהוה אלהי אבותיכם זה מי לעלם וזה זכר לדרך: **16** לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אליו אלהי אברם יצחק וייעקב לאמור פקד פקדתי אתכם ואת העשו לכם למצרים: **17** ואמր עליה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב וدبש: **18** ושמעו לך ובאת אתה זקניהם נקרה עליינו מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עליינו ועתה נלכנה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: **19** ואני ידעת כי לא ניתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: **20** ושלחת את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר עשה בקרבו ואחריו כן ישלה אתכם: **21** ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והוא כי תלכון לא תלכו ריקם: **22** ושאלת אשה משכנתה ומגראתה ביתה כל כסף וכלי זהב ושמלת ושמם על בנייכם ועל בנוחיכם ונצלחים את מצרים:

בך בכרך : 24 ויהי בדרך מלון ויפנשו יהוה ויבקש המתו : 25 ותקח צפירה צר ותכרצה את URLת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמיים אתה לי : 26 וירף ממנו או אמרה חתן דמיים למלות : 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפנשו בהר האלים וושק לו : 28 וינד משה לאהרן את כל דבריו יהוה אשר שלחו ואת כל האתא אשר צוחו : 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקנו בני ישראל : 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתא לעניינו העם : 31 ואמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עיניהם ויקדו וישתחוו :

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרש מארצו : 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה : 3 ווארא אל אברחים אל יצחק ואלי יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם : 4 וגם הקמוטי את בריתך אתם להתח להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה : 5 וnom אני שמעתי את נאחת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכיר את בריתך : 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתך אתכם מתחת סבלת מצרים והצלהו אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בורוע נטויה ובשבטים נדרלים : 7 ולקחתי אתכם לי לעם וධיתך לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אליכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים : 8 וhabato אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי להמתה אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתהי אתה لكم מורה אני יהוה : 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה קשה : 10 וידבר יהוה אל משה לאמר : 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישראל את בני ישראל מארצו : 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הנה בני ישראל לא שמעו אליו ואיך ישמעו פרעה ואני URL שפתיהם : 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים : 14 אלה ראשי בית אבותם בני רואבן בכרכר ישראל חנוך ופלוא חצرون וכרכמי אלה משפחת רואבן : 15 ובבני שמעון ימויאל ומים ואחד וכחין וצחר ושולב בן הכננית אלה משפחת שמעון : 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומרדי ושני חייו לו שבע ושלשים ומאות שני : 17 בני גרשון לבני ושמי למשפחתם : 18

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כי אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר : 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע על כלו לשלח את ישראל לא יידעתי את יהוה ונם את ישראל לא אשלח : 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עליינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונובחה ליהוה אלהינו פן יפננו בדבר או בחרב : 4 ויאמר אלהים מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשו לכו לסלחיכם : 5 ויאמר פרעה ההן רבים עתה עם הארץ והשכנתם את מסבלתם : 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשימים בעם ואת שטריו לامر : 7 לא האספון להתח לבן הלבנים כחמול שלשם הם ילכו ווקששו להם תבן : 8 ואתה מתבנה הלבנים אשר הם עושים תמול שלשם תשים עליהם לא תגרעו ממנה כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמर נלכה נובחה לאליהו : 9 תכבד העבדה על האנשים ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כי אמר פרעה אני ננתן לכם תבן : 10 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נרע מעברתכם דבר : 11 ויפוץ העם בכל הארץ מצרים לקשש קרתבן : 12 והנגשימים אצימים לאמר כל מעשיכם דבר יום ביוםeo כאשר בהיות התבן : 13 ויכבו שטרוי בני ישראל אשר שמו עליהם נגי פרעה לאמר מודיע לא כליהם חקכם לבן כחמול שלשם נם תמול נם היום : 15 ויבאו שטרוי בני ישראל ויזעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך : 16 תבן אין נתן לעבדיך ولבניהם אמרדים לנו עשו ודנה עבריך מכבים וחטא עמק :

מתהם: 13 ויהזוק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 14 ויאמר יהוה אל משה אל משכה כבד לב פרעה מנא לשלה העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לך ראותו על שפת היאר והמתה אשר נהפק לנחש תקה בירך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלתני אלקיך לא אמר שלח את עמי וייעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה ביום תדע כי אני יהוה הנהAncyi מכח במתה אשר בידי על המים אשר ביאר ונחפכו לדם: 18 והדנה אשר ביאר תמות ובаш היאר ונלאו מצרים לשותם מים מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטף ונטה יידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימותיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובבצים ובאבנים: 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במיטה ויקח את המים אשר ביאר לעניין פרעה ולעינוי עבדיו וייחפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והדנה אשר ביאר מטה ויבاش היאר ולא יכלו מצרים לשותם מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בLEFTים ויהזוק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו וולא שת לבו נם לזאת: 24 ויהחררו כל מצרים סביבת היאר מים לשותם כי לא יכלו לשחת מימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחריו הכות יהוה את היאר:

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח את עמי וייעבדני: 2 ואם מאן אתה לשלה הנה Ancyi נגף את כל גבולה בצדדים: 3 ושרץ היאר הצדדים ועליו ובא בביטחון ובחרדר משכבר ועל מטף ובכית עבדיך ובעמך ובעדיך יעלו הצדדים: 5 ויאמר יהוה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצדדים: 6 ומשה אמר אל אהרן נשא את יידך במטף על הנרתת על היארים ועל האגמים והעל את הצדדים על הארץ הצדדים: 6 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצדדים והכס את ארץ מצרים: 7 ויעשו כן החרטמים הצדדים ויעלו את הצדדים על ארץ מצרים: 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצדדים ממני ומעמי ואשלחה את העם וובחו ליהוה: 9 ויאמר משה לפרק התהפר עלי למתיاعتיר לך

ובני קהה עמרם ויצחर וחברון ועוזיאל ושני חי קהה שלוש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מרדכי מהלי ומושי אלה משפחתי הלו לתקדים: 20 ויקח עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה ותולד לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: 21 ובני יצחר קרח ונפנ' וכורדי: 22 ובני עוזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: 23 ויקח אהרן את אלשבע בת עמנירב אהות נחשון לו לאשה ותולד לו את נרב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסוף אלה משפחתי הקרחי: 25 ואלעוז בן אהרן לך לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותולד לו את פינחס אלה ראש אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מלך מצרים על צבאים: 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מלך מצרים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הנה אני ערל שפטים ואיך ישמע אליו פרעה:

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיק אליהם לפרק ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקsha את לב פרעה והרביצו את הארץ ואת מופתך בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוציאתי את צבאי את עמי בני ישראל מלך מצרים בשפטים נדרלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטע את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתוכם: 6 וויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש שנים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואהרן לאמր: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר לנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטף והשלך לפני פרעה יהו לתןין: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישליך אהרן את מטףו לפני פרעה ולפני עבדיו יהו לתןין: 11 ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם החרטמי מצרים בלהטיהם כן: 12 וישליך איש מטהו והואו לתנינים: 13 ויקרא נם פרעה לחכמים

יהוה: 31 ויעש יהוה דבר משה ויסר הערב מפערעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 32 ויכבר פרעה את כל נם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מן אתה לשלח וудרך מחזיק בס: 3 הנה יד יהוה הוה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים בנמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפליה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימota מכל לבני ישראל דבר: 5 רישם יהוה מועד לאמר מהר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת יומת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וורקו משה השמיימה לעני פרעה: 9 והוא לאבק על כל ארץ מצרים והוא על האדם ועל הבאהמה לשחין פרח אבעבעת בכל הארץ מצרים: 10 ויקחו את פיה הכבשן וירמדו לפני פרעה וירק אותו משה השמיימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבאהמה: 11 ולויא אילו החרטמים לעמד לפניה משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים: 12 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע עליהם כאשר דבר יהוה אל משה: 13 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתך אל לך ובעבריך ובעמך בעבור תדע כי אין כמו בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתני את ידי ואך אוותך ואת עמק בדרכך ותכחד מן הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את כחיו ולמען ספרשמי בכל הארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבתו שלחם: 18 הנה מטטר כעת מהר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים למן הום הוסדה ועד עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם ותבהאמה אשר יימצא בשדה ולא יאסף הבורא וירד עליהם הברד ומהו: 20 הירא את דבר יהוה מעבדיו פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו כל הכתמים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו

ולעבדיך ולעמד להכרית הצלדרעים ממך ומבתייך רק ביאר תשאנה: 10 ויאמר מהר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו: 11 ווסרו הצלדרעים מנך ומבתייך ומעבדיך ומעמדך רק ביאר תשאנה: 12 ויצא משה ואחרון מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצלדרעים אשר שם לפרקעה: 13 ויעש יהוה דבר משה וימתו הצלדרעים מן הכתמים מן החצרת ומפני השדה: 14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: 15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנים בכל הארץ מצרים: 17 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטה ויך את עפר הארץ ותהי הכלם באדם ובבאהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל הארץ מצרים: 18 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכתמים ולא יכלו ותהי הכלם באדם ובבאהמה: 19 ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אליהם הוא ויהזק לך פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 20 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני פרעה והכיר את יהוה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלחך בך ובעבדיך ובעמך ובתחיך את עמי נהני משליחך ובעבדיך ובעמך ובתחיך את הארץ ומלאו בת מצרים את הערב ונום האדמה אשר הם עליה: 22 והפליתי ביום ההוא את הארץ נשן אשר עמי עמד עלייה לבליה היהות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרוב הארץ: 23 ושמתי פרת בין עמי ובין עמי יהוה בקרוב הארץ: 24 ויעש יהוה כן ויבא ערב עמק למחר יהוה את הארץ: 25 וירא פרעה אל משה ולא אהרן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו וכונן לעשות כן כי תועבת מצרים לענייהם ולא יסקלנו: 27 הן נזבח את תועבת מצרים לענייהם ולא יסקלנו דרכך לששת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 28 ויאמר פרעה אנכי אשכח אתכם לילכת העתירו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אני יוציא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הארץ מפערעה מעבדיו וממעמו מהר רק אל יסף פרעה הtal לבליה שלח את העם לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל

עד מתי יהיה זה לנו לモקש שלוח את האנשים ויעברו אֶת יהוה אליהם הטרם תרע כי אבדה מצרים : 8 ווישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עברו אֶת יהוה אליכם מי ומי הHalachim : 9 ויאמר משה בנו רינו וכזקינו נלך בבניינו וככונתו בצאננו ובבקרנו נלך כי חגי היה לנו : 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה ננד פניכם : 11 לא כן לכון נא הנברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים וינרש אתם מעת פנוי פרעה : 12 ויאמר יהוה אל משה נתה ידרך על ארץ מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ אח כל אשר השאיר הبارד : 13 ווית משה את מטהו על ארץ מצרים יהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארץ : 14 ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וניח בכל גבול מצרים כבר מادر לפניו לא היה כן ארבה כמו ואחריו לא היה כן : 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשיך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי הארץ אשר הוית הברד ולא נותר כל ריק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים : 16 וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם : 17 וועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתרו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי ריק את המות הזה : 18 ויצא עם פרעה ויעתר אל יהוה : 19 ויהפוך יהוה רוח ים חזק מادر ושא את הארץ ויתקעחוימה סוף לא נשא ארבה אחר בכל גבול מצרים : 20 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל : 21 ויאמר יהוה אל משה נתה ידרך על השמים ויהי חשק על ארץ מצרים וימש חשק : 22 ווית משה את ידו על השמים ויהי חשק אפלת בכל ארץ מצרים שלשות ימים : 23 לא ראו איש את אהיו ולא קמו איש מתחתו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם : 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לך עברו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג נם טפכם לך עמכם : 25 ויאמר משה נם אתה תתן בידינו זבחים וועלות ועשינו ליהוה אלהינו : 26 ונם מקננו לך עמננו לא תשר פרסה כי ממןנו נכח לעבר את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה עבר את יהוה עד באננו שמה : 27 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא אהה לשלהם : 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי

בשדה : 22 ויאמר יהוה אל משה נתה את ידרך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל שעב השדה בארץ מצרים : 23 ווית משה את מטהו על השם ויהוה נתן קלות וברד ותהלך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים : 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמותו בכל ארץ מצרים מאז היהתה לנו : 25 וירד הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מארם ועד בהמה ואת כל שעב השדה הכה הברד ואת כל עז השדה שבר : 26 רך הארץ נשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד : 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים : 28 העתירו אל יהוה רב מחות קלות אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא חספין לעמד : 29 ויאמר אליו משה צאתו את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות ייחלון והברד לא יהיה עוד למען תרע כי ליהוה הארץ : 30 אתה ועבדיך ידעת כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים : 31 והחפשתה והשורה נכתה כי השערת האביב והפשטה נבעל : 32 והחשה והכמתה לא נכו כי אפיקת הנה : 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפוי אליו יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתק ארצתה : 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסוף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו : 35 ויהזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה :

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבdoi את לבו ואת לב עבדיו למעןathy אלה בקרבו : 2 ולמען הספר באוני בך ובן בך את אשר התעללתי במצרים ואת אהתי אשר שמתי בהם וידעתם כי אני יהוה : 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענה מפני שלוח עמי ויעברנו : 4 כי אם מן אהה שלוח את עמי לנו מביא מהר ארבה בנבלך : 5 וכסחה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ויאכל את יתר הפלשה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העז הצמח لكم השדה : 6 ומלוא בתיך ובתי כל עביך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבותיך מיום הווות על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא עם פרעה : 7 ויאמרו עבידי פרעה אליו

השמר לך אל חספ ראות פנוי כי ביום ראתך פנוי תמות:
29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביה על פרעה ועל מצרים אחריו כי ישלח אתכם מזה כשלחו כליה נרש יגרש אתכם מזה: 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעהה כל' כספ' וכלי זהב: 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים נס האש משגה גדוול מארץ מצרים בעיני עברדי פרעה ובעיני העם: 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יצא בתוך מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבוכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפה אשר אחר הרחיהם וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה נדירה בכל ארץ מצרים אשר כמיהו לא נהייתה וכמיהו לא תספ': 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדרען אשר יפליה אלה אליו והשתחו לו לאמור צא אתה וכל העם עבריך אלה אליו והשתחו לו לאמור צא ישראל: 8 וירדו כל רבות מופת הארץ מרים: 10 ומשה ואחרון עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויזקק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: 2 החדר זהה לכם ראש חדש ראשון הווא לכם לחודי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר עבד עשר לחדר הזה ויקחו להם איש שהלכית אבתה לה בית: 4 ואם ימעט הבית מהיה משה וילך הוא ושכנו הקרבן אל ביתו במכסת נשפה איש לפי אכלו תכסו על השה: 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים וכן העזים תקחו: 6 והוא יהיה לכם למשמרת עדר ארבעה עשר יום לחדר הזה ושתחו אותו כל קהל עדת ישראל בין העربים: 7 וילקחו מן הדם ונתנו על שני הימוזות ועל המשקוף על הכתמים אשר יأكلו אותו בהם: 8 ואכלו את הבשר בליל הזה צלי אש ומצוח על מרורים יأكلו: 9 אל תאכלו ממנו ובשל מבשל במים כי אם צלי אשראשו על כדיעו ועל קרכבי: 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש חsharpו: 11 וככה תאכלו אותו מתנים חנרים נעליכם ברגוליכם ומקלכם בידכם

חלב ורבדש ועבדה את העבדה הזאת בחדר הזה :⁶ שבעת ימים תאכל מזת וביום השביעי תן ליהוה :⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמצן ולא יראה לך שאר בכל נבלך :⁸ והנחת לבך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצתתי ממצרים :⁹ והיה לך לאות על יידך ולוכרוון בין עיניך למען תהיה תורה יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאת יהוה ממצרים :¹⁰ ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : נoho ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : נoho כי באך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולא بتליך נתנה לך :¹¹ והעברת כל פטר רחם ליהוה וככל פטר שנר בהמה אשר היה לך הוכרים ליהוה :¹² וככל פטר חמץ תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בכיניך תפדה :¹³ והיה כי ישאלך בנק מהר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים :¹⁴ ויהיו כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מקרים מכך אדם ועוד בכור בחמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הוכרים וכל בכור בני אפייה :¹⁵ והיה לאות על ידכה ולטושפה בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים :¹⁶ ויהיו בשלח פרעה את העם ולא נחם אליהם דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אליהם פן ינחים העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה :¹⁷ ויסב אליהם את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מקרים :¹⁸ ויהich משה את עצמותו יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל לאמיר פקד יפקד אליהם אתכם והעליתם את עצמתי וזה אתכם :¹⁹ ויסעו מסכת ויחנו בהם בקצת המדבר :²⁰ ויהוה הילך לפניהם יומם יומם בעמוד ענן לנחתם בדרך וليلת בעמוד אש להאריך להם לילכת יומם ולילה :²¹ לא ימוש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם :

14 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני החירות בין מגדל ובין הים לפני צפון נכוחו תחנו על הים :² ואמר פרעה לבני ישראל נכבים הם בארץ סגר עלייהם המדבר :³ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכברה בפרעה ובכל חילו יודעו מקרים כי אני יהוה ויעשו כן :⁴ וינדר מלך מקרים כי ברוח העם ייהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו :⁵ ויאסר את

אין שם מות :³¹ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתחז עמי גם אתם גם בני ישראל ולכז עבדו את יהוה כדברכם :³² נם צאנכם נם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכוברכתם נם אתי :³³ ותחזק מקרים על העם למחר לשלוחם מן הארץ כי אמרו לנו מותם :³⁴ וירושא העם את בצקו טרם יחמצן משארתם צררת בשלוחם על שכם :³⁵ ובני ישראל עשו בדבר משה ושאלו מקרים כל כסף וכלי זהב ושלמת :³⁶ ויהוה נתן את חן העם בעני מקרים וישראל וונצלו את מקרים :³⁷ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כSSH מאות אלף רגלי הנברים בלבד מטה :³⁸ ונום ערב רב עליה אתה וצאן ובקר מקנה כבד מאד :³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו מקרים ענת מצות כי לא חמצן כי נרשו מקרים ולא יכולו להתחמה ונום צדה לא עשו להם :⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו במקרים שלשים שנה וארבע מאות שנה :⁴¹ ויהי מזמן שלשים שנה וארבע מאות שנה והיו בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מקרים :⁴² ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מקרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרכם :⁴³ ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקתו הפסח כל בן נכר לא יוכל בו :⁴⁴ וכן עבר איש מקنته כסף ומולתה אותו או יאלל בו :⁴⁵ תושב ושכיר לא יאלל בו :⁴⁶ בבית אחד יאלל לא תוכיא מן הבית מן הבשר הוצאה ועצם לא תשברו בו :⁴⁷ כל עדת ישראל יעשוו אותו :⁴⁸ וכי ניגר אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואו יקרב לעשטו והיה כאורה הארץ וכל עREL לא יאלל בו :⁴⁹ תורה אחת יהיה לאורה ולגדר הנגר בתוככם :⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו :⁵¹ ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאים :

13 וידבר יהוה אל משה לאמר :² קדרש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובכבהה לי הו :³ ואמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם מקרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מהזה ולא יאלל חמצן :⁴ היום אתם יצאים בחדר האביב :⁵ ויהיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאباتיך לחתך לך ארץ זבת

ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחיםיהם בים לא נשאר בהם עד אחד :²⁹ ובני ישראל הלו ביבשה בחוץ הים והמים להם חמה מימי נס ומשמאלם :³⁰ ווועש יהוה ביום ההוא את ישראל מידי מצרים וירא ישראל את מצרים מות על שפת הים :³¹ וירא ישראל את הוי הנדרלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ונגידנו בוגרנו ובמניד בערבו :

15 או יושיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמר לו לאמר אשירה ליהוה כי הנה נאה סוס ורכבו
רמה בים: 2 עז ומרתיה ייה לישועה זה אליו ואנו הוא:
אליהו אבי וארכמנתו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
4 מרכבת פרעה והילו ירה בים ומבחור שלשו טבעו
בים סוף: 5 תהמת יסימו ירדו במצרים כמו אבן:
ימינך יהוה נדרין בכח ימינך יהוה תרען אויב: 6 וברב
נאונך תחרס קמייך חשלחה חרנק יאלמו כקש: 8 וברוח
אפיק נערמו מים נצבו כמו נר נולים Kapoor תהמתם בלב
ימים: 9 אמר אויב ארוך אשיג אחلك של חמלאו נפש
אריק הרב כי רושם ידי: 10 נשפה ברוחך כסמו ים
צלו כעופרת במים אדריהם: 11 מי מכמה באלים יהוה
מי מכמה נادر בקדש נורא תהמת עשה פלא: 12 נתית
ימינך התבלעמו אדע: 13 נהית בחסדר עם זו גאלת נחלת
בעוז אל נוה קדרך: 14 שמעו עמים ירנוון חיל אחזו ישבי
פלשת: 15 או נבחלו אלווי אדום אילוי מואב יאחזו רעד
גנמו כל ישבי כנען: 16 חפל עליהם אימתה ופחד בנדל
וזורעך ידמו כאבן עד יעבר עמד יהוה עד יעבר עם זו
קנית: 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתק מכוון לשבתך
פעלת יהוה מקדש אדרי כוננו יידך: 18 יהוה מלך לעלם
ועוד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב
יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתוך
הים: 20 ותחק מרים הנביאה אתות אהרן את התפ בירדה
ותצאנ כל הנשים אהירה בתפים ובמחלות: 21 ותען להם
מרים שירו ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים:
22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור
וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: 23 ויבאו
מרתה ולא יכלו לשחת מים ממרה כי מרים הם על
כן קרא שמה מרה: 24 וילנו העם על משה לאמר מה
נשתח: 25 ויצעק אל יהוה וירודו יהוה עז וישראל אל

רכבו ואת עמו ללח עמו: 7 וויקח שיש מאות רכב בחור
וככל רכב מצדים ושלשם על כלו: 8 ויהזק יהוה את לב
פערעה מלך מצרים ווירדף אחורי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה: 9 ווירדפו מצרים אחורייהם וישינו אותם
חנים על הים כל סוס רכב פערעה ופרשו וחילו על פי
ההrichtת לפניו בעל צפן: 10 ופערעה הקריב ויישא בני
ישראל את עיניהם והנה מצדים נסע אחורייהם וויראו
מאדר ויצווקו בני ישראל אל יהוה: 11 ויאמרו אל משה
המבלוי אין קברים למצרים לקחתנו למות במדבר מה
זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר
אשר דברנו אליך למצרים לאמר חדל ממנה ונעבדה אתה
מצרים כי טוב לנו עבר את מצרים מתרנו במדבר: 13
ויאמר משה אל העם אל תוראו החיצבו וראו את ישועת
יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר דראתם את מצרים
היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחם
לכם ואתם תחרישון: 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אליך דבר אל בני ישראל וויסעו: 16 אתה הרם את מטהך
ונטה את ידך על הים ובקעהו וויבאו בני ישראל בתוך
הימים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבה בפערעה ובכל חילו ברכבו ובפרשו:
18 וירדעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפערעה ברכבו
ובפרשו: 19 ווישע מלאך האלים ההלך לפני מהנה
ישראל ולך מאחוריים ווישע עמו הען מנפניהם ויעמד
מאחוריים: 20 ויבא בין מהנה מצרים ובין מהנה ישראל
ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה
כל הלילה: 21 ווית משא את ידו על הים ווילך יהוה את
הימים ברוח קדמים עזה כל הלילה ווישם את הימים לחרבנה
ויבקעו הימים: 22 וויבאו בני ישראל בתוך הימים ביבשה
והימים להם חמה מימנים ומשמאלם: 23 ווירדפו מצרים
ויבאו אחריהם כל סוס פערעה רכבו ופרשו אל תוך הים:
24 ויהיו באשمرة הבקר וישקף יהוה אל מהנה מצרים
בעמוד אש וענן וויהם את מהנה מצרים: 25 וויסר את אפן
מרכזתו וננהנו בכבדה ויאמר מצרים אונסה מפני
ישראל כי יהוה נלחם להם למצרים: 26 ויאמר יהוה אל
משה נתה את ירך על הים ווישבו הימים על מצרים על
רכבו ועל פרשו: 27 ווית משא את ידו על הים ווישב הים
לפנות בקר לאיתנו ומזרים נסים לקראותו ווינער יהוה
את מארם בתוך הים: 28 ווישבו המים ויכסו את הרכב

ב عمر ולא העדיף המרבה והமמעיט לא החסיד איש
לפי אכלו רקתו: 19 ויאמר משה אליהם איש כל
מןנו עד בקר: 20 ולא שמעו אליו משה וויתרו אנשים ממנה
עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: 21
וילקטו אותו בבקר איש כפי אכלו וחם המשמש
ונמס: 22 ויהיו ביום הששי לקטו לחם משנה שני העمر
לאחד ויבאו כל נשיין העדה וגינויו למשה: 23 ויאמר
אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה
מהר את אשר תאו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת
כל העדר הניחו لكم למשמרת עד הבקר: 24 ווינויחו
אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורhma לא
יהיתה בו: 25 ויאמר משה אכלחו היום כי שבת היום
לייהוה היום לא תמצאו בשהה: 26 שת ימים תלקתו
וביום השבעי שבת לא יהיה בו: 27 ויהיו ביום השבעי
יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: 28 ויאמר יהוה אל משה
עד אתה מאחמי לשמר מוצחי ותורתך: 29 ראו כי יהוה
נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
וימים שבו איש תחתיו אל יציא איש ממוקמו ביום השבעי:
30 וישבחו העם ביום השבעי: 31 ויראו בית ישראל
את שמו מן והוא כורע נד לבן וטענו צפחת ברבש:
32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر
מןנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בחוץ הארץ מארץ מצרים:
33 ויאמר משה אל אהרן קח צננתה אתה ותן שם מלא
העمر מן ותנה אותו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם:
34 כאשר צוה יהוה אל משה והוא ניחחו אהרן לפני העדרת
למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה
עד אם אל ארץ נשבת את המן אכלו עד אם אל קצה
ארץ כגון: 36 והעדר עשריות הדיאפה הוא:

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשחת העם: 2 וירב
העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשתח ויאמר להם
משה מה תריבון עמדני מה תנsson את יהוה: 3 ויזכמא שם
העם למים וילין העם על משה ויאמר למה זה העלהנו
מצרים לדחמי את ואת בני נקוי בזמא: 4 ויזעק
משה אל יהוה לאמר מה עשה לעם זהה עוד מעט
וסקלני: 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקה אתך
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמניעט: 18 וימדו

המים וימתקו הימים שם לו חק ומשפט ושם נסהו: 26
ויאמר אם שמווע תשמע לכול יהוה אלהיך והישר בעניינו
תשעה והאונת למצותו ושמרת כל חקי כל המחללה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:
27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושביעים
תמרים ויחנו שם על המים:

16 ויסעו מיאלם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אללים ובין סיני שבחמשה עשר יום לחדר
השני לצאתם מארץ מצרים: 2 וילינו כל עדת בני ישראל
על משה ועל אהרן במדבר: 3 ויאמרו אלהים בנותני על סיר
מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשתנו על סיר
הבשר באכלנו לחם לשבע כי החזאתם אתנו אלו המדבר
זהה להמיהת את כל הקהלה זהה ברכעב: 4 ויאמר יהוה אל
משה הנהני ממתיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו
דבר יום וביום למן אגנו דילך בתורתך אם לא: זוזיה
ביום הששי והכנינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום: 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
ערוב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: 7
ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלמידיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלונו עליינו: 8 ויאמר משה בתה יהוה
לכם בערב בשאר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה
את תלמידיכם אשר אתם מלנים עליו ונחנו מה לא עליינו
תלמידיכם כי על יהוה: 9 ויאמר משה אל אהרן אמר
אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את
תלמידיכם: 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר ותנה כבוד יהוה נראת בענן: 11 וידבר
יהוה אל משה לאמר: 12 שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלהם לאמר בין העברים תאכלו בשאר ובבקר
תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: 13 ויהי בערב
וחלל השלו וחקס את המחנה ובבקר היהת שכבת הטל
סביב להמהנה: 14 ותחל שכבת הטל והנה על פיו המדבר
דק מחספס דק ככפר על הארץ: 15 ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הווא כי לא יידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הווא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה: 16
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממן איש לפאי אכלו עמר
לגלגולת מספר נפשותיכם איש לאשר באלהו תקחו: 17
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמניעט: 18 וימדו

moshe לפני האללים: ¹³ ויהי ממחורת יושב משה לשפט את העם ויעמוד העם על משה מן הבקר עד הערב: ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה עם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה עם מודע אתה יושב לדרך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד הערב: ¹⁵ ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אללים: ¹⁶ כי יהה להם דבר בא אליו ושפתי בין איש ובין רעה והודעתו את חוקי האללים ואת תורתיו: ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: ¹⁸ נבל תבל נם אתה נם העם הזה אשר עמד כי כבר מך הדבר לא תוכל עשו לבדך: ¹⁹ עתה שמע בקלי איעץ והוא אללים עמד היה אתה לעם מול האללים והבאת אתה את הדברים אל האללים: ²⁰ והזהרתה אתה החקם ואת התורת והודעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר עשונן: ²¹ ואתה תהזה מכל העם אנשי חיל יראי אללים אנשי אמרת שנאי בצע ושםם עליהם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושורי עשרת: ²² ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדר ליביאו אליו וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אתה: ²³ אם את הדבר הזה תשעה וצוק אליהם ויכלה עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: ²⁴ וישמע משה לכל חתנו ויעש כל אשר אמר: ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשי על העם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושורי עשרת: ²⁶ ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאוון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: ²⁷ וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

19 בחודש השלישי יצאת בני ישראל מארך מצרים ביום זה בא מדבר סיני: ² ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויהנו במדבר ויחן שם ישראל ננד ההר: ³ ומשה עלה אל האללים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: ⁴ אתם ראויים אשר עשיתו למצרים ואשא אתכם על כנפי נשריםوابא אתכם אל: ⁵ ועהם שם שמו בקלי ושמרתם את בריתו והייתם לי סגלה מכל העמים כי ל' כל הארץ: ⁶ ואתם תהיו לי מלכחת כהנים ונוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ⁷ ויבא משה ויקרא לזקניהם העם וישם לפניום את כל הדברים האלה

וזקנין ישראל ומתק אשר הcities בו את היירך בידך והלכת: ⁶ הנה עמד לפניו שם על הוצר בהרב והכית בוצר וצאו ממנה מים ושתה העם ויעש כן משה לעני זקי ישראל: ⁷ ויקרא שם המקום מסה ומריבבה על ריב בני ישראל ועל נסחם את יהוה לאמר הויש יהוה בקרבו אם אין: ⁸ ויבא מלך וילחם עם ישראל ברכבים: ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחים בעמלך מחר אוכני נצב על ראש הנבעה ומטה האללים בידי: ¹⁰ ויעש הושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלך ומשה אהרן וחור עלו בראש הנבעה: ¹¹ וזהיה כאשר ירים משה ידו ונבר ישראל וכאשר יניח ידו ונבר מלך: ¹² וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו ישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזוה אחד ומה אחד ויהי ידו אמונה עד בא השם: ¹³ ויחלש יהושע את מלך ואת עמו לפניו חרב: ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזינו יהושע כי מהה אמרת זכר מלך מתחת השמיים: ¹⁵ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ¹⁶ ויאמר כייד על כס יהה מלכמיה להזהה בעמלך מorder דר:

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אללים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ² ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה אחר שלוחיה: ³ וזאת שני בניה אשר שם האחד נרשם כי ליה אבי בעוריו וצלאי מחרב פרעה: ⁴ ושם האחד אליעזר חתן משה ובנו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האללים: ⁶ ויאמר אל משה אני חתך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ⁷ ויצא משה לקרה חתנו ווישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלהה: ⁸ ו يوسف משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרטה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מזאתם בדרך וצלאי יהוה: ⁹ ויהיד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצללו מיר מצרים: ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר חziel אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר חziel את העם מתחת יד מצרים: ¹¹ עתה ידרתו כי נדול יהוה מכל האללים כי בדבר אשר זרו עליום: ¹² ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים לאלהים זקנין אהרן וכל זקנין ישראל לאכל להם עם חתן

יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך: 10 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובןך ובתך עבדך ואמתך ובחתמך ונורך אשר בשעריך: 11 כי שית ימים עשה יהוה את השם ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ונינה ביום השבעה על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשו: 12 כבוד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצח: 14 לא תנאך: 15 לא תגניב: 16 לא תענה ברעך עד שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא חحمد אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הפלדים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינוועו ועמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמננו ונשמעה ואל ידבר עמננו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לעברך נסות אתכם בא האלים ובעברך תחיה יראתו על פניכם לבלי תחטאו: 21 ויעמוד העם מרחק ומשה נש אל הערפל אשר שם האלים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראים כי מן השמים דברתני עמכם: 23 לא תעשן אותו אלדי כסוף ואלדי זהב לא תשעו לכם: 24 מזבח אדרמה תעשה לי וובחת עליו את עתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבואה אליך וברכתיך: 25 ואם מזבח אבני תעשה לי לא תבנה אתה נזית כי חרבך הנפת עלייה ותחללה: 26 ולא תעלתה במעלת על מזבחך אשר לא תנלה ערוכה עליו:

21 אלה המשפטים אשר חשים לפניהם: 2 כי תקנה עבר עברי שש שנים יעבד ושבשעת יציא להחפש חנים: 3 אם בנספו יבא בנספו יציא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתוعمו: 4 אם ארניין יתין לו אשה וילדה לו בני או בנות האשא וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנספו: 5 ואם אמר העשא וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנספו: 6 אמר העבר אהבתוי את ארני את אשתי ואת בני לא אפנא חפשי: 6 והגנישו ארניין אל האלים והגנישו אל הדלת או אל המזווה ורצען את אונו במוציא ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא בזאת העבדים: 8 אם רעה בעני ארניתה אשר לא יעדנה והפרדה לעם

אשר צוחה יהוה: 8 ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דבריו העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי عمך וכן יאמר יהוה אל וניד משה את דבריו העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככוסו שמלאתם: וזהו נוכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והונבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תגע בו ייד כי סקל יסקל אוירה ייראה אם בהמה אם איש לא ייחיה במשך היבולῆמה יעלו בהר: 14 וירד משהמן ההר אל העם וקידש את העם וככוסו שמלאתם: 15 ויאמר אל העם היו נוכנים לשלשת ימים אל תנשו אל אשה: 16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר וייחי קלות וברקים וענן כבד על ההר وكل שפר חוק מדד ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 ויויצא משה את העם לקראת האלים מן המחנה ויתיצבו בתחתיות ההר: 18 וזר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעشن הכבשן ויחרד כל ההר מדד: 19 ויהי קול השופר הולך וחוק מדד משה ידבר והאלים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקריא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרטו אל יהוה לראות פן יפרץ בהם יהוה: 22 ונום הכהנים הננים אל יהוה יתקדשו העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדרתך פן לא יכול את ההר וקדשו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמק והכהנים והעם אל יחרטו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אלהים:

20 ידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: 2 אנסי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אליהם אחרים על פניהם: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר שמיים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוו להם ולא תעבדם כי אנסי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 וועשה חסד לאלפים לאחבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם

נכרי לא ימשל למכרה בכנדו בה: 9 ואם לבנו ייעדנה כນשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אהרת ייקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנים אין כספ: 12 מכח איש ומות מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלדים אגה לירדו ושותי לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יוד איש על רעהו להרנו בערימה מעם מזבחו תקחנו למות: 15 ומכח אביי ואמו מות יומת: 16 ונגב איש ומכו רנו ונמצא בידיו מות יומת: 17 ומקל אל אביי ואמו מות יומת: 18 וכוי יריבן אגשים והכה איש את רעהו באבן או באנרכ ולא מות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכחה רק שבתו יtan רופא ירפא: 20 וכי יכה איש עבדו או את אמתו בשפט ומית תהית ידו נקם ינוק: 21 אך אם יום או ימים יעד לאל יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינטו אגשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יונש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתה נשחת נפש: 24 עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רג'ל תחת רג'ל: 25 כויה תחת כויה בצע תחת פצע חברה תחת חברה: 26 וכי יכה איש עין עבדו או את עין או שנ אמותו ושחתה לחפשו ישלחנו תחת עינו: 27 ואם יניח שור את איש או את אשה ומית סקל יסקל השור ולא יاقل את בשרו ובבעל השור נקי: 28 ואם שור נהך הוא מתמל שלשם והוועד בעליך ולא ישמרנו והמיות איש או אשה השור יסקל ונמ בעליך יומת: 30 אם כפר יושת עליו נתן פרדין נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או בן ינח או בת ינח כນשפט זהה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כספ שלשים שקלים יitin לאדרנו והשור יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יבראה איש בור ולא ייכנסו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כספ ישיב בעליך והמת היה לה: 35 וכי ינפ שור איש שור רעהו ומית ומכו ראת השור החיו והצוו את כספו ונמ את המת יחצון: 36 או נודע כי שור נהך הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליך שלם ישלם שור תחת השור והמת היה לה: 37

22 כי ינגב איש שור או שותבו או מכו חמזה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 2 אם במחתרת ימצא הנגב והכה ומית אין לו דמים: 3 אם זרחה המשם

וְאֵת הַחֲתִי מִלְפְּנֵיךְ : 29 לֹא אָגְרְשָׁנוּ מִפְנֵיךְ בְּשָׁנָה אֶחָת פָּנָה
הַיְהָה הָאָרֶץ שְׁמֻנָה וּרְבָה עַלְיךְ חִוָּת הַשְׁדָה : 30 מַעַט
מַעַט אָגְרְשָׁנוּ מִפְנֵיךְ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֹה וְנַחֲלֹת אֶת הָאָרֶץ :
31 וְשָׁתַי אֶת נְבָלָק מִים סָוף וְעַד יָם פְּלַשְׁתִּים וּמִמְּדָבָר עַד
32 הַנֶּהָר כִּי אַתְּ בִּידְכֶם אֶת יִשְׂבִּי הָאָרֶץ וְגַרְשְׁתָמוּ מִפְנֵיךְ :
33 לֹא תִּכְרֹת לָהּם וְלֹא לְהִיאָם בְּרִית : 34 לֹא יִשְׁבּוּ בְּאֶרְצְךָ
פָּנָן יִחְטְּאוּ אֶתְךָ לִי כִּי תַּעֲבֹר אֶת אֱלֹהִים כִּי יִהְיָה לְךָ
לְמוֹקֵשׁ :

24 וְאֵל מָשָׁה אָמַר עַלְהָה אֶל יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן נְדָבָ
וְאַבְיוֹהוּ וְשַׁבְּעִים מִזְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁתָּחוּתִם מִרְחָק : 2
וְגַנְשׁוּ מָשָׁה לְבָדוּ אֶל יְהוָה וְהָם לֹא יִגְשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ
עַמּוֹ : 3 וּבָא מָשָׁה וַיָּסֶף לְעַם קֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָל הַדְּבָרִים
הַמִּשְׁפְּטִים וַיַּעֲנֵן כָל הַעַם קֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נִعְשָׂה : 4 וַיַּכְתֵּב מָשָׁה אֶת כָל דִּבְרֵי יְהוָה
וַיַּשְׁכַּם בְּבָקָר וּבְבָן מִזְבֵּחַ תְּחִת הַהָר וְשְׁתִים עֲשָׂר מִצְבָּה
לְשָׁנִים עַשְׁר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל : 5 וַיַּשְׁלַח אֶת נְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלֹו עַלְתָּה וַיַּבְחֹן זְבִחָם שְׁלֹמִים לִיהְוָה פָּרִים : 6 וַיַּקְהֵ
מָשָׁה חַצִּי הַדָּם וַיִּשְׁם בְּאֶגֶּנְתָּה וְחַצִּי הַדָּם וַיַּרְקֵךְ עַל
וַיַּקְהֵךְ סְפִיר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאֹזֶן הַעַם וַיֹּאמְרוּ כָל אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה נִعְשָׂה וְנִשְׁמַע : 8 וַיַּקְהֵב מָשָׁה אֶת הַדָּם וַיַּרְקֵךְ עַל
הַעַם וַיֹּאמֶר הַנְּהָה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתָה יְהוָה עַמְּכֶם עַל
כָל הַדְּבָרִים הָאַלְּהָה : 9 וַיַּעֲלֵל מָשָׁה וְאַהֲרֹן נְדָבָ וְאַבְיוֹהוּ
וְשַׁבְּעִים מִזְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל : 10 וַיַּרְא אֶת אֶלְهֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת
רֶגֶלְיוֹ כְּמַעֲשָׂה לְבִנְתַּה הַסְּפִיר וְכַעַצְם הַשְׁמִים לְתָהָר : 11
וְאַלְצִילִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלָח יְדוֹ וַיַּחֲזֹוּ אֶת הָאֱלֹהִים
וַיַּאֲכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ : 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מָשָׁה עַלְהָה אֶל הַתְּהָר
וְהִיְה שֵׁם וְאַתְּנָה לְךָ תְּחִת הַאָבוֹן וְהַתּוֹרָה וְהַמְצָה
אֲשֶׁר תַּחֲתֵי לְהֹרְתָם : 13 וַיַּקְרֵם מָשָׁה וַיַּחֲשֹׁש מִשְׁרָתוֹ
וַיַּעֲלֵל מָשָׁה אֶל הָר הָאֱלֹהִים : 14 וְאֶל הַזּוֹנִים אָמַר שְׁבוּ לְנוּ
בָזָה עַד אֲשֶׁר נִשְׁׁוב אֶלְיכֶם וְהַנָּה אֶל הָר וְחֹור עַמְּכֶם מִי
בָּעֵל הָר בְּדָרִים יִנְשְׁאֵלָהֶם : 15 וַיַּעֲלֵל מָשָׁה אֶל הָר וַיַּסֵּ
הַעֲלֵן אֶת הַהָר : 16 וַיַּשְׁכַּן כְּבֹוד יְהוָה עַל הָר סִינִי וַיַּכְסֵּה
הַעֲלֵן שְׁתִים יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מָשָׁה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ
הַעֲלֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 17 וַיַּבְאֵא מָשָׁה בְּתוֹךְ הַעֲלֵן וַיַּעֲלֵל אֶל
הָר וַיֹּהֵי מָשָׁה בְּהָר אֶרְבָּעִים יוֹם וּמִרְבָּעִים לַיְלָה :

לֹא תְשָׁא שְׁמָע שְׁוֹא אֶל תְּשִׁתְהָרֶךָ עַם רְשָׁע לְהִתְהָרֶךָ
חַמְס : 2 לֹא תְהִתְהָרֶךָ אֶחָדִי רְבִים לְרִבְתָּה וְלֹא תְעַנְּהָה עַל רְבָּ
לְנְתָת אֶחָדִי רְבִים לְהִתְהָרֶךָ : 3 וּדְלִיל לֹא תְהִתְהָרֶךָ בְּרִיבְוֹ : 4
כִּי תְּפָנָע שָׁוֹר אִיבְּךָ אוֹ חַמְרוֹ תְּעַהַה הַשְׁבִּינָה לוֹ : 5
כִּי תְּרָאה חַמְרוֹ שְׁנָאָךְ רְבִצָּה תְּחִתָּה מְשָׁא וְהַדְלָת מְעַזְבָּ
לוֹ עַזְבָּת עַזְבָּמוֹ : 6 לֹא תְהִתְהָרֶךָ מִשְׁפְּט אַבְינָךְ בְּרִיבְוֹ : 7
מִדְבָּר שָׁקָר תְּרִחָק וְנִקְיָה וְצִדְיקָא תְּהִרְגָּנָכְיָה לֹא אַזְדִּיק
רְשָׁע : 8 וּשְׁחָדָר לֹא תְקַח כִּי תְּשִׁחַר יְעֹרָ פְּקָחִים וַיְסַלְּפָ
דְּבָרִי צְדִיקִים : 9 וּגְרָר לֹא תְלִחְצָן וְאַתְּ יְרַעְתָּם אֶת נְפָשָׁ
הַגָּר כִּי גָּרִים הִיִּתְּמָם בָּאָרֶץ מִצְרָיִם : 10 וּשְׁשָׁנִים תְּזַרְעָ
אֶת אֶרְצְךָ וְאַסְפָּת אֶת תְּבָואָתָה : 11 וְהַשְׁבִּיעַת תְּשִׁמְתָּנָה
וְנִשְׁתָּה וְאַכְלָו אַבְינִי עַמְקָד וְיִתְרַם תְּאַכְלָת חִתָּה הַשְׁדָה
כָּן תְּעַשָּׂה לְכַרְמֵךְ לְזַיְתָךְ : 12 שְׁשָׁת יָמִים תְּעַשָּׂה מְעַשָּׂ
וּבְיוֹם הַשְׁבִּיעַ תְּשִׁבְעַת לְמַעַן נִיחָה שָׁוֹרָךְ וְחַמְרָךְ וַיְנִפְשָׁבָן
אַמְתָּךְ וְהַגָּר : 13 וּבָכְלָא אַשְׁר אַמְרָתִי אַלְיָכִים תְּשִׁמְרָוּ וְשָׁם
אַלְהִים אַחֲרִים לֹא תְזִכְּרֵו לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךְ : 14 שְׁלַש
רְגָלִים תְּהִגְנִיל יְשָׁוֹת כִּי תְּזִקְרֵב לְמַעַד חָדְשָׁה כְּאַבְיב כִּי
יְמִים תְּאַכְלָמָצּוֹת כִּי תְּזִקְרֵב לְמַעַד חָדְשָׁה כְּאַבְיב כִּי
בְּוּ יִצְאַת מִצְרָיִם וְלֹא יְרָאו פְּנֵי רְקִים : 16 וְהַגְּזִיר
בְּכָורי מְעַשָּׂךְ אֲשֶׁר תְּזַרְעָ בְּשָׁדָה וְתַן הַאֲסָפָה בְּצָאת הַשָּׁנָה
בְּאַסְפָּךְ אֲשֶׁר מִזְבְּחָךְ : 17 שְׁלַש פְּעָמִים בְּשָׁנָה
יְרָאָה כָּל זְכָרָךְ אֶל פְּנֵי הָאָדָן יְהָוָה : 18 לֹא תְזִבְחֵה עַל
חַמְץ דָם זְבָחֵי וְלֹא יְלִין חָלֵב חֲנִי עַד בָּקָר : 19 רְאִישָׁת
בְּכָורי אַדְמָתְךָ תְּבִיא בֵּית יְהָוָה אֶלְהִיךְ לֹא תְבָשֵל נְדִי
בְּחַלְבָן אָמוֹ : 20 הַנָּה אֲגָנִי שְׁלָח מַלְאָךְ לְפִנְךָ לְשִׁמְרָךְ
בְּדֶרֶךְ וְלְהַבְּאֵךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חַנְתָּי : 21 הַשְׁמֵר מִפְנֵי
וְשָׁמַע בְּקָלוּ אֶל תָּמָר בְּבוֹ כִּי לֹא יִשְׁאַ לְפִשְׁעָכֶם כִּי שָׁמַי
בְּקָרְבָּו : 22 כִּי אָם שְׁמַע הַשְׁמָע בְּקָלוּ וְעַשְ׊תָה כָל אֲשֶׁר
אָדָבָר וְאַיְתָה אֶת אִיבְּיךָ וְצִרְתָּי אֶת צְרָרָךָ : 23 כִּי יְלִךְ
מַלְאָכִי לְפִנְךָ וְהַבְּאֵךְ אֶל האָמְרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרוּי וְהַכְּנָעַנִי
הַחֲתִי וְהַיְבּוֹסִי וְהַכְּחָדְתִי : 24 לֹא תְשִׁתְחֹהוּ לְאֶלְהִים
וְשָׁבָר תְּשִׁבְרָמָצְתָהָם : 25 וְעַבְרָתָם אֶת יְהָוָה אֶלְהִיכָם
וּבְרָךְ אֶת לְחָמֵךְ וְאֶת מִימְךְ וְהַסְּרִתְהָ מִלְחָמָה מִקְרָבְךָ :
26 לֹא תְהִתְהָרֶךָ מִשְׁכָּלָה וְעַקְרָה בָּאֶרְצְךָ אֶת מִסְפָּר יְמִיךְ
אִמְלָא : 27 אֶת אִמְמָוִי אֲשָׁלָח לְפִנְךָ וְהַמְתִיא אֶת כָּל הָעָם
אֲשֶׁר תָּבָא בָּהָם וְנַתְּנִי אֶת כָּל אִיבְּיךָ אֶלְיָךְ עַרְךָ : 28
וְשְׁלַחְתִּי אֶת הַצְּרָעָה לְפִנְךָ וְגַרְשָׁה אֶת הַחֲיוִי אֶת הַכְּנָעַנִי

המנורה ירכה וקנה נביעה כפתירה ופרחה ממנה יהיו: 32 ושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני: 33 שלשה נבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח וכן שלשה נבעים היוצאים מן המנרה: 34 ובמנרה ארבעה נבעים משקדים כפתירה ופרחה: 35 וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה ולשנת הקנים היוצאים מן המנרה: 36 כפתוריים וממנה ולשנת הקנים היוצאים מן המנרה: 37 ועשית וקנות ממנה יהיו כליה מקשה אחת זהב טהור: 38 את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאר על עבר פניה: 39 ומלקחה ומחתיה זהב טהור: 40 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכללים האלה: 41 וראה והעשה בתבניות אשר אתה מראה בהר:

26 ואת המשכן העשא עשר ירידת שש משור ותכלת וארכמן ותולעת שני כרביבים מעשה חשב תעשה אתם: 2 ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מודה אחת לכל היריעות: 3 חמיש היריעות תהוין חברת אשא אל אחת וחמש ורידת חברת אשא אל אחת: 4 וועשית לאלת חכלת על שפת היריעת האחת מקצת בחברת וכן תעשה בשפת היריעת הקיזונה במחברת השנייה: 5 חמשים לאלת תעשה ביריעת האחת וחמשים לאלת תעשה בקצת היריעת אשר במחברת השניות מקבילת הללאת אשא אל אחת: 6 וועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשא אל אחת בקרים והיה המשכן אחד: 7 וועשית ורידת עזם לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידת תעשה אחים: 8 ארך היריעת האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מודה אחת לעשתי עשרה ירידת: 9 וחברת את חמיש היריעת בלבד ואת ש היריעת בלבד וכפלת את היריעת הששית אל מול פנוי האهل: 10 וועשית חמשים לאלת על שפת היריעת האחת הקיזונה במחברת וחמשים לאלת על שפת היריעת החברת השנייה: 11 ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את הקרים בלבד ואלה וחברת את האهل והיה אחד: 12 וסורה העדר ביריעת האهل חצי היריעת העדרת תסורה על אחריו המשכן: 13 והאמה מזה והאמה מזה בעדר בארך ירידת האهل

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ירדנו לבו תקחו את תרומתי: 3 וא oats התרומה אשר תקחו מatoms זהב וככסף ונחשת: 4 ותחלת וארכמן ותולעת שני וSSH ועורת אילם מאדים ועורת תחשים ועצי שטים: 6 שמן למאר בשמיים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אבני שהם ואבני מלאים לאפר ולהשן: 8 ועשו לי מקרדש ושכנתו בתוכם: 9 וככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשי: 10 ועשו ארון עצי שטים אמרתים וחצי ארכו ואמה וחצי רוחבו ואמה וחצי קמותו: 11 וצפיתה אתה זהב טהור מבית ומוחון הצפנו ועשית עליון זרב והב סביב: 12 ויצקת לך ארבע טבעת זהב ונתחה על צלעו העדתו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת ארבע פערותיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתה טבעת על צלעו השני: 13 וועשית בדי עצי שטים וצפיטה אתם זהב: 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנה: 16 ונחתת אל הארון את העדרת אשר אתן אליך: 17 וועשית כפרה זהב טהור אמרתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 18 ועשית שנים כרביבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצוות הכפרה: 19 וועsha כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרה תעשו את הכרבים על שני קצוותיו: 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למללה סכךים בכנפיים על הכפרה ופניהם איש אל אחיו אל הכפרה יהו פנוי הכרבים: 21 ונחתת את הכפרה על הארון מלמעלה ואל הארון תנתן את העדרת אשר אתן אליך: 22 וכן עדתך לך שם וחברתך אתה מעל הכפרה מבין שני הכרבים אשר על ארון העדרת אתה כל אשא אצווה אותך אל בני ישראל: 23 וועשית שלחן עצי שטים אמרתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמותו: 24 וצפיטה אותו זהב טהור ועשית לו זרב והב סביב: 25 וועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זרב והב למסגרתו סביב: 26 וועשית לו ארבע טבעת זהב ונחתת את הטבעת על ארבע הפתא אשר לארבע רגליים: 27 לעמות המוגרת תהוין הטבעת לבטים לבדים לשאת את השלחן: 28 וועשית את הבדים עצי שטים וצפיטה אתם זהב ונשא גם את השלחן: 29 ועשית קערתינו וכפתוי וקשותיו ומנקתו אשר יסך בהן זרב טהור תעשה אתם: 30 ונחתת על השלחן לחם פנים לפנוי תמיד: 31 וועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך
וחמש אמות רחוב רביע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו:
2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנה תהיין קרנתיו
וצפית אותה נחשת: 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעו ומורקתיו
ומולגתיו ומחתתיו לכל קלי תעשה נחשת: 4 ועשית
לו מכבר מעשה רשות נחשת ועשית על הרשות ארבע
טבעת נחשת על ארבע קצוציו: 5 ונתחה אתה תחת
crcב המזבח מלמטה והיותה הרשות עד חצי המזבח: 6
ועשית בידים למזבח ברדי עצי שטים וצפית אתם נחשת:
7 וחובא את בריו בטבעת והיו הבדים על שני צלעת
המזבח בשאתה אותו: 8 נובוב לחת תעשה אותו כאשר הראה
אתך בהר כן יעשו: 9 ועשית את חצר המשכן לפאת
ונב תימנה קלעים להחזר שש משור מאה באמה ארך
לפאה האחת: 10 ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחקיקם כסף: 11 וכוכן לפאת צפון באורך
קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחקיקם כסף: 12 ורחב החצר לפאות ים
קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: 13
ורחב החצר לפאות קדרה מורה החמשים אמה: 14 ותחמש
ערלה אמה קלעים לכתר עמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה: 15 ולכתר השניה חמיש עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החצר מסך עשרים
אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעה רם
עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודי החצר
בסיב מחקיקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: 18 ארך
החצר מאה באמה ורחב החמשים חמשים וקמה חמיש
אמות שיש משור ואדניהם נחשת: 19 לכל קלי המשכן
בכל עברתו וכל יתרתו וכל יתודה החצר נחשת: 20
ואתה תזכה את בני ישראל ויקתו אליך שמן זית כדית
למאור להעלת נר תמיד: 21 באהל מועד מוחוץ לפרקת
אשר על העדרת יערך אותו אהרן ובנוו מערב עד בקר
לפני יהוה חקת עולם לרטרם מאת בני ישראל:

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו את
מתוק בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ובאיווא אלעזר
ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית בנדוי קדרש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת: 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לך אשר
מלאתינו רוח חכמה ועשה את בנדוי אהרן לקדשו לכהנו

יהיה סrhoch על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: 14 ועשית
מכסה לאهل ערתה אלים מאדמים ומכסה ערתה תהשים
מלמעלה: 15 ועשית את הקרים למשכן עצי שטים
עמדים: 16 עשר אמות ארך הקרים ואמה וחצי האמה
רחוב הקרים האחד: 17 שתי ירות לקרש האחד משלבת
אהשה אל אחתה כן תעשה לכל קדרשי המשכן: 18 ועשית
את הקרים למשכן עשרים קרש לפאת נבנה תימנה:
19 וארכבים ארני כסף תעשה תחת עשרים הקרים שני
אדנים תחת הקרים האחד לשתי ירותיו ושני אדנים תחת
הקרים האחד לשתי ירותיו: 20 ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשרים קרש: 21 וארכבים ארניהם כסף
שני אדנים תחת הקרים האחד ושני אדנים תחת הקרים
האחד: 22 וליררכחו המשכן ימה תעשה ששה קרש:
23 ועשית קרשים תעשה למקצתה המשכן בירכתיים: 24
ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל
הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצתה יהיו:
25 והיו שנינה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים
שני אדנים תחת הקרים האחד ושני אדנים תחת הקרים
האחד: 26 ועשית בריחסים עצי שטים חמשה לקרים צלע
המשכן האחד: 27 וחמושה בריחסים לקרים צלע המשכן
השנית וחמושה בריחסים לקרים צלע המשכן לרכתיים
ימה: 28 והבריה התויכן בתוך הקרים מברכה מן הקצה
אל הקצה: 29 ואת הקרים תזכה זהב ואת טבעתיהם
תעשה זהב בתים לברים וצפית את הברחים זהב: 30
והקמתה את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: 31 ועשית
פרקת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב
יעשה אתה כרבים: 32 ונתחה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים וזהם וזה על ארבעה ארני כסף: 33
ונתחה את הפרכת תחת הקרים והבאת שמה מבית
לפרקת את ארון העדות והבדילה הפרקת לכם בין
הקרים ובין קדרש הקרים: 34 ונתחה את הכפרת על
ארון העדרת בקדש הקרים: 35 ושמנת את השלחן מוחוץ
לפרקת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה
והשלחן תחת על צלע צפון: 36 ועשית מסך לפתח האهل
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רם: 37
ועשית למסך חמישה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם
זהב ויצקת להם חמישה ארני נחשת:

המשפט על לבו בבא אל הקדש לזכרן לפני יהוה
תמיד: 30 ונחתת אל החן המשפט את האורמים ואת התומים
והיו על לב אהרן בבא לפני יהוה ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: 31 ועשית את מעיל
האפור כליל תכלת: 32 והוא פי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סבב מעשה ארוג כפי תחרא יהה לו לא יקרע: 33
ועשית על שלוי רמנת תכלת וארגמן ותולעת שני על
שלוי סביב ופעמני זהב בתחום סביב: 34 פעמן זהב
ורםון פעמן זהב ורמון על שלוי המעיל סביב: 35 והוא
על אהרן לשרת ונשמע קולו בבא אל הקדש לפני יהוה
ובכאתו ולא ימות: 36 ועשית ציצ' זהב תחזר ופתחת עליון
פתחו חותם קדש לייה: 37 ושםת אותו על פטיל תכלת
והיה על המנפחת אל מול פני המנפחת יהה: 38 והוא
על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדים
בני ישראל לכל מנתת קדשיהם והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לפני יהוה: 39 ושבצת הכתנת שש ועשית
מנפחת שש ואבנת העשיה מעשה רקם: 40 ובבני אהרן
העשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם
לכבוד ולתפארת: 41 וחלבשת אתם את אהרן אחיך ואת
בניו אתו ומשחתם את ידים וקדשתם אותם וכחנו
לי: 42 ועשה להם מכנסי בד לכסותبشر ערוה ממתנים
ועוד ירכים יהוו: 43 והוא על אהרן ועל בניו בבא אל
אהל מועד או בנחתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו
עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:

29 זה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן
לי לך פר אחד בן בקר ואילים שניים תמיימים: 2 וללחם
מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיוק מצתות משוחים
בשמן סלת חטום תעשה אתם: 3 ונחתאותם על סל אחד
והקרבתם אותם בסל ואת הפר ואת שני האילים: 4 ואת
אהרן ואת בניו תקריב אל פתח האهل موועד ורחצתם אותם
במים: 5 ולקחתת את הבגדים והלבשת את אהרן את
הכתרת ואת מעיל האפוד ואת החרוז ואת החשון ואפרת לו
בחשב האפד: 6 ושמנת המזונפת על ראשו ונחתת את נור
הקדש על המזונפת: 7 ולקחתת את שמן המשחה ויצקת
על ראשו ומשחתת אותו: 8 ואת בניו תקריב ולהלבשתם
כתרת: 9 וחנרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם
מנעבות והיויתם להם כהנה לחקמת עולם ומלאת יד אהרן

לי: 4 ואלה הבנדיים אשר יעשו חשן ואפור ומעיל וכחנת
תשבץ מ贋פת ואבנט ועשו בnder קדש לאחרן אחיך
ולבניו לכהנו לי: 5 והם יקחו את הזהב ואת ההכללה ואת
הארגןן ואת תולעת השני ואת השש: 6 ועשו את האפר
זהב תכלת וארגןן תולעת שני וSSH משור מעשה חשב: 7
שתי כהפת חברת יהוה לו אל שני קצוותיו וחבר: 8 וחשב
אפרדו אשר עליו כמעשו ממנה היה זהב תכלת וארגןן
ותולעת שני וSSH משור: 9 ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 10ossa מהשماتם על
האבן האחת ואה שמות הששה הנוגדים על האבן השנייה
כתולדרם: 11 ומעשה חרש אבן פתווי חותם חפתה את
שתי האבנים על שמם בני ישראל מסبة משבצאות זהב
העשה אתם: 12 ושותם את שתי האבנים על כהפתה האפר
אבני זיכין לבני ישראל ונשא אהרון את שמותם לפני
יהוה על שתי כהפיו לזכרון: 13 ועשית משבצת זהב: 14
ושתי שרשרות זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבה
ונתחה את שרשרת העבותת על המשבצת: 15 ועשית
חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפר תעשנו זהב תכלת
וארגןן ותולעת שני וSSH משור תעשה אתו: 16 רבו
יהיה כפול זורת ארכו וורת רחובו: 17 ומלאת בו מלאת
אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה ובברכת הטור
האחד: 18 והטור השני נפק ספר ויהלם: 19 והטור
השלישי לשם שבו ואחלמה: 20 והטור הרביעי תריש
ושם וישפה משבצאים זהב יהיו במלאתם: 21 והאבנים
תהיין על שמם בני ישראל שתום עשרה על שמותם פתווי
חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט: 22 ועשית על
חשן שרשת נבלת מעשה עבה וזהב טהור: 23 ועשית
על החשן שתי טבעות זהב ונתחה את שתי הטבעות על
שני קצוות החשן: 24 ונתחה את שתי עבותת הזהב על
שתי הטבעות אל קצוות החשן: 25 ואת שני קצוות שתי
העבותת תחן על שתי המשבצאות ונתחה על כהפתה האפר
אל מול פניו: 26 ועשית שתי טבעות זהב ושםთם אתם על
שני קצוות החשן על שפתו אשר אל עבר האפר ביתה:
27 ועשיות שתי טבעות זהב ונתחה אתם על שני כהפות
האפר ממלמטה ממול פניו לעמת מהחרתו ממעל לחשב
האפר: 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפר
בפתח תכלת להיות על חשב האפר ולא יהח החשן
מעל האפר: 29 ונשא אהרון את שמות בני ישראל בחשו

ואכל אהרן ובנוו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד : 33 ואכלו איהם אשר כפר בהם למלא את ידם לקישר אותם וזר לאיאכל כי קדרש הם : 34 ואם יותר מבשר המלאים וממן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לאיאכל כי קדרש הוא : 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים ת מלא ידים : 36 וoffer חטאת העשה ליום על הכהרים וחטא על המזבח בכפרך עליון ומשחתת אותו לקדרשו : 37 שבעת ימים הכהר על המזבח וקדשת אותו והיה המזבח קדרש קדשים כל הנגע במזבח יקדרש : 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שניים ליום תמיד : 39 את הכבש האחד העשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים : 40 ושערן סלת בלול בשמן כתוית רביע החין ונסך רכבעית החין יין לכבש האחד : 41 ואת הכבש השני תעשה בין העARBים מנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשר יהוה : 42 עלת תמיד לדרכיכם פתח אהל מועד לפניו יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם : 43 ונעדרתי שמה לבני ישראל ונקרש בכבדיו : 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכלחן לי : 45 ושבנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : 46 יידעו כי אני יהוה אלהים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לשכני בתחום אני יהוה אלהים :

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו : 1 אמרה ארכו ואמה רחבו רבוע יהוה ואמותים קמתו ממנה קרנתיו : 2 וצפיתה אותו זהב טהור את ננו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זור זהב סביב : 4 ושותי טבעת זהב העשה לו מתחת לזרוע על שני צלעותיו תעשה על שני צדייו והיה לבחים לבדים לשאת אותו בהמה : 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה אתם זהב : 6 ונתתה אותו לפניו הפרכת אשר על ארן העדרת לפניו הכהרת אשר על העדרת אשר אועד לך שם : 7 ותקדש עלי אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרתיק טירנה : 8 ובכחולת אהרן את הנרתיק בין העARBים יקטרינה קטרת תמיד לפניו יהוה לדרכיכם : 9 ולא העלו עלי קטרת זבה ועלה ומנחה ונסך לאחסכו עליו : 10 וככפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מודם חטא הכהרים אחת בשנה ככפר עליו לדרכיכם קדרש קדשים הוא יהוה : 11 וידבר

אהרן ובנוו את ידיהם על ראש הפך : 12 וווחחת את הפך לפניו יהוה פתח אהל מועד : 13 ולקחת מודם הפך ונתחה על קרנית המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח : 14 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכללות ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה : 15 ואת בשער הפך ואת ערדו ואת פרשו תשרפכ באש מוחץ למגנה חטא הוא : 16 ואת האיל האחד תחק וסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל : 17 וווחחת את האיל ולקחת את דמו ווורתה על המזבח סביב : 18 ואת האיל תנחה לנתחיו ורחתה קרבו וכרעוו ונחתת על נתחיו ועל ראשו : 19 ותקדש את כל האיל המזבח עליה הוא ליהוה לריח ניחוח אשר היה הוא : 20 ולקחת את האיל ולקחת מדמו ונתחת על תנוק איזון אהרן ועל תנוק איזון בניו הימנית ועל בהן דם הימנית ועל בהן רגלים הימנית ווורתה את הדם על המזבח סביב : 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומושמן המשחה והווית על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ועל בנדי בינוו ואו וקדש הוא ובנוו ובנדי בינוו אותו : 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכללות ואת החלב ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימני כי איל מלאים הוא : 23 ובכבר לחם אחת וחלلت לחם שמן אחת ודקוק אחד מסל המצאות אשר לפניו יהוה : 24 ושמטה הכלל על כפי אהרן ועל כפי בניו והונפה את המזבח לפניו יהוה : 25 ולקחת אתם מירם והקטרת המזבח על העלה לריח ניחוח לפניו יהוה אשר הוא יהוה : 26 ולקחת את ההזה מאיל המלאים אשר לאהרן והונפה אותו תנופה לפניו יהוה והיה לך למנה : 27 וקדשת את הזזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו : 28 והוא לה אהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחו של מיליהם תרומותם ליהוה : 29 ובנדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחורי למשחה בהם ולמלךם אתם ידים : 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבנוו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש : 31 ואת איל המלאים תחק ובשלחת את בשרו במקם קדרש : 32

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 3 ואملא אותו
روح אלהים בחכמה ובתבונה ובברעת ובכלי מלאכה:
4 לחשב מוחשבת לעשות בזחוב ובכסף ובנחתה: 5
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה:
6 ואני הנה נתתי אותו את אהלי'אב בן אחיסמך למטה
דן ובבלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר
צוויתך: 7 את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת כל כליה'אל: 8 ואת השלחן ואת כליה'ון
את המנרה הטהרת ואת כל כליה'ו ואת מזבח הקטורתת:
9 ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ו ואת הכיפור ואת כנו:
10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת כנו:
בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדרש כל אשר צוויתך יעשו: 12 ויאמר יהוה אל משה
לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך אתה
שבתתי תשמרו כי אותן הוא בניינו ובנייכם לדרכיהם
לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת
כי קדש הוא לכם מHALLA' מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרת הנפש ההוא מקרוב עמייה: 15 ששת ימים
עשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתוں קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו
בני ישראל את השבת לעשوت את השבת לדרתם ברית
עולם: 17 בניו ובין בני ישראל אלהו לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש: 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר
סינו שני לחת העדרת לחת אבן כתבים באכבע אלהים:

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפניו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהים אהרן פרקו נומי
זהוב אשר באוני נשיםם בנייכם ובנותיכם והביאו אליו: 3
ויתפרקו כל העם את נזמי הזהוב אשר באוניהם ויביאו אל
אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אותו בחרת וייעשו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים:
5 וירא אהרן ובין מזבח לפניו וירא אהרן וגנבר חן
ליהוה מחר: 6 וישכימו מחרת ויעלו עלת וונשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל
יהוה אל משה לאמר: 12 כי תsha את ראש בני ישראל
לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נnf בפקד אתכם: 13 זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדרש עשרים נהה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלתה יתן תרומות יהוה: 15 העשר
לא יתרבה והדל לא ימעיט מחצית השקל להתקה את
תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם: 16 ולקחת את כספ
הכפריים מאות בני ישראל ונתחת אותו על עבדת אהל
מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית
כיפור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתחת אותו בין אהל מועד
ובין המזבח ונתחת שם מים: 19 ורחציו אהרן ובניו ממנו
את ידים ואת רגליהם: 20 בבאים אל אהל מועד ירחציו
מים ולא ימתו או בנשותם אל המזבח לשרת להקטר
אשה ליהוה: 21 ורחציו ידים ורגלים ולא ימתו והיתה
לهم חוק עולם לו ולזרעו לדרתם: 22 וידבר יהוה אל
משה לאמר: 23 ואתה קח לך בשמיים ראש מז דרור
חמש מאות וקמנן בשם מחציתו חמשים ומאותים וקנה
שם חמשים ומאותים: 24 וקדשה חמש מאות בשקל הקדרש
ושמן זית הין: 25 ועשית אותו שמן משחת קדרש רקח
מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדרש יהוה: 26 ומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדרת: 27 ואת השלחן ואת
כל כליה'ו ואת המנרה ואת כליה'ו ואת מזבח הקטורתת:
ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ו ואת הכיפור ואת כנו: 29
וקדרת אתם והיו קדרשים כל הנגע בהם קדרש: 30
ואת אהרן ואות בניו תמשח וקדשת אותם לכהן לי: 31
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדרש יהוה
זה לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא ייסך ובמטכנתו
לא תעשו כמהו קדרש הוא קדרש יהוה לכם: 33 איש אשר
ירקח כמהו ואשר יתן ממנה על זר ונכרתת מעמו: 34
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallat וחלבנה
סמים ולבנה זוכה בר בבד יהוה: 35 ועשית אתה קטרת
רכח מעשה רוקח מליח טהור קדרש: 36 ושהקחת ממנה
הדק ונתחת ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אוועד
לך שמה קדרש קדרשים תהיה לכם: 37 והקטרת אשר
תעשה במתקנתה לא תעשו להם קדרש תהיה לך ליהוה:
38 איש אשר יעשה כמוות להריה בה ונכרתת מעמו:

בבנו ובabhängigו ולחת עלייכם היום ברכה: 30 ויהי ממחירת
ויאמר משה אל העם אתם חטאם חטא נדליה ועתה
עללה אל יהוה אولي' אכפירה بعد חטאכם: 31 וישב
משה אל יהוה ויאמר אני חטא העם הזה חטא נדליה
וישעו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם ת שא חטאיהם ואם אין
מחני נא מספרק אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אהנו מספרי: 34 ועתה לך נחאה את העם
אל אשר דברתי לך הנה מלאכי לך לפניך ובאים פקדך
ופקדת עליהם חטאיהם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר
עשאו את העגל אשר עשה אהרן:

33 וידבר יהוה אל משה לך על מה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחיק וליעקב לאמר לזרעך אתנה: 2 ושלחתי לפניך
מלך ונשתי את המכני האמרי והחתי והפרוי החוי
והיבוט: 3 אל ארץ זבת חלב ודבש לא עלה בקרבך
כי עם קsha ערף אתה פן אכלך בדרך: 4 ויישמע העם
את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: 5
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קsha
ערף רגע אחד עלה בקרבך וכלייך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה אתה לך: 6 וויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב: 7 ומשה יקח את האهل ונטה לו מחוץ
למחנה הרחק מן המhana וקרא לו אהל מועד והוא כל
מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למhana: 8
והיה בצתת משה אל האهل יקומו כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והבטחו אחריו משה עד באו האהלה: 9 והיה
כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהלה
ודבר עם משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד
פתח האهل ועם כל העם והשתחו איש פתח אהלו: 11
ודבר יהוה אל משה פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב אל המhana ומשרתו יהושע בן נון נער
לא ימוש מתחור האهل: 12 ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אל העל את העם הזה ואתה לא הודיעני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתי בשם נום מצאת חן
בעני: 13 ועתה אם נא מצאתי חן בעניך הודיעני נא את
דרךך ואדרך למען אמצא חן בעניך ראה כי עמק הנוי
זהו: 14 ויאמר פני ילכו והנתחו לך: 15 ויאמר אליו אם
אין פניק הלכים אל חעלנו מזוה: 16 ובמה יודע אפוא כי

משה לך רד כי שה עמק אשר העלית מארץ מצרים: 8
סרו מזרעך אשר צוירם עשו להם על מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלהי ישראל אשר
העליך מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראיינו
את העם הזה והנה עם קsha ערף הוא: 10 ועתה הניחה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ועשה אותו לנו גдол: 11
ויחל משה את פני יהוה אלהי ויאמר למה יהוה יחרה
אפק בעמק אשר הוצאה מארץ מצרים בכך גдол וביד
חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
להרגם בהרים ולכלחם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפק והנחים על הרעה לעמק: 13 זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בריך ותדבר אליהם
ארבה את זרכם כוכבי השמים וכל הארץ זאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: 14 ויפן וירד משה מן
הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 ויפן וירד משה מן
ההר ושני לחת העדת בידיו לחת כתבים משני עבריהם
מזוה ומזה הם כתבים: 16 והלחת מעשה אליהם המה
ומכתב מכתב אליהם הוא חרות על הלחת: 17 וישמעו
יהודים את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלכמיה
במנחנה: 18 ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות
חלוצה קול ענות אנכי שמי: 19 ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אפיק משה וישליך מיד
את הלחת וישבר אתם תחת ההר: 20 ויקח את העגל
אשר עשו וירושף באש ויתחן עד אשר דק ויזיר על פניו
הימים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה
עשה לך העם כי הבאת עליו חטא נדליה: 22 ויאמר
אהרן אל יחר אפיק ארני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:
23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלו מארץ מצרים לא ידענו מה היה
לו: 24 ואמור להם למי וזה התפרקנו וירטו לי ואשלכחו
בаш ויצא העגל הזה: 25 וירא משה את העם כי פרע הוא
כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער
הманה ויאמר מי ליהוה אלהי ויאספו אליו כל בני לוי: 27
ויאמר להם כמה אמר יהוה אלהי ישראל שמו איש חרבו
על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרנו איש
את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני
לו כי דבר משה ויפל מן העם ביום והוא כשלשת אלפי
איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש

לך ואכלת מזבחו: ¹⁶ ולקחת מבניו לבניך וכן בנתיו אחרי אלהי הדרון והוננו את בניך אחרי אלהי הדרון: ¹⁷ וזה מוסכה לא תעשה לך: ¹⁸ זאת חן המצוות תשמר שבעת ימים תאכל מצוות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת ממצרים: ¹⁹ כל פטר רחם לי וכל מקץ תזכור פטר שור ושה: ²⁰ ופטר חמור תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פניו ריקם: ²¹ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחיריש ובקצרת השבת: ²² והן שבעת תעשה לך בכורי קציר חיטים וחג האסיף תקופת השנה: ²³ שלוש פעמים בשנה יראה כל זכרך את פניו האדון יהוה אלהי ישראל: ²⁴ כי אורייש גויים מפניך והרחבתו את גבולך ולא יחמוד איש את הארץ בעליך לראות את פניו יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: ²⁵ לא חשחת על חמוץ דם זביה ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ²⁶ הראשית בכורי ארמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלבם: ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כתרתי את ברית ואת ישראל: ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרה הדברים: ²⁹ ויהי ברדת משה מהדר סני ישוי לחת העדרת ביד משה ברדתו מן התהר ונשאה לא ידע כי קרן עור פניו בדרכו אותו: ³⁰ וירא אהרן וככל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו: ³¹ ויקרא אליהם משה ויישבו אליו אהרן וככל הנשים בעדרה וידבר משה אליהם: ³² ואחריו כן ננסו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סני: ³³ ויכול משה מרדבר אתם ויתן על פניו מסווה: ³⁴ ורבבה משה לפני יהוה לדבר אותו סידר את המסוה עד צאתו יצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: ³⁵ וראו בני ישראל את פניו משה כי קרן עור פניו והשיב משה את המסוה על פניו עד בא לדבר אותו:

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשתם: ² ששת ימים העשה מלאכה וביום השביעי יהוה لكم קדר שbeta שבתוון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: ³ לא תבערו אש בכל משבותיכם ביום השבת: ⁴ ויאמר משה אל כל

מצאתך חן בעיניך אני ועמק הלווא בלבתך עמו נפלינו אני ועמק מכל העם אשר על פני הארץ: ⁶ ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה אשר דברת עשה כי מצאתך חן בעיניו ואדריך בשם: ⁸ ויאמר הדראני נא אתה כבדך: ⁹ לפניו ותתני את אשר אתה אמן ורחמתי את אשר ארחים: ¹⁰ ויאמר אני עבריר כל טובי על פניך וקרأتي בשם יהוה וענבי ואני אעביר את אשך אהן ורחמתי את אשר אראני האדם וה הוא: ¹¹ ויאמר יהוה הנה מקום ATI ונצבת על הצור: ¹² והיה בעבר כבדי ושמתייך בנקרת הצור ושכתי כפי עלייך עד עבריך: ¹³ והסרתי את כפי וראיתי את אלהי ופנוי לא יראו:

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים בראשים וכתבתו על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשיים אשר שברת: ² והיה נכוון לבקר ועלית בבקר אל הר סני ונצבת לו שם על ראש ההר: ³ ויאיש לא יعلا עמק ונם איש אל ירא בכל ההר נם חזאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ⁴ וופסל שני לחת אבנים בראשים וישכם משה בבקר וויעל אל הר סני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידו שני לחת אבנים: ⁵ וירדר יהוה בענן ויחיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנוון ארך אפים ורכב חסד ואמת: ⁷ נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה לא נקה פקר עון אבות על בניים ועל בניים על שלשים ועל רבעים: ⁸ וימחר משה ויקר ארצה ווישתחוו: ⁹ ויאמר אם נא מצאתך חן בעיניך אדני לך נא בקרבנו כי עם קsha ערך הווא וסלחת לעוננו ולחתמתנו ונחלתנו: ¹⁰ ויאמר הנה אנכי כרת ברית ננד כל עמק עשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגנים וראה כל העם אשר בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק: ¹¹ שמר לך את אשר אנכי מצוך היום ההני ריש מפניך את האמור והכנען והחתוי והפרוי והחווי והיבוסי: ¹² השמר לך פן תכרת ברית לויישב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהוה למוקש בקרבך: ¹³ כי את מזבחם החצון ואת מצבתם תשברון ואת אשורי תכתרו: ¹⁴ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: ¹⁵ פן תכרת ברית לויישב הארץ וננו אחרי אלהיהם ויזבחו לאלהיהם וקרוא

אותו רוח אלוהים בחכונה בתבוננה ובברעת ובכל מלאכה: 32 ולחשב ממחשבת לעשת בזוהב ובכסף ובונחת: 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: 34 ולחרות נתן לבבו הוא ואהלי'אב בן אחיסנק למתה דן: 35 מלא אתכם חכמתם לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב וركם בתכלת ובארמן בתולעת השני ובשניהם: 36 ואגן עשי כל מלאכה וחשי' מחשבת:

36 ועשה בצלאל ואהלי'אב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדרש לכל אשר צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהלי'אב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מ לפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדרש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל החכמים העשימים את כל מלאכת הקדרש איש איש מללאכתו אשר המה עושים: 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מידי העברה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במוחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה הקדרש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה הייתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר ירידת שיש משור ותכלת וארמן ותולעת שני כרכבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבעה באמה היריעת האחת מדרה אחת לכל היריעות: 10 וייחבר את חמיש היריעות לאחת אל אחת וחמש ירידת חבר את אל אחת: 11 ויעש לאאת תכלת על שפת היריעת האחת מקצת במחברת כן עשה בשפת היריעת הקיזונה במוחברת השנית: 12 חמישים לאאת עשה ביריעת האחת וחמשים לאאת עשה בקצת היריעת אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: 13 ויעש חמישים קרסי זהב וייחבר את הירעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש ירידת עים לאهل על המשכן עשו עשרה ירידת עשה אתם: 15 ארך היריעת האחת שלשים באמה וארבעה אמות רחוב היריעת האחת מדרה אחת לעשתי עשרה ירידת: 16 וייחבר את חמיש היריעת לבן ואת ש היריעת שם בשם בצלאל בן אורן בן חור למטה יהודה: 31 וימלא

עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדי' לבו יביה את תרומות יהוה זהב וכסף ונחת: 6 ותכלת וארמן ותולעת שני ווש ועוזים: 7 וערת אלים מדמים וערת תהשים ועצי שישים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל חכם לב בכם יבאו וייעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלו ואת מכשנו את קרסו ואת קרשיו את בריחו את עמידיו ואת אדרנו: 12 את הארן ואת בדי' את הכפרת ואת פרכת המסר: 13 את השלחן ואת בדי' ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המשחן: 15 ואת מזבח הקטרת והקטרת ואת בדי' ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מבכבר הנחשת אשר לו את בדי' ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדרניה ואת מסך שער החצר: 18 את יתנדת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם: 19 את בנדי' השר לשירות בקדש את בנדי' הקדרש לאהרן הכהן ואת בנדי' בנוי לכהן: 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מ לפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומות יהוה למלאכת האל מועד ולכל עבדתו ולבנדי' הקדרש: 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדי' לב הביאו חח ונום וטבעת וכמו צל כל זיהב וככל איש הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל איש אשר נמצא אותו תכלת הביאו את תרומות יהוה וכל איש אשר נמצא אותו עצי שיטים וארמן ותולעת שני וש ועוזים וערת אלים מדמים וערת תהשים הביאו: 24 כל מרמים תרומות כסף ונחתת הביאו טו ויביאו מטהה את התכלת ואת הארמן את תולעת השני ואת השש: 25 וכל אשיה חכמתם לב כל מלאכת העברה הביאו: 26 וכל הנשים אשר נשוא לבן אתנה בחכמה טו את העוזים: 27 ותגשאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל איש ואשה אשר נדב לכם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: 30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורן בן חור למטה יהודה: 31 וימלא

לבד : 7 וויש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במתבררת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברתית השנית : 8 וויש קרס נחשת חמשים לחבר את האهل להיות אחד : 9 וויש מכסה לאهل ערתה אלים מאדמים ומכסה ערתה תשחים מלמעלה : 10 וויש את הקרים למשכן עצי שיטים עמודים : 11 וויש אמת ארך הקרים למשכן עצי שיטים עמודים : 12 וויש את הקרים אחד והציא האמה רחוב הקרים האחד : 13 ושתי ידית המשןן : 14 וויש את הקרים למשכן שעירים קרים לפאת נב תימנה : 15 וארכבים אדרוני סוף עשהחת הערים הקרים שני אדרנים תחת הקרים האחד לשתי ידיתיו ושני אדרנים תחת הקרים האחד לשתי ידיתיו : 16 ולצלע המשכן השניה לפאת צפון עשה שעירים קרים : 17 וארכבים אדרוניים סוף שני אדרנים תחת הקרים האחד ושני אדרנים תחת הקרים האחד : 18 ולירכתי המשכןימה עשה ששה קרים : 19 ושני קרים עשה למיצעת המשכן בירכתיים : 20 והיו תואם מלמטה ויחדו יהיו חמים אל ראשו אל החבעת האחת כנשיהם לשני המוקצתה : 21 וויש שמנת הקרים שני אדרנים תחת הקרים האחד עשר אדרנים שני אדרנים תחת הקרים האחד : 22 ולירכתי המשכן זעיר עצי שיטים חמושה לקרים צלע המשכן מזדעה : 23 וויש שמנת הקרים שני אדרנים תחת הקרים האחת : 24 וויש שמנת הקרים שני אדרנים תחת הקרים האחד וויש שמןת הקרים לקרים המשכן לירכתיים ימה : 25 וויש את הבריה התיכון לברכ בתוכה הקרים מן הקצת אל הקצתה : 26 וויש את הקרים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לברכיהם וויש את הבריכים זהב : 27 וויש את הפרוכת תכלת וארגמן ותולעת שני ווש משור מעשה ממנה : 28 כפתריהם וקנותם ממנה היו כליה מקשה אהת זהב טהור : 29 וויש את רודריה שבעה ומלקוזה ומוחתיה זהב טהור : 30 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה : 31 וויש את מזבח הקטורת עצי שיטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמותים מננו היו קרנתיו : 32 וויש את זהב טהור את גנו ואת קויתיו סביב ואת קרנתיו וויש לו זרב זהב סביב : 33 ושתוי טבעת זהב עשה לו מתחת לירוי על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו בהם : 34 וויש את הבדים עצי שיטים וויש את זרב : 35 וויש את שמן המשחה קדר וואת קטורת הסמים טהור מעשה רקח :

37 וויש בצלאל את הארון עצי שיטים אמורים וחמי ארכו ואמה וחמי רחבו ואמה וחמי קמותו : 2 וויש מהר מבית ומוחץ וויש לו זרב סביב : 3 וויש לו ארבע טבעת זרב על ארבע פערתו ושתוי טבעת על

בشكل החדש : 26 בקע לגלגול מחלוקת השקל בקהל הקדרש לשאלת כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה 27 לשש מאות אלף ושלשה אלפיים וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר הכסף לזכות את אדרני הקדרש ואת אדרני הפרכת מאת אדרנים למאת הככר ככר לאדן : 28 ואთ האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עsha ווים לעמודים צפה הראשם וחשך אתם : 29 ונחשת התנופה שביעים ככר ואלפיים וארבע מאות שקל : 30 ויועש בה את אדרניفتح אלל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכביר הנחשת אשר לו ואת כל כלוי המזבח : 31 ואת אדרני החצר סביב ואת אדרני שער החצר ואת כל יתודה המשכן ואת כל יתרת החצר סביב :

39

מן התקלה והארגמן ותולעת השני עשו בנדי שרד לשרת בקדושים ויועשו את בנדי הקדרש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה : 2 ויועש את האפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוכה התקלה ובתוכה הארגמן ובתוכה תולעת השני ובתוכה השם מעשה חשב : 4 כחתפת עשו לו חברת על שני קצוטו חבר : 5 ווחשב אפרתו אשר עליו ממנה הוא כמעשיהם זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור כאשר צוה יהוה את משה : 6 ויועשו את אבני השם מסכת משבצות זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל : 7 ווישם אתם על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל אל אשר צוה יהוה את משה : 8 ויועש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני ושמשור : 9 רבווע היה כפול עשו את החשן וזה ארכו וורת רחבו כפול : 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרדה וברקמת הטור האחד : גו והטור השני נפק ספריו ויהלם : 12 והטור השלישי שם וישראל משבצות והטור הרביעי תרשיש שם וישראל משבצות וזה במלואם : 14 והאבנים על שמתי בני ישראל הנה שתים עשרה על שמם פתווחי חותם אש על שמנו לשנים עשר שבט : 15 ויועשו על החשן שרשת נבלת מעשה עבתה זהב טהור : 16 ויועשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב וייתנו את שתי הטבעות על שני קצוטות החשן : 17 וייתנו שתי העבותות הזהב על שתי הטבעות על קצוטות החשן : 18 ואת שתי קצוטות שתי העבותות נתנו על שתי המשבצות

וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו : 2 ויועש קרנתיו על ארבע פנתיו מננו היו קרנתיו ויצף אתו נשחת : 3 ויועש את כל כלוי המזבח את הסירה ואת היעם כרכבו מלמטה עד חציו : 6 ויצק ארבע טבעת בארכוב הקצוות למכבר הנחשת בתים לבדים : 6 ויועש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נשחת : 7 ויבא את הבדים בטבעה על צלעת המזבח לשאות אותו בהם נבוב לחת עשה אותו : 8 ויועש את כיור הנחשת ואת כנו נשחת במראית הצבאת אשר צבאו פתח אל מועד : 9 ויועש את החצר לפאת ננב תימנה קלעי החצר שיש משור מהה באמה : 10 עמודיהם עשרים ואדרניים עשרים נשחת ווי העמודים וחשקיהם כסף : 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדרניים עשרים נשחת ווי העמודים וחשקיהם כסף : 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדרניים עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף : 13 ולפאת קרמיה מזרחה חמשים אמה : 14 קלעים חמץ עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדרניים שלשה : 15 ולכתר השניות מזה ומזה לשער החצר קלעים חמץ עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדרניים שלשה : 16 כל קלעי החצר סביר שיש משור : 17 וזה אדרנים לעמודים נשחת ווי העמודים וחשקיהם כסף וציפוי ראשיים כסף והם מחשקים כסף כל עמדיה החצר : 18 ומסך שער החצר מעשה רקס חכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור ועשרות אמה ארך וקומה ברחב חמץ אמות לעמota קלעי החצר : 19 ועמודיהם ארבעה ואדרניים ארבעה נשחת וויהם כסף וציפוי ראשיים כסף : 20 וכל היתרת למשכן ולחצר סביב נשחת : 21 אלה פקווד המשכן משכן העדרת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן : 22 ובכצלאל בן אוריה בן חור למטה יהודיה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה : 23 ואתו אהלייאב בן אחיסמרק למטה דן חרש ווחשב ורקס בתכלת וברגמן ותולעת השני ובשיט : 24 כל זהב העשו למלאכה בכל מלאכת הקדרש ויהי זהב והתנופה תשע ועשרות ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדרש : 25 וכסף פקווד העדרה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל

ויתנים על כתפת האפר אל מול פניו : 19 ויעשו שתי טבعت
זהב ויושמו על שני קצוות החשן על שפהו אשר אל עבר
האפר ביתה : 20 ויעשו שתי טבعت זהב ויונם על שתי

40 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 ביום החדש הראשון
באחר לחדר תקים את משכן אהל מועד : 3 ושםת שם
את ארון העדות וסכת על הארון את הפרכת : 4 והבאת
את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית
את נרתיה : 5 ונתחה את מזבח הזהב לקטורת לפני ארון
העדות ושםת את מסך הפתח למשכן : 6 ונתחה את מזבח
העליה לפני פתח המשכן אהל מועד : 7 ונתחה את הכיר בין
אהל מועד ובין המזבח ונתחת שם מים : 8 ושםת את החצר
סביב ונתחת את מסך שער החצר : 9 ולקחת את שמן
המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אותו
ואת כל כליו והוא קדרש : 10 ומישחת את מזבח העלה ואת
כל כליו וקדשת את המזבח והוא קדרש קדושים :
ונמשחת את הכיר ואת בנוו וכדורת את אותו : 12 והקרבת
את אהרן ואת בנוו אל פתח אהל מועד ורחתת אותם
במים : 13 והלבשת את אהרן את בגדיו הקדש ומשחת אותו
וקדרשת אותו וכחן ל : 14 ואת בנוי תקריב ולהלבשת אותם
בחנת : 15 ומישחת אותם כאשר משחת את אביהם וכחנו
לי והיתה להית להם משחתם לכחנתם עולם לרתרתם :
16 וייעש משה ככל אשר צוה יהוה אותו כן עשה : 17
ויהי בחדר הראשון בשנה השניה באחד לחדר הקומ
המשכן : 18 ויקם משה את המשכן ויתן את ארנוו ושם את
קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו : 19 ויפרשר את
האהל על המשכן וישם את מכסה האهل עלייו מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה : 20 ויקח ויתן את העדות אל
הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הקפרת על
הארן מלמעלה : 21 ויבא את הארן אל המשכן וישם את
פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה : 22 ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן
צפנה מחוץ לפרכת : 23 ויערד עלייו ערך לחם לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 24 וישם את המנורה
באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה : 25 ויעל
הנרת לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 26 וישם
את מזבח הזהב באهل מועד לפני הפרכת : 27 ויקטר
עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה : 28 וישם את
מסך הפתח למשכן : 29 ואת מזבח העלה שם פתח המשכן

ויתנים על כתפת האפר אל מול פניו : 19 ויעשו שתי טבעת
זהב ויושמו על שני קצוות החשן על שפהו אשר אל עבר
האפר ממלטה ממלול פניו לעמת מהברתו ממועל
לחשב האפר : 20 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת
האפר בפתחיל חכלת להיות על חשב האפר ולא יהוה
החשן מעל האפר כאשר צוה יהוה את משה : 22 ויעש
את מעיל האפר מעשה ארן כליל חכלת : 23 ופי המעיל
בתוכו כמי תהרא שפה לפיו סביב לא יקרע : 24 ויעשו
על שלבי המעיל רמוני חכלת וארכמן ותולעת שני משור :
25 ויעשו פעמוני זהב טהור ויתנו את הפעמים בתוך
הרמנים על שלבי המעיל סביב בתוך הרמנים : 26 פעמן
ורמן פעמן ורמן על שלבי המעיל סביב לשרת כאשר
צוה יהוה את משה : 27 ויעשו את חכתנת שש מעשה ארן
לאהרן וללבניו : 28 ואת המזנפתSSH ש ואת פארדי המגבעת
ש ואת מנסני החבד ש משור : 29 ואת האבנט ש משור
וחכלת וארכמן ותולעת שני מעשה רקס כאשר צוה יהוה
את משה : 30 ויעשו את ציון נור הקדרש זהב טהור ויכתו
עליו מכתב פתוח חותם קדש ליהוה : 31 ויתנו עליו
פתחיל חכלת تحت על המזנפת מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה : 32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו :
33 ויביאו את המשכן אל משה את האهل ואת כל כליו
קרסיו קרישו בריחו ועמדיו ואדרבי : 34 ואת מכסה עורת
האלים המأدמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת
המסך : 35 את ארן העדות ואת בדיו ואת הכפרת : 36 את
השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים : 37 את המנורה
הטהרה את נרתיה נרתת המערכה ואת כל כליה ואת מנור
המאור : 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך פתח האهل : 39 את מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר
ואת בנוו : 40 את קלעוי החצר את עמדיה ואת אדרניה
 ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדרתיה ואת כל
כל עבדת המשכן לאهل מועד : 41 את בגדיו השרדי
לשרת בקדש את בגדיו הקדרש לאהרן הכהן ואת בגדיו
בני לכהן : 42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את כל העבדה : 43 וירא משה את כל המלאכה

אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ³⁰ ווישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחציה: ³¹ ורחציו ממנו משה ואהרן ובניהם את ידיהם ואת רגלייהם: ³² בכבאים אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ורחציו כאשר צוה יהוה את משה: ³³ ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ³⁴ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁵ ולא יוכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁶ ובהעלות הענן מעל המשכן ישעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם לא יעלת הענן ולא יסעו עד יום העתון: ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם האש תהיה לילה בו לעני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויקרא

1

בשמון: 5 ואמן מנהה על המוחבת קרבן סלת בלילה
בשמון מזכה תהיה: 6 פחתה אתה פתים וצקה עלייה שמן
מנחה הוא: 7 ואם מנהה מרוחשת קרבן סלת בשמן
תשעה: 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מלאה ליהוה
ותקריבת אל הכהן והנישאה אל המזבח: 9 והרים הכהן
מן המנחה את אוצרתה והקטיר המזבחה אשר ריח
מן המנחה את המנחה אשר תקריבו ליהוה
ניחח ליהוה: 10 והנותרת מן המנחה לאחרן ולבני קדש
קדשים ממשי יהוה: 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה
לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטריו ממנה
אשר יהוה: 12 קרבן ראשית תקריבו אثم ליהוה ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח: 13 וכל קרבן מנחתך במלח
המזבח עליה שמן ושותה עליה לבנה מנהה
בכוריך: 14 וננתת עליה שמן ושותה עליה לבנה מנהה
הוא: 15 והקטיר הכהן את אוצרתה מנרגשה ומשמנה על
כל לבנהה אשר ליהוה:

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם
זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: 2 וסמך ידו
על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וורקו בני אהרן
הכהנים את הדם על המזבח סביב: 3 והקריב מזבח
השלמים אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסינה: 5 והקטירו אותו בני אהרן המזבחה על
העליה אשר על העצים אשר על האש אשר ריח ניחח
ליהוה: 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו: 7 אם כשב הוא מקריב
את קרבנו והקריב אותו לפני יהוה: 8 וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וורקו בני אהרן
את דמו על המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים
אשר ליהוה החלבו האליה תמיימה לעמת העצה יסירה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב: 10 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסינה:
11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשר ליהוה: 12 ואם עז
קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על הראש

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד לאמר:
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם
קרבן ליהוה מן הבקר ומון הצאן וקריבו את
קרבכם: 3 אם עליה קרבנו מן הבקר וכבר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: 4
וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: 5 ושותה
את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים
את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח
אהל מועד: 6 והופשט את העלה ונתח אתה לנתחיה:
7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הperfר על העצים אשר על האש אשר על
המזבח: 9 וקרבבו וכרכעו ירחץ במים והקטיר הכהן את
הכל המזבחה עליה האש ריח ניחח ליהוה: 10 ואם מן
הצאן קרבנו מן הcalculים או מן העזים לעלה וכבר תמים
יקריבנו: 11 ושותה אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה
וירקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:
12 ונתח אתה לנתחיו ואת ראשו ואת פרדו וערך הכהן את
על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 13 וקרבב
והcrcאים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עליה הוא אשר ריח ניחח ליהוה: 14 ואם מן
העוף עליה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני
היוונה את קרבנו: 15 והקריב הכהן אל המזבח ומלך את
ראשו והקטיר המזבחה ונמצאה דמו על קיר המזבח:
16 והסיר את מראותו בנצחתה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן: 17 ושותה אתו בכנען לא יבדיל
והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש
עליה הוא אשר ריח ניחח ליהוה:

2 ונפש כי תקריב קרבן מנהה ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עלייה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ ממש מל'א קמץ מסללה ומשגנה על כל
לבנהה והקטיר הכהן את אוצרתה המזבחה אשר ריח
ניחח ליהוה: 3 והנותרת מן המנהה לאחרן ולבני קדש
קדשים ממשי יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנהה מאפה תנור
סלת חלotta מצח בלולות בשמן ורקיוק מצות משחים

כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל
מועד: **19** ואת כל חלבו ירים ממנו והקثير המזבחה:
20 ועשה לפני כארע עשה לפני החטא את כן יעשה לו
וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: **21** והוא זיא את הפר אל
מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שرف את הפר הראשון
חטא את קהל הוא: **22** אשר נושא יחתה ועשה אחת מכל
מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשננה ואשם: **23** או
הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר
יעדים זכר תמים: **24** וסמן ידו על ראש השער ושהט אותו
במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאתו הוא: **25**
ולקח הכהן מודם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח
העליה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: **26** ואת כל
חלבו יקثير המזבחה כhalb זבח השלמים וכפר עליו
הכהן מזטאתו ונסלח לו: **27** ואם נשפך אחת תחטא בשננה
עם הארץ בעשיה אחת ממצוות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם: **28** או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו
שעירת ימים תמיימה נקבה על חטאתו אשר חטא: **29**
וסמן את ידו על ראש החטא ושהט את החטא במקום
העליה: **30** ולקח הכהן מדונה באצבעו ונתן על קרנית
מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: **31** ואת
כל חלבה יסיר כאשר הוסר החלב מעל זבח השלמים
והקثير הכהן המזבחה לריח ניחוח ליהוה וכפר עליו
הכהן ונסלח לו: **32** ואם כבש יביא קרבנו לחטא את נקבה
תמיימה יביאנה: **33** וסמן את ידו על ראש החטא ושהט
אתה לחטא במקומות אשר ישחט את העלה: **34** ולקח
הכהן מודם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: **35** ואת כל חלבה
יסיר כאשר יוסר החלב הכספי מזבח השלמים וכפר עליו הכהן
אתם המזבחה על אשיו יהוה וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

5 ונפש כי החטא ושמה קול אלה והוא עד או ראה או ידיע אם לו יגיד ונשא עונו: 2 או נפש אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרצ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יעט בטמאות אדם לכלל טماء אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידיע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרעד או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם

ושחת אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: **14** והקריב ממנו קרבנו האש להיהה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: **15** ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת הדתרת על הכבד על הכליות יסירנה: **16** ווהקטרם הכהן המזבחה לחם האש ליריח ניחח כל חלב ליהוה: **17** חקית עולם לדרתיכם בכל מושביכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ועשה מאחת מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחתטא לאשמות העם והקריב על חטאו אשר חטא פר בן בקר חמץ ליהוה לחטא: 4 ובביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמרק את ידו על ראש הפר ושחת את הפר לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מדרם הפר ובביא אותו אל אהל מועד: 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם וזהה מן הדרם שבע פעמים לפני יהוה את פניו פרכת הקדש: 7 ונתן הכהן מן הדרם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 8 ואת כל חלב הפר החטאית ירים ממנה את החלב המכסה על הקריב ואת כל החלב אשר על הקריב: 9 ואთ שני הכלויות ואת החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלויות יסירנה: 10 כאשר יודם משור זבח השלמים והקטירים הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הפר ואת כלבשרו על ראשו ועל כרעויו וקרבו ופרשו: 12 וחוציא את כל הפר אל מוחן למתנה אל מקום טהרה אל שפך הדשן ושרפ אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרפ: 13 ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעני הקהיל ויעשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ואשמו: 14 ונודעה החטא אשר חטא עליה והקריבו הקתל פר בן בקר לחטא וhibiao אותו לפני יהוה ושחת את זקי הדרה את ידים על ראש הפר לפני יהוה ושחת את הפר לפני יהוה: 16 ובביא הכהן את אצבעו מן הדרם וזהה שבע אהל מועד: 17 וטבל הכהן את אצבעו מן הדרם יתן על בעמים לפני יהוה את פניו הפרכת: 18 ומון הדרם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת

תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר עשה לאשמה בה: 8 וידבר יהוה אל משה אמר: 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העלה הוא העלה על מוקדיה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקר בו: 10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: 11 וופשט את בגדיו ולבש בגדיים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למתחה אל מקום טהור: 12 והאש על המזבח תוקר בו לא חכבה ובערعلاיה הכהן עצים בבקר בבקר וערק עליה העלה והקثير עליה חלבוי השלמיים: 13 אש תמיד תוקר על המזבח לא חכבה: 14 ואות תורה המנחה וקריבת אהרן לפני יהוה אלפני המזבח: 15 וחרדים ממננו בקמץ אהרן לפני יהוה אל לפני המזבח: 16 ותנותרת ממנה יأكلו אהרן ובניו מוצאות תאכל במקום קדרש בחצר אהיל מועד יأكلו: 17 לא תophage חמץ חלם נתתי אתה מאשי קדרש קדשים הוא כחטא וכאשם: 18 כל זכר בבני אהרן יأكلנה حق עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקרש: 19 וידבר יהוה אל משה לאמור: 20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו עשרה האפה סלת מנהה תמיד מחציתה בבקר ומהציתה בערב: 21 על מוחבת בשמן תעשה מרבעכת תبيانה תפנוי מנהת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה حق עולם ליהוה כליל תקטר: 23 וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל: 24 וידבר יהוה אל משה לאמור: 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורה החטא במקום אשר תשחט העלה תשחט החטא לפני יהוה קדרש קדשים הוא: 26 הכהן מהחטא אתה יأكلנה במקום קדרש תאכל בחצר אהיל מועד: 27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יהה מדרמה על הבנד אשר יהה עלייה תכברם במקום קדרש: 28 וככלի חרש אשר תבשל בו יישבר ואם בכלי נחתה בשלה ומפרק ושפֶּב במים: 29 כל זכר בכהנים יאלל אתה קדרש קדשים הוא: 30 וכל חטאך אשר יובא מדרמה אל אהיל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

מכנו והוא ידע ואשם לאחת מלאלה: 5 וזה יהיה כי יאשם לאחת מלאלה והחודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשהבה או שעירית עזים לחטאתו וכפר עליו הכהן מחתאתו: 7 ואם לא תניע ידו דיו שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאתו ואחד לעלה: 8 והביא אתכם אל הכהן והזכיר את אשך לחטא ראיונה ומילך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטא על קיר המזבח והנשאר בדם ימצאה אל יסוד המזבח חטא הוו: 10 ואאת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחתאתו אשר חטא ונסלח לו: 11 ואם לא תשין ידו לשתי תרים או שני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשרה האפה סלת לחטאאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטא הוו: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלא קמץ את אוכרתה והקثير המזבח על אש יהוה חטא הוו: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאתה מלאה ונסלח לו והויה לכהן כמנחה: 14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נפש כי המעל וחתאה בשנה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל חמיים מן הצאן בערך כסף שקלים במשקל קדרש לאשם: 16 ואת אשך חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עלייו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם נפש כי תחטא ועתה את מכל מצות יהוה אשר לא תשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 והביא איל חמיים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שנינו אשר שנג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמור: 2 נפש כי חטא ומעל מעלה ביהוה וכחש בעמינו בפקדון או בתשומת יד או בזול או עשך את עמו: 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בדינה: 4 וזה כי יחטא ואשם והשיב את הנוליה אשר נול או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר הפקד אותו או את האבדה אשר מצא: 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחמשתו יסף עליו לאשר הוא לו יתנו ביום אשמו: 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל

כל נפש אשר תأكل כל דם ונכרת הנפש ההוא מעמיה: 28 וידבר יהוה אל משה אמר: 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקיריב את זבח שלמוני ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמוני: 30 ידיו תبيانה את אשיה יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להנפה אותו תנופה לפני יהוה: 31 והקثير הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאחנן ولבניו: 32 ואת שוק הימין תנתנו תרומה לכהן מזבחו שלמיים: 33 המקיריב את דם השלמיים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: 34 כי את חזה המזבח מה שוק הטרומה לקחתי מאת בני ישראל וזה התנופה ואת שוק הטרומה לאחנן הכהן ולבניו לחק מזבחו שלמיים ואתם לאחנן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: 35 זאת משחת אהרן ומשתת בניו מאשי יהוה ביום הקיריב אתם לכהן ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לחתת לתחם להם ביום משתו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדריהם: 37 זאת התורה לעלה למנחה ולהחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמיים: 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

8 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 קח את אהרן ואת בניו ואთ והבנדים ואת משנת המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצוות: 3 ואת כל העדה הקhal אל פתח אהיל מועד: 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהלה העדה אל פחה אהיל מועד: 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירוחץ אותם במים: 7 ויתן עליו את הכתנת וחנרג אתו באבנט يولבש אותו את המעיל ויתן עליו את האפר וייחנרג אותו בחשב האפר ייאפר לו בו: 8 ווישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורדים ואת החטים: 9 ווישם את המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו את ציצ' הזובב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה: 10 ויקח משה את משנת המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אותם: 11 ויזמוננו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: 12 ויזקק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו: 13 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנות וייחנרג אותם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: 14 וינש

אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יירק על המזבח סכיב: 3 ואת כל הלבבו יקריב ממננו את האליה ואת החלב המכשה את הקרב: 4 ואת שתי הכליות על הכבד על הכליות יסירהנה: 5 והקثير אתם הכהן המזבחה אשר עליה אשה אשם הוא: 6 כל זכר בכהנים יאלנו במקום קדוש יאל קדש קדשים הוא: 7 כחטא את כאש תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: 8 והכהן המקיריב את עלה איש עזר העלה אשר הקרב לכהן לו יהוה: 9 וכל מנהה אשר כהנתה בתנור וככל געשה במרחשת ועל מהבת לכהן המקיריב אתה לו תהיה: 10 וכל מנהה בלילה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: 11 וזה תורה זבח השלמיים אשר יקריב ליהוה: 12 אם על תורה יקריבו והקרב על זבח התורה חלות מצות בלולות בשמן ורקייק מצות משחים בשמן וסלת מרBBCת חלה בלולות בשמן: 13 על חלה להם חנץ קיריב קרבנו על זבח תורה שלמיים: 14 והקרב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזורק את דם השלמיים לו יהוה: 15 ובשר זבח תודת שלמיים ביום קרבנו יאל לא יניח ממנו עד בקר: 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאל ומחרת והנותר ממן יאל: 17 והנותר מבשר זבח ביום השלישי באיש ישך: 18 ואם האבל יאל מבשר זבח שלמיים ביום השלישי לא ירצה המקיריב אתו לא יחש כל פול היה והנפש האכלת ממן עונה תשא: 19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאל באש ישך ותבשר כל טהור יאל בשך: 20 והנפש אשר תאכל בשאר מזבח השלמיים אשר ליהוה וטמאו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 21 ונפש כי גגע בכל טמא בטמאו אדם או בבהמה טמאה או בכל שקן טמא ואכל מבשר זבח השלמיים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 22 וידבר יהוה אל משה אמר: 23 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועוז לא תאכלו: 24 וחלב נבללה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: 25 כי כל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה: 27

עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם : 35 ופתח אל מועד תשבו ימים ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרות יהוה ולא תموתו כי כן צויתי : 36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה :

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ובניו ולזקנישראל : 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת אייל לעלה תמידים והקרב לפני יהוה : 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שער עזים לחטאת ועגל וככש בני שנה תמידים לעלה : 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נרא אליכם : 5 ויקחו את אשר צוה משה אל לפני יהוה נרא אל מועד ויקרבו כל העדה ויימדו לפני יהוה : 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאatrix ואת עלתק כבפר בעדר ובעד העם ועשה את קרבן העם וככפר בעדם כאשר צוה יהוה : 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו ברם וויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : 10 ואת החלב ואת הכליות ואת הiotrat מן הכבב מן החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה : 11 ואת הבשר ואת העור שرف באש מהוזע למhana : 12 וישחט את העלה ומיצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב : 13 ואת העלה המזיאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבח : 15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שער החטאת אשר לעם וישחטו וחטטו כדאשון : 16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : 17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד על הבקר : 18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח סביב : 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרתם הכבב : 20 וישמו את החלבים על החותות ויקטר החלבים המזבח : 21 ואת החותות ואת שוק הימין הניך אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : 22 וויאש אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעת החטאת והעלת והשלמים : 23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את

את פר החטאת ויסמך אהרן ובנוו את ידיהם על הראש פר החטאות : 25 ווישחט ויקח משה את הדם וויתן על קרנות המזבח סביב ואצבעו וייחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדרו על הקרקע והוא יתרת הכבב ואת שערו ואת פרשו שرف באש מהוזע למhana כאשר צוה יהוה את משה : 18 ויקרב את אייל העלה ואל הפלחים ואת חלבן ויקטר משה את ידיהם על הראש היל : 19 ווישחט וויאמר משה על ראש האיל ווירק משה את הדם על המזבח סביב : 20 ואת האיל נתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפלדים : 21 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה אח כל האיל המזבח על הוא לרוח ניחח אשה הווא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה : 22 ויקרב את האיל השני אייל המלאים ויסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל : 23 ווישחט ויקח משה מדמו וויתן על תנוק איזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגליו הימנית ווירק משה את הדם על המזבח סביב : 25 וויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבב ואת שתי הכליות ואת חלבן ואת שוק הימנית ווינפ את הדם על רגלו תנוק איזן הימנית ועל בהן רגלים ווינפ המשא את הדם על המזבח סביב : 26 וויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ובנוו יונף אתם תנופה לפני יהוה לזכה מצחה ועל כפיהם ויקטר המזבח על העלה מלאים הם לרוח ניחח אשה הווא ליהוה : 29 וויקח משה את החזה ונינפה תנופה לפני יהוה מלא המלאים למשה דיה למנה כאשר צוה יהוה את משה : 30 וויקח משה משמן המשחה וממן הדם אשר על המזבח וויעל אהרן על בנדיו ועל בניו ועל בנדיו בנוו אותו ויקרש את אהרן את בנדיו ואת בניו ואת בנדיו בנוו אותו : 31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אותו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתו לאמר אהרן ובנוו יאלחלתו : 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשראו : 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידיכם : 34 כאשר

לפנֵי יהוה ותקראנה אתי כאלֶה ואכלֶתִי חטאַת הַיּוֹם
הוֹיטְבָּב עַנְיִי יהוה : 20 ווַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה ווַיִּטְבַּב עַנְיוֹן :

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם:

דְּבָרָו אֶל בְּנֵי יִשְׂرָאֵל לְאמֹר זֹאת הַחִיה אֲשֶׁר תְּאכַל מִכֶּל
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ : 3 כָּל מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשִׁשָּׁת
שְׁשָׁעַת פְּרָסָת מִעְלַת גְּרָה בַּבְּהִמָּה אֲתָה תְּאכַל : 4 אֶךְ אֶת
זֹה אֲתָה אֲכַל מִמְּעוּלֵי הַגְּרָה וּמִמְּפָרִיסִי הַפְּרָסָה אֲתָה הַגְּנָל
וּמִתוֹ לְפָנֵי יהוה : 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הִוא אֲשֶׁר דָּבַר
יְהוָה לְגַדְלָה נְגָה גְּרָה וְפְרָסָה אִינּוֹן מִפְרָסָת טָמֵא הוּא לְכֶם : 6
כִּי מִעְלָה גְּרָה גְּרָה הוּא וְפְרָסָה לֹא יִפְרִיס טָמֵא
וְאֶת הַשְּׁפָן כִּי מִעְלָה גְּרָה גְּרָה הוּא וְפְרָסָה לֹא יִפְרִיס טָמֵא
וּוְאֶת לְכֶם : 6 וְאֶת הַאֲרָנְכָת כִּי מִעְלָה גְּרָה גְּרָה וְפְרָסָה
לֹא הַפְּרִיס טָמֵא הוּא לְכֶם : 7 וְאֶת הַחוּזָר כִּי מִפְרִיס
פְּרָסָה הַזָּה וְשִׁשָּׁעַת שְׁשָׁעַת פְּרָסָה וְגַדְלָה לֹא נִגְרָה טָמֵא הוּא
לְכֶם : 8 מִבְשָׁרָם לֹא תְאכַל וּבְנְבָלוֹם לֹא תְגַעַן טָמֵאים
הַם לְכֶם : 9 אֶת זֹה תְאכַל מִכֶּל אֲשֶׁר בַּמִּים כֶּל אֲשֶׁר לוּ
סְנִיפֵר וּקְשָׁקֶשֶׁת בְּמִים בְּמִים וּבְנְחָלִים אֲתָם תְאכַל :
10 וְכָל אֲשֶׁר אֵין לוּ סְנִיפֵר וּקְשָׁקֶשֶׁת בְּמִים וּבְנְחָלִים
מִכֶּל שְׁרוּצָה מִים וּמִכֶּל נְפָשׁ הַחִיה אֲשֶׁר בְּמִים שְׁקוֹעַ הַם
לְכֶם : 11 וְשְׁקוֹעַ הַיּוֹם לְכֶם מִבְשָׁרָם לֹא תְאכַל וְאֶת נְבָלָתָם
הַשְּׁקָצָו : 12 כָּל אֲשֶׁר אֵין לוּ סְנִיפֵר וּקְשָׁקֶשֶׁת בְּמִים שְׁקוֹעַ
זֹה אֶת לְכֶם : 13 וְאֶת אֱלֹהָה תְשָׁקָצָו מִן הַעֲופָר לֹא יְאַכְלָו שְׁקוֹעַ
הַם אֶת הַנְּשָׁר וְאֶת הַפְּרָס וְאֶת הַעֲזֹבָה : 14 וְאֶת הַדָּרָה וְאֶת
הַאִיה לְמִינָה : 15 אֶת כָּל עֲרָב לְמִינָה : 16 וְאֶת בַּת הַיּוֹנָה
וְאֶת הַתְּחִמָס וְאֶת הַשְׁחָף וְאֶת הַנֶּזֶן לְמִינָה : 17 וְאֶת הַכּוֹס
וְאֶת הַשְׁלָך וְאֶת הַיְנָשָׁף : 18 וְאֶת הַתְּנִשָמָת וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת
הַרְחָם : 19 וְאֶת הַחִסִידָה הַאֲנָפָה לְמִינָה וְאֶת הַדּוֹכִיפָת
וְאֶת הַעֲטָלָף : 20 כָּל שְׁרֵץ הַחַלְקָה עַל אַרְבָּע שְׁקוֹעַ
זֹה אֶת לְכֶם : 21 אֶךְ אֶת זֹה תְאכַל מִכֶּל שְׁרֵץ הַעֲוף הַחַלְקָה
עַל אַרְבָּע אֲשֶׁר לֹא כָרְעִים מִמְעַל לְרָגְלָיו לְנִתְרָה בְּהַן עַל
הָאָרֶץ : 22 אֶת אֱלֹהָה מִמֶּה תְאכַל אֶת הַאֲרָבָה לְמִינָה וְאֶת
הַסְלָעָם לְמִינָה וְאֶת הַחֲרָנוֹל לְמִינָה וְאֶת הַחֲנָבָה לְמִינָה :
23 וְכָל שְׁרֵץ הַעֲוף אֲשֶׁר לוּ אַרְבָּע רְגָלִים שְׁקוֹעַ הוּא לְכֶם :
24 וְלֹא אֱלֹהָה תְמִימָאו כָל הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטִימָא עַד הַעֲרָב : 25
וְכָל הַנְּשָׁא מְנֻבָּלָתָם יְכַבֵּס בְּנְדִיו וְטִימָא עַד הַעֲרָב : 26
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר הוּא מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשִׁשָּׁעַת אַיִלָה שְׁשָׁעַת
גְּרָה אֲנִינה מִעְלָה טָמֵאים הַם לְכֶם כָל הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטִימָא :
27 וְכָל הַוּלָך עַל כְּפִיו בְּכָל הַחִיה הַהְלָכָת עַל אַרְבָּע
טָמֵאים הַם לְכֶם כָל הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטִימָא עַד הַעֲרָב : 28

הַע וַיָּרָא כָבֹוד יְהוָה אֶל כָל הַעַם : 24 וַיָּתֹצֵא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי
יְהוָה וַתָּכַל עַל המזבח אֶת הַעַלְהָה וְאֶת הַחְלָבִים וַיָּרָא
כָל הַעַם וַיָּרְנוּ וַיְפַלֵּו עַל פְּנֵיהם :

10 וַיֹּקְרַב בָּנֵי אַהֲרֹן נְדָב וְאַבְיוֹא אִישׁ מִתְהָתוֹ וַיַּתְנוּ בְּהַן אֲשׁ וּשְׁמוֹ עַל הַקְרָתָה וַיָּקְרַב לְפָנֵי יְהוָה אֲשׁ וְרָה אֲשֶׁר לֹא צָוָה אֲתָם : 2 וַיָּתֹצֵא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי יְהוָה וַתָּכַל וַיָּמֹתוּ לְפָנֵי יְהוָה : 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הִוא אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה לְאֶיךָ אֲשֶׁר בְּקָרְבֵי אַקְדָּש וְעַל פְּנֵי כָל הַעַם אֲכַבֵּד וַיַּדַּם אַהֲרֹן : 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל מִישָּׁאֵל וְאֶל אַלְפָנָן בָּנֵי עַזְיאֵל דָּר אַהֲרֹן וְאֶמְרֵב אֶלְהָם קְרַבו שָׂאו אֶת אֲחִיכָם מִאת פְּנֵי הַקְרָדֶש אֶל מִחוֹן לְמִחְנָה : 5 וַיֹּקְרַב וַיִּשְׁאַם בְּכִתְנָתָם אֶל מִחוֹן לְמִחְנָה כַּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה : 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְלֹא תַּעֲלֹז וְלֹא תִּחְמֹר בְּנֵי רַאשֵיכָם אֶל חַפְרוּ וּבְנִדְיכָם לֹא תִּפְרְמוּ וְלֹא תִּמְתוּ וְלֹא תִּפְלַל כָּל הַעֲדר יְקַצֵּף וְאֲחִיכָם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְבוּ אֶת הַשְׁרָפָה אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוָה : 7 וּמִפְתָּח אֶהָל מוֹעֵד לְאֶתְאֹzo פָנֵי תְמָתוֹ כִּי שָׁמַן מִשְׁחָתָה יְהוָה עַל כֶּם וַיַּעֲשֵׂה כָּדְבָר מֹשֶׁה : 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לְאֶמְרָה : 9 יְיַזְרֵב אֶל תְּשַׁתְּ אֶת בְּנֵי וּבְנֵיךְ אֶת כְּבָאַם אֶל אַהֲל מוֹעֵד וְלֹא תִּמְתוּ חַקְתָּ עַולְמָם לְדָרְתֵיכָם : 10 וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקְרָדֶש וּבֵין הַחַלְל וּבֵין הַטְמָא וּבֵין הַטָּהָר : 11 וּלְהַרְחֵת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֲקִים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֲלֵיכָם בַּיּוֹם כִּי יְהוָה כָּל הַמִּנְחָה הַנְּוֹתְרָת מַאשִׁי אַרְתָּמָר בְּנֵי הַנְּוֹתְרִים קָדוֹשׁ אֲצֵל המזבח כִּי חַקְקָה יְהוָה וְאַכְלָה מִצְוֹת אֲצֵל המזבח כִּי קָדְשָׁקְדָּשִׁים הוּא : 13 וְאֲכַלְתָּם אֶת הַמִּקְדָּשָׁם כִּי חַקְקָה וְחַקְקָה בְּנֵיךְ הוּא יְהוָה כִּי צִוִּיתָי : 14 וְאֶת חַזְבָּה הַתְּנוּפָה וְאֶת שְׁוֹק הַתְּרוּמָה תְּאַכְלֵל בְּמִזְבֵּחַ טָהוֹר אֶת הַנְּוֹתְרִים וְבְנֵיךְ וְבְנִתְךָ אֶת חוֹזָה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֶׁר הַחְלָבִים יִבְיאוּ לְהַנִּיף הַתְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה וְרִיחָה לְךָ וְלִבְנֵיךְ אֶת כָּךְ לְחַקְקָה שְׁרָף וְיַקְצֵף וְאֶת שְׁעִיר הַחְתָּאת דָרְשָׁנָה מִשְׁחָה וְהַנָּהָר שָׂרָף וְיַקְצֵף עַל אַלְעֹז וְעַל אַרְתָּמָר בְּנֵי אַהֲרֹן : 15 שָׂוק הַתְּרוּמָה מְדוּעַ לֹא אֲכַלְתָּם אֶת הַחְתָּאת בְּמִזְבֵּחַ קָדְשָׁקְדָּשִׁים כִּי קָדְשָׁ עַל יְהוָה כָּל הַאֲכָלָו אֶת הַחְתָּאת בְּמִזְבֵּחַ כִּי קָדְשָׁ פְּנֵי יְהוָה : 16 הַנְּזָר אֶת הַכְּבָד אֶת דְמָה אֶל הַקְדָשָׁ אֲרָבָה אֲלֵיכָם הַנְּזָר כִּי צִוִּיתָי : 17 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מִשְׁחָה הַזָּה הַיּוֹם הַקְרִיבו אֶת חַטָּאתָם וְאֶת עַלְתָּם

שרה לבן או לבת תבאי כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחתאת אל פחה אהל מועד אל הכהן: 7 ותקריבו לפני יהוה וכפר עליה ומחרה ממקר דמייה ואת תורה הילדה לזכר או לנקה: 8 ואם לא תמצא ידה די שתה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטא וכפר עליה הכהן וטהרה:

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שעת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת וחובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים: 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע חפק לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו וענוק אין מראתה מן העור ושערה לא הפך לבן והסיניר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינוי לא פשה הנגע בעור וחשנוו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראה הכהן אותו ביום השביעי שניית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היוא וככש בנדיו וטהר: 7 ואם פשה תפשה המספרת בעור אחריו הראות אל הכהן לטהרטו ונראה שנית אל הכהן: 8 וראה הכהן והנה פשה המספרת בעור וטמאו הכהן ונגע צרעת הוא: 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והוא הפכה הכהן: 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפכה שעיר לבן ומחייבת בשער חי בשאת: 11 צרעת נשונת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח תפרוח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגלו לכל מראה עני הכהן: 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו חפק לבן טהור הוא: 14 וביום הדראות בו בשער חי יטמא: 15 וראה הכהן את הבשר החוי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונחפק לבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נהפק הנגע לבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: 18 ובשער כי היה בו בערו שחין ונרפא: 19 וזה במקומ השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדרמדות ונראה אל הכהן: 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה: 21 ואם יראנה

והנשא את נבלתם יכבר בנדיו וטמא עד הערב טמאים מהה להם: 29 וזה לכם הטמא בשער הארץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: 30 והאהנקה והכח והלטה והחמת והתנשמת: 31 אלה הטמאים لكم בכל הארץ כל הנגע בהם מתחם יטמא עד הערב: 32 וכן כל אשר יפל עליו מהם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלוכה בהם במים יוכא וטמא עד הערב וטהר: 33 וכן כל חרש אשר יפל מהם אל חוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: 34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כל יטמא: 35 וכן אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכיריים ויתן טמאים הם וטמאים יהוו לכם: 36 אך מעין ובור מקווה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: 37 וכי יתון מים על זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: 38 יפל מנבלתם על כל זרע זרע אשר יזרע טמא הוא: 39 וכי ימות מן הבבמה אשר הייא לכם לאכלה הנגע בנבלתך יטמא עד הערב: 40 והאכל מנבלתך יכבר בנדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתך יכבר בנדיו וטהר את נבלתך השער יפל הארץ על הארץ שקו: 41 וכן הארץ השער על הארץ שקו הוא לא יאכל: 42 כל הולך על נחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגליים לכל הארץ השער על הארץ לא תאכלום כי שקו הם: 43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל הארץ השער ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל הארץ הרמש על הארץ: 45 כי אני יהוה המעלת אתכם מארץ מצרים ליהית לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני: 46 זאת תורה הבבמה והעופר וכל נפש החיים הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיים הנאכלת ובין החיים אשר לא תאכל:

12 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר איש כי תורייך וילדך זכר וטמא שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: 3 וביום השmini ימולبشر ערלותו: 4 ושלשים יום ושלשה ימים חשב בדמי טהרה בכל קדש לא תנגע ועל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדחה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: 6 ובמלאת ימי

בגדריו יהיה פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה כהה והסנירו הכהן שבעת ימים : 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע הוא : 23 ואם תחתיה עמד הבחרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן : 24 או בשיר כי היה בערו מכות אש והורתה מהות המכוה בהרת לבנה אדרמדמת או לבנה : 25 וראתה אותה הכהן והנה נהך שער לבן בבחרת ומראה עמוק מן העור צרעת הוא : 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבחרת שער לבן ושפלתא איןנה מן העור והוא כהה והסנירו הכהן שבעת ימים : 27 וראתו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע צרעת הוא : 28 ואם תחתיה עמד הבחרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא : 29 ואיש אוacha כי היה בו נגע בראש או בזקן : 30 וראתה הכהן את הנגע וכבשו את אשר בו הנגע והסנירו שבעת ימים שנית : 31 וכי ראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמוק מן העור ושער הכהן נתק והוא צרעת הראש או הזקן הוא : 32 וראתה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה שחר אין בו והסנירו הכהן את נגע הנתק שבעת ימים : 33 והתגלחה ואת הנתק לא גילה והסנירו הכהן את הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמוק מן העור : 34 וראתה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראתו איןנו עמוק מן העור וטהר אותו הכהן וכבש בגדריו וטהר : 35 ואם פשה יפה הנתק בעור אחריו טהרטו : 36 וראתו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהוב טמא הוא : 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן : 38 ואיש אוacha כי היה בעור בשרג בחרת לבנת לבן אדרמדם צרעת בעור טהור הוא : 40 ואיש כי יمرת ראשו נכח הוא טהור הוא : 41 ואם מפאת פניו יمرת ראשו נכח הכהן טהור והנהusat הנגע לבנה אדרמדמת בקרחותו או בנבוחתו כמראה צרעת עור בשרג : 44 איש צדוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו : 45 והצדוע אשר בו הנגע

14 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 זאת תהיית תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן : 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחלנה וראתה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרווע : 4 וצוה הכהן ולכך למתהר שתי צפירים חיות טהרות ויעץ ארוז ושני תולעת ואזוב : 5 וצוה הכהן ושחת את הצפוף האחת אל כל חרש על מים חיים : 6 את הצפוף החיה יקח אתה ואת עץ הארץ ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפוף החיה בדם הצפוף השחטה על המים החיים : 7 וזה על המתהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפוף החיה על פני השדה : 8 וכבש המתהר את בגדיו ונלח את כל

יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני הינוה מאש תשיג ידו: ³¹ את אשר תשיג ידו את האחד חטאota ואת האחד עללה על המנהה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: ³² זאת תורה אשר בנו נגע צדעת אשר לא השיג ידו בטהרטו: ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן אמר: ³⁴ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתני נגע צדעת בביה ארץ אחותכם: ³⁵ ובא אשר לו הבית והגדר לכהן לאמר נגע נראתי לי בביה: ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בביה ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: ³⁷ וראתה את הנגע והנזה הנגע בקירות הבית שקדורות רירקיקת או ארדמתה ומראייה שפל מן הקיר: ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסニア את הבית שבעת ימים: ³⁹ ושב הכהן ביום השבעי וראה והנזה פשה הנגע בקירות הבית: ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבני אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴¹ ואת הבית יקצץ מבית סכיב ושפכו את העפר אשר הקצז אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴² ולקחו אבני אחריות והביאו אל מתחת האבני ועפר אחר ייחח וטה את הבית: ⁴³ ואם ישב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבני ואחריו הקצות את הבית ואחריו הטוחה: ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנזה פשה הנגע בביה צדעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ⁴⁵ ונתן את הבית את אبنيו ואת עציו ואת כל עפר הבית וחותיאה אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסינד אותו יטמא עד הערב: ⁴⁷ והשכב בבית יכבס את בנדיו וחאל בביה יכבס את הבית ואם בא יבא הכהן וראה והנזה לא פשה הנגע בנדיו: ⁴⁸ ובביה אחריו הטה את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ⁴⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפירים ויעץ ארו ושני תולעת ואזוב: ⁵⁰ ושהת את הצפר האחת אל כלի בראש על מים חיים: ⁵¹ ולקח את עץ הארו ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אותם בדם הצפר השוחיטה ובמים החיים והזוה אל הבית שבע פעמים: ⁵² וחתא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובצע הארו ובאזוב ובשני התולעת: ⁵³ ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פנו הרשה וכפר על הבית וטהר: ⁵⁴ זאת התורה לכל נגע הצדעת ולטתק: ⁵⁵ מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן המשמן אשר על כף הכהן שערו ורחש במים וטהר ואחר יבו אל המנהה וישב מוחץ לאחלו שבעת ימים: ⁹ וזהו ביום השביעי גילה את כל שערו את הראש ואת זקנו ואת נבת עניינו ואת כל שערו גילה וככש את בנדיו ורחש את בשרו במים וטהר: ¹⁰ וביום השמני ייח שנו כבשים תמיימים וככשאה בת שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן ולג אחד שמן: ¹¹ וזהmid הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לاسم ואת לב השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ¹³ ושהת את הכבש במקום אשר ישחט את החטאota ואת העלה במקום הקדש כי חטאota האשם הוא לכהן קדושים הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדים האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: ¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו היומנית מן המשמן אשר על כפו השמאלית והזה מן המשמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יtan הכהן על תנוך און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית: ¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן השמאלית על דם האשם: ¹⁹ ועהה הכהן את העלה: ²⁰ והעללה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ²¹ ואם דל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד אשם להנופה לכפר עליו וערון סלת אחד בلال בשמן למנהה ולג שמן: ²² ושתו תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והוא אחד חטאota והאחד עללה: ²³ והביא אתם ביום השמני לטהרטו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ונקח הכהן מדור האשם והנזה על תנוך און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית: ²⁵ וזהו הכהן באצבעו היומנית מן הכהן השמאלית: ²⁶ וזהו הכהן על כף הכהן השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁷ המשמן אשר על כף השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁸ וננתן הכהן מן המשמן אשר על כף על תנוך און המטהר היומנית ועל בהן ידו היומנית ועל בהן רגלו היומנית על הבית וטלת מה שמן אשר על כף הכהן מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן המשמן אשר על כף הכהן

כי טוב על נرتה כל ימי זוב טמאת כימי נרתת תהיה טמאה הוא: 26 כל המשכב אשר השכב עליו כל ימי זובה כמשכב נרתת יהוה לה וכל הכללי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמא נרתת: 27 וכל הנגעם בם יטמא וככש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 28 ואם טהרה מזובה ספרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: 29 ובכום השמנוי תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביבאה אותם אל הכהן אין פתוח אהל מועד: 30 ועשה הכהן את האחד חטאota ואת האחד עליה וכפער עליה הכהן לפני יהוה מותו בטמאם את משכני אשר בתוכם: 32 זאת מותה הובטמאה: 31 והזרמתם את בני ישראל מטמאם ולא תורה הוב ואשר יצא ממנה שכבתה ורע לטמאה בה: 33 והדרה נרתת וזהב את זובו לזכור ולנקבה ולאיש אשר שכב עם טמאה:

16 וידבר יהוה אל משה אחריו מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה ימותו: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואיל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענין אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאota ואיל עללה: 4 כתנת בד קדש ילبس ומכנסי בר יהיו על בשרו ובאכנט כד יחנור ובמצנפתם بد יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאות עדת בני ישראל יקח שני שעריו עזים לחטאota ואיל אחד לעלה: 6 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפער בעדו ובعد ביתו: 7 ולקח את שני השעריהם והעמיד את לפני יהוה פתח אهل מועד: 8 ונתן אהרן על שני השעריהם גורילות נורל אחד ליהוה ונורל אחד לעוזל: 9 ותקריב אהרן את השער אשר עליה עליון הנורל ליהוה ועשחו חטאota: 10 והשער אשר עליה עליון הנורל לעוזל יעדמי חי לפני יהוה לכפער עליו לשלה אתו לעזאל המדברה: 11 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפער בעדו ובعد ביתו ושותח את פר החטא אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה נחל' אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והבא מבית לperfetta: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדרות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה 25 ואשה כי יזוב זוב רמה ימים רבים בלבד ללא עת נרתת או

ולצערת הבנד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולברחת להורות ביום הטמא וביום הטהרה את תורה הצרעת:

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי היה זב מברשו זובו טמא הוא: 3 זו זאת תהיה טמאתו זובבו רך בשרו את זבו או החתומים בשרו מזובו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכללי אשר ישב עליו יטמא: 5 ואיש אשר יגע במשכבו ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והוא שכב על הכללי אשר ישב עליו הזב ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 7 והגע בשר הזב ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי יرك הזב בטהור וככש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 9 וכל המרכיב אשר ירכב עליו הזב יטמא: 10 וכל הנגע בכל אשר ירכב תחתיו וטמא אותו יככש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 11 וכל הירש אשר יגע בו הזב ישברarlo עין ישטף במים: 13 וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וככש בנדי ורחץ בשרו במים חיים וטהר: 14 ובכום השמנוי יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתוח אهل מועד ונתרנים אל הכהן: 15 ועשה אתם הכהן אחד חטאota ואיל והאחד עללה כפער עליו הכהן לפני יהוה מזובו: 16 ואיש כי תצא ממנו שכבתה ורע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: 17 וכל בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבתה ורע וככש במים וטמא עד הערב: 18 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבתה ורע ורחציו במים וטמא עד הערב: 19 ואשה כי תהיה זבה דם יהוה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה נרתתת וככל הנגע בה יטמא עד הערב: 20 וכל אשר תשכב עליו בקרבתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: 21 וכל הנגע במשכבה ייכבש בכל כללי אשר תשב עליו ייכבש עד הערב: 22 וכל הנגע בכל הכללי אשר תשב עליו ייכבש בנדי ורחץ במים וטמא עד הערב: 23 ואם על המשכב הוא או על הכללי אשר הוא ישבת עליו בנגע בו יטמא עד הערב: 24 ואם שכב יטמא וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא שענאי שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא ואשה כי יזוב זוב רמה ימים רבים בלבד ללא עת נרתת או

ישראל מכל חטאיהם אחד בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו וכל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחת שור או כבש או עז במחנה או אשר ישחט מוחץ למחרנה: 4 ואל פתח אهل מועד לא הביאו לדוריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה רם ייחשב לאיש ההורא רם שפק ונכרת האיש ההוא מקרוב עמו: 5 ולמען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פניו השדרה והבאים ליהוה אל פתח אهل מועד אל הכהן ובחו זבחיו שלמים ליהוה אתם: 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקثير החלב לדירח ניחח ליהוה: 7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חקת עילם תהיה זו את להם לדרכם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל וממן הנר אשר גנור בחוכם אשר יעלה עליה או זבח: 9 ואל פתח אهل מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו: 10 ואיש איש מבית ישראל וממן הנר החוכם אשר יأكل כל דם ונחתי פניו בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרוב עמה: 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתחיו לכם על המזבח לכפר על נפשיכם כי הדם הוא בנפשיכר: 12 על כן אמרתו לבני ישראל כל נפשיכם לא ואשיך אשר יאכל ושקט את דמו וכסחו בעפר: 13 כי האכל דם והנרג הנר בחוכם לא יאכל דם: 14 כי נפש כלبشر דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כלבשר לא תאכלו כי נפש כלבשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבללה וטרפה באורה ובנרג וככס בנדיו ורוחן במים וטמא עד הערב וטהר: 16 ואם לא יכbs ובשרו לא ירחץ ונsha עונו:

18 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: 4 את משפטינו העשוי ואת החקתו תשמרו ללבת בהם אני יהוה אלהיכם: 5 ושמरתם את חקתי ואת משפטוי אשר יעשה

ולפני הכהרת יהוה שבע פעמים מן הדם באצבעו: 15 והחת את שער החתאת אשר דמו כאשר עשה לדם הפר מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכהרת ולפני הכהרת: 16 וכפר על הקדש מטהמתה בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכן עשה לאهل מועד השכן אותם בתוך טמאות: 17 וכל אדם לא היה באهل מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עלייו ולקח מדם הפר מדם השער ונתן על קרנות המזבח סיב: 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקידשו מטהמתה בני ישראל: 20 וכל הכהן את הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח והקריב את השער החז: 21 וסמרק אהרן את שתי ידיו על ראש השער החז והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאיהם ונתן אתם על ראש השער ושלח ביד איש עתי המדברה: 22 ונשא השער עליו את כל עונתם אל ארץ גוזרה ושלח את השער במדבר: 23 ובאהרן אל אهل מועד ופשט את בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והגנים שם: 24 ורוחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו ובעד העם: 25 ואת הלב החטא יקטר המזבח: 26 והמשלה את השער לעזאל יכbs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוآل המנחה: 27 ואת פר החתאת ואת שער החתאת אשר הובא את דם לכהר בקדש יוציא אל מזבח למחנה ושרפו באש את ערתם ואת שרם ואת פרשם: 28 והשרף אתם יכbs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוآل המנחה: 29 והיתה לכם לחקת עולם בחודש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשיכם וכל מלאכה לא תעשו האזורה והנרג החוכם: 30 כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיהם לפני יהוה שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשיכם חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר יملא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הבד בגדיו הקדש: 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: 34 והויה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני

זובחו זבח שלמים ליהוה לדרצנים טובחיו: 6 ביום זבחם יאכל וממחרת והנזהר עד יום השלישי באש ישך: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פנול הוא לא ררצה: 8 ואכליו ענו ישא כי את קדש יהוה חלול ונכורתה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקדרכם את קציר ארצכם לא תכללה פאת שך לךר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעלול ופרט כרמך לא תלקט לעני ולנו ועוזב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תננוו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיהו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחלلت את שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשך את רעך ולא תנול לא תلين פעלה שכיר אתה עד בקר: 14 לא תקלח חרש ולפנוי עור לא חתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תשעו על במשפט לא תשא פנוי דל ולא תחדיר פנוי נדול בצדך השפט עמייך: 16 לא תליך רכילה בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך לבבך הזכות תוכית את עמייך ולא תשא עלייך חטא: 18 לא תקס ולא תטיר את בני עמק ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקקי תשמרו בחמתך לא תריבע כלאים שך לא תזרע כלאים ובנד כלאים שעטנו לא יעלה עילך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת ורע והוא שפה נחרפת לאיש והפרדה לא נפרתה או חפשא לא נתן לה בקורת תהיה לא ימותו כי לא חפשא: 21 וodbיא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: 22 וככפר עלייו הכתן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מהטאתו אשר חטא: 23 וכיتابו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלהם ערלו את פריו שלוש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדר הלולים ליהוה: 25 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוטף لكم תבואתו אני יהוה אלהיכם: 26 לא תאכלו על הדם לא תנחש ולא תעוננו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד: 28 ושרטת לנפש לא תנתנו בבשכם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה: 29 אל תחלל את בתק להונזה ולא חזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 את שבתיי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל תפנו אל האבהת ועל הידעונים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: 32 מפני שיבת תקום והדרת פנוי זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: 33 וכי יגור אתה נר בארצכם לא תנו אותו: 34

אתם האדם וחוי בהם אני יהוה: 6 איש אל כל שארبشرו לא תקרבו לגלות ערווה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמרך לא תגלה הוא לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת אהותך בת אביך או בת בנק או בת בתק לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אהותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אהות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אהות אמרך לא תגלה כי שאר אמרך הוא: 14 ערות אחיך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דרכך הוא: 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנק הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתת לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עלייה בחיה: 19 ואל אשה בנחת טמאת לא תקרב לגלות ערותה: 20 ואל אשת עמייך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תנתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: 24 אל הטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הנויים אשר אני משלח מפניכם: 25 ותטמא הארץ ואפקע עונה עלייה ותקא הארץ את ישיבה: 26 ושמרתם את חקקי הארץ ואת משפטי ולא תשעו מכל התועבת האלה ונכורתו הנפשות העשת מקרב עטם: 27 כי את קאה את גינוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכורתו הנפשות העשת מקרב עטם: 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מהקומות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתיי תשמרו הארץ אני יהוה אלהיכם: 4 אל הפנו אל האלילים ואלקי מסכה לא תשעו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי

הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דרכו עדות
דרו גלה החטא יshaו עירורים ימהו: 21 ואיש אשר יכח
את אשת אחיו גלה הוא ערורו אחיו גלה ערורים יהו: 22
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבע
ביה: 23 ולא תלכו בחקמת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי
את כל אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אם תירשו
את אדמתם ואני אנתנה לכם לרשות אתה ארץ זבת חלב
ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלו אתכם מן העמים:
25 והבדלתם בין הבכמה הטהרה לטמא ובין העוף
טהמא לטהר ולא תשקו את נפשותיכם בככמה ובכעוף
ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלו לכם לטמא:
26 והייחם לקדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן
העמים להיות לי: 27 ואיש אושה כי יהוה בהם אוב או
דרני מות יומתו באבן ירדנוו אתם דמייהם בם:

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו
הקרב אליו לאמו ולאביו ולبنו ולבתו ולאחים: 3 ולאחთ
הבותולה הקרויבה אליו אשר לא היהת לאיש לה יטמא:
4 לא יטמא בעל בעמיו להחלה: 5 לא יקרחה קרחה
בראשם ופאת זגנם לא יגלהו ובבשרם לא ישרטו שריטה:
6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את
אשר היהת להם אלהים הם מקربים והוא קדש: 7 אשר
זגה וחלה לא יקחו ואשה גירושה מאישה לא יקחו כי
קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי את להם אלהיך הוא
מקריב קדש יהוה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9
ובת איש כהן כי תחול לנotta את אביה היא מחללה באש
השרף: 10 והכהן הנגדל מהאחים אשר יזק על ראשו
שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבנדים את הראש
לא יפרע ובגדיו לא יפרם: 11 ועל כל נפשת מת לא
יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 וכן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נור שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבותולה יקח: 14 אלמנה
וגירושה וחללה זגה את אלה לא יקח כי אם בתולה
עממי יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה
מקדשו: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל
אהרן לאמר איש מורעך לא תגלה כי את שארו

כازורה מכמ' יהיה לכם הנגר הארץ ואhabת לו כמוך
כיגרים הייחם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא
תעשה על במשפט במדקה במשקל ובמושחה: 36 מאזני
צדך אبني צדק איפת צדק ודין צדק יהוה לכם אני יהוה
אליהם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם אני יהוה:

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הנגר הארץ בישראל אשר
יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירנמו בacob: 3
ואני את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולהלע את
שם קדשי: 4 ואם העלים יעליימו עם הארץ זאת עיניהם
מן האיש ההוא מתחתיו מזרעו למלך לבתו המות אתו:
5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחו והכרתי
אתו ואת כל הזנים אחריו לנotta האב והילדנים לנotta
עם: 6 והנפש אשר תפנה אל האב והילדנים לנotta
אחריהם וננתי את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב
עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אותם אני יהוה מקדשכם:
9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאנפה:
11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות
יומתו שניהם דמייהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמייהם בם: 13 ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה טובעה עשו שניהם מות יומתו
דמייהם בם: 14 ואיש אשר יקח את אשת אשה ואת אמה זמה
הוא באיש רפואי אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם: 15
ואיש אשר יתן שכבהו בככמה מות יומת ואת הבכמה
תחרנו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בככמה לרבעה אחת
והרנט את האשת ואת הבכמה מות יומתו דמייהם בם:
17 ואיש אשר יקח את אשתו בת אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראתה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעני
בני עם ערות אשתו גלה ענו שא: 18 ואיש אשר ישכב
את אשת דודה ונלה את ערותה את מקרת הערת והיא
גולתה את מקור דמייה ונכרתו שניהם מקרב עם: 19
ערות אשות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו

אשר יקריבו ליהוה לעלה: ¹⁹ לרצונכם תמים וכבר בכקר
בכשבים ובצעים: ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי
לא לרצון יהיה לכם: ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים
לייהוה לפלא נדר או לנדבה בכקר או בזאת תמים היה
לרצון כל מום לא יהיה בו: ²² עורת או שבור או חרוץ
או בלת אגרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא תנתנו מהם על המזבח ליהוה: ²³ ושור ושה שרוע
וקלוט נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה: ²⁴ ומעוק
וכחות ונתקו וכרכות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא
העשו: ²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם
מכל אלה כי משחתם בהם מום בסם לא ירצה לכם: ²⁶
וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁷ שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמנוי ולהלאה
ורצה לקרבן אשה ליהוה: ²⁸ ושור או שה אותו ואת בנו
לא תשחטו ביום אחד: ²⁹ וכי תזבחו זבח תורה ליהוה
לרצונכם תזבחו: ³⁰ ביום ההוא יاقل לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה: ³¹ ושמרתם מצותיו ועשיתם אותם אני
יהוה: ³² ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
ישראל אני יהוה מקדשכם: ³³ המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

23 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקרוו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבחון מקרא קדש כל מלאכה לא
העש שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: ⁴ אלה מועדי
יהוה מקראי קדש אשר תקרוו אתם במועדם: ⁵ בחදש
הראשון באربעה עשר לחדש בין הערכבים פסח ליהוה:
⁶ ובבחמשה עשר יום לחדש הוה חג המצות ליהוה שבעת
ימים מצות תאכלו: ⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהוה
לכם כל מלאכת עברה לא תעשו: ⁸ ותקרבתם אשה
לייהוה שבעת ימים ביום השביעי מקראי קדש כל מלאכת
עברה לא תעשו: ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן: ¹¹ והניף את העמר לפני
יהוה לרצונכם ממחירת השבת ינפנו הכהן: ¹² ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שניתו לעלה

יקרב להקריב לחם אללו: ¹³ כי כל איש אשר בו מום
לא תקריב איש עוד או פסה או חרם או שרוע: ¹⁴ או איש
אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: ¹⁵ או נבן או דק
או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: ¹⁶ כל
איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא גש להקריב את
אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא גש להקריב: ¹⁷
לחם אלהיו מקדשי הקודשים ומון הקודשים יאלל: ¹⁸ אך
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא גש כי מום בו ולא
יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדש: ¹⁹ וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל אהרן
ואל בניו וינו רוז מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם
לדרותיכם כל איש אשר יקרב מכל וורעם אל הקודשים
אשר יקדרשו בני ישראל ליהוה וטמאו עליו ונכרתת
הנפש ההוא מלפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזרע אהרן
והוא צדוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגע
בכל טמא נפש או איש אשר הצא ממנו שכבת זרע: ⁵ או
איש אשר יגע בכל שערין אשר יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טמאו: ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה עד
הערב ולא יאכל מן הקודשים כי אם רחץ בשרו במים: ⁷
ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקודשים כי לחמו הוא: ⁸
ונבללה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ⁹ ושמחו
את שומרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו
אני יהוה מקדש: ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן
ושכיר לא יאכל קדש: ¹¹ וככהן כי יקונה נש קני ספסו
הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹² ובת כהן
כי תהיה לאיש זר והוא בתורמתה הקודשים לא תאכל: ¹³
ובת כהן כי תהיה אלמנה ונירושה וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כנעורה מהלך אביה תאכל וכל זר לא יאכל
בו: ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשנהו ויסוף המשיתו עליו וננתן
לכהן את הקדש: ¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה: ¹⁶ והשיבו אותם עון אשמה באכלם
את קודשיהם כי אני יהוה מקדש: ¹⁷ וידבר יהוה אל
משה לאמר: ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומון הגור
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם

קדר יהוה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו : 37 אלה מועדי יהוה אשר תקרו את מקראי קדר להקריב אשה ליהוה עלה ומנהה זבח ונסכיהם דבר יום ביום : 38 מלבד שבתת יהוה ומלאכת מתנוחיכם ומלאך כל נדריכם ומלאך כל נדרכותיכם אשר תנתנו ליהוה : 39 אך בחמשה עשר יום לחדר השבעי באספכם את תבואה הארץ תחנו את חן יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבחון וביום השמיני שבחון : 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת המרים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים : 41 וחנתם אותו חן ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדר השבעי תחנו אותו : 42 בסכת החשו שבעת ימים כל האזרוח בישראל ישבו בסכת : 43 למען ידרשו דרכויכם כי בסוכות חושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אמי יהוה אלהיכם : 44 וידבר משה את מעדיו יהוה אל בני ישראל :

24 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך מן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד : 3 מהוז לפ_rectת העדה באهل מועד יערך אותו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרכויכם : 4 על המנרה הטהורה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד : 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשנים יהיה החלה האחת : 6 ושותם אותן שתים מערכות שיש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה : 7 ונחת על המערכת לבנה זכה והותה ללחם לאוצרה אשה ליהוה : 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם : 9 וויתה לאהרן ולאבניו ואכלחו במקומם קדר כי קדר קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם : 10 ויוצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצטו במנהה בן היישראלית ואיש היישראלי : 11 וויקב בן האשא היישראלית את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמרו שלימות בת דברי למטה דן : 12 וויניחו במשמר לפרש להם על פי יהוה : 13 וידבר יהוה אל משה לאמר : 14 זה יוצא את המקלל אל מחוץ למנהה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה : 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו : 16 ונקב שם יהוה שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini מקרא

להוה : 13 ומנהתו שני עשנים סלה בלילה בשמן אשה ליהוה ריח נינהה ונסכהין ריבעת ההון : 14 ולחם וקל וכרמל לא האכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבותיכם : 15 וספרתם לכמ ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמיות ההינה : 16 עד ממחרת השבת השביעת הספרו חמשים יום והקרבתם מנהה חדשה ליהוה : 17 ממושתחיםם תביאו לחם תנופה שתים שני עשנים סלה תהינה חמץ תפינה בכורים ליהוה : 18 והקרבתם על הלחים שבע כבשים תמים בני שנהoper בון בקר אחד ואילם שנים יהיו עליה ליהוה ומתחם והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדר יהיו ליהוה לכהן : 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדר היה לכם כל מלאכת עבודה לא תעש חקת עולם בכל משבותיכם לדרתיכם :

22 ובקריםם את קציר ארצכם לא חכללה פאת שך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעוז אתם אני יהוה אלהיכם : 23 וידבר יהוה אל משה לאמר : 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחרש השבעי באחד לחדר יהיה לכם שבחון זכרון תרועה מקרא קדר : 25 כל מלאכת עבודה לא תעש וקרבתם אשה ליהוה :

26 וידבר יהוה אל משה לאמר : 27 אך בעשור לחדר השבעי הזה יום הכהרים הוא מקרא קדר יהה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה : 28 וכל מלאכה לא תעש בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליהם לפניהם יהוה אלהיכם : 29 כי כל הנפש אשר לא הענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה : 30 וכל הנפש אשר תעה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה : 31 כל מלאכה לא תעש מערב עד ערביתם בעצם היום הזה את הנפש שבחון חקת עולם לדרתיכם בכל משבותיכם : 32 שבת שבחון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדר בערב מערב עד ערביתם שבחון שבתתיכם : 33 וידבר יהוה אל משה לאמר : 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדר השבעי הזה חן הסוכות שבעת ימים ליהוה : 35 ביום הראשון מקרא קדר כל מלאכת עבודה לא תעש שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini מקרא

וישבם על הארץ לבטה: 19 ונantha הארץ פרייה ואכלתם לשבע וישבם לבטה עלה: 20 וכי האמור מה נאכל בשנה השביעת הן לא נורע ולא נאסף את התבואה: 21 וציווי את ברכתך לכם בשנה הששית ועשה את התבואה לשלש השנהים: 22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא התבואה האכלו ישן: 23 והארץ לא תמכר לצתת כי ל' הארץ כי נרים ותושובים אתם עמי: 24 ובכל ארץ אחזותכם נאלה תחנו לארץ: 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא נאלו הקרב אליו ונאל את ממכר אחיו: 26 ואיש כי לא יהיה לו נאל והשינה ידו ומצא כדי נalto: 27 וחושב את שני ממכורו והשיב את העדר לאייש אשר מכר לו ושב לאחיזתו: 28 ואם לא מאותה ידו די חשיב לו והוא ממכורו ביד הקנה אותו עד שנת הירוב ויצא ביבול ושב לאחיזתו: 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה נאלתו עד חם שנת ממכורו ימים תהוה נאלתו: 30 ואם לא ניאל עד מלאת לו שנה תמיוחה וكم הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אותו לרשותיו לא יצא ביבול: 31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ וחשב נאלה תהוה לו וביבול יצא: 32 ועררי הלויים בתיהם ערים נאלה עולם תהיה לילום: 33 ואשר ייאל מן הלויים וייצא ממוכר בית ועיר אחזותם ביבול כי בתיהם הלויים הוא אחזותם בתוך בני ישראל: 34 וshedra מגרש עריהם לא ימכר כי אחזותם עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחיך ומתרחץ בו נור ותושב וח' עמק: 36 אל תחק מאותו נשך ותרביטה ויראת אלהיך וזה אחיך עמק: 37 את כספך לא תחן לו בנשך ובמרבית לא תנתן אל אל שליחתך לא תחן לו בנשך ובמרבית לא תנתן ואיש אל משפחתו תשבו: 38 כי יודה האלהיכם אשר הוציאי אתכם מארץ הארץ להחת לכם את הארץ כנען להיות לכם לאלהיכם: מצרים להחת לכם את הארץ כנען להיות לכם לאלהיכם: 39 וכי ימוך אחיך עמק ונמכר לך לא תעבד בו עברת עבד: 40 כשכיר כתושב יהוה עמק עד שנת היבול יעבד עמק: 41 וכי יודה האלהיכם עמו ושב אל משפחתו ואל אחזות אבותיהם ישב: 42 כי עבדיהם אשר הוציאי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: 43 לא תרדת בו בפרק ויראת אלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהוי לך מאת הנויים אשר סכיבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 גומ מבני החשובים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחים אשר עמכם אשר הולידו בארץכם והוו لكم לאחזותה: 46

מות יומת רגמו בו כל העדה כנור כאורה בנקבו שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל נשא אדם מות יומת: 18 ומכח נש בהמה ישלמנה נש תחת נש: 19 ואיש כי יתן מום בעמיהו כאשר עשה כן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שנ תחת שנ כאשר יתן מום באדם כן יתנו בו: 21 ומכח בהמה ישלמנה ומכח אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכל נור כאורח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר משה אל בני ישראל וויצו את המקלל אל מחוץ למאהנו וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לייה: 3 שש שנים תרעו שך וש שנים תומר כרמך ואספת את התבואה: 4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שך לא תרעו וכרכמך לא תזמר: 5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצער שנת שבתון היה לארץ: 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכללה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הנגרים עמק: 7 ולבחמתך וללחיה אשר בארץ תחיה כל התבואה לאכל: 8 ווספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע שנים וڌיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנים: 9 והעברת שופר תרעהה בחודש השבעי בעשור לחדר ביום הכהנים תעבירו שופר בכל הארץ: 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקדרתם דרור בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזותם ואיש אל משפחתו תשבו: 11 יובל הוא שנה החמשים שנה תהיה לכם לא תרעו ולא תקצרו את ספיחתך ולא תבצער את נוריה: 12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה האכלו את התבואה: 13 בשנת הירוב הזאת תהיה איש אל אחזות: 14 וכי תמכרו ממוכר לעמידך או קנה מיד עמידך אל תונו איש את אחיו: 15 במספר שנים אחר הירוב תקנה מאה עמידך במספר שני התבאות ימכר לך: 16 לפ' רב השנים תרבה מקנותו ולפי מעת השנים תמעיט מקנותו כי מספר התבאות הוא מכר לך: 17 ולא תונו איש את עמידך ואיש אל אחזותם כי אני יהוה אלהיכם: 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטיי תשמרו ועשיתם את

השחפת ואת הקדחת מכלות עיניהם ומדיבת נפש וזרעתם ליריק זרעכם ואכללו איביכם: ¹⁷ ונזהי פנִי בכם וגננתם לפני איביכם ורדו בכם שנויכם נסתם ואני רדף אתכם: ¹⁸ ואם עד אלה לא תשמעו לי יוספטו ליסירה אתכם שבע על חטאיכם: ¹⁹ ושבורתו את אנון עזם ונתני את שמייכם כברזל ואת ארציכם כנחשה: ²⁰ ועם ליריק כחכם ולא תן ארציכם את יכלה וען הארץ לא יתן פריו: ²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי יוספטו עליהם מכה שבע על חטאיכם: ²² והשלחותיכם בכם את חית השדה ונשמו דרכיכם: ²³ ואם באלה לא חוסרו לי והלכתם עמי קרי: ²⁴ והלכתי אף אנו עמכם בקרי והכתי אתכם נם אני נפניהם שבע על חטאיכם: ²⁵ והבאתי עלייכם חרב נקמת נקם ברית ונאספותם אל ערכיכם ושלחותיכם דבר בחוככם ונתחם ביד אויב: ²⁶ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחוככם בתנור אחד והשיבו לחוכם במושקל ואכלתם ולא תשבעו: ²⁷ ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: ²⁸ והלכתי עמכם בחמות קרי יוסperfati אתכם אף אני שבע על חטאיכם: ²⁹ ואכלתםبشر בניכם ובשר בניכם תאכלו: ³⁰ והשמדתי את בנותיכם והכרתי את חניניכם ותחתי את פנוריכם על פנרי גולויכם ונעללה נשפי אתכם: ³¹ ונתתי את ערכיכם חרבה והשמדתי את מקדשיכם ולא אריה בריח ניחחכם: ³² והשמדתי אני את הארץ ושם� עליה איביכם היישבים בה: ³³ ואיתכם אוראה בגנים והריקתי אחריכם חרב והיתה הארץ שטחית ועריכם היו חרבה: ³⁴ או תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם או תשבת הארץ ותרצתי את שבתתיה: ³⁵ כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה שבתתיכם בשבחכם עליה: ³⁶ והנשארים בכם והבאתי מרכז לבבכם בארץ איביכם ורדף אתכם לפני איביכם: ³⁸ ואבדתם בגנים ואכללה אתכם ארץ איביכם: ³⁹ והנשארים בהם ימקו בעונם בארץ איביכם ובונת אבתם אתם ימקו: ⁴⁰ והתודרו את עונם ואת עון אבותם אשר מעלה בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: ⁴¹ אף אני אלך עם בקרי והבאתי אתכם בארץ איביכם או יכנע לבבם הערל ואו ירצו את עונם: ⁴²

והתנהלתם אתם לבניכם אחרים לרשות אחזקה לעלם בהם תעבדו ובאהיכם בני ישראל באחו לא תדרה בו בפרק: ⁴⁷ וכי תשייג ייד נר ותשוב עמק ומך אחיך עמו ונמכר לניר תושב עמק או לעקר משפחת נר: ⁴⁸ אהרי נמכר נאלה תהיה לו אחד מהיו ניאלו: ⁴⁹ או דדו או בן דדו ניאלו או משאר בשרו ממשפחתו ניאלו או השינה ידו וננאל: ⁵⁰ ווחשב עם קנדחו משנה המכרו לו עד שנת היבול והיה כסף ממכו רשותם במספר שנים כי מי שכיר יהוה עמו: ⁵¹ אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב נאלתו מכסף מקנתו: ⁵² ואם מעט נשאר בשנים עד שנה היבול ווחשב לו כפי שעיו ישיב את נאלתו: ⁵³ כשכר שנה בשנה יהוה עמו לא ירדנו בפרק לענייך: ⁵⁴ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבול הוא ובינו עמו: ⁵⁵ כי לוי בני ישראל עבדים עבדים עבדים אשר הוציאו אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תנתנו בארציכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: ² את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ³ אם בחקתי תלבבו ואת מצותי תשמרו ועתותם אתם: ⁴ ונתתי נשמיכם בעתם וננה הארץ יבולה וען השדה יtan פריו: ⁵ והשיג לכם דיש את בצריך ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחוכם לשבע וישבתם לבטה בארציכם: ⁶ ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחיריך והשבתי היה רעה מן הארץ וחרב לא ת עבר בארציכם: ⁷ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ⁸ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ⁹ ופנוטי אליכם והפריטי אתכם והרביתו אתכם והקימתי את בריתיכם: ¹⁰ ואכלתם ישן ווישן מנני חדש תוציאו: ¹¹ ונתתי משכני בחוככם ולא תנעל נשפי אתכם: ¹² והחתלה כתוככם והייתו לכם לאלהים ואחים תהיו לי לעם: ¹³ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאו אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטה עליכם ואולד אתכם קוממיות: ¹⁴ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה: ¹⁵ ואם בחקתי תמאסו ואם את מצותי תנעל נפשכם לבתו עשו את כל מצותי להפריכם את בריתיכם: ¹⁶ אף אני עשה זאת לכם והפרקתי עלייכם בחהלה את

שנת היבול ונגראע מערך :¹⁹ ואם נאליגנא לא השדה המקרקיש אותו ויסף חמישית כסף ערך עלייו וקם לו :²⁰ ואם לא יגנא לא השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגנא עוד :²¹ וזהו השדה בוצאו ביובל קדש ליהוה כשרה החרם לכהן תהיה אחותו :²² ואם את שדה מקنته אשר לא משדרה אחותו יקידש ליהוה :²³ ווחשב לו הכהן את מסכת הערכך עד שנת היבול שוב השדה לאיש ההוא קדש ליהוה :²⁴ בשנת היבול שוב השדה לאיש קנדתו מאותו לאשר לו אחותה הארץ :²⁵ וכן ערך יהיה בקהל הכספי עשרים נהה והיה השקל :²⁶ אך בכור אשר יבכר ליהוה בכחמה לא יקידש איש אחותו אם שור אמר שהליהוה הוא :²⁷ ואם בכחמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמישתו עלייו ואם לא יגנא ונמכר בערכך :²⁸ אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם וכחמה ומשדרה אחותו לא ימכר ולא יגנא כל חרם קדשים קדשים הוא להוהו :²⁹ כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מוות יומת :³⁰ וכן מעשר הארץ מזור הארץ מפריע העז ליהוה הוא קדש ליהוה :³¹ ואם נאליגנא איש ממעשרו חמישתו יסף עלייו :³² וכן מעשר בקר וצאן כל אשר עבר תחת השבת העשיריה יהוה קדש ליהוה :³³ לא בקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהוה קדש לא יגנא :³⁴ אלה המצוות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני :

וכרתיו את בריתוי יעקב ואף את בריתוי יצחק ואף את בריתו אברהם אוצר והארץ איכר :⁴³ והארץ העוז מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובין במשפטיו מאסו ואת חקתי נעה נפשם :⁴⁴ ואף נס זהה בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא געליהם לכלתם להפר בריתוי אתם כי אני יהוה אלהיהם :⁴⁵ וחכתי להם בריתו ראשנים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לעני הנזום לחיות להם לאלהים אני יהוה :⁴⁶ אלה החוקים והמשפטים והتورה אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה :

27 וירבר יהוה אל משה לאמר :² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה :³ והיה ערכך הזכור מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והוא ערכך חמישים שקל כסף בשקל הקדש :⁴ ואם נקבה הוא והוא ערכך שלשים שקל :⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר שעשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים :⁶ ואם מבן חרש ועד בן חמיש שנים והיה ערכך הזכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף :⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלתה אם זכר והיה ערכך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים :⁸ ואם מך הוא מערךך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשים יד הנדר עיריכנו הכהן :⁹ ואם בכחמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנה ליהוה יהוה קדש :¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר יmir בהחמה בכחמה והיה הוא ותמורתו יהוה קדש :¹¹ ואם כל בחמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את בחמה לפני הכהן :¹² והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע בערך הכהן בן יהיה :¹³ ואם נאליגנה ויסף חמישתו על ערכך :¹⁴ ואיש כי יקידש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום :¹⁵ ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערך עלייו והיה לו :¹⁶ ואם משדרה אחותו יקידש איש ליהוה והיה ערך לפי זרעו ורע חמר שעשרים בחמשים שקל כסף :¹⁷ אם משנת היבול קדיש שדרהו בערך יקום :¹⁸ ואם אחר היבול יקידש שדרהו ווחשב לו הכהן את הכהן על פי השנים הננותרת עד

לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 31 פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאות: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמישה ושלשים אלף וחמש מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקרדים אשר פקד משה ואהרן ונשiae ישראל שנים עשר איש אש אחד לבית אבותיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל: 46 ויהיו כל הפקרדים שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואותה הפקד את הלויים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הנה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יהנו: 51 ובנכע המשכן יורידו אותו הלוים ובחנת המשכן יקימו אותו הלוים והזור הקרב יומת: 52 ותנו בני ישראל אש על מהנהו ואיש על דגניו לצבאותם: 53 והלוים יתנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרות המשכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיינן באהל מועד באחד לחדר השני בשנה השנייה לאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לנגלותם: 3 מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל תפקדו אתם לצבאותם אתה ואחרן: 4 ואחתם יהו איש איש למטה יעדמו אתכם לראובן אלצ'ר בן שדייר: 6 לשמעון שלמייאל בן צוריידי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאן בן צווער: 9 לזבולון אלאכ בן חלן: 10 לבני יוסף אלישמע בן עמייחוד למנשה נמליאל בן פדהצ'ר: 11 לבנימן איבידן בן גדעניא: 12 לדן אחיעזר בן עמיישידי: 13 לאשר פגניאל בן עכרן: 14 לדוד אליסף בן דעוואל: 15 לנפתלי אחירען בן עין: 16 אלה קראייה העדה נשאי מותות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: 17 ויקח משה ואחרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשמות: 18 ואות כל העדה והקהלתו באחד לחדר השני ווילדו על משפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לנגלותם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראוון בכיר ישראל תולדתם לשם שזכר מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 21 פקדיהם למטה ראוון שש וארכבים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבותם פקדיו במספר שמות לנגלותם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 24 לבני נד חולדים למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 25 פקדיהם למטה נד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 30 לבני זבולון תולדתם למשפחתם אלף וארבע מאות:

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באחת לבית אבותם יחנו בני ישראל מנגד סיב לאהל מועד יחנו: 3 וחתנים קדימה מזרחה דגלו מהנה יהודה לצבאותם ונשيا לבני יהודה נחשון בן עמיינדרב: אבותיו:

3 אלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 אלה שמות בני אהרן הכהן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחמים אשר מלא ידים לכחן: 4 וימת נדב ואביהו לפני יהוה בהקרbum אש זורה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכחן אלעזר ואיתמר על פניו אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לו והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושרתו אותו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עברת המשכן: 8 ושמרו את כל כל אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עברת המשכן: 9 ונתחה את הלויים לאהרן ולבני נתונם מהה לו מנת בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בני הכהן ושמרו את כהנותם והור הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 ואני הנה לך תחתי את הלויים מותק בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והוא לי כי כל בכור ביום הכתוי כל בכור בארץ הלויים: 13 וכי נסעה אהל מועד מטה המשחה ומשם צדרים קדשתי לי כל בכור בישראל מ אדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבותם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלת תפקרם: 16 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומרדי: 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ישמעי: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצחר חברון ויעזיאל: 20 ובבני מרדי למשפחתם מחלי ומושי אלהם משפחתי הלי לבית אבותם: 21 לנרשון משפחתי הלבני ומשפחתי השמעי אלהם משפחתי הנרשי: 22 פקידיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלת פקידיהם שבעת אלף וחמש מאות: 23 משפחתי הנרשי אחריו המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית אב לנרשוני אל-סיף בן אלאל: 25 ומושמרת בני גרשון באهل מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת

מאות אלף ב שקל הקדש: **၁** ויתן משה את כסף ה פדים
לאהרן ובנוו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
၄ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **၂** נשא את
ראש בני קהת מתווך בני לוי למשפחותם לבית אבותם:
၃ מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל בא
לצבא לעשות מלאכה באهل מועד: **၄** זאת עבדת בני
קהת באهل קדרת הקדשים: **၅** ובא אהרן ובנוו
בנשע המחנה והורדו את פרכת המשך וכוסו בה את
אהרן העדת: **၆** ונתנו עליו כוסי עור תחש ופרשו בנד
ככליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: **၇** ועל שלוחן הפנים
ירפרשו בנד תכלת וננתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת
המנקיות ואת קשות הנסק ולחם התמיד עליו יהיה: **၈**
ופרשו עליהם בנד חולעת שני וכוסו אותו במכסה עור
תחש ושמו את בדיו: **၉** ולקחו בנד תכלת וכוסו את מנרת
המאור ואת נרתיה ואת מלקוחה ואת מחתתיה ואת כל
כליה שמנה אשר ישרו לה בהם: **၁၀** ונתנו אותה ואת כל
זהוב יפרשו בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש
וישמו את בדיו: **၁၁** ולקחו את כל כליה השרת אשר ישרו
בם בקדש וננתנו אל בנד תכלת וכוסו אותם במכסה עור
תחש וננתנו על המוט: **၁၂** ודרשו את המזבח ופרשו עליו
בנד ארוגמן: **၁၃** ונתנו עליו את כל כליה אשר ישרו עליו
בבם את מהחת את המזולחת ואת היעים ואת המזרקה
כל כליה המזבח ופרשו עליו כוסי עור תחש ושמו בדיו:
၁၄ וכלה אהרן ובנוו לכסת את הקדרש ואת כל כליה
הקדש בנשע המחנה ואחריו כן יבואו בני קהת לשאת ולא
יגעו אל הקדרש ומתו אלה משא בני קהת באهل מועד:
၁၅ ופקדת אלעוזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת
הסמים ומנתת החמיד ושמן המשחה בקדחת כל המשכן
וכל אשר בו בקדש ובכללו: **၁၆** וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: **၁၇** אל תכריתו את שבט משפט הקהתי
מתווך הלוים: **၁၈** וזואת עשו להם וחיו ולא ימתו בנשיהם
את קדר הקדשים אהרן ובנוו יבואו ושמו אותו איש איש
על עבדתו ואל משאו: **၁၉** ולא יבואו לראות כבעל את
הקדש ומתו: **၂၀** וידבר יהוה אל משה לאמר: **၂၁** נשא
את ראש בני גרשון גם הם לביית אבותם למשפחותם
מן שלשים שנה ומעלה עד בן חמישים שנה לתפקיד
၂၃

מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סכיב
וأت מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקחת משפחת העמרמי
ומשפחתי היזחרי ומשפחתי החברני ומשפחתי העזיאלי
אללה הם משפחתי הנקחי: 28 במספר כל זכר מבן חדש
ומעללה שנמנת אלפיים וש מאות שמורי משפחתי הקדש:
29 משפחתי בני קהה יתנו על ירד המשכן תימנה: 30
ונשייא בית אב למשפחתי הנקחי אליצפן בן עזיאל:
31 ומשמרתם הארון והשלוחן והמנרה והמזבחת וכלי
הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשייא
נשייא הלויל אליעזר בן אהרן הכהן פקדת שמורי משמרת
הקדש: 33 למרי משפחתי המחליל ומשפחתי המושי אלה
הם משפחתי מררי: 34 ופקדייהם במספר כל זכר מבן
חדש ומעללה שתה אלפיים ומאתים: 35 ונשייא בית אב
למשפחתי מררי צוריאל בן אביהיל על ירד המשכן
יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני מררי קרייש המשכן
ובכריחו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: 37 ועמדיו
החצר סביב ואדריהם ויתרתם ומתריהם: 38 והחנים
לפני המשכן קדמה לה לפני אהל מועד מזורה משה ואהרן
ובנינו שמורים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל
והזור הקרב יומת: 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעללה
שנים ועשרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל
בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעללה ושא את מספר
שמות: 41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר
בבנוי ישראל ואת בהמות הלויים תחת כל בכור בבהמות
בני ישראל: 42 וויקף משה כאשר צוה יהוה אותו את כל
בכר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכור זכר במספר שנות
מבן חדש ומעללה לפקידיהם שנים ועשרים אלף שלשה
ושבעים ומאתים: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח
את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמות הלויים
תחת בהמותם והוא לוי הלויים אני יהוה: 45 ואת פרדיי
השלשה והשביעים והמאתיים העדפים על הלויים מבכור
בני ישראל: 46 ולקחת חמשת חמשת שקלים לילנלת
בשקל הקדש תקח עשרים נרה השקל: 48 וננתה הכסף
לאהרן ובבנוי פרדיי העדפים בהם: 49 ויקח משה את
כסף הפרדים מאת העדפים על פרדיי הלויים: 50 מאת
בכור בבני ישראל לך את הכסף חנסה וששים ושלש

לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהיל מועד : 48 ויהיו פקידיהם שמונת אלפים ותמשנש מאות ושמונים : 49 על פי יהוה פקד אוטם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה :

5 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המנוחה כל צדוע וכבל זב וככל טמא לנפש : 3 מזכר עד נקבה תשלהו אל מחוץ למנוחה תשלחו ולייטנו את מנוחיהם אשר אני שוכן בתוכם : 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למנוחה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל : 5 וידבר יהוה דבר יהוה אל משה לאמר : 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה אל משה לאמר : 7 והתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב הנפש ההוא : 7 והתודו את חטאיהם אשר עשו ומעלתה את אשמו בראשו וחמייתו יסף עלייו וננתן לאשר אשם לו : 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכהנים אשר יכפר בו עליו : 9 וכל תרומה לכל קדרשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה : 10 ואיש את קדרשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה : 11 וידבר יהוה אל משה לאמר : 12 דבר אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש כי תשטה אשתו ומעלתה בו מעל : 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישך ונסתירה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה : 14 וועבר עליו רוח קנא וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנא וקנא את אשתו והיא לא נתפשה : 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערדים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבונה כי מנוחת קנאת הוא מנוחת זכרון מזבח עון : 16 ותקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה : 17 ולקח הכהן מים קדרשים בכלי חרש וכן העפר אשר יהוה בקרקע המשכן יקח הכהן וננתן אל המים : 18 והעמיד הכהן את האשאה לפני יהוה וברעעת הראש האשאה וננתן על כפיה את מנוחת הזכרון מנוחת קנאת הוא וביר הכהן יהיו מי המרים המאררים : 19 והשביע את הכהן ואמר אל האשאה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטיית טמאת תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה : 20 ואת כי שטיית תחת אישך וכי נטמאת ייתן איש בר את שכבותו מבלעדי איש : 21 והשביע הכהן

אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהיל מועד : 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא : 25 ונשאו את ירידת המשכן ואת אהיל מועד מכסחו ומכסה התהש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהיל מועד : 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כל עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו : 27 על פי אהרן ובניו יהיה כל עבדת בני הנרשמי לכל משאים ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאים : 28 זאת עבדת משפחת בני הנרשמי באהיל מועד ומשמרתם ביד אITCHMER BEN AHARON HAKAHEN : 29 בני מררי למשפחתם לבית אבותם תפקר אתם : 30 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה הפקדם כל הבא לצבא לעבד את אהיל מועד : 31 וזאת משמרות משאים לכל עבדתם באהיל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדו וארניו : 32 וממדוי החצר סביב ואדרנים ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשנות תפקרו את כל משמרתם משאים : 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהיל מועד ביד אITCHMER BEN AHARON HAKAHEN : 34 ויפקד משה ואהרן ונשאי הדרה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבותם : 35 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 36 ויהיו פקידיהם למשפחתם אלףים שבע מאות וחמשים : 37 אלףים פקדורי משפחת הקהתי כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבותם : 39 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הכהן לצבא לעבדה באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 40 ופקודי בני אללה פקדורי משפחת בני נרשון כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן גרשון למשפחותם ולבית אבותם : 41 אללה פקדורי משפחת בני אללים ושש מאות ושלשים : 42 ופקודיהם למשפחתם באהיל מועד : 43 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שעלה נרשון כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה : 44 ופקודורי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבותם : 43 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 44 ויהיו פקידיהם למשפחתם שלשת אלפיים ומאותים : 45 אלה פקדודיהם משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 46 כל הפקדדים אשר פקד משה ואהרן ונשאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבותם : 47 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא

פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וככשה אהת בת שנתה תמונה להחטא ואיל אחד תמים לשלמיים: 15 וסל מצות סלת חלה בלוות בשמן ורקיון מצות משחים בשמן ומנהתם ונסיכיהם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל עשה זבח שלמים ליהוה על כל המצוות ועשה הכהן את מנחותו ואת נסכו: 18 ונלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נרו ולקח את שער ראש נרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל והחל מזבח אהת הסל ורקיון מזבח אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נרו: 20 והנוף אותו הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק החורמה ואחר ישטה הנזיר יין: 21 זאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן עשה על תורה נרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כי תברכו אתبني ישראל אמר לו להם: 24 יברך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויתנק: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו ימשחם ויקדש אותם: 2 ויקריבו נשאי ישראלראש בית אבותם הם נשאי המתה הם העמדים על הפקדים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שישענלה צב ושני עשר בקר ענלה על שני הנשים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח מהם והוא לעבד את עברת אהל מועד ונתה אותם אל הלויים איש כפי עברתו: 6 ויקח משה את הענלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: 7 את שני הענלה ואת ארבעת הבקר נתן לבני נרדף כפי עברתם: 8 ואת ארבע הענלה ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עברתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: 9 ולבני קהת לאנתן כי עברת הקדש עליהם בכחף ישאו: 10 ויקריבו הנשים את חנכת המזבח ביום המשח אותם ויקריבו הנשים את קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם להנחת המזבח: 12 ויהי המקריב

את האשה בשבת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותו לאלה ולשבעה בתוך עמק מתחת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנק צבה: 22 ובאו המדים המארדים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירכך ואמרה האשה Amen: 23 וכותב את האלה הכהן בספר ומהה אל מי המדים: 24 והשקה את האשה את מי המרים המארדים ובאו בה המדים המארדים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאה והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אותה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אוצרתה והקثير המזבח ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נתממה ותמעל מעל באישה ובאו בה המדים המארדים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכך והויה האשה לאלה בקרוב עמה: 28 ואם לא נתממה האשה וטהרה הוא ונתקה ונורעה ורע: 29 זאת תורה הקנאה אשר תשטהasha תחת אישתנו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 ונכח האיש מעון והאשה החואה תשא את עוננה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזר להויר ליהוה: 3 מיין ושבר זיר חמץ יין וחמצ שכר לא ישחה וכל משרת ענבים לא ישחה וענבים לדום ויבשם לאייכל: 4 כל ימי נרו מכל אשר יעשה מגנפן היין מהרצנים ועד גן לאייכל: 5 כל ימי נדר נזר תעד לא עבר על ראשו עד מלאת הימים אשר זיר ליהוה קדר יהוה גדל פרע שער ראשו: 6 כל ימי הזיר ליהוה על נשמת לא יבא: 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהו על הראש: 8 כל ימי נרו קדר הוא ליהוה: 9 וכי ימות מטה עליו בפתע פתאם וממא ראש נרו גולח ראשו ביום טהרתו ביום השבעה גולחנו: 10 ובוים השמינו יבא שתי תריסים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: 11 וועשה הכהן אחד לחטא ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקידש את ראש ביום ההוא: 12 ווזיר ליהוה את ימי נרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נרו:

13 זו זאת תורה הנזיר ביום מלאת ימי נרו יביא אותו אל

חמשה זה קרבן שלמייאל בן צוריישדי: 42 ביום הששי נשיא לבני נד אליסף בן דעאל: 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 44 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעללה: 46 שעיר עזים אחד לחתאתה: 47 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בתקטאטה: 48 קרבנו קערת כסף שבעים שקל במשקל הקדרש משקלה מזורך אחד כסף שבעים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 49 כף אחד שלשים ומאה אילם חמשה עתודים חמשה בן עמיהוד: 50 קרבנו קערת כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעללה: 52 שעיר עזים אחד לחתאתה: 53 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בכשים בני שנה חמשה וזה קרבן אלישמע בן עמיהוד: 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פרהצור: 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 56 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעללה: 58 שעיר עזים אחד לחתאתה: 59 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בכשים בני שנה חמשה וזה קרבן גמליאל בן פרהצור: 60 ביום החמשיעי נשיא לבני אבידין בן גדרני: 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 62 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעללה: 64 שעיר עזים אחד לחתאתה: 65 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה וזה קרבן אבידין בן גדרני: 66 ביום העשרי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישידי: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 68 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעללה: 70 שעיר עזים אחד לחתאתה: 71 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בימי הראשון את קרבנו נהשון בן עמינדרב למטה יהודה: 72 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 73 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 74 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 75 שעיר עזים אחד לחתאתה: 76 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בתקטאטה: 77 קרבן נחשותן בן עמינדרב: 78 ביום השני הקריב נתnal בן צוער נשיא ישכר: 79 הקרב את קרבנו קערת כסף שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 80 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 81 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 82 שעיר עזים אחד לחתאתה: 83 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בתקטאטה: 84 קרבן נתnal בן צוער: 85 ביום השלישי קריב אל זבולון איליאב בן חלן: 86 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 87 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 88 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 89 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בכשים בני שנה חמשה וזה קרבן איליאב בן חלן: 90 ביום הרביעי נשיא לבני רואבן אליצור בן שדיאור: 91 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 92 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 93 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 94 שעיר עזים אחד לחתאתה: 95 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בכשים בני שנה חמשה וזה קרבן איליאב בן חלן: 96 ביום החמישי נשיא לבני שמואון שלמייאל בן צוריישדי: 97 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמנון למנהה: 98 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 99 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 100 שעיר עזים אחד לחתאתה: 101 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתודים חמשה בכשים בני שנה

ישראל וטהרתתם: **7** וככה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מוי חטא והעבירות עתך על כל בשרם וככברם בגדייהם והטהרו: **8** וולקחו פר בן בקר ומנהתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תחח לחטא: **9** והקרבת את הלוים לפני פנוי האהיל ממועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: **10** והקרבת את הלוים לפני פנוי יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: **11** והניף אהרן את הלוים הנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והוא עבד את עבדת יהוה: **12** והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטא ואת השני עלה ליהוה לכפר על הלוים: **13** והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפנוי בניו והנפתם אתם תנופה ליהוה: **14** והבדלת את הלוים מתוקם בני ישראל והוא ליל הלוים: **15** ואחריו כן יבואו הלוים לעבד את האהיל ממועד וטהרתם אתם והנפתם אתם תנופה: **16** כי נתנים נתנים מה ליתוקם בני ישראל תחח פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם ל': **17** כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבבאה ביום הכתיב כל בכור בארץ מצרים הקדשו אתם ל': **18** ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: **19** ואתנה את הלוים נתנים לאחנן ולבניו מותוק בני ישראלי לעבד את עבדת בני ישראל באהיל ממועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף נשמה בבני ישראל אל הדרש: **20** ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: **21** ויתחთאו הלוים יוכבשו בגדייהם ויניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וככפר עליהם לטהרם: **22** ואחריו כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהיל ממועד לפני אהרן ולפנוי בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם: **23** וידבר יהוה אל משה לאמר: **24** זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת האהיל ממועד: **25** ובמן חמישים שנה ישוב מצבא העבירה ולא יעבד עוד: **26** ושרת את אחיו באהיל ממועד לשמר משמרות ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במסתרם:

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה לצאחים הארץ מצרים בחדר הראeson לאמר: **2** ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: **3** באביבה עשר יום

כבשים בני שנה חמישה וזה קרבן אחיעזר בן עמיישי: **7** ביום עשר ויום נשיא לבני אשר פגעה לבן עכרן: **7** קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: **7** כף אחת עשרה זחב מלאה קטרת: **7** פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שניתו לעלה: **7** שער עזים אחד לחטא: **7** ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמישה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמישה זה קרבן פגעה לבן עכרן: **8** ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירען בן עין: **9** קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: **10** כף אחת עשרה זחב מלאה קטרת: **10** פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שניתו לעלה: **10** שער עזים אחד לחטא: **10** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמישה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמישה זה קרבן אחירען בן עין: **11** זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מאות נשאי ישראל קל קערת כסף שתים עשרה מזורך כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: **12** שלשים ומאה הקרן החאת כסף ושבעים מנזרק האחד כל כסף הצלים אלפיים וארבע מאות במשקל הקדרש: **13** כפות זהב שתום עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכהן הכלים אל הדרש כל זהב הכהנות עשרים ומאה: **14** כל הבקר לעלה הקדש כל זהב הכהנות עשרים ומאה: **15** וכל הכהן ששים שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר מנחות וושערין עזים שנים עשר לחטא: **16** וככל בקר זבח השלמים עשרים וארכבה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחריו המשח אותו: **17** ובכבה משה אל אהיל מועד לדבר אותו וישנעו את הוקול מדבר אליו מעיל הכהנות אשר על ארן העדרת מבין שני הכהנים וידבר אליו:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פנוי המנורה יארו שבעת הנרות: **3** ויעש כן אהרן אל מול פנוי המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: **4** וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכיה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה:

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שני חצירות כסף מוקsha תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המהנות: 3 ותקעו בהן ונעוudo אליך כל העדה אל פתח אهل מועד: 4 ואם באחת תתקעו ונעוudo אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרעה ונסעו המהנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרעה שניית ונסעו המהנות החנים תימנה תרעה יתקעו לمسעיהם: 7 ובחקיהל את הקהל תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצירות והיו לכם לחקת עולם לדרכיהם: 9 וכי תבואו מלחמה בארץכם על הצר הצדר אתכם והרעתם בחצירות וኖרכתם לפני יהוה אלהיכם ונטעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראש חדשיכם ותקעתם בחצירתם על עליותכם ועל זבחו שלמייכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אליכם: 11 וזה יhei ב שנה השניה בחודש השני בעשרים בחודש נעלם הענן מעל משכן העדה: 12 ויסעו בני ישראל למשיהם ממדבר סיני וישכון הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשונה על פי יהוה בדור משה: 14 ויסע דגלו מחנה בני יהודה בראשונה לצבאותם ועל צבאו נחנון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתאל בן צוער: 16 ועל צבא מטה בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 17 ונסע דגלו מחנה רואבן לצבאותם ועל צבאו אליעזר בן שדייאור: 18 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 19 ועל צבא מטה בני נר אליסף בן דעואל: 20 ונסע הכהנים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: 21 ונסע דגלו מחנה בני אפרים לצבאותם ועל צבאו אלישמע בן עמיודה: 22 ועל צבא מטה בני בנימין אבידן בן נדעוני: 23 ונסע דגלו מחנה בני דן מאסף לכל המהנות לצבאותם ועל צבאו אחיעזר בן עמיידי: 24 ועל צבא מטה בני אשר פניעיאל בן עכרן: 25 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 26 אלה מסעי בני ישראל לצבאותם ויסעו: 27 ויאמר משה לחכוב בן רעואל המדיינו חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתה אתן לכם לכבה ארנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 28 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ועל מולדתי אלך: 29 ויאמר אל נא העזב אותנו כי על כן

בחדשה זהה בין הערכבים העשו אותו בموעדו ככל חקתו וככל משפטיו העשו אותו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון באביב עשר יום לחדר בין הערכבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 6 יהוי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 7 ויאמרו האנשים הימה אלו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגער לבתיו הקרב את קרben יהוה במנדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמע מה יצוה יהוה לכם: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהוה טמא לנפש או בדרך רתקה لكم או לדרכיהם ועשה פסח לייהו: 11 בחודש השני באביב עשר יום בין הערכבים יעשו אותו על מצות ומרירים יאכלו: 12 לא ישארו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקמת הפסח יעשו אותו: 13 ותאיש אשר הוא טהור וברוך לא היה וחדר לעשות הפסח ונכרצה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקريب במנדו חטא ישא איש ההוא: 14 וכי יגורו אתכם נר ועשה פסח ליהוה כחקמת הפסח ובכמפתחו כן יעשה חקה אחת יהוה לכם ולדר לארץ הארץ: 15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאלה העדה ובערב יהוה על המשכן כمرאה אש עד בקר: 16 כן יהיה תמיד הענן יסנו ומראה אש לילה: 17 וולפי העלת הענן מעל האהיל ואחריו כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן פי יהוה ייחנו כלימי אשר ישכן הענן על המשכן ייחנו: 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פיהם רבים ושמרו בני ישראל ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרות יהוה ולא יסעו: 19 ויש אשר יהוה הענן מספר על המשכן על פי יהוה ייחנו ועל פיהם יהנו ימים מיש אשר יהוה הענן מערב עד בקר ונעלם הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלם הענן ונסעו: 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עלייו ייחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 23 על פי יהוה ייחנו ועל פיהם יהוה יסעו את משמרות יהוה שמרו על פיהם ביד משה:

ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעניינים: ³² והיה כי תALK עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והתבנו לך: ³³ ויסעו מחר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לTORם להם מנוחה: ³⁴ וען יהוה עלייהם יומם ונשעם מן המנוחה: ³⁵ ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ³⁶ ובנהנה יאמר שוכבה יהוה רכבות אלפי ישראל:

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר ابو ותבער בס אש יהוה ותאכל בקצת המנוחה: ¹ ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ² וקררא שם המקום ההוא תברעה כי בערה בם אש יהוה: ³ והאספסוף אשר בקרבו התאו התאו וישבו ייבכו גם בני ישראל ויאמרו מי איכלנו בשר: ⁴ זכרנו את הרונה אשר נאכל במצרים חמס את הקשיים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ⁵ ועתה נשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עניינו: ⁶ זהמן כורע גד הוא ועינו כעין הבדלה: ⁷ שטו העם ולקטו ותחנו ברדחים או דכו במדכה ובשלו בפדור ועשו אותו ענות והיה טعمו כתעם לשד השמן: ⁸ וברדת הטל על המנוחה לילה ירד המן עליו: ⁹ וישמע משה את העם בכחה למשפחתיו איש לפתח אהלו וייחר אף יהוה מאדר ובעניינו משה רע: ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעברך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: ¹¹ האגבי הרויתי את כל העם הזה אם אגבי ילדתו כי תאמר אליו שאתו בחיקך כאשר יש אמן את הנק על האדמה אשר נשבעת לאבתינו: ¹² מאין ליבשר לחת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תננה לנו בשר ונאכלה: ¹³ לא אוכל אגבי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד מני: ¹⁴ ואם ככזה את עשה לי הרגני נא הרן אם מצתי חן בעיניך ואל אראה ברעתך: ¹⁵

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שביעים איש מזוני ישראל אשר ידעת כי הם זקניהם העם ושתראו ולקחתם אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: ¹⁶ וירדתי ודרכתי עמך ושם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עלייהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: ¹⁷ ואל העם תאמר תהקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכitem באזני

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדרות האשה הCESית אשר ללח כי אישת כשית לקח: ¹ ויאמרו רק אך במשה דבר יהוה הללו נם בנו דבר וישמע יהוה: ² והאיש משה ענו מאר מלך האדם אשר על פני האדמה: ³ ויאמר יהוה בהתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: ⁴ וירד יהוה

את הארץ מדבר צן עד רחוב לבא חמת: 22 ויעלו בוגר ובבב עד חברון ושם אהימן שיש ולהלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23 ויבאו עד נחל אשקל ויכרתו שם זמורה ואשכול ענבים אחד ושאהו במות בשנים ומם הרמנים ומם התאנים: 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדרות האשכול אשר כרתו ים: 25 ווישבו מטור הארץ מקץ ארבעים שנים בני ישראל: 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פרארן קדשה וישיבו אותו דבר ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ: 27 ויספרו לו ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלחתנו ונום זכת חלב ודבש הוא זהה פריה: 28 אף כי עז העם הישב בארץ והערבים בצרות נדלת מאד ונום ילידי הענק ראיינו שם: 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחווי והיבוסי והאמורי יושב בהר והכנעני ישב על הים ועל יד הורדן: 30 וויהס כלב את העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה כי יכול בכללה: 31 והאנשים אשר עליו עמו אמרו לא יכול לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: 32 וויצויאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה הארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראיינו בחוכה נשא מרות: 33 ושם ראיינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונחי בעינינו כחנבים וכן הינו בעיניהם: 34 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כללילה ההוא: 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 3 ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלו טוב לנו שוב מצרימה: 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרים: 5 וופל משה ואחרן על פניהם לפני כל קהיל ערת בני ישראל: 6 ויחושע בן נון וככלב בן יפהנה מן תחרים את הארץ קרענו בנדיהם: 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מא: 8 אם חפץ בני יהוה והביאו אותנו אל הארץ זאת נתנה לנו ארץ אשר הוא זכת חלב ודבש: 9 אך ביהוה אל תمرדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעלייהם יהוה אותנו אל תיראים: 10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה

בעמוד ענן ויעמד פתח האهل ויקרא אהרן ונמרים ויצאו שניים: 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אודה בחולם אדרבר בו: 7 לא כן עבדי משה בכל ביתך ונמנת יהוה יביט ומודע לא ראתם לדבר בעבדי במשה: 9 וויחר אף יהוה בסם וילך: 10 והען סר מעל האهل ותנה מרמים מצערת כשלג ויפן אהרן אל מרמים והנה מצערת: 11 ויאמר אהרן אל משה כי אדרני אל נא תשת עלינו חטאasher נאלנו ואשר חטאנו: 12 אל נא תהי כמתה אשר בצאתו מרחם amo ואכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה וירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים חסוך שבעת ימים מוחין למחנה ואחר חасף: 15 ותנסר מרמים מוחין למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרמים: 16 ואחר נסע העם ממחדרות ויחנו במדבר פרארן:

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח לך אנשים ויתרו את הארץ כגען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתו השלחו כל נשיא בהם: 3 וישלחו אתם משה מדבר פרארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה רואין שמועם כור: 5 למטה שמוען שפט בן חורי: 6 למטה יהודה כלב בן יפהנה: 7 למטה יששכר ינאל בן יוסף: 8 למטה אפרים הושע בן נון: 9 למטה בנימן פלטי בן רפוא: 10 למטה זבולון נריאל בן סודי: 11 למטה יוסוף למטה מנשה נדי בן סוטי: 12 למטה דן עמיאל בן גמל: 13 למטה אשר סטור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נשבי בן ופסי: 15 למטה נד גואל בן מכி: 16 אלה שמותה האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לתור את הארץ כגען יהושע: 18 ויאמר אליהם עלו זה ונגב ועלייהם את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המתעט והוא אם רב: 19 ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה והוא אם דעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמנים אם במכברים: 20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עז אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21 ויעלו יותרו

נראה באهل מועד אל כל בני ישראל: ב ויאמר יהוה אל משה עד أنها נאנצוי העם הזה ועד أنها לא אימינו כי בכל האות אשר עשית בקרבו: 12 אכן בדבר ואורשנו ואעשה אתך לנו נדול ועצום ממנה: 13 ויאמר משה אל יתוה ושמי מצרים כי העלית בכך את העם הזה מקרבו: 14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמי כו אתה יהוה בקרוב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ונעניך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הילך לפנייהם יומם ובעמדו אש לילה: 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגויים אשר שמי את שמי לך אמר: 16 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחתם בדבר: 17 ועתה יndl נא כה אדני כאשר דברת לאמר: 18 יהוה ארך أيام ורב חסד נשא עון ופשע ונכח לא נקחה פקד עון אבות על בניים על שלשים ועל רבעים: 19 סלח נא לעון העם הזה גנאל הסדר וכאשר נשאתה לעם הזה מצרים ועד הנה: 20 ויאמר יהוה סלחתי בדברך: 21 ואולם חיו אני וימלא בכבוד יהוה את כל הארץ: 22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אחתי אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמי בקהל: 23 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאביהם וכל מנאי לא יראו: 24 ועובד כי לב יעקב היה רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו וירשנה: 25 והעמלקי והכנעני ישבו ירושה עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל ארץ מושביכם אשר אני נתן לכם: 3 ועשitem אשר ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: 4 והקריב המקוריב קרבנו ליהוה מנהה סלת עשרון בלול ברכבתה ההין שנן: 5 ווין לנסך רביית ההיין תעשה על העלה או זבח לככש האחד: 6 או לאל תעשה מנהה סלת שני עשרונים בלולה בשמנ שלשית ההיין: 7 ווין לנסך שלשית ההיין תקריב ריח ניחח ליהוה: 8 וככى תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: 9 והקריב על בן הבקר מנהה סלת שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההיין: 10 ווין תקריב לשונך חצי ההיין האש ריח ניחח ליהוה: 11 ככזה יעשה לשור האחד או לאל האחד או לשוה בככבים או בעזים: 12 כמספר אשר חעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: 13 כל הארץ יעשה ככה את אלה להקריב האש ריח ניחח ליהוה: 14 וכי יגור אתכם נר או אשר בחוככם לדרכיכם ועשה אש ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: 15 הקhal תקה אחת لكم ולגר הנר תקה עולם לדרכיכם ככם גנאל יהוה לפניו יהוה: 16 תורה אחת ומשפט אחד

אל מטהה עד أنها נאנצוי העם הזה ועד أنها לא אימינו כי אשר אמרתם לבו יהוה והביאתי אתם יפלו במדבר הזה: 32 ובנרכיכם אתם יפלו ארבעים שנה ונשאו את נזותיכם עד הם פנרכיכם במדבר: 34 במספר הימים אשר תרחש את הארץ ארבעים ימים יום לשנה ומשפט אחד תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 35

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחת בן לוי ודרtan ואבirim בני אליאב ואון בן פלט בני ראנון: 2 ויקמו לפני משה ואנשימים מבני ישראל חמשים ומאותם נשאי עדת קראי מועד אנשי שם: 3 ויקחלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומודיע תנתנשו על קהיל יהוה: 4 וישמע משה ויפל על פניו: 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מהר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: 9 המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרham: 10 ויקרב אתק ואת כל אחדך בני לוי אתק ובקשתם נם כהנה: 11 ולכן אתה וכל עדתך הנודדים על יהוה ואחרון מה הוא כי תלינו עליו: 12 וישלח משה לקרה לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעללה: 13 המעת כי העלהתנו מארץ זבח הלב וodbsh להמיתנו במדבר כי תשתרך עלינו נם השתרר: 14 אף לא ארץ זבת הלב וodbsh הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרכם העיני האנשים הם נזקן לא נעללה: 15 ויהיר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפנ אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואחרון מהר: 17 ויקחו איש מחתתו ונתחם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו ונתחם עליהם מחתת ואתך ואחרון איש מחתתו: 18 ויקחו איש מחתתו וייתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח האهل מועד משה ואחרון: 19 ויקחלו עליהם קרח את כל העדה אל פתח האهل מועד וירא בכבוד יהוה אל כל העדה: 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 21 התבדרו מותוק העדה חזאת ואכלתם כרגע: 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשך האיש אחד יחתטא ועל כל העדה תקצף: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל העדה לאמר העלו מஸביב למשכן קרח דתן ואבירים: 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחורי זקנין ישראל: 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא

יהיה לכם ולגך הנר אתכם : 17 וירבר יהוה אל משה
לאמר : 18 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאים
אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה : 19 והיה באכלכם
מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה : 20 ראשית ערסתכם
חללה תרימו תרומה כתרומה נדרן כן תרימו אתה : 21
ראשית ערסתכם תנתנו ליהוה תרומה לדתיכם : 22
וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר
יהוה אל משה : 23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד
משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדתיכם : 24
והיה אם מעוני העדה נעשה לשגנה ועשו כל העדה פר
בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומוחתו ונסכו
כמושפט ושער עזים אחד להחתה : 25 וככפר הכהן על כל
עדת בני ישראל ונסלח להם כי שנגה הו ואם הביאו את
קרבנם אשה ליהוה וחטאTEMם לפני יהוה על שנוגם : 26
ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגך הנר בתוכם כי לכל
העם בשגנה : 27 ואם נשא אחת החטא בשגנה וחקריביה
יע בשתנה לחטאTEM : 28 וככפר הכהן על הנפש השננת
בחטאTEM בשגנה לפני יהוה לכפר עלייו ונסלח לו : 29
האזורח בכני ישראל ולגך הנר בתוכם תורה אחת יהוה
לכם לעשה בשגנה : 30 והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האזרח וממן הנר את יהוה הוא מנדר ונכרתת הנפש
ההוא מקרב עמה : 31 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו
הפר הכרתת תכרת הנפש ההוא עונה בה : 32 ויהיו בני
ישראל במדבר וימצאו איש מקש עצים ביום השבת:
ויקרבו אותו המצאים אותו מקש עצים אל משה ואל
אהרן ואל כל העדה : 33 וינויחו אותו במשרם כי לא פרש
מה יעשה לו : 34 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש
rangleגומו אותו באבני כל העדה מהווים למתנה : 35 ויצו
אתו כל העדה אל מוחוץ למחנה וירגמו אותו באבני
וימת כאשר צוה יהוה את משה : 37 ויאמר יהוה אל משה
לאמר : 38 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף
פתיול חבלת : 39 והיה לכם לצייר וראות אותו וכורתם
את כל מצוות יהוה ועשיתם אותם ולא תתרו אחרי לבבכם
ואחריו עיניכם אשר אתם זנים אחרים : 40 למען תוכרו
ועשיותם את כל מצוותי והייתם קדושים לאלהיכם : 41 אני
יהוה אליכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצדים להיות
לכם לאלהיכם אני יהוה אליכם :

המנפה: 49 ויהיו המתוים במנפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתוים על דבר קרה: 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמנפה נעצרה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וכח מהם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיהם לבית אבותם שנים עשר מטוות איש את שמו כתוב על מטהו: 3 ואת שם אהרן כתוב על מטה לוי כי מטה אחד בראש בית אבותם: 4 והנחתם באهل מועד לפני העדות אשר אוועד לכם שמה: 5 ויהיה האיש אשר אחרבו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליהם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד בבית אבותם שנים עשר מטוות ומטה אהרן בתוך מטוותם: 7 יינה משה את המטה לפני יהוה באهل העדרת: 8 ויהי מחרת ויבא משה אל אهل העדרות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצן צין ונמל שקרים: 9 ויצא משה את כל המטה לפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדרות לשמרת אותה לבני מורי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו כן עשה: 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו: 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמננו לנו:

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך ויללו עלייך וישראל ואתה ובניך אתך לפני אהל העדרת: 3 ושמרו משמרتك ומשמרת כל אהלך אך אל כל קדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם הם גם אתם: 4 ונלו עלייך ושמרו את משמרת אהל מועד את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קרגוע ויפלו על פניהם: 5 ושמרתם כל עבדת אהלך וזה לא יקרב אליכם 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם קצף על בני ישראל: 7 ואני הנה לסתמי אתם להנפה הלויים מטהו בני ישראל لكم מתנה תנאים לייהו לעבד את עבדת אהל מועד: 8 ואתה ובניך אתך השמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרטת ועבדתם עברת מתנה אתן את כהנתכם והור הקרב יומת: 8

ועל אלהי האנשים הרשעים האלה ואל תנעו בכל אשר להם פון חספו בכל חטאיהם: 27 ויעלו מעל משכן קרה דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נזבים פתח אלהיהם ונשיהם ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדעת כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: 29 אם כמוות כל האדם ימתו אלא ופקחת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריה אלה את יהוה: 31 Sheol h7585) ויהי בכלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע הארץ אשר תחתיהם: 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת תהיהם ואת כל האדם אשר לקרח ותכס עליהם הארץ ויאבדו וככל אשר להם חיים שאלה וידעתם כי נאזו האנשים מתוך הקהיל: 33 Sheol h7585) וככל ישראל אשר סכיבתיהם נסו לקלם כי אמרו פון תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאי יהוה ותأكل את החמושים ומאותם איש מקריביו הקשתרת: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 אמר אל אליעזר בן אהרן הכהן וירם את מהחתת מבין השרפה ואת האש זורה הלאה כי קדשו: 38 את מהחתות החטאיהם האלה בנפשתם ועשו אתם דקען פחים צפוי לモzech כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו וייהו לאות לבני ישראל: 39 ויהי אלעזר הכהן את מהחתות הנחשת אשר הקריבו השרפם וירקעום צפוי לモzech: 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש וזה אשר לא מזור אהרן הוא להתקיר קתרת לפני יהוה ולא יהיה קרחה וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממשרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המשם את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויבנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמו מטהו עדרה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את מהחתה והנפה עלייה אש מעל המזבח ושים קתרת ותולך יהוה אל העדה וכperf עליהם כי יצא הקצף לפני יהוה החל הנפה: 47 ויקח אהרן כאשר דבר מר משה וירץ אל תוך הקהיל והנה החל הנפה בעם ויתן את הקתרת וכיperf על העם: 48 ויעמד בין המתוים ובין החיים והתער

29 מכל מנהיגיכם תרימו את כל תרומות יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנהו: **30** ואמרת אליהם בהרימיכם את חלבו ממנהו ונחשב ללוים כתובות גן וכתבות יקם: **31** ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עברתכם באهل מועד: **32** ולא תשאו עליו חטא בהרימיכם את חלבו ממנהו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תموתו:

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **2** זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אלך פרה אדרמה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על: **3** ונתתם אתה אל אלעוז הכהן והוציא אתה אל מוחז למחנה ושחת אתה לפני: **4** ולקח אלעוז הכהן מדמה באצבעו וזה אל נכח פניו אهل מועד מדמה שבע פעמים: **5** ושרף את הפרה לעניינו את עריה ואת בשרה ואת דמיה על פרשה ישרת: **6** ולקח הכהן עז ארן ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: **7** וככש בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: **8** וחשוף אתה ייכבב בנדייו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: **9** ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מוחז למחנה במקום טהור והיתה לעדרת בני ישראל למשמרת למי נירה חטא הוא: **10** וככש האסף את אפר הפרה את בנדייו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגונן הניר בתוכם לחקתו עולם: **11** הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: **12** והוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: **13** כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכנן יהוה טמא ונכרתת הנפש החוא מישראל כי מי נירה לא זרך עליו טמא יהוד טמאתו בו: **14** זאת התורה אדם כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא כי יטמא בעצם אדם או בAKER יטמא שבעת ימים: **15** ולקחו לטמא מעבר שרפת החטאות נתן עליון מים וולקחו לטמא טהור וטבל במים איש טהור והזהר חיים אל כל': **18** ולקח אזוב וטבל בכל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בAKER: **19** וזה

VIDBER YEHVA AL AHREN VANI HANA NATHI LK AT MASHMERAH TORONOTU LK KLDI BNI ISRAEL LK NATHIM LMSHAHA VLBNEIK LK CHOK ULOM: **9** ZO YIHUA LK MKDASH HAKDRSHIM MN HASH CAL KDRBNM LCL MNHATM WLCL HTATAM WLCL ALSHNM ASHER YISHBO LI KDRSH KDRSHIM LK HAO VLBNEIK: **10** BKDRSH KDRSHIM HACBLNU CL ZCR YACBL ATOU KDRSH YIHUA LK: **11** ZO LK TORONOT MTHNM LCL TNOPHT BNI ISRAEL LK NATHIM VLBNEIK VLBNEIK AKR LCHUK ULOM CL THOR BBIYTK YACBL ATOU: **12** CL CHLB YIZHER WCCL CHLB TIROSH WDGN RASHIYIM ASHER YIHNU LI YIHUA LK YIHUA CL THOR BBIYTK YACBL ATOU: **13** BCOROI CL ASHER BAR BARDZIM ASHER YIBIAO LI YIHUA LK YIHUA CL THOR BBIYTK YACBL ATOU: **14** CL CHRM BISRAEL LK YIHUA: **15** CL PFT RHM LCL BSR ASHER YIKRIBO LI YIHUA BAADOM VBCBHAMAH YIHUA LK AKR PDEH TPDEH AT BCOR HAADOM VAT BCOR HVBHMA HTPMMA TPDEH: **16** VPFDOYO MBEN HDSH TPDEH BURCK CSF CHMST SKLIM BSQKL KDRSH USHRIM NRH HAO: **17** AK BCOR SHOR AO BCOR CSBH AO BCOR UZ LA TPDEH KDRSH HM AT DMM TOREK UL MZVACH VAT CHLB TMKSHR ASHE LRICH NIYACH LIYHOA: **18** VBSHRM YIHUA LK CHHOA HTPNFA VCSHK HYMZN LK YIHUA: **19** CL TORONOT KDRSHIM ASHER YIRMNO BNI ISRAEL LIYHOA NATHI LK VLBNEIK VLBNEIK AKR LCHUK ULOM BRIYAH MLCH ULOM HAO LFVN YIHUA LK VLRDVK AKR: **20** VYAMER YIHUA AL AHREN BARDZIM LA TANHL VCHLK LA YIHUA LK BTOCIM ANI CHLKNC VNOHALTK BTOK BNI ISRAEL: **21** VLBNEI LIY HANA NATHI CL MUSHR BISRAEL LNCHLA CHLF UBDRTHM ASHER HM UBDIM AT UBDRTH AHEL MOUD: **22** VOLAI IKRIBO UD BNI ISRAEL AL AHEL MOUD LSATA CHTA LOMOT: **23** VUBDR HLYI HAO AT UBDRTH AHEL MOUD VDHM YISHAU UNOM CHKHT ULOM LDHZICM VBTOK BNI ISRAEL LAI YINHALO NCHLA: **24** CI AT MUSHR BNI ISRAEL ASHER YIRDVO LIYHOA HTPNFA NATHI LLIM LNCHLA UL CN AMRTOI LHM BTOK BNI ISRAEL LA INCHLAU NCHLA: **25** VIDBER YIHUA AL MSH LAMAR: **26** VOLAI VNBDR HLYIM TDRCR VAMRT ALHIM CY TKHMO MATH BNI ISRAEL AT HLYIM TDRCR VAMRT ALHIM CY TKHMO MATH BNI ISRAEL MNHNU TORONOT YIHUA MUSHR MN HUMSHR: **27** VNOHALB LCM TORONOTCM DRDN MN HNRN VCMALAH MN HIKB: **28** CN TRIMO NM AMHM HTPNFA YIHUA MCCL MUSHRICM ASHER TKHMO MATH BNI ISRAEL VNOHALM MNHNU AT TORONOT YIHUA LA AHREN HCKHN:

טההר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וככbs בנדיו ורוחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא תחתה הנפש ההוא מותק הכהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זורק עליו טמא הוא: 21 והויה להם לחקת עולם ומהז מי הנדה יכbs בנדיו והגע בני הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע

בו הטמא יטמא והנפש הנגעה תטמא עד הערב:

20

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדר הראשון ושב העם בקדש ותמת שם מרמים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקחלו על משה ועל אהרן: 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ولو גענו בנווע אחינו לפניו יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהלה יהוה אל המדבר זהה למות שמן ובעירנו: 5 ולמה העליתנו מצרים להביאו אנתו אל המקומות הרע הזה לא מקום זרע ותאה גען ורמון ומים אין לשאות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הכהל אל פתח האל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המשחה והכהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תחת את העם זהה בידי והחרמת את ערכיהם: 9 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויתרם אותם ואת ערכיהם ויקרא שם המקום חרמה: 10 ויסעו מתר הדרך ים סוף לשבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרכ: 11 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו מצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחת הקלקל: 12 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 13 ויבא העם אל משה ויאמרו חטפנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ותפלל משה بعد העם: 14 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והוא כל הנשור וראה אותו וחי: 15 ויעש משה נשחנת וישראל על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביס אל נשח הנחש וחי: 16 וירדו מצרים ולאבתינו: 17 ונצעק אל יהוה וישמעו קלנו וישלח מלך ואינו מצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: 18 ונעברה נא בארץך בלבד לא נטה ימין ובכרם ולא נשחה מי באך דרך המלך נכל לא נטה ימין ושמאל עד אשר עבר גבולך: 19 ויאמר אליו אדורם לא תעבר כי פן בחרב יצא לקראתך: 20 ויאמרו אליו בני

21

וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממו שב: 2 וירד ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תחת את העם זהה בידי והחרמת את ערכיהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויתרם אותם ואת ערכיהם ויקרא שם המקום חרמה: 4 ויסעו מתר הדרך ים סוף לשבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרכ: 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו מצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחת הקלקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטפנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ותפלל משה بعد העם: 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והוא כל הנשור וראה אותו וחי: 9 ויעש משה נשחנת וישראל על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביס אל נשח הנחש וחי: 10 וירדו מצרים ולאבתינו: 11 ונצעק אל יהוה וישמעו קלנו וישלח מלך ואינו מצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: 12 ונעברה נא בארץך בלבד לא נטה ימין ובכרם ולא נשחה מי באך דרך המלך נכל לא נטה ימין ושמאל עד אשר עבר גבולך: 13 ממש נסעו ויחנו בעדי העברים במדבר אשר על פני מואב ממורחה המשם: 14 ממש נסעו ויחנו בנחל זרד: 15 ממש נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול הארץ כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין הארץ: 16 על כן יאמר

השדה ובכלך בן צפור מלך למוֹאָב בעת ההוא: ⁵ ווַיְשַׁלֵּח
 מלכים אל כלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ
 בני עמו לקרו לא לאמיר הנה עם י'זא ממצרים הנה
 בסה את עין הארץ והוא ישב מלוי: ⁶ ועתה לכה נא
 ארחה לי את העם הזה כי עצום הוא מני אoli אוכל נכה
 בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעת את אשר תברך מברך
 ואשר תאר זיאר: ⁷ ווַיָּלִיכוּ זָנוֹבָא וְקָנִי מִדְיָן וְקָסְמִים
 בידם ויבאו אל כלעם וירבו אליו דברי בלק: ⁸ ווַיֹּאמֶר
 אליהם לנוֹפה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר
 הוה אלוי ושבו שרי מואב עם כלעם: ⁹ ווַיָּבֹא אליהם אל
 כלעם ויאמר מי האנשים האלה עמד: ¹⁰ ווַיֹּאמֶר כלעם
 אל האלים בלק בן צפור מלך מואב שלח אליו: ¹¹ הנה
 העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לך קבה
 לי אתו אoli אוכל להלهم בו גורשו: ¹² ווַיֹּאמֶר אליהם
 אל כלעם לא תלך עמם לא תאר את העם כי ברוך
 הוא: ¹³ ווַיָּקַם בלבם בCKER ויאמר אל שרי בלק לכיו אל
 ארצכם כי מאן יהוה לתחתי להליך עמוקם: ¹⁴ ווַיָּקַם שרי
 מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלבם הליך עמנוי: ¹⁵
 ווַיָּסַף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מלאה: ¹⁶
 ויבאו אל כלעם ויאמרו לו כי אמר בלק בן צפור אל נא
 תמנע מהליך אליו: ¹⁷ כי כבד אכבד מאד וככל אשר
 התאמר אליו עשה ולכה קבה לי את העם הזה: ¹⁸ ווַיַּעֲשֵׂה
 כלעם ויאמר אל עברך בלק אם יתנו לי בלק מלא ביתו
 כסף וזהב לא אוכל לעברך את פי יהוה אלהי לעשות
 קטנה או גודלה: ¹⁹ ווַיַּעֲתֵה שבו נא בזה נם אתם הלילה
 ואדרעה מה יסף יהוה דבר עמי: ²⁰ ווַיָּבֹא אליהם אל
 כלעם לילה ויאמר לו אם לקרו לך באו האנשים קום
 לך אתם ואיך את הדבר אשר אדרך אליך אותו תעשה: ²¹
 ויקם בלבם בCKER ויחבש את אתו וילך עם שרי מואב:
 ויהחר אף אליהם כי הולך הוא ויתיצב מלך יהוה
 בדרך לשטן לו והוא רכב על אתו ושני געריו עמו: ²²
 ותרא האتون את מלך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה
 בירדו ותת האتون מן הדרך ותלך בשדה ויר בלבם את
 האتون להטטה הדרך: ²⁴ ויעמד מלך יהוה במשועל
 הכרמים גדר מזה ונדר מזה: ²⁵ ותרא האتون את מלך
 יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רניל בלבם אל הקיר
 ויסף להכתה: ²⁶ וויסף מלך יהוה עברו ויעמד במקום
 צד אשר אין דרך לננות ימין ושמאל: ²⁷ ותרא האتون
 בספר מלחת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון:
 וואشد הנחלים אשר נתה לשטה ער ונשען לנבל
 מוֹאָב: ¹⁶ ומשם באלה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
 אסף את העם ואתנה להם מים: ¹⁷ או ישר ישראל את
 השירה הזאת עלי באר ענו לה: ¹⁸ באר חפרה שרים
 כrhoה נדיibi העם במקוק במשעתם וממדבר מתנה: ¹⁹
 וממתנה נחליאל ומהניאל במוות: ²⁰ ומימות הדניא אשר
 בשדה מואב ראש הפנסנה ונשקפה על פני הרישמן: ²¹
 וישלח ישראל מלכים אל סיכון מלך האמרי לאמר: ²²
 עברה בארץ לא נטה בשדה ובכרם לא נשטה מי
 באר בדרך המלך נלק עד אשר עבר נבלך: ²³ ולא
 נתן סיכון את ישראל עבר בנבלו ויאסף סיכון את כל
 עמו ויצא לקרת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם
 בישראל: ²⁴ ויכחו ישראל לפני חרב ויירש את ארצו
 מארנן עד יבק עד בני עמן כי ענו בנובל בני עמן: ²⁵ וijk
 ישראל את כל הערים האלה ויבא ישראל בכל ערו
 האמרי בחשבון ובכל בנתיה: ²⁶ כי חשבון עיר סיכון
 מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח
 את כל ארצו מידו עד ארנן: ²⁷ על כן יאמרו המשלים
 באו החשבון תבנה ותគונן עיר סיכון: ²⁸ כי אש יצאה
 מחשבון להבה מקריות סיכוןأكلה עיר מואב בעלי
 במות ארנן: ²⁹ אוילך מואב אבדה עם כמושנתן בינו
 פליטם ובנתיו בשביות למלך אמרי סיכון: ³⁰ ונירים אבד
 חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מירבבא: ³¹
 וישב ישראל בארץ האמרי: ³² ווישלח משה לרניל את
 יער וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם: ³³ וויפנו
 ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן ל夸ראתם הוֹא
 וכל עמו למלחמה אדרעי: ³⁴ ויאמר יהוה אל משה אל
 תירא אותו כי בידך גתת אותו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון: ³⁵ ויכו אותו ואת בינו ואת כל עמו עד בלתי
 האשair לו שידי ויירש את ארצו:

22 ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מואב מעבר
 לירדן ירחו: ² ווירא בלק בן צפור את כל אשר עשה
 ישראל לאמרי: ³ וויר מואב מפני העם מאר כי רב הוא
 וקץ מואב מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מואב אל זקניהם מדין
 עתה יהלחכו הקhal את כל סביבתינו כלכך השור את ירכ

קבה אל ומה אוזם לא עם יהוה: 9 כי מראש צרים ארנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנויים לא יתחשב: 10 מו מה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל המת נפשי מות ישרים ותהי אחריתך כמהו: 11 ויאמר בלק אל בלבעם מה עשית לי לקב איבוי לקחתך והנה ברכת ברך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי אותו אשרם לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נאathi אל מקום אחר אשר תראננו משם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: 14 ויקחיו שדה צפים אל ראש הפסגה ובין שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק החיצב כה על עלך ואנכי אקריה כה: 16 ויקיר יהוה אל בלבעם וישם דבר בפיו ויאמר שב אל בלק וכח דברך: 17 ויבא אליו והנו נצב על עלהו ושדי מואב אותו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: 18 ויאש משלו ויאמר קום בלק ושמע האינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל ויכוב ובן אדם ויתנהם ההוא אמר ולא עשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברך لكחתך וברך ולא אישינה: 21 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהי עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוצאים ממצדים כתועפת ראמ לו: 23 כי לא נחש בע יעקב ולא קסם בישראל כעת אמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: 24 חן עם כלביה יקום וכאריו יתגשא לא ישב עד יאלט טרפ ודם חללים ישתח: 25 ויאמר בלק אל בלבעם נס קב לא תקבנו נס ברך לא תברכנו: 26 וייען בלבעם ויאמר אל בלק הלא דברת אליך לאמר כל אשר ידרבר יהוה אותו עשה: 27 ויאמר בלק אל בלבעם לכח נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעני האלים וקתו לי משם: 28 ויקח בלק את בלבעם ראש הפעור נשקי על פניו היישמן: 29 ויאמר בלבעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בלק כאשר אמר בלבעם ויעל פר ואיל במזבח:

24 וירא בלבעם כי טוב בעני יהוה לברך את ישראל ולא הلك כפעם בפעם לקרה נחשים ושת אל המדבר פניו: 2 וישא בלבעם את עינוי וירא את ישראל שכן לשכתיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 ויאש משלו ויאמר נאם בלבעם בנו בעיר ונאם הנבר שם העין: 4 נאם שנמע אמרי אל אשר מוחזה שדי יהוזה נפל ונלי עינים: 5 מה לה ארה לי יעקב ולכח עצמה ישראל: 8 מה אكب לא את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלבעם ויחר אף בלבעם ויך את הארון במקל: 28 ויפתח יהוה את פי הארון ותאמר לבbum מה עשו לך כי היכתנו זה שלש רגליים: 29 ויאמר בלבעם לאחונ כי התעללת בך לו יש חרב בידיך עתה הרונית: 30 ותאמר הארון אל בלבעם הלו אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה הacsen הסכני לעשות לך והיא אמר לא: 31 ויגל יהוה את עני בלבעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרכו שלפה בידו וקיד ווישתו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה היכית את אתנך זה שלוש רגליים הנה אנכי יצאת לשטן כי ריט הדרך לנדי: 33 ותראני הארון והט לפני זה שלש רגליים אולי נטהה מפני כי עתה גם אתה הרכני ואתה החיה: 34 ויאמר בלבעם אל מלאך יהוה החטא כי לא ידעת כי אתה נצב לקרأتي בדרך ועתה אם רע בעניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל בלבעם לך עם האנשים ואפס את הדברך אשר אדריך אתך תדבר וילך בלבעם עם שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלבעם ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על נבול ארנן אשר בקצת הנבול: 37 ויאמר בלק אל בלבעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אליו האמנם לא אוכל בבדך: 38 ויאמר בלבעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכוא אוכל דבר מאומה הדברך אשר ישם אלהים בפיו אדריך: 39 וילך בלבעם עם בלק ויבאו קריית החוץ: 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח בלבעם ולשרים אשר אותו: 41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלבעם ויעלה במוות בעל וירא ממש קצת העם:

23 ויאמר בלבעם אל בלק הנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלבעם ויעל בלק ובלבעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלבעם לבלק החיצב על עלהך ואלכה אולי יקרה יהוה לקרأتي ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: 4 ויקר אלהים אל בלבעם ויאמר אליו את שבעה המזבחת ערכתו ואעל פר ואיל במזבח: 5 ווישם יהוה דבר בפי בלבעם ויאמר שוב אל בלק וכח דברך: 6 ווישב אליו והנה נצב על עלהו הוא וככל שרי מואב: 7 ויאש משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהחררי קדם לכחה ארה לי יעקב ולכח עצמה ישראל: 8 מה אكب לא

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מותך העדה ונכח רמה בידו: 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבבה וידרך את שנייהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה והעוצר המגפה מעל בני ישראל: 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בחוכם ולא כלתי את בני ישראל בקנאי: 12 לכן אמר הנני נתן לך את בריתו שלום: 13 וזה יהיה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכח אשר הכה את המדינה זמרי בן סלוֹן נסיא בית אב לשםuni: 15 ושם האשה המכח המדינה כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 צרור את המדרינים והכיחם אותם: 18 כי צררים הם לכם בנכלייהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נסיא מדין אחות המכח ביום המגפה על דבר פעור:

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: 2 Shawot ר' ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבותם כל יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם עברת מואב על ירדן ירחו לאמר: 4 מבן עשרים ראובן חנוך משפחת החנכי לפלאו משפחת הפלאי: 5 ראובן בכור ישראל בני הייצאים מארץ מצרים: 6 ראובן בכור ישראל בני לחצון משפחת החצוני לכרמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראווני והוא פקדיהם שלשה וארכבים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובני פלאו אליאב: 9 ובני אליאב נمواל ודרון ואבירם הוא דתן ואבירם קדרואי העדה אשר הצוו על משה ועל אהרן בעדרת קרח בהצאתם על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאותים איש וധיו לנו: 11 ובני קרח לא מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנمواל משפחת הנمواלי לימיון משפחת הימני ליכין משפחת היכני: 13 לזרח משפחת הזרח לשאול משפחת השאול: 14 אלה משפחת השמעני שניהם ועשרים אלף ומאותים: 15 בני גדר למשפחתם לצפון משפחת הצפוני ועדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהל מועד: 7 וירא

tabo אהליך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנהלים נטו כננת עלי נחר כאלהים נטע יהוה כארזים עלי מים: 7 يول מים מדליו וזרעו במים רביבים וירם מגאנ מלכו ותנסא מלכתו: 8 אל מוציאו ממצדים כתועפת ראמ ל' יאלל גנים צרי ועצמותיהם יגרם וחציו מיחץ: 9 כרע שככ כארוי וכלביא מי יקימנו מברכךיך ברוך ואדריך אדריך: 10 ויחדר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ואמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך וזה שלש פעמים: 11 ועתה ברחה לך אל מקוםך אמרתיך כבד אכברך והנה מנעד יהוה מכבוד: 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא נם אל מלאכיך אשר שלחת אליו דברתינו לאמר: 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף זהב לא אוכל לעבר אתה פי יהוה לעשות טובך או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדריך: 14 ועתה חנני הולך לעמך באחריות חיים: 15 אייעץך אשר יעשה העם הזה לעמך בער ונאם הגבר שתם וישא משלו ויאמר נאם בלעם בער ונאם הגבר שתם העין: 16 נאם שמע אמריך אל וידע דעת עליון מוחזה שדי יהוזה נפל ונלו עינים: 17 אראנו ולא עטה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מייעקב וקם שבט מישראל ומהץ פאי מואב וקרקר כל בני שת: 18 וזהו אדרום ירש והיה ירשה שער איביו וישראל עשה חיל: 19 וירד מייעקב והאביד שריד מער: 20 וירא את מלך וישא משלע ויאמר ראשית גנים עמלך ואחריתו עdry אבד: 21 וירא את הקני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושדים בסלע קנק: 22 כי אם יהוה לבער קין עד מה אשר תשבך: 23 וישא משלו ויאמר אווי מי יהוה משמו אל: 24 וצדים מיד כתים וענו אשור וענו עבר ונם הוא עdry אבד: 25 ויקם בלעם וילך וישב במקום ובלק הולך לדרכו:

25 וישב ישראל בשטחים ויחל העם לzonot אל בנות מואב: 2 ותקראן לעם לובחי אלהיון ויאכל העם וישתחוו לאלהיון: 3 וצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה ננד השם וישב חרון אף יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינה לעני משה ולעני כל עדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהל מועד: 7 וירא

לימנה משפחת הימנה לישוי משפחתי היישי לברעה משפחתי הבריש: 45 לבני ברעה לחבר משפחתי החברי למלכיאיל משפחתי המלכיאיל: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחתי בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם לייחזאל משפחתי היחזאל לנוןו משפחתי הנונו: 49 לייצר משפחתי היוצר לשלם משפחתי השלמי: 50 אלה משפחתי נפתלי למשפחתם לפקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף אלף: שבע מאות ושלשים: 52 והוא בר יהוה אל משה לאמר: 53 אלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמונה: 54 לרבות הרבה נחלתו: 55 אך בנורול יחלק את הארץ לשמות מטות נחלתו: 56 על פי הנורול תחלק נחלתו בין רב אבותם ינחלו: 57 ואלה פקודי הלו למשפחתם לנרשון משפחתי הנרשוני לכהה משפחתי הקהתי למורי משפחתי המרדי: 58 אלה משפחתי לוי משפחתי הלבני משפחתי החברני משפחתי המחליל משפחתי המושי משפחתי הקורי וקהת הولد את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללי במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם: 60 ווילוד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זורה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדים שלשה ועשרים אלף צור מבן חדש ומעלה כי לא התפקיד בתחום בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתחום בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבה מואב על ירדן ירחו: 64 ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפה ויושע בן נון:

27 ותקרבה נבות צלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה למשפחתי מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחללה נעה ותגללה ומילכה ותרצתה: 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיכם וכל העדה פתחה אهل מועד לאמר: 3 אבינו מות במדבר והוא לא היה בתחום העדה הנועדים על יהוה בעדרת קרח כי בחטאו

לחני משפחתי החני לשני משפחתי השני: 16 לאזני משפחתי האזני לנערו משפחתי העירי: 17 לאזרוד משפחתי האזרודיל לאראלי משפחתי האראלי: 18 אלה משפחתי בני גנד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחתי השלני לפrix משפחתי הפרציז לזרוח משפחתי הזרחי: 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחתי החצרני לחמול משפחתי החמולוי: 22 אלה משפחתי יהודה לפקדים ששה ושביעים אלף וחמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחתי התולעי לפואה משפחתי הפואנו: 24 לישוב משפחתי היושובי לשמרן משפחתי השמרני: 25 אלה משפחתי יששכר לפקדים ארבעה וששים אלף ושלש מאות: 26 בני זבולון למשפחתם לסדר משפחתי הסדרי לאלוון משפחתי האלוי ליחלאל משפחתי היחלאל: 27 אלה משפחתי הובולני לפקדים ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחתי המכרי ומיכיר הולד את נלעד לנלעד משפחתי הגולדי: 30 אלה בני נלעד איעזר משפחתי האיעזרו ושםם משפחתי השכמי: 32 ושמידע משפחתי השמידע וחפר משפחתי החפריו: 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחללה ונעה חנלה מלכה ותרצתה: 34 אלה משפחתי מנשה ופקדים שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשוטלח משפחתי השוטלחו לבכר משפחתי הבכרי לתחן משפחתי התחני: 36 ואלה בני שותלה לערן משפחתי הערני: 37 אלה משפחתי בני אפרים לפקדים שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימין למשפחתם לבלע משפחתי הבלע לשביל משפחתי האשבליל לאחים משפחתי האחיםמי: 39 לשופום משפחתי השופמי לחופם משפחתי החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחתי הארדי לעעמן משפחתי הנעמי: 41 אלה בני בנימין למשפחתם לפקדים חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחתם: 43 כל משפחתי השוחמי לפקדים ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם

לכבר אחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואთ הכבש
השני תעשה בין העربים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליהוה: 9 ובוים השבת שני כבשים בני
שנה תמיימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונesco: 10 עלת שבת בשבותו על עלת התמיד ונסכה:
11 ובראשי חדשים תקריבו עליה ליהוה פרים בני
בקר שניים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים: 12
ושלש עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: 13
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד
ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבר האחד
עליה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכהם חצי ההין
יהיה לפר ושלשת ההין לאיל ורביעת ההין לכבר יין
זאת עלת חדש בחודשו לחדרי השנה: 15 ושביר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד ועשה ונesco: 16
ובחדש הראשון בארכעה עשר יום לחדר פסח ליהוה:
17 ובחמשה עשר יום לחודש הוזה חוג שבעת ימים מצות
אכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 19 ובהקרבתם אשה עליה פרים בני בקר
שניים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמיימים יהיו
לכם: 20 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל העשו: 21 עשרון עשרון תעשה
לכבר האחד לשבעת הכבשים: 22 ושביר חטא אחד
לכפר עליהם: 23 מלבד עלת הבקר אשר עלת התמיד
תעשו את אלה: 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים להם
אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונesco: 25
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
לייהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו: 27 ובהקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שניים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: 28
ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון עשרון לכבר האחד
לשבעת הכבשים: 30 שביר עזים אחד לכפר עליהם:
31 מלבד עלת התמיד ומנהתו תעשו תמיימים יהיו לכם
ונסכהם:

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ים תרואה יהיה לכם:

מת ובנים לא היו לו: 4 ולמה יגער שם אבינו מתוק
משפחתו כי אין לו בן תמה לנו אהזה בתוך אחוי אבינו: 5
ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל
משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן להם
אחות נחלה בתוך אחוי אביהם והעbara את נחלה אביהם
לדין: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי מוות ובן
אין לו והעbara את נחלהו לבתו: 9 ואם אין לו בת
ונחלה לאחיו אביו: 10 ואם אין אחיהם לאביו ונחלה את
נחלהו לשארו הקרבן אליו ממשפחתו וירוש אותה והיתה
לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 11
ויאמר יהוה אל משה עללה אל הר העברים זהה וראה
את הארץ אשר נתנו לבני ישראל: 12 וראיתה אתה
ונאספה אל עמיך נם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך: 13
כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני
במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 14 וידבר
משה אל יהוה לאמר: 15 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
בשר איש על העדה: 16 אשר יצא לפניהם ולא פניהם
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה
כצאן אשר אין להם רעה: 17 ויאמר יהוה אל משה קח
לק את יהושע בן נון אש אשר רוח בו וסמכת את ידך
עליו: 18 והעמדת אותו לפניו אלעזר הכהן ולפניהם
העדה וציויתה אותו לעיניהם: 19 וננתה מהדורך עליו
למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 20 ולפניהם אלעזר הכהן
יעמד ושאל לו במשפט האורים לפניו יהוה על פיו יצאו
על פיו יבוא הוא וככל בני ישראל אליו ובל העדה: 21
ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמדתו
לפניו אלעזר הכהן ולפניהם כל העדה: 22 ויסמך את ידיו
עליו ויצוותו כאשר דבר יהוה ביד משה:

28 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאי ריח ניחח תשמרו
להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר
תקריב ליהוה כבשים בני שנה תמיימים שניים ליום עללה
תמיד: 4 את הכבש אחד העשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין העARBים: 5 וועשירות האיפה סלת למנה
בלולה בשמן כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשה
בהר שני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונesco רביעת ההין

2 ועשיתם עליה ליריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים : 3 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל : 4 ועשרון אחד לכבר השם לשבעת הכבשים : 5 וועיר עזים אחד חטא את לכפר עליהם : 6 מלבד עלת החדש ומנהתה ועלת התמיד ומנהתה ונסכיהם כמשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 7 ובבשור לחדר המשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 8 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכה לא תעשי : 9 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה תמיימים יהיו לכם : 10 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים את ליל האחד : 11 שעיר עזים אחד לכבר השם לשבעת הכבשים : 12 ובחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא ונסכיהם : 13 ובבחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודת לא תעשו וחנתם חן ליריח שבעת ימים : 14 ובקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליריח פרים בני שנה בקר שלשה עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים יהיו : 15 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט האחד לשולש עשר פרים שני עשרנים ליאיל האחד לשני האלים : 16 וועיר עשרון לכבר השם לארכעה עשר כבשים : 17 שעיר עזים אחד חטא את מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה : 18 וביום השני בקר שניים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 19 ומנהתם ונסכיהם נדרה ואשרה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה ואשרה אסורה בבית אביה בנויריה : 20 ושמע אביה את נדרה ואשרה אסורה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה ואשרה אסורה כל נדרה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום : 21 וקמו כל נדרה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום : 22 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדרה ואשרה אשר אסורה על נפשה לא יקום וירוח יסלח לך כי הניא אביה אסורה על נפשה לא יקום ואשרה אסורה על נפשה יסלח לך כי הניא אביה אתה : 23 ואם היו תהיה לאיש ונדרה עלייה או מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה : 24 ושמע אישתך ביום שמעו והחריש לה וקמו נדרה ואשרה אשר אסורה על נפשה יקמו : 25 ואם ביום שמע אישתך יניא אותה והפר את נדרה אשר עלייה ואת מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה יסלח לה : 26 וונדר אלמנה גורשה כל אשר אסורה וירוח יסלח לה : 27 וונדר אלמנתך גורשה כל אשר אסורה על נפשה יקום עלייה : 28 ואם בית אישתך נדרה או אסורה אשר על נפשה בשבעה : 29 ושמעו אישתך והחריש לה לא גניא אתה וקמו כל נדרה וכל אסר אשר אסורה על גניא אתה וקמו כל נדרה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום : 30 ואם הפריך את אישתך נדרה ולאסר נפשה לא יקום אישתך כל מוצאת שפתיה לנדרה ולאסר נפשה לא יקום אישתך הפרם וירוח יסלח לה : 31 כל נדר וכל שבעת אסר

30 וידבר משה אל ראשי המתו לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה : 2 איש כי ידר נדר ליריח או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יהל דברו ככל היצא מפיו יעשה : 3 ואשה כי תדר נדר ליריח ואשרה אסורה בבית אביה בנויריה : 4 ושמע אביה את נדרה ואשרה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה ואשרה אסורה כל נדרה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום : 5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדרה ואשרה אשר אסורה על נפשה לא יקום וירוח יסלח לך כי הניא אביה אסורה על נפשה לא יקום ואשרה אסורה על נפשה יסלח לך כי הניא אביה אתה : 6 ואם היו תהיה לאיש ונדרה עלייה או מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה : 7 ושמע אישתך ביום שמעו והחריש לה וקמו נדרה ואשרה אשר אסורה על נפשה יקמו : 8 ואם ביום שמע אישתך יניא אותה והפר את נדרה אשר עלייה ואת מבטה שפתיה אשר אסורה על נפשה יסלח לה : 9 וונדר אלמנה גורשה כל אשר אסורה וירוח יסלח לה : 10 ואם בית אישתך נדרה או אסורה על נפשה יקום עלייה : 11 ואם ביום שמע אישתך נדרה או אסורה אשר על נפשה בשבעה : 12 ושמעו אישתך והחריש לה לא גניא אתה וקמו כל נדרה וכל אסר אשר אסורה על גניא אתה וקמו כל נדרה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום : 13 ואם הפריך את אישתך נדרה ולאסר נפשה לא יקום אישתך כל מוצאת שפתיה לנדרה ולאסר נפשה לא יקום אישתך הפרם וירוח יסלח לה : 14 כל נדר וכל שבעת אסר

אל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים : 15 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל : 16 ועשרון אחד לכבר השם לשבעת הכבשים : 17 שעיר עזים אחד חטא את לכפר עליהם : 18 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכה לא תעשי : 19 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה תמיימים יהיו לכם : 20 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים את ליל האחד : 21 שעיר עזים אחד לכבר השם לארכעה עשר כבשים : 22 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכת עבודת לא תעשו וחנתם חן ליריח שבעת ימים : 23 ובקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליריח כל מלאכה לא תעשי : 24 ומנהתם ונסכיהם לפרט אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 25 ושביע עזים אחד חטא את מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה : 26 וביום השלישי פרים בני שנה בקר שניים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 27 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכת עבודת לא תעשו וחנתם חן ליריח כל מלאכת עבודת לא תעשי : 28 ומנהתם ונסכיהם לפרט אילם וכל כבשים במสภาพם כמשפטם : 29 ושביע עזים אחד חטא את מלבד עלת

את משה: 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטוהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וככbstם בנדיכם ביום השבעה וטהרתם ואחר תבאו אל המנהה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שא את ראש מלכות השבי באדם ובבמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלוכה בין תפשי המלחמה הייצאים לצבאו ובין כל העדה: 28 והרמות מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה הייצאים לצבא אחד נפש מהמש המאות מן האדם ומון הבקר ומון החמורים ומון הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתת לאלעזר הכהן תרומות יהוה: 30 וממחצית בני ישראל תקח אחד אחיו מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומון הצאן מכל הבהמה נתתת אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה בידיו: 32 וזה המלוכה יתר הבז אשר בזוועם הצבא צאן שיש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: 33 ובבקר שניים ושבעים אלף: 34 וחמורים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משבכ זכר כל נפש שניים ושלשים אלף: 36 ותהי המלחזה חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעה אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המקס ליהוה מן הצאן שיש מאות חמיש ושבעים: 38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכם ליהוה שניים ושבעים: 39 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומכם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 וויתן משה את מקס תרומות יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חזה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מלחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעה אלפיים וחמש מאות: 44 ובבקר ששה ושלשים אלף וחמש מאות: 45 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם אלף: 47 ויקח משה ממחצית בני ישראל את ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומון הבהמה וויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרכבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא נשואות שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך הצבא הבאים למלחמה זאת חקתו התורה אשר צוה יהוה

לענת נפש אישת יקימנו ואישה יפרנו: 14 ואם החרש יחריש לה אשה מיום אל יום והקם את כל גדריה או את כל אסירה אשר עליה הרים אתם כי החרש לה ביום שמעו: 15 ואם הפר יפר אתם אחריו שמעו ונשא את עונה: 16 אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בגעירה בית אביה:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המודינים אחר התספַּא עלייך: 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם לצבא וייהו על מדין לתנת נקמת יהוה במדין: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטבח ישראל תשלהו לצבא: 5 וימסרו מalto ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתכם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדרות והצערות התרועה בידיו: 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגנו כל זכר: 8 ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמטם ואת כל מקניהם ואת כל חולם בזוועם: 10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלוכה באדם ובבמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ועל עדת בני ישראל את השבי ואת המלוכה ואת השלל אל המנהה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירדו: 13 וויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשי אי הדרה לקראתם אל מוחוץ למנהה: 14 ויקצף משה על פקדיו החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחזה: 15 ויאמר אליהם משה החיתם כל נקבה: 16 הן הנה הוי לבני ישראל בדבר בלם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדרת יהוה: 17 ועתה הרנו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש לMSCב זכר החייו לכם: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משבכ זכר החייו לכם: 19 ואתם חנו מוחוץ למנהה שבעת ימים כל הרן נפש וכל נגע בחולל תחתטאו ביום השלישי וכבום השבעה וכל כל עץ תחתטאו: 20 וכל בנך וכל כל עור וככל מעשה עזם אתם ושביכם: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקתו התורה אשר צוה יהוה

והלא כי באה נחלתו אלינו מעבר הירדן מזרחה : 20
 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה : 21 ועבר לכם כל חלוין את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו : 22 ונכבהה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והיותם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחוזה לפני יהוה : 23 ואם לא העשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו החטאכם אשר תמצאו אתם : 24 בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לנצחם והיצא מפייכם העשו : 25 ויאמר בני נד ובני רואבן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה : 26 טפנו נשנו מקנו וככל מהחנתנו יהיו שם בערי הגלעד : 27 ועבדיך עברו כל חלוין צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשיו אבות המתוות לבני ישראל : 29 ויאמר משה אליהם אם יעברו בני נד ובני רואבן אתכם את הירדן כל חלוין למלחמה לפני יהוה ונכבהה הארץ לפניכם וחתחם להם את ארץ הגלעד לאחוזה : 30 ואם לא יעברו חלויזים אתכם ונאהו בתוככם בארץ כנען : 31 ויענו בני נד ובני רואבן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן עשה : 32 נחנו נעבר חלויזים לפני יהוה ארץ כנען ואנו אחוזת נחלנו מעבר לירדן : 33 ויתן להם משה לבני נד ולבני רואבן ולהצטי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סירון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבולה ערי הארץ סביב : 34 ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערער : 35 ואת עתרת שופן ואת יער וינבהה : 36 ואת בית נמרה ואת בית הדרן ערי מבצר ונדרת צאן : 37 ובני רואבן בנו את חשבון ואת אלעלוא ואת קרייטים : 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות הערים אשר בננו : 39 וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדיה וילכדה וירוש את האמרי אשר בה : 40 ויתן משה את הגלעד למכير בן מנשה וישב בה : 41 ויאיר בן מנשה הלק וילכד את חותיהם ויקרא אהן חות יאיר : 42 ונכח הלק וילכד את קנות ואת בניתה ויקרא לה נכח בשמי :

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן : 2 ויכתב משה את מוצאיםם למשיעיהם על פי יהוה ואלה מסיעיהם לモצאיםם : 3

איש : 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל זב אצעודה וצמיד טבעת עגיל כמו לו כפר על נפשתו לפניו יהוה : 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוב מתם כל כלי מעשה : 52 וויהי כל זב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי אלפיים ומאת שרי המאות : 53 אנשי הצבא בזווע איש לו : 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוב מאת שרי אלפיים והמאות ויבאו אותו אל האهل מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה :

32 ומקנה רב היה לבני רואבן ולבני נד עצום מאד ויראו את ארץ יזרעאל ואת ארץ גלעד והנה המקומות מקומ מקנה : 2 ויבאו בני נד ובני רואבן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשייאי העדה לאמר : 3 עטרות וריבון ויוצר נמרחה והשבחן ואלעהלה ושבם ונבו ובען : 4 הארץ אשר הכהן יהוה לפני עתה ישראל ארץ מקנה הוא ולבידך מקנה : 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה אל העברנו את הירדן : 6 ויאמר משה לבני נד ולבני רואבן האחים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה : 7 ולמה חנו לנו את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 8 כה עשו אחיםם בשלוחו אתם מקדש ברנע לראות הארץ : 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ונניאו את לב בני ישראל לבלחוי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 10 ויהר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם לזכך ולי יעקב כי לא מלאו אחרי : 12 בלתי כלב בן יפנה הקניין יהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : 13 ויהר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד הם כל הדור העשה הרע בעני יהוה : 14 והנה קממת תהתקת אחיםם תרבות אנשים חטאיהם לسفות עד על חרון אף יהוה אל ישראל : 15 כי תשובן מאחריו ויסוף עד לתניהם במדבר ושחטים לכל העם הזה : 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקנו פה וערבים לטפנו : 17 ואחננו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ : 18 לא נשוב אל בתינו עד התנהל בני ישראל איש נחלתו : 19 כי לא נהיל אתם מעבר לירדן

בullenן דבלטומה: 47 ויסעו מעלמן דבלטומה ויתנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויתנו בערבת מואב על ירדן יrhoו: 49 ויתנו על הירדן מבית היושט עד אבל השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יrhoו אמר: 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן מפניكم אל ארץ כנען: 52 והורשתם את כל לישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיהם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: 53 והורשתם את הארץ לרשות אהה: 54 והתחלתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשות אהה: 55 ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הנורל לו יהוה למאות אבחיכם תנחלו: 56 ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצניהם בצדיכם וצררו אחיכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: 56 והיה כאשר דמיות לעשות להם אעשה לכם:

34 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה הארץ כנען לנבלתיה: 3 וזהו לכם פאת נגב מדבר צן על ידי אדום והוא לכם נבול נגב מוקצת ים המלח קדרה: 4 ונסב לכם הנבול מנגב למלחה עקרבים ו עבר צנה והיה הוציאו מנבולם ברכען ויצא חצר אדר ו עבר עצמאה: 5 ונסב הנבול מעצמן נחלה מצרים והיו תוכאתיו הימה: 6 ונבולם וזהו לכם הים הנדול ונבול זה היה לכם הדר הדר: 8 מהר ההר התא לבא חמת והיו תוכאתיו חצר עין זה צדרה: 9 ויצא הנבול זפרנה והיו תוכאתיו חצר עין זה יהוה لكم נבול צפון: 10 והתටויהם لكم לנבול קדרה מחר עין עין שפמה: 11 וירד הנבול משפט הרבלה מקדם לעין וירד הנבול ומהה על כתףים כנרת קדרה: 12 וירד הנבול הירדנה והיו תוכאתיו ים המלח זאת היה לכם הארץ לבלחה סביב: 13 ויצו משה אח בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בנורל אשר צוח והוות לתת לתשעת המנות וחצי המטה: 14 כי לך מהה בני הראווני לבית אבותם ומטה בני הגדי לבית

הראשון ממחירת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעני כל מצרים: 4 ומצרים מקרים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרדעמס ויתנו בסכת: 6 ויסעו מאתם ושב על פי אותם אשר בקצתה המדבר: 7 ויסעו מאתם ושב על פי החירות אשר על פני בעל צפון ויתנו לפני מנדל: 8 ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויתנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אלמה ובאים שתחים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויתנו שם: 10 ויסעו מאלים ויתנו על ים סוף: 11 ויסעו ממרבורסין: 12 ויסעו ממדבר סין ויתנו סוף ויתנו שם: 13 ויסעו מדפקה ויתנו באלו: 14 ויסעו מאלוש ויתנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשות: 15 ויסעו מרפידם ויתנו במדבר סינו: 16 ויסעו ממדבר סינו ויתנו בקברת התאות: 17 ויסעו מקרבת התאות ויתנו בחצרה: 18 ויסעו ממחצרת ויתנו בתרמה: 19 ויסעו מתרמה ויתנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויתנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויתנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויתנו בקהלתה: 23 ויסעו מקהלתה ויתנו בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויתנו בהר שפר: 25 ויסעו מחרדה ויתנו במקהלה: 26 ויסעו ממקהלה ויתנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויתנו בתורה: 28 ויסעו מתחר ויתנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויתנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויתנו במסרות: 31 ויסעו במסרות ויתנו בבני יען: 32 ויסעו מבני יען ויתנו בחר הגדנד: 33 ויסעו מהר הגדנד ויתנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויתנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויתנו בעזיזן גבר: 36 ויסעו מעזיזן גבר ויתנו במדבר צן הוא קדרה: 37 ויסעו מקדש יהוננו בהר ההר בקצת הארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל הר הדר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים ל'צאת בני ישראל מארך מצרים בחדר החמשי באחד לחדר: 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאה שנה במוות בהר הדר: 40 ושמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר הדר ויתנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויתנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויתנו באבתה: 44 ויסעו מאבתה ויתנו בעי העברים בנבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויתנו בדריבן גדר: 46 ויסעו מדריבן גדר ויתנו

מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולחוsb בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוש שמה כל מכה נפש בשגנה: 16 ואם בכל' ברזול הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 וכן באבן יד אשר ימות בה הכהו רימת רצח הוא מות יומת הרצח: 18 או בכל' עז יד אשר ימות בו הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 נאל הדם הוא ימיה את הרצח בפנעו בו הוא ימיהנו: 20 ואם בשגנה יהדרפו או השליך עליו בצדיה יומת: 21 או באיבה הכהו בירדו יומת מות המכחה רצח הוא נאל הדם ימיה את הרצח בפנעו בו: 22 ואם בفتحע בלא איבת הדרכ או השליך עליו כל כל' בלא צדיה: 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו יומת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכחה ובין נאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצח מיר נאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלט אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הנדר אשר משח אותו בשמן הקדרש: 26 ואם יצא הרצח את נבול עיר מקלט אשר ינוס שמה: 27 ומוצא אותו נאל הדם מחוץ לנובל עיר מקלט ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלט ישב עד מות הכהן הנדר ואחריו מות הכהן הנדר ישוב הרצח אל ארץ אהוזו: 29 והיו אלה לכם לחתת משפט לדורתיכם בכל מושבתייכם: 30 אלה לך נפש לפוי עדים ירצח את הרצח ועד אחר לא כל מכחה נפש לפוי עדים ירצח את הרצח ועד אחר לא יענה בנפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשאי למות כי מות יומת: 32 ולא תקחו כפר לנוש אל עיר מקלט לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יתניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפק בה כי אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36 ויקרבו ראשיו האבות למשפחה בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשים ראשיו אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לחתת הארץ בנהלה בנו של לבני ישראל ואדרי צוה ביהוה לחתת את נהלה צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנהלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כנען ערי

אבותם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתן: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתן מעבר לירדן וירחו קדמה מזרחה: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויוחשע בן נון: 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: 19 ולמטה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמייחוד: 21 למטה בנימן אלידר בן כסילון: 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן ניל: 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד: 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: 25 ישכר נשיא פלטיאל בן עז: 26 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פרההאל בן עמייחוד: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יrho לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו לליום מנהלת אהוזם ערים לשבת ומגרש לערים סכיבתייהם תנתנו לליום: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשייהם יהיו לבחמתם ולרכשם ולכל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תנתנו לליום מקריר העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומודתם מחוץ לעיר את קדרמה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תנתנו לליום את שיש ערי המקלט אשר תנתנו לנש שמה הרצח ועליהם תנתנו ארבעים ושתים עיר: 7 כל הערים אשר תנתנו לליום ארבעים ושמנה עיר אדרת ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תנתנו מאהזת בני ישראל מאות הרוב תרבו ומאות המעת תעמשטו איש כפי נחלתו אשר ינהלו יתן מעריו לליום: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: 11 והקריתם לכל ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכחה נפש בשגנה: 12 והוא לכל הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תנתנו שיש ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את שלוש הערים תנתנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כנען ערי

אשר תהיה להם ומגראל נחלתנו יגרע: 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיה להם מנהלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעניהם תהיה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיה לנשים: 7 ולא חסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה ממנות בני ישראל לאחד משפחתי מטה אביה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתו: 9 ולא חסב נחלה מטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהיינה מחללה תריצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודין לנשים: 12 משפחתי בוי מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחתי אביהם: 13 אלה המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירכו:

אלֵיכֶם ותאמְרוּ נשָׁלַח אֲנָשִׂים לְפָנֶינוּ ויהפְרוּ לְנוּ את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר געלה בה ואת הערים אשר נבא אליהם: 23 וויטיב בעני הדרבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: 24 וופנו ויעלו ההרוה ויבאו עד נהיל אשכל וירגלו אתה: 25 ויקחו בידם מפרי הארץ וירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 26 ולא אביהם לעלה ותמרו את פיה יהוה אלהיכם: 27 ותרנו באלהיכם ותאמרו בשנאית יהוה אתנו הוציאינו מארץ מצרים לסתה אנחנו ביד האמרי להשמידנו: 28 הנה אנחנו עלם אנחנו ושבורתת באדרעי: 5 בעבר הירדן בראץ מואב יושב בשנויות בארת התורה הזאת לאמר: 6 יהוה אלהינו הויאל משה באדרעי שבת בחר הוה: 7 פנו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בחרה והוילם ובעצמו וכאו הר האמרי ואל כל שנינו בעברה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנדר פרת: 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאביהם לאברהם ליצחק וליעקב מתחת להם ולזורעם אחרים: 9 ואמר אלכם בעת ההוא לאוכל לבדי שאת אתם: 10 יהוה אלהיכם הרבה אתם והנכם היום ככוכבי השמיים לרבות: 11 יהוה אלהי אבותכם ישפיעלים ככם אלף פעמים וירברך אתם כאשר דבר לכם: 12 איבאהasha לבדי טרכחים ומשאכם וריבכם: 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשפטיכם ואשים בראשיכם: 14 ותענו אתו ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרו אלפים ושורי מאות ושורי חמשים ושורי עשרות ושטרים לשפטיכם: 16 ואצווה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחים ושפטעם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו: 17 לא תכירו פנים במשפט כתן ננדל תשמעון לא תנורו מפני איש כי המשפט לאלהיהם הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתו: 18 ואצווה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: 19 ונסע מהרב ונלך את כל המדבר הנדרול והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הדר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ובוא עד קדש ברנע: 20 ואמר אלכם אתם עד הירדן אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עליה רשותך כאשר דבר יהוה אלהי אבתק לך אל תירא ואל תהתח: 22 ותקרבון

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בעבר מול סוף בין פארן ובין תפל הלבן וחצרת דוד זיהב: 2 אחד עשר ים מחרב דרך הירק שער עד קדש ברנע: 3 ויהי בארכבים שנה בעשוי עשר חדש כאחד לחדר דבר משה אל בני ישראל אל כל אשר צוה יהוה אותו אליהם: 4 אחרי הכתו את סיכון מלך האמרי אשר יושב בחשיבותו ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בשנויות באדרעי: 5 בעבר הירדן בראץ מואב הויאל משה באדרעי שבת בחר הוה: 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בחרה והוילם ובעצמו וכאו הר האמרי ואל כל שנינו בעברה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנדר פרת: 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאביהם לאברהם ליצחק וליעקב מתחת להם ולזורעם אחרים: 9 ואמר אלכם בעת ההוא לאוכל לבדי שאת אתם: 10 יהוה אלהיכם הרבה אתם והנכם היום ככוכבי השמיים לרבות: 11 יהוה אלהי אבותכם ישפיעלים ככם אלף פעמים וירברך אתם כאשר דבר לכם: 12 איבאהasha לבדי טרכחים ומשאכם וריבכם: 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשפטיכם ואשים בראשיכם: 14 ותענו אתו ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרו אלפים ושורי מאות ושורי חמשים ושורי עשרות ושטרים לשפטיכם: 16 ואצווה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחים ושפטעם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו: 17 לא תכירו פנים במשפט כתן ננדל תשמעון לא תנורו מפני איש כי המשפט לאלהיהם הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתו: 18 ואצווה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: 19 ונסע מהרב ונלך את כל המדבר הנדרול והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הדר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ובוא עד קדש ברנע: 20 ואמר אלכם אתם עד הירדן אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עליה רשותך כאשר דבר יהוה אלהי אבתק לך אל תירא ואל תהתח: 22 ותקרבון

האזור אליהם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2 ונפנ' ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הדר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אליו לאמור: 3 רב לכם שב את הדר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים מבול אחיכם בני עשו היישבים בשעריך ויראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל תתגנו בכם כי לא אתן לכם הארץ עד מדריך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הדר שער: 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרכו מאתם בכסף ושתיותם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך יידע לכתך את המדבר הנדר לה ארכubits שניה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו היישבים בשעריך הערבה מאלית ומעצין נבר ונעבר דרך מדבר מוואב: 9 ויאמר יהוה אליו אל תצער את מוואב ואל תתגנו בכם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את הדר ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם נדרול ורב ודם כענקים: 11 רפאים יהשבו אף הם בענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשער ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשם וישמידום מפניהם ויבנו תחתם כאשר ישראלי לארץ ירשו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: 14 והוים אשר הלבנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמונה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: 15 וכן יד יהוה היתה בם להם מקרב המחנה עד תם: 16 ויהיו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: 17 וידבר יהוה אליו לאמר: 18 אתה עבר היום את נבול מוואב את ער: 19 וקרבת מול בני עמון לך ירשה כי לבני תתגנו בכם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: 20 ארץ רפאים תהשך אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמומים: 21 עם נדרול ורב ודם כענקים וישמידום יהוה מפניהם וירשם ישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו היישבים בשעריך אשר השמיד את החרוי מפניהם ויירשם ויבנו תחתם עד היום הזה: 23 והעווים היישבים בחצריהם עד עזה כפתרים הייצאים מכפתור השמידם ויבנו תחתם: 24 קומו סעו

ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיכון מלך השבון האמרי ואת ארצו החל רשותה בו מלחמה: 25 היום הזה אהול תחת פחדך ויראך על פני העמים תחת כל השמיים אשר ישמעון שמעך ורגנוו וחלו מופניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדומות אל סיכון מלך השבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארכיך בדרך בדרך אלך לא אסוד ימין ושמאול: 28 אכל בכסף השברני ואכלתו ומים בכסף תחנן לי ושתתיות רק אעברה ברגני: 29 כאשר עשו לי בני עשו היישבים בשעריך והמוסאים היישבים בערעד אשר עבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיכון מלך השבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמצץ את לבבו למען תחו בידך כיום הזה: 31 ויאמר יהוה אליו ראה החלתי תחת לפניך את סיכון ואת ארצו החל רשות את ארציו: 32 ויצא סיכון ל夸ראתנו הווא וכל עמו למלחמה יהצתה: 33 וויתנו יהוה אלהינו לפנינו ונך אותו ואת בנו ואת כל עמו: 34 ונולדת את כל ערי בית ההוא ונחרם את כל עיר מותם והנשים והחטף לא השארנו שריד: 35 רק הבחינה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדרנו: 36 מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הנלעד לא היהת קרייה אשר שגבה ממנה את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמן לא קרבת כל יד נחל יבק ועריך הדר וככל אשר צוה יהוה אלהינו:

3 ונפנ' ונעל דרך הבשן ויוצא עוג מלך הבשן ל夸ראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר יהוה אליו אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השair לו שריד: 4 ונולדת את כל ערי בית ההוא לא היהת קרייה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלהת עוג ב闪闪: 5 כל אלה ערים בצרות חומה נבבה דלתיהם ובכשון: 6 ונחרם אותם מערוי הפרזי הרבה מאד: 7 וכברich לבד מערוי הפרזי הרבה מאד: 8 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיכון מלך השבון החרם כל עיר מותם הנשים והחטף: 9 וכל הבחינה ושלל הערים בזונו לנו: 10 ונכח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן מנהל ארנון עד הדר חרמוני: 9 צידניים

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים אשר אני מלמד אתכם לעשות למען תחייו ובאתם יורשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אביכם נתן לכם : 2 לא חספו על הדבר אשר אני מצוה אתכם ולא תנרטעו ממנה : 3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פeur כי כל האיש אשר הילך אחריו בעל פeur השמידו יהוה אלהיך מקרובך : 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : 5 ראה למורתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינו והוה אלהי לישותם בקרבת הארץ אשר אתם באם שמה לרשותה : 6 ושמורתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הנדול הזה : 7 כי מי גוי נדרול אשר לו אלהים קדבים אליו יציהו אלהינו בכל קראנו אליו : 8 וממי גוי נדרול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אני נתן לפניכם היום : 9 רק השמור לך ושמור נפשך מאי פן תשכח את הדברים אשר ראו ענייך ופון יסורי מלבקך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בנים : 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אליו הקהיל אתה העם ואשמע את דבריו אשר ילמדון ליראה אותו כל הימים אשר הם חיים על הארץ ואת בנייהם ילמדון : 11 ותקרבון ותעמדו תחת ההר וההר בער בער עד לב השמיים חזק ענן וערפל : 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול : 13 ווינדר לכם אמר יהוה כל בניו אלהיכם לשני המלכים האלה כן כל אשר עשה יהוה אלהיכם מתוך הדברים ויתבעם יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר מה : 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם : 23 ואתחנן אל יהוה בעת החוא לאמר : 24 אדרני יהוה אתה הצלות להראות את עבדך את גדליך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמיים ובארץ אשיש יעשה כמשיח וכגבורתך : 25 אבערבה נא ואראה את הארץ הטובה אשר עבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון : 26 ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו לך אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה : 27 עליה ראש הפסנה ושא ענייךימה וצפנה ותמונה ומורהה וראיה בענייך כי לא תעביר את הירדן הזה : 28 וצאו את יהושע וחזקתו ואמץחו כי הוא עבר לפניו העם הזה והוא יניחיל אותך את הארץ אשר תראה : 29 ונשב בניה מול בית פeur :

יקראו לחרמן שרים והאמריו יקראו לו שניר : 10 כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלבה ואדרעי ערי מלכת עוג בבשון : 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברכת בני עמוון השע אמות ארוכה וארכבע אמות רחבה באמות איש : 12 ואת הארץ הזאת ירשו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי היל הגלעד ועריו נתתי לראובני ולנדי : 13 ויתר היל היל וכל הבשן מלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן הוהו יקרא ארץ רפאים : 14 אירן בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הנשורי והמעכתי ויקרא אתם על שםו את הבשן חות יאיר עד היום הזה : 15 ולמכיר נתתי את היל היל ולראובני ולנדי נתתי מן היל היל ועד נחל ארנן תוך גובל ועד יבוק הנחל גובל בני עמוון : 17 והערבה והירדן גובל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסנה מורהה : 18 ואצנו אתכם בעת החוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשותה חלויזים תעברו לפני אחיכם בני ישראלי כל בני חיל : 19 רק נשיכם וטפיכם ומנקיכם ידעת כי מקנה רב לכם ישבו בערים אשר נתתי לכם : 20 עד אשר יניח יהוה אלהיכם נצון ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : 21 ואת יהושע צויתי בעת החוא לאמר ענייך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר מה : 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם : 23 ואתחנן אל יהוה בעת החוא לאמר : 24 אדרני יהוה אתה הצלות להראות את עבדך את גדליך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמיים ובארץ אשיש יעשה כמשיח וכגבורתך : 25 אבערבה נא ואראה את הארץ הטובה אשר עבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון : 26 ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו לך אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה : 27 עליה ראש הפסנה ושא ענייךימה וצפנה ותמונה ומורהה וראיה בענייך כי לא תעביר את הירדן הזה : 28 וצאו את יהושע וחזקתו ואמץחו כי הוא עבר לפניו העם הזה והוא יניחיל אותך את הארץ אשר תראה : 29 ונשב בניה מול בית פeur :

מכור הבהיר ממצדים להיות לו עם נחלה כיום זהה: 21 ויהוה הארץ כי על דבריכם ישבע לבתו עברי את הירדן ולבתו בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 22 כי אני מות בארץ זואת איני עבר את הירדן ואתם עברם וירושתם את הארץ הטובה זואת: 23 השמרו לכם פון תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועתהם لكم פסל תמורה כל אשר צוך יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלת הוא אל קנא: 25 כי תולדת בניים וכני בנים וונשנתם בארץ והשתתם 26 העידתו בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדן מהר מעל הארץ אשר אתם עברם את הירדן שמה לרשותה לא תאריכן ימים עליה כי השמדת שכם אשר יתג יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם מספר בניים אשר יתג יהוה אתכם שמה: 29 שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומצעך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אהליך אשר נשבע להם: 32 כי שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפניך למנ היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצת השמים ועד קצה השמים הנהיה בדבר הנדול הזה או הנשמע כrido: 33 השמע עם קול או הנסעה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת אתה ובופתים ובמלחמות וביד חזקה ובורוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 34 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלים אין עוד מלבדו: 36 מן השמים השמייע את קלוי ליסך ועל הארץ הראך את אשנו הנדולה ודבריו שמעת מותך האש: 37 ותחת כי אהב את אהליך ויבחר בזרעו אחריו וויצוך בפנוי בכחו הנדל ממצרים: 38 להורייש נזירים נדלים וגצמים מפק מפניך להביאך לחתך את ארצם נחלה כיום זהה: 39 וידעת היום והשבת לך הארץ כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועובדך ואמתך לשורך וחמרק וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למען הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו

הירדן מורה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסנה: 5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר באניכם היום ולמנתכם אתם ושמורתם לעשtem: 2 יהוה אלהינו כרת עמו ברית בחרב: 3 לא את אבחינו כרת יהוה את הברית זואת כי אנחנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מותך האש: 5 אני עמד בין יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לא אמר: 6 אני יהוה אלהיך אשר הוציאتك מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא ידוח לך אלהים אחרים על פניהם: 8 לא העשה לך פסל כל תמורה אשר בשם ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת הארץ: 9 לא תשתחווה להם ולא תעבדם כי אני יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בניים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: 10 ועשה חסר לאלים לאחבי ולשמרי מצותך: 11 לא ת שא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 12 שומר את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: 13 ג' ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 14 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועובדך ואמתך לשורך וחמרק וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למען

ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבותן מארך כאשר דבר יהוה אלהי אבתייך לך ארץ זבת הלב ודבש: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: 7 ושננתם לבנייך ודברת בם בשבחך בכחך ובכלהך בדרך ובשכבהך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטפתה בין עיניך: 9 וכתחבthem על מזוזות ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתייך לאברהם ליצחק וליעקב לחת לך עד רעים נדلت וטבת אשר לא בנית: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת ובברת החיצונים אשר לא חצצת כרמים וויתם אשר לא נתעת ואכלת ושבעת: 12 הדשמר לך פן חשכה את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: 14 לא תלכוון אחריו אלהיהם אחרים מלאה העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקריבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בר והשמדך מעל בני הארץ: 16 לא תנgeo את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה: 17 שמור תשمرין את מצות יהוה אלהיכם ועדתו וחקיו אשר פיך: 18 ועשית הדישר והטוב בעיני יהוה למען דבר יהוה: 20 כי ישאלך בנהך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: 21 ואמרת לבنك עבדים היינו לפרעה במצרים וויצו לנו יהוה ממצרים ביד חזקה: 22 ויתן יהוה אותן וופתיהם נדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: 23 ואונטו הוציא מאשם לעינן הביא אתנו לחת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתיינו: 24 ויצנו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיינו כהיום הזה: 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצווה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחווי והיבוסי שבעה גוים רבים בנק כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

ונוח עבדך ואמתך כמוך: 5 וזכרת כי עבר הייתה בארץ מצרים וצורך יהוה אלהיך ממש ביד חיקת ובודע נטיה על כן צורך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: 16 כיבד את אביך ואת אמך כאשר צורך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ימיך לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצח: 18 ולא תנאף: 19 ולא תגנב: 20 ולא תענה ברעך עד שוא: 21 ולא תחמוד אשת רעך ולא תחאה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שרו וחמו וכל אשר לרעך: 22 את הדברים האלה דבר יהוה כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכחם על שני לחות אבנים ויתנים אליו: 23 והוא כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אליו כל ראשי שבטיים וזקניכם: 24 והאמרו הן הראו יתנו יהוה אלהינו את כבבדו ואת נדלו ואת קלנו שמענו מתוך האש הים הזה ראו כי ידבר אלהים את האדים והוו: 25 ועתה להמה נמות כי האכלנו האש הנדרלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתרנו: 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמננו וייחי: 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו אלך ושמענו ועשינו: 28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדרכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליו היטיבו כל אשר דברו: 29 מי יתן והיה לבכם זה להם ליראהathi וילשمر את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 30 לך אמר להם שבו לכם לאלהיכם וואתה פה עמד עמדיו ואדרבה אליך את כל המצווה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשותה: 32 ושמורתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתם לא טסו ימין ושמאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתם תלכו למען תחיזן וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשו:

6 זו את המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה: 2 לממען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתו ומצוותו אשר אנכי מצוך אתה ובנק ובן בנק כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

וחיצוניים מוך: 2 ונתנים יהוה אלהיך לפניך והם מהונמה
נדלה עד השמדם: 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את
שם מתחת השמיים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך
אתם: 25 פסילו אלהיהם תשרפו באש לא תחמד כספ
זהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי חועבת יהוה
אליהיך הוא: 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמה שקו תשקצנו ותעב התעבנו כי חרם הוא:

8 כל המצויה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיזון ורביתם ובאתם וירושתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותיכם: 2 וכורת את כל הדרך אשר
הליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למן
ענתק לנסתך לדעת את אשר לבבך התחומרמצוותם אם
לא: 3 ויענק וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
ירעון אבותך למן הודעך כי לא על הלחם לבדו יהיה
האדם כי על כל מוצאי יהוה ייחיה האדם: 4 שמלהך
לא בלחה מעלייך ורגליך לא בזקה זה ארבעים שנה: 5
VIDUT UM LBVK CI CADAR YISDR AISH AT BN YHVA ELLAHIC
ושמרת את מצות יהוה אלהיך לכלת בדרכיו
טסרך: 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך לכלת בדרכיו
וליראה אותו: 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותחמת יצאים בבקעה ובחר: 8
ארץ חטה ושערדה וגנוף וחאנגה ורמון ארץ זית שמן ורכש:
9 ארץ אשר לא במסכת תאכל בה לחם לא תחסר כל
בها ארץ אשר אבניה ברזל ומהריה החצוב נשחת: 10
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה
אשר נתן לך: 11 פן תשמור לך פן תשכח את יהוה אלהיך
בלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתו אשר אנכי מצוך
היום: 12 פן תאכל ושבעת ובותים טובים תבנה ויישבת: 13
ובקרך וצאנך ירבין וככוף וזהב יריבנה לך וכל אשר לך
ירבה: 14 ורומ לבבך ושבחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: 15 המוליך במדבר הנDEL
והתוּרא נש שرف ועקרב וצמאן אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמייש: 16 המאכלך מן במדבר אשר
לא ירעון אבותיך למן ענתק ולמן נסתך להיטברך
באחריותך: 17 ואמרות לבבך כזו עצם ידי עשה לי
את החיל הזה: 18 וכורת את יהוה אלהיך כי הוא הנtan
לך כח לעשות חיל למן הקים את בריתו אשר נשבע
לאבותיך ביום הזה: 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה

חיה השדה: 20 ונתנים יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם לא הכרת להם ברית ולא תחטם: 3
ולא תחתן בס בתך לא תחן לבנו ובתו לא תחק לבןך:
4 כי יסיד את בנק מהחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה
אף יהוה בכם והשמדך מהר: 5 כי אם כה תשעו להם
מזבחתיהם תחצז ומצבתם תשברו ואשרורם תנדען
ופסיליהם תשרפו באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהוה
אליהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו עם סנהה מכל
הימים אשר על פני הארץ: 7 לא מרובכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המשען מכל העמים:
8 כי אהבת יהוה אחכם ומשמרו את השבעה אשר
נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדר
מכית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: 9 וידעת כי יהוה
אליהיך הוא האלים האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהבו ולשמר מצותו לא אלף דור: 10 ומשלם לשנאיו
אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
� ושמרת את המצויה ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשות: 11 והוא עקב השמעון את
המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
אליהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך:
12 ואהיך וברך והרכך וברך פרוי במנך ופרוי ארמתך
דניך ותירשך ויצחך שנר אל פיך ועתורת צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבותיך לחתך: 13 ברוך תהיה
כל העמים לא יהוה אלהיך בך עקר ועקרה ובבהתמך: 14
והסיר יהוה מנך כל חלי וכל מדיו מצרים הרים
ידעת לא ישים בך וננתם בכל שנאיך: 15 ואכלת את
כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך
עליהם ולא תעבר את אלהיהם כי מוקש הוא לך: 16
כי חאמור בלבבך רבים הגויים האלה ממנין איך אוכל
להוריים: 17 לא תירא מהם וכור תוצר את אשר עשה
יהוה אלהיך לפרט ולבכל מצרים: 18 המסת הנDEL
אשר ראו עיניך והאתת והםפטים והיד חזקה והזרע
הנטואה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך
כל העמים אשר אהיה ירא מפניהם: 19 ונם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים
מןיך: 20 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרברך
אל נдол נורא: 21 ונשל יהוה אלהיך את הגויים האל
מןיך מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עיר

יְהוָה אֲתֶכָם: 17 וַיַּחֲפֹש בְשִׁנֵ הַלְחָת וְאַשְׁלָכָם מֵעַל שְׂתִי יְהוָה וְאַשְׁבָרֵם לְעַזְנֵיכֶם: 18 וַיַּגְנְבֵל לִפְנֵי יְהוָה כְּרִאשָׁה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֵילָה לְחַם לְאַכְלָתוֹ וְמִים לְאַשְׁתִיו עַל כָל חַטָאתֶכָם אֲשֶׁר חַטְאָתֶם לְעַשְׂות הָרָע בְעֵינֵי יְהוָה לְחַכְעִיסוּ: 19 כִי גִּורְתִי מִפְנֵי הַאֲפָקָה וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קָצָף יְהוָה עַלְכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהִים נִמְךָרְבָם כְּפָעֵם הַהוּא: 20 וּבְאַהֲרֹן הַתְּאָנוֹף יְהוָה מֵאָד לְהַשְׁמִידוּ וְאַתְפְלֵל נִסְמֵך אֶת אַהֲרֹן בְעֵת הַהוּא: 21 וְאַת חַטָאתֶכָם אֲשֶׁר עָשִׂיתם עַד אַהֲרֹן בְעֵת הַהוּא: 22 וְאַת חַטָאתֶכָם אֲשֶׁר עָשִׂיתם עַד אַשְׁר דָק לְעַבְרָה וְאַשְׁלָך אֶת עַבְרוֹ אֶל הַנֶּחֶל הַוִּירָד מִן הַהָר: 23 וּבְתְּבֻעָה וּבְמִסְחָה וּבְקִבְרָת הַתְּאוֹהָה מִקְצָפִים הַיִתְהָם אֶת יְהוָה: 24 וּבְשַׁלֵח יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדָש בְּרִנְעָא לְאַמְר עַלְוֹ וּרְשֹׁא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִתְהַלֵ לְכָם וְתָמֵר אֶת פֵי יְהוָה אֶלְהֵיכֶם וְלֹא אֶחָמֵנְתֶם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶם בְקָלוּ: 25 וְאַתְפְלֵל מִמְרִים הַיִתְהָם עַם יְהוָה מִום דָעַתְי אֶתְכֶם: 26 וְאַתְגַנְפֵל לְפִנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָעִים יוֹם וְאֶת אַרְבָעִים חַלְילָה אֲשֶׁר הַתְגַנְפְלֵי כִי אַמְר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 27 וְאַתְפְלֵל אֶל יְהוָה וְאַמְר אֱלֹהִי יְהוָה אֶל תְשַׁחַת עַמְך וְנַחֲלֵך אֲשֶׁר פְרִית בְנֶדֶל אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמְצָרִים בַּיּוֹם הַזָּקָה: 28 זִכְר הַזָּקָה לְאָכְרָה לִיצָחָק וְלִיעַקָב אֶל קַפְן אֶל קַשְׁי הַעַם הַזָּה וְאֶל רְשָׁעֵי וְאֶל חַטָאתֵו: 29 פָנ יְאמַרְיו הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאנוּ מִשְׁמַלְיִיכְלָת יְהוָה לְהַבְיאָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָבַר לָהּ וְמַשְׁנַאֲתָהוּ אֶתְכֶם הַזֹּאת לְהַמְתָם בְמֹדֶבֶר: 30 וְהַעֲמֵך וְנַחֲלֵתְך אֲשֶׁר הוֹצֵאת בְכָחָך הַנְדֵל וּבּוֹרָעֵך הַנִּטְוֹת:

10 בְעֵת הַהוּא אַמְר יְהוָה אֱלֹהִי פֶסֶל לְך שְׁנִי לְחַחָת אֶבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַלְהָאֵלִי הַהָרָה וְעַשֵּית לְך אַרְוֹן עַז: 2 וְאַכְתֵב עַל הַלְחָת אֶת הַדְבָרִים אֲשֶׁר הִיוֹעַל הַלְחָת הַרְאָשִׁים אֲשֶׁר שְׁבָרָת וְשָׁמְתָם בְאַרְוֹן: 3 וְאַעֲש אַרְוֹן עַצִּי שְׁתִים וְאַפְסֵל שְׁנִי לְחַח אֶבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַל הַהָרָה וְשְׁנִי הַלְחָת בִּידֵי: 4 וְיִכְתֵב עַל הַלְחָת כְּמַכְתֵב הַרְאָשִׁון אֶת עַשְׁרַת הַדְבָרִים אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה אֱלֹהִים בְהַר מֹתָק אֶת עַשְׁרַת הַדְבָרִים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִי לְיִתְהָמָם בְיַם הַקְהָל: 5 וְאַמְר יְהוָה אֱלֹהִי לְמֹתָה כִי שְׁחַת עַמְך אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמְצָרִים כְּסָרו מִתְהָרָן הַדָּרָך אֲשֶׁר צִוָּתָם עַשׂ לְהַמְסָכָה: 13 וְיִאַמְר יְהוָה אֱלֹהִי הַדָּרָך אֲשֶׁר צִוָּתָם עַמְך מִתְהָרָן כִּי שְׁחַת הָעָם הַזָּה וְהַנָּהָע קַשְׁה עַרְפָה וְאַמְר יְהוָה אֱלֹהִי לְאַמְר רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזָּה וְהַנָּהָע מִתְהָחָת הַשְׁמִים וְאַעֲש אֶתְכָא וְאַתְקֵד לְנֵי עַצְים וְרֵב מִמְנָה: 15 וְאַפְן וְאַרְד מִן הַהָר וְהָרָב עַר בְאַש וְשְׁנִי לְחַח הַבְרִית עַל שְׁתִי יְדֵי: 16 וְאַרְא וְהַנְחַטָאתֶם לְיִהוָה אֱלֹהִים נִשְׁעָנוּ וְיִקְרָב שְׁמַיִיכְהָן אַלְעֹזֶר בְנֵו תְחִתָו: 7 מִשְׁמ נִשְׁעָנוּ וְיִקְרָב שְׁמַיִיכְהָן אַלְעֹזֶר בְנֵו תְחִתָו: 8 מִשְׁמ עַשְׂתָם לְכָם עַגְל מִסְכָה סְרָתָם מִתְהָרָן אֲשֶׁר צִוָה

אֱלֹהִיך וְהַלְכָת אֶחָדִים אֶחָדִים וְעַבְדָתָם וְהַשְׁתָחוֹת לְהַמְעָדָה בְכָם הַיּוֹם כִי אָבֵד תְאַבְדוֹן: 20 כְנָוִים אֲשֶׁר יְהוָה מְאַבֵיד מִפְנֵיכֶם כִן תְאַבְדוֹן עַקְב לְאַתְשְׁמַעַן בְכָל יְהוָה אֱלֹהִיכֶם:

9 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָה עַבְר הַיּוֹם אֶת הַיּוֹדֵן לְבָא לְרַשְׁת נְוָדִים וְעַצְמִים מִמְךָרְבָם נְדַלָת וּבְצָרָת בְשָׁמִים: 2 עַם נְדוֹל וְרֵד בְנֵי עַקְים אֲשֶׁר אַתָה יִדְעַת וְאַתָה שְׁמַעַת מֵי תִּחְצֵב לִפְנֵי בְנֵי עַקְק: 3 וּדְעַת הַיּוֹם כִי יְהוָה אֱלֹהִיך הַוְעָבֵר לִפְנֵיך אֲשֶׁר אֶכְלָה הוּא יִשְׁמִידָם וּוֹהֵא יִכְנַעַם לִפְנֵיך וְהַוְרָתָם וְהַאֲבָרָתָם מִתְהָרָן כִאֲשֶׁר דָבַר יְהוָה לְך: 4 אַל תִּאמְר בְלִבְכֶך בְהָרָף יְהוָה אֱלֹהִיך אַתָם מַלְפְנִיך לְאַמְר הַגְנִים הָאֱלֹהִים מִוָרִישָם מִפְנֵיך: 5 לֹא בְצָדְקָתְך וּבִשְׁרַת לְבָכֶך אֲתָא רְאֵת אֶת אֶרְצָה בְרַשְׁתַגְנִים הָאַלְהָה יְהוָה אֱלֹהִיך מִוָרִישָם מִפְנֵיך וּלְמַעַן הַקִּים אֶת הַדָּבָר יְהוָה אֱלֹהִיך יְהוָה לְאַבְתִיך לְאַבְתִיך נִתְן לְך אֶת הָאָרֶץ וַיַּדְעַת כִי לֹא בְצָדְקָתְך יְהוָה אֱלֹהִיך נִתְן לְך אֶת הָאָרֶץ הַטוֹבָה הַזֹּאת לְדַשְׁתָה כִי עַם קַשְׁה עַרְפָה אַתָה: 7 זִכְר אֶל תִשְׁכַח אֲשֶׁר הַקְצָבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהִיך בְמִדְבָר לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר יִצְא מִאֶרְצָמִים מִצְרִים עַד בְאַכְמָע הַמִּקְמָם הַזָּה מִתְהָרָף הַיּוֹם וְיִתְהָגֵן יְהוָה בְכָם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 9 בְעַלְתִי הַהָרָה לְקַחְתָ לְחַח הַאֲבָנִים לְוַחַת הַבְרִית אֲשֶׁר כָרַת יְהוָה עַמְכָם וְאַשְׁבָ בְהָר אַרְבָעִים יוֹם וְאַרְבָעִים לֵילָה לְחַם לְאַכְלָתוֹ וְמִים לְאַשְׁתִיו מִשְׁמָאָתְך: 10 וַיַּתְן יְהוָה אֱלֹהִיך נִזְנִי לְוַחַת הַאֲבָנִים בְאַכְבָע אֶלְהִים וְעַלְיהָם כָל הַדְבָרִים אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה עַמְכָם בְהַר מֹתָק הַאֲש בְיַם הַקְהָל: 11 וְיִאַמְר יְהוָה אֱלֹהִיך נִזְנִי לְחַח הַאֲבָנִים כִי שְׁחַת עַמְך אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמְצָרִים כְּסָרו מִתְהָרָן הַדָּרָך אֲשֶׁר צִוָּתָם עַשׂ לְהַמְסָכָה: 12 וְיִאַמְר יְהוָה אֱלֹהִיך אֶת שְׁנִי לְחַח הַאֲבָנִים כִי שְׁחַת הָעָם הַזָּה וְהַנָּהָע קַשְׁה עַרְפָה וְיִאַמְר יְהוָה אֱלֹהִיך רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזָּה וְהַנָּהָע מִתְהָחָת הַשְׁמִים וְאַעֲש אֶתְכָא וְאַתְקֵד לְנֵי עַצְים וְרֵב מִמְנָה: 13 וְיִאַמְר יְהוָה אֱלֹהִיך הַדָּרָך אֲשֶׁר צִוָּתָם עַמְך מִתְהָרָן כִי שְׁחַת הָעָם הַזָּה וְהַנָּהָע קַשְׁה עַרְפָה וְיִאַמְר יְהוָה אֱלֹהִיך רָאִיתִי אֶת שְׁמִים וְאַמְחַחְתָ לְחַח הַבְרִית וְאַתְשְׁמַעַן בְכָל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהָרָן אֲשֶׁר צִוָה

את כל מעשה יהוה הנדרל אשר עשה: 8 ושמורתם את כל המצווה אשר אנכי מצוק היום לungan המזוק ובאותם וירשותם את הארץ אשר אתם עברים טהו לרשתה: 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם ולולדיהם ארץ ובת חלב ודבש: 10 כי הארץ אשר אתה בא טהו לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והקויות ברנקל' כגון הירק: 11 וזה הארץ אשר אתם עברים טהו לרשתה ארץ הרים ובקעת למטה השמיים תשתח מים: 12 הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה מרשתה השנה ועד אחרית שנה: 13 וזהיא אם שמע תשמעו אל מצוותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאחבה את יהוה אלהיכם ולבקרו בכל לבכם ובכל נפשכם: 14 וננתתי מטה ארצכם בעתו יורה ומלךוש ואספה דניך ותירשך ויצחרך: 15 וננתתי עשב בשדך לבהמתק ואכלת ושבעת: 16 השמרו לכם פון יפתח לבכם וסרתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויתם להם: 17 וחורה אף יהוה בכם ועצר את השמיים ולא יהיה מתר והאדמה לא תתן את יכולת ואבדתם מהרה מעל הארץ חטבה אשר יהוה עיניכם: 18 ושמחתם את דבריו אלה על לבכם ועל נתן לכם: 19 ולמגדתם את בנייכם לדברם בסבבך בביתך ובבלכתך בדרך ובשכך ובקומך: 20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 21 למן ירכבו ימיכם וימי בנים על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם כי מי השמיים על הארץ: 22 כי אם שמר תשמرون את כל המצווה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאחבה את יהוה אלהיכם לכל דרכיו ולדבקה בו: 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשות נוים גדים ועצמים מכם: 24 כל המקום אשר תדרך כף רגلكם בו لكم יהוה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחדון היה נבלכם: 25 לא יתיצב אש בפניכם פחרדים ומוראים יtan יהוה אלהיכם על פניהם אשר תדרכו בה כאשר דבר لكم: 26 ראה הארץ אשר תשבו אל מצוות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: 27 את הברכה אני נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 28 והקללה אם לא תשבו אל מצוות יהוה אלהיכם וסדרתם את כל היקום אשר ברגלייהם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת אלהיכם וסדרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום בעת ההוא הבדיל יהוה את שבת הלו' לשאת את ארון ברית יהוה לנעד לפני יהוה לשחרתו ולברך בשמו עד היום הזה: 9 על כן לא היה ללי חלק ונכח עמו אחוי יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: 10 ואנכי עמדתי בהר כימי הראשים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אליו גם בפעם החואה לא אבא יהוה השיחותך: 11 וויאמר יהוה אליו קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאביכם לחתת להם: 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעnek כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללבך בכל דרכיו ולאhabה אותו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 13 לשמר את מצוות יהוה ואת חקתו אשר אנכי מצוק היום לטוב לך: 14 חן ליהוה אלהיך השמיים ושמי השמיים הארץ וכל אשר בה: 15 רק באבותיך חקק יהוה לאחבה אותך ויבחר בורעם אחרים בכם מכל העמים כיים עוד: 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלים ואדני הארץ האל הנדר הנבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יכח שחר: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואח נר לחתת לו לחם ושלחה: 19 ואהבתם את הנר כי נרים הייתם בארץ מצרים: 20 את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד ובו תרדך ובשמו תשבע: 21 הוא תהליך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הנדרת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיןיך: 22 בשבעים נשע ירדנו אבותיך מצרים ועתה שמק יהוה אלהיך ככוכבי השמיים לרבות:

11 אהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתו ומשפטיו ומצוותו כל הימים: 2 וידעתם הימים כי לא את בניםם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את נדלן את ידו החזקה וזרעו הנטויה: 3 ואתם אתינו ותמעשו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדוף אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: 5 ואשר עשה לכם במדבר עד בנים עד המקום הזה: 6 ואשר עשה לדתנן ולאבירם בני אליאב בן ראוון אשר פצתה הארץ את פיה ותבליהם ואת בתייהם ואת אהלייהם ואת כל היקום אשר ברגלייהם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת

נפש תזבח ואכלתبشر כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו צבוי וככайл: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדרך אשר תדר ונרכבתך ותרומות ידך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקומות אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובבך ובתך ועבדך ואמתך ולהלוי אשר בשעריך ושםחת לפני יהוה אלהיך בכל משלוח ידך: 19 השמר לך פן תשׂוב את הלווי כל מירך על אדמתך: 20 כי ירחב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכללה בשור כי תואה נפשך לאכל בשור בכל אותן נפשך תאכל בשור: 21 כי ירחיק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם שמו שם וובחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אותן נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האילין תאכלנו הטמא והטהור יתדו תאכלנו: 23 רק חזק לבתוiacל הרם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אהיריך כי תעשה היישר בעני יהוה: 26 רק קדשך אשר היו לך ונדריך תsha ובאות אל המוקם אשר יבחר יהוה: 27 ועשיתה על תוכך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפּך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אהיריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך: 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגויים אשר אתה בא שמה לרשות אותם מפניך וירושת אותם וישבת בארץם: 30 השמר לך פן תנתקש אחריהם אשר הושמדם מפניך וכן תדרש לאלהיהם לאמור איכה יעבדו הגויים האלה את אלהיהם ואעשה כן נם אני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי נם את בנייהם ואת בתיהם ישרפו באש לאלהיהם: 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוח אתכם אותו נשמרו לעשות לא תסַע עלייו ולא תനרע ממנה:

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן לך אותן או מופת: 2 ובא אותן והמופת אשר דבר לך לא אמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: 5 רק בכל אותן לлечת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 וזה כי ביבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה וננתה את הברכה על הנרויזים ואת הקללה על הדר עיבל: 30 הלא מהם בעבר הירדן אחרי דרך מבוא המשם בארץ המכני היושב בעברה מול הנללו אצל אלוני מריה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשות את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה: 32 ושמרתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

12 אלה החוקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך אבותיך לך לרשותה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: 2 אךxABדךון את כל המיקמות אשר עבדו שם הגויים אשר אתם ירשם אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות והחתת כל עז רענן: 3 ונצחם את מזבחיהם ושבורתם את מזבחם ואשריהם השרפון באש ופסילי אלהיהם תנדעון ואבדתם את שמן מן המוקם ההוא: 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטים לשם את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה על חתיכם וזבחיכם ואת מעשתיכם ואת תרומות ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכורת בקרכם וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלוח ידכם אתם וחתיכם אשר ברך יהוה אלהיך: 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים בה היום איש כל הישראל בעינויו: 9 כי לא באחים עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 10 ושבורתם את הירדן וישבותם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: 11 וזה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכון שמו שם תהיאו את כל אשר אנכי מצוח אתכם על חתיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומות ידכם וכל מבחן נדריכם אשר תדרשו ליהוה: 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלויי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תרא: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: 15 רק בכל אותן

ונעברם: 3 לא תשמע אל דברי הנביה ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנשה יהוה אלהיכם אתכם לדעת וצבי ויחמור ואקו ודיישן והאו זומר: 6 וכל בהמה מפרשת פרסה ושתעה שסע שני פرسות מעלה נרה בבהמה אתה האכלו: 7 אך אתה זה לא האכלו ממעלן הנרה ומפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה נרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא נרה טמא הוא לכם מבשרם לא האכלו ובנבלתם לא תגעו: 9 אתה זה האכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחת האכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת לא האכלו טמא הוא לכם: 11 וכל צפור טהרה האכלו: 12 וזה אשר לא לא האכלו ממה הנשד והפרס והעוגיה: 13 וזה ראה ואת האיה והדריה למינה: 14 ואת כל ערב למנינו: 15 ואת בת היינה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למיניהם: 16 את הכסוס ואת הינשוף והתנשומת: 17 והקאת ואת הרתמה ואת השלך: 18 והחסידיה והאגפה למים והדוכיפת והעתליף: 19 וכל שער העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל עוף טהור האכלו: 21 לא האכלו כל נבלה לנו אשר בשעריך תנתנה ואכלת או מכר לנכרי כי עם קדרוש אתה לייהו אלהיך לא תבשל נדי בחלב amo: 22 עשר תעשר את כל התבאות ורעד הייא השדה שנה שנייה: 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכנן שמו שם משער דגnek תירשך ויזחרך ובכורת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה מפרק הדריך כי לא תוכל שאתו כי ירחק מפרק המקומות אשר יבחר יהוה אלהיך לשם שם כי יברך יהוה אלהיך: 25 ונתחה בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המוקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 ונתחה הכסף בכל אשר תאה נפשך בAKER ובצאן ובין ובשער ובכל אשר תשאל נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושםחת אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשעריך לא תעוזנו כי אין לו חלק ונחלתה עטך: 28 מקצתה של שלשים תוכזיא אתה כל משער התבאות בשנה ההוא והנחת בשעריך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלתה עטך והגור והTOTOM והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבטו למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה יידך אשר תעשה:

הבהמה אשר תאכלו שור שהCBSים ושיה עזים: 5 איל והשכמי אhabim את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצוחיו תשמרו ובכלו תשמעו ואתה תעבדו ובו תדבקון: 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא ימת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדר מבית עבדים להריך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך לילכת בה ובערת הרע מקריך: 6 כי ישיך אחיך בן אמר או בך או בתק או אשת חיקך או רעך אשר כנסך בסתר לאמר נלכה ונعبد אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: 7 מאליה העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרחקים מפרק מקצת הארץ ועד קצה הארץ: 8 לא תאהבו לו ולא תשמע אליו ולא תחש עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: 9 כי הריג החרננו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה: 10 וסקלותו באבני ומות כי בקש להריך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 11 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשו דבר הרע זהה בקריך: 12 כי השם באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבח שם לאמר: 13 יצאו אנשים בני ביליעל מקריך והוא אמרת נכוון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקריך: 15 הכה תכה את ישבי העיר הטע לא פי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואתה בהמתה לא פי חרב: 16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לייהו אלהיך והיתה תל עולם לא ישוב יהוה מהחרון אפו ונתן לך רחמים וرحمך והרבע כאשר נשבע לאבתיך: 18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצוחיו אשר אני מצוק היום לעשו היישר בעני יהוה אלהיך:

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תגדרו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדרוש אתה להיה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת

והטהור יהרו כצבי וכאל: 23 רק את דמו לא האכל על הארץ תשפכו נמים:

16 שמר את חדש האביב ועשה פסח ליהוה אלהיך: כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילא: 2 זוחבת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכון שמו שם: 3 לא האכל עלייו חמץ שבעת ימים האכל עלייו מצות לחם עני כי בחפותו יצאת מארץ מצרים למן תוכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיק: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל ליזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך נתן לך: 7 כי יברך לך בזבחת בירב בזבחת בכבאות המשמש מועד צאתך מצרים: 7 ובשלות ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו פניה בבקר ולהלכה לאלהליך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת ספר לך מהחול חרמש בקמה תחל בספר שבעה שבבות: 10 ועשיות חוג שבבות ליהוה אלהיך מסתנדבתך ירך אשר תנתן כאשר יברך יהוה אלהיך: 11 וושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנק ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר יבחר יהוה אלהיך לשבון שמו שם: 12 וזכרת כי עבד היהת במצרים ושםת ושבית את החוקים האלה: 13 חן הסכת העשה לך שבעת ימים באספק מונרכ ומיקרכ: 14 ושמחתה בחנק אתה ובנק ובתך ועבדך ואמתך והלוי והנרג והיותם והאלמנה אשר יבחר יהוה כי יברך תהג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך והיית אך שמחה: 15 שלוש פעמים בשנה יראה כל זורך את פני יהוה אלהיך בכל תבואהך ובכל מעשה ידיך והיית השבעות ובתגן הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: 17 איש כמותנו ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: 18 שפטים ושטרים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך ושפטו את העם משפטך: 19 לא תהה משפט לא תכיר פנים ולא תחק שחר כי השחר יעור עיני חכמים ויסלף דבריך צדיקם: 20 צדק צדק

מקץ שבע שנים תעשה שמיטה: 2 וזה דבר המשmeta שמוט כל בעל משה ידו אשר ישנה ברעהו לא ינש את רעהו ואת אהיו כי קרא שמיטה ליהוה: 3 את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך: 4 אף כי לא יהיה בך אביו כי ברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה: 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המזווה הזאת אשר אני מצוק היום: 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת נומים רבים אתה לא תעבט ומחלת בנויים לך באחד שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבך ולא תקוף את ירך מאחיך האביו: 7 כי פתחת תפוחת את ירך לו והעבט תעבינו ידי מחששו אשר יחסר לך: 8 השמר לך פן יהיה דבר עם לבך באחד שעריך קרבה שנת השבעה שננתה השמיטה ורעה בליעל לאמר קרבה נתן השבעה שנות השמיטה ורעה עינך באחיך האביו ולא תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה בך חטא: 10 נתן חטא לך ולא ירע לבך בתפקיד כי בגול הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלחך ירך: 11 כי לא ייחל אביו מקריב הארץ על כן אני מצוק לאמר פתח תפוחת את ירך לאחיך לעיניך ולאביך בארץ: 12 כי ימבר לך אחיך העברי או העברי ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי עמוק: 13 וכי תשלחנו חפשי עמוק לא תשלחנו ריקם: 14 העניק תעניך לו מזאנך ומגניך ומיקרכ אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לך: 15 וזכרת כי עבד היהת בארץ מצרים יופרך יהוה אלהיך על כן אני מצוק את הדבר הזה היום: 16 וזה יראה כי אמר אליך לא אצא מעמך כי אהברך ואת ביתך כי טוב לו עמד: 17 ולקחת את המרצע ונתחה באנו ובDSLת והיה לך עבד עולם ואיך לאמתך תעשה כן: 18 לא יקשה בעינך בשלהך אותו חפשי עמוק כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר يولד בכברך ובצאנך הוכר תקדיש ליהוה אלהיך לא העבר בכבר שורך ולא תני בכור צאנך: 20 לפניו יהוה אלהיך האכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהוה בו מום פסח או עוד כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך האכלנו הטמא

לו מادر : 18 והיה כשבתו על כסא מלכותו וכותב לו את משנה ההוראה הזאת על ספר מלפני הכהנים הללו : 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למן ילמד לראה את יהוה אלהי לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החוקים האלה לעשיהם : 20 לבalto רום לבבו מהחיו ולבלתי סור מן המזווה ימין ושמואל למן יאריך ימים על מלכתו הו ובנו בקרב ישראל :

18 לא יהיה לכהנים הללו כל שבט לו חלק ונחלה עם ישראל אשיה יהוה ונחלתו יאלון : 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אליו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו : 3 זהה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחו אם שור אם טה ונתן לכחן הזרע והלחים והקבה : 4 ראשית דגnek תירש ויצחרך וראשיתנו צאנך תנתן לו : 5 כי בו בחור יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובנוו כל הימים : 6 וכי יבא הלי מאחר שערכך מכל ישראל אשר הוא גור שם ובא בכל אותן נפשו אל המוקם אשר יבחר יהוה : 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה : 8 חלך כחלק יאלון לבכד מכריו על האבות : 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : 10 לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומונחן ומכם : 11 ותחבר חבר וshall אוב וידענו ודרש אל המתים : 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובכלל החטויות האלה יהוה אלהיך מורייש אותם מניך : 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך : 14 כי הנזום האלה אשר אתה יורש אותם אל מענינים ואל קסמים ישמעו אתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך : 15 נביא מקרבך מאחיך כמו נקיים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון : 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהיל לא אמר לך אסף לשמע את קול יהוה אלהיך ואת האש הנגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות : 17 וזה אמר יהוה אליו היטיבו אשר דברו : 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמנך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצנו : 19 והיה איש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשם אני אדרש מעמו : 20 אך הנביא אשר יזריך לדבר דבר בשם את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אליהם אחריהם ומטה הנביא ההוא : 21 וכי תאמור בלבךacha ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : 21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : 22 ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר היה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : 2 כי ימצא בקרבך באחד שערכך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני יהוה אלהיך לעבר בריתו : 3 וילך ויעבד אליהם אחרים ווישתחו להם ולשמשו או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי : 4 והגנך לך ושמעת ודרשת היטיב והנה אמת נכוון הדבר נשתה התועבה הזאת בישראל : 5 וזה עצאת את האיש הזה או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערכך את האיש או את האשה וסקלתם באבניהם ומזהו : 6 על פי שנים עדים או שלשה עדדים יומת המות לא יומת על פי עד אחד : 7 ייד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך : 8 כי יפלא מפרק דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמתה עלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : 9 ובאות אל הכהנים הללו ואל השפט אשר יהוה ביוםיהם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : 10 וועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורך : 11 על פי התורה אשר יורך ועל המשפט אשר יאמרו לך תשעה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושםאל : 12 וזה איש אשר יעשה בזדון לבתו שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומטה האיש ההוא ובערת הרע מישראל : 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יוזדונן עוד : 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה ישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך מכל הנזומים אשר סכיבתי : 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכלחת עלייך איש נגיד אשר לא אחיך הוא : 16 רק לא ירבה לך סוסים ולא ישיב את העם מצרים למן הרבות סוס יהוה אמר לכם לא תספונ לשוב בדרך הזה עוד : 17 ולא ירבה לך נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

יספו לעשות עוד דבר הרע זהה בקרבך : 21 ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל :

20 כי יצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב מנק לא תורה מכם כי יהוה אלהיך עמד המעלך מארץ מצרים : 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונשח הכהן ודבר אל העם : 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תערצו מפנים : 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יתגננו : 6 וממי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללו : 7 וממי האיש אשר ראש אשה ולא לקחה ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה : 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הרור ורך הלבב ילק וישב לבתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו : 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם : 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום : 11 וזה האם שלם תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך : 12 ואם לא ישפטת ערך עד שלש ערים על השלש האלה : 13 וננתנה שללים עמק ועתה עמק מלחמה וצורת עלייה : 14 וזה אלהיך בידך והכיתת את כל מכותה לפיקחך : 15 רק הנשים והטף והבבמה וכל אשר יהוה בעיר כל שללה תבכו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך : 16 כן תעשה לכל הערים הרוחקת מך מאד אשר לא מערי הגנים האלה תננה : 17 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה : 18 כי תחרם תחריטם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי אשר צוק יהוה אלהיך : 19 ולמן אשר לא ילמדו אתכם לששות בכל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיך : 20 כי תזר או עיר ימים רבים להלחם עלייה לתפשה לא תשחית את עצה לנכח עלייו גרזן כי ממן תאכל ואתו לא חקרה כי האדים עז השדה לא בא מפניך במצור : 21 רק עז אשר תדע כי ענה באחיו : 22 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 23 והנשאים ישבמו ויראו ולא העיר אשר הוא עשה ערך מלחמה עד רדתה :

נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה : 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בordon דברו הנביא לא תנוր ממנה :

19 כי כרית יהוה אלהיך את הגנים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירושם ושבת בעריהם וככתייהם : 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 3 תכין לך הדריך ושלשת את נבול ארץ אשר ינחילך יהוה אלהיך והוא לנו שם כל רצח : 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה והוא אשר יכה את רעהו בבלדי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם : 5 ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הבROLן מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה והי : 6 פן ירדף נאל הדם אחורי הרצח כי יחם לבבו והשינו כי ירבה הדריך והכחו נשפלו אין משפט מוות כי לא שנא הוא לו מתמל שלשם : 7 על כן אני מצוק לאמר שלש ערים תבדיל לך : 8 ואם יריחיב יהוה אלהיך את נבלך כאשר נשבע לאבטיחו נתן לך את כל הארץ אשר דבר להת לאבטיחו : 9 כי תשمر את כל המצויה הזאת לעשתה אשר אני מצוק היום לא אהבה את יהוה אלהיך וללבת בדרכיו כל הימים יוספת לך עד שלש ערים על השלש האלה : 10 ולא ישפיך דם נקי בקרב ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה ערך דמים : 11 וכי יהוה איש שנא לדעתה וארב לו וקס עליו והכחו נשפלו ומתנו אל אחת העריםгал : 12 ושולחו זקנינו עירו ולקחו אותו שם וננתנו אותו ביד נאל הדם ומתו : 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דםenk נקי מישראל וטוב לך : 14 לא תסיג נבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנהל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאך בכל חטא אשר יחתא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר : 16 כי יקום עד חמש באיש לעונתו בו סרה : 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הרכיב לפניו יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו ביוםיהם ההם : 18 ודרשו השפטים הوطב ותגה עד שקר העדר שקר ענה באחיו : 19 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 20 והנשאים ישבמו ויראו ולא

21 כי ימצא חלל באדרמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומידדו אל הערים אשר סביכת החלל: 3 וזה עיר הקרבה אל החלל ולקחו זקנין העיר הווה ענלת בקר אשר לא עבר בה אשר לא משבה בעל: 4 וזרדו זקנין העיר הווה את הענלה אל נחל איתן אשר לא עבר בולא זירע וערפו שם את הענלה בנחל: 5 ונשנו הכהנים בני לוי כי בס בחר יהוה אלהיך לשרתתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם היה כל ריב וכל גג: 6 וככל זקנין העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחתו את ידיהם על הענלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו ירדיינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל ואכפר להם יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם בעני יהוה: 10 כי יצא למחלמה על איביך וננתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו: 11 וראית בשביה אתה יפה תאר וחשכת בה ולקחת לך לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך גולחה את ראהה ועתה את צפניה: 13 והסירה את שמלה שביה מעליה וישבה בביתיך ובכלהה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: 14 וזהיא אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשך ומכר לא תמכרנה בכיסך לא תהעמר בה החת אשר עניתה: 15 כי תהיין לאיש שתוי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדיו לו לבנים אהובכה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה: 16 וזהיא ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבקר את בן השנואה על פניו בן השנואה הבכור: 17 כי את הבכור בן השנואה יכיר להת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אלו לו משפט הבהיר: 18 כי יהוה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקהל אביו ובקהל אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקנין עירו ואל שער מקמו: 20 ואמרו אל זקנין עירו בבני זה סורר ומורה איננו שמע בקהלנו זולל וסבא: 21 ורגמוו כל אנשי עירו באבני ומית ובערת הרע מקריך וככל ישראל ישמעו ויראו: 22 וכי יהיה נער בתוליה מארשה לאיש הרע מישראל: 23 וכי יהיה נער בתוליה מארשה לאיש ומצא איש בעיר ושבב עמה: 24 והוציאתם את שניהם והומרת ותלית אותו על עץ: 25 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההורא כי קללה אליהם תליו ולא תטמא את אדרמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלת:

ישך : 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משליחיך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה : 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאהר לשלמו כי דרש ידרשו יהוה אלהיך עמוק והיה בך חטא : 22 וכי תחדל לנדר לא יהיה לך בך חטא : 23 כי תבָא בכרם רעך ואכלת ענבים אשר דברת בפייך : 24 וכי תבָא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפש שביך ואל כליך לא תahn : 25 וכי תבָא בקמת רעך וקטפת מלילות בידך וחדרמש לא תניף על קמת רעך :

24 כי יקה איש אשה ובעליה והיה אם לא תמצא חן

בעינוי כי מצא בה ערות דבר וכותב לה ספר כריתת ונתן בירדה ושלחה מביתו : 2 ויזאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר : 3 וושנאה האיש האחרון וכותב לה ספר כריתת ונתן בירדה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : 4 לא יוכל בעל הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחללה : 5 כי יקה איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא עבר עלייו לכל דבר נקי יהוה לבתו שנה אחת ושם את אשתו אשר לך : 6 לא יחביל רחיהם ורכב כי נפש הוא חבל : 7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכוו וmeta הנגב ההוא ובערת הארץ מCKERב : 8 השמר בנווע הצרעת לשמר מאר ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכתנים הלויים כאשר צויתם נשמרו לעשות : 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצתכם מצרים : 10 כי תשח ברעך מושאת מואומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשנה בו יוציא אליך את העבות החוצה : 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו : 13 החשב יכול תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : בשמלתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : 14 לא תעשק שכיר עניوابינו מאחיך או מניך אשר בארכך בשעריך : 15 ביום תנתן שכרו ולא תבוא עלייו המשמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה לך בך חטא : 16 לא יומתו אבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו : 17 לא תהה משפט גור יתום ולא תחבל בנד אלמנת : 18 וזכרת

אשר ענה את אשת רעה ובערת הארץ מCKERב : 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמו ומית האיש אשר שכב עמה לברדו : 26 ولנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה : 27 כי בשרה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה : 28 כי מצא איש נער בתוליה אשר לא ארש ותפשה ושכב עמה ונמצאו : 29 ונathan האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימייו : 30 לא יקה איש את אשת אביו ולא גילה בונף אביו :

23 לא יבא פצעך דכא וכבדות שפכה בקהל יהוה :

לא יבא ממזר בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא לו בקהל יהוה : 3 לא יבא עמוני ומואב בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם : 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן בעור מפטרור ארם נהרים לקללך : 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפיך יהוה אלהיך לך את הקללה לרברכה כי אהבר יהוה אלהיך : 6 לא תדרש שלםם וטבתם כל ימיך לעולם : 7 לא תחטב אדרמי כי אחיך הו לא תחטב מצרי כי גר הייתה בארץיו : 8 בנימ אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה : 9 כי תצא ממנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע : 10 כי יהיה לך איש אשר לא היה טהור מקרהليلו ויצא אל ממחנה לא יבא אל תוך המחנה : 11 וזה לא תבנوت ערב ירחץ במים וככא המשמש יבא אל תוך המחנה : 12 ויד תהיה לך על אנך לממחנה ויצאת שם חוץ : 13 ויתוד תהיה לך צאת צאתה והיה בשบทך חוץ וחופרתה בה ושבתה וכיסית את צאתך : 14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרוב מחנק לחצילך ולתת איביך לפניך והיה מבחןך קדוש ולא יראה לך בך ערות דבר ושב מאחריך : 15 לא תסניר עבר אל אדנו אשר נצל אליך מעם אדנוינו : 16 עמק ישב בקרוב במקום אשר יבחר באחד שעדריך בטוב לו לא תוננו : 17 לא תהיה קדרה מבנות ישראל ולא יהיה קדרם מבני ישראל : 18 לא תביא אתנן זונה ומחריר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם : 19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אבל נשך כל דבר אשר

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלת וירושה ושבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך
ושמות בטנה והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכנן שמו: 3 ובאת אל הכהן אשר יהוה בימים ההם
ואמרת אליו הנדרתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבחןנו לחתת לנו: 4 ולקחת הכהן
הטנא מידך והניחו לפני פניו מזבח יהוה אלהיך: 5 וענית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבר אבי וירד מצרים מה
וינגר שם במחיי מעט ויידי שם לגבי גודול עצום ורב: 6
וירעו אנתנו המצרים ויוננו ויתנו עליינו עבירה קשה: 7
ונצעק אל יהוה אלהיך אבחןנו וישמע יהוה את קלנו וירא
את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 8 ויויצו אנטו יהוה מצרים
ביד חזקה ובורע נטויה ובמרא נדל ובאותות ובמפתים:
9 ויבאנו אל המקומ הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת הלב ורbesch: 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתת לי יהוה והנתה לפני יהוה אלהיך
והשתווות לפני יהוה אלהיך: 11 ומשמחת בכל הטוב
אשר נתן לך יהוה אלהיך ולBITך אתה והלוי והנר אשר
בקרכך: 12 כי תכללה לעשר את כל מעשר התבואהך
בשנה השלישית שנת המשער ונתחה ללו לנר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 13 ואמרת לפני יהוה
אליהיך בערתי הקדש מן הבית ונמתיו ללו ולנר
לייטום ולאלמנה ככל מצורך אשר צויתנו לא עברתי
מצותיך ולא שכחתי: 14 לא אכלתי בגין מזנו ולא
בערתי מזנו בטמא ולא נהתי מזנו למת שמעתו בקול
יהוה אלהיך עשו כי כל אשר צויתני: 15 השקיפה מעון
קדשך מן השמים וברך את עמדת ישראל ואת האדמה
אשר נתת לנו כאשר נשבע לאבינו ארץ זבת הלב
ורbesch: 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את
החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל
לבך ובכל נפשך: 17 את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצוותיו ומשפטיו
ולשמע בקהלו: 18 ויהוה האמירך היום להות לך לעם
סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 19 ולתתך
עלيون על כל הנינים אשר עשה לתחלת ולשם ולחפראת
ולהיתך עם קדרש ליהוה אלהיך כאשר דבר:

כ) עבר היה במצרים ויפרך יהוה אלהיך שם על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 כי תקצר קציך
בשדה ושכח עמר בשדה לא תשוב לקחו לנר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה
ךיך: 20 כי תחבט ויתך לא תפאר כרמן לא תעול אחריך
ולאלמנה יהיה: 21 כי תבצער כרמן לא תעול אחריך
לנר ליתום ולאלמנה יהיה: 22 וזכרת כי עבר היה
באرض מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
25 כי היה ריב בין אנשים ונגנו אל המשפט ושפטם
והצדיקו את הצדיק והרשינו את הרשע: 2 והוא אם בן
הគות הרשע והפכו השפט והכחו לפני כדי רשותו
במספר: 3 ארבעים יכנו לא יוסף פון יוסוף להכתו על
אליה מכחה הרבה ונקלה אחיך לעיניך: 4 לא תחסם שור
בדיושו: 5 כי ישבו אחיהם יחדו ומתה אחד מהם ובן אין
לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
עליה ולכך לו לאשה ויבמה: 6 והיה הבכור אשר
תלד יkom על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמו ועלתה יבמו
השערה אל הוקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראו לו זקן עירו ודרכו
אליו ועמדו ואמר לא חפטוי לחתת: 9 ונשנה יבמו
אליו לעניין הוקנים וחלצה נעל מעל רגלו וירקה בפנוי
וענאה ואמרה כהה עשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו: 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 11 כי
ינצטו אנשים ייחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל
את אישת מיר מכהו ושלחה יודה והחויקה במבשו: 12
וקצתה את כפה לא תחוס עינך: 13 לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן גודלה וקטנה: 14 לא יהיה לך בכחך איפה
ואיפה גודלה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדיק יהוה לך איפה
שלמה וצדיק יהוה לך למען יאריכו ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: 16 כי תועבת יהוה אלהיך
כל עשה אלה כל עשה עול: 17 זכרת את אשר עשה לך
עמלך בדרך בצתכם מצרים: 18 אשר קרך בדרך
וינց בך כל הנחשיים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אליהם: 19 והיה בנהנית יהוה אלהיך לך מכל איביך
מסביב הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה
תמונה את זכר עמלך מתחת השמיים לא תשכח:

28 וְהִי אֶם שָׁמֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְשֹׁמֶר לְעֹשֶׂת אֶת כָּל מִצְוֹתוֹ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם וַתַּגְנֵן יְהוָה אֱלֹהֵיךְ עַל־וֹן עַל כָּל גַּוְיֵי הָאָרֶץ: **4** וּבָאוּ עַל־יךְ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֱלֹהִית וְהַשִּׁינְקִים כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: **3** בָּרוּךְ אַתָּה בָּעֵיר וּבָרוּךְ אַתָּה בְּשְׁדָה: **4** בָּרוּךְ פָּרִי בְּטַנְקִים וּפָרִי אַדְמָתָךְ וּפָרִי בְּהַמְּטוֹךְ שְׂנָר אַלְפִּיךְ וּעֲשָׂרוֹת צַנְקִים: **5** בָּרוּךְ טְנָאָךְ וּמוֹשָׁארָתָךְ: **6** בָּרוּךְ אַתָּה בְּבָאָךְ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצַאתָךְ: **7** יְתִין יְהוָה אֶת אִבְּיךָ הַקְּמִים עַל־יךְ נְגֻפִּים לְפִנֵּיךְ בְּרַדְךְ אֶחָד יִצְאֶה אַלְיָךְ וּבְשַׁבָּעָה דָּרְכִּים יִנוּסְוּ לְפִנֵּיךְ: **8** יְצַוֵּי יְהוָה אֶת־ךְ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֵיךְ וּבְכָל־מַשְׁלָחָךְ יַדְךְ וּבְרַכָּךְ בְּאֶרְצָךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לך: **9** קַיְמֵךְ יְהוָה לוֹ לְעֵם קְדוּשָׁךְ כִּאֵשׁ נְשַׁבָּע לך כִּי תִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְהַלְכָת בְּדָרְכִּיכְ: **10** וּרְאֵוֹ כָּל־עַמִּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עַל־יךְ וּירְאֵוֹ מִמֶּךָּ: **11** וְהַוְתַּרְךָ יְהוָה לְטוּבָה בְּפָרִי בְּטַנְקִים וּבְפָרִי בְּהַמְּטוֹךְ וּבְפָרִי אַדְמָתָךְ עַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נְשַׁבָּע יְהוָה לְאַבְתֵּיךְ לְתַחַת לך: **12** יִפְתַּח יְהוָה לְךָ אֶת־אַוְצָרוֹ הַטוּב אֶת־הַשְׁמִים לְתַחַת מַטְרָ אֶרְצָךְ יְהוָה לְאֶתְלָה בְּפָרִי בְּטַנְקִים וּבְפָרִי בְּהַמְּטוֹךְ וּבְפָרִי אַדְמָתָךְ בְּעַתָּה וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל־מַעֲשָׂה יְדָךְ וְהַלְוִית גּוֹים רַבִּים וְאֶתְלָה לְאֶתְלָה: **13** וּנוֹתְרֵךְ יְהוָה לְרָאשׁ וְלֹא לְגַזֵּב וְהִיא רַק לְמַעְלָה וְלֹא תַּהֲיוֹ לְמַטָּה כִּי תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם לְשֹׁמֶר וּלְעֹשֶׂת: **14** וְלֹא חִסּוּר מְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶת־כָּם הַיּוֹם יָמִין וּשְׁמָאוֹל לְלִכְתָּב אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֶחָרִים לְעַבְדָּם: **15** וְהִיא אֶם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְשֹׁמֶר לְעֹשֶׂת אֶת כָּל־מִצְוֹתוֹ וְחַקְתֵּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם וּבָאוּ עַל־יךְ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֱלֹהִית וְהַשִּׁינְקִים: **16** אֲרוּר אַתָּה בָּעֵיר וְאֲרוּר הַקְּלָלוֹת הָאֱלֹהִית וְהַשִּׁינְקִים: **17** אֲרוּר טְנָאָךְ וּמוֹשָׁארָתָךְ: **18** אֲרוּר פָּרִי בְּטַנְקִים וּפָרִי אַדְמָתָךְ שְׂנָר אַלְפִּיךְ וּעֲשָׂרוֹת צַנְקִים: **19** אֲרוּר אַתָּה בְּבָאָךְ וְאֲרוּר אַתָּה בְּצַאתָךְ: **20** יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת־הַמְּאָרָה אֶת־הַמְּהוֹמָה וְאֶת־הַמְּנֻעָרָה בְּכָל־מַשְׁלָחָךְ יַדְךְ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד־הַשְׁמִידָךְ וְעַד־אַבְדָּךְ מִתְּהַרְמֵר רַע מַעֲלֵיכְךְ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּ: **21** יִדְכֶּק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדְּבָרָךְ כְּלֹתוֹ אֶת־ךְ מַעַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָה לְרַשְׁתָּה: **22** יִכְחַה יְהוָה בְּשַׁחַת וּבְקַרְבָּת וּבְדַלְקָת וּבְחַרְבָּת וּבְשִׁדְפָּן וּבְיִרְקָון וּבְרַדְפָּךְ עַד־אַבְדָּךְ: **23** וְהִי שְׁמֵיךְ אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ נִחְתַּש וְהַאֲרֵץ אֲשֶׁר עַזְבָּת בְּתַחַיקָּךְ: **24** יִתְן יְהוָה אֶת־מַטְרָ אַדְצָךְ אַבְקָךְ וְעַפְרָךְ מִן־הַשְׁמִים יַרְדֵּעַל־יךְ עַד־הַשְׁמָרָךְ: **25** יִתְגַּנֵּךְ יְהוָה נְגֻף לְפִנֵּי אִבְּיךָ בְּדָרְךְ אֶחָד

וַיְצַוֵּי מֹשֶׁה וּזְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעֵם לְאמֹר שְׁמַר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶת־הַיּוֹם: **2** וְהִי בַּיּוֹם אֲשֶׁר תִּעֲבֹרְךָ אֶת־הַיּוֹרֶן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ וְהַקְמָתָךְ לְךָ אֶבְנִים נְדּוֹלָות וְשָׁרֶת אֲתָם בְּשִׁיר: **3** וְתַחֲתֵה עַל־יְהוָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְמַעַן וְתַחֲתֵה עַל־אֶרְצָךְ אֲשֶׁר תִּבְאֶל אֶרְצָךְ זְבַח חַלְבָּךְ וְדָבָשָׁךְ כִּאֵשׁ כְּאַתָּה אֲבִיךָ: **4** וְהִי בְּעַבְרְכֶם אֶת־הַיּוֹרֶן תִּקְיָמוּ אֶת־הַאֲבָנִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶת־הַיּוֹם בְּהַר עַבְרֵל וְשָׁרֶת אֲוֹתָם בְּשִׁיר: **5** וּבְנִבְנֵת שֵׁם מִזְבֵּחַ לְיְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לְאַתָּה עַל־לְפִי־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְתַגְבִּתָּ שְׁלֹמֹת תְּבִנָּה אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְתַעֲלִת לְפִנֵּי־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: **6** אֲבָנִים שְׁלֹמֹת עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: **7** וְכַתְבָת שְׁמָאֵל וְשְׁמָמָת לְפִנֵּי־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: **8** וְכַתְבָת שְׁלֹמֹת וְשְׁמָמָת עַל־הַאֲבָנִים אֲתָם כָּל־דְּבָרִי־הַתּוֹרָה הָזֹאת בָּאֵר הַיְּטָבָה: **9** וַיַּדְרֵב מֶשֶׁה וְהַכְּנִים הַלִּים אֲלָכְלָא לְאַמְרֵה סְכָתָה וְשְׁמַעְרֵה יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה לְעַמְּךָ לְעַמְּךָ וְשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְעַשְׂתָּ אֶת־מִצְוֹתָה וְאֶת־חֲקִיָּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶךְ הַיּוֹם: **10** וּזְיוֹצֵר מִזְבֵּחַ לְבָרֵךְ אֶת־הָעֵם עַל־הַר גְּרוּזִים וּלְאָמֵר: **11** אֶלָּה יִעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעֵם עַל־הַר אַתָּה הָאֹהָן וּבְנִימָן: **12** וְאֶלָּה יִעַמְדוּ עַל־הַקְּלָלה בְּהַר עַבְרֵל אַרְבָּוֹן וְאֶשְׁר וּבָוְלָן דָּן וְנִפְתָּלִי: **13** וְעַנְנֵי הַלִּים וְאַמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָולָךְ: **14** אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה פְּסָל וּמְסָכָה תַּוְעֲבֵת יְהוָה מִשְׁעָה יְדֵי חַרְשָׁתָה וְשֵׁם בְּסִתְרֵךְ וְעַנוּ כָּל־הָעֵם אָמֵן: **15** אֲרוּר מִשְׁעָה עוֹר בְּדָרְךְ וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **16** אֲרוּר מִשְׁעָה נִתְּמָן וְאֶלְמָנָה וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **17** אֲרוּר מִשְׁעָה וּבָוְלָה רַעַתָּה כָּבֵדָה אֲבִיו וְאֶמוֹ וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **18** אֲרוּר מִשְׁעָה עַוְרָבָךְ וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **19** אֲרוּר מִשְׁעָה כָּבֵדָךְ וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **20** מִשְׁעָה מִשְׁפָּט נֶר יְתָמָם וְאֶלְמָנָה וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **21** אֲרוּר שְׁכָב עַמְּךָ בְּכָל־הַמִּדְבָּר וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **22** אֲרוּר שְׁכָב עַמְּךָ בְּתַאֲבִיו אוֹ בְּתַאֲמָו וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **23** אֲרוּר שְׁכָב עַמְּךָ בְּתַחַנְתָּו וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **24** אֲרוּר מִכְחָה רַעַתָּה בְּסִתְרֵךְ וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **25** אֲרוּר לְחַדְלָה נֶפֶשׁ דָם נְקִי וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן: **26** אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא יִקְם אֶת־דְּבָרִי־הַתּוֹרָה הָזֹאת לְעֹשָׂת אֲוֹתָם וְאַמְרֵה כָּל־הָעֵם אָמֵן:

ויצוher שנגראלפיך ועתורת צאנך עד האבידו אתק' :
 והצד לך בכל שעריך עד רדה המתויך הנגהות
 והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארץ והצד לך
 בכל שעריך בכל ארץ אשר נתן לך יהוה אלהיך לך :
 ואכלת פרי בטנק בשר בניק ובמניק אשר יציק לך איביך :
 אליהיך במצרים ובמצרים אשר יציק לך איביך :
 הרך בר והענגן מאר תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר
 בניו אשר יוציאר :
 מותה לאחד מהם מבשר בניו אשר
 יאכל מלבי השαιר לו כל במצרים ובמצרים אשר יציק לך
 איביך בכל שעיריך :
 הרכבה בר והעננה אשר לא נסנתה
 כף רגלה הצנו על הארץ מההענגן ומרכז תרע עינה באיש
 חיקה ובבנה ובבנה :
 ובסליתה הוצאה מבין רגליה
 ובבניה אשר תלד כיAACל בסחר כל בסחר במצרים
 ובמצרים אשר יציק לך איביך בשעריך :
 אם לא תשמר
 לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה
 ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך :
 וחפה לא יהוה את מכתך ואת מכות זריך מכות נדלות
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים :
 והשיב בר את כל
 מודעה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בר :
 גם כל
 חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם
 יהוה עליך עד השמדך :
 ונשארתם במויע משתח
 אשר היוים ככוכבי השמיים לרבי לא שםת בקול
 יהוה אלהיך :
 ואיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב
 אתכם ולחרבותה אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביר
 אתכם ולהשמיד אתכם ונסחטם מעל האדרמה אשר אתה
 בא שם להרטה :
 וההפיץ יהוה בכל העמים מקצתה
 הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלחים אחרים אשר
 לא ידעת אתה ואבתיך עז ואבן :
 ובגנים ההם לא
 תרנייע ולא יהיה מנוח לכהן רגליך ונתן יהוה לך שם
 לב רנו וכליון ענים ודאבען נשפ :
 והיו חיקך תלאים
 לך מנדר ופחרת ליליה ווימם ולא תאמין בחיקיך :
 בברק תאמר מי יתן ערב ובערב תאמיר מי יתן בקר
 מפחד לביך אשר תפחד וממראה ענייך אשר תורה:
 יהוה מצרים באגויות בדרך אשר אמרתי לך
 לא תסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
 ולשפחות ואין קנה :

תצא אליו ובשבעה הרכיים תנוס לפניו והיית לזוועה
 לכל מלולות הארץ :
 והיה נבליך למאכל לכל
 עוף השמיים ולבהת הארץ ואני מחריד :
 יככה יהוה בשגעון ובערון ובחרס אשר לא תוכל
 להרפא :
 והייתה ממש בצדדים כאשר ימש העיר באפליה ולא
 תצליח את דרכיך והייתה לך עשוק ונוזל כל החיים ואני
 מושיע :
 אשה הארש ואיש אחר ישנלה בית תבונה ולא
 תשב בו כרם תעט ולא חחללו :
 שורך טבח לענייך
 ולא תאכל ממנו המרד נול מלפניך ולא ישוב לך צאך
 נהנות לאיביך ואני לך מושיע :
 בניך ובנוחיך נתנים
 לעם אחר וענייך ראות וכלהות אליהם כל היום ואני
 לא ליזיך :
 פרוי אדמתך וככל ייעיך יאכל עם אשר לא
 ידעת והייתה לך עשוק ורצוץ כל חיים :
 יככה יהוה בשחוין רע על
 המראה ענייך אשר תורה :
 יככה יהוה אלהיך רע על
 הרכיים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגליך
 ועד קדריך :
 يولך יהוה אתק' ואת מלך אשר תקים
 עלייך אל נוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
 אליהם אחרים עז ואבן :
 והייתה לשמה למשל ולשינה
 בכל העמים אשר ינהנק יהוה שם :
 זרע רב החזיא
 השדה ומטע האסף כי יהסלנו הארבאה :
 כרמים תעט
 ועבדת ויין לא תשתה ולא הנאר כי תאכלנו התלעת :
 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא חסוק כי ישיל זיתך :
 בנים ובנותו תולדך ולא יהיו לך כי ילכו בשבי :
 עצך ופרוי אדמתך יירוש הצלצל :
 הנר אשר בקרבר
 עליה עלייך מעלה מעלה אתה תרד מטה מהה :
 יולך ואתה לא תלונו הוא יהוה לראש ואתה תהיה לנוּב :
 ובאו עלייך כל הקלילות האלה ורדפק והשינוך עד
 השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מזותו
 וחיקתו אשר צוק :
 והוא ברך לאות ולמופת ובזרעך
 עד עולם :
 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
 בשמה ובבטוב לבב מרבי כל :
 ועבדת את איביך
 כל נתן על ברזול על צוארך עד השמדך אתך :
 יהוה עלייך נוי מרחוק מקצת הארץ כאשר ידאה הנשר
 נוי אשר לא השמעת לשנו :
 גנו עז פנים אשר לא ישא
 פנים לזון ונער לא יהן :
 ואכל פרוי בהמתך ופרי
 אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש

והנכרי אשר יבא מארץ רחוכה וראו את מכות הארץ והוא ואת תחלאה אשר חלה יהוה בה: 23 גנפרית ומלה שרפפה כל ארצה לא תורע ולא תצמיח ולא יעלתה בה כל עשב כמחפה סדם ועمرה ארומה וצבים אשר הפק יהוה באפו ובחמתו: 24 ואמרו כל הנינים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרוי האף הגודל הזה: 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת עם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידועם ולא חלק להם: 27 ויהיר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקוללה הכתובה בספר הזה: 28 ויתשם יהוה מעל ארמותם באפ' וכחמה ובקצף נדרול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: 29 התשתרת ליהוה אלהינו והנחלת לנו לבניינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

30 וזה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתנו לפני והשבת אל לבך בכל הנינים אשר הודיעך יהוה אלהיך שהוא: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל כל אשר אנכי מצוך הום אתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורוחך ושב ובקצך מכל העמים אשר הפיצו יהוה אלהיך שהוא: 4 אם יהיה נדוח בקצת השמיים משם יקצץ יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 ובהביך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירושתך והיטבר והרבך מאבותיך: 6 ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבך ורעד לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חירות: 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדוףך: 8 ואותה תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך הוים: 9 וחותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידר בפרי בטנק ובפרי בחמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש عليك לטוב כאשר שש על אבותיך: 10 כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתו הכתובה בספר התורה זהה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 11 כי המצווה הזאת אשר אנכי מצוך הוים לא נפאלת הוא מך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לא אמר מי יעלה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: 13 ולא מעבר לים הוא לא אמר מי

אללה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרתם אתם בחרב: 2 ויקרא משה אל כל ישראל ואמר אלהים מצרים לפערעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 3 המשות הנדרלת אשר ראו עיניך האתת והمفטים הנדרלים ההם: 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לדאות ואזנים לשמע עד היום הזה: 5 ואולך אתם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלוחתיכם מעלייכם ונעלך לא בלילה מעל רגליך: 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדרשו כי אני יהוה אלהיכם: 7 ותבואו אל המוקם הזה ויצא סיון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחה ונכם: 8 ונכח את ארצם וננהנה לנחלה לדואני ולנדי ולחצץ שבת המנשי: 9 ושמורתם את דברי הברית הזאת ואת משען השכilio את כל אשר תעשון: 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטייכם זקניכם ושתיריכם כל איש ישראל: 11 טפכם נשים וגדר אש בקרב מתניתיך מחתב עזיך עד שאב מימייך: 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמד היום: 13 למען הקיים אתך היום לו ולעומת יהויה לך לאלהום כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ל יצחק וליעקב: 14 ולא אתם לברכם אגמי כרת את הברית הזאת ואת האלהה הזאת: 15 כי את אשר ישנו פה עמו עמדו היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר אינו פה עמו הום: 16 כי אתם יידעתם את אשר ישבו בארץ מצרים ואת עברנו בקרב הנינים אשר עברתם: 17 ותראו את שקווציהם ואת גלilihם עז ואבן כסף וזהב אשר עמהם: 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה פנה מעם יהוה אלהינו לבלך לעבר את אלהי הימים הנה פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: 19 וזה בשםינו את דברי האלה הזאת והתברך לבבבו לאמור שלום יהיה לי כיبشرות לבך אלך למען ספotta הרוח את הצמאה: 20 לא יאהה יהוה סלח לו כי יעשה אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבחה בו כל אלה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה את שמו מתוך השמיים: 21 ווחבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 22 ואמר הדור האחרון בנים אשר יקומו מאחריכם

והטף ונרדך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ¹³ ובוניהם אשר לא ידרשו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדןῆ שמה לרשותה: ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה ההן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באهل מועד ואצנו וילך משה ויוחש ויתיצבו באهل מועד: ¹⁵ וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבותיך וקס העם הזה וננה אחורי אלהו נכר הארץ אשר הוא בא שם בקרבו ועוזני והפר את בריתך אשר כרתי אותך: ¹⁷ וורהה אפי' בו ביום ההוא ועזכים והסתתרתי פניהם והיה לאכל ומצחاه רעות רבות וצורות ואמר ביום התהוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאנו הרעות האלה: ¹⁸ ואנכי הסתר אסתיר פניהם ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ¹⁹ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדوها את בני ישראל שמה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד לבני ישראל: ²⁰ כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותינו זבת חלב ורבש ואכל ושבע ודשן ונפהן אל אלהים אחרים ועבדום ונצוני והפר את בריתך: ²¹ והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצורות וענטה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפני זרעו כי ידעתني אתה לשיכון ולעוג מלכי הארץ ולארכם אשר השמיד עשה לסייעך כאשר דבר יהוה: ²⁴ ועשה יהוה להם כאשר עבר לפניו כאשר דבר יהוה: ²⁵ וונתנים יהוה לפניכם ועשיהם להם ככל המצויה אתם: ²⁶ וחוקו ואמצו אל תיראו ועל תעריצו אשר צויתו אתכם: ²⁷ חקוק ואמץ כי תבוא את העם הזה אל הארץ מפניהם כי יהוה אלהיך הוא החלך ענק לא רפק ולא יעזב: ²⁸ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לחתת להם ואתה תניחלנה אותם: ²⁹ ויהוה הוא החלך לפניו הוא יהיה ענק לא רפק ולא יעזב כאשר תבוא את הארץ ולא תחת: ³⁰ ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי והנשאים את ארון ברית יהוה ועל כל זקן ישראל: ³¹ ויציו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים ממועד שנת השמיטה בהן הסוכות: ³² ובוואר כל ישראל לראות את פניהם יהוה אלהיך במקומם אשר יבחר תקרא את התורה הזאת גנד כל ישראל באוניהם: ³³ הקhal את העם האנשים והנשים

יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: ³⁴ כי קרוב אלקיך הדבר מארך בפרק ובלבבך לשחו: ³⁵ ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: ³⁶ אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך לכלכת בדריכיו ולשמור מצותיו וחקתו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשותה: ³⁷ ואם יפנה לבך ולא המשמע ונדהת והשתחווות לאלהים אחרים ועבדתם: ³⁸ והנדתי לכם היום כי אבד חבדון לא האריכין ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשותה: ³⁹ העידתי בכם היום את השם ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וורעך: ⁴⁰ לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקהל ולדבקה בו כי הוא חייך ואיך ימיך לשבח על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ל匝ק וליעקב לחת להם:

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ² ויאמר אלהם בן מאה ושעים שנה אכסי היום לא אוכל עוד לנצח ולבוא ויוהה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: ³ יהוה אלהיך הוא עבר לפניו והוא ישמיד את הנזירים האלה מלפנייך וירשתם יהושע הוא עבר לפניו כאשר דבר יהוה: ⁴ ועשה יהוה להם כאשר עשה לשיכון ולעוג מלכי הארץ ולארכם אשר השמיד שרים צויתו אתכם: ⁵ חקוק ואמצו אל תיראו ועל תעריצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא החלך ענק לא רפק ולא יעזב: ⁶ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לחתת להם ואתה תניחלנה אותם: ⁷ ויהוה הוא החלך לפניו הוא יהיה ענק לא רפק ולא יעזב כאשר תבוא את הארץ ולא תחת: ⁸ ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי והנשאים את ארון ברית יהוה ועל כל זקן ישראל: ⁹ ויציו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים ממועד שנת השמיטה בהן הסוכות: ¹⁰ ובוואר כל ישראל לראות את פניהם יהוה אלהיך במקומם אשר יבחר תקרא את התורה הזאת גנד כל ישראל באוניהם: ¹¹ הקhal את העם האנשים והנשים

הימים כי תעשו את הדרע בעני יהוה לחייבו במעשה
ידיכם: 30 וידבר משה באוני כל קгал ישראל את דבריו
הshireה הזאת עד תמים:

32 האזינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי: 2
יערף כמטר לקחי תול כטול אמרתי כשבירם עלי דשא
וכרביבים עלי עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גDEL
לאלהנו: 4 הצור תמים פעללו כי כל דרכיו משפט אל
אמונה ואין על צדיק יושר הוא: 5 שחת לו לא בני מומם
דור עקש ופתלת: 6 ה ליהוה תנמלו זאת עם נבל ולא
חכם הלא הוא אביך קנק הוא עשה ויכנוך: 7 זכר ימות
עולם בין שנות דור ודדור שאל אביך וגינך וקניך ויאמרו
לק: 8 בהנהל עליון ננים בהפרידו בני אדם יצב נבלת
חבל נחלתו: 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתחו ילל' יישמן
יסבבונו יונגהו צרנחו כאישון עיו: 11 כנסר עיר קנו
על נזלו ירחף יפרש כנפיו יקחחו ישאהו על אברתו:
12 יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ירכבבו על
במושי ארץ ויאכל התנובת שדי יונקו דבש מסלע ושמן
מחלמייש צור: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב
תשתה חמד: 15 ווישמן ישרון ויבצע שמנת עבית כשית
ויטש אלה עשה והגביל צור ישתו: 16 יקנאהו בורות
בתועבת יכעיסחו: 17 ייבחו לשדים לא אלה אלהים
לא ידועם חדשים מקרב באו לא שעודום אבטיחם: 18
צור ילך תש ותשכח אל מחלך: 19 וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנותיו: 20 ויאמר אסתרה פני מהם אראה
מה אחריותם כי דור תהפקת המה בניים לא אמן בם: 21
הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקנאים כלא
עם בניו נבל אכעיסם: 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד
שאלות תחרות ותאבל ארץ ויבלה ותלהת מוסדי הרים:
23 אספה עליינו רעות חצי אכללה בם: 24 מי
רעב ולחמי רשות וקטב מריריו ושן בהמות אשלה בם עם
חמות זהלי עפר: 25 מהוז תשלח חרב ומחרדים אימה נם
בחור נם בתוליה יונק עם איש שיבח: 26 אמרתי אפאייהם
אשריתה מאוש וכרם: 27 לולי כעס אויב אונור פן ינכו
צדרימו פן יאמרדו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל ואת: 28 כי
גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישבילו

זאת יבינו לאחריותם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים
ニיסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירים: 31 כי
לא צורנו צורם ואיבינו פלילים: 32 כי מגן סדם נפנום
ומשדרות עמירה ענבמו ענבי רוש אשכלת מרורתלו: 33
חמת תנינים ינים וראש פתנים אcor: 34 הלא הוא כמס
עמדית חתום באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת חמוט רגולם
כי קרוב יום אידם וחש עתדה למם: 36 כי ידין יהוה
עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי איזות יד ואפס עצור
ועזוב: 37 ואמר אי אלהימ צור חסיו בו: 38 אשר חלב
ובחומו יאכלו ישתוו יין נסיכם יקומו ויעורכם יהיו עליכם
סתרה: 39 ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדת אני
אמיות ואחיה מחצתי ואני ארפָא ואני מידי מציל: 40 כי
אשר אל שמים ידי ואמרתי כי א נכי לעלם: 41 אם שנותי
ברק חרבי ותחזו במשפט ידי אישיב נקם לצרי ולמשנאי
אשרם: 42 אשכירות חצי מדם וחרבי תאכל בשם מדם
חולל ושביה מראש פרעות אובי: 43 הרניינו נוים עמו כי
דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכperf אדרמו עמו: 44
ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני העם
הוא וחושע בן נון: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים
האליה אל כל ישראל: 46 ויאמר אלהם שמו לבבכם
לכל הדברים אשר אכמי מעד בכם היום אשר תצום
את בניכם לשמर לעשות את כל דברי התורה הזאת:
47 כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה
האריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שם להרשותה: 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר: 49 עליה אל הר העברים הזה הדר נבו אשר בארץ
מוואב אשר על פניהם רוחו וראה את הארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל לאחוזה: 50 ומטה בהר אשר אתה עליה
שםה והאפק אל עמייך כאשר מת אהרן אדור בהר ההר
ויאסף אל עמייך: 51 על אשר מעלהם כי בתוכך בני ישראל
במי מריבית קדרש מדבר צן על אשר לא קדרתם אותו
בתוך בני ישראל: 52 כי מנגד תראה את הארץ ושםה לא
תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

33 ואות הברכה אשר ברך משה איש האלים את בני
ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסני בא וורה משער
למו הופיע מהר פארן ואתה מרובתה קדרש מימינו אש דת
למו: 3 אף חביב עמיים כל קדרשו בידך והם תכו לרגליך

ארץ יהודה עד הים الآخرון: 3 ואות הנגב ואת היכר בקעת ירדחו שיר התמירים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליזחק וליעקב לאמר לזרעך אתגננה הראיתיך בענייך ושםה לא עבר: 5 רימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: 6 ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום זהה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחיה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו כי בכ אבל משה: 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סנק משה את ידיו עלייו וישמעו אליו בני ישראל והוא שוכן צוה יהוה את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמו משה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: 11 כל האותות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרטעה ולכל עבדיו ולכל ארציו: 12 וכלל היד החזקה וכלל המורא הנadol אשר עשה משה לעני כל ישראל:

ישא מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב: 5 יהוי בישرون מלך בהתפקיד הראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 יהיו ראובן ואלימת יהוה מתיו מספר: 7 וזה להיהודים ואמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תבינו דיוירב לו וועזר מצריו תהיה: 8 ולוילו אמר תמייך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תרביהו על מי מריבה: 9 האמר לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחיו לא הכריר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך וביריך ינצרו: 10 ירו משפטיך לע יעקב ותורחך לישראל שimeo קטורה באפק וכלייל על מזבחך: 11 ברך יהוה חיילו ופעל דרכיו תרצה מחץ מתנים קמייו ומשנאיו מן יקומו: 12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטה עלייו חפה עליו כל היום ובין כתפיו שכן: 13 ולヨוסף אמר מברכת יהוה ארציו מנדר שמים מטול ומתהום רבתה תחת: 14 וממנגד תבותאת שם וממנגד נרש ירחים: 15 ומראש הדרי קדם וממנגד נבעות עולם: 16 וממנגד ארין ומלאה ורצון שכנו סנה תבואה לראש יוסף ולקרדק ניר אחיו: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראמ קרנייהם עמים ינכח יהדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולויזולן אמר שמה צטאך וישכר באהאלך: 19 עמים הר יקראו שם זובלן זבחו צדק כי שבע ימים יינקו ושפוני טמוני חל: 20 ולנדן אמר ברוך מרחיב גנד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדרך: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מהתק ספון ויתרא ראש עם צדקה יהוה עשה ומשפטו עם ישראל: 22 ולדרן אמר דן גור אריה יונק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מגעליך וכיימיך דבאך: 26 אין כל ישראל רכב שניים בעירך ובנאותו שחקרים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם וינרש מפני אויב ויאמר השמד: 28 וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ דן ותירוש אף שמיו יערכו טל: 29 אשרידך ישראל מי מכוך עם נשע ביהוה מן עוזך ואשר חרב נאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במו תינויו תדרך:

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסנה אשר על פניו ירדו ייראה יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגלים

חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושםה רחוב וישכבו שםוה: 2 ויאמר מלך יריחו לא אמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר והזיאו האנשים הכאים אליך אשר באו לביקך כי לחפר את כל הארץ באו: 4 ותוקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מהה: 5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתני ana הלו האנשים דרכו מהר אחריהם כי תשיגו: 6 והיא העלהם הנגה ותתמן בפשטו העץ הערכות לה על הגן: 7 והאנשים דרכו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגורו אחרי כאשר יצאו הרדרפים אחריהם: 8 והמה טרם ישכbones והוא עלהם עליהם על הגן: 9 ותאמיר אל האנשים ידעתני כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפללה אימתחם עליינו וכי נמננו כל ישביה הארץ מפניכם: 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מים סוף מפניכם בצתהכם ממצרים ואשר עשותם לשני מלכי הארץ אשר עבר הירדן לסתין ולעוגן אשר החזרתם אותם: 11 ונשמעו וממס לבכנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אליהם בשמיים מעעל ועל הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשייתו עמכם חסד ועשיתם נס אתם עם בית אבי חד נתחתם לי אותן אמת: 13 ויהיחסם את אבי ואת אמי ואת אחיו ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתו ממות: 14 ויאמרו לה האנשים ונפשנו תחחיכם למות אם לא תגירו את דברנו זה והיה בתה יהוה לנו את הארץ ועשינו עמק חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחוימה היא יושבת: 16 ותאמר להם ההרה לכו פן יגעו בכם הרדרפים ונחתם שם השבעתנו: 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקوت חוט השני הזה תקשרי בחולון אשר הורדרנו בו ואת אבייך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך האספי אליך הביתה: 19 והיה כל אשר יצא ממדלתי ביתך החוצה דמו בראש� ואנחנו נקים וכל אשר יהיה ATK בבית דמו בראש� אם יד תהיה בו: 20 ואם תנידי את דברנו זה והיינו נקים

1 ויהי אחריו מות משה عبد יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרה משה לאמר: 2 משה عبد מות ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אגני נתן להם לבני ישראל: 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכט נתתיו כאשר דברתי אל משה: 4 מהמודבר והלבנון הזה ועד הנהר הנדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הנדול מבוא המשמש יהיה נבולכם: 5 לא יתיזבב איש לפניו כל ימי חייך כאשר הייתם משה אהיה עמק לא ארפק ולא איעיך: 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתו לאבותם לחתיהם: 7 רק חזק ואמץ מוד שומר לעשתה בכל התורה אשר צוך משה عبد אליו תסור ממנה ימין ושמואל למן תשכילד בכל אשר תלך: 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפרק והגינה בו יומם ולילה למגן תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי או צליח את דרך ואל תחת תשכילד: 9 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת עברים אשר אלהיך בכל אשר תלך: 10 ויצו יהושע כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך: 11 עברו בקרבת המנהה ובזואת העם לאמר הכנינו לכם צידה כי בעוד שלושה ימים אתם יהוה אלהיכם נתן לכם לושטה: 12 ולראובני ולנדי ולהחצי שבת המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה عبد יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניה לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: 14 נשיכם טפכם ונקייכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפניו אלהיכם כל גבורי החיל עוזרתם אתם: 15 עד אשר יניה יהוה לאחיכם ככם וירשונם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן لكم משה عبد יהוה בעבר הירדן מזורה המשם: 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נליך: 17 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהוה יהוה אלהיך עמק כאשר היה עם משה: 18 כל איש אשר ירצה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצינו יומת רק חזק ואמץ:

הרחק מואד באדם העיר אשר מצד צרתן והוירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו ננד יריחו: 27 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרכבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרכבה עד אשר תמו כל הגוי לعبر את הירדן:

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי ל עבר את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן העם שנים عشر אנשים איש אחד איש אחד משבט: 3 וצוו אותם לאמר

שאו לכם מזה מטבח הירדן מצב רגלי הכהנים הchein שרים עשרה אבניים והעברתם אותן עמכם והנתתם אותן במלון אשר תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכן מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו لكم איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: 6 למען תהיה זאת אות בקרבתם כי ישאלון ננים מחר לאמר מה האבניים האלה להם: 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון הברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מימי הירדן והיו האבניים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע ושואו שתי עשרה אבניים מטבח הירדן כאשר דבר יהוה אליו יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם אל המלון וינחום שם: 9 ושיטים עשרה אבני הקים יהושע בתחום הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהו שם עד היום זהה: 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתחום הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע וימחרו העם אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו ארון יהוה והכהנים לפניו העם: 11 ויעברו בני ראובן ובני נדוח ציב שבט המנשא חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: 12 כאשרם אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל עבדות יריחו: 13 ביום ההוא לפני יהוה את מלחמה כל ימי חייו: 14 ונדר יהוה את מלחמה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 וצוה יהושע את הכהנים לאמר על מון הירדן: 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון הברית יהוה מטבח קמונד אחד

משבעתך אשר השבעתנו: 21 ותאמר כדבריכם כן הוא ושללם יילכו ותקשר את תקותה השני בחילון: 22 וילכו ויבאו הרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: 23 וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון כי נתן יהוה בידינו את כל הארץ ונמננו כל ישבי הארץ מפנינו:

3 וישם יהושע בCKER ויסעו מחשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם עברו: 2 ויהי מקצתה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המנה: 3 ויצוו את העם לאמר כראוכם את ארון הברית יהוה אלהיכם והכהנים הללו נשיים אותו ואתם תסעו ממקוםכם ולהלכם אחריו: 4 אך רוחק יהוה ביןיכם ובינו לביןם אמרה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מטה מול שלשים: 5 ויאמר יהושע על העם התקדשו כי מחר ישעה יהוה בקרבתם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ויעברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: 7 ויאמר יהוה אל יהושע היהום הוה אחן גדליך בעני כל ישראל אשר יידעו כי כאשר הייתי עם משה עלי עמדך: 8 ואתה תזכה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כbabם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע על בני ישראל גשו הנה ושמו את דברי יהוה אלהיכם: 10 ויאמר יהושע בזאת תדרען כי אל חי בקרבתם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הנרגנשי והאמרדי והובסי: 11 תנאה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש שבטי ישראל איש אחד איש אחד לשפט: 13 והיה כנוה כבotta רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במאי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: 14 ויהי בנסע העם מאלהיהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: 15 וככוא נשאי ארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נתבלו בקצה המים והירדן מלא על כל נdotio כל ימי קציר: 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד

יהושע ביריחו וישא עינוי וירא והנה איש עמד לנגנו והרבבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ואמר לו הלו אתה אם ל'צדרינו: ¹⁴ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי וופל יהושע אל פניו ארצה ושתחו ואמר לו מה אדני מדבר אל עברו: ¹⁵ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא וייש יהושע כן:

6 ויריחו סנרת ונסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה וגורי החיל: ³ וסבתם את העיר כל אשיש המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היבלים לפני הארון וביום השביעי חסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: ⁵ והיה במשך בקרון היבול בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה נדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש ננדו: ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני יהוה: ⁷ ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ עבר לפני ארון יהוה: ⁸ ויהי כאשר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הילך והמאסף הילך אחרי ארון עד לפני הכהנים תקעו בשופרות אחריהם: ⁹ ותחלוץ הילך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הילך אחרי ארון עד יומם אמר אליו יריעו ואת העם צוח יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמעו את קולכם ולא יצא מפהם דבר עד יומם אמר אליו יריעו והודיעתם: ¹⁰ וויסב ארון יהוה את העיר הקפ פעם אחת ויבאו המנחה וילינו במחנה: ¹¹ ווישכם יהושע בבקר ושאו הכהנים את ארון יהוה: ¹² ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הליכים הילך ותקעו בשופרות והחלוץ הילך לפני נחניהם והמאסף הילך אחרי ארון יהוה הולך ותקעו בשופרות: ¹⁴ וויסבו את העיר ביום השני הולך ותקעו בשופרות: ¹⁵ וויסבו ימים: ¹⁶ ויהי ביום השביעי וישכמו עלות דשחר ויסבו את העיר כמשפט זה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: ¹⁶ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן

הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבנה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כהמול שלשם על כל גנותיו: ¹⁹ והעם עלן מן הירדן בעשור לחדר הראשון וייתנו בנגלי בקצת מורה יריחו: ²⁰ ואת שתים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן הרים יהושע באנגל: ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנים מחר את אבותם לאמר מה האבניים האלה: ²² והודעתם את בנים לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפנים עד ערכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לם סוף אשר הוביש מפניו עד עברנו: ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדןימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו ומס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל: ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרכות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ³ וויעש לו יהושע חרכות צרים וימל את בני ישראל אל נבעת הערלות: ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא מצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצתהם מצדים: ⁵ כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצתהם מצדים לא מל: ⁶ כי אדרבים שנה הלבכו בני ישראל במדבר עד חם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים מצדים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה לאבותם לחתם לנתן ארץ זבת חלב ודבש: ⁷ ואת בניהם הקים תחתם מלחם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ⁸ ויהי כאשר תמו כל הגוי לה מולו וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ⁹ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרטת מצדים מעליים ויקרא שם המקום ההוא אנגל עד היום הזה: ¹⁰ וויתנו בני ישראל באנגל ויעשו את הפסה בארכעה עשר יומם לחדר בערב בערכות יריחו: ¹¹ ויאכלו מעבור הארץ מחרת הפסה מצות וקלוי בעצם היום הזה: ¹² ווישבת המכן מחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואה הארץ כנען בשנה ההיא: ¹³ ויהי בהיות

אלה אדרני יהוה למה העברת העבר את העם הזה את הירדן לתחת אטנו ביד האמרי להאבירנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: 8 כי אדרני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערך לפני איביו: 9 וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכרתו את שמננו מן הארץ ומה העשה לשחק הנדול: 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 חטא ישראל ונם עברו את בריתך אשר צויתו אותם ונם לקחו מן החרם ונם נמכנו וכחשו ונם שמו בכליהם: 12 ולא יכולו בני ישראל לך לkom לפניו איביהם ערך יפנו לפניו איביהם כי היו לחרם לא אוסף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אליה ישראל חרם בקרבך ישראל לא חוכל לך לkom לפניו איביך עד הסירכם החרם מקרבכם: 14 וכן קרבתם בפרק לשבטיכם והיה השbat אשר ילכדנו יהוה יקרב לבתים למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והביה אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתה ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 16 ווישכם יהושע בפרק ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבת יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הורחוי ויקרב את משפחת הורחוי לגברים וילכד זברדי: 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שם נא כבוד ליהו אלהי ישראל ותן לו תורה והנדי לי מה עשית אל תחחד מני: 20 וויען עכן את יהושע ויאמר אמונה אנסי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשית: 21 ובני ישראל: 22 ווישלח לארת שגער אחת טובה ומאותים שלדים כסף ולשון זהב אחד חמושים שקלים משקלו ואהמודם ואחם והנים טמוניים בארץ בתוק האהלי והכסף תהertia: 22 ווישלח יהושע מלכים וירציו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תהertia: 23 ויקחם מותוך האהל ויבאים אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרטה ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שרו ואת חמו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ויעל איהם עמק עכור: 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יערכ' יהוה ביום זה וירגמו אותו כל ישראלaban וירושפו אותם באש יהוה לכל את העיר: 26 וזה היה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב והוניה תהייה היא וכל אשר אתה בכיתה כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: 28 וורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מנהנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: 29 וככל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדרש הוא ליהוה אוצר יהוה יבו: 20 וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמי יהוה תחתיו ועל העם תרועה גדולה ותפל החומרה תחתיה וועל העם תרועה איש ננדו וילכדו את העיר: 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: 22 ולשנים הנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בזאת האשה הזונה והוציאו ממש את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: 23 ויבאו הנערם המרגלים ויציאו את רחוב המשפחות הוציאו וינווחום מחוץ למחנה ישראל: 24 ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל והעיר שרפבו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: 25 ואת רחוב הזונה ואת אביה ואת כל אשר לה החיים יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החבאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרנאל את ירידון: 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר אדור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את ירידון בבכשו ייסדנה ובצעירותו יציב דלתיה: 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמו בכל הארץ:

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 ווישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר על רגנו את הארץ ויעלו האנשים ורגנו את העי: 3 ווישבו אל יהושע ויאמרו אלו אל יעל כל העם אלפיים איש או כבבם אוני מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר על כשלשה אלפיים איש יעלו ויקו את העי אל חניון שמה את כל העם כי מעט הימה: 4 וויעלו מן העם שמה כשלשה אלפיים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויקו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השרים ויקם במורד וימס לבב העם ויהי למים: 6 ויקרע יהושע שמלותו ויפול על פניו ארצתה לפני ארון יהוה עד הערב והוא זקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: 7 ויאמר יהושע

כוננות ידו ויבאו העיר ולכדוה ומורהו וויצותו את העיר
באש: 20 ויפנו אנשי העיר אחרים ויראו והנה עלה עשן
העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והעם
הנס המדבר נהפך אל הרודף: 21 ויהושע וכל ישראל
רראו כי לבד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר והוא
ויכיו את אנשי העיר: 22 ואלה יצאו מן העיר לקראותם
ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אתם עד
בלתי השair לו שדר ופליט: 23 ואת מלך העי תפשו חוי
ויקרכבו אותו אל יהושע: 24 ויהיו ככלות ישראל להרג את
כל שבי העי בשדה במדבר אשר דרפו בו ויפלו כלם
לפי חרב עד תמים ויבשו כל ישראל העי ויכו אתה לפי
חרב: 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה
שנתיים עשר אלף כל אנשי העיר: 26 ויהושע לא השיב ידו
אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העיר: 27
רק הבהמה ושלל העיר ההייא בזוו להם ישראל כדבר
יהוה אשר צוה את יהושע: 28 וישרפ יהושע את העי
וישימה תל עולם שמנה עד היום הזה: 29 ואת מלך העי
תלה על העץ עד עת הערב וככowa המשמש צוה יהושע
וירידו את נבלתו מן העץ וישליך אותה אל פתח שער
העיר ויקומו עליו נל אבני גдол עד היום הזה: 30 אז
יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: 31
כאשר צוה משה עבר יהוה את בני ישראל כתוב בספר
תורת משה מזבח אבני שלמות אשר לא תניף עליו
ברזל ויעל עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב
שם על האבני את משנה התורה משה אשר כתוב לפני בני
ישראל: 33 וככל ישראל זוקנו ושתרים ושפטו עמדים
מזזה ומזה לאורה חציו אל מול הדר נרים והחציו אל מול
יהוה כארון ננד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית
הר עיבל כאשר צוה משה עבר יהוה לברך את העם
ישראל בראשונה: 34 ואחריו כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל כתוב בספר התורה: 35 לא
חיה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע ננד
כל סهل ישראל והנשים והטף והגֶּבֶד בקרבתם:

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובשפלת ובכל חוף הים הנדרול אל מול הלבנון החתי והאמורי חכני הפני חחוי ודיובוט: 2 ויתקצו יהודו להלחם עם יהושע ועם ישראאל פה אחד: 3 וישבי נבעון

ויסקלו אתם באבנים: 26 ויקימו עליו נל אבני נдол עד
היום הזה ויישב יהוה מהרון אף על כן קרא שם המקום
ההוא עמוק עכור עד היום הזה:

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמק את כל עם המלחמה וקوم עליה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו : 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה הבזו לכם שם לך ארבע לעיר מאחריה : 3 ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל וישלחם ליליה : 4 ויזו אתם לאמר ראו אתם ארבעים לעיר מאחריו העיר אל תרחיקו מן העיר מאר והיותם כלכם נכנים : 5 ואני וכל העם אשר אני נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשונה ונסנו לפוניהם : 6 ויצאו אחדרינו עד התקינו אשר בראשונה מן העיר כי אמרו נסיהם לפנינו כאשר בראשונה אותם מן העיר ומי יאמרו נסיהם לפנינו כאשר בראשונה ונסנו לפניהם : 7 ואתם תקמו מטה אורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם : 8 וזהה חפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם : 9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם : 10 ווישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקנין ישראל לפניו העם כי וככל העם המלחמה אשר אותו עלו ויינשו ויבאו גנד העיר ויחנו מצפון לעי והני ביןינו ובין העי : 12 וויקח חמאת אלפים איש וישראל אמר בינה בין בית אל ובין העי מים לעיר : 13 ווישמו העם את כל המלחמה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק : 14 ויהי כראות מלך העי וימחרו ושבינו והוא נשען בעיר לקראתה ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפניו הערבה והוא לא ידע כי ארבע לו מאחריו העיר : 15 ווינגעו יהושע וככל ישראל לפניהם וינטו דרך המדבר : 16 ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדף אחריו יהושע ווינתקן מן העיר : 17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר יצאו אחריו ישראל ויעזבו את העיר פتوחה וירדף אחריו ישראל : 18 ויאמר יהוה אל יהושע נתה בכידון אשר בידך אל דש כי בידך אתנה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר : 19 וזה אורב Km מהריה ממוקמו וירוצו

עבדו תחת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל יישובי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הנה בידך כתוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנמ יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדרה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי لقد יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעיל ומלוכה וכי השלים ישבינו את ישראל ויהיו בקרבתם: 2 ויראו מאד כי עיר נדולה נבען כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה נברדים: 3 ושלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוות מלך חברון ואל פראמ מלך ירמות ואל יפייע מלך לכיש ואל דבר מלך עגנון אמר: 4 עלו אליו ועוזרו ונכח את נבען כי השלים אותה יהושע ואת בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגנון הם וכל מהנחים וחנו על נבען וילחמו עלייה: 6 וישלחו אנשי נבען אל יהושע אל המנהה הגנלה לאמר אל תרכז ידיך מעבדך עלה אליו מהרה והושעה לנו ועוזרו כי נקבעו אליוינו כל מלכי האמרי ישביב החר: 7 ויעל יהושע מן הגניל הוא וככל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע פחאמ כל הלילה עלה מן הגניל: 10 ויהם יהוה לפני ישראל ויכם מכבה נדולה נבען וירדף דרכ מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקרה: 11 ויהי בנסם מפני ישראלם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבני הברד מאשר עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תה יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעני יהוד שמש נבען דום וירח בעמק אילון: 13 וירdem יהוד שמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה המשש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הירש ויעמד המשש בחצי השמים ולא אין לבוא ביום תמיים: 14 ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: 15

שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעדי: 16 ויעשו גם המה בערמה ולכו ויצוترو ויקחו שקים כלים לתמורותיהם ונארות יין בלבים ומבקעים ומצרדים: 17 ונעלות בללה ומטלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל להם צידם יבש היה נקדמים: 18 וילכו אל יהושע על המנהה הנלול ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רוחקה באננו ועדת כרתו לנו ברית: 19 ויאמרו איש ישראל אל החוי أولי בקרבי אתה ישב ואיך אכרות לך ברית: 20 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 21 ויאמרו אליו מארץ רוחקה מאד בא עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו אתה כל אשר עשה במצדים: 22 ואתה כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסתהן מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בשתרות: 23 ויאמרו אליו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמր קחו בידכם צידה לדרכ ולכו לקראתם ואמרתם לחיים עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: 24 זה להמננו חם הצידינו אותו מבתינו ביום צאתנו לרכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדמים: 25 ואלה נארות היין אשר מלאננו חדים והגה התבקו ואלה שלמותינו נעלינו כלו מרוב הדרך מאד: 26 ויקחו האנשים מצידם ואתה פי יהוה לא שאלו: 27 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחווות וישבעו להם נשיאי העדה: 28 ויהי מקצתה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים: 29 ויסעו בני ישראל ויבאו אל ערים ביום השלישי ועריהם נבען והכפירה ובארות וקריות יערם: 30 ולא הרים בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשאים: 31 ויאמרו כל הנשאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 32 זאת נשעה להם והחיה אותם ולא יהיה לנו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 33 ולא יהיו לנו קצף על השבועה אשר נשבענו להם ויאמרו אליו הרים הנשאים יהיו וייחיו חתבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם נשיאים: 34 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר لما רמייתם אותנו לאמר רוחקים אנחנו מכם מאר ואתם בקרבנו ישבים: 35 לאמר רוחקים אנחנו מכם מאר ואתם בקרבנו ישבים: 36 ועתה אורותם אתם ולא יכרת מכם עבד וחתבי עצים ושאבי מים לבית אלהי: 37 ויענו את יהושע ויאמרו כי הנדר הנדר לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה

ישראל עמו מלכיש עגלנה ויהנו עליה וילחמו עליה:
 וילכדה ביום ההוא יוכוה לפני חרב ואת כל הנפש
 אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללביש: 35
 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה חברונה וילחמו
 עליה: 36 וילכדה יוכוה לפני חרב ואת מלכה ואת כל
 עיריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל
 אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה:
 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: 37
 וילכדה ואת מלכה ואת כל עיריה יוכום לפני חרב
 ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השair שריד כאשר
 עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה
 לבניה ולמלכה: 38 ויכה יהושע את כל הארץ החר
 והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השair
 שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי
 ישראל: 39 ויכם יהושע מקדש ברכע ועד עזה ואת כל
 ארץ נשן وعد גבעון: 40 ואת כל המלכים האלה ואת
 ארצם לכדר יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם
 לישראל: 41 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה
 הנגללה:

11 יהו כسمע יbin מלך חצור וישלח אל יובב מלך
 מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים
 אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרוות ובספללה ובנופות
 דור מים: 3 דיבנע מモורה ונימס והאמרי והחותי והפרדי
 והיבוסי בהר והחותי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו
 הם וככל מהניחם עםם עם רב כחול אשר על שפת הים
 לרוב סוס ורכב רב מادر: 5 ויוועדו כל המלכים האלה
 ויבאו ויהנו יחדו אל מי מרים להלחם עם ישראל: 6
 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפנייהם כי מחר CUT
 זאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם
 העקר ואת מרכבתיהם תשרפ בASH: 7 ויבא יהושע וכל
 עם המלחמה עמו עליהם על מי מרים פחאם ויפלו
 בהם: 8 ויתגנס יהוה ביד ישראל ויכום וירדפם עד
 צידון רבה ועד משפטות מים ועד בקעת מצפה מזרחה
 ויכם עד בלתי השair להם שריד: 9 ווועש להם יהושע
 כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם
 שרפ באש: 10 וישב יהושע בעת ההייא וילכד את חצור
 ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפני היא ראש כל

וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגללה: 16
 וינסו המהנת המלכים האלה ויהבאו במערה במקדה:
 וזה נגיד ליהושע לאמר נמצאו המהנת המלכים נחבים
 במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבני נדלות אל
 פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרים: 19 ואתם אל
 תעמדו דרפו אחריו איביכם זונבתם אותם אל תחנות
 לבוא אל ערים כי תנם יהוה אלהיכם בידיכם: 20 ויהי
 ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכח נדולה מאר עד
 תמס והשדרים שרדוו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21
 וישבו כל העם אל המהנה אל יהושע מקרה בשלום לא
 חוץ לבני ישראל לאיש את לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו
 את פי המערה והוציאו אליו את חמשת המלכים האלה
 מן המערה: 23 ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים
 האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון
 את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגנון: 24 ויהי
 כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע
 אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה
 הhalbוא אותו קרבו שמו את רגליך על צוואר המלכים
 האלה ויקרבו וישמו את רגליך על צואריהם: 25
 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחטו חוקו ואמצעו
 כי כהה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים
 אותם: 26 ויכם יהושע אחרי כן וימותם ויתלם על חמשה
 עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: 27 ויהי לעת
 בוא השמש צוח יהושע וירידום מעל העצים וישלם
 אל המערה אשר נחבא שם וישמו אבני נדלות על פי
 המערה עד עצם היום זהה: 28 ואת מקרה לכיד יהושע
 ביום ההוא ויכה לפני חרב ואת מלכה החרים אותם ואת
 כל הנפש אשר בה לא השair שריד ויעש למלך מקרה
 כאשר עשה למלך יריחו: 29 ווועבר יהושע וכל ישראל
 עמו מקרה לבנה וילחם עם לבנה: 30 ויתן יהוה נם
 אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפני חרב ואת כל
 הנפש אשר בה לא השair בה שריד ויעש למלכה כאשר
 עשה למלך יריחו: 31 ווועבר יהושע וכל ישראל עמו
 מלבנה לביצה וחין עלייה וילחם בה: 32 ויתן יהוה את
 לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפני חרב
 ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה לבנה: 33 או
 על הרים מלך גדור נזר לעזר את לכיש ויכה יהושע ואת
 עמו עד בלתי השair לו שריד: 34 ווועבר יהושע וכל

נובל סיכון מלך חשבון: 6 משה עבר יהוה ובני ישראל הרים ויתנה משה עבר יהוה ירצה לאובני ולגדי ולהצ' שבט המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל עבר הירדן ימה מבעל נד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירצה כמחלקות: 8 בהר ובשפלה ובמרכז ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנענו הפלדי החוי והיבוסי: 9 מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: 12 מלך גלון אחד מלך גור אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמונה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד: 20 מלך שמרון מרואן אחד מלך אכשף אחד: 21 מלך תענך אחד מלך מנדו אחד: 22 מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרכמל אחד: 23 מלך דור לנפת דוד אחד מלך נוים לגילגאל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

13 יהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשאה הרבה מאד לרשותה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גליות הפלשתים וכל הנשורי: 3 מן השיחור אשר על פנו מצרים وعد נובל עקרון צפונה לכנען החשב חמשת סרני פלשתים העוזי והאשדרדי האשקלוני הגנוי והעקרוני והעוי: 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומעיר אשר לצדינום עד אפקה עד נובל האמרי: וזה הארץ הגבלי וכל הלבנון מורה המשמש מבעל נד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל ישי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אוריזם מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה לתשעת השבטים ועתה חלק את הארץ זו זאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: 8 עמו הרואבני והגדי לקחו נחליהם אשר נתן להם משה עבר הירדן מורה כאשר נתן להם משה עבר יהוה: 9 מערווער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשbon

הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפני הרים החרים לא נותר כל נשמה ואת הצור שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכייהם لقد יהושע וכוכם לפיה חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבר יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרוף ירושאל זולתו את חצור לבדה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והבבמה בזויהם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפיה חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע את כל הדבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הנסן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ירושאל ושפלה: 17 מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל נד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכייהם لقد ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא הייתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי נבעון את הכל ל夸ו במלחמה: 20 כי מאות יהוה היה להזק את לכם ל夸 את המלחמה את ישראל למען החרים לבלי היהות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענן ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם ערים החרים יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדור נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקות לשבטים והארץ שקטה מלחמה:

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירושא את ארצם עבר הירדן מורה המשמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מורה: 2 סיכון מלך האמרי היושב בחשbon משל מערווער אשר על שפת נחל ארנון ותוק הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל נובל בני עמון: 3 והערבה עד ים כנורות מורה ותמיין תחת אשדור המלח מורה דרך בית היישנות ומתרמן תחת אשדור הפסגה: 4 נובל עוג מלך הבשן מיתר הרפאים הושב בעשרות ובأدיעי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד נובל הנשורי והמעצתי וחצי הגלעד

לבני ישראל: 2 בגורל נלחם כאשר צוה יהוה ביד משה לחשעת המות וחזי המתה: 3 כי נתן משה נחלת שני המות וחזי המתה מעבר לירדן וללוים לאנתנו נחלת שני בתוכם: 4 כי היו בני יוסף שני מותות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבה ומגשריהם למקניהם ולקננים: 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: 6 ונשוו בני יהודה אל יהושע בנגלו ויאמר אליו כלב בן יפנה הקני את ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלים על אדרותיו ועל אדרותיך בקדש ברנע: 7 בן ארבעים שנה אנסי בשלה משה عبد יהוה אותו מקדש ברנע לרנג' את הארץ ואשב אותו דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחיו אשר על עלי עמי המשוי את לב העם ואנסי מלאותי אחריו יהוה אלהי: 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכך רגליך בה לך תהיה לנחלת ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה אותו כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הילך ישראל במדבר ועתה הנה אנסי היום בן חמיש ושמונים שנה: 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותו משה ככחיו אז וככחיו עתה למלחמה ולצאת לובא: 12 ועתה תנחי לי את ההדר יהוה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקיים שם וערים גודלות בצרות אויל יהוה אותו והורשתים כאשר דבר יהוה: 13 ויברכתו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלתה: 14 על בן דותה חברון לכלב בן יפנה הקני לנווה עד היום הזה יען אשר מלא אחריו יהוה אלהי ישראל: 15 ושם חברון לפנים קריית ארבע האדים הנדור בענקיים הוא והארץ שקתה ממלחמה:

15 והוא הנורל למטה בני יהודה למשפחתם אל נבול אדרום מדבר צן נגבה מקצת תימן: 2 והוא להם נבול נגב מקצת ים המלח מן הלשון הפונה נגב: 3 ויצא אל מנב למלחה עקרבים ו עבר צנה ועליה מנב לקדש ברנע ו עבר חצרון ו עליה אדרה ונסב הקרקעה: 4 ו עבר עצמונה ו יצא נחל מצרים ו היה תצאות הנבול ימה זה יהוה לכם נבול נגב: 5 ונבול קדרמה ים המלח עד קצה הירדן ונבול לפאת צפונה מלשון הים מקצת הירדן: 6 ו עליה הנבול בית חנלה ו עבר מצפון לבית הערבה

עד נבול בני עמון: 7 והגלויד גובל הנשורוי והמעכתי וכל הר חרמוני וכל הבשן עד סלה: 12 כל מלכותו עוג בבן אשר מלך בעתרות ובادرעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: 13 וולא הורישו בני ישראל את הנשורוי ואת המעכתי ושב נשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשפט הלווי לאנתנו נחלת אש יהוה אלהי ישראל הולחו כאשר דבר לו: 15 וייתן משה למטה בני ראובן למשפחתם: 16 ויהי להם הנבול מערודר אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוכ נחל והם הנביר עלי מירבא: 17 חשבו וכל עריה אשר במישר דיבון ובמאות בעל ובית בעל מעון: 18 ויהיצה וקדמת ומפעת: 19 וקריותם ושבמה וצרת השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסנה ובית היישנות: 21 וככל עורי המישר וכל מלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אותו ואת נשאי מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע נסיכי סיחון ישיי הארץ: 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרנו בני ישראל בחרב אל חלליים: 23 וייה נבול בני ראובן הירדן ונבול זאת נחלת בני ראובן למשפחות הערים והצרידן: 24 וייתן משה למטה נדר לבני נדר למשפחתם: 25 ויהי להם הגבול יער וככל עורי הגלויד וחזי הארץ בני עמון עד ערודר אשר על פניה רבה: 26 וממחשובן עד רמת המצפה ובطنיהם וממחניהם עד גבולם נדר לדבר: 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסוכות צפון יתר מלכות סיחון מלך חשבון הירדן ונובל עד קצחיהם כנרת עבר הירדן מזרחה: 28 זאת נחלת בני נדר למשפחות הערים והצרידן: 29 וייתן משה לחזי שבט מנשה ויהי לחזי משה בני מנשה למשפחותם: 30 ויהי נבולם ממחניהם כל הבשן כל מלכות עוג מלך הבשן וכל חות איר אשר בבן ששים עיר: 31 וחזי הגלויד ועתירות ואדרעי ערי מלכות עוג בבן מכיר בן מנשה לחזי בני מכיר למשפחותם: 32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריזחו מזרחה: 33 ולשבט הלווי לאנתנו משה נחלת יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אתם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המות

ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית דגון ונומה ומקרה
ערדים שש עשרה וחצריהם: 42 לבנה ועתה ועשן: 43
ויפחה ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
תשוע וחצריהם: 45 עקרון ובנתיה וחצריהם: 46 מעקרון
וימה כל אשר על יד אשדור וחצריהם: 47 אשדור בנותיה
וחצריהם עזה בנותיה וחצריהם עד נחל מצרים והים
הגובל גובל: 48 ובחר שמייר ויתיר ושוכה: 49 ודנה
וקרית סנה היא דבר: 50 וענבר ואשתמה וענים: 51 ונשן
וחלן ונלה ערומים אהת עשרה וחצריהם: 52 ארב ורומה
ואשען: 53 וינם ובית הפתוח ואפקה: 54 וחמתה וקרית
ארבעה היא חברון וצעיר ערדים תשוע וחצריהם: 55 מעון
כרמל וויפו וויטה: 56 ויזורעאל ויקדעם ווונה: 57 התקין
גבעה ותמנה ערדים עשר וחצריהם: 58 החלול בית צור
ונדור: 59 ומעדרת ובית ענות ואלתקן ערדים שש וחצריהם:
60 קריית בעל היא קריית יערדים והרבה ערדים שתים
וחצריהם: 61 במדבר בית הערבה מרדין וסכה: 62
והנבשן ועיר המלח ועין נדי ערדים שש וחצריהם: 63 וא Tat
היבוסי יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורשים
ושוב היבוסי את בני יהודה בירושלים עד היום הזה:

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו
מורחה המדבר עליה מיריחו בהר בית אל: 2 ויצא מבית
אל לוזה ועבר אל גבול הארץ עתרות: 3 ויריד מה אל
גבול הפליש עד גבול בית חורון החתן ועד נזר והיו
חצאותו ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי
גבול בני אפרים למשפחותם ויהי גבול נחלתם מורחה
עתירות אדר עד בית חורון עליין: 6 ויצא הגובל הדמה
המכמתה מצפון ונסב הגובל מזרחה התאנת שלח ו עבר
אותו מזרחה ינוחה: 7 ויריד מינוחה עתרות ונערתה
ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מטופח ילק' הגובל מה
נקל קנה והוא הצאיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים
למשפחותם: 9 והערדים המבדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהם: 10 ולא הורישו את
הכנען הושב בנזר ושוב הכנען בקרב אפרים עד היום
זהו ויהי למס עבר:

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הנולד כי הוא היה איש מלחתה והוא לו
הגולן והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחותם
וחצריהם ויקתאל:

ועליה הגובל ابن בהן בן רואבן: 7 ועליה הגובל דברה
עמוק עכור וצפונה פנה אל הגולן אשר נכח למעלה
אדמים אשר מנגב לנחל ו עבר הגובל אל מי עין שם
והיו תצאתיו אל עין רגל: 8 ועליה הגובל ני בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלים ועליה הגובל אל
ראש ההר אשר על פני ני הנם ימה אשר בקצת עמק
רפאים צפנה: 9 ותאר הגובל מרראש ההר אל מל מעין מי
נפתחה ויצא אל ערי הדר עפרון ותאר הגובל בעלה היא
קרית יערדים: 10 ונסב הגובל מבعلاהימה אל הדר שער
ועבר אל כתף הר יערדים מצפונה היא כסלוון וירד ביה
שמש ו עבר חמונה: 11 ויצא הגובל אל כתף עקרון צפונה
ותאר הגובל שכרכונה ו עבר הר הבעלה ויצא בכנאל והיו
חצאות הגובל ימה: 12 גובל ים הימה הנדרול וגובל זה
גובל בני יהודה סביב למשפחותם: 13 ולכלב בן יפה
נתן חלק בתחום בני יהודה אל פי יהודה ליהושע את קריית
ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירוש שם כלב את
שלושה בני הענק את שיש ואת אחימן ואת תלמי ילידי
הענק: 15 ויעיל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קריית
ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה
ונתנו לו את עכסה בתו לאשה: 17 וליכדה עתניאל בן
קנו אחיו כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 18 ויהי
בכואה ותסיתחו לשאול מאת אביה שדה ותצנץ מעל
החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תננה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתני ונחתה לי גלת מים ויתן לה את גלת
עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחלת מטה בני יהודה
למשפחותם: 21 ויהיו הערים מקצת למטה בני יהודה
אל גובל אדום בנגב קבצאל ועדר וינור: 22 וקינה
ודרימונה ועדדרה: 23 וקדש וחצורי ויתנן: 24 זיף וטלים
ובעלות: 25 וחצור חדרתא וקריות חצרון היא חצורה: 26
אמם ושמע ומולדה: 27 וחצור נדה וחשמון ובית פלט: 28
וחצץ שועל ובאר שבע ובכוייתה: 29 בעלה ועיזים ועצים:
30 ואלתולר וכיסיל והרמאה: 31 וצקלג ומדמנה ונסנה:
32 ולבאות ושלחים ועין ורמן כל ערדים עשרים ותשע
וחצריהם: 33 בשפללה אשთאול וצדרעה ואשנה: 34 ווונה
ועין ננים תפוח והעינים: 35 ירמות ועדלים שוכה ועזקה:
36 ושערדים ועדיתים והנדרה ונדרתים ערדים ארבע
עשרה וחצריהם: 37 צנן וחדרה ומגדל נד: 38 ודלאן
וממצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגנון: 40 וככון

ויאמר יהושע אל בני ישראל עד أنها אתם מתרפים לבוא לדרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלה אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשפט ואשלחים ויקמו ויתהלו כבארץ וכיכבו אתה לפִי נחלתם ויבאו אליו: 5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעד על נבולו מנוב ובייה יוסף יעדתו על נבולם מצפון: 6 ואתם חחכוב את הארץ שבעה חלקים והבאתם אליו הנה וירתיו لكم גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק לך ליום בקרבתם כי חננת יהוה נחלתו ונוד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתוב את הארץ לאמר לכם והתחלקו בארץ וכיכבו אותה ושובו אליו ופה אשלייך لكم גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויתבוחה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אליו יהושע אל המנחה שלה: 10 וישליך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה וייחלך שם יהושע את הארץ לבני ישראל אל ממחלוקת: 11 וייעל גורל מטה בני בנימין למשפחתם ויצא נבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהיו להם הנבול לפחות צפונה מן הירדן ועלה הנבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהדרימה והיה תצאותו מדברה בית און: 13 וועבר משם הנבול ליזה אל כתף ליזה נבנה היא בית אל וורד הנבול עטרות אדר על ההר אשר מניב לבית חרון תחתון: 14 ותאר הנבול ונסוב לפאת ים נבנה מן ההר אשר על פניהם בית חרון נבנה והיה תצאותו אל קריית בעל היא קריית ערים עיר בני יהודה ואת פאת ים: 15 ופאת נבנה מקצת קריית ערים ויצא הנבול מיה ויצא אל מעין מי נפתחה: 16 וירד הנבול אל קצה ההר אשר על פניהם יי' בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני הנם אל כתף היובosi נבנה וירד עין רג'ל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדרמים וירד אבן בזון בן ראובן: 18 וועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה: 19 וועבר הנבול אל כתף בית חננה צפונה והיה תצאותו הנבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נבנה זה נבול ננב: 20 והירדן יגבל אותו לפאת קדרמה ואת נחלתה בני בנימין לנגולותה סביב למשפחותם: 21 והוא הערים למטה בני בנימין למשפחותיהם יהודה ובייה חננה ועמק קצין: 22 ובית לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף החורים למשפחותם: 3 וולצפלחד בן חפר בן נעלע בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מהילה ונעה חנלה מלכה ותרצה: 4 ותקרכנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הגשאים לאמר יהוה צוה את משה לחתת לנו נחלה בתוך אחינו ייתן להם אל פ' יהוה נחלה בתוך אחינו אביהן: 5 ויפלו חבל מנסה עשרה בלבד מארץ הנגיד והבשן אשר מעבר לירדן: 6 כי בנותו מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הנגיד היהת לבני נחלה הנותרים: 7 ויהי נבול מנסה מאשר המכמותה אשר על פני שם והחלק הנוביל אל הימין אל ישבי עין תופוח: 8 ולמנשה היהת ארץ תפוח ותופוח אל נבול מנסה לבני אפרים: 9 וירד הנבול מחלקה נבנה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנסה וגובל מנסה מצפון לנחל ויהי תצאותיו הימה: 10 נבנה לאפרים וצפונה למנשה והיה היום נבולו ובאשר יפנעו מ_tFון וביששכר מזרחה: 11 ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנوتיה ויבלעם ובנوتיה וישבי מנדור וישבי עין דר ובנوتיה וישבי תענך ובנوتיה וישבי מנדור ובנوتיה שלשת הנפות: 12 ולא ייכלו בני מנסה להוורי ש את הערים האלה וויאל הכנעני לשבת הארץ זאת: 13 ויהי כי חזקו בני ישראל וויתנו את הכנעני למס והוירוש לא הוורי: 14 וירבדרו בני יוסף את יהושע לאמר מודיע נתחה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: 15 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עליה לך הירדה וכבראת לך שם בארץ הפרוז והרפנים כי אין לך הר אפרים: 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורככ ברזול בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבטי שאן ובנוטיה ולאשר בעמק יזרעאל: 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר אם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראותו והיה לך תצאותיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזול לך כי חזק הוא:

18

18 וַיְהִי־כֹּל עֲדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֶת וַיֵּשְׁכִּנוּ שָׁם
אַת אָהָל מָעוֹד וְהָאָרֶץ נִכְבַּשָּׁה לְפָנָיהם : 2 וַיּוֹתַר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא חְלִקּוּ אֶת נְחִלּוֹת שְׁבֻעָה שְׁבָטִים : 3

28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הנבול הרמה ועד עיר מבדר צר ושב הנבול חסה והיו הצאתו הימה מהבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהם: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהם: 32 לבני נפתלי יצא הנורל השמי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי נבולם מחלף מאלוּן בצענים ואדרמי הנקב ובנאל עד לקום ויהי הצאתו הירדן: 34 ושב הנבול ימה אזנות תבור יצא שם חוקקה ופגע בזבולון מנוב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מורה המשם: 35 וערבי מבדר הזרדים צר וחמת רקט וכנרת: 36 ואדרמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי עין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהם: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהם: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל השביעי: 41 ויהי נבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שם: 42 ושלובין ואלוּן יוסתלה: 43 ואילוּן ותמנתה ועקרון: 44 ואלהקה ובתונן ובعلות: 45 ויהד ובני ברק ונוט רמנון: 46 ומeye הירקון והירקון עם הנבול מול יפו: 47 ויצא נבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפיר חרב וירושו אותה יישבו בה ויקראו לשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים הנורל הירדן: 49 ויכלו לנחל את הארץ לנכולותיה האלה וחצריהם: 50 על פי יתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 51 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את חמנת סרחה בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: 52 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטה בני ישראל בנורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ:

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תננו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנוּ שמה רוץ מה נפה בשגגה בבלדי דעת והיו לכם למקלט מוגן הדם: 4onus אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקניהם העיר היהיא את דבריו ואספו אותו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עם: 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלדי דעת הכה את רעהו ולא אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

הערבה וצמרים ובית אל: 23 והעוים והפרה ועפרה: 24 וכפר העמי והעפני ובכע ערמים שתים עשרה וחצריהם: 25 נבעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפרה והמצה: 27 ורכם וורפאל ותראלה: 28 וצלע האלף והיבוסי היא ירושלים נבעת קריית ערמים ארבע עשרה וחצריהם זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:

19 ויצא הנורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוכה נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם נחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 ווחצ'ר שועל ובלחה ועצם: 4 ואלתולד ובתול וחרמות: 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושורון ערדים שלש עשרה וחצריהם: 7 עין רמן ועתר ועשן ערדים ארבע וחצריהם: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת בא ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 9 מחביל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מה וינהלו בני שמעון בתוכה נחלתם: 10 ויעל הנורל השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהי נבול נחלתם עד שדר: 11 ועלה נבול לימה ומרعلاה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: 12 ושב משריד קרמה מורה המשם על נבול כסלת תבר ויצא אל הדרבת ועליה יפייע: 13 ומשם עבר קרמה מורה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אותו הנורל מצפון הנtan והיו הצאתו ניפתח אל: 15 וקחת ונחלל ושמرون ויראלה ובית לחם ערדים שתים עשרה וחצריהם: 16 זאת נחלת בני זבולון למשפחתם הערים האלה וחצריהם: 17 ליששכר יצא הנורל הרביעי לבני יששכר למשפחתם: 18 ויהי נבולם יורעאל והכסלה ושותם: 19 וחרפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרכבת וקשיון ואבץ: 21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ: 22 ופגע הנבול בתבור ושהצומה ובית שמש והיו הצאות נבולם הירדן ערמים שש עשרה וחצריהם: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהם: 24 ויצא הנורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי נבולם חלקת חוללי ובטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: 27 ושב מורה המשם בית דן ופגע בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

השבטים האלה: 17 וממטה בניין את נבעון ואת מנרשא את נבע ואת מנרשא: 18 את ענותות ואת מנרשא ואת נבעון ואת עלמון ואת מנרשא ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלוש עשרה ערים ומנרשין: 20 ולמשפחות בני קהת הלוים הנוטרים מבני קהת ויהו גורלם ממטה אפרים: 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מנרשא בהר אפרים ואת נור ואת מנרשא: 22 ואת קבצים ואת מנרשא ואת בית חורן ואת מנרשא ערים ארבע: 23 וממטה דן את אלתקא ואת מנרשא את גבתון ואת מנרשא: 24 את אילון ואת מנרשא את רמוון ואת מנרשא ערים ארבע: 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מנרשא ואת נת רמוון ואת מנרשא ערים שתיים: 26 כל ערים עשר וממנשין למשפחות בני קהת הנוטרים: 27 ולבני גרשון משפחחת הלוים מחצית מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מנרשא ואת בשחרה ואת מנרשא: 28 ואת ייששכר את קשווין ואת מנרשא את דברת ואת מנטשה ייששכר את קשווין ואת מנרשא את עין ננים ואת מנרשא: 29 את ירמות ואת מנרשא את עין ננים ואת מנרשא ערים ארבע: 30 וממטה אשר את מושאול ואת מנרשא את עיר עבדון ואת מנרשא: 31 את חלקת ואת מנרשא ואת רחב ואת מנרשא ערים ארבע: 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מנרשא ואת חנות דאר ואת מנרשא ואת קרתן ואת מנרשא ערים שלש: 33 כל ערי הנרגשי למשפחות שלוש עשרה עיר וממנשין: 34 ולמשפחות בני מרדי הלוים הנוטרים מאת מטה זבולון את יקנעם ואת מנרשא את קרתה ואת מנרשא: 35 את דמנה ואת מנרשא את נהיל ואת מנרשא ערים ארבע: 36 וממטה רואבן את בצר ואת מנרשא ואת יצפה ואת מנרשא: 37 את קדרמות ואת מנרשא ואת מופעת ואת מנרשא ערים ארבע: 38 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את חשבון ואת מנרשא ואת מנהים ואת מנרשא: 39 את רמת בנעלם ואת מגרשה ואת מנהים ואת מגרשה: 40 כל הערים לבני מרדי למשפחות הנוטרים ארבע: 41 משפחות הלוים ויהו גורלם ערים שתים עשרה: 42 כל ערי הלוים בתחום אחוזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה וממנשין: 43 והיינה הערים האלה עיר שידן ומגרשיה סביבתייה כן לכל הערים האלה: 44 ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע תחת לאביהם וירושה

שנא הוא לו מתחמול שלשים: 6 וישב בעיר היהיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הנגיד אשר יהיה בימים ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס שם: 7 ויקדרשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שם בהר אפרים ואת קריית ארבע היא חברון בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן וריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה רואבן ואת רמתה בנעלם מטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הנר בתוכם לנו שמה כל מכח נשע בשונה ולא ימות ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה:

21 ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המתוות לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לחת לנו ערים לשבות וממנשין להבנתנו: 3 ויתנו בני ישראל ליום מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנשין: 4 ויצא הנורל למשפחה הקתית ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעון וממטה בניין בנוירל ערים שלש עשרה: 5 ולבני קהת הנוטרים משפחחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בנוירל ערים עשר: 6 ولבני גרשון משפחחות מטה ייששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בנוירל ערים שלש עשרה: 7 לבני מרדי למשפחתם ממטה רואבן וממטה גד וממטה זבולון ערים שתים עשרה: 8 ויתנו בני ישראל ליום את הערים האלה ואת מנשין כאן כאשר צוה יהוה ביד משה בנוירל: 9 ויתנו מטה בני יהודה ומטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אותן בשם: 10 ויהי לבני אהרן משפחות הקתית מבני לו כי להם היה הנורל הראשנה: 11 ויתנו להם את קריית ארבע אבי הענק היא חברון בהר יהודה ואת מנשין סביבתייה: 12 ולבני העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחוות: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מנרשא: 14 ואת יתר ואת מנרשא ואת אשתמש ואת מנרשא: 15 ואת חלן ואת מנרשא ואת יטה ואת דבר ואת מנרשא: 16 ואת עין ואת מנרשא ואת יטה ואת מנרשאה את בית שמש ואת מנרשאה ערים תשע מאות שני

כה אמרו כל עדת יהוה מה המועל הזה אשר מעלהם באלהיו ישראל לשוב הום מהחרי יהוה בבורכם לכם מזבח לмерדכם הום ביהוה: ¹⁷ המעת לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנה עד הום זהה ויהי הנף בעדרת יהוה: ¹⁸ ואתם תשבו הום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו הום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ¹⁹ ואך אם טמא ארץ אחזותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבורכם لكم מזבח מלעדי מזבח יהוה אלינו: ²⁰ הלא עכון בן זרח מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: ²¹ ויענו בני ראוון ובני נד ויחזיב שבת המנשה וידברו את ראשiei ישראל: ²² אל אליהם יהוה אל אלהים יהוה הוא ירעוי וישראל הוא ידע אם במרד ואם בעמל ביהוה אל תושיענו הום הזה: ²³ לבנות לנו מזבח לשוב מאתרי יהוה ואם להעלota עליו עולה ומנחה ואם לעשota עלייו זבח שלמים יהוה הוא יבקש: ²⁴ ואם לא מודאגה מדבר שעשו את זאת לא אמר מחר יאמרו בנייכם לבניינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: ²⁵ ונוביל נתן יהוה ביןינו וביניכם בני ראוון ובני נד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשבתו בנייכם את בניינו לבתליו ורא את יהוה: ²⁶ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: ²⁷ כי עד הוא ביןינו וביניכם ובין דרכינו אשרינו לעבד את עבדת יהוה לפני בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בנייכם מחר לבניינו אין לכם חלק ביהוה: ²⁸ ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרכינו מחר ואמרנו רוא את תבניות מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא ביןינו וביניכם: ²⁹ חילילה לנו ממנה לмерד ביהוה ולשוב הום מהחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: ³⁰ ושמע פינחס הכהן ונשאי העדה וראשiei ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראוון ובני נד ובני מנשה וויטב בעיניהם: ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראוון ואל בני נד ואל בני מנשה הום ירענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המועל הזה או הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: ³² וישב פינחס בן אלעזר הכהן ותנשאים מאת בני ראוון ומאת בני נד

וישבו בה: ³³ וינה יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאביהם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: ³⁴ לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

22 אז יקרא יהושע לרוצבי ולגדי ולהצטי מטה מנשה: ² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבר יהוה ותשמעו בקולו לכל אשר צויתו אתכם: ³ לא עזבם את אחיכם זה ימים רבים עד הום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ⁴ ועתה הגיה יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאחיכם אל ארץ אחזותכם אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן: ⁵ רק שמרו מאר לעשות את המזבח ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבר יהוה לאחיכם את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצוחז ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁶ וירבריכם יהושע וישראל וילכו אל אהליך: ⁷ ולחציו שבת המנשה נתן משה בבשן ולהציו נתן יהושע עם אחיכם מעבר הירדן ימה ונם כי שלחים יהושע אל אהליך וירבריכם: ⁸ ויאמר אליהם לאמר בנכיסים רבים שומו אל אהליך ובמקרה הרבה מאר חלקו שלל ובנהשת ובכרצה ובשלמות הרבה מאר חלקו שלל וחציו שבת המנשה מאת בני ישראל משלחה אשר בארץ כנען לлечת אל הארץ הנגיד אל ארץ אחזות אשר נאהו בה על פי יהוה ביד משה: ¹⁰ ויבאו אל ניליות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראוון ובני נד איביכם עם אחיכם: ⁹ וישבו וילכו בני ראוון ובני נד וחציו שבת המנשה מזבח על הירדן מזבח נдол למרהה: ¹¹ ושמעו בני ישראל לאמר הנה בני בני ראוון ובני נד וחציו שבת המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל ניליות הירדן אל עבר בני ישראל: ¹² וישמעו בני ישראל ויקחלו כל עדת בני ישראל שללה לעולה עליהם לצבא: ¹³ וישלחו בני ישראל אל בני ראוון ואל בני נד ואל חציו שבת המנשה אל הארץ הנגיד עדת פינחס בן אלעזר הכהן: ¹⁴ וועשרה נשים עמו נשיא אחד נשיא אחד בבית אב לכל מوطה ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ¹⁵ ויבאו אל בני ראוון ואל בני נד ואל חציו שבת המנשה אל הארץ הנגיד וידברו אתם לאמר: ¹⁶

הרע עד המשמידו אותם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים : 16 בעברכם את ברית יהוה אלהים אשר צוה אתכם והכלתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויתם להם ותרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם :

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא

לזקני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצב לפני האלים : 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ובנו נחור ויעבדו אלהים אחרים : 3 ולקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולץ אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק : 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הָר שער לרש אתו ויעקב ובנוו ירדנו מצרים : 5 ואשלח את משה ואת אהרן ונתקף את מצרים כאשר עשית בקרבו ואחר הווצאתם אתם : 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבוא הימה וירדפו מצרים אחריו אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף : 7 ויצו עלי יהוה וישם מאפל ביןיכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסחו ותראהנה עיניכם את אשר עשית במצרים ותשבו במדבר ימים רבים : 8 ואביהה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם אשנیدם מפניים : 9 ויקם בלק בן צפוד מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם : 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתם ואצל אתכם מידך : 11 ותעבירו את הירדן ותבוא אל יריחו וילחמו בהם בכם בעלי ירידתו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרני החווי והיבוטו ואתם בידיכם : 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגנש אותם מפניים שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתק : 13 ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה ועריהם אשר לא בניהם ותשבו בהם כרמי וויתרים אשר לא נטעתם אתם אכללים : 14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמות וחסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה : 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבורן אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר עבר הנהר ואם את אלהי האמרי

הארץ הנלעד אל הארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר : 16 כי שיבת הדבר בעני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלה עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני נד ישבים בה : 17 ויקראו בני ראובן ובני נד לモבה כי עד הוא בינוינו כי יהוה הארץ :

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל

מכל אליהם מסביב ויהושע זקן בא בימים : 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים אני זקנתי בatoi בימים : 3 ואותם רואתם את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הגוים האלה מפניים כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכט : 4 רוא הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיםמן הירדן וכל הגוים אשר הכרתו והם הנadol מבוא המשם : 5 ויהוה אלהים הוא ידחוף מפניים וחריש אתם מלפניים וירושתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם : 6 וחזקתם מאר לשמור ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבתי סור ממנה ימין ושמאל : 7 לבתי בוא בניהם האלה הנשארים האלה אתם ובשם אלהים לא תוציאו ולא תשבעו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם : 8 כי אם ביהוה אלהים תדרקו כאשר עשיתם עד היום הזה : 9 וירוש יהוה מפניים גוים נדים עצומים ואם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה : 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהים הוא הנלחם لكم כאשר דבר לכם : 11 ונשמרתם מאר לנפשתיכם להאהבת יהוה אלהים : 12 כי אם שוב חשבו ודבקתם ביהר הגוים האלה הנשארים האלה אתם והתחננתם בהם ובאתם בהם והם בכם : 13 ידוע תדעו כי לא יוסף יהוה אלהים להוריש את הגוים האלה מה לפניים והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעלה האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים : 14 והנה אנכי חולך היום בדרך כלל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נשפכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים החטובים אשר דבר יהוה אלהים עליכם הכל בא לכם לא נפל ממן דבר אחר : 15 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהים אליכם אין יביא יהוה עליכם את כל הדבר

אשר אתם ישבים בארץם ואני וביתך נעבד את יהוה:
16 וויען העם ויאמר חליליה לנו מעזב את יהוה לעבד
אליהים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו
ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
ליינינו את האות הנדרות האלה וישרנו בכל הדרך
אשר הلقנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבתם: 18
ונורש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו
נס אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר יהושע
אל העם לא תוכלו לعبد את יהוה כי אליהם קדשים
הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעם ולחתאותיכם: 20
כי תזעבו את יהוה ועבדתם אלהיו נכר ושב והרע לכם
וכלה אתכם אחרי אשר הוטיב לכם: 21 ויאמר העם אל
יהודים לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם
עדים אתם בכם כי אתם בחירותם لكم את יהוה לעבד
אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר
בקרכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24
ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובכוון
נסמע: 25 ויכרת יהושע ברית עם ביום ההוא וישם
לו חוק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים
האלה בספר תורה אלהים ויקח אבן נדולה וקימה שם
תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע אל כל
העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדרה כי היא שמעה
את כל אמריו יהוה אשר דבר עמו והיתה בכם לעדרה
פָּנָ תְּחַשֵּׁן בְּאֶלְהִיכֶם: 28 וישלח יהושע את העם איש
לנהלו: 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן
נון עבר יהוה בן מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אותו בנוכל
נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש:
31 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הוקנים
אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה
יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת עצמות יוסף אשר
העלו בני ישראל ממצריים קברו בשכם בחלוקת השדה
אשר קנה יעקב מabit בני חמור אבי שכם במאה קשיטה
ויהיו לבני יוסף לנחלתו: 33 ואלעזר בן אהרן מטה ויקברו
אתו בנכעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

שופטים

לפנים לו: 24 ויראו השמרים איש יוציא מן העיר ויאמרו לו הראננו נא את מבוא העיר ועשינו עמק חסד: 25 ויראמ את מבוא העיר ויקו את העיר לפני הירב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: 26 וילך האיש ארץ החתים ובין עיר ויקרא שמה לו הוא שמה עד היום הזה: 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנوتיה ואת תענך ואת בנתייה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי בלבם ואת בנתייה ואת יושבי מנדרו ואת בנותיה ויואל המכני לשכטה בארץ זו זאת: 28 ויהי כי חזק ישראל ושם את המכני למס והוריש לא הורישו: 29 ואפרדים לא הוריש את המכני היושב בנור וושב המכני בקרבו בגוז: 30 זובילן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וושב המכני וארכוביו ויהיו למס: 31 אשר לא הוריש את שבי עכו ואת בקרבו צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק וושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ושבה הארץ כי אמר וארכח: 32 וושב האשורי בקרוב המכני ישבי הארץ כי לא הורישו: 33 ונפתח לא הוריש את ישבי בית שם ואת ישבי בית ענת וושב בקרוב המכני ישבי הארץ ושבה בית שמש ובית ענת והוא להם למס: 34 וילחצו האמרי את בני דן ההריה כי לא נתנו לרדרת לעמק: 35 ויויאל האמרי לשכטה בהר חרס באילון ובשלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 ונגובל האמרי ממעלת עקרבים מהסלע ומעלה:

2 ויעל מלך יהודה מן הגליל אל הבכום ויאמר עליה אחכם ממצרים ואביכם אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאביכם ואמר לא אפר בריטוי אתכם לעולם: 2 ואתם לא חכרתו ברית לישבי הארץ זו את מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיהם: 3 וכן אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לצדדים ואלהיהם יהוו לכם לモקש: 4 ויהי דבר מלך יהודה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקומם ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשות את הארץ: 7 ויעברו העם את יהודה כל ימי יהושע וכלי ימי הוקנים אשר הארכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנadol אשר עשה לישראל: 8 רימת יהושע בן נון עבר יהודה בן מאה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בגובל נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל המכני בתחלה להלחם בו: 2 ואמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ ברדו: 3 ואמר יהודה לשמעון אחיו עלה אליו בנורלי ונלחמה המכני והלכתי נס אני אתך בנורליך וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את המכני והפרוי בירם ויקום בבוק עשרת אלפיים איש: 5 וימצא את אדרני בוק בבוק וילחמו בו ויקו את המכני ואת הפזרי: 6 ווינס אדרני בוק וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצטו את בנות ידיו ורגליהו: 7 ויאמר אדרני בוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצאים היו מלקטים תהה שלוני כאשר עשתי כן שלם לי אלהים ויביאו ירושלים וימות שם: 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוחה לפני הירב ואת העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדנו בני יהודה להלחים המכני יושב ההר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה אל המכני את חברון ושם חרבון לפנים קריית ארבע ויקו את היושב בחברון ואת תלמי: 11 וילך שם אל ישבה דבריהם ושם דבר לפנים קריית ספר: 12 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה והנתנו לו את עכסה בזו לאשה: 13 ויליכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסייעו לשאול מאת אביה השדרה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 15 וזה אמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתחה לי נلت מים ויתן לה כלב את נلت עלית ואת נלת תהתיות: 16 ובני קני חתן משה עליו מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויקו את המכני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכדר יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: 19 ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש שם את שלשה בני הענק: 21 ואת היבוסי ישב ירושלים לא הורישו בני בנימין וישב היבוסי את בני בנימין בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף נס הם הם בית אל ויהוה עםם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר

מצפון להר געש: 10 וכן כל הדרור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא יידעו את יהוה את הבעלים ואת האשרות: 8 ויהיר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשותם מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשותם שננה שניים: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וירושם ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויעבדו את עתניאל בן קני אחיו כלב הקטן מננו: 10 ותהי עליון רוח יהוה יושפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשותם מלך ארם ותעוז ידו על כושן רשותם: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קני: 12 ויספו בני ישראל לעשota הרע בעני יהוה ויהזק יהוה את עגנון מלך מואכ' על ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה: 13 ויאסף אליו את בני עמו ועמלק וילך ויך את ישראל וירשו את עיר החתרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגנון מלך מואכ' שמונה עשרה שנה: 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן נרא בן הימני איש אטריך ימיינו וישלחו בני ישראל בידו מנהה לעגנון מלך מואכ': 16 ויעש עשו כן: 17 וכי הקיים יהוה לשם שפטים והוא יהוה שפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחים מהר מן הדרך אשר החלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקיים יהוה לשם שפטים והוא יהוה השופט ישבו והשחטו מאבותם לлечת אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשחתותם להם לא הפלו ממעליהם ומדריכם הקשה: 19 ויהיר אף יהוה בישראל ואמר עין יהוד המנהה והשלה את העם נשאי המנהה: 20 וזה שב מן הפסלים אשר את הגנול ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר חס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: 21 ואחדוד בא אליו והוא ישב בعلית המקראה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעלה הכסא: 22 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעיל ירך ימיינו ויתקעה בכתנו: 23 ויבא נם הנצב אחר הלהב וינגר החלב بعد הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה: 24 ויצא אהוד המסדרונה וינגר דלתות העליה בעדו ונעל: 25 והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעולות ואמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקראה: 26 ויחילו עד בוש והנה איןנו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל ארצתה מת: 27 והוא בכוו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניו: 28 ויאמר אליהם דרכו אהרי כי נתן יהוה את איביכם את מואכ' בידכם וירדו אהרי וילכדו

כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: ¹⁸ והצא יעל לקראת סיסרא והאמיר אליו סורה אדני סורה אלוי אל תירא ויסר אלה האלהה ותכסחו בשמייה: ¹⁹ ויאמר אלה השקוני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את אנדר החלב ותשכו ותכסחו: ²⁰ ויאמר אלה עמד פתח האهل והיה אם איש יבווא ושאלך ואמר היושפה איש ואמרה אין: ²¹ ותקח יעל אשר חבר את יתד האهل ותשם את המקבבת בידיה ותבווא אלוי בלאט ותתкус את היד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: ²² והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראותו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת וחיתוד ברקתו: ²³ ויכנע אליהם ביום ההוא אתה יבין מלך נגען לפניו בני ישראל: ²⁴ ותלךך בני ישראל להלוך וקשה על יבין מלך נגען עד אשר הכריתו אתה יבין מלך נגען:

5 ותש דבורה וברק בן אבנעם ביום ההוא אמר: ² בפער פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים האזינו רזנים אגci ליהוה אגci אישירה אומר ליהוה אלהי ישראל: ⁴ יהוה בצתרך משעריך בעדרך משרה אדרום ארץ רעשה נם שמים נטפו נם עבים נטפו מים: ⁵ הרים נזלו מפני יהוה זה סני מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶ בימי שמנור בן ענת בימי יעל חדריו אරחות והלכי נתיבות ילכו אరחות עקלקלות: ⁷ חדריו פרזון בישראל חדרו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: ⁸ יבחר אלהים חדשים אז לחם שעירים מגן אם יראה ורמח בארכיים אלף בישראל: ⁹ לבי לחוקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: ¹⁰ רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו: ¹¹ מקהל מלחיצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזון בישראל או ירדדו לשערדים עם יהוה: ¹² עורי עורי דבורה עורי קישון: ¹³ ויזעק סיסרא את כל רכבי עמלך השע מאות רכבי תבור: ¹⁴ ויזעק סיסרא את כל רכבי יהוה צען אל נחל ברזול ואת כל העם אשר אותו מהדרשת הגנים אל נחל ברק מהר תבור ועתרת אלפיים איש אחריו: ¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפני חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המחנה עד حرשת הגנים ויפל כל מחנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד בין המשפטים לשמע שركות עדרים לפלגות ראובן ¹⁷ וסיסרא נס ברגליו אל אהיל יעל אשר חבר הקיני

את מעברות הירדן למוואב ולא נתנו איש לעבר: ²⁹ וכיו את מוואב בעת הדחא בעשרה אלפיים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: ³⁰ ותחנע מוואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמנois שנה: ³¹ ואחריו היה שמנור בן ענת וירק את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע נם הוא את ישראל:

4 ויספו בני ישראל לleshות הרע בעני יהוה ואחד מות: ² וימכרם יהוה ביד יבין מלך נגען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא ישב בחרשת הגנים: ³ ויזעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכוב ברזול לו והוא להז את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ⁴ ודברה אשנה נביה אש לפירות היא שפחה את ישראל ובין היהיא: ⁵ וזהיא ישבת תחת תמר דברה בין הרמה ובין בית אל בדר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ⁶ ותשלה ותקרא לבך בן אבנעם מקדש נפתלי ותאמר אליו אלה צוה יהוה אלהי ישראל לך ונסכת בהר תבור ולקחת עמד עשרה אלפיים איש מבני נפתלי ו מבני זבולון: ⁷ ומשבתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונחתיו בידך: ⁸ ויאמר אלהי ברק אם תלכי עמי ולהלכתי ואם לא תלכי עמי לא לך: ⁹ ותאמר לך עמד אף כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשיה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדרשה: ¹⁰ ויזעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדרשה ויעל ברגליו עשרה אלפי איש ותעל עמו דבורה: ¹¹ ווחבר הקיני נפרד מקין מבני חכב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים אשר את קדרש: ¹² ווינדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבנעם הדר תבור: ¹³ ויזעק סיסרא את כל רכבי יהוה צען אל נחל ברזול ואת כל העם אשר אותו מהדרשת הגנים אל נחל ברק מהר תבור ועתרת אלפיים איש אחריו: ¹⁴ ויהם יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפנייך וירד ברכך מהר תבור ועתרת אלפיים איש אחריו: ¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפני חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המחנה עד حرשת הגנים ויפל כל מחנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד

אליהים לא תוראו את אלהי האמרי אשר אתה יושבים
בארצם ולא שמעתם בקולי: ¹¹ ויבא מלך יהוה וישב
תחת חבט חטים בנה להניש מפני מדין: ¹² וירא אליו
בנו גדרון כי אדני יש יהוה עמנו ולמה מצהינו כל
אליו גדרון כי אדני יש יהוה עמנו לאות אבותינו לאמר
זאת ואיה כל נפלאתינו אשר ספרו לנו אבותינו בכה
הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נשנו יהוה ויתנו בכה
מדין: ¹⁴ ויפן אליו יהוה ואמר לך בכחך וזה השעת
את ישראל מלך מדין הלא שלחתיך: ¹⁵ ויאמר אליו כי
אדני במאו שיעש את ישראל הנה אלפי הידל במנשה
ואנכי הצעיר בבית אבי: ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי איה
עמך והכית את מדין כאיש אחד: ¹⁷ ויאמר אליו אם
נא מצחין חוץ בעיניך ועשה לי את שאותה מדבר עמי:
¹⁸ אל נא תמש מזה עד בא אליך והצאי את מנהתו
והנהתו לפניך ויאמר אנכי אשבע עד שובך: ¹⁹ ונדרון
בא ויעש נדי עזים ואיפת קמה מצות הבשר שם בסל
וההריך שם בפדורו וויצא אליו אל תחת האלה וינש: ²⁰
ויאמר אליו מלך האללים קח את הבשר ואת המצות
והנה אל הסלע הללו ואת הריך שפוך ויעש כן: ²¹ ווישלח
מלך יהוה את קציה המשענת אשר בידיו וינגע בשבר
ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת
המצות ומלך יהוה החל מעינוי: ²² וירא גדרון כי
מלך יהוה הוא ויאמר גדרון אתה אדני יהוה כי על כן
ראיתי ממלך יהוה פנים אל פנים: ²³ ויאמר לו יהוה
שלום לך תורה לך תلوم עד היום הזה עdone בעפרת
לי יהוה ויקרא לו יהוה שלום לך תמולו בעפרת
אבי העזריו: ²⁵ ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח
את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת
את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו
תכרת: ²⁶ ובנית מזבח ליהוה אללהך על ראש המעו
הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עוללה
בעצי האשרה אשר תכרת: ²⁷ ויקח גדרון עשרה אנשים
מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה והוא כאשר ריא
את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה:
²⁸ וישכימו אנשי העיר בפרק והנה נתץ מזבח הבעל
והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על
המושבה הרונו: ²⁹ ונאמרו אליו ריבוי מי ישעה הרבר

ונדלים חקרי לב: 17 גלעד בעבר הירדן שכך ודן ומה
יגור אגיות אשר יש לחוף ימים ועל מפרציו ישכו: 18
זבלון עם חרב נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: 19
באו מלכים נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתענך על מי
מנדו בצע כסף לא לךו: 20 מן שמים נלחמו הכוכבים
מסלהם נלחמו עם סיסרא: 21 נחל קישון גרדם נחל
קדומים נחל קישון תדר כי נשע: 22 אז הלם עקי
סוס מדרחות דהרות אביריו: 23 אורה מרוז אמר מלאך
יהוה ארו ארו ישביה כי לא בא לעזרת יהוה לעזרת
יהוה בגבורים: 24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקני
מנשים באهل תברך: 25 מים שאל חלב נתנה בספל
אדירים הקריבה חמאה: 26 יידה ליתך תשלהנה וימינה
להלומות عملים והלמה סיסרא מהקה ראשו ומצחاه
וחולפה רקהו: 27 בין גנלה כרע נפל שכב בין רגילה
כרע נפל באשר כרע שם נפל שדור: 28 بعد החלון
נסקפה ותיבב אם סיסרא بعد האשנב מדוע בשש רכבי
ללא מדור עחריו פעני מרכובתו: 29 חכימות שרותיה
הענינה אף היא תшиб אמריה לה: 30 הלא ימצא ייחלקו
שלל רחם רחמתים לראש נבר שלל צבעים לסיסרא
שלל צבעים רקמה צבע רקמות לציורי שלל: 31 כן
יאבדו כל אויביך יהוה ואהבו יצאת המשם בגבורתו
ותשקט הארץ ארבעים שנה:

ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתnam יהוה ביד

מדין שבע שנים: 2 ותעוז יד מדין על ישראל מפני מדין
עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת
המערות ואת המצדות: 3 והיה אם רע ישראל ועלה
מדינה ומלך ובני קדם ועליו עליוה: 4 ויחנו עליהם ויחיו
את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו מניה בישראל
ושה ושור וחמור: 5 כי הם ומKENיהם יעלו ואלהיהם
יבאו כדי ארבה לרבותיהם ולגמליהם אין מספר ויבאו
בארץ שהיתה: 6 וידיל ישראל מאיד מפני מדין ויעזקו
בני ישראל אל יהוה: 7 ויהיו כי זעקו בני ישראל אל
יהוה על אדרות מדין: 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אני
העלתי אתכם ממצרים ואצית אתכם מבית עבדים: 9
ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחיצים ואגרש אותם
מן פניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואמרה لكم אני יהוה

בירך וכל העם ילכו איש למקמו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתויהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאלהליו ובשלש מאות האיש החזק וממנה מדין היה לו מתחת בעמק: 9 ויהי בליל ההוא ואמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי לך: 10 ואם יראה אתה לדרתך אתה ופירה נערך אל המhana: 11 וושמעת מה ידברו ואחר חזקונה יידך וירדת במחנה וירד ההוא ופירה נערך אל קצחה החמשים אשר במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרבות ולמליהם אין מספר כחול שעל שפתם הם לרב: 13 ויבא גדרון והנה איש מסדר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום תלמידי והנה צלול לחם שערים מתחפה במחנה מדין ויבא עד האهل ויכחו ויפל ויחפכו למעלה ונפל האهل: 14 וען רעהו ואמר אין זאת בלתי אם חרב גדרון בן יהושע איש ישראלי נתן האלים בידך את מדין ואת כל המhana: 15 ויהי כשמי גדרון את מספר החלום ואת שבריו ושתחו ושב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את המhana מדין: 16 ויהי אז שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדיים בתוך הכרדים: 17 ויאמר אליהם מנמי תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצתה המhana והיה כאשר עשה כן העשן: 18 ותקעתו בשופר אגaci ובל אשר אותי ותקעתם בשופרות נס אתם סכיבותם כל המhana ואמרתם לי יהוה ולגדרון: 19 ויבא גדרון ומאה איש אשר אותו בקצתה המhana ראש האשمرة התוכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכרדים אשר בידם: 20 ויתקעו שלוש הראשים בשופרות ושבררו הכרדים ויוחזקו בידי שמואלים בלפדיים ובידי ימנים השופרות לתקוע ויקראו חרב לי יהוה ולגדרון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביבה למhana וירץ כל המhana ויריעו ויניסו: 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המhana וניס המhana עד בית השטה צרחה עד שפת אבל מחוליה על טבת: 23 ויצעק אש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: 24 ומלאכים שלח גדרון בכל הר אפרים לאמר רדו لكمאת מדין ולכך להם את הימים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את הימים עד בית ברה ואת הירדן: 25 וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגנו את ערוב בצד ערוב ואת זאב הרנו

זהה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדרון בן יהושע עשה הדבר הזה: 30 ויאמרו אנשי העיר אל יהושע יצא את בן נימת כינתץ את מזבח הבعل וכי כרת האשירה אשר עלו: 31 ויאמר יהושע לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעו אותו אשר ייריב לו ביום עת מזבחו: 32 ויקרא לו ביום אלהים הוא וירב לו כי נתץ את מזבחו: 33 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בם הבעל כי נתץ את מזבחו: 34 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהודו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: 35 ורוח יהוה לבשה את גדרון ויתקע בשופר ויזעק אביעור אחריו: 36 ומלאכים שלח באשר ובזבולון מנשה ויזעק נס הוא אחורי ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראותם: 37 ויאמר גדרון אל האלים אם שך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 38 ויהי כון ושכם ממחתרת ויזור את הנזה וימץ טל מן הנזה מלוא הספל מים: 39 ויאמר גדרון אל האלים אל יחר אפק בי ואדרבה אפק הפעם אנסה נא רק הפעם בנזה יהו נא חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היה טל: 40 ויעש אלהים כן בליל ההוא ויהי חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היה טל:

7 7 וישכם ירבעל הוא גדרון וכל העם אשר אותו ויחנו על עין חרד ומhana מדין היה לו מצפן מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל גדרון רב העם אשר אתה מטה את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הוועידה לי: 3 ועתה קרא נא באוני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף וعشרת אלפיים נשארו: 4 ויאמר יהוה אל גדרון עוד העם רב הורד אותו אל הרים ואצרכנו לך שם והוא אשר אמר אליך זה ילק אתך הוא ילק אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילק עמדך הוא לא ילק: 5 וווריד את העם אל הרים ויאמר יהוה אל גדרון כל אשר ילך בלשונו מן הימים כאשר ילך הכלב חצינו אותו בלבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשחות: 6 ויהי מספר המלכים בידם אלף פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרע על ברכיהם לשחות מים: 7 ויאמר יהוה אל גדרון בשלש מאות האיש המלכים אושיע אתכם ונתתי את מדין

ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב זאב הביאו אל גدعון מעבר לירדן:

את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרים אשר בצוاري נמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משלנו גם נם: 23 ויאמר אתה נם בך נם בך כי הושענו מיד מדין: 24 ויאמר אליהם נדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשלبني בכם יהוה ימשל בכם: 25 ויאמר אלהם נדעון נשאלה מהם שאלתיהם והתנו לי איש נום שללו כי נומי זהב להם כי ישמעלים הם: 26 ויאמרו נתנו נתן ויפרשו את השמלה והשליכו שמה איש נום שללו: 27 ויהי משקל נומי הזהב אשר בצדורי נמליהם: 28 ויעש אותו נדעון לאפוד ויגן אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם והוא לנדעון וליבתו למוקש: 29 ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראש ותשקט הארץ ארכבים שנה בימי נדעון: 30 וילך ירבעל בן יואש וישב בbijתו: 31 ולנדעון היו שבעים בנים יצאי ירככו כי נשים רבות היו לו: 32 ויפילשו אשר בשכם ילדה לו נם היה בן ויישם את שמו אבימלך: 33 וימת נדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אביו העורי: 34 ויהי כאשר מות נדעון יישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים ויישמו להם בעל ברית לאלהים: 35 ולא יקרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: 36 ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אביו אמרו לאמר: 2 דברו נא באוני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וחכרתם כי עצכם ובשרכם אני: 3 וידברו אחיו אמו עלי באוני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אנחנו הו: 4 ויתנו לו שבעם כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחותים וילכו אחריו: 5 ויבא בית אביו עפרה והתרן את אחיו בני ירבעל שבעם איש על אבן אחת וויתר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שכם וככל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם-alone מצב אשר בשכם: 7 וינדו ליוותם וילך ויעמד בראש דר

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבתוי קראות לנו כי הילכת להלחם במדין ויריבוןantu בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשית עתה ככם הלווא טוב עלות אפרים מנצח אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכולתו לעשות ככם או רפתח רוחם מעליו בדרבו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אותו עיפרinos ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תננו נא כקרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואני רדף אחריו זבח וצלמנע מלכי מדין: 6 ויאמר שדי סכות הקפ' זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתה יהוה את זבח ואת צלמנע בידי וירושתי את בשרכם את קויצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כהות ויענו אותו פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר נם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המנדל הזה: 10 זבח וצלמנע בקרקר ומוחנים עםם כחמשת עשר אלף כל הנוטרים מכל מתחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל גדעון דרך השכוני באלהים מקדם לנכח וונבהה ויך את המהנה והמחנה היה בטח: 12 וננסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילך את שמי מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המהנה החריד: 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החדרס: 14 וילך נער מאנשי סכות וישראלו ויכתב אליו את שדי סכות ואת קניתה שבעם ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע עתה בידך אשר חרפהם אותו לאמր הקפ' זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היופים לחם: 16 ויקח את זקנינו העיר ואת קויצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת מנדל פנואל נתץ וירחן את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרנטם בתבור ואמרו כמוך כמוך אחר כהאר בני המלך: 19 ויאמר אחרי בני אמי הם חי יהוה לעז החורים אותם לא הרנטוי קומם אשר ליתר בכורו קומם הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 20 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופנע בנו כי איש נבורתו ויקם גדעון ויהרג

צבאך וצאה: 30 ווישמע זבל שר העיר את דבריו געל בן עבד ויהר אפו: 31 ווישלח מלכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכונה והם צרים את העיר עליך: 32 ועתה קום ליליה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: 33 וזהה בברק כורח המשמש תשים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אותו יצאים אליו ועשה לו כאשר חמתא ידק: 34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו ליליה ויארכו על שכם ארבעה ראשיים: 35 ויצא געל בן עבד ויומד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המארב: 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי החרטים ויאמר אליו זבל את צל החרטים אתה ראה אנשים: 37 ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מסתחה בו צaan נא עתה והלחם בו: 39 ויצא געל לפניו בעלי שכם וילחם באבימלך: 40 וירדףו אבימלך וינס מפנוי ויפול חללים רבים עד פתח השער: 41 וישב אבימלך באرومיה וינרש זבל את געל ואת אחיו משbatch בשכם: 42 ויהי ממחורתו יצא העם השדה וינדרו משבחת: 43 ויקח את העם ויחצם לשלה ראים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם: 44 ואבימלך וראים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הרים פשטו על כל אשר בשדה ויכום: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר ויזועה מלך: 46 ווישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צירה בית אל ברית: 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: 48 ויעל אבימלך הדר צלמון הוא וכל העם אשר אותו ויקח אבימלך את הקדרמות בידיו ויכרת שוכת עצים ווישאה ווישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשויתי מהרו עשו כמוני: 49 וירחו גם כל העם איש שוכה וילכו אחריו אבימלך ווישמו על הצירה ויצתו עליהם את הצירה באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלו איש ואשה: 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחוץ בתבץ וילכדה: 51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסנו בעם ויעלו על גן המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו גרזים ווישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שם ווישמע אליהם אליהם: 8 הלהוק הלהקו העצים למשה עליהם מלך ויאמרו לווית מלוכה עליינו: 9 ויאמר להם הוית החדרתי את דשנו אשר בוי יכבדו אלהים ואנשיהם והלכתי לנווע על העצים: 10 ויאמר העצים לתאהנה לכוי את מלכי עליינו: 11 ותאמיר להם התאהנה החדרתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנווע על העצים: 12 ויאמר העצים לנווע לכוי את מלכי עליינו: 13 ותאמיר להם הנגע החדרתי את תירוש המשמח אלהים ואנשיהם והלכתי לנווע על העצים: 14 ויאמר כל העצים האט לך מלך עליינו: 15 ויאמר האט אל העצים אם באמת אתם מושחים אותו למלך עלייכם באו חסן בצל ואם אין תצא אש מן האט ותאכל את ארוי הלבנון: 16 ועתה אם באמת ובתמים שעיהם ותמליכו את אבימלך ואם טובח שעיהם עם ירכעל ועם ביתו ואם כמנולידי עשיהם לו: 17 אשר נלחם אבי עלייכם וישליך את נפשו מנדר ויציל אתכם מיד מדין: 18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותחרנו את בניו שביעם איש כי אחיכם ותמליכו את אבימלך בן אמותו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם באמת ובתמים שעיהם עם ירכעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח נם הוא בכם: 20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת ביתו מלאו ותצא אש מבعلي שכם ומ מביתו מלאו ותאכל את אבימלך: 21 ווישם יותם ויברח וילך באלה ווישם שם מפנוי אבימלך אחיו: 22 ווישר אבימלך על ישראל שלש שנים ווישלח אליהם רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבנדו בעלי שכם באבימלך: 24 לבודה חמס שביעים בני ריבעל ודרם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזק את ידיו להרג את אחיו: 25 וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראש הרים ויגנוו את כל אשר עבר עליהם בדרכו וינדר לאבימלך: 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטהו בו בעלי שכם: 27 וויצוו בית אל היהם ויכרתו ווישטו ויקללו את הלילים ויבאו בית אל היהם ויאכלו ווישטו ויקללו את אבימלך: 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומ שכם כי נعبدנו הלא בן ירכעל זבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבוי שכם ומדוע נعبدנו אנחנו: 29 ומיויתן את העם זהה בידי ואסורה את אבימלך ויאמר לאבימלך הרבה

שר יחל להלחם בבני עמו יהיה לראש :

11 ויפתח הנלעדי היה גבר חיל והוא בן אשה זונה ווילד נלעדר את יפתחה: 2 ותולד אשת נלעדר לו בנים ונידלו בני האשה וגירשו את יפתח והוא אמר לו לא תגלה בבית אבינו כי בן אשה אהרת אתה: 3 ויברכה יפתח מפני אחיו רישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקום ויצאו עמו: 4 ויהיו מימים ולחמו בני עמוון עם ישראל: 5 והי קאשר נלחמו בני עמוון עם ישראל וילכו זקנין נלעדר לקחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לך והיותה לנו ל乞צין ולחמה בבני עמוון: 7 ויאמר יפתח לזקנין נלעדר הלא אתם שנאתם אותו ותגרשוני מבית אבי ומודע באתכם עלי עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקנין נלעדר אל יפתח לבן עתה שבנו אליך והלכת עמוון ונלחמתה בבני עמוון והיותה לנו לדראש לכל ישבי נלעדר: 9 ויאמר יפתח אל זקנין נלעדר אם משיבים אתם אותו להלחם בבני עמוון נתן יהוה אהותם לפני אני אהיה לך בראש: 10 ויאמר זקנין נלעדר אל יפתח יהוה יהיה שמע בינתינו אם לא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקנין נלעדר ויישמו העם אותו עליהם לראש ול乞צין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: 12 וירושלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמוון לאמר מה לי ולך כי באת אליו להלחם בארץ: 13 ויאמר מלך בני עמוון אל מלאכי יפתח כי לך ישראל את ארציו ועלותיו מצרים מארכונו ועד הירדן וועתה השיבה אתה בשולם: 14 ו יוסף עוד יפתח וירושלח מלאכים אל מלך בני עמוון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לך ישראל את ארץ מוואב ואת ארץ בני עמוון: 16 כי בעלותם מצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדרה: 17 וירושלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר עבירה נא בארכץ ולא שמע מלך אדום ונם אל מלך מוואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מוואב ובבאה מモורה שמש לארץ מוואב וייחנו עבר ארנון ולא בא בגבול מוואב כי ארנון נובל מוואב: 19 וירושלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך הארץ מלך השבון ואי אמר לו ישראל נערבה נא בארץ עד מקוםי: 20 ולאאמין סיחון את ישראל שבר רורלו ויאתת פיתחו אח רל עמו ויוחנו בויאת וילחח

וונש עד פתח המגדל לשרפם באש: 53 והשליך את אחת פלח רכב על הראש אבימלך ותרץ את גולגולתו: 54 ויקרא מהדרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומוחתני פן יאמרו לי איש הרגנתהו וידקרכו נערו וימת: 55 ויראו איש ישראל כי מות אבימלך וילכו איש למקוםו: 56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שביעים אחיו: 57 ואת כל רעת אנשי שם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קלות יותם בן ירבעל:

10 ויקם אחורי אבימלך להושיע את ישראל תלע
בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר
אפרים: 2 ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת
ויקבר בשמיר: 3 ויקם אחורי יair הנלעדי ויישפט את
ישראל עשרים ושתיים שנה: 4 ויהיו לו שלשים בניו
רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם להם
יקראו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הנלעדי: 5
וימת יair ויקבר בקמונו: 6 ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעני יהוה ויעבדו את הבعلים ואת העשתרות
ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מוואב ואת
אלחי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעובו את יהוה
ולא עבדותיו: 7 ויהיר אף יהוה בישראל וימכרם ביד
פלשתים וביד בני עמון: 8 וירעזו וירצחו את בני ישראל
בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר
בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בנלעדי: 9 ויעברו בני
עמון את הירדן להלחם נס ביהודה ובכנמיון ובכית
אפרים והצץ לישראל מאי: 10 ויזעקו בני ישראל אל
יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזנו את אלהינו ונעבד את
הבעלם: 11 וויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים
ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתום: 12 וצדונים
ועמלק ועמון לחציו אתכם ותצעקו אליו ואושעה אתכם
מידם: 13 ואחט עבתם אותי ותעבדו אלהם אחרים לנו
לא אוטיף להושיע אתכם: 14 לכו וזעקו אל האלהיהם
אשר בחורתם בס המה ווישעו לכם בעת צרתכם: 15
ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל
הטוב בענייך אך הצלינו נא היום הזה: 16 ויסירו את
אלחי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותצצ נפשו בעמל
ישראל: 17 וויצעקו בני עמון ויהנו בנלעדי ויאספו בני
ישראל ויחנו במצופה: 18 וויאמרו העם שריו גלעד איש אל

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו לפתח מדוע עברת להלחם בני עמו ולנו לא קראת ללבת עמק ביהך נשך עלייך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב היהתי אני ועמי ובני עמו מאר ואזעך אתכם ולא השעתם אותו מידם: 3 ואראה כי איןמושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמו ויתנס יהוה בידיו ולמה עליתם אליו היום הזה להלחם כי: 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בחור אפרים בתוך מנשה: 5 ויליכר גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים עברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לו: 6 ויאמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יcinן לדבר כן ויאחוו אותו וישתחוו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים וארכבים ושנים אלך: 7 יושפט יפתח את ישראל לשנים יימת יפתח הנגיד ויקבר בעיר גלעד: 8 יושפט אחורי את ישראל אבצן מבית لكم: 9 ויהיו לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות ה比亚 לבני מון החוץ יושפט את ישראל שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר בבית لكم: 11 יושפט אחורי את ישראל אילון חובלני וישפט את ירושלן עשר שנים: 12 וימת אילון חובלני ויקבר באילון בארץ זבולון: 13 יושפט אחורי את ישראל עברון בן הלו הפלרתווני: 14 ויהיו לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים ערים יושפט את ישראל שמנה שנים: 15 וימת עברון בן הלו הפלרתווני ויקבר בפרעון הארץ אפרים בהר העמלקי:

13 ויספו בני ישראל לעשota הרע בעני יהוה ויתנס יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: 2 ויהי איש אחד מצדעה ממושחתה הדני ושמו מגוח ואשתו עקרה ולא לידה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרתך ולא ילדת והריתה يولדה בת: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתיין ושכר ואל תأكل כל טמא: 5 כי הנה הרה וילדה בן ומורה לא יעללה על ראשו כי נור אליהם יהוה הנער מן הבطن והוא יחל לחשיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלים באלי ומראהו כמראה מלאך האלים נורא מאר ולא שאלתהו איז מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי:

עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיכון ואת כל עמו ביד ישראל יוכם ויריש ישראל את כל הארץ האמרי יושב הארץ היה: 22 וירשו את כל גבול הארץ מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשו: 24 הלא את אשר יוריש כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נורש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם בכם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבונothה ובערעו ובבונothה בכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלחים בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם כי יושפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמו: 28 ולא שמע מלך בני עמו אל דבריו יפתח אשר שלח אליו: 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את גלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתנו תתן את בני עמו בידי: 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי بيתי לקרأتي בשומי בשלום מבני עמו והיה ליהוה והעליתחו עליה: 32 ויעבר יפתח אל בני עמו להלחם בהם ויתנס יהוה בידו: 33 ויכם מערודר ועד בואך מניה עשרים עיר ועד אבל כרים מכיה נדולה מאר ויכנעו בני עמו מפני בני ישראל: 34 ויבא יפתח המזכה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראות בחפים ובמלחמות ורक היא יחרה אין לו ממן בן או בת: 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את בנדיו ואמר אהה בת הכרע הכרעתי ואת היה בערבי ואנכי פצתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: 36 וatom אליו אבוי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחורי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמו: 37 וatom אל אביה עשה לי הדבר הזה הרפה מנני שנים חדשם ואלכה וירדתי על התהרים ואבכה על בתולי אני ורעיתי: 38 ויאמר לכיו וישלח אותה שני חדשם ותליך היא ורעותה ותבק על בחוללה על ההרים: 39 ויהי מקץ שנים חדשם ותשב אל אביה וויש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידע איש ותהי חק בישראל: 40 מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הנגיד ארבעת ימים בשנה:

שמשון אל אביו אותה קח לו כי היא ישירה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה הוא כי האנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמןתה ויבאו עד כרמי תמןתה והנה כפיר ארויות שאג לקראותו: 6 ותצלח עלי רוח יהוה וישעשחו כשבע הגדי ומאותה אין בידו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 וירד וידבר לאשה והתרץ בעני שמשון: 8 וישב מימיים לקחתה ויסר לראותה את מפלת הארץ והנה עדת דבריהם בנזות הארץ ורבש: 9 וירדהו אל כפיו וילך הולך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הניד להם כי מגנות הארץ רדה הדבש: 10 וירד אביהו אל האשא וייש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחריים: 11 והוא כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחותה נא לכם חידה אם הנגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתחי لكم שלשים סדרינים ושלשים חלפת בנדים: 13 ואמ לא תוכלו להניד לי ונתם אתם ליש שלשים סדרינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: 14 ויאמר להם מהacakל יצא מאכל ומען יצאת מותוק ולא יכלו להניד החידה שלשת וכבדנו: 15 ויאמר לך מלהק מהצדקה ליהוה מהצדקה והוא פלא: 16 ויקח מנוח את נדי העזים ומנוחה ואת המנחה והוא פלא: 17 ויעל על הצלב המזבח ומונוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם יהוה בלבב המזבח ומונוח ואשתו ראים ויפלו על ארצתך: 18 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואשתו או יידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 19 ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים דאיינו: 20 ותאמר לך יהוה מהצדקה ליהוה להניד מהצדקה ולא אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא ללח מדינו עליה ומנוח ולא הראננו את כל אלה וכעת לא השמינו צויתך: 21 ותולד האשא בן ותקרא את שמו שמשון וינדל הנער ויברכחו יהוה: 22 ותתחל רוח יהוה לפ pneumo במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:

14 וירד שמשון תמןתה וירא אשה בתמןתה מבנות פלשתים: 2 ויעל וניד לאביו ולאמו ויאמר אשא ראיינו בתמןתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: 3 ויאמר לך אביו ואמו אין אשא בבנות אחיך ובכל עמי אשא כי אתה הוילך לחתת אשא מפלשתים הערלים ויאמר

שם שמשון למדעהו אשר רעה לו:

15 ויהי מימי בימי קציר חיטים וופקד שמשון את אשתו בנדיעים ויאמר אבא אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמורתו כי שנא

א/or הבקר והרגנהו: 3 וירושכבר שמשון עד חצי הלילה
 ויקם בחצי הלילה ואוחז בדלתות שער העיר ובשתי
 המזוזות ויסעם עם הבריח ויישם על כהפיו ויעלם אל
 ראש הדר אשר על פני חברון: 4 ויהי אחריו כן ויאחֶב
 אשה בנחל שרכך ושם דליה: 5 ויעלו אליה סרני
 פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי מה כה גדול ובמה
 נוכל לו ואסרנו לעתנו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה
 בסוף: 6 ותאמר דיללה אל שמשון הנידה נא לי במה
 כחך גדול ובמה תאסר לענותך: 7 ויאמר אליה שמשון
 אם יאסרנו בשבועה יתרם לחם אשר לא חרבו וחליתוי
 והיוינו כאחר האדים: 8 ויעלו לה סרני פלשתים בשבועה
 יתרם לחם אשר לא חרבו ותאסרו בהם: 9 וזהארב
 ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים عليك שמשון ונתק
 את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהרתו ולא
 נודע כהו: 10 ותאמר דיללה אל שמשון הנה החתלה כי
 ותדבר אליו כובעים עתה הנידה נא לי במה תאסר: 11
 ויאמר אליה אם אסור יאסרנו בעבטים חדשים אשר
 לא עשה בהם מלאכה וחליתוי והיוינו כאחר האדים:
 12 ותקח דיללה עבטים חדשים ותאסרו בהם ותאמר
 אליו פלשתים לך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם
 מעל רעדתו כהות: 13 ותאמר דיללה אל שמשון עד
 הנה החתלה כי ותדבר אליו כובעים הנידה לי במה תאסר
 ויאמר אליה אם תארני את שבע מחלפות ראשי עם
 המסכת: 14 ותתקע ביהר ותאמר אליו פלשתים عليك
 שמשון ויקץ משנתו ויסע את הידר הארבע ואת המסכת:
 15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתוך ולבד אין איז זה
 שלש פעמים החתלה כי ולא הניד לי במה כחך גדול: 16
 ויהי כי הצקה לו בדרכה כל הימים ותאלצתה ותקצר
 נפשו למות: 17 ויריד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא
 עלה על הראש כי ניר אלהים אני מבטן אמר אם גלחתי
 וسر מני כחוי וחליתוי והיוינו ככל האדים: 18 ותרא
 דיללה כי הניד לה את כל לבו ותשלה ותקרא לסרני
 פלשתים לאמר עליו הפעם כי הניד לה את כל לבו ועלו
 אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: 19 ותישנהו על
 בריכה ותקרא לאיש ותגלה את שבע מחלפות הראש
 ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: 20 ותאמר פלשתים عليك
 שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואגע והוא
 לא ידע כי יהוה סר מעליו: 21 ויאחזו פלשתים וינקרו
 שנאתה ואתנה למרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה
 והוא נא לך מהתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקי הפעם
 מפלשתים כי עשה אני עטם רעה: 4 וילך שמשון וילבד
 שלש מאות שועלים ויקח לפדרים ויפן זגב אל זנב ויישם
 לפיד אחד בין שני הונבות בתוך: 5 ויבעיר אש בלפדיים
 וישלח בקומות פלשתים ויבעיר מדריש ועד כמה ועד כרם
 זית: 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן
 התמניו כילקח את אשתו ויתנה למראעה ויעלו פלשתים
 וישרפו אותה ואת אביה באש: 7 ויאמר להם שמשון
 אם תעשון כוותא כי אם נקמתי בכם ואחר אהדר: 8 ויריך
 אותם שוק על ירך מכחה גדולה וירד וישב בסעיף סלע
 עיטם: 9 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וונטו בליך: 10
 ויאמרו איש יהודה למה עליהם עליינו ויאמרו לאסור
 את שמשון עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 11 וירדו
 שלשת אלפיים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו
 לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת
 עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשית להם: 12
 ויאמר לו לאסרך ירדנו לתחך ביד פלשתים ויאמר
 להם שמשון השבעו לי פן חפנעון כי אתם: 13 ויאמרו לו
 לאמר לא כי אסר נאסר ונתוך בידם והמת לא נמית
 ויאסרו בשנים עבטים חדשים ויעלחו מן הסלע: 14
 הוא בא עד לחוי ופלשתים הריעו לקראותו ותצלח עליו
 רוח יהוה ותהיינה העבטים אשר על זרועותיו כפשתים
 אשר בערו באש וימטו אסורי מעל ידיו: 15 וימצא
 לחוי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויריך בה אלף איש:
 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמורותם בלחי
 החמור היכתי אלף איש: 17 ויהי ככלתו לדבר וישליך
 הלחוי מידיו ויקרא למקום ההוא רמת לחוי: 18 ויצמא
 מאיד ויקרא אל יהוה ויאמר אלה נחת ביד עבדך את
 התשועה הנדרלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד
 הערלים: 19 ויבקע אלףיהם את המכחס אשר בלחי ויצאו
 מנמו מים ווישת ותשב רוחו ויהי על כן קרא שמה עין
 הקורא אשר בלחי עד היום הזה: 20 וישפט את ישראל
 ביום פלשתים עשרים שנה:

16 וילך שמשון עזה וירא שם אשה זונה ויבא אליה:
 2 לעוזרים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל
 הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד

mbi'ta l'ham yihودה v'anavi ha'lek lenor ba'sher am'za:¹⁰
v'aymar lo mica sheba umadi v'hava li la'b v'lchavn v'anavi
at'on l'k'ushra tsaf le'mim u'verak b'ndrim v'mahotek v'lik
ha'levi: ve' yovel ha'levi le'shet at ha'ish v'hi ha'nur lo
ac'had mabniyot:¹¹ ve' yovel mica at y'd ha'levi v'hi lo ha'nur
l'chavn v'hi bi'at mica:¹² ve'aymar mica ut'a y'dut'i ci
yit'ib ha'levi li ci' ha'levi li chavn:

18 b'ymim ha'm ain mal'k bi'srael v'bi'mim ha'm
shbet ha'dani mabkash lo' nchlah le'shet ci la'nphla lo' ud
hi'om ha'ho'at batok shbti yisrael bn'halah:¹³ v'yoshlo' bn'i
dn m'mashfachot ha'msha' anshim m'katzotm anshim bni chil
m'zru'ah v'mash'tal le'ngel at ha'ar'z v'l'hakra v'aymaro
al'hem l'ko' chakro at ha'ar'z v'ibao hr' ap'rim ud b'at
mica v'iliyu sm':¹⁴ ha'ma um bi'at mica v'ha'ma ha'kivro at
kul ha'nur ha'levi v'soro sm v'aymaro lo' mi' ha'be'ak ha'l'm
v'ma at'ha' u'sha' bo'ha v'ma l'k' pah:¹⁵ ve'aymar al'hem co'ha
v'co'ha u'sha' li' mica v'yoscrani v'ehi lo' l'chavn:¹⁶ v'aymaro
lo' sha'el na' ba'al'hom v'ndu'ha ha'chazlikh d'recknu as'er anhano
ha'licim ul'ha:¹⁷ ve'aymar lem' ha'chavn l'ko' le'shem v'ch' ha'ho
d'reckcm as'er t'klu' ba:¹⁸ ve' yil'co ha'msha' anshim v'ibao
le'sha' v'irao at ha'm as'er b'kravha v'oshet le'b'tch m'mashf
z'dnim skt v'bm'ha v'ain m'k'lim d'rbar at ha'ar'z v'ros' uz'er
v'ro'chim ha'ma m'zdr'anim v'd'rbar ain' l'hem um' adam:¹⁹ v'ibao
al'ahim z'mru'ah v'mash'tal v'aymaro l'hem ah'ihim ma' at'm:
v'aymaro k'oma v'ne'la'ha u'li'hem ci' r'aino at ha'ar'z v'hana
t'voha m'ad v'at'm mo'chshim al' ha'etzlo' l'lech' la'ba' l'reshet
at ha'ar'z:²⁰ cab'akm tab'ao al' um b'tch v'ha'ar'z r'chabat
y'dim ci' ni'tana al'ahim b'd'reckm m'k'om as'er ain' sh'mah'os
cl' d'rbar as'er b'ar'z:²¹ v'is'eu m'shem m'mashfachot ha'dani
m'zru'ah v'mash'tal sh'm'ot aish ha'gor cl' ml'ch'ah:²²
v'uilu v'ichnu b'kravim y'urim b'ihoudah ul'cn' k'ra' l'm'k'om
ha'ho'at m'hanna dn' ud hi'om ha'ho'at ha'ch'ri k'ri'at y'urim:
v'ay'beru m'shem hr' ap'rim v'ibao ud bi'at mica:²³
v'iyenu ha'msha' anshim ha'hal'kim le'ngel at ha'ar'z lis'
v'aymaro al'ahim ha'odutim ci' y'sh b'batim ha'ala' af'od
v'trap'rim v'psal v'moscah v'ut'a du'oh ma' t'hu'so:²⁴ v'is'oro
sh'ma' v'ibao al' bi'at ha'nur ha'levi bi'at mica v'ish'alo lo
d'recku:²⁵ v'aymar lo' mica ma'in t'ba' v'aymar al'io li' anvi

at unvi v'iyordu otu' u'zata v'iasro'hu bn'ch'otim v'hi
sh'ohn b'bi'at ha'as'irim:²⁶ v'iy'hal sh'ur r'asho' l'z'mah casher
n'lah:²⁷ v'sordi' pl'shitim n'as'po' li'z'ch v'ch'ndol l'd'gnu
al'ahim v'ls'maha v'aymaro n'tan al'ha'no bi'd'gnu at sh'mon
ai'ov'nu:²⁸ v'iy'ra' atu' ha'um v'ih'hallo at al'ahim ci' am'ro
n'tan al'ha'no bi'd'gnu at ai'ov'nu v'at m'hreib ar'znu v'asher
hr'ch' at ha'ch'linu:²⁹ v'iy'hi ci' to' b'cm v'aymaro kr'ao
l'sh'mon v'ish'ak l'no v'ik'ra' l'sh'mon m'bi'at ha'as'irim
v'iz'chak l'p'ni'ym v'umidu otu' bi'n ha'umodim:³⁰ v'aymar
sh'mon al' ha'nur ha'mhuk bi'd'go ha'ni'ah at'hi v'hi'mshni
at ha'umdim as'er ha'bi'at n'kon u'li'hem v'ashun u'li'hem:³¹
v'ha'bi'at m'l'ha anshim v'g'nesim v'shma' cl' sordi' pl'shitim v'ul
ha'ng c'sh'la'at al'fim ai'sh v'ash'ha ha'ra'im b'sh'ok sh'mon:³²
v'ik'ra' sh'mon al' i'yo' v'aymar ad'ni i'yo' v'cr'nu na' v'z'koni
na' ak' ha'p'um zo'ha al'ahim v'ank'ma n'k'm at'ha' m'shi
unvi pl'f'shitim:³³ v'iy'lef'at sh'mon at sh'ni u'mod'i ha'tok
as'er ha'bi'at n'kon u'li'hem v'sm'rk u'li'hem ach'd b'imi'no v'ach'd
b'sh'm'alo:³⁴ v'aymar sh'mon t'mot n'p'shi um' pl'shitim v'it
b'ch'ch v'ip'el ha'bi'at ul' ha'sr'ni v'ul' cl' ha'm as'er bo v'hi'yo
ha'motim as'er ha'motim b'motho rabim m'ash' ha'mot b'chi'yo:³⁵
v'iy'rd' o'ho v'cl' bi'at ab'ido v'ish'ao at'vo v'uy'el' v'ik'br' o'ho
bi'z'ra'ha v'bi'z'ra' ha'ch'li b'k'br' mn'oh ab'ivo v'd'ha' sh'f' at
is'ra'el us'rim sh'na:

17 v'iy'hi aish m'hd'hr ap'rim v'shm' m'c'hi'yo:³⁶ v'aymar la'amo
al'f v'ma'ha ha'csaf as'er l'k'ch l'k' v'ati al'iyot v'nm am'ra
ba'oni ha'na ha'csaf at'i ani l'k'ch'io v'thamer amo br'ok b'ni
li'yo'ha:³⁷ v'iy'seb at al'f v'ma'ha ha'csaf l'am' v'ha'mer amo
ha'k'desh ha'k'desh ti'at ha'csaf li'yo'ha mid' l'v'ni l'us'ot psal
v'moscah v'ut'a as'ib'nu l'k':³⁸ v'iy'seb at ha'csaf l'am' v'tk'ah
amo m'at'otim csaf v'th'nh'lo l'z'or'f v'iy'shu'ho psal v'moscah
v'iy'hi b'bi'at m'c'hi'yo:³⁹ v'z'or'as mica l'z'v ha'chavn:⁴⁰
bi'ymim ha'm ain mal'k bi'srael aish ha'ish b'univ' yo'sheh
v'iy'hi n'ur m'bi'at ha'ar'z v'iy'ha' m'mashfachot yihoudah v'ha'lo
v'ha'gar sh'm:⁴¹ v'iy'le'k ha'ish m'hav'ir m'bi'at ha'ar'z
lenor ba'sher im'za v'ba'hr hr' ap'rim ud bi'at mica l'us'ot
d'recku:⁴² v'aymar lo' mica ma'in t'ba' v'aymar al'io li' anvi

ושב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי יישכמו בברך ויקם לכת ואמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תכלו: 6 ושבו ויאכלו שניהם יחדרו וישתו ויאמר אביו הנערה אל האיש הולא נא ולין ויטב לך: 7 ויקם האיש לכת ויפצר בו חתנו וישב ולין שם: 8 וישכם בברך ביום חמישי לכת ואמר אביו הנערה סעד נא לבך והתמה מהו עד נתות הימים ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש לכת הוא ופילגשו ונודרו ויאמר לו חתנו אביו הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא תננה חנות הימים לין פה וויטב לבך והשכמתם מהר לדרכם והלכת לאהלהך: 10 וולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חכושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס בסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: 12 ויאמר לנعرو לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 13 וויעברו וילכו ותבא להם השם אצל הנבעה אשר לבניינן: 14 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין מאסף אותם הביתה ללון: 15 והנה איש יקן בא ממן מעשחו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בגבעה ואנשי המקום בני ימינוי: 16 ווישא עינוי וירא את האיש האראד ברחוב העיר ויאמר האיש הוזק אנה תלך ומאי תבוא: 17 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודrah עד ירכתי הר אפרים ממש אני ואליך עד בית לחם יהודrah ואת בית יהודrah אני הילך ואני איש מאסף אותה הביתה: 18 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו גומ לחם ווין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מוחסור כל דבר: 19 ויאמר האיש הוזק שלום לך רק כל מהסורך עלי רק ברחוב אל תלן: 20 ויביאהו לבתו ויבול לחמורים וירחצו רגליים ויאכלו וישתו: 21 מה מה מיטבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדרפים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הוזק לאמר הוציא את האיש אשר בא אל ביתך וננדענו: 22 ויצא אליהם האיש בעל הבית ואמר להם אלachi אל חרעו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתך אל תעשו את הנבלת הזה: 23 הנה בת הבטולה ופילגשו אוציהה נא אותם וענו אותם לשולם: 16 ווש מאות איש חנורים כל מלוחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרוגל את הארץ באו שמה ל��חו את הפסל ואת האפור ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ותש מאות האיש החנור כל המלחמה: 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפור ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עושים: 19 ויאמרו לו החרש שום יידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולchan הטעוב היוטך כהן לבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפטה בישראל: 20 וויטב לב הכהן ויקח את האפור ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם: 21 ויפנו וילכו וישימו את הטרף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: 22 מה מה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בכחיהם אשר עם בית מיכה נזעקו וידבקו את בני דן: 23 ויקראו אל בני דן ויסכו פניהם ויאמרו למשחה מה לך כי נזעתך: 24 ויאמר את אלהי אשר עשיתו לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה התאמרו אליו מה לך: 25 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפנו בכם אנשים מרני נפש ואספה נפש ונפש ביתך: 26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזוק המה ממן ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפי חרב ואות העיר שרפו באש: 28 ואין מצליח כי רחואה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והוא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לדשנה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויונתן בן נדרשם מן נשא הוא ובנו היו כהנים לשפט הדרי עד יום גלות הארץ: 31 ווישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל מי היה בבית האלים בשלה:

19 והי בימים ההם ומלך אין בישראל ויה איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודrah: 2 וותונה עליו פילגשו ותלך מהו אל בית אביה אל בית לחם יהודrah ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישת וילך אחריה לדבר על לבה להшибו ונודר עמו וצמד חמורים ותביבהו בית אביה ויראהו אביה הנערה ווישמה לקראתו: 4 וויהזק בו חתנו אביו הנערה

למלחמה עם בני ישראל: ¹⁶ ויתפרקו בני בנימן ביום הוהא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מושבי הנבעה התפרקו שבע מאות איש בחור: ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אחר ייד מינו כל והקלע באבן אל השערה ולא חטא: ¹⁷ ואיש ישראל התפרקו לבך מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלוחמה: ¹⁸ ויקמו ויעלו ביה און ויאלו אלהים ויאמרו בני ישראל מי עליה לנו בתחלת למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה והודה בתחלת: ¹⁹ ויקומו בני ישראל בכקר וחנו על הנבעה: ²⁰ ויצא איש ישראל אל מלוחמה עם בניימן ויערכו אתם איש ישראל מלוחמה אל הנבעה: ²¹ ויצאו בני בנימן מן הנבעה וישחו בו ישראל ביום הוהא שניים ועשרים אלף איש הארץ: ²² ויחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלוחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב ויאלו ביהוה לאמר האוסף לנשtl למלוחמה עם בני בנימן אחיו ויאמר יהוה על אליו: ²⁴ וירבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: ²⁵ ויצא בנימן לקראותם מן הנבעה ביום השני וישחו בו בני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום הוהא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביום השלישי: ²⁸ ופינח בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו ביום השלישי לאמר האוסף עוד יצאת למלוחמה עם בני בנימן אחיו אם אחדר ויאמר יהוה על כי מהר אתנו בידך: ²⁹ וישם ישראל ארבים אל הנבעה סביב: ³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הנבעה כפעם: ³¹ ויצאו בני בנימן לקראות העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חלילים כפעם בפעם במסילות אשר אחת עליה בית אל ואחת נבעה בשדה כשלשים איש בישראל: ³² ויאמרו בני בנימן גנפים הם לפניו כבראשנה ובני ישראל אמרו גנסה ונתקנתו מן העיר אל המסלות: ³³ וכלי איש ישראל כמו מקומו ויערכו בבעל חמר וארב שראל מניה ממוקמו ממערה נבע: ³⁴ ויבאו מנד לנבעה עשרה אלפיים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי גנעת עליהם הרעה: ³⁵ ויגף יהוה את

ונבללה הזאת: ²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויהזק האיש בפילגשו ויצא אליו החוין וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר ותפל פחה בית האיש אשר ארדינה האשה לפנות הבקר ותפל פחה דלתות הבית שם עד האור: ²⁶ ויקם ארדינה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא לכלת לדרכו ותגה האשה פילגשו נפלת פחה הבית ויריה על הסף: ²⁸ ויאמר אליה קומי ונכלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו: ²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאלכל ויחזק בפילגשו ונתחה לעצמיה לשנים עשר תנחים וישלחו בכל גבול ישראל: ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהותה ולא נראתה כזאת למים עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עצו ודברו:

20 ויצאו כל בני ישראל ותקחל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הנלעד אל יהוה המצפה: ² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ³ וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל איכה נהייה הרעה הזאת: ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעטה אשר לבניין באתי אני ופילגשי ללון: ⁵ ויקמו עלי בעלי הנבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: ⁶ ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל: ⁷ הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועזה הלם: ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאחלה ולא נסוד איש לבתו: ⁹ ועתה זה הדבר אשר געשה לבכעה עלייה בגורל: ¹⁰ ולקחנו שרה אנסים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרביבה לקחת צדה לעם לעשות לבודם לבכעה בנימן ככל הנבללה אשר עשה בישראל: ¹¹ וואסף כל איש ישראל אל העיר איש אחד חברים: ¹² וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בהם: ¹³ ועתה תנו את האנשים בני בעל עאל אשר נבעה ונמיות ונכערת הרעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחים בני ישראל: ¹⁴ ויאספו בני בנימן מן הערים הנבעטה לצאת

ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המהנה מיביש גלעד אל הכהל: ⁹ וו��פקד העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד: ¹⁰ ווישלחו שם העדה שניים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לך והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והתף: ¹¹ וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וככל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: ¹² ווימצאו מושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המהנה שלחה אשר בארץ כנען: ¹³ ווישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמנון ויקראו להם שלום: ¹⁴ וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי ביש גלעד ולא מצאו להם כן: ¹⁵ ווועם נחם לבנימן כי עשה יהוה פֶּרֶץ בשבטי ישראל: ¹⁶ ויאמר זו קני העדה מה נעשה לנורדים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה: ¹⁷ ויאמרו יירשת פְּלִיטָה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל: ¹⁸ ואנחנו לא נוכל לחות להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדורו נtan אשה לבנימן: ¹⁹ ויאמרו הנה חן יהוה בשלוי מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מורה השם לשסלה העלה מביתה אל שכמה וממנב לבונה: ²⁰ ויצא את בני בנימן לאמר לך וארבתם בכרמים: ²¹ ודריתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחילות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: ²² והיה כי יבוא אבותם או אחיהם לרובב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא רקחנו איש אשתו במלהה כי לא אתם נתתם להם כתת תאשמו: ²³ ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גלו וילכו וישבו אל נחלתם וייבנו את הערים וישבו בהם: ²⁴ וויתהלו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשפטו ולמשפטתו ויצאו משם איש לנחלתו: ²⁵ ביום ההם אין מלך בישראל איש הייש בעינוי עשה:

בנימן לפניו ישראל וויחיהו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ³⁶ וויראו בני בנימן כי גנפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארכ אשר שמו אל הנגבעה: ³⁷ והארכ החיו ויפשטו אל הנגבעה ווישך הארכ את כל העיר לפיו חרב: ³⁸ והמועד היה לאיש ישראל עם הארכ הרבה להעלותם משתה העשן מן העיר: ³⁹ ויהפוך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך גנוף גנוף הוא לבניו כמלחמה הראשנה: ⁴⁰ והמשחתה החלה עלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמיימה: ⁴¹ ואיש ישראל הפק וויכל איש בנימן כי ראה כי נעה עליו הרעה: ⁴² ויפנו לפניו איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדבקתחו ואשר מהערים שהחיתים אותו בתוכו: ⁴³ כתרו את בנימן הרדייפה מנוחה הדריכו עד נכח הנגבעה מזרוח שמש: ⁴⁴ וויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ⁴⁵ ויפנו ונסו המדברה אל סלע הרמן וויעלחו במסילות חמשת אלפים איש ויר畢קו אחריו עד נדעם ויכו ממנה אלף איש: ⁴⁶ ויהי כל הנפלים מבנימן שערים וחותם אלוף אש שלף הרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: ⁴⁷ ויפנו ונסו המדברה אל סלע הרמן שש מאות איש ישבו בסלע רמן ארבעה חדשים: ⁴⁸ ואיש ישראל שבאל בני בנימן ויקום לפיו חרב מער מתם עד בהמה עד כל הנמצא נם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

21 ואיש ישראל נשבע במצוה לאמר איש ממננו לא יtan בתו לבנימן לאשה: ² וויא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלים וישאו קולם ויבכו בכி נдол: ³ ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היה זהאת בישראל להפקת היום מישראל שבט אחד: ⁴ ויהי מחרתת וישכמו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הנדרולה היהת לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ⁶ וויחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו גנדע היום שבט אחד מישראל: ⁷ מה נעשה להם לנורדים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבلتיהם תחתיהם מבנותינו לנשים: ⁸

אישה עשו הטוב בעניין שבי עד נמלך אותו אך יקס יהוה את דברו ותשב האשה והניקה את בנה עד נמלחה אותו :
24 ותעלחו עמה כאשר גמלתו בפריט שלשה ואיפה אותה קמח ונבל יין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער :
25 רישחתו את הפר ויביאו את הנער אל עלי :
26 ותאמר כי אדרני חי נשך אדרני אני האשה הנצבת עמבה בזאת להחפלה אל יהוה :
27 אל הנער הזה החפלה תי ויתן יהוה ליה את שאלתי אשר שאלתי מעמו :
28 וכן אנכי השאלתחו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחוו שם ליהוה :

2 ותחפלה חנה ותאמר עליך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך :
2 אין קדוש כי יהוה כי אין בלתק ואין צור כאלהינו :
3 אל תרכז תדברו נבגה נבגה יצא עתק מפיקים כי אל דעות יהוה ולא נחכנו עלילות :
4 קשת נברים חתים ונשללים אורו חיל :
5 שבעים בלחם נשכו ורעות חדרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבות בנים אמללה :
6 יהוה ממיית ומיהה מורייד שאול ויעל :
7 Sheol (h7585) ויהוה מורייש ומעשר משפיל אף מרים :
8 מקום מעperf דל מאשפט ירים אביוון להושיב עם נדרבים וכסא כבוד יחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם חבל :
9 רגeli חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש :
10 יהוה ייחדו מרבבו על שמיים ידרעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלאו וירם קרון מшибו :
11 כי וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן :
12 ובני בני נבי ביליעל לא ידעו את יהוה :
13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשלה הבשור והמולן של השנאים בידיו :
14 והכהן בכיר או בדור או בקהלת או בפדור כל אשר יעלה כהן יקטרון כתה יתעלו לשלוחם ואלהי ישראל יתן את שולחן אשר שאלת מעמו :
15 גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער שם בשלחה :
16 הכהן אמר לאיש הזבח תננה בשר לצלחות לכהן ולא כהן יקח מפרק בשר מבשל כי אם חי :
17 קתר יקטרון ביום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא لكחת בחזקה :
18 חטאת הנערדים גדולה מאד את פני יהוה כי נאטו האנשים את מנהת יהוה :
19 ושמואל משרות את פני יהוה נער

1 20 ויהי איש אחד מן המרגלים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהו בן חחו בן צוף אפרתי :
ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה והי לפננה ילדים ולchnerה אין ילדים :
3 ועליה האיש ההוא מעיריו מימים ימימה להשתתות ולזבח להוה צבאות בשלחה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כחנים ליהוה :
4 ויהי הימים ויזבח אלקנה וננתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות :
5 ולchnerה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב יהוה סגר רחמה :
6 וכעשתה צורתה גם כעס בעבר הרעהה כי סגר יהוה بعد רחמה :
7 וכן יעשה שנה בשנה מורי עלתה בבית יהוה כן חכעננה ותבקה ולא האכל :
8 ויאמר לה אלקנה אישת חנה למטה תבכי ולמה לא תأكل ולמה ירע לבבך הלווא אנכי טוב לך מעשרה בנים :
9 ותקם חנה אחריו אכלת בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזות היכל יהוה :
10 והיא מרת נשף ותחפלה על יהוה ובכה תבכה :
11 ותתרדר נתרן ולא תשכח את אמותך ונתקה לא אמותך ורע אנשים ונתקו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעליה על דרשו :
12 וזה כי הרבתה להחפלה לפני יהוה ועלי שמר את פיה :
13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעוטה וקולה לא ישמע וייחשבה עלי לשכרה :
14 ויאמר אלהי עלי עד מתי תשתכרין הסירוי את יינך מעליך :
15 ותען שתיתו ואשפך את נפשי לפני יהוה :
16 אל תתן את אמתך לפני בלביעל כי מרבי שיחיו וכעסיך דברתי עד הנה :
17 ויען עלי ויאמר לך לשלים ואלהי ישראל יתן את שולחן ותלך האשה לדרכה ותأكل ופוניה לא היו לה עוד :
18 ותשכמו בCKER ותשתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביהם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה :
19 ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו :
20 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לzech ליהוה את זבח הימים ואת נדרו :
21 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישת עד יגמל הנער והבאתיו ונראאת את פני יהוה וישב שם עד עולם :
22 ויאמר לה אלקנה

הנור אפור ב': ¹⁹ ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלהה את אישת לובח את זבח הימים: ²⁰ וברך על' את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלת אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: ²¹ כי פקד יהוה את חנה ותתר ותלד שלשה בניים ושתי בנותו וינדר הנדר שמואל עם יהוה: ²² ועלי זקן מאד ומשען את כל אשר יעשן בנוו לכל ישראל ואת אשר ישכון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ²³ ויאמר להם لما תעשן בדברים האלה אשר אגci שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: ²⁴ אל בני כי לא טובה השמעה אשר אגci שמע מעברים עם יהוה: ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם וליהוה יחתא איש מי תפלל לו ולא ישמעו ל科尔 אביהם כי חפץ יהוה להמיות: ²⁶ והנדר שמואל הלך ונידל וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשים: ²⁷ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה ננליה ננליהי אל בית אביך בהיותם למצרים לביה פרעה: ²⁸ ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלו על מובחו להקשרה קטרת לשאת אפור לפני וארנה לביה אביך את כל איש בני ישראל: ²⁹ למה תעבעטו בזוחי ובמנחות איש ציווית מעון ותכבד את בניך ממני להבראים מראשית כל מנחת ישראל לעמי: ³⁰ לבן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמרי ביחס ובית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חילילה לי כי מכבריו אכבר ובזוי יקלו: ³¹ הנה ימים באים ונדרעתו את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: ³² והבטחת צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: ³³ וואיש את נפשך וכל מorbitה ביתך ימותו אנשים: ³⁴ וזה לך ימותו שניים: ³⁵ והקימותי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנותיו לו בבית נאמן והתהלך לפני משיחו כל הימים: ³⁶ והיה כל הנור בביתך יבוא להשתחו לו لأنורת כסף וככבר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

3 והנדר שמואל משרות את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר ביום הדם אין חזון נפרץ: ² ויהי ביום התוא נקחה אלינו משלחה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו

5 ופלשטים לקחו את ארון האלים ויבאו מאבן העוז אשדרה: 2 ויקחו פלשטים את ארון האלים ויביאו אותו בית דגון וייצרו אותו אצל דגון: 3 וישכמו אשדרים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץם לפני ארון והוא ויקחו את דגון וישבו אותו במקום: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץם לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרותות אל המפטן רק דגון נשאר עלייו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בבית דגון על מפטן דגון באשדור עד היום הזה: 6 ותכבד יד יהוה אל האשדרים וישם ויד אתם בעפליים את אשדור ואת גבולה: 7 ויראו אנשי אשדור כי אין ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמו כי קשתה ידו עליינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת סבב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 9 וכי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה והוא אחריו קרעים וארמה על ראשו: 10 ויבוא והנה מادر ויד את אנשי העיר מקטן ועד גדרו ישתרו להם עפליים: 11 וישלחו את ארון האלים עקרון והוא כבאו ארון האלים עקרון וויעקו העקרנים לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להמיתנו ואת עמי: 12 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקום ולא מיתא אתי ואת עמי כי היהת מהומה מות בכל העיר כבדה מادر יד האלים שם: 13 והางאים אשר לא מתו הכו בעפליים ותעל שועת העיר השמיים:

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשטים שבעה חדרים: 2 ויקראו פלשטים לכהנים ולקסמים לאמր מה נעשה לארון יהוה הודענו بما נשלחנו למקום: 3 ויאמרו אם משלהים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לוاسم או תרפא ונודיע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשטי חמשה עפלי יהוה וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסננים: 5 ועשיהם צלמי עפליים וצלמי עכברים המשוחחים את הארץ ונחתם לאלהי ישראל כבוד אויל יקל את ידו מעלייכם ומעל אלהיכם ומעל ארציכם: 6 ולמה חכbedo את לבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את لكم

וישענו מכף איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאו שם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכהנים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלים חפנוי פינהח: 5 ויהי כבאו ארון ברית יהוה אל המחנה וירען כל ישראל תרואה גדולה והם הארץ: 6 וישמעו פלשדים את קול התרועה ואמרו מה קול התרועה הנדרלה הזאת במנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויראו הפלשדים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אווי לנו כי לא היה כזאת אתמול שלהם: 8 אווי לנו מי יצילנו מיד האלים האדרים האלה אלהם המכימים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשדים פן תעברו לערבים כאשר עברו لكم והיו לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשדים וינקף ישראל וינסו איש לאלהיו ותהי המכה גדולה מארד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפנוי וביניכם: 12 וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים וארמה על ראשו: 13 ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: 14 וישמע עלי את קול הצקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא יונד לעלי: 15 וועל בתקיעת שמנה שנה ועינוי כמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר איש אל עלי אני הבא מן המערכת ואני מן המערכת נשתי נס ישראל לפני פלשדים ונם מגפה גדולה היהת בעם ונם שני בניך מתו חפנוי וביניכם וארון האלים נלקח: 18 ויהי כהזכירו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אהרכנית بعد יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי ז肯 האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: 19 וככלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ותلد כי נהפכו עליה צירה: 20 וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: 21 ותקרה לנער אי כבוד לא אמר nulla כבוד מישראל אל הלקח ארון האלים ואל חמיה ואישה: 22 ותאמר nulla כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים:

הלוֹא כאשֶׁר הַתְּעִלָּל בָּהּ וַיְשַׁלְּחוּ וַיָּלְכוּ: 7 וְעַתָּה קָחוּ
וְעַגְלָה חֲדָשָׁה אֶחָת וְשִׁתִּי פְּרוּתָה עַלְוָת אֲשֶׁר לֹא עָלָה
עַלְיָם עַל וְאַסְרָתָם אֶת הַפְּרוּתָה בְּעַגְלָה וְהַשִּׁבְתָּם בְּנֵיהֶם
מְאֹהֶרֶתֶם הַבִּיתָה: 8 וְלֹקְחָתָם אֶת אַרְון יְהוָה וְנַתְּתָם אָתוֹ
אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת כָּל הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשְׁבָּתָם לוֹ אֶשְׁם תְּשִׁמוֹ
בְּאַרְנוֹ מִצְרָיָם וְשַׁלְּחוּתָם אָתוֹ וְהַלְּךָ: 9 וּרְאִיתָם אֶם דָּרָךְ
גּוֹבְּלוּ יְעַלָּה בֵּית שְׁמַשׁ הוּא עָשָׂה לְנוּ אֶת הַרְעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת וְאֶם לֹא וַיַּדְעָנוּ כִּי לֹא יְדֹו נְגַעַת בְּנוּ מִקְרָה הוּא
הַיְהָה לָנוּ: 10 וַיַּעֲשׂוּ הָאֱנֹשִׁים כֵּן וַיַּקְהֵל שְׁתִי פְּרוּתָה עַלְוָת
וְאַסְרָתָם בְּעַגְלָה וְאֶת בְּנֵיהם כָּל בֵּית: 11 וַיְשִׁמוּ אֶת
אַרְון יְהוָה אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת הַאֲرָנוֹ וְאֶת עַכְבָּרִי הַזָּהָב
וְאֶת צְלָמֵי טָהָרִים: 12 וַיַּשְׁרְנָה הַפְּרוּתָה בְּדָרָךְ עַל
בֵּית שְׁמַשׁ בְּמִסְלָה אֶחָת הַלְּכָו הַלְּךָ וְגַעַת וְלֹא סְרוּ יְמִין
וְשְׁמָאוֹל וְסְרָנוֹ פְּלִשְׁתִּים הַלְּכִים אַחֲרֵיכֶם עַד נְבוּל בֵּית
שְׁמָשׁ: 13 וּבֵית שְׁמַשׁ קַצְדִּים קַצְרִים חֲתִים בְּעַמְקָם וַיָּשָׂא
אֶת עַינְיוֹנָם וַיַּרְא אֶת אַרְנוֹ וַיַּשְׁמַחּוּ רְאָוֹת: 14 וְהַעֲגָלָה
בָּאהּ אֶל שְׁדָה יְהוָשֻׁעַ בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי וְהַעֲמָד שֶׁם וּשְׁמָ אַבְנָן
נְדוּלָה וַיַּבְקְעוּ אֶת עַצְיִ הַעֲגָלָה וְאֶת הַפְּרוּתָה הַעֲלָו עַלְהָ
לְיְהוָה: 15 וְהַלּוּמִים הַוְרִידוּ אֶת אַרְון יְהוָה וְאֶת הַאֲרָנוֹ
וְאֶנְשֵׁי בֵּית שְׁמַשׁ הַעֲלָו עַלְוָת יוֹזְבָחוּ זְבוּחָם בְּיּוֹם הַהָא
לְיְהוָה: 16 וְחַמְשָׁה סְרָנוֹ פְּלִשְׁתִּים רָאוּ וַיַּשְׁבּוּ עַקְרָון בְּיּוֹם
הַהָא: 17 וְאֶלָּה טָהָרִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשִּׁבָּו פְּלִשְׁתִּים אַשְׁמָ
לְיְהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעֵזה אֶחָד לְאַשְׁקָלוֹן אֶחָד לְנָתָ
אֶחָד לְעַקְרָון אֶחָד: 18 וְעַכְבָּרִי הַזָּהָב מִבְצָר וְעַד כְּפַר הַפְּרִזִּ
פְּלִשְׁתִּים לְחַמְשָׁת הַסְּרוּנִים מִעַרְבָּדָה אֶל יְמִינָה
וְעַד אֶבֶל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הַנִּיחָוּ עַלְיהָ אֶת אַרְון יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה בְּשְׁדָה יְהוָשֻׁעַ בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי: 19 וַיַּזְכֵּר
שְׁנִישָׁ כִּי רָאוּ בְּאַרְנוֹ יְהוָה וַיַּדַּק בְּעַם שְׁבָעִים אִישׁ חַמְשָׁ
אֶלָּפֶשׁ אִישׁ וַיַּתְּאַבֵּל הַעַם כִּי הַכָּה יְהוָה בְּעַם מִכְּנָדָלה:
20 וַיֹּאמֶר אֶנְשֵׁי בֵּית שְׁמַשׁ מַי יָכַל לְעַמֶּד לְפָנֵי יְהוָה
הַאֲלָהִים הַקְּדוּשִׁים הַזָּהָב וְאֶל מַי יָעַל הַמְּעַלְוָן: 21 וַיַּשְׁלַחְוּ
מְלָאכִים אֶל יֹשְׁבֵי קָרִית יְעָרִים וַיַּעַל אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶת אַרְון הַרְדֵּךְ רָדוּ הַעֲלָו אֶת אֶלְיָם:

8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמָאוֹל וַיִּשְׁמַע אֶת בְּנֵיו שְׁפָטִים לִיְשָׁרָאֵל:
2 וַיְהִי שֶׁ בְּנֵי הַבָּכֹר יוֹאֵל וַשֵּׁם מְשֻׁנָּהוּ אֶבְיָה שְׁפָטִים
בְּבָאָר שְׁבָעָ: 3 וְלֹא הַלְּכָו בְּנֵי בְּדָרְכֵיכֶם וְלֹא חֲרֵר הַבָּצָע
וַיְקַחוּ שְׁחָר וַיְטַוּ מְשָׁפֶט: 4 וַיִּקְבְּצָו כָּל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא
אֶל שְׁמָאוֹל הַרְמָתָה: 5 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹתָהּ תְּהַנֵּה אֶתְּנָהּ זְקָנָתְךָ וְבָנָיךָ
לֹא הַלְּכָו בְּדָרְכֵיכֶם עַתָּה שִׁמְמָה לְנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ כָּל

7 וַיְבָא אֶנְשֵׁי קָרִית יְעָרִים וַיַּעַל אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶת אֶלְיוֹת אֶל בְּנֵי נְדָבָה וְאֶת אֶלְעֹזֶר בֶּן קְדָשָׁו
לְשִׁמְרָת אֶת אַרְון יְהוָה: 2 וַיְהִי מִיּוֹם שְׁבַת אַרְון בְּקָרִית

אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אויל גינד לנו את דרכנו אשר הלבנו עלייה: 7 ויאמר שאל לנערו והנה נלך ומה נבאי לאיש כי הלחם אול מכלינו והשורה אין להביא לאיש האלים מהו אנתנו: 8 ויסוף הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידיו רבע שקל כסף ונחתוי לאיש האלים והגינד לנו את דרכנו: 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בבלתו לדרכו אליהם לכו ונלכה עד הראה כי לנבייא הימים יקרה לפנים הראה: 10 ויאמר שאל לנערו טוב דברך לך נלכה וילכו אל העיר אשר שם מאיתו אלים: 11 וזה המה עליים במעלה העיר והנה מצאו איש האלים: 12 הנה עליים במעלה העיר והנה בזוזה בזוזה: נערות יצאות לשאב מים ויאמרו לחן הייש בזוזה הראה: ותענינה אותן ותאמרנה יש הנה לפנייך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח הימים לעם בבמה: 13 ככאמם העיר כן המזאון אותו בטטרם יעלה הבמותה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הו יברך הזוב אחורי כן יאכלו הקרים ועתה עלוי כי אותו כהוים תמצואו אתו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא لكمראתם לעלות הבמה: 15 וזהו הנה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאל לאמור: 16 כת מחר אשלה אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לננייד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיית את עמי כי באה צעקה אליו: 17 ושםואל ראה את שאל ויהוה ענדוה הנה האיש אשר אמרתו אליך זה יעוצר בעמי: 18 ויגש שאל את שמואל בתוך השער ויאמר הגינה נא לי אי זה בית הראה: 19 וויען שמואל את שאל ויאמר אני הראה עליה לפניו הבמותה ואכלתם עמי הימים ושלחתיך בפרק וככל אשר בלבק אגיד לך: 20 ולאתנות האבדות לך הימים שלשת הימים אל תשים את לך להם כי נמצאו ולמי כל המהה ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: 21 וויען שאל ויאמר הלוא בן ימוני מקטני שבטי ישראל ומשפחות הצערה מכל משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אליו בדבר הזה: 22 ויקח שמואל את שאל ואת גערו ויבאים לשכחה וירון להם מקום בראש הקרים ותמה כשלשים איש: 23 ויאמר שמואל לטבח תהנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתו אליך שיש אתה עמדך: וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפניו שאל ויאמר הנה הנשאר שם לפניה אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראי ויאכל שאל עם שמואל ביום ההוא: 25

הנויים: 6 וירע הדבר בעני שמואל כאשר אמרו תננה לנו מלך לשפטנו ויהפלל שמואל אל יהוה: 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל העם לכל אשר יאמר אליך כי לא אתה מאסוי כי אני מאסוי מלך עליהם: 8 בכל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם אחרים כון המה ועד היום זה ויעזבונו ויעבדו אלהים אחרים כון המה עשים גם לך: 9 ועתה שמע בקהל הארץ כי העד תעד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאיתו מלך: 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליהם אה בניכם יקח ושם לו שרי אלפים ושורי חמשים לפניו מרכבתו: 12 ולשם לו שרי אלפים ושורי חמשים ולהרש חרשו ולקצר קצירות ולעשות כל מלחמותו וכלי רכבבו: 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת שודוטיכם ואת קרמיכם ויזיתיכם הטובים יקח וננתן לעבדיו: 15 וזרעיכם וכרמיכם ישר ונתן לשדריסיו ולעבדיו: 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחורייכם השובים ואת חמורייכם יקח ועשה למלאכתו: 17 צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים: 18 ווועקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר ברחרתם לכם ולא עינה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם לשמע בקהל שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהוה עליינו: 20 והיינו גם אנחנו ככל הנויים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: 21 ווישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באוני יהוה: 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכובו איש לעירו:

9 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צדרור בן בכורות בן אפיקה בן איש ימוני נבור חיל: 2 ולו היה בן ושמו שאל בחור וטווב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעליה נבה מכל העם: 3 ותאבדנה האתנות לקיש אב שאל ויאמר קיש אל שאל בנו קח נא אתה את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנה: 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין יעבר בארץ ימוני ולא מצאו: 5 המה בא בארץ צור ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן ייחל אב מן האתנות וdag לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל

יהוה המצחפה: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העלוי את ישראלי ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחציהם אתכם: 19 ואתם היום מסתתרם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותכם וצרותכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשפטיכם ולאלפייכם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימין: 21 ויקרב את שבט בנימין למשפחתו ותלכד משפחתו המטרי וילכד שאול בן קוץ ויבקשו ולא נמצא: 22 ישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ואמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירציו ויקחחו שם ויתיצב בתוך העם וינגבה מכל העם משכמו ומעללה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בחר בו יהוה כי אין כמexo בכל העם וורענו כל העם ויאמרו יהו המלך: 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה וicontב בספר יונח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לבתו: 26 ונום שאול הלק לבתו נבעטה וילכו עמו החיל אשר נגע אליהם כלבם: 27 ובני בעלע אמרו מה ישענו זה יובוזו ולא הביאו לו מנהה וייחי כמהחריש:

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש ברת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרתת لكم בנקור لكم כל עין ימין ושמתייה חרבה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקנין יבש הרכף לנו שבעת ימים ונסלח מה מלכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלכים גבעת שאול וידברו הדברים באוני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאל בא אחרי הבקר מן השדה ואמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש: 6 ותצליח רוח אלהים על שאל בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר ונתחחו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלכים לאמר אשר איננו יצא אהדי שאול אחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבורק וייהו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה אמרון לאייש יבש גלעד מהר תהוה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלכים וינגידו לאנשי יבש וישמחו: 10

וירדו מהבמה העיר וירדבר עם שואל על הגן: 26 וישכנו וייחי בעלותה השחר ויקרא שמואל אל שואל הגן אמר קומה ואשליך ויקם שואל ויצאו שנייהם הוא ושמואל החוצה: 27 הנה יורדים בקצתה העיר ושמואל אמר אל שואל אמר לנער ויעבר לפניו ויעבר אתה עמד כוים ואשミニיך את דבר אלהים:

10 ויקח שמואל את פר השמן ויצק על הראש וישקהו ויאמר להלו כי משחך יהוה על נחלתו לניד: 2 בלבתך היום מעמידי ומיצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלציח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הילכת לבקש והנה נשט אביך את דברי האתנות וראג לכם לאמר מה עשה לבני: 3 וחולפת ממש והלהה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עליים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת ככורות לחם ואחד נשא נבלין: 4 ושאלו לך לשлом ונתנו לך שני לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא נבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים וייחי כבאק שם העיר ופגעת חבל נבאים ירדדים מהבמה ולפניהם נבל ותקח ליל וכונר והמה מתנbecאים: 6 וצלחה עלייך רוח יהוה והתנbecית עם נהbecת לאיש אחר: 7 וזה כי TABANAH האותה האהלה לך עשה לך אשר תמצא יידך כי האלים עמד: 8 וירדת לפני הנגל והנה אנכי יריד אליך להעלות עלות ליבך זבחו שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתך לך את אשר תעשה: 9 וזה כההנתו שמו שלוכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האותה האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל נבאים לקראותו ותצלח עלייך רוח אלהים ויתנbecה בתוכם: 11 ויהי כל יודעו מאטמול שלשים ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הנם שואל בנבאים: 12 ווין איש משם ויאמר מי אביהם על כן היתה למשל הנם שואל בנבאים: 13 ויכל מהתנbecות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שואל אליו ואל נערו אן הילכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין וnoboa אל שמואל: 15 ויאמר דוד שואל הנידה נא לוי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שואל אל דודו הגדר הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל: 17 וויצעק שמואל את העם אל

ולא תמרו את פִי יהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: ¹⁵ ואם לא תשמעו בקהל יהוה ומריתם את פִי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובabhängigיכם: ¹⁶ נס עתה התיצבו וראו את הדבר הנדרול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: ¹⁷ הלא קציר חתים הווים אקריא אל יהוה ויתן קלות ומטר ורדו וראו כי רעתכם הרבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ¹⁸ ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלחת ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאר את יהוה ואת שמואל: ¹⁹ ויאמרו כל העם אל שמואל החפכל בעיד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאינו רעה לשאול לנו מלך: ²⁰ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסרו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: ²¹ ולא תסרו כי אחורי התהו אשר לא יועיל ולא יצילו כי תהו מהה: ²² כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הנדרול כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם: ²³ נס אני חיללה לי מחותא ליהוה מחדל להתפלל בערכם והורתי אתכם ברוך הטובה והישרה: ²⁴ אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמתו בכל לבבכם כי ראו את אשר הנדר עמכם: ²⁵ ואם הרע תרעו נס אתם גם מליכם חספם:

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ² ווחחר לו שאול שלשת אלפיים מישראל ויהיו עם שאול אלפיים במכמש ובהר בית אל ואלו היה עם יונתן בנבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהליו: ³ ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בנגע וישמעו פלשטים ושאלל תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: ⁴ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצקו העם אחריו שאול הנגלי: ⁵ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפיים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרבות ויעלו ויחנו במכmesh קדמת בית און: ⁶ ואיש ישראל ראו כי צד לו כי גנש העם ויתחבא העם במערות ובחוות ובסלעים ובצרחים ובכברות: ⁷ ועברים עברו את הירדן ארץ גד ונלעד ושאול ערדנו בנגלי וכל העם חרדו אחרי: ⁸ וויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הנגלי ויפע העם מעליו: ⁹ ויאמר שאול הגשו אליו

ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל החוב בעיניכם: ¹⁰ בו ויהי מנהרת ווישם שאל את העם שלשה ראשיים ויבאו בתוק המהנה באשمرة הבקר וכו' את עמו עד חם היום ויהי הנשאים ויפצז ולא נשארו בס שנים יחד: ¹¹ ויאמר העם אל שמואל מי האمر שאל מלך עלינו תננו האנשים ונמייתם: ¹² ויאמר שאל לא יומת איש ביום זהה כי היום עשה יהוה השעה בישראל: ¹³ ויאמר שמואל אל העם לכנו ונלכה הנגלי ונחדר שם המלוכה: ¹⁴ וילכו כל העם הנגלי וימלכו שם את שאל לבני יהוה בנגלי ויזבחו שם זבחים שלמים לפניו יהוה וישמה שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאר:

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עלייכם מלך: ² ועתה הנה המלך מטהלך לפניכם ואני קנות ושבתי ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפניכם מנעריך עד היום הזה: ³ הנה ענו בני גנד יהוה וננד משיחו את שור מי לחתוי וחמור מי לחתוי ואת מי עשקתי את מי רצוי ומיד מי לחתוי כפר ואעלים עני בו ואшибם לכם: ⁴ ויאמרו לא עשקתו ולא רצוננו ולא לקחת מיד איש מאומה: ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: ⁶ ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ⁷ ועתה התיצבו ואשפחה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: ⁸ כאשר בא יעקב מצרים ווועקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ווועקו את אבותיכם ממצרים ושבו במקום הזה: ⁹ ווישחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מוואב וילחמו בהם: ¹⁰ ווועקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עיבנו את יהוה ונעבד את הבעליהם ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו ונעבדך: ¹¹ וישלח יהוה את ירכעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל כי נשח מלך בני עמו בא עלייכם ותאמרו לי לא כי מלך מלך עלינו יהוה אלהיכם מליככם: ¹² ועתה הנה המלך אשר בחורתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עלייכם מלך: ¹³ אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל

ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבך נתה לך הנני עמק כלבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגליינו אליהם: 9 אם כה אמרו אלינו דמו עד הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה אליהם: 10 ואם הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה יהוה לנו כה אמרו לנו עליינו ועלינו כי נתם יהוה בידנו וזה לנו האות: 11 ויגלו שニיהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: 12 ויענו אנשי המזבח את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עליינו אלינו ונודיעתם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עליה אחריו כי נתם יהוה ביד ישראל: 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפניו יונתן ונשא כליו ממותה אחריו: 14 ותהי המכחה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו עשרים איש כבצוי מענה צמד שרה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המזבח והמשחית חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדה אליהם: 16 ויראו הצפים לשאול בנבעת בנימין והנה ההמון נמנ וילך והלם: 17 ויאמר שאל לעם אשר אתה פקדנו וארא מי הילך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאל לאחיה הגניש ארון האלים כי היה ארון האלים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאל לא הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאל אל הכהן אסף ייך: 20 ויעזק שאל וכל העם אשר אותו ויבאו עד המלחמה והנה היה רב איש בערתו מוהמה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשים אשר עלו עם במחנה סביב וגם המה להיותם ישראל אשר עם שאל יונתן: 22 וכאל איש ישראל המתחבים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 וויש יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און: 24 ואיש ישראל ננטש ביום ההוא ויאל שאל את העם לאמר אדור האיש אשר יוכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם להם: 25 וככל הארץ באו בעיר ויהי דבש על פני השדה: 26 ויבא העם אל העיר והנה הילך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי יראה העם את השבעה: 27 ווישננו לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצעה המתה אשר בידיו ויטבל אותה בירעת הדבש וישב ידו אל פיו ותראה עיניו: 28 וויען איש מהעם ויאמר השבע השבע אביך את העם לאמר אדור האיש העלה והשлемים ויעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאל לקראו לברכו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאל כי ראוי כי נפי העם מלך ואתה לא בא את למועד הימים ופלשתים נאפסים מכם: 12 ויאמר עתה וירדו פלשתים אל הגליל ופני יהוה לא חליתי ואתפקיד ואעליה העלה: 13 ויאמר שמואל אל שאל נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוק כי עתה הchein יהוה את מלכתך אל ישראל עד עולם: 14 ועתה מלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצויה יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוק יהוה: 15 ויקם שמואל ויעל מן הגליל נבעת בניין ויפקד שאל את העם הנמצאים עמו כSSH מאות איש: 16 ושאל לו יונתן בנו והעם הנמצא עמו ישבים בנכע בניין ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך דרכ' בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גו הצבעים המדברה: 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל הפלשתים למלוש איש את מחרטתו ואתה אתה ואת קרדמו ואת מהרשותו: 21 וויתה הפצירה פים למחreset ואלפים ולשלש קלשון ולהקדמים ולהציג הדרבן: 22 והיה ביום מלחתה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאל ותמן לאשא ולוינטנן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכיה ונערכה אל מצב פלשתים אשר מעבר הילך ולא אביו לא הניד: 2 ושאל יוּשָׁב בקצת הגבעה החת הרמן אשר במנגרון והעם אשר עמו כSSH מאות איש: 3 וואהיה בן אחטוב אחוי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ירע כי הילך יונתן: 4 ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 חשון האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול נגב: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכיה ונערכה אל מצב הערלים האלה אויל יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעוצר להוציא ברב או במעט: 7

מרוב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאל אחינום בת אחומען ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל: ווקיש אבי שאל ונר אבי אבניר בן אביאל: 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל מי שאל וראה שאל כל איש נבר וכל בן חיל ויאספו אליו:

15 ויאמר שמואל אל שאלathi שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלהו מצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלה ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: 4 ווישמע שאלאת העם יפקוד בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרה אלפיים את איש יהודה: 5 ויבא שאל עד עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאל אל קניי לכט סרו רדו מותוק עמלקי פן אסף עמו אתה עשיתה חסר עם כל בני ישראל בעלהו מצרים ויסר קני מותוק עמלק: 7 ויך שאל את עמלק מחוללה בואר שור אשר על פניה מצרים: 8 ויתפש את אג מלך עמלק חי ואת כל העם החורים לפיה חרבות: 9 ויחמלו שאל והעם על אג ועל מיטב הצאן והבקר והמנשים ועל הכרמים ועל כל הטוב ולא אבו החרימות וכל המלאכה נמבהה ונמס אתה החרימנו: 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: גונחותיו כי המלכתי את שאל למלך כי שב מאחריו ואת דברי לאakis ויחר לשמאול ויזעק אל יהוה כל הלילה: 11 ווישכם שמואל לקראת שאל בברker וינד לשמאול לאמר בא שאל הCRMלה ותנה מציב לו יד ויסב ויעדר וירד הנגלל: 12 ויבא שמאול אל שאל ויאמר לו שאל ברוך אתה ליהוה הקומיות את דבר יהוה: 13 ויאמר שמואל ומזה קול הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר אני שמע: 15 ויאמר שאל מעמלק הבאים אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרימנו: 16 ויאמר שמאול אל שאל הרף ואנידיה לך את אשר דבר יהוה אל הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמאול הלא אם קטן אתה בעניך ראש שבט ישראלי אתה ומשיך יהוה למלך על ישראל: 18 וישליך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החפאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם

אשר יאלל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יונתן עכר אביו את הארץ ראו נא כי ארו עני כי טעמו מעת דברך זהה: 30 אף כי לוא אלל אל הים העם משלל איבוי אשר מצא כי עתה לא רבתה מכיה בפלשתים: 31 וויכו ביום ההוא בפלשתים ממכם אילנה ויעף העם מאר: 32 ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר ווישחטו ארכאה ויאכל העם על הדם: 33 ווינידו לשאול לאמר הנה העם חטאיהם ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם נלו אליו הים אבן גדרולה: 34 ויאמר שאל פצוי בעם ואמרתם להם גנישו אליו איש שרו ואיש שיחו ווישחטם בזיה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ווינישו כל העם איש שרו בידו הלילה ווישחטו שם: 35 וויבן שאל מזבח ליהוה אותו החל לבנות מזבח ליהוה: 36 ויאמר שאל נרדה אחרי פלשתים ליליה ונבואה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל החטוב בעניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלים: 37 ויאאל שאל באלהים הארץ אחרי פלשתים התהנתם ביד ישראל ולא ענהו ביום זהו: 38 ויאמר שאל נשו הלם כל פנות העם ורדו וראו بما היה החטאota זו את הים: 39 כי חיו יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו בוננתן בני כי מות ו אין ענהו מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אל אתם תהיו לעבר אחד ואני יונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאל הטוב בעניך עשה: 41 ויאמר שאל אל יהוה אלהי ישראל בהה תמים וילבד יונתן ושאל העם יצאו: 42 ויאמר שאל הפילו ביןי ובין יונתן ובני וילבד יונתן: 43 ויאמר שאל אל יונתן והנידה לי מה עשיתה וינדר לו יונתן ויאמר טעם טעם טעמי בקצתה המטה אשר בידך מעת דבש הנסי אמות: 44 ויאמר שאל כה עשה אלדים וככה יוסף כי מות תמות יונתן: 45 ויאמר העם אל שאל הוניון מות אשר עשה הישועה הנדרלה הזואת בישראל חליליה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מות: 46 ויעל שאל מאחריו פלשתים ופלשתים הלאכו למקומם: 47 ושאול لقد המלוכה על ישראל וילחם סביב כל איבוי במוואב ובכינוי עמן ובאדום ובמלח כי כובה וכפלשתים ובכל אשר יפנה ירשייע: 48 ויעש חיל ויר את עמלק ויצל את ישראל מיד ששה: 49 ויהיו בני שאל יונתן וירושו ומלכי שוע ושם שניי בנתיו שם הביברה

אתם: 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעת אל השלל והעש הרע בעני יהוה: 20 ויאמר שאל אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואליך בדרך אשר שלחני יהוה ואביה ואת אngen מלך עמלק ואת מלך החרמות: 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החرم לובח ליהוה אלהיך בNELNL: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זובחים כשמי בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להשכיב מחלב אילים: 23 כי חטאתי קסם מריו ואון ותרפים הפציר עין מסכת את דבר יהוה וימאסק מלך: 24 ויאמר שאל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פ' יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שאנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל שאל לא אשוב עמק כי מסתאה את דבר יהוה וימאסק יהוה מהיות מלך על ישראל: 27 ויסב שמואל ללכת יהוז בכוף מעילו וקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלכות ישראל על מעיליך הימים וננה לרע הטוב ממק: 29 ונם נצח ישראל לא ישקר ולא יניהם כי לא אדם הוא להנחים: 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתק: 31 ויאמר נא אדנו עבדיך לפניו יבקש איש ירע מנגן בכבוד והיה בהיות עלייך רוחacha רעה ונגן בידך וטוב לך: 32 ויאמר שאל אל עבדיך דראנא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אליו: 33 ויען אחד מהנערם ויאמר הנה ראייתך בן ליש בית הלחמי ירע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונגן דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 34 וירושלה שאל מלכים אל יש ויאמר שלחה אליו את דוד בנק אשר בצען: 35 ויקח יש חמור לחם ונאנד יין וגדי עזים אחד וירושלה ביד דוד בנו אל שאל: 36 ויבא דוד אל שאל ויעמד לפני יהוה ויאהבהו מאך ויהי לו נשא כלים: 37 וירושלה שאל אל יש לאמר עמדו נא דוד לפני כי מצא חן בעני: 38 והיה בהיות רוח אליהם אל שאל ולקח דוד את הכבוד ונגן בידיו ורוח לשאול וטוב לו וסירה מעילו רוח הרעה:

17 ויאספו פלשתים את מתחנים למלחמה ויאספו שכבה אשר ליהודה ויחנו בין שוכחה ובין עוקה באפס דמים: 2 ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה וייערכו מלחמה לקרבת פלשתים: 3 ופלשתים עמדו אל ההר מזה וישראל עמדו אל ההר מזה והניא בינויהם: 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנת גבשו של קדרתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לובח ליהוה

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאל ואני מסתהי מלך על ישראל מלך קרןך שמו ולך אשליך אל יש בית הלחמי כי ראייתך בנינו למלך: 6 ויאמר שמואל איך אלק ושם שאל והרני למלך: 7 ויקראת ליש בזבח ואכפי אודיעך את אשר תעשה ומשותה לי את אשר אמר לך: 8 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדיו זקנו העיר לקראותו ויאמר שלם בואך: 9 ויאמר שלום לובח ליהוה

והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי העREL זהה כי
 חרב מערכות אליהם חיים: 27 ויאמר לו העם בדבר
 זהה לאמר כה יעשה לאיש אשר כנו: 28 וישמע אליאב
 אחיו הנדול בדברו אל האנשים ויהדר אף אליאב בדור
 ויאמר למה זה ירדת ועל מי נשתמע מעת הצאן ההנה
 במדבר אני ידעתי את זונך ואת רע לבך כי למען
 ראות המלחמה ירידת: 29 ויאמר דוד מה עשית עתה
 הלוא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר
 דבר הזה וישבבו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו
 הדברים אשר דבר דוד ונגידו לפני שאל ויקחוה: 32
 ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עליו עבדך ילק
 ונלחם עם הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאל אל דוד לא
 יוכל ללכט אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה
 והוא איש מלחמה מנעריו: 34 ויאמר דוד אל שאל
 רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונsha
 שה מהעדך: 35 ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי מפיו
 ויקם עלי והזוקתי בזקנו והכתיו והמיטו: 36 גם את
 הארי נם החרוב הכה עבדך והיה הפלשתי העREL הזה
 כאחר מהם כי חרב מערכת אלחים חיים: 37 ויאמר
 דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדבר הוא יצילני
 מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל דוד לך יהוה יהיה
 עמק: 38 וילבש שאל את דוד מדיו ונתן קובע נשחת על
 ראשו וילבש אותו שריון: 39 ויחגר דוד את חרבו מעל
 למדיו ויאל ללכט כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא
 יוכל ללכט באלה כי לא נסיתו ויסרם דוד מעליו: 40
 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבני מן הנחל
 וישם אותם בכליה הרעים אשר לו ובילוקוט וקלעו בידו
 וינש אל הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלהך וקרב אל דוד
 והאיש נשא הצנה לפניו: 42 ויבט הפלשתי ויראה את
 הפלשתי אל דוד הכלב אגצי כי אתה בא אליו במקלות
 ויקל הפלשתי את דוד באלהיו: 44 ויאמר הפלשתי אל
 דוד לך אליו ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמות
 השדה: 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב
 ובחנית ובכידון ואגצי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי
 מערכות ישראל אשר חרבת: 46 היום הזה יסנוך יהוה
 בידי והכיתך והסרתיך את ראשך מעלייך ונחתך פנוי
 מהנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחות הארץ
 עמו לאמר מה יעשה איש אשר יכה את הפלשתי הלה

רעה אל שאל ויתנכה בתוך הבית ורוד מנגן בידו כוים ביום והחניתה ביד שאול: ¹¹ ויטל שאל את החניתה ויאמרacha בדור ובדור ייסב דוד מפני עמיים: ¹² וירא שאל מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאל סר: ¹³ ויסדרו שאל מעמו ושמהו לו שר אלף רוח ואבא לפניו העם: ¹⁴ ויהי דוד לכל דרכו משכיל והוא עמו: ¹⁵ וירא שאל אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: ¹⁶ וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניויהם: ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בת הגדולה מרוב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל ולהלום מלחותה יהוה ושאל אמר אל תה ידי בו ותהי בו יד פלשתים: ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי אני וממי חי משפחתי אבי בישראל כי היה חתן למלך: ¹⁹ ויזרו בעת חת את מרכב בחת שאל לדוד והיא נתנה לערדיאל המחלתו לאשה: ²⁰ ותחאבה מיכל בת שאל את דוד ונגדו לשאל וישר הדבר בעיניו: ²¹ ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו לモקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתי תחתון כי הום: ²² ויציו שאל את עברו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבו ועתה תחתון במלך: ²³ וידברו עבדיו שאל באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם תחתון במלך ואני אשרש ונקלה: ²⁴ וינגדו עברי שאל לו לאמר בדברים האלה דבר דוד: ²⁵ ויאמר שאל כי התאמרו לדוד אין חפץ למלך ב מהר כי במאה ערלוות פלשתים להנקם באבי המלך ושאל חשב להפילה את דוד ביד פלשתים: ²⁶ וינגדו עברי לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעני דוד לתחתון במלך ולא מלאו הימים: ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאותים איש ויבא דוד את ערלויהם וימלאם למלך לתחתון במלך יתנו לו שאל את מיכל בתו לאשה: ²⁸ וירא שאל וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאל אבהתו: ²⁹ ויאסף שאל לרاء מפני דוד עוד ויהי שאל أبي את דוד כל הימים: ³⁰ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עברי שאל וויקר שמו מאד:

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עברי להמית את דוד ויונתן בן שאל חפץ בדור מאד: ² וינגד יהונתן לדוד לאמור מבקש שאל أبي להמיתך ועתה השמר

וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: ⁴⁷ וידעו כל הקהלה הזה כי לא בחרב ובתנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתם בידנו: ⁴⁸ והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערה לקראת הפלשתי: ⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל הצלוי ויקם שם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותבע האבן שאל מעמו ושמהו לו שר אלף רוח ואבא לפניו העם: ¹⁴ ויחזק דוד מן הפלשתי בקהל ובאבן ויך את הפלשתי וימיתתו וחרב אין ביד דוד: ¹⁵ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וmittah ויכרת בה את ראשו וירא הפלשתים כי מות נבורם וינסו: ⁵⁰ ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך ניא ועד שער עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד נח ועד עקרון: ⁵¹ וישבו בני ישראל מדרך אחורי פלשתים וישסו את מחניהם: ⁵⁴ ויקח דוד את ראש הפלשתי ובאהו ירושלים ואת כליו באלהלו: ⁵⁵ וכראות שאל את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנر שר הצבא בן מי זה הנער אבנر ויאמר אבנר חי נפש המלך אם ידעתי: ⁵⁶ ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם: ⁵⁷ וכשוב דוד מהচות את הפלשתי ויקח אותו אבנר ויבאהו לפני שאל וראש הפלשתי בידו: ⁵⁸ ויאמר אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עברי יש בית הלחמי:

18 וכי ככלתו לדבר אל שאל לנפש יהונתן נקשה בנפש דוד ויאבבו יהונתן נפשו: ² ויקחו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באבותיהם או כי נפשו: ⁴ וויתפס יהונתן את המעל אשר עליו וויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכיל וושמהו שאל על אנשי המלחמה וויתב בעני כל העם ונם בעני עברי שאל: ⁶ ויהי בכואם בשוב דוד מהচות את הפלשתי וചצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמלחמות לקראת שאל המלך בחפifs בשמהה ובשלשים: ⁷ ותענינה הנשים המשחקות ותאמורן הכה שאל באלו ודוד ברבבתו: ⁸ ויהר לשאל מאד ורע בעני הדר בחר זהה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו אלפיים ועוד לו אך המלוכה: ⁹ ויהי שאל ען את דוד מהיום הוא והלאה: ¹⁰ ויהי ממחרת וצלה רוח אלהים

הלוּק ויתגנְבָא עד באו בנוֹתָה ברמָה: 24 ווַיִּפְשַׁט נֶם הָוָה
בגְדוּ ווַיִּתְגְּבָא נֶם הָוָה לְפָנֵי שְׁמוֹאֵל וַיְפַלֵּעַ עַרְם כָּל הַיּוֹם
הָוָה וְכָל הַלִּילָה עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַנְּסָאָל בְּנָכְיָאָם:

20 וַיַּבְרֶךְ דָּוד מִנוֹתָה בְּרַמָּה וַיֹּאמֶר לְפָנֵי הַיּוֹנָתָן
מַה עֲשִׂיתָ מֵהָ עֻנוֹן וְמַה חָטָאתִי לְפָנֵי אֱבִיךָ כִּי מִבְקַשְׁ
אֶת נֶפֶשִׁי: 2 וַיֹּאמֶר לוֹ חָלִילָה לְאַתָּה תְּמֹתָה הַנָּה לוּ עֲשָׂה
אֱבִיךָ דָּבָר גְּדוּלָה אוֹ דָבָר קָטָן וְלֹא גִּלְגָּה אֶת אָזְנוֹ וְמִדּוֹעַ
יְסִתְּחַר אֱבִיךָ מִמְנִי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֵין זֶה: 3 וַיַּשְׁבַּע עוֹד
דָּוד וַיֹּאמֶר יְדֻעַ אֱבִיךָ כִּי מִצְאָתִי חַן בְּעִינֵיךְ וַיֹּאמֶר
אֶל יְדֻעַ זֹאת הַיּוֹנָתָן פָּנִיעַצְבָּן וְאֶלְולָן חַי יְהוָה וְחַי נֶפֶשְׁךָ
כִּי כְּפָשָׁע בְּנֵינוֹ וּבֵין הַמּוֹתָה: 4 וַיֹּאמֶר יַהֲוֹתָן אֶל דָּוד מֵה
הַאֲמָר נֶפֶשְׁךָ וְעֲשָׂה לְךָ 5 וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל יַהֲוֹתָן הַנָּה
חֶדֶשׁ מַחְרָה וְאֶנְכִּי יִשְׁבֶּב אֲשֶׁר עַמְּךָ הַמֶּלֶךְ לְאַכְלָה וְשַׁלְחָנִי
וְנִסְתָּרְתִּי בְּשֶׁדֶה עַד הַעֲרָב הַשְּׁלִשִׁית: 6 אִם פָּקַד יִפְקַדְנִי
אֱבִיךָ וַיֹּאמֶת נְשָׁאֵל מִמְנִי דָּוד לְרוֹצֵחַ בֵּית לְחֵם עִירִוֹ
כִּי זָכָה חַיִּים שֶׁם לְכָל הַמְּשִׁפְחָה: 7 אִם כִּי יֹאמֶר טֹב
שְׁלֹום לְעַבְדֵךְ וְאֶם חַרְחָה לוּ רָע כִּי כְּלַתָּה הַרְעָה
מַעֲמוֹ: 8 וְעַשְׁתָּה חָסֵד עַל עַבְדֶּךָ כִּי בְּבִרְטוֹת יְהוָה הַבָּאת
אֶת עַבְדֶּךָ עַמְּךָ וְאֶם יִשְׁבַּע עַוֹּן הַמִּוְתָּני אֶתְּנָה וְעַד אֱבִיךָ
לִמְהָה זוּ תְּבִיאָנִי: 9 וַיֹּאמֶר יַהֲוֹתָן חָלִילָה לְךָ כִּי אִם יְדֻעַ
אֶדְעַ כִּי כְּלַתָּה הַרְעָה מַעֲמָם אֱבִיךָ לְבָאוֹ עַלְיךָ וְלֹא אֶתְּנָה
אֶגְדָּר לְךָ: 10 וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל יַהֲוֹתָן מַיְנִיד לְיַיְלָה אוּמָה
עַנְקָ אֱבִיךָ קַשָּׁה: 11 וַיֹּאמֶר יַהֲוֹתָן אֶל דָּוד לְכָה וְנִצְאָ
הַשְּׁדָה וַיִּצְאָוּ שְׁנִיהם הַשְּׁדָה: 12 וַיֹּאמֶר יַהֲוֹתָן אֶל דָּוד
יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אַחֲקָר אֶת אֱבִיךָ כַּעַת מַחְרָה הַשְּׁלִשִׁית
וְהַנָּה טֹב אֶל דָּוד וְלֹא אֶשְׁלַח אֶלְיךָ וְגַלְיוּתִי אֶת אָנָּךְ: 13
כִּי יִשְׁעָה יְהֹוָה לִיהְוֹתָן וְכִי יִסְפֵּר כִּי יִתְּבָּא אֶל אֱבִיךָ
הַרְעָה עַלְיךָ וְגַלְיוּתִי אֶת אָנָּךְ וְשַׁלְחָתִיךָ וְהַלְכָתָלְשָׁוּם
וְיִהְיָה תְּהָה עַמְּךָ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִמָּךְ: 14 וְלֹא אֶמְעַדְנִי חַי
וְלֹא תַּعֲשֵׂה עַמְּךָ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִמָּךְ: 15 וְלֹא תִּכְרֹת
אֶת חָסְדֶּךָ מִעֵם בֵּיתְךָ עַד עֲלֹם וְלֹא בְּהַכְרָתָה יְהֹוָה אֶת
אֱבִיךָ דָּוד אֲשֶׁר מַעַל פְּנֵי הַאדָמָה: 16 וַיִּכְרֹת יַהֲוֹתָן עַם
בֵּית דָּוד וַיְבַקֵּשׁ יְהֹוָה מִיד אֱבִיךָ דָּוד: 17 וַיֹּוסֶף יַהֲוֹתָן
לְהַשְׁבִּיעַ אֶת דָּוד בְּאֶתְבָּתוֹ אֶתְּנָה כִּי אַהֲבָת נֶפֶשׁ אָהָבוֹ: 18
וַיֹּאמֶר לוּ יַהֲוֹתָן מַחְרָה חֶדֶשׁ וַיְפַקְדֵּת כִּי יִפְקַד מוֹשְׁבָּךְ: 19
וְשַׁלְשָׁת תְּרֵד מַאַד וּבָאת אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִסְתַּרְתָּ שָׁם
בַּיּוֹם הַמְּעָשָׁה וַיִּשְׁבַּת אֶצְלָהָבָן הַאֲזָל: 20 וְאֶנְיָ שְׁלִשָּׁת
שְׁמוֹאֵל אֶל נֶם הָוָה וְתַהְיָ עַלְיוֹ נֶם הָוָה רֹוח אֱלֹהִים וְיַלְךָ

נֶם בְּבָקָר וַיִּשְׁבַּת בְּסִתְרָה וְנִחְבָּא: 3 וְאֶנְיָ אָצָא וְעַמְּדָרִי
לִדְ אָבִי בְּשֶׁדֶה אֲשֶׁר אֶתְּנָה שֵׁם וַיֹּאמֶר בְּךָ אֶל אָבִי
וְרָאֵיתִ מָה וְהַנְּדָרִי לְךָ: 4 וַיֹּדְבֵּר יַהֲוֹתָן בְּדוֹר טֹוב אֶל
שְׁאֹל אָבִי וַיֹּאמֶר אָלָי יִחְתָּא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְרוֹ בְּדוֹר כִּי
לֹא חָתָא לְךָ וְכִי מַעֲשָׂיו טֹוב לְךָ מָאָד: 5 וַיִּשְׁמַע אֶת נֶפֶשׁ
בְּכֶפֶר וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּעֲשֵׂה תְּשׁוּעוֹת נְדוּלה לְכָל
יִשְׂרָאֵל רָאֵית וְתַשְׁמַח וְלִמְהָה תַּחֲטָא בְּדָם נַקְיָה לְהַמִּתָּה אֶת
דוֹר הַמָּגָּבָה: 6 וַיִּשְׁמַע שְׁאֹל בְּקוּל יַהֲוֹתָן וַיִּשְׁבַּע שְׁאֹל חַי
יְהֹוָה אָם יִוְמָת: 7 וַיִּקְרַא יַהֲוֹתָן לְדוֹד וַיַּגְדֵּל לוּ יַהֲוֹתָן אֶת
כָּל הַדָּבָרִים הַאֲלָה וַיָּבֹא יַהֲוֹתָן אֶת דָּוד אֶל שְׁאֹל וַיַּשְׁבַּע
לִפְנֵי כָּתָמָל שְׁלֹשָׁם: 8 וַיָּוֹסֶף הַמְּלָחָמָה לְהַיּוֹת וַיָּצָא
דוֹד וַיָּלַח בְּפֶלְשָׁתִים וַיַּךְ אֶת נְמָה גְּדוּלה וַיָּסֹבֶן מִפְנֵי:
9 וְתַהְיָ רֹוח וְתַהְיָ רָעָה אֶל שְׁאֹל וְהֹא בְּכִירָה וְתַהְיָ וְתַהְיָ
בִּידָוֹ וְדָוד מַגְנֵן בַּיְדָ: 10 וַיִּבְקַשׁ שְׁאֹל לְחַכּוֹת בְּחַנִּית
בְּדָוד וְבְכִיר וַיַּפְתַּר מִפְנֵי שְׁאֹל וַיַּךְ אֶת הַחַנִּית בְּקִיר
וְדוֹר נָסַב וְיַמְלַט בְּלִילָה הוּא: 11 וַיַּשְׁלַח שְׁאֹל מַלְאָכִים
אֶל בֵּית דָוד לְשִׁמְרוֹ וְלִמְמִיתּוּ בְּבָקָר וְתַנְדֵּל לְדוֹד מִיכְלָל
אֲשֶׁר לֹא מִלְמָל אֶמְרָקָם מַמְלָלָת אֶת נְמָה מַחְרָה אֶת
מוֹמָת: 12 וַיַּתְּרַדְּ מִיכְלָל אֶת דָוד בְּעַד הַחֵלּוֹן וַיַּלְךָ וַיִּבְרַח
וַיַּמְלַט: 13 וַתַּחַק מִיכְלָל אֶת הַתְּרִפּוֹת וְתַשְׁמַח אֶל הַמָּטָה
כְּבִיר הַעֲזָם שָׁמָה מַרְאַשְׁתָּיו וְתַכְסֵן בְּבָנָה: 14 וַיַּשְׁלַח שְׁאֹל
שְׁאֹל אֶת הַמֶּלֶךְ לְרָאֵות אֶת דָוד וַיָּמַר לְאֶתְּנָה אֶל
בְּמַתָּה אָלְיָהָוּ אֶל הַמָּטָה: 16 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מַלְאָכִים וְהַנָּה
אֶל הַמָּטָה וְכִבְרִיר הַעֲזָם מַרְאַשְׁתָּיו: 17 וַיֹּאמֶר שְׁאֹל אֶל
מִיכְלָל אֶל שְׁאֹל אֶל יִשְׁחַנְיָ לְמַה אִמְיתִיךָ: 18
וְדוֹד בְּרַח וְיַמְלַט וְיַבְאָא אֶל שְׁמָוֹלָל הַרְמָתָה וְלֹא
אֶל הַמָּטָה וְכִבְרִיר הַעֲזָם מַרְאַשְׁתָּיו וְתַהְלִיא אֶת
מִיכְלָל אֶל שְׁאֹל הָוָה אֶל שְׁאֹל וְיַלְךָ
כָּל אֶשְׁר עָשָׂה לוּ שְׁאֹל וְיַלְךָ וְיַשְׁבַּע בְּנִוִּיתָה:
19 וְיַגְדֵּל לְשְׁאֹל לְאֶתְּנָה דָוד בְּנִוִּיתָה בְּרַמָּה: 20 וַיַּשְׁלַח
שְׁאֹל מַלְאָכִים לְקַחְתָּה אֶת דָוד וַיַּרְאָה אֶת הַקְּתָה הַנְּבִיאִים
נְבָאִים וְשְׁמוֹאֵל עַמְּךָ נְמָד נְצָבָע עַל לְהִלְלָה וְתַהְלִיא
רוּחַ אֱלֹהִים וְיַתְּגַבֵּא נֶם הָוָה: 21 וְיַגְדֵּל הַרְמָתָה וְיַלְךָ

שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין
דרשי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר :

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך
לקראת דוד ויאמר לו מודע אתה לברך ואיש אין אתה :
2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוינו דבר ויאמר
אל איש אל ידע מואמה את הדבר אשר אנכי שלחך
אשר צויתך ואת הנערם יודעת אל מקום פלני אלמוני :
3 ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם תנה בידי או
הנמצא : 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל
תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשمرו הנערם אך
מאשה : 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה
לנו כהטול שלשם בצתתי והואו כל הנערם קדש והוא
דרך חל ואף כי היום יקדש בכלל : 6 ויתן לו הכהן קדש
שי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים לפני
יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו : 7 שום איש מעברי
שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדרמי
אביר הרעים אשר לשאול : 8 ויאמר דוד לאחימלך ואין
ישפה תחת ירך חנית או חרב כי נם חרבי ונם כליל לא
לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ : 9 ויאמר הכהן
חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא
לומה בשמלת אחריו האפור אם אתה תקח לך קח כי אין
אחרת זולחה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי : 10 ויקם
דוד ויברכה ביום ההוא מפני שאול ובא אל אכיש מלך
נת : 11 ויאמרו עברדי אכיש אליו הלווא זה דוד מלך הארץ
הלווא להז יגענו במחלות לאמर הכהן שאל באלו ודוד
ברכבותו : 12 ווישם דוד את הרכבים האלה לבבבו וירא
마다 מפני אכיש מלך נת : 13 וישנו את טumo בעיניהם
ויתהלו בידם ויתו על דלתות השער וירוד רידו אל
קנו : 14 ויאמר אכיש אל עברדי הנה תראו איש משתגע
למה תביאו אותו אליו : 15 חסר משגעים אני כי הבאחים
את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי :

22 וילך דוד שם וימלט אל מערה עדלם וישמעו
אהיו וככל בית אביו וירדו אליו שמה : 2 ויתקצטו אליו
כל איש מצוק וככל איש אשר לו נשא וככל איש מר נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש : 3 וילך
דוד שם מצפה מוואב ויאמר אל מלך מוואב יצא נא אבוי
ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אליהם : 4 וינחם

החצים צדה אורה לשלח לי למטרה : 21 והנה אשלה
את הנער לך מצא את החצים אם אמר לנער הנה
החצים ממך ותנה קתנו ובאה כי שלום לך ואני דבר
יהוה : 22 ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך ולהלאה
לך כי שלחך יהוה : 23 והדבר אשר דברנו אני אתה הנה
יהוה בינו וביןיך עד עולם : 24 ויסתר דוד בשדה ויהו
החדש ושב המלך על הלוחם לאכול : 25 וישב המלך
על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן
וישב אבנור מצד שאל ויפקד מקום דוד : 26 ולא דבר
שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור
הוא כי לא טהור : 27 ויהיו ממחורתה החדש השני ויפקד
מקום דוד ויאמר שאלה אל יהונתן בנו מודע לא בא בנו
ישי נס תמול נס היום אל הלוחם : 28 ויען יהונתן אתה שאל
נשאל נשאל דוד מעמיד עד בית לחם : 29 ויאמר שלחני
נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אхи ועתה אם
מצאתו חן בעיניך אמלטה נא וארא אה עלי כן לא
בא אל שלחן המלך : 30 ויהר אף שאל ביהונתן ויאמר
לו בנעוות המרדות הלווא יעדתו כי בחר אתה לבן יש
לבשך ולבשת ערות אמר : 31 כי כל הימים אשר בן יש
חי על האדמה לא תכוון אתה ומלוותך ועתה שלח וכח
אתו אליו כי בן מות הוא : 32 ויען יהונתן אתה שאל אביו
ויאמר אלו למה יומת מה עשה : 33 ויטל שאל את החנית
עליו להכחו וירע יהונתן כי כל היא מעם אביו להמית
את דוד : 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל
ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו :
35 ויהי בפרק ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן
עמו : 36 ויאמר לנער רץ מצא נא את החצים אשר אנכי
מורחה הנער רץ והוא יירה החץ להעברו : 37 ויבא הנער
עד מקום החץ אשר יירה יהונתן ויקריא יהונתן אשר
הנער ויאמר הלווא החץ ממך והלאה : 38 ויקריא יהונתן
אחרי הנער מהרה חושה אל תעמוד וילקט נער יהונתן
את החץ ויבא אל אדרנו : 39 והנער לא ידע מאומה אך
יהונתן ודוד ידעו את הדבר : 40 ויתן יהונתן את כליו אל
הנער אשר לו לך הביא העיר : 41 והנער בא
ודוד קם מ אצל הנגב ויפל לאפיו ארצה ווישתחו שלש
פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד
הגדיל : 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלים אשר נשבענו

23 את פni מלך מואב וישבו עמו כל ימי היהוד דוד במצודה: 5 ויאמר גד הنبي אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: 6 וישמע שאל כי נודע דוד ואנשים אשר אותו ושאל יושב בנכעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וככל עבדיו נצבים עליו: 7 ויאמר שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיינו נם לכלכם יתן בן יש שדות וככרמים לכלכם ישים שרוי אלףים ושדרי מאות: 8 כי קשרתם לכלכם עליו ואין נלה את אזני בכרה בני עם בן יש אין חלה מכם עליו ונלה את אזני כי הקים נבי את עבדך עלי לאראב כוים זהה: 9 ויען דאג האדרמי והוא נצב על עבדך שאל ויאמר ראייתו את בן יש בא נבה אל אחימלך בן אחטוב: 10 וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת הרב גלית הפלשטי נתן לו: 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ובאו כלם אל המלך: 12 ויאמר שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר תני אני: 13 ויאמר אלו שאל למה קשרתם עלי אתה ובן יש בתוך לו לחם וחרב ושאל לו באלהים لكم אליו לאראב עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד כיום זהה: 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר מי בכל עבדיך צדוק דבר קתן או גדול: 15 ויאמר המלך מות בבייך: 16 חיים החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישים המלך בעבדך דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קתן או גדול: 16 ויאמר המלך תמות אחימלך אתה וככל בית אביך: 17 ויאמר המלך לדצים הנצבים עליו סבו והמינו כהני יהוה כי נס ידם עם דוד וכי ידענו כי ברחה הוא ולא נלו את אונו ולא אבו עבדך המלך לשלח את ידם לפגע בכתני יהוה: 18 ויאמר המלך לדזינג שבatha ופגע בכהנים ויסב דזינג האדרמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפור כד: 19 ואת נב עיר הכהנים הכהה לפוי חרב מארש ועדasha מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפוי חרב: 20 וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אביתר ויבורח אחרדי דוד: 21 וינגד אביתר לדוד כי הרג שאל את כהני יהוה: 22 ויאמר דוד לאביתר ידעת כי ברום בים ההוא כי שם דזינג האדרמי כי הנג יגיד לשאל אנכי סבתי בכל נפש בית אביך: 23 שבהathi אל תירא כי איש בקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדוי:

שם אומר אליו ערום יערם הוא: 23 וראו וידעו מכל

שם אומר אלה ערום יערם הוא: 23 וראו וידעו מכל

בך : 13 כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשות וידי לא תהיה בך : 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחריו מי אתה רדף אחריו כלב מת אחריו פרעוש אחד : 15 והיה יהוה לדין ומשפט בני ובינך וורה וירב את ריבוי ישפטני מירך : 16 ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאל ויאמר שאל הקלך זה בני דוד וישא שאל קלו ויבך : 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה מנני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה : 18 ואת הנגדה היום את אשר עשית אתי טובה את אשר סנدني יהוה בידך ולא הרנתני : 19 וכי ימצא איש את איבבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלםך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי : 20 ועתה הנה ידעתו כי מלך תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל : 21 ועתה השבעה לי ביהוה אם תזכיר את זרוע אחורי ואם תשמיד את שמי מבית אבי : 22 וישבע דוד לשאל וילך שאל אל ביתו ודוד ואנשיו על עלו על המצדקה :

25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויסփדו לו ויקברו בכיתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן : 2 ואיש במיעון ומעשיהם בכרמל והאיש גדול מאד ולן צאן שלשה אלפיים ואלף עזים והוא בנזע את צאנו בכרמל : 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אבניל והאה טובת של ויפת תאר והאיש קשה ורע מעלהים והוא כלבו : 4 ויישמע דוד במדבר כי נזע נבל את צאנו : 5 וישלח דוד שעשרה ערים ויאמר דוד לנערים על כרמלה ובאתם אל נבל ואליהם לו בשמי לשלום : 6 ואמרתם כה לח' אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום : 7 ועתה שמעתי כי נזעים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנוא לא הצלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היהם בכרמל : 8 שאל את נעריך וינוידו לך וימצא הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא אשר תמציא לך לעבדך ולベンך לדוד : 9 ויבאו נעריך דוד וירבדו אל נבל הכל הדברים האלה בשם דוד וינויחו : 10 ויען נבל את עבדיך דוד ויאמר מפני אדני : 11 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגוזי ונתקתי לאנשים אשר לא ידעת אי מזה המה : 12 ויהפכו נערי דוד לדריכם וישבו ויבאו וינרו לו ככל הדברים האלה : 13 ויאמר דוד לאנשיו ישפט יהוה בין ובינך ונKENNI יהוה ממקד וידי לא תהיה המחכאים אשר יתחבא שם ושבתם אליו אל נכוון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אותו בכל אלף יהודה : 14 ויקומו וילכו זיפה לפני שאל ודור ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין היישמון : 15 וילך שאל ואנשיו לבקש וינרו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאל וירדף אחרי דוד מדבר מעון : 16 וילך שאל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפה לכלת מפני שאל ושאל ואנשיו עטרים אל דוד ואנשיו לתפסם : 17 ומלאך בא אל שאל לאמר מהרה ולבכה כי פשטו פלשתים על הארץ : 18 ווישב שאל מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות : 19 ויעל דוד שם וישב במצדות עין נדי :

24 ויהי כאשר שב שאל מארדי פלשתים וינרו לו לאמור הנה דוד במדבר עין נדי : 2 ויקח שאל שלשה אלפיים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי הייעלים : 3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מעלה ויבא שאל להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים : 4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אלך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשה לו כאשר ישב בעניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעל אשר לשאל בלט : 5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אותו על אשר כרת את כנף אשר לשאל : 6 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא : 7 וושׁש דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם لكم אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחרי ויקד דוד אפים ארצה ווישתו : 8 ויאמר דוד לשאל למה השמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעהך : 9 הנה היום הזה ראו עניך את אשר נתנק יהוה היום בידי במעלה ואמר להריך ותחס עלייך ואמր לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : 10 וואב ראה נס ראה את כנף מעילך בידי כי בכחך את כנף מעילך ולא הרנטיך דעת ראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ועתה צדה את נשוי לחקתך : 11

אשר שלחן היום זה לקראתו:³³ ובברוך טעםך וברוכך
את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי:³⁴
ואולם כי יהוה אלהי ישראל אשר מנערני מהרע אתה כי
לולי מהרת ותבאתו לקראתו כי אם נותר לנבל עד א/or
הבקר משתין בקיר:³⁵ ויקח דוד מירה את אשר הביאה
לו ולה אמר עלי לשлом לביך ראי שמעתי בקולך
ואשה פניך:³⁶ ותבא אבג'יל אל נבל והנה לו משתה
בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עלייו והוא שכר עד
מאד ולא הנירה לו דבר קטן ונдол עד א/or הבקר:³⁷
וייה בבקר בזאת היין מנבל ותנד לו אשתו את הדברים
האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן:³⁸ ויהי כעשרה
הימים ויגף יהוה את נבל וימת:³⁹ וישמע דוד כי מת נבל
ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרטמי מיד נבל
וاث עבדו חזק מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר באבג'יל לקחתה לו לאשה:⁴⁰ ויבאו
עבדי דוד אל אבג'יל הCRMלה וידברו אליו לאמר דוד
שלחנו אליך לקחתך לו לאשה:⁴¹ ותקם ותשתחוו אףים
ארצח ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי
אדני:⁴² ותמהר ותקם אבג'יל ותרכב על החמור וחמש
נעתריה ההקלות לרוגלה ותלך אחר מלכי דוד ותהי
לו לאשה:⁴³ ואות אחותנו לך דוד מיזרעאל ותהיין נס
שתייה לך נשים:⁴⁴ ושאל נtan את מיכל בתו אשת דוד
לפלטי בן ליש אשר מגלים:

26 ויבאו הרים אל שאל הנבעה לאמר הלו דוד
מסתהר בנבעת החכילה על פני היישמן:² ויקם שאל
וירד אל מדבר זוף ואותו שלשת אלפים איש בחורי
ישראל לבקש את דוד במדבר זוף:³ ויזח שאל בנבעת
הכחילה אשר על פני היישמן על הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה:⁴ וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא שאל אל נון:⁵ ויקם דוד ויבא
אל המקום אשר חנה שם שאל וירא דוד את המקום
אשר שכב שם שאל ואבנור בן נר שר צבאו ושאל
שכב במעגל והעם חנים סביבתו:⁶ וויען דוד ויאמר אל
אחימלך החתי ואבישי בן צריה אהי יואב לאמר מי
ירד אתי אל שאל אל המהנה ויאמר אבישי אני ארד
עמך:⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם ליליה והנה שאל שכב
ישן במעגל והנינו מעוכה בארץ מרשותו ואבנור והעם
אמתק:⁸ ויאמר דוד לאבג'יל ברוך יהוה אלהי ישראל

הגרו איש את חרבו ויחנרו איש את חרבו וייחנרו גם דוד
את חרבו ויעלו אחרי דוד ארבע מאות איש ומאות
ישבו על הכלים:⁹ ולאבג'יל אשת נבל הגיד נעד
אחד מהנעירים לאמר הנה שלח דוד מלאים מהמדבר
לבך את אדניינו ויעט בהם:¹⁰ והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמננו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלךנו אתם
בחיותנו בשדה:¹¹ חומרה היו עליינו גם לילה גם יומם כל
ימי היותנו עם רעים הצאן:¹² ועתה דעוי וראי מה תעשי
כי כלחה הרעה אל אדניינו ועל כל ביתה והוא בן בליעל
מדבר אליו:¹³ ותמהר אבג'יל ותקח מאותיהם לחם ושנים
נכלי יין וחסץ צאן שעשו וחמש סאים קל ומאה צמקים
ומאותים דבלים ותשם על החמורים:¹⁴ ותאמר לנעריה
עברו לפניו הני אחדים באה ולאישה נבל לא הנודה:¹⁵
והוה היא רכבת על החמור וירדת בסתר התר ותנה
דוד ואנשיו ירידים לקראתה ותפנש אתם:¹⁶ ודוד אמר
אך לשקר שמרת את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד
מכל אשר לו מאומה ושב לי רעה תחת טובה:¹⁷ כה
יעשה אלהים לאיי דוד וכבה ישיך אם אשair מכל
לו עד הבקר משתין בקיר:¹⁸ ותרא אבג'יל את דוד
ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה
ותשתחוו הארץ:¹⁹ ותפל על רגליו ותאמר כי אני אדני
העון ותדבר נא אמתך באזינך ושמע את דברך אמתך:²⁰
אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על
נכלי כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך
לא ראייתי את נעריו אדני אשר שלחת:²¹ ועתה אדני חי
יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים וחווע
ידך לך ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפתך לאדני
רעה:²² ונתנה לענדים המתהלים ברגליך אדני:²³ שא נא לפשע
אמתק כי עשה יודה כנבל איביך והמקשים אל אדני
יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיך:²⁴ ויקם
אדם לרדרך ולבקש את נפשך והויה נש אדני צרורה
בצורך החיים את יהוה אלהיך ונתן נש איביך יקלענה
בתוך כף הקלע:²⁵ ויהיה כי עשה יהוה לאדני ככל
אשר דבר את הטובה عليك וצורך לנגיד על ישראל:²⁶
ואלה תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לך לאדני ולשפך
דם חנן ולהושע אדני לי והויטב יהוה לאדני וכורת את
אמתק:²⁷ ויאמר דוד לאבג'יל ברוך יהוה אלהי ישראל

27 ויאמר דוד אל כלבו עתה אספה יום אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממי שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל ומלתתי מידי: 2 ויקם דוד ויעבר הוא וSSH מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוק מלך נת: 3 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואגשו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היורעלאית ואכיגיל אשת נבל הרכמלית: 4 ויגד לשאול כי ברח דוד נת ולא יוסף עוד לבקשנו: 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישUbך בעיר הממלכה עמק: 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכאן היהת צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: 7 ויהי מספר הימים אשר ישוב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשור והגזרי והמלך כי הנה שבות הארץ אשר מעולם בואר שורה ועד ארץ מצרים: 9 והכה דוד את הארץ ולא ייחיה איש ואשה ולחק צאן ובקר וחמורים ונמלים ובנדים וישב ויבא אל אכיש: 10 ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר דוד על נביה יהודה ועל נגב הירחמאלי ועל נגב הקניין: 11 וואייש ואשה לא יהיה דוד להביאנה לאמר פן יגדו לנו לאמר כה עשה דוד וככה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: 12 ויאמן אכיש בדור לאמר הבаш הבאиш בעמו בישראל והוא לי לעבד עולם:

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מהניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ירע תדע כי אתי יצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראש אשימך כל הימים: 3 ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה ובעירו ושאלול הסיר האבות ואת הידועים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויהנו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויהנו בגלבע: 5 וירא שאל את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: 6 וישאל שאל ביהוה ולא ענהו יהוה נם בחלומות נם באורים נם בנבאים: 7 ויאמר שאל לעבדך בקשוי לי אשת בעלת אוב ואלכה אלה ואדרשה בה ויאמרו עבדך אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: 8 וויהחש שאל וילבש בנדים אחרים וילך הוא ושי

שכבים סביבתו: 9 ויאמר אכישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 10 ויאמר דוד אל אכישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה: 11 ויאמר דוד חיו יהוה ונפה: 12 חיללה לי מיהוה משלח ידי במשיח ירד ונפה: 13 חיללה לך את החנית אשר מרashtra ואת צפתה הימים ונלכה לנו: 14 ויקח דוד את החנית ואת צפתה הימים מרashtra שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים כי תרmeta יהוה נפלת עליהם: 15 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום בינויהם: 16 ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר לאמור הלוּתָה אבנור ויען אבנור ומֵאַתְּה קָרָאתָה אֶלְמֶלֶךְ: 17 ויאמר דוד אל אבנור הלוּתָה אֶשְׁתְּה וְמֵי כִּמּוֹקָבְּיִשְׂרָאֵל וְלִמְהָה לְאַשְׁרָתָה אֶל אַדְנִיקְמֶלֶךְ כִּי בְּאַחֲרַת הַעֲמָם לְהַשְׁחִיתָת הַמֶּלֶךְ אֶלְמֶלֶךְ: 18 לא טוב הדבר הזה אשר עשית ח' יהוה כי בני מות אתה אשר לא שמרתם על אדניך מושך יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפתה הימים אשר מרashtra: 19 ויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: 20 ויאמר למה זה אדני דרכ' אחריו עברו כי מה עשית ומה בידי רעה: 21 ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עברו אם יהוה הסיטך כי יירה מנהה ואם בני האדם ארוריהם הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפק בנחלת יהוה לאמר לך עבר אלהים אחרים: 22 ועתה אל פל דמי ארצה מנגדפני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעוש אחד כאשר ירדך הקרא בהרים: 23 ויאמר שאל חטאתי שוב בני דוד כי לא ארעל לך עוד תחת אשר יקרה נשפי בעניך היום הנה הסכלתי ואשנה הרבהה מאד: 24 ויען דוד ויאמר הנה חנית המלך ויעבר אחד מהנעירים ויקחה: 25 ויהוה ישיב לאיש את צדקו ואת אמנותו אשר נתנק יהוה היום ביד ולא אכתיו לשלח ידי במשיח יהוה: 26 והנה כאשר נדלנה נשך היום הזה בעניינו כן תגדל נשפי בענייני יהוה ויצלני מכל צרה: 27 ויאמר שאל אל דוד ברוך אתה בני דוד נם עשה תעשה ונם יכל תיכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקומו:

3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הללו זה דוד עבד שאל מלך ישראל אשר היהarti זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וושב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה וכמה יתרצה זה אל אדני הלוא בראשי האנשימים ההם: 5 הלוא זה דוד אשר יענו לו במלחמות לאמר הכה שאלabal ודוד ברובתו: 6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר ALSO כי יהוה כי ישאר אתה טוב בעני צאתך ובאך אתו במחנה כי לא מצאתי לך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני הסרנים לא טוב אתה: 7 ועתה שוב לך בשלום ולא חעשה רע בעני סרני פלשתים: 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשית ומה מצאת בעברך מיום אשר היה לי פניך עד היום הזה כי לא אבאנו ונלחמתי באיבוי אדני המלך: 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעני כמלך ואלהם אך שרי פלשתים אמרו לא עלה עמו במלחמה: 10 ועתה השכם בבקיר ועבדי אדניך אשר בא אתה והשכמתם בבקיר ואור لكم ולכון: 11 וישכם דוד הוואאנשו ללבת בבקיר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים על ירושה:

30 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי שפטו אל גנב ואל צקלג ויכו את צקלג וישראלו אתה באש: 2 וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גдол לא המתו אש וינהנו וילכו לדררכם: 3 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: 4 ויויא דוד והעם אשר אותו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות: 5 ושותיו נדי דוד נשבו אהונעם היורעלית ואכינוי אשנת נבל הכרמלי: 6 ווחצר לדוד מادر כי אמרו העם לסקלו כי מורה נפש כל העם איש על בנו ועל בתניו ויתחוך דוד ביהוה אלהו: 7 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הניתה נא ליהادر וינש אביתר את האפר אל דוד: 8 וישאל דוד ביהוה לאמր ארדף אחריו הנדור הזה האשנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והציל תצליל: 9 וילך דוד הווא ושמאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: 10

גברים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר כסומי נא ל' באוב והעליל ל' את אשר אמר אליך: 9 ותאמר האשה ALSO הנה אתה יודעת את אשר שאל אשר הכרית את האבות ואת הידענו מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: 10 ושבע לה שאל ביהוה לאמר דיו יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: 11 ותאמר האשה את מי עלה לך ויאמר את שמואל העלי ל': 12 ותראי האשה את שמואל ותזעק בקהל נדול ותאמר האשה אל שאל לאמר למה רמייתני ואתה שאל: 13 ויאמר לה המלך אל תזרא כי מה ראתה ותאמר האשה אל שאל אליהם ראייתו עלים מן הארץ: 14 ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאל כי שמואל הוא וידך אף ארצתך וויתחחו: 15 ויאמר שמואל אל שאל למה הרגנותני להעלות אתוי ויאמר שאל צר לי מאד ופלשתים נלחמים כי ואליהם סר מעלי ולא עני עוד נם ביר הנכאים נם בחלמות ואקראה לך לחדידי עני מה עשאה: 16 ויאמר שמואל ולמה תהשלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: 17 ויעש יהוה לך כאשר דבר בירדי ויקרע יהוה את הממלכה מידך וויתנה לרעך לדוד: 18 כאשר לא שמעת בקהל יהוה ולא עשית חרין אף בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: 19 וויתן יהוה נם את ישראל עמד ביר פלשתים ומחר אתה ובניך עמי נם את מחנה ישראל יתן יהוה ביר פלשתים: 20 וימחר שאל לפלא קומתו ארצתה וירא מאד מדברי שמואל נם כה לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: 21 ותבוא האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו תהנה שפהחך בקהל ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אל': 22 ועתה שמע נם אתה בקהל שפהחך ואשמה לפניך פת לחם ואכל ויהו בך כח כי תלך בפרק: 23 וימאן ויאמר לא אכל וירצוי בו עבדיו ונם האשה וישמע לכלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: 24 ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותבכהו ותקח כמה ותלש ותפחו מצות: 25 ותגש לפני שאל ולפני עבדיו ואכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

29 ויקבצו פלשתים את כל מוחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר בירושה: 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש:

בעתך : 31 וְלֹא שֶׁר בְּחַבְרוֹן וְלֹכֶל הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר הַתָּהַלֵּךְ
שם דוד הוא ואנשיו :

31 וּפְלִשְׁתִּים נְלַחֲמִים בַּיְשָׂרָאֵל וַיַּגַּס אָנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְנֵי
פְּלִשְׁתִּים וַיַּפְלִלוּ חֲלִילִים בַּחַר הַגְּלָבָע : 2 וַיַּדְבְּקָו פְּלִשְׁתִּים
אֶת שָׁאָול וְאֶת בְּנֵי וַיַּכְּוָנוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת יְהוֹנָתָן וְאֶת אַבְינָדָב
וְאֶת מָלְכֵי שֹׁׁעַב בְּנֵי שָׁאָול : 3 וַיַּכְּבָד הַמְּלָחָמָה אֶל שָׁאָול
וַיַּמְצָא הָמָרְדִּים אֱנֹשִׁים בְּקַשְׁת וְיַחַל מָאָד מִהְמָרוֹדִים :
4 וַיֹּאמֶר שָׁאָול לְנֶשֶׁא כָּלְיוֹ שְׁלָף חֶרְבָּךְ וְדַקְרְנָי בָּהּ פָּנָ
יָבוֹא הַעֲרָלִים הָאָלָה וְדַקְרְנָי וְהַתְּعַלְלָוּ בָּי וְלֹא אָבָה
נֶשֶׁא כָּלְיוֹ כִּי יְרָא מָאָד וַיַּחַק שָׁאָול אֶת הַחֶרְבָּה וַיַּפְלֵל עַלְיהָ :
5 וַיַּרְא נֶשֶׁא כָּלְיוֹ כִּי מָתָּה שָׁאָול וַיַּפְלֵל גַּם הוּא עַל חֶרְבָּוֹ
וַיַּמְתַּעַמוּ : 6 וַיַּמְתַּעַם שָׁאָול וְשִׁלְשָׁת בְּנֵי וַיַּמְתַּעַם כָּל
אָנָשֵׁו בַּיּוֹם הַהוּא יְחִידָו : 7 וַיַּרְא אָנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּעֲבָר
הַעַמְקָם וְאֲשֶׁר בַּעֲבָר הַיְּרָדֵן כִּי נָסַן אָנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ
שָׁאָול בְּנֵי וַיַּשְׁׁבוּ אֶת הָעִירִים וַיַּגַּס וַיַּבְאָוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּשְׁׁבוּ
בָּהָן : 8 וַיְהִי מְמֻחָרָת וַיַּבְאָוּ פְּלִשְׁתִּים לְפֶשֶׁת אֶת הַחֲלִילִים
וַיַּמְצָאוּ אֶת שָׁאָול וְאֶת שִׁלְשָׁת בְּנֵי נְפָלִים בַּחַר הַגְּלָבָע :
9 וַיַּכְּרֹתוּ אֶת רָאשׁוֹ וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת כָּלְיוֹ וַיַּשְׁלַחוּ בַּאֲרָץ
פְּלִשְׁתִּים סְבִיבָה לְבָשָׂר בֵּית עַצְבֵיכֶם וְאֶת הָעָם : 10 וַיַּשְׁמֹנוּ
אֶת כָּלְיוֹ בַּיּוֹם עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת נִוְתָּהָ תָּקַע בְּחֻמָּת בֵּית שֶׁן :
11 וַיַּשְׁמֹעוּ אָלוֹי יְשִׁבָּי יִבְשֵׁה גַּלְעֵד אֲשֶׁר עָשָׂו פְּלִשְׁתִּים
12 וַיַּקְרְמוּ כָל אִישׁ חִיל וַיַּלְכְּדוּ כָל הַלִּילָה וַיַּקְרְחוּ
אֶת גְּנוּתָה שָׁאָול וְאֶת גְּנוּתָה בְּנֵי מִחְוָמָה בֵּית שֶׁן וַיַּבְאָוּ בְּשָׁה
וַיַּשְׁרְפוּ אֶתְמָם שֶׁם : 13 וַיַּקְרְחוּ אֶת עַצְמֹתֵיכֶם וַיַּקְרְבוּ תְּהָתָה
הָאָשָׁל בְּכָשָׂה וַיַּצְמֹו שְׁבָעָת יָמִים :

וַיַּרְדֵּף דָּוד הָוָא וְאֶרֶבֶע מָאות אִישׁ וַיַּעֲמֹדוּ מָאתִים אִישׁ
אֲשֶׁר פְּנָרוּ מַעֲבָר אֶת נֶהָרָה הַבָּשָׂור : 14 וַיַּמְצָא אִישׁ מִצְרָיִם
בְּשָׂדָה וַיַּקְרְחוּ אֶת דָּוד וַיַּתְּנַלֵּוּ לְחַם וַיַּאֲכֵל וַיַּקְרְחוּ
מִים : 15 וַיַּתְּהַנֵּן לְפָלָח דְּבָלָה וְשִׁנִּי צַמְקִים וַיַּאֲכֵל וַיַּשְׁבַּ
רוּחוֹ אֶלְיוֹ כִּי לֹא אֲכֵל לְחַם וְלֹא שָׁתָה מִים שְׁלָשָׁה יָמִים
וְשָׁלָשָׁה לִילּוֹת : 16 וַיֹּאמֶר לוֹ דָוד לְמַיִּה אַתָּה וְאַיִּה אַתָּה
וְאַמְרָנָע מִצְרָיִם אֲנֵיכִי עַבְדָּא לְאִישׁ עַמְלָקִי וַיַּעֲבֹנִי אַדְנִי
כִּי חַלְיתִי הַיּוֹם שְׁלָשָׁה : 17 אֲנַחְנוּ פְשַׁטְנוּ נֶבֶן הַכְּרָתִי וְעַל
אֲשֶׁר לִיהְוֹדָה וְעַל נֶבֶן כָּלְבָה וְאַתְּ צְקָלָנָה שְׁרָפָנוּ באָש : 18
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ דָוד הַתְּהָרֵדְנִי אֶל הַגְּדוֹר הַזָּה וַיֹּאמֶר הַשְּׁבָעָה
לִי בְּאֶלְהִים אֶם חַמִּיתִי וְאֶת תְּסִגְנִי בֵּיד אַדְנִי וְאֶוְרְדָךְ
אֶל הַגְּדוֹד הַזָּה : 19 וַיַּרְדֵּה הַמִּתְרָדִי אֶל הַגְּדוֹלָה
אֲכָלִים וְשִׁתְמִים וְחַנְגִים בְּכָל הַשְּׁלָל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר לַקְרָהוּ
מִאֲרָצָ פְּלִשְׁתִּים וּמִאֲרָצָ יְהוּדָה : 20 וַיַּכְּלִיל דָוד אֶת
הָעָרָב לְמַחְרָחָם וְלֹא נִמְלַט מָהָם אִישׁ כִּי אֶמְבָעַ מָאות
כָּל אֲשֶׁר לַקְרָהוּ עַל הַמְּלָלִים וְאֶת שְׁתִי נִשְׁׁיו הַצִּיל דָוד : 21 וַיַּכְּלִיל
נִעְדר לָהּ מִן הַקְּטָן וְעַד הַגְּדוֹלָה וְעַד בְּנִים וּבְנָות וְמַשְׁלָל
וְעַד כָּל אֲשֶׁר לַקְרָהוּ לָהּ הַכָּל הַשִּׁיבָה דָוד : 22 וַיַּקְרַח דָוד
אֶת כָּל הַצָּאן וְהַבְּקָר הַגְּנוּגָה לְפָנֵי הַמִּקְדָּשׁ הַזָּה וְאֶמְרָו זָה
שְׁלָל דָוד : 23 וַיַּבְאָ דָוד אֶל מָאתִים הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר פְנָרוּ
מִלְכָת אַחֲרִי דָוד וַיַּשְׁבַּם בְּנַחַל הַבָּשָׂור וַיַּצְאָ לְקָרְאָת
דָוד וְלַקְרָאָת הָעָם אֲשֶׁר אָתָה וַיַּגַּשׁ דָוד אֶת הָעָם וַיַּשְׁאַל
לָהּ לְשָׁלֹום : 24 וַיַּעֲזַב כָּל אִישׁ רַע וּבְלַעַל מָהָנָשִׁים אֲשֶׁר
לְהַלְכוּ עִם דָוד וַיַּאֲמַר זָה עַמִּי עַמִּי אִישׁ אֲשֶׁר אָשְׁתָה וְאֶת בְּנֵי
וַיַּהַנְגֵן וַיַּלְכֵן : 25 וַיֹּאמֶר דָוד לֹא תַּעֲשֵׂו כֵן אֲחִי אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה לְנֵךְ וַיִּשְׁמַר אֶתְנוּ וַיַּתְּנַנֵּן אֶת הַגְּדוֹד הַבָּא עַל
בִּידָנוּ : 26 וַיַּמְשַׁע לְכָם לְדִבְרֵי הַזָּה כִּי כְּחַלְקָה הַזָּה
בְּמִלְחָמָה וּמִכְּחַלְקָה הַשִּׁיבָה עַל הַכָּלִים יְהוּדָה וְחַלְקָלָו : 27 וַיַּהַי
מִהְיוֹם הַזָּה וּמִעַלְהָה וַיַּשְׁמַה לְחַק וַיַּמְשַׁפְט לִישָׂרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַזָּה : 28 וַיַּבְאָ דָוד אֶל צְקָלָנָה שְׁלָשָׁה לְזָקִין
לְאֶשְׁר בֵּית אָלָה וְלֹא שָׁרֵב בְּרָמָה לְכָם בְּרָמָה נֶבֶן
וְלֹא שָׁרֵב בְּרָכָל וְלֹא שָׁרֵב בְּעָרִי הַיְּרָחָמָלִי וְלֹא שָׁרֵב בְּעָרִי
הַקְּנִינִי : 29 וְלֹא שָׁרֵב בְּחַרְמָה וְלֹא שָׁרֵב בְּבּוֹרָעָן וְלֹא שָׁרֵב

שמואל ב

על לבושך: 25 איך נפלו נבריםบทוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: 26 צר לי עלייך אחיך יהונתן נעמת לי מארך נפלאתה האבתק לך מהבת נשים: 27 איך נפלו נברים ויאבדו כל מלחמה:

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האعلاה באחת ערי יהודה ויאמר יהואה אליו עלה ויאמר דוד הנה עלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד ונם שתו נשוי אהינעם היערלית ואביגיל אשת נבל הכרמל: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו ישבו בעיר חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאל: וישלח דוד מלכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם בריכים אתם לייהוה אשר עשיתם החסד זהה עם אנרכם עם שאל ותקברו אותו: 6 ועתה夷ש יהוה עמכם חסד ומאות ונס אוכני עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה תזקנה ידיםם והו לבני חולכי מות אדרכם שאל ונם אמרתי מושׁו בית יהודה למלך עליהם: 8 ואבנر בן נר שר צבא אשר לשאול לך את איש בשת בן שאל ויעברתו מהנים: 9 וימלכוו אל גלעד ועל האשורי ועל יורعال ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כליה: 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאל במלךו על ישראל ושתים שנים מלך איך בית יהודה הו אחידי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים ושהה חדשם: 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאל ממחנים נבעונה: 13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפנים על ברכת נבעון יחדו ושבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערם וישחקו לפניו ויאמר יואב יקומו: 15 ויקומו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ייחזק איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהודו יקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בנכעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מארם ביום ההוא יונף אבנר ואנשיו ישראל לפניו עברדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהל ועשהל קל ברגנוויל אחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהל אחידי אבנר ולא נתה לשלכת על הומין ועל השמאול מאחידי אבנר: 20 ויפן

1 1 ויהי אחריו מות שאל ודוד שבמחכות את העמלך וישוב דוד בצלג ימים שניים: 2 ויהיו ביום השלישי והנה איש בא מן המתחה מעם שאל ובנדיו קרעים ואדמה על הראש ויהי בבא אל דוד ויפל ארצה ווישתחוו: 3 ויאמר לו דוד איך מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטה: 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הנדר נא לוי אמר אשר נס העם מן המלחמה ונם הרבה נפל מן העם וימתו ונם שאל ויהונתן בנו מות: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מות שאל ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתו בהר הגלבוע והנה שאל נשען על חניתו והנה הרככ ובבעל הפרשם הדבקה: 7 ויפן אחורי ויראני ויקרא אליו ויאמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אגבי: 9 ויאמר אליו עמד נא עלי ומתחני כי אחוני השבץ כי כל עוד נפש בך: 10 ויאמר אליו עלי ואמתחה כי יידעתי כי לא יהיה אחידי נפל ואכח הנזר אשר על רגשו ואצעדת אשר על צרו ואבאים אל אדני הנה: 11 ויהיוק דוד בנבדו ויקרעם ונם כל האנשים אשר אותו: 12 ויסփדו ויבכו ויזמכו עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפל בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך מזה אתה ויאמר בן איש גור עמלקי אגבי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראה שלוח ידק לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערם ויאמר נש פגע בו ויכחו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמייך על ראשך כי פיך ענה ברך לא אמר אגבי מתחי את משיח יהוה: 17 וויקנן דוד את הקינה הזאת על שאל ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כחובה על ספר הישר: 19 הצבוי ישראל על במותיך חלל איך נפלו נברים: 20 אל הנידו בתה אל תבשרו בחוץ אשקלון פן תשמהנה בנות פלשתים פן תעלוונה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליים ושדי תרדמת כי שם נגען מן נברים מן שאל בליך משיח בשםן: 22 מדם חללים ממלחב נברים קשת יהונתן לא נשוג אחדור וחרב שאל לא חשוב ריקם: 23 שאל ויהונתן הנאהבים והנעימים בחיהם ובמותם לא נפרד מנסרים קל מאריות נבריו: 24 בנות ישראל אל שאל בכינה המלבושים שני עם עדנים המעליה עדי זהב

אבנر אחריו ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אני: 9 כה יעשה אלהים
 לאבנור וכיה סוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן
 עשה לו: 10 להעbir הממלכה מבית שואול ולהקים את
 כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדור ועד באර שבע: 11
 ולא יוכל עוד להשיב את אבנור דבר תחתו לאמר למי ארץ
 וישלח אבנור מלאים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ
 לאמר כורתה בירתך אתנית ידי עמק להסב אלקיך
 את כל ישראל: 12 ויאמר טוב אני אכרצה אתך בריתך
 דבר אחד אגצי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני
 כי אם לפני הביאך את מיכל בת שואול בבאך לראות
 את פני: 13 וישלח דוד מלאים אל איש בשת בן שואול
 לאמר הנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה
 ערבות פלשדים: 14 וישלח אש בשת ויקח מהם איש
 עםם פלטיאל בן ליש: 15 וילך אתה אישת הלק וככה
 אחרת עד בחרים ויאמר אליו אבנור לך שוב ושב: 16
 ודבר אבנור היה עם זקנין ישראל לאמר נם תמול נם
 שלשם היותם מבקשים את דוד למלך עליהם: 17 ועתה
 עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הוושיע
 את עמי ישראל מיד פלשדים ומיד כל איביהם: 18
 וידבר נם אבנור באוני בנימין וילך נם אבנור לדבר באוני
 דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעניינו כל
 בית בנימין: 19 ויבא אבנור אל דוד חברון ואטו עשרים
 אנשים ויעש דוד לאבנור ולאנשים אשר אותו משתה: 20
 ויאמר אבנור אל דוד אקומה ואלכה ואקצתה אל אנני
 המלך את כל ישראל וירתו אתך ברית ומملכת כל
 אשר תאהו נשחק וישלח דוד את אבנור וילך בשлом: 21
 והנה עבדי דוד ויאב בא מהנדור ושלל רב עם הביאו
 ואבנור איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשлом: 22
 ויאב וכל הצבא אשר אותו בא ויגדו ליאב לאמר בא
 אבנור בן נר אל המלך וישלחו וילך בשлом: 23
 יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנור אלקיך
 למה זה שלחתו וילך הלוך: 24 ידעת את אבנור בן נר
 כי לפתחך בא ולדעתה את מוצאך ואת מבואך ולדעת
 את כל אשר אתה עשה: 25 ויצא יואב מעם דוד וישלח
 מלאים אחריו אבנור ושיבו אותו מבור הסרה ודוד לא
 ידע: 26 וישב אבנור חברון ויטחו ויאב אל תוך השער
 לדבר אותו בשלוי ויכחו שם החמש וימת בדם עשה אל
 אחיו: 27 וישמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי אני וממלכתך ביד

אבנר אחריו ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אני: 21
 ויאמר לו אבנור נתה לך על ימינך או על שמאליך ואחזה
 לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל
 לסור מאחריו: 22 ווסף עוד אבנור לאמר אל עשהאל سور
 לך אחריו למה אכבה ארצה ואיך אשא פני אל יואב
 אחיך: 23 וימאן לسور ויכחו אבנור באחריו החנית אל
 החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי
 כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו:
 24 וירדפו יואב ואבישי אחריו אבנור והמשמש באה והמה
 באו עד נבעת אמה אשר על פני נוח דרך מרבר נבעון:
 25 ויתקbezו בני בנימין אחריו אבנור ויהיו לאגדה אחת
 ויעמדו על ראש הונצח חאכל הרב הלויא ידעתה כי מירה תהיה
 באחרונה ועד מתי לא תאמיר לעם לשוב מאחריו אחים:
 26 ויקרא אבנור אל יואב
 ואמר הונצח חאכל הרב הלויא ידעתה כי מירה תהיה
 נעלה העם איש מאחריו אחיו: 27 ויתקע יואב בשופר
 ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחריו ישראל ולא יספו
 עוד להלום: 28 ואבנור ואנשיו הלויכו בערבה כל הלילה
 ההוא ויעברו את הורדן וילכו כל הכתرون ויבאו מהנים:
 29 ויאב שב מאחריו אבנור ויקוץ את כל העם ויפקדו
 מעברי דוד השעה עשר איש ועשהאל: 30 ועבדי דוד
 הכו מבני ממן ובאנשי אבנור שלש מאות וששים איש מות:
 31 וישאו את עשהאל ויקברחו בקרב אביו אשר ביה
 לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שואול ובין בית דוד
 ודוד הלק וחוק ובית שואול הלים ודלים: 2 וילדו לדוד
 בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינום היורעאלת:
 3 ומשנהו כלאכ לאכיניל אשת נבל הכרמלית והשלישי
 אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: 4 והרבבי
 אדרניה בן חנית והחמיishi שפטיה בן אכיטל: 5 והחש
 יתרעם לעולגה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון:
 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שואול ובין בית דוד
 ואבנור היה מתחזק בבית שואול: 7 ולשאול פלנס ושם
 רצפה בת איה ויאמר אל אבנור מודיע באחה אל פלנס
 אבי: 8 וויחר לאבנור מאר על דבריו איש בשת ויאמר
 הראש כלב אני אש להיודה היום עשה חסד עם
 בית שואל אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציגך ביד

רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבהיריו ויאמר להם כי יהוה אשר פרה את נפשו מכל צרה: ¹⁰ כי המגיד לי לאמר הנה מטה שאל והוא היה מבשר בעינוי ואזהה בו ואחרגנו בצלגנו אשר לחתוי לו בשירה: ¹¹ אף כי אנשים רשיים הרגנו את איש צדיק בכיתו על משכובו ועתה הלווא אבקש את דמו מידכם ובערתו אתכם מן הארץ: ¹² ויצו דוד את הנערם ויירגנו ויקצטו את יידיהם ואת רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת רקחו ויקברו בקרב אבנر בחברון:

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנהו עצםך ובשערך אנחנו: ² גם אטמול נם שלשות בהיות שאל מלך עליינו אתה היה מוציא וה缅ית את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנויד על ישראל: ³ ויבאו כל זקן ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: ⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים ושהה חדים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: ⁶ וילך המלך ואגשו ירושלים אל היבסיו יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא הובא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבואו דוד הנה: ⁷ ויליך דוד את מצדה ציון היא עיר דוד: ⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכיה יבכי וינע בצדור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן אמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: ⁹ וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ובין דוד סביב מן המלאה וביתה: ¹⁰ ויליך דוד הלויך ונдол ויהוה אלהי צבאות עמו: ¹¹ ישלח חירם מלך צר מלכים אל דוד ועציו ארזים וחירוש עץ וחרשי אבן קויר ויבנו בית לדוד: ¹² וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ ויקח דוד עוד פלשתים ונשים מירושלים אחרי בא מחברון וילדו עוד לדוד בניים ובנות: ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמעו ושבוב נתן ושלמה: ¹⁵ ויבחר ואלישע ונוג ויפיע: ¹⁶ ואלישע ואלידע ואלפלט: ¹⁷ וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמעו דוד וירד אל המצדורה: ¹⁸ ופלשתים באו וינטשו

עם יהוה עד עולם מרמי אבנر בן נר: ²⁹ ייחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל כרת מבית יואב ומוצרע ומהיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ³⁰ ויאוב ואבישי אחיו הרגו לאבנر על אשר המות את עשה אל אחיהם ברגעון במלחמה: ³¹ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אותו קרעו בגדייכם ותנרו שקים וספדו לפניו אבנر והמלך דוד הלך אחריו המתה: ³² ויקברו את אבנر בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: ³³ ויקנן המלך אל אבנر ואמר הכנות נבל ימות אבנר: ³⁴ יידך לא אסורתו ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפלו לפניו בני עוללה נפלת ויספו כל העם לבכותה עליו: ³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעודו ושבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכיה יסף כי אם לפני בוא המשמש אתם לחם או כל מאומה: ³⁶ וככל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעני כל העם טוב: ³⁷ וידעו כל העם וככל ישראל ביום התוא כי לא הותה מהמלך להמית את אבנר בן נר: ³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדרעו כי שר ונודל נפל היום הזה בישראל: ³⁹ ואנכי היוםך ומשוח מלך וזהאנשים האלה בני צדקה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:

4 ושמען בן שאל כי מת אבנر בחברון וירפו ידייו וככל ישראל נבהלו: ² ושני אנשים שרי נדורדים היו בן שאל שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהיריו מבני בנימין כי גם בארות חחشب על בנימין: ³ ויבrho הבהיריו נתיימה והואו שם נרים עד היום הזה: ⁴ וליהונתן בן שאל בן נכה רגילים בן חמיש שנים היה בכא שמעת שאל והונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס ויהיו בחפהה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: ⁵ וילכו בני רמון הבהיריו רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ⁶ ותנה בא עד תוך הבית לקחי חתמים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ ויבאו הבית והוא שכב על מטהו בחדר משכוביו ויכחו וימתחו ויסרו את ראשיו ויכחו את ראשיו וילכו דרך הערבה כל הלילה: ⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאל איך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדרני המלך נקומות היום זה משאול ומזרעו: ⁹ ויען דוד את

שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאל נשכפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז וכרכר לפני יהוה ותבו לו לבבה: 17 ויבאו את ארון יהוה וצננו אותו במקומו בתוך האהל אשר נתה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המן ישראלי למאיש ועד אשה לאיש חלה לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לבתו: 20 וישב דוד לבך את ביתו ותצא מיכל בת שאל לקרת דוד ותאמר מה נCKER היום מלך ישראל אשר גנלה היום לעני אמונות עבדיו כהណחות גננות אחד הרקם: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר כי מאביך ומכל ביתו לוצאות אתו נגיד על שם יהוה על ישראל ושחתתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעני ועם האמונות אשר אמרת עמי אכבה: 23 ולמיכל בת שאל לא היה לה ילד עד יום מותה:

7 ויהי כי ישב המלך בביתו יהוה הניה לו מסביב מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראהנא אنبي ישוב בכוח אדרזים וארון האלים ישב בתוך היירעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי יהוה ענק: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל עבدي אל דוד כה אמר יהוה אתה תבנה לי בית לשבותי: 6 כי לא ישובי בבית לימים העתידי את בני ישראל ממזרים وعد הימים הוה ואיהה מתחלך באهل ובmeshken: 7 בכל אשר התהלהכי בכל בני ישראל הדבר דברתיך את אחד שבטי ישראל אשר צויתו לרשות את עמי את ישראל לאמר לך מה לא בניהם לי בית אדרזים: 8 וועתה כה התאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתייך מן הנה מהר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: 9 ואיהה ענק בכל אשר הלכת ואכרתת את כל איביך מפוניך ועשתיך לך שם נдол כשם הנדרלים אשר בארץ: 10 ושמתו מקום לעמי לישראל וגונטעתו ושכון תחתיו ולא ירגע עוד ולא יסיפו בני עולחה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן הימים אשר צוית שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי ימלאו ימיך ושכבה את אבותיך והקימתי את זרעך אחריך אשר וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובគול

בעמק רפאים: 13 וישראל דוד ביהוה לאמר האعلاה אל פלשתים התחנים בידי ויאמר יהוה אל דוד עללה כי נתן את הפלשתים בידך: 14 ויבא דוד בבעל פרצחים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איביך לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקומ ההוא בעל פרצחים: 15 ויעזו שט עצביהם וישאם דוד ואנשיו: 16 ויספו עוד פלשתים לעלותו וונטו שט בעמק רפאים: 17 וישראל דוד ביהוה ויאמר לא עטללהحسب אל אחידם ובאת להם ממול בכאים: 18 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הכאים או תחרץ כי או יצא יהוה לפניו להוכיח במחנה פלשתים: 19 ויעש דוד כן כאשר צוחו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד באך גור:

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבually יהודה להעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: 3 ורכבו את ארון האלים אל ענלה חדשה ויישאו מבית אבינדרב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדרב נתנים את העגלת חדשה: 4 ויאחיו מבית אבינדרב אשר בגבעה עם ארון האלים ואחיו הילך לפני הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחיקם לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכניתות ובנבלים ובתפים ובמנענים ובצלצלים: 6 ויבאו עד נרן נכוון וישלח עזא אל ארון האלים ויאחו בו כי שמו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד הימים הוה: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה עם ארון האלים: 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיד אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטחו דוד בית עבד אדם הגנוי: 11 ווישב ארון יהוה בית עבד אדם הגנוי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 וויגד למילך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו עברו ארון האלים וילך דוד ויעל את ארון האלים מבית עבד אדם עיר דוד בשמהה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרך בכל עז לפניו יהוה ודור גנור אפוד בר: 15 ודוד

הרכב ויוטר ממננו מההרכב: 5 ותבא ארם דמשק לעוז להדרוד מלך צובה ויד דוד בארכם עשרים ושנים אלף אש: 6 רישם דוד נצבים בארכם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושא מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הילך: 7 ויקח דוד את שלטי הוזבב אשר היו אלו עבדי הדרוד ויבאים ירושלים: 8 ומבטיח וمبرתי ערי הדרוד ליה המלך דוד נחתה הרבה מאד: 9 ווישמע תען מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרוד: 10 ווישלח תען יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלים ולברכו על אשר נלחם בהדרוד ויכחו כי איש מלחמות תען היה הדרוד ובידו היו כל כסף וכלי זהב וכלי נחתה: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הנזום אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ושלל הדרוד בן רחוב מלך צובה: 13 וויש דוד שם בשבו מיהוקתו את ארם בניין מלח שמונה עשר אלף: 14 וויש בארכם נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד וויש יהוה את דוד בכל אשר הילך: 15 ווימלך דוד על כל ישראל וייה דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 וויאב בן צrhoיה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוכיר: 17 ווצדקון בן אחיטוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושרה סופר: 18 ובניהם בן יהודע והכרתו והפלתו ובני דוד כהנים היו:

9 ויאמר דוד ה כי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן: 2 ולבית שאול עבר ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עברך: 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אליהם ויאמר ציבא אל המלך עוד בן להונתן נכח רגילים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 ווישלח המלך דוד ויקחיו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו ווישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עברך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמה עמק חסד בעבר יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל להם על שלחני תמיד: 8 ווישתחוו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאל ויאמר אליו כל אשר יצא מעיך והכינתי את מלכתיו: 13 והוא יבנה בית לשמי וככני את כסא מלכתיו עד עולם: 14 אני אהיה לך לאב והוא יהיה לך לבן אשר בהעתו והכחתיו בשבט אנשים ובוגני בני אדם: 15 וחסדי לך יסור ממנה כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביתה וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 בכל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנסי אדני יהוה וממי ביתי כי הביאני עד הלם: 19 ותקנן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר נס אל בית עברך למרחוק וויאת תורה האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך וככלבך עשית זאת כל הגדולה הזאת בעבור דברך וככלבך עשית זאת כל הגדולה הזאת להודיע את עברך: 22 על כן נדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולחך בכל אשר שמענו באזינו: 23 וכי עמק כישראל נוי אחד באژן אשר הילכו אלהים לפדות לו לעם ולשומם לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארכץ מפני עמק אשר פרית לך ממצרים נוים ואלהיו: 24 ותחכנן לך את עמק ישראל לך לעם עד עולם ואותה יהוה הייתה להם לאלהים: 25 ועתה יהוה אלהים הדרב אשר דברת על עברך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ווינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עברך דוד יהיה נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את איזן עברך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את החפלה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עברך את הטובה הזאת: 29 ועתה הווא וברך את בית עברך להיות לעילם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עברך לעולם:

8 והוא אחורי כי ייך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מתג האמה מיר פלשתים: 2 וירק את מואב ומודדם בחבל השכב אותם ארצאה וימדר שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות והתי מואב לדוד לעבדים נשאי מנהה: 3 ויך דוד את הדרוד בן רחוב מלך צובה בכלתו להשיב ידו בנחר: 4 ויליכר דוד ממנה אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל

אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרוזר לפניהם: ¹⁷ וינויד לדוד ואספה את כל ישראל ויעבר את הירדן וניבא חלאמה וייערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: ¹⁸ ווניס ארם מפניהם ישראל ויהרגן דוד מארם שבע מאות רכובים וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבא הכה וימת שם: ¹⁹ ויראו כל המלכים עבדי הדרוזר כי נגפו לפניהם ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו:

11 ויהי לחשובה השנה לעת צאת המלכים וישראל

דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל ויחתו את בני עמו ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלים: ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכובו ויתחלך על גן בית המלך וירא אשה רחצתה מעל הגן והאהה טובת מראה מאד: ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלווא זאת בת שבע בת אליעם אשת אורייה החתי: ⁴ וישלח דוד מלכים ויקח ותבווא אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה: ⁵ ותודה האשה ותשלח ותנד לדוד ותאמր הרה אני: ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אורייה החתי וישלח יואב את אורייה אל דוד: ⁷ ויבא אורייה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁸ ויאמר דוד לאורייה רד לביתך ורץ רגליך ויזא אורייה מבית המלך ותצא אחורי משאת המלך: ⁹ וישכב אורייה פתח בית המלך את כל עבדי אדרני ולא ירד אל ביתו: ¹⁰ ויגנוו לדוד לאמר לא ירד אורייה אל ביתו ויאמר דוד אל אורייה הלווא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ¹¹ ויאמר אורייה אל דוד הארון וישראל ויהודיה ישבים בסכות ואדרני יואב ועבדי אדרני על פניהם השדה הננים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשחות ולשכ卜 עם אשתי חיך וחוי נפשך אם עשה את הדבר הזה: ¹² ויאמר דוד אל אורייה שב כה נס היום ומחר אשלהך וישב אורייה בירושלם ביום ההוא ומחרת: ¹³ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויזא בערב לשכב במשכובו עם עבדי אדרני ואל ביתו לא ירד: ¹⁴ ויהי בבקר וכחוב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אורייה: ¹⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את אורייה אל מול פניהם המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכח ומות: ¹⁶ ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אורייה על ישראל ויאספו יחד: ¹⁷ וישלח הדרוזר ויצא את ארם

יהיה לשאול ולכל ביתה נתתי לבן אדרני: ¹⁸ ועובדת לו את האדרמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדרני לחם ואכלו ומביבשת בן אדרני יאל תלמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בניים ועשרים עבדים: ¹⁹ ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדרני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומביבשת אכל על שלחני אחד מבני המלך: ²⁰ ולמביבשת בן קטון ושםו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למביבשת: ²¹ ומביבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסה שני רגליו:

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמו ומלך חנון בנו תחתיו: ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בגין נש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמו: ³ ויאמרו שרי בני עמו אל חנון אדניתם המכבר דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מלחמים הלווא בעבר חדור את העיר וLERGELAH ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליו: ⁴ ויהי חנון את עבדיו עד שתוכיהם וישראלם מודיעים בחצי עד שתותיהם וישראלם: ⁵ ויגנוו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח ז肯כם ושבתם: ⁶ ויראו בני עמו כי נאשו בדור וישלחו בני עמו וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואות מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: ⁷ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הנברים: ⁸ וויצו בני עמו ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורוחב ואיש טוב ומעכה לברם בשדה: ⁹ וירא יואב כי היה אלה פניהם המלחמה מפניהם ומאהור ויבחר מכל בחוורי בישראל ויערך לקראת ארם: ¹⁰ ואות יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמו: ¹¹ ויאמר אם תחוק ארם ממני והויה לך לשועה ואם בני עמו יחזק מך והלכתי להושיע לך: ¹² וזה ונתחוק بعد עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעינו: ¹³ וויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארים וינסו מפניהם: ¹⁴ ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו אבישי ויבאו העיר וישב יואב ועל בני עמו ויבא ירושלים: ¹⁵ וירא ארם כי נס לפניו ישראל ויאספו יחד: ¹⁶ וישלח הדרוזר ויצא את ארם

החתי הכהית בחרב ואת אשתו לחתת לך לאשה ואתו הרות בהרב בני עמוון: ¹⁰ ועתה לא תסור הרב מביתך עד עולם עקב כי בותני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: ¹¹ כה אמר יהוה הנני מקים عليك רעה מביתך ולקחתי את נשיך לענייך ונתתי לדורך ושכוב עם נשיך לעני השם זהota: ¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה את הדבר הזה הנה ננד כל ישראל וננד השם: ¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד נס יהוה העביר חטאך לא תמות: ¹⁴ אף כי נאצחה את איבי יהוה בדבר זהה נס הבן הילוד לך מות ימות: ¹⁵ וילך נתן אל ביתו יונף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאש: ¹⁶ ויבקש דוד את האלהיםبعد הנער וצמצם דוד צום ובבא ולן ושכוב ארצתה: ¹⁷ ויקמו זקי נינו ביתה עליון להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: ¹⁸ ויהי ביום השביעי ימת הילד ויראו עבדי דוד לתניד לו כי מות הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דרבנו אליו ולא שמע בקולנו ואייך נאמר אליו מות הילד ושה רעה: ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מותחלשים ובין דוד כי מות הילד ויאמר דוד אל עבדיו מות המת הילד ויאמרו מות: ²⁰ ויקם דוד מהארץ וירחץ וישך ויחלף שמלותו ויבא בית יהוה וישתחוו ויבא אל ביתו וישראל ושימנו לו לחם ויאכל: ²¹ ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד זו צמת ותברך וכאשר מות הילד קמת ותאכל لهم: ²² ויאמר בעור הילד חי צמת ואבכה כי אמרתי מי יודע ייחנני יהוה וחיה הילד: ²³ ועתה מות למה זה אני צם האוכל להшибו עוד אני הלא אליו והוא לא ישוב אליו: ²⁴ וונחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותולד בן ויראה את שמו שלמה ויהוה אהבו: ²⁵ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידריה בעבור יהוה: ²⁶ וילחם יואב ברכבת בני עמוון וילכד את עיר המלוכה: ²⁷ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברכבה נס לכתדי את עיר המים: ²⁸ ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדה פן אלכדי אני את העיר ונקרוא שמי עלה: ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: ³⁰ ויקח את עטרת מלכים מעל ראשו ומשכלה ככר זהב וacon וקירה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ³¹ ואת העם אשר בה הוציאו וישם במגירה ובחרציו הבROL

אל המוקם אשר ידע כי אנשי חיל שם: ³² ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבר דוד וימת נס אוריה החתי: ³³ וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: ³⁴ ויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: ³⁵ והיה אם עלה חמת המלך ואמר לך מודיע גנשתם אל העיר להלחם הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: ³⁶ מי הכה את אבימלך בן ירבחת הלוא אשר השליכה עליו פלה רכב מעל החומה וימת בתבע למה גנשתם אל החומה ואמרת נס עברך אוריה החתי מות: ³⁷ וילך המלך ויבא וונגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: ³⁸ ויאמר המלך אל דוד כי גברו עליינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונחיה עלייהם עד פתח השער: ³⁹ ויראו המוראים אל עברך מעל החומה וממותו מעבר המלך וגם עברך אוריה החתי מות: ⁴⁰ ויאמר דוד אל המלך כי התאמיר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כוה וכיות תאכל החרב החוק מלחתך אל העיר והרסה וחזקה: ⁴¹ ותשמע אשת אוריה כי מות אוריה אישת והספֶר על בעל: ⁴² ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלך לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעני יהוה:

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ² לשער היה צאן ובקר הרבה הרבה מאד: ³ וולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה וויה ותגדר עמו ועם בניו ייחדו מפתחו האבל ומכוון תשחה ובכךו תשכב ותהי לו כבנה: ⁴ ויבא הלא לארח העשיר וייחמל לkerjaת מצאנו ומבקשו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האשף הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ⁵ וויהר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האשף העשה זאת: ⁶ ואת הכבשה שלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האשף כי אמר יהוה אלהי ישראל אני משחתיך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד שאל: ⁸ ואתנה לך את בית אדריך ואת נשי אדריך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואמ מעט ואספה לך כהנה וככנה: ⁹ מודיע בזאת דבר יהוה לעשות הרע עליינו את אוריה

ויאמר אלה אבשלום אחיה האמיןון אחיך היה עמו
ועתה אהותי החרשי אחיך הוא אל תשיח את לבך
לדבר הזה ותשב חמר ושםמה בית אבשלום אחיה:²¹
והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאר:
²² ולא דבר אבשלום עם אמנון לмерע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את המלך אחריו:²³
ויהי לשנים ימים ויהיו נזירים לאבשלום בבעל החור
אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך:²⁴
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזירים לעבדך
ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך:²⁵ ויאמר המלך אל
אבשלום אל בני אל נלך כלנו ולא נכבד عليك ויפרץ
בו ולא אבה ללבת ויברכחו:²⁶ ויאמר אבשלום ולא
ילך נא תנו אמנון אחיך ויאמר לו המלך למה לך עמד:
²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו אמנון אתה כל בני
המלך:²⁸ ויצו אבשלום את געריו לאמר רוא נא כתוב
לב אמנון ביי ואמרתי אליכם חכו את אמנון והמתם אותו
אל תיראו הלו כי אני צויתם חוקו והוא לבני
חיל:²⁹ ויעשו געריו אבשלום לאמנון כאשר צזה אבשלום
ויקומו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו ונסו:³⁰ ויהי
המה בדרך והשמה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום
את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד:³¹ ויקם המלך
ויקרע את בנדייו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעין
בגדים:³² ווען יונדב בן שמעה אחיך דוד ויאמר אל יאמר
אדני את כל הנערם בני המלך המיתו כי אמנון לבודו
מתה כי על פי אבשלום הרה שימה מיום ענתו את המור
אתה:³³ ועתה אל יש אדרני המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבודו מת:³⁴ ויברך
אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב
החלכים מדרך אחוריו מצד ההר:³⁵ ויאמר יונדב אל
המלך הנה בני המלך באו לדבר עבדך כן היה:³⁶ ויהי
ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו
ונוג המלך וכל עבדיו בכו בכיגدول מאר:³⁷ ואבשלום
ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך נשור ויתאבל על
בנו כל הימים:³⁸ ואבשלום ברח וילך נשור ויהי שם
שלש שנים:³⁹ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי
נעם על אמנון כי מטה:

ובמנורת הברזל והעביר אותו במלון וכן יעשה לכל ערי בני עמו וישב דוד וכל העם ירושלים:

13 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושםה תמר ויאבבה אמןון בן דוד: 2 ויצור לאמןון להחלה בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעני אמןון לушות לה מאומה: 3 ולאמןון רע ושמו יונדב בן שמעה אחוי דוד וyonדב איש חכם מאר: 4 ויאמר לו מדרוע אתה ככה דל בן המלך בבקר הליא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אחות אבשלום אחוי אני אהב: 5 ויאמר לו יונדב שככ על משכבר והתחל ובא איביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותיך ותברני לחם ועשתה לעני את הרבירה למען אשר אראה ואכלתיך מידה: 6 וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לדאותו ויאמר אמןון אל המלך תבוא נא תמר אחותיך ותלבב לעני שטי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר וכי נא בית אמןון אחיך ועשוי לו הרבירה: 8 ומתק תמר בית לערינו ואברה מידה ותכח את הבצק ותלוש ותלבב לעניינו וימאן לאכול ויאמר אמןון הויצו אל איש מעלי ויצאו כל איש מעלי: 10 ויאמר אמןון אל תמר הביאי הרבירה החדר ואברה מידך ותכח תמר את הלבבות אשר עשה ותבא לאמןון אחיה החדרה: 11 ותגש אליו לאכל ויזוק בה ויאמר לה בווי שכבי עמי אחותיכ: 12 ותאמר לו אל אחוי אל חנני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבללה הזאת: 13 ואני安娜 אויליך את חרטוי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנعني מנק: 14 וולא אבה לשמע בקולה ויזוק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה אמןון שנאה גדרולה מאר כי גדרולה השנאה אשר שנאה מהאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמןון קומו לי: 16 ווזאמר לו אל אודת הרעה גדרולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלהני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחירה: 18 ועליה כנתן פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחירה: 19 ותכח תמר אפר על הראש וכנתן הפסים אשר עליה חרעה ותשם ידה על הראש ותלך תליך וזעקה: 20

לכבר סכט את פניו הדרב עשה עברך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמה מלאך האלים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולכך השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארציה וישתחוו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עברך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך איש עשה המלך את דבר עברדו: 23 ויקם יואב ולך נשורה ויבא את אבשלום ירושלם: 24 ויאמר המלך יואב אל ביתו ופנוי לא יראה ווסב אבשלום אל ביתו ופנוי סב אל ביתו ופנוי לא יראה ווסב אבשלום אל ביתו ופנוי המלך לא ראה: 25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל שראל להלל מאד מkap רגלו ועד קדרקו לא היה בו מום: 26 ובגלחו את ראשיו והיה מקץ ימים אשר גילה כי כבד עליו ונלהו וشكل את שער הראש בזאת שקלים באבן המלך: 27 ווילדו לאבשלום שלושה בניים וכת אחת ושם תמר הייתה אשיה יפת מראה: 28 ישב אבשלום בירושלם שנתיים ופנוי המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אליו יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעירם לכו והזתיה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: 31 ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו מה הציתו עברך את החלקה אשר לי באש: 32 ויאמר אבשלום אליו יואב הנה שלחתי לך לאמור בא הנה ואשלחה אותך אל המלך למאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פניו המלך ואמ ישי עון והמתני: 33 ויבא אל המלך ויד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחוו לו על אףו ארצת לפני המלך וישק המלך לאבשלום:

15 ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסיטים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכימים אבשלום ועמד על יד דרכ השער ויהי כל האיש אשר היה לוRib לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מחד שבטי ישראל עברך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכונים ושמע אין לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי ישמע שפט בארץ ועליו יבוא כל איש אשר יהיה לו Rib ומשפט והצדתו: 5 והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את הוא צוני והוא שם בפי שבחך את כל הדברים האלה:

2 וישלח יואב תקעה ויקח שםacha חכמה ויאמר אליה התאבלתי נא ולבשתי נא בנדוי אבל ואל הסוכי שמן והיתה כאשה זה ימים רבים מתחבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודרבת אליו כדבר זה וישם יואב את הדברים בפי: 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפי הארץ ותשתחוו ותאמר הוועה המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשא אלמנה אני וימת איש: 6 ולשבחך שני בניים וניצטו שנייהם בשדה ואין מציל ביניהם ויבו האחד את האחד וימת אותו: 7 ותנה קמה כל המשפחה על שבחך ויאמרו לנו את מכחה אהיו ונתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה נם את היורש וככובאת נחלתי אשר נשארה לבתיו שם לאיש שם ושאריות על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לכני לביתך ואני אצוה לך: 9 ותאמר האשה התקעית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: 10 לעתך בך: 11 ותאמר יזכור נא המלך את יהוה אלהיך מהרביה נאל הדם לשחת ולא ישמודו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: 12 ותאמר האשה תדבר נא שבחך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ודבר המלך הדרב זה כasm לבתיו השיב המלך את נדוחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצתה אשר לא יאפסו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבתיו יהה מננו נדוח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שבחך אדברה נא אל המלך אולי夷 עשה המלך את דבר אמרתו: 16 כי ישמע המלך להציג את אמתו מkap האש להשמיד אתו ואת בני יחר מנהלת אלהים: 17 ותאמר שבחך היה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלך האלים כן אדני המלך לשמע החטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי מונדי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עברך יואב הוא צוני והוא שם בפי שבחך את כל הדברים האלה:

אטו ואת נוהו: 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הני יעשה
 לי כאשר טוב בעניינו: 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן
 הרואה אתה שבת העיר בשלום ואחימען בך ויונתן
 בן אביהטר שני בניכם אתכם: 28 ראו אני מתחמה מה
 בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להניד לי: 29
 וישב צדוק ואביהטר את ארון האללים ירושלים וישבו
 שם: 30 ודור עלה במעלה הזיות עלה ובוכה וראש לו
 חופשי והוא הלך ייחוף וכל העם אשר אותו חפו איש ראש
 ועלו עלה ובכח: 31 ודור הניד לאמר אוחזת בקשרים
 עם אבשלום בחברון: 32 סכל נא את עצת אוחזת הוה:
 מירושלים קראים והלכים לתהום ולא ידעו כל דבר: 32
 וישלח אבשלום את אוחזת הנילני יועץ דוד מעריו
 מגלה בוכחו את הזובחים וכי הקשר אמרץ והעם הולך
 ורב את אבשלום: 33 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה
 עבריו אשר את בירושלים קומו ונברחה כי לא תהיה
 לנו פלייטה מפני אבשלום ממהרו לлечת פן ימהר והשנו
 והריך עליינו את הרעה והכח העיר לפני חרב: 34 ויאמר דוד לכל
 עבדיו המלך אל המלך בכל אשר יבחר אドני המלך הנה
 את עשר נשים פלנסים לשמר הבית: 35 ויצא המלך וכל
 העם ברגלו ויעמדו בית המרכק: 36 וכל עבריו עברים
 על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל נתנים שש מאות איש
 אשר בא ברגלו מנת עברים על פni המלך: 37 ויאמר
 המלך אלatoi הנתי למה תלך נס אתה אהנו שוב ושב
 עם המלך כי נכרי אתה וגס נלה אתה למוקמך: 38 תמול
 בואך והיומ אנו עז עמנו לлечת ואני הולך על אשר אני
 הולך שוב והשב את אוחז עמדח סד ואמות: 39 וויןatoi
 את המלך ואמור כי יהוה וזה אדני המלך כי אם במקומות
 אשר יהוה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם
 יהיה עבדך: 40 ויאמר דוד אלatoi לך ו עבר ויעבר אליו
 הגתוי וכל אנשיו וכל הטע אשר אתה: 41 וכל הארץ בוכום
 קול גדול וכל העם עברים על פni דרך את המדבר: 42 והנה נס
 וצדוק וכל הלוים אתה נשאים את ארון ברית האללים
 ויצקו את ארון האללים ויעל אביהטר עד חם כל העם
 לעבור מן העיר: 43 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון
 האללים העיר אם נמצא יהוה והשבי והראני
 ידו והחזיק לו ונשך לו: 44 וייעש אבשלום לדבר זהה לכל
 ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך ויגנב אבשלום
 את לב אנשי ישראל: 45 ויהיו מקין ארבעים שנה ויאמר
 אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדריו אשר
 נדרתי ליהוה בחברון: 46 כי נדר נדר עבדך בשתי
 בנסור בарам לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלים
 ועבדתי את יהוה: 47 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם
 וילך חברונה: 48 וישלח אבשלום מרוגלים בכל שבטי
 ישראל לאמר כשמעכט את קול השפר ואמרחם מלך
 אבשלום בחברון: 49 ואת אבשלום הלכו מאחיהם איש
 מירושלים קראים והלכים לתהום ולא ידעו כל דבר: 50
 וישלח אבשלום את אוחזת הנילני יועץ דוד מעריו
 מגלה בוכחו את הזובחים וכי הקשר אמרץ והעם הולך
 לכל איש ישראל אחריו אבשלום: 51 ויאמר דוד לכל
 עבריו אשר את בירושלים קומו ונברחה כי לא תהיה
 לנו פלייטה מפני אבשלום ממהרו לлечת פן ימהר והשנו
 והריך עליינו את הרעה והכח העיר לפני חרב: 52 ויאמרו
 עבדיו המלך אל המלך בכל אשר יבחר אドני המלך הנה
 את עשר נשים פלנסים לשמר הבית: 53 ויצא המלך וכל
 העם ברגלו ויעמדו בית המרכק: 54 וכל עבריו עברים

16 ודור עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפני בשת
 לקראותו וצמוד חמריים חבשים ועליהם מאותים לחם
 ומאה צמוקים ומאה קיזין ונבלין: 2 ויאמר המלך אל
 ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך
 לרכב ולהלחם והקץ לאכול הנערדים וההיין לשותה
 הייע במדבר: 3 ויאמר המלך והיה בן אדריך ויאמר
 ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו
 לי בית ישראל את מלכות אבוי: 4 ויאמר המלך לצבא
 הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחוותי
 אמצע חן בענייך אדני המלך: 5 ובא המלך דוד עד
 בחורומים והנה שם איש יוצא משפחתי בית שאול ושמו
 שמעי בן נרא יצא יצוא ומקלל: 6 ויסקל באבניהם את דוד
 ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו
 ומשמאלו: 7 וככה אמר שמעי בקהל צא צא איש הדמים
 ואיש הבלביעל: 8 השיב עלייך יהוה כל דמי בית שאול
 אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום

אל אבשלום לא טובה העצה אשר יען אחותפל בפעם הזאת: ⁸ ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי נבראים המה ומורי נפש המה כרב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: ⁹ הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בחילה ושמע השמע ואמור היה מפנה בעם אשר אחריו אבשלום: ¹⁰ והוא נם בן חיל אשר לבו כלב האריה הנשא ממס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתה: ¹¹ כי עצמי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באך שבע כחול אשר על הים לריב ובניך הילכים בקרב: ¹² ובאונו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתה נם אחד: ¹³ ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר היהיא חבלם וסחנו אותו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם נם צדור: ¹⁴ ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצה חושי הארכי מעצת אחותפל ויהוה צוה להפער את עצה אחותפל הטובה אחותפל ויהוה צוה להפער את עצה אחותפל העזה אשר רעה: ¹⁵ ויאמר לבבורי הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: ¹⁶ ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יען אחותפל את אבשלום ואת זקנינו ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני: ¹⁷ ועתה שלחו מהרה ותגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערכות המדבר ונעם עברו תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתה: ¹⁸ ויהונתן ואחימעץ עםדים בעין רגיל והלכה השפה והונידה להם והם ילכו והונידו למלך דוד כי לא יוכל להראות לבוא העירה: ¹⁹ וירא אתם נער וינגד לאבשלום וילכו שנייהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באך בחזרו וירדו שם: ²⁰ ותקח האשה ותפרש את המסק על פני הבאר ותשתח עליה הרפות ולא נודע דבר: ²¹ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו אליה אחימעץ ויהונתן ותאמור להם האשה עברו מיכל המים ויבקש ולא מצאו וישבו ירושלים: ²² ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ונידו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהירה את המים כי כהה יען עליכם אחותפל: ²³ ויקם דוד וכל העם אשר אתה ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעד אשר לא עבר את הירדן: ²⁴ ואחותפל ראה כי לא עשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקבר אביו: ²⁵

בך והנק ברעתק כי איש דמים אתה: ²⁶ ויאמר אבישי בן צריה אל המלך לנה יקלל הכלב המת הזה את אדרני המלך עבירה נא ואסירה את ראשך: ²⁷ ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ואני אמר מדווע עשותה כן: ²⁸ ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממען מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימני הנחנו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: ²⁹ אז לוי יראה יהוה בעוני והшиб יהוה לי טובה תחת קלתו הימים הזה: ³⁰ וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעו הלק בצלע ההר לעמתו הלהך ויקלל ויסקל באבניו לעמתו ועפר בעפר: ³¹ ויבא המלך וכל העם אשר אותו עיפים ווינפש שם: ³² ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושלם ואחותפל אתה: ³³ ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יתי המלך יתי המלך: ³⁴ ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדק את רעך למה לא הילכת את רעך: ³⁵ ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכאל איש ישראל לא אהיה ואטו אשב: ³⁶ והשנית למי אני עבד הלו לא לפני בנו כאשר עברתו לפני אביך כן אהיה לא לפני: ³⁷ ויאמר אבשלום אל אבשלום בוא אל עצה מה נשעה: ³⁸ ויאמר אחותפל אל אבשלום ביתו ושמע כל ישראל פלנשי אביך אשר הניח לשמר הבית כי נבאתה את אביך וחזקו ידי כל אשרatak: ³⁹ ויטו לאבשלום האהאל על הגן ויבא אבשלום אל פלנשי אביו לעני כל ישראל: ⁴⁰ ועצה אחותפל אשר יען בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלים כן כל עצה אחותפל נס לדוד נם לאבשלום:

17 ויאמר אחותפל אל אבשלום אבחורה נא שנים عشر אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלייה: ² ואבואו עליו והוא יגע ורפה ידיים והחרדיyi אתו ונס כל העם אשר אתה והכיתוי את המלך לברכו: ³ ואשיבה כל העם عليك כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: ⁴ ווישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקנינו ירושלים: ⁵ ויאמר אבשלום קרא נם לחושי הארכי ונשמעה מה בפי נם הוא: ⁶ ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אלו לאמר כדבר הזה דבר אחותפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: ⁷ ויאמר חושי

התיצב מנגד: 14 ויאמר יוֹאָב לֵאמֹן אֲחִילָה לְפָנֶיךָ וַיַּחַזֵּק
שלשה שבטים בכם וויתקעם בלב אבשלום עודנו חוי
בלב הארץ: 15 ויסבו עשרה נהרים נשאי כל' יוֹאָב וַיַּכְרֵב
את אבשלום וימותחו: 16 וויתקע יוֹאָב בשפר וישב העם
מדרך אחורי ישראלי כי חשק יוֹאָב את העם: 17 וויתקע את
אבשלום ווישליךו אותו בעיר אל הפתה הנדרול ויצבו עליו
כל אבני נדרול מأد וככל ישראל נסכו איש לאחלו: 18
ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבח אשר בעמק המלך
כי אמר אין לי בן בעבור הzcיר שמי ויקרא למצבת על
שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: 19 ואחימען
בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו
יהוה מיד איביו: 20 ויאמר לו יוֹאָב לא איש בשרה אתה
היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא חברך כי
על בן המלך מת: 21 ויאמר יוֹאָב לכושי לך הנד למלך
אשר ראותה ווישתחוו כושי ליוֹאָב וירץ: 22 ויסוף עוד
אחים בין צדוק ויאמר אל יוֹאָב ויהי מה ארצתה נאם
אני אחורי הכהוש ויאמר יוֹאָב למה זה אתה רץبني ולכה
אין בשורה מצאת: 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ
אחים בין דרכ הכהר ויעבר את הכווש: 24 ודוד ישב בין
שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה ושא
את עינוי יירא והנה אש רץ לבדו: 25 ויקרא הצפה יונד
למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך
וקרב: 26 ויראה הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל
השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך נם זה
מבשר: 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוםת הראשון
כמרצצת אחימען בין צדוק ויאמר דוד המלך איש טוב זה
ואבל בשורה טובה יבוא: 28 ויקרא אחימען ויאמר אל
המלך שלום ווישתחוו למלך לאפיו ארצתה ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם
באדרני המלך: 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום
ויאמר אחימען ראותו ההמון הנדרול לשלח את עבד
המלך יוֹאָב ואת עבדך ולא ידעתי מה: 30 ויאמר המלך
סביר התיצב כה ויסוב ויעמד: 31 והנה הכהוש בא ויאמר
הכהוש יתבשר אדרני המלך כי שפט יהוה היום מיד כל
הקים עליך: 32 ויאמר המלך אל הכהוש השלום לנער
לאבשלום ויאמר הכהוש יהיו כנער איבי אדרני המלך
וכל אשר קמו עליך לרעה: 33 וירגע המלך ויעל על

ודוד בא מהנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש
ישראל עמו: 25 ואת עמשא שם אבשלום תחת יוֹאָב על
הצבה ועמשא בן איש וושמו יתרהoisרائيل אשר בא אל
אבייגל בת נחש אהות צרואה אם יוֹאָב: 26 ויחנן ישראל
ואבשלום ארץ הנגיד: 27 ויהי כבוא דוד מהנימה ושבו
בן נחש מרובת בני עמן ומיכיר בן עמיאל מלך דבר
וברזלי הנגיד מרגלים: 28 משכב וספוח וכלי ויצר
וחתמים ושורדים וקמה וקלוי ופול ועדשים וקלוי: 29 וodbש
וחמאח וצאן ושפota בקר הגינוי לדור ולעם אשר אותו
לא יכול כי אמרו העם רעב ועיף ונמא במדבר:

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם שריו
אלפים ושדי מאות: 2 וישלח דוד את העם השלשית ביד
יוֹאָב והשלשית ביד אבישי בן צרואה אחיו יוֹאָב והשלשת
בידatri הנני ויאמר המלך אל העם יצא אבא נם אני
עמכם: 3 ויאמר העם לא יצא כי אם נס נס לא ישימו
אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה
כמנעו עשרה אלפיים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר:
4 ויאמר אליויהם המלך אשר ייטב בעיניכם עשה ויעד
המלך אל ייד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5
ויצו המלך את יוֹאָב ואת אבישי ואתה אליו לאמת לוי
לנעדר לאבשלום וכל העם שמעו בצוות המלך את כל
השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם השדה לkerjaת
ישראל ותהי המלחמה בעיר אפרים: 7 ווינפנו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה נדולה ביום
ההוא עשרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה נפוצות על
פני הארץ וירב העיר לאכל בעם מאשר אכללה
החרב ביום ההוא: 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
وابשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שבק הארץ
הנדולה ויהוק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ
והפרד אשר תחתיו עבר: 10 וירא איש אחד יונד ליוֹאָב
ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: 11 ויאמר
יוֹאָב לאיש המניד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם
ארצתה ועלי לחתך עשרה כסף וחננה אתה: 12 ויאמר
הראש אל יוֹאָב ולא אגci שקל על כפי אלף כסף לא
אשלח יידי אל בן המלך כי באניינו צוה המלךatak לך
אבייש ואתהathy לאמת שמרו מי בער באבשלום: 13 או
עשיתו בנפשו שקר וככל דבר לא יכחיד מן המלך אתה

לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמי בין
 נרא נפל לפפי המלך בעברו בירדן: ¹⁹ ויאמר אל המלך
 אל יחשבי אדרני עון ואל תחוכר את אשר העווה עברך
 ביום אשר יצא אדרני המלך מירושלים לשום המלך אל
 לבו: ²⁰ כי ידע עברך כי אני חטאתי והנה באתי היום
 הראשון לכל בית יהושע לרדת לקראת אדרני המלך: ²¹
 ויען אבישי בן צדקה ויאמר התחת זאת לא יומת שמי
 כי קלל את משיח יהוה: ²² ויאמר רוד מה לי ולכם בני
 צדקה כי תהוו לי הום לשטן היום יומת איש בישראל
 כי הלא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: ²³ ויאמר
 המלך אל שמי לא תמות והוא לשבתו לו המלך: ²⁴ ומפבשת
 בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה
 שפמו ואת בנדיו לא כבש למן היום לכת המלך עד
 היום אשר בא בשלום: ²⁵ ויהי כי בא ירושלם לקראת
 המלך ויאמר לו המלך למה לא הילכת עמי מפיבשת: ²⁶
 ויאמר אדרני המלך עברדי רמנוי כי אמר עברך אחכחה לי
 החמור וארכוב עליה ואלך את המלך כי פסח עברך:
²⁷ וירגנל בעברך אל אדרני המלך ואדרני המלך כמלך
 האלים ועשה הטוב בעיניך: ²⁸ כי לא היה כל בית אבי
 כי אם אנשי מות לאדרני המלך והתש את עברך באכלי
 שלחןך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: ²⁹
 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה
 ציבא תחלקו את השדה: ³⁰ ויאמר מפבשת אל המלך
 גם את הכל יkick אחריך אשר בא אדרני המלך בשלום אל
 ביתו: ³¹ וברזולי הנגיד ירד מרגלים ויעבר את המלך
 הירדן לשלהו את בירדן: ³² וברזולי זקן מאד בן שמנים
 שנה והוא כלכל את המלך בשיתותו במתחים כי איש
 נдолה הוא מאד: ³³ ויאמר המלך אל ברזולי אתה עבר
 את וככללו אוך עמד בירושלם: ³⁴ ויאמר ברזולי אל
 המלך כמה ימי שני חי כי עלה את המלך רושלים: ³⁵
 בן שמנים שנה אנחנו היום הארץ בין טוב לרע אם יטעם
 עברך את אשר אכל ואת אשר אשחה אם אשמע עוד
 בקהל שרים ושרות ולמה יהוה עברך עוד למשא אל
 אדרני המלך: ³⁶ כמה עבדך את הירדן את המלך
 ולמה יגמלני המלך הגמולה זואת: ³⁷ ישב נא עברך
 ואמת בעריה עם קבר אבי ואמי והנה עברך כמהם יעבר
 עם אדרני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: ³⁸ ויאמר
 המלך אתו יעבר מהם ואני עשה לו את הטוב בעיניך

עלית השער ויבך וככה אמר בלבכتو בני אבשלום בני בני
 אבשלום מי יתנו מותי אני תחתייך אבשלום בני בני:

19 *וינדר ליאוב הנה המלך בכח ויחבל על אבשלום:*
 2 *וחתהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע*
העם ביום ההוא לבוא העיר לאמר נצוב המלך על בנו: 3 ויתנגב
בנוסם במלחמה: 4 והמלך לאט את פניו וייעק המלך
קול גדרול בני אבשלום בני בני: 5 ויבא ואוב
אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פניו כל עברך
המלךים את נשך היום ואת נפש נfine ובנתיך ונפש
נשיך ונפש פלגייך: 6 לא אהבה את שניך ולשנא את
אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי
ידעת היום כי לא אבשלום כי וככלנו היום מותים כי או
ישר בעיניך: 7 ועתה קום צא ודבר על לב עברך כי
bihava נשבעתו כי איןך ויצא אם ילין איש אתק הלילה
ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באך עליך מנעריך
עד עתה: 8 ויקם המלך וישב בשער ובככל העם לפני המלך
לאמר הנה המלך ישב בשער ובככל העם לפני המלך
וישראל נס איש לאהלו: 9 ויהי כל העם נדונ בכל שבת
ישראל לאמר המלך הצלינו מכף איבינו והוא מלטנו
מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 10
وابשלום אשר משחנו עליו מה במלחמה ועתה להמה
אתם מהחרשים להסביר את המלך: 11 והמלך דוד שלח
אל צדוק ואל אביהר הכהנים לאמר דברו אל זקנינו
יהודה לאמר למה תהיינו אחרים להסביר את המלך אל
ביתו ורבך כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 12 אתה
אתם עצמי ובשרי אתה ולמה תהיינו אחרים להסביר את
המלך: 13 ולעמשה חמרו הלו עצמי ובשרי אתה כה
ישלה לי אלהים וככה יוסוף אם לא שר צבא תהיה לפני
כל הימים תחת יואב: 14 ויט את לבב כל איש יהודה
כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וככל עבריך:
15 וישב המלך ויבא עד הירדן יהודה בא הגללה
לlecת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן:
16 ויוםחר שמיי בן נרא בן הימני אשר מכחורים ירד
עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 17 ואלף איש עמו
מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים
עבדיו אותו וצלהו הירדן לפני המלך: 18 ועברה העברה

כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסללה השרה וישליך עליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד : 13 כאשר הנה מן המסללה עבר כל איש אחריו ויאב לדרף אחרי שבע בן בכרי : 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אף אחריו : 15 ויבאו ויצרו עליו באבללה בית המערה יושבכו סללה אל העיר והתעמד בחול וכל העם אשר איה ויאב משחיתם להפיל החומה : 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל ייאב קרב עד הנה ואדרבה אליך : 17 ויקרב אליה ותאמר האשה אתה ייאב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אמי : 18 ותאמר לאמר דבר ידבבו בראשונה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו : 19 אמci שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבעל נחלת יהוה : 20 ויען ייאב ויאמר חילילה חילילה לי אם אבעל ואם אשחתה : 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרישמו נשא ידו במלך בדור הנזנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל ייאב הנה ראשו משעל אליך بعد החומה : 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישכלו אליו ייאב ותקע בשופר ייפצו מעל העיר איש לאלהיו ויאב שב ירושלים אל המלך : 23 ויאב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהודע על הכריו ועל הפלתו : 24 ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזcur : 25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כתנים : 26 וכן עריא היاري היה כהן לדוד :

21 ויהי רעב ביום דוד שלש שנים שנה אחריו שנה ויבקש דוד את פni יהוה ויאמר יהוה אל שאל ולא בית הרים על אשר המית את הגבענים : 2 ויקרא המלך לנבענים ויאמר אלהם והגביענים לא מבני ישראל הנה שיכרתו ויבקש כי אם מותר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאל להכתם בקנותו לבני ישראל ויהודה : 3 ויאמר דוד אל הגבענים מה עשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה : 4 ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאל עם ברכו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים עשה לכם : 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דרמה לנו נשمرנו מהתייצב בכל גבל ישראל : 6 ניתן לנו שבעה אנשים מבניינו והוקענו ליהוה בנכעת

וכל אשר תבחר עלי' עשה לך : 39 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזיל ויברכו וישב למקומו : 40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו את המלך ויאמרו אל המלך והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מרוע נבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו : 42 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אליו ולמה זהחרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו : 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך ונם בדור אני מפק ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל :

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימי ותקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדור ולא נחלח לנו בין יש לאלהיו ישראל : 2 ויעל כל איש ישראל מאחריו דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכים מן הירדן ועד ירושלים : 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים פלגישים אשר הניתה לשמר הבית וויתם בבית משמרת ויכללם ואליהם לא בא ותהיינה צדירות עד יום מתן אלמנות חיות : 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואחהפה עמד : 5 וילך עמשא להזעק את יהודה ויהיר מן המועד אשר יעדו : 6 ויאמר דוד אל אבישי עטה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ודרך אחריו פן מצא לו עדים בצדתו והציל עיננו : 7 ויצאו אחורי אנשי ייאב והכרתו והפלתו וכל הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחרי שבע בן בכרי : 8 הם עם האבן הגדולה אשר נקבעו ועמשא בא לפניויהם ויאב חנור מדו לבשו ועל חנור חרב מצמדת על מנהנו בתורה והוא יצא ותפל : 9 ויאמר ייאב לעמשא השלום אתה אחוי ותחו ייד ימין ויאב בזקן עמשא לנשך לו : 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד ייאב ויכחו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויאב ואבישי אחוי רדף אחרי שבע בן בכרי : 11 ויאב עמד עליו מנעריו ויאב ויאמר מי אשר חפץ בייאב וממי אשר לדוד אחרי ייאב : 12 ועמשא מותגלו ברם בתוך המסללה וירא האיש

יהוה סלע ומצדتي ומפלתי לי : 3 אלהי צורי אחסה בו
 מגני וקרן ישע משבבי ומנוסי משעי מלחם השען : 4
 מהלך אקרה יהוה ומאבי אוושע : 5 כי אפנוי משברי מות
 נחל ביליעל יבעתני : 6 חבל שאל סבוני קדרמוני מקשי
 מות : Sheol h7585 7 בצר לי אקרה יהוה ואל אלהי אקרה
 וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזנייו : 8 ותגעש ותרעש
 הארץ מוסדות השמים ירנו ויתגעו כי הרה ל : 9
 עליה עשן באפו ואש מפיו חאכל נחלים בערו ממנו : 10 ותקח
 ויט שמיים וירד וערפל תחת הנלויו : 11 וירכב על כרוב
 ויעף וירא על כנפי רוח : 12 ווישת חשק סביבתו סוכות
 חשרת מים עבי שחקים : 13 מנגה גנדו בערו נחלי אש : 14
 ורעם מן שמים יהוה ועליון יtan קולו : 15 וישלח חצים
 ויפצם ברק ויחם : 16 ויראו אפקי ים יגול מוסדות הצלב
 בנערת יהוה מנשנת רוח אפו : 17 ישלח ממרומים יקחני
 ימשני ממים רכבים : 18 יצילני מאבי עז משנא כי אמצו
 מני : 19 יקדמוני ביום אידי יהי יהוה משען לי : 20 ויצא
 למרחבי אתי יחלצני כי חפצ بي : 21 יגמלני יהוה כצדקי
 כבר ידי ישיב לי : 22 כי שמרתי דרכיך יהוה ולא רשות
 מלאה : 23 כי כל משפטו לנדי וחקתו לא אסור ממנה :
 24 ואיה תמים לו ואשתמרה מעוני : 25 כי ישיב יהוה לי
 הצדקו כבדי לנגד עניינו : 26 עם חסיד התהסד עם גבור
 תמים תחמס : 27 עם נבר תחבר עם עקש תחפל : 28 ואת
 עם עני תושיע ועניך על רמי תשפל : 29 כי אתה נירוי
 יהוה ויהוה ניגיה החשי : 30 כי בכח ארצו גדור באלהי
 אדגן שור : 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן
 הוא לכל החסמים בו : 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי
 צור מבלעדי אלהינו : 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים
 דרכו : 34 משורה גנליו כאילות ועל במותיו יעדוני : 35
 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשוה זרעתי : 36 ותתן
 לי מэн ישעך וענטך תרבני : 37 תרחיב צעדי תחנני ולא
 מעדו קרסלי : 38 ארדרפה איבי ואשמדים ולא אשוב עד
 כלותם : 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רנלי :
 40 ותזרני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני : 41 ואיבי
 תהה ל ערכת עמי תחת רנלי : 42 ישעו ואין משיע על
 יהוה ולא עטם : 43 ואשחכם כעפר ארץ כתיטת חוץות
 אדקם ארקעם : 44 ותפלטני מריבוי עמי תשרמני לראש
 נום עם לא ידעתי יעבנדי : 45 בני נבר יתחחשו לי לשמו
 און ישמעו לי : 46 בני נבר יבלו ויונגרו מסנגורותם : 47
 חי

שאל בחר יהוה ויאמר המלך אני אתן : 7 ויחמיל המלך
 על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר
 בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול : 8 ויקח המלך את
 שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול אשר ילדה
 ואת מטבחת בת מיכל בת שאול אל אשר ילדה
 לעדריאל בן ברזילי המחלתי : 9 ויתנים ביד הגבענים
 ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבתיהם יחד והם המתו
 בימי קידור בראשונים תחולת קזיר שערם : 10 ותקח
 רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלה
 קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא מתנה עופר
 השמים לנוח עליהם יומם ואות חיות השדה לילה : 11
 ויגד לדוד את אשר עשה רצפה בת איה פלנש שאול :
 12 וולד דוד וזכה את עצמות שאול ואח עצמות יהונתן
 בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר נבכו את מרחב בית
 שנ אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את
 שאול בNELUB : 13 ויעל משם את עצמות שאול ואח עצמות
 יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים : 14 ויקברו את
 עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקרב קיש
 אבו ויעשו כל אשר צוה המלך וויתר אלהים לארץ
 אחריו כן : 15 וותהי דוד מלכונה לפלשתים את ישראל
 וירד דוד ועבדו עמו וילחמו את פלשתים ויעס דוד : 16
 וישבו בנבא אשר בילדיו הרפה ומקקל קינו שלש מאות
 משקל נחשת והוא חגור חדש ויאמר להכות את דוד :
 17 וויזעלו אבישי בן צוריה ויך את הפלשתוי וימיתחו אז
 נשבעו אנשי דוד לו לא לנצח עוד אנתנו למלחמה
 ולא תכבה את נר ישראל : 18 ויהי אחריו כן ותהי עוד
 המלחמה בגובם פלשתים או הכה סבכי החשטי את
 ספר אשר בילדיו הרפה : 19 וותהי עוד המלחמה בגובם
 פלשתים ויך אלתנן בן יעריו ארנים בית הלחמי את גלית
 הגנתי וען חניתו כמנור ארנים : 20 ותהי עוד מלחמה
 בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידייו ואצבעות רגליו ש
 וש עשרים וארבעה מספר ונם הואILD להרפה : 21
 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחיו דוד : 22 את
 ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד
 עבדיו :

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום
 הצליל יהוה אותו מכף כל איביו ומcpf שאול : 2 ויאמר

יהוה וברוך צורי וירם אלהו צור ישע: 48 האל הנתן נקמתלי ומוריד עמים תחתני: 49 ומוציאי מאבי וממי תרוממוני מאיש חמשים תצליני: 50 על כן אריך יהוה בנים ולשנק אומר: 51 מנדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזענו עד עולם:

23 ואלה דבריו דוד האחננים נאם דוד בן ישי ונאם הנבר הקס על משיח אלהו יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר כי ומלותו על לשוני: 3 אמר אלהו ישראל לדי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אליהם: 4 וכאדור בקר יורח שמש בקר לא עבות מגנה ממטר דשא מרץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה כי כל ישעי וככל חפץ כי לא יצמיה: 6 ובכליעל כקוזן מנך כליהם כי לא ביד יקחו: 7 וויש נגע בהם יملא ברזל וען חניתה באש שורף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשחת תחכמוני ראש השלישי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחר: 9 ואחרו אלעד בן דודו בן אחוי בשלשה גברים עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 והוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדרק ידו אל החרב וייעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשת: 11 ואחריו שניא בן אנא הדררי ואספסו פלשתים להיה ותהי שם חלקת הדשה מלאה עדשים והעם נס מנפי פלשתים: 12 וויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה: 13 וירדו שלשים מהלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלים וחית פלשתים חנה בעמק רפואיים: 14 וודוד או במצודה ומצב פלשתים או בית לחם: 55 וויתאהו דוד ויאמר מי ישKENI מום מבאר בית לחם אשר בשער: 16 וויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים ויבאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשחותם ויסך אותם ליהוה: 17 וויאמר חילולה לי יהוה מעשתי זאת הDEM האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הגברים: 18 ואבישי אהוי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: 19 מן השלשה הכי נכבד ויידי להם לשר ועד השלשה לא בא: 20 ובנינוו בן

24 ויסך אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 וויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוט נא בכל שבטי ישראל מדון ועד באדר שבע ופקדו את העם וידעו את מספר העם: 3 וויאמר יואב אל המלך ויסך יהוה אלהיך אל העם כהם וכهم מאה פעמים וענין אדרני המלך ראות ואדרני המלך למה חפץ בברבר הזה: 4 וויזוק דבר המלך אל יואב ועל שריו החיל ויצא יואב ושריו החיל לפני המלך לפקר את העם את ישראל: 5 וויעברו את הירדן ונחנו בערווער ימון העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יער: 6 ויבאו הנלעדה ואל ארץ החתימים חדש ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וככל ערי החוי והכנען ויצאו אל נגב יהודה באשר שבע: 8 ווישטו בכל הארץ ויבאו מקצת תשעה חדשים ועתרים يوم ירושלם: 9 וויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמיש מאות אלף איש: 10 וויך לב דוד אותו אחריו כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר

עשייתו ועתה יהוה העבר נא את עון עבך כי נסכלתי
 מאד : בו ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל נד הנביא
 זהה דור לאמר : 12 הילך ודברת אל דור כה אמר יהוה
 שלש אני נוטל عليك בחר לך אחת מהם ואעשה לך :
 13 ויבא נד אל דור ויגר לו ויאמר לו התבוא לך שבע
 שנים רעב בארץ אם שלשה חדשים נסך לפני צരיך
 והוא רדף ואם היהות שלשת ימים דבר בארץ עתה
 דע וראה מה אשיב שלחיך דבר : 14 ויאמר דור אל נד צר
 לי מאיד נפלת נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם
 אל אפלה : 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
 מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף
 איש : 16 וישלח ידו המלאך ירושלים לשחתה וינחם יהוה
 אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף
 דרך ומלאך יהוה היה עם נרון הארונה היבسي : 17 ויאמר
 דור אל יהוה בראותו את המלאך חמה בעם ויאמר
 הנה אני חטאתי ואני העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי
 נא יך ביה ובבית אביו : 18 ויבא נד אל דור ביום ההוא
 ויאמר לו עליה הקם ליהו מזבח בנהן ארינה היבסי : 19
 ויעל דור לדבר נד כאשר צוה יהוה : 20 וישקף ארונה
 וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא ארונה
 וישתחו למלך אפיי ארצתה : 21 ויאמר ארונה מרווע בא
 ארני המלך אל עבדו ויאמר דור לknות מעמך את הנגן
 לבנות מזבח ליהוה ותעצר המוגפה מעל העם : 22 ויאמר
 ארונה אל דור יקח ויעל ארני המלך הטוב בעינו ראה
 הבקר לעלה והמנינים וכלי הבקר לעצים : 23 הכל
 נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה לא כי קנו
 אלהיך ירצה : 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו
 אקנה מאותך במחריר ולא עללה ליהוה אלהי עלות חנים
 ויקין דור את הנגן ואת הבקר בכיסוף שקלים חמשים : 25
 ויבן שם דור מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר
 יהוה לאرض ותעצר המוגפה מעל ישראל :

מלכים א

נתן הנביה ויבא לבני המלך ושתחוו למלך על אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהם מלך אחריו והוא ישע כל כסאי: 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרוב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולא בתר הכהן והנסיכים ואכלים ושתים לפניו ויאמרו חי המלך אדניהם: 26 ולי אני עבדך ולצדך הכהן ולבנייתו בן יהודע ולשלמה עבדך לא קרא: 27 אם מأت אדני המלך נהייה הדבר זהה ולא הודיעת את עבדיך מי שב על כסא אדני המלך אחריו: 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לכת שבע וחטא לפני המלך והתעמד לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נשפי מכל צרה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביום יהוה אלה ישראל לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי תחתי כי כן עשה היום הזה: 31 ותקר בת שבע אפיקים ארץ ותשתחוו למלך ותאמור חי אדני המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביה ולבנייתו בן יהודע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדיכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל נחון: 34 וממשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביה למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם חי המלך שלמה: 35 ועליהם אחרים ובאים ישב על כסאו והוא מלך תחתיו אותו ציוו ליהות נגיד על ישראל ועל יהודה: 36 ויען בניהו בן יהודע את המלך ויאמר ממנו אין יאמר יהוה אליו אדני המלך: 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך בן יהו עם שלמה ויגדל את כסאו מכסה אדני המלך דוד: 38 וירד הצדוק הכהן ונתן הנביה ובונייתו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אותו על נחון: 39 ויקח הצדוק הכהן את קרן השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם חי המלך שלמה: 40 ויעלו כל העם אחריו והוא ישב על כסאי: 41 ויזמע אדניהם ויאב את קול השופר ויאמר מודיע והעם מחללים בחלים ושמותיהם שמוחה גדרולה ותבקע הארץ בקולם: 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביהר קול הקריה הומה: 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהם אבל אדניהם המלך דוד המלך את שלמה: 44 וישלח אותו המלך את צדוק

1 והמלך דוד זkon בא ביום ויכסחו בגדים ולא ייחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה וערדה לפני המלך ותהי לו סכת ושבבה בחיקך וחם לאדני המלך: 3 ויבקשו נערה יפה בכל גובל ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אותה למלך: 4 ותנעירה יפה עד מאר ותהי למלך סכת ותשרתו והמלך לא ידע: 5 ואדניהם בן חנית מתנסה לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא עצבו אביו מימייו לאמר מדווע ככח עשית ונם הוא טוב האר מאד ואתו ילדה אהרי אבשלום: 7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביהר הכהן ויעזרו אחרי אדניהם: 8 וצדוק הכהן ובונייתו בן יהודע ונתן הנביה ושמי ורשי וגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהם: 9 וויבח אדניהם צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רgel ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עברי המלך: 10 ואת נתן הנביה ובונייתו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהם בן חנית ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה לכוי אויעץ נא עצה ומלאטי את נפשך ואת נפש בנק שלמה: 13 לכוי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתק לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהם: 14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבואי אחריך ומלאתי את דבריך: 15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זkon מאד וابישג השונمية משרה את המלך: 16 ותקר בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביום יהוה אלהיך לאמתק כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי: 18 ועתה הנה אדניהם מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרוב ויקרא לכל בני המלך ולא בתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 אתה אדני המלך עני כל ישראל עלייך להניד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: 21 והיה שכוב אדני המלך עם אבתיו והיהו אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביה בא: 23 וינידו למלך לאמר הנה

דוד עם אבתו ויקבר בעיר דוד: ²² והוימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בהברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים: ²³ ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותacen מלכתו מادر: ²⁴ ויבא אדנינו בן חנית אל בת שבע אם שלמה ומתארם השלום באך ואמר שלום: ²⁵ ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: ²⁶ ויאמר את ידעת כי לוי היהת המלוכה ועלי samo כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחוי כי מיהוה הייתה היתה לו: ²⁷ ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: ²⁸ ויאמר אמרני לא שלמה המלך ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ²⁹ כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: ³⁰ ותאמר בת שבע טוב אנכי אדרב עליך אל המלך: ³¹ ותאמר מה שפניך ותשב לימיינו: ³² ותאמר שאלה אחת כסא לאמ המלך ותשב לימיינה: ³³ ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: ³⁴ ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדנינו אחיך לאשה: ³⁵ ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדנינו ושאליל לו את המלוכה כי הוא אחו הנדרול ממוני ולabayter הכהן ולייאב בן צרייה: ³⁶ וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכבה יוסף כי בנפשו דבר אדנינו את הדבר הזה: ³⁷ ועתה חוי יהוה אשר הכנני ווישיבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היידע ווינגע בו ווימת: ³⁸ ולabayter שלמה ביד בנויה בן היידע ווינגע בו ווימת: ³⁹ והכהן אמר המלך ענתה לך על שידך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיך כי נשאת את אדורן אדני יהוה לפניו דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענית אבי: ⁴⁰ ווינרש שלמה את אביתר מהווית כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלחה: ⁴¹ והשמה באה עד יואב כי יואב נתה אחריו אדניה ואחריו אבשלום לא נטה וייס יואב אל אהיל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: ⁴² ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהיל יהוה והנה אצל המזבח ווישלח שלמה את בנויה בן היידע לאמר לך פגע בו: ⁴³ ויבא בנויה אל אהיל יהוה ויאמר אלהי כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות ווישב בנויה את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכבה עני: ⁴⁴ ויאמר לו המלך

הכהן ואת נתן הנביה ובנינו בן היידע והכרתי והפלתי וירכבו אותו על פרדה המלך: ⁴⁵ וימשחו אותו צדוק הכהן וננתן הנביה למלך בנחון ויעלו משם שמחים ותאם הקרן הוא הקול אשר שמעתם: ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: ⁴⁷ וגם בא עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ישב אלהיך את שם שלמה משマー ונידל את כסאו מכסיך ווישתחוו המלך על המשכב: ⁴⁸ וגם ככח אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי וענוי ראות: ⁴⁹ ווירדרדו ויקמו כל הקרים אשר לאדנינו וילכו איש לררכו: ⁵⁰ ואדנינו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ⁵¹ ויגד לשלהה לאמר הנה אדנינו וראה את המלך שלמה והנה אחיו בקרנות המזבח לאמר ישב לוי כיים המלך שלמה אם ימיה תא עבדו בחרב: ⁵² ויאמר שלמה אם היה לבן חיל לא יפל משערתו הארץ ואם רעה חמוץ בומו: ⁵³ ווישלח המלך שלמה וירדחו מעל המזבח ויבא ווישתחוו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך:
2 ויקרבו ימי דוד למות ויצאו את שלמה בנו לאמר:
2 אני הילך בדרך כל הארץ וחוקת והיית לאיש:
3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללבך בדרךיך לשמר חקתו ממצותו ומשפטו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען יקים יהוה את דברך אשר דבר עלי לאמר אם ישרמו בניך את דרכם ללבך לפני באמת הכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל:
5 וגומ אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרייה אשר עשה לשני שריו צבאות ישראל לאבנור בן נר ולעמשה בן יתר ווירגנס ווישם דמי מלחמה בשלים ויתן דמי מלחמה בחנרתתו אשר במנתו ובנעלו אשר ברגליך: ⁶ ועשית חכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: ⁷ (Sheol h7585) ולבני ברזיל הגלעדי תעשה חסר והיו באכלי שלתך כי כן קרכוב אלי בברחו מפני אבשלום אחיך: ⁸ ונהנה עמק שמעי בן גרא בן היימני מבחרים והוא קללני קללה נمرצת ביום לכתני מחנים והוא ירד לקרראי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתי בחרב: ⁹ ועתה אל תנתקו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: ¹⁰ (Sheol h7585)

המושב הווה: ⁵ בנבוע נרא יהוה אל שלמה בחלים הלילה והוא אמר אלהים שאל מה אתה לך: ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד נדול כאשר הלק לפניו באמת ובצדקה ובישראל לבב עמק והשמר לו את החסד הנדרול הזה והתנו לו בן ישע כל כסאו כיום הזה: ⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאתوابא: ⁸ ועבדך בחוך עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרבי: ⁹ ונחת לעבדך לב שמע לשפט את עמק להבין בין טוב לרע כי מי יכול לשפט את עמק הכביר הזה: ¹⁰ וויתיב הדבר בעניינו אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: בויאמר אלהים אלו יען אשר שאלת את הדבר הנה שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: ¹² הנה עשיתי דבריך הנה נתתי לך לב חכם ונכון אשר מכוק לא היה לפניו ואחריך לא יקום כמוך: ¹³ וגם אשר לא שאלת נתתי לך נט עשר נט כבוד אשר לא היה מכוק איש במלחים כל ימיך: ¹⁴ ואם תלך בדרכי לשمر حق ומצוותי כאשר הלק דוד אבי והארכתי את ימיך: ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלים ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש מטהה לכל עבדיו: ¹⁶ אז התבאה שרים נשים זנות אל המלך ותענונה לפניו: ¹⁷ ותאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבביה: ¹⁸ וזהי ביום השלישי לדרתי ותולד נט האשה הזאת ואנתנו יהרו האשה הזאת ליליה אשר שכבה עליו: ²⁰ ותקים בתוך הלילה ותקח את בני מatialי ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקתך ואת בנה המת השכיבה בחיקך: ²¹ ואקס בבקך להניך את בני והנה מטה ואתבונן אלו בבקך והנה לא יהיה בני אשר ילדרתי: ²² ותאמר האשה האחורה לא כי בני חיי ובנק המת וזאת אמרת לא כי בנק המת ובני חיי ותדברנה לפני המלך: ²³ ויאמר המלך זאת אמרת זה ובני חיי ובנק המת וזאת אמרת לא כי בנק המת ובני חיי: ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: ²⁵ ויאמר המלך גורו את הילד חי לשנים ותנו את החיצי לאחת ואת החיצי לאחת: ²⁶ ותאמר האשה אשר בנה החיצי אל המלך כי נגמרה רחמייה על בנה ותאמר עשה כאשר דבר ופגע בו וקבעתו והסירה דמי הנם אשר שפך וואב מעלי ומעל בית אבי: ³² והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקם וטבחם ממנה ויחרגם בחרב ובאי דוד לא ידע את אבנור בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: ³³ ושבו דמייהם בראש יואב ובראש זרוע לעלם ולדור ולזרעו ולביבתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: ³⁴ ויעל בניהו בין יהודע ויפגע בו וימתחו ויקבר בভיתו במדבר: ³⁵ וויתן המלך את בניהו בין יהודע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביהר: ³⁶ וישלח המלך ויקרא לשמעיו ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם安娜 ו安娜: ³⁷ ויהי ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תרע כי מוות הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישם שמעי בירושלם ימים רבים: ³⁹ ויהיו מקץ שלש שנים ויברכו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכח מלך נת וינידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בנת: ⁴⁰ ויקם שמעי ויחבש את חמורו וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי וייבא את עבדיו מנת: ⁴¹ ווינגד לשולמה כי הלק שמעי מירושלם נת וישב: ⁴² וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתויך ביהודה ואעד לך לא אמר ביום צאתך והלכת אננה ואני ידע תרע כי מוות תמותה והאמר אליו טוב הדבר שמעתי: ⁴³ ומודע לא שמותה את שבעת יהוה ואת המצואה אשר צויתו عليك: ⁴⁴ ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר רעתק לבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתק בראשך: ⁴⁵ והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהוה נכוון לפני יהוה עד עולם: ⁴⁶ ויצו המלך את בניהו בין יהודע ויצא ויפגע בו וימת והמלך נכוונה ביד שלמה:

3 ויהתנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד לכלה לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: ² רק העם מזבחים בכבודם כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: ³ ויאהוב שלמה את יהוה ללבת בחוקות דוד אבי רק בכבודם הוא מזבח ומקטר: ⁴ וילך המלך נבעה לזכה שם כי היא הבמה הנדרולה אלף עלות יعلا שלמה על

מדן ועד באדר שבע כל ימי שלמה: 26 ויהיו לשלמה ארבעים אלף אරות סוסים למרכבו ושתים עשר אלף פרשים: 27 וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדש לא יעדרו דבר: 28 והשערם והתבן לסתום ולרכש יבוא אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: 29 ויתן אלהים חכמה לשלהם ותבונה הרבה מادر ורוחב לב כחול אשר על שפת הים: 30 ותרב חכמה שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: 31 ויחכם מכל האדם מאיין האורתי והימן וככלול ורדרע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביר: 32 וידבר שלשת אלפיים משל ויהי שירו חמישה ואלף: 33 וידבר על העצים מן הארץ אשר לבנון ועד האוב אשר יצא בקר וידבר על הכמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדנים: 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמה שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמו את חכמתו:

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה הרים לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר: 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבביו עד תית יהוה אתם תחת כפות רגלו: 4 ועתה תניח יהוה אליו למסביב אין שפן ואין פגע רע: 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהו כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: 6 ועתה צוה יחרתו לי אריזם מן הלבנון ועבדיו יהיו עם עבריך ושבר עבריך אתן לך ככל אשר התאמר כי אתה ידעת כי אין בנ איש ידע לכרת עצים哉: 7 ויהי כשמע הרים את דברי שלמה ויושמה מואד ויאמר ברוך יהוה הימים אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרבה זהה: 8 וישלח הרים אל שלמה לאמר שמעתו אתה שלחת אל אני עשה את כל חפץ בעצי אריזם ובעצבי ברושים: 9 עבדיו ירדנו מן הלבנון ימה ואני אשימים דברותם בים עד מקום אשר תשלה אליהם נפה ונטזים שם ואתה תשא ואתת תעשה את חפצי לחתם ביתך: 10 ויהי חירום נתן לשלהם עצי אריזם ועצבי ברושים כל חפץ: 11 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לבתו ועשרים

בי ארני תננו לה את הילוד החי והמת אל תמיთהו וזה אמרת נם לי נס לך לא יהיה גזרו: 22 ויען המלך ויאמר לנו לה את הילוד החי והמת לא תמייתהו הוא אמרו: 23 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמה אלהים בקרבו לעשו משפט:

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 2 ואלה השרים אשר לו עוזריו בן צדוק הכהן: 3 אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזוכיר: 4 ובנינוו בן יוחידע על הצבא וצדוק ואבתר כהנים: 5 ועוזריהו בן נתן על הנצבים זובוד בן נתן כהן רעה המלך: 6 ואחישר על הבית ואדרנירם בן עבדא על המנס: 7 ולשלמה שניים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו קרש בשנה יהוה על אחד לכלכל: 8 ואלה שמאותם בן חור בהדר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובעלבבים ובית שם ואילון בית חנן: 10 בן חסר בארכות לו שכח וכל ארץ חפר: 11 בן אבנידב כל נפת דאר טפת בת שלמה הייתה לו לאשה: 12 בענא בן אחילוד תענד ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צratherה מתחת לירעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: 13 בן נבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגולען לו חבל ארנגב אשר בבשן שישים ערים אשר בגולען לו חבל ארנגב אשר בבשן שישים ערים גדלות חומה ובריה נשחת: 14 אחינדרב בן עדא מהונמה: 15 אחים מען בנפתלי נס הוא לחק את בשתת בת שלמה לאשה: 16 בענא בן חושי באשר ובבעלות: 17 יהושפט בן פרוח ביששכר: 18 שעמוי בן אלא בבנימן: 19 נבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיכון מלך האמרי ונג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה וישראל ריבים כחול אשר על הים לרבות אקלים וشتים ושמחים: 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מוגשים מנוחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: 22 ויהיו לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמה: 23 עשרה בקר בראשים ועשרות בקר רעי ומאה צאן לבך מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: 24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתחפס ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלם היה לו מכל עברי מוסביב: 25 ישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גבנו ותחת הארץ

בר שמן כתית כה יון שלמה לחרם שנה בسنة :¹²
 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהו שלם בין
 חירם ובין שלמה ויכתרו ברית שנייהם :¹³ ויעל המלך
 שלמה מס מלך ישראל ויהי המס שלשים אלף איש :¹⁴
 וישלחם לבנונה שרתה אלףים בחדר חדש חליפות חדש יהו
 לבנון שנים חדשים בבתו ואדרנים על המס :¹⁵ ויהיו
 לשלהם שבטים אלף נשא סבל ושמנים אלף צב בהר :¹⁶
 בלבד משרי הנצבים לשלהם אשר על המלאכה שלשת
 אלפיים ושלש מאות הדרדים בעם העשום במלאכה :¹⁷
 ויצו המלך ויסעו אבני נדלות אבניים קרות לסדר הבית
 אבני נזיות :¹⁸ ויפסלו בני שלמה ובני חירם והגמלים
 וכינו העצים והאבנים לבנות הבית :

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה ל'את בני
 ישראל מארך מקרים בשנה הרביעית בהרש ז' והוא
 החדר השני למלך שלמה על ישראל ובן הבית ליהוה :
 וhabita אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה
 ארכו ועשרות רחבו ושלשים אמה קומתו :³ וזהו על
 פניו היכל הבית עשרים אמה ארכו על פניו רחוב הבית
 עשר באמה רחבו על פניו הבית :⁴ ויעש לבית חלוני
 שקים אטמים :⁵ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את
 קירות הבית סביב להיכל ולדברי ויעש צלעות סביב :⁶
 היצוע התהנתה המש באמה רחבה והתוינה שיש באמה
 רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגילות נתן
 בבית סביב חוצה לבתיו אחו בקירות הבית :⁷ והבית
 הבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל כל
 בROL לא נשמע בבית הבנתו :⁸ פתח הצלע התיכנה
 אל כתף הבית הימנית ובלולים יعلו על התיכנה וכן
 התיכנה אל השלשים :⁹ ויבן את הבית ייכלה ויספן את
 הבית גבים ושדרת בארזים :¹⁰ ויבן את היצוע על כל
 הבית חמיש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי ארזים :¹¹
 ויהיו דבר יהוה אל שלמה אמר :¹² הבית זהה אשר
 אתה בנה אם תליך בחקתי ואת משפטיי תעשה ושםרת
 את כל מצותי ללבת בהם והקמתי את דברי אתק אשר
 דברתاي אל רוד אבן :¹³ ושבתני בחורק בית נבון ישראל
 ולא עזב את עמי ישראל :¹⁴ ויבן שלמה את הבית
 ויכלה :¹⁵ ויבן את קירות הבית מביטה בצלעות ארזים
 מקרכע הבית עד קירות הספן צפה עז מבית ויצף את

קרקע הבית בצלעות ברושים :¹⁶ ויבן את עשרים אמה
 מירוחוי הבית בצלעות ארזים מן הקרכע עד הקורות
 ויבן לו מבית לדבריך לקדר הקדשים :¹⁷ וארבעים
 באמה היה הבית הוא החיכל לפני :¹⁸ וארו אל הבית
 פנימה מוקלעת פקעים ופטורי צרים הכל ארזו אין אבן
 נראת :¹⁹ ודבריך בתוך הבית מפנים הכנין לתנתן שם את
 ארון ברית יהוה :²⁰ ולפני הדבר עשרים אמה ארך
 ועשרים אמה רחב ועשורים אמה קומתו ויצפו זהב סנו^ר
 ויצף מזבח ארוז :²¹ ויצף שלמה את הבית מפנים זהב
 סנו^ר ויעבר בתרתוקות זהב לפני הדבר ויצפה זהב :²²
 ואת כל הבית צפה זהב עד הם כל הבית וכל המזבח
 אשר לדבריך צפה זהב :²³ ויעש בדבריך שני כרובים עצי
 שמן עשר אמות קומתו :²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת
 וחמש אמות כנף הכרוב השנייה עשר אמות מקומות כנפיו
 ועד קצוות כנפיו :²⁵ ווער באמה הכרוב השני מדה אחת
 וקציב אחד לשני הכרובים :²⁶ קומה הכרוב האחד עשר
 באמה וכן הכרוב השני :²⁷ ויתן את הכרובים בתוך
 הבית הפנימי וירשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד
 בקיר וכנף הכרוב השני נגע בקיר השני וכנפיים אל
 תוך הבית נגע כנף אל כנף :²⁸ ויצף את הכרובים
 ואת כל קירות הבית מסבך קלע מתוך מקלעות
 כרובים ותמרת ופטורי צרים מלפנים ולהיצן :²⁹ ואת
 קרכע הבית צפה זהב לפני המזבח ולהיצן :³⁰ ואת פתח
 הדבר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוודות חמישית :³²
 ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים
 ותמרות ופטורי צרים וצפה זהב על הכרובים ועל
 התמרות את זהב :³³ ויבן עשה לפתח החיכל מזוודות
 עצי שמן מאת רביעית :³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים
 שני צלעים הדרلت האחת גלילים ושני צלעים הדרلت
 השנייה גלילים :³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי צרים
 וצפה זהב מישר על המהקה :³⁶ ויבן את החצר הפנימית
 שלשה טורי גוויות וטור כורת ארזים :³⁷ בשנה הרביעית
 בול הוא החדש השמנינו כלה הבית לכל דבריו וכלל
 משפטו ויבנהו שבע שנים :

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את
 כל ביתו :² ויבן את בית יער הלבנון מה אמה ארכו

מלאכת העמודדים: 23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפטו עד שפטו עגל סכיב וחותם באמה קומתו וקוה שלשים באמה ייסב אותו סכיב: 24 ופקעים מתחה לשפטו סכיב סכבים אותו עשר באמה מוקפים את הים סכיב שני טורים הפקעים יציקות: 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועביו טפה ושפטו כמעשה שפט כס פרח ששון אלף בת יכיל: 27 ויעש את המכונות עשר נהשת ארבע באמה ארך המכוונה האחת ואربع באמה רחבה ושולש באמה קומתו: 28 וזה מעשה המכוונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכרכבים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לארויות ולבקר ליות מעשה מورد: 30 וארבעה אופני נהשת למכוונה האחת וסרי נהשת וארבעה פעתמו כהפתה להם מתחת לכיר הכתפה יצקות מעבר איש ליות: 31 ופיקוחו מבית לכתרת ומעליה באמה ופיקוחו עגל מעשה כן אמה וחצי האמה ונם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלוות: 32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכוונה וקומה האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגיביהם וחשקייהם וחסרים הכל מוצק: 34 וארבעה כהפות אל ארבע פנות המכוונה האחת מן המכוונה כהפהה: 35 ובראש המכוונה חצי האמה קומה עגל סכיב ועל ראש המכוונה ידרתיה ומסגרתיה ממנה: 36 ופתח על הלחת ידרתיה ועל ומסגרתיה כרכבים ארויות ותמרת כמער איש וליות סכיב: 37 כזאת עשה את עשר המכוונות מוצק אחד מדוד אחת קצב אחד לכלהנה: 38 וייש עשרה כירות נהשת ארבעים בתיכיל הכירור האחד ארבע באמה הכירור האחד כיר אוור על המכוונה האחת לעשר המכוונות: 39 ויתן את המכוונה חמיש על כתף הבית מימיין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדרמה ממול נגב: 40 וייש חירות את הכירות ואת הייעום ואת המורוקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שניים ונולת הכתרת אשר על ראש העמודדים שחים והשבות שתים לבסות את שתי נולת הכתרת אשר על ראש העמודדים: 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי וחמשים אמרה רחבו ושלשים אמרה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכברחות ארזים על העמודדים: 3 ווסף בארץ ממעל על הצלעת אשר על העמודדים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים רביעים שקר ומול מחוזה אל מחוזה שלש פעמיים: 6 ואת אלים העמודדים עשה חמשים אמרה ארכו ושלשים אמרה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספונ בארזו מהקרקע עד הקרכע: 8 וביבו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבנים יקירה כמדת נויות מגירות במנרה מבית ומחוון וממסד עד הטעפות ומחוון עד החצר הנдолה: 10 ומים אבנים יקרים אבנים נדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: 11 וממלعلا אבנים יקרים כמדות נויות וארצו: 12 ובחצר הנдолה סכיב שלשה טורים נויות וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הבנייתו ולאלים הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצרים: 14 בן איש אלמנה הוא ממתה נפתלי ואביו איש צרי חרש נהשת יימלא את הוכחה ואת התבינה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: 15 ויצר את שני העמודדים נהשת שמנה עשרה אמרה קומתו העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמרה ייסב את העמוד השני: 16 ושתי כתרת עשה להתק עלי הראש העמודים מצק נהשת חמיש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנייה: 17 שבכים מעשה שכבה גדרלים מעשה שרשות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנייה: 18 וייעש את העמודים ושני טורים סכיב על השכבה האחת לכטוט את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנייה: 19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכתרת על שני העמודים נס ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שכבה והרמנונים מאטים טרים סכיב על הכתרת השנייה: 21 ויקם את העמודיםalam ההייל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותמן

כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכנן בערפל: 13 בנה בגין בית זבל למלך שבחך עולמיים: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר: 16 מן היום אשר הוציאתי אותך עמי את ישראל ממצרים לא בחזרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיותשמי שם ואבהיר בדור להיות על עמי ישראל: 17 וזה עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנק היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשם: 20 ויקום יהוה אהת דבריו אשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: כאשר רבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לאaron אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמיים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ממועל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך הכהנים לפניו בכל לכם: 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום זה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכתר לך איש מלפני ישב על כסא ישראל ורק אם ישמרו בניך את דרכם לילכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי יאמן כי האמנים ישב אליהם על הארץ הנה השמיים ושמי השמי לא יכללוך אף כי הבית הזה אשר בנוי: 28 ובנית אל חפלה עבדך ועל תחנות יהוה אלהי לשמע אל הרנה ועל התפלה אשר עברך מחהפל לפני היום: 29 להיות עניך פתחות אל הבית הזה ליליה ויום אל המוקם אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבך אל המוקם הזה: 30 ושמעתה אל התנה עברך ועמך ישראל אשר יתפלל אל המוקם הזה ואתה השמע אל מקום שבתק אל השמיים ושמעתה וסלחת: 31 את אשר יתמא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובאה אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ועתה השמע השמיים

השבכות שני טורים רמנים לשכבה האחת לכוסות את שני גלות הכתרת אשר על פני העמודים: 43 ואת המכונות עשר ואת הכירות עשרה על המכונות: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעסים ואת המזרקות ואת כל הכלים האה� אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נשחת ממרט: 46 בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדרמה בין סכונות ובין צrather: 47 וכן שלמה את כל הכלים מרוב מדד לא נחקר משקל הנחתה: 48 וועש שלמה את כל הכלים אשר ביתי יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנדות חמיש מימין וחמש משמאול לפניו הדריך זהב סגור והפרח והנרת והמלחים זהב: 50 והספות והמוזמות והמורקות והכיפות והמחותות והב סגור והפתות לדളות הבית הפנימי לקדרים לדלתי הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אבי את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה:

8 או יקהל שלמה את זקנו ישראל את כל ראשי המטות נשאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויק halo אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החידש השבעי: 3 ויבאו כל זקנו ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل ויעלו את הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וככל עדת ישראל הנודדים עליו אותו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבריך הבית אל קדרים הקרים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדבר ולא יראו החוצה והוא שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הגה שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם מארץ מצרים: 10 ויהיו בצתה הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן

פשעו בך ונחתם לרוחמים לפני שבייהם ורחמים :⁵¹ כי עמק ונחלתו כהם אשר הוציאת ממצרים מותך כו
הברזיל :⁵² להיות עיניך פתחות אל תחנת עברך ואל
תחנת עמק ישראל לשמע אליויהם בכל קראם אלקיך :⁵³
כי אתה הבדלתם לך לנחלת מכל עמי הארץ כאשר
דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו ממצרים
אדני יהוה :⁵⁴ ויהי יכולות שלמה להחפלו אל יהוה את
כל החפלה והתחנה הזאת לכם מלפני מזבח יהוה מכרע
על ברכו וכפיו פרשות השמים :⁵⁵ ויעמד ויברך את כל
קהל ישראל קול נдол לאמור :⁵⁶ ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו וישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד
מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדך :⁵⁷ יהי
יהוה אלהינו עמו כאשר היה עם אבותינו אל יעבנו ואל
יטשנו :⁵⁸ להטוט לבבנו אליו לילכת בכל דרכיו ולשמר
מצותו וחקיו ומשבתו אשר צוה את אבותינו :⁵⁹ ויהי
דברי אלה אשר התחנתי לפני יהוה קרבנים אל יהוה
אלヒינו יומם ולילה לעשותות משפט עבדך ומושפט עמו
ישראל דבר יום ביוםיו :⁶⁰ למען דעת כל הימים אשר
יהוה הוא האלים אין עוד :⁶¹ ויהיה לבבכם שלם עם
יהוה אלהינו לילכת בחקיו ולשמר מצותו כיום הזה :⁶²
ומלך וכל ישראל עמו ובחום זבח לפני יהוה :⁶³ יזבח
שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה
המלך וככל בני ישראל :⁶⁴ ביום ההוא קדרש המלך את
תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה
ואת המנחה ואת חלביו השלמים כי מזבח הנחשת אשר
לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלביו
השלמים :⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההייא את החג וככל ישראל
עמו קהן גדול מלובוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה
אלヒינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום :⁶⁶
ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו
לאהלייהם שמחים וטוبي לב על כל הטובה אשר עשה
יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו :

9 ויהי יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חشك שלמה אשר חפץ לעשותות :² וירא
יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון :³
ויאמר יהוה אליו שמעתי את חפהך ואת תחנתך אשר

עשית ושפפת את עבדיך להרשייך רשות תחת דרכו
בראשו ולהצדיק צדיק לחת לוצדקו :³³ בנהני עמק
ישראל לפני איבך אשר יחתאו לך ושבו אלקיך והוו
את שמק והחפלו והתחננו אלקיך בבית הזה :³⁴ ואותה
האדמנה אשר נתת לאבותם :³⁵ בהצער שמים ולא יהיה
מטר כי יחתאו לך והחפלו אל המקום הזה והווota את
שמק ומהחמתם ישובון כי תעטם :³⁶ ואותה תשמע השמים
וסלחת לחטא עבדיך ועמק ישראל כי תורם את הדרכ
הטובה אשר ילכו בה ונחתה מטר על ארץ אשר נתה
לעמק לנחלת :³⁷ רעב כי יהיה בארץ כי יציר לו אייבו בארץ
שדפון ירkon ארבה חסיל כי יהיה כי יציר לו איibo בארץ
שערו כל גנע כל מחלת :³⁸ כל חפלה כל תחנה אשר
תהייה לכל האדם לכל עמק ישראל אשר ידרון איש גנע
לכבו ופרש כפיו אל הבית הזה :³⁹ ואותה תשמע השמים
מכון שבתק וסלחת ועשית ונחת לאיש ככל דרכו אשר
תדע את לבבו כי אתה ידעת לברך את לבב כל בני
האדם :⁴⁰ למען יראوك כל הימים אשר הם חיים על
פני האדמה אשר נתה לאבותינו :⁴¹ ונם אל הנכרי
אשר לא מעמק ישראל והוא מארך רוחקה למען
שמק :⁴² כי ישמעין את שמק הנдол ואת ירך החזקה
וזרעד הנטואה ובא מארץ רוחקה למן
תשמע השמים מכון שבתק ועשית ככל אשר יקרה אלקיך
הנכרי למען ידרון כל עמי הארץ את שמק ליראה אתך
כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית הזה אשר
בניתו :⁴⁴ כי יצא עמק למלחמה על איibo בדרכך אשר
תשלחם והחפלו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה
והבита אשר בניתו לשםך :⁴⁵ ושמעת השמים את תפלתם
ואת תחנותם ועשיתם משבטים :⁴⁶ כי יחתאו לך כי אין
אדם אשר לא יחתיא ואנפתם בס ונתחם לפני איבך ושבוט
шибיהם אל ארץ האיבר רוחקה או קרובה :⁴⁷ והשיבו אל
לבם באך אשר נשבו שם ושבו והתחננו אלקיך בארץ
шибיהם לאמור חטאו והעינו רשותנו :⁴⁸ ושבו אלקיך
בכל לבבם ובכל נשיהם בארץ איביכם אשר שבו אתם
והחפלו אלקיך דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר
אשר בחרת והביטה אשר בניתו לשםך :⁴⁹ ושמעת השמים
מכון שבתק את תפלתם ואת תחנותם ועשיתם משבטים :
50 וסלחת לעמק אשר יחתאו לך ולכל פשעתם אשר

המלחמה ועבדיו ושריו ושלשו ושרי רכבו ופרשיו :²³
אללה שריו הנצבים אשר על המלאכה לשלהם החמש
וחמש מאות הרדים בעם העשים במלוכה :²⁴ אך בת
פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה
את המלוא :²⁵ והעללה שלמה שלוש פעמים בשנה עולות
ושלמיום על המזבח אשר בנה ליהוה והקתר אתו אשר
לפני יהוה ושלם את הביתו :²⁶ ואני עשה המלך שלמה
בעציו נבר אשר את אלה על שפת ים סוף בארץ אדום :
וישלח חירם אני את עבדיו אנסי אניות ידעי הים עם
עבדיו שלמה :²⁷ ויבאו אופירה ויקחו מושם זהב ארבע
מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה :

10 ומלכת שבא שמעת את שם שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות :² ותבא ירושימה בחיל כבד מאד
גמלים נשים בשמיים זהב רב מאדר ואבן יקרה ותבא
אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה :³
וינדר לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן
המלך אשר לא הניד לה :⁴ ותרא מלכת שבא את כל
חכמת שלמה והביטה אשר בנה :⁵ ומוככל שלחנו ומושב
עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקייו וועלתו אשר
עללה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח :⁶ ותאמיר אל
המלך אמרה היה הדבר אשר שמעתי בארכיו על דבריך
ועל חכמתך :⁷ ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
ותראינה עני וננה לא הנדר לי החצי הוספה חכמה וטוב
אל השמואה אשר שמעתי :⁸ אשרי אנשיך אשרי עבדיך
אללה העמידים לפניו תמיד השמעים את חכמתך :⁹
וזו יהוה אליהיך ברוך אשר חפץ לך לחתך על כסא
ישראל באחבת יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך
לעשות משפט וצדקה :¹⁰ ותנתן למלך מהה ועשרים
ככר זהב ובשמיים הרבה מאדר ואבן יקרה לא בא כבשם
ההוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה :
וזו יונם חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר
עצי אלמנים הרבה מאדר ואבן יקרה :¹¹ וויעש המלך את
עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וככרות
ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נרא העד
היום הזה :¹² ווהמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל
חכחה אשר שאלת מלבד אשר נתן לה כיד המלך
שלמה ותפונ ותליך לארצה היא ועבדיה :¹³ ויהי משקל

התהננהה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנהה לשם
שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים :⁴
ואתה אם תליך לפני כאשר הלק דוד אביך בתם לבב
ובישר לעשות ככל אשר צויתיך חוקי ומשפטוי תשמר :⁵
וקמומי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר
דברתי על דוד אביך לא אמר לא יקרה לך איש מעל
כסא ישראל :⁶ אם שוב השבעון אתה ובנים מאחריו
ולא תשמדו מצותי קתתי אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחווים להם :⁷ וזה כרתי
את ישראל מעל פוי האדמה אשר נתתי להם ואת הבית
אשר הקדשתי לשמי אשלה מעל פוי והוא ישראל למשל
ולשונו בכל העמים :⁸ והבית הזה יהיה עליון כל
על עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה כהה
לאرض הזהות ולቤת הזה :⁹ ואמרו על אשר עזבו את יהוה
אליהם אשר הוציא את אתכם מארץ מצרים ויחזקו
באליהם אחרים וויתחו להם ויעבדם על כן הbia יהוה
עליהם את כל הרעה הזאת :¹⁰ ויהי מקנה עשרים שנה
אשר בנה שלמה את שני הbatis את בית יהוה ואת בית
המלך :¹¹ וזהים מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים
ובעצי ברושים ובוחב לכל חפצו או יתן המלך שלמה
לחרום עשרים עיר בארץ הגליל :¹² וויצא חירם מצר
לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעינויו :
וזו אמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחיו ויקרא
לهم ארץ כבול עד היום הזה :¹³ וישלח חירם מלך
מאה ועשרים ככר זהב :¹⁴ וזהה דבר המס אשר העלה
המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא
וاثר חומת ירושלים ואת חצר ואת מנדו ואת נור :¹⁵
פרעה מלך מצרים עלה וילכד את נור וישראל באש
וاثר הכנעני היישב בעיר הרן ויונגה שלחים לברתו אשת
שלמה :¹⁶ וזהן שלמה את נור ואת בית חרן תחתון :¹⁷
וاثר בעלת ואת תmor במדבר בארץ :¹⁸ ואת כל ערי
המוסכנות אשר היו לשלהם ואת ערי הרכב ואת ערי
הפרשים ואת חشك שלמה אשר חזק לבנות בירושלים
ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו :¹⁹ כל העם הנותר מן
האמרוי החתי הפלזי החווי והיבוסי אשר לא מבני ישראל
המה :²⁰ בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכולו
בני ישראל להחריהם ויעלם שלמה למס עבר עד היום
זהו :²¹ ובבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי

אחריו יהוה כדוד אביו: 7 או יבנה שלמה במה כמו ש
 שקע מואב בהר אשר על פni ירושם ולמלך שקע בני
 עמן: 8 ווכן עשה לכל נשי הנכירות מקטרות ומובחות
 לאלהיהם: 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו עם
 יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעים: 10 וצוה אליו
 על הדבר הזה לבתיו לכת אחרי אלהים אחרים ולא
 שמר את אשר צוה יהוה: 11 ויאמר יהוה לשלה מיען
 אשר הותה זאת עמק ולא שמרת בריתך וחתקי אשר
 צויתי לך קרע אקרע את הממלכה מעלייך ונתתיה
 לעבדך: 12 אך בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד
 בנק אקרענה: 13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבט
 אחד אתן לבنك למען דוד עבدي ולמען ירושם אשר
 בחחרתו: 14 ויקם יהוה שטן לשלה את הדר האדמי
 מזור המלך הוא באדים: 15 ויהי בחירות דוד את אדים
 בעלותו יואב שר הצבא לקבר את החללים ויקם כל זכר
 באדים: 16 כי שחת הדרים ישב שם יואב וכל ישראל
 עד הכרית כל זכר באדים: 17 וירבך אדר הוא ואנשים
 אדרמים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והגד נעד קרקטן:
 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עם מפארן
 ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם
 אמר לו וארצן לנו: 19 וימצא הדר חן בעני פרעה מادر
 ויתן לו אשה את אחותו אשתו תחפנס הגבירה: 20
 ותלד לו אחותה תחפנס את נבנת בנו ותנמלחו תחפנס
 בתוך בית פרעה והוא נבנת בית פרעה בתוך בני פרעה:
 21 והדר שמע במצרים כי שכבר דוד עם אבוחיו וכי מות
 יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואליך אל
 ארציו: 22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך
 מבקש לכת אל ארץך ויאמר לא כי שלח תשלחני:
 23 ויקם אדים לו שטן את רזון בן אלידי עד אשר ברה
 מאת הדרדר מלך צובה אנדריו: 24 ויקבע עליו אנשים
 ויהי שר גדור בהרגן דוד אתם וילכו דמשק ויישבו בה
 וימלכו בדמשק: 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה
 ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימליך על ארים: 26
 וירכבים בנבט אפרתוי מן הצרדה ושם אמו צורעה אשא
 אלמנה עבד לשלה וירם יד במלך: 27 וזה הדבר אשר
 דוד אביו: 28 והאיש ירכעם גבור חיל וירא שלמה את
 הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סבל בית

הזהב אשר בא לשלה מה שנאה אחת שיש מאות שנים
 ושש ככר זהב: 15 בלבד מאנשי הדרים ומסחר הרכלים
 וכל מלכי הארץ וughters הארץ: 16 ויעש המלך שלמה
 מאותים צנה זהב שחוטש ש_mAות זהב יעללה על הצנה
 האחת: 17 וושלש מאות מננים זהב שחוטש שלשת מננים והב
 יעללה על המגן האחת ויתנן המלך בית יער הלבנון:
 18 ויעש המלך כסא נדור ויצפה זהב מופז: 19 שה
 מעלה לכסה וראש עגל לכסה מאחריו יודת מזה ומזה
 אל מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הדורות: 20
 ושנים עשר ארויים עמדים שם על שוש המעלות מזה ומזה
 לא נעשה כן לכל מלכות: 21 וככל kali משקה המלך
 שלמה זהב וכל kali בית יער הלבנון וזה סגור אין
 כסף לנחש בימי שלמה למאומה: 22 כי אני תריש
 למלךabis עם אני הרים אחת לשלא שלוש תבוא אני
 תריש נשאת זהב וכסף שנחבים וקפים ותכאים: 23
 וירדל המלך לשלה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה:
 24 וכל הארץ מבקשים את פni שלמה לשמע את חכמו
 אשר נתן אלהים בלבו: 25 והנה מבאים איש מנהתו כל
 כסף וכל זכר ושלמות ונשך ובשמי סוסים ופרדסים
 דבר שנה בשנה: 26 ויאסף שלמה רכב ופרדסים וייח
 אלף וארבע מאות רכב וணים עשר אלף פרשים וייחם
 בערי הרכב עם המלך בירושלם: 27 ויתן המלך את
 הכסף בירושלים כאבני ואות הארזים נתן כשקמים אשר
 בשפלה לרַב: 28 ומוצאת הסוסים אשר לשלה ממצרים
 ומוקה סחרי המלך יקחו מוקה במוחיר: 29 ותעללה ותצא
 מרכבה מצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה
 וכן לכל מלכי החתים ולמלך אדים בידם יצאו:

11

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת
 פרעה מואביות עמנויות אדרמית צדנית חתית: 2 מן הגוים
 אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא
 יבואו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם
 דבק שלמה לאחבה: 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות
 ופלנשימים שלש מאות ויטו נשואות ליבו: 4 ויהי לעת זקנה
 שלמה נשוא הטו את לבבו אלהי אלהים אחרים ולא
 היה לבבו שלם עם יהוה אלהי לבבך דוד אביו: 5
 וילך שלמה אחרי עשרה אלחי צדנים ואחרי מלכים
 שקע עמנים: 6 ויעש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא

עמדים את פניו שלמה אביו בהיותו חיל אמר איך אתה נועצים להשיב את העם הזה דבר: ז' וידבר אליו לאמר אם היום תהייה עבר לעם הזה ועבדתם ונעניתם ודברת אליהם דברים טובים והוא לך עבדים כל הימים: 8 ויעוז את עצת הוקנים אשר יעצחו ווועץ את הדילדים אשר נדלו אותו אשר העמדים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיכ דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו: 10 וירבררו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר מה תאמר לעם הזה אשר דברו אלייך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו מה דברך אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסף עליכם אביך אסר אתכם בשוטים ואני אסיך בעקרבים: 12 ייבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמיר שוכן אליו ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעוב את עצת הוקנים אשר יעצחו: 14 וידבר אליהם עצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף עליכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני אסיך אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם דבר יהוה ביד אהיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמיר מה לנו חלק בדור ולא נחלה בגין יש לאלהיך ישראל עתה ראה ביתך דור וילך ישראל לאלהיו: 17 ובוני ישראל הישבים בערי יהודה ומלך עליהם רחבעם: 18 וישראל המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגנו כל ישראל בו אבן יומת והמלך עליהם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: 19 ויפשטו ישראל בבית דוד עד הדום הזה: 20 וידי שמע כל ישראל כי שב ירבעם וישראל ויקראו אותו אל העדה וימליך אותו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שב יהודה לבדו: 21 ויבאו רחבעם ירושלים ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלכות להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים אמר: 23 אמר אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: 6 ויעז המלך רחבעם את הוקנים אשר היו יוסף: 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אהיה השילני הנכיבא בדרכו והוא מהכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: 30 ויתפש אהיה בשלמה החדש אשר עלו ויקרעה שניים עשר קרעים: 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתקה לך את עשרה השבטים: 32 והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: 33 יען אשר עזובני וישתחו לעשתרת אלהי צדני לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בנו עמו ולא הלויכ בדרכי לעשות הישר בעני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל הממלכה מיד כי נשיא אשטע כל מי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אהו אשר שמר מצותי וחקתי: 35 ולקחו המלוכה מיד בנו ונתקה לך את עשרה השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל החיים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשוםשמי שם: 37 ואתך אקח מלכת בכל אשר תואה נפשך והיות מלך על ישראל: 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ושיטת הישר בעני לשמר חוקתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והיתה עמך ובניתך לך בית נאמן כאשר בניתך לדוד ונתקה לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל החיים: 40 ויבקש שלמה להמתה את ירבעם ויקם ירבעם וירבע מצרים אל שיק מלך מצרים וכי במצרים עד מות שלמה: 41 וייתר דבורי שלמה וכל אשר עשה וחכמו הלאם כתבים על ספר דברי שלמה: 42 והחומר אשר מלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אבתו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחיזו:

12 וילך רחבעם שם כי שכם בא כל ישראל להמלך אותו: 2 ויהי כשמיע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה אל רחבעם לאמר: 5 אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 6 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם:

הזה: ⁹ כי כן צוהarti בדבר יהוה לאמר לא תأكل לחם ולא תשתח מים ולא תשוכן בדרך אשר הולכת: ¹⁰ וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל כל: ¹¹ ובנכיא אחד זקן ישב בכבוד אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האללים היום בכבוד אל את הדברים אשר דבר אל המלך וספרום לאביהם: ¹² וידבר אליהם אביהם איז זה הדרך הלך ויראו בנו את הדרך אשר הלך איש האללים אשר בא מיהודה: ¹³ ויאמר אל בניו חשבו לי החמור ויחשבו לו החמור וירכב עליו: ¹⁴ וילך אחורי איש האללים וממצאו ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האללים אשר בא תחת האלה ויאמר אליו אחיך איש האללים ואכל לchrom: ¹⁵ ויאמר לאוكل לשוב אתך ולבואה אתך ולא אכל לchrom ולא אשתה אתך מים במקום הזה: ¹⁶ כי דבר אליו יודה לא תأكل לחם ולא תשתח שם מים לא תשוב ללבכת בדרך אשר הולכת בה: ¹⁷ ויאמר לו נם אני נביא כמוך ומלאך דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבחו אתך אל ביתך ויאכל לחם ווישת מים כחש לו: ¹⁸ וישב אתו ויאכל לחם בכבודו ווישת מים: ¹⁹ ויהי הם ישבים אל השלחן והיה דבר יהוה האל הנביא אשר השיבו: ²⁰ ויקרא אל איש האללים אשר בא מיהודה לאמר מה אמר יהוה עין כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוות אשר צור יהוה אלהיך: ²¹ ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך קבר אבותיך: ²² ויהי אחיך אכלו לחם ואחריו נבלתך אל קבר אבותיך: ²³ ויהי אחיך אכלו לחם ואחריו שתותיו ויחשב לו החמור לנבייא אשר השיבו: ²⁴ וילך וימצאחו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכתך בדרך והחמור עמד אצל אריה והאריה עמד אצל גובלתו: ²⁵ והנה אנשים עבריים יזראו את הנבללה משלכתך ואת האריה עמד אצל גובללה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא חזקן ישב בה: ²⁶ וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האללים הוא אשר מריה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו בדבר יהוה אשר דבר לו: ²⁷ וידבר אל בניו לאמר חשבו לי את החמור ויחשבו: ²⁸ וילך וימצא את נבלתו משלכתך בדרך והחמור והאריה עמדים אצל הנבללה לא אכל האריה את הנבללה ולא שבר את החמור: ²⁹ וישא הנביא את נבלת איש האללים וינהחו אל החמור וישיבתו ויבא אל עיר הנביא ולא תלחמן עם אחיכם בני ישראל שבו איש לבתו כי מאתו נהיה בדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללבכת בדבר יהוה: ³⁰ ויבן וירבעם את שם בחר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: ³¹ ויאמר וירבעם בלכו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: ³² אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בכבוד יהוה בירושלים ושב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרני ושבו אל רחבעם מלך יהודה: ³³ ויעזע המלך ויעש שני ענלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך יישראל אשר העלו מארץ מצרים: ³⁴ ווישם את אחד בכבוד אל ואת אחד נתן בדן: ³⁵ ויהי הדבר הזה לחטאתי וילכו העם לפני האחד עד דן: ³⁶ ווישע את בית במות ויעש כהנים מקומות העם אשר לא היו מבני לוי: ³⁷ ויעש וירבעם חן בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדר כהן אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בכבוד אל לזבח לעגילים אשר עשה והעמיד בכבוד אל את כהני הבמות אשר עשה: ³⁸ ויעל על המזבח אשר עשה בכבוד אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחודש עשר יומם לחדר אתו ווישח חן לבני ישראל ויעל על המזבח להתקטר:

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להתקטר: ¹ ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיזו שמו זבח עלייך את כהני הבמות המקתרים עלייך ועצמות אדם ישרפו עלייך: ² ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפרק הדרשן אשר עליו: ³ ויהי כשמי המלך את דבר איש האללים אשר קרא על המזבח בכבוד אל וישלח וירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשחו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכול להשובה אליו: ⁴ ויהי כשמי ומהזבח נקרע ושפך הדרשן מן המזבח כמושת אשר נתן איש האללים בדבר יהוה: ⁵ ויעזע המלך ויאמר אל איש האללים חל נא את פני יהוה אלהיך ותשבל בעדי ותשב ידי אליהם ויחל איש האללים את פני יהוה ותשב יד המלך אליהם ותהי כבראשנה: ⁶ וידבר המלך אל איש האללים באה את ביתה וסעדת ואתנה לך מחתה: ⁷ ויאמר איש האללים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום

ולהשמדת מלך פניו האדמתה:

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשותו קומי נא והשתנית ולא ידע כי אתי אשית ירבעם והלכת שללה הנה שם אהיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקרבים ובקבב דבש ובאת אלו הוא ייד לך מה יהוה לנער: 4 ותעש כן אשית ירבעם ותקם ותלך ולהתא ביטת אהיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עיניו מшибו: 5 ויהוה אמר אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: 6 ויהי כשמע אהיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר בא אשית ירבעם למה זה את מתנכרה ואני שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרו לירבעם כי אמר יהוה אלהי ישראל עין אשר הרימזיך מזוק העם ואתאנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרו עת הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר מצותיו ואשר הילך אחריו בכל לבבו לשעות רק הייש בעני: 9 ותרע לעשות מכל אשר הוי לפניו ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומוסכות להכעיסני ואתה השלcta אחרני גך: 10 لكن הני מביא עזר ועווב בישראל ובבריתו לירבעם משתין בקירות עזר ועווב בישראל ובבריתו אחריו בית ירבעם כאשר עבר הנילע עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עף השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לכוי לבייחך בבאה רגליך העירה ומטה הילך: 13 וספדו לו כל ישראל וקבריו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקיט יהוה לו מלך על ישראל אשר יכritis את בית ירבעם וזה

היום ומה נם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וורם מעבר לנهر יען אשר עשו את אשריהם ממעסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בניל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את יהוה: 17 ותקם אשית ירבעם ותלך ותבא תרצחה היא באה בסוף הבית והנער מת: 18 ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה הנביא: 19 יותר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 20 והחמים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו וימלך נרב בנו תחתיו: 21 ורחבם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלך ושבע שרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחור יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 וירוש יהודה הרע בעני יהוה וינקאו אותו מכל אשר עשו אביהם בחטאיהם אשר חטאו: 23 ויבנו נם המה להם במותם ומצבות ואśרים על כל נבעה נבאה ותחת כל עץ רענן: 24 וכן קדר היה בארץ עשו ככל החועבת הננים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 25 ויהי בשנה החמישית והיא אלהי יהוה מפני בני יהוה: 26 ויהי בשתנה החמישית למלך רחבעם עליה שחק מלך מצרים על ירושלים: 27 ויהי את אצורות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לך ויהי את כל מנגי הזהב אשר עשה שלמה: 28 וייש המלך רחבעם תח捉ת מנגי נחשת והפקיד על יד שריך הריצים השמורים פתח בית המלך: 29 ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישואם הריצים והשיבות אל תא הריצים: 30 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא מהה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 31 ומלחמת הדיטה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 32 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אביהם בנו תחתיו:

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בה אבישולם: 3 יולך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 4 כי למן דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר

החתיא את ישראל: 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר וכicho בעשא בגנותון אשר לפלשתים ונדר וככל ישראל צרים על גנותון: 28 וימתחו בעשא בשנה שלוש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 29 ויהי מלכו הכה את כל בית ירבעם לא השair כל נשמה לירבעם עד השמדתו בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: 30 על חטאיהם ירבעם אשר חטא ואשר החתיא את ישראל בкусו אשר הкусיס את יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הללו הם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 32 ומלחמה היהת בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 33 בשנה שלוש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה שעדרים וארכבע שנה: 34 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאיהם אשר החתיא את ישראל:

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנוי על בעשא לאמר: 2 עין אשר הרימותיך מן העפר ואתנק נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאיהם: 3 חנוי מבעיר אחרי בעשא ואחריו ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 4 המות לעשא בעיר איכלו הכלבים והמות לו בשדה יאלכל עופ השמים: 5 יותר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הללו הם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנוי הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעני יהוה להכעיסו במעשה ידו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בנו בעשא על ישראל בתרצה שנותים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר ממחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצת אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי זמרי וייחדו ובשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 11 ויהי מלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השair לו משתון בקירות נאלו ורעהו: 12 ווישמד זמרי את כל בית בעשא בדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא: 13 אל כל חטאיהם בעשא וחטאיהם אלה בנו אשר חטא ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14 יותר דברי אלה ומלך על ישראל שנותים: 15 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאיהם אשר

עשה דוד את היישר בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוורה החתי: 6 ומלחמה היהת בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אביהם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה ומלחמה היהת בין אביהם ובין רבעם: 8 וישכב אביהם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אסא בן תחתיו: 9 ובשנה עשרים לירבעם מלך ירבעם ומלך אסא מלך יהודה: 10 וארכבעים ואחת שנה ישראל מלך אסא מלך יהודה: 11 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הנגלים אשר עשו אבתו: 12 אסא השר בעני יהוה כדוד אביו: 13 ונומת מעתה אמו ויסרה מנכירה אשר עשתה מפלצתה לאשרה ויכרת אסא מפלצתה ושרף בנהל קדרון: 14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 15 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף זהב וככלים: 16 ומלחמה היהת בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרימה לבלה תה יצא יבא לאסא על יהודה ויבן את הרימה לבלה תה יצא יבא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהוב הנוגדים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך וויתנים ביד עבדיו וישראל המלך אסא אל בדרכן בן טברמן בן חזון מלך ארם היישב בדמשק לאמר: 19 ברית בין ובינך בין אביו ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף ויעלה מעלי: 20 ווישמע בן הדר אל המלך אסא וישראל את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עין ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל נגרות על כל ארץ נפתלי: 21 ויהי כשמי בעשא ויחדღל מבנות את הרימה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אבני הרימה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בם המלך אסא את נבע בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל נברתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה רק לעת זקתו חלה את רגליו: 24 ווישכב אסא עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט ונדר בון ירבעם מלך על ישראל בשנה שתים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנותים: 25 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאיהם אשר

17 ויאמר אלהי יהו התחשי מותשי נלעד אל אחאב כי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השניהם האלה טול ומטר כי אם לפני דבריו: **2** ויהי דבר יהוה אליו אמר: **3** לך מודה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כריית אשר על פני הירדן: **4** והיה מהנהל תשתה ואת העربים צויתו לכלכלך שם: **5** וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כריית אשר על פני הירדן: **6** והעربים מבאים לו לחם ובשר בקר וללחם ובשר בערב ומון הנהל ישתה: **7** ויהי מקץ ימים ויבש הנהל כי לא היה נשם בארכן: **8** ויהי דבר יהוה אליו לאמור: **9** קום לך צרפתה אשר לצדון וישבת שם הנה צויתו שם שאה אלמנה לכלכלך: **10** ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם שאה אלמנה מקשחת עצים ויקרא אליה ויאמר קח נא לי מעט מים בכלי ואשתה: **11** ותולך לקחת ויקרא אליה ויאמר לך נא לי פת לחם בידך: **12** ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמלה בכד ומעת שמן בצפתה והנני מקשחת שניים עצים ובאתיו ועשיתיה לו ולبني ואכלתנו ומנתנו: **13** ויאמר אלהי יהו אל תראי בא עשי בדברך אך עשי לי מושע ונעה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: **14** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמלה לאחכלה וצפתה השמן לא החסר עד יום תתן יהוה נשם על פני האדמה: **15** ותולך ותעשה דבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: **16** כד הקמלה לא כלחה וצפתה השמן לא חסר דבר יהוה אשר דבר ביד אליו: **17** ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשא בעלת הבית יהוי חלי זוק מאר עד אשר לא נותרה בו נשמה: **18** ותאמר אל אליו את עני ולהמו את בני: איש האלים באת אליו לוחcir את עני ולהמו את בני: **19** ויאמר אלהי יהו תנוי לאי את בנק ויקחטו מזיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם ווישכבהו על מטהו: **20** ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: **21** ויתמרד על הילד שלש פעומים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי נשב נפש הילד הזה על קרבו: **22** ווישמע יהוה בקהל אליו ותשב נפש הילד על קרבו ויהי: **23** ויקח אלהי את הילד וירדתו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אלהי ראי חיו בנק: **24** ותאמր האשא אל אליו עתה זה ודעתינו כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפרק אמת:

עשה הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **15** ובשנה עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי ים בתרצתה והעם חנים על נבותון אשר לפלשתים: **16** ווישמע העם התנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל אה עמרי שר צבא על ישראל מגבתון ויצרו על תרצה: **18** ויהי כראות ישראל עמו מגבתון ויבא אל ארמנון בית המלך וישראל עליו את בית מלך באש וימת: **19** על חטאתי אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה לכת בריך ורבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: **20** ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **21** או יחולק העם ישראל לחצי הארץ העם היה אחורי חבני בן נינת להמליכו והחצי אחריו עמרי: **22** ויהזק העם אשר אחורי עמרי את העם אשר אחורי תבני בן נינת וימת חבני ומלך עמרי: **23** ובשנה שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: **24** ויקן את ההר שמרון מאר שמר בכלדים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדרני ההר שמרון: **25** ויעשה עמרי הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו: **26** וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתי אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **27** ויתר דברי עמרי אשר עשה גבורתו אשר עשה הלאם הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **28** ושכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: **29** ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנה שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה: **30** ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה מכל אשר לפניו: **31** ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח האשא איזבל בת אتابעל מלך צידנים וילך ויעבר את הבעל ושומרון: **32** וויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה לשכע את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר במשמרון: **33** ויעש אחאב את האשאה וווסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: **34** ובימייו בנה חיאל בית האלי את יריחא באכרים בכרכו סדה ובשגב צערו ציב דלהיה דבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

מאות וחמשים איש: 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפה האחד וננההו ושימו על העצים ואש לא ישמו ואני עשה את הפה האחד נתתי על העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלחיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר יענה באש הוא האלים ואש לא אשים: 25 ואמור אליו לנבאי הבעל העם ויאמרו טוב הדבר: 26 ואמור אליו לבני הבעל בחרו לכם הפה האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלחיכם ואש לא תשימו: 27 ויקחו את הפה אשר נתן להם ויעשו וקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענוו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: 28 ויהיו בצהרים וויהל בהם אלהיו ויאמר קראו בקהל גدول כי אלחים הוא כי שיחoci שג לו וכי דרך לו אויל יישן הו ואיך: 29 ויקראו בקהל גדור ויתנדדו כמשפטם בחרכות וברוחמים עד שפק דם עליהם: 30 ויהיו עבר הצהרים וויהל בהם עלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 31 ויאמר אלהו לכל העם גשו אליו וונשו כל העם אליו וירפאה את ישראל כי היהוה החורים: 32 ויקח אלהו שתים עשרה אבני מזבח יהוה מזבחם: 33 ויעשה את האבנים מזבח בשם יהוה ישראל כי היהוה שמק: 34 ויבונה את האבנים מזבח בשם יהוה יעש תעלת כביה סאתים ורע סביב למזבח: 35 ויעדר במספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר אשר עשה ביהו ונתה את הפה וישם על העצים: 36 ויהיו בעלות מלאו ארבעה כדמים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שננו וינשנו ויאמר שלשו וישראל: 37 וילכד המים סביב למזבח נגנו את התעללה מלא מים: 38 ויהיו בעלות המנחה וינש אלהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובבריך עשית את כל הדברים האלה: 39 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה אלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: 40 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעללה לחכה: 41 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלים יהוה הוא האלים: 42 ויאמר אלהו להם תפשו את נבאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשים ווירדם אלהו אל נחל קישון וישחתם שם: 43 ויאמר אלהו לאחאב עליה אכל ושתה כי קול המון הגשם: 44 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואלהו עליה אל ראש הכרמל ויגהר ארציה וישם פניו בין ברכו: 45 ויאמר

שלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אליו להראות אל אחאב והרعب חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה יראה את יהוה מאר: 4 ויהי בהכרית איזבל את נבאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחבאים חמשים איש במערה וככלכם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעני המים ואל כל הנחלים אויל נמצא חצר ונחיה סוס ופרד וללא נכירות מהבהמה: 6 ויחללקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הילך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו: 7 ויהי עבדיו בדרך והנה אליו לקראותו ויכרתו וויפל על פניו ויאמר אתה זה אדני אלהו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדני הנה אלהו: 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן תא עבדך ביד אחאב להמותני: 10 כי יהוה אלהיך אם ישנו וنمולכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביעת את הממלכה ואת הגוי כי לא מצאך: 11 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה אלהו: 12 והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אלהו: 13 הלא הנדר לאחאב ולא מצאך ותרני עבדך ירא את יהוה מנעריו: 14 וועתה אתה לאדני את אלהו והרני: 15 ויאמר אלהו זו יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראת אלהו: 16 וילך עבדיו לקראת אחאב ווינד לו וילך אחאב לקראת אלהו: 17 ויהי כראות אחאב את אלהו ויאמר אחאב אלהי אתה וזה עך ישראל: 18 ויאמר לא עכרת את מזות יהוה ותלך אחורי אתה ובית אחיך בעזבכם את מזות יהוה ותלך אחורי הבעליים: 19 וועתה שלח קבץ אליו את כל ישראל אל הכרמל ואת נבאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונבאי האשרה ארבע מאות אלף שלחן איזבל: 20 וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנבאים אל הר הכרמל: 21 וינש אלהו אל כל העם ויאמר עד מותי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלים ילכו אחוריו ואם הבעל ילכו אחוריו ולא ענו העם אותו דבר: 22 ויאמר אלהו אל העם אני נותרת נבאי ליהוה לבדי ונבאי הבעל ארבע

המשח לנכיה תחתיק : 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימיה והוא והנמלט מחרב יהוא ימות אלישע : 18 והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל הברכים אשר לא כרע לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו : 19 וילך משם וממצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו יושליך אדרתו אליו : 20 ויוב את הבקר וירץ אחריו ואמר אשה נא לאבי ולامي ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך : 21 וישב מאחריו ווקח את צמד הבקר יזבחו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו יקים וילך אחריו יושרתו :

20 ובן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל ויוצר על שמרון וילחם בה : 2 וישלח מלכים אל אחאב מלך ישראל העירה : 3 ויאמר לו כי אמר בן הדר כספק וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם : 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדרכך אדני המלך לך אני וכל אשר לי : 5 וישבו המלכים יאמרו כה אמר בן הדר לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספק וזהבך ונשיך ובניך לי תתן : 6 כי אם כתה מחר אשלה את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתך עבדיך והיה כל מהמד ענייך ישימו בידם ולחקו : 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקנינו הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אליו לנש ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממןנו : 8 ויאמרו אליו כי הזקנין וכל העם אל המשמע ולוא תאהבה : 9 ויאמר למלךי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה עשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלכים ישבחו דבר : 10 וישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשן לי אלהים וכח ויספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגנלי : 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלך הנר כמנפתה : 12 ויהי כשמיעת את הדבר הזה והוא שתה הוא ומלכים בסכונות יאמר אל עבדיו שמו וישמו על העיר : 13 והנה נביא אחד נש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כי אמר יהוה בידך היום וידעת כי אני יהוה : 14 ויאמר אחאב במני ויאמר כי אמר יהוה בנעדי שרי המדינות ויאמר את חזאל למלך על ארם : 15 ואות יהוא בן נמי תמשח מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מabler מחוליה

אל גערו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעומים : 14 ויהי בשביעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עליה מים ויאמר עליה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשים : 15 ויהי עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבים ורוח ויהי נשים נדול וירכב אחאב וילך יורעאליה : 16 ויד יהוה היה אל אליו והוא ושנס מתינו וירץ לפניו אחאב עד באכח יורעאליה :

19 וניד אחאב לאייזבל את כל אשר עשה אליו והוא כל אשר הרנו את כל הנכאים בחרב : 2 ותשלח אייזבל מלך אל אליו לאמיר כי יעשה אליהם וכח ויספן כי CUT מהר אשום את נפשך נפשך אחד מהם : 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באර שבע אשר להודה ונינה את גערו שם : 4 ויהוא הלהך במדבר דרך ים ויבא וישב תחת רתם אחת ווישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאכתי : 5 וירושב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלך נגע בו ויאמר לו קום אcolon : 6 ויבט והנה מראותיו ענת רצפים וצפתה מים ואכל ווישת ווישב וושבכ : 7 וישב מלך יהוה שנית וגענו בו ויאמר קום אכל כי רב ממק הדרך : 8 ויקם ויאכל ווישת ווילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד היר האלים חרב : 9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו : 10 ויאמר קנאanti להוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מובהתיך הרסו ואת נביאיך הרנו בחרב ואטור אני לבדי וויבקשו את נפשי לקחתה : 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדולה וחוזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעם יהוה : 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דמנה דקה : 13 ויהי כשמי אליהם וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליהם קול ויאמר מה לך פה אליהם : 14 ויאמר קנאanti להוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מובהתיך הרסו ואת נביאיך הרנו בחרב ואטור אני לבדי וויבקשו את נפשי לקחתה : 15 ויאמר יהוה אליהם לך שוב לדרכך מדבורה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם : 16 ואות יהוא בן נמי תמשח מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מabler מחוליה

הmericבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לך אב מאת אביך אשיב והוציאות תשים לך בדמשק כאשר שם אבך שומרון ואני בברית אשליך ויכרת לו ברית וישלחתו: 35 ואיש אחד מבני הנכאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכנוי נא וימאן האיש להכתבו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה תנך הולך מאטתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאחו האריה ויכחו: 37 וימצא איש אחר ויאמר הכנוי נא ויכחו האיש הכה ופצע: 38 וילך הנכיא ויעמד למלך על הדרכך ותחפש באפר על עינויו: 39 והוא המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עברך יצא בקרבת המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל: 40 והוא עברך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 ומהרי ויסר את האפר מעל עינויו ויכר אותו מלך ישראל כי מהנאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמרק תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וועף ויבא שמרונה:

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר ביירעאל אצל היכל אהאב מלך שמרון: 2 וידבר אהאב אל נבות לאמר תהنا לך את כרםך יהי לי לנו ידק כי הוא קרוב אצל ביתך ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממן אם טוב בעיניך אהנה לך כסף מהירות זה: 3 ויאמר נבות אל אהאב חלילה לי מותה מתתי את נחלת אבתי לך: 4 ויבא אהאב אל ביתו סר וועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותינו יושכב על מתחו ויסב את פניו ולא אכל לחם: 5 ותבא אליו איזבל אשטו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואני אכל לחם: 6 וידבר אליה כי אדרבר אל נבות היורעאלי ואמר לו תהנה לך את כרם בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשטו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לך אני אתן לך את כרם נבות היורעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אהאב ותחתם בחתמו ותשלה הספרים אל הזקונים ואל החרים אשר בעיר היישבים את נבות: 9 ותכתב

המדיינות וייהו מאותים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפיים: 16 ויצאו בצררים ובן הדר שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עוז אתו: 17 ויצאו געריו שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדר וינידו לו לאמר אנשים יצאו משלtron: 18 ויאמר אם לשולם יצאו תפטע חיים ואם נער שרי המדינות והחול אשר אחריהם: 20 וכיו איש אישו וונסו ארם וירדפן ישראל וימלט בן הדר מלך ארם על סוס ופרשם: 21 ויצא מלך ישראל ייך את הסוס ואת הרכב והכה בארכם מכח גדרלה: 22 ויגש הנכיא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזוק ודעת וראה את אשר העשה כי לחשובת השנה מלך ארם עליה עלה עלה: 23 ועבדיו מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממננו ואולם נלחם אתם במשור אם לא נחוק מהם: 24 ואת הדר הוה עשה הסר המלכים איש מקומו ושים פחות תחתיהם: 25 אתה תמנה לך חיל בחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב קרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחוק מהם וישמע לקלים ויעש כן: 26 ויהי לחשובת השנה ויפקר בן הדר את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: 27 ובני ישראל התקדרו וככללו וילכו לקראותם ויהנו בני ישראל ננדם כ שני חשפי עזים וארכם מלאו את הארץ: 28 ויגש איש האלים ואמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הוה בידך וידעתם כי אני יהוה: 29 ויהנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השבעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מהא אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתניינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אלי יהיה את נשך: 32 ויחגנו שקים במתנייהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחי נפשיו ויאמר העודנו כי אהי הוא: 33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר בא קחחו ויצא אליו בן הדר ויעלה עלי

בسفורים לאמור קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:
 10 והושבו שנים אנשים בני בלביל ננדו ויעדחו לאמר
 ברכת אליהם ומלך והוציאו וסקלהו וימת: 11 ווישעו
 אנשי עירו הוקנים והחרים אשר היישבים בעירו כאשר
 שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה
 אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13
 ויבאו שני האנשים בני בלביל ווישבו ננדו ויעדחו אנו
 הבילען את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אלהים
 ומלך ויז Achao מוחין לעיר ויסקלחו באבנום וימת: 14
 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 וויש עשו
 איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום
 רש את כרם נבות היודעלאי אשר מאן לחת לך בכסף
 כי אין נבות חיו כי מת: 16 וויש עשו אחאב כי מות נבות
 ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היודעלאי לרשתו: 17
 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד
 ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון תננה בכרם
 נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודרברת אליו לאמר כי
 אמר יהוה הרצחת וים ירשת ודרברת אליו לאמר כי
 אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילכו
 הכלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליהו
 המזאני أبي ויאמר מצאתי עין החמברך לששות הרע
 בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחדריך
 והכרתי לאחאב מושתין בקירות ועוזר ועוזב בישראל: 22
 נתתי את ביתך כבית ירכעם בן נבט וככית בעשה בן
 אחיה אל הкус אשר הкусת ותחתה את ישראל: 23 ונם
 לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 והמת בשדה יأكلו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב
 אשר החמבר לששות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו
 איזבל אשתו: 26 וויתבע מאד לכלכת אחורי הנגללים ככל
 אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27
 ויהי כשם עחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם
 שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר
 יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב
 מלפני עין כי נגע מפני לא אבי הרעה ביוםיו בימי בנו
 לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במאלה:
 20 ויאמר יהוה מי יפתחה את אחאב ויעל ויפל ברמות
 גלעד ויאמר זה בכח זה אמר בכח: 21 וויצא הרוח ויעמוד
 לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במאלה: 22

בספרים לאמור קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:
 ברכת אליהם ומלך והוציאו וסקלהו וימת: 11 ווישעו
 אנשי עירו הוקנים והחרים אשר היישבים בעירו כאשר
 שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה
 אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13
 ויבאו שני האנשים בני בלביל ווישבו ננדו ויעדחו אנו
 הבילען את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אלהים
 ומלך ויז Achao מוחין לעיר ויסקלחו באבנום וימת: 14
 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 וויש עשו
 איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום
 רש את כרם נבות היודעלאי אשר מאן לחת לך בכסף
 כי אין נבות חיו כי מת: 16 וויש עשו אחאב כי מות נבות
 ויקם אחאב לרסת אל כרם נבות היודעלאי לרשתו: 17
 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד
 ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון תננה בכרם
 נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודרברת אליו לאמר כי
 אמר יהוה הרצחת וים ירשת ודרברת אליו לאמר כי
 אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילכו
 הכלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליהו
 המזאני أبي ויאמר מצאתי עין החמברך לששות הרע
 בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחדריך
 והכרתי לאחאב מושתין בקירות ועוזר ועוזב בישראל: 22
 נתתי את ביתך כבית ירכעם בן נבט וככית בעשה בן
 אחיה אל הкус אשר הкусת ותחתה את ישראל: 23 ונם
 לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יأكلו הכלבים
 והמת בשדה יأكلו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב
 אשר החמבר לששות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו
 איזבל אשתו: 26 וויתבע מאד לכלכת אחורי הנגללים ככל
 אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27
 ויהי כשם עחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם
 שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר
 יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב
 מלפני עין כי נגע מפני לא אבי הרעה ביוםיו בימי בנו
 אבי הרעה על ביתו:

דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 46 ויתר הקדר אשר נשאר בימי אסא ابوו בעיר מן הארץ: 47 ומלך אין בארץ נצב מלך: 48 יהושפט עשר שנים תזרקיוו בן גנעה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מתי לדבר אותך: 25 ויאמר מיכיהו זריך יושבן נביה אללה והוא דבר עלייך: 24 ונשען על כל נביהך אללה והוא דבר עלייך: 26 והנץ ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בהדר להחבה: 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבתו אל אמר שיר מלך יהושפט עם אהוביו ויקבר עם אהוביו בעיר דוד אביו ומלך יהודה בנו תחתיו: 51 אהוביו בן אהוב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט עד בא שלום: 28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמי כלם: 29 ויעל מלך ישראל ליהושפט מלך יהודה רמת גלעד: 30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט החחש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ותחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: 31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמור לא תלחמו את קطن ואת גדול כי אם את מלך ישראל לברדו: 32 ויהיו קראות שרי הרכב את יהושפט ומה הוא אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט: 33 ויהיו קראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאהרו: 34 ויאש משך בקש לתמו ויכה את מלך ישראל בין הרכבים ובין השרים ויאמר לדרכו הפק ידק והוציאני מן המהנה כי החליטי: 35 ותעללה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב: 36 ויעבר הרנה במחנהocab המשל לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: 38 ווישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחציו כדבר יהוה אשר דבר: 39 ויתר דברי אהוב וכל אשר עשה ובית השין אשר בנה וככל הערים אשר בנה הללו הם כתובים בספר דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אהוב עם אהוביו ומלך אהוביו בנו תחתיו: 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלך ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים שם אמו עזובה בת שלחיו: 43 וילך בכל דרך אסא ابوו לא סר ממנה לעשות הייש בעני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות: 44 וישראל יהושפט עם מלך ישראל: 45 ויתר

מלכים ב

עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמותו: 17 וימת דבר
יהוה אשר דבר אליו יומלך יהודם התחוו בשנת שתים
לייירום בן יוחשפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: 18
ויתר דבריו אחיזיו אשר עשה הלוא המה כתובים על
ספר דברי הימים למלך ישראל:

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמים וילך
אליהם ואלישע מן הגלל: 2 ויאמר אליהם אל אלישע שב
נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע כי יהוה
וחי נפשך אם אעוזב וירדו בית אל: 3 ויצאו בני הנביאים
אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לך את אדריך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעת
חחו: 4 ויאמר לו אליו אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני וריחו ויאמר חי יהוה וחוי נפשך אם אעוזב ויבאו
יריחו: 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדריך מעל
ראשך ויאמר גם אני ידעת חחו: 6 ויאמר לו אליו
שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחוי
נפשך אם אעוזב וילכו שניהם: 7 וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מנדר מרוחק ושניהם עמדו על
הירדן: 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכח את המים
ויחציו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: 9 ויהי כעברים
אליהם אמר אל אלישעשאל מה עשה לך בטרם אלקה
עמך ויאמר אלישע והוא נא פישים ברוחך אל: 10
ויאמר הקשิต לשאול אם תראה את לך מאתך יהי
לך כן ואם אין לא יהיה: 11 ויהי המה הלכים הלוק
ודבר והנה רכבב אש וסוסי אש ויפורדו בין שנייהם ויעל
אליהם בסערה השמים: 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי
אבי רכב ישראלי ופרשיו ולא ראה עוד ויחזק בבדנו
ויקרעם לשנים קרעים: 13 וירם את אדרת אליהם אשר
נפלה מעלייו ישב ויימעד על שפת הירדן: 14 ויקח את
אדרת אליהם אשר נפלה מעלייו ויכח את המים ויחציו
אהיה יהוה אלהי אלהי אף הוא ויכח את המים ויחציו
הנה והנה וי עבר אלישע: 15 ויראהו בני הנביאים אשר
ביריחו מנדר ונחה רוח אליהם על אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו לו ארצה: 16 ויאמרו אליו הנה נא יש
את עבדיך החמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדרכך פן נשאו רוח יהוה וישלכטו באחד ההרים או

1 ויפשע מוואב בישראל אחרי מות אחאב: 2 ויפל
אהזהה بعد השבכה בעליתו אשר בשרמון ויחל וישלה
מלאים ויאמר אלהם לכדו דרשו בבעל זובוב אלהי
עקרון אם אהיה מחלי זה: 3 ומלאך יהוה דבר אל
אליה התשבי קום עליה לקרהת מלאכי מלך שמרון
ורבר אליהם המבלתי אין אליהם בישראל אתם הלבטים
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון: 4 ולכן כה אמר יהוה
המשה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך
אליה: 5 וישבו המלאים אליו ויאמר אלהם מה זה
שבתם: 6 ויאמרו אליו איש עליה לקרהתנו ויאמר אלהי
לכדו שבו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
כה אמר יהוה המבלתי אין אלהם בישראל אתה שלח
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון لكن המשה אשר עליית
שם לא תרד ממנה כי מות תמות: 7 וידבר אלהם מה
משפט האיש אשר עליה לקרהתכם וידבר אליהם את
הדברים האלה: 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואзор
עור אзор במתניינו ויאמר אלהי התשבי הו: 9 וישלה
אליהם שר החמשים והמשו ויעל אליו והנה ישב על הראש
ההר וידבר אליו איש האלים המלך דבר דדה: 10
ויענה אלהי וידבר אל שר החמשים ואם איש האלים אני
תרד אש מן השמים ותأكل אתך ואת המשיך ותרד אש
מן השמים ותأكل אתו ואת המשיך: 11 וווען אלהי וידבר אליהם
כה אמר המלך מהרה דדה: 12 וווען אלהי וידבר אליהם
אם איש האלים אני תרד אש מן השמים ותأكل אתך
 ואת המשיך ותרד אש מן השמים מן האלים ותאכל אתו
וישוב וישלה שר החמשים שלשים ו חמישיו
ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לננד
אליהם ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נא
נפשו ונפש עבדיך אלה החמשים בעיניך: 14 הנה ירדה
אסמן החמשים ותאכל את שני שריה החמשים הראשונים
ואת חמישיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: 15 וידבר מלאך
יהוה אל אלהי רד אותו אל הירא מפני ויקם וירד
אותו אל המלך: 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר
שלחת מלאים לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון המבלתי
אין אלהם בישראל לדרש בדברו لكن המשה אשר

אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה למת אותם ביד מואב: ¹⁴ ויאמר אלישע כי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני והושפט מלך יהודה אני נשא אם אביך אלך ואם ארך: ¹⁵ ועתה קחו לי מנין והוא כנגן המנגן ותהי עליון יד יהוה: ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחלה הזה נבים נבים: ¹⁷ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו נשם והנחלת הוה מלא מים ושתיTEM אתם ומKENIM ובמהתכם: ¹⁸ ונקל זאת בעני יהוה ונתן את מואב בידכם: ¹⁹ והכיתם כל עיר מבצר וככל עיר מבוחר וככל עץ טוב תפילו וככל מעוני מים שתסתמו וככל החלקה הטובה תacaktו באבניהם: ²⁰ ויהיו בברק כעלוות המנהה והנה מים באים מדרך אודם ותמלא הארץ את המים: ²¹ וככל מואב שמעו כי על המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל גנר חנרה ומעלה ויעמדו על הנבול: ²² וישכימו בברק והشمש זרחה על הרים ויראו מואב מננד את הרים אדרמים כדם: ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים וכיço איש את רעהו ועתה לשכל מואב: ²⁴ ויבאו אל מhana ישראלי ויקמו ישראלי ויכו את מואב ויינסו מפניהם ויבו בה והכotta את מואב: ²⁵ וההערדים יחרסו וככל החלקה טובה ישליך איש אבנו ומלאה וככל מעין מים יסתמו וככל עץ טוב יפללו עד השair אבניה בקרirs ויסבו הקלעים ויכוחה: ²⁶ וירא מלך מואב כי חזק ממננו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אודם ולא יכול: ²⁷ ויקח את בני הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלה עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעלייו ויבשו הארץ:

4 **ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע** **לאמר עברך איש מות אתה ידעת כי עברך היה ירא את יהוה והנשנה בא ללקחת את שני ילדי לו לעבדים:** ² **ויאמר אליה אלישע מה עשה לך גנדי לי מה יש לכיכ בית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן:** ³ **ויאמר לכיכ שאליך לך כלים מן החוץ מאות כל שכני כלים רקים אל תטעיטי:** ⁴ **ובאמת וסגרת הדלת בעדר ובعد ב尼克 יצתקת על כל הכלים האלה והמלא תשיעי:** ⁵ **ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדר ובعد בניתה הם מנשים אליה והיא מצתקת:** ⁶ **ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביי אביך ואל נבאי**

באהת הגיאות ויאמר לא תשלחו: ⁷ **ויפצרו בו עד בשום שלחו וישלחו חומשים איש ויקשו שלשה ימים ולא מצאו:** ⁸ **וישבו אליו והוא יש ביריחו ויאמר אליהם הללו אמרתי אליכם אל תלכו:** ⁹ **ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדרני דאה והמים רעים והארץ משכלה:** ¹⁰ **ויאמר קחו לי צלחות חדשה ושימו שםמלח ויקחו אליו:** ¹¹ **ויצא אל מוצאים הימים וישליך שםמלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה שם עוד מות ומשכלה:** ¹² **וירפה המים עד היום הזה כברבר אלישע אשר דבר:** ¹³ **ויעל שם בית אל והוא עלה בדרך ונערם קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח:** ¹⁴ **ויבן אחריו ויראמ ויקללם בשם יהוה והצאה שרים דברים מן העיר ותבענה מהם ארבעים ושני ילדים:** ¹⁵

וילך ממש אל הר הכרמל ומהם שב שמרון:

3 **ויהודם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך שטים עשרה שנה:** ¹ **ויעשה הרע בעני יהוה רך לא כאבוי וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו:** ² **רך בחטאות ירבעם בן נבט החטא את ישראל לא סדר ממנה:** ³ **ומיישע מלך מואב היה נך והшиб למך ישראל מהאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר:** ⁴ **ויהי כמוות אחאב ויפשע מלך מואב בנמלך ישראל:** ⁵ **ויצא המלך הורם ביום ההוא משמרון ופקד את כל ישראל:** ⁶ **וילך ישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלךathi אל מואב למלחמה ויאמר עלה כמוני כמוך כעמי עמוק כסוסיך:** ⁷ **ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך דבר אודם:** ⁸ **וילך מלך ישראל וממלך יהודה וממלך אודם ויסבו דרך שבעה ימים ולא היה מים למחנה ולבחמה אשר ברגנליהם:** ⁹ **ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אתם ביד מואב:** ¹⁰ **ויאמר יהושפט האין פהنبي ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אלהו:** ¹¹ **ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט מלך אודם:** ¹² **ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביי אביך ואל נבאי**

הנער חי יהוה וחוי נפשך אםஆזובך ויקם וילך אחריה:
 31 ונגהו עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער
 ואין קול ואין קשב וישב לקראותו וניד לו לאמר לאקיין
 הנער: 32 ויבא אלישע הביטה והנה הנער מות משכב על
 מטהו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שנייהם ויתפלל אל
 יהוה: 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועינו
 על עינו וכפיו על כפו וינגר עלייו ויחם בשד הילד: 35
 וישב וילך בכיתה אחת הנה ואחת הנה ויעל וינגר עלייו
 ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עינו: 36
 ויקרא אל נגחו ויאמר קרא אל השנימית הזאת ויקרא
 ותבאו אליו ויאמר שא' בך: 37 ותבא ותפלל על רגליו
 ותשתחוו ארצה ותשא את בנה ותצא: 38 ואליישע שב
 הגליל והרבב בארץ ובני הנכאים ישבים לפניו ויאמר
 לנערו שפת הסיר הנדולח ובשל נזיד לבני הנכאים:
 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא נפן שדה
 וילקט ממנו פקעת שדה מלא בנדו ויבא ויפלא אל סיר
 הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם
 מהnid והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלים ולא
 יכול לאכל: 41 ויאמר וקחו כמה וישליך אל הסיר ויאמר
 צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא
 מבעל שלשה ויבא לאיש האלים لهم בכורים עשרים
 לחם שערים וכרמל בצללו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43
 ויאמר משותו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
 ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והוור: 44 ויתן לפניהם
 ויאכלו וויתרו בדבר יהוה:

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נдол לפני אדניו
 נשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לאرم והאיש היה
 גיבור חיל מצרע: 2 ואדם יצאו נודדים וישבו מארץ
 ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת עמן: 3 ותאמר אל
 נברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון או יאסף
 אותו מצרעתו: 4 ויבא וניד לאדניו לאמור כזאת וכזאת
 דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם
 לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידיו
 עשר ככריכי סכך וששת אלפיים והב ועשר חליפות בגדים:
 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמור ועתה כבוא הספר
 זה אליך הנה שלחתך אליך את נעמן עבדך ואספהו
 מצרעתו: 7 ויהי בקרא מלך ישראל את הספר ויקרע

בנה הגישה אליו עוד kali ויאמר אלה אין עוד kali ויעד
 המשמן: 7 ותבא ותנד לאיש האלים ויאמר לך מカリ את
 השמן ושלמי את נשיכי ואת ניכוי תחי בנותך: 8 ויהי
 היום ויעבר אלישע אל שום שם אלקל להם: 9
 לאכל לחם ויהי מדי עברו סיר שמה לאכל לחם:
 ותאמר אל אישת הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש הוא
 עבר עליינו תמיד: 10 מעשה נא עליית קויד קשנה ונשים לו
 שם מטה ושלחן וכסא ומונרה והוא בכאו אלינו יסור
 שמה: 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב
 שמה: 12 ויאמר אל נחוי נערו קרא לשוניות הזאת ויקרא
 לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדה
 אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לךishi לדבר
 לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אני
 ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר ניחוח אבל בן
 אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
 בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כתעתיה אתי חבקת בן
 ותאמר אל אדרני איש האלים אל החוכם בשפחך: 17
 ותחר האשה ותולד בן למועד הזה כתעתיה אשר דבר
 אליה אלישע: 18 וינדרל הילד ויהי היום ויצא אל אביו
 אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראש ראי ויאמר אל
 הנער שאדו אל אמו: 20 יושאחו ויבאהו אל אמו וישב על
 בריכה עד הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על מטה
 איש האלים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישת
 הארץ שלהה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות
 וארכזה עד איש האלים ואשובה: 23 ויאמר מודע אתי
 הлечתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום:
 24 ותחכש האتون ותאמר אל נערה נהג וילך אל תעוצר
 לי לדרכ כי אם אמרתי לך: 25 ותולך ותבאו אל איש
 האלים אל הר הכרמל ויהי בראות איש האלים אתה
 מננד ויאמר אל ניחוי נערו הנה השוניות הללו: 26 עתה
 רוץ נא לקראתה ואמיר לה השלום לך השלום לאיש
 השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלים
 אל ההר ותחזק ברגלו ויגש ניחוי להדרפה ויאמר איש
 האלים הרפה לה כי נפשה מרעה לה ויהוה העלים ממני
 ולא הניד לך: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדרני הלא
 אמרתי לך תשלחה אתי: 29 ויאמר לניחוי חגר מתניך וכח
 משענתי בידך וילך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברך
 איש לא תענו ושם משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם

לא הילך עבדך אנה ואנה: ²⁶ ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפך איש מעל מרכבותיו לקראך העת לקחת את הכסף ולקחת בנדים וויתם וכרמים וצאן ובקר ועבים ושפחות: ²⁷ וצרצה נעמון תדבק בך ובורעך לעולם ויצא מלפנינו מצרע כלשנו:

6 **ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניו צר ממן:** ² נלכה נא עד היירדן ונכח מה שמי איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לנו: ³ **ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך:** ⁴ וילך אתם ויבאו היירדן וינרו העצים: ⁵ ויהיו האחד מפל הקורה ואת הברזול נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדרני והוא שאל: ⁶ **ויאמר איש האלים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עין וישליך שם ויצף הברזול:** ⁷ **ויאמר הרם לך וישלח ידו ווקחתו:** ⁸ **וממלך ארם היה נלחם בישראל וייעז אל עבריו לאמר אל מקום פלני אלמוני תחנתי:** ⁹ **וישלח איש האלים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום זהה כי שם ארם נחתיים:** ¹⁰ **וישלח מלך ישראל אל המוקם אשר אמר לו איש האלים והזהירה ונשמר שם לאחת ולא שתים:** ¹¹ **וישעיר לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הללו תנידו לי מי משלנו אל מלך ישראל:** ¹² **ויאמר אחד מעבדיו לוא אדרני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכובך:** ¹³ **ויאמר לכוראו איך הוא ואשלח ואקחחו וינגד לו לאמר הנה ברתן:** ¹⁴ **וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר:** ¹⁵ **וישכם משרת איש האלים لكم ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר גערו אליו אהה אדרני איך נעשה:** ¹⁶ **ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתה מאשר אותך:** ¹⁷ **ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פkeh נאת עניינו ויראה ויפkeh יהוה את עני הנער וירא והנה התר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע:** ¹⁸ **וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר לך נא את הגני הזה בסנורים ויכם בסנורים כדרבר אלישע:** ¹⁹ **ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכט אחרי ואליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אתם שמרונה:** ²⁰ **ויהי כבאים שמרון ויאמר אלישע יהוה פkeh בעדריו ויאמר אל אדרנו ויאמר אליו אלישע מאן חוו ויאמר**

בגדריו ויאמר האלים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אליו לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מהאה הוא לאי: ²¹ **ויהי כשהם אלישע איש האלים כי קרע מלך ישראל את בנדייו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בנדייך יבא נא אליו וידע כי יש נביא בישראל:** ²² **ויבא נעמון בסוסו וברכבבו ויעמד פתח הבית לאלשע:** ²³ **וישלח אליו אלישע מלך לאמר לך וטהר:** ²⁴ **ויקצף נעמון פעים בירדן וישב בשרך לך וטהר:** ²⁵ **ויאמר הנה אמרתי אליו יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהי והניף ידו אל המקום ואסף המצרע:** ²⁶ **הלא טוב אבנה ופרפר נהרות دمشق מכל מימי ישראל הלא ארוחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה:** ²⁷ **וינשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גודל הנביא דבר אליך הלו תעשה ואפכ כי אמר אליך רחץ וטהר:** ²⁸ **וירד ויטבל בירדן שבע פעמים בדבר איש האלים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר:** ²⁹ **וישב אל איש האלים הוא וכל מונחיו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא רעתני כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאות עבדך:** ³⁰ **ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אכח ויפצץ בו ללחחת וימאן:** ³¹ **ויאמר נעמון ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא עשה עוד עבדך עליה וזכה לאלהים אחרים כי אם ליהוה:** ³² **לדבר זה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדרני בית רמן להשתוחות שמה והוא נשען על ידי והשתחוויות בית רמן בהשתחוויות בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:** ³³ **ויאמר לו לך לשללים וילך מאתו כברת ארץ:** ³⁴ **ויאמר ניחזו נער אלישע איש האלים הנה חשך אדרני את נעמון הארמי הזה מתקת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחורי ולקחתי מאות מאמונה:** ³⁵ **וירקף ניחזו אחרי נעמון ויראה נעמון רץ אחורי ויפל מעלה המרכבה לקראתו ויאמר השלום:** ³⁶ **ויאמר שלום אדרני שלתני לאמר הנה עתה זה בא או אליו שני נערדים מהר אפרים מבני הנביאים תננה נא להם ככר כסף ושתי חליפות בנדים:** ³⁷ **ויאמר נעמון הואל לך ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטמים ושתי חליפות בנדים ויתן אל שני נערדים וישאו לפניו:** ³⁸ **ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו:** ³⁹ **והוא בא ויעמד אל אדרנו ויאמר אליו אלישע מאן חוו ויאמר**

קצת מהנה ארם והנה אין שם איש : 6 ואדרני השמיע את מהנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גודל ויאמרו איש אל אחים הנה שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החטים ואת מלכי מצרים לבוא עליינו : 7 ויקומו וננסו בנסף ויעזבו את האלהיהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המהנה כאשר היא וננסו אל נפשם : 8 ויבאו המצריים האלה עד קצת המהנה ויבאו אל אלה אחד ואכלו וישטו ויבאו אל שם כספ וזהב ובגדים וילכו וויטנו וישבו ויבאו אל אלה אחר ויאשו שם וילכו וויטנו : 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יום בשירה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבוקר ומצאו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך : 10 ויבאו וירקרו אל שער העיר וינדו להם לאמר באנו אל מהנה ארם והנה אין שם איש וקהל אדם כי אם חסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה : 11 ויקרא השערם ונידו בית המלך פנימה : 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אינידה נא לכם את אשר עשו לנו אנשים ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המהנה להחבה בהשראה לאמר כי יצאו מן העיר ונחפשים חיים ואל העיר נבא : 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ושלחה ונרא : 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחריו מהנה ארם לאמר לךו וראו : 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדים וכליים אשר השילכו ארם בהחפות וישבו המלכים ונידו למלך : 16 ויצא העם ויוציא מהנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסתאות שעדרים בשקל כדבר יהוה : 17 והמלך הפקיד את השלישי אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אליו : 18 ויהי כדבר איש האלים אל המלך לאמר סאותים שעדרים בשקל וסתאה סלת בשקל היה כעה מחר בשער שמרון : 19 ויען השלישי את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמיים היה כדבר זהה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם לא תأكل : 20 ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת :

את עני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתקוק שמרון : 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראשו אותם האכה אכה כי : 22 ויאמר לא תהה האשר שבית בחרבך ובקשך אתה מכח שם לחם ומים לפניהם ואכלו וישתו וילכו אל ארניתם : 23 ויכרה להם כרה גודלה ויאכלו וישטו וישלחם וילכו אל ארניתם ולא יספו עוד גודרי ארם לבוא בארץ ישראל : 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מהנהו ויעל ויצר על שמרון : 25 ויהי רעב גודל בשמרון והנה צרים עליה עד היות הראש חמוץ בשמנים כסף ורבע הקב חרויים בחמזה כסף : 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צקה אליו לאמר הוושעה אדרני המלך : 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושעך המן תגרן או מנ דיקב : 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמיר האשח הזאת אמרה אליו תני את בך ונאלנו היום ואת בני נאכל מחר : 29 ונכשל את בני ונאלחו ואליך ביום האחר תני את בך ונאלנו ותחבא את בנה : 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשח ויקרע את בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית : 31 ויאמר כי יעשה לי אלהים וכח יוסף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו הום : 32 ואלישע ישב בבתו וזקניהם ישבים אותו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים הראים כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלך סגור הדלת ולחצחים אותו בדלת הלוּ קול רגלי אדרני אחריו : 33 עordon מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הדרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד :

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כי אמר יהוה כתעת מחר סאה סלת בשקל וסתאות שעדרים בשקל בשער שמרון : 2 ויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמיים היה כדבר זהה ויאמר הנכה ראה בעניך ומשם לא תأكل : 3 וארכבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו : 4 אם אמרנו נבוא העיר והרعب בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלת אל מהנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימירנו ומתנו : 5 ויקומו וננס לבוא אל מהנה ארם ויבאו עד

לבניו כל הימים: 20 בימיו פשע אדרם מתחת יד יהודת וימלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעריה וכל הרכב עמו והוא הקם לילה וכיה את אדרם הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאחליו: 22 ויפשע אדרם מתחת יד הרכב וינס העם לאחליו: יר יהודת עד היום הוא תפשע לבנה בעת ההיא: 23 יותר דברי יורם וכל אשר עשה הללו הם כתובים בספר דברי הימים למלך יהודה: 24 וישכн יורם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ומלך אחזיו בנו תחתיו: 25 בשנת שתיים עשרה שנה לירום בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיו בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתיים שנה אחזיו במלךו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמר עתליהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה בכית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם ברמת גלעד ויקו ארמים את יורם: 29 וישב יורם המלך להתרפא בירושלים מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב בירושלים כי חלה הוא:

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניתיך וקח פר השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת והקמו מזון אדו והבאת אותו חדר בחדר: 3 וליקת פר השמן ויצקת על ראש ואומרת כה אמר יהוה משיחתך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנבער הנביא רמת גלעד: 5 זיבא והנה שרוי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלו ויאמר אליך השר: 6 ויקם זיבא הביתה ויצק השמן אל ראשיו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משיחך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב אנדיך ונקמתו דמי עברי הנביאים ודמי כל עברי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקירות עזוז ועוזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כביה וירבעם בן נבט וככיתה בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק ירושאל ואון קבר ופתח הדלת וינס: 11 וזהו יצא אל עברי אדניו ויאמר לו השלום מדורע בא המשגעה זה אליך ויאמר אליהם

קומי ולכי אני וביתך וגורי באשר תנורי כי קרא יהוה לרעב ונם בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש בדבר איש האלים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצתה שבע שנים ותש האשה מארץ פלשתים והצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: 4 ווהמלך מדבר אל נחזי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל הנגדות אשר עשה אלישע: 5 וייה הוא מספר למלך את אשר היה את המת והנה האשה אשר היה את בנה צעקה אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר היה אלישע: 6 ויאשא המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבאות השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וניד לו לאמר בא איש האלים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלים ודרשת את יהוה מאותו לאמור האחיה מהלי זה: 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וככל טוב דמשק משא ארבעים נמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בך בין הדר מלך ארם שלחני לך לאמר האחיה מהלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה תהיה והראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלים: 12 ויאמר חזאל מדורע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר העשה לבני ישראל רעה מצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תחרג ועליהם הרטש והרתויהם תבקע: 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי עשה הדרבר הנдол הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתק מלך על ארם: 14 וילך מאה אלישע זיבא אל אדני ויאמר לו מה אמר לך אלישע זיבא אל אדני ויאמר לך אלישע זיבא אל אדני כי היה תהיה: 15 ויהי מחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימות וימלך חזאל תהיו: 16 ובשנת חמיש לירום בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודת מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודת: 17 ובן שלשים ושתיים שנה היה במלכו ומשנה שנה מלך בירושלם: 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היהת לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: 19 וללא אבה יהוה להשתוו את יהודת למנע דוד עברו כאשר אמר לו לחתת לו ניר

אהזיה על יהודה: ³⁰ ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה והשם בפק ענינה ותויבת את ראהה ותשיקף بعد החלון: ³¹ ויהוא בא בשער ותאמר השלום ומרי הרגן אדרנו: ³² רישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סדרים: ³³ ויאמר שמתהו וישטמהו וו מודמה היא: ³⁵ וילכו לקבירה ולא מצאו בה כי אם הנגללה והרגלים וכפות הידים: ³⁶ וישבו ונירדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביר עבדו אל יהו התשבי לא אמר בחלק יזרעאל אכלו המכבים אתبشر איזבל: ³⁷ והיה נבלת איזבל כדמן על פיו השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמר זאת איזבל:

10 ולאחאב שבעים בנים בשמرون ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שריו יזרעאל הוקנים ואל האמנים אחאב לא אמר: ¹² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדנים ואתכם הרכוב והסוסים ועיר מבצר והנסק: ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדנים ושותם על כסא אביו והחלתו על בית אדנים: ⁴ ויראו מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: ⁵ וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והוקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבריך אנחנו וככל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה: ⁶ ויכתב אליהם ספר שניית לאמר אם לי אתם ולקלוי אתם שמעים קחו את ראשינו בני אדנים ובאו אליו כתעת מהר יזרעאלה ובוני המלך שבעים איש את נדל' העיר מגדלים אותם: ⁷ וייחי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך ויחתחו שבעים איש וישמו את ראשיהם ברודדים וישלחו אליו יזרעאלה: ⁸ ויבא המלך וינד לו לאמר הביאו הראש בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ⁹ ויהי בברק ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם תהא אני קשתי על אדרני ואחרנהו ומוי הכה את כל אלה: ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אהאב ויהודה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליו: ¹¹ ויך יהוא את כל הנשארים לבית אהאב ביזרעאל וכל נדליו ומידעיו וכחנוי עד בלתי השادر לו שריד: ¹² ויקם ויבא וילך שמרון הוא

אתם ידעתם את האיש ואת שיו: ¹³ ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כיאת וכיאת אמר אליו לאמר כי אמר בה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: ¹³ ווימהרו ויקחו איש בןדו מלך יהודה: ¹⁴ וויקשר יהוא בן יהושפט בן נמי אל יורם מלך ארם: ¹⁵ וושב יהודם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכינים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם כל יצא פליט מן העיר לлечת לניד ביזרעאל: ¹⁶ וירכב יהוא וילך יזרעאל כי יורם שכש שמה ואهزיה מלך יהודה ירד לראות את יורם: ¹⁷ והצפה עמד על המנדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בכאו ויאמר שפעת אני ראה והוא יזרום

כח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: ¹⁸ וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כי אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו וינד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כי אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו: ²⁰ וינד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנגן כמנגן יהוא בן נמי כי בשגעון יונגן: ²¹ ויאמר יהודם אסר ויאסר רכבו ויצא יהודם מלך יזרעאל ואهزיה מלך יהודה איש ברכובו ויצאו לקראת יהוא וימצאו בחלקת נבות היזרעאלי: ²² ויהי כראות יהודם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפייה הרבהם: ²³ ויהפוך יהודם ידיו וניס ויאמר אל אהוזיה מרמה אהזה: ²⁴ ויהוא מלא ידו בקש וירק את יהודם בין זרעו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ²⁵ ויאמר אל בדרכו שלשה שא השלבתו בחלקת שדה נבות הדיזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחריי אהאב אביו ויהודה נשא עליו את המשא זהה: ²⁶ אם לא את דמי נבות ואת דמי בני ראיתיames נאם יהוה ושלהתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלבתו בחלקה בדבר יהוה: ²⁷ נאם יהוה ועתה שא השלבתו בחלקה כדבר יהוה: ²⁸ ואهزיה מלך יהודה ראה וניס דרך בית גן וירדף אחריו יהוא ויאמר נס אותו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וניס מגדו וימת שם: ²⁹ וירכבו אטו עבדיו ירושמה ויקברו אותו בקברתו עם אביהם בעיר דוד: ²⁹ ובשנת אחת עשרה שנה לירום בן אחאב מלך

בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מורה המשמש את כל ארץ הגלעד הנדר והראובני והמנש מעדר עשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וככל נברותה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבותיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יהואחו בנו החתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל שעדרים ושמנה שנה בשמרון:

11 ועתליה אם אחיזתו וראתה כי מות בנה ותקם וחابر את כל זرع הממלכה: 2 ותחק יהושע בת המלך יורם אחיזתו אחיזתו את יואש בן אחיזה ותגנב אותו מתחך בני המלך הממותתים אותו ואת מניקתו בחדר המטאות ויסתרו אותו מפני עתליהו ולא הומרה: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא ש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהודיע ויקח את שריה המאיות לכרי ולרצים ויבא אותם אליו בבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בביית יהוה וירא אתם את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר העשון השלשית מכם בא השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתיה יהודות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 ויהקפתם על המלך סביב איש וכלייו בידו והבא אל השדרות ימת והו אתה המלך בצתתו ובכervo: 9 וייעשו שריה המאיות ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודיע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 וויעמדו הרצים איש וכלייו בידו מכתר הביתה הימנית עד כתף הביתה השמאלית לモבח ולבית על המלך סביב: 12 וויצא את בן המלך ויתן לעליו את הנור ואת העדרות וימלכו אותו וימשחו ויכו כף ויאמרו יהוי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עומד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצרות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרה קשר קשר: 15 ויצו יהודיע הכהן את שריה המאיות פקדיו החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת ישראל את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצוץ

ביה עקר הרעים בדרך: 13 ויהוא מצא את אחיו אחיזתו מליך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחוי אחיזתו אנחנו ונרד לשлом בני המלך ובני הגבירה: 14 ויאמר תפושים חיים ויתפושים חיים וישחטום אל בור בית עקר ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראותו ויבורכו ויאמר אליו הייש את לבך יש כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש שיש תננה את יידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לך את ראה בקנאותי ליהוה וירכבו אותו ברכבו: 17 ויבא שמרון וירק את כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמידו לדבר יהוה אשר דבר אל אליו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבר את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביא הבעל כל עבדיו וכל כהנו קראו אליו איש אל יפקד כי זבח נדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יהוה והוא עשה בעקבה למען האביר את עברי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצירה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל וילא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה להפה: 22 ויאמר לאשר על המלחתה הוצאה לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא יהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעברי יהוה כי אם עברי הבעל לבדים: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שננים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידים נפשו תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לדצים ולשלשים באו הcomes איש אל יצא ויכום לפני חרב וישליך הרצים והשלשים וילכדו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מזבחות בית הבעל וישרפו: 27 וויתזו את מזבחה הבעל וויתזו את בית הבעל ווישמהו למחראות עד היום: 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל: 29 רק חטאיהם ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם ענלי הזחב אשר בית אל ואשר ברן: 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות היישר בעניינו ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללבת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאיהם ורבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצוץ

הכسف המובא בית יהוה: 14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקוקו בו את בית יהוה: 15 ולא ייחסבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לחת לשדי המלאכה כי באמנה הם עושים: 16 כסף אשם וכסף חטאota לא יוכא בית יהוה לכחניהם יהו: 17 או יעלה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה ושם חזאל פניו לעלות על ירושלים: 18 ויהח יהוא מלך יהודה את כל הקדושים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחויהו אבוחיו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזחוב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים: 19 יותר דברי יואש וכל אשר עשה הלוואם כחובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא יהודד סלא: 21 ווועבד בן שמעת ויהוועבד בן שמר עבדיו הכהנו יומת ויקברו אותו עם אבוחיו בעיר דוד וימליך אמץיה בנו תחתיו:

13 בשנת עשרים ושלש שנה ליהוא בן אחיזיה מלך יהודה מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע שרה שנה: 2 ויועש הרע בעני יהוה וילך אחר חטא ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: 4 ויהיל יהואחו את פני יהוה ושמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: 5 וויתן יהוה לישראל מושיע וצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם כהמול שלשים: 6 אך לא סרו מחותאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הילך גומ האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר יהואחו עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכוב ועשרה אלפיים רגלי כי אבדם מלך ארם ויטעם כעד לדר: 8 יותר דברי יהואחו וכל אשר עשה ונBORתו הלוואם כחובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 וישכב יהואחו עם אבוחיו ויקברחו בשמרון וימליך יהוא בנו תחתיו: 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליהוא מלך יהודה מלך יהוא בן יהואחו על ישראל בשמרון ששרה שנה: 11 ויועשה הרע בעני יהוה לא סר מכל חטא ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הילך: 12 יותר דברי יואש וכל אשר עשה ונBORתו אשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הלוואם כחובים על ספר דברי

והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותמתה שם: 17 ויבורת יהודע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ותצהו את צלמו שברו היטוב ואת מתן כהן הבעל מזבחתו והרנו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויהח את שריה המאות ואת הכרוי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישmach כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהואש במלך:

12 בשנה שביע ליהוא מלך יהואש ורבעים שנה מלך בירושלים ושם אמר צביה מבאар שביע: 2 ווועש יהואש הייש בעני יהוה כל פניו אשר הורחו יהודע חבדון: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות: 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדושים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלת על לב איש להביא בית יהוה: 5 יקחו להם הכהנים איש מאות מכרכו והם יחווקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדך: 6 ויהי בשנה עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חוקן הכהנים את בדק הבית: 7 ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדורע אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכרכיכם כי לבודק הבית תנתנו: 8 וויאטו הכהנים לבתקי קחת כסף מאות העם ולבתקי חוק את בדתו וויתן אותו אצל המזבח בימיין בכוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שMRI הסק את כל הכסף המובא בית יהוה: 10 ויהי קראותם כי רב הסק בארון ויעל ספר המלך והכהן הנדרול יצירנו וימנו את הסק הנמצא בית יהוה: 11 ונתנו את הסק המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה וויציאו להרשי העז ולבני העשימים בית יהוה: 12 ולנדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מהצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 13 אך לא יעשה בית יהוה ספota כסף מזמורות מזרקות חצירות כל כלי זהב וכלי כסף מן

יהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאַמְرָה לְכָה נָתְרָא פְנִים : 9 וַיֹּשֶׁלֶח
יוֹחָשָׁן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לְאַמְרָה הַחַווֹ
אֲשֶׁר בְּלִבְנָו שְׁלָחָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלִבְנָו לְאַמְרָה תְּנָה
אֲתָה בַּתְּךָ לְבִנְיָה לְאָשָׁה וְתַעֲבֶר חִוָּת הַשְׁדָה אֲשֶׁר בְּלִבְנָו
וְתַרְמֵס אֶת הַחַווֹ : 10 הַכָּה הַכִּוֹת אֶת אָדוֹם וְנַשְּׁאֵךְ לְבָקָר
הַכְּבָד וְשָׁב בְּבִיטָךְ וְלִמְהַתְגָּרָה בְּרֻעָה וְנוֹפְלָתָה אֲתָה
וַיְהִוָּה עַמְךָ : 11 וְלֹא שָׁמֵעַ אַמְצִיחוּ וַיַּעַל יוֹחָשָׁן מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְוַתָּרָא פְנִים הָאָהָרָן וְאַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית
שְׁמֵשׁ אֲשֶׁר לְיְהוּדָה : 12 וַיַּגְּנַף יוֹחָשָׁן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵן
אִישׁ לְאַהֲלָו : 13 וְאֶת אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בֶן יוֹחָשָׁן
בֶן אַחֲזִיָּהוּ תִּפְשֶׁר יוֹחָשָׁן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שְׁמֵשׁ וְיַבָּא
יְרוֹשָׁלָם וַיַּפְרַץ בְּחוֹמָת יְרוֹשָׁלָם בַּשְׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר
הַפְּנֵה אֶרְבָּעָה מְאוֹת אַמְתָּה : 14 וְלִקְחָתָא כָּל הַזְּבָב וְהַכְּסָפָר
וְאֶת כָּל הַכְּלִים הַנִּמְצָאים בֵּית יְהוָה וּבְאַצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאֶת בְּנֵי הַחֲעָרָבָות וְיִשְׁבֶּן שְׁמַרוֹנָה : 15 וַיַּתְּרַדֵּבְרֵי יוֹחָשָׁן
אֲשֶׁר עָשָׁה וְגַבְרוֹתוֹ וְאֲשֶׁר נַלְחַם עַם אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
הַלָּא הַם כְּתוּבִים עַל סְפַר דְּבָרֵי הַיּוֹםִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל :
16 וַיַּשְׁכַּב יוֹחָשָׁן עַם אַבְתָּיו וַיַּקְרֵב בְּשִׁמְרוֹן עַם מֶלֶכִי
יִשְׂרָאֵל וְיַמְלֵךְ יְרִבּוּם בֶּן תְּחִתְיוֹ : 17 וַיַּחַי אַמְצִיחוּ בֶן
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יוֹחָשָׁן בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ
יְרוֹשָׁלָם עַל שְׁלֹשָׁה עַשְׂרָה שָׁנָה : 18 וַיַּתְּרַדֵּבְרֵי יוֹחָשָׁן
הַם כְּתוּבִים עַל סְפַר דְּבָרֵי הַיּוֹםִים לְמֶלֶךְ יְהוּדָה : 19
וַיַּקְרְבוּ עַלְיוֹן קַשְׁר בַּיְרוֹשָׁלָם וַיְנַסֵּל כִּישָׁה וַיַּלְחֹזֵן
לְכִישָׁה וַיְמַתֵּה שָׁם : 20 וַיַּשְׁאַל אֶת עַל הַסּוּסִים וַיַּקְרֵב
בַּיְרוֹשָׁלָם עַם אַבְתָּיו בָּעִיר דָּוד : 21 וַיַּקְחֵה כָּל עַם יְהוּדָה
אֲתָא עֹזְרָה וְהָוָא בָּן שְׁעַרְתָּה שָׁנָה וַיַּמְלֵכוּ אֶת תְּחִתָּה
אַבְיוֹ אַמְצִיחוּ : 22 הָוָא בָנָה אֶת אַיָּלָת וַיַּשְׁבַּת לְיְהוּדָה
אַחֲרֵי שַׁכְּבַת הַמֶּלֶךְ עַם אַבְתָּיו : 23 בְּשִׁנְתָּה חַמְשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה
לְאַמְצִיחוּ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְרִבּוּם בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן אֶרְבָּעָה שָׁנָה : 24 וַיַּעֲשֵׂה הַרְעָב בְּעַנִּי
יְהֹוָה לְאָסָר מְכֻל חַטֹּאת יְרִבּוּם בֶן נְבַט אֲשֶׁר הַחֲטִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל : 25 הָוָא חִשְׁבֵּת אֶת גּוֹלִי יִשְׂרָאֵל מְלָבָא חַמְתָּה
עַד יָם הַעֲרָבָה כְּדָבָר יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָבַר בַּיד
עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן אַמְתִּי הַנְּבִיא אֲשֶׁר מַנְתַּחַפֵּר : 26 כִּי רָאָה
יְהֹוָה אֶת עַנִּי יִשְׂרָאֵל מְרֹהָה מָאָד וְאֶפְסָעָצָר וְאֶפְסָעָזָב
וְאַיִן עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל : 27 וְלֹא דָבָר יְהֹוָה לְמַחְות אֲתָה שָׁם
יִשְׂרָאֵל מִחְחַת הַשְׁמִים וְוֹשִׁיעַם בַּיד יְרִבּוּם בֶן יוֹאָשׁ : 28
וַיַּתְּרַדֵּבְרֵי יְרִבּוּם וְכָל אֶת עַשְׁתָּה וְגַבְרוֹתוֹ אֲשֶׁר נַלְחַם
יְהֹוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : 29 וַיַּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם אַבְתָּיו וַיַּרְכְּבָם
יַשְׁבָּע עַל כְּסָאוֹ וַיַּקְרֵב יוֹאָשׁ עִם מֶלֶכִי יִשְׂרָאֵל : 30
וַיַּאֲלִישׁוּ חַלָּה אֲתָחְלִי אֲשֶׁר יָמוֹת בְּשִׁמְרוֹן עִם מֶלֶכִי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּבְךְ עַל אַלְישָׁע קָח קַשְׁת וְחַצִּים וַיַּחַזֵּק
וְפְרָשָׁיו : 31 וַיֹּאמֶר לַיְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה
קַשְׁת וְחַצִּים : 32 וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַרְכָּב יַדְךָ עַל
הַקַּשְׁת וְוַיְרַכְּבָךְ יְדוֹ וַיֹּושֵׁם אַלְישָׁע יַדְיוֹ עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ : 33
וַיֹּאמֶר פְתַח הַחְלֹן קְרֻמָה וַיַּפְתַּח וַיֹּאמֶר אַלְישָׁע יְהֹוָה וַיֹּורֶר
וַיֹּאמֶר חַז תְשׁׁועה לִיהְוָה וְחַז תְשׁׁועה בְּאֶרְם וְהַכִּתָּא אֲתָה
אֲרָם בְּאֶפְקָע עַד כֵּלה : 34 וַיֹּאמֶר קָח הַחַצִּים וַיַּחַז וַיֹּאמֶר
לִמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ אֶרְצָה וְזַךְ שְׁלֹש פְעָמִים וְיַעֲמֵד : 35
וַיַּקְצֵף עַלְיוֹן אִישׁ הַלְּאָהָלִים וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חַמְשׁ אֲוֹשָׁה
פְעָמִים אֲזַהְבָה אֶת אֲרָם עַד כֵּלה וְעַתָּה שְׁלֹש פְעָמִים
תָהַכֵּת אֶת אֲרָם : 36 וַיַּמְתַּח אַלְישָׁע כָּל יְמֵי יְהֹוָה : 37 וַיַּחַז
יְהֹוָה אֶת הַנְּדֹר וַיַּשְׁלַׁחְכֵן אֶת הַאִישׁ בְּקֶרֶב אֶלְישָׁע וַיַּעֲלֵךְ
הַאִישׁ בְּעַצְמוֹת אַלְישָׁע וַיַּחַז וַיַּקְרֵם עַל רֶגֶל : 38 וַיַּחַז
מֶלֶךְ אֲרָם לְחַז אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי יְהֹוָה : 39 וַיַּחַז
יְהֹוָה אֶת וַיַּרְחַם וַיַּפְנִימֵן אֶלְיָהָם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת אֶבְרָהָם
יִצְחָק וַיַּקְרֵב וְלֹא אֶבְחַת הַשְׁחָות וְלֹא הַשְׁלִיכָם מַעַל פְנֵי
עַד עַתָּה : 40 וַיַּמְתַח הַזָּאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּמְלֵךְ בְּנֵי הַדָּד בְּנֵי
תְּחִתְיוֹ : 41 וַיַּשְׁבַּת יְהֹוָה בְּנֵי יְהֹוָה וַיַּחַז אֶת הַעֲרִים מִיד
בְּנֵי הַדָּד בְּנֵי הַזָּאֵל אֲשֶׁר לְקַח מִיד יְהֹוָה אֲבִיו בְּמַלְחָמָה
שְׁלֹש פְעָמִים הַכְּהוֹ יוֹאָשׁ וַיַּשְׁבַּת אֶת עַרְיִי יִשְׂרָאֵל :

14 בְּשִׁנְתָּה שְׁתִים לְיוֹאָשׁ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אַמְצִיחוּ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהֹוָה : 2 בְּנֵי שְׁרִים וְחַמְשׁ שְׁנָה
הַיּוֹה בְּמֶלֶכֶו וּשְׁרִים וְתַשְׁעָה שָׁנָה מֶלֶךְ בַּיְרוֹשָׁלָם וְשָׁם אָמוֹן
יְהֹוָדָה מִן יְרִשּׁוֹלָם : 3 וַיַּעֲשֵׂה הַיּוֹרֵד בְּעַנִּי יְהֹוָה רַק לְאַ
כְּדוּד אֲבִיו כָּל אֶת עַשְׁתָּה יוֹאָשׁ אֲבִיו עַשְׁתָּה : 4 רַק הַכְּמוֹת
לְאַסְרוֹ וְעַד הָעָם מִזְבְּחִים וּמִקְטְּרִים בְּכָמוֹת : 5 וַיַּחַז
כַּאֲשֶׁר הַזָּקָה הַמְמִלְכָה בְּיַדְוֹ וְזַח אֶת עַבְדִּיו הַמְכִים אֲתָה
הַמֶּלֶךְ אֲבִיו : 6 וְאֶת בְּנֵי הַמְכִים לְאַמְתִּת כְּתוּב בְּסְפַר
תּוֹרַת מְשָׁה אֲשֶׁר צָוָה יְהֹוָה לְאַמְרָה לֹא יָמֹת אֶבְוֹת עַל
בְּנִים וּבְנִים לֹא יָמֹת עַל אֶבְוֹת כִּי אָמַר בְּחַטְאוֹיָה
7 הַוְאָהָב אֶת אֲדוֹם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ עַשְׁתָּה אֶלְפִּים וְתַשְׁפֵּשָׁ
אֶת הַסְּלָע בְּמַלְחָמָה וַיַּקְרֵא אֶת שָׁמָה יִקְתָּאֵל עַד הַיּוֹם
זֹהֵה : 8 אֲז שְׁלָח אַמְצִיחָה מֶלֶאכִים אֶל יְהֹוָה בֶן יוֹאָשׁ בֶן

לאיש אחד יושב מלך אשור ולא עמד שם בארץ :²¹ ויתר דברי מנהם וככל אשר עשה הלוּא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :²² וושכב מנהם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו :²³ בשנת חמישים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנהם על ישראל בשמרון שנותים :²⁴ ויוש הרע בעני יהוה לא סר מהטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל :²⁵ ויקשר עליו פקח בן רמלהו שלישו ויכחו בשמרון בארכמון בית מלך את ארנב ואת האריה ועמו חמישים איש מבני גלעדים ימיთהו וימלך תחתיו :²⁶ יותר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :²⁷ בשנת חמישים ושתיים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקח בן רמלהו שלישו ויקשר עליו פקחיה וכל אשר יוש הרע בעני יהוה לא סרמן חטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל :²⁸ בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדרש ואת חצור ואת הנלעד ואת הניליה כל הארץ נטהלי ויגלם אשורה :²⁹ ויקשר קשר הווע בן אלה על פקח בן רמלהו ויכחו ימיותהו וימלך תחתיו בשת עשרים ליוםם בן עזיה :³⁰ ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :³¹ בשת עשרים לפקח בן רמלהו מלך יהודה: ³² בן עשרים ישראלי מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: ³³ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושב עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושא בת צדוק :³⁴ ויוש השיר בעני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה :³⁵ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון :³⁶ יותר דברי יותם אשר עשה הלוּא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה :³⁷ בימי הם החל יהוה להשליח ביהודה מלך רצין מלך ארם ואת פקח בן רמלהו :³⁸ וושכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו ומלך אחז בנו תחתיו :

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמלהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה :² בן עשרים שנה אחז במלכו ושערה שנה מלך בירושלים ולא עשה הייש בעני יהוה אליהו כדור אביו :³ וילך בדרך מלכי ישראל ונם את בנו העביר באש כתהבות הנויים אשר הוריש

ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :⁴ ושכב ירכעם עם אבתיו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו :

15 בשת עשרים ושבע שנה לירכעם מלך ישראל מלך עזירה בן אמציה מלך יהודה :⁵ בן שבעשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכליהו מירושלים :⁶ ויוש השיר בעני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו :⁷ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות :⁸ ווינגע יהוה את המלך ויהו מצדע עד יום וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ :⁹ יותר דברי עזירהו וכל אשר עשה הלוּא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה :¹⁰ וושכב עזירה את המלך ויקברו אותו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יהודם בנו תחתיו :¹¹ בשת ששים ומשנה שנה לעזירהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירכעם על ישראל בשמרון שעשרים חדשם :¹² ויוש השיר בעני יהוה קבל עם וימיთהו וימלך תחתיו :¹³ שלום בן זיכיה קבל עם וימיותהו וימלך תחתיו :¹⁴ יותר דברי ירכעם ישבו לך על כסא ישראל והוא בן למלך יהודה :¹⁵ הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רכביים ישבו לך על כסא ישראל והוא בן זכריהו זכריה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :¹⁶ שלום בן יבש מלך בשת ששים והשע שנה לעזיה מלך יהודה ומלך ירחה ימים בשמרון :¹⁷ וויעל מנהם בן נדי מתרצה ויבא שמרון ויקח את שלום בן יבש בשמרון ומיותהו וימלך תחתיו :¹⁸ יותר דברי שלום וקשו אשר קשר הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ישראל :¹⁹ או יכה מנהם את תפסה ואת כל אשר בה ואת נבליה מתרצתה כי לא פתח ורק את כל החרותיה בעק :²⁰ בשת ששים ותשע שנה לעזירה מלך יהודה מלך מנהם בן נדי על ישראל עשר שנים בשמרון :²¹ ויוש הרע בעני יהוה לא סר מעל חטאות ירכעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו :²² בא פול מלך ככר כסף להוויה ידיו אותו להחזיק הממלכה בידיו :²³ ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לחת מלך אשור חמישים שקלים כסף

17 בשתה שרים עשרה לאחיו מלך יהודה מלך השוען אללה לשמור על ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעני יהוה רק לא כמלך ישראלי אשר היה לפניו: 3 עליו עליה שלמנאסר מלך אשור והוא לו השוע עבר וישב לו מנהה: 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשר כשה בונה ועצרתו מלך אשור ויאסרו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עלייה שלש שנים: 6 בשנת התשיעית להושע נמצא ירושאל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקוקה הנוגים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומילוי ישראלי אשר עשו: 9 וויהפו בני ישראלי דבריהם אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במותם בכל ערים ממנדל נזירים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה ונבהה ותחת כל עין רענן: 11 וויקטרו שם בכל במות נוגים אשר הגלה יהוה מפנים ויעשו דברים רעים להכיעיס את יהוה: 12 וויעבדו הנגלים יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל זהה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקוטי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם ואשר שלחו אליכם ביד עבידי הנכאים: 13 ולא שמו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 14 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחריו הנוגים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אהם לבלחוי עשות כהן: 15 ויעזו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שניים ענלים ויעשו אשירה ווישתו לכל צבא השמיים ויעבדו את הבعل: 16 וויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו כסמים יונחשו ויתמכרו לעשות הרע בעני יהוה להכיעיס: 17 וויאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: 18 גם יהודא לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקוקה ישראל אשר עשו: 19 וימתס יהוה בכל צדע ישראל ויענם ויתמן ביד ששים עד אשר השליכם מפניו: 20 כי קרע ישראל יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 וויבח ויקטר בכםות ועל הגבעות ותחת כל עין רענן: 5 אז עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמיהו מלך שראל ירושלם למלחה ויצרו על אחיו ולא יכולו להלחם: 6 בעת היה השיב רצין מלך ארם את אילת לארים וינשל את היהודים מאילות וארים באו אליהם וישבו שם עד היום הזה: 7 וישלח אחיו מלאכים אל תגולת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובך אני עליה והושענני מכפ מלך ארם ומcpf מלך ירושאל הקומים עלי: 8 וויה אוחז החספ ואת הזוב הממצא בית יהוה ובאזורות בית המלך וישלח למך אשר שחדר: 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשר אל דמשק וויתפה ווילגה קירה ואת רצין המות: 10 וילך המלך אוחז לקראת תגולת פלאס מלך אשור דומשך וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אוחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשו: 11 וויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אוחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אוחז מדמשק: 12 ויבא המלך מדמשק ווירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: 13 ויקטר את עלו ויקרב המלך על המזבח ואת נסכו וירק את דם השלמים אשר ואת מנהתו ויסך את נסכו ומבחן בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה: 14 וויצו המלך אוחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנגול הקטר את עלה הבקר ואת מנהת הערב ואת עלה המלך ואת מנהתו ואת עלת כל עם הארץ ומנהת נסכו ומליחם וכל דם עליה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: 15 ווירא אוריה הכהן כל אשר צוה המלך אוחז: 16 וויקצץ המלך אוחז את המנסרות המכניות ויסך מעלייהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבני: 17 וויאסך השבת אשר בנו בביה ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשר: 18 ויתר דברי אוחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 וישכב אוחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימליך חוקיהו בנו תחתיו:

הראשון הם עשים: 4 ויהיו הימים האלה יראים את יהוה
ואת פסיליהם והוא עבדים גם בנים ובני בנים כאשר
עשו אבותם הם עשים עד היום הזה:

18 ויהי בשנת שלש להושע אל מלך ישראל מלך
חזקיה בן אחיו מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה
במלךו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים ושם אמר אבי
בת זכריה: 3 ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה
דוד אביו: 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המזבח
וכרת את האשלה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה
כי עד הימים החמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא
לו נחשתן: 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה
כמוה בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה
לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה:
7 וזה היה עמו בכל אשר יצא ישכילו וימרד במלך
אשר ולא עברו: 8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת
גובליה ממנדל נצרים עד עיר מבצר: 9 ויהי בשנה
הרבעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע
בן אלה מלך ישראל עליה שלמןנסר מלך אשר על
שומרון ויצר עלייה: 10 וילכדה מצחה שלש שנים בשנות
שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה
שומרון: 11 ויגל מלך אשר את ישראל אשרו ונחם
בחלח ובחוור נהג גzon ועררי מדי: 12 על אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיהם וייברו את בריתו את כל אשר צוה
משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: 13 ובארבע עשרה
שנה למלך חזקיה עליה סנחריב מלך אשר על כל ערי
יהודה הבצורות ויתפסם: 14 ווישלח חזקיה מלך יהודה
אל מלך אשר לכישה לאמר חטאתי שב מעלי את
אשר תן עלי איש וישם מלך אשר על חזקיה מלך
יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: 15 ויתן
חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית
המלך: 16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה
ואת האמונות אשר צפה חזקיה מלך יהודה וויתם למלך
אשר: 17 ווישלח מלך אשר את תרטן ואת רב סריס
וاث רב שקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד
ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ווימדו בתעלת
הברכה העלונה אשר במסלחת שרה כובס: 18 ויקראו
אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקייה אשר על הביטה

על בית דוד וימליךו את ירכבעם בן נבט וידא ירכבעם
את ישראל מabhängig יהוה והחטיאם חטא נדולה: 22
וילכו בני ישראל בכל חטאיהם ויגל ישראל
סרו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מלך
פנוי כאשר דבר ביד כל עבדיו הנבאים ויגל ישראל
מעל ארמותו אשורה עד היום הזה: 24 וויבא מלך אשר
מבבל ומכוחה וממעוא ומהמת וספריהם וישב בערי שמרון
תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25
וידי בתקלה שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה
בhem את האריות והיהו הרגנים בהם: 26 וויבא מלך
אשר לאמר הנים אשר הגלית ותשוב בערי שמרון
לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות
והנים ממתרים אשר אין ידעם את משפט אלהי
הארץ: 27 ויצו מלך אשר לאמר הליכו שמה אחד
מהכתנים אשר הגליתם שם וילכו וישבו שם וירם את
משפט אלהי הארץ: 28 וויבא אחד מהכתנים אשר הגל
משמעותו וישב בביה אל ויהי מורה אתם איך ייראו את
שומרון וויבא נבי אליו ויהי וינו ויניחו בבית הבמות
יהוה: 29 ויהיו עשים נבי נבי אליהם וויהו עשים בטה
אשר עשו השמרנים נבי נבי בעריהם אשר הם ישבים
שם: 30 ואנשי ביתו בכל עשי את סכות בנות ואנשי כוח עשו
את נרגל ואנשי חמות עשו את אשימים: 31 וויהו עשים
בבוח ואת תרתק והספרים שרפים את בנייהם באש
לארמלך וענמלך אלה ספרים: 32 ויהיו יראים את
יהוה וויעשו להם מקצתם כהני במות ויהו עשים להם
בבית הבמות: 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו
עבדים כמשפט הנים אשר הגלו בשם: 34 עד היום
זהה הם עשים כמשפטים הראשונים אין יראים את יהוה
ואינם עשים כחיקם וכמשפטים וכתורה וכמצוות אשר
צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: 35 וויכרת
יהוה את ברית ויזום לאמר לא תיראו אלהים אחרים
ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי
אם את יהוה אשר העללה אתכם מארץ מצרים בכח נדול
ובזרוע נתניה אתו תיראו ולא תשתחוו ולן תזבחו: 37 ואת
החקים ואת המשפטים והתורה והמצוות אשר כתוב לכם
תשמרון לשעות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 38
 והברית אשר כרתי אתכם לא תשתחוו ולא תיראו אלהים
אחרים: 39 כי אם את יהוה אלהיהם תיראו והוא יציל
אתכם מיד כל איביכם: 40 ולא שמעו כי אם כמשפט

הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur אל חזקיהו
קרושי בגדים יונדו לו דברי רב שקה:

19 יהי כשמי המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס
בشك ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אלקים אשר על
הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מותכים בשקים
אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: 3 ויאמרו אליו כי אמר
חזקיהו יום צורה ותוכחה ונאצחה היום הזה כי באו בני
עד משבר וכח אין לדלה: 4 אולץ ישמע יהוה אלהיך
את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדני
לחרפ אלחים חיו והוכחים בדברים אשר שמע יהוה
אליהיך ונשאת תפלה بعد השארית הנמצאה: 5 ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר נדרנו ענרי מלך אשר אתי:
וזגנני נתן בروح ושמע שמועה ושב לארצו והפלתו
בחרב בארצו: 8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשר
נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל
תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלhm אתק ריש
וישלח מלאים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
בטה בו לאמר לא תנtan ירושלים ביד מלך אשר: 11
הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ
להחרימים אתה הנצל: 12 ההצילו אתם אלהי הגוים
אשר שחתטו אבותיהם נזון ואת חרון ורצוף ובני עדן אשר
בתהאלשר: 13 או מלך חמת וממלך ארפנד וממלך לעיר
ספרויים הנע וועה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאים ויקראם ויעל בית יהוה וופרשוו חזקיהו לפני
יהוה: 15 ויהתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי
ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבך לכל
מלךות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 16
הטה יהוה אונק ושמע פך יהוה ענייך וראה ושמע את
דברי סנהריב אשר שלחו לחרפ אלחים חיו: 17 אממן
יהוה החרים מלכי אושר את הגוים ואת ארכם: 18 וננתנו
את אלהיהם באש כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי
אדם עז ואבן ויאבדום: 19 ועתה יהוה אלהינו הושעינו
נא מידך וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים
לבך: 20 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר

ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur: 21 ויאמר אלהים
רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדול
מלך אשר מה הבתון הזה אשר בטחת: 22 אמרתך אך
דבר שפטים עצה ונכורה למלחמה עתה על מי בטחת
כי מורתך כי: 21 עתה הנה בטחת לך על משענתה הקנה
הרצוין הזה על מצרים אשר יסנך איש עלייו ובא בכפו
ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עלייו: 22 וכי
תאמרון אליו אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתינו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה
ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: 23
ועתה התערב נא את אדני את מלך אשר ואתנה לך
אלפים סוסים אם תוכל לחתך לך רכבים עליהם: 24 ואיך
תשיב את פני פחה אחד עברדי אדני הקטנים ותבטה לך
על מצרים לרכב ולפרשים: 25 עתה חמלעדי יהוה
על ליתוי על המקום הזה להשתחו יהוה אמר אל עלה על
הארץ הזאת והשחיתה: 26 ויאמר אלקים בן חלקיהו
ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבריך ארמיה
כי שמיים אנחנו ועל תדבר עמניו יהודית באוני העם
אשר על החמונה: 27 ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים היישבים על החמונה לאכל את חריהם ולשנות
את שניהם עמכם: 28 ויעמד רב שקה ויקרא בקהל גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הנדול מלך
הזרות כי אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא
יכול להציל אתכם מידי: 30 ואל יבטח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר הציל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר
זהואת ביד מלך אשר: 31 אל חשמעו אל חזקיהו כי כה
אמר מלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש
גפנו ואיש האננו ושותו איש מי בורו: 32 עד בא ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
ורכמים ארץ זית יצהר ורבע וחיו ולא תמותו ועל תשמעו
אל חזקיהו כי סיית אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 ההציל
הצילו אלהי הגוים איש את ארציו מיד מלך אשר: 34
אייה אלהי חמת וארפנד אייה אלהי ספרויים הנע וועה כי
הצילו את שמרון מידי: 35 מי בכל אלהי הארץות אשר
הצילו את ארכם מידי כי ציל יהוה את ירושלים מידי:
36 וחרישו העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו: 37 ויבא אלקים בן חלקיה אשר על

כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל סנהרב מלך אשר שמעתי: 5 זה הדבר אשר דבר יהוה עלי בזה לך לענה לך בתולות בת ציון אחריך ראש הנעה בת ירושלם: 6 את מי חרפת גדרת ועל מי הרימות קול ותשא מרים ענייך על קדוש ישראל: 7 ביד מלךיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עלייתו מרים הרים ירכתי לבנון ואחרת קומת אריזו מבהור ברשו ואבואה מלון קaza יער כרמל: 8 אני קרתי ושתייתם זרים ואחרב בcpf פעמי כל יאריכ' מצור: 9 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם וצורתה עתה הביאתיה והתהי להשות נלים נצים ערים בצדות: 10 ויאמר יהוקה נקל על שבעה עשר מעלות: 11 ויאמר יהוקה ישבו הצל אחרנית עשר לצל לנוטה עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית יירק בעת החיא שלח ברادرך בלארן בן בלארן מלך כבל 12 ספרים ומנחה אל יהוקה כי שמע כי חלה יהוקה: 13 וישמע עליהם יהוקה ויראמ את כל בית נכתה את הכסף וקצרו ונשטו כרמים ואכלו פרים: 14 ויבא יהוקה הראמ יהוקה בבתו ובכל משלתו: 15 ויבא יהוקה הנביא אל המלך יהוקה ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומה אין יבא אליך ויאמר יהוקה מארץ רוחקה באו מבבל: 16 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר יהוקה אתה כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 17 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבליה לא יותר דבר אמר יהוה: 18 ומבין אשר יצאו מך אשר תולד יכח והוא סריסים בהיכל מלך כבל: 19 ויאמר יהוקה אל יהוקה טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלו אם שלום ואמת יהוה בימי: 20 יותר דברי יהוקה וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעללה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 21 וישכב יהוקה עם אביו וימליך מנשה בנו תחתיו:

21 בן שתים עשרה מנשה מלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעני יהוה כתועבת הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני

20 בימים ההם חלה יהוקה למות ויבא אליו יהוקה בן אמו נביא ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לBITך כי מות אתה ולא תהיה: 2 ויסב את פניו אל הקרקע ויתפלל אל יהוה לאמור: 3 הנה יהוה זכר נא את אשר התרחלה לפניך באמצעותם והטוב בענייך עשייתו ויבך יהוקה בכינור: 4 ויהי יהוקה לא יצא העיר תיכנה

ישראל: 3 ווישב וייבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבعل וויש אשירה כאשר עשה אחאב מלך ישראל ווישתחוו לכל צבא השמיים וויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים אם אתה שמי: 5 וויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי הצלות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אובי וידיעים הרבה לשעות הרע בעני יהוה להכיס: 7 ווישם את פסל האשירה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחורי מכל שבטי ישראל אליהם אה שמי לעולם: 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן הארץ אשר נתה לאותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתם ולכל התורה אשר צווה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו וויתעם מנהše לשעות את הרע מן הנזום אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנבאים לאמר: נן יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבותו האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נם את יהודה בנולויו: 11 לכן כה אמר יהוה אלה יישראל הני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמיינו תצלנה שתי אזינו: 13 וגנטו על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומתויה את ירושלם כאשר ימחה את הצלחה מהה והפוך על פניה: 14 וגנטשי את שארית נחלתי ונתהים ביד איביהם והיו לבז ולמשחה לכל איביהם: 15 יען אשר עשו את הרע בעני ויהיו מכעים ATI MIN HAYOM ASHER YICAO ABOVOM MAMZURIM VED HAYOM ZOAH: ATI MIN RDM NAKI SHFK MNASHA HRABA MAD UD ASHER MELA 16 AT YEROSHLEM PHE LAFHA LEBD MACHATATO ASHER HACHTEIA AT HODAHA LEUSHOT HAREU BEUNI YHODA: 17 VYITER DRBRI MNASHA VCL ASHER USHA VCHATATO ASHER CHATA HALA HM CHOBIM UL SPDR DRBRI HAYOMIM LMLCI YHODA: 18 VYISCHB MNASHA UM ABHIO VYIKBR BNEN BIYTO BNEN UZA VYIMLCA AMON BN TO THATHIO: 19 BN URSHIM VSHIM SHNA AMON BMALCO VSHIM SHNIM MELC BIROSHLEM VSHIM MSHLMAT BAT CHORON MN YTBHA: 20 VYIUSH HAREU BEUNI YHODA CASHER USHA MNASHA ABIV: 21 VYILK BCL DRDCK ASHER HLLC ABIV VYIUD BATH GNLIM ASHER UBDR ABIV VYISHTHO LHM: 22 VYIOUB AT YHODA ALHDI ABHIO VLA HLK BDRDCK YHODA: 23 VYIKSHRUB UBDRI AMON ULVY VIMTO AT HMLC BBIYTO: 24 VYIK UM HAREZ AT CL HKBHRIM UL

22 בן שמנה שנה יASHIHO במלכו ושלשים ואחת שנה

מלך בירושלים ושם אמו יידידה בת עדיה מבצקתו: 2 ויעש הישר בעני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמואל: 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יASHIHO שלח המלך את שפן בן אצליחו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקייו הכהן הנדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שMRI הסק מאת העם: 5 ויתנה על ידushi המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנוו אותו לעשי המלאכה אשר בכית יהוה לחזק בדרק הבית: 6 לחרשים ولבניים ולנדרים ולקנות עצים ואבני מחצב להזק את הבית: 7 אך לא ייחסב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם שעם: 8 ויאמר חלקייו הכהן הנדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בכית יהוה ויתן חלקייה את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בכית יהוה על ידushi המלאכה המפקדים בית יהוה: 10 ויגד שפן הספר למלך לאמר אל שפן ויקראהו שפן לפני המלך: 11 ויהיו כשמע המלך את דברי ספר התורה לפניו המלך: 12 ויצו המלך את חלקייה הכהן ואת יקורעת את בנדיו: 13 ויצו המלך את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבוד בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבר המלך לאמר: 14 לכו דרכו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא זהה כי נדולה חמת יהוה אשר היא נצחה בנו על אשר לא שמעו אבחינו על דברי הספר זהה לעשות כל הכתוב עליינו: 15 וילך חלקייו הכהן ואחיקם ועכבוד ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקווה בן חרחס שמר הבנדים והוא ישבת בירושלם במשנה ירדבו אליו: 16 ותאמר אליהם מה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 17 כה אמר יהוה אני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 18 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלhim אחרים למען הкусיני בכל מעשה

שרף באש: 12 ואת המזבחות אשר על הגג עליות אחו אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצלבות בית יהוה נתן המלך וירץ שם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: 13 ואת הבמות אשר על פניו ירושלים אשר מינוי להר המשיחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשרה שקע צידנים ולכמוש שקע מואב ולמלכים תועבה בני עמו טמא המלך: 14 ושבր את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדים: 15 וכן את המזבח אשר בביה אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל נם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרפף את הבמה הדק לעפר ושרפף אשרה: 16 ויפן אישיהו וירא את הקברים אשר שם בהר יושלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרפף על המזבח ייטמאותו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: 17 ויאמר מה חציוון הלו אשר אני ראה ואמרנו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: 18 ויאמר הנינו לו איש אל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא מושמרון: 19 וכן את כל בתיה הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר אישיהו ויעש להם ככל המשיים אשר עשה בביה אל: 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרפף את עצמות אדם עליהם ישב ירושלים: 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם כתוב על ספר הברית הזו: 22 כי לא עשה כפסח זה מיימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומליyi יהודה: 23 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך אישיהו נשעה הפסח הזה ליהוה בירושלים: 24 וכן את האבות ואת הדודענים ואת התרפים ואת הנגליים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בעיר אישיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקייה הכהן בית יהוה: 25 וככמו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורה משה ואחריו לא קם כמויו: 26 אך לא שב יהוה מהחרון אף וגדריו את חפתה אשר בני הים לבליה לחביר ווטמא את הבנו ואת בתו באש למלאך: 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אשר מעל הרים מנסה: 28 ויאמר יהוה גם את יהודה אשר מעלה פניו כאשר הסתה את ישראל ומאסתי את העיר הזאת

ידייהם ונצחה חמותי במקום הזה ולא חכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה אמרו אליו כי אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שר שמעת: 19 יען לך לבקר ותכנס מפני יהוה בשםיך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישבי להיות לשם ולקלה ותקרע את גנדיך ותבכה לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: 20 לכן הנה אספֶך עלי אהיך ונאספה אל קברתיך בשלום ולא תרанияה ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר:

23 וישלח המלך ויוסף אליו כל זקני יהודה וירושלים: 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקפן ועד גдол ויקרא באוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצאת בבית יהוה: 3 ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לנני יהוה ללבת אחר יהוה ולשם להקים את חברה הזאת הכתבים על הספר הזה ועמדו כל העם בברית: 4 ויצו המלך את חלקייה הכהן הנдол ואת כהני המשנה ואת שמריו הסוף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים מהווין לירושלים בשירות קדרון ונשא את עפרם בית אל: 5 והשבית את הכהנים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומכבי ירושלים ואת המקטרים לבעל ולאשרה וכל צבא השמים וישראל יצא את האשרה מבית יהוה מהוין לירושלים אל נחל קדרון וישרפף את נחל קדרון ודק לעפר ושלח את עפרה על קבר בני העם: 6 ויתן את בת קדשים אשר בביה יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים לאשרה: 7 ויבא את כל הכהנים מעריו יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן את במות השערם אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר: 8 אך לא יעל כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אהיהם: 9 ווטמא את חפתה אשר בני הים לבליה לחביר איש את הבנו ואת בתו באש למלאך: 10 וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הרים אשר בפירושים ואת מרכבות המשמש

ותבא העיר במצרים: ובו יבוא נבכדנאצ'ר מלך בכל על העיר ועבדיו צרים עליו: ²² וויצא יהויכין מלך יהודה על מלך כל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בכל בשנת שמנה למלךו: ²³ וויצא מ שם את כל איזירות בית יהודה ואוצרות בית המלך ויקץ את כל כל הΖחוב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: ²⁴ והגלה את כל ירושלים ואת כל השדים ואת כל גבוריו החיל עשרה אלפיים גולחה וכל ההרש והמסגר לא נשאר זולת דלהת עם הארץ: ²⁵ ויגל את הΖויכן בבלה ואתם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הולך גולחה מירושלים בכליה: ²⁶ ואת כל אנשי החיל שבעת אלפיים והחרש והמסגר אלף הכל נגורים עשי מלחמה ויבאים מלך בכל גולחה בכליה: ²⁷ וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: ²⁸ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים שם אמו חמיטל בת רמייהו מלבנה: ²⁹ וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה רזוקים: ³⁰ כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:

25 יהו בשנת התשיעית למלךו בחדר העשידי בעשור לחדר בא נבכדנאצ'ר מלך בכל הוא וכל חילו על ירושלים ויחן עלייה ויבנו עלייה ריקסיב: ² ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ³ בתשעה לחדר ויזוק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ⁴ וותבקע העיר וכל אנשי המלחמה היליה דרך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: ⁵ ווירדפו חיל כshedim אחר המלך וישנו אותו בערכות ירחו וככל חילו נפצו מעליו: ⁶ וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בכל רבלטה וידברו אותו משפט: ⁷ וואת בני צדקיהו שחטו לעניין ואת עני צדקיהו עור ואיסרוו בנחשתים ויבאחו בו: ⁸ ובחדש החמישי בשבעה לחדר היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'ר מלך בכל בא נבוזראדן רב טבחים עבר מלך בכל ירושלים: ⁹ ווישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בת ירושלים ואת כל בית גודול מירושלים: ¹⁰ ואת חומת ירושלים סביב נתצוו כל חיל כshedim אשר רב טבחים: ¹¹ ואת יתר העם הנשארים

אשר בחזרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה שני שם: ²⁸ וייתר דברי יASHIHO וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלי יהודה: ²⁹ ביוםיו עלה פרעה נכח מלך מצרים על מלך אשר על נהר פרת וילך המלך אשיהו לקראתו וימתה בו מגדו כראתו אותו: ³⁰ וירכבהו עבדיו מות מגנדו ויבאחו ירושלים ויקברבו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחו בן יASHIHO וממשחו אותו וימליךו תחת אביו: ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמרו חמוטל בת רמייהו מלבנה: ³² וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו: ³³ ויאסרו פרעה נכח ברכלה בארץ חמאת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מה מאה ככר כסף וככר זהב: ³⁴ וימלך פרעה נכח את אלקים בן יASHIHO תחת אשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו לך ויבא מצרים וימת שם: ³⁵ וחכשף והזהב נתן יהויקים לפרקעה אך העיריך את הארץ לחתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לחתת לפרקעה נכח: ³⁶ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמרו זבירה בת פריה מן רומה: ³⁷ וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו:

24 ביוםיו עלה נבכדנאצ'ר מלך בכל יהויקים עבר שלש שנים וישב וימרד בו: ² ווישלח יהוה בו את גדורוי כshedim ואת גדורוי ארם ואת גדורוי מואב ואת גדורוי בני עמון וישלחם ביהודה להאבירו דבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנבאים: ³ אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאנת מנשה ככל אשר עשה: ⁴ ונם דם תנקו אשר שפק וימלא את ירושלים דם נקי ולא אהיה יהוה לסלוח: ⁵ וויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלי יהודה: ⁶ וישכב יהויקים עם אבתו ומלך יהויכין בנו תחתיו: ⁷ ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארציו כי לקח מלך בכל מנהל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים: ⁸ בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמרו נחשתא בת אלנתן חדשים מלך בירושלם ושם אמרו נחשתא בת אלנתן מירושלים: ⁹ וייש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה אביו: ¹⁰ בעת היהיא עלה עברי נבכדנאצ'ר מלך בכל ירושלם

המלךים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלת נבוארן רבן טבחים: 29 וממלכת הארץ השair רב טבחים לברמיים ולינבים: 30 ואחרת תמי נתנה לו מאת המלך דבר יום ביום כל ימי חי:

בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלת נבוארן רבן טבחים: 12 וממלכת הארץ השair רב טבחים כשרדים וישאו את נחשתם בבלה: 13 ואשר בביות יהוה שברוי כשרדים וישאו את ים הנחשת אשר תירא יהוה שברוי כשרדים וישאו את ים הנחשת 14 ואת הסירות ואת הדיעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כל הנקשות אשר ישרתו בם לקחו: 15 ואת המלחמות ואת המזורךות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף ללח רב טבחים: 16 העמודים שניים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עלייו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ובכח ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאליה לעמוד השני על השבכה: 18 וייח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהם כהן משנה ואת שלוש שמורי הסוף: 19 ומון העיר ללח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראוי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבבא את עם הארץ ושים איש עם הארץ הנמצאים בעיר: 20 וייח אתם נבוארן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלטה: 21 וייך אתם מלך בבל וימיהם ברבללה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדרתו: 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השair נבוכנאנצ'ר מלך בבל ויפקד עליהם את גדריה בן אחיקם בן שפן: 23 וישמעו כל שר החילות הנה והאנשים כי הפקיד מלך בבל אל את גדריה וויבאו אל גדריה המצחפה ויאזנוו בן המעצורי הנה ושריה בן תנחמת הנטפתו ויאזנוו בן המעצורי הנה ואנשיהם: 24 וישבע להם גדריה ואנשיהם ויאמר להם אל תיראו מיעברי הcredים שבו בארץ עבדו את מלך בבל ויטב לכם: 25 ויהי בחדר השבי עבידי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויכו את גדריה וימת ואת היהודים ואת הcredים אשר היו אותו במצפה: 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדויל ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשרדים: 27 ויהי בשלשימים ושבע שנה לנלאות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדר נשא אויל מרדך מלך בבל בשנות מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: 28 וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל כסא

אחריו בן יקרא לך עיר הצדך קרייה נאמנה: 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: 28 ושבבר פשעים וחטאיהם יחדו ועובי יהוה יכלו: 29 כי בשו מאילים אשר חמדתם ותחרפו מהנות אשר בחורתם: 30 כי תהוו כאלה נבלת עליה וככנה אשר מום אין לה: 31 והיה החسن לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שנייהם יחדו ואין מכבה:

2 הדבר אשר יהוה ישעיו בן אמוץ על יהודה וירושלם: 2 וזה באחרית הימים נכוון יהוה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונחרו אליו כל הגוים: 3 וhalbכו עמים רבים ואמרו לנו ונעלת אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב ויירנו מדריכיו ונלכה בארכתי כי מצין תצא תורה ודבר יהוה מירושלים: 4 וושפט בין הנויים והוכיה לעמים רבים וכתחנו הרבבות לאותים ותניתותיהם למזרמות לא ישא נוי אל נוי חרב ולא ילמדו עוד מלחה: 5 בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה: 6 כי נשחתה עמק נכריהם ישפיקו: 7 ותملא ארציו כסף זהב ואיין קצה לאוצרתו ותמלא ארציו סוסים ואיין קצה למרכיבתו: 8 ותמלא ארציו אליליים למשעה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתו: 9 ווישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו: 11 עני נבחות אדם שפל ושה רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: 12 כי יום ליהוה צבאות על כל הארץ ורומ ועל כל נשא ושפלה: 13 ועל כל ארץ הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: 14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הנבעות הנשאות: 15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: 16 ועל כל נבחות האדם ושפלה רום אנשים ונשגב יהמה: 17 ושה נבחות האדם ושפלה כליל יהלך: 18 ווהאלילים כליל יהלך יודה לבדו ביום ההוא: 19 ובאו במערות צרים ובמחילות עפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחוות לחפר פרות ולעטפלים: 21 לבוא בנקרות הצרים ובכעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 22 חדרלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי ומה נחשב הוא:

1 חoon ישעיו בן אמוץ אשר היה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותםacho יחזקיהו מלכי יהודה: 2 שמעו שמיים והאוני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורומיותיהם והם פשעו בי: 3 ידע שוד קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא יידע עמי לא התבונן: 4 הו נוי חמאתם עם כבד עון זרע מערעים בנימ משיחיתם עיבו את יהוה נאצנו את קדוש ישראל נרו אחריו: 5 על מה חכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דרי: 6 מכך רגל ועד ראש אין בו מותם פצע וחיבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רכבה בשמן: 7 ארצכם שמנה עריכם שרפות אש אדמתכם לנדרכם זרים אקלים אתה ושם מה מהפהת זרים: 8 ונורתה בת ציון בסכה בכרכם כמלונה במקשה כעיר נצורה: 9 לו לי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמלה דמיינו: 10 שמעו דבר יהוה קציני סdem האזינו תורה אלהינו עם עמלה: 11 למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעת עלות אלים וחלב מריאים ודם פרים וככבים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבוא לדאות פני מי בקש ואת מידכם רמס הצדי: 13 לא תוסיפו הביא מנהת שוא קטרת תועבה הדיא לי חדש ושבת קרא מקרה לא אוכל און ועצירה: 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתו נשא: 15 ובפרשכם כפיכם أعلىים עני מכם כי תרבו תפלה איINI שמע ידיכם דמים מלאו: 16 רחציו הזכו הסירו רע מעליכם מנגד עני חדרלו הרע: 17 למדור היטב דרשו משפט אשרו חמוין שפטו יתום ריבוי אלמנה: 18 לכל נא ונוכחה אמר יהוה אם יהיו חמאתכם כשלגין לבינו אם ידרימו כתולע עצמר יהו: 19 אם חאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם תמאנו ומריהם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איך היה להזונה קרייה נאמנה מלאי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: 22 כספק היה לסתנים סבאך מהול במים: 23 שרך סורדים וחברי גנבים כלו אהב שחר ורדף שלמנים יתום לא ישבטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: 24 لكن אם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוא אנחם מצרי ואקמה מאובי: 25 ואשיבה ידי عليك ואצרף כבר סיניך ואסירה כל בדילך: 26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ווzeitig כבתהלה

3 כי תהה האדין יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהורה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: 2 נבור ואיש מלחה שופט ונביא וקסם ווקן: 3 שר חמושים ונושא פנים ווועץ וחכם חרשים ונבען לחש: 4 ונתני גערדים שריהם וועללים ימשלו בם: 5 ונגע העם איש באיש ואיש ברעהו ירહבו הנער בזקן והנקלה בנכבר: 6 כי יתפש איש באחו בית אביו שלמה לכח קצין תהה לננו והמכשלה הזאת תחת ידך: 7 ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חbos וככיתוי אין לחם ואין שללה לא חשמי קצין עם: 8 כי כשלח ירושלם יהודה נפל כי לשונם ומעליהם אל יהוה למרות עני כבודו: 9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא חדרו אויל לפשם כי גמלו להם רעה: 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלייהם יאללו: 11 אויל לרשות רע כי גמול ידיו עשה לו: 12 עמי ארחותיך בלו: 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא זקי עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גולת העני בבחיכם: 15 מלכם חדכאו עמי ופניהם עניים תחננו נאם אדרני יהוה צבאות: 16 ויאמר יהוה יען כי גבשו בנות ציון ותלכנה נתווות גדורן ומשכבות עיניהם הלקך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה: 17 ושפח אדרני קדרך בנות ציון וייהוה פתחן ערחה: 18 ביום ההוא יסיר אדרני את תפארת העכים והשביסים והשגרנים: 19 הנטפות והשרות והרעלות: 20 תפארדים והצדדות והקשרים ובתי הנפש והחלחים: 21 הטבעות ונזמי הארץ: 22 המחלצות והמעפות והמטפות והחרידים: 23 הגלניים והסדרנים והצניפות והרדידים: 24 והיה תהה בשם מק היה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיניל מהנרת שק כי תחת יפי: 25 מתיך בחרב יפלו ונבורך במלחמה: 26 ואנו ואבלו בתקיה ונקתה לארץ תשב:

5 אשורה נא לידיidi שירת דודיו לכרכמו כרם היה לידיidi בקרון בן שמן: 2 ויעקוו יוסקלחו ווועטו שرك ובין מגדל בתוכו גומ יעקב החבב בו ויקו לעשותות ענבים ווועש באשים: 3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בינו ובין כרמי: 4 מה לעשות עוד לכרכמי ולא עשי לי בו מדוע קויטו לעשותות ענבים ווועש באשים: 5 ועתה אודיענה נא אחכם את אשר אני עשה לכרכמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למתרס: 6 ואשיתו תהה לא זומר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצווה מהטמיט עלייו מטר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשוינו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צקה: 8 הוין מניע בית בכית שדה בשירה קרייבו עד אפס מקום והושבתם לבכם בקרוב הארץ: 9 באוני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשם יהו נדלים וטוביים מאין ישב: 10 כי עשרה צמידי כרם יעשוו בת אחת וזרע חמור יעשה איפא: 11 הוין משכימי בבקר שכר ירדפו מהחרי בנשף יין ידליכם: 12 והיה כנור גובל תפוח ליל ויין משתייהם ואת פועל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבדו מתי רעב והמנונו צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבליחק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה: 15 וישח אדם וישפל איש ועינוי גביהם נקדש בצדקה: 16 ורעו כבשים כדרבים וחרבות מהחים תשפלנה: 17 הוי משכבי העון בחבל הושא וכעבות נרים יאללו: 18 הוי משכבי העון בחבל הושא ולמען העגלה חטאה: 19 האמרים ימחר יהושה מעשוו למען נראת ותקרב ותבוא עצת קדרוש ישראל ונדרעה: 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשק לאודר ואודר לחشك שמיים מר למתקום ומתקום למור: 21 הוי חכמים בעניהם וננד פניהם נבניהם: 22 הוי גבוריים לשחותין ואגשי חיל למסך שכר: 23 מצדייקו רシュ עקב שחדר וצדקת צדיקים יסירו ממן: 24 לכן כאכל קש לשון אש

4 והחיזקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לא אמר לחמוני נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמק עליינו אסף חרפתנו: 2 ביום ההוא יהוה צמח יהוה לצבוי ולכבוד ופרוי הארץ לנאון ולתפארת לפליית ישראל: 3 והיה הגשאר בציון והנתור בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתב לחיים בירושלם: 4 אם רחץ אדרני את גאת בנות

כנווע עצי יער מפני רוח: 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לך ראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה העלת הברכה העליונה אל מלשת שדה כוכב: 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא וללבך אל ירך משני גבונות האורדים העשנים האלה בחורי אף רצין וארם ובן רמליהו: 5 יען כי עז עלייך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: 6 נעללה ביהודה ונקצנה ונבקענה אלינו ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל: 7 כי אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: 8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובכוד ששים וחמש שנה יהיה אפרים מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: 10 וויסוף יהוה דבר אל אחז לאמר: 11 שאל לך את עם יהוה אלהיך העמק שאלת או הנגהה למעלה (Sheol h7585): 12 ויאמר אחז לא שאל ולא אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכם הלאות אנשים כי תלאו נם את אלהי: 14 לכן יתן אדני הוא לכם את הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמו אל: 15 חנואה ורbesch יאלל לדעתו מואס ברע ובחר ובחר בטוב: 16 כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחור בטוב העז האדרמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: 17 כי יאה יהוה עלייך ועל עמק ועל בית אביך ימים אשר לא בא לימים סור אפרים מעיל יהודה את מלך אשור: 18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזובב אשר בקצתה יארוי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: 19 ובאו ונחטו כלם בנחל הפתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצזים ובכל הנהלים: 20 ביום ההוא נילח אדני בתעד השכירה בעבר נחר במלך אשר את הראש ושער הרגלים וגם את הוקן חספה: 21 והיה ביום ההוא ייחיה איש ענלת בקר ושות צאן: 22 ויהיה מרב עשות חלב יאלל חמאה כי חמאה ורbesch יאלל כל הנותר בקרב הארץ: 23 והיה ביום ההוא ייה כל מקום אשר יהוה שם אלף נפש באلف כסף לשמר ולשיט יהוה: 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמר ושית תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר במדור יעדرون לא תבוא שמה וראת שמר ושית והיה למשלח שור ולמרמס מה:

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גליון נדול וכותב עליו בחורת אнос למחה שלל חש בו: 2 ואעידה לי עדים נאמנים

וחשש להבה ירפה שרשם כמוך יהוה ופרחים כאבק יעללה כי מאסו את תורה יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצוו: 25 על כן חרחה אף יהוה בעמו וית ידו עלייו ויכחו וירגנו ההרים ותהי נבלתם בסוחה בקרב חוץות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 26 ונשא נס לנווי מרחוק ושרכ לו מקצת הארץ והנה מהרעה קל יבו: 27 אין עיר ואין כושל בו לא יnom ולא ישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרווק נעליו: 28 אשר חציו שנונים וכלקשתתו דרכות פרסות סוסיו צצר נחשבו ומגלגלי כסופה: 29 שאגהה לו לבביא וושאג בככפרים ווינהם ויאחו טרפ ופלט ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמתם ים וגבת לארץ והנה חשק צר ואור חשק בעריפיה:

6 בשנת מות המלך עזיזהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את היכל: 2 שרפים עמדים ממועל לו שיש כנפים שיש כנפים לאחד בשיזים יסכה פניו ובשתיים יסכה רגלו ושבתיים יעופף: 3 וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: 4 וינווע אמות הספים מוקול הקורא והביה ימלא עשן: 5 וואמר אווי לי כי נדמיתו כי איש טמא שפטים אני כי בתוך עס טמא שפטים אני כי ישב כי את המלך יהוה צבאות ראו עני: 6 וויעף אליו אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים ללח מעל המזבח: 7 וווע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפטיך וסדר עונך וחטאך תכבר: 8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלה ומויילך לנו ואמר הני שלחני: 9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו ואל תבינו וראו ואל תדרעו: 10 השמן לב העם הזה ואזני הכביד ועינוי השע פן יראה בעניינו ובאונינו ישמע ולביבו יבין ושב ורפא לו: 11 וואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין ישב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: 13 ו עוד בה עשרה ושבה והיתה לבער כללה וכאלון אשר בשלכת מצbatch במ זרע קדרש מצbatchה:

7 ויהי ביום אחז בן יותם בן עזיזהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ירושלם למלחמה עליה ולא יכול להלחם עלייה: 2 ויידר לבית דור לאמר נחה ארם על אפרים וינגע לבבו וללבב עמו

аш: 6 כי יلد ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על
שכמו ויקרא שמו פלאו עז אל נבור אביך שר שלום:
7 למרבה המשרה ולשללים אין קץ על כסא דוד ועל
מלךתו להכין אתה ולסעדת במשפט ובצדקה מעתה
ועד עולם קנאתי יהוה צבאות תעשה זאת: 8 דבר שלח
אדני ביעקב ונפל בישראל: 9 וידעו העם כלו אפרים
וישוב שמרון בנואה ובנורל לבב לאמר: 10 לבנים נפלו
ונזיות נבנה שקמים גנדעו ואrizים נחליף: 11 ווישב יהוה
את צרי רצין עליו ואת איביו יסכך: 12 ארם מקדם
ופלשתים מאחור ויאכל את ישראל בכל פה בכל זאת
לא שב אףו ועוד ידו נטויה: 13 והעם לא שב עד המכחו
וاثת יהוה צבאות לא דרכו: 14 וויכרת יהוה מישראל
ראש ונוב כפה ואגמון ים אחד: 15 זקן ונושא פנים הוא
הרראש ונכיה מורה שקר הוא הזנב: 16 ויהיו מאשרי העם
זהה מתחעים ומאשריו מבליים: 17 על כן על בחורי לא
ישמה אדני ואיתמיו ואת אלמנתו לא יرحم כי כלו
חנף ומרע וככל פה דבר נבלחה בכל זאת לא שב אףו ועוד
ידיו נטויה: 18 כי בעריה כאש רשותה שמיר ושית האכל
וחצת בסבכי העיר ויתאככו נאות עשן: 19 בעברת יהוה
צבאות נעתם ארץ וייה העם כמאכלת אש איש אל אחיו
לא ייחמלו: 20 וינזר על ימין ורعب ויאכל על שמאל
ולא שבעו איש בשער זרעו יאכלו: 21 מנשה את אפרים
ואפרים את מנשה יחוּדָה על יהודה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה:

10 הוי החוקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: 2
לחוטות מדין דלים ולגוליל משפט עני עמי להיות אלמנתו
שללים ואת יתומות יבזו: 3 ומה תעשו ליום פקודה ולשואה
מරחיק תבא על מי תנסו לעוזה ana העזבו כבודכם:
4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא
שב אףו ועוד ידו נטויה: 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא
בידם עצמי: 6 בני חנף אשלהנו ועל עם עברתו אצנו
לשלה שלול ולבי בו ולשינו מרים כחמר חזות: 7 והוא
לא כן ידמה וללבבו לא כן יחשבי להשميد בלבבו
ולחכרת נוים לא מעט: 8 כי יאמר הלא שרי יהודו
מלכים: 9 הלא ככרכמייש כלנו אם לא כארפְּד חמת אם
לא כדרמשק שמרון: 10 כאשר מצאה ירי לממלכת האليل
ושםלה מוגוללה בדים וויהה לשרפה מאכלה
ופסיליהם מירושלם ומשמרון: 11 הלא כאשר עשית

את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: 3 וארכוב
אל הנביהה ותחד ותולד בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו
מהר שלל חשב: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי
ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשר:
5 יוסף יהוה דבר אל לוי עוד לא אמר: 6 יען כי מסה העם
זהה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן
רמלה: 7 וכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהה
העצומים והרבים את מלך אשר ואת כל בכורו ועליה
על כל אפיקיו והלך על כל נdotio: 8 וחולף ביהודה
שפתח ו עבר עד צואר גינע והיה מטהה לנפיו מלא רחב
ארצך עמנו אל: 9 רעו עמים וחתו והאוינו כל מרחקיו
ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: 10 עטו עזה ותפר
דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: 11 כי כה יהוה
אלី בחוקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר:
12 לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת
מוראו לא תיראו ולא תעריצו: 13 את יהוה צבאות אתו
תקדישו והוא מורהכם והוא מערצכם: 14 והוא למקדש
ולא בן ננק ולצורך מכשול לשני בת ירושל ל阡 ולמושק
ליושב ירושלם: 15 וכשלו גם רבים נפלו ונשברו ונוקשו
ונלכדו: 16 צור העודה חותם תורה בלמודי: 17 וחכתי
לייהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקיוו ל: 18 הנה אנכי
והילדים אשר נתן לי יהוה לאთות ולמופתים בישראל
עם יהוה צבאות השם בהר ציון: 19 וכי יאמרו אליכם
דרשו אל האבות ואל הידענים המצחפים והמהנים
הלא עם אל אלהיו ידרש بعد החיים אל המתים: 20
لتורה ולהתועדה אם לא יאמרו הדבר זה אשר אין לו
שחר: 21 ועבר בה נקsha ורعب והיה כי ירעב והתקצף
וקלל במכלו ובאליהו ופנה למטה: 22 ואל ארץ יבית
והנה צרה וחשכה מעוף ציקה ואבלה מנדח:

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל
ארצה זבלון וארצנה נפתלי והארדן הכרבד דרך הים
מעבר הירדן נלילה הגנים: 2 העם ההלכים בהחשך ראו
אור נдол ישבי הארץ צלמות אור נהה עליהם: 3 הרבת
הגווי לא הנדلت השממה שמהו לפניה כשמה בקצר
כאשר יגילו בחלקם שלל: 4 כי את על סבלו ואט מטה
שכמו שבט הנש בוחחתת כוים מדין: 5 כי כל סאון סאן
ברעוש ושמלה מוגוללה בדים וויהה לשרפה מאכלה

دلלים והוכחה במישור לעניין ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימות רשות: 5 והוה צדק אוור מתינו והאמונה אוור חלציו: 6 ונור זאב עם כבש נומר עם נdry ורביין וענול וכפיר ומראיה ייחדו גנער קטן נהג בם: 7 ופרה ורב תרעינה ייחדו ירבצו לדרהן ואירה כבקר יאלל התבנ: 8 וושעע יונק על חור פתן ועל מאורת צפעוני גמול ירו הדה: 9 לא ידרעו ולא ישיחתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעתה את יהוה כמיים למים מכסים: 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמיים אליו גוים ידרשו והיתה מנהתו כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדרני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומאפרים וממצרים ומעלם ומשןער ומהמת ומאיי הים: 12 ונשא נס לנוים ואסף נדרני ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מרבע כנפות הארץ: 13 וסירה קנאת אפרים וצדרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו בכתף פלשתיםימה ייחדו יבו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידים ובני עמון משמעתם: 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ירו על הנهر בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת כי ישב אף ותגמני: 2 הגה אל ישועתי אbatch ולא אפחד כי עזיו וומרת יהוה ויהי לי לישועה: 3 ושבתם מים בשנון מענייני היושעה: 4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהודה קראו בשמו הורדיעו בעמים עלייתינו הוכירו כי נשגב שמו: 5 זמורו יהוה כי גנותה עשה מידעת זאת בכל הארץ: 6 צהלי ורני יושבת ציון כי נדול בקרבך קדוש ישראל:

13 משא בבבל אשר חזה יעשהו בן אמו: 2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד וייבאו פתחי נדרבים: 3 אני צויתי למקדשי נס קראתי גבורי לאפי עליזו גנותי: 4 קול המון בהרים דמותה עם רב קול שאון מלוכות נוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחתה: 5 באים מארץ מרחק מקצת השמיים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: 6 היילו כי קרוב יום יהוה כshed משדי יבוא: 7 על כן כל ידים תרפאנה וכל לבב אמרש עינוי ישפט ולא למשמע אגנו יוכיה: 4 ושפט בצדק ימס: 8 ונבהלו צירים וחבלים יאהזון כiolדה יהילון

לשמדון ולאיליה כן נעשה לירושלים ולעצוביה: 12 והיה כי בצע עדני את כל מעשה בהר ציון ובררושם אפקד על פרוי גDEL לבב מלך אשור ועל תפארת רום עינוי: 13 כי אמר בכח ידי עשייתו ובחכמו כי נבנויות ואסיר נבלעת עמים ועתידיהם שושתי ואוריד כאביר יושבים: 14 ותמצא כkon ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עבות כל הארץ אני אספתו ולא היה נרד כנפ ופיצה מה ומצחצף: 15 היה תפארת הנזרן על החצב בו אם יתנדל המשור על מניפו כהניף שבט את מרימיyo כהרים מטה לא עז: 16 لكن ישלה האדון יהוה צבאות במשמני רוזן ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: 17 והיה אור ישראל לאש וקדשו להבה ובערה ואכלת שיתו ושמיריו ביום אחד: 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכללה והיה כמסס נס: 19 ושאר עז יעדו מספר יהיו ונער יכתbam: 20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטה בית יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמות: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל נבור: 22 כי אם יהיה עמק ישראל כחול הים שם שאר ישוב בו כלוין חרוץ שופט צדקה: 23 כי כללה ונחרצה אדרני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: 24 لكن כי אמר אדרני יהוה צבאות אל תורא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים: 25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ומאי על תבליותם: 26 ועorder עליו יהוה צבאות שוט ומכת מדין בצוර ערוב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים: 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכט וועל מעל צוארך וחבל על מפני שמן: 28 בא על עית עבר במגרון למוכmesh יפקיד כלו: 29 עברו מעברה נבע מלון לנו חרדה הרמה נבעת שאל נסה: 30 צהלי קוילך בת גלים הקשבי לשעה עניה ענותה: 31 נדרה מדמנה ישבי הנגים העזיו: 32 עוד היום בבב לעדן ננפ ידו הדר בית ציון נבעת ירושלם: 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדוועים והגבאים ישפלו: 34 ונוקף סכבי העיר בברזיל ולהלבנון באידיר יפלול:

11 ויצא חתר מנזע יש ווצר משרשו יפרה: 2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונברורה רוח דעת ויראת יהוה: 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עינוי ישפט ולא למשמע אגנו יוכיה: 4 ושפט בצדק

על גוים : 13 ואתה אמרת בלבך השמיים עליה ממעל לכוכבי אל ארמים כסאי ואשב בהר מועד בירכת צפון : 14 עליה על בתי עב ארמה לעליון : 15 אך אל שאל חורף אל ירכתי בור : 16 ראיך אליך ישינוי אליך יתובנו זהה האיש מרני הארץ מרuish מלכות : 17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסורי לא פתח ביתה : 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בכיתו : 19 ואתה השלכת מקברך נצדר נתעב לבוש הרנים מטעני חרב יורד אל אبني בור כפנור מובס : 20 לא תחדר אתם בקברורה כי ארץ שחת עמק הרות לא יקרא לעולם זרע מדעים : 21 הכנינו לבני מטבח בעון אבותם כל קומו מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא ייחשו וזהב לא יחפזו בו : 22 וקשות נערדים תרטשנה ופרוי בתן לא ירחמו על בניים לא תחוס עינם : 19 והיתה בכל צבי מלכות תפארת נאון כבדים כמחפה אליהם את סדר ואת ערמה : 20 לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבעו שם : 21 ורבעו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעריהם ירקו שם : 22 וענה אים באלמנתו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה ומייה לא ימשכו :

14 כי יرحم יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניהם על אדרמתם ונלווה הנגד עליהם ונספחו על בית יעקב : 2 ולקחוטם עמים והבאים אל מקומם והתנהלים בית ישראל על אדרמת יהוה לעבדים ולשפחות והוא שביהם לשבייהם ורדו בנשיהם : 3 וזה ביום הניה יהוה לך מעצבך ומריניך וממן העבדה הקשה אשר עבר לך : 4 ונשאת המשל הזה על מלך בבבב ואמרת איך שבת נשشبחה מרחבה : 5 שבר יהוה מטה רשיים שבט משלים : 6 מכח עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בליך : 7 נחלה שקטה כל הארץ פצחו רנה : 8 נם ברושים שנחנו לך ארזי לבנון מאו שכבת לא יעלה הכרת עליינו : 9 שואל מתחת רנינה לך לקראות בואך עורך לך רפאים כל עתודין ארץ הקים מכסאותם כל מלכי נום : 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמוני אליינו נמושת : 11 והורד שואלナンך המתה נבליך תחתיך יצע רמה ומכסייך תולעה : 12 (Sheol h7585) אכן נפלת משימים הייל בשר גנדעת הארץ חולש איך נפלת משימים הייל בשר גנדעת הארץ חולש

על נחל הערבים ישאום: 8 כי הקיפה הזעקה את נבול מואב עד אנגלים לילתה ובאר אילים לילתה: 9 כי מי דימון מלאו דם דם כי אשית על דימון נספota לפליית מואב אריה ולשארית ארמה:

16 שלחו כר משל אָרֶץ מסלע מדברה אל הר בת ציון: 2 והיה עופף נorder קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארכזון: 3 חביבו עצה עשו פלילה שתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדר אל תלגיא: 4 יגورو בר נדרו מואב הו סחר למו מפני שודר כי אפס המז כלה שר תמו רמס מן הארץ: 5 והוכן בחסר כס ואיש עליו באמתה באهل דור שפט ודרש משפט ומזה צדק: 6 שמנעו גנוו מואב גן מאד גנוו ונאוו ועברתו לא כן בדיו: 7 لكن ייליל מואב למואב כלה ייליל לאישי קיר حرשת תהנו אך נכאים: 8 כי שדימות חשבון אמלל נפן שבמה בעלי נוים הלמו שרוקיה עד עזר גנוו חזו מדבר נפן שבמה אריך דמעתי חשבון ואלעללה כי על קיזץ ועל קיזיך הידר נפל: 10 ונאסף שמה גנויל הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעהין בקיימים לא ידריך הדרך הידר השבתי: 11 על בן מעי למוואב ככור יהמו וקרבי לקיר חרש: 12 והיה כנראה כי גנואה מואב על הבמה ובאל מקדרו להתקפל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כ שני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לא בכיר:

18 هو אָרֶץ צלצל לנפים אשר מעבר לנהרי כוש: 2 החלח ביום צירים ובכל נמא על פני מים לכוי מלאיכים קלם אל נוי ממש ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה נוי קו ומboseה אשר בזוא נהרים ארציו: 3 כל ישבי תבל ושכני אָרֶץ נשא נס נהרים תרא וכתקע שופר המשמעו: 4 כי כה אמר יהוה אליו אשקotta ואיביטה במכוון כחם צח עלי אוור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפני קציר כתם פרוח ובסר גמל יהיה נזה ונכח וכרת החולולים במוזמות ואת הנשיות הסיר התו: 6 יעוזו ייחדו לעיט נהרים ולבהתה הארץ וקצת עליו העיט וככל בהמות הארץ עליו תחרף: 7 בעת היא יובל שי ליהוה צבאות עם ממש ומורט ועם נורא מן הוא והלאה נוי קו ומboseה אשר בזוא נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הארץ ציון:

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים גנוו אלילי מצרים מפניהם ולבב מצרים ים בקרבו: 2 וכסכתי מצרים במצרים ונהלומו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה: 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצחו אבלע ודרשו אל האليلים ואל האטום ואל האבות ואל הידענים: 4 וסכרתי את מצרים ביר אדרנים קשה ומילד עז ימשל בהם נאם האדון יהוה צבאות: 5 ונשתו מים מהים ונחר יחרוב ויבש: 6 והאוניה נהרות דללו וחרבו יארוי מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואינו: 8 ואנו הדינום ואבלו כל משלכי ביאור חכה ופרש מכמורת על פני מים אמללו: 9 ובסו עבדי פשתים שriskות וארגנים חורי: 10 והוא שחתה מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש: 11 אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה

על נחל הערבים ישאום: 8 כי הקיפה הזעקה את נבול מואב עד אנגלים לילתה ובאר אילים לילתה: 9 כי מי דימון מלאו דם דם כי אשית על דימון נספota לפליית מואב אריה ולשארית ארמה:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפללה: 2 עזבות ערי ערעד לעדרים תהינה ורבציו ואין מחריד: 3 ונשבת מבצר בני ישראל וממלחה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני יעקב ומשמן בשרו ירוזה: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירוזה: 5 והיהascaף קציר קמה וזרעו שבלים יקוצר והיה מלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללת נקפת זית שניהם שלשה גנרים בראש אמר ארכבה חמשה בסעפה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשו ועינוי אל קדוש ישראל תריאנה: 8 ולא ישעה אל המזבחה מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא יראה והאשרים והחמנים: 9 ביום ההוא יהו ערי

שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי: 3 על כן מלאו מתני הלחלה צירום אחזוני כצירוי يولדה נועית משמעו נבהלתי מראות: 4 תעעה לבבי פלצות בעתני את נשף חשוק שם לי להרדה: 5 ערך השלון צפה הצפיטה אcolon שתה קומו השרים משהו מנן: 6 כי כה אמר אל' אדרני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל ותקשיב קשב רב קשב: 8 ויקרא אריה על מצפה אדרני אנסי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנסי נצב כל הלילות: 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלת נפלת בבל וכל פסילי אלהיה שבר לאرض: 10 מדשתי ובן גרכני אשר שמעתו מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הנדתי לכם: 11 משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל: 12 אמר שמר אתה בקר ונם לילא אם תבעין בעיו שבו אותו: 13 משא בערב בעיר בערב תלינו ארחות דרים: 14 לקראת צמא התו מים ישבי ארץ הימא בלחמו קדמו נדר: 15 כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרכוה ומפני כבד מלחמה: 16 כי כה אמר אדרני אליו בעוד שנה שני שיכיר וכלא כל כבוד קדר: 17 ואשר מספק קשת נבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל לדבר:

22 משא ניא חיוון מה לך אפוא כי עלייתך לגנות: 2 תשאות מלאה עיר הומיה קרייה עלייה חלlixir לא חללי הרב ולא מטי מללחמה: 3 כל קציניך נדרדו יחד מקשת אסרו כל נמציך אסרו ייחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתי שעו מני אמרך בבכי אל האיצו לנחמני על שד בת עמי: 5 כי יום מהונמה וمبוסה ומובכה לאדרני יהוה נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקידר עריה מנן: 6 וועלם צבאות בנייא חיוון מקרקר קר ושות אל ההר: 6 וועלם מבחר עמקיך מלאו רכבב והפרשים שתתו השערה: 8 וונגל את מסך יהודה ותבט ביום הוא אל נשך בית העיר: 9 ואת בקיעי עיר דוד ראיותם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה: 10 ואת בית ירושלם ספרתם ותמצו הבתים לבצר החומה: 11 ומקווה עשitem בין החמתים למי הברכה היושנה ולא הבתיהם אל' עשיה ויצרה מרחוק לא ראיותם: 12 ויקרא אדרני יהוה צבאות ביום ההוא לבכוי ולמספד ולקרחה ולחרג שך: 13 והנה

עצה נבעריה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם: 12 אם אפוא חכםיך ויגידנו לך וידענו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים: 13 ונואלו שרי צען נשאו שרי נס התעו את מצרים בכל מעשה מסך בקרבה רוח עוזים והתעו את מצרים בכל מעשה כחתועה שכור בקיאו: 15 ולא יהוה למצרים מעשה אשר יעשה ראש ונוב כפה ואגמון: 16 ביום ההוא יהוה מצרים נשים וחדר ופחד מפני תונפה יד יהוה צבאות אשר הוא מנוף עלייו: 17 והויה אדרמת יהודה למצרים לחנה כל אשר יוכיר אתה אליו פחד מפני עצה יהוה צבאות אשר הוא יוועץ עליו: 18 ביום ההוא יהו המש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: 19 ביום ההוא יהוה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל נכולה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים: 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: 22 וננה יהוה את מצרים נnf ורפא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאים: 23 ביום ההוא תהיה משלחה למצרים אשרה ובא אשר במצרים ומצריים באשור ועבדו מצרים את אשור: 24 ביום ההוא יהוה ישראל שלישה למצרים ולאשר ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים וממשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

20 בשנת בא תרתנן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד ולילדיה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלק' ערום ויחף: 3 ואמר יהוה כאשר הלק' עבדיו ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אותן ומופת על מצרים ועל כוש: 4 כן ינגן מלך אשור את שבי מצרים ואת גלותו כוש ונערם וקונים ערום ויחף וחשפי שת עדות מצרים: 5 וחתתו ובשו מכוש מבטם ומצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האי הוה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעוזרה להגצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו:

21 משא מדברים כסופות בנגב לחילך מדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קsha הגדר לי הבוגר בגוד וחשוד

שנה יהיה לוצר כשירת הזונה: 16 כי כנור סבי עיר זונה נשכחה היושבי נון הרבי שיר למען הזכרי: 17 והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתנה וונתה את כל מלכות הארץ על פני האדמה: 18 והיה סחרה ואתנה קדר ליהוה לא יצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה היה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק:

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועה פניה והפיין ישבה: 2 והיה עם כהן עבר אדרני כשבה נסעה כנברתה כקונה כמורכט מלוחה כלוחה כנשה כאשר נשא בו: 3 הבקע תבור הארץ והבזע תבזו כי יהוה דבר את הדבר הזה: 4 אבלה נבללה אמללה נבללה תבל אמללו מרים עם הארץ: 5 וזה הארץ חנפה תחת ישיבה כי עברו תורה חלפו חוק הפרו ברית עולם: 6 על כן אלה אכללה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרנו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער: 7 אבל תירוש אמללה נפלןணדו כל שמחו ללב: 8 שבת משוש תפיס חدل שאון עליזים שבת משוש כנור: 9 בשיר לא ישטו יי' ימר שכר לשתו: 10 נשברה קריית תהו סגר בית מבוֹא: בז צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ואיה ייכת שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמיםenkufiot יות כעולות אם כליה בצריך: 14 המה ישוא קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים: 15 על כן בארים כבדו יהוה באין חום שם יהוה אלהי ישראל: 16 מכוף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אי לי בנדים בנדו ובנד בוגדים בנדו: 17 פחד ופתח ופח עלייך ישב הארץ: 18 וזה הנס מוקול הפחד יפל אל הפתחה והעללה מתוך הפחתה ילידך בפח כי ארבות ממורים נphantחו וירעשו מוסדי ארץ: 19 רעה התרעעה הארץ פור התפרורה ארץ מות התמוטטה הארץ: 20 نوع הנוע ארץ כScar והתנודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלחה ולא תסיפ קומ: 21 וזה היה ביום ההוא יפק יהוה על צבא המרים במרום ועל מלכי הארץ על הארץ: 22 ואספו אספה אסיר על בור ונסרו על מסגר ומרב ימים יפקדו: 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בחר ציון ובירושלם וגדר זקניו כבוד:

25 יהוה אלהי אתה אرومך אודה שמי כי עשית פלא עצות מרוחק אמונה אמן: 2 כי שמות מעיר לגיל קרייה

ששון ושמחה הרג בקר ושות צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושות כי מחר נמות: 14 ונגללה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדרני יהוה צבאות: 15 כי אמר אדרני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנה אשר על הבית: 16 מה לך פה ומוי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרים קבר חוקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטלטלך טلطלה נבר ועתך עטה: 18 צנוף ימנפץ צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדרני: 19 והדרתיך ממצבר וממעדריך יהרסך: 20 וזה היה ביום ההוא וקראי לעברי לאליקים בן חלקיהם: 21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזוקנו וממשליך אתן בידו והיה לאב לישוב ירושלים ולבית יהודה: 22 ונחתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר ואין פתח: 23 ותקעתו יתד במקום נאמן והיה לכטא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליי כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כל הקטן מכל האגנות وعد כל כל הנבלים: 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש הידת התקועה במקום נאמן וננדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כתים נגלה למו: 2 דמו ישבי اي סחר צידון עבר ים מלאוק: 3 ובמים רבים ורע שחר קציר יאור תבואה והדי סחר נוים: 4 בושי צידון כי אמר ים מעוז דים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא נדלתי בחורים רומיות בתולות: 5 כאשר שמע למצרים יחלו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ישבי اي: 7 זו זאת لكم עליה מימי קדם קדמתה יבלוה גגליה מרחוק לנו: 8 מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחרה שרים כנעניה נכבד ארץ: 9 יהוה צבאות יעצה להחלנןון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ: 10 עברי ארץ כיар בת תרשיש אין מזה עוד: 11 ידו נתה על הים הרינוי מלכות יהוה צזה אל כנען לשמד מעזניה: 12 ויאמר לא תוספי עוד לעלו המעשקה בתחולת בת צידון כתים קומי עברי גם שם לא ינוח לך: 13 חן ארץ כshedim זה העם לא היה אשור ישדה לציים הקימו בחינו ערדו ארמנותיה שמה למפללה: 14 הילילו אניות תרשיש כי שדר מדעוזן: 15 וזה היה ביום ההוא ונשחת צר שבעים שנה כי מי מלך אחד מקץ שבעים

הקיימו ורנו שכני עפר כי טל אורה טלק וארכן רפאים הפליל: 20 לך עמי בא בהדריך וסגור דלתיך בעדר חבי כמעט רגע עד יעבר זעם: 21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו ונגלתה הארץ את דמיה ולא חסה עוד על הרוגיה:

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והנדולת והזוקה על לוייתן נש ברח ועל לוייתן נש עקלתו והרג את התנין אשר בים: 2 ביום ההוא כרם חמץ ענו לה: 3 אני יהוה נצורה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה וום אצRNAה: 4 חמה אין לי מי יתנו שמי רשות במלחמה אפשהה בה אציתנה יחד: 5 או יחזק במעוז ציון ופריח ישראל ומלאו פני תבל הנוכה: 6 ה指挥部 מכהו הכהו אם כהרגן הרגנו הרג: 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הנה ברוחו הקשה ביום קדים: 9 لكن בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי חסר החטאו בשומו כל אبني מזבח כאבני נור מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים: 10 כי עיר בוצרה ברד נוה משלוח ונעוז כמדבר שם ירעה עNEL ושם ירבע וכלה סעפה: 11 וביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא יריחמנו עשוינו וייצרו לא יהanno: 12 וזה היה ביום ההוא ייחבט יהוה משבלת הנهر עד נחל מצרים ואטם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: 13 והזה ביום ההוא תתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדר שבירושלם:

28 היו עתרת גנות שכרוי אפרים וציז נבל צבי הפארתו אשר על ראש ניא שמנים הלומיין: 2 הנה חזק ואמן לאדרני כורם ברד שער קטב כורם מים כבירם שטפים הניח לארץ ביד: 3 ברגלים תרמסנה עתרת גנות שוכרוי אפרים: 14 והזיה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש ניא שמנים כבכורה בטרם קיז אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: 5 ביום ההוא יהיה הוה צבאות לעתרת צבי ולכפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולרוח משפט לושב על המשפט ולגבורה מшибבי מלחמה שרהה: 7 גומ אלה בין שנ ובסכר תעוז כהן ונביא שנ בשכר נבלעו מן דין תעוז מן השכר שנ בראה פקו פלייה: 8 כי כל שלחותן מלאו קיא צאה בלי

בצורה למפליה ארמוני זרים מעיר ליעולם לא יבנה: 3 על כן יכברוך עם עז קרית גנים עריצים ייראך: 4 כי היהת מעוז לדל מעוז לאבין בצר לו ממחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כורם קיר: 5 כחרב בציון שאון זרים חכני הרב בצל עב ומיר עריצים יוננה: 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרומים שמנים ממחים שמרומים מזקיקים: 7 ובעל בהר הזה פניו הלוות הלוט על כל העמים והמסכה הנוסכה על כל הגנים: 8 בלע המות לנצח ומהה אדרני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קונוינו לו ווישענו זה יהוה קונוינו לנו נגילה ונשמה בישועתו: 10 כי תנוich יד יהוה בהר הזה ונדרש מואב תחתיו כהדורש מתבן במי מדמנה: 11 וופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידיו: 12 ומבצר משגב חומתיך השה השפיל הגע לארץ עד עפר:

26 ביום ההוא ישר השיר הזה בארץ יהודה עיר יענו ישועה ישיטה חומותה וחל: 2 פתחו שעריהם ויבא גנו צדיק שמר אמנים: 3 יציר סמוך חצר שלום שלום כי בך בטוח: 4 בטהוח ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים: 5 כי השה ישבו מרים קרייה נשגה ישפילהה עד ארץ יגעה עד עפר: 6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: 7 ארח לצדיק מישראל ישר מען צדיק חפלס: 8 אף ארח משפטיך יהוה קונווך לשمر ולזרך תאות נפש: 9 נפשי אוטיך בלילה אף רוחי בקרבי אשוריך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדיו ישבו תבל: 10 ידו רשע כל למד צדק בארץ נכותות יעול ובול ראה גנות יהוה: 11 יהוה רמה ידרך כל יחזון יחו ויבשו קנאת עם כל מעשינו فعلת לנו: 12 יהוה תשפט שלום לנו כי נס אף אש צדיק תأكلם: 13 יהוה אלהינו בעלנו אדנים זולתק לבך בך נזיר שמק: 14 מותים כל יחו רפאים כל יקמו לנו פקדות ותשמידם ותאבד כל זכר לנו: 15 יספת לנו יהוה יספת לנו נכברת רחכת כל קצוי ארץ: 16 יהוה בצר פקדוך צקון לדש מוסדרך למו: 17 כמו הרה תקריב לולדת תחילת תזעך בחבליה בן היינו מניך יהוה: 18 הרינו חלנו כמוILDנו רוח ישועת כל נעה ארץ ובילפלו ישבו תבל: 19 יהו מתייך נבלתי יקומו

המון ערייצים והיה לפתע פתאום: 6 מעם יהוה צבאות הפקר ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: 7 והיה כחלים חזון ליליה המון כל הנויים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה: 8 וזהו כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקץ וירקה נשפו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקץ ותנה עף ונפשו שוקקה בין יהיה המון כל הנויים הצבאים על הר ציון: 9 התמהמהו ותמהו השתחשעו ושעו שכרו ולא יין נטו ולא שכר: 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנבאים ואת ראשיכם החזים כהה: 11 ותהי لكم חוזה הכל לדבריו הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קראנא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: 12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קראנא זה ואמר לא ידעתו ספר: 13 ויאמר אドני יען כי נש העם הזה בפי ובשפתי כבדוני ולבו רחק ממי ותהי יראתם את מצות אנשים מלמדה: 14 لكن הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואברה חכמתו חכמיו ובנית נבינוי הסתתר: 15 והוא העמיקים מיהוה לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי דאנוומי יודענו: 16 הפליכם אם חמץ היציר ייחסכ כי יאמר מר מעשה לעשה לא עשי יציר אמר ליאצרו לא הבין: 17 הלווא עוד מעט מזער שב לבנון לררמל והכרמל לער יהשב: 18 ושמנו ביום ההוא החרים דברי ספר ומאמל ומחשך עני עורים תראינה: 19 ויספו ענויים ביהוה שמחה ואבינו אדים בקדוש ישראל גילו: 20 כי אפס ערדץ וכלה לך ונכרתו כל שקי און: 21 מהתיא אדם בדבר ולמכוח שעדר יקשון וייטו מתחת צדיק: 22 لكن כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פרדה את אברהם לא עטה יבוש יעקב ולא עטה פנו יהדור: 23 כי בראותו ילדיו מעשה יידי בקרבו יקדרשו שמי והקדשו את קדוש יעקב ואת אליה ישראל עיריצו: 24 וידעו תען רוח בינה ורוננים ילמדו לך:

30 היו בנים سورרים נאם יהוה לעשות עצה ולא מנין ולנסך מסכה ולא רוחיו למטען ספות חטא על חטא: 1 הhalbכים לרדת מצרים ופי לא שאל לעו במעוז פרעה ולחסותו בצל מצרים: 3 וזהו לכם מעוז פרעה לבשת וחסותו בצל מצרים לכלמה: 4 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יניעו: 5 כל הבאיש על עם לא יועילו אמרתך תצפץ: וזהו כאבק דק המון זרייך וכמי עבר

מקום: 6 את מי יורה דעתה ואת מי יבין שמוועה גמול' מוחלב עתיקי מshedim: 10 כי צו לזו צו לזו קו לקו קוuko זעיר שום זעיר שם זעיר שום: 11 כי בלויע שפה ובלשון אהרת ידבר אל העם הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וואת המרגנעה ולא אבא שמוע: 13 וזהו להם דבר יהוה צו לזו צו לזו קו לקו קו זעיר שם זעיר שום למטען ילכו וכשלו אחר ונשברו ונוקשנו ונכלדו: 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לzon משל' העם הזה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם כרטנו ברית את מותם ועם שאל עשינו חוזה שיט שוטף כי עבר לא יבאונו כי שמו צוב מהחסנו ובשער נסתרכנו: (Sheol h7585) 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש: 17 ושמתי משפט لكم וצדקה למסקלת ויעה ברד מחה צוב וסתר מים ישטפו: 18 וכפר בריתכם את מות וחוותכם את שאל לא תקום שוטף כי עבר והויתם לו למרמס: (Sheol h7585) 19 מדי עברו יקח אתכם כי בברך בברך עבר בימים ובבלילה והוה רק זעה הבין שמוועה: 20 כי קוצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כחתנס: 21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמך בגבעון ירנו לעשות מעשה זר מעשו ולעבד עברתו נכירה עברתו: 22 ועתה אל תטלצטו פן יחזקו מוסריכם כי כללה ונחרצתה שמעתו מأت אדני יהוה צבאות על כל הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום ייחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדרתו: 25 הלווא אם שוה פניה והפיין קצח וכמו יורך ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמתה נבלתו: 26 ויסרו למשפט אלהו ירנו: 27 כי לא בחרזין יודש קצח ואופן עגללה על מן יוסכ כי במתה יחתט קצח וכמן בשבט: 28 לחם יודק כי לא לנצח אדרוש יודשנו והם נללו עגלו ופרשיו לא ידקנו: 29 נם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הנדייל תושיה:

29 היו אריאל אריאל קריית חנה דוד ספו שנה על שנה חנים ינקפו: 2 והציקותי לאריאל והיתה תנאה ואנאה והיתה לי כאריאל: 3 והניתוי כדור עלייך וצרתי עלייך מצב והקימות עלייך מצרת: 4 ושפלה מארץ תברבי ומיעפר תש אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומיעפר אמרתך תצפץ: וזהו כאבק דק המון זרייך וכמי עבר

ולשונו כאש אכלת': ²⁸ ורוחו כנהל שוטף עד צואר יחציה להנפה ננים בנפת שוא ורסן מותעה על לחוי עמים: ²⁹ השיר יהיה לכמ' קליל התקדש חgne ושמחה לבב הכלול בחיליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: ³⁰ וההשמי יהוה את הדר קולו ונחת זורעו וראה בזעף אף ולhab אש איכלה נפש זורם ואבן ברד: ³¹ כי מקול יהוה יחת אשורי בשפט יכה: ³² והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכורות ובמלחמות תונפה נלחם בה: ³³ כי עזרך מתמול תפחה נם הוא למלך הוכן העמיק הרחוב מדרתת אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנהל גפרית בערה בה:

31 היו הירדים מצדים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדרוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: ² וגם הוא חכם ויבא רוע ואת דבריו לא הסיר וכם על בית מרעים ועל עוזרת פעלי און: ³ ומצדדים אדם ולא אל וסוסיהם בשרג ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עוזר וייחדו כלם יכלין: ⁴ כי אמר יהוה אליו כאשר יהגה הארייה והכפurd על טרפו אשר יקרא עלייו מלא רעים מוקלים לא יהת ומהמנם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: ⁵ צפירים עפות כן יין יהוה צבאות על ירושלים ננון והציל פסח והמליט: ⁶ שובו לאשר העמיקו סרה בנו ישראל: ⁷ כי ביום ההוא ימאISON איש אלילי כספו ואלילי והבו אשר עשו לכם יידיכם חטא: ⁸ ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחרויות למס יהוו: ⁹ וסלעו מנור עבר וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אויר לו בציון ותגור לו בירושלים:

32 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו: ² והיה איש כמחבא רוח וסתור ודם כפלני מים בציון כצל שלע כבד בארץ עיפה: ³ וולבב נמהרים יבין לדעת ולשון שמעים תקשנה: ⁴ וולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות: ⁵ לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע: ⁶ כי נבל נבליה ידבר ולכוי יעשה אין לעשות חנק ולדבר אל יהוה תועה להריך נפש רעב ומשקה צמא ייחסר: ⁷ וככל' כליו רעים הוא זמות יען לחבל ענים באמרי שקר ובדבר אבינו משפט: ⁸ ונדיב נדיבות יען והוא על נדיבות קום: ⁹ נשים שאנות קמנת יהוה בא ממתק בער אף וככדי משה שפטו מלאו זעם

למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגמ' לחרפה: ⁶ משה בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מם אפעה ושרכ' מעופף ישאו על כתף עירם חילם ועל לבשת נמלים אוצרתם על עם לא יויעלו: ⁷ ומצרדים הבלתי יעריך לנו כן קראתי לזאת רחובם שבת: ⁸ עתה באו כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה והתהו ליום אחרון לעד עד עולם: ⁹ כי עם מרוי הוא בנם כחשים בניים לאubo שמו תורה יהוה: ¹⁰ אשר אמרו לראים לא תראו ולהזים לא תהזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חז מהתלהות: ¹¹ סורו מני דרך הטו מני ארץ השבתו מפנינו את קדוש ישראל: ¹² וכן כה אמר קדוש ישראל יען מסכם בדבר הזה ותבטחו בעסק ונלו ותשענו עליו: ¹³ וכן היה לכם חען יהוה כפרץ נפל נבעה בחומה נשכח אשר פתאם לפטע יבוא שברה: ¹⁴ ושבורה שכבר נבל יצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במכתו חרש לחות אש מיקוד ולהשוף מים מגב: ¹⁵ כי כה אמר אדרני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושען בהשקט ובכטחה תהיה נבורתכם ולא אביתם: ¹⁶ וთאמרו לא כי על סוס גנוש על כן תנוטן ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם: ¹⁷ אלף אחד מפנינו גערת אחד מפנינו גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתני על ראש ההר וכנס על הגבעה: ¹⁸ וכן יתחה יהוה להנכם ולכון ירום לרחכם כי אלהי משפט יהוה אשר כל חוכי לו: ¹⁹ כי עם בציון יש בירושלים בכו לא תבכה חנון יחנק לקל עקר כשמעתו ענק: ²⁰ ונתן לכם אדרני לחם צר ומים לחץ ולא יכוף עוד מורייך והיו עיניך ראות את מורייך: ²¹ ואונייך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדריך לכובו כי תאמין וכי תשMAILו: ²² ותטמאם את ציפוי פסיל' כספק ואת אפרת מסכת והבק' תורם כמו דזה צא אמר נתן מתר וזרע אשר תזרע את האדמה ולחם התבאות האדמה והיה דשן ושם ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב: ²⁴ והאלפים והערים עבדי האדמה בלילה חמץ יאכלו אשר זורה ברחת ובמזרה: ²⁵ והיה על כל הר נבהה ועל כל נבעה נשאה פלינים יבלוי מים ביום הרה רב בנפל מגדלים: ²⁶ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומץ מכתו ירפא: ²⁷ הנה שם יהוה בא ממתק בער אף וככדי משה שפטו מלאו זעם

זהה ציון קדחת מועדנו עניין תרואה ירושלם נוה שאנגן
אהל כל יצען כל יסוד יהדותו לנצח וכל חבליו כל
ניתקו: 21 כי אם שם אדריך יהוה לנו מקום נהרים יארים
רחבי ידים כל תלך בו אני שיט וצוי אדריך לא יערנו: 22
כי יהוה שפטנו יהוה מהקנקנו יהוה מלכנו הוא יושענו:
23 נטשו חבליך כל יחווקו בן תרומם כל פרשו נס או חלק
עד של מרבה פשחים בזוזו: 24 ובכל יאמר שכון חלית
העם הישב בה נשא עון:

34 קרבו גויים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ
ומלאה תבל וכל צאניה: 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים
וחימה על כל צבאות החרים נתנים לטבח: 3 וחללהם
ישלו ופנוריהם יעללה באשם ונמסו הרים מדם: 4 ונמקו
כל צבא השמיים ונגלו ספר השמיים וכל צבאם יוביל
כnable עללה מנגן וכnableת מהאנה: 5 כי רותה בשמיים
חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: 6 חרב
לייהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים
מחלב כלויות אילים כי זבח ליהוה בבצורה וטבח נдол
בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עם ופרים עם אבירים
ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב יידשן: 8 כי יום נקם
לייהוה שנת שלומים לריב ציון: 9 ונחפה נחילה לופת
ועפרה לנפרית והיתה הארץ לופת בערה: 10 ללה
וירום לא תכבה לעולם יעללה עשה מדור לדור תחרב
לנצח נצחאים אין עבר בה: 11 וירושה קאת וקפור וינשוף
וערב ישבנו בה ונטה עללה קו תהו ואבני בהו: 12 חרייה
ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: 13 וועלתה
ארמנתו סירים קמוש וחוח במכבירה והיתה נהת תניט
חציר לבנות יענה: 14 ופנסו ציים את אים ושער על
רעשו יקרא אך שם הרגעה לילית ומצאה לה מנוח:
15 שמה קנה קפו ותמלט ובקעה ונדנה בצלחה אך
שם נקבצו דורות אשה רעווה: 16 דרשו מעל ספר יהוה
וקראו אחת מהנה לא נדרה אשה רעווה לא פקדו כי
יפוי הוא צוה ורוחו הוּא קבוץ: 17 וזה האפיל להן גורל
וידיו חלקתה להם בכו עד עולם יירושה לדור ודור
ישבו בה:

35 ישום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרה כחכלה:
פראת פרה ותגל אֲפִילָת ורנן כבוד הלבנון נתן
ללה בדור הברזל והשרון האם יראו כבוד יהוָם הָבֵב

שמענה קולי בנות בטחות האונה אמרתי: 10 ימים על
שנה תרגונה בטחות כי כלה בציר אספ' בל' יבו: 11
חרדו שאננות רגזה בטחות פשתה וערפה והגורה על
חלצים: 12 על שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה:
13 על אדרמת עמי קוין שמיר תעליה כי על כל בתימוש
קריה עליה: 14 כי ארדמן נטש דמוןעיר עזוב עפל ובחן
היה بعد מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדדים:
15 עד יערה עליינו רוח ממרים והיה מדבר לכרמל
וכרמל לעדר יחשב: 16 ושכן במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת
הצדקה השקט ובטה עד עולם: 18 וישב עמי בנוה שלום
ובmeshcnות מטבחים ובמנוחת שאננות: 19 ובגד ברדת
העיר ובשפלה תשלפ העיר: 20 אשריכם זרוע על כל
מים משלוחו רgel השור והחמור:

33 היו שודד ואתה לא שודד ובונך ולא בנדנו בו כהתמק שודד תושד כנלתק לבנד יבנדו בר' 2 יהוה חננו לך קונו היה זעם לבקרים אף ישועתו בעת צרה: 3 מוקול המון ננדדו עמים מרוממתך נפכו גויים: 4 ואסף שליכם אסף החסיל כמשק נבים שוקק בו: 5 נשnb יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונה עתיך חסן ישותה חכמה ודרעת יראת היה אוצרך: 7 הן אראלם עצקו חזה מלאכי שלום מר' ביכזון: 8 נשמו מסלות שבת עבר ארחה הפה ברורית מאס ערדים לא חשב אנוש: 9 אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונודר בשן וכרכמל: 10 עתה אקים יאמר יהוה עתה אדרום עתה אנשא: 11 תהרו חש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: 12 והיו עמים משרפות שיד קזחים כסוחים באש יצחו: 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרוביים נברתי: 14 פחדו בציון חטאיהם אזהה רעדת חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: 15 הילך צדקות ודבר מישרים מאס בבעצ' מעשיות נער כפיו מתמק בשחר אטם אזנו משמע דמיים ועכם עניין מראות ברע: 16 הוא מרומים ישן מצודות סלעים מנסנו ללחמו נתן מימי נאמנים: 17 מלך ביפוי תהווינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: 18 לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל איה ספר את המנדיים: 19 את עם נועז לא תראה עם עמקי שפה מושמעו נלעג לשון אין בינה: 20

אליהינו: 3 חזקן ידים רפות וברכיהם כשלות אמכו: 4 אמריו לנמהריו לב חזקן אל תירא הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא ויישעכם: 5 או תפתקנה עני עורים ואוני חרשם תפתקנה: 6 או יידלן כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: 7 והיה השרב לאגס וצמאן למובע מים בונה תנינך רבעצה חייר لكنא ומנא: 8 וזה ש מסלול ודרכו ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלק' דרך ואוילם לא ריתעו: 9 לא יהיה שם אריה ופרץ חיות בל עלהה לא נמצא שם והלכו גואלים: 10 ופדרוי יהוה ישובן ובאו ציון ברנה ושםחה עולם על ראשם שwon ושםחה ישינו ונסו יונן ונאה:

36 36 ויהי באربع עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנהרב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפס: 2 ושלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלים אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במלשת שדה כובס: 3 ויצא אליו אלקים בן החליקו אשר על הבית ושבנה הסופר ויואח בן אסף המזוכיר: 4 ויאמר אליום רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדול מלך אשור מה הבתון הזה אשר בטחת: 5 אמרתי לך דבר שפטים עצה נוברה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרdat כי: 6 הנה בטחת על משענתה הקנה הרצין זה על מצרים אשר יסמרק איש עלייו ובא בכפו ונוקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עליו: 7 וכי אמר אל יהוה אלהינו בטחנו הלווא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותו ואת מזבחתו ויואמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו: 8 ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלף סוסים אם תוכל לחתך רכבים עליהם: 9 ואיך תшиб את פניה חדך אחד עברדי אדני הקטנים ותבתח לך על מצרים לרכב זה את להשחתה וזה אמר אל עלה אל הארץ הזאת ולפרשימים: 10 ועתה המבלעד יהוה עלייו על הארץ והשחיתה: 11 ויאמר אלקים ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבריך ארמיות כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית אני העם אשר על החומה: 12 ויאמר רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים היושבים על החומה לאכל את

חראים ולשות את שנייהם עמכם: 13 ויעמד רב שקה ויקרא בקהל גדול יהודית ואמור שמעו את דברי המלך הנדרול מלך אשור: 14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יכול להציל אתכם: 15 ואל יבטיח אתכם חזקיהו אל יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: 16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשוatoi ברכה ובזאו אליו ואכלו איש פנו ואיש התאנטו ושתו איש מי בוררו: 17 עד באילקחו אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דן ותירוש ארץ לחם וכרכמים: 18 בן יסית אתם חזקיהו לא אמר יהוה יצילנו החצילו אלהי הגוים איש את ארציו מיד מלך אשור: 19 איה אלהי חמת וארדף איה אלהי ספרדים וכי הצילו את שמרון מיד: 20 מי בכל אלה הארצאות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי: 21 ויחרשו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לא אמר לא תענהו: 22 ויבא אליקים בן חילקיהו אשר על הבית ושבנה הסופר ויואח בן אסף המזוכיר אל חזקיהו קרוועי בנדים ויינדו לו את דברי רב שקה:

37 37 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בנדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 ווישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנה הסופר ואת זקני הכהנים מתקסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: 3 ויאמרו אליו כי אמר חזקיהו יומם צרה ותוכחה ונאצחה היום כי באו בנים עד משבך וכח אין לולדת: 4 אולי יسمع יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו להרף אליהם כי ותוכיה בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה بعد השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה אמרו נלך אל ארניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נערני מלך אשור אוטי: 7 והני נתן בו רוח ושמי שמעועה ושב אל ארציו והפלתו בחרב בארץ: 8 וושב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע על תרתקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישראל מלכים אל חזקיהו לאמר: 10 כה אמרו נלך אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשור: 11 הנה אתה

בָּא בָּה יִשְׁוֹב וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יִבוֹא נָאָם יְהוָה : 35
וְנוֹתֵר עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהֹשִׁיעָה לְמַעַן וְלְמַעַן דָּרְדָּרִי :
וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יְהוָה וַיָּכֹה בְּמַחְנָה אֲשֶׁר מְאָה וָשְׁמִינִים
וְחַמְשָׁה אֱלֹף וַיִּשְׁכַּנּוּ בְּבָקָר וְהַנֶּה כָּלֵם פְּנִירִים מְתִים : 37
וַיַּעֲשֵׂה וְלֹךְ וַיָּשִׁב סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ אֲשֶׁר וַיָּשִׁב בְּבִנְיוֹ : 38
הַוָּא מִשְׁתָּחֹווּ בֵּית נְסָרָךְ אֱלֹהֵינוּ וְאֶדְרָמֶלֶךְ וְשְׁרָאֵזֶר בְּבִנְיוֹ
הַכָּהוּ בְּחַרְבָּה וְהַמָּה נְמַלְטוּ אָרֶץ אַרְטָה וְיָמֶלֶךְ אֲסֶר חָדָן
בְּנוֹ תְּחִתְיוֹ :

38 בַּיּוֹם הַהֵּם חַלְתָּה חֹקִידָה לְמוֹת וַיִּבוֹא אֶלְיוֹ יְשֻׁעָיהוּ
בְּן אָמֹעֵן הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ כִּי אָמַר יְהוָה צַו לְבִתְּךָ כִּי
מֵת אַתָּה וְלֹא תָחִיה : 2 וַיִּסְכַּב חֹקִידָה פְּנֵיו אֶל הַקּוֹר וַיַּתְפְּלִלָּ
אֶל יְהוָה : 3 וַיֹּאמֶר אָנָה יְהוָה זִכְרָנָא אֲתָא אֲשֶׁר הַתְּהִלְכָתִ
לְפָנֶיךָ בָּאֶמֶת וּבָלֶבֶל שְׁלָמָם וְהַטּוֹב בְּעַנִּיק עֲשֵׂיתִי וַיַּכְבַּד
חֹקִידָה בְּכֵי גְדוֹלָה : 4 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֶל יְשֻׁעָיהוּ לְאָמֶר : 5
הַלֹּוק וְאִמְרָתָל חֹקִידָה כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוד אָבִיךָ
שְׁמַעְתִּי אֶת תִּפְלָתֶךָ רָאִיתִי אֶת דְּמַעַתְךָ הַנִּי יוֹסֵף עַל
יְמִיקָחֵש עַשְׂרָה שָׁנָה : 6 וַיַּכְבַּד מֶלֶךְ אֲשֶׁר אַצְילָךְ וְאֶת
הַעִיר הַזֹּאת וְנוֹתֵר עַל הָעִיר הַזֹּאת : 7 וַזה לְךָ הַאֲמָת מִאָת
יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת הַדְּבָרִזְהוּ אֲשֶׁר דָבָר : 8 הַנְּנִי
מִשְׁבֵּת אֶת צָלְמַעְלוֹת אֲשֶׁר יַרְדֵּה בְּמַעֲלוֹת אֲחֹזָה בְּשָׁמֶשׁ
אַחֲרַנִית עַשְׁר מַעֲלוֹת וַתְּשַׁבֵּחַ הַשְׁמָשׁ עַשְׁר מַעֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת
אֲשֶׁר יַרְדֵּה : 9 מִכְתָּב לְחֹקִידָה מֶלֶךְ יְהוָה בְּחַלְתוֹ וְיְהוָ
מַהְלָיו : 10 אַנְיָ אַמְרָתִי בְּדָמוֹ נָנוּ אֶלְכָה בְּשַׁעֲרֵי שָׁאָל
פְּקָדָתִי יִתְרַשְׁנָותִי : 11 אַמְרָתִי לְאֶרְאָה יְהָה
יְהָה בָּאָרֶץ הַחִיִּים לְאֶבֶּט אָדָם עוֹד עַם יוֹשְׁבִי חָדָל : 12
דוֹרִי נָסָע וְנָנְלָה מַנִּי כָּאֶגֶל רַעַי קְפָדָתִי כָּרָגָן חֵי מְדֻלָּה
בְּכַעֲנִי מִום עַד לִילָה תְּשִׁלְמָנוּ : 13 שְׁוֹטוּעַ דָבָר כָּרָגָן
כִּן יַשְׁבֵּר כָּל עַצְמוֹתִי מִום עַד לִילָה תְּשִׁלְמָנוּ : 14 כְּסָס
עֲנוּר כִּן אַצְפָּצָפָה אַהֲנָה כִּוֹנָה דָלָו עַנִּי לִמְרוֹם אַדְנִי עַשְׁקָה
לִי עַרְבָּנִי : 15 מָה אַדְבָּר וְאָמָר לִי וְהָוָא עַשָּׂה אַדְדָה כָּל
שְׁנָוֹתִי עַל מֶרֶגֶשִׁי : 16 אַדְנִי עַלְיָהִם יְחִי וְלֹכֶל בְּהַנִּי חֵי
רוֹחִי וְתְּחִלְמָנִי וְהַחֲנִינִי : 17 תְּגַה לְשָׁלֹום מָר לִי מָר וְאַתָּה
חַשְׁקָתִ נְפָשִׁי מִשְׁחָת בְּלִי כִּי הַשְּׁלָכָת אַחֲרִי גָּנוּךְ כָּל חַטָּאִי :
18 כִּי לֹא שָׁאָל הוֹדֵךְ מָות יְהָלָלָךְ לֹא יִשְׁבְּרוּ יְרָדִי בָּור
אֶל אַמְתָךְ : 19 חֵי חֵי הוֹא יוֹדֵךְ כָּמוֹנוֹ הַיּוֹם אֶב
לְבָנִים יוֹדֵעַ אֶל אַמְתָךְ : 20 יְהוָה לְהֹשִׁיעָנוּ וְנוֹנָתִי נְנָנָ
כָּל יְמִי חַיָּנוּ עַל בֵּית יְהוָה : 21 וַיֹּאמֶר יְשֻׁעָיהוּ יְשַׁא דְבָלָת

שְׁנוּמָת אֲשֶׁר עָשָׂו מֶלֶכי אֲשֶׁר לְכָל הָאָרֶצָות לְהֹחְרִימָם
וְאַתָּה תְּגַל : 22 הַחְזִילָו אֶתְחָרֵן וְרַצְף וּבְנֵי וְעַד אֲשֶׁר הַשְׁחִוָתִ
אֲבוֹתֵינוּ אֶת נָזְןָה וְאֶת חָרֵן וְרַצְף וְשְׁמַעַת
13 אִיהָ מֶלֶךְ חַמְתָּה וְמֶלֶךְ אַרְפָּד וְמֶלֶךְ לְעִיר סְפָרוּם
הַנָּע וְעוֹה : 14 וַיַּקְהֵל חֹקִידָה אֶת הַסְּפָרוּם מִיד הַמֶּלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
וְקַרְאָתָהוּ וְעַל בֵּית יְהוָה וְיַפְרַשְׁהוּ חֹקִידָה לְפָנֵי יְהוָה : 15
וַיַּתְפְּלִלָּ חֹקִידָה אֶל יְהוָה לְאָמֶר : 16 יְהוָה צְבָאָת אֱלֹהִים
יִשְׁרָאֵל שֶׁבְּכָרְבִּים אֲתָה הַוָּא אֱלֹהִים לְבָדָךְ לְכָל
מִמְּלָכָות הָאָרֶץ אֲתָה עֲשֵׂית אֶת הַשְׁמִינִים וְאֶת הָאָרֶץ : 17
הַטָּה יְהוָה אָזְנָךְ וְשְׁמַעַת פָּקָח יְהוָה עַינָךְ וְרַאֲתָה וְשְׁמַעַת
כָּל דְבָרִ סְנַחֲרִיב אֲשֶׁר שְׁלָחָ לְחַרְפָא לְאָהָלִים חֵי : 18 אִמְמָן
יְהוָה הַחְרִיבָה מֶלֶכי אֲשֶׁר אָשְׁר תָּלָא כָּל הָאָרֶצָות וְאֶת אֶרְצָם :
19 וְנוֹתֵן אֶת אֱלֹהִים בָּאָש כִּי לֹא אֱלֹהִים הַמָּה כִּי אָם
מַעַשְׁ יְהָדִי אָדָם עַז וְאֶבֶן : 20 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִינוּ
הַשְׁוּעָנוּ מִידָוּ וְיַדְעָו כָּל מִמְּלָכָות הָאָרֶץ כִּי יְהוָה
לְבָדָךְ : 21 וְיַוְשַׁלְחֵי יְשֻׁעָיהוּ בֶן אָמֹעֵן אֶל חֹקִידָה לְאָמֶר כִּי
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יְשָׁרָאֵל שֶׁבְּחַפְלָתָה אֲלִי אֶל סְנַחֲרִיב
מֶלֶךְ אֲשֶׁר דָבָר אֲשֶׁר יַהֲוֵה עַל יְשֻׁעָיהוּ לְאָמֶר כִּי
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יְשָׁרָאֵל שֶׁבְּחַפְלָתָה אֲלִי אֶל סְנַחֲרִיב
לְבָדָךְ : 22 זֶה הַדְבָר אֲשֶׁר דָבָר יְהוָה עַל יְשֻׁעָיהוּ בְּזַהֲרָה
לְךָ לְעָנָה לְךָ בְּתֻולָת בְּתַצְוִין אֲחַדְרִיךְ רָאִשְׁתָּה בְּתַ
יְרוּשָׁלָם : 23 אֲתָת מַיְחַרְתָּ וְגַדְפָתָה וְעַל מַיְרִימָהוּ קָוָל
וְתַשְׁאָרָמָה מַעַיְךְ אֶל קְדוּשָׁ יִשְׁרָאֵל : 24 בַּדְעַדְיךְ
חַרְפָת אַדְנִי וְתַהֲמָרָב רְכָבִי אֲנִי עַלְיִתִי מַרְמוֹן הַרִּים
יַרְכְּתִי לְבָנָן וְאֶכְרָתִ קּוֹמָת אַרְזָיו מַבְחָר בְּרָשָׁיו וְאֶבֶןָ
מַרְמוֹן צָעֵדָרְכָל : 25 אַנְיָ קְרַתִי וְשִׁתְיָוִתִי מִים וְאֶחָרֶב
בְּכֶפֶר פָּעֵמִי כָּל יְאָרִי מַצּוֹר : 26 הַלְוָא שְׁמַעַת לְמִרְחָק
אַוְתָה עַשְׂתִי מִיְמִי קָדְםָה וְצִרְתִּיה עַתָּה הַבָּאָתִיה וְתַהֲ
לְהַשְׁאֹוֹת גָּלִים נְצִים עֲדָרִים בְּצָרוֹת : 27 וַיַּשְׁבִּיחֵן קָצְרִי יְדָ
חַתָּו וּבְשׁוֹר הַיּוֹשֵׁב שְׁדָה וְוַיַּרְקֵד שָׁא חִצְירָה גְּנוּתָה וְשִׁדְמָה
לְבָנֵי קָמָה : 28 וַיַּשְׁבַּתְךָ וְצַאָקָר וְבוֹאֵק וְדַעְתִּי וְאֶת הַתְּרִינְזָ
אֲלִי : 29 יַעֲן הַתְּרִינְזָ אֲלִי וְשָׁאנְגָן עַלְהָ בְּאָנוּ וְשִׁמְתִי חֵחָי
בְּאֶפֶק וְמְתִנִּי בְּשִׁפְטִיךְ וְהַשִּׁבְטִיךְ בְּדָרְךְ אֲשֶׁר בָּאת בָּהָ
30 זֶה לְךָ אֲתָה אֲכָל הַשָּׁנָה סְפִיחָה וּבְשָׁנָה הַשְׁנִית שָׁחָס
וּבְשָׁנָה הַשְׁלִישָׁה וְרַעַי וְקַצְרָוּ וְנְטַעַו כְּרָמִים וְאֶכְלָל פְּרִים :
31 וְיַסְפֵה פְּלִיטָה בֵּית יְהָדָה סְפִיחָה וּבְשָׁנָה הַשְׁנִית שָׁחָס
פְּרִי לְמַעְלָה : 32 כִּי מִירוֹשָׁלָם חַצָּא שָׁא רַאֲתִית וְפֶלַיטָה מַהְרָה
צִוְין קָנָתָה יְהוָה צְבָאָת תַּשְׁעָה זֶה : 33 לְכָן כִּי אָמַר יְהוָה
אֶל מֶלֶךְ אֲשֶׁר לֹא יִבּוֹא אֶל הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא יְוֹרֶה שֵׁם חֵץ
וְלֹא יִקְדְּמֶה מִן וְלֹא יִשְׁפַּךְ עַלְיהָ סְלָלה : 34 בְּדָרְךְ אֲשֶׁר

משפט וילמדוו דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמך מDAL' וכשהק מאזינים נחשבו הן אים דרך יטול: 16 ولבני אין די בער וחיתו אין דיללה: 17 כל הנינים כאין גנדו מאנס ותחו נחשבו לו: 18 ואל מי תדמינו אל ומה דמותה תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרכ בזחוב וירקענו ורטקות כסף צורף: 20 המסקן תרומה עץ לא ריקב בחרחرش חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדרשו הלוא תשמעו הלוא הנדר מראשם לכם הלוא הבניתם מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישבה בחגבים הנטהה דרך שמים וימתחם כאלה לשבת: 23 הנتون רוזנים לאין שפט ארץ כתהו עשה: 24 אף בל נתעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ געם ונשף בהם וייבשו וסערהักษ החאים: 25 ואל מי תדמינו ואשה אמר קדוש: 26 שאו מדורם ענייכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאים לכלם בשם יקרא מרבי אונים ואמיין בח איש לא נעדר: 27 למה תאמיר יעקב ותדבר ישראל נסתהה דרכי מיהוה ומאלחי משפטיך עברו: 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אליו עולם יהוה בורא קשות הארץ לא יעוף ולא יגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן לעיפך כליאן אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערם ונגעו ובחרום כשל יכשלו: 31 וקי יהוה יחליפו כה יעלו אבר כנסרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו:

41 החירשו אליו אים ולאימים יחליפו כה ינשו אז ירבו ייחדו למשפט נקרבה: 2 מי העיר ממורה צדק קראהו לרגלו יתן לפניו גוים וממלכים ירד יתן כעפר חרבוักษ נדף קשתו: 3 ירדפס יעבר שלום ארחה ברגלו לא יבוא: 4 מי פועל ועשה קרא הדורות מראש אני יהוה הראשון ואת אחדרנים אני הוא: 5 ראו אים וייראו קשות הארץ יחרדו קרבו ויאתווון: 6 איש את רעה יערו ולא אחיו יאמר חזק: 7 ויהזק חרש את צרכ מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויהזק במסמרים לא ימוט: 8 אתה ישראל עבדי יעקב אשר בתורתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקיך מקומות הארץ ומאיילה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מסתיך: 10 אל תירא כי עמק אני אל תשטע כי אני אליך אמרתיך אף עזרתיך אף תמכתיך ביוםין צדקך: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרומים בך יהו אין ואבדו עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדוו בארא

תאנים וימרחו על השחין וייחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי עלה בית יהוה:

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים וממחה אל חזקיהו ושמע כי חלה ויהזק: 2 ישmach עליהם חזקיהו ויראמ את בית נכתה את הכסף ואת הזוחב ואת הבשימים ואת השמן הטוב ואת כל כליו ואת כל אשר נמצא באצדרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו ובכל ממשלתו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה וממאי יבא לך ויאמר חזקיהו מארץ רחוכה באו אליו מבבל: 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתך רוא ליה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתק עד היום הזה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומנביך אשר יצאו ממדך אשר תולד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהוה שלום ואמת בימי:

40 נהמו נהמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתייה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל ניא נשא וכל הדר ונבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 5 גונלה כבוד יהוה וראו כל בשער יהדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו ציון השדה: 7 ייש חציר נבל ציון רוח יהוה נשבה בו אבן חציר העם: 8 ייש חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הר נבה הרימי אל תורי אמרו לעיר יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדרני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלחה לו הנה שכרו אתו ופעלו לפניו: 11 כרעה עדרכו ירעה בורעו יקבץ תלאים ובHIGH ישא עלויות יהל: 12 מי מدد בשעלוי מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ וshall בפלס הרים ונבותם במאזנים: 13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדוו בארא

ויהלתו לפסלים: 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מجيد בטרם תצמונת אשמעי אתם: 10 שרו ליהו שיר חדש תהלו מוקצה הארץ יורדי הים ומלאו אים וישביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשקב רון ושבי סלע מרראש הרים יצוחו: 12 ישמו ליהו כבוד ותחלתו באים גידו: 13 יהוה כנבר יבא כאיש מלחות ועיר קנאיה ירעד אָף יצירח על איביו יתנבר: 14 החשתי מעולם אחריש אתפק כיולדת אפה אש ואשף יחד: 15 אחرب הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי נהרות לאים ואגמים אובייש: 16 והולכת ערומים בדרך לא ידעו בנובות לא ידעו אדריכם אשים מהשך לפניויהם לאור ומעקשים למשור אלה הדברים עשיהם ולא עזובים: 17 נסנו אחריו יבשו בשת הבטחים בפסל האמרם למסכה אתם אלהינו: 18 החזרים שמעו והודרים הביטו לדראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כלacci אשלה מי עור כמשלים ועור כעבד יהוה: 20 ראות רבות ולא תשמר פקו אונים ולא ישמע: 21 יהוה חפי למן צדקו יndlil תורה ויאדר: 22 והוא בעבו וושא הפה בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב: 23 מי בכם יאוזן זאת יקשב וישמע לאחרו: 24 מי נתן למשסה יעקב וישראל לביזום הלויה זו התאנו לו ולא אבו בדרכיו הלויך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפוך עליו חמה אפו ועוזו מלחתה ותלהתחו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי נאליך קראתי בשמי לי אתה: 2 כי עבר בימים אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי תלך במו אש לא תכו וללהבה לא תבער ברך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראלמושיע נתוי כפרק מצדדים כוש וסבא החתקיך: 4 מאשר יקרת בעני וכבדת ואני אהבתך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני מזורח אביה ורעם וממערב אקבץ: 6 אמר לנצח אני מזורח אביה ורעם וממערב אקבץ: 7 כל תקרא בשם ולכבודך בראשית יצרת הארץ: 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואונים למו: 9 כל הנויים נקבעו יהדו ויאספו לאמים מי בהם ניד זאת וראשנות ישמענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו

אנשי ריבך: 12 תבקשם ולא תמצאים אנשי מצתק יהו Cain וכאפס אנשי מלחתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מהזיק ימINK האמר לך אל תירא אני עוזרתך: 14 אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עוזרתיך נאם יהוה ונאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתיך למורן הרוץ חדש בעל פיפותת תדוש הרים ותדק וגבעות כמו תשים: 16 תזרם ורוח תشاء וסערה תפיז אותם אתה תניל ביהוה בקדוש ישראל תחתלך: 17 הענים והאבינוים מבקשים מים ואין לשונם בזמן נשתה אני יהוה ענען אלהי ישראל לא ענבים: 18 אפתח על שפינם נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאם מים וארץ ציה לモצאי מים: 19 אתן במדבר ארזי שטה והדס וען שמן אשים בערבה ברוש תדרה ותאשור כי יד יהוה עשתה זאת יראו יודע וישמו וישכלי יהדו: 20 למען קדוש ישראל בראה: 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הניש עצמותיכם אמר מלך יעקב: 22 יגשו וינידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה גידו ונשימה לבנו ונדרעה אחריתן או הבאות השמייננו: 23 הנגידו האתות לאחר ונדרעה כי אליהם אתם אף היטיבו ותרעו ונשעה ונרא יהדו: 24 הן אתם מאיין ופעלם מאפע הוועבה יבחר בכם: 25 העירוטי מצפון ויאת ממורח שם יקרה בשמי ויבא סננים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הנגיד מראש ונדרעה ומפלנים ונאמר צדיק אף אין מجيد אף אין ממשיע אף אין שמע אמריכם: 27 דראשן לצוין הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאהה ואין יועץ ואשלם וישבו דבר: 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותחו נסכים:

42 הן עבדי אתמק בו בחורי רצחה נפשי נתתי רוחו עליו משפט לנויים יויצו: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכונה לאמתו יוציא משפט: 4 לא ייכחה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחילו: 5 כי אמר האל יהוה בורא השמים וגתויהם רקע הארץ וצאניה נתן נשמה לעם עליה רוחה להלכים בה: 6 אני יהוה קראתך בצדך ואחזק בידך ואצרך וגאנך לבירית עם לאור נויים: 7 לפפק עינים עורות להוציא מאסיד מבית כלא ישבי חזך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן

ישר אל ופסל נסך לבליו הועל: בז חן כל חבריו יבשו והרשום המה מادرם יתקבזו כלם יעמדו יפהרו יבשו יחד: 12 חרש ברזל מעץ ופועל בהחם ובמקבות יצראה ויפעלתו בזרוע כחונם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף: 13 חרש עצים נתה קוו יתרארדו בשרד ירעשו במקצועות ובמחוגה יתרארדו ויעשחו כתבנית איש כתפארת אדם לשbeta בית: 14 לכרת לו ארויום ויקח תרזחה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן ונשם ינדל: 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל ווישתחו עשהו פסל ויסנד למו: 16 חציו שרכ במו אש על החיזיו בשר יאכל יצלה צלי ושבע אף יחם ויאמר האח חמומי ראייטי אור: 17 ושאריתו לאל עשה לפסליו יסנוד לו ווישתחו וחפכל אליו ויאמר היצלנו כי אל אתה: 18 לא ידעו ולא יבינו כי מה מדאות עיניהם מהשכיל לבתם: 19 ולא ישב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתיו במו אש ואף אפייתו על נחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לחשובה עשה לבל עז אסנו: 20 רעה אפר לב הותל התהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלווא שקר בימני: 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצירתייך עבר לי אתה ישראל לא תנשני: 22 מהויה כעב פשעיך וכענן חטאיך שובה אליו כי נאלoxic: 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתית הארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל נתה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: 25 מperf אתות בדים וקסמי יהולל משיב הרים אחורי ודעתם ישבל: 26 מקיים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלים תושב ולעריו יהודה תבניתה וחרבותה אקומות: 27 האמר לצולה הרבבי ונחרתיך אובייש: 28 האמר לבורשדיי וכל חפצי ישלים ולא אמר לירושלים תבנה והיכל תוסד:

45 כה אמר יהוה למשיחו לבורש אש החוקתי בימינו לרד לפניו נוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתיהם ושעריהם לא יסנרו: 2 אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחשה אשבר וברייחי ברזל אנדע: 3 ונמתי לך אוצרות חזק ומطمני מסתרים למן תדע כי אני יהוה הקורא בשמק אלהי ישראל: 4 למן עבד יעקב ובישראל בחורי ואקרא לך בשםך אבן ולא ידעתני: 5 אני יהוה יועילו وعدיהם המה בל יראו וביל ידעו למן יבשו: 10 מי

ויאמרו אמתה: 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען הדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: 11 אני אנסי יהוה ואני מבלעדימושיע: 12 אני הגדתי והושעתו והשמעתיך ואני בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: 13 נס מים אני הו ואין מידי מציל אפעל מו ישבנה: 14 כה אמר יהוה גאלכם קדרוש ישראל למונכם שלחתי בבליה והורדתי ביריחס כלם וכשרים באניות רנתם: 15 אני יהוה קדרושים בורה ישראל מליכם: 16 כה אמר יהוה הנוטן בים דרך ובמים עזים נחיבת: 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יהדו ישבבו כל יקומו דעכו כפשתה כבו: 18 אל תוכרו ראשנות וקדמניות אל ת התבנו: 19 הנני עשה חדרשה עתה הצמה הלאה תדועה אף אשם במדבר דרך בישמן נחרות: 20 תכבדו חיות השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נחרות בישמן להשכות עמי בחירוי: 21 עם זו יצרתוי לי תהליו יספרו: 22 ולאatoi קראת יעקב כי געת בי ישראל: 23 לא הביאתי לי שה עתיך ובחיך לא כבדתני לא העברתיך במנחה ולא הונתיך בלבונה: 24 לא كنتי לי בכסף קנה וחלב ובחיך לא הרוינו אך העברתני בחטאותיך הונתני בעונתיך: 25 אני אנסי הוה ממה פשעיך למעני וחתאתיך לא אכר: 26 הוכרינו נשפתה יחד ספר אתה למן תצדך: 27 אביך הראשון חטא ומלייציך פשעו כי: 28 ואחלל שרקי קדרש ואתנה להרם יעקב ובישראל לנדרפים:

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 2 כה אמר יהוה שעך ויצרך מבטן יעורך אל חירא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו: 3 כי אצק מים על צמא ונולדים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתך על צאניך: 4 וצמחי בין חציר עדרכם על יבלי מים: 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאל יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: 7 ומי כמוינו יקרא וינירה ויערכה לי משומי עם עולם ואתות ואשר תבאה יגידו לנו: 8 אל תפחרו ואל תרדחו הלא מא השמעותיך והנדתיך ואתם עdry הייש אלה מבלעדי ואין צור בילדעתך: 9 יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם כל יועילו وعدיהם המה בל יראו וביל ידעו למן יבשו: 10 מי

מני רחם: 4 וуд זקנה אני הוּא ועד שיבתני אני אסכל אני
עשתוֹ ואני אשא ואני אסכל ואמלט: 5 למי הדמיוני ותשׁוֹ
וחתשמי נורמה: 6 הולם זהב מוכיס וככסף בקנה ישקלו
ישכרו צורף וייעשו אל יסndo אף ישתחוו: 7 ישאחו על
כתף יסבלתו ונייחחו תחתיו ויימד ממקומו לא ימיש
אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושענו: 8 זכרו
זאת והתאשׁו השיבו פושעים על לב: 9 זכרו ראשנות
מעולם כי אכיכי אל ואני עוד אליהם ואפס כמוני: 10 מניד
מראשית אהדרית ומקדם אשר לא נעשה אמר עצתי תקום
וכל חפצי עשה: 11 קרא מזרחה עית מארץ מתק איש
עצתו אף דברתו אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: 12 שמו^ו
אל אבורי לב הרחוקים מצדקה: 13 קרבתי זדקתי לא
תרחק ותשועתי לא תאהר ונתני בציון תשועה לישראל
תפארתי:

47 רדי ושבי על עפר בתולית בת בבל שבוי לארץ אין
כסא בת כסדים כי לא תוספי יקראו לך רכה ונגנה: 2
קחי רחמים וטהני קמה גלי צמותך חשי של גלי שוק
ערבי נחרות: 3 תנעל ערtopic נם תראה חרפתק נקם
אךח ולא אפנע אדים: 4 נאלנו יהוה צבאות שמוי קדוש
ישראל: 5 شب דיומם ובאי בחשך בת כסדים כי לא
תוספי יקראו לך נברת מלכות: 6 קצפתך על עמי
חללו נחלתי ואתם בידך לא שםת להם רחמים על
זקן הכבdetך לך מאר: 7 ותאמורי לעולם אתה נברת
עד לא שםת אלה על לך לא זכרת אחריתה: 8 ועתה
שמע זאת עדינה היושבת לבטה האמרה בלבבה אני
ואפסי עוד לא אשכ אלמנה ולא אדרע שכול: 9 ותבאנת
לק שני אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמס באו
עליך ברב כשפיך עצמתך ודעך היא שוכבתך
ברעתק אמרות אין ראני חכמתך ודעתך היא שוכבתך
ותאמורי בלבדך אני ואפסי עוד: 10 ובא عليك רעה לא
תדרש שחרה ותפל עליך הוּה לא מוכלי כפירה ותבא
עליך פתאם שואה לא תדרע: 11 עמדני נא בחבריך וברב
שפיך באשר יגעת מנעוריך אוילי תוכלי הועל אויל
חרוצי: 12 גנלאית ברב עצתק יעדמו נא ווישיך הכרבו
שמות החוזים בכוכבים מודיעם לחדים מادر יבאו
עליך: 14 הנה והוא כקס אש שרפתם לא יצילו את נפשם
מיד להבה אין נחלת לחם א/or לשבת גנדו: 15 כן

ואין עוד זולתי אין אליהם אゾרך ולא ידעתני: 6 למגע
ידעו מזורה שמש וממערבה כי אפס בלבני אני יהוה
ואין עוד: 7 יציר אויר ובורא חיש עשה שלום ובורא רע
אני יהוה עשה כל אלה: 8 הרעיפו שמיים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישׁ וצדרקה הצמיה יחד אני
יהוה בראותיו: 9 هوּי רב את יציר וחרש את ראשי אדרמה
היא אמר חמד ליצרו מה תעשה ופעליך אין ידים לו: 10
הוּי אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחלין: 11 כה אמר
יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוננו על בני ועל
בעל דידי צווני: 12 אכן עשתי הארץ איז ואדם עלייה בראתי
אני ידי נטו שמיים וכל צבאים צוותי: 13 אכן העירתו
בצדך וכל דרכיו איש הוא יבנה עיריו ונלוות ישלח לא
במחירות ולא בשחד אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר מיר יהוה
יניע מצרים וסחר כוש וסבאים אגשי מדיה עלייך עברו
ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישחחו אליך
יתפללו אך ברך אל ואני עוד אפס אליהם: 15 אכן אתה
אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 16 בושו ונם נכלמו
כלם יהרו הילכו בכלימה חרש צוירים: 17 ישראל נושא
עד: 18 כי אמר יהוה בורא השמיים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא כבינה לא תחו בראה לשבת יצרה
אני יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתו במקום ארץ
חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשינו אני יהוה דבר
צדק מניד מישרים: 20 הקבצוו ובאו התנשׁו יהרו פליטין
הגויים לא ידעו הנשים את עין פסלם ומופתלים אל אל
לא יושיע: 21 הגידו והגינו אף יוציא יהודו מי השמיים
זאת מקדם מאן הגידה הילוא אני יהוה ואני עוד אליהם
מבילדך אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אליו והושעו
כל אפסי הארץ כי אני אל ואני עוד: 23 בynesבעתי יצא
מפני צדקהך דבר ולא ישוב כי לי תחרע כל ברך תשבע
כל לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עדריו יבוא
ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהלו כל רע
ישראל:

46 כרע כל קרס נבו והוא עצביהם לחיה ולבחמה
נשאთיכם עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יהדו לא
יכלו מלת משא ונפשם בשבי הילכה: 3 שמעו אליו בית
יעקב וכל שארית בית ישראל העםיסים מנין בטן הנשים

הוא לך אשר יגעת סחריך מנעריך איש לעברו תעוז אין
מושיעך:

אמרתי לירק יגעתי לתחו והבל כי כלתיי אכן משפט
את יהוה ופعلתי את אלהי: 5 ועתה אמר יהוה יצרי
מבطن לעבד לו לשובך יעקב אליו וישראל לא אסף
ואכבר בעני יהוה ואלה היה עז: 6 ויאמר נקל מהיווך
לי עבר להקים את שבטי יעקב ונצרי ישראל להשיב
ונתתיק לאור גנים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 7 כי
אמר יהוה נאל ישראל קדשו לבזה נשפם מהעב נוי
לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וויתחו למען
יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כי אמר יהוה
בעת רצון עניתי וביום ישועה עזרתי ואצרך ואתנק
לבירות עם להקים ארץ לתגħil נħallit שמהות: 9 לאמר
לאסודים צאו לאשר בחשך הנלו על דרכיהם ירעו ובכל
שפויים מרעים: 10 לא ירעבו ולא צמאו ולא ימס שרב
ושמש כי מרחמים ינהם ועל מבועי מים ינהלים: 11 וושמתי
כל הרוי לדרך ומסלتي ירמונ: 12 הנה אלה מרוחיק
יבאו והנה אלה מצפון וממערב ואלה מהארץ סינים: 13 רנו
שמיים ונילו ארץ יפיצו הרים רנה כי נחם יהוה עמו
ענינו ריחם: 14 ווראמר ציון עזני יהוה ואדרני שכחני: 15
התשכח אלה עולה מרוחם בן בטה נם אלה תשכחנה
ואגaci לא אשכחך: 16 הנה על כפים חתקיך חומתיך נdry
תמיד: 17 מהרו בניך מהרטיך ומהרביך מפרק יצאו:
18 שאי סביב עניך וראי כל נקבצו באו לך חי אני
נאם יהוה כי כלם כעד תלבשי ותקשרים ככליה: 19 כי
חרבתיך ושממותיך וארץ הרסתיך כי עתה הצרי מושב
ורחקו מבעליך: 20 עוז יאמרו באזnek בני שליך צר
לי המוקם נשא לי ואשבה: 21 ואמרת לבבק מי ילדי
את אלה ואני שcolaה ונלמודה גלה וסורה ואלה מי נdal
הן אני נשארתי לברדי אלה איפה הם: 22 כי אמר אדרני
יהוה הנה אשה אל גנים ידי ועל עמים ארים נסי והביאו
בניך בחוץ ובנתיך על כתף תנשאה: 23 והוא ממליכים
אמנייך ושרוטיהם מיניקתיך אפיקים ארץ ישתחו לך ועפר
rangleיך ללחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קו: 24
היקח מגבור מלכווח ואם שבי צדיק ימלט: 25 כי כה
אמר יהוה נם שבי נגמר יכח ומלךה עריך ימלט ואת
יריבך אני אריב ואת בניך אני אשיע: 26 וזה אכלתי
את מוניך את בשרם וכעיסים דם ישכرون וידעו כלبشر
כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביך יעקב:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי
יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאליהו ישראל זכריו
לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר ה الكرש נקראו ועל
אליהו ישראל נסמכו יהוה צבאות שמנו: 3 והראשונות מאז
הגדרתי ומפני יצאו ואשימים פתאם עשתי והבאהנה: 4
מדעתתי כי קשה אתה וניד ברול ערפק ומצחך נחושה: 5
ואגיד לך מאז בטרם תבוא המשמעתי פן תאמר עצבי
עשם ופסלי נסכי צום: 6 שמעת חוזה כללה ואתם הלא
תגידי המשמעתי חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7
עתה נבראו ולא מאז לפני יומם ולא שמעתם פן תאמר
הנה ידעתין: 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא
פתחה אונך כי ידעתני בוגד הבוגד ופשע מבטן קרא
לך: 9 ולמעןשמי אאריך אף ותhalbci אחטם לך לבתי
הכריתך: 10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחורתיך בכור
ענוי: 11 למניין למניין עשה כי איך יהל וככבודי לאחר
לא אתן: 12 שמע אליו יעקב ויישראל מקראי אני הוא אני
ראשון אף אני אחרון: 13 אף ידי ישדה ארץ וימני טפהה
שמיים קרא אני אליהם יעדמו יהדו: 14 הקבצו כלכם
ושמעו מי בהם הנגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצוי
בבבב והרעו כshedim: 15 אני אני דברתני אף קראתי
הבאתיו והצילה דרכו: 16 קרבו אליו שמעו זאת לא
מראש בסתר דברתני מעת הוויה שם אני ועתה אדרני
יהוה שלחני ורוחו: 17 כי אמר יהוה נאלך קדוש ישראל
אני יהוה אלהיך מלמדך להוועל מדריך בדרכך תלך:
18 לאו הקשחת למצוותי ויהי כנהר שלומך וצדקהך
כנלי חיים: 19 ויהי כחול רדעך ואצאיי מעיך כמעתו
לא יכרת ולא ישمر שמו מלפנינו: 20 צאו מכבב ברכחו
מכשדים בקהל רנה הנגידו המשמעו זאת הוציאות עד
קצת הארץ אמרו אבל יהוה עבדו יעקב: 21 ולא צמאו
בחרכות הוליכם מים מצור הויל למו ויבקע צור ויזבו
מים: 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים:

49 שמעו אים אליו ותקשיבו לאמים מרוחיק יהוה מבטן
קדני ממעיامي הזוכר שמי: 2 ווישם פיכחرب חדה בצל
ידך הhabiיאן וישמעני לחץ בדור באשפותו הסטורני: 3
ויאמר לי עברדי אתה ישראל אשר בר אטאפר: 4 ואני

ישובון ובאו ציון ברנה ושםחת עולם על ראש שנון ושםחה ישגון נסוי ינון ואנהה: 12 אנכי אגci הוא מנהמכם מי את ותיראי מאנש מוות וymbן אדם חציר ינתן: 13 ותשכח יהוה עשה נטה שמים יוסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת הארץ כאשר כונן להשחית ואיה חמת הארץ: 14 מהר צעה להפתחה ולא ימות לשחת ולא יותר ללחמו: 15 ואנכי יהוה אליהיך רגע הום ויהמו נליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי בפייך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסיד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמותה את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: 18 אין מנהל לה מכל בנום ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנום גדללה: 19 שיתים הנה קראתיך מי נור לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחנוך: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חומות כהוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אליהיך: 21 لكن שמעי נא זאת עניה ושכרת לא מין: 22 כה אמר אדריך יהוה ואליהיך יRib עמו הנה לקחו מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמותי לא תוטפי לשחותה עוד: 23 ושמתייה ביד מוניך אשר אמרו לנפשך שי ונעbara ותשמי הארץ נור וכחוץ לעברים:

52 עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש כי לא יוסיף יבא באך עוד ערל וטמא: 2 התגעררי מעפר קומי שבוי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: 3 כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תנאלו: 4 כי כה אמר אדריך יהוה מצדדים ירד עמי בראשנה לנור שם ואשור באפס עשו: 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לך עמי חنم משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היוםשמי מנazz: 6 لكن ידע עמישמי לכאן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הני: 7 מה נאו על התהרים רגלי מבשר משמי שלום מבשר טוב משמייע ישועה אמר לציון מלך אליהיך: 8 קול צפיר נשוא קול יהדו ירנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רנו יהדו חרבות ירושלים כי נחם יהוה עמו נאל ירושלים: 10 חשב יהוה את זרוע קדרו לעניין כל הגויים וראו כל אפסי ארץ יeshut אליהינו: 11 סרוו סרו צאו משם טמא אל תנעו צאו מותוכה הברו נשאי כל יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הlk לפניכם

שלחותיה או מי מנישי אשר מכרתי אתכם לו הן בעוניכם נמכרתם ובפשעיםכם שלחה אמכם: 2 מודע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקוצר קטרה ידי מפדות ואם אין כי כה להציג הן בגערטה אהיריבים אשימים נהרות מדבר תאש דנותם מאי מים ותמתה בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשימים כסותם: 4 אדרני יהוה נתן לי לשון למודדים לדעת לעות את יעפ דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמעם למודדים: 5 אדרני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריחיו אחריו לא נסוני: 6 גוי נתתי למיכים ולחיי למתרים פני לא הסתרתי מכמלות ורק: 7 ואדרני יהוה יעד לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמייש ואדרע כי לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי יריב ATI נעמדו יחד מי בעל משפטינו יונש אליו: 9 הן אדרני יהוה יעד לי מי הוא ירשעני חן כלם כבנד יבל עישיאלם: 10 מי ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הlk ח██ים ואון נהה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהוו: 11 הן כלם קדריו אש מאזרי זיקות לכוכב באור אשכם ובזיקות בערתם מיד היה זהאת לכם לנצח השכבות:

51 שמעו אליו רדרי צדק מבקש יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אלו אברהם אביכם ואל שרה תחולתכם כי אחד קראתינו ואברכהו וארבבון: 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרביה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה שzon ושםחה ימצע בה תודה וקול זמרה: 4 הקשיבו אליו עמי ולאומי אלהי האזינו כי תורה מאתי הצעא ומושפט לי אור עמים ארנייע: 5 קרוב צדקי יצא ישע זרעה עמים ישפטו אליו איהם יקו ואל דרעי יהלון: 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבללה ושביה כמו כן ימותון וישועתו לעולם תהיה וצדקה לא תהה: 7 שמעו אליו ידע צדק עם תורה בלבם אל הירא חרפת אנטו ומנגדתם אל תחתו: 8 כי כבנד יאלם עש וכצמר יאלם סס וצדקה לעולם תהיה וישועתו לדור דורים: 9 עורי עורי לבשי עוז ורווע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצתה רהב מחוללה תנין: 10 הלווא את היא המהרבת ים מי תחום רבה השמה מעמקים ים דרך לעבר נאולים: 11 וופdoi יהוה

יהוה ומאספכם אלהי ישראל: 13 תהנה ישכיל עבדי יروس
ונשא ונבה מאד: 14 כאשר שנמו עליך רביבם בן משחת
מאייש מראהו ותארו מבני אדם: 15 בן זיה גויים רביב
עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו
ואשר לא שמעו התבוננו:

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלהה: 2
ויעיל כוינק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא
הדר ונראחו ולא מראה ונחמדחו: 3 נבזה וחדל אישים
איש מכבות וידוע חלי וכמסחר פנים ממננו נבזה ולא
השנבו: 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו
השנבו נועז מכח אלhim ומענה: 5 והוא מחל מפשענו
מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עלוי ובחברתו רפה לנו:
6 כלנו צאן חעינו איש לדרכו פניו ויודה הפיע בזו איה
עון כלנו: 7 נש והוא נעה ולא יצפה פיו כשהה לטבח
יובל וכרחל לפני נזיה נאלמה ולא יפחח פיו: 8 מעדך
חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה ורע יאריך
ימים וחפץ יהוה בידו יצלח: 9 מוגמל נשו יראה ישבע
בדעתו יצדק עבדי לרביבים ועונתם הוא יסבל: 10
לכן אחילק לו ברביבים ואת עצומים ייחלק של תחת אשר
הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבם נשא
ולפשעים יפניע:

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי
רביבם בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: 2 הרחיביו
מקום אהליך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשבי הארבי
מייתיך יותרתיך חזקי: 3 כי ימין ושמאל חפרצי ורעך
נום יירש וערירים נשמות יושיבו: 4 אל תיראי כי לא תבוש
ואל תכלמי כי לא החפרי כי בת עולםך תשכח
וחרפת אלמנותיך לא תזורי עוד: 5 כי בעליך עשייך
יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ
יקרא: 6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת
נעורים כי תמאס אמר אלהיך: 7 ברגע קטן עזבתיך
וברחים נדלים אקסצך: 8 בשוף קצף הסתרתי פני
רגע מוך ובחד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: 9 כי
מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עור על הארץ

בן נשבעתי מוקצת עלייך ונגער בך: 10 כי ההרים ימושו
והגבעות המוטנה והסדר מאתך לא ימוש וברית שלומי
לא תחמות אמר מרחמן יהוה: 11 עניה סערה לא נחמה
הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיק בספרים: 12
ושמוני כרך שמשתיך ושעריך לאبني אקרח וכל נבולך
לאبني חפץ: 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך:
14 בצדקה תכונני רחיק מעשך כי לא תיראי וממחתה
כי לא תקרב אליויך: 15 הן גור יגור אף מאותי מי נר
אתך עלייך יפול: 16 הן אנכי בראש חרש נפה באש פחם
ומוציא כל למשחו ואنبي בראש משות לחבל: 17 כל
כל יוצר עלייך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט
תרשייא ואת נחלת עבדי יהוה וצדוקם מatoi נאם יהוה:

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כספ לכט שברו:
ואכלו ולכו שברו בלויא כספ בלויא מהיר יין וחלב:
2 למה תשקלו כספ בלויא לחם ויניעם בלויא לשבעה
שמעו שמווע אליו שמווע ותחענג בדשן נפשכם: 3
הטו איזכם ולכו אליו שמווע ותחי נפשכם ואכרתת לכם
ברית עולם חסרי דור הנאמנים: 4 הן עד לאומים
נתתיו נגיד ומצויה לאמים: 5 הן גור לא תרע תקרא
ונגי לא ידעך אליך ירויצו למען יהוה אלהיך ולקודש
ישראל כי פארך: 6 דריש יהוה בהמצאו קראחו בהיותו
קרוב: 7 יעוז דשע דרכו ואיש און מחשבתו יושב אל
יהוה וירחמוו ואל אלהינו כי ירבה לשלות: 8 כי לא
מחשובות מוחשוביכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: 9
כי נבחו שמיים מארץ בן נבחו דרכי מדריכיכם ומחשובת
מממחשוביכם: 10 כי כאשר ירד הנשם והשלגן מן השמיים
ושמה לא ישוב כי אם הרוח את הארץ והולדת והצמיחה
ונתן רע לזרע ולחם לאכל: 11 בן יהיה דברי אשר יצא
מפני לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתנו: 12 כי בשמיחה תצאו ובשלום
וחובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי
השדה ינחאו כף: 13 תחת הנעוץ עלה ברוש תחת
הספרדי עלה הדס והיה להו לשם לאות עולם לא
יכרת:

56 כה אמר יהוה שמרנו משפט ועשנו צדקה כי קרובה
ששועתי לבוא וצדקי לגלות: 2 אשדי אנוש עשה זאת
ובן אדם יחויק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות

כל רע: 3 ואל אמר בן הנכר הנגלה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריסין הן אני עז יבש: 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומהזיקים בבריתך: 5 ונתתי להם בכתי ובחוותי יד ושם טוב מבנים ומبنות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: 6 ובוני הנכר גנליים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להוויה לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומהזיקים בבריתך: 7 והכיאותם אל הר קדרי ושמחותם בכית חפתוי עולותיהם זוחחים לרצון על מובחיו כי בתיו בית חפתה יקרא לכל העמים: 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עלייו לנכציו: 9 כל חייו שדי אחיו לאכל כל חייו בעיר: 10 צפו ערים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכל לבב הום שכבים אהבי לנו: 11 והכלבים עזינו נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו אויש לבצעו מקצתו: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כוה יום מחר נдол יתר מאר:

58 קרא בגרון אל תהחש כשובר הרם קולך והנד לעמי בשעם ולבית יעקב חטאתם: 2 ואותי יום יומ ודרשו ודעתרכי יחפצון כנו אשר צדקה עשה ומשפט אליהו לא עזב ישאלני משפטיו צדק קרבת אליהם יחפזון: 3 למה צמנו ולא ראות עניינו נפשנו ולא תדע זה ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תגנו: 4 הנה לריב ומצה תצומו ולהחות באנרכ רשות לא תצומו כיום להشمיע במורים קולכם: 5 הכויה היה צום אbehrho יום ענות אדם נפשו הלקף בגין ראשו ושק ואפר יציע הלויה תקרה צום יום רצון ליהוה: 6 הלויה זה צום אbehrho פתח חרצבות רשות התר אגדות מותה ושלח רצוצים חפשים וכל מושה תנתקו: 7 הלווא פרט לדרע לחמק וענויות מרודדים תביא בית כי תראה ערם וכיטו ומשרך לא תעטלם: 8 או יבקע כשחר אורך וארכתק מהירה תצמוח והלך לפניו צדקך כבוד יהוה יאסף: 9 או תקרה ויהוה ענה תשוע ויאמר הנסי אם תסיר מתוכך מותה שלח אצבע ודבר און: 10 ותפק לרעב נפשך ונפש עננה תשבע וורה בחחשך כבצחחות נפשך ועצמתיך וחילין והיתה כנן רוח וכמנוצאים מים אשר לא יוכבו מימי: 11 ובנו מנקחרות עולמי מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך נדר פרץ משבב נתיבות לשבת: 12 אם תשיב משבת רגליך עשות חפציך ביום קדריך מעשות דרכיך ממנצוא חפצך ודבר יהוה מכבד וככברתו מעשות דרכיך ממנצוא חפצך ודבר דבר: 13 או חתען על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתו נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכהו: 3 ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאנך ותוננה: 4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה האריכו לשון הלווא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 והנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחמי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקם הם גורליך גם להם שפכת נסך העליית מנהה העל אלה אנכם: 7 על הור נבה ונשא שמת משכברך גם שם עלית לובח זבח: 8 ואחר הדלת והמושזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבה משכברך והכרת לך מהם אהבת משכבים ייד חווית: 9 ותשורי למלך בשמן ותרבוי רקחיך ותשליך ציריך עד מרחק והשפלי עדר שאול: (Sheol h7585) 10 ברבך דרכך יגעת לא אמרת נואש היה ירך מצאת על כן לא חלית: 11 ואת מי דאנת ותוראי כי תוכובי ואותי לא זכרת לא שמת על לך הלא אני מהשחה ומעלך ואותי לא תוראי: 12 אני אניד צדקתק ואת מעשך ולא יוועלך: 13 בזעך יצילד קבוץיך ואת כלם ישא רוח יקח הכל והחוסה בי ניהול ארץ ויישר החר קדשי: 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך

זורה: 4 שאי סביב ענייך וראי כלם נקבעו באו לך בńיך מרוחיק יבוא ובנוחך על צד האמנה: 5 אז תראי ונחרת ופחד ורחח לבך כי יהפּך עליך המון ים חיל גוים יבוא לך: 6 שפעת נמלים חכסך בכרי מdin ועיפה כלם משבא יבוא והובנה ישאו ותחלת יהוה יברשו: 7 כל צאן קדר יקבצו לך אילני נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחיך ובית תפארתי אפר: 8 מי אלה כעב תעופינה וכיוונים אל ארבתיהם: 9 כי ל' איזים יקוּ ואניות התרישיש בראשנה להכיא בńיך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקרוש ישראאל כי אפר: 10 ובנו בני נכר רחמתיך ומכליהם ישרתונך כי בקצפי היכיתיך וברצוני להכיא אליך חול נויים ומכליהם נהוגים: 11 כי הדני והמלךה אשר לא יעברוך יאבדו והגויים חרבי יחרבו: 12 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדרהר ותאשר יהדו לפאר מקום מקדשי ומוקם רגנלי אכבר: 14 וההלך אליך שהוח בני מעניך והשתחו על כפות רגנליך כל מנאציך וקרוא לך עיר יהוה ציון קדוש ישראאל: 15 תחת היוטך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתייך לנוון עולם משוש דור ודור: 16 וינתק חלב נויים וסדר מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: 17 תחת הנחשת אבאייה זהב ותחת הברזל אבאייה כסף ותחת העצים נחתת ותחת האבנים ברזל ושמתו פקרתך שלום ונגשיך צדקה: 18 לא ישמע עוד חמס בארץ שד ושבך בנבוליך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תחללה: 19 לא יהיה לך עוד המשמש לאור יומם ולננה הירח לא יאיר לך וזה יהיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסק כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלהמו ימי אבלך: 21 ועטך כלם צדיקים לעולם יידשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר: 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לנוי עצום אני יהוה בעטה אחישגה:

61 רוח אדרני יהוה עלי יعن משיח יהוה אתי לבשר ענווים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבעים דרור ולאסורים פכח קוח: 2 לקרא שת רצון לדחווה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלם: 3 לשום לאבלי ציון לחתם להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעתה תחללה תחת רוח כחה וקרא להם אילי הצדק מטע וככבודו عليك יראה: 3 וההלך נויים לאורך ומלאכים לננה

הן לא קצרה יד יהוה מהஹישע ולא כבירה אונו ממשוע: 2 כי אם עניתיכם היו מבדלים בינם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משוע: 3 כי כביכם נאלו בדם ואצבועותיכם בעון שפחותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהגה: 4 אין קרא בצדך ואין נשפט באמונה בטוח על תחוה ודבר שיא הרו عمل והוליד און: 5 ביצי צפעוני בקעו וקורוי עכבייש יארגו האכל מביציהם ימות והזרה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא יהיו לבנד ולא יתכסו במשיעיהם מעשיהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם: 7 רגליהם לרען רציו וימחרו לשפרם נקי מחשבותיהם מהשבות און שד ושר במלולות: 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגולות נזיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידעת שלום: 9 על כן רחך משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנחותה באפלות נהlek: 10 נשאה כערומים קיר וככאי עינים נשאה כשלנו בצחרים נשף באשימים כמתים: 11 הנהמה כדבים כלנו וכיוונים הנהנה נקוה למשפט ואין לשועה רחקה ממנה: 12 כי רבבו פשעינו גנדך וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענו: 13 פשע וכח ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשך וסירה הרו והנו מלכ דבורי שקר: 14 והסג אחרך משפט וצדקה מרחוק העמד כי כשלה ברחוב אמת ונכח לא תוכל לבוא: 15 והתי האמת נעדרת וסר מרע משחוטל וורא יהוה וירע בעניינו כי אין משפט: 16 וירא כי אין איש וישותם כי אין פגיעה והושע לו זרו וצדקה היא סמכתחו: 17 וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בnder נקם תלבשת ווועט כמעיל קנאה: 18 בעל נמלות בעל ישלם חמה לצריו גמול לאייבו לאיזים גמול ישלם: 19 ויראו מערב את שם יהוה ומזרחה שמש את כבورو כי יבו כנחר צר רוח יהוה נסחה בו: 20 ובא לציון נואל ולשבו פשע ביעקב נאם יהוה: 21 ואני זאת בריתני אותך אמר יהוה רוחיו אשר عليك ורבורי אשר שמתי בפרק לא ימוש מפרק ומפי זרע ומפי זרע ארך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

60 קומי אורי כי בא אורך וככבוד יהוה عليك זרה: 2 כי הנה החשך יסכה ארץ וערפל לאמים ועליך זירה יהוה וככבודו عليك יראה: 3 וההלך נויים לאורך ומלאכים לננה

יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקומו והדרשו ערי הרבה שמנות דור ודור: 5 מעמדו זרים ורעו צאכם ובני נכר אכרים וכרכימים: 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גנים תאכלו ובכבודם חתירמו: 7 תחת בשתכם משנה וכלה ירנו חלום לכן בארצם משנה יירשו שמה עולם תהיה להם: 8 כי יי' יהוה אהב משפט שנא גול בעולה ונתתי פעולתם באמת וברית עולם אכרות להם: 9 ונודע בנים זרעם וצצאים בתוך העמים כל ראיים ייכרום כי הם זרע ברך יהוה: 10 שוש אשיש ביהוה תנל נשוי באלהי כי הלבשנו בנדי ישע מעיל צדקה יעטנו כחנן כארץ תוציא צמחה פאר וככלה תעודה כליה: 11 כי כארץ צדקה ותלה ונדר כל הגנים:

62 למען ציון לא אחש וلامען ירושלם לא אשקט עד יצא כננה צדקה ויושעה כפליד יבר: 2 וראו ננים צדך וכל מלכים כבודך וקרוא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: 3 והיות טהרת הפערת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אליהך: 4 לא אמר לך עוד עזבה ולארץ לא יאמור עוד שמנה כי לך יקרה חפציך בה ולארץ בעליה כי חפץ יהוה בר וארכץ תבעל: 5 כי בעל בחור בתולה יבעלך בניך ומושוח חתן על כללה ישיש عليك אליהך: 6 על חומתיך ירושלם הפקרתי שמורים כל הימים וכל הלילה תמיד לא ייחשו המזקרים את יהוה אל דמי לכם: 7 ואל תנתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תhalbה הארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזורע עוז אם אתן את דגnek עוד מאכל לאייביך ואם ישטו בני נכר תירושך אשר געת בו: 9 כי מספיו יאלחו והללו את יהוה ומקבציו ישתחוו בחזרות קדשי: 10 עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו המסלה סקל מaban הרימנו נס על העמים: 11 הנה יהוה השמייע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון נהגה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלו לפניו: 12 וקרוא להם עם הקדש נאoli יהוה ולך יקרא דרואה עיר לא נועבה:

63 מי זה בא מארום חמוץ בנדים מבצרה זה הדור לבבשו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מודיע אדם ללבושך ובניך כרך בנת: 3 פורה דרכתי

לבדי ומעמים אין אישathi ואדרכם באפי וארכמסם בחמותיו וזה נזהם על בנו וכל מלבויש אנalto: 4 כי יום נקס בלבבי ושנה נאoli באה: 5 ואבית ואן עזר ואשתונם ואין סומך ותוועש לי ודע וחותמי היא סמכתני: 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמותי ואורייד לא-ארץ נזהם: 7 חסדי יהוה אזכיר הלה יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה נלחם כבוי וישראל אשר גמלם כרchromו וכרכב חסדייו: 8 ויאמר אך עמי המה הבנים לא ישקרו ויהיו להם למושיע: 9 בכל צratherם לא צדר ומלאך פניו הוושיעם באהבותו ובחלתו הוא נאלם ווינטלים ווינשאם כל ימי עולם: 10 והמה מרנו ועצבו את רוח קדרשו ויהפוך להם לאויב הוא נלחם בהם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעולם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדרשו: 12 מוליך לימי משה זרוע הפהארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מوالיכם בתהומות כסוס במדבר לא יכשלו: 14 כבכמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחינו כן נהגת ענק לעשות לך שם חפארת: 15 הבט משימים וראה מובל קדרש ותפארתך איה קנאיך וגבורתך המונ מעיך ורחמיך אליו התפקידו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו נאלנו מעלים שמק: 17 למה התענו יהוה מדריך תקשח לבנו מיראתך שוב למנע עבדיך שבטי נחלתך: 18 למצער ירשו עם קדרך צרינו בוססו מקדך: 19 היינו מעולים לא משלת בהם לא נקרא שמק עליהם:

64 לוא קרעת שמים ירידת מפניך הרים נולו: 2 כקדח אש המסים מים תבעה האש להודיע שמרק לזריך מפניך נוים ירנוו: 3 בעשותך נוראות לא נקווה ירידת מפניך הרים נולו: 4 ומועלם לא שמעו לא האוינו עין לא ראתה אליהם זולתק יעשה למכחלה לו: 5 פגעת את שׁ ועשה צדק בדריך יזכרוך הן אתה קצפת ונחתה בהם עולם גועש: 6 והני כטמא כלנו וכובע עדים כל צדקתו נובל עלה כלנו ועונו כרוח ישאנו: 7 ואין קורא בשמק מתעורר להחיקך בר כי הסתרת פניך ממנה ותמונהנו ביד עוננו: 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנתנו החמר ואתה יצרכנו ומעשה ירך כלנו: 9 אל תקצף יהוה עד מادر ואל לעדר תוכר עין hon הנט נא עמק כלנו: 10 ערי קדרך היו מדבר ציון מדבר היהת ירושלם שממה: 11 בית

וישבו ונטו כרמים ואכלו פרום : 22 לא יבנו ואחר ישב
לא יטטו ואחר יאכל כי כימי הארץ ימי עמו ומעשה ידיו
יבלו בחיריו : 23 לא ייינעו לירק ולא ילדו לבלה כי זרע
ברוכי יהוה המה וצצאים אתם : 24 והיה טרם יקראו
ואני ענה עוד הם מדברים ואני אשמי : 25 זאב וטלחה
ירעו כאחד ואירה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו בכל הארץ אמר יהוה :

66 כה אמר יהוה השמיים בסאי והארץ הדם רגלי אי
זה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי : 2 ואות כל
אללה ידי עשתה והוא כאללה נאם יהוה ואל זה האבית
אל עני ונכח רוח וחדר על דבריו : 3 שוחט השור מכח
איש זוכה השה ערך כלב מעלה מנוחה דם חזיר מזוכר
לבנה מברך און נס המה בחרו בדריכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה : 4 גנס אני אבחור בתעללים ומונרכות אכיה
לهم יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו : 5 שמעו דבר יהוה
החרדים אל דבריו אמרו אחיכם שנאים מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבש : 6 קול
שaanן מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו :
7 בטרם תחילה ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה
זכר : 8 מי שמע צואת מי ראה אלהי היזחן ארץ ביום
אחד אם יולד נוי פעם אחת כי חלה נס ילדה ציון את
בניה : 9 אני אשביר ולא אולד יאמר יהוה אם אני
הمولיד ועצרתי אמר אלהיך : 10 שמהו את ירושלים
וילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל המותבלים
עליה : 11 למען תינקו ושבעתם מshed מהחמייה למען תמצאו
וחתעננטם מזוי כבודה : 12 כי אמר יהוה הנני נתה
אליה כנהר שלום וכנהל שופט כבוד נוים וינקח על
צד תנשוא ועל ברכיהם תשעשעו : 13 כי איש אשר אמו
תנחנונו כן אני אנחמכם ובירושלים תנחמו : 14 ווראיתם
ושליךם עצמותיכם כראש תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו : 15 כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלחה
אש : 16 כי באש יהוה נשפט ובחורבו את כלبشر ורכבו
חללי יהוה : 17 המתקדשים והמשהרים אל הגנות אחר
אחד בתוך אכלי בשור החזיר והשகץ והעכבר יחו
יספו נאם יהוה : 18 ואנכי מעשיהם ומוחשבתיהם באה

קדשו ותפארתנו אשר הלוך אבותינו היה לשרפפת אש
וכל מהמדינו היה להרביה : 19 העל אלה המהפק יהוה
תחשה ותענו עד מאר :

65 נדרשתי ללא שאלה נמצאה ללא בקשנו אמרתי
הנני הנני אל נוי לא קרא בשמי : 2 פרשתי ידי כל היום
אל עם סorder ההלכים הדרך לא טוב אחר מוחשבתיהם :
3 העם המכעיסים אותי על פניו תמיד זבחים בננות
ומקטרים על הלבנים : 4 היישבים בקבירים ובנכורים
ילינו האכלים בשור החזיר ופרק פגלים כליהם : 5
האמרים קרב אליך אל נשבי כי קדשיך אלה עשן
באפי אש קדחת כל היום : 6 הנה כתוכה לפני לאacha
כי אם שלמתי ושלמתי על חיים : 7 עונתיכם ועונת
אבותיכם ייחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבועות חרפוני ומדמי פעליהם ראשונה על חיים : 8
כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל
תשוחתו כי ברכה בו כן עשה למען עברי לבלתי
השחיתות הכל : 9 ווזצאי מיעקב זרע ומיהודה יורש הריו
ירישה בחורי ועבדיו ישבנו שם : 10 וזה השרון לנוה
צאן ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשוני : 11 וואתם
עובי יהוה השכים את הר קדשי הערכים לנדר שלחן
והමמלאים למני מסך : 12 ומণתי אתכם להרב וככלם
לטבח תכרעו עין קראתי ולא עניות דברתי ולא שמעתם
ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרם : 13 לכן
כה אמר אדרני יהוה הנה עברי ישמו ואתם תרعبו הנה
עבדיו ישתו ואתם תצמאו הנה עברי ישמו ואתם תבשו :
14 הנה עברי ירנו מטופ לב ואתם תצעקו מכאב לב
ומשבר רוח תילילו : 15 ותנהתם שמכם לשבועה לבחים
הмотברך בארץ יתברך באלהי אמן והnbsp;תשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי נשכח הזרות הראשונות וכי נסתרו
מעני : 16 כי הנני בורא כל שמיים הדרשים וארי חדש ולא
תוכרנה הרשנות ולא העליה על לב : 18 כי אם שישי
ונילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים
ニלה ועמה משוש : 19 ונLIGHT בירושלם ושותי בעמי ולא
ישמע בה עוד קול בכוי וקול זעה : 20 לא יהוה שם עוד
על ימים וזקן אשר לא ימלא את ימי כי הנער בן מאה
שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל : 21 ובנו בתרם

לקבץ את כל הנינים והלשנות ובאו וראו את כבודי:¹⁹
ושמתי בהם אותן ושלחתי מהם פלייטים אל הנינים הראשונים
פול ולוד משכית קשת תבל ויון האיים הרחוקים אשר לא
שמעו את שמי ולא ראו את כבודי והנידו את כבודי
בנויים:²⁰ ותהיאו את כל אחיכם מכל הנינים מנהה ליהוה
בסוסים ובררכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הרים
קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את
המנהה בכל טהור בית יהוה:²¹ וכן מהם אקה לכהנים
ללוים אמר יהוה:²² כי כאשר השמים החדשניים והארץ
החדשנה אשר אני עשה עמדים לבני נאם יהוה כן יעמוד
זרעכם ושמכם:²³ ויהוה מודיע חדש בחדרשו ומודיע שבת
שבתו יבוא כלبشر להשתחוות לפני אמר יהוה:²⁴
ויצאו וראו בפנרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא
תמות ואשם לא חכבה והוא דראון לכלبشر:

יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם כי עול כי רחקו מעלי וילכו אחריו הhalb ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלת אתנו מארץ מצרים המולך אך אתנו במדבר הארץ ערבה ושותה בארץ ציה וצלהות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: 7 ובאיו אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה התבאו ותתמאו את ארצי ונחלתי שמתם ל佗בה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרים פשעו כי והנביאים נבוא בכעל ואחריו לא יועלו הלכו: 9 לבן עד אריב אתכם נאם יהוה ואתם בני נוכם אריב: 10 כי עברו אי כי כתים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היהת כזאת: 11 ההימר נוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המר בכבודו בלוא יויל: 12 שמו שמי על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: 13 כי שיתם רעות עשה עמי את עזבו מוקור מים חיים לחצב להם בארות הארץ נשברים אשר לא יכלו חמים: 14 העבר ישראל אם ילד בית הוא מדוע היה לבז: 15 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וירושתו ארציו לשמה עדריו נצחח מבלי ישב: 16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדרך: 17 החלוא זאת תעשה לך עובך את יהוה אלהיך בעת מוליךך ברך: 18 ועתה מה לך לדרכ מצרים לשחתת מי שחור ומה לך לדרכ אשור לשחותת מי נהר: 19 תיסרך רעתק ומשבותיך תוכחך ודעי וראו כי רע ומור עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדת אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שברתי לך נתקתי מוסתריך ותאמורי לא אעד כי על כל גבעה נבהה ותחת כל עין רענן את צעה זהה: 21 וואנכי נתעתי שرك כלזה זרע אמרת ואיך נהפטת לי סורי הגפן נכריה: 22 כי אם תכpsi בנהר ותרבי לך ברית נכתם ענק לפני נאם אדני יהוה: 23 איך תאמורי לא נטמאתי אחריו הבעלים לא הכלתי ראי דרכך בניא דשׁ מה עשית בכירה קלה משרכת דרכיה: 24 פרה למך מדבר באות נפשו שאפה רוח התantha מי ישיבנה כל מבקשה לא יעפו בחדרה ימצעונה: 25 מנעי רגליך מיחף ונגרנק מצמאה ותאמורי נושא לא כי אהבת זרים ואחריהם אלך: 26 כבשת גנב כי נמצא בין הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכחניהם ונכיהיהם: 27 אמרם לעז אבי אתה ולابן את ולחרני כי פנו אליו ערך ולא פנים ובעת רעתם יאמרם קומה והושיענו: 28 ואיה אלהיך אשר

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכתובים אשר בענותה בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יASHIHO בן אמון מלך יהודה בשלוש עשרה שנה למלכו: 3 ויהיו בימי יהוקים בן יASHIHO מלך יהודה עד חמש עשרה שנה לздравיו בן יASHIHO מלך יהודה עד גלות ירושלים בחדר החמישי: 4 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר: 5 בטרם אוצרך בבטן ירעיך ובטרם תצא מרחם הקדשיך נביא לנו נתיך: 6 ואמר אלה יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אליו אל התامر נער אנכי כי על אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: 8 אל תידרא מפניהם כי אתה אני להצלך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אליו הנה נתתי דברי בפי: 10 ראה הפקדתיך היום הזה על הגנים ועל הממלכות לנחש ולנטוץ ולהאביר ולהזרס לבנות ולנטוע: 11 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אליו היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו: 13 ויהיו דבר יהוה אליו שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ובפני מפניה צפונה: 14 ויאמר יהוה אליו מצפון תפתח הרעה על כל ישבבי הארץ: 15 כי הנני קרא לכל משפחות מלכות צפונה נאם יהוה ובאו וננתנו איש כסאו פתח שער ירושלים ועל כל חומתיה סביב וועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי משפטו אוthem על כל רעם אשר עובנו ויקטרו לאלהים אחרים וושתחו למשיעי ידים: 17 ואתה תazor מהניך וקמota ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תהה מפניהם פן אתהך לפניהם: 18 ואני הנה נתיך היום לעיר מבצר ולעמד ברזל ולהמות נחשת על כל הארץ למלי יהודה לשירה לכחניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה להצילך:

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 הלא וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעריך אהבת כלולתייך לכתך אחריו במדבר בארץ לא זרועה: 3 קדרש ישראל ליהוה ראשית תבואהת כל אכליו יASHIHO דעה התבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר יהוה בית

ביהוה אלהיך פשעת ותפורי את דרכיך לזרים תחת
כל עז רענן ובכולי לא שמעתם נאם יהוה: 14 שבבו
בניהם שובבים נאם יהוה כי אני בעלייכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושתים ממשפה והבאתי אתכם ציון: 15
ונתני לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעתה והשכיל: 16
והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים התהנה נאם יהוה
לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא
יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא יקראו
ליירושלם כסא יהוה ונគו אליה כל הגנים לשם יהוה
ליירושלם ולא ילכו עוד אחריו שררות לכם הרע: 18
בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו
יחדנו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתו את אבותיכם:
19 ואנכי אמרתי לך אישיך בכנים ואtan לך ארץ חמדת
נחלת צבי צבאות נויים ואמר אבי תקראו לי ומאתרי לא
תשובו: 20 אכן בנדה אשמה מרעה כן בנדתם כי בית
ישראל נאם יהוה: 21 קול על שפתיים נשמע בכוי תחנוני
בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם:
22 שבבו בניהם שובבים ארפה משובטים הנהו אתך
כי אתה יהוה אלהינו: 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24 והבשת אלה את
גיא אבותינו מנערינו את פאמם ואת בקרם את בניתם
ואת בתוניהם: 25 נשכבה בבשנותו ותכסנו כלמתנו כי
לייהו אלהינו חטאנו אנחנו אבותינו מנערינו ועד היום
זהו ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיר
שקוציך מפני ולא תנדן: 2 ונשבעת חי יהוה באמות
במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: 3 כי
כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלים פן יצא כאש חמתי
ולבבכם איש יהודה וישבי ירושלים פן יצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעליכם: 5 הנידנו ביהודה
ובירושלים השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו
מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: 6 שאנו ס
צונה העיזו אל תעמדו כי רעה אני מביא מצפון ושביר
נדול: 7 עליה אריה מסבכו ומשחית נויים נסע יצא ממקומו
לשום ארץך לשמה ערך ת贊ה מאין יושב: 8 על זאת
אני נאם יהוה לא אטoor לעולם: 13 אך דעינו כי
חרנו שקים ספדו והיללו כי לא שב חרונו אף יהוה

עשית לך יקומו אם יושיעך בעת רעך כי מספר ערך
הוא אלהיך יהודה: 29 למה תיריבו אליו כלכם פשעם כי
נאם יהוה: 30 לשוא הכתי את בנים מוסר לא לך
אללה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: 31 הדור אתם
ראו דבר יהוה המדבר היהתי לישראל אם ארץ מאפליה
מדוע אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד אליך: 32 התשכח
בתולה עדיה כליה קשירה ועמי שכחוני ימים אין מספר:
33 מה טובך דרך לבקש אהבה לך נם את הרעות
למדתך את דרכיך: 34 נם בכנעיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא במחתרת מצאותם כי על כל אלה: 35
ותאמר כי נקיותך אך שב אפו ממנני הנני נשפט אותך על
אמרך לא חטאתי: 36 מה חולץ מארך לשנות את דרכך נם
ממצדים תוכשי כאשר בשת מאשר: 37 נם מאת זה תצא
ויריך על ראשך כי מסאס יהוה מבטחיך ולא תצלחיו
לهم:

3 לאמר הן ישלה איש את אשתו והלכה מארתו והיתה
לאיש אחד היושב אליה עוד הלווא חנוך תחנוף הארץ
ההיא ואת זנית רעים רביבים ושוב אליו נאם יהוה: 2 שאי
עיניך על שפתיים ורא איפה לא שנلت על דרכיים ישבת
לهم כערבי במדבר ותחנפי ארץ בזוניך ובvreתך: 3
וימנעו רבבים ומולkos לא היה ומצח אשזה זונה היה
לך מאנת הכלם: 4 הלווא מעתה קראתי לך אבי אלף
נערי אתה: 5 הונשר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת
ותשעי הרעות והוכל: 6 ויאמר יהוה אליו בימי יאשרו
המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על
כל הדר נגה ואל תהת כל עז רענן ותוני שם: 7 ואמר
אחרי עשותה את כל אלה אליו תשוב ולא שבה ותראה
בנודה אותה יהודה: 8 וארא כי על כל אדרות אשר
נאפה משבה ישראל שלחתיה ותן את ספר כריתתיה
אליה ולא יראה בנדה יהודה אהותה ותליך ותונ נם היא:
9 והיה מקל נזונה ותחנוף את הארץ ותגאנ את האבן
ואת העץ: 10 ונם בכל זאת לא שבת אל בנודה אהותה
יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: 11 ויאמר
יהוה אליו צדקה נפשה משבה ישראל מבנודה יהודה: 12
הילך וקראת את הרבבים האלה צפונה ואמרת שובה
משבה ישראל נאם יהוה לא אפילו פני בכם כי חסיד
אני נאם יהוה לא אטoor לעולם: 13 אך דעינו כי

ממנה: 9 והיה ביום ההוא נאם ייְהוָה יאכֶר לְבֵב הַמֶּלֶךְ וְלַב
 הַשְׂרִים וְנִשְׁמְנוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים יִתְהַמְּהוּ: 10 ואמר אלה
 אדרני יהוה אבן השאות לעם הזה ולירושלים לאמר
 שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש: 11 בעת החיה
 יאמר לעם הזה ולירושלים רוח צח שפירים במדבר דרך
 בת עמי לא לזרות ולא להבר: 12 רוח מלא אלה יבוא
 לי עתה נם אני אדבר משפטים אותם: 13 הנה כענינים
 עללה וכסופה מרכבותיו קל מנהרים סוסיו אויל לנו כי
 שדרנו: 14 כביס מרעה לבך ירושלים למען תושעי עד
 מתי תלון בקרבך מהשבות אונך: 15 כי קול מינד מדן
 ומשמעין מחר אפרים: 16 הזכירו לנוי הנה השמייעו
 על ירושלים נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי
 יהודה קולם: 17 כשמורי שדי היו עליה מסביב כי אתי
 מורתה נאם יהוה: 18 דרכך ומעליך עשו אלה לך ואת
 רעתק כי מרד כי גנע עד לך: 19 מעי מי אחולה קירות
 לבי הנה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמטעתי נפש
 תרוועת מלחה: 20 שבר על שבר נקרא כי שדרה כל
 הארץ פתא מסדרו אהלי רגע ריעתי: 21 עד מתי אראה
 נס אשמה קול שופר: 22 כי אויל עמי אותי לא ידעו
 בנימ סכלים הנה ולא נבונים הנה חכמים הנה להרע
 ולהיטיב לא ידעו: 23 ראייתי הארץ ונהנה תהו ובתו
 ואל השמיים ואין אורום: 24 ראייתי ההרים והנה רעשיהם
 וכל הנבעות התקלקלו: 25 ראייתי והנה אין האדם וכל
 עוף השמיים נדרדו: 26 ראייתי והנה הכרמל המדבר וכל
 עריו נחציו מפני יהוה מפני חרון אףו: 27 כי כה אמר
 יהוה שמה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה: 28 על
 זאת תאבל הארץ וקדרו השמיים ממעל על כי דברתוי
 ומתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: 29 מקול פרש ורמה
 קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובככים על כל העיר
 עזובה ואין ישב בהן איש: 30 ואתי שדור מה תעשי כי
 תלבשי שני כי תעדרי עdry זהב כי תקרע בפרק עניך
 לשוא תחפי מסוכך עגבנים נשך יבקש: 31 כי קול
 כחולה שמעתי צרה מבכירה קול בת ציון תטיפה
 תפרש כפיה אווי נא לי כי עיפה נפשי להרגנים:

5

שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ורצו ובקשו
 ברחוותה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש
 אמונה וاسلחה לה: 2 ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר
 נמצאו בעמי רשעים ישר כשק יקושים הציבו משחית

270

ירמיה

וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה משבא התבוא וקנה הטוב נארץ מרחק עלהיהם לא לרצון וובהיכם לא ערבו לי: 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבותם ובנים יחרדו שכן ורעו יאבדו: 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפונ ונו נדול יעדור מירכתי ארץ: 23 קשת וכידון יחויקו אכורי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסיהם ירכבו ערדך כאיש למלחמה עליך בת ציון: 24 שמענו את שמו רפו ידינו צרה החזוקתנו חיל קוילדה: 25 אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מנוור מסביב: 26 בת עמי חנרי שק והחפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד חמודרים כי פתאמ יבא השדר עליינו: 27 בחון נתחיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: 28 כלם סדי סורדים הלאי רכלי נחשת וברזל כלם משחיתום המה: 29 נחר מפה מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: 30 כספ נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

7 דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומות הזה: 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה חינה: 5 כי אם היטיב夷ו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תשוע משפט בין איש ובין רעהו: 6 גַּר יתומ ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקומות הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלבו לרעיכם: 7 ושכنتי אתכם במקומות הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם מן עולם ועד עולם: 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבתו הארץ: 9 הנגב רצח ונאף והשבע לשקר וקתר לבבعل והליך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 10 ובאתם ועמדתם לפני בית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם נאם כי תהא ראיות נאם יהוה: 11 נקרא שמי עליו בעיניכם נאם כי תהא ראיות נאם יהוה: 12 כי לכטנו נאם אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתושמי שם בראשונה וראו את אשר עשו לך מפני רעת עמי ישראל: 13 ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה

אנשים ילכדו: 27 ככלוב מלא עופר כן בתיהם מלאים מורה מה על כן גדרו ווישרו: 28 שנמו עשו נס עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום וצילה ומשפט אבויים לא שפטו: 29 העל אלה לא אפק נאם יהוה אם בני אשר כזה לא תחנקם נפשי: 30 שמה ושרורה נהיתה בארץ: 31 הנכאים נבאו בשקר והכתנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה העשו לאחריה:

6 העזו בני בנימין מקרב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר נדול: 2 ההנו והמענה דמיות בת ציון: 3 אלהי יאו רעים ודרידיהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעה בצהרים אוילנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערבי: 5 קומו ונעה בלילה ונשוויה ארמנותיה: 6 כי אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושבכו על ירושלים סללה היא העיר הפך כליה עסק בקרבה: 7 כהקיד בור מימה כן הקהה רעתה חמס וشد ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 והסדי ירושלים פן תקע נפשי מנק פן אשימך שמה ארך לא נושבה: 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעולו כנפנ שארית ישראל ירך כבוד על סלסלות: 10 על מי אדרבה ואעדיה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם להרפה לא יחפיצו בו: 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאתי היכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחו כי נם איש עם אשה ילכדו ז肯 עם מלא מים: 12 ונשבו בתיהם לאחרים שרות ונשים יהדו כי אתה את ידי על יישבי הארץ נאם יהוה: 13 כי מקטנים ועד נדולים כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את שבר עמי על בנפלים בעת פקרתיהם ישללו אמר יהוה: 15 כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו לנתחות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשם ויאמרו לא נכל: 16 והקמתו עלייכם צפם הקשיבו לקל שופר ויאמרו לא נשביב: 17 לכן שמו הגנים ודרעי עדת הארץ אשר בם: 18 שמי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם זהה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורת

34 והשบทי מערי יהודה וממחוזות ירושלים קול שנון וקול
שמעה קול חתון וקול כללה כי להרבה תדרה הארץ:

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם: 2
ושתחום לשמש ולירוח ולכל צבא השמים אשר אהובם
אשר עברם ואשר הלו יאספו ולא יקברו לדמן על פניו האדמה
שהתחוו להם לא יאשׁו ולא ישבו לדמן על פניו האדמה
יהיו: 3 ונבחר מות מהיים לכל השארית הנשאים מן
המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשאים אשר
הדרתיהם שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כה
אמר יהוה היבלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מודיע
שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחח החזיקו בתרמיה
מאנו לשוב: 6 הקשתיו ואשמע לאן ידברו אין איש
נחים על רעהו לאמר מה עשו כללה שב במרחותם כסוס
שוטף במלחה: 7 גם חסידה בשמי ידעה מועדרה ותר
וסוס וענור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה: 8 איך תאמרו הנה בדבר יהוה אנחנו ותורת יהוה אנחנו
אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: 9 הבינו חכמים
חוות וילכו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם:
10 לכן את נשיהם לאחרים שרותיהם לירשים כי
מקטן ועד גודל כלה בעצ מנביא ועד כהן כלה
עשה שקר: 11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו נם
בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו נפליים בעת
פקדתם ייכלו אמר יהוה: 13 אסף איספים נאם יהוה אין
ענבים בנפן ואין חאנים בהאה והעליה נבל ואtan להם
יעברים: 14 על מה אנחנו ישבים האספו ונכווא אל ערי
המצצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדרנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה: 15 קווה לשלים ואין טוב לעת
מרפה והנה בעתה: 16 מרדן נשמע נחרת סוטו מוקל
מצחלאות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ
ומלאה עיר וישבי בה: 17 כי הגני משלח בכם נחשים
צפעים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה:
18 מבליונית עלי יגון עלי לביו: 19 הנה קול שועת
בת עמי מארץ מרחקם היהוה אין בזכרון אם מלכה
אין בה מרוע הצעוני בפסלייהם בהבלין נכר: 20 עבר

נאם יהוה ואדבר אליכם השם ודבר ולא שמעתם
וAKER אתכם ולא ענוthem: 14 וועשיתו לבית אשר נקרה
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם
ולאבותיכם כאשר עשיתו לשלו: 15 והשלכתו אתכם
מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע
אפרים: 16 ואותה אל חתפלל بعد העם הזה ואל תשא
בעדים רנה ותפללה ואל חפנע כי איןנו שמע אתה:
17 האינך ראה מה המה שעשים בעיר יהודה ובಚוץ
ירושלים: 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את
האש והנסים לשוט בעז לעשות כונים למלכת השמים
והסק נסכים לאלהים אחרים למען הצעוני: 19 האתי
הם מכעסים נאם יהוה הללום למען בשת פניהם: 20
לכן כה אמר אדרני יהוה הנה אף וחתמי נתקת אל המקום
זה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרוי
האדמה ובערה ולא תכבבה: 21 כה אמר יהוה צבאות
אליהו ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר:
22 כי לא דרבתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אתם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: 23 כי אם
אתם מארץ צויתי אותם לאמר שמעו בקול וחיינו
לכם לאליהם ואותם תחיו לי לעם והלכתם בכל הדרך
אשר צויתו אתכם למען ייטב לכם: 24 ולא שמעו ולא
הטו את אונים וילכו במעוצות בשירותם לבם הרע ויהיו
לאחר ולא לפניהם: 25 למנ היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה ואshall אליכם את כל עברי
הנביאים יום השם ושלח: 26 ולא שמעו אליו ולא הטו
את אונים ויקשו את ערכם הרעו מאבותם: 27 ובררת
אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענכה: 28 ואמרת אליהם וזה הגוי אשר לא
שמעו בקול יהוה אלדייו ולא לךו מוסר אבדה האמונה
ונכרצה מפיהם: 29 גוי נזרך והשליכיו ושאי על שפם
קינה כי מס יהוה וייטש את דור עברתו: 30 כי עשו
בני יהודה הרע בעני נאום יהוה שמו שקוצחים בבית
אשר נקרה שמי עליו לטמאו: 31 ובנו במוות התפת אשר
בניא בן הגם לשורף את בנייהם ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתו ולא עלתה על לביו: 32 לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמיר עוד התפת ווניא בן הנם כי אם ניא
הרנה וקברנו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם
זה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:

בדמן על פני השרה וכעמיר מאהורי הקצר ואין מאסף:
ככה אמר יהוה אל יתהלך חכם בחכמו ואל יתהלך
הנבוּ בנבורתו אל יתהלך שעיר בעשרו: 24 כי אם
בזאת יתהלך המתהלך השכל וידע אותו כי אני יהוה
עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם
יהוה: 25 הנה ימים בהם נאם יהוה ופקדתי על כל מול
בערלה: 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני
עמון ועל מוֹאָב ועל כל קצוצי פאה היישבים במדבר כי
כל הגוֹים ערלים וכל בית ישראל עדרלי לב:

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם בית
ישראל: 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוֹים אל תלמודו
ומאותות השמיים אל תחתו כי ייחתו הגוֹים מהמה: 3 כי
חקות העמים הבְּלִ הַוְּאַי עַז מֵיעַרְכָּתוּ מִשְׁעָה יְדֵי
חרש במעדץ: 4 בכסף ובזהב ייפחו במסמרות ובמקבות
יחזוקם ולא יפיק: 5 כתה מרתק מהמה ולא ידברו
נשוא ונושא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וنم
הייטיב אין אותם: 6 מאיין כמוך יהוה גדור אתה וגדור
שםך בנוראה: 7 מי לא יראך מלך הגוֹים כי לך אתה כי
בכל חכמי הגוֹים ובכל מלוכותם מאיין כמוך: 8 ובאהת
יבעירו ויכסלו מוסר הבְּלִים עַז הוֹא: 9 כסף מרקע
מתרשיש יובא וזהב מאופיו מעשה חרש יורי צורף תכלת
וארגמן לבושים מעשה חכמים כלם: 10 ויהוה אלהים
אמת הוא אלהים חיים ומיל' עולם מקצפו תרעש הארץ
ולא ייכלו נוֹים ועמו: 11 כרנה תאמרון להוּם אלהיא דִי
שמייא וארכא לא עברו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא
אללה: 12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמו ובתבונתו
נטה שמיים: 13 ליקול תחו המון מים בשמיים וועלנה נשאים
מקצתה ארץ ברקים למטר עשה ויוציא רוח מאטרתתו: 14
גבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם: 15 הבל מה מה מעשה תעטעים בעת
פקדתם יאבדו: 16 לא אלה חלק יעקב כי יוֹצֶר הַכְּל
הוא ויישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמנו: 17 אספי
מאָרֶץ נגעך ישבתי במצרים: 18 כי כה אמר יהוה הנני
קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצדורי להם למען
ימצאו: 19 אוֹי לִי עַל שְׂבִירֵי נְחָלָה מְכֻתִּי וְאַנִּי אָמַרְתִּי
אֲךָ זֶה חָלֵי וְאֲשָׁנָנוּ: 20 אֲהָלֵי שְׁדָד וְכָל מִוּתִי נִתְקַוְּ בְּנִי
יצאנו ואינם אין נטה עוד אהלי ומוקם יריעותי: 21 כי

קציר כליה קיז' ואנחנו לוֹא נושענו: 21 על שבר בת עמי
השברתי קדרתי שמה החוקתני: 22 הצרו אין בוגעד אם
רפא אין שם כי מודיע לא עלתה ארכתה בת עמי:
9 מי יתן ראי מים ועינוי מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתני במדבר מלון ארחים
ואזועבה את עמי ואלכה מתחם כי כלם מנפכים עצרת
בנדדים: 3 וויררכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם
יהוה: 4 איש מרעהו השמרו ועל כל Ach חבטחו כי
כל Ach יעקב וככל רע רכילד: 5 ואיש בرعשו
יתהלך ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העווה
נלאו: 6 שבתק בתקור מרמה במרמה מאנו דעתו
נאם יהוה: 7 لكن כי אמר יהוה צבאות הנני צורף
ובחננים כי איך עשה מפני בת עמי: 8 חז' שוחט לשונם
מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישם
ארבעו: 9 הצל אללה לא אפק בם נאם יהוה אם בניו אשר
כזה לא תנתנקם נפשי: 10 על ההריםasha בכוי ונחי ועל
נאות מדבר קינה כי נצטו מבלי איש עבר ולא שמעו קול
מקנה מעוף השמיים ועד בהמה נדרדו הלכו: 11 ונתני את
ירושלם לגלים מעון תנאים ואת ערי יהודה אתן שמה
מבלי יושב: 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר
פי יהוה אליו ויגדה על מה אברה הארץ נצחה כמדבר
מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזם את תורהו אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו בקהל ולא הלכו בה: 14 וילכו
אחרי שררות לכם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם:
15 לכן כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מיאכilm
את העם הזה לענה והשקייתים מיר ראש: 16 וההפטות
בנויים אשר לא ידעו מהה ואבותם ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי אותם: 17 כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקונותות ותבונינה ואל החכਮות שלחו
ותבונגה: 18 ותמהרנה ותשנה עליינו נדי ותרדנה עניינו
דמעה ועפפינו יולו מים: 19 כי קול נהי נשמע מצוין איך
שדרנו בשנו מادر כי עובנו ארץ כי השליך משבנותנו:
20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו
ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעהה קינה: 21 כי עליה מות
בחלוניינו בא בארמנוטינו להכרית עולל מלחוץ בחורים
מרחבות: 22 דבר כי נאם יהוה ונפלת נבלת האדם

ובערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכilio וככל מודיעם נפוצה: 22 קול שמוועה הנה באה ורעה נдол מארץ צפון לשום את ערי יהודה שמה מעון תנימ: 23 ידעת יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הילך והכין את צעדו: 24 יסני יהוה אך במשפט אל באפק פן תמעוני: 25 שפק חמתך על הגויים אשר לא ידועך ועל משפחות אשר בשמק לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלו ואת גודו השמו:

11

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2
שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלים: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלה ישראל אדרור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיהם אותם כל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואני אהיה לכם לאלהים: 5 למען הקום את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לחת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר Amen יהוה: 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בעיר יהודה ובছוצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיהם אותם: 7 כי העד העדרתי באבותיכם ביום העלוותיהם אתם מארץ מצרים ועד היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקולי: 8 ולא שמעו ולא המו את אונם ולכו איש בשירותם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשותות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובшибוי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר לנו לטעמם את דברם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתו אשר כרתיהם את אבותם: 11 וכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכל לצאת ממנה ועקון אל ולא אשמעו אליהם: 12 והלכו ערי יהודה ושבי ירושלים ועקון אל האלים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר ערך היו אלה יהודה ומספר חוץ ירושלים שמה מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: 14 ואתה אל התפלל بعد העם הזה ואל תsha בעד רנה ותפלח כי איןנו שמע בעת קראמ אליו بعد רעתם: 15 מה לירידי בכיתו עשותה

12

12 צדיק אתה יהוה כי אريب אלקיך אך משפטים אדרב אותך מדורע דרך רשותים צלהה שלו כל בגדי בנד: 2 נטעם גם שרצו ילכו גם עשו פרוי קרוב אתה בפייהם ורחוק מכליותיהם: 3 ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנתני לבי את התקם צאן לטבחה והקדשם ליום הרנה: 4 עד מתי תאבל הארץ ועשה כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועופר כי אמרו לא יראה את אהירינתו: 5 כי את גנלים רצחה וילאיך ואיך מתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך עשה בנאנון היידון: 6 כי גם אחיך וביית אביך גם המה בנדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמין בם כי ידברו אלק טבות: 7 עזבתי את ביתוי נטהתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בכספי איביה: 8 היהת לי נחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בקהלת על בן שנאותיה: 9 העיט צבע נחלתי לי העיט סביב עלייה לכון אספו כל חיית השדה החיו לאכלה: 10 רעים רכבים שחתו כרמי בססו את חלקתו נתנו את חלקת חממתי למדבר שטמה: 11 שמה לשמה אבלה עלי שטמה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: 12 על כל שפים במדבר בא שדרים כי חרב ליהוה אכליה מקצה ארץ ועד קזה הארץ אין שלום לכל בשר: 13 זרע חיטים וקצים קצרו נחלו לא יעלו ובשו מתבאותיכם מחרון קראמ אליו بعد רעתם: 14 כי אמר יהוה על כל שכני הרים הנעים אף יהוה: 15 מה לירידי בכיתו עשותה

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל אדרמתם ואות בית יהודה האשוש מתחכם: 19 ערי הנגב סגנו ואין פחה הנגלת יהודיה כליה הנגלת שללמיים: 20 שאי עיניכם וראי הבאים מצפונן איה העדר נתן לך צאן הפארתק: 21 מה תאמריו כי יפקד עליך ואת למדתם את עלייך אלףים לראש הלווא חבלים יאחווק כמו אשת לדה: 22 וכי תאמריו בלבך מודיע קראני אלה ברב עונך גנלו שולך נחמסו עקיבך: 23 הייפה כושי ערוו: ונמר החרברתו נם אתם תוכלו להיטיב למדוי הרע: 24 ואפיקם כקש עובר לרוח מדבר: 25 זה גורלך מנת מדיך מאי נאם יהוה אשר שכחת אותו ותבטחו בשקר: 26 וגם אני השפטו שולך על פניך ונראה קלונך: 27 נאפיק ומצחלוותך זמת זונתק על נבעות בשדה ראיתי שקוציך אויל לך ירושלם לא תהרי אחרי מתי עד:

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו הבהירונות:

2 אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לאرض וצוהות ירושלים עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעריהם למים באו באرض בשו אקרים חפו ראשם: 5 כי גם אילית בשדה יירה וזועב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפם שאפו רוח כתנים כלו ענייהם כי אין עשב: 7 אם עניינו ענו בנו יהוה עשה למען שכך כי רבו מושבתינו לך חטאנו: 8 מקווה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כנור בארץ וכארח נתה ללון: 9 למה תהיה כאיש נדחם כנbor לא יוכל להוציאו אתה בקרבנו יהוה ושםך עליינו נקרא אל חנתנו: 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגלייהם לא חשבו יהודה לא רצם עתה זיכר עונם ויפקד חטאיהם: 11 ויאמר יהוה אליו אל תחפכל بعد העם הזה לטובה: 12 כי יצמו איני שמע אל רנתם וכי יעלו עליה וממנה איני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנקיכי מכה אוטם: 13 ואמר אה אדרני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמתו אתן لكم במקומות הזה: 14 ויאמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחחים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חווון שקר וקסם ואלול ותרמותם לבם המה מוגבאים לכם: 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשם ואני לא שלחחים ומה מארים חרב ורעב לא יהיה הארץ הזאת נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגבירה השפילה שב

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל נתשי אוות אשוב ורוחמתם והשבותם איש לנחלתו ואיש לארציו: 16 והיה אם למד ילמודו את דרכיו עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למד את עמי להשבע בבעל וגנבו בחוק עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתاي את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

13

כה אמר יהוה אליו הלוך וקנית לך אוזר פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאחו: 2 ואקנה את האוזר לדבר יהוה ואשם על מתני: 3 ויהי דבר יהוה אליו שנייה לאמר: 4 קח את האוזר אשר קנית לך על מתנייך וקום לך פרתת ותמנוחה שם בנקיק הסלע: 5 ואליך ואטמנחו בפרת כאשר צוה יהוה אוטי: 6 ויהי מקץ ימים רבים ואמר יהוה אליו קום לך פרתת וקח משם את האוזר אשר צויתיך לטמננו שם: 7 ואליך פרתת ואחפר ואקח את האוזר מן המקום אשר טמננו שמה והנה נשחת האוזר לא יצליח כלל: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את נאנן יהודה ואת נאון ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאנים לשמעו את שמוע את דבריו ההלכים בשירותם לכם וילכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאוזר הזה אשר לא יצליח כלל: 11 כי כאשר ידבק האוזר אל מתני איש כן הדרקתי אליו את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתלה ולהתפרק ולא שמעו: 12 ואמרת אלהים את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל מלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: 13 ואמרות אלהים כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת האבות והבנים ייחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אchos כל ישבוי ירושלם שכرون: 14 ונפצעים איש אל אחיו ולא אדרחים מהשחיתם: 15 שמעו והאזינו אל תנבעו כי יהוה דבר: 16 תננו ליהוה אלהים כבוד בטרכ יחש ובטרם יתגנפו רגליים על חורי נשף וקויום לאור ושםה לצלמות ישית לערפל: 17 ואם לא תא שמעה במשטרים תבכה נשפי מפני גזה ודרמע תדרמע ותרד עני דמעה כי נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגבירה השפילה שב

ובכל גבוליך : 14 והעברית את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדרה באפי עלייכם תוקר : 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקدني והנכם לי מרדפי אל לארך אף תקחני דע שאתה עליך חרפה : 16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לשון ולשמה לבבי כי נקרא שマー עלי יהוה אלהי צבאות : 17 לא ישבי בسود משחקרים ואعلاו מפני ייך בך ישבתי כי זעם מלאתני : 18 למה היה כאבי נצח ומכתמי אגושה מאגה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו : 19 לכן כי אמר יהוה אם תשוב ואшибך לבני העמד ואם תוציא יקר מזולל בכפי תהיה שבו המה אליך ואתה לא השוב אליהם : 20 ונתהייך לעם הזה לחומת נשחת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אינו להושעך ולהצילך נאם יהוה : 21 והצלהיך מיד רעים ופדרתיך מכך עריצים :

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר :

לא תחק לך אשה ולא יהיה לך בנים ובנות במקום זהו : 3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות היולדרים במקום הזה ועל אמות הילודות אותן ועל אבותות המולדרים אותן בארץ הזה : 4 ממותו תחלאים ימתו לא יספרו ולא יקברו לדמן על פni האדמה יהיו ובחרב וברעב ייכל והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמות הארץ : 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוזח ועל תלך לספר ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסר ואת הרחמים : 6 ומתחנו גדים וקטנים בארץ הזה לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגרד ולא יקרח להם : 7 ולא יפרנסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותן כוס תנחומים על אביו ועל אמו : 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותן לאכל ולשתות : 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנסי משכית מן המקום הזה לעיניכם ובימייכם קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כליה : 10 וזה כי תגידי לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עליינו את כל הרעה הנדרלה הזאת ומה עוננו ומה חטאינו אשר חטאנו ליהוה אלהינו : 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום ווישתחו להם ואתם עשו ואת תורתי לא שמרו : 12 ואתם הרעתם לעשota מabortivim והנכם הלכיהם איש אחריו שרדות

בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה : 16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משליכים בחוץ וירושלם מפני הרעב והחרב ואין מCKER להמה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם עני דמעה לילה ויום ואל תדרינה כי זהה תדרינה עני דמעה לילה ויום ואל תדרינה כי שבר נדול נשברה בתולות בת עמי מכח נחלה מאד : 18 אם יצאת השרה והנה חלי חרב ואם באתי העיר והנה תחלאי רעב כי נם נביא נם כהן שחר או אל ארץ ולא ידע : 19 המאס מסת את יהודה אם בציון נעלת נפשך מדוע היכתנו ואני לנו מרפא קוה לשלים ואני טוב ולעת מרפא והנה בעחה : 20 יידענו יהוה רשותנו עון אבותינו כי חטאנו לך : 21 אל תנאץ למען שマー אל תנבל כסא כבודך וכדר אל חפר בריתך אנתנו : 22 היש בהכלי הגנים מנשימים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונוקה לך כי אתה עשית את כל אלה :

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמו אל לפני

אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו : 2 והיה כי יאמרו לך אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי : 3 וופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים לשבב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשווות : 4 ונתיתים ליוועה לכל מלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיה מלך יהודה על אשר עשה בירושלם : 5 כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ימוד לך ומי יסור לשאל לשאל לך : 6 את נשחת אתי נאם יהוה אחורי תלבci ואת אתי ידי עליך ואשחיתך נלאותי הנחם : 7 ואזרם במזרה בשער הארץ שכלי אבדתי את עמי מדריכיהם לוא שבו : 8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצהרים הפלתי עליה פחאם עיר וכלהות : 9 אמללהilder השבעה נפה נפה באה שמשה بعد יומם בושה וחפרה ושאריהם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה : 10 אווי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשתיו ולא נשנו כי כליה מקלוני : 11 אמר יהוה אם לא שרווק לטוב אם לוא חפנعني בך בעת רעה ובעת צראה את הארץ : 12 הירע ברזול ברזול מצפון ונחשת : 13 חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחיר ובכל חטאotic

לבו הרע לבליך שמע אליו: 13 והטלתי אחכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אותם ואבותיהם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 ולכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארץ אשר הידיחם שמה והשכיתם על אדרתם אשר נתתי לאביהם: 16 והנני שלח לדוניים רבים נאם יהוה ודינום ואחריו כן אשלח לרביים צידים וצדום מעל כל היר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: 17 כי עינו על כל דרכיהם לא נסתרו מ לפני ולא נצפן עונם מנדר עני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאיהם על חללים את ארצי בנכלת שקוציותם והועבותיהם מלא את נחלתו: 19 יהוה עוז ומעז ומנוון ביום צרה אליך נוים יבוא מארצי והוא אמרך שקר נחלו אבותינו הבלתי ואין בהם מועיל: 20 היעשה לו אדם אלהים ומה לא אלהים: 21 אכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת נברותיו יידעו כישמי יהוה:

17 חטאת יהודה כחוכה בעט ברזל בצרפת שמיר הרושה על לוח لكم ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכור בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הנבחנות: 3 הדררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבי אתן במתוך חחתאת בכל גובליך: 4 ושמטה והב מנהלך אשר נתתי לך והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדרתם באפי עד עולם תוקד: 5 כי אמר יהוה ארוו הנבר אשר יבצח באמד ושם בשר זרע וכו יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חדרים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 ברוך הנבר אשר יבצח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כען שתול על מים ועל יובל ישלח שרשו ולא ירא כי יבא חם והיה עלתו רענן ובשנת בצרת לאידא ולא ימש מעשות פרוי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולחת לאיש כדרכו כפרי מעലיו: 11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחציו ימו יעזבנו ובאחרתו יהיה נבל: 12 כסא בכבוד מדורם מראשון מקום מקדשנו: 13 מקווה ישראל יהוה כל עזיך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא עלה על לביו: 7 וכך היה מקום הזה עוד התחפה וניא בון הנם כי אם ניא החרנה: 7 ובתקתי את עצת יהודה וירושלם במקומ הזה והפליטים בחרב לפניו איביהם וביר מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבהמות הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרכה כל עבר עלייה ישם ושרק על כל מכתה: 9 ואהאלותים את בשר בנייהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת הבקבק לעיני האשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות כהה אשר בר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר אתה כל היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובחתפת יקברו מאיין מקום לקבור: 12 כן עשה למקום הזה נאם יהוה וליושבו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בת ירושלים וכתי מלכי יהודה כמקומות התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמיים והסך נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלהו יسرائيل הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה אשר דברתי עלייה כי הקשו את ערפם לבלבתי שמווע את דברי:

20 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: 2 וויה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפקת אשר בשער בנימין העליון אשר בבית יהוה: 3 ויהיו ממחורת וצאת פשchor את ירמיהו מן המהפקת ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמרק כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני נתנק למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגולם בבליה והכם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יונעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזום ולקחום והבאים בבליה: 6 ואתה פשchor וכל ישבי בתקד תלכו בשבי ובסכל תבוא ושם תמושת ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבא להם בשקר: 7 פתוינו יהוה ואפת חזקנוי ותוכל היהתי לשחוך כל היום כללה לענלי: 8

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגען אדרב על נוי ועל מלוכה לבנה ולנטע: 10 ועשה הרעה בעני לבתו שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותך: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עלייכם רעה וחשב עליכם מהשבה שובנו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעליכם: 12 ואמרנו נושא כי אחריו מחשבונו נלק ואיש שררה לבו הרע נעשה: 13 שכן כה אמר יהוה שאלו נא בנים מי שמע כללה שערתת עשתה מדת בחולת ישראל: 14 היעוב מצור שדי שלג לבנון אם ינתחו מים זרים נזולים: 15 כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שביל עולם ללכת נתיבות דרך לא סוללה: 16 לשום ארdem לשם שורת עולם כל עובר עלייה ישם וייניד בראשו: 17 כrho קדים אפיקים לפני איב ערכ ולא פנים ארם ביום אידם: 18 ויאמרו לבו ונחשה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבך תורה מכחן ועזה מוחכם ודרך מנביא לך ונכחו בלשון ואל נקשחה אל כל דבריו: 19 הקשחה יהוה אליו ושמע על קולו יריבי: 20 היישם תחת טוביה רעה כי כרו שואה לנפשי זכר עmedi לפניך לדבר עלייהם טוביה להסביר את חמץ מהם: 21 שכן תן את בניםם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלהות ואלמנות ואנשיהם יהו הרני מות בחורייהם מכיו חרב במלחמה: 22 המשמע עקה מבתויהם כי תביא עליהם נדור פהאמ כי כרו שיחה לכלכני ופחים טמוני לרגני: 23 ואתה יהוה ירעת את כל עצם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמחיו והיו מכהלים לפניך בעית אפק עשה בהם:

19 כי אמר יהוה הלק וקנית בקבק יוצר חרש ומזוקני העם ומזוקני הכהנים: 2 וויצאת אל ניא בן הום אשר פתח שער החرسות וקראת שם את הדברים אשר דבר אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישראל הנני מביא ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל תצלנה אוני: 4 יען רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אוני אשר עזבנו ויינקרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא יידעום המה ואבותיהם מלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: 5 וובנו את במות הבעל לשרפ את בניםם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא

כי שמי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בכל תנתן ושרפה באש: ²נו ולכית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: ²²נו בית דוד כה אמר יהוה למלך משפט והצילו גזול מיד עשוק פן תצאakash חמתו ובערת ואין מכבה מפני רע מעלייהם: ²³נו הנני אליך ישבת העמק צור חמישר נאם יהוה האמירים מי יחת לנו ומי יבוא במונחותינו: ²⁴נו פקדרת עלייכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי אש בעירך ואכלת כל סביבה:

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: ²נו אמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשעריהם האלה: ³נו כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק ונור יתום ואלמנה אל תננו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: ⁴נו כי אם עשו תשעו את הדבר הזה ובאו בשעריו הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברוכב ובסוסים הוו ועבדו ועמו: ⁵נו ואם לא תשמעו את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: ⁶נו כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיטך מדבר ערבים לא נשבה: ⁷נו קדשתי עלייך משהתים איש וכליו וכרתו מבחר ארץיך והפilio על האש: ⁸נו עברו נוים רכבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה בכיה לעיר הנדולה הזאת: ⁹נו ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאליהם אחרים וייעדרו: ¹⁰נו אל תבכו למות ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: ¹¹נו כי כה אמר יהוה אל שלם בן אישיהו מלך יהודה המלך תחת אישיהו אביו אשר יצא מן המקומ הזה לא ישוב שם עוד: ¹²נו כי במקום אשר היגלו אותו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: ¹³נו היו בונה ביתו ולא צדק ועלותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו: ¹⁴נו אמר אבנה לי בית מדות ועלותם מרוחים וקרע לו חלוני וספרון בארו ומשוח בששר: ¹⁵נו החטמן כי אתה מתחירה בארו אביך הלוא אכל ושותה ועשה משפט וצדקה או טוב לו: ¹⁶נו דין עני ואביו או טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: ¹⁷נו כי אין ענייך ולבר כי אם על בצעך ועל דם חנקו לשוף ועל העשך ועל ה�建ים הצרים עליכם יהוה והיתה לו נפשו לשלל: ¹⁸נו

כי מדי אדרבר אוזעך חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה ללחפה ולקלס כל היום: ¹⁹נו ואמרתי לא אוכרנו ולא אדרבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עץ בעצמותי ונלאית כי כלכל ולא אוכל: ²⁰נו כי שמעתי דברם מגורי מסביב הנידנו ונינדרנו כל אנוש שלומי שMRI צלע אי אויל יפתח ונוכלה לו ונכחנה נקמתנו ממנה: ²¹נו ויהוה אותנו כנbor ערייך על כן רדף ייכלול ולא יכלו בשו מאד כי לא השיכלו כלמת עולם לא תשכח: ²²נו ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כלויות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גלית את ריבבי: ²³נו שירו להוה הללו את יהוה כי הצל את נפש אביו מיד מרים: ²⁴נו אדור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יחי ברוך: ²⁵נו אדור האיש אשר בשאר אה אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה: ²⁶נו והיה האיש הזה כערם אשר הפק יהוה ולא נהם ושמעה עזקה בפרק ותרועה בעת צהרים: ²⁷נו אשר לא מותתני מرحم ותהי ליامي קבורי ורחהה הרת עולם: ²⁸נו למה זה מرحם יצאתו לראות עמל וינוון ויכלו בבשת ימי:

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשליח אליו המלך צדקיהו את פשchor בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: ²נו דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדרא策 מלך בבל נלחם עליינו أولי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאתיו ויעלה מעליינו: ³נו יאמר ירמיהו אליהם כה האמורן אל צדקיהו: ⁴נו כה אמר יהוה אלהי ישראל הני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בהם את מלך בבל ואת ה�建ים הצרים עליהם מחוץ לחומה ואספה אותם אל תוך העיר הזאת: ⁵נו ונלחמתי אני אתכם ביד נתניה ובזרוע חזקה וב哀 ובמלחמה ובקצף גדול: ⁶נו והזכיר את יושבי העיר הזאת ואת האדים ואת הבהמה בדבר גדול ימתו: ⁷נו ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב וממן הרעב ביד נבוכדרא策 מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפוי חרב לא יהוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ⁸נו ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה תני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המוות: ⁹נו חישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובברב ובברב והויצא ונפל על ה�建ים הצרים עליכם יהוה והיתה לו נפשו לשלל: ¹⁰נו

לנכאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי התיו כאיש שכור וכגבר עברו יין מפנוי יהוה ומפני דבריו קדשו : 10 כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ ישבו נאות מדבר ותהי מרכזתם רעה ונגורותם לא כן : 11 כי גם נביא נם כהן חנפו נם בבטיות מצאת רעה נאם יהוה : 12 לכן יהוה דרכם להם כחלקלקות באפליה ידחו ונפלו בה כי אביא עלייהם רעה שנות פקדתם נאם יהוה : 13 ובנבייא שמרון ראיית תפלת הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל : 14 ובנבייא ירושלם ראיית שעורורה אוסף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבליה שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדים וושביה כעمرה : 15 לכן כה אמר יהוה צבאות על הנכאים הני ממכיל אותם לענה והקתוים מי ראש כי מאת נבאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ : 16 כה אמר יהוה צבאות אל השמעו על דברי הנכאים הנבאים לכם מהבלים מה אתה חזון לכם ידברו לא מפי יהוה : 17 אמרוים אמר למןacci דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשירותך לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה : 18 כי מי עם בוד יודה וירא וישמע את דבריו מי הקשיב דבריו וישמע : 19 הנה סערת יהוה חמיה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים חול : 20 לא ישוב אף יהוה עד עשו ועד הקומו מזומות לבו באחרית הימים תחבנו בה בינה : 21 לא שלחתי את הנבאים והם רצוי לא דברתי אליהם והם נבאו : 22 ואם עמדו בסודיו וישמעו דברי את עמי וישובם מודרכם הרע ומרע מעלהיהם : 23 האلهי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחוק : 24 אם יסתור איש במשתרים ואני לא אראננו נאם יהוה הלווא את השמים ואת הארץ הנבאים נאם יהוה : 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשם שקר לאמר חלמות הلمתו : 26 עד מתי הייש בלב הנבאים נבאי השקר ונבאי תרמת לבם : 27 החשבים כאשר שכחו אבותם אתשמי בעועל : 28 הנבאי אשר או חלום יספר חלום ואשר דבריו אותו ידבר דברי אמתה מה לתבן את הבהיר נאם יהוה : 29 הלווא כה דברי כאשר נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע : 30 לכן הני על הנבאים נאם יהוה מנבוי דבריו איש מאת רעהו : 31 הני על הנבאים נאם יהוה הלא הלחחים לשונם וינאמו נאם : 32 הני על נבאי חלומות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם המורצתה לעשותה : 18 שכן כה אמר יהוה אל יהוקים בן יASHIHOD מלך יהודה לא יספרו לו הווי אדו והו אהות לא יספרו לו הווי אדרון והו הדה : 19 קבורת חמור יCKER שחוב והשליך מהלאה לשעריו ירושלים : 20 עלי הלבנון וצעק ובסשן תני קולך וצעק מיוברים כי נשברו כל מהביך : 21 דברתי אליו בשלוותך אמרת לא אשמע זה הדרך מנוערכיך כי לא שמעת בכווי : 22 כל ריעך תרעעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך : 23 ישבתי לבנון מקנתי באזרזים מה נתנת בא לך חבלים חיל כילה : 24 חי אני נאם יהוה כי אם היה כנינו בן יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי שםatakנד : 25 ונתקיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה ינור מפניים וביד נוכדרא策 מלך בבל וביד הכהדים : 26 והחטתי אתך ואת אמך אשר ילחתך על הארץ אחרית אשר לא ילחתם שם ושם תמותו : 27 ועל ישובו : 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כנינו אם כליא אין חפש בו מודיעו הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ לא ידעו : 29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה : 30 כה אמר יהוה כתבעו את האיש הזה ערורי גבר לא יצלה ביוםיו כי לא יצלה מודעאו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה :

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה : 1 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדחים ולא פקדתם את הנני פקד עליכם את רע מעלהיכם נאם יהוה : 3 ואני אקbez את שארית צאני מכל הארץות אשר הדרתיהם שם והשכתי אתהן על נוחן ופרו ורבו : 4 והקמחי עליהם רעים ורדומים ולא ייראו עוד ולא יחתטו ולא יפקדו נאם יהוה : 5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמחי לדוד צמח צדיק וממלך מלך מלך ממלך מלך על נוחן ופרו ורבו : 6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכנ משפט וצדקה בארץ : 7 בימיו יקראו יהוה צדקנו : 8 לכן הנה ימים לבטה וזה samo אשר יקראו עוד כי יהוה אשר העלה באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים : 9 כי אם כי יהוה אשר העלה ואשר הביא את רע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץות אשר הדחותם שם וישבו על אדמתם :

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרביעית ליהויקים בן אישו מלך יהודה היא
השנה הראשונית לנוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר
ירמיהו הנביא על כל עם יהודה וכל כל ישביו ירושלים
לאמר: 3 מן שלוש עשרה שנה ליישחו בן אמון מלך
יהודה ועד היום זהה שלוש עשרים שנה היה דבר
יהוה אליו ואדבר אליכם אשים אשכחים ודבר ולא שמעת: 4
ושליח יהוה אליכם את כל עבדיו הנכבדים השכם ושלחה
ולא שמעתם ולא הטיתם את אונכם לשמע: 5 לאמר שבו
נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על הארץ
אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם:
6 ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתוחות
לهم ולא תכעיסו אותו במעשה ידים ולא ארע לכם:
ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הкусוני במעשה
ידיכם לרע لكم: 8 ולכן אמר יהוה צבאות יען אשר
לא שמעתם את דברי: 9 הנהו שליח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נוכדראצר מלך בבל את
עבדיו והבאחים על הארץ הזאת ועל ישיבתו ועל כל
הנויים האלה סביב וחזרותיהם ושמותיהם לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם: 10 והאברתי מהם קול שון וקול שמחה
קול חתן וקול כללה קול רחמים ואור נור: 11 והויה כל
הארץ הזאת להרבה לשמה ועבדו הנויים האלה את מלך
בבל שבעים שנה: 12 וזהו כמלואות שבעים שנה אפקד
על מלך בבל ועל הנוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל
ארץ כשדים ושמייתו לשם עולם: 13 והבאיתו על
הארץ היה את כל דבריו אשר דברתי עליה את כל
הכתוב בספר הזה אשר נ בא ירמיהו על כל הנוי: 14 כי
עבדו גם נמי נויים רבבים ומיליכים גודלים ושלמות
לهم כפעלים וכמעשה ידיוים: 15 כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אליו קח את כס חין החמה הזאת מידי והשקייה
אתו את כל הנויים אשר א נכי שליח אותך אלהים: 16
ושתו והתגעשו והתחללו מפני החרב אשר א נכי שלח
ביניהם: 17 ואקח את הכס מיד יהוה ואשכח את כל
הנויים אשר שלתני יהוה אלהים: 18 את ירושלים ואת ערי
יהודה ואת מלכיה את שרים שתת אתם להרבה לשמה
לשראה ולקיללה ביום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים
את עבדיו ואת שרו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת
כל מלכי ארץ העזוז ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת
ובפחוותם ואני לא שלחחים ולא צויתים והועיל לא
ויעילו עם זהה נאם יהוה: 23 וכי ישאלך העם הזה או
הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את
מה משא ונשתוי אתכם נאם יהוה: 24 והנביא והכהן
והעם אשר אמר משא יהוה ופרקתי על האיש הזה ועל
ביתו: 25 כה אמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה
ענה יהוה ומה דבר יהוה: 26 ומ שא יהוה לא חוכרו עוד
כוי המשא יהוה לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים
חיים יהוה צבאות אלהינו: 27 כה אמר אל הנביא מה
עניך יהוה ומה דבר יהוה: 28 ואם משא יהוה משא יהוה
כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא אמר לך תני נמי: 29 לך תני
ונשתי אתכם נושא ונשתוי אתכם ואת העיר אשר נתנו
לכם ולאבותיכם מעל פני: 30 ונתחי עליויכם חרפה עולם
וכלמות עולם אשר לא חשכח:

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תאים מועדים לפני
היכל יהוה אחרי הנגולות נוכדראצר מלך בבל את
יכניהם בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלים ויבאים בבל: 2 הדוד אחד
תאים טובות מאד כתאני הבכורות והדור אחד תאים
רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 3 ויאמר יהוה אל
מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאים התשובות שבוטה
מאד וחרשות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 4 ויהי
דבר יהוה אליו אמר: 5 כי אמר יהוה אלהי ישראל
כתאים הطيبות האלה כן אכיר את גנות יהודה אשר
שלחת מין המקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמי
ענינו עליהם לטובה והשבותם על הארץ הזאת ובוניהם
ולא אהרס ונתעטחים ולא אחותש: 7 ונתחי להם לב לדעת
אתו כי אני יהוה והוא לי לעם ואני אהוה להם לאלהים
כי ישבו אליו בכל לבם: 8 וכתאים הרעות אשר לא
חأكلונה מרע כי כה אמר יהוה כן את צדקהו מלך
יהודה ואת שרו ואת שרירת ירושלים הנשארים בארץ
הוזאת והישבים בארץ מצרים: 9 ונתחים לוועה לרעה
לכל מלכות הארץ להרפה ולמשל לשנינה ולקיללה
בכל המקומות אשר אדריהם שם: 10 ושלחת בם את
החרב את הרעב ואת הדבר עד תם מעל הארץ אשר
נתתי להם ולאבותיהם:

אמר יהוה אם לא תשמעו אליו ללכת בתורתו אשר נתתי לפניכם : 5 לשמע על דברי עברי הנקאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלוח ולא שמעתם : 6 ונמתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת אתן לקלה לכל נוי הארץ : 7 וישמעו הכהנים ותנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה : 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות : 9 מדוע נביה בשם יהוה לאמר כשלו היהת הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין ישב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה : 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש : 11 וואמרו הכהנים והנבאים שמי עלייה אנכי מחל להרע ואת הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות : 12 ויאמר נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באוניים : 13 ויאמר רמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם : 14 ועתה היטיבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עלייכם : 15 ואני חנני בידכם עשו לי טוב וכיsher בעיניכם : 16 אך ידע תרע כי אם ממהווים אתם אתי כי אם נקי אתם נתנים לעליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבתם כי באמת שלחני יהוה עלייכם לדבר באוניים את כל הדברים האלה : 17 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה ואל הדינו דבר אלינו : 18 מיכיה המורשתיו דיה נבנא אל כל קהיל העם לאמר : 19 ההמת המתה חזקיהו בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כי אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לbamot יער : 20 ההמת המתה חזקיהו מלך יהודה וכלי יהודה הלא יראה את יהוה ויחיל את פניו יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנתנו עושים רעה גדרה על נפשותינו : 21 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ זאת ככל דברי ירמיהו : 22 וישמע המלך יוחיקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המתו וישמע אוריהו יירא ויברח ויבא מצרים : 23 וישלח המלך יהוקים אנשים מצרים את אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדור : 24 את אדום ואת מוואב ואת בני עמן : 25 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האו אשר עבר הים : 26 ואת כל דרין ואת תימא ואת בוו ואת כל קצוצי פאה : 27 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר : 28 ואת כל מלכי צור ודרין ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי : 29 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה וממלך שדק ישחה אחריהם : 30 ואמרת אליהם מה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושברו וקיוו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביןיכם : 31 וזה כי ימאנו לךחת הכוס מידך לשותה ואמרת אליהם מה אמר יהוה צבאות שתו תשתו : 32 כי הנה בעיר נקרא שמי עלייה אנכי מחל להרע ואת הנקה תנקו לא תנקו אליהם יהוה ממורים ישאג וממעון קדשו יתון קולו שאג ישאג על נוהו הידיד כדרכים יעה אל כל ישבי הארץ : 33 בא שאון עד קצה הארץ כיRib ליהוה בנויים נשפט הוא לכלبشر הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה : 34 כי אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מנוי אל נוי וסער יקברו לדין על פני האדמה יהיו : 35 והיללו הרים וזעקו והתפלשו אדרוי הצען כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתיכם ככליה חמדה : 36 קול צעקת הרים ויללת אדרוי הצען כי שדר יהוה את מרעיתם : 37 וננדמו נאות השלום מפני חרונן אף יהוה : 38 עזב ככפר סוכי היהת ארצם לשם מפני חרונן הиона ו מפני חרונן אף :

26 בראשית מלכת יהוקים בן אישיה מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר : 1 כי אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחוות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תנרע דבר : 2 אולי ישמעו ויבשו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם : 3 ואמרת אליהם מה

אלתן בן עכבר ואנשי אותו אל מצרים: 23 וויצוiano את אוריון ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכחו בחרב וישלח את נבלתו אל קברי בני העם: 24 אך יד אחיקם בן שפן היה את ירמיהו לבלוויתו תחת אותו ביד העם להמיתו:

27 בראשית מלכת יהויקים בן יושיהו מלך יהודה היה הדריך זהה אל רומייה מאת יהוה אמר: 2 כי אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונחתם על צוארך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביר מלאכים הבאים ירושלים אל צדקהו מלך יהודה: 4 צויתם אתם אל אנרכיהם לאמר מה אמר יהוה צבאות אלה ישראל כה תאמרו אל אנרכיהם: 5 אני עשיתו אתה הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכח הנדול ובכורעיה הנטיה ונחתה לאשר ישך בעינו: 6 ועתה אני נתני את הארץ אלה ביד נבוכדנאצ'r מלך בבל עברו יומם את חייו השדה נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו את כל הנזירים ואת בןנו ואת בן בנו עד בא עת ארצוי נס הוא ועבדו בו גויים רבים ומלאכים נדלים: 8 והיה הנזוי והמלך אשר לא יעבדו את נבוכדנאצ'r מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקר על הנזוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידיו: 9 ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל כסמייכם ואל חלמתייכם ואל עניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחוק אתחכם מעל אדמתכם וחרחתו אתחכם ואבדתם: 11 והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנתתי על אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה: 12 ואל צדקהו מלך יהודה דברתיך בכל הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם בעל מלך בבל ועבדו אותו עמו והוא: 13 למה תמותו אתה עםך בחרב ברעב ובדבר אשר דבר יהוה אל הנזוי ועבדה וישב בה: 14 ואל תשמעו אל דברי הנבאים האלה לאמר לא תעבדו את מלך בבל הנבאים האמורים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך יהודה כי שקר הם נבאים לכם: 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשם לשקר למען הדיחו אתחכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: 16 ואל הכהנים ועל כל

העם הזה דברתיך לאמר מה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נבאים הנבאים לכם לאמר הנה כל' בית יהוה מושבים מכבלה עתה מהרהה כי שקר מה הנבאים לכם: 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה היה העיר הזאת חרבה: 18 ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפנו נא ביהוה צבאות לבלו' בא הכלים הנוחרים בבת יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבל'ה: 19 כי אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר הכלים הנוחרים בעיר הזאת: 20 אשר לא لكم נבוכדנאצ'r מלך בבל במלתו את כוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבל'ה ואת כל חרי יהודה וירושלם: 21 כי אמר יהוה צבאות אלה שאל על הכלים הנוחרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם: 22 בבל'ה יובאו ושם יהו עד יומם פקדי אתם נאם יהוה והעליטים והשיבותם אל המקום הזה:

28 ויהי בשנה ההיא בראשית מלכת צדקה מלך יהודה בשנת הרביעית בחודש החמישי אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבת יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר: 2 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר שברתי את מלך בבל: 3 בעוד שנותים ימים אני משיב אל המוקם הזה את כל כל' בית יהוה אשר לך נבוכדנאצ'r מלך בבל מן המוקם הזה ויבאים בבל: 4 ואת כוניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה והבאים בבל'ה אני משיב אל המוקם הזה נאם יהוה כי אשבר את מלך בבל: 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמדים בבת יהוה: 6 ויאמר ירמיה הנביא אם כן יעשה יהוה קם יהוה את דבריך אשר נבא לחשיב כל' בית יהוה וככל הנולה מבבל אל המוקם הזה: 7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אני דבר באזינך ובאוינו כל העם: 8 הנבאים אשר היו לפניו ולפניך מן העולם ונבוao אל ארץ רבתה ועל מלכות נדלות למלחמה ולדרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא לשולם בכא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמות: 10 ויקח חנניה הנביא את המטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברחו: 11 ויאמר חנניה לעני כל העם לאמר מה אמר יהוה ככה אשבר את מלך נבוכדנאצ'r מלך בבל בעוד שנותים ימים מעל צואר כל הנזירים וילך

אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשכתי אתכם אל המוקם אשר הנגידו אתכם משם : 15 כי אמרהם הקים לנו יהוה נבאים בבליה : 16 כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם הושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגוללה : 17 כה אמר יהוה צבאות הנני משליחכם את החרב את הרעב ואת הדבר נתני אוטם כתנאים השעריים אשר לא תאלכלנה מרע : 18 ורדרפי אחידיהם בחרבם ברעב ובדבר ונתחים לזועה לכל מלכות הארץ לאלה ולשםה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחיתם שם : 19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליוים את עבדי הנבאים השם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה : 20 ואחם שמעו דבר יהוה כל הגולאה אשר שלחתי מירושלם בבליה : 21 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל אל אחאב בן קוליה ואל צדquitoו בן מעשה הנבאים لكم בשם שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וחכם לעיניכם : 22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל לאמר שמא יהוה בצדקויך וכחאב אשר קלם מלך בבל באש : 23 יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשיכ' ריעיהם וידברו דבר בשם שקר אשר לו אצ'וים ואני הודיע עד נאם יהוה : 24 ואל שמעיתו הנחלמי האמר לאמר : 25 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמך ספריהם אל כל העם אשר בירושלם אל צפניה בן מעשה הכהן ואל כל הכהנים לאמר : 26 יהוה נתנק כהן תחת יהודיע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתחה אותו אל המהפקת ואל החזינק : 27 וועתה למה לא גערת בירמיהו הענשתי המתנבא לכם : 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונשטו גנות ואכלו את פריהן : 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא : 30 ויהיו דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : 31 שלח על כל הגולאה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטה אתכם על שקר : 32 لكن כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרועו לא יהוה לו איש יושב בתוכו העם הזה ולא יראה בטוב אשר עיי' עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה :

ירמיה הנביא לדרכו : 12 ויהיו דבר יהוה אל ירמיה אחריו שבר חנניה הנביא את המותה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר : 13 הלוּךְ ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מותת עץ שברת ועשית תחתהן מותות ברזיל : 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל על ברזיל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדראצ'ר מלך בבל ועבדהו גם את חית השדה נתתי לו : 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר : 16 לבן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל בני האדמה השנה אתה מת כי סירה דברת אל יהוה : 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחודש השביעי :

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולאה ואל הכהנים ואל הנבאים ואל כל העם אשר הגולאה נבוכדראצ'ר מירושלם בבליה : 2 אחרי צאת יכניה המלך והגבירה והחסרים שרי יהורה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם : 3 ביד אלעשה בן שפן וגורליה בן חלקייה אשר שלח צדקה מלך יהורה אל נבוכדראצ'ר מלך בבל בבל לאמר : 4 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראאל לכל הגולאה אשר הגולאי מירושלם בבליה : 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין : 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבנייכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותולדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תעמדו : 7 ודרשו את שלום העיר אשר יהוה כי בשלומה יהיה אתכם שמה והתפללו בעדרה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום : 8 כי אמר יהוה צבאות אלה יישראאל אל ישיאו لكم נבאייכם אשר בקרבתם וקסמייכם ואל תשמעו אל חלמתיים אשר אתם מוחלמים : 9 כי בשקר הם נבאים لكم בשם לא שלחתיים נאם יהוה : 10 כי כה אמר יהוה כי לפמי מלאת לבבל שביעים שנה אפרק אתכם והקמתי עליכם את דבורי הטוב להשיב אתכם אל המוקם הזה : 11 כי אנסי ידעת את המהשבת אשר אני חשב עליהם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לדرعا לחתם לכם אחריתותקווה : 12 וקראותם אתי והלכתם והתפללתם אליו ושמעתיא אליכם : 13 ובבקשתם אתי ומצחאתם כי תדרשני בכל לבבכם : 14 ונמצעתי לכם נאם יהוה ושבתי את שבויותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות
ישראל והמה יהיה לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא חן
במדבר עם שירדי חרב הלווק להרניעו ישראל: 3
מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן
משתיך חסד: 4 עוד אבן וنبנית בתולת ישראל עוד
תעד תפק וישת במחול מושקים: 5 עוד חטפי כרמים
בחרי שמרן נטעו נטעים וחחלו: 6 כי יש יום קראו
נצחם בהר אפרים קומו ונעלחה ציון אל יהוה אלהינו:
7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצחלו בראש
הנוי השמיעו הלו ואמרו הוועש יהוה את עמד את
שריתך ישראל: 8 הנה מביאו אותם מארך צפון ובצתים
מוכרתיך ארץ גם עור ופסח הרה וילדה יהודו קהן גדול
ישבו הנה: 9 בבכרי באו ובתנתנים אוביים אלויכם אל
נהלי מיים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתה לישראל
לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה ננים והנידו
באיים ממתק ואמרו מורה ישראל יקbezנו ושמרו כרצה
עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאל מיר חזק ממן: 12
ובאו ורנו במנרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגון ועל
חירש ועל צהיר ועל בני צאן ובקר והיתה נשפם כנן רוח
ולא יוסיפו לדאהה עוד: 13 אז תשמח בתולת במחול
ובחרים וקנים יהודו והפכתי איבלים לשנון ונחמתיהם
ושמחתיהם מגונם: 14 ודרותינו נש הכהנים דשן ועמי את
טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כי אמר יהוה קול ברמה
נשמע נהי בכ תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה
להנחים על בניה כי איינו: 16 כי אמר יהוה מנעי קולך
מכבי ועינוי מדמעה כי יש שבר לפועלך נאם יהוה
ושבו מארץ אויב: 17 וויש תקופה לאחריך נאם יהוה ושבו
בנים לנבולם: 18 שמוע שמעתי אפרים מתנדד יסחני
ואסור כעגל לא למד השבני ואשבה כי אתה יהוה
אליה: 19 כי אחריו שובי נחמתי ואחריו הודיע ספקתי
על ירך בשתי וنم נכלמתי כי נשאתי חרפת נערדי: 20
הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשוים כי מורי דברי
בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מיע לו רחם ארחמננו
נאם יהוה: 21 חצבי לך צינים שמי לך תמרורים שתין
לבך למסלה דרך הלבתו שובי בתולת ישראל שבוי אל
עריך אלה: 22 עד מתי התהמקין הבה השובבה כי ברא
מתגורר על ראש רשעים יחול: 23 לא ישוב חרון אף
יהוה עד עשתו وعد הקימו מזומות לבו באחריות הימים
תתבוננו בה:

העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדיקיו מלך יהודה ובעירו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 וישבו בה יהודה וכל עיריו ויהרו אקרים ונסעו בעדר: 25 כי הירוטי נשעיפה וכל נשע דאהבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראת בית ישראאל ואת הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את עיניו תרانيا: 27 בית יהודה זרע אדם זרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנחש ולנתוץ ולהרטס ולהאביד ולהרען אשקד שפט לבנות ולנטוע נאם יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבותא אכלו בסר ושנו בנים תקחינה: 30 כי אם איש בענו ימות כל האדם האכל הבסר תקחינה שניו: 31 הנה ימים באים נאם יהוה וכרתוי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 32 לא ככנית אשר כרתוי את אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתו ואני בעלתי בהם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא לימדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותו למקטנם ועד גבורם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאיהם לא אזכיר עוד: 35 כי אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הם ויחמו גלוי יהוה צבאות שמנו: 36 אם ימוש החקים האלה לפני נאם יהוה נם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כי אמר יהוה אם ימדו שם ממלוכה ויחקרו מוסדי ארץ למטה נם אני אמאס בכל צרע ישראל על כל אשר שעשו נאם יהוה: 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגנול חנאנל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המודה גנדו על גבעת נרב ונסב נעהה: 40 וכל העמק הפנרים וההרים וכל השרכות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוטים מוזחה קדרש ליהוה לא ניתש ולא הרס עוד לעולם:

32 הדבר אשר היה אל ירמייו מאת יהוה בשנת העשרה לצדיקיו מלך יהודה היא השנה שננה עשרה שנה לנובכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים ורמייו הנביא היה כלוא בחצר המטריה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדיקיו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הגני נתן את

וכתב בספר וחותם והעד עדים בארץ בנימן ובסבבי
ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי
הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אל רמייהו שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר
אותה להכינה יהוה שמך: 3 קרא אליו ואענך ואנידה
לק גדלות ובצורות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה
אל היישראל על בתיה העיר הזאת ועל בתיה מלכי יהודה
הנתצים אל הסלולות ואל החרב: 5 בaims להלחם את
הכבדים ולמלאמ את פניו האדם אשר חיכוי באפי
ובחמותיו ואשר הסתרתי פניו מהעיר הזאת על כל רעתם:
6 הנה מעלה לה ארוכה ומרפאה ורפהאים ונלית להם
עתרת שלום ואמת: 7 והשבתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנותיהם כבראשנה: 8 וטהרתם מכל
עنم אשר חטא ליסלחתו לכל עוניותיהם אשר חטא
לי ואשר פשעו بي: 9 והיתה לי שם שונה לתחלה
ולתפארת לכל גני הארץ אשר ישמעו את כל הטובה
אשר ארכי עשה אתם ופחדו ורגנו על כל הטובה ועל
כל השלום אשר ארכי עשה לה: 10 כה אמר יהוה עוד
ישמעו במקומו הזה אשר אתם אמרם הרבה הוא מאין אדם
ומאיין בהמה בערי יהודה ובಚזות ירושלם הנשומות
מאין אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה: 11 קול שנון וקול
שמחה קול חתן וקול כללה קול אמרים הדורו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית
יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה:
12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקומו הזה החרב
מאין אדם ועד בהמה ובכל ערי נוה רעים מרכיבים
צאן: 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
בנימן ובסבבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן
על ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדרבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה: 15 ביום הרים ובעת ההיא אצמיה
לדור צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: 16 ביום
ההם תושע יהודה וירושלם תשכוں לבטה וזה אשר יקרא
לה יהוה צדקו: 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד
איש ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלוים לא
יכרת איש מ לפני מעלה עולה ומקטיר מנהה ועשה זבח

24 הנה הסלולות באו העיר לכלכה והעיר נתנה ביד
הכבדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך ראה: 25 ואתה אמרת אליו אדרני
יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה
ביד הכהדים: 26 ויוזי דבר יהוה אל רמייהו לאמר:
27 הנה אני יהוה אלהי כל בשער הממוני ופלא כל דבר:
28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
הכבדים וביד נוכדרائز מלך בבבל ולכלכה: 29 ובאו
הכבדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפה והתבהטים אשר קתרו על גנותיהם
לבעל והסכו נסכים לאלהיים אחרים למען הкусני:
30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אף עשים הרע בעני
מנערתיהם כי בני ישראל אף מכעים אותו במעשה
ידייהם נאם יהוה: 31 כי על אף ועל חמתו היהת ליה העיר
הזאת למנ היום אשר בנו אותה ובעיר הוה להסירה
מעל פנוי: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכעסי המה מליכיהם שרים כהניהם ובכאייהם
ואיש יהודה וישבי ירושלים: 33 ויפנו אליו ערך ולא פנים
ולמדתם השכם ולמד ואינם שמעים לחתת מוסר:
34 ושימנו שקוציהם בבית אשר בניהן הנם להעביר את
ויבנו את במוות הבעל אשר בניהן הנם להעביר את
בנייהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא עלה
על לבך לשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה:
35 ועתה לך אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת
אשר אתם אמרם נתנה ביד מלך אשר בבל בחרב וברעב
ובדבר: 37 הנה מקבצם מכל הארץ אשר הדרחות
שם באפי ובחמותיו ובקצף גדול והשבותים אל המקום
זה והשבותים לבתח: 38 והוא לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה
אותם כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 וכרכתי
לهم ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיב
אותם ואת יראתי און בלבכם לבלי טו סור מעלי: 41
ושתוי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת
בכל לבך ובכל נשפי: 42 כי אמר יהוה כאשר הבאתי
אל העם הזה את כל הרעה הנדולה הזאת כן אנכי מביא
עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקנה
השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרם שמהה היא מאין
אדם ובכמה נתנה ביד הכבדים: 44 שדות בכסף יקנו

ולשפותה: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל א נכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלהו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחה חפשי עמוק ולא שמעו אבותיכם אליו ולא הטו את אונם: 15 ותשבו אתם היום ותעשו את היישר בעני לקרה דרור איש לרעהו ותכרתו בריתו לפני בביה אשר נקרא שמי עלייו: 16 ותשבו ותחליל את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפהחטו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכחשו אתם להווות לכם לעבדים ולשפותה: 17 לכן כה אמר יהוה אתכם לא שמעתם אליו לקרה דרור איש לאחיו ואיש לרעחו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדרב ואל הרעב ונתחי אתכם לוועה לכל מלכות הארץ: 18 ונתחי את האנשים העברים את ברתו אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העnel אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתרו: 19 שרוי יהודה ושורי ירושלים הסדיסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העnel: 20 ונתחי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבחמות הארץ: 21 ואת צדיקיהם מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בכל העלים מעלייכם: 22 הנני מצוח נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדהו ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שמה מאין ישב:

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ביום יהוקים בן אישיהו מלך יהודה לאמר: 2 הליך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשונות והשQUITות אותם יין: 3 ואכח את איזונה בן ירמיהו בן חצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יונדיליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל לשפתה משיחו בן שלם שמר הסף: 5 ואtan לפניהם בבית הרכבים נבאים מלאים יין וכוסות ואמר אליהם שת יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדר בון רכב אבינו צוה עליינו לומר לא תשתו יין אין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא הבנו וורע לא תזרעו וכורם לא

כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפְרו את בריתו היום ואת בריתו הלילה ולבלתי היהום ולילה בעתם: 21 גם בריתו תפר את דוד עבדי מהוות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרותי: 22 אשר לא יספר צבא השמיים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרוע דוד עבדי ואת הלוים משרותי את: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 24 הלא ראתה מה העם הזה דברו לאמר שני שמי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי נאנזון מהוות עוד גוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולילה חקוק שמי וארץ לא שמתי: 26 גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרענו משלים אל זרע אברהם יצחק ויוסף כי אשוב את שבותם ורחתמות:

34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונוכדרא策 מלך בכל וכל הילו ובכל מלכות הארץ ממשלה ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הילך ואמרת אל צדיקיהם מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בכל ושרפה באש: 3 וזאת לא תמלט מידיו כי תעפש התפש ובירדו נתן ועיניך את עיני מלך בכל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובככל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדיקיהם מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא חמות בחרב: 5 בשלום המות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והו אדון יספדו לך כי דבר אני דברת נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו תנביא אל צדיקיהם מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלים: 7 וחיל מלך בכל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזה כי הנה נשארו עברי יהודה ערי מצר: 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחורי כרת המלך צדיקיהם ברית את כל העם אשר בירושלם לקרה להם דרור: 9 לשלה איש עבדיו ואיש את שפהחטו העברי וההבריה חפשים לבלי עבד בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר בא בברית לשלה איש את עבדיו ואיש את שפהחטו חפשים לבלי עבד בם ערד וישמעו ווישלחו: 11 ווישבו אחורי כן וישבו את העבדים ואת השפות אשר שלחה חפשים ויכבישום לעבדים

ברוך מפי ירמיהו את כל דבריו יהוה אשר דבר אליו על מגלה ספר: וויצו יהרמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: ⁶ ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דבריו יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום גם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם: ⁷ ואיל תפל תחנותם לפני יהוה ושבו איש מדרך הרעה כי נדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: ⁸ ויעש ברוך בן נריה בכל אשר צוחו ירמיהו הנביא לקרה בספר דבריו יהוה בית יהוה: ⁹ ויהי בשנה החמישית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה בחזרה התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאם מעריו יהודה בירושלם: ¹⁰ ויקרא ברוך בספר את דבריו ירמיהו בית יהוה בלשכת נמריוו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: ¹¹ וישמע מכיוו בן נמריוו בן שפן את כל דבריו יהוה מעל הספר: ¹² ווירד בית המלך על לשכת הספר ותנה שם כל השרים יושבים אליו שמע הספר ודילחו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר וגמריו בן שפן וצדקהו בן חנניהו וככל השרים: ¹³ ויגיד להם מכיוו את כל הדברים אשר שמע בקרה ברוך בספר באזני העם: ¹⁴ וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמייהו בן ברוך באזניות: ¹⁵ ויהי כשםם את כל הדברים אשר כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידך ויבא אליהם: ¹⁶ ויאמרו אליו שב נא וקראה באזניינו ויקרא ברוך באזניות: ¹⁷ ויהי כשםם את כל הדברים פחרדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד גnid למלך את כל הדברים האלה: ¹⁸ ואת ברוך שאלו לאמר הדנד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: ¹⁹ ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אליו את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: ²⁰ ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ²¹ ויבאו אל המלך צחה ואות המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: ²² וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקח מהלשת אלישמע הספר וקראה יהודי באזני המלך ובازני כל השרים העמידים מעל המלך: ²³ והמלך ישב בית החרף בחזרה התשעי ואת האח לפניו מבערת: ²⁴ ויהי קראו יהודי שלש דלותות וארבעה יקרעה בתער

תפעו ולא יהיה לכם כי באלהם תשבו כל ימיכם למען תהיו ימים רבים על פני הארץ אשר אתם גרים שם: ²⁵ ונשמע בקול יהונדר בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבalto שתותין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: ²⁶ ולבalto בנות בתים לשבותנו וכרכם ונשען ככל אשר צונו יהיה לנו: ²⁷ ונשב באלהם ונשען ונעש כל אשר צונו יונדר אבינו: ²⁸ ויהי בעליהם נובכדראץ מלך בבבאל הארץ ונאמר באו ונבא ירושלם מפני חיל הcessדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: ²⁹ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אמר: ³⁰ כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הlek ואמרת לאיש יהודה ולושבי ירושלם הללו תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: ³¹ הוקם את דבריו יהונדר בן רכב צוה אה בנו לבalto שתותין כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא איש מדרך הרעה והיטיבו מעליכם ועל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ושבו אל הארץ אשר נתתי לכם ולabayיכם ולא הטיתם את אזונכם ולא שמעתם אליו: ³² ואשלח דברתו אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אליו: ³³ ואליכם אה כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא כי הקומו בני יהונדר בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו: ³⁴ ולכן כי אמר יהוה אלהי צבאות אלהו ישראל הנני מביא אל יהודה ועל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברת עלייהם יען דברתוי אליהם ולא שמעו ואקרו להם ולא ענו: ³⁵ ולבבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדר אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: ³⁶ ולכן כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש לירנדר בן רכב עמד לפני כל הימים:

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מטה יהוה לאמר: ¹ קח לך מגלה ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתוי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגנים מיום דברתוי אליך מימי אישיהו ועד היום הזה: ² ואולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אני חשב לעשות להם למען ישבו איש מדרך הרעה וסלחתו לעונם ולחתאתם: ³ ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב

העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל השוא נפשיהם לאמור הילך ילכו מעלני הכהדים כי לא ילכו: 10 כי אם היכתם כל חיל כבדים הנלחמים אתכם ונשארו בכם אנשים מדקרים איש באלהו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: 11 וזהה בהעלות חיל הכהדים מעל ירושלים מפני חיל פרעה: 12 ויצא ירמיהו מירושלים לлечת ארץ בנימין לחלק שם בתרוק העם: 13 וזה הוא בשער בנימין שם בעל פקודה ושם וראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמור אל הכהדים אתה נפל: 14 ויאמר ירמיהו שקר איננו נפל על הכהדים ולא שמע אליו וחפש וראייה בירמיהו ויבאדו אל השרים: 15 ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אותו עשו בבית הכלא: 16 כי בא ירמיהו אל בית החבור ואל החנויות וישב שם ירמיהו ימים רבים: 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחחו וישאלחו המלך בכיתו בסתר ויאמר הייש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ואמר ביד מלך בבל תנן: 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבריך ולעט הזה כינתם אותו אל בית הכלא: 19 ואינו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמור לא יבא מלך בכל עלייכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדרני המלך חפלנא חנתני לפניו ואלشبני בית יהונתן הספר ולא אמרות שם: 21 ויזכה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מוחץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב

ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן ממן וגדייהו בן פשוחר ווילבן שלמיהו ופשהור בן מלכיה את הדרבים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמור: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובבדבך והזאת אל הכהדים יהיה והיתה לו נפשו לשלו וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם בדברים הללו כי והאיש הזה אנחנו דרש לשлом עם זהה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול אתכם דבר: 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל לעוזרה שב לארצו מצרים: 8 ושבו הכהדים ונלחמו על

הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: 24 ולא phasedו ולא קרו און בנדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וכן אלנתן ודליך ווגמיהו הפנוו במלך לבתו שרכ את המגלה ולא שמע אליהם: 26 ויזכה המלך את ירחמאן בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לחתת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה: 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחריו שרכ המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתוב ברוך מפי ירמיהו לאמור: 28 שוב קח לך מגלה אהרת וכותב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרכ יהוקים מלך יהודה: 29 ועל יהוקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרכ את המגלה חזאת לאמר מודיע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבבב והשחית את הארץ הזאת והשכית ממנה אדם ובכמה: 30 לכן כה אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלטו תהיה משלכת לחרב ביום ולקראת בלילה: 31 ופקתני עליי ועל זרועו ועל עבדיו את עונם והבאת עלייהם ועל ישבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: 32 וירמיהו לקח מגלה אהרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרכ יהוקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כמהמה:

37 וימליך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כנינוו בן יהוקים אשר המלך נוכדראצר מלך בכל הארץ יהודה: 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דבריו יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: 3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר החטפל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא ויצא בתרוק העם ולא נתנו אותו בית הכליא: 5 ויחיל פרעה יצא מצרים ויעלו מעל הכהדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים: 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמור: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה אמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעוזרה שב לארצו מצרים: 8 ושבו הכהדים ונלחמו על

ביד מלך בכל תחפש ואת העיר הזאת השרף באש: 24
ויאמר צדקוּהוּ אֶל יְרֵמִיָּהוּ אֲישׁ אֶל־יְד בְּדָבָרִים הַאֲלָה
וְלֹא תָמוֹת: 25 וכוי ישמעו השרים כי דברתו אמת ובאו
אליך ואמרו לך הנידה נא לנו מה דברת אל המלך: 26
אל תהדר ממנה ולא נמייך ומה דבר אליך המלך: 27
ואמרות אליהם מפייל אני חנתני לפני המלך לבתי
השכני בית יהונתן למותה שם: 27 ויבאו כל השרים אל
ירמיהו ויאלו אותו וינדר להם מכל הדברים האלה אשר
צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: 28 ויבא
ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים
והיה כאשר נלכדה ירושלים:

39 בשנה התשיעית לצדקיהו מלך יהודה בחודש
העשירי בנובמבר אצזר מלך בכל וכל חילו אל ירושלים
ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחודש
הרבעי בתשעה לחודש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי
מלך בכל ושבו בשער התוקן נרגל שר אצזר רב מג וכל שארית
שר סכימים רב סריס נרגל שר אצזר רב מג וכל שארית
שרי מלך בכל: 4 ויהיו כאשר ראמ צדקוּהוּ מלך יהודה
וככל אנשי המלחמה ויבחרו ויצאו ליליה מן העיר דרך נן
המלך בשער בין החומות ויצא דרך הערבה: 5 וירדפו
חיל כבדים אחריהם וישנו את צדקוּהוּ בערבות ירחו
ויקחו אותו ויעלהו אל נובמבר אצזר מלך בכל רבלטה
באرض חמת וידבר אותו משפטים: 6 וווחת מלך בכל את
בני צדקוּהוּ ברבלטה לעניינו ואת כל חרוי יהודה שהחת
מלך בכל: 7 ואת עני צדקוּהוּ עור ויאסרו בנהשתים
לביא אותו בבליה: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו
הכבדים באש ואת חמות ירושלים נתכו: 9 ואת יתר
הנשאים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עלייו ואת יתר
העם הנשאים הגליה נבזoor אדרן רב טבחים בכל: 10 וממן
רב טבחים אשר אין להם מאומה השair נבזoor אדרן
זה הוא: 11 וויצו נובמבר אצזר מלך בכל על ירמיהו ביד
_nvzor אדרן רב טבחים לאמר: 12 קחנו ועניך שם עליו
ואל העש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן
עשה עמו: 13 וישלח נבזoor אדרן רב טבחים ונבזזון
רב סריס נרגל שר אצזר רב מג וכל רב מלך בכל:
14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אותו

הbor מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו
את ירמיהו בחכלים ובכבוד אין מים כי אם טיט ויטבע
ירמיהו בטיט: 6 ווישמע עבד מלך הכספי איש סריס והוא
בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב
בשער בנים: 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר
אל המלך לאמר: 9 אדרני המלך הרעו האנשיים האלה
את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל
הbor וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר:
10 ויצוה המלך את עבד מלך הכספי לאמר קח בידך
מוח שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור
בטרם ימות: 11 ווקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא
בית המלך אל תחת האוצר ויקח ממש בלו הסכבות
ובלו מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחכלים:
12 ויאמר עבד מלך הכספי אל ירמיהו שים נא בלוא
הסתבות והמלחמות תחת אצלות ידיך מתחת לחכלים
ויעש ירמיהו כן: 13 וימשכו את ירמיהו בחכלים ויעל
אותו מן הבור ויבש ירמיהו בחצר המטרה: 14 וישלח
המלך צדקוּהוּ ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא
השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל
אל צדקוּהוּ כי אידי לך הלוא המת חמוץני וכי אייעץ
לא נשמע אליו: 15 וישבע המלך צדקוּהוּ אל ירמיהו
בסתור לאמר חci יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת
אם אמייך ואם אטנק ביד האנשים האלה אשר מבקשים
את נשעך: 16 ויאמר ירמיהו אל צדקוּהוּ כה אמר יהוה
אליה צבאות אלה יישראל אם יצא אל שריף מלך
בבל וחיתה נשעך והעיר הזאת לא תשרוף באש וחיתה
אתה ובירך: 17 ואם לא תצא אל שריף מלך בכל ונתחנה
העיר הזאת ביד הכהדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט
מידם: 18 ויאמר המלך צדקוּהוּ אל ירמיהו אני דאג
את היהודים אשר נפלו אל הכהדים פן יתנו עתי בידם
והתעללו بي: 20 ויאמר ירמיהו לא תגנו שמע נא בקהל
יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נשעך:
21 ואם מען אתה לצאת זה הדבר אשר הרני יהוה:
22 והנה כל הנשים אשר נשאו בבית מלך יהודה מוצאות
אל שריף מלך בכל ותגה אמרות הסתיק ויכל לך אנשי
שלマー התבעו בבצ' רגלא נסנו אחר: 23 ואת כל נשיך
ואת בנייך מוצאים אל הכהדים ואתה לא תמלט מידם כי

אל גדריהם בן אחיקם בן שפן להוציאו אל הבית וישב בהורך העם: **טו** ואל ירמייהו היה דבר יהוה בהיותו עזoor בחצר המטירה לאמר: **טז** הלויך ואמרת לעבד מלך הכווש לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל תני מביא את דבריו אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: **טז** והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: **טז** כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והוא תה לך נפשך לשכל כי בטחת כי נאם יהוה:

40 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה אחר שלח אותו נבוארדן רב טבחים מן הרמה בקחותו אותו והוא אסור באזקים בתקופ כל נלאות ירושלים ויהודיה המנלים בבליה: **טו** ויקח רב טבחים לירמייהו ויאמר אליו יהוה אליהך דבר את הרעה הזאת אל המוקום הזה: **טו** יבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקהלו והיה לכם דבר הזה: **טו** ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אליו בבל בא ואשים את עני عليك ואם רע בעיניך לבוא אליו בבל חදל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הייש בעיניך לרכתῆמה לך: **טו** וועודנו לא ישב ושבה אל גדריה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בעיר יהודה ושב אותו בתקופ העם או אל כל הייש בעיניך לרכתך לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשתת וישלהתו: **טו** יבא ירמייהו אל גדריה בן אחיקם המצפה וישב אותו בתקופ העם הנשארים בארץ: **טו** וישמעו כל שר החילים אשר בשדרה מהו ואשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדריה בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו אנשים ונשים גדריה בן אחיקם נטהרין אל תוק העיר ויחטפו בבל את קרח ושריה בן תנחותם ובני עופי הנטהתי ויוניהו בן המעצתי מהה ואשיהם: **טו** ווישבע להם גדריה בן אחיקם בין שפן ולאנשיםיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכהדיםubo שבארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: **טו** ואני הנני ישב במצפה לעמוד לפני הכהדים אשר ייבא אלינו אתם אספו יין וקץ ומשון ושםו בכליכם ושבו בערכיכם אשר תפשתם: **טו** וכן כל היהודים אשר במו庵 ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארץ שמעו כי נתן מלך

בכל שארית יהודה וכי הפקיד עליהם את גדריהם בן אחיקם בן שפן: **טו** ווישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדרחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדריהם המצפה ויאספו יין וקץ הרבה מאד: **טו** וויחנן בן קרח וכל שרי המלחלים אשר בשדרה באו אל גדריהם המצפה: **טו** ויאמרו אלו ידיעת תדע כי בעלים מלך בני עמו שלח את ישמעאל בן נתניה להכתר נפש ולא האמין להם גדריהם בן אחיקם: **טו** וויחנן בן קרח אמר אל גדריהם בשתור במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה ייכבה נפש וונפצו כל יהודה הנכבדים אלקיך ואבדה שארית יהודה: **טו** ויאמר גדריהם בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תשע את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

41 ויהי בחדש השבעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מושע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אותו אל גדריהם בן אחיקם המצפה ויאכלו שם לחם ייחדו במצפה: **טו** ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרה האנשים אשר היו אותו ויבאו את גדריהם בן נתניה במצפה ואת הכהדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: **טו** ויהי ביום השני להמית את גדריהם ואיש לא ידע: **טו** יבואו אנשים משכם משלו ומשמרון שנמנם איש מגורי זקן וקדושים ונדרים ומתנדדים ומנהה ולבונה בידם להביא בית יהוה: **טו** וויצא ישמעאל בן נתניה לקראותם מן המצפה הילך הילך ובכח ויהי כפנסם אחים ויאמר אליהם בא אל גדריהם בן אחיקם: **טו** ויהי כבאים אל תוק העיר ויחטפו ישמעאל בן נתניה אל תוק הבוד ההוא והאנשים אשר אהו: **טו** ועשרה אנשים נמצאו בהם ויאמרו אל ישמעאל אל תמחנו כי יש לנו מطمנים בשדרה חטים ושורדים ושמן ורבש ויחדר ולא המitem בתוק אחיהם: **טו** והbor אשר השליך שם ישמעאל את כל פנרי האנשים אשר הכה ביד גדריהם הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך שדראל אותו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים: **טו** ווישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוארדן רב טבחים את גדריהם בן אחיקם ווישבם

ישמעאל בן נתניה וילך עבר אל בני עמון: ²² ווישמע
יוandan בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן נתניה: ²³ ויקחו את כל האנשים
וליכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וממצאו אותו אל מים
רבים אשר בגבעון: ²⁴ ויהיו כראות כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילום אשר
אתו ווישמעו: ²⁵ ויסבו כל העם אשר שבת ישמעאל מן
המצפה ושיבו אל יוחנן בן קרח: ²⁶ ווישמעאל בן
נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון:
²⁷ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו את
כל שאירית העם אשר השיב מאות ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם נברים אנשי
המלחמה ונשים וטף וסדרים אשר השיב מגבעון: ²⁸
ויליכו ושיבו בגורות כמותם אשר אצל בית לחם ללחצת
לבוא מצרים: ²⁹ מפני חסדים כי יראו מפניות כי הכה
ישמעאל בן נתניה את נדליה בן אחיקם אשר הפקיד
מלך בבל בארץ:

42 ³⁰ ויגשו כל שרי החילום ויוחנן בן קרח ויוניה בן
הושעה וכל העם מקפטן ועד גדור: ³¹ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה
אליהיך بعد כל השאירות הזאת כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אותנו: ³² ויגד לנו יהוה אליהיך את
הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: ³³ ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא שמנתו הנני מתפלל אל יהוה
אליהיכם בדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה
אתכם אנד לכם לאמנע מכם דבר: ³⁴ וזה מה אמרו אל
ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא כל הדבר
אשר ישלהך יהוה אליהיך אל לנו כן נעשה: ³⁵ אם טוב ואם
רע בקהל יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתה אליו נשמע
למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקהל יהוה אלהינו: ³⁶ ויהי
מקץ עשרה ימים ויהי הדבר יהוה אל ירמיהו: ³⁷ ויקרא אל
יוandan בן קרח ואל כל שרי החילום אשר אותו וכל העם
לקפטן ועד גדור: ³⁸ ויאמר אליהם מה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר שלחתם אותי אליו להפליל תחנתכם לפניו:
³⁹ אם שוב תשבו בארץ הזאת ובינוי אתם ולא אהרס
ונטעו אתם ולא אחש כי נחמתי אל הרעה אשר עשית
לכם: ⁴⁰ אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים

מןvous אל תיראו ממנה אם יהוה כי אתם אני להוציא
אתכם ולהציל אתכם מידיו: ⁴¹ ואtan לכם רחמים וرحם
אתכם והשיב אתכם אל ארמותכם: ⁴² ואם אמרם אתם
לא נשב בארץ זאת לבתיו שמע בקהל יהוה אליהם:
⁴³ לא אמר לא כי ארץ מצרים נבואה אשר לנראה מלחמה
וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב שם נשב: ⁴⁴
ועתה לנו שמעו דבר יהוה שאירית יהודה כי אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניהם לבא
מצרים ובאתם לנור שם: ⁴⁵ והויה החרב אשר אתם
יראים ממנה שם חזין אתכם בארץ מצרים ושם חמתו:
אתם דגנים ממנה שם ידק אחרים מצרים ושם חמתו:
⁴⁶ וכן היה כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים
לנור שם ימותו בחרב ברעב ובבדר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: ⁴⁷
כי כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתק אפי
וחמתי על ישבי ירושלים כן תתק חמתי עליהם בבאים
מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולהרפה ולא
תראו עוד את המקום הזה: ⁴⁸ דבר יהוה עליויכם שאירית
יהודה אל TABAO מצרים ידע תדע כי העידותיכם
היום: ⁴⁹ כי החתמים בנפשותיכם כי אתם שלחו את
אל יהוה אלהיכם לאמר החפלו בעבנו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הנגד לנו ועשינו: ⁵⁰
ואגד لكم היום ולא שמעתם בקהל יהוה אלהיכם ולכל
אשר שלחני אליכם: ⁵¹ ועתה ידע תדע כי בחרב ברעב
ובבדר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לנור שם:

43 ⁵² ויהי ככלהות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה: ⁵³ ויאמר עזירה בן הושעה
ויהונן בן קרח וכל האנשים הזרדים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא
תבוא מצרים לנור שם: ⁵⁴ כי ברוך בן נריה מסית אתך
בננו למען תה אנתנו ביד חסדים להמתת אנתנו ולגהנות
אתנו בבל: ⁵⁵ ולא שמע ויהונן בן קרח וכל שרי החילום
וכל העם בקהל יהוה לשbeta בארץ יהודה: ⁵⁶ ויקח יוחנן
בן קרח וכל שרי החילום את כל שארית יהודה אשר
שבו מכל הרים אשר נדרחו שם לנור בארץ יהודה: ⁵⁷ את
הנברים ואת הנשים ואת הטרף ואת בנות המלך ואת כל

ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפנֵי אבותיכם: ²² וכן כל־כון כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פבי בכם לרעיה ולהכרית את כל היהודת: ²³ וולקחת את שארית היהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לנור שם ותמו כל הארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מתקן ועד נדול בחרב וברעב ימותו והוא לאלה לשמה ולקללה ולתרפה: ²⁴ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובבדר: ²⁵ ולא היה פליט ושידר לשארית יהודה הבאים לנור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבח שם כי לא ישובו כי אם פלטיהם: ²⁶ וווענו את ירמיהו כל האנשים הידועים כי מקטרות נשייהם לאלהים ירמיהו וכל הנשים העמדות קחל נדול וכל העם היושבים בארץ מצרים בפרטוס לאמר: ²⁷ הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: ²⁸ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושכנו בעיר יהודה ובಚזות ירושלים ונשבע לחם ונניה טובים ורעה לא ראיינו: ²⁹ ומין או חדלנו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים חסרנו כל בחרב וברעב תמן: ³⁰ וכי אנתנו מקטרים למלכת השמים ולהסיך לה נסכים המבלעד אنسינו שעשינו לה כונים להעצבה והסיך לה נסכים: ³¹ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם העניים אותו דבר לאמר: ³² הנה לא את הקטר אשר קטרתם בעיר יהודה ובבחזות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם עם הארץ זכר יהוה ותעלתה על לבו: ³³ ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני להרבה ולשנה ולקללה מאין יושב כהום הזה: ³⁴ מפני רע מעלייכם מפני התועבת אשר עשתם ותהי ארכצם להרבה ולשנה ולקללה מאין יושב כהום הזה: ³⁵ מפני אשר קטרתם ואשר חטאتم ליהוה ולא שמעתם בקהל יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הילכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ³⁶ ויאמר ירמיהו אל כל העם ועל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: ³⁷ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא אמר אתם ונשיכם ותדרנה בפיקים ובידיכם מלאכם לאמר עשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסיך לה נסכים הקים תקינה את נדריכם ועשה תשינה את נדריכם: ³⁸ וכן שמעו דבר הנפש אשר הניח נבוaran רב טבחים את נדליה בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריה: ³⁹ ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקהל יהוה ויבאו עד תחפנחס: ⁴⁰ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: ⁴¹ קח בידך אבני נדלות וטמנתם במכל במלון אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: ⁴² ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחת את נבוandanacer מלך בכל עברי ושתיו כסאו ממועל לאבני האלה אשר טמנתי ונטה את שפררו עליים: ⁴³ ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למota ומהר לשבי ואשר לחרב לחרב: ⁴⁴ והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרוף ושבם ועתה את ארץ מצרים אשר יעתה הרעה את בנדו וגיא משם בשלום: ⁴⁵ ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתו אלהי מצרים ישרף באש:

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים היישבים במגדל ובתחפנחס ובנ' ובארץ פרטוס לאמר: ¹ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אתם רואים את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנמ' חרבה היום הזה ואני בהם יושב: ² מפני רעתם אשר עשו להכעסי למלך למלך לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידועם המה אתם ואבותיכם: ³ ואשלח אליכם את כל עברי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: ⁴ ולא שמעו ולא הטו את אונם לשוב מרעתם לבתי קטר לאלהים אחרים: ⁵ ותתקח חמותי ואפי ותבער בעיר יהודה ובבחזות ירושלים ותהיינה להרבה לשמה כויום הזה: ⁶ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה נדולה אל נפשכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מותך יהודה לבתו הותיר לכם שארית: ⁷ להכעסי במשדי ידים לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לנור שם למען הכרית לכם ולמען היוחכם לקללה ולהרפה בכל נוי הארץ: ⁸ והשכחם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשוי ואת רעותם ואת רעת נשים אשר עשו בארץ יהודה ובבחזות ירושלים: ⁹ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלוו בתרותי

צבאות יום נקמה להנכם מצריו ואכלה חרב ושבעה
ורוחה מדמים כי יכח לאני יהוה צבאות הארץ צפון אל
נהר פרת: 20 עלי נלעד וקח צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרבותי רפאות תעליה אין לך: 21 שמעו נום
קלונך וצוחטך מלאה הארץ כי נBOR כשלו יתדריו
נפלו שנייהם: 22 הדבר אשר דבר יהוה אל רמייהו
הنبيיא לבוא נוכדראצ'ר מלך בבל להכotta את הארץ
מצרים: 23 הנגידו למצרים והשמיעו במנדול והשמיעו
בנפש ובתחפנחס אמרו החיצב והכן לך כי אכלת חרב
סביביך: 24 מודיעו נסחף אכבריך לא עמד כי יהוה הדפו:
25 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשבה אל עמו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היזונה: 26
קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 27
חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
וככרמל ביום יבוא: 28 כל גולה עשי לך וושבת בת
מצרים כי נפ לשמה תהיה ונצחה מאין יושב: 29 עגלה
יפה פיה מצרים קרע מצפון בא בא: 30 נם שכירה
בקרבה עצגeli מרכק כי נם המה הפנו נסו יהדי לא
עמדו כי يوم אידם בא עליהם עת פקדתם: 31 קוללה
נכחש לך כי בחול ילכו ובקרדומות באו לה בחטבי
עצים: 32 כרתתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי דבו
מארכבה ואין להם מספר: 33 הבישה בת מצרים נתנה
ביד עם צפון: 34 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני
פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה
ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבתחים בו: 35 ונחתים ביד
מבקשי נפשם וביד נוכדראצ'ר מלך בבל וביד עבדיו
ואחריו כן תשכן כי מי קדם נאם יהוה: 36 אתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת ישראלי כי הננימושך מרוחיק ואת
ודרך מארץ שבים ושב יעקב ושקבת ושagan ואין מהריך:
37 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אכן אני כי
עשה כליה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא
עשה כליה ויסתריך למשפט ונקה לא אנך:

47 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את עזה: 2 כי אמר יהוה הנה מים
עלים מצפון והוא למחל שופט וישטטו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מוקול
שעת פרשות אבירותיו מרعش לרכבו המון גלגוליו לא

יהוה כל יהודה היישבים בארץ מצרים הני נשבעתי
בשמי הנadol אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי
כל איש יהודה אמר זו אדרני יהוה בכל ארץ מצרים:
27 הני שקד עליהם לרעיה ולא לטובה ותמו כל איש
יהודה אשר בארץ מצרים בחרב ובכרא עד כלותם:
28 ופליטיו חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מותי
מספר וידעו כל שרarity יהודה הבאים לארץ מצרים
לנור שם דבר מי יקיים מהם: 29 וזהת לכם האות
נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום זהה למען תדע
כי קום יקומו דברי עלייכם לרעה: 30 כי אמר יהוה
הני נתן את פרעה חפה רע מלך מצרים ביד אייביו וביד
מקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד
nocderaacz'r מלך בכל אייבו ומקש נפשו:

45 הדבר אשר דבר רמייהו النبيיא אל ברוך בן נריה
בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי רמייהו בשנה
הרבעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה לאמר: 2 כי
אמר יהוה אלהי ישראל עלייך ברוך: 3 אמרת אוֹי נא לְ
כַּי יְהוָה יִגְוֹתֵן עַל מִכְאָבִי גִּנְעָתִי בְּאֶנְחִתִּי וּמִנוֹנָחָתִי
מִצְאָתִי: 4 כי תאמר אליו כי אמר יהוה הנה אשר בנוי
אני הרס ואת אשר נטעתי אני נש ואות כל הארץ היא: 5
ואתה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על
כלبشر נאם יהוה ונחתוי לך את נפשך לשילול על כל
המקומות אשר תלך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא על הנויים:
2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמש אשר הכה נוכדראצ'ר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה: 3 ערכו
מן זננה וגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרכזו הרמחים לבשו הסרפת: 5
מדוע רואי הימה חתמים נסנים אחר וגבורייהם יכחו
ומנוס נסו ולא הפנו מוגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ינוס
הקל ואל ימלט הנBOR צפונה על יד נהר פרת כשלו
ונפלל: 7 מי זה כיар יעללה כנחרות יתגעשו מימי: 8
מצרים כיар יעללה וכנחרות יתגעשו מים ואמר אלה
אכסה ארץ אבידה עיר וושבי בה: 9 עללו הסוסים
והתחללו הרכוב ויצאו הנBORים כוש ופטת תפשי מן
ולודים תפשי דרכיו קשת: 10 והוים ההוא לאדרני יהוה

בצורה ועל כל ערי ארץ מואב הרחבות והקרבות: 25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 הדשכירהו כי על יהוה הנגיד וספק מואב בקיוא והוא לשלוח נם הוא: 27 ואם לאו השחק היה לך יישראל אם בנבבים נמצאה כי מדי דבריך בו התנודד: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והוא כיוна תקנן בעברי פי פחת: 29 שמענו גאון מואב הנה מאיד גבבו וגאונו גאותו ורם לבו: 30 אני ידעת נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: 31 על כן על מואב אילייל ולמואב כליה אוזעך אלensi קור הרש יהגה: 32 מבכיו יעוז אבכה לך הנפנ' שבמה נטישותיך עבוריים עד ים יערנו גנוו על קיזיך ועל בצירך שדר נפל: 33 ונאספה שמחה וניל מכרמל ומארץ מואב ייון מיקבים השבתי לא ידרך הידך לא הידך: 34 מועתק חשבון עד אלעלת עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלה שלשיה כי נם מי נמרם למשמות יהוו: 35 והשבתי למואב נאם יהוה מעלה בהמה ומתקיר לאלהיו: 36 על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר בראש כלילים יהמה על כן יתרת עשה אברדו: 37 כי כל ראש קרחה וככל זקן נרעעה על כל ידים נדחת ועל מתנים שק: 38 על כל גנות מואב וברבחתה כליה מסped כי שברתי את מואב ככלי אין חוץ בו נאם יהוה: 39 איך תהה היילו איך הפנה ערך מואב בשׂוּ והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: 40 כי כה אמר יהוה הנה נשר יידאה ופרש כנפיו אל מואב: 41 נלכדה הקריות והמצודות נשפה והיה לב נבורי מואב ביום ההוא כלב אשמה מצרה: 42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הנדריל: 43 פרח ופחת ופח עלייך יושב מואב נאם יהוה: 44 הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעללה מן הפחת ילבד בפה כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה: 45 בצל חשבון עםדו מכח ניסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון והתכל פאת מואב וקרדק בני שאון: 46 אווי לך מואב אבד עם כמוש כי לקוו בנייך בשבי ובנתקיך בשביה: 47 ושבתי שבוט מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

49 לבני עמוון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את נד ועמו בעריו ישב: 2 וכן מושפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואיל הצעה ועל מופעת: 22 ועל ריבון ועל נבו ועל בית דבלזים: 23 ועל קרייתם ועל בית גמול ועל בית מעון: 24 ועל קרייתם ועל הפנו אבות אל בנים מרפיוון ידים: 4 על הימים הבא לשודוד את כל פלשטים להכרית לזר ולצדון כל שריד עז כי שדר יהוה את פלשטים שארית כי כפתור: 5 באה קרחא אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמק עד מותי תונדרדי: 6 הו הירב ליהוה עד ana לא תשקי האספי אל תערך הרגשי ודמי: 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב וחתה: 2 אין עוד תחלת מואב בחשובו עלייה רעה לכובו ונכrichtנה מגו נם מרדמן תדרמי אחדריך תלך הרב: 3 נשבה מואב קול צעק מהרוניים שד ושרבר נדול: 4 נשבה מואב השמייעו זעה צעורה: 5 כי מעלה הלחות בכבי עלה בכבי כי במורד חורניים צרי צעקת שבר שמעו: 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערעור במדבר: 7 כי עין בטחך במעשהיך ובאווצרותיך נם את תלכדי ויצא כמייש בנולה כהנוו ושריו יחד: 8 וויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המשיר אשר אמר יהוה: 9 תנו צין למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיאנה מאין יושב בהן: 10 אדרור עשה מלאתה יהוה רמיה ואדרור מנע חרבו מדם: 11 שאנן מואב מנعروו ושקט הוא אל שMRIו ולא הורק מכליל אל כלוי ובנולה לא החל על כן עמד טעמו בו ורינו לא נמר: 12 لكن הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו ויריקו ונבליהם ינפכו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחים: 14 איך אמרו נבורים אנחנו ואשי חיל למלחה: 15 שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריין ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמוא: 16 קרוב איך מואב לבודא ורטתו מהרה מא: 17 נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד ישבבי בצמא ישבת בת ריבון כי שדר מואב עלה בר שחת מבצריך: 19 אל דרך עמדרי וצפי יושבת ערודר שאלי נס גמלטה אמרו מה נהיתה: 20 הביש מואב כי תהה היילו זועקי הגינו בארון כי שדר מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואיל הצעה ועל מופעת: 22 ועל ריבון ועל נבו ועל בית דבלזים: 23 ועל קרייתם ועל בית גמול ועל בית מעון: 24 ועל קרייתם ועל

תהללה קריית משושי: 26 וכן יפלו בחוריה ברחובותיה וככל אנשי המלחמה יידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנוט בן הדר: 28 לקדר ולמלוכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו על כל קדר ושדרו את בני קדרם: 29 אהיליהם וצאנם יקחו ריעותיהם וכל כליהם ונגלייהם ישאו להם וקראו עליהם מנור מסביב: 30 עלייך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונחרתם איש לפני ואין מקבץ לנדר: 31 ואחריו כן אшиб את שבות בני עמו נאם יהוה: 7 לא אדם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסחנה חכםם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרין כי איד עשו הבאתינו עליו עת פקדתו: 9 אם בצדדים באו לך לא ישארו עלילותם נגבים בלילה השתו דים: 10 כי אני חשבתי את עשו נלתי את מסתורי ונכח לא יכול שדר זרע ואחיו ושכניו ואיינו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמניך עלי תבטחו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטים לשנות הocus שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי תשתחה: 13 כי כי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה להרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עיריה תהינה להרבות עולם: 14 שמעה שמעתי מאי יהוה וציר ננים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי הנה גטן נתחך בנים בווי בדים: 16 תפלצתך השיא אתך זדון לבך שני בchnoi הסלע הפש מרום נבעה כי תגביה נשר קנק משם אורידך נאם יהוה: 17 וזה תהה אדרום לשמה כל עבר עליה ישם ווישוק על כל מכותה: 18 כמחפת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 19 הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נהו איתין כי ארגנעה אריצנו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מי כמוני ומי יעדני ומי זה רעה אשר יעמוד לבני: 20 לכן שמעו עצה יהוה אשר יען אל אדרום ומחשובתו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבים צערינו החאן אם לא ישם עלייהם נוהם: 21 מוקול נפלם רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קוללה: 22 הנה נשר יעללה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה והיה לב נבורי אדרום ביום ההוא כלב אשה מצחה: 23 לדמשק בושה צאנ אבדות היה עמי רעהם התעומם הרום שובבים מהר אל נבעה הלוכו שכחו רבעם: 7 כל מוצאיםם אכלום וצרים אמרו לא נאשם תחת אשר חטאנו ליהוה נוה זדק

יהוה: ³¹ הנני אליך זדון נאם אדרני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך: ³² וכשל זדון ונפל ואין לו מקום והצטי איש בעריו ואכללה כל סביבתו: ³³ כה אמר יהוה צבאות שעשוקים בני ישראל ובני יהודה יחוּדוּ וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחים: ³⁴ נאלים חזק יהוה צבאות שמו ריב ויריב את ריבם למען הרניע את הארץ והרגינו לישבי בבל: ³⁵ חרב על כבדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: ³⁶ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבורה וחתו: ³⁷ חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הארץ אשר בחוכה והיו לנשים חרב אל אוצרותיה ובכוו: ענה ולא חשב עוד לניצח ולא תשכנן עד דור ודור: ⁴⁰ כמחפת אליהם את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: ⁴¹ הנה עם בא מצפון ונוי נדול וממלכים רבים יערו מרכתיו: ⁴² קשת וכיידן יחוּדוּ אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים והמה ועל טסומים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך בת בבל: ⁴³ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צראה החזקתה חול כיולדתך: ⁴⁴ הנה קאריה יעללה מנאיין הירדן אל נזה איתן כי ארוגעה ארודים מעלה ומוי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעמוד לפני: ⁴⁵ لكن שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשובתו אשר חשב אבל ארץ כבדים אם לא יחסובם צעריו הצאן אם לא ישים עליהם נהוה: ⁴⁶ מוקל נתפשה בכל רעה הארץ ועקה בנים נשמע:

51 כה אמר יהוה הנני מעד על בבל ואל ישבו לב קמי רוח משיחית: ² ושלחתו לבבל זרים וזרה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה: ³ אל ירדך ירדך הדרך קשו ואל יתעל בסרני ואל תחמלו אל בחരיה החרימו כל צבחה: ⁴ ונפלו חללים בארץ כבדים ומדרקרים בחוץותיה: ⁵ כי לא אלמן ישראל יהודה מלאהיו מיהוה צבאות כי ארודים מלאה אשם מקדוש ישראל: ⁶ נסו מתחוק בבל ומלטו אש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: ⁷ כוס זחה בבל ביד יהוה משכורת כל הארץ מיניה שתו נוים על כן יתחללו נוים: ⁸ פתאם נפלת בבל

ומקווה אבותיהם יהוה: ⁸ נדו מתחוק בבל ומאץ כבדים יצא והוא כעתודים לפני צאן: ⁹ כי הנה אני מעד ומעלת על בבל קהיל נוים נדרלים מארץ צפון וערכו לה שם תלבך חציו כנבר משביל לא ישוב ריקם: ¹⁰ והויה כבדים לשלהל כל שלילה ישבעו נאם יהוה: ¹¹ כי תשמשח כי תعلז שמי נחלתי כי הפשי כעמלת דשה וצחליי כאברים: ¹² בושה מכלם מאד חפרא يولחתם הנה אהරית נוים מדבר ציה וערבה: ¹³ מקצת יהוה לא תשב והויה שמהה כלה כל עבר על בבל שם וישרך על כל מכותיה: ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חן כי ליהוה חטא: ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשוויה נחרטו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשה לה: ¹⁶ כרתו וורע מבבל ותפש מגן בעת קציר מפני חרב הиона איש אל עמו יפנו ואיש לארציו ינסו: ¹⁷ שה פורה ישראל ארויות הדיחו הראשו אכלו מלך אשר וזה האחרון עצמו נובכדראצ'r מלך בבל: ¹⁸ لكن כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל מלך בבל ואל ארצו אשר פקדתי אל מלך אשר: ¹⁹ ושבתיו את ישראל אל נטה ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגנעד השבע נפשו: ²⁰ ביוםיהם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואני ואות חטא יהודה ולא תמצאה כי אסלח לאשר אשר אשיר: ²¹ על הארץ מרותם עליה עלה ונאל יושבי פקוד חרב והחרם אהיריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: ²² קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ²³ איך גנדע וישראל פטיש כל הארץ איך היה לה שמה בכל בנים: ²⁴ יקשתי לך וنم נלבחת בבל ואת לא ידעת נמצאת וنم נתפשת כי ביהוה התגרית: ²⁵ פתח יהוה את אוצרו ויזא את כל עמו כי מלאה היא לאדרני יהוה צבאות בארץ כבדים: ²⁶ באו לה מקץ פתחו מאביסיה סלה כמו ערמים והחרימות אל תהו לה שאירית: ²⁷ חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עלייהם כי בא ויום עת פקדתם: ²⁸ קול נסים ופליטים מארץ בבל להניד בציון את נקמת יהוה אלחינו נקמת היכלו: ²⁹ המשמעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהו פליטה שלמו לה כפעלה בכל אשר עשה השו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: ³⁰ لكن יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחתה ידמו ביום ההוא נאם

באש ובני הפלישה נבנהו: 33 כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל בת בבל בגין עת הדרכיה עוד מעט ובאה עת הקציד לה: 34 אכלנו הממן נובודראצר מלך בבל הצעינו כל ריק בלענו כתני מלא בראשו מעדרני הדרינו: 35 חמסי ושארוי על בבל האמר ישבת ציון ודרמי אל שבי כבדים תאמר ירושלים: 36 لكن כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונכמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: 37 והויתה בבל לנלים מעון תנאים שמה ושרקה מה אין יושב: 38 ייחדו בכפרים ישאו נערו כנורי ארויות: 39 בחם אשית את מתחותם והשכרתיהם למן יעלו וישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אודידם כקרים לטבוח כאילים עם עתודים: 41 אין נלכדה שך וחתפש תחלה כל הארץ אין הויה לשם בבל בנים: 42 עליה על בבל הים בחמון גלו נכסתה: 43 הנהו עדיה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא עבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בבל בבל והצאיו את בלעו מפיו ולא ינhero אליו עוד נוים נם חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלאו איש את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופן ירד לבבכם ותיראו בשמוועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמעה ואחריו בשנה השמעה וחמס הארץ ומשל על משל: 47 لكن הנה ימים באים ופקדתי על פסיל בבל וכל ארצת התבוש וכתוליה: 23 ונפצתי בר רעה ועדרו ונפצתי בר אכר וצמדנו ונפצתי בר פחות וסננים: 24 ושלמות לבל ולכל ישבו כבדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הני אליך הר המשיחית נאם יהוה המשיחית את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתיק להדר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמותם עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנויים קדרו גלגול נזירים המשיעו עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה נוים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את הארץ בכל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בכל להלום ישבו בצדות נשנה גבורתם היו לנשים נמלות יהוה שלם ישלם: 31 והשכרי שרים וחכמים פחותה וסנינה ובכורה יושנו שנה עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: 32 כה אמר יהוה צבאות חמוטה ותשבר היילו עליה קחו צרי למיכואה אול תרפא: 9 רפאננו את בבל ולא נרפא עובה ונלק איש לארצו כי נגע אל השמיים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקתו באו ונספחה בציון את מעשה יהוה אלחינו: 11 הברו החצים מלא השליטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזומה להשוויה כי נקמת יהוה היא נקמת הילו: 12 אל חומות בבל שאו נס החזק המשרד הקומו שמרם הכנו הארבים כי גם זם יהוה נס עשה את אשר דבר אל ישבי בבל: 13 שכנות על מים רבים הרבה אוצרת בא קוץ אמת בעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאותיך אדים כילק וענו עלייך היד: 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו מזכה ארץ ברקים למטר עשה והוא זא רוח מצחתיו: 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרפ מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 18 הבל מה מעשה תעטים בעת פקדתם יאברו: 19 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: 20 מפצ' אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בר נוים והשחתי בר מלכויות: 21 ונפצתי בר סוס ורכבו ונפצתי בר רכב ורכבו: 22 ונפצתי בר איש ואשה ונפצתי בר זקן ונער ונפצתי בר בחור ובתולה: 23 ונפצתי בר רעה ועדרו ונפצתי בר אכר וצמדנו ונפצתי בר פחות וסננים: 24 ושלמות לבל ולכל יושב כבדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הני אליך הר המשיחית נאם יהוה המשיחית את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתיק להדר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמותם עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנויים קדרו גלגול נזירים המשיעו עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה נוים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את הארץ בכל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בכל להלום ישבו בצדות נשנה גבורתם היו לנשים נמלות יהוה שלם ישלם: 31 והשכרי שרים וחכמים פחותה וסנינה ובכורה יושנו שנה עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: 32 כה אמר יהוה צבאות חמוטה עירו מזכה: 33 והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו

בכל הרחבה ערדער תהערער ושעריה הנហים באש יצחו וונעו עמיים בדי ריק ולאםים בדי אש ויעפו:⁵⁹ הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שירה בן ניריה בן מהסיה בלכטו את צדקהו מלך יהודה בכל שנה הרביעית למלכו ושריה שר מנוחה:⁶⁰ ויכתב אל ספר אחד את כל הרדברים האלה הכתבים אל בבל:⁶¹ ויאמר ירמיהו אל שירה כבאך בכל וראיית וקראת את כל הדברים האלה:⁶² ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכרתו לבلتיה היהת בו יוישב למאדים ועד בהמה כי שמות עולם תהיה:⁶³ והיה ככלתך לקרא את הספר זהה תקשר עלייו אבן והשלכתו אל תוך פרת:⁶⁴ ואמרת כה השק בבל ולא תקים מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

52 בן עשרים ואחת שנה צדקהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמר חמייטל בת ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהוקים: 3 כי על אף יהוה הייתה עיר בירושלם ויהודה עד השלויכו אותם מעל פניו וימרד צדקהו במלך בבל:⁴ ויהי שנה התשעת למלך החדש העשיר בעשור לחדרש בא נובכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם וייחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: 5 ותבא העיר מבוצר עד עשתי עשרה שנה למלך צדקהו:⁶ בחדש הרבעי בחשעה לחדרש היוזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעירليلת דרך שעיר בין החומות אשר על נון המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה:⁸ וירדפו חיל כשרים אחריו המלך וישינו את צדקהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו:⁹ וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך רבלהה בא רצן חמת וידבר אותו משפטים:¹⁰ ווישחת מלך רבלהה בני צדקהו לעינוי ונם את כל שרי יהודה שהט ברבלהה:¹¹ ואת עני צדקהו עור ואיסרתו בנחותים ייבאהו מלך בכל בבל ויתנהו בבית הפקחת עד יום מותו:¹² ובחדש החמשי בעשור לחדרש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נובכדראצר מלך בכל בא נבווארן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם:¹³ וישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלם ואת כל

בית הנגידול שרכ באס:¹⁴ ואת כל חומות ירושלם סביבו נתכו כל חיל כבדים אשר את רב טבחים:¹⁵ וומדרות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בכל ואת יתר האמון הגלגה נבווארן רב טבחים:¹⁶ וומדרות הארץ השair נבווארן רב טבחים לכרכומים וליגיבים:¹⁷ ואת עמודי הנחתה אשר לבית יהוה ואת המנכנות ואת ים הנחתה אשר בבית יהוה שברו כבדים וישאו את כל נחתם בבליה:¹⁸ ואת הסרות ואת הייעם ואת המזמורות ואת המזורךת ואת הקפות ואת כל כל הנחתה אשר ישרתו בהם לקחו:¹⁹ ואת הספים ואת המחותות ואת המזורךות ואת הסירות ואת המנורות ואת הקפות ואת המנקיות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף לך רב טבחים:²⁰ העמודים שניים היו אחד והבקר שניים עשר נחתה אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחתם כל הכלמים האלה:²¹ והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האדר וחוש שטים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבווב:²² וכתרת עלייו נחתת וקומה הכותרת האחת חמיש אמות ושבכה ורמוניים על הכותרת סביב הכל נחתת וכאליה לעמוד השני ורמוניים:²³ והוא הרים נשים תשעים ושהה רוחה כל הרים נשים מאה על השבכה סביב:²⁴ ויה רב טבחים את שרים כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסוף:²⁵ וממן העירלקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראוי פניו המלך אשר נמצא בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתחום העיר:²⁶ ויהICH אוטם נבווארן רב טבחים וילך אוטם אל מלך בכל רבלהה:²⁷ ויהיכה אוטם מלך בכל יומם ברבליה בארץ חמות ויגל יהודה מעל אדרמו:²⁸ זה העם אשר מירושלם נשפה שמנה מאות שלשים ושנים:²⁹ בשנת שמונה עשרה לנובכדראצר ועשרים ושלשה:³⁰ בשנת שמונה עשרה לנובכדראצר הנגלגה נבווארן רב טבחים וחדשים אלפים מירוחם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:³¹ בשנת יתרכז רבלהה שלש ועשרים לנובכדראצר הנגלגה נבווארן רב טבחים וחודשים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפיים ושש מאות:³² ויהי בשלשים ושבע שנה לנלוות והיוין מלך יהודה ובשנים עשר חדש בעשרות וחמשה לחדרש נושא אויל מריך מלך בכל בשנות מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא:³³ וידבר

אתו טבוח ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אותו
בבבל :³³ ושבה את בגדיו כלוא ואכל לחם לפניו תמייד
כל ימי חייו :³⁴ וארחתו ארחתת תמיד נתנה לו מאות מלך
בכל דבר يوم بيומו עד יום מותו כל ימי חייו :

24 ואשמע את קול נפיהם כקול מים רבים כקול שדי
בכלכם קול המלה כקול מהנה בעמודם תרפינה נפיהן:
25 ויהי קול מעל לדרקיע אשר על רأسם בעמדם תרפינה
נפיהן: 26 וממעל לדרקיע אשר על רأسם כמראה אבן
ספריר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית
לה סביב מראה מתני ולבילה ומראת מתני ולמטה
ראייתם כמראה אש וננה לו סביב: 28 כמראה הקשת
אשר היה בענן ביום הנשך בן מראה הננה סביב הוא
מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פניו ואשמע
קול מדבר:

2 **ויאמר אליו** בן אדם עמד על רגליך ואדרבר אתך: 2
ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדו על רגליך ואשמע
את מדבר אליו: 3 **ויאמר אליו** בן אדם שליח אני אותך
אל בני ישראל אל נוים המורדים אשר מרדוו ביה המה
ואבותם פשעו ביה עד עצם היום הזה: 4 והבננים קשי
פניהם וחוקי לך אני שליח אותך אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי
בית מרוי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 ואתה בן
אדם אל תידא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרביהם
וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל
תירא ומפנייהם אל תחת כי בית מרוי המה: 7 ודברת
את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרוי המה: 8
ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר לך אל תהי
מרי בכית המרי פיצה פיך ואכל את אשר אני נתן לך: 9
וארא והנה יד שלוחה אליו והנה בו מגלה ספר: 10
ויפרש אותה לפני והוא כתובה פנים ואחור וכתווב אליה
קנים והנה והי:

3 **ויאמר אליו** בן אדם את אשר תמצא אכול את
המנלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: 2 ואפתח את פי
ויאכלני את המנלה הזאת: 3 **ויאמר אליו** בן אדם בטנק
חאכל ומעיך תמלא את המנלה הזאת אשר אני נתן לך
ואכלת והתי בפי כדבש למתק: 4 **ויאמר אליו** בן אדם
לק בא אל בית ישראל ודברת בדרבי אליהם: 5 כי
לא אל עם עמי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית
ישראל: 6 לא אל עםם ربם עמי שפה וכבדי לשון
אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה

1 **ויהי** בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני
בתוך הנולא על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות
אליהם: 2 בחמשה לחדר היא השנה החמשית לנולות
המלך יוכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוי
הכהן בארץ כשרים על נהר כבר ותהי עליו שם יד
יהוה: 4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדוול
ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתחכה כעין החשמל מותק
האש: 5 ומתחכה דמות ארבע חיות וזה מראיין דמות
אדם להנה: 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
לهم: 7 ורגליהם רגלי ישרה וכף רגליהם כף רגלי עגל
ונציצים כעין נשחת קלל: 8 ידיו אדם מתחנה נפיהם
על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לאربعתם: 9
חברת אשא אל אהותה נפיהם לא ישבו בלבתן איש אל
 עבר פניו יילכו: 10 ודמות פניהם פניו אדם ופניהם אריה אל
הימין לאربعתם ופניהם سور מהشمאל לארבעתן ופניהם
נשר לאربعתם: 11 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש ושתיים מסכות את גויתהנה: 12
ואיש אל עבר פניו יילכו אל אשר היה שמה הרוח ללבת
ילכו לא ישבו בלבתן: 13 ודמות הזוחות מראיהם כנהל
אשר בערות כמראה הפלדים היא מתחלכת בין החיים
וננה לאש ומן האש יצא ברק: 14 והחיות רצוא ושוב
כמראה הבזק: 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לאربعת פניו: 16 מראה האופנים ומעשיהם
כעין הראש ודמות אחד לאربعתן ומראותיהם ומעשיהם
כאשר היה האופן בתוך הארץ: 17 על ארבעת רביעיהם
בלכם יילכו לא ישבו בלבתן: 18 ונביהן ונבה להם
ויראה להם וגובתם מלא עיניהם סביר לארבעתן: 19
ובכלת החיות יילכו האופנים אצלם ובנהשא החיות מעל
הארץ ונשאו האופנים: 20 על אשר היה שם הרוח ללבת
ילכו שמה הרוח ללבת והאופנים ינסאו לעמם כי
روح החיה באופנים: 21 בכלכם יילכו ובעמודים יעמדו
ובנהשאים מעל הארץ ינסאו האופנים לעמם כי רוח
החייה באופנים: 22 ודמות על ראשיה רקיע כעין
הקרחה הנורא נטו על ראשיהם מלמעלה: 23 ותחת
הרקיע כנפיהם ישרות אשא אל אהותה לאיש שתים
מסכות להנה ולאיש שתים מסכות להנה את גויתיהם:

וְונפֶל חַלֵּל בְּתוֹכָם וַיַּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה: 8 וְהוֹתְרָתִי
בְּהִזְוֹת לְכֶם פְּלִיטִים חַרְבָּנִים בְּגּוֹיִם בְּהִזְוֹתֵיכֶם בְּאֶרְצֹתֶךָ: 9
וְזָכוּר פְּלִיטִיכֶם אָתְּנִי בְּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי
אֲתִי לְכֶם הַזְוֹנָה אֲשֶׁר סִדְּרָתִי מֵעַלְיוֹ וְאֲתִי עַנְיָנֵיכֶם הַזְוֹנָה אֲחֶרְתִּי
לְכָל לְכָלֵיכֶם וְנִקְטָנוּ בְּפִנְיָהֶם אֲלִילָה תְּרֻעוֹת אֲשֶׁר עָשָׂו לְכָל
חוּבְתִּיכֶם: 10 וַיַּדְעֻוּ כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל חַנְם דְּבָרַתִּי
לְעַשְׂתָּה לְהָמָם הַרְעָה הַזָּאת: 11 כִּי כָּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַכָּה
בְּכֶפֶךְ וּרְקָע בְּרִגְלָךְ וְאָמַר אֲחָת אֶל כָּל תְּוֻבָּה רְעוֹת
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְבָּה בְּרַעַב וּבְדָבָר יִפְלֹא: 12 הַרְחֵוק
בְּדָבָר יְמֹתָה וּבְקָרוּב בְּחַרְבָּה יִפְלֹא וּבְנִשְׁאָר וּבְגַזְוָר בְּרַעַב
יְמֹתָה וּכְלִילָה חַמְתִּי בָּם: 13 וַיַּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהִזְוֹת
חַלְלִיכֶם בְּתֹוךְ גַּלְוִילִיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם אֲלִיל
גְּבָעָה רְמָה בְּכָל רְאֵשֵׁי הַהָּרִים וְתָחָת כָּל עַזְעָן וְתָחָת
כָּל אֱלָהָ עֲבָתָה מָקוֹם אֲשֶׁר נָתַנוּ שֵׁם רִיחָ נִיחָה לְכָל
גַּלְוִילִיכֶם: 14 וְנִתְחַזֵּי אֶת יְדֵי עַלְיהֶם וְנִתְחַזֵּי אֶת הָאָרֶץ
שְׁמָהָה וּשְׁמָהָמָה מִמְּדָבֵר דְּבָלְתָה בְּכָל מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וַיַּדְעֻוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה:

7 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 וְאַתָּה בֶן אָדָם כִּי אָמַר
אֲדָנִי יְהוָה לְאֶדְמָתִי יִשְׁرָאֵל קֹצֵן בָּא הַקֹּצֵן עַל אֶרְבָּעָתִים כְּנֶפֶת
הָאָרֶץ: 3 עַתָּה הַקֹּצֵן עַלְיךָ וְשַׁלְחָתִי אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטוּתִיךָ
כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַזֵּי עַלְיךָ אֶת כָּל תְּוֻבָּתֶךָ: 4 וְלֹא תָחֹס
עַנְיָנִיךָ וְלֹא אַחֲמֹלְךָ כִּי דָרְכִיךָ עַלְיךָ אַתָּן וְתוּבָותִיךָ
בְּתִיכְךָ תְּהִין וַיַּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה
רְעוֹת אֶחָתָה רְעוֹת הָנָה בָּהָא: 6 קֹצֵן בָּא בָא הַקֹּצֵן קֹצֵן אַלְיךָ
הָנָה בָּהָא: 7 בָּא הַצְפִּירָה אַלְיךָ יִשְׁבֵּת הָאָרֶץ בָּא הַעֲטָה
קָרוּב הַוָּם מִזְבְּחוֹתָה וְלֹא הָדָרְרִים: 8 עַתָּה מִקְרָוב אַשְׁפָּךְ
חַמְתִּי עַלְיךָ וְכְלִילָה אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטוּתִיךָ כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַזֵּי
עַלְיךָ אֶת כָּל תְּוֻבָּתֶךָ: 9 וְלֹא תָחֹס עַנְיָנִיךָ וְלֹא אַחֲמֹלְךָ
כְּדָרְכִיךָ עַלְיךָ אַתָּן וְתוּבָותִיךָ בְּתִיכְךָ תְּהִין וַיַּדְעֻתָם כִּי
אֲנִי יְהוָה מִכָּה: 10 הָנָה הַוָּם הָנָה בָּהָא יִצְאָה הַצְפִּירָה
צִנְחַמְתָה פְּרָה הַזְוֹדָן: 11 הַחַמֵּס קַמֵּס לְמִתְהָרְשָׁע לְאָ
מָהָם וְלֹא מַהֲמוֹנָם וְלֹא מַהֲמָהָם וְלֹא נָה בָּהָם: 12 בָּא
הָעַת הַגְּנוּעָה הַוָּם הַקּוֹנָה אֶל יִשְׁמָח וְהַמּוֹכָר אֶל יַחַבְלָ
כִּי חַרְונָן אֶל כָּל הַמּוֹנוֹ: 13 כִּי הַמּוֹכָר אֶל הַמּוֹכָר לְאָ
שָׁבוֹ וְעַד בְּחִוִּים חִוִּים כִּי חִזּוֹן אֶל כָּל הַמּוֹנוֹ לְאָיְשָׁב
וְאִישׁ בְּעָנוֹת חִיזּוֹת לֹא יִתְחַזּקוּ: 14 תַּקְעַו בְּתַקְעָו וְחִכְינָה הַכָּל
וְאַיְן הַלְּךָ לְמַלְחָמָה כִּי תַּרְנוּ אֶל כָּל הַמּוֹנוֹ: 15 הַחֲרֵב

וְתַזְאָא אֲשֶׁר אֶל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה זֶה
יְרֻשָּׁלָם בְּהַזְקָה הַגּוֹיִם שְׁמַתְיָה וּסְבִיבָתָה אֶרְצֹתֶךָ: 6 וְתַהְמֵּר
אֶת מִשְׁפְּטֵי לְרֹשַׁע מִן הַגּוֹיִם וְאֶת חֻקָּתֵי מִן הָאֶרְצֹתֶךָ
אֲשֶׁר סְבִיבָתָה כִּי בְּמִשְׁפְּטֵי מַאֲסָו וְחֻקָּתֵי מִן הַגּוֹיִם
בָּהָם: 7 לְכָن כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה יְעַן הַמְּנִכָּם מִן הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר סְבִיבָתָיכֶם בְּחֻקָּתֵיכֶם לֹא הַלְּכָתָם וְאֶת מִשְׁפְּטֵי לֹא
עִשְׂתָּם וְכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבָתָיכֶם לֹא עִשְׂתָּם: 8
לְכָנָנָה כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַנְּנִי עַלְיךָ נִמְלָא נִמְלָא וְעַשְׂתָּה
מִשְׁפְּטִים לְעַנְיֵן הַגּוֹיִם: 9 וְעַשְׂתָּה בְּךָ אֲשֶׁר לֹא עָשָׂתָי
וְאֲתִי אֲשֶׁר לֹא עָשָׂת כָּמָה כָּמָה עַד יְעַן כָּל תְּוֻבָּתֶךָ: 10 לְכָנָנָה
אֲבֹות יִאָכְלָו בְּנִים בְּתוֹךְ וּבְנִים יִאָכְלָו אֲבֹות וְעַשְׂתָּה
בְּךָ שִׁפְטִים וְזָרִיתָה אֶת כָּל שָׁאוּרְתָךְ לְכָל רֹוח: 11 לְכָנָנָה חַי
אֲנִי נָמֵן יְהוָה אָם לֹא יְעַן אֶת מִקְדָּשֵׁי טָמֵא בְּכָל
שְׁקוֹצֵיךְ וּבְכָל תְּוֻבָּתֶךָ וּנִמְלָא נִמְלָא וּבְרַעַב יִכְלֵל
בְּתוֹךְ וְהַשְׁלִשִׁית בְּחַרְבָּה יִפְלֹא סְבִיבָתִיךְ וְהַשְׁלִשִׁית
לְכָל רֹוח אַזְרָח וּחְרָב אַרְיק אַחֲרֵיכֶם: 12 וְכָלָה אֲפִי
וְהַנִּחְמָתִי בָּם וְהַנִּחְמָתִי וַיַּדְעַו כִּי אֲנִי יְהוָה דָבָרִי
בְּקַנְאָתִי בְּכָלּוֹתִי חַמְתִּי בָּם: 13 וְאַתָּגֵן לְחַרְבָּה וְלְחַרְפָּה
בְּנִים אֲשֶׁר סְבִיבָתִיךְ לְעַנְיֵן כָּל עַוְבָּר: 14 וְהַוְתָּהָה חַרְפָּה
וְגַרְוָה מִסְרָר וּמִשְׁמָה לְנוֹיָם אֲשֶׁר סְבִיבָתִיךְ בְּעַשְׂתִּיךְ בְּךָ
שִׁפְטִים אֲפִי וּבְחִמָּה וּבְתְּחִזָּה כָּמָה אֲנִי יְהוָה דָבָרִי: 15
בְּשַׁלְחוֹ אֶת חַצִּי הַרְעָב הַרְעָים בָּהָם אֲשֶׁר הַיּוֹ לְמִשְׁחָה
אֲשֶׁר אַשְׁלָחָ אֶתְּמָה לְשַׁחַתָּם וּרְעָב אַסְפֵּלְכָם וּשְׁבָרְתָו
לְכָם מִטָּה לְחַמָּם: 16 וְשַׁלְחוֹתִי עַלְיכָם רַעַב וְחִיהָ רְעוֹת
וְשְׁכָלֵךְ וְדָבָר וְדָם יְעַבֵּר בְּךָ וּחְרָב אַבְיאָלְיךָ אַלְיךָ אֲנִי יְהוָה
דָבָרִי:

6 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 בֶן אָדָם שֵׁם פְּנֵיךְ
אֶל הָרֵי יִשְׁרָאֵל וְהַנְּגָא אֶלְيָהֶם: 3 וְאַמְرָתִי הָרֵי יִשְׁרָאֵל
שְׁמַעוּ דָבָר אֲדָנִי יְהוָה כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה לְהָרִים
וּלְגַבְעֹת לְאַפִּיקִים וּלְגַנְּגִיאָת הָנָה אֲנִי מַבְיאָעַלְיכָם חַרְבָּ
וְאַכְדָּתִי בְּמוֹתֵיכֶם: 4 וּגְנַשְׁמָוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וּגְנַשְׁבָּרוּ חַמְנִיכֶם
וְהַפְּלִתִי בְּמוֹתֵיכֶם לְפָנֵי גְּלוּלִיכֶם: 5 וְנִתְחַזֵּי אֶת פְּנֵרִי בְּנֵי
יִשְׁרָאֵל לְפָנֵי גְּלוּלִיכֶם וְזָרִיתָה אֶת עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבָתִיךְ
וְהַבְּמוֹת תִּשְׁמַנָּה לְמִעֵן יִחְרָבוּ וַיַּאֲשִׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם
וּנְשַׁבְּרוּ וּנְשַׁתְּהַוְּנָה גְּלוּלִיכֶם וְנְגַדְעַו חַמְנִיכֶם וּנְמַחְוּ מַעֲשִׁיכֶם:

פה: 10 ואבואה ואראה והנה כל הבניות רמש ובכמה שקץ וככל גלולי בית ישראל מוקהה על הקור סביב סביב: 11 ושביעים איש מוקני בית ישראל ויאוניהו בן שפן עמד בתוכם עמידים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתד ענן הקתרת עליה: 12 ויאמר אליו הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדריו משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אותנו עזוב יהוה את הארץ: 13 ויאמר אליו עוד חשוב תראה תועבות נדלות אשר המה שעים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישובות מוכבות את התמו: 15 ויאמר אליו הראית בן אדם עוד חשוב תראה תועבות נדלות מלאה: 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח הכל יהוה בין האלים ובין המזבח בשערים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ובפנים קדרמה ומה משתחויהם קדרמה לשמש: 17 ויאמר אל הראית בן אדם הנקל לבית יהורה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והنم שלחיהם את הזמורה אל אף: 18 וכן אני עשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקרוא באוני קול נדרול ולא אשמע אותו:

9 ויקרא באוני קול נדרול לאמר קרכבו פקדות העיר ואיש כל' משחתו בידיו: 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליאן אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפצו בידיו ואיש אחד בחוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו יבוא ויעדמו אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעללה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מופתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתויהתו תוע בעלות האנשים anaheimim ותאנקם על כל התועבות הנעשות בתוכה: 5 וללאה אמר באוני עברו בעיר אהרו והכו על חסם עיניכם ועל תחמלו: 6 ז肯 בחרור ובחוללה טף ונשים תהרנו למשחית וועל כל איש אשר עליו התו אל תנשו ומתקדי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חלילים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהគותם ונשאר אני ואפללה על פני ואזעך ואמר אהה אהני יהוה המשחית אתה את כל שרarity ישראל בשפק את חמתק עלי ירושלם: 9 ויאמר אליו עון בית ישראל ואלה גדויל

בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פלטיהם והיו אל ההרים כינוי הנאות כלם המות אש בעונו: 17 כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: 18 וחנרו שקים וכסתה אותן פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה: 19 כספם בחוץ ישליך וזהם לנדה היהה כספם לא ישבעו ומעיהם לא יملאו כי מכשול עונם היה: 20 וצבי עדיו לנאן שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתנו להם לנדה: 21 וננתנו ביד הווים לבו ולראשי הארץ לשכל וחללה: 22 והסבירו פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללה: 23 עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 וחבאתו רעי גוים וירשו את בתיהם והשכתי נאין עזים ונהלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין: 26 היה על הוה תבוא ושםעה אל שמועה תהיה ובקשׁו חזון מנביא תורה תאבד מכהן ועצה מוקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם יידעו כי אני יהוה:

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדר אני ישב בכיתו וקנו יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדרני יהוה: 2 ואראה והנה דמותו כمراה אש ממראה מהתנו ולמטה אש וממתנו ולמעלה כمراה זהר כעין החשמלה: 3 וישלח תבנית יד ויקני בציית ראשיו וירושלים את רוח בן הארץ ובין השמיים ותבא אתי ירושלים במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפענה צפונה אשר שם מושב סמל הנקאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כمراה אש ראייתי בבקעה: 5 ויאמר אליו בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשע עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הנקאה הזה בבאאה: 6 ויאמר אליו בן אדם הראיה אתה מהם עושים תועבות נדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחה מעל מוקדי ועוד חשוב תראה תועבות נדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חור אחד בקיר: 8 ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אליו באוראה את התועבות הרעות אשר הם עושים

הקדמוני וכבוד אלוה יישראל עליהם מלמעלה : 20 היא ההייה אשר רציתו תחת אלוה יישראל בנהר כבר ואדי כי כרובים מהה : 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמויות ידי אדם תחת כנפיהם : 22 ודמויות פנים המה הפנים אשר רציתו על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו :

11 ותשא את רוח ותבא את אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בחותם את יازניה בן עוז ואת פלטיו בן בנויה שרי העם : 2 ויאמר אליו בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצה רע בעיר הזאת : 3 האמורים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר : 4 لكن הנבأ עליהם הנבא בן אדם : 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר כה אמר יהוה בן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני יודעתה : 6 הרבהם תלמידים בעיר הזאת ומלאתם חוצתה חלל : 7 لكن כה אמר אדרני יהוה תלמידם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיה הסיר ואתכם הוציא מותכה : 8 חרב יראתם וחרב אביה עלייכם נאם אדרני יהוה : 9 והוציאתי אתכם מותכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בהם שפטים : 10 בחרב תפלו על נבול ישראל אשפט אתכם יודעתם כי אני יהוה : 11 היא לא תהיה לכם לטרור ואתם תהיו בתוכה לבש אל נבול ישראל אשפט אתכם : 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקו לא הלכתם ומשפטו לא עשיתם וכמשפטו הגוים אשר סביבותיכם עשיתם : 13 וייה כהנבי ופלטיו בן בניה מה ואפל על פני ואעוק קול נдол ואמר אלה אדרני יהוה כליה אתה עשה את שארית ישראל : 14 ויהי דבר יהוה אליו לאמր : 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלים רחוק מעלה יהוה לנו היא נתנה הארץ לモרשא : 16 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה כי הרתקתים בונים וכי הפתוחות בארכות ואהי להם למקדש מעט בארכות אשר באו שם : 17 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה וקצתו אתם מן העמים ואספתו אתכם מן הארץ אשר נפצותם בהם ונתחי לכם את אדרמת ישראל : 18 ובאו שמה והסירו את כל שקווצה ואת כל תועבתיה ממנה : 19 וננתן להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן

במאדר מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואני יהוה ראה : 10 ונם אני לא תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי : 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתנוו משיב דבר לאמר עשותי כאשר צוותני :

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים CABN ספיד כמוראה דמותה כסא נראתה עליהם : 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינוות לנגלל אל תחת לכרוב ומלא חפניך נחליל אש מבינות הכרבים וזרק על העיר ויבא לעני : 3 והכרבים עמדים מימיין לביתו באבו האיש והענן מלא את החצר הפנימית : 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את גגה כבוד יהוה : 5 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא כנפי הכרבים נשמע עד החצר החיצונה כkol אל שדי בדברו : 6 ויהי בצתו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לנגלל מבינות הכרבים ויבא ויעמד אצל האופן : 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות הכרבים אל האש אשר בינוות הכרבים וישואויתן אל חפנוי לבש הבדים ויקח ויצא : 8 וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם : 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרוב אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד ואופן אחד מורהיהם דמותם אחד לארכבעם כאשר יהוה האופן בתוך האופן : 11 בלבכיהם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלבכיהם : 12 וכברם גנבותם וידיהם וכנפיהם לא יסבו בלבכיהם : 13 וכברם גנבותם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עיניהם סביב לארכבעם אופניים : 14 וארכעה פנים לאופנים להם קורא הנגלל באוני : 15 וארכעה פנים לאחד פניו האחד לפני הכרוב ופני השניפני אדם והשלישי פניו אריה והרביעי פני נשר : 16 וירמו הכרבים היא היהיא אשר רציתו בנדר כבר : 17 ובבלכת הכרבים ילכו האופנים אצלם ובשתת הכרבים את כנפיהם לרום מעלה הארץ לא יסבו האופנים גם הם מ אצלם : 18 בעמדם יעדמו ובברומם ירוו אותם כי רוח החיה בהם : 19 ויצא כבוד יהוה מעל מפטון הבית ויעמד על הכרבים : 20 וירושאו הכרבים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעני בצתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה

תשתה: 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה לושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחם בראשה ואכלו ומימיהם בשממון ישתו למען השם אדמתה ממלאה מהחטאים כל הישבים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שמה תהיה וירעתם כי אני יהוה: 21 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמתה ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: 23 וכן אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי ביוםיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה: 26 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החוזן אשר הוא חזזה לימים רבים ולעתים רוחקיות הוא נבא: 28 וכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה:

13 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה הו על הנבאים הנבלים אשר הלכיהם אחר רוחם ולבתי ראו: 4 כשללים בחברות נביאיך ישראל היו: 5 לא עלייתם בפרצאות והגדרנו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם כזוב האמראים נאם יהוה והוא להאל שלחם ויחלו לךם דבר: 7 הלו מחזזה שוא וחיזתם כזוב לבן כזוב אמרתם ואמריהם נאם יהוה ואני לא דברתי: 8 וכן אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחיזתם כזוב לבן הני אליהם נאם אדני יהוה: 9 וזה תהיה ידי אל הנבאים החזים שוא והקסמים כזוב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמתה ישראל לא יבואו וירעתם כי אני אדני יהוה: 10 יען וביען הטעו את עמי לא אמר שלום ואין שלום והוא בנה חוץ והם טחים אותו תפלו: 11 אמר אל לחיו תפלו ויפל היה נשם שוטף ואתנה אبني אלגניש תפלה ורוח סערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלו יאמיר אליכם איה החטיה אשר טחתם: 13 וכך אמר אדני יהוה ובקעתו רוח סערות בחמותי ונשש שטף אמר אדני יהוה ובקעתו רוח סערות בחמותי ונשש שטף 18 בן אדם לחמק בראש חאכל ומימייך ברוגה ובגדאגה

מבשרם ונתקו להם לבبشر: 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטך ישמרו וועשו אתם והיו לך עם ואני אהיה להם לאלהים: 21 ואל לב שקוציהם ותוועבותיהם לכם הלא דרכם בראש נתתי נאם אדני יהוה: 22 וישאו הכרובים את כנפייהם והאופנים לעמכם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ועמד על ההר אשר מקדם לעיר: 24 ורוח נשאתי ותבאני כshedimah אל הנולדה במראה ברוח אליהם ויעל מעלי המראת אשר ראיתי: 25 ואדבר אל הנולדה את כל דברי יהוה אשר הראי:

12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניהם להם לראות ולא רוא אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרוי הם: 3 ואתה בן אדם עשה לך כל נולדה ונולדה יומם לעינייהם ונולית ממוקם אל מקום אחר לעינייהם אולי רואו כי בית מרוי המה: 4 והוציאת כלך כל נולדה יומם לעינייהם ואתה תצא בערב לעינייהם כמושג נולדה: 5 לעיניים חתר לך בקירות והוציאת בו: 6 לעינייהם על כתף תsha בעלתה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתחיק בביתך ישראל: 7 וعاش בן אשר צויתך כל הוציאתיכי כל נולדה יומם ובמערב חתרתך לי בקירות ביד בעלתה הוציאתך על כתף נשאתי לעינייהם: 8 ויהי דבר יהוה אליו בפרק לאמור: 9 בן אדם הלא אמרו אליו בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא זה בירושלים וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתך כן יעשה להם בנולדה בשבי ילכו: 12 והנשיא אשר בחוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא בקירות יחתטו להוציא בפנוי יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ: 13 וופרשת את רשותי עלינו ונתפש במצוותיו והבאתי אותו בבלעה הארץ כshedim ואותה לא יראה ושם מות: 14 וכל אשר סביבתו עוזרה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריך אחריהם: 15 וידעו כי אני יהוה בהפניו אותם בנויים וזריטו אותם בארכיות: 16 והוורתני מהם אנשי מספר מהרב מערב ודבר למן יספרו את כל חועבותיהם בנויים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אליו לאמר:

ההוא ונטתי את ידי עליו והשמדתו מותק עמי ישראל: 10 ונשאו ענם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: 11 ולמען לא יתעו עוד בيت ישראל מאחריו ולא יטמא עוד בכל פשיעיהם והוא לילם ומי איה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 13 בן אדם ארץ כי חטא לוי למעל מעל ונטתי ידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתה בה רעב והכרתי ממנה אדם ובכמה: 14 והוא שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאן ואויב המה בצדוקם נצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לו היה רעה אעביך בארץ ושכלהה והיתה שמה מביל עובר מפני החיים: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם נצלו והארץ היה שמה: 17 או חרבר אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם וככמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדים נצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ החיה ושפכתי חמות עלייה בדם להכרית ממנה אדם ובכמה: 20 ונח דנאן ואויב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן בת יצילו המה בצדוקם יצילו נפשם: 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפט הרעים חרבר ורעב והיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובכמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עליותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתו על ירושלם את כל אשר הבאת עלייה: 23 ונחמו אתם כי תראו את דרכם ואת עליותם וידעתם כי לא חנם עשית את כל אשר עשית בה נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עז הנפן מכל עז הזמורה אשר היה בעצי העיר: 3 והיקח ממנו עז לעשוות למלאכה אם יקחו ממנו יתר לתלות עלייו כל kali: 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצחותו אכליה האש ותכו נחר הדיצלה למלאכה: 5 הנה בהיותו חמים לא ישא למלאכה אף כי אש אכלתחו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עז הנפן בעץ העיר אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם: 7 ונתתי את פיו בהם מה אש יצאו והASH תأكلם

את הקיר אשר טחנת תפול והגעתיו אל הארץ ונגלה יסדו ונבלת וככליהם בחוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכלייתו את חמתי בדור ובתחים אתו תפול ואמר לכם אין הקייר ואין הטחים אלה: 16 נבניאו ישראל הנבאים אל ירושלם והחחים לה חזון שלם ואן שלם נאם אדני יהוה: 17 ואתה בן אדם שם פניך אל בנות עמק המתנבות מלבחן והנבא עלייהן: 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרדות כסחות על כל אצילי ידי ויעשות המשפחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצדורה לעמי ונפשות לבנה תחיינה: 19 ותחללה אתך אל עמי בשעל שערים ובפתחותי לחם להמויות נפשות אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחיינה בכוכבם לעמי שמעי כוב: 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסחותיכנה אשר אתה מצדדות שם את הנפשות לפרשנות וקרעתי אתם מעל זרועיכם ושלחתו את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרשנות: 21 וקורעתו את מספתיכם והצלתי את עמי מידכם ולא יהיו עוד בידכם למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 יען הכהות ללב צדיק שקר ואני לא הכאבתי ולחזק ידי רשות לבלו שוב מדרכו הרע להחיתו: 23 לכן שוא לא תחיזנה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכם וידעתן כי אני יהוה:

14 יבוא אליו אנשים מזקни ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלולים על לבם וממושל עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל נכח פניו ובא אל את נלוויי אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נגעתי לו בה ברב גלilio: 5 ולמען חפש את בית ישראל בכלם אשר נרו מعلى בגלוליםם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שבו והשיבו מעל גליליםם ומועל כל הוועתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל וועל נלוויי אל לבו ומושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה ענה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיו לאות ולמשלים והכרתו מותק עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר אני יהוה פתוחתי את הנביא

וידעתם כי אני יהוה בשומו את פני בהם : 8 ונתתי את הארץ שמנה יען מעלה מעלה נאם אדני יהוה :

16 ויהי דבר יהוה אלֵי לאמר : 2 בן אדם הורע את ירושלים מכרתיך ומולדתיך מארץ הכנען אביך יהוה לירושלים מכרתיך ומולדתיך ביום הולדה אתך לא האמרי ואמך חתית : 4 ומולדותיך ביום הולדה אתך לא ברת שרך ובמים לא רחצת למשיח והמלח לא המלחת והחחל לא חתלת : 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מלאה לחמלתך עלייך ותשכליכ אל פניהם השדה בגעל נפשך ביום הולדתך אתך : 6 ואעבר עלייך ואראך מתבוססת בדמייך ואמר לך בדמייך חי ואראך בדמייך חי : 7 רבבה צמיחה השדה נתתך ותרבי ותגדליך ותבא כי עדים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה : 8 ואעבר עלייך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בבריותך נאם אדני יהוה ותהי לי : 9 ואראחצך במים ואשטף דמייך מעלייך ואסכך בשמן : 10 ואלבישך רקמה ואנעלך החש ואחבחן בשש ואסכך nisi : 11 ואעדך עדיך ואתנה צמידים על ידיך ורבייד על נרונך : 12 ואתנן נום על אל אף וענילים על אוניך ועפרטת תפארתך בראשך : 13 ותעדידי והב וכסף ומלבושך שני ומשיו וركמה סלה ורבדש ושמן אכלתי ואתפי במאד מאד ותצלחו למלאכה : 14 ויצא לך שם בגוים כי בפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי לך נאם אדני יהוה : 15 ותבטחוי ביפיך ותזוני על שマーך ותשפכוי את חתונתיך על כל עובר לו יהי : 16 ותקחוי מבנדיך ותחש לך במוות טלאות ותוני עליהם לא באות ולא יהיה : 17 ותוקחוי כל תפארתך מוזובי ומכספי אשר נתתי לך ותעש לך צלמי זכר ותזוני בם : 18 ותקחוי את בנדי רקמתק ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם : 19 ולחמי אשר נתתי לך סלה ושמן ורבדש האכלתייך ונתתיתו לפניהם לריח ניחח וחוי נאם אדני יהוה : 20 ותקחוי את בנויך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעת מתונתך : 21 ותשחתי את בני ותתנים בהעיראותם להם : 22 וואת כל חשבתייך ותנתיך לא זכרתי את ימי נעוריך בהיוותך ערם ועריה מתבוססת בדמייך היהת : 23 ויהי אחריו כל רעתק אווי לך נאם אדני יהוה : 24 ותبني לך נב ותעש לך רמה בכל רחוב : 25 אל כל ראש

ולשאת פרי להיות לנפנן אדרתא: 9 אמר כה אמר אדרני יהוה תצלה הלו את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמהה תיבש ולא בורע נדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתוליה התצלה הלו את כנעת בה רוח הקדרים תיבש על ערנט צמהה תיבש: בו ויהי דבר יהוה אל' לאמר: 12 אמר נא לבית המרי הלא יעדתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויהק את מלוכה ואת שריה ויבא אותך אליו בבליה: 13 ויהק מזער המלוכה וכברת את ברית ויבא אותו באלה ואת אליל הארץ לך: 14 להיוות מלכה שללה לבתיו התנסה לשמר את בריתו לעמده: 15 וימרד בו לשלה מלאכיו מזרים לחת לוסים ועם רב היtsלח הימלט העשה אלה והפר בריתו ונמלט: 16 זו אני נאם אדרני יהוה אם לא במקום המלך הממלך אותו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אותו בתוק בבל ימות: 17 וולא בחיל גודול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפק סללה ובבנותו דיק להכricht נפשות רבים: 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: 19 לכן כה אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתך אשר הפיר ונחתו בראשו: 20 ופרשתי עליו רשות ותפש במצורתי והביאו אותך בבל ונטפתי אותו שם מעלך אשר מעליך: 21 ואת כל מברכו בכל אנפיו בחרב יפלו והנשאים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתני: 22 כה אמר אדרני יהוה ולקחתי אני מצמרא הארץ הרמה ונחתו מראש ינקוטיו רך אקטף ושתلتני אני על הרים גבה ותלול: 23 בהר מרים ישראאל אשתלנו ונשא ענק ועשה פרי והוא לארו אדריך ושכננו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכח: 24 וירדו כל עצי השדה כי אני יהוה הדשלתו עץ גבה הנגהחו עץ של חובשתי עץ לח וחרחתי עץ ייבש אני יהוה דברתני ועשתי:

18 יהי דבר יהוה אל' לאמר: 2 מה לכם אחים משלים את המשל הזה על ארמות ישראאל לאמר אבות יאכלו בסר שני הבנים תק honeה: 3 חי אני נאם אדרני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה נשא נפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאתי היא תמות: 5 איש כי היה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל ההרים לא אכל ועינוי לא נשא אל גלולי

עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון סדם אחותך נאנן שבעתם ללחם ושלות השקט היה לה ובנותיה ורד עני ואבינו לא החזיקה: 50 ותגבינה והתשינה תועבה לפני ואסיר אתה כאשר ראיות: 51 ושמרון כחץ חמוץ לא חטא והרבי את תעבותיך מהנה וצדקי את אהותך בכל חועבתיך אשר עשית: 52 גם אתה שאי כלמתך אשר פלلت לא אהותך בחטאיך אשר התעבת מהן תצדקה מנק ונס את בושי ושאי כלמתך בצדקהך אהויתך: 53 ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכנה: 54 למען תשאי כלמתך וככלמתה מכל אשר עשית בנחמן אתן: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבען לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבען לקדמתן ואת ובנותיך השבינה לקדמתן: 56 ולוא היהת סדם אהותך לשםעה בפרק ביום נאוני: 57 בטרם תנלה רעך כמו עת חרפת בנות אדים וככל שכיבותה בנות פלשתים השאותו אויך מסביב: 58 את זמתך ואת חועבותיך את נשאותים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדרני יהוה ועשה אותך אתך כאשר עשית אשר בזיות אלה להפר ברית: 60 וככרת אי את בריתך אויך בימי נוערך והקמויך לך ברית עולם: 61 וככרת את דרכיך וככלמת בחתך את אהותיך הנדרת מנק אל הקטניות מנק ונחתה אתה לך לבנות ולא מרירותך: 62 והקימויך אני את בריתך וידעת כי אני יהוה: 63 למען תזכיר ובשת ולא יהיה לך עד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך כלך אשר עשית נאם אדרני יהוה:

17 יהי דבר יהוה אל' לאמר: 2 בן אדם חוד חירה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרת כה אמר אדרני יהוה הנשר הנדר נдол הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויחק את צמרת הארץ: 4 את ראש ינקוטיו קטף ויביאו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמנו: 5 ויהק מזער הארץ ויתגנוו בשדה ור堪 על מים רבים צפפה שמנו: 6 ויצמח יהי לנפנן סרחת שלפת קומה לנפות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לנפנן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר אחד נдол נдол כנפים ורב נוצה והנה הנפנן הזאת כפנה רשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשכותאותה מערנות מטהעה: 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתוליה לעשות ענף

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שבו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: א ז חשליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: ב ז כי לא אחפץ במוות המת נאם אדני יהוה והשיבו והוא:

19 ואתה שא קינה אל נשיי ישראל: ג ז אמרת מה אמך לבייא בין ארויות רביצה בתוך כפרים רבתה גוריה: ד ז ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: ה ז ווישמעו אליו נשים בשחתם נפש ויבאו בחחים אל ארץ מצרים: ו תורא כי נוחלה אבדה תקווה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: ו יויתהלך בתוך ארויות כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: ז יודע אלמנתו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מוקול שאגנתו: י ז יתנו עליו נוים סביב מדינות ויפרשו עליו רשותם בשחתם נשחט: י ז יתנוו בסוגר בחחים ויבאו אל מלך בבבלי יבאו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: ט אמך כנפנך ברძק על מים שתולה פריה וננה היתה ממים רבים: י ז ויהיו לה מותותינו אל שבטי מישלים ותגבה קומתו על בין עבותים וירא בנבחו ברב דליתו: י ז ותשת בחמה לאארץ השלה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתחו: י ז ועתה שתולה במדבר הארץ ציה וצמא: י ז ותצא אש מטה בריה פריה אכלת ולא היה בה מטה עז שבט למושל קינה היא ותהי לקינה:

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדרש באו אנשים מוקני ישראל לרדרש את יהוה וישבו לפני: ג ז יהי דבר יהוה אליו לאמר: ד ז בן אדם דבר את זקנין ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הldresh אתם באים כי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: ה ז החשפט אתם התשפטות בן אדם את תועבת אבותם הוריהם: י ז ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בירא ישראל ואשה ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרדים ואשה ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: י ז ביום הוה נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרדים אל ארץ אשר תרתיהם להם זبت חלב ורבש צבי היא לכל הארץות: י ז ואמר אליהם איש שקוazi עינוי דשליכו ובגלולי מצרדים אל הטעמו אני יהוה אלהיכם: י ז וימרו בו ולא אבו לשמע

ביה ישראל ואת אשך רעהו לא טמא ואל אשנה נדה לא יקרב: ז אויש לא יונה חבלתו חוב ישב נולח לא גובל בחמו לרעב יתון וערדים יכסה בנד: י ז בנשך לא יתן ותרביה לא יקח מעול ישב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: י ז בחקוטי יהלך ומשפטו שמר לעשות אמת צדיק הוא היה נאם אדני יהוה: י ז והולד בן פרץ שפרק דם ועשה אח מאחר מלאה: י ז והוא את כל אלה לא עשה כי נם אל ההרים אכל ואת אשך רעהו טמא: י ז עני ואבינו הונה נולות נול חבל לא ישב ואל הנולות נשא עניו תועבה עשה: י ז בנשך נתן ותרביה לך ותני לא ייחיה את כל החשובות האלה עשה מות יומת דמיו בו היה: י ז והנה הולד בן וירא את כל חטא אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: י ז על ההרים לא אכל ועני לא נשא אל גלויל בית ישראל את אשך רעהו לא טמא: י ז ואיש לא הונה חבל לא חבל נולחה לא נול לחמו לרעב נתן וערדים יסה בנד: י ז מעני השיב ידו נשך ותרביה לא לחק משפטו עשה בחקוטי הילך הוא לא ימות בעון אביו היה: י ז אביו כי עשך שק נול Ach ואשר לא טוב עשה בתוך עמי ונה מות בעונו: י ז ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקוטי שמר ויעשה אתם היה יהוה: י ז הנפש החטא היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקה הצדיק עליו תהיה וירושת רשות עליון תהיה: י ז והרשע כי ישוב מכל חטאטו אשר עשה ושמר את כל חקוטי ועשה משפט וצדקה היה יהוה לא ימות: י ז כל פשעיו אשר עשה לא יזכר לו בצדתו אשר עשה יהוה: י ז החפץ אחפץ מות רשות נאם אדני יהוה הילא בשובו מדריכיו ויהיה: י ז ובשוב צדיק מצדקתו ועשה על כל הטעבות אשר עשה הרשע עישה וחוי כל צדקו אשר עשה לא תזכורנה במעל אשר מעל ובחטאטו אשר חטא בסם ימות: י ז ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמענו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הדרכים לא יתכן: י ז בשוב צדיק מצדקתו ועשה על ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: י ז ובשוב רשות מושעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נששו יהוה: י ז ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה היה יהוה לא ימות: י ז ואמרתו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכן בבית ישראל הלא הדרכים לא יתכן: י ז לכן איש כדרכי

כעס קרבנום ווישמו שם ריח ניחוחיהם וויסכו שם את נולוי מצרים לא עזבו ואמר לשфр חמותי עליהם לבלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: ²⁹ ואמר אליהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ווירא שמה במטה עד היום הזה: ³⁰ וכן אמר אל בית ישראל כי אמר לך אדרני יהוה הברך אבותיכם אתם נתמאים ואחריו שוכניהם אתם זונים: ³¹ ובשעת מותתיכם בהעביר בניםכם באש אתם נתמאים לכל נוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל כי אני נאם אדרני יהוה אם אדרש לכם ³² והעה על רוחכם היו לא תחיה אשר אתם אמרים נהיה כנוים כמשפחות הארץ לשרת עז ואבן: ³³ חוו אני נאם אדרני יהוה אם לא בא ביד חזקה ובורוע נטויה ובכמה שפוכה מלוך עליכם: ³⁴ והוציאתי אתכם מן העמים וקצתו אתכם מן הארץ אשר נפוצתם בם פנים: ³⁵ כאשר נשפטו אתכם את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשבת אתכם נאם אדרני יהוה: ³⁶ ותעבירתי אתכם תחת השבט והבאותו אתכם בஸטרת הארץ: ³⁷ וזאת יוציאו אותךם המרדים והפושעים כי מארץ מנורייהם ובכבודם יוציאו אותךם ואדרמת ישראל לא יבוא וירדתם כי אני יהוה: ³⁸ ואתם בית ישראל כי אמר אדרני יהוה איש נוליו לכו עבדו ואחר אם איןכם שמעים אליו ואותם קדרší לא תחללו עוד במנותיכם ובגלויכם: ³⁹ כי בהר קדרשי בהר מרום ישראל נאם אדרני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כליה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדרשים: ⁴⁰ בריח ניחח ארץך אהיכם בחוץיאו אתכם מן העמים וקצתו אתכם מן הארץ אשר נפוצתם בם ונקרשתי בכל לעני הנוגים: ⁴¹ וידעתם כי אני יהוה בהבייאו אתכם אל אדרמת ישראל אל הארץ אשר נשאותו את ידי לחת אותה לאבותיכם: ⁴² וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עליותיכם אשר נתמאתם בם ונתקתם בפניםם בכל רעותיכם אשר שעשיתם: ⁴³ וידעתם כי אני יהוה בעשויתם למן שמי לא כדריכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחות בית ישראל נאם אדרני יהוה: ⁴⁴ ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ⁴⁵ בן אדם שם פניך דרך תימנה והטהר אל דרום והנבה אל יער השדה נnb: ⁴⁶ ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדרני יהוה הנה מצית בך אש ואכללה בך כל עז לה וכל עז יבש לא תכבה להבת אל איש שקוציןיהם לא להשlico ואת נולוי מצרים לא עזבו ואמר לשפר חמותי עליהם לבלות אפי בהם הנוגים אשר הינה בתוכם אשר נודעת אליהם לעיניהם להוציאים מארץ מצרים: ⁴⁷ ואוציאים מארץ מצרים ואבאים אל המדבר: ⁴⁸ וזהו את חוקתי אתה משפטו והודיעתי אותם אשר יעשה אותך האדם והי בהם: ⁴⁹ וכן את שבתו נתי להם להיות לאות ביןינו ובינויהם לדעת כי אני יהוה מקדש: ⁵⁰ וימרו כי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטו מסו אשר יעשה אותם האדם והי בהם ואת שבתו חללו מאד ואמר לשפר חמותי עליהם במדבר לכלותם: ⁵¹ ועשה למן שמי לבתי החל לעני גוים אשר הוציאים לעיניהם: ⁵² ונסתי יידי להם במדבר לבתי הביאו אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארץ: ⁵³ יען במשפטו מסו ואת חוקתי לא הלכו בהם ואת שבתו חללו כי אחרי נוליהם לבם הילך: ⁵⁴ ותחס עני עליהם משחתם ולא עשיתו אותם כליה במדבר: ⁵⁵ ואמר אל בנייהם במדבר בחקוקו אבותיכם אל תלכו ואת משפטיים אל השמרו ובנוליהם אלطمוא: ⁵⁶ אני יהוה אלהיכם בחקותי לך ואת משפטו שמרו ועשאו אותם: ⁵⁷ ואת שבתו קדרשו והוא לאות ביןינו ובניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ⁵⁸ וימרו כי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטו לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם והי בהם את שבתו חללו ⁵⁹ ואמר לשפר חמותי עליהם לכלות אפי בהם מדבר: ⁶⁰ והשבתי את יידי ואעש למן שמי לבתי החל לעני הנוגים אשר הוציאתי אותם לעיניהם: ⁶¹ גם אני נשאי את ידי להם במדבר להפין אותם בנויים ולזרות אותם בתאריך ליה פטר וחוקתי מאסו ⁶² כי עשו ואתם מאויהם שפטו לא עשו וחוקתי מאסו ⁶³ וגם אמר למן שמי לבתי החל ואחרי נולוי אבותם היו עיניהם: ⁶⁴ ואני נתתי להם חוקים לא טובים ומפעלים לא יחו בהם ⁶⁵ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למן ⁶⁶ אשר ידע אשר ידע אמי יהוה: ⁶⁷ וכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כי אמר אדרני יהוה עוז ואנרכו אותו אבותיכם במעלם כי מעלה: ⁶⁸ ואבאים אל הארץ אשר נשאותו את ידי לחת אותה להם ויראו כל נבעה רמה וככל עז עבת ויובחו שם את זבחיהם וויתנו שם

קסום שוא בעיניהם שבעי שבועות להם והוא מוכיר עון להתרפש: 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הוכרכם עונכם בהגנות פשעיכם להראות חטאיכם בכל עלילותיכם יען הוכרכם בכספי תתרפשו: 25 ואתה חלל רשות נשיא ישראל אשר בא יומו בעון קץ: 26 כה אמר אדני יהוה הסיר המנצח והרים העטרה זאת לא זאת השפלת הגביה והגביה השפלה: 27 עזה עזה אשימנה נס זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונחתיו: 28 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמוון ואלחרפתם ואמרת חרבי חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: 29 בחוזות לך שוא בקסם לך צוב לתאת אותך אל צוארי חללי רשותים אשר בא יומם בעון קץ: 30 השב אל חערה במקום אשר נבראת בארץ מCKERותיך אשפט אתך: 31 ושפכתי عليك זעמי באש עברתי אפיק עלק ונתירך ביד נשים בערים הראשיים משהיות: 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהוה בתוך הארץ לא תזכיר כי אני יהוה דברתוי:

22 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 ואתה בן אדם התתרפש התשרפשת את עיר הדרמים והודעתה את כל תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוֹא עתה ועתה גולאים עליה לטעמה: 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגנוליך אשר עשית טמאות ותקריביו ימיך ותבוֹא עד שנותיך על כן נתיך הרפה לניום וקלסה לכל הארץות: 5 הקרובות והחרחות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיא ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו בך לנור עשו בעסק בחוק יתום ואלמנה הומו בך: 8 קדרשי בית ואת שבתאי חללה: 9 אנשי רכילות היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך ומה עשו בתוכך: 10 ערות אב ונלה בך טמאת הנדה ענו בך: 11 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזומה ואיש את אהתו בת אביו ענה בך: 12 שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרכבתו לקחת ותבצע רעיך בעסק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: 13 והנדה בירושלם בצדקה: 14 כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסל בכל בחזים של בתדרים ראה בכבד: 22 בימיינו היה הקסם ירושלים אני עשה אוترك אני יהוה דברתוי ושתיותי: 15 והפיצוותי אוترك בנים וויריתיך בארצות וחתמו טמאתק ממך: 16

של habitats נצרכו בה כל פנים מנגב צפונה: 48 וראו כל בשר כי אני יהוה בערבה לא הכבבה: 49 ואמר אלה אדני יהוה מה אמרים לי הלא ממש משלים הוא:
21 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והגבא אל ארמות ישראל: 3 ואמרת לאדם ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוציאתי חרב מטהורה והכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרב מטהורה אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרב מטהורה אל כל בשר מנגב צפון: 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוציאתי חרב מטהורה לא תשוב עוד: 6 ואתה בן אדם האגה בשברון מתנים ובמדרונות ana ליעניות: 7 וזהו כי יאמרו אליך על מה אתהナンח ואמרת אל שמועה כי בא והנמס כל לב ורפו כל ידיים וכחתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה בא והדיתה נאם אדני יהוה: 8 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 9 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחרה ונם מרוטה: 10 למען טבח טבח הוחרה למען היה לה ברק מרטה או נישש שבט בני מסת כל עין: 11 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחרה חרב והוא מרטה לסת אותה ביד הרגע: 12 זעק והילל בן אדם כי היא הייתה בעמי היא בכל נשאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לבן ספק אל ירך: 13 כי בחן ומה אם נם שבט מסת לא יהיה נאם אדני יהוה: 14 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הנadol החדרת להם: 15 למען למון לב והרבה המכשלים על כל שעיריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: 16 התאחד היוני השמי השמייל ana פניך מעדות: 17 וכן אני איכה כפי אל כפי והנחות חמותי אני יהוה דברתוי: 18 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 19 ואתה בן אדם שם לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבב מארץ אחד יצאו שניים וירד בראש דרך עיר בראש: 20 דרך תשים לבוא חרב את רבתה בני עמוון ואת יהודה בירושלם בצדקה: 21 כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסל בכל בחזים לשום כדים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כדים על שעירים לשפך סללה לבנות דיק: 23 והיה להם

שם לנשים ושפוטים עשו בה: ובו תרוא אהותה אהיליבת והשחת עגבה ממנה ואת תונותיה מזנוני אהותה: ¹² אל בני אישר עגבה פחota וסנים קרבim לשבי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: ¹³ וארא כי נטמא דרכך אחד לשתייה: ¹⁴ ותוספ אל תונותה ותרא אנשי מהקה על הקיר צלמי כshediyim חקקים בשער: ¹⁵ הנורי אוור במחניהם סרווחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בנוי בכל כדרים ארץ מולדתם: ¹⁶ ותענง עליהם אליה עיניה ותשלה מלאים אליהם כשרימה: ¹⁷ ויבאו אליה בני בכל למשכב דרים ויטמאו אותה בתונותם וחתמאם בס ותקע נפשם מהם: ¹⁸ ותגלו נקעה נפש מעל אהותה: ¹⁹ ותרבה את תונותה לזכור את ימי נערויה אשר זנחה בארץ מצרים: ²⁰ ותענגה על פלנשיהם אשר בשם חמורים בשרם וזרמת סוסים ורממים: ²¹ ותפקרי את זמת נעוריך בעשות מצרים דרך למן שדי נעוריך: ²² لكن אהיליבת כה אמר אדני יהוה הנו מני מער את מהליך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם והבאותם עלייך מסביב: ²³ בני בבבל וכל כדים פקוד וושוע וקווע כל בני אישר אוותם בחורי חמד פחות וסנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: ²⁴ ובאו עליך הצין רכב גנגלא ובקהל עימים צנה ומנן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפוך במשפטיהם: ²⁵ ונתתי קנאתי לך ועשו אותו בחרמה אף ואונייך יסרו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: ²⁶ והഫיטוך את בניך ולקחו כל תפהארתק: ²⁷ והשבתי זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי ענייך אליהם מצרים לא תוכרי עוד: ²⁸ כי כה אמר אדני יהוה הנו נתנק ביד אשר שנתה ביד אשר נקעה נפשך מהם: ²⁹ ועשו אותו בשנהו ולקחו כל ייעך ויעזוק עירם ועיריה ונגלה ערות זנוןיך זומתך ותונותיך: ³⁰ עשה אלה לך בזנותך אחרי נוים על אשר נטמאת גנוליהם: ³¹ בדרך אהותך הלבת ונתתי כסחה בירך: ³² כה אמר אדני יהוה כוס אהותך תשתי העניקה ורחבבה תהיה לצחק וללען מרבה להכיל: ³³ שכرون יונון תמלאי כוס שמה ושםמה כוס אהותך שמרון: ³⁴ ושתיות אותה ומצית ואת הרשיה תנרגמי ושדייך המתקי כי אני דברתני נאם אדני יהוה: ³⁵ لكن כה אמר אדני יהוה

ונחלה בר לעני נוים וידעת כי אני יהוה: ¹⁷ ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ¹⁸ בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נשחת ובדיל וברזיל ועופרת בתוך כור סנים כספר היו: ¹⁹ וכן כה אמר אדני יהוה יען היהות כלכם לסנים לבן הנני קבע אתכם אל תוך ירושלים: ²⁰ קבצת כסף נשחת וברזיל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחות עלי אש להנתקיך כן אקבץ באפי ובכמתי והנתתי והתcki אתכם: ²¹ וכנסתי אתכם ונפחתי עלייכם באש עברתי ונתקתם בתוכה: ²² כהתו כסף בתוך כור כן תתקו בתוכה וידעתם כי אינו יהוה שפכתי חמתו עליכם: ²³ ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ²⁴ בן אדם אמר לה את הארץ לא מטהרה היא לא נשמה ביום זעם: ²⁵ קשור נביאיה בתוכה אראי שואג טרפ טרפ נפש אללו חסן ויקר ייחזו אלמנותיה הרבו בתוכה: ²⁶ כהנאה חמס תורתו ויחללו קדרי בין קדר לחיל לא הבדילו ובין הטעמא לטההור לא הודיעו ומשבתותיו העלימו עיניהם ואחל בתוכם: ²⁷ שריה בקרבה כזאים טרפ טרפ לשפק דם לאבד נפשות למן בצע: ²⁸ ונביאיה טחו להם חפל חיים שוא וקסמים להם כוב אמרים כי אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: ²⁹ עם הארץ עשקו עשך זנו גול עני ואכינוי הנו ואות הנגר עשקו בלא משפט: ³⁰ ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני بعد הארץ לבלו שחתה ולא מצאת: ³¹ ואשפק עליהם זעמי באש עברתי כליתם דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:

23 ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ² בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: ³ ותונינה למצרים בנערויה זנו שמה מעכו שדייהן ושם עשו-DDI בתוליהן: ⁴ ושמותן אהלה הנדולה ואהיליבת אהותה ותהיינה לי ותלדה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהיליבת: ⁵ ותונן אהלה תחתיה ותענגב על מהאהבה אל אישו קרובים: ⁶لبשי חכלת פחות וסנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: ⁷ ותתן תונותיה עליהם מבחר בני אישו כלם ובכל אשר ענגה בכל גנוליהם נטמאה: ⁸ ואת תונותיה מצרים לא עזבה כי אותה שכנו בנערויה ומה עשו דרי בתוליה וישפכו תונותם עלייה: ⁹ וכן נתתיה ביד מהאהבה ביד בני אישו אשר ענגה עליהם מהה נלו ערotta בניה ובנותיה לקחו ואורה בחרב הרנו ותהי

סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוֹי עיר הדמים נס אני אגדייל המודורה: 10 הרבה העצים הדרק האש התם הבשר והרכח המרתקחה והעצמות יחרו: 11 והעמידה על נחליה רקה למען תחם וחרה נשחתה ונחתה בתוכה טמאותה תחת חלאתה: 12 תאים הלאת ולא יצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בטמאתק זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתק לא טהרתי עוד עד הניחי את חמתי בך: 14 אני יהוה דברתי באה ועשית לא אפרע ולא אchos ולא אנחם כדרכיך וככליותיך שפטוך נאם אדני יהוה: 15 וכי דבר יהוה אליו אמר: 16 בן אדם הגני לך מך את מהמוד ענייך במנפה ולא חסף ולא התבכה ולוא תבואה דמעתק: 17 האנק דם מותים אבל לא תעשה פארך חכוש عليك ונעליך חשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחות אנסים לא תאכל: 18 ואדבר אל העם בברker ותמת אשתי בערב ואعش בברker כאשר עת זינה חנوتיה והיא: 19 ויאמרו אליו העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי צויתי: 20 ואמר אליהם דבר יהוה היה אלה אליו אמר: אתה עשה: 21 אמר לבית ישראל כי אמר אדני יהוה הני מוחל את מוקדי נאון עצם מהמוד ענייכם ומוחמל נפשכם ובניכם מוקדי יתם אשר עזbatchם בחרב יפלו: 22 ועשיתם כאשר ובנותיכם אשר עזbatchם בחרב יפלו: 23 עשיתו על שפם לא תעטו ולחות אנסים לא תאכלו: 24 ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגוליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקם בעונתיכם ונמהמתם איש אל אחים: 25 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בכאה וידעתם כי אני אדני יהוה: 26 ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעוז משוש תפארתם את מהמוד ענייהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם: 27 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להشمאות אוניות: 28 ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תalarm עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה:

25 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל בני עמוון והנבא עלייהם: 3 ואמרת לבני עמוון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מוקדי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הילכו בנולה: 4 לכן הנני נתנק לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך וננתנו בך משכיניהם המה יאכלו פריך ומה ישתו חלבך: 5 ונחתה את רביה לנונה להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

יען שכחת אותה ותשלי כי אותו אחריו גוך וגם את שאי זמתק ואת הזונזיך: 36 ויאמר יהוה אליו בן אדם התשפט את אהלה ואת אהלייה והנד להן את תועבותיה: 37 כי נאפו ודם בידיהם ואת גולוייהם נאפו וגם את בניהם אשר ילדו לי העבירו להם לאכללה: 38 עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותיו חללו: 39 ובשחטם את בנייהם לגולוייהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחלו ותנה כה עשו בתוך ביתך: 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחך אשר מלך שלוח אליהם ותנה בא לאשר רחצת כלחת ענייך וערית עדי: 41 וישבחת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמנינו שמת עלייה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרבים אדם מוכאים סבאים מדבר וורתנו צמירים אל ידרין ועתרתת תפארת על ראשיהם: 43 ואמר לבלה נופים עת זינה חנوتיה והיא: 44 ויבוא אליה כבואה אל אשה זונה בן באו אל אהלה ואל אהלייה האש חומה: 45 ואנשים צדיקם מהם ישפטו אותם משפט נאפה ומשפט שפכותם דם כי נאפת הנה ודם בידיהם: 46 כי כי אמר אדני יהוה העלה עליהם קהיל ונתן אתה לעווה ולבעז: 47 ורגמו עלייהם אבן קהיל ובירה אותה בחרכותם בניהם ובנותיהם יהרנו ובתוין באש שרפו: 48 וחשבי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 וננתנו זמתכנה עלייכן וחטא גולויין תשאייה וידעתם כי אני אדני יהוה:

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחודש העשורי בעשור לחדר לאמר: 2 בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום זהה סמך מלך בבל אל ירושלים עצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כי אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט וגם יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכחף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצען לקוח וגם דור העצים תהתייה רחחה רתיחה נס בשלו עצמיה בתוכה: 6 לכן כי אמר אדני יהוה אוֹי עיר הדרמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחה לנתחה החזיה לא נפל עלייה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צחיה סלע שמתחו לא שפכתה על הארץ לכוסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

נמלים ואת בני עמן למרכז צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מהך יד וركע ברגל
וירמס את כל הוצאותיך ענק בהרב יהרגן ומצבות עזך
לאرض תרד: 7 וshallו חילך ובוזו רכלוך והרסו
חומרתיך ובתי חמדתך יתכו ואבניך ועצייך ועפרך בתוך
ימים ישמו: 8 וזה שבתי המון שיריך וקהל גנוריך לא
ישמע עוד: 9 ונתתיק לנצח סלע משטה חרמים תהיה
לא הבנה עוד כי אני יהוה דברתני נאם אדני יהוה: 10 כה
אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתק באק חלל
בהרין הרוג בתוכך ירעשו האים: 11 וירדו מעל כסאותם
כל נשיאי הים והסירו את מעלייהם ואת בנדוי קממתם
ישפטו חרדות ילכשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים
ושמננו عليك: 12 ונשאו عليك קינה ואמרו לך איך אבדת
מושבת מימים העיר ההללה אשר הויה חזקהabis היא
וישביה אשר נתנו חתימות לכל יושביה: 13 עתה יחרדו
האין יום מפלתק ונבהלו האים אשר בים מצאך: 14 כי
ישראל ועשו באדום נקם לבית יהודת ויאשמו אשום
ונקמו בהם: 15 וכי כה אמר אדני יהוה ונתתי ידי על
אדום והכrichtי ממנה אדים ובחמה ונתתיה חרבת מתימן
ודרנה בחרב יפלו: 16 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי
ונקמה יונקמו נקם בשאט בנטש למשחית איבת עולם:
17 וכי כה אמר אדני יהוה הנני נטה ידי על פלשתים
ועשיתי את כרתים והאבדתי את שארית הופ הים: 18
ועשיתי בם נקמות נדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני
יהוה בתתי את נקמתי בם:

27 *ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 אתה בן אדם שא

- על צר קינה: 3 ואמרת לצור הישבתי על מבאות ים
- רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור
- את אמרת אני כלילת יפי: 4 בלב ימים נבוליך בניך
- כללו יפיק: 5 ברושים משניר בנו לך את כל לחיטים
- ארזו מלבנון لكمו לעשות תרע עלייך: 6 אלונים מבשן
- עשו משוטיך קרשך עשו שנ בת אשרים Maiyi כתים:
- 7 שיש ברקמה מצזרים היה מפרשך להיות לך לנס
- תכלת וארגמן Maiyi אלisha היה מסך: 8 ישבי צידון
- וארוד והוא שיטים לך חכמיך צור הוא בך המה חבילה: 9
- זקנו נבל וחכמיה היו בך מחויקו בך כל אניות הים
- ומלחיהם היו בך לערב מערבק: 10 פרס ולוד ופוט
- היו בחילך אנשי מלחתך מן וכובע תלו בך המה נתנו
- הדרך: 11 בני ארוד וחילך על חומרתיך סביב וגמדים
- במנדרתיך היו שלטיהם תלו על חומרתיך סביב המה
- כללו יפיק: 12 תרשיש סחרתך מרוב כל הון בכיסך*

26 *ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר היה דבר
יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על
ירושלם האח נשברה דלות העמים נסכה אליו אללה
החרבה: 3 וכי כה אמר אדני יהוה הנני עלייך צר
והעליתו عليك גנים רבים כהעלות הום לנלו: 4 ושהתו
חמות צר והרסו מגדריה וסחטי עפירה ממנה ונתתי
אותה לנצח סלע: 5 משטה חרמים היה בתוכו הום כי
אני דברתני נאם אדני יהוה והיתה לבו לנוי: 6 ובנותיה
אשר בשדה בחרב תחרננה וידעו כי אני יהוה: 7 כי כה
אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצ'ר מלך
בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכוב ובפרשים וקהל
עם רב: 8 בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן عليك דיק
ושפרק عليك סללה והקם عليك צנה: 9 ומוח קבלו יתן
בחמותיך ומגדתיך יתץ בחרכובתו: 10 משפעת סוסיו
יכסך אבקם מוקול פרש ונגליל ורכב תרעשה חומרתיך*

לבך כלב אלהים: 3 הנה חכם אתה מדרן אל כל סתום לא
 עממוֹך: 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעשה זהב
 וכסף באוצרותיך: 5 בברך חכמתך ברכלתך הרביה
 חילך ויגבה לבך בחילך: 6 אכן כה אמר אדני יהוה
 עין תחך את לבך כלב אלהים: 7 לכן הני מביא עליך
 זרים עריצין נוים ותריקו חרבותם על יפי חכמתך וחילו
 יפעתך: 8 לשחת יודוך ומטה מהמותי חלל בלב ימים:
 9 הדבר אמר אלהים אני לפני הרוך ואתה אדם ולא
 אל ביד מחלליך: 10 מותע ערלים תמות ביד ורים כי אני
 דברתני נאם אדני יהוה: 11 ויהי דבר יהוה אליו אמר:
 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרתו לו כה אמר
 אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכלי ליפי:
 13 בעדן גן אלהים היה כל אבן יקרה מסכךך אדם
 פטרה ויהלם תרשיש שם וישראל ספר נפק וברקת
 זהוב מלאכת תפיך ונקייך בך ביום הבראך כונו:
 14 את כרוב ממש הסוכך ונתתיק בהר קדרש אלהים
 הייתה בתוך אبني אש התהלהכת: 15 תמים אתה בדרכיך
 מיום הבראך עד נמצא עולתה בך: 16 בברך רכלתך
 مليו תוכך חמס ותחטא ואחלליך מהר אלהים ואבדך
 כרוב הסכך מותך אبني אש: 17 נגה לך ביך יופיך שחת
 חכמתך על יפעתך על ארץ השלויז לפניהם מילכים
 נתתיק לראויה בך: 18 מרוב עוניך בעול רכלתך חללה
 מקדריך ואוצאת אש מתוכך היא אכלתך ואתאנך לאפר
 על הארץ לעיני כל ראיך: 19 כל יודיעך בעימים שמנעו
 עלייך בלחות היהת ואני עד עולם: 20 ויהי דבר יהוה
 אליו אמר: 21 בן אדם שם פניך אל צידון והנבה עליה:
 22 ואמרתה כה אמר אדני יהוה הנני עלייך צידון ונכבדתי
 בתוכך וירדו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי
 בה: 23 ושלחתי בה דבר ודם בחזיותה ונפלל חלל
 בתוכה בחרב עליה מסביב וירדו כי אני יהוה: 24 ולא
 יהיה עוד לבית ישראל סלון מאיר וקוץ מכאב מכל
 סביבותיהם השאטנים אותם וירדו כי אני יהוה: 25 כה
 אמר אדני יהוה בקצבי את בית ישראל מן העמים אשר
 נפכו בהם ונקדשתי בהם לעיני הגויים וישבו על אדרמתם
 אשר נתתי לך לעבדך: 26 וישבו עליה לבטה ובני
 בתים ונטעו כרמים וישבו לבטה בעשותי שפטים בכל
 השאטנים אתם מסביבותם וירדו כי אני יהוה אליהם:
 ברול בDAL וועפרת נתנו עזובוניך: 13 יון תבל ומשך
 המה רכליך בנפש אדים וכלי נשחת נתנו מערבק: 14
 מבית תונרמה סוסים ופרשים ופראדים נתנו עזובוניך:
 15 בני דדן רכליך איזים רכבים סחרתך ידק קרנותין
 והובנים השיבו אשכרכך: 16 ארם סחרתך מרוב מעישך
 בנפק ארגמן וركמה ובזע וראמת וצדך נתנו בעזובוניך:
 17 יהודה וארכץ ישראל המה רכליך בחטי מניה ופניך
 ודריש ושםן וצרני נתנו מערבק: 18 דמשק סחרתך ברוב
 מעישך מרוב כל הון בין חלבון וצמר צחר: 19odon ווין
 מאוזל בעזובוניך נתנו ברול עשות קדרה וקנה במערבק
 היה: 20 דדן רכלתך בגין חפש לרכבה: 21 ערב וכל
 נשאי קדר המה סחרי ידק בכדים ואילים ועתודים בסם
 סחריך: 22 רכללי שבא ורעהה המה רכליך בראש כל
 בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזובוניך: 23 חרן וכנה
 ועדן רכללי שבא אשור כלמד רכלתך: 24 המה רכליך
 במלליהם גנומי תכלת ורקמה ובינוי ברםים בחבליהם
 חבשים וארוזים במרכלתך: 25 אגיות תריש שרותיך
 מערבק ותמלאי ותכבד מארד בלב ימים: 26 בימים רכבים
 הביאוך השטים אתך רוח הקדרים שברך בלב ימים: 27
 הונך ועזובוניך מערבק מליחיך ותבליך מחויקי בדרכך
 וערבי מערבק וכל אנשי מלחתך אשר בך ובכל קהלה
 אשר בתוכך יפללו בלב ימים ביום מפלתך: 28 לקול
 עתק חבליך ירעשו מגרשות: 29 וירדו מאנויותיהם כל
 תפשי מושות מלחים כל חבליה הום אל הארץ יעדמו:
 30 והשמינו עלייך בקהלם וייעקו מרדה ויעלו עפר על
 ראשיהם באפר תפלשו: 31 והקריחו אליך קדרה וחגרנו
 שקים ובכço אליך במר נפש מספד מר: 32 ונשאו אליך
 בנייהם קינה וקוננו עלייך מי יצור כדמה בתוך הים: 33
 בזאת עזובוניך מוניים השבעת עמים רבים ברב הוניך
 ומערביך העשרה מלכי ארץ: 34 עת נשברת מוניים
 במענקיכי מים מערבק וכל קהלה בתוכך נפלו: 35 כל
 ישביהם הארים שמנו עלייך ומיליכיהם שערו שער רעמו
 פנים: 36 סחרים בעימים שרקו עלייך בלחות היהת ואינך
 עד עולם:
28 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם אמר לנגיד
 צר כה אמר אדני יהוה יגע נגה לך ותאמך אל אני
 מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן

אצמיה קרן לבית ישראל ולב אתון פתחו פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה:

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם הנכח ואמרת
כה אמר אדני יהוה היללו הה לילם: 3 כי קרוב יום
וקרוב יום ליהוה יום ענן עת נויים יהיה: 4 ובאה חרב
במצרים והיתה חלחלה בכווש בנפל חל במצרים
ולקחו המונה ונחרשו טורתייה: 5 כosh ופושט ולוד וכל
הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפללו: 6 כה
אמר יהוה ונפלו סמכיו מצרים וירד נאון עזה מנגדל
סונה בחרב יפללו בה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בטור
ארצאות נשמות ועדינו בטור ערים נחרבות תהינה: 8
וידעו כי אני יהוה בתמי אש למצרים ונשברו כל עורייה:
9 ביום ההוא יצאו מלאכים מ לפני ציטם להחריד את
כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה
באה: 10 כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים
ביד נבוכדראצר מלך בבל: 11 הוא ועמו אותו ערי צי
נוים מוכאים לשחת הארץ ותריקו חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלל: 12 וננתתי אדים חרבה ומכתבי
את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים
אני יהוה דברתني: 13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי
כללים והשבתי אלילים מנפ ונשיא מארץ מצרים לא
יהיה עוד וננתתי יראה בארץ מצרים: 14 והשמתי את
ਪਹਰੋਸ ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਅਥ ਸ਼ਪਟਿਸ ਬਨਾ: 15 ਅਥ ਪੱਚਤੀ
ਛਮਤੀ ਉਲ ਸਿਨ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 16
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 17
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 18
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 19
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 20
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 21
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 22
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 23
ਨਨਤਾਇ ਅਥ ਬੜੁਣ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 24

בשנה העשרית בעשרי שנים עשר לחדר היה
דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם שם פזיך על פרעה
מלך מצרים והנבא עלייו ועל מצרים כליה: 3 דבר
ואמרה כה אמר אדני יהוה הנני עלייך פרעה מלך מצרים
הגנים הגדול הרכז בתוך יארו אשר אמר לי יארו
ואני עשיתני: 4 וננתי חיים בלחייך והדבקתי דנטה
יאריך בקששתך והעליתיך מותך יאריך ואת כל דנטה
יאריך בקששתיך תדק: 5 וננטשיך המדобраה אותך
ואת כל דנטה יאריך על פני השדה תפלול לא התאסף ולא
תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתих לאללה: 6
וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יعن היותם משענת
קנה לבית ישראל: 7 בתפשם בך בכפק תרוין ובקעת
לهم כל כתף ובחשען עליך תsharp והעמדת להם
כל מתנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עלייך
חרב והכתרתי ממך אדם ובמה: 9 והיתה ארץ מצרים
לשמה מהחרבה וידעו כי אני יהוה יعن אמר יאר לוי
ואני עשיתני: 10 לכן הנני אליך ואל יאריך וננתתי את
ארץ מצרים להחרבות הרבה שמנה מנגדל סונה ועד
גובל כוש: 11 לא תעבר בה רגול אדם ורגל בהמה לא
תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: 12 וננתתי את הארץ
מצרים שמנה בטור ארצאות נשמות ועריה בטור ערים
מחרבות תהין שמנה ארבעים שנה והפיצו את מצרים
בנויים ווירותים בארצאות: 13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ
ארבעים שנה אקbez את מצרים מן העמים אשר נפצו
שמה: 14 ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ
ਪਹਰੋਸ ਉਲ ਅਤੇ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 15
ਪਹਰੋਸ ਉਲ ਅਤੇ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਨਾ: 16
מן הממלכות הזהה שפלה ולא חתנסה עוד על הגנים
וממעתיהם לבלו רdot בוגים: 16 ולא יהוה עוד לבית
ישראל למבטה מוציא עון בפנותם אחרים וידעו כי
אני אדני יהוה: 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון
באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: 18 בן אדם
nobocderatzar מלך בבל העביר את חילו עברה נדלה
אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מורתה ושבר לא היה
לו ולחליו מצר על העבדה אשר עבד עליה: 19 לכן כה
אמר אדני יהוה הנני נתן לבוכדראצער מלך בבל את
ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובז בוה והיתה
שבר להיל: 20 פעלתו אשר עבר בה נתתי לו את הארץ
מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: 21 ביום ההוא

דמויות ככה בכבוד ובגדר בעציו עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ החתיות בתקוד ערלים השכבות חללי הארץ הוא פרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה:

32 ויהי בשתי שורה שנה בשני עשר חדים באחד

לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם שאקינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפירות נois נדמית ואתה כתנים ביום ותנה בנחרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם: **3** כה אמר אדרני יהוה ופרשטי עליך את רשותי בקהל עמים רביכם והעליך בחדרמי: **4** גונשטייך בארץ על פניו השדה אטיליך והשכנתו عليك כל עוף השמיים והשבעתי ממקח חיות כל הארץ: **5** ונחתה את בריך על ההרים ומלאתי הנאות רמותך: **6** והשקיית ארץ צפתך מדרכך אל ההרים ואפקים ימלאון ממקח: **7** וכסתייכת בכבוקת שמיים והקדשתי את ככוביהם שם שנען אקסנו ויריח לא יאר ארו: **8** כל מאורי אור בשמיים אקדרים عليك ונתני חשק על ארצך נאם אדרני יהוה: **9** והכעשת לי לב עמים רביכם בהביאו שכרכך בנויים על ארצאות אשר לא ידעתם: **10** והشمאות عليك עמים רביכם ומילכיהם ישערו عليك שער בעופפי חרביכי על פניהם וחדרו לרוגעים איש לנפשו ביום מפלצתך: **11** כי כה אמר אדרני יהוה חרב מלך בבבbling תבואהך: **12** בחברות נבורים אפיק המונך עריצני גוים כלם ושדרו את נזון מצידים ונשמד כל המונה: **13** וזה אבדותך את כל הומתת מעלה מים רביכם ולא תדרחם רגלו אדם עוד ופרשות בהמה לא תדרחם: **14** או אשקייע מימייהם ונחרותם כשםן אוליך נאם אדרני יהוה: **15** בתהו את ארץ מצידים שמהה ונשמה ארץ ממלאה בהכחותך כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: **16** קינה היא וקונינה בנות הנויים תקוננה אותה על מצידים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדרני יהוה: **17** ויהי בשתי שורה שנה בחמשה עשר לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר: **18** בן אדם הנה על המון מצידים ותורדו שאליה האבלתו סתום עליו לבנון ומנע נחרותיך ויכלאו מים רביכם ואקרד עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: (**Sheol h7585**) **16** מוקול מפלתו הרעשתי נוים בהורדינו אותו שאליה את יורדי בור ויונחו בארץ תחתית כל עצי עדן מבהר וטוב לבנון כל שתי מים: (**Sheol h7585**) **17** גם הם אותו יורדו שאליה אל חללי שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתו כל חללים

ושברתי את זרועות פרעה ונאקוות חלל לפניו: **25** והחזקתי את זרועות מלך בבבbling וזרועות פרעה הפלנה וידעו כי אני יהוה בתהו חרביכי ביד מלך בבבbling ונטה אתה אל ארץ מצידים: **26** והפיצו את מצידים בנויים וזריטו אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

31 ויהי באחת שורה שנה בשלישי באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם אמר אל פרעה מלך מצידים ואל המונו אל מי דמיה בנדליך: **3** הנה אשור ארו לבנון ופה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבותים הייתה צמראתו: **4** מים נדלו והו תחום רמתהו את נהרותיה הילך סביבות מטהה ואת תעלותיה שלחה אל כל עצי השדה: **5** על כן נבהא קמתו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותרכינה פארתו מימים רביכם בשלחו: **6** בסעפתיו קמו כל עוף השמיים ותחת פארתוILDו כל חייה ובצלו ישבו כל נois רביכם: **7** וויף בנדלו בארכך דליותיו כי היה שרשו אל מים רביכם: **8** ארזים לא עמדו בנן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתו כל עץ בנן אלהים לא דמה אליו ביפוי: **9** ופה עשיתו ברוב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בן האלים: **10** לכן כה אמר אדרני יהוה ענן אשר נבהת בקומה ויתן צמראתו אל בין עבותים ורם לבבו בנבחו: **11** וatanhu ביד אל נois עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: **12** וויכרתחו זרים עריצני גוים ויטשחו אל ההרים ובכל נאות נפלו דליותיו ותשברנה פארתו בכל אפיקו הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשחו: **13** על מפלתו ישכנו כל עוף השמיים ואל פארתו היו כל חייה השדה: **14** למגע אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמראתם אל בין עבותים ולא יעדמו אליהם בנביהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוכך בני אדים אל יורדי בור: **15** כה אמר אדרני יהוה ביום רדתו שאליה האבלתו סתום עליו את הום ואמען נחרותיך ויכלאו מים רביכם ואקרד עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: (**Sheol h7585**) **16** מוקול מפלתוesarati נוים בהורדינו אותו שאליה את יורדי בור ויונחו בארץ תחתית כל עצי עדן מבהר וטוב לבנון כל שתי מים: (**Sheol h7585**) **17** גם הם אותו יורדו שאליה אל חללי הרב וזרעו ישבו בצלו בתוך נois: (**Sheol h7585**) **18** אל מיו

בעונו ימות אתה נפשך הצלת: 10 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל בן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמוכים ואיך נחיה: 11 אמר אלהם חי אני נאם אדרני יהוה אם אהפץ במוות הרשות כי אם בשוב רשות מדריכם הרעים ולמה תמוות בית ישראל: 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא חצילו ביום פשעו ורשות הרשות לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל להזות בה ביום חטאיהם: 13 ובאמרי לצדיק היה ייחיה והוא בטח על צדקתו ועשה על כל צדקתו לא תזכירנה ובבעל אשר עשה בו ימות: 14 ובאמרי לרשות תמוות שב מהטאתו בחקות החי הילך לבתיו עשות על חיו יהוה לא ימות: 15 כל חטאינו אשר חטא לא תזכירנה לו משפט וצדקה עשה חיו יהיה: 16 ואמרו בני עמק לא יתכן דרך אדרני והמה דרכם לא יתכן: 17 בשוב צדיק מצדקו ועשה עול ומota בהם: 18 ובשוב רשות מרשעתו ועשה משפט עול ומota בהם: 19 ואמרתו לא יתכן דרך אדרני צדקה עליהם הוא יהיה: 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדרני איש כדרכו אשפט אתכם בית ישראל: 21 ויהי יהוה בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדר לגולתו בא לאי הפליט מירושלם לאמर הכתה העיר: 22 ויהי יהוה היה איל עיר בערבית לפניו בוא הפליט ופתח את פי עד בוא איל בAKER ופתח פיו ולא נאלמו עוד: 23 ויהי דבר יהוה איל אמר: 24 בן אדם ישב החרבות האלה על ארמות ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשתה: 25濂ן אמר אליהם כה אמר אדרני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלולים ודם תשפכו והארץ תירשו: 26 עמדתם על הרכבים שעשיתן תועבה ואיש את אש רעה טמאת והארץ תירשו: 27 כה תאמר אליהם כה אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אשר בהרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה להריה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו: 28 ונתתי את הארץ שטמה ונשמה ונשבת און עזה ושמננו הרי ישראל מאין עובר: 29 וידעו כי אני יהוה בתמי הארץ שטמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: 30 ואתה בן בני עמק הנדריכים בך אצל הקירות ובפחוי הכתמים ודבר חרד את אחד איש אתה אויא לאמר בא נא ושמי מה הדבר היוצא מטה יהוה: 31

הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברותיה בירכתי בור וידו קהלה סביבות קברותה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית הארץ חיים: 24 שם עילם וכל המונה סביבות קברותה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו על רלים אל הארץ תחתית אשר נתנו חתיתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורד בור: 25 בתוכם חללים נתנו שכוב לה בכל המונה סביבות קברותה כלם ערלים חללי הרב כי נתן חתיתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורד בור בתוכם חללים נתן: 26 שם משך תבל וכל המונה סביבות קברותה כלם ערלים מחלי הרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים: 27 ולא ישכבו את נבורים נפלים מעരלים אשר ירדו שאול בכלי מלוחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית נבורים בארץ חיים: 28 Sheol h7585 ואתה בתוכם ערלים תשר ותשכב את חללי הרב: 29 שמה אדם מלכיה וכל נשאה אשר נתנו חתיתם את חללי הרב המה את ערלים ישכבו ואת יורד בור: 30 שמה נסיכי צפון כלם אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורותם בושים וישכבו ערלים את חללי הרב ויישאו כל המונה חללי הרב פרעה וכל חיל נאם אדרני יהוה: 31 אותן יראה פרעה ונחם על כי נתה את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוכם ערלים את חללי הרב פרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עליה הרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם לצפה: 3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: 4 ומשמע המשמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחחו דמו בראשו יהיה: 5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: 6 והזכה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: 7 ואתה בן אדם צפה נתזיך לביית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממנה: 8 ובאמרי לרשע ימות תמוות ולא דברת להזoir רשות מדריכו הוא רשות בעונו ימות ודמו מזיך אבקש: 9 ואתה כי הזהרת רשות מדריכו לשוב ממנה ולא שב מדריכו הוא

ובצאי מרים רגילים תרעה ומרפesh רגילים תשניה:
20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין
שה בריה ובין שה רזה: **21** יען בצד ובכתרת תחדרפו
ובקניניכם תנחו כל הנחלות עד אשר הפיצוותם אותן
אל החוצה: **22** והושעתו לצאנו ולא תהינה עוד לבבו
ושפטתי בין שה לשזה: **23** והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתנן את עבדיך דודיך הוא ירעעה אתכם והוא יהוה
לhn לרעה: **24** ואני יהוה אהוה להם לאלהים ועבדיך
דוד נושא בתוכם אני יהוה דברתיכי: **25** וכרכתי להם ברית
שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטה
וישנו בערים: **26** ונתחיו אותם וסכנותם נבעתי ברכבה
והורדתי הנשים בעתו נשמי ברכבה יהוו: **27** ונתן עז השדה
את פריו והארץ תtan יבוליה והוא על ארממתם לבטה
וידעו כי אני יהוה בשבורי את מנותם עלם והצללים מיד
העבדים בהם: **28** ולא יהיה עוד בו לנוי וחית הארץ
לא תأكلם וישבו לבטה ואין מחריר: **29** והקמתי להם
מטע לשם ולא יהיה עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו
עוד כלמת הנויים: **30** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם
והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: **31** ואtan צאנִי צאן
מרעיטי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה:

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: **2** בן אדם שם פניך על
הר שער והנבא עליו: **3** ואמרת לו כה אמר אדני יהוה
הנני אליך הר שער ונוטתי ידיו עליך ונתתיך שממה
ומשמה: **4** עיריך חרבאה אשים ואתה שטמה תהיה וידעת
כי אני יהוה: **5** יען היה לך איבת עולם ותגר את בני
ישראל על ידי חרב בעת עזן קץ: **6** ולכן צאנִי צאן
אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם
שנתא ודם ירדפך: **7** ונתתיך את הר שער לשטמה ושממה
והכרתינו ממנה עבר ושב: **8** ומלאתי את הריו חלליו
גבუותיך וニアותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: **9**
שםמוות עולם אתגר ועריך לא תישנה וידעתם כי אני
יהוה: **10** יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארץ לוי
תהיינה וירושונה יהוה שם היה: **11** ולכן צאן חי נאם אדני
יהוה ועשיה כאפק וכקנאתק אשר עשתה משנאתק
בם ונודעתיכם כאשר אשפטך: **12** וידעת כי אני יהוה
שמעתיך את כל נאצוטיך אשר אמרת על הריו ישראל
לא אמר שטמה לנו נתנו לאכלתך: **13** ותגרדילו עלי בפיקים

וביבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמו את
דבריך ואוחם לא יעשו כי ענבים בפהם המה עשים
אחרי בצעם לכם הלהך: **32** והנה להם כשייר ענבים יפה
kul ומטב נון ושמו את דבריך ועשה איןם אותן: **33**
ובכאה הנה בא והודיעו כי נביה היה בתוכם:

34 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: **2** בן הנבא על רועי
ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים מה אמר אדני יהוה
הו רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלווא הצאן ירעו
הרעים: **3** את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריה
תובחו הצאן לא תרעו: **4** את הנחלות לא חזקתם ואת
החוללה לא רפאתם ולנסברת לא חשבתם ואת הנדרחת
לא השבטים ואת האברת לא בקשתם ובחזקת רדייהם
אתם ובפרק: **5** ותתפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלת
לכל חיות השדה ותתפוצינה: **6** ישנו צאנִי בכל ההרים ועל
כל נבעה רמה ועל כל פנוי הארץ נפוצו צאנִי ואין דורש
ואין מבקש: **7** ולכן רעים שמעו את דבר יהוה: **8** חי אני
נאם אדני יהוה אם לא יען היה צאנִי לבו ותהיינה צאנִי
לאכלת כל חיות השדה מאין רעה ולא דרש רעי את
צאנִי וירעו הרעים אותם ואת צאנִי לא רעו: **9** ולכן הרעים
שמעו דבר יהוה: **10** כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים
ודרשת את צאנִי מידם והשבתיהם מרעות צאן ולא ירעו
עוד הרעים אותם והצלה צאנִי מפיהם ולא תהיין להם
לאכלת: **11** כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את
צאנִי ובקרתים: **12** כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך
צאנִי נפרשות כן אבקר את צאנִי והצלה אתהם מכל
המקוםת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: **13** ותתפוצתים
מן העמים וקבצתים מן הארץות והביאתים אל ארממתם
ורעיטים אל הריו ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: **14**
במורעה טוב ארצה אתם ובהרי מרים ישראל יהיה
נווהם שם תרכזנה בנווה טוב ומורעה שמן תרעה אל
הריו ישראל: **15** אני ארצה צאנִי ואני ארבעים נאם אדני
יהוה: **16** את האברת אבקש ואת הנדרחת אשיב ולנסברת
אחbesch ואת החוללה אחוק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד
ארעינה במשפט: **17** ואתנה צאנִי מה אמר אדני יהוה הני
שפט בין שה לשזה לאילים ולעתודים: **18** המעת מכם
המורעה הטוב תרעו ויתר מדריעיכם תרמסו ברגלים
ומשע מים תשטו ואת הנותרים ברגלים תרפסו: **19**

והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי: 14 כה אמר אדרני יהוה כשם כל הארץ שמנה עשה לך: 15 כשם תהך למחלה בית ישראל על אשר שמנה כן עשה לך שמנה תהיה הר שער וכל אדורם כליה וידעו כי אני יהוה:

36 ואתה בן הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדרני יהוה ענן אמר האיוב עליכם האח ובמותו עולם למורשה היהת לנו: 3 لكن הנבא ואמרת כה אמר אדרני יהוה ענן ביען שמות ושאף אתם מסביב להוויכם מורשה לשארית הנויים ותעלו על שפט לשון ורבת עם: 4 لكن הרי ישראל שמעו דבר אדרני יהוה כה אמר אדרני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות ולהרבות השמות ולערבים הנזבות אשר היו לבו וללעג לשארית הנויים אשר מסביב: 5 لكن כה אמר אדרני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הנויים ועל אדם כלל אשר נתנו את אדרני להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפשelman מגנסה לבו: 6 لكن הנבא על ארמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות כה אמר אדרני יהוה הנה בקנאתי ובחתמי דברתי ענן כלמת נויים נשאות: 7 لكن כה אמר אדרני יהוה אני נשאות את ידי אם לא הנויים אשר מסביב הנה כלמתם ישאו: 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תחנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרכבו לבוא: 9 כי גננו אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונורעתם: 10 והרביהו עליכם אדם כל בית ישראל כללה ונשבו הערים והחרבות תבניה: 11 והרביהו עליכם אדם ובאהמה ורכו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבי מראתיכם וידעתם כי אני יהוה: 12 והולכת עלייכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיות להם לנחלת ולא תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדרני יהוה ענן אמרים לכמ אכלה אדם אתו ומשלת נויך היה: 14 لكن אדם לא תأكل עוד ונוייך לא תחשלי עוד נאם אדרני יהוה: 15 ולא אשמע אליך עוד כלמת הנויים וחרפת עמים לא תשאי עוד ונוייך לא תחשלי עוד נאם אדרני יהוה: 16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 17 בן אדם בית ישראל ישבים על ארמות ויטמאו אתה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנירה היהת דרכם לפני: 18 ואשפך חמותי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובנוליהם טמאה: 19 ואfine אתם בנויים

ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים: 20 ויבוא אל הנויים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארציו צאו: 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללו בו בית ישראל בניים אשר באו שם: 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדרני יהוה לא למעניכם אני עשה בבית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללו בנויים אשר באתם שם: 23 וקידשתי את שמי הנadol המחלל בנויים אשר חללו בהם וידעו הנויים כי אני יהוה נאם אדרני יהוה בהקדשיכם לכם לענייהם: 24 ולקחתו אתם מן הנויים וקבצתו אתם מכל הארץות והבאתי אותם אל ארמתחם: 25 וזרקתו עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלגוליכם אטהר אתם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת רוחית אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטו תשמרו ושיתם: 28 וישבחתם הארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי עם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 29 והושעתו אתם מכל טמאותיכם וקראת אל הדין והרביהו אתו ולא אתן עלייכם רעב: 30 והרביהו את פרי הארץ ותנובה השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בנויים: 31 זוכרתם את דרכיכם הרעים ומעליכם אשר לא טובים ונקטים בפניכם על עוניותיכם ועל חועבתיכם: 32 לא למעניכם אני עשה נאם אדרני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדריכיכם בית ישראל: 33 כה אמר אדרני יהוה ביום טהרתי אתם מכל עוניותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות: 34 והארץ הנשמה תעבר תחת אשר היהת שמה לעניי כל עובר: 35 ואמרו הארץ הללו הנשמה היהת לנו עדן והערים החרבות והנסמות והנהרות בצדות ישבו: 36 וידעו הנויים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בנויות הננהרות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשתי: 37 כה אמר אדרני יהוה עוד זאתADRASH לביית ישראל לעשות להם ארבה אתם צאן אדם: 38 מצאן קדשים צאן ירושלים במועדיה כן תהינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

37 היהת עלי יד יהוה וויצו אני ברוח יהוה ויינחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות

מכל מושביהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והוא
לי עם ואני אהיה להם לאלהים: 24 ועבדי דוד מלך
עליהם ורואה אחד יהיה לכלם ובמשפטיו ילכו וחתמי
ישמרו ועשו אותם: 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לך עבדי
לייעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם
ובני בניהם עד עולם ודוד עברי נשיא להם לעולם: 26
וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אתם נתנים
והרביתי אותם נתתי את מקדשי בתוכם לעולם: 27
והויה משכני עליהם והייתי להם לאלהים ומה יהיו
לי עם: 28 וידעו הגויים כי אני יהוה מקדש את ישראל
בבהיות מחדשי בתוכם לעולם:

38 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם שים פניו:
אל גוֹן אָרֶץ הַמְגֻנָּנוּ נְשִׂיאָה רָאשׁ מִשְׁךָ וְתָבֵל וְהַנְּבָא עַלְיוֹ:
3 וְאָמַרְתָּ כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה הָנְנִי אֶלְיךָ גּוֹן נְשִׂיאָה רָאשׁ
מִשְׁךָ וְתָבֵל: 4 וּשׁוֹכְבַּתִּיךְ וְנַתְּתִי חַחִים בְּלִחְיִיךְ וְהַזְּאתִי
אוֹתָךְ וְאֶת כָּל חִילָק סּוּסִים וְפֶרֶשִׁים לְבַשִּׁי מִכְלָול כָּלָם
קְהֻלָּה רַב צָנָה וּמִנְן תְּפִשִּׁי חֲרָבוֹת כָּלָם: 5 פְּרָסָ כּוֹשׁ וְפֶוטָ
אַתָּה כָּלָם מִגְּנָן וּכְבוֹעַ: 6 גִּמְדָר וְכָל אֲגִפָּה בֵּית הַגְּרָמָה
יִרְכְּתִי צָפֹן וְאֶת כָּל אֲגִפָּה עַמִּים רַבִּים אָתָךְ: 7 הַכּוֹן
וְהַכּוֹן לְךָ אַתָּה וְכָל קְהֻלָּת הַנְּקָהָלִים עַלְיךָ וְהִוִּית לְהֶם
לְלִמְשָׁמָר: 8 מִימִים רַבִּים תִּפְקֹד בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תִּבְאָה
אֶל אֶרֶץ מִשְׁוּבָכָת מַחְרְבָּה מִקְבָּצָה מִעְמִים רַבִּים עַל הַרִּיּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיוּ לְחַרְבָּה תָּמִיד וְהִיא מִעְמִים הַזָּאת
וַיִּשְׁבּוּ לְבַטְחָ כָּלָם: 9 וּעֲלֵית כְּשָׂאָה תִּבְאָה כְּעָנָן לְכָסָות
הָאָרֶץ תִּהְיָה אַתָּה וְכָל אֲגִפָּיךְ וְעַמִּים רַבִּים אָתָךְ: 10
כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה וְהִי בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְּבָרִים עַל
לְבָבֶךָ וְחַשְׁבַּת מִחְשְׁבַּת רָעָה: 11 וְאָמַרְתָּ אֶעֱלָה עַל אֶرֶץ
פְּרוֹזּוֹת אֶבְאָה הַשְׁקָטִים יִשְׁבִּי לְבַטְחָ כָּלָם יִשְׁבִּים בָּאיִן
חוֹמָה וּבְרִיחָה וּדְלֹתָם אֵין לָהֶם: 12 לְשָׁלָל שָׁלָל וּלְבוֹבוֹ
לְהַשִּׁיבָה יְדָךְ עַל חֲרָבוֹת נוֹשֶׁת וְאֶל עַם מַאֲסֵף מְגֻנָּם עָשָׂה
מִקְנָה וּקְנִין יִשְׁבִּי עַל טָבּוֹר הָאָרֶץ: 13 שָׁבָא וּדְרָן וּסְחָרִי
תְּרִשְׁוֹשׁ וּכְלִכְפְּרִיה יִאֲמְרּוּ לְךָ הַלְּשָׁלָל הַלְּשָׁלָל אַתָּה בָּא
הַלְּבָבוֹ יְהוָה הַקְּהַלְתָּה קְהֻלָּךְ לְשָׂאת כְּסָף וְזָהָב לְקַחַת מִקְנָה
וּקְנִין לְשָׁלָל שָׁלָל גָּדוֹל: 14 לְכָن הַנְּבָא בָּן אָדָם וְאָמַרְתָּ
לְגֹנוֹ כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה הַלְּוָא בַּיּוֹם הַהוּא בְּשַׁבְּתָ עַמִּי
יִשְׂרָאֵל לְבַטְחָ תְּדֹעַ: 15 וּבָאת מִמְּקוֹם מִירְכָּתִי צָפֹן
אַתָּה וְעַמִּים רַבִּים אָתָךְ רַכְבִּים סּוּסִים כָּלָם קְהֻלָּה גָּדוֹל

מן אדום תחיהנה העצמות אלה
ו אמר אדרני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אלי הנבא על
העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמנעו
דבריך יהוה: 5 כה אמר אדרני יהוה לעצמות האלה הנה אני
מביא בכם רוח וחיותם: 6 וננתתי عليיכם נדים והעלתי
עליכםبشر וקרמתי עליהם עור וננתתי בכם רוח וחיותם
וידעתם כי אני יהוה: 7 וננbatchי כאשר צויתו יהיו קול
כהנבא והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: 8
וראיתו והנה עליהם נדים ובשר עלה והוא רעם עליהם
עור מלמעלה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אלי הנבא אל
הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדרני
יהוה מאربע רוחות בא הרוח ופחית בהרונים האלה
ויחיו: 10 והנbatchי כאשר צויננו ותבוא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על גליהם חיל גדול מאד מאד: 11 ויאמר
אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המכונה
אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו גנורנו לנו: 12 לכן
הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדרני יהוה הנה אני פתח
את קברותיכם והעלתי אתכם מקריםותיכם עמי והבאתי
אתכם אל ארמת ישראל: 13 וידעתם כי אני יהוה בפתח
את קברותיכם ובהעלתי אתכם מקריםותיכם עמי: 14
וננתתי רוחך בכם וחיותם והנחתו אתכם על ארמתכם
וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: 15 ויהי
דבריך יהוה אליו לאמר: 16 ואתה בן אדם קח לך עז
אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עז
אחד וכתוב עליו לוסף עז אפרים וכל בית ישראל
חברו: 17 וקרבם אחד אל אחר לך לעז אחד והוא
לאחדרים בידך: 18 וכאשר יאמרו לך בני עמד לאמר
חלוא תניד לנו מה אלה לך: 19 דבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לך את עז יוסף אשר ביד אפרים
ושבט ישראל חברו וננתתי אותו לעלי את עז יהודה
ועשיתם לעז אחד והוא אחד בידך: 20 והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידך לעיניים: 21 ודבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לך את בני ישראל מבין הגוים
אשר הילכו שם וקבעתי אתכם מסביב ובabhängig אותם אל
ארמתם: 22 ועשיתם אותם לנוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומליך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים
ולא יהצאו עוד לשתי ממלכות עוד: 23 ולא יטמאו עוד
בגלויליהם ובשקוציהם ובכל פשעיםם והושעתי אותם

וחיל רב: 16 ועליה על עמי ישראל כען לכסות הארץ בחירות דמים תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הנויים את בקדושך ברק לענייהם גנו: 17 כה אמר אדני יהוה האטה הוא אשר דברתי ביום קדמונים ביד עברי נביי ישראל הנבאים ביום ההוא בום בו נו על אדמה עליהם: 18 והיה ביום ההוא ביום בו נו על אדמה ישראל נאם אדני יהוה תעה חמת באפי: 19 ובקנאי ישראל היה שדרה הקבצוו ובאו האספו מסביב על זבחיו ולכל חית השדרה הקבצוו ובאו האספו מסביב על זבחיו אשר אני זבח לכם זבח נדול על הרי ישראל ואכלתם בשער ושתיחם רם: 18 בשער נבורים תאכלו ורדם נשאי הארץ תשטו אילם כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיחם רם לשכדרון מזבחיו אשר זבחתו להם: 20 ושבעתם על שלוחני סוס ורכב נבודר וככל איש מלמזה נאם אדני יהוה: 21 ונתתי את כבודי בנים וראו כל הנויים את משפטיו אשר עשיי ואת ידי אשר שמו בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהים מן היום ההוא והלאה: 23 וידעו הנויים כי בעונם גלו בבית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתגנ ביד צדקה ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשיעיהם עשיתי אתכם ואסתר פני מהם: 25 לכן כי אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמיי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי: 26 ונשׁו את כל מותם ואת כל מועלם אשר מעלו בי בשבעתם על אדרמתם לבטה ואין מחריד: 27 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצאות איביהם ונקדשתי בהם לעני הנויים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהים בגאלותיהם אתם אל הנויים וכנסתיהם על אדרמתם ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לגולתנו בראש השנה בעשור לחדר בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר עצם היום זה היה עלי יד יהוה ויבא אליו שמה: 2 במראות אליהם הביאני אל ארץ ישראל ווינחני אל הר נבה מאר ועליו מבנה עיר מנגב: 3 ויביא אותו שמה והנה איש מראותו כמוראה נחשת ופטול פשותם בידיו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזורך שמע ושים לבך לכל אשר אני ישראל למן טהר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקבעו

כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: 14 ואנשי תමיך יבדילו עבריים בארץ מקברים את העבריים את הנוראים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו: 15 ועברו העבריים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון עד קבריו אותו המקברים אל ניא המון גנו: 16 וכן שם עיר המונה וטהרו הארץ: 17 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר ל'צפור כל כנף נבאים ביום ההוא ביום בו נו על אדמה ישראל נאם אדני יהוה תעה חמת באפי: 19 ובקנאי ישראל היה שדרה קדמונים ביד עברי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש נדול על אדרמת ישראל: 20 ורעש מפני דנו היום ועוף השמיים וחית השדרה וכל הרמש על הארץ וכל האדים אשר על פני הארץ ונחרטו הרים ונפלו המדרנות וכל חומה לארץ תפול: 21 וקרأتي עליו לכל הרי הארץ נאם אדני יהוה חרב איש באחו תהיה: 22 ונשפטו אותו בדבר ובגדים ונשׁם שוטף ואבוי אלגניש אש וגפרית אמיטר עליו ועל אנפיו ועל עמים רבים אשר אותו: 23 והתנדلت ותתקדשתי ונודעתו לעני נויים רבים וידעו כי אני יהוה:

39 ואתה בן אדם הנבא על גנו ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גנו נשיא ראש משך ותבל: 2 ושבתייך ושאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותיך על הרי ישראל: 3 והכיתוי קשתך מיד שמואלך ותחזיך מיד ימינך אפיל: 4 על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפיק ועמוס אשר אתק לעיט צפור כל כנף וחית השדרה נתוך לאכלה: 5 על פני השדרה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 6 ושלחתך אש במגנו ובכיסבי האים לבטה וידעו כי אני יהוה: 7 ואת שם קדשי אודייך בתוכך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הנויים כי אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה בא וניתה נאם אדני יהוה הוא הוא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשך ומגן זכנה בקשת ובছצים ובמקל יד וברמה ובעירו בהם אש שבע שנים: 10 ולא ישאו עצים מן השדרה ולא יחתבו מן הערים כי בנשך יברעו אש שללו את שליהם ובזוזו את בזוזיהם נאם אדני יהוה: 11 והיה ביום ההוא אתן לנו מקום שם קבר בישראל ני העבריים קדמתם הים וחסמת היא את העבריים וקבעו שם את גנו ונאת כל המונה וקראו ניא המון גנו: 12 וקבעו בית ישראל למן טהר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקבעו

27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות: 28 ויביאני אל החצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה: 29 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: 30 ואלמו סביב סביב ארך חמיש עשרים וחמש אמות: 31 ואלמו אל חצר החיצונה ותמרים אלה: 32 ויביאני אל החצר הפנימי דרך הדרום וימד את השער כמדות אלה: 33 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: 34 ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו וمفו ושםנה מעלה מעלה: 35 ויביאני אל שער הצפון ומדר כמדות האלה: 36 תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: 37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו ומפו ושםנה מעלה מעלה: 38 ולשכה ופתחה באלים השערים שם ידicho את העלה: 39 ובאלם השער שני שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשוחט אליהם העולה והחחאת והאש: 40 ואל הכתף מוחוצה לעולה לפתח השער הצפינה שני שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלים השער שני שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמנה שלחנות אליהם ישבתו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני נוית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי ונבה אמה אחת אליהם יונחו את הכלים אשר ישחוו את העולה בם והזבח: 43 והשפטים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל שלחנות בשער הקרבן: 44 ומוחוצה לשער הפנימי לשכותם שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפון: 45 וירדבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכחנים שMRI משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו: 47 המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו: 48 וימד את החצר ארך אמה אמה ורחב אמה מרבעת והזובח לפניו הביטה: 49 ויביאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמיש עשרים אמה: 50 ומעלות שבעה עלות שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: 51 ארך האלם עשרים ושלש אמות למפו ושלש אמות למפו: 52 ויביאני אל אלם המזרחי וימד את שער קנה אחד רחוב קדרימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב קנה אחד: 53 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב קנה ובין התאים חמיש אמות וסף השער מאנצל אלם השער מהביה קנה מהביה קנה אחד: 54 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שרים אחד: 55 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שרים אמות ואלם השער מהביה: 56 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלהם ומדה אחת לשלהם מפה ומפו: 57 וימד את רחוב פתח השער עשר אמות ארך השער שלישי עשרה אמות: 58 ונוביל לפני החאות אמה אחת ואמה אחת נוביל מפה והחאת שש אמות מפה ושש אמות מפו: 59 וימד את השער מגן התא לנו רחוב עשרים וחמש אמות פתח ננד בטה: 60 ויעש את אילם שיש אמה ואל אל החצר השער סביב סביב: 61 ועל פני השער היואtron על לפני אלם השער הפנימי חמישים אמה: 62 וחלונות אטומות אל התאים ואל אליהמה לפניהו לשער סביב סביב וכן לאלומות וחלונות סביב סביב לפניהו ואל אל תמרים: 63 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשבות ורכפה עשוי לחצר סביב סביב סביב שלשים לשבות אל הרכפה: 64 והרכפה אל כתף השערים לעממת ארך השערים הרცפה התחתונה: 65 וימד רחוב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקרים והצפון: 66 ווהשער אשר פנו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו: 67 ותאו שלשה מפו ושלשה מפה ואילו ואלמו היה כמדות השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחב חמיש עשרים ובמאה: 68 וילכו ננד השער לצפון ולקדים וימד משער אל לחצר הפנימי ננד השער לצפון ולקדים ותנה שער דרך הקדים ובעלות שבע יעלו בו ואלמו לפניהם: 69 ושער שעර מאה אמה: 70 וילכו ננד השער לצפון ולקדים ותנה שער אל הדרום ומדר אילו ואלמו כמדות האלה: 71 וחלונות לו ולאלמו סביב סביב כהחלונות האלה חמישים אמה ארך ורחב חמיש עשרים אמה: 72 ומעלות שבעה עלות שלש אמות למפו ושלש אמות למפו: 73 ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו:

מוות רבעה ופני הקדש המראה כמורה: 22 המובה עז שלוש אמות נבה וארכו שתיים אמות ומקצת יותר לו וארכו וקורתו עז יידבר אל זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשוייה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמירים כאשר שעשים ליקירות ועב עז אל פניהם מהחוץ: 26 וחלגונים אטמות ותמירים מפו ומפו אל תחפות האולם וצלעות הבית והעבים:

42 ויוצאי אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאנו אל הלשכה אשר נגד הנורה ואשר נגד הבניין אל הצפון: 2 אל פניהם ארך אמות המאהفتح הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגר רצפה אשר לחצר החיצונה אתיך אל פניהם בשלשים: 4 ולפניהם הלשכות מHALך עשר אמות רחב אל הפנימיות דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 והלשכות העליונות קצריות כי יוכלו אתיקום מתנה מהתחנות ומהתקנות בבניין: 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים בעמודי החצרות על כן נאצל מהתחנות ומהתקנות מהארץ: 7 ונגר אשר לחוץ לעממת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פניהם הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פניהם החיל מאה אמה: 9 ומתחטה לשכotta האלה המבוा מהיכל מאה אמה: 10 ברחוב נדר מהקדמים בכאו לתנה מהחצר החיצונה: 11 רחוב נדר החצר דרך הקדים אל פניהם הנורה ואל פניהם הבניין החיל מאה אמה: 12 וכפתוח הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחובן וכל מוצאייהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: 13 וכפתוח חלשות אשר דרך הדרום פתח בראש דרכם בפנים הגדרת הגינה דרך הקדים בכאו: 14 ויאמר אליו לשכotta הצפון לשכotta הדרום אשר אל פניהם הגירה הנה לשכotta הקדש אשר יאלץ שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחיטה והאשם כי המקום קדש: 15 בכאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בנידיהם אשר ישרתו בהן כי קרש הנה ילבשו בנידיהם תמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכروب: 16 וופני אדם אל התמורה מפו ופני כפיר אל התמורה מפו עשו אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים ותתרמי עשויים וקירות ההיכל: 21 ההיכל

אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמלות אשר יعلו אליו: ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

41 ויבאנו אל ההיכל וימד את האילים שיש אמות רחוב מפו וSSH אמות רחוב מפו רחוב האهل: 2 ורחב הפתח עשר אמות וכחפות הפתח חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ויבא לפניהם וימד אייל הפתח שתים אמות והפתח שיש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל לפני ההיכל ויאמר אליו זה קדרה הקדשים: 5 וימד קויר הבית שיש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב: 6 ווהצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקירות אשר לבית הצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקירות הבית: 7 ורחה נסבה למעלה למעלה לבית צלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחוב לבית למעלה וכן התהוויה עלה על העליונה לתוכונה: 8 וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסdots הצלעות מלו הקנה שיש אמות אצילה: 9 רחוב קויר אשר לצלע אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית: 10 ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנחה פתח אצילה סביב סביב: 12 והבנייה אשר אל פניהם הנורה באתה דרכם רחוב שביעים אמה וקירות הבניין חמיש אמות רחוב סביב סביב וארכו תשעים אמה: 13 ומדוד את הבית ארך מאה אמה והנורה והבניה וקירותה ארך מאה אמה: 14 ורחב פניהם הבניין והנורה לקדים מאה אמה: 15 ומדוד ארך הבניין אל פניהם הנורה אשר על אחרה ואתוקיה מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקום סביב לששתם נגד הסף שחיף עז סביב סביב עד החלנות והחלנות מכסות: 17 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ועל כל קויר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדרות: 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכروب ושנים פנים לכروب: 19 וופני אדם אל התמורה מפו ופני כפיר אל התמורה מפו עשו אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים ותתרמי עשויים וקירות ההיכל: 21 ההיכל

ארך באربع עשרה רחבה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלהו פנות קרים: 18 ויאמר אליו בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקוקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונמתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הכהנים אליהם נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדרמו וננתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העוזרה ועל הגבול סביב וחטא אותו וכפרתו: 21 ולקחת את הפר החטאית ושרפו במפקד הבית מחוץ למקום: 22 וביום השני תקריב שער עזים תמים לחטאota וחטאota את המזבח כאשר חטאota בפר: 23 בכלוחך מהטה תקריב פר בן בקר תמים ואיל מנצאנן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מליח והעליו אותן עליה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שער חטאota ליום ופר בן בקר ואיל מנצאנן תמים יעשה: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: 27 ויכללו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשן הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאותיהם אתכם נאם אדני יהוה:

44 וישב אתו דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אליו יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלה ישראל בא בו ויהיה סגור: 3 את הנשנא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויבאנו דרך שער הצפון אל לפני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פni: 5 ויאמר אליו כבוד יהוה מדרך יתירה ואפל אל פni: 6 ויאמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב ואמרת אל מריא לב בית ישראל כה: 7 בהבאים בני נכר לכמם מכל תועבותיכם בית ישראל: 8 בהבאים בני נכר ערלי לב וערליبشر ליהוות במקדשי להחללו את ביתם בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתוי אל כל תועבותיכם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשמוןם לשמרי משמרתי במקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערלبشر לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אם הלוים

ומדרדו סביב סביב: 16 מדרד רוח הקדים בקינה המדינה חמיש מאות קנים בקינה המדינה סביב: 17 מדרד רוח הצפון חמיש מאות קנים בקינה המדינה סביב: 18 את רוח הדרום מדרד חמיש מאות קנים בקינה המדינה: 19 סבב אל רוח הים מדרד חמיש מאות קנים בקינה המדינה: 20 לאربع רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב ארך חמיש מאות ורחב חמיש מאות להבדיל בין הקדש לחל:

43 וילכני אל השער שעיר אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקו לו כולם מים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המוראה אשר ראיינו כמראה אשר ראיינו בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיינו אל נהר כבר ואפל אל פni: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פנו דרך הקדים: 5 ותשאנו רוח ותביינו אל החצר הפנימית והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אליו מהברית ואיש היה עמד אצל: 7 ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי איש אשר אשכנ שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדשי הנה ומלכיהם בזוניהם ובפניהם מלכיהם במותם: 8 בתחים ספם את ספי ומזוזהם אצל מזוותי והקירות בינו ובניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 עתה ריחקו את זנותם ופנרי מלכיהם ממני ושכנתו בתוכם לעולם: 10 אתה בן הנדר את בית ישראל את הבית ויכללו מעוניותיהם ומדדו את תכניתה: 11 וואם נכללו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותיו ומוצאו וmobאיו וכל צורתו ואת כל חתתו וכל צורתו וכל תורה הודעה אתם וכותב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חתתו ועשו אותם: 12 זאת תורה הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורה הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפתה סביב זורת האחד וזה נב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העוזרה התתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה הקשנה עד העוזרה הנגידלה ארבע אמות ורחב אמה: 15 והחראל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרןotta ארבע: 16 והחראל שתים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב רביע אל ארבעת רביעיו: 17 והעוזרה ארבע עשרה

לכהן להניה ברכה אל ביתך : 31 כל נבלת וטרפה מן העוף ומון הבהמה לא יאכלו הכהנים : 45 ובחלילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדרש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדרש הוא בכלל גבולות סביבב : 2 יהוה מזה אל הקדרש חמיש מאות בחמש מאות מרבע סיבוב וחמשים אלף מגדרש לו סביבב : 3 ומין המדרה הזאת תמדו ארך חמישים ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים ובו יהוה המקדש קדרש קדרשים : 4 קדרש מן הארץ הוא לכהנים משרתו המקדש יהוה הקדרים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש : 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרה אלף יקדרש אל מקדש יתנו יתנו מושבם לארץ ורבים יקרכבו אליו לשרתני ועמדו לפניו להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה : 16 הנה יבוא אל מקדשי ומה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי : 17 וזה בכוام אל שעריו החצר הפנימית בנדוי פשחים ילבשו ולא יעלנה עליהם צמר בשרתם בשעריו החצר הפנימית וביתה : 18 פארדי פשתים יהיו על ראשם ומכווני פשתים יהיו על מתניתיהם לא יתגנו בייע : 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשבטו את בנדיהם אשר בנדיהם אחרים ולא יקדרש את העם בבדיהם : 20 וראשם לא יגלו ופרע לא ישלחו כסום יכسو את ראשיהם : 21 ויין לא ישתו כל כהן בכוام אל החצר הפנימית : 22 ואלמנה ונגרושה לא יקחו להם לנשיהם כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהייה אלמנה מכחן יקחו : 23 ואת עמי ירו בוין בין קדרש לחיל ובין טמא לטהור יודעם : 24 ועל ריב מהה יעמדו לשפט במשפטו ושפטו את תורה ואת חקתי בכל מועד ישמרו ואת שבתותי יקדרשו : 25 ואל מות אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היה לה איש יטמאו : 26 ואחרי טהרטו שבעת ימים יספרו לו : 27 ובימים הבאים אל קדרש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאנו נאם אדני יהוה : 28 והיתה להם לנחלה אני נחלהם ואחות לא תנתנו להם בישראל אני אחותם : 29 המנחה והחטא והאשם מהה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהוה : 30 וראשת כל בכורי כל וכל תרומות כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשת ערסותיכם תנתנו אשר רחקו מעלי בהעות ישראל אשר תען מעלי אחריו גלויהם ונשאו עונם : 31 וזה במקדשי מושתרים פקרים אל שעריו הבית ומשתרים את הבית מהה ישתחוו את העלה ואת הזבח לעם ומה יעדו לפניהם לשורתם : 12 יען אשר ישרתו אותם לפני נולדים והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי יידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם : 13 ולא יגשו אליו לכהן לי ולגש על כל קדרשי הקדושים ונשאו כל מתחם ותועבותם אשר עשו : 14 ונחתתי אותך שמרי משמרת הבית לכל עברתו שמרו את משמרת מקדשי בתעה בני ישראל מעלי מהה יקרבו אליו לשרתני ועמדו לפניו להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה : 16 הנה יבוא אל מקדשי ומה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי : 17 וזה בכוام אל שעריו החצר הפנימית בנדוי פשחים ילבשו ולא יעלנה עליהם צמר בשרתם בשעריו החצר הפנימית וביתה : 18 פארדי פשתים יהיו על ראשם ומכווני פשתים יהיו על מתניתיהם לא יתגנו בייע : 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשבטו את בנדיהם אשר בנדיהם אחרים ולא יקדרש את העם בבדיהם : 20 וראשם לא יגלו ופרע לא ישלחו כסום יכסו את ראשיהם : 21 ויין לא ישתו כל כהן בכוام אל החצר הפנימית : 22 ואלמנה ונגרושה לא יקחו להם לנשיהם כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהייה אלמנה מכחן יקחו : 23 ואת עמי ירו בוין בין קדרש לחיל ובין טמא לטהור יודעם : 24 ועל ריב מהה יעמדו לשפט במשפטו ושפטו את תורה ואת חקתי בכל מועד ישמרו ואת שבתותי יקדרשו : 25 ואל מות אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היה לה איש יטמאו : 26 ואחרי טהרטו שבעת ימים יספרו לו : 27 ובימים הבאים אל קדרש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאנו נאם אדני יהוה : 28 והיתה להם לנחלה אני נחלהם ואחות לא תנתנו להם בישראל אני אחותם : 29 המנחה והחטא והאשם מהה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהוה : 30 וראשת כל בכורי כל וכל תרומות כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשת ערסותיכם תנתנו

את הסלת מנהה ליהוה חקוקות עולם תמיד : 15 ועשה את הכהן נודם החטא ונמנן אל מוזות הבית ואל ארבע פנות הארץ לモבה ועל מוזות שער החצר הפנימית : 16 וכן אמר אדרני יהוה כי יתן הנשיה מנהה לאיש מבני נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלתה : 17 וכן יתן מנהה מנהלה לאחד מעבדיו והויה לו עד שנת הדורר ושבת לנשיה אך נחלתו בניו להם תהיה : 18 ולא יכח הנשיה מנהלה העם להונתם מאחזהו מנהל את בניו למען אשר לא יפיצו עמי איש מאחזהו : 19 ויביאני במובא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכיהם ימה : 20 ויאמר אליו וזה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטא אשר יאפו את המנהה לבתו הוציא אל החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת מקוצעי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר : 21 באربعת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מודה אחת לאربعות ומברשות עשו מתוך הטירות בהם סכיב לארכעתם ומברשות עשו מתוך הטירות סכיב : 22 ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם :

47 וישבנו אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדרימה כי פנוי הבית קדרים והמים ירדדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח : 2 ויזכאיו דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדרים והנה מים מפלכים מן הכתף הימנית : 3 בצתה האיש קדרים וקו בידיו ומד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים : 4 וימד אלף ויעברני במים מרים ברכלים וימד אלף ויעברני מי מותנים : 5 וימד אלף נחל אשר לאוכל לעבר כי נאו המים מי שחוו נחל אשר לא עבר : 6 ויאמר אליו הראית בן אדם וילכני וישبني שפת הנחל : 7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאר מזה ומזה : 8 ויאמר אליו המים האלה יוצאים אל הגליל הקדמונית וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים : 9 והיה כל נפש היה אשך ישץ אל כל אשר יבוא שם נחלים כי היה והיה הדנה רבה מאד כי באו שם מהמים האלה יורפאו וחיו כל אשר יבוא שמה הנחל : 10 והיה יעמוד עליו דוגים מעין גדי ועד עין גנלים משטו

תקח פר בן בקר תמים וחטא את המקדש : 19 ולקח הכהן נודם החטא ונמנן אל מוזות הבית ואל ארבע פנות הארץ לモבה ועל מוזות שער החצר הפנימית : 20 וכן עשה בשבועה בחדר חדש מאיש שנה ומפתח וכפרתם את הבית : 21 בראשון בארכעה עשר יום לחדר היה לכם הפסח חג שבועות מימים מצוח יאל : 22 ועשה הנשיה ביום הוא בעדו ובعد כל עם הארץ פר חטא : 23 בשבועה ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילם תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום : 24 וממנה איפא לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה : 25 בשבועה חמישה עשר יום לחדר בחג יעשה כאללה שבעת הימים כחטא עולה וכמנחה וכשמן :

46 כה אמר אדרני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדמים יהוה סגור ששתימי המעשה ובוים השבת יפתח ובוים החדש יפתח : 2 ובא הנשיה דרך אלם השער מחוץ ועמד על מזוזות השער ועשוו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחו על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב : 3 והשתחו עם הארץ פתח השער והוא בשבות ובחדרים לפני יהוה : 4 והעלה אשר יקרב הנשיה מנהה לאיל ולכבשים מנהה מתחת ידו ומשמן איפא תמים : 5 ומנהה איפא לאיל ולכבשים מנהה מתחת ידו ושמן הין לאיפה : 6 ובוים החדש פר בן בקר תמים ושתת כבש ואיל תמים יהו : 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנהה ולכבשים כאשר תשין ידו ושמן הין לאיפה : 8 ובבוא הנשיה דרך אלם השער יבוא ובדרךו יצא : 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחו יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכח יצאו : 10 והנשיה בתוכם בכוואם יבוא ובצאתם יצאו : 11 ובוחנים ובמועדים תהיה המנהה איפא לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתחת ידו ושמן הין לאיפה : 12 וכן יעשה הנשיה נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדרים ועשה את עולתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת יוציא וסגור את השער אחריו יצאו : 13 וככש בן שנתיו מימים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אותו : 14 ומנהה תעשה עליו בבקר בבקר ששיטת האיפה ושמן שלישיות ההין לרס

ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים : 10 ולאלה תהיה תרומותה הקדש לכוהנים צפונה חמשה ועשרים אלף ומאה וחמשה ועשרים אלף וקדרימה רחוב עשרה אלפיים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו : 11 לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעוז בטעות בני ישראל כאשר תעוז הלוים : 12 והויה להם תרומיה מתרומות הארץ קדש קדשים אל נבול הלוים : 13 והלוים לעמota נבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלפיים כל ארך חמשה ועשרים אלף ימכו רחוב עשרה אלפיים : 14 ולא ימכו ממו ולא ימר חמתה צדר התיכון אשר אל נבול חורון : 15 והחמשת אלפיים הנוטר ברוחב על פנוי חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמנזר והויה העיר בתוכה : 16 ולאלה מדרותיה פאת צפון חמש מאות וארכבעת אלפיים ומפעת קדים חמש מאות וארכבעת אלפיים ומפעת קדים מאות וארכבעת אלפיים ומפעת ימה חמש מאות וארכבעת אלפיים : 17 והויה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאות ימה ונגבה חמשים ומאותים וקדרימה חמשים ומאותים ימה ומאות חמשים ומאותים : 18 והנותר באורך לעומת תרומות הקדש עשרה אלפיים קדרימה ועשרה אלפיים ימה והויה לעומת תרומות הקדש והויה הבואתה ללחם לעבדי העיר : 19 והعبد העיר יעבדו מכל שבטי ישראל : 20 כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומות הקדש אל אחוזת העיר : 21 והנותר לנשיא מוה ומזה לתרומות הקדש ולאחוות העיר אל פנוי חמשה ועשרים אלף תרומה עד נבול קדרימה ימה על פני חלקיים על פני חמשה ועשרים אלף על נבול ימה לעומת חלקיים לנשיא והויה תרומות הקדש ומקדש הבית בתוכה : 22 ומאותות הלוים ומאותות העיר בטור אשר לנשיא יהוה בין נבול יהודה ובין נבול בנימן לנשיא יהוה : 23 יותר השבטים מפעת קדרמה עד פאת ימה בנימן אחד : 24 ועל נבול בנימן מפעת קדרמה עד פאת ימה שמעון אחד : 25 ועל נבול שמונע מפעת קדרמה עד פאת ימה יששכר אחד : 26 ועל נבול יששכר מפעת קדרמה עד פאת ימה זבולון אחד : 27 ועל נבול זבולון מפעת קדרמה עד פאת ימה נד אחד : 28 ועל נבול נד אל פאת נגב תימנה והויה נבול מתמר מי מריבת קדש נחללה על הום הגדול : 29 זאת הארץ אשר תפילו מנהלה לשבטי ישראל ולאלה

לחדרמים יהיו למין תהיה דגנתם כרגנת הים הגדול רבה מאר : 30 בצעאתו ונבאיו ולא ירפא למלאח נהנו : 31 ועל הנחל יעללה על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל עליו ולא יתם פריו לחדריו יברכ כי מימי מון המקדש הנה מה וצאים והוא פריו למאכל ועליהם לתרופה : 32 כה אמר אדני יהוה הנה נבול אשר תנהלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים : 33 ונחלתם אמתה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לחתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזואת לכם בנהלה : 34 וזה נבול הארץ לפאת צפונה מן הים הנдол הדרך חתLEN לבוא צדרה : 35 ומתר עין הנдол דמשק וצפון צפונה ונבול חמתה ברוחה סברים אשר בין נבול דמשק ובין נבול חמתה צדר התיכון אשר אל נבול חורון : 36 וזה נבול מן הים חצר עיןון נבול דמשק וצפון צפונה ונבול חמתה ואת פאת צפן : 37 ופאת קדים מבין חורון ומבין דמשק ובין הנגיד ומבין ארץ ישראל הירדן מנובל על הים הדרמוני תמריו ואת פאת קדרימה : 38 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחללה אל הים הנдол ואת פאת תימנה נגהה : 39 ופאת ים הים הנдол מנובל עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים : 40 וחולקתם את הארץ הזואת לכלם לשבטי ישראל : 41 והויה תפלו אותה בנהלה לכם ולהנרים הנרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והו לכם כאורה בבני ישראל אתכם יפלו בנהלה בתוך שבטי ישראל : 42 והויה בשבט אשר גר הגר אותו שם תנתנו נחלתו נאם אדני יהוה :

48 ולאלה שמות השבטים מקצת צפונה אל ייד דרך חתLEN לבוא חמת הצדר עין נבול דמשק צפונה אל ייד חמתה והוilo לו פאת קדים ים דן אחד : 43 ועל נבול דן מפעת קדים עד פאת ימה אשת אחד : 44 וועל נבול אשר מפעת קדרמה עד פאת ימה מנשה אחד : 45 ועל נבול נמל מפעת קדרמה עד פאת ימה אפרים אחד : 46 ועל נבול אפרים מפעת קדים עד פאת ימה ראובן אחד : 47 ועל נבול ראובן מפעת קדים עד פאת ימה יהודה אחד : 48 ועל נבול יהודה מפעת קדים עד פאת ימה תחיה אחד : 49 ואחד החלקיים מפעת קדרמה עד פאת ימה שמעון אחד : 50 התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחוב וארכ שבחתוכו : 51 התרומה אשר תרימו קדרימה עד פאת ימה והויה המקדש יחזקאל

מחלחתם נאם אדרני יהוה: 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמיש מאות וארבעת אלפים מדה: 31 ושער העיר על שמות שבטי ישראל שעירים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: 32 ואל פאת קדרימה חמיש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימין אחד שער דן אחד: 33 ופאת גנבה חמיש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד: 34 פאת ימה חמיש מאות וארבעת אלפים שעיריהם שלשה שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 סכיב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

מועדיה: 12 והשפטו גנבה ותאנתה אשר אמרה אתנה מההלי אשר נתנו לנו מהאהבי ושותיהם ליעיר ואכלתם חות השדה: 13 ופקחתי עלייה את ימי הבעלים אשר תקтир להם ותעד נומה וחליתה ותלך אחריו מהאהבה ואתי שכחה נאם יהוה: 14 לכן הנה אנכי מפתחה והלכתיה המדבר ודברתי על להה: 15 ונחתה לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקווה וענתה שמה כי מי נעריה וכיוום עלתה הארץ מצרדים: 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישׁ ולא תקראי לי עוד בעלי: 17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכיר עוד בשם: 18 וכברתי להם ברית ביום ההוא עם חות השדה ועם עופ השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשbor מן הארץ והשכבותים לבטה: 19 ואראשיך לי לעלם ואראשיך לי בצדך ובמשפט ובחסד וברחמים: 20 ואראשיך לי באמונה וידעת את יהוה: 21 והיה ביום ההוא ענה נאם יהוה ענה את הדרן ואת התIROוש ואת היצהר והם יענו את ירושאל: 22 ורעתיה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:

3 ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת אהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואובי אישׁ עניים: 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחומר שעדרים ולתק שערם: 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תוני ולא תהיי לאיש ונם אני אליך: 4 כי מימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טבו באחריות הימים:

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם ישבי הארץ כי אין אמרת ואני חסד ואני דעת אלהים בארץ: 2 אלה וכחש ורצח ונגב ונאף פרצוי ודרמים ברים נגענו: 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יוושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגטני הם יאספו: 4 אך אישׁ יירב ואל יוכח אישׁ ועמק כמרי כי כהן: 5 וכשלת הימים וכשל נם נביא עמק ליליה ודרמיית אמרך: 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאשת ואמאסך מכחן לית השבח תורה מידך: 7 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושכחה וכל אלהיך אשכח בניך נם אני: 7 כרבם כן חטא ליכבודם

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי ביום עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יושע מלך ישראל: 2 תחולת דבר יהוה בהושע ואמר יהוה אל הושע לך זאת זוניות וילד זוניות כי זונה תונה הארץ מאחריו יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותחר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אלו קרא שמו יזרעהל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעהל על בית יהוא והשכתי מלכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא שברתאי את קשת ישראל בעמק יזרעהל: 6 ותחר עוד עוד ארחים את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחים והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את לא רחמה ותחר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כחול היום אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום ונקבצו בני יהודה ובני ישראל ייחדו ושמו להם ראש אחד ועל הארץ כי נдол יום יזרעהל:

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבבו כי היא לא אשתי ואני לא אישׁ ותסר זוניה מפניה ונאופה מבין שדייה: 3 פן אפשרנה ערמה והצנوتיה ביום הולדה ושמתייה כמדבר ושתה הארץ ציה והמתיה בצמא: 4 ואת בניה לא ארחים כי בני זוניות הנה: 5 כי זונתא אמת הבישה הורותם כי אמרה אלה אחרי מהאהבי נתני לחמי ומיimi צמרי ופשטי שניי ושקוי: 6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה נתיבותיה לא תמצא: 7 ורדפה את מהאהבה ולא תשי אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישׁ הראשון כי טוב לי או מעתה: 8 והיה לא ידעה כי אני נתתי לה הדרן והתIROוש והיצחර וכסף הרבبيיה לה זהב עשו לבעל: 9 לכן אשוב ולקחתי דני בעתו ותירושי במועדך והצלתי צמרי ופשטי לבסות את עורתה: 10 ועתה אגלה את נבלתה לעני מהאהבה ואישׁ לא יצילה מידך: 11 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושכחה וכל

6 לכלו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך
ויחבשנו: 2 יהינו מיטים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניו:
3 ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כ熟知 נכון מצאו ויבוא
כנשם לנו כמלך שורחה ארץ: 4 מה עשה לך אפרים
מה עשה לך יהודה והסדרם כען בקר וכטול משכים
הליך: 5 על כן חצבתי בנכאים הרגנים באמורי פי
ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת
אליהם מעלות: 7 והמה כארם עברו בריתם שם בנדוד
בי: 8 נלעד קריות פועלין און עקבה מדם: 9 וכחci איש
נדורים חבר כהנים דרכך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10
בבית ישראל ראייתו שעריריה שם נזות לאפרים נטמא
ישראל: 11 גם יהודה שתקציר לך בשובי שבות עמי:

7 כראוי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי
פעלו שקר ונגב יבו פשט נדור בחוץ: 2 ובול יאמרו
ללבם כל רעתם זכרתי עתה סבבם מעליהם ננד
פני הו: 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחיהם שריהם: 4
כלם מנאים כמו תונר בעריה מאפה ישבות מעיר מלוש
בצק עד חמץתו: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיין
משך ידו את לツים: 6 כי קרבו כתנור لكم בארכם כל
הלילה ישן אפהם בקר הוא עבר כאש להבה: 7 כלם
וחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין
קרא בהם אליו: 8 אפרים בעמיהם הוא יתבולל אפרים
היה ענה בלי הופכה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע נם
шибה ורקה בו והוא לא יידע: 10 ונעה נאון ישראל בפניו
ולא שבו אל יהודה אלהיהם ולא בקשׂו בכל זאת: 11 ויהי
אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו: 12
כאשר ילכו אפרוש עליהם רשות כעוף השמים אוירדים
איסרים כשמי לעדרם: 13 אויהם כי נדרדו ממנה שד
להם כי פשעו בי ואני אפרם והמה דברו עלי כובים:
14 ולא עקרו אליו כלכם כי ייללו על משכבותם על דן
ותירוש ותונרו יטورو בו: 15 ואני יסתר חיקתי ורעותם
ואלי יחשבו רע: 16 ישבו לא על היי כקשת רמיה יפלטו
בחרב שרים מזעם לשונם זו לעם בארץ מצרים:

8 אל חך שפר כנסר על בית יהוה יען עברו בריתו
ועל תורתו פשעו: 2 לי יעקו אליו ידענוך ישראל: 3
ונח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 הם המליכו ולא ממניהם
השירו ולא ידעתו כספם וזהם עשו להם עצבים למן

בקלון אמר: 8 חטא עמי יאכלו ואל עונם ישאו נשוא: 9
והיה כעם כהן ופרקתו עליו דרכיו ומעללו אשיב לו:
10 ואכלו ולא ישבעו ההנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו
לשמר: 11 זנות ויין ותירוש יקח לך: 12 עמי בעציו ישאל
ומכלו ניד לו כי רוח זוננים התעה ווינו מתחה אללהיהם
13 על ראשיהם יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת
אלון ולבנה אלה כי טוב צלה על כן תזינה בנותיכם
וכלהותיכם תנפנה: 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזינה
ועל כלותיכם כי תנפנה כי הם עם הזונה יפרדו ועם
הקדשות יזבחו ועם לא בין ליבט: 15 אם גנה אתה
ישראל אל יאשם יהודה ואל תבוא הגלגול ואל תعلו
בית און ואל השבעו חי יהוה: 16 כי כפירה סורה סדר
ישראל עתה ירעם יהוה ככש במרחב: 17 חבור עצבים
אפרים הנה לו: 18 סר סבאמ הזונה הנו אהבו הבו קלון
מנניה: 19 צדר רוח אותה בכנפיו ויבש מזבחותם:

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך
האזורנו כי לכם המשפט כי פה היהTEM למצופה ורשת
פרושה על תבור: 2 ושהת שטים העמיקו ואני מוסר
לכלם: 3 אני ידעתו אפרים וישראל לא נכח ממני כי
עתה הזונה אפרים נתמא ישראל: 4 לא יתנו מעליהם
לשוב אל אלהיהם כי רוח זוננים בקרבם ואת יהוה לא
ידעו: 5 ונעה נאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו
בעונם של נם יהודה עם: 6 בזאנם ובכקם ילכו
לבך את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: 7 ביהוה בנדנו כי
בנום זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם: 8 תקעו
שופר בנבעה חצירה ברמה הריעו בית און אחריך
בנימין: 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודיע נאמנה: 10 היו שרי יהודה כסינוי נובל
עליהם אשפוך כמים עברתי: 11 שעוק אפרים רצוץ
משפט כי הויאל הליך אחריך צו: 12 ואני כעש לאפרים
וכרכב לבית יהודה: 13 וירא אפרים את חילו יהודה
את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב
והוא לא יכול לרפא לכם ולא יגנה מכם מזoor: 14 כי
אני כshall לאפרים וככפир לבית יהודה אני אמי אטרף
ואלך אשא ואין מציל: 15 אלך אשובה אל מקומי עד
אשר יאשנו ובקשו פני בצר להם ישחרני:

מחמודי בטנים: 7 ימאסם אלה כי לא שמעו לו וייהו נדרדים בנים:

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפניו הרבהה למצוות כתוב לארצו הوطיבו מצבאות: 2 חלקם עתה יאשמו הוא יערף מזבחות ישרד מצבאות: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: 4 דבריו דבריהם אלות שא כרת ברית ופרח בראש משפט על תלמי שר: 5 לעגנות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו גילו על כבודו כי גלה ממנה: 6 גם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: 7 נדמה שמרון מלכה כקף על פני מים: 8 ונשמדו במות און חטא ישראל קין ודרדרי יעלת על מזבחות ואמרו להרים כסונן ולגבעות נפלו עליינו: 9 מימי הנבעה החטא של ישראל שם עמדו לא השגים בגבעה מלחמה על בני עולות: 10 באותיו ואסרים ואספו עליהם עמים באסרים לשתי עינותם: 11 ואפרים ענלה מלמדה אהבתוי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודת שרד לו יעקב: 12 וזרעו לכם לצדקה קצרו לפיה חסד נירו לכם ניר ועת לדרכו את יהוה עד יבוא וירה צדק لكم: 13 חרשתם רשות עולתה קצורתם אכלתם פרי בחש כי בטהרת בדרכך ברב גבוריך: 14 וקאם שאון בעמק וכל מציריך יושד כshed שלמן בבית ארבל ביום מלחמה אם על בניהם רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעה רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: 2 קראו להם כן הלו כבניהם לבעים יובחו ולפסלים קטרון: 3 ואני תרגתי לאפרים קחם על זרעהתו ולא ידעו כי רפאים: 4 בחבליהם אדים אמשכם בעבות אהבה ואהיה להם כנורומי על על לחיים ואת אלו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מאכלו כי מאנו לשוב: 6 וחלה חרבת עיריו וככלתה בdryio ואכללה ממעצתיהם: 7 ועמי תלאים למשובתי ועל עלי קראחו יחד לא ירומים: 8 איך אנתך אפרים אמנך ישראל איך אנתך כדarma אשימך צבאים נהפק עלי לבני יהוד כנמרנו נחומי: 9 לא עשה חרון אף לא אשוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש בקרבך קדוש ולא אבא

יכרת: 5 זונה ענקל שמרון חרחה אפי גם עד מתי לא יוכל נקון: 6 כי מישאל והוא חרש עשה ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה ענאל שמרון: 7 כי רוח זורעו וסופה יצצרו כמה אין לו צמח בלי יעשה כמה אולי יעשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה הוא בנויים כליל אין חפש בו: 9 כי מה עלו אשר פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בנויים עתה אקבצים ויחלו מעט ממשא מלך שני: 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורה כמו זו נחשבו: 13 זובי הבהיר זיכון בשר ואכלו יהוה לא רצם עתה זיכר עnom ופקד חטאות המה מצדים ישבו: 14 וישכח ישראל את עשו ובין היכלות יהודה הרבה עדים בצדות ושלחות אש בעריו ואכללה ארמנתיה:

9 אל השם ישראל אל ניל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גדרות דן: 2 גדן ויקב לא ירעם ותיריש ייכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשר טמא יאכלו: 4 לא ייסכו ליהוה אין ולא יעדבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמא כי ללחם לנפשם לא יבוא בית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד תקברים מהמד לכספם קמוש יירוש חווה באלהיהם: 6 כי הנה הלו מושד מצרים תקbezם מף ליום חן יהוה: 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: 8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח וקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהי: 9 העמיקו שהתו כימי הנבעה זיכר עnom יפקוד חטאיהם: 10 כעניים במדבר מצאי ישראל כבכורה בתהנה בראשיתה ראיינו אבותיהם המה באו בעל פעור ונירנו לבשת ויהיו שוקצים כאחים: 11 אפרים כעוף יתעופף בכודם מלדה ומבטן ומהרוון: 12 כי אם יידלו את בניהם ושכלתים מארם כי נס אווי להם בשורי מהם: 13 אפרים כאשר ראיינו לזר שטולה בונה ואפרים להוציא אל חורן בנוי: 14 תנ להם יהוה מה תtan תנ להם רחם משכיל וshedים צמקים: 15 כל רעתם ביגללי כי שם שנאים על רע מעלהיהם מביתו ארגשים לא אוסף אהבתם כל שרים סרדים: 16 הכה אפרים שרים יבש פרי בלי יעשין גם כי ילידון והמות

בניהם : 14 מיד שאל אפרים ממות אנאלם אהוי דבריך
15 מות אהוי קטבך שאל נחם יסתה מעניין : (Sheol h7585)
כוי הוא בין אחיהם יפראיא יבאו קדרים רוח יהוה ממדבר
עליה וובוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כל
חמדה : 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהוה בחרב יפלו
עליהם ירטשו והרתווי יבקעו :

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעניך :
2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא
עון וכח טוב ונשלהמה פרים שפטינו : 3 אשר לא יושענו
על סוס לא נרכב ולא נאמור עוד אל להינו למשעה ידינו
אשר ברך ירחים יתום : 4 ארפא מושבם אהכם נדבה
כי שב אפי ממננו : 5 אהיה קטל לישראל יפרח כושונה
ויך שרשיו לבנון : 6 ילכו ינקוטו וייחי צוית הודיע וריה
לו לבנון : 7 ישבו ישביב בצלו ייחיו רגען ויפרחו כנפן
וכרו כיין לבנון : 8 אפרדים מה לי עוד לעצבים אמי ענדי
ואשרנו אני כברוש רענן מנני פריך נמצא : 9 מי חכם
ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדיקים ילכו
בם ופשעים יכשלו בם :

בעיר : 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג
ויחרדו בנים מים : 11 יהרדו צפוף ממצרים וכיונה
מאץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה : 12 סבבי
בכח אפרדים ובמרמה בית ישראל ויהודיה עד רד עם
אל עם קדושים נאמן :

12 אפרדים רעה רוח ורדף קדמים כל היום כוב וشد
ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל :
2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכו
כמעליו ישיב לו : 3 בבטן יעקב את אהיו ובאנו שרה
את אלהים : 4 יוישר אל מלך ויכל בכח ויתחנן לו בית
אל מצאנו שם ידבר עמו : 5 יהוה אלהי הצבאות יהוה
זכרו : 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשבט שמר וקוה אל
אליהיך תמיד : 7 לנען בידו מאוני מרמה לעשך אהב : 8
ויאמר אפרדים אך שערתוי מצאתו און לי כל ינייע לא
ימצא לי עון אשר חטא : 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים עד אושיבך באחלים כימי מועד : 10 וודברתי על
הנבאים ואנכי חזון הרובתי וביר הנבאים אדרמה : 11 אם
NELUD און אך שוא היו בנגלי שורדים זבחו גם מובחחות
כללים על תלמי שדי : 12 ויברACH יעקב שדה ארם ויעבר
ישראל באשה ובאהה שמר : 13 ובנביא העלה יהוה
את ישראל מצרים ובנביא נשמר : 14 הצעיס אפרדים
תמרורדים ודמיו עליו ייטוש וחרפהזו ישיב לו אדרנו :

13 כדבר אפרדים רחת נשא הוא בישראל ויאשם
בבעל וימות : 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
מכספסם כתבוגם עצבים מעשה חרשם כליה להם הם
אמרים זבחי אדם עגילים ישקון : 3 לכן יהו לנען בקר
וctl משכים הלך כנץ יסער מנגן וכעשן מארבבה :
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא
תדע ומושיע אין בלתי : 5 אני ירעתייך במדבר הארץ
תלאות : 6 כמרעתים וישבעו שבעו וירם לבם על כן
שכחוני : 7 ואהי להם כמו שחיל לנמר על דרך אשור : 8
אפניהם כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא
חית השדה תבקעם : 9 שחתקך ישראל כי כי בעירך :
10 אהוי מלך אפוא ויושיעך בכל עיריך ושפטיך אשר
אמרת תהני לי מלך ושרים : 11 אתן לך מלך באפי ואכח
בעברתי : 12 צדרור עון אפרדים צפניה חטאות : 13 חבל
 يولדה יבוא לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעד במשבר

קש עם עצום ערך מלחמה: 6 מפניו ייחלו עמים כל פנים Kbצו פארור: 7 כנבודים ירדzon כאשר ישם כל עלו חומה ואיש ברכיו ילכו ולא יעבטן ארחות: 8 ואיש אחיו לא ידחקון נבר במסתו ילכו ובعد השלה פלו לא יבצעו: 9 בעיר שקו בחומה ירצון בכתים יעלן بعد החלונים יבוא כנגב: 10 לפניו רגזה ארץ רעשו שם שמש וירוח קדרו וכוכבים אספו נחם: 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מתחנו כי עצום עשה דברו כי נдол יומ יהוה ונורא מאדומיילני: 12 וגם עתה נאם הווה שב עדי בכל לבכם ובצום ובבכי ובמספד: 13 וקרעו לבבכם ואל בנדריכם ושבו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארץ אפים ורב חסן וחם על הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והשair אחריו ברכה מנהה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקעו שופר בציון קדרו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדרו קהיל קבצז וננים אספו עלולים ינקו שדים יצא חתן מחררו וכלה מהפתה: 17 בין האלים ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ועל תתן נחלך להרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: 18 ויקנא הווה לארצו וייחמל על עמו: 19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדן והтирוש והיצחד ושבעתם אותו ולא את אהכם עוד חרפה בניו: 20 ואת הצפוני ארליך מעלייכם והדרתינו אל ארץ ציה ושםמה את פניו אל היום הקדרני וספו אל הים الآخرון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדייל לעשות: 21 אל תיראי אדרמה נيلي ושמחו כי הגדייל יהוה לעשות: 22 אל תירא בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עז נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: 23 ובכני ציון גילו ושמו ביהוה אלהיכם כי נתן لكم את המורה לצדקה וירד لكم נשם מורה ומלקוש בראשון: 24 ומלאו הנגרות בר והשיקו היקבים תירוש ויצחר: 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והנום חיל הגדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והלחתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחריו כן אשפוך את רוחך על כלبشر ונבא בנים ובנותיכם וקניכם חלומות חלמון בחוריכם חווית יראו: 29 וגם על העבדים

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל: 2 שמעו ואת הוקנים והאוינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימים ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הנום אכל הארבה יותר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקיינו שכורים ובכו והילל כל שני יין על עיסים כי נכרת מפיקם: 6 כי נוי עליה על ארציו עצום ואין מספר שני שמי אריה ומתרעות לביאו לו: 7 שם נפי לשמה ונתני לקצפה חשפה והשליך הלבינו שריגיה: 8 אליו כבזולה חנרת שק על בעל נעריה: 9 החרת מנהה ונסך מבית יהוה אבל הכהנים משרתי יהוה: 10 שדר שדה אבל אדרמה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצחר: 11 הבישו אקרים היללו כרמים על חטה ועל שעירה כי אבד קציר שדה: 12 הרגע הובישה והתאננה אמללה רמנון נס תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש שwon מון בני אדם: 13 חגורו וספדו הכהנים היללו משרתי מזבח באו לנו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך: 14 קדרו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם ועכן אל יהוה: 15 אלה ננד ליום כי קרוב يوم יהוה וכshed משדי יבו: 16 הלוא ננד עניינו אכל נכרת מניה אלהינו שמחה וניל: 17 עבשו פרדות תחת מנופתיהם נשמו אוצרות נהרסו ממנורת כי הביש דין: 18 מהナンחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם נס עדרי הצען נשמו: 19 אלך יהוה אקרה כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: 20 גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלת נאות המדבר:

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדרי בקר כי אין ענן וערפל כשר פרש על ההרים עם רב ועזום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו תלחת להבה כגן עדן הארץ לפניו אכלת אש ואחריו תלחת להבה כגן עדן הארץ 4 כמראה סוסים מראהו וכפרושים בן ירוצון: 5 כקהל מרכבות על ראש הרים יركדון��ול להב אש אכלת

ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: 21 ונקיותי דם לא נקוטי יהוה שכן בציון: מופתים בשמות ובארץ דם ואש ותימרות עשן: 31 המשמש היפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הנדרול והנורא: 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשידדים אשר יהוה קרא:

3 כי הנה בימים ההם ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: 2 וקצתית את כל הגוים והורדים אל עמק יהושפט ונשפטתי עם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בנויים ואת ארציכם חלקו: 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילד מכרו בין וישתו: 4 ונם מה אתם לי צר וצדון וככל גלויות פלשת הנמול אתם משלמים עלי ואם נמלים אתם עלי קל מהרה אשיב נמלם בראשכם: 5 אשר כספי וזהבי ללחטם ומהמדוי החבים הבאים להיכליים: 6 ובני יהודה ובני ירושלים מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 והני מעירים מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמלם בראשכם: 8 ומכרתאי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרתם לשכאים אל גוי רחוק כי יהוה יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 כתו אתיכם להרבותה וומרתתיכם לرمחים החלש יאמור נבור אני: 11 עשובו ובאו כל הגוים מסביב ונתקցו שנאה הנחת יהוה נבוריך: 12 יעורו ויעלו הנוגים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: 14 המונים המונים בעמק החרויז כי קרוב יום יהוה בעמק החרויז: 15 שם ושורה קדרו וכוכבים אספו ננהם: 16 יהוה מצין ישאג ומירשלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ יהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: 17 ווידעתם כי או יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיותה ירושלים קדר וורדים לא יעברו בה עוד: 18 והיה ביום ההוא יטפו התהרים עסיס והגבועות תלינה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השיטים: 19 מצרים לשמה תהוה ואדרום למדבר שמה תהיה מוחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארץ: 20

ארבעה לא אשיבו על מכרם בכסף צדיק ואכינו בעבור נעלים : 8 והשאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענויים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדרשי : 9 ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין העושים ישות בית אל יהודם : 10 ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנבה אריות גבשו וחסן הוא כאלונים ואשميد פריו ממועל ושרשו מתחת : 11 ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי : 12 ואקים מבנים לנכאים מבהורייכם לנירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה : 13 ותשקו את הנורים יין ועל הגבאים צויתם לאמר לא חנו : 14 הנה אנכי מעיך תחתיכם כאשר עתיק הענלה המלאה לה עمير : 15 ואבד מנוס מקל וחוזק לא יאמץ כחו ונבור לא ימלט نفسه : 16 ותפש קשת לא יעד וקל ברגלו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט نفسه : 17 ואמיין לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה :

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר : 2 רק אתם ידעתו מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם : 3 הילכו שנים יהדו בלתי אם נועדו : 4 הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היזן כפיר קולו ממעתו בלתי אם לכד : 5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היילה פח מן האדמה ולכוד לאילמוד : 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה : 7 כי לא יעשה אנני יהוה דבר כי אם נלה סודו אל עבריו תנביאם : 8 אריה שא מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא : 9 המשיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הר שמרון וראו מהומות ריבות בחותה ועשוקים בקרבה : 10 ולא ידעו עשות נכח נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם : 11 וכן אמר אהרן צר וסיבב הארץ והורד מנק עזק ונבו או ארמנותיך : 12 כה אמר וזה כאשר יציל הרעה מפני הארי שתי כרעם או בدل און בן נצלו בני ישראל הדשימים בשמרון בفاتת מטה ובძמישק ערש : 13 שמעו והיעדו בבירות יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות : 14 כי ביום פקדתי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח

1 דברי עמום אשר היה בנקדים מתקוע אשר חוזה על ישראל בימי עזה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנთים לפני הרעש : 2 ויאמר יהוה מצין ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרים ויבש ראש הכרמל : 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי دمشق ועל ארבעה לא אשיבו על דושם בחזרות הברזל את הנלעד : 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכללה ארמנות בן הדר : 5 ושברתי בריח دمشق והכרתי יושב מבקעת יהוה : 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבו על הנלודם גלות שלמה להסניר לאורים : 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכללה ארמנותיה : 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבת מאשקלון והшибוט ידי על עקרון ואבדו שרית פלשׂתים אמר אדני יהוה : 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבו על הסנדים גלות שלמה לאדם ולא זכרו ברית אחיהם : 10 ושלחתי אש בחומת צר ואכללה ארמנותיהם : 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבו על דרפו בהרב אהזו ושות רחמייו ויטרכ לעד אפו ועברתו שמרה נצח : 12 ושלחתי אש בתימן ואכללה ארמנות בצרה : 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמן ועל ארבעה לא אשיבו על בקעם הרות הנלעד למען הרחוב את נבולם : 14 והצתי אש בחומת רבה ואכללה ארמנותיה בתרועה ביום מלחה בסער ביום סופה : 15 וહלק מלכם בגולה הוא ושריו יהדו אמר יהוה :

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבו על שרפוי עצמות מלך אדום לשיד : 2 ושלחתי אש במואב ואכללה ארמנות הקרים ומטה בשאון מואב בתרועה בקול שופר : 3 והכרתי שופט מקרבה וככל שרים אהרגו עמו אמר יהוה : 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבו על מאסם את תורה יהודה והקו לא שמרו ויתעום כוביהם אשר הלכו אבותיהם אחריהם : 5 ושלחתי אש ביהודה ואכללה ארמנות ירושלים : 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל

ונפל לארץ: 15 והכיתוי בית החרפּ על בית הקיז' ואבדו בתי השן וסבו בתום ריבים נאם יהוה:

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשׂן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצאות אכינויים האמורת לארכניהם הביאה ונשתה: 2 נשבע אדרני יהוה בקרשו כי הנה ימים באים עליהם ונשא אתכם בצדנות ואחריתכם בסירות דונה: 3 ופְּרָצִים הצאנָה אשנה גנדה והשלכתנה החרמונה נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הגלגּל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לששׁת ימים מעשרתיים: 5 וקטר מהמן תודה וקראו נדבות המשמעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדרני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקון שנים בכל ערכיכם וחסר לך בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 7 וגם אני מנעתי מכם את הנשׂם בעוד שלשה הדרשים לקצידר והמתדרשי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמרתי חילקה אחת תטمر וחלקה אשר לא תטמיך עליה תיבש: 8 וכןו שתים שלש ערים אל תוך המטה שדריך ידו על הקרקע ונשבו הנטה: 9 היכיתו אתכם בשדפון ובירקון הרבות ננותיכם וכרמיכם ותאנים וזוחיכם יאלל הגום ולא שבתם עדי נאם יהוה: 10 שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרני בחרב בחוריכם עם שני סוסיכם ואעלַה באש מהחניכם ובאpecיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 11 הפכתה בכם כמה הפכת אליהם את סדם ואת ערחה ותהייו כאוד מצל משרפּה ולא שבתם עדי נאם יהוה: 12 וכי כן העשה לך ישראל עקב כי זאת עשה לך הכוון לקראת אלהיך לישראל: 13 כי הנה יוצר הרים ובברא רוח ומנויד לאדם מה שחו עשה شهر עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלה צבאות שמו:

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקי ראות הנוים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמות רבבה ורדגו נת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב נבולם מגבלכם: 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמץ: 4 השכבים על מותות שנ סכות מליככם ואת כיוון צלמייכם כוכב אלהיכם אשר שעשיתם לכם: 27 והגלויה אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלה צבאות שמו:

5 שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא עליכם קינה בית ישראל: 2 נפלה לא תוסף קום בחולות ישראל נטשה על ארמלה אין מקימה: 3 כי מה אמר אדרני יהוה העיר היצתת אלף השair מאה והיווצאת מאה תשair עשרה לבית ישראל: 4 כי מה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחו: 5 ואל תדרשו בית אל והגלו נלה גילה ובית אל יהוה לא תעברו כי הגלגּל נלה גילה ובית אל יהוה לאון: 6 דרשו את יהוה וחיו פְּן יצלחakash בית יוסף ואכללה ואין מכבה לבית אל: 7 ההפכים לענה משפט וצדקה לארץ

בחבל תחلك ואתה על אדרמה טמאת המות וישראל גלה
גלה מעל אדרמותו:

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 3 ויהילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפך בכל מקום השליך חס: 4 שמעו זאת השפכים אביוון ולשבית עני הארץ: 5 לאמר מתי יعبر החדר ונשברה שבר והשבר ונפתחה בר להקthin איפה ולהגדיל שקל ולעוט מאוני מרמה: 6 לknות בכסף דלים ואביוון עברו נעלים ומפל בר נשביר: 7 נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא תרגנו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כדral כליה וגנרטה ונשקה כיאור מצרים: 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי המשמש בצדדים והחכתי לארץ ביום אור: 10 והפכתי חניכם לאבל וכל שוריכם לקינה והעליתו על כל מתנים شك ועל כל ראש קרחה ושמתייה כאבל יהיד ואחריתה כיום מר: 11 והנה ימים בהם נאם אדני יהוה והשליח רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: 12 וננו מים עד ים ומצפון ועד מורה ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: 13 ביום הוא תעלפנה הבתולות היופות והבחורות בצתמא: 14 הנשבים באשמת שמרון ואמרו כי אלהיך דן וזה דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראייתך אדני נצב על המזבח ויאמר לך הפתור יירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב אהרגן לא ימוס להם נס ולא ימלט להם פלייט: 2 אם יתתרבו בשאל משם די תקחם ואם יעלו השמיים משם אוירדים: 3 (Sheol h7585) ויאמיחאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מננד עיני בקרקע הים משם אצווה את הנחש ונשכם: 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצווה את החרב והרגנתם וشمתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנגע בארץ ותמונה ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כליה ושקעה כיאר מצרים: 6 הבונה בשמיים מעלהתו ואגרתו על ארץ יסדה הקרה למי חיים וישפכם על פני הארץ יהוה שם: 7 הלוא מבני כשים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא

אלדי צבאות מתחaab אני את נאון יעקב ואדמנתו שנאתי והסנרט עיר ומלה: 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בכית אהד ומלה: 10 ונשאו דורו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ויאמר לאשר בירכתו הבית העוד עמוק ויאמר אף ויאמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: 10 כי הנה יהוה מצה והכה הבית הנדור רסיסים והבית הקטן בקיעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יזרוש בקרים כי הפקתם לראש משפט ופרי צדקה לענה: 13 השמחים לדבך האמורים הללו בחוקנו לקחנו לנו קרנים: 14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גנו ולחציו אתכם מלבואה חמאת עד נתל הערכה:

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתקלה עלה הלקש והנה לקש אחר גנו המלך: 2 והיה אם כליה לאכול את עשב הארץ ויאמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כיطن הו: 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לדב באש אדני יהוה ואתכלת תאום רבה ואכלת את החלק: 5 ויאמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כיطن הו: 6 נחם יהוה על זאת נם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 7 כה הראני והנה אדני נצב על חומות אנך ובידך אנך: 8 ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה עמוס ויאמר אנך ויאמר אדני התני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 9 ונשמו במות יצחק ומקדשי ישראל וקמתי על בית ירכעם בחרב: 10 ושלח אמץיה כהן בית אל אל ירכעם מלך ישראל לאמר קשור עלייך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ לחכיל אתה כל דבריו: 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירכעם וישראל גלה גלה מעל אדרמותו: 12 ויאמר אמץיה אל עמוס זהה לך בראש לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנכא: 13 ובית אל לא תוסיף עוד לתנבה כי מקדש מלך הוא ובית מלוכה הוא: 14 ויען עמוס ויאמר אל אמץיה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקים: 15 ויקחני יהוה מהחרוי הצאן ויאמר אליו יהוה לך לתנבה אל עמי ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבה על ישראל ולא תמי עלייך על בית ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה אשתק בעיר תונה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך

את ישראל העליות מארץ מצרים ופלשתים מכפתור
וארם מקריך : 8 הנה עני אדני יהוה במלכה החטא
והשמדתי אתה מעל פניו האדרמה אפס כי לא השמיד
אשמוד את בית יעקב נאם יהוה : 9 כי הנה אנכי מצוה
והנעוט בכל הנויים את בית ישראל כאשר נוע בכברה
ולא יפול צדור ארץ : 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי
האמרים לא תניש ותקדים בעדיינו הרעה : 11 ביום ההוא
אקים את סכת דוד הפלת ונדרתי את פרציהן והרISTRY
אקים ובניתה כימי עולם : 12 למען יירשו את שארית
אדום וכל הנויים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה
זאת : 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר
ודרך ענבים ממשך הזורע והטיפוח ההרים עסיס וכל
הגבעות חמןוננה : 14 ושבתי את שבוח עמי ישראל ובנו
ערדים נשמות וישבו ונטו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את פריהם : 15 ונטהעים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה
שמענו מאה יהוה וציר בגווע שלח קומו ונוקמה עליה
למלחמה : 2 חנה קטן נתתיק בנויים בזוי אתה מאד : 3
וזוון לבך השיאיך שכני בחנווי סלא מדורם שבתו אמר
בלבו מי יורדני ארין : 4 אם תנביה כנשר ואם בגין כוכבים
שים קנד משם אורידך נאם יהוה : 5 אם גנבים באו
לק אם שודדי ליליה איך נדמיתה הלויא יונבו דים אם
בצרים באו לך הלויא ישארו עללות : 6 אריך נחפשו
עשנו נבעו מצפינו : 7 עד הנගול שלוחך כל אנשי בריתך
השיאיך יכול לך אנשי שלמך לחמיך ישימו מזור תחתיך
אין הבונה בו : 8 הלויא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדרום ותבונה מהר עשו : 9 וחנות גבריך תימן
למען יכרת איש מהר עשו מקטל : 10 מלחמס אחיך יעקב
תכסך בושה ונכרצה לעולם : 11 ביום עמדך מננד ביום
שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו
נורל נאם אתה כאחד מהם : 12 ואל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדר פיך
בימים צרה : 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא
נס אתה ברעטעו ביום אידו ואל חשלחנה בחילו ביום
אידו : 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל
תשגר שרידייו ביום צרה : 15 כי קרוב יום יהוה על כל
הנינים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישוב בראשך : 16 כי
כאשר שתיתם על הר קדשי ישטו כל הנויים תמיד ושטו
ולעו והיו כלוא היו : 17 ובחר ציון תהיה פליטה והיה
קדש וירושו בית יעקב את מורשייהם : 18 והיה בית יעקב
אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר : 19 וירושו הנגב
את הר עשו והשפלה את פלשתים וירושו את שדה אפרים
 ואת שדה שמרון ובנימן את הגנעלד : 20 ונגלת החל הזה
לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת ונגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב : 21 וועלו מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיותה ליהוה המלוכה :

היכל קדרש : 5 אפנוי מום עד נפש תחום יסכני סוף
חבות לראשו : 6 לנצח הרים ירדו הארץ ברכה
בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהי : 7 בהעתף
על נפשו את יהוה וכרתי ותבוא אלך תפלתי אל היכל
קדשך : 8 משרים הכל שאחסם יעוזו : 9 ואני בקול
תודה אובחה לך אשר נדרת אשלה ישועתה ליהוה:
10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היישה :

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא אלה את הקרייה אשר
אנכי דבר אלקך : 3 ויקם יונה וילך אל נינהה כדבר יהוה
ונינה היהת עיר נדולה לאלהים מהלך שלשת ימים : 4
ויהי יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
ויחל יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינהה נהפטה : 5 ויאמינו אנשי נינהה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מגדלים ועד קטנים : 6 ויגע
הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על האפר : 7 ויועק ויאמר בנינהה מטעם
המלך גונדייו לאמר האדם והבהמה הבקר והזאן אל
יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישטו : 8 וותכו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש
מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם : 9 מי יודע
שב ונחם האלהים ושב מחרון אף ולא נאבד : 10 וירא
האלים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ונחם
האלים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

4 וירע אל יונה רעה נדולה וחידר לו : 2 ויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלווה זה דבריך עד היותך על
אדמתי על כן קדמתי לברך תרשisha כי יידעתי כי אתה
אל חנון ורוחם ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה : 3
ונטה יהוה קח נא את נפשי מנמי כי טוב מותנו מהי : 4
ויאמר יהוה ההייבך חרחה לך : 5 ויצא יהוה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד
אשר יראה מה יהיה בעיר : 6 וימן יהוה אלהים קיקין
ויעל מעל לjonah להיות צל על ראשו להציג לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקין שמחה נדולה : 7 וימן האלהים
חולעת בעלות השחר למחרת ותק את הקיקין וייבש:
8 ויהי כורח המשמש וממן אלהים רוח קדים חרישות
ותק המשמש על ראש יונה ויתעלף ושאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מהי : 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב

1 10 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתו לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא עליה כי עלה רעתם
לפני : 3 ויקם יונה לברך תרשisha לפני יהוה וירד
יפו וימצא אוניה באהה תרשיש ויתן שכחה וירד בה לבוא
עםם תרשisha לפני יהוה : 4 ויהוה הטיל רוח נדולה
אליהם ויהי סער נדול בים והאניה חשבה להשבר : 5
ויראו המלחים וויעקו איש אל אלהי ויטלו את הכלים
אשר באניה אליהם להקל מעליהם יונה ויהה ירד אל ירכתי
הספינה וישכב וירדם : 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר
לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אויל יתעתש
האלים לנו ולא נאבד : 7 ויאמרו איש אל רעהו לכט
ונפילה נוררות ונדע באשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו
נוררות ויפל הנורל על יונה : 8 ויאמרו אליו הניתה נא
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלacaktır ומאיין
תבאו מה ארץ ואוי מזה עם אתה : 9 ויאמר אליהם עברו
אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ורא אשר עשה את הים
אתה היישה : 10 ויראו האנשים ירא נדולה ויאמרו
אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי לפני יהוה הוא
ברח כי הניד להם : 11 ויאמרו אליו מה נשעה לך וישתק
הימים מעלינו כי הום הולך וסער : 12 ויאמר אליהם שאוני
והתלני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשתי הסער הנדול הזה עלייכם : 13 ויחתרו האנשים
להшиб אל היישה ולא יכולו כי הום הולך וסער עליהם:
14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש
האיש הזה ואל תחן עליינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר
חפצצת עשית : 15 וירושאו את יונה ויטלחו אל הים ויעמדו
הימים מזעפם : 16 ויראו האנשים ירא נדולה את יהוה
ויבחו זבח ליהוה וירדרו נדרדים : 17 וימן יהוה דג שלשה ומים ושלשה
לבלו את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ומים ושלשה
לילות :

2 18 ויתפלל יונה אל יהוה אלהי ממעי הדגה : 2 ויאמר
קראו מצדה לי אל יהוה ויענני מבטן שאל שונתי
שםעת קוולי : 3 ותשליךני מצולחה בלבכ
ימים ונחר יסכני כל משבריך ונליך עלי עברו : 4
ואני אמרתי נגרשתי מננד עיניך אך אוסף להבית אל

חרה לך על הקיקוון ויאמר היטב חרה לך עד מות:¹⁰
ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקוון אשר לא עמלת בו
ולא גדרתו שבן ליליה היה ובן ליליה אבד: וזה אני לא
אהוס על נינווה העיר הנגדולה אשר יש בה הרבה מושטים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימיןו לשמאלו ובהמה
רבה:

ממול שלמה אדר תשפטן מערבים בטה שובי מלחהה:
נשי עמי הגרשון מבית תענוה מעלה עלייה תקחו הדרי
לעולם: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבר טמא
ח Abel וחביל נמרץ: 11 לו איש הלק רוח ושקר כוב אטף
לך ליאן ולשרר והיה מטיף העם זהה: 12 אסף אסף
יעקב כלך קבץ אקbez שאירית ישראל יחד אשינמו עצאן
בצראה כדער בתוך הדבריו תהוננה אדם: 13 עללה
הפרץ לפניהם פרציו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם
לפניהם והיה בראשם:

3 ואמר שמעו נא ראש יעקב וקצינו בית ישראל הלו
לכם לדעת את המשפט: 2 שני טוב ואהבי רעה גולי
עורם מעלייהם ושארם מעלה עצמותם: 3 ואשר אכלו
שר עמי ועורם מעלייהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר וככבר בתוך קלחת: 4 אז יעקו
אל יהוה ולא יענה אותם וסתור פניו מדם בעת ההיא
כאשר הרעו מעלייהם: 5 כה אמר יהוה על הגבאים
המתהים את עמי הנשכימים בשנייהם וקראו שלום ואשר
לא יתן על פיהם וקדשו לעליי מלחהה: 6 لكن לילה לכם
מחזון וחשכה لكم מקסם ובאה המשמש על הגבאים
וקדר עליהם הימים: 7 ובבשו החזום וחפרדו הקסמים ועטו
על שפם כלם כי אין מענה אליהם: 8 ואולם אני מלאת
כח רוח יהוה ומשפט וגבורה להגידי לעקב פשעו
ולישראל חטאיהם: 9 שמעו נא ואת ראש בית יעקב וקצינו
בית ישראל המתעבטים משפט ואת כל הושרה יעקו: 10
בנה ציון בדמים וירושלים בעולה: 11 דראשה בשחד
שפט וכהניתה במחירות ירושה ונבאייה בכסק יקסמו ועל
יהוה ישענו לאמר הלו יהוה בקרבו לא תבא עליינו
רעיה: 12 لكن בנלכם ציון שדה תחרש וירושלים עיין
תהייה והר הבית לבלות יער:

4 והיה באחרית הימים יהיה הור בית יהוה נכון בראש
ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרטו לעליי עמים: 2 וחלכו
נוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הדר יהוה ואל בית
אליה יעקב ויורנו מדרכו ונלכה בארכתו כי מצינו
צא תורה ודבר יהוה מירושלים: 3 ושבט בין עמים
רבים והוכיח לנויים עצמים עד רוחק וכתחוו חרבתייהם
לאתים וחניתיהם למומרות לא ישאנו גוי אל גני חרב
ולא ילמדון עוד מלחהה: 4 וישבו איש תחת גנוו ותחת

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטוי בימי יותם
אחו יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם:
2 שמעו עמים כלם הקשיבו ארץ ומלאה והוא אדני
יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדריו: 3 כי הנה יהוה יצא
מקומו וירד ודרך על במותי ארץ: 4 ונמסו התהרים
תחותיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמו מגרים
במורד: 5 בפשע יעקב כל זאת ובחטאota בית ישראל מי
פשע יעקב הלו שמרוןומי במוות יהודה הלו ירושלם:
6 ושםתו שמרון לעז השדה למטעי כרם והגנוטי לני
אנניה ויסדייה אנלה: 7 וכל פסיליה יכתו וככל אתנניה
ישרפו באש וכל עצבה אשים שממה כי מאגן זונה
קבצתה ועדantan זונה ישבו: 8 על זאת אספהה ואילילה
אליכה שילל וערום עשה מסped כתנים ואבל לבנות
יענה: 9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה גנע עד
שער עמי עד ירושלם: 10 בנת אל תנידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפלשתי: 11 עברו لكم יוושבת
שפיר עדריה בשת לא יצאה יוושבת צאן מסped בית
הazel ייח מכם עמדתו: 12 כי חלה לטוב יוושבת מרות
כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: 13 רודם המרכבה
לרכש יוושבת לכיש ראשית חטא היא לבת ציון כי בך
נמצאו פשעי ישראל: 14 لكن תני שלוחים על מורשת נת
בתי אכזב לאכזב למליyi ישראל: 15 עד הירש אבי לך
יוושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל: 16 קרחו
ונוי על בני הענויג הרחבי קרחתן כנסר כי גלו מך:

2 היו חשי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר
יעשו כי יש לאל ידים: 2 וחמדיו שדות ונלו ובתים ונשוא
ועשקו גבר ובתו ואיש ונחלתו: 3 لكن כי אמר יהוה
הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם
צוארחיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום
ההוא ישא עליכם משל ונזהה נהיה אמר שדור נשדרנו
חלה עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שרינו יהלום: 5 וכן
לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה: 6 אל
חטפו יטפון לא יטפו לאלה לא יסן כלמות: 7 האמור
בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלייו הלו דרכי
ישיבו עם היישר הוולד: 8 ואתמול עמי לאויב יקומים

ונחתתי אשיריך מקרבך והשמדתי עיריך : ۱۵ ועשיתו
באף ובחמה נקם את הגויים אשר לא שמעו :

6 שמעו נא את אשר ייְהוָה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הנבעות קולך : ۲ שמעו הרים את ריב ייְהוָה
והאגנים מסדי ארץ כי ריב ליהוָה עם עמו ועם יִשְׂרָאֵל
ויזוכח : ۳ עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיק ענה ב': ۴ כי
העלתיק מארץ מצרדים ומבות עברים פרדייך ואשלחה
לפניך את משה אהרן ומרמים : ۵ עמי זכר נא מה יען בלק
מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השיטים עד
הגמלל למען דעת צדוקת ייְהוָה : ۶ במאה אקדם ייְהוָה אוף
אליהו מרים האקדמנון בעלות בעגילים בני שנה : ۷
היריצה ייְהוָה באלפי אילים ברכבות נחל' שמן האtan
בכורי פשע פרי בטני חטאנת נפשי : ۸ הנגיד לך אדם מה
טוב ומה ייְהוָה דורש מנך כי אם עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם אלהיך : ۹ קול ייְהוָה לעיר יקרא
ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומוי יעדת : ۱۰ עוד האש
בית רשות אצרות רשות ואיפת רזון זעומה : ۱۱ האזוכה
במאוני רשות ובכיס אبني מרמה : ۱۲ אשר עשרה מלאו
חמס וישבה דברו שקר ושלושים רימה בפייהם : ۱۳ וכן
אני החליטי הכוחך השם על חטאתק : ۱۴ אתה תأكل
ולא תשבע ושחק בקרברך ותסנו ולא תפלייט ואשר תפLEFT
לחרב אתן : ۱۵ אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית
ולא תסוך שמן ותוישול ולא חשתה יין : ۱۶ ותשמר חקות
עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו במעצתותם למען תחי
אתך לשמה וישבה לשקרה וחרתת עמי תשאו :

7 אללי לי כי הייתה כאספי קיז' בעללה בצד' אין
אשר לא יכול בכורה אותה נפשי : ۲ אבד חסיד מן
הארץ וישראל באדם אין כלם לדמיים יארבו איש את
אהיה יצדו חרם : ۳ על הרע כפים להיטוב השר של
והשפט בשלום והנדול דבר הות נפשו הוא וייעבותה : ۴
שובם בחדק ישדר מוסכמה יום מצפיך פקרתך באה עטה
היה מובוכתם : ۵ אל האמינו ברע אל תבטחו באלוּפ
משכבות חיקך שמר פתהי פיך : ۶ כי בן מנבל אב בת
קמה באמה כליה בחמתה איבוי איש אנשי ביתו : ۷ וואני
ביהוָה אצפה אוחילה לאלהי ישע' ישמעו אלהי : ۸ אל
הشمחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי : ۹ עזף ייְהוָה אשא כי חטאתי לו עד אשר ידריב

תאנטו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר : ۱۰ כי כל
העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
אללהנו ליעולם ועד : ۱۱ ביום ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנרדחה אקbatchה ואשר הרעתינו : ۱۲ ושמתי את
הצלעה לשארית והנהלה לנו עצום ומך יהוה עליהם
בהר ציון מעתה ועד עולם : ۱۳ ואתה מנדל עדר עפל
בת ציון עדריך התהה ובאה הממלכה הראשנה מלכת
לבת ירושלים : ۱۴ עתה למנה תרייע רע המלך אין לך
אם יוועץ אבד כי החזירך חיל קוילדה : ۱۵ חולין ונדי
בת ציון קוילדה כי עתה תצא מקריה ושבנה בשדה
ובאה עד בכל שם הנצלי שם ניאלך יהוה מכפ' איביך :
וועתה נאספו עלייך גוים רביבים האמרדים תנוף ותחו
בצין עינינו : ۱۶ והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו
עצחו כי קבצם כעמיר גRNAה : ۱۷ קומי וודושי בת ציון כי
קרנק אשים ברזול ופרסתיך אשים נחשוה ותדקות עמים
רביבים והחרמתה ליהוה בצעם וחילם לאדרון כל הארץ :

5 עתה תנדרדי בת נדור מצור שם עליינו בשבט יכו
על הלהי את שפט ישראל : ۱۸ ואתה בית לחם אפרתיה
צעיר להווות באלפי יהודה ממך לי יצא להוות מושל
בישראל ומוצאייו מקדם מימי עולם : ۱۹ לכאן יתנס עד
עת يولדה יולדת ויתר אחים ישבו על בני ישראל : ۲۰
ועמד ורעה בעז יהוה בנאון שם יהוה אלהיו וישבו כי
עתה ינדל עד אפסי ארץ : ۲۱ והיה זה שלום אשר כיו
יבוא בארצנו וכי ידריך בארכנטינו והקמנו עליו שבעה
רעם ושמנה נסכי אדים : ۲۲ ורעו את ארץ אשר בחרב
ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשר כי יבוא בארצנו
וכי ידריך בנובלנו : ۲۳ והיה שאירית יעקב בקרב עמים
רביבים כטול מאית יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא יהיל לבני אדים : ۲۴ והיה שאירית יעקב בנויים
בקרב עמים רביבים כאריה בבחמות יער ככפירות בעדריו
צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואני מציל : ۲۵ ותרם ידריך
על צריך וכל איביך יכרתו : ۲۶ והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכתרתי סוסיך מקרברך והאבדתי מרכבתיך : ۲۷
והכרתו עדי ארץ וחרסטוי כל מבצריך : ۲۸ וזה כרדו
כשפים מידך ומעוננים לא יהו לך : ۲۹ והכתרתי פסיליך
ומצובותיך מקרברך ולא תשתחווה עוד למעשה ידיך : ۳۰

ריבוי ועשה משפטיו יוציאני לאור אראה בצדקהו :¹⁰
ותרא איבתו ותכסה בושה האמרה אליו או יהוה אלהיך
ענין תראינה בה עתה תהיה למרמס כתיטת חוץות :¹¹ יום
לבנות גדריך יום ההוא ירחך חק :¹² יום היא ועדיך
יבוא לנו אשור וערן מצור ולמנין מצור ועד נהר יום
ימים ותר החר :¹³ והיתה הארץ לשמה על ישביה
מפני מעלייהם :¹⁴ רעה עמוק בשבטך צאן נחלתך שני
לבדך יער בתוך כרמל ירעו בשן ונולד כימי עולם :¹⁵
כימי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלוות :¹⁶ ייראו גנים
ויבשו מכל נבורתם ישימו יד על פה אזוניהם תחרשנה :¹⁷
ילחכו עפר כנחש כוחלי ארץ ירנו ממסגרתיהם אל
יהוה אלהינו יפחורו ויראו ממד :¹⁸ מי אל כמוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אף כי
חפץ חסר הוא :¹⁹ ישב ורחמננו יכש עונתינו ותשליך
במצלות ים כל חטאותם :²⁰ תתן אמת ליעקב חסר
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

טרף בדי גרותיו ומהנק ללבatoi וימלא טרפ חרי
ומענותו טרפה: 13 הנסי אליך תאכל חרב והכתרת הארץ טרפ
בעשן רכבה וככפריך תאכל חרב והכתרת הארץ טרפ
ולא ישמע עוד קול מלאככה:

3 היו עיר דמים כליה כח שפרק מלאה לא ימוש טרפ: 2
קול שוט וקול רעש אופן וסוס דחר ומרכבה מוקדחת: 3
פרש מעלה ולહב חרב וברק הנית ורב חלל וככד פגר
אין קצה לנינה יכשלו בנויות: 4 מרוב נזני זונה טובת חן
בעלח כשבים המכתר נוים בזוניה ומשפחות בכספיה:
5 הנסי אליך נאם יהוה צבאות ונגליות שליך על פניך
וחראיתי נוים מערכ וממלכות קלונך: 6 והשלכתו عليك
שקצים ונבלתיך ושמתקך קראי: 7 יהוה כל רציך ידו
ממק ואמר שדרה נינה מי יnod לה מאין אבקש מנהימים
לך: 8 התיטיבי מנא אמון הישה ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומרה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין
קצת פוט ולובים היו בעורתק: 10 הנם היא לגללה הלכה
שבוי נס עליליה ירטשו בראש כל החוץ ועל נכבריה
ידו גורל וככל גודליה רתקו בזוקים: 11 נאם את תשכרי
תהי נעלמה נס את תבקשי מעוז מאובי: 12 כל מבדרך
האנים עם בכורים אם ינעו ויפול על פי אוכל: 13 הנסה
עמך נשים בקרבך לאיביך פתחו נפתחו שעריך ארץך
אכליה אש בריחיך: 14 מי מצור שאבי לך חזק מבדרך
באי בטיש ורמסי בחומר החזוקי מלבן: 15 שם תאכלך
ash תכריתך חרב תאכלך כיילק התכבד כיילק התכבד
כארבה: 16 הרביה רכלייך מכוכבי השמיים ילק פשט
ויעוף: 17 מנזריך כארבה וטפסריך כנוב נבי החנונים
בגדרות בום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו
אימ: 18 נמו רעיך מלך אשורי ישכנו אדריך נפשו עמק
על ההרים ואין מקבץ: 19 אין כהה לשברך נחלה מכתך
כל שמי שמעך תקעו כף عليك כי על מי לא עברה
רעיך חמיר:

1 משא נינה ספר חזון נחום האלקשי: 2 אל קנו ונكم
יהוה נכם יהוה ובבעל חמה נכם יהוה לצריו ונוטר הוא
לאיבו: 3 יהוה אריך אפים ונдол כח ונכח לא נינה
יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגלו: 4 גוער
בים ויבשחו וכל הנתרות החירב אמלל בשן וכרמל
ופרח לבנון אמלל: 5 חרדים רעשה ממנה והגבועה החטמננו
ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי בה: 6 לפני זומו מי
יעמוד ומוייקום בחורן אפו חמותו נחכה כאש והצרים
נתצו ממנה: 7 טוב יהוה למינו ביום צראה וידע חסי בו: 8
ובשפט עבר כליה יעשה מוקמה ואיבוי ירדף חשך: 9 מה
תחשבון אל יהוה כליה הוא עשה לא תקום פעםם צראה:
10 כי עד סרים סבכים וככבראים סבואים אכלו כקש יבש
מלא: 11 מנק יצא חשב על יהוה רעה רעה יען בlijעל:
כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן גנו ועבר וענתך
לא ענק עוד: 13 ועתה אשר מטהו מעליך ומוסתריך
אנתק: 14 וצוה عليك יהוה לא יזרע משמעך עוד מבית
אליהיך אכricht פסל וمسכה אשים קברך כי קלות: 15
הנה על ההרים רגלי מבשר משמעו שלום תני יהודה
הנץ שלמו נדריך כי לא יוסיף עוד לעבורך בlijעל
כליה נכרת:

2 עליה מפייך על פניך נצור מצחה צפה דרך חוק
מתנים אמרץ כה מאדר: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאוין ישראל כי בקוקום בקוקום וומריהם שחתו: 3 מן
גביריהם מادرם אנשי חיל מטלעים באש פלורות הרכבת
ביום הכינו והברושים הרעל: 4 בחוץות יתרהולו הרכבת
ישתקשון ברכבות מראהין כלפידם כברקים ירווצטו:
5 יוצר אדריאו יכשלו בהלכותם ימהרו והרדו חומרה והכו
גולתה העלהה ואמתהיה מנהגות כקולי יונים מתפetta על
לבביהן: 8 וניינה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה: 9 ביזו כסף בזו זחב ואין קצח להכונה
כבב מל כלוי מדדה: 10 בזקה ומבזקה ומלקה ולב
נסס ופק ברכים וחללה בכל מוגנים ופני כלם קבצנו
פארור: 11 היה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר
הלק אריה לביא שם גור אריה ואין מהריד: 12 אריה

בה: 9 הוי בצע רע לביתו לשום במרומים קנו להנצל מכף רע: 10 ייעצת בשת לביקוד קצוות עמים רבים וחוטא נפשך: בו כי אבן מCKER תזעך וככיס מעץ עננה: 12 הוי בנה עיר בדרמים וכונן קרייה בעולה: 13 הלוּ הנה מأت יהוה צבאות ורינו עמים בdry ריק יעפו: 14 כי ת מלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים: 15 הוי משקה רעהו מספה החמתך ואף שכר למן הביט על מעריותם: 16 שבעת קלון מכבוד שתה שם אתה כי יספְר: 6 כי הנני מוקם את חכשדים הני המר והנמהר תראני אין ועמל תביט שד וחמס לנגידיו ויהו ריב ומדון ישא: 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: 5 רוא בניהם והבטחו והתחממו תמהו כי פעל פעיל בימים לא תאמינו החולק למכחבי ארץ לדרשת מושכנותת לאלו: 7 אים ונרא הוא ממננו משפטו ושאריו יצא: 8 וקהל מנמרם סוסיו וחרדו מזאובי ערב ופשו פרשיו ופרשו מרווח יבאו יעפו נשר הש לאכול: 9 כללה לחמס יבוֹא מונמת פניות קדימה ויאסף כחול שב: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצער ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח וי אברה ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלוּ אָתָה מקדם יהוה אלהי קדרשי לא נמות יהוה למשפט שמותו וצור להוכיח יסדרתו: 13 טהור עינים מראות רע והבית אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשות צדיק ממן: 14 והתעשה אדם כדני הים כרמש לא משל בו: 15 כללה בחכה העלה יגדרה בחרמו ויאספה המכתרו על כן ישמח ויגיל: 16 על כן זיבח לחרמו ויקטר למכתרתו כי בהמה שמן חלקו ומאללו בראה: 17 העל כן יrisk חרמו ותמיד להרג נים לא יחמול:

3 חפלה לחבקוק הנביא על שנייניות: 2 יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פועל בקרב שנים חייו בקרב שנים תודיעו ברגנו רחם תוכור: 3 אללה מותימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הדרו ותהלך מלאה הארץ: 5 ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חビון עזה: 4 לפניו ילק דבר ויצא רשות לרנגלו: 6 עמדו וימדר ארץ לארא ויתדר נוים ויתפתצטו הררי עד שהו נבעות עולם הליכות עולם לו: 7 תחת און ראותי אַחֲלִי כושן רגנון רירותו ארץ מדין: 8 הבנהרים חרחה יהוה אם בנהרים אף אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה: 9 עורייה תעור קשתך שבעות מותה אמר סלה נהרות תבקע ארץ: 10 ראוך ייחילו הרים זרם מים עבר נתן תחום קולו רום יידחו נשא: 11 שימוש ירח עמד זבללה לאור חזיך יהלכו לנגה ברק חניתך: 12 בזעם התצעד ארץ באף חדש נוים: 13 יצאת לישע עמק לישע את משיחך מתחזת ראש מבותה רשות ישוד עד צואר סלה: 14 נקבת במטו רחש בראש פדו יסעו להփצנו עליצתם כמו לאכל עני במסתר: 15 דרכת בים סוסיך חמור מים רבים: 16 שמעתי ותרני בתני ל科尔 צללו שפתוי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארנו אשר אנוχה ליום צרה לעלות עם ינודנו: 17 כי תאהנה לא תפרח ואין יבול בנפניהם כחש מעשה זית ושדרמות לא עשה אכל גור ממכללה צאן

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא: 2 עד אנה יהוה שועחי ולא השמע אוזע אליך חמס ולא חושע: 3 למה תראני אין ועמל תביט שד וחמס לנגידיו ויהו ריב ומדון ישא: 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: 5 רוא בניהם והבטחו והתחממו תמהו כי פעל פעיל בימים לא תאמינו כי יספְר: 6 כי הנני מוקם את חכשדים הני המר והנמהר החולק למכחבי ארץ לדרשת מושכניםת לאלו: 7 אים ונרא הוא ממננו משפטו ושאריו יצא: 8 וקהל מנמרם סוסיו וחרדו מזאובי ערב ופשו פרשיו ופרשו מרווח יבאו יעפו נשר הש לאכול: 9 כללה לחמס יבוֹא מונמת פניות קדימה ויאסף כחול שב: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצער ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח וי אברה ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלוּ אָתָה מקדם יהוה אלהי קדרשי לא נמות יהוה למשפט שמותו וצור להוכיח יסדרתו: 13 טהור עינים מראות רע והבית אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשות צדיק ממן: 14 והתעשה אדם כדני הים כרמש לא משל בו: 15 כללה בחכה העלה יגדרה בחרמו ויאספה המכתרו על כן ישמח ויגיל: 16 על כן זיבח לחרמו ויקטר למכתרתו כי בהמה שמן חלקו ומאללו בראה: 17 העל כן יrisk חרמו ותמיד להרג נים לא יחמול:

2 על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר بي ומה אשיב על תוכחותי: 2 ווועני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למן ירוין קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יコב אם יתמהמה חכה לו כי יבא לא אחר: 4 הנה עפלה לא ישרא נפשו בו וצדיק באמונתו יהיה: 5 ואף כי היין בונד נבר היר ולא יונה אשר הרחיב בשאלן נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אלו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים: 6 הלוּ אלה כלם עליון משל ישאו ומלייצה HID 7585 (Sheol) חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכבר עליון עטפית: 7 הלוּ פטע יקומוeschיך ויקבץ אליו כל העמים והיות למשנותם למו: 8 כי אתה שלות נוים רבים ישולך כל יתר עמי מדרמי אדם וחוטס ארץ קרייה וכל ישבי

ואין בקר ברפחים: 18 ואני ביהוה אעלזה אגילה באלהי
ישעיה: 19 יהוה אדני חיליו יושם רגלי כאיילות ועל במותי
ידרכני לנצח בנננותי:

לשמה אshedוד בצחרים יגרשו ועקרון תוקר: 5 והי
שבו חבל הום גוי כרתים דבר יהוה עליכם נגען ארץ
פלשתים והאבדתיך מאן יושב: 6 והיתה חבל בית
נות כרת רעים וגדרות צאן: 7 וזה חבל לשאריות בית
יהודה עליהם ירעון בכתבי אשקלון בערב ירכזון כי
יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: 8 שמעתי חרפתי
מוואב וגדרפי בני עמון אשר חרפם את עמי יונדרילו על
נובלם: 9 ולכן אין אני יהוה צבאות אליה ישראל
כי מוואב כסדם תהיה ובני עמון כעمرה משקח חרול
ומכרכה מלחה ושםה עד עולם שאירית עמי יבוזם ויתר
נווי ניחלום: 10 זאת להם תהת וגונם כי חרפם יונדרלו על
עם יהוה צבאות: 11 ונורא יהוה עליהם כי רזה את כל
אליה הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל איי הנינים: 12
נס אתם כושים חללי הרביה המה: 13 ווית ידו על צפון
ויאבר את אשור וישם את נינוה לשמה ציה כמדבר:
14 ורבעתו בתוכה עדרים כל חיתו נוי גם קאנטם קפער
בקפרתיה יילנו קול ישורר בחילון חרב בסוף כי ארזה
ערה: 15 זאת העיר העיליה היושבת לבטה האמורה
בלבבה אני ואפסי עוד איך היה להשמה מרבען לחייה
כל עובר עליה ישרך יניע ידו:

3 הוי מראה וננאהה העיר הינה: 1 לא שמעה בקול
לא ללקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבבה:
3 שרייה בקרבה ארויות שאוים שפטיה זאבי ערב לא
גרמו לבקר: 4 נבאייה פחוים אנשי בנרות כהנוה חללו
קדש חמסו תורה: 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בברק משפטו יtan לא אור לא נעדר ולא יודע על
בשת: 6 החרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי
עובד נצדדו ערדיהם מבלי איש מאין יושב: 7 אמרתי
אך תיראי אותו תקחיו מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדרתי עליה אבן השכימו השחיתו כל עליותם: 8 ולכן
חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטם לאסף נוים
לקבצי ממלכות לשפט עליהם זעמי כל חרון אף כי
באש קנאתי תאכל כל הארץ: 9 כי אוי אהפוך אל עםים
שפפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדיו שם אחד:
10 מעבר לנחרדי כוש עתרי בת פוץ יובלון מנחותי: 11
ביום ההוא לא תבושי מכל עלייתך אשר פשעת כי
כי או אסיר מקריבך עלייזי גאותך ולא תוספי לנבהה

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן נדליה בן
אמരיה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: 2 אסף
2 אסף כל מעל פni האדמה נאם יהוה: 3 אסף
אדם ובכמה אסף עופר השמים ורווי הים והמכשלות את
הרשות והכרתי את האדם מעל פni האדמה נאם יהוה:
4 ונוטתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי
מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הcamרים עם
הכהנים: 5 ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים:
ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים: 6
ואת הנסונים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא
דרשו: 7 חס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכנין
יהוה זבח הקדיש קראו: 8 והיה ביום זבח יהוה ופקדרתי
על השדים ועל בני המלך ועל כל הלבושים מלבוש
נכרי: 9 ופקדרתי על כל חרולן על המפטן ביום ההוא
המלךאים בית אדרנית חמס ומרמה: 10 והיה ביום ההוא
נאם יהוה קול עצקה משער הדרנים ויללה מן המשנה
ושבר גדור מהגבעות: 11 חילילו ישבי המכחש כי נדמה
כל עם נגען נכרתו כל נטيلي כסף: 12 והיה בעת ההיא
אהפש את ירושלים בנוראות ופקדרתי על האנשים הקפאים
על שמריהם האמורים בלבדם לא ייטיב יהוה ולא ירע:
13 והיה חילם למשסה ובתיhem לשמה ובנו בתים ולא
ישבו ונטו כרמים ולא ישתו את יינם: 14 קרוב יום יהוה מרכח שם
הגדור קרוב ומחר מאד קול יום יהוה מרכח שם
שאה ומשואה יום חזק ואפליה יום ענן וערפל: 15 יום
שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הנבות:
16 והצראתי לאדם והללו כעורים כי יהוה חטא ו舍פֶךָ
דמים כעperf ולהם נכללים: 18 נums כספם נם זהבם לא
יוכל להצילים ביום עברת יהוה ובאש קנתו תאכל כל
הארץ כי כליה אן נבלה ישאה את כל ישבי הארץ:

2 התקוששו וקושו הני לא נכסף: 2 בטרם לדת חוק כמץ
 עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אסף יהוה: 3 בקשו את יהוה כל עני
הארץ אשר משפטו פועלם בקש צדק בקש עונה أولי
תשטרו ביום אף יהוה: 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון

יהוה:

עוד בהר קדשי : 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה : 13 שאירית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו
זכות ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבעו
ואין מחריד : 14 רני בת ציון הריעו ישראל שמהיו ועלוי
בכל לב בת ירושלים : 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך
מלך ישראל לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 16 ביום
ההוא יאמר לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 17
יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עלייך בשמחה
יחריש באחבותך וניל עלייך ברנה : 18 ננוו ממועד אספתינו
מןך הו משותת עלה חרפה : 19 הננוו עשה את כל מעניך
בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתיים
لتתלה ולשם בכל הארץ בשתים : 20 בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצוי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתתלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבוחיכם לענייכם אמר

הדבר אשר כרתי אתכם בצדכם ממצרים ורוחני עמדת בחוכם אל תיראו: 6 כי כה אמר יהוה צבאות עד אחד מעט היא ואני מריעיש את השמיים ואת הארץ ואת הים ואת הארץ: 7 והרעשתי את כל הגנים ובאו חמדת כל הגנים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: 8 לי הכסף ולוי הזהב נאם יהוה צבאות: 9 גודל יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: 10 בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שתים לדוריוש היה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: 12 הן ישא איש בשך קדרש בכנע בגנו ונגע בכנפו אל הלחים ואל הנזיר ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל הקודש ויענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה הוטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חני ויאמר כן העם הזה וכן חני הזה לפניו נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מתרם שם אבן בהיכל יהוה: 16 מהו יתבונן בא אל ערמות עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והיתה עשרה: 17 הזכיר אתכם בשדרון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אל נא יהוה: 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מיום עשרים וארבעה לחשיעי למנ יומי אשר יסיד היכל יהוה שימו לבבכם: 19 העד הזורע במגורה ועד הנפן והתאגה והרמון וען הזית לא נשא מן היום הזה אברך: 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים וארבעה לחדש לאמר: 21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מודיע שטמיים ואת הארץ: 22 והפכתי כסא מלכות ורכבייה וירדו סוסים ורכבייהם איש בחרב אחיו: 23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקח זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתייך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

1 בשנה שתים לדוריוש המלך בחדש החשי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנadol לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: 3 זיוויו דבר יהוה ביד חני הנביא אמר: 4 העת לכם לשבט בכתיכם ספרונים והבית הזה חרב: 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 6 עזרתם הרבה והבא מעט אוכל ואין לשבעה שתו ואין לשכלה לבוש ואין לחם לו והמשכבר משתכר אל צדור נוקב: 7 כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 8 עללו החר והבאתם עץ ובנו הבית וארכזה בו ואכבד אמר יהוה: 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפתחי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתו אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: 10 על כן עלייכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה: 11 ואקרו חרב על הארץ ועל הרים ועל הדן ועל התירוש ועל היזחර ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבבמה ועל כל גני ערים: 12 ווישמע זרבבל בן שאלית יהוה אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר העם בקהל יהוה אלהיהם ועל יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה: 13 ויאמר חני מלך יהוה במלאות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: 14 ויער יהוה את רוח זרבבל בן שאלית פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол ואת רוח כל שאלית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: 15 ביום עשרים וארבעה לחדש בשני שנות שתים לדוריוש המלך:

2 בשבעי בעשרים ואחד לחדר היה דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר: 2 אמר נא אל זרבבל בן שאלית פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол ואל שאלית העם לאמר: 3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אותו עתה הלוא כמהו כאן בעיניכם: 4 ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוזדק הכהן הנдол וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשה כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: 5 את

אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אותם לזרות את קרכנות הגויים הנשאים קרכן אל ארץ יהודה לזרותה:

2 ואsha עני וארא והנה איש ובידו חבל מרה: 2 ואמר הנה אתה הילך ויאמר אליו למד את ירושלם לדראות כמה רחבה וכמה ארוכה: 3 והנה המלך הדבר כי יצא ומלאך אחר יצא לקראותו: 4 ויאמר אליו רץ דבר אל הנער הללו לאמור פרוזות תשב ירושלם מרב אדים ובכמה בתוכה: 5 ואני אהיה לך נאם יהוה חומת אש סכיב ולכבוד אהיה בחוכחה: 6 והוא היו ונסו מארין צפונם נאם יהוה כי ארבע רוחות השמיים פרשתי אתכם נאם יהוה: 7 והוא ציון המלטוי ישבת בת בבל: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שני שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בהם נגע בלבב עינו: 9 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבריהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: 10 רני ושמתי בטה ציון כי הנני בא ושכניتي בתוכך נאם יהוה: 11 וגלו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכניتي בתוכך וידעתי כי יהוה צבאות שלחני אליו: 12 ונחל יהוה את יהודה חלקו על ארמות המקדש ובחור עוד ירושלם: 13 הס כל בשער מפני יהוה כי נעור מענו קדרשו:

3 ויראנו את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלך יהוה והשtan עמד על ימינו לשטנו: 2 ויאמר יהוה אל השtan גנער יהוה בר השtan ויגנער יהוה בר הבהיר בירושלם הלווא זה אוד מצל מאש: 3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלך: 4 ויען ויאמר אל העמידים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצעים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליק עונך והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר יישמו צניף טהור על ראשו וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד: 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרבי תילך ואם את משמרתי תשמר ונם אתה תדין את ביתך ונסתר שומר את חצרך ונתתי לך מהלכים בין העמידים האלה: 8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעד היישבים לפניו כי אנשי מופת מהה כי הנני מביא את עברי צמח: 9 כי הנה האבן אשר נתתי לפניו יהושע על אבן אחת שבעה עיניים הנני מפתח פתחה נאם יהוה

1 בחדר השמוני בשנת שטים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: 2 קצף יהוה על אבותיכם קצף: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: 4 אל תהיו כאבתקים אשר קראו אליהם הנבאים הראשים לאמר כה אמר יהוה צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו נאם יהוה: 5 אבותיכם איה הם והנבאים הראים הילוא השינו אבותיכם וישבו יאמרו כאשר הלועלים ייחו: 6 אך דברי וחקי אשר צויתו את עבדיו הנבאים הילוא השינו אבותיכם ויכרכלינו וכמעלلين כן זום יהוה צבאות לעשות לנו כדריכינו וכמעלلين כן עשה אנחנו: 7 ביום שעדרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שטים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא לאמר: 8 ראיינו הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדרמים שרקים ולבנים: 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אליו המלך העמד בין כי אני אראך מה המה אלה: 10 ויען האיש העמד בין הדרסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 ויענו את מלאך יהוה העמד בין הדרסים ויאמרו התהלך בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקחת: 12 ויען מלאך יהוה ואמר יהוה צבאות עד متى אתה לא תرحم את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: 13 ויען יהוה את המלך הדבר כי דברים טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אליו המלך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה: 15 ווקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצփתי מעט ומה עזרו לרעה: 16 לבן כה אמר יהוה שבטי לירושלים ברחמים ביתו יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלים: 17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד הפוצינה ערי מטופ ונחים יהוה עוד את ציון ובחור עוד בירושלם: 18 ואשא את עני וארא והנה ארבע קרכנות: 19 ואמר אל המלך הדבר כי מה אלה ויאמר אליו אלה הקרכנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם: 20 ויראנו יהוה ארבעה חרים: 21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרכנות

צבאות וממשית את עון הארץ ההייא ביום אחד : 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו אש לרדעך אל תחת נפשך ואל תחת ana :

4 וישב המלך הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו : 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר ראוי והנה מנורת זהב כליה גוללה על ראשך ושבעה נרותה עליה זיהום עליה אחד מימיון הנולחה ואחד על שמאליה : 4 וاعן ואמר אל המלך הדבר כי לא אמר מה אלה אדני : 5 ויען המלך הדבר כי ויאמר אליו הלוא ידעת מה מה אלה ואמר לא אדני : 6 ויען ויאמר אליו לא אמר וזה דבר יהוה אליך והרבבל לא אמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחך אמר יהוה צבאות : 7 מי אתה הר הגודול לפני זרבבל למשר והוציא את האבן הראשית תשואת חן לה : 8 כי מי בו ליום קטנות ושמו ורא את האבן הבדיל זיהוי דבר יהוה אליו לאמור : 9 ייד זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וירעת כי יהוה צבאות שלתני אלכם : 10 כי מני בזאת שמיות ושםך ורא את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עני יהוה הנה מושותם בכל הארץ : 11 וاعן ואמר אליו מה שני היהיט האלה על ימין המנורה ועל שמואלה : 12 וاعן שנית ואמר אליו מה שתו שבלי היהיט אשר ביד שני צנורות הזהב המוריקים מעלהיהם הזובב : 13 ויאמר אליו לאמר הלויא ירעת מה אלה ואמר לא אדני : 14 ויאמר אלה שני בני היצחדר העמדים על ארון כל הארץ :

5 ואשוב ואשע עני ואראה והנה מגולה עפה : 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ואמר אני ראה מגולה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה : 3 ויאמר אליו זאת הלאה היוצאה על פני כל הארץ כי כל הנבז מזה כמושקה וככל התשבע מזה כמושקה נקה : 4 הוצאתה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית תנכז ואל בית נשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלהתו ואת עציו ואת אבוני : 5 ויצא המלך הדבר כי ויאמר אליו שא נא ענייך וראה מה היוצאת הזאת : 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה נשאת וזהא ששה אחת יושבת בתוך האיפה : 8 ויאמר זאת הדרישה וישלח אותה אל תוך האיפה וישלח את אבונך העperfת אל פיה : 9 ואשע עני ואראה והנה שתים נשים

ויאמר אל הכהנים לאמור כי צמחם וספרם בחמשי שם על מכנהה :

7 ויהי בשנת ארבע לדרישו המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארכעה לחדר החשוי בכסלו : 2 וישלח בית אל שר אוצר ורנס מלך ואנשיו לחולות את פנו יהוה : 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדר החמשי הנור כאשר עשית זה כמה שנים : 4 ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמור : 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמור כי צמחם וספרם בחמשי

ובשביעי וזה שביעים שנה הצום צמתני אני: 16 וכי תأكلו וכי תשתו הלווא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלווא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות ירושלים ישבת ושלוחה ועריה סביבתייה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות כאשר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום נור וענו אל תעשנו רעת איש אחיו אל תהשבו בלבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזיניהם היכבדו משמעו: 12 ולבכם שמו שמר משמעו את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהו קצף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כל הנויים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחוריים מעבר ושב וישמו ארץ חמדת לשמה:

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה נדולה וחמה נדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכני בתוכך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וקנות ברחוות ירושלים ואיש משענתו בידו מרבי מימים: 5 ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדי משחיקים ברכבתה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי פלא בעני שארית העם הזה בימים ההם נם בעני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מורה ומארץ מבוא 8 והבאתי אתם ושכנו בתוכך ירושלים והוא לו לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחוקנה ידיכם השמעים בימים אלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות היכיל להבנות: 10 כי לפניו הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה אינה וליבא אין שלום מן הצער ואשלחה את כל האדם איש ברעשו: 11 כי זרע השלים הנפנן חתן פריה ונעה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי זרע השלים הנפנן חתן פריה והארץ תתן את יבוליה והشمיטים יתנו טלים והנהלתו את שארית העם הזה את כל אלה: 13 וזה כאשר הייתם קלהה בנויים בית יהודת ובית ישראל כן אוישו אתכם

9 משא דבר יהוה בארץ חදך ודמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 ונם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מادر: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כתיש חומות: 4 גננה אדרני ודורשנה והכה בים חילוה והיא באש תאכל: 5 תרא אشكلון ותירא ועזה ותחליל מادر ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעשה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממדו באשדור והכרתי נאון פלשתים: 7 והסרתי דמיו מיפוי וشكציו מבין שניינו ונשאר נם הוא לאלהינו והיה כאלו ביהודה ועקרון כיבוסי: 8 ותניתו לבתו מזכה מעבר ומשב ולא עבר עליהם עוד נשכני עתה ראיתי בעני: 9 גניל מادر בת ציון הריעש בת ירושלים נהגה מלך יבוא לך צדיק ונושא הוא עני ורכבב על חמור ועל עיר בן אנתנו: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם וכרכרה קשת מלחתה ודרך שלום לנויים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 נם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שוכנו לבצורך אסיריה התקווה גם הום מניד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודת קשת מלאתי

מקולות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבים וארצה
את הצאן: 8 ואחד את שלוש הרים בירח אחד ותקצ'ר
נפשי בהם ונעם ונפשם בחלה כי: 9 ואמר לאשרה אחכם
המתה תמות והנכחת תכחח והנסאות האכלנה אשה
אתה בשער רעווה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואנדע אותו
להփיר את ברתו אשר כרתי את כל העמים: 11 ותחפר
בבום ההוא וידיעו כן עניי הצאן השמורים ATI כי דבר
יריהו הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי
וזאם לא חדרו ושקלו את שכרי שלשים סוף: 13 ויאמר
יריהו אליו השליכו אל הווצר אדר היקר אשר יקרתי
מעליהם וakah שלשים הכסף ואשליך אותו בית יהוה
אל הווצר: 14 ואנדע את מקלי השני החבלים להפער
את האחוות בין יהודה ובין ירושלים: 15 ויאמר יהוה אליו
עוד קח לך כל רעה הראשונים: 16 כי הנה אנכי מקים רעה
באארץ הנכחות לא יפקד הנער לא יבקש והנסברת לא
ירפאה הנצבה לא יכלכל ובשר הרביה יאלל ופרשין
יפrisk: 17 והוא רעי האليل עזבי הצאן חריב על זרועו ועל
עינו ימינו זרענו ימוש תיבש ועינו ימינו בהה תבהה:

12 משא דבר יהוה על ירושאל נאם יהוה נתה שמיות
ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: 2 הנה אנכי שם את
ירושלים ספּר רעל לכל העמים סביב וגו' על יהודה
יהיה במצב על ירושלם: 3 והיה ביום הזה אשים את
ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל עמיסיה שרוט
ישראלו ונאספו עליה כל גני הארץ: 4 ביום ההוא נאם
יהוהacha כל סוס בתמanton ורכבו בשגעון ועל בית
יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמיםacha בעורון:
5 ואמרנו אלפי יהודה בלבם אמץ לישבי ירושלם
ביהזה צבאות אלהיהם: 6 ביום הזה אשים את אלפי
יהודה ככיוור אש בעצים וככלפיד אש בעמיר ואכלו על
ימין ועל שמואל את כל העמים סביב וישבה ירושלם
עוד תחתיה בירושלם: 7 והושע יהוה את אלהי יהודה
בראשנה למען לא תנדל תפארת בית דודיך ותפארת ישוב
ירושלם על יהודה: 8 ביום ההוא יגּן יהוה بعد יושב
ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדודיך ובית דודיך
כל האחים מכלאך יהוה לפניהם: 9 והיה ביום ההוא אבקש
להشمיד את כל הגויים הבאים על ירושלם: 10 ושפכתי
על בית דודיך ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והבטיחו

אפרים ועורהתו בנוֹק צוֹן עַל בְּנֵיךְ יוֹן וְשָׁמְתִיךְ כְּחָרֶב
גָּבוֹר: 14 וַיַּהֲוֶה עַלְיהֶם יְרָא וַיֵּצֵא כְּכָרֶק חָצֵז וְאַדְנֵי יְהוָה
בְּשֻׁפְרֵר יַתְקַע וְהַלֵּךְ בְּסֻעֻרֹת תִּימָן: 15 וַיְהִי צָבָאֵת יְהוָה
עַלְיהֶם וְאַכְלָוּ וְכַבְשׂוּ אַבְנֵי קָלָע וְשַׁתּוּ הַמּוֹכָם כְּמוֹ יְין וְמַלְאָוֹ
כְּמוֹ רַקְעָתָן מִזְבֵּחַ: 16 וְהַשְׁעִים יְהוָה אֶלְתִּיחָם בָּיוֹם
הַהוּא צָצָן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי נִזְרָא מַתְנוּסָות עַל אַדְמָתוֹ: 17 כִּי
מָה טוֹבוֹ וּמָה יְפּוּ דָּגָן בְּחוֹרִים וְטִירֹושׁ יְנוּבָב בְּתַלּוֹת:
10 שָׁאַלְוּ מִיְהָוה מַטָּר בְּעַת מַלְקוּשׁ יְהוָה עַשְׂה חִזְוּיָם
וּמַטָּר גְּשָׁמָם יִתְן לָהֶם לְאִישׁ עַשְׂבָּשָׁדָה: 2 כִּי הַתְּרִפְפִים
דְּבָרָרוּ אֹון וְהַקּוּסְמִים חֹזֶוּ שְׁקָר וְחַלְמוֹת הַשּׂאָוִידָרוּ
הַבְּלִבְלָהָמָן עַל כָּן נִשְׁעַו כְּמוֹ צָאן יָעַנוּ כִּי אִין רָעה: 3 עַל
הַרְעִים חַרְחָא אֲפִי וְעַל הַעֲתָדִים אַפְקָוד כִּי פָקֵד יְהוָה
צָבָאוֹת אֶת עַדְרוֹ אֶת בֵּית יְהוָה וְשָׁם אָוֹתָם כְּסָסָה הַדּוֹר
בְּמִלְחָמָה: 4 מִמְּנָנוּ פָנָה מִמְּנָנוּ יְהִיד מִמְּנָנוּ קַשְׁת מִלְחָמָה
מִמְּנָנוּ יֵצֵא כָּל גּוֹנְשָׁיְהָדוֹ: 5 וְהִיוּ כָּנְבָרִים בּוֹסִים בְּטִיט
חוֹצֹזָה בְּמִלְחָמָה וּנְלַחֵם כִּי יְהוָה עַמְּךָ וְהַבִּישׁ רַכְבֵּיכָם
סְסָסִים: 6 וְגַנְבָּתִי אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית יוֹסֵף אֲוֹשִׁיעַ
וְהַשְׁבּוֹתִים כִּי רַחֲמָתִים וְהִיוּ כָּאֵשׁ לְאַזְנָתִים כִּי אַנְּיִה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאַעֲנֵם: 7 וְהִיוּ כָּנְבָרִים אֶפְרָאִים וְשָׁמָחַ לְבָם
כְּמוֹ יְין וּבְנֵיכֶם יְרָא וְשָׁמָחוּ גִּיל לְבָם בְּיְהוָה: 8 אַשְּׁרָקָה
לְהָם וְאַקְבָּצָם כִּי פְּדוּתִים וְרָבו כְּמוֹ רָבָו: 9 וְאוֹרָעָם
בְּעָמִים וּבְמִרְחָקִים יִזְכְּרֵנוּ וְהִיוּ אֶת בְּנֵיכֶם וְשָׁבּוּ: 10
וְהַשְׁבִּיתִים מִאָרֶץ מִצְרָים וּמְאֹשֵׁר אַקְבָּצָם וְאֶל אָרֶץ
גִּלְעָד וּלְבָנָן אַבְיָם וְלֹא יִמְצָא לָהֶם: 11 וְעַבְרָבִים צָרָה
וְהַכָּה בִּים גִּלְים וְהַבִּישׁוּ כָּל מִצְוֹלֹת יְאָרֶץ וְהַוְרֵד גָּנוֹן
אֲשֹׁור וּשְׁבַט מִצְרָים יִסּוּר: 12 וְגַנְבָּתִים בְּיְהוָה וּבְשָׁמוֹ
יִתְהַלְּכוּ נָאָם יְהוָה:

11 פחה לבנון דלתייך ותאכל אש באירועך: 2 הילל
ברוש כי נפל ארו אשר אדרים שדרו הייללו אלוני בשן
כי ירד יער הבצור: 3 קול יללת הרעים כי שדדה
אדרטם קול שאנת כפירים כי שדר נאון הירדן: 4 כה
אמר יהוה אלהי רעה את צאן החרנה: 5 אשר קניין
יהרנן ולא יאשנו ומכריין יאמר ברוך יהוה ואשר
ורעיהם לא יחמול עליהם: 6 כי לא אחמול עדר על ישבי
הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד
רעהו וביד מלכו וכחתתו את הארץ ולא אציל מירדים:
7 ואראעה את צאן החרנה לבן עני הצאן ואקח לי שני

יהיה א/or : 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים החזים אל הים הקרים וחותמים אל הים האחרון בקייז ובחרף היהה : 9 והיה יתוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יתוה אחד ושמו אחד : 10 יסוב כל הארץ ערבבה מגבע לרמון נגב ירושלים ורامة ושבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך : 11 ווישבו בה והרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטה : 12 וatat תהיה המגפה אשר ינפ' יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עומד על רגלו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם : 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזקון איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו : 14 וכן יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגויים סביב זהב וכסף ונגידים לרבות מא' : 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה מגפה חזאת : 16 והיה כל הנורא מכל הגויים הבאים על ירושלים ועלו מרדי שנה בשנה להשתחוות למלך יהוה צבאות ולחן את חן הסוכות : 17 והיה אשר לא יעלה מאה משפחות הארץ אל ירושלים להשתחוות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם : 18 ואם משפחתי מצרים לא תעלה ולא עלייה תחיה המגפה אשר ינפ' יהוה את הגויים אשר לא יעלו לחן את חן הסוכות : 19 זאת תהיה חטא מצרים וחטא כל הגויים אשר לא יעלו לחן את חן הסוכות : 20 ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדרש ליהוה והיה הסירות בבתי מגורוקים לפני המזבח : 21 והוא כל סיר בירושלם וביהודה קדרש ליהוה צבאות ובאו כל הובחים ולקחו מהם ובלתי בהם ולא יהוה כנען עוד בכית יהוה צבאות ביום ההוא :

אל' את אשר דקרו וספרו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמך על הבכור : 22 ביום ההוא גנדל המספר בירושלם כמספר הדר רמוון בבקעת מנדורן : 23 וספרה הארץ משפחות משפחות בלבד משפחתי בית דויד בלבד ונשיהם בלבד משפחתי בית נתן בלבד ונשיהם בלבד : 14 משפחתי בית לוי בלבד משפחתי בית השמעי בלבד ונשיהם בלבד : 15 כל המשפחות הנשאות משפחתי בלבד ונשיהם בלבד :

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח בבית דויד ולisbury ירושלים לחשתאות ולנדיה : 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכזרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכירו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטעמה עבורן מן הארץ : 3 והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה ודרקרתו אביהם ואמו ילדיו בהנבא : 4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מזונו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למן כח : 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבר ארמה אנכי כי אדם הקני מענורי : 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיןיך ואמר אשר הכווי בית מאתבי : 7 חרב עורי על רעוי ועל גבר עמייתי נאם יהוה צבאות הרק את הרעה ותופצין הצאן והשבתי ידי על הצעריהם : 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פין נים בה יכרתו יגעו והשלישי יותר בה : 9 והבתאי את השלשיות באש וצראפתים כצראף את הכספי ובחנותים כבחן את הזובב הוא יקרא בשמי ואני עננה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי :

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שלך בקרברך : 2 ואספה את כל הגויים אל ירושלים למלחמה ונכלהה העיר בגוללה יודת הבטים והנשים תשנלה ויצא חזיא העיר בגוללה יודת העם לא יכתר מן העיר : 3 ויצא יהוה ונלחם בנויים ההם יום הלחמו ביום קרבך : 4 ועמדו רגלו בו יום ההוא על הר הוויטים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הוויטים מחציו מזרחה וימה ניא גודלה מאור ומשחציא ההר צפונה וחציו נגבא : 5 ונסתם ניא הריו כי גינע ני הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש ביום עוזיה מלך יהודה ובאי יהוה אלהי כל קדרשים עמק : 6 והיה ביום ההוא לא יהוה אור יקרות יקפאון : 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והוא לעת ערבית

נחת הוּא: 6 תורה אמת היהת בפיו ועולה לא נמצא
בשפטו בשלום ובמושור הָלֵךְ אֶתְיוֹ וְרַבִּים השיב מעון: 7
כִּי שְׁפֻטוּ כֵּהן שִׁמְרוּ דָת וְתוֹרָה יִקְשׁוּ מִפְּיו כִּי מֶלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא: 8 ואתם סרתם מן הדרך הכהלים
רבים בתורה שחחתם ברית הלוּי אמר יהוה צבאות: 9 וכן
אני נתתי לכם נזירים ושפליים לכל העם כפי אשר איןכם
שמרים את דרכיכם ונשאים פנים בתורה: 10 הַלֹּא אֲבָבָה
אחד לכלנו הלוּא אל אחד בראנו מדווע נבנدر איש באחינו
לחலל ברית אבותינו: 11 בגנדה יהודיה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי חלל יהודיה קדש יהוה אשר אהב
ובבעל בת אל נבר: 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשה עיר
ונעה מהאליע יעקב ומגישי מנהה ליהוה צבאות: 13 וזהו
שנית תעשו בסות דמעה את מזבח יהוה בכיכר ואנקה מאין
עוד פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם: 14 ואמרתם
על מה על כי יהוה העיר בין ובין אשת נעריך אשר
אתה בנדתת בה והיא חברתך ואשת בריתך: 15 ולא
אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל' בנך: 16 כי שנא
שליח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבשו
אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבנדו: 17
הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הונענו באמרכם
כל עשה רע טוב בעיני יהוה וביהם הוא חפץ או אינה
אלדי המשפט:

3 הַנִּי שְׁלָחْ מֶלֶאכִי וְפָנָה דָּרָךְ לִפְנֵי וְפָתָחֵם יְבוֹא אֶל
הַיכָּלָה הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתָּם מַבְקִשִּׁים וּמֶלֶךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר
אתם חפיצים הנה בא אמר יהוה צבאות: 2 ומיל כלכלי
את יומם בומו ומיל העמד בהראותיו כי הוא כאש מצפה
וכברית מכבסים: 3 וישב מצוף ומתרח כסף ותחר
את בני לוי וזקק אתם כזוהב וככסף והוא לייהו מניש
מנה בצדקה: 4 וערבה לייהו מנהת יהודיה וירושלם
כמי עולם וכשנים קדמויות: 5 וקרבתו אליכם למשפט
והייתה עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנבשעים לשקר
ובעשי שבד שכיר אלמנה ויתום ומתייר גדר ולא יראני
אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כלתם: 7 לממי אבותיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שוכן אליו ואשובה אלהים אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלachi: 2 אהבתו
אתם אמר יהוה ואהבתם כמה אהבתנו הלוּא אה עשו
לייעקב נאם יהוה ואהבת את יעקב: 3 ואת עשו שנאות
ואשים את הריו שמה ואת נחלתו לתנות מדבר: 4 כי
תאמר אדרום רשותנו ונשבוב ונכבה תרבotta כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם נבול רשות
והעם אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראייה ואתם
האמרו יndl יהוה מעלה נבול ישראל: 6 בן יכבד אב
עובד אדרוני ואם אב איה כבודי ואם אדרונים אני איה
מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכתנים בווי שמי ואמרתם
במה בזינו את שמי: 7 מגנישם על מזבחיו להם מנאל
ואמרתם במה נאלנו בamarcom שלחן יהוה נבזה הוא: 8
וכי תנשונן עור לזבח אין רע וכי תנישו פסח וחלה אין
רע הקרייבחו נא לפתחך הירצך או הייש פניך אמר
יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פנוי אל וייחננו מידכם
היתה זאת הייש מאם פנים אמר יהוה צבאות: 10 מי נם
בכם ויסנدر דלתים ולא תאיירו מזבחיו חנוך אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצתה מידכם: 11 כי
מנזרחה שמש ועד מבואו גדול שמי בנוים ובכל מקום
מקטר מגש לשמי ומנהה טהורה כי גדול שמי בנוים
אמר יהוה צבאות: 12 ואתם מחללים אותו באמרכם
שלחן אדרני מנאל הוא וניבנו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה
מotalה והפחחים אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול
וاث הפסח ואת החוללה והבאתם את המנהה הארץ
אותה מידכם אמר יהוה: 14 ואדרור נוכל ויש בעדרו זכר
ונדר זבח מהשחת לאדרני כי מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נראה בנוים:

2 ועתה אליכם המוצה הזאת הכתנים: 2 אם לא תשמעו
ואם לא תשימו על לב תחת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המאהра וארווי את ברכותיכם
ונם ארותיה כי איןיכם שמיים על לב: 3 והני גער לכם את
הזרע זורייתו פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם
אליו: 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המוצה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתי היהת
אתו החיים והשלום ואתם לו מורה וייראי ומפני שמי

קובעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה:
9 במאלה אתם נארדים ואתו אתם קבעים הגוי כלו: 10
הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרפ' בביות
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והדרקתי لكم ברכה עד בליך די: 11
ונערתו لكم באכל ולא ישחת لكم את פרי האדמה ולא
תשכל لكم הנפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשררו
אתכם כל הניום כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות: 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה
נדברנו עלך: 14 אמרתם שוא עבר אליהם ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הילכנו קדרנית מפני יהוה צבאות:
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים נם נבנוushi רשות נם בחנו
אליהם וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה אש את רעוזו
ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשי שמו: 17 וזהו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על
בנו העבר אותו: 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין
עבד אלהים לאשר לא עבדו:

4 כי הנה היום בא בער כתנור והוא כל זדים וכל עשה
רשעה קש ולחתת אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר
לא יעוז להם שרש ונוף: 2 וזרחה לכם יראישמי שמש
צדקה ומרפא בכנפייה ויצאתם ופשתחם עגלי מרבק: 3
ועסותם רשעים כי יהיו אף התחת כפות רגלויכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 זכרו תורה משה
עבדו אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקיקם
ומשפטיהם: 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בואי יהוה הנדול והנורא: 6 ווחשב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם פן אבואה והכיתוי את הארץ חרם:

תהלים

בלבי מעת דגנום ותירוזם רבו: 8 בשלום ייחדו אשכבה
ואישן כי אתה יהוה לברך לבטה החשבי:

5 למנצח אל הנחילה מזמור לדוד אמריו האזינה
יהוה בינה הנגנית: 2 הקשبة לקול שועי מלכי ואלהי כי
אליך אתפלל: 3 יהוה בקר תשמע קולי בקר ערך לך
ואצפה: 4 כי לא אל חפץ רשות אתה לא נורך רע: 5 לא
ויתיצבו הוללים לנגר ענייך שנות כל פועלך און: 6 תחابر
דברי כוב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב
חסוך אבואה ביתך אשתחווה אל היכל קדש ביראתך:
8 יהוה נהני בצדקהך למען שורדי הושר לפני דרכך: 9
כי אין בפיו וכונה קרבם הות קבר פתוח גורונם לשונם
וחיליקון: 10 האשימים אלהים יפלו ממעצחותיהם ברב
פשיעיהם הריחמו כי מרוי בך: 11 ויימחו כל חוסי בך
עלולים ריננו ותסכך עלינו ויעלצנו בך אהבי שマー: 12 כי
אתה תברך צדיק יהוה הצנה רצון תעטנו:

6 למנצח בנינו על השמינו מזמור לדוד יהוה אל
באפק תוכחני ואל בחמתך תיסרנו: 2 חנני יהוה כי
אם אל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: 3 ונפשי נבהלה
מאיד ואת יהוה עד מתי: 4 שובה יהוה חלזה נפשי
וושענו למען חסוך: 5 כי אין בmouth זכרך בשאל מי
יודה לך: 6 יגעתו באנחתו אשחה בכל לילה
מטתי בדמתו ערשי אספה: 7 עשה מכעס עני עתקה
בכל צורדי: 8 סורו ממוני כל פועלך און כי שמע יהוה קול
בכי: 9 שמע יהוה התנתני יהוה תפלתי יקח: 10 יבשו
ויבהלו מאיד כל איבי ישבו יבשו רגע:

7 שנין לדוד אשר שר ליהוה על דבריו כוש בן ימני
יהוה אלהי בך חסותו הושענו מכל רדי והצלוי: 2 פן
ישרפ כאריה נשפי פרך ואני מציל: 3 יהוה אלהי אם
עשיתי ואתם יש עול בכפי: 4 אם גמלתי שלומי רע
ואחלצה צוררי ריקם: 5 ידרוף אויב נפש וישג וירמס
לארץ חי וכבודי לעפר ישבן סלה: 6 קומה יהוה באפק
הנשא בעברות צוררי ועורה אליו משפט צוית: 7 ועדת
לאומים חסבך ועליה למרום שובה: 8 יהוה ירידן עמים
שפטעני יהוהצדקי וכחמי עלי: 9 יגמר נא רע רשות
וחוכמן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: 10 מנני
על אלהים מושיע ישרי לב: 11 אלהים שופט צדיק ועל

1 אשרי איש אשר לא חלק בעצת רשעים ובדרך
חפאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: 2 כי אם בתורת
יהוה חפצנו ובתורתו יהנה יומם ולילה: 3 וזה כען
שתול על פלני מים אשר פריו יון בעתו ועלתו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליה: 4 לא כן הרשעים כי אם כמו
אשר תדרנו רוח: 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחפאים بعدת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:

2 מה רגשו נזום ולא מים יהנו ריק: 2 יתיצבו מלכי
ארץ ורונינים נסדו יחד על יהוה ועל משהו: 3 מנטקה
את מוסרתוימו ונשליכה ממנה עבתיהם: 4 יושב בשמיים
ישחק אדרוי ילען למו: 5 או ידבר אליהם באפו ובחדרנו
יבהלו: 6 ואני נסכת מלכי על ציון הרכשי: 7 אספра
אל חק יהוה אמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 8
שאל ממן ואתנה נום נחלתך ואחזותך אפסי ארץ: 9
הרעם בשבט ברזיל כליל יוצר הנפצים: 10 ועתה מלכים
השכilio הוסרו שפטו ארץ: 11 עבדו את יהוה ביראה
ונילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי
יבער כמעט אף אשר כל חוסי בו:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו
צרי רביבים קמים עלי: 2 רביבים אמרים לנפשי אין ישועה
לו באלהם סלה: 3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים
ראשי: 4 קולי אל יהוה אקרה ויענני מהר קדרשו סלה: 5
אני שכתי ואישנה הקיזותי כי יהוה יסכנו: 6 לא אירה
מרובבות עם אשר סביב שתו עלי: 7 קומה יהוה הושענו
אלדי כי היכית את כל איבי לחו שני רשעים שברת: 8
לייהוה הישועה על עמק ברכתך סלה:

4 למנצח בנינו מזמור לדוד בקראי עני אלהי צדקי
בצער הרחבות לי חנני ושמע תפלתי: 2 בני איש עד מה
כבודי לכלה מה תהבון ריק תבקש כוב סלה: 3 ודעו כי
הפליה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אלוי: 4 רגנו
ואל תחתאו אמרו לבבכם על משככם ודרמו סלה:
5 זבחו זבחו צדק ובטהו אל יהוה: 6 רביבים אמרים מי
יראנו טוב נסה עליינו אור פניך יהוה: 7 נתנה שמה

10 למה יהוה העמד ברחוק העלים לעתות בצרה:
2 בנאות רשות ידליך עני יתפשו במוות וו חשבו: 3 כי
הלו רשות על התאות נפשו ובצען ברך נאץ יהוה: 4 רשות
כנבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מומתו: 5 חילו
דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפה
בهم: 6 אמר לבבו בל אמות לדר ודר אשר לא ברע: 7
אללה פיהו מלוא ומרמות ותקח תחת לשונו עמל ואון: 8
ישב במארכ חצרים במסתרים יהרג נקי עינוי ללחכה
יצפנו: 9iarוב במסטר כאריה בסכה יארוב לחוטף עני
יחטף עני במשכו בראשו: 10 ורՃה ישח ונפל בעצמוני
חלכאים: 11 אמר לבבו שכח אל הסטור פניו בל ראה
לנצח: 12 קומה יהוה אל נשא יידך אל תשכח עניים: 13
על מה נאץ רשות אלהים אמר לבבו לא תדרש: 14 דראתה
כי אתה עמל וכעס תביט לחת בירוד עלייך יעוז חלכה
יתום אתה היהת עוזר: 15 שבר זרוע רשות ורע תדרוש
רשעו בל תמצא: 16 יהוה מלך עולם ועד אברדו נוים
מארצו: 17 תאות ענוים שמעת יהוה תclin לבם תקשב
אונך: 18 לשפט יתום ודך בל יוסוף עד לעזר אונש מן
הארץ:

11 למנצח לדוד ביהוה חסיטי איך תאמרו לנפשי נndo
הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים ידרוכון קשת כוננו חצם
על יתר לירות במeo אפל לישרי לב: 3 כי השותה תירסן
צדיק מה פועל: 4 יהוה בחילך קדשו יהוה בשמיים כסאו
עינוי יהזו עפעפו יבחן בני אדם: 5 יהוה צדיק יבחן
ורשות ואהבת חמס שנאה נפשו: 6 ימתר על רשותם פחים
ash וגפרית ורוח ולעפה מתנת כוסם: 7 כי צדיק יהוה
צדקות אהב ישר יחו פניו:

12 למנצח על השמיות מזמור לדוד הוועידה יהוה כי
גמר חסיד כי פסו אמוניים מבני אדם: 2 שוא ידרבו איש
את רעהו שפט חקלות בלב ולב ידברו: 3 יכרת יהוה
כל שפט חקלות לשון מדברת גדלות: 4 אשר אמרו
לleshnu נגידר שפטינו אנחנו מי אדון לנו: 5 מshed עניים
מאנקת אבויים עתה אקים יאמר יהוה אשית בישע יפה
לו: 6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוּף בעיל
לאין מזוק שבעתים: 7 אתה יהוה תשמرم תצרכנו מן
הדור זו לעולם: 8 סביב רשותים יתהלך כרם זלוט
לבני אדם:

עם הכלים: 12 אם לא ישוב חרבו ילטוש קשו דרך
ויכוננה: 13 ולו הכנין כל מות חציו לדלקם יפעל:
14 הנה יחביל און והירה عمل וילד שקר: 15 בור כרה
ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: 16 ישובعمالו בראשו ועל
קדקו חמסו ירד: 17 אודה יהוה כצdkו ואומרה שם
יהוה עליון:

8 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדניינו מה
אדיר שמק בכל הארץ אשר תנה הורך על השמים: 2
מפי עולמים וינקים יסדת עז ל מען צורריך להשבית
אויב ומונקם: 3 כי אראה שםיך מעשי אצבעתיך ירה
וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אונש כי חוכרנו ובן אדם
כי תפקרנו: 5 ותחרחו מעשיך מעט מآلיהם וכבוד והדר
תעתרכנו: 6 תמשלחו במעשי יידיך כל שתה תחת רגליים:
7 צנה ואלפים כלם ונם בהמות שדי: 8 צפור שמים ורני
הים עבר ארכות ימים: 9 יהוה אדניינו מה אדир שמק
בכל הארץ:

9 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל
לב אספרה כל נפלאותך: 2 אשמהה ואלצתך בך
אומרה שמק עליון: 3 בשוב אויבי אחר יכשלו ויאבדו
מןין: 4 כי עשת משפטיך וידיינו ישבח לכסא שופט צדק:
5 גנערת גוים אבדת רשותם מהיות לעולם ועד: 6
האויב תמו חרבות לנצח וערם נתשת אבד זכרם המה:
ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: 8 והוא ישפט
תבל בצדך ידין לאמים במישרים: 9 ויהי יהוה משגב
לך משגב לעתות בצרה: 10 ויבתחו בך יודע שמק כי
לא עזבת דרשייך יהוה: 11 זמרו ליהוה ישב ציון הגנו
בעימים עליותוו: 12 כי דרש דמים אותך וכך לא שכח
צעקת עניים: 13 חנני יהוה ראה עני מושנא מרדמוני
משעריו מות: 14 למען אספרה כל תהליך בשעריו בת
ציון אניליה בישועתך: 15 טבעו נוים בשחת עשו בראשות זו
טמננו נכלדה רגלים: 16 נודע יהוה משפט עשה בפועל
כפי נוקש רשות הגנו סלה: 17 ישובו רשותים לשאולה
כל נוים שכח אלהים (Sheol h7585) 18 כי לא לנצח ישכח
אביוון תקות ענוים חאבד לעד: 19 קומה יהוה אל יעז
אנוש ישבטו נוים על פניך: 20 שיתה יהוה מורה להם
ידעו נוים אונש המה סלה:

13

צraphני בל תמצא זמתִּי בל יעַבְרִי: 4 לפָּעֻלֹת אדָם בדְּבָרֶר שפָּתִיךְ אנִי שמְרֹתִי ארְחוֹתִ פְּרִיעֵז: 5 תמְךָ אשְׁרִי במְעַגְּלוֹתִיךְ בל נמוֹטוֹ פְּעָמִי: 6 אנִי קרְאָתִיךְ כי תעַנְנֵי אל הטָןְגֵךְ לי שמְעַם אמְרֹתִי: 7 הפְּלָה חסְדִיךְ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים ממְתַקּוּנוּמִים בבִּינִינָךְ: 8 שמְרֹנִי כאִישׁוֹן בתְּחִין בצָלְכָנִיךְ תסְתַרְנֵי: 9 מפְּנֵי רשְׁעִים זוּ שדְּרֹנִי איְבִי בבְּנֶשֶׁ קיְקוֹפוּ עַלְיָה: 10 חלְבָמוֹ סגְּנוּרוֹ פִימּוֹ דבְּרוֹ בנְאֹות: 11 אשְׁרִינוֹ עתָהּ סבְּבּוֹנוֹ ענִינְהָם ישִׁיחַוּ לנְטָהָת באָרֶץ: 12 דמְנִינוֹ ארְאֵיהָ יכְּסֻוףְלָה לטְרוֹפָה וכְּכָפֵירָה ישָׁבָבָה במְשָׁתְּדִים: 13 קוּמָה הוּהָה קרְדָמָה פנְיוֹן הכְּרִיעָה בלְפָתָה נפְּשָׁי מרְשָׁעָה חרְבָּךְ: 14 ממְתִיחָם ידְּךָ הוּהָה ממְתִיחָם ממְחַלֵּדָה חלְקָם בחַיִים וצְפִינָךְ חמְלָא בטָנוֹם ישָׁבָעוֹ בבָּנִים והָנִיחָוֹ יתָּרַדְמֵם לעֲוֹלָלִים: 15 אנִי בצָדְקָה פנִיקְדָּה בחַקִּין תמְנוֹתָךְ:

18 למְנַצֵּחַ לעַבְדָה יהָוה לדָדוֹדָה אשֶׁרֶד דבָּרֶךָ ליְהָוָה את דבְּרֵי השִׁירָה הזֹאת ביּוֹם הצִילָה יהָוה אוֹתוֹ מכְּפָה כל איְבִוָה ומִידָא שאָוֹלָה ויִאָמֶרֶת ארְחַמֵּךְ יהָוה חזָקָי: 2 יהָוה סלְשִׁיעָה ומְצֹודָתָה ומְפָלָתָי אלְיָ צרוּרִי אחָסָה בוּ מגְּנִינָה וקְרָנוֹ ישְׁעִי משְׁגָבָנִי: 3 מהַלְלָה אקְרָאָה יהָוה ומִן איְבִי אוֹעֲשָׂעָה: 4 אפְּנֵוני חבְּלִי מוֹתָה ונְחָלִי בלְיָעֵלָה: 5 חבְּלִי שאָוֹלָה סבְּבּוֹנוֹ קרְדָמָנוֹן מוֹקְשָׁי מוֹתָה: 6 בצָרָה לאָקְרָאָה יהָוה ואָלָלָה אשָׁוֹעָה ישְׁמַעַמָּה מהַיְיכָלָה קוּלָה ושְׁוֹעָתִי לפְּנֵינוֹ חבָּאוֹ באָזְנוֹ: 7 ותְּגַעַשְׁ ותְּרַדְעֵשְׁ האָרֶץ ווּמוֹסְדֵי הרְדִים ירְגַנוֹ ויְהַגְעֵשְׁ כי חרְהָה לוּ: 8 עלְהָה עשָׁן באָפָוּ ואַשְׁמָפְוִי חאָכָלָה חלִים בעָרוֹדוֹ ממְנוֹנוֹ: 9 ווַיְתִּשְׁמַם ווַיְרַדֵּךְ ווַיְרַפֵּל תחַתְּ רגְּנָלִיוֹ: 10 ויְרַכֵּבְלָה כרְדוֹבָה ווַיְעַפֵּף ווַיְדַעַת כנְפִיָּרוֹחָה: 11 ויִשְׁתַּחַקְקֵם סתְּחִרּוֹתָיו סכְּתֹחוֹתָיו חשְׁכָתָם מרִים עבִּיָּשָׁקִים: 12 מנְנָהָה גנְדוֹעָה עבְּיָנוֹ בבְּרֵדָה ונְחָלִי אשָׁ: 13 ויְרַעַם בשְׁמִים יהָוה ועַלְיוֹן יתַּן קלָוָה ברְדָה ונְחָלִי אשָׁ: 14 ויְשִׁלָּחָה חצִיוֹן ווַיְפִיצָם ווְרִקְמִים רבָּ ווְיָהָמִם: 15 ויְרַאָה אפִּיקְיָה מים ווַיְגַלְלֵוּ מוֹסְדֹות חבְּלִמְגַעְתְּךָ יהָוה מנְשָׁמָתָה רוחָאָפָךְ: 16 ישְׁלָחָה ממְרָמוֹם קחַחְנִי ימְשָׁנִי ממְמִימִים רבִּים: 17 יצִילְנוּן מאִיבִי עזָוָה ווְשְׁנָאִי כי אמְצֹוֹן ממְנִי: 18 יקְדָמָנוֹן ביּוֹם איְדִי ויְהָוה למְשֻׁעָן ליָ: 19 ווַיְזִיאֵנִי למְרֹחֶבֶת חילְצָנִי כי חפְּצָ ביָ: 20 יגְּמַלְנוֹנִי יהָוה כצָדְקִי כבָּרֶךָ ודִּי ישִׁבְבָּלָה: 21 כי שמְרֹתִיךְ דרְכִי יהָוה ולְאַרְשָׁעַתִּי מאַלְהָה: 22 כי כל מוְשָׁפְטִוּ לנְגַדִּי ווְחַקְתִּי לאַסְרֵי מנִי: 23 ואַהֲרֹן תמִימִים עמוֹ ווְאַשְׁתָּמֵר ממְעֻנוֹן: 24 ויְשַׁבֵּנִי יהָוה ליְ כצָדְקִי כבָּרֶךָ ידִּי לנְגַדִּי ענִי: 25 עם חסִידָה

למְנַצֵּחַ מזּוּמָרָה לדָדוֹדָה עד אנָהָה יהָוה תשְׁכָחָנִי נצָחָעָה עד אנָהָה חסְתִּירָה אתְּפִינְךָ ממְנָנוֹ: 2 עד אנָהָה אשְׁתִּיתָה עצְוָתָה בבְּנֶשֶׁ יגּוֹן בלְבָבֵיכְיָה ויְמִינְךָ יהָוה אלְהָיוֹת יעַנְיָה ענְעָנוֹתָה: 3 הבְּנִיטָה עעַנְיָה יפְּנֵי פנִישְׁתָּחַתְּךָ יהָמָתָה: 4 פנִ יאָמֵרָה איְבִי יכְּלִי בטְחַתְּךָ יגִּילָה לבְּיַשְׁוּתְךָ: 5 אוְאָמַתָּךָ יבְּיַשְׁוּתְךָ: 6 אשְׁרִירָה ליְהָוה כי נמְלָלָה עלְיָה:

14 למְנַצֵּחַ לדָדוֹדָה אמְרֹנִי בלְבָבוֹ איְנִין אלְהָוָם השְׁחִיתָוָה התְּעִיבָה עלְיָה אלְלִילָה איְנִין עשְׁתָה טובָה: 2 יהָוה משְׁמִים השְׁקִיףָה על בנְאֹתָה ארְאֵם דרְשָׁת אתְּ אלְהָוָם: 3 הכְּלָל סרְיָה דרְחָבָה אלְהָוָם אנְאָלָה אלְהָוָם אנְאָלָה אלְהָוָם: 4 ההָלָא ידְּעַוָּה כלְפָעֵלִי אוְאָלִי עמִי אכָּלְלָה לחָםָה לאָקְרָאוֹ: 5 שמְ פחַדְוָה פחַדְוָה כי אלְהָוָם בדָדוֹדָה צדִיקָה: 6 עצָחָתָה ענִי תבִּישָׁוֹתָי כי יהָוה מחַסְחוֹה: 7 מיְיָתָן ממְצִיוֹן ישְׁוֹעַתָּה ישְׁרָאֵל בשְׁבָבָה יהָוה שבָּוֹתָה עמְוֹן גילְ יעַקְבָּה ישְׁמָחָה ישְׁרָאֵל:

15 מזּוּמָרָה לדָדוֹדָה יהָוה מיְגַוֵּר באַהֲלָךְ מיְשִׁכֵּן בהָרָה קדְּשָׁךְ: 2 חוּלְקָ תמִים ווּפְעַלְ צדְּךָ ווּדְבָרָ אמִתָּה בלְבָבוֹ: 3 לאָגָלָל על לשְׁנָוֹ לאָ עשָׁה לדְּעָהָרָה רוּחָה ווְרַפְּהָה לאָ נשָׁאָ עלְ קרָבָוֹ: 4 נבְּזָהָה בעַיְנוֹ נמְאָס ואָתָה ירְאֵיהָ יכָּבֵד נשְׁבָבָה להָרָעָה ולְאָלָה ימְרַ : 5 כסְפָוָה לאָנָתָן בנְשָׁךְ ושְׁחָד על נקִיָּה לאָקְחָה עשָׁה אלָה לאָיּוֹת לעוֹלָמָה:

16 מכְּתָמָה לדָדוֹדָה שמְרֹנִי אלְ כי חסִיטִי בךָ: 2 אמְרָתָה ליְהָוה אדְּנִי אתָה טובָהָתִי בלְ עלְיָה: 3 לקְדוּשִׁים אשְׁרָבָה באָרֶץ ההָמָה ואָדִירִי כלְ חפְּצִי בם: 4 ירְבוֹ עצְבָוֹתָם אחָרָה מהָרָה בלְ אָסִיךְ נסְכִים מדָרָם ובְּלָא אשָׁא אתְּ שמוֹתָם על שפְּתִיָּה: 5 יהָוה מנְתָן חלְקִי וכּוֹסִי אתְּ חוּמִיךְ גוּרְלִי: 6 חבְּלִים נפְּלָלוֹ לְיִ בְּנָמִים אָפָנְחָה שפְּרָה עלְיָה: 7 אָבְרָךְ אתְּ ויְהָוה אמְנַצֵּחַ ללִילּוֹתָה יסְרוֹנוֹ כלְיִוּחוֹ: 8 שוֹיְתִי אתְּ ויְהָוה אשְׁעַנְצִי אָפָנְחָה שפְּרָה עלְיָה: 9 לְכָן שמָה לבְּ יהָוה לנְגַדְרִי תְּמִידִי כי חשְׁפִיטִי בלְ אַלְמָוֹתָה: 10 כְּיָ לְאָחָזָבָה נפְּשָׁ לשְׁאָולָל לְאָתָן תְּחִזְקִיךְ לְרָאֹתָה שחָתָה: 11 ישְׁאָולָה לְאָתָן תְּחִזְקִיךְ לְרָאֹתָה שחָתָה תְּודִיעָנִי אָרְחָה חיָים שבָּעָה שמְהֻוָּתָה אָתָן פְּנִיקְדָּה נעַמִּינָךְ נצָחָ:

17 תפְּלָה לדָדוֹדָה שמְעֵה יהָוה צדְּקָ הקְשִׁיבָה רנְתִי הזְוִינָה תפְּלָה תְּ בָלָא שפְּטִי מרְמָה: 2 מלְפָנֵיךְ משְׁפָטִי יצָא ענִינְךְ תחִזְוִנָה מיְשָׁרִים: 3 בחַנְתָּה לבְּיִ פקְרָתָה ללִילָה

תתחסד עם נבר תמים תחתם: 26 עם נבר תברר ועם עקש הפתל: 27 כי אתה עם עני תושיע וענין רמות תשפיל: 28 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יינה חשי: 29 כי בר ארץ גדור ובאלחי אדרג שור: 30 האל תמים דרכו אמרות יהוה צרופה מן הו אל כל החסים בו: 31 כי מי אלה מלבדי יהוה וממי צור זולתי אלהינו: 32 האל המזרני חיל ותון תמים דרכיו: 33 משווה רגלי כאילות ועל במתי עמידני: 34 מלמד ידי למלחה מהת קשת נחשה זרועתי: 35 ותנת לי מן ישעך וימינך הסעדי ונונתק תרבני: 36 תרחיב צעדיו תחתי ולא מעדו קרסלוי: 37 ארדוף אויביו ואשיהם ולא אשוב עד כלותם: 38 אהמכם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי: 39 וחוזרני חיל למלחמה תכרי עקמי תחתו: 40 ואיבי נתחה לערף ומשנאי אצmittם: 41 ישווע ואיןמושיע על יהוה ולא עט: 42 ואשחכם כעפר על פנו רוח כתיט הוצאות אריקם: 43 חפהני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעדרוני: 44 לשמע און ישמעו לי בני נכר יחששו לי: 45 בני נכר יבלו ויחרנו ממסנרותיהם: 46 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישע: 47 האל הנוטן נקמות לי וידבר עמים תחתיו: 48 מפלטי מאיבי אף מן קמי הרומני מאיש חם הצילני: 49 על כן אודך בנוי יהוה ולשנק אומרה: 50 מגנול ישועות מלכו וגשה חסר למשיחו לדוד ולזודעו עד עולם:

19 למנצח מזמור לדוד השם מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מניד הרקיע: 2 يوم ליום בייע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: 3 אין אמר ואין דברים בלבד נשמעו קולם: 4 בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מלאיהם לשמש שם האל בהם: 5 והוא כחנן יצא מהפתה ישיש כבורה לרוץ ארחה: 6 מקצתה השם מוצאו ותקופתו על קצוות ואין נסתור מהמתו: 7 תורת יהוה תמיימה משיבת נפש ולא איש הרפת אדם ובוי עט: 8 כל ראי ילענו לי יטירו בשפה יניעו ראש: 8 גל אל יהוה יפלתו יצילחו כי חפץ בו: 9 כי אתה גחי מבטן מבטיחו על שדי אמי: 10 עלייך השכלתי מרחם מבטן אמי אל אתה: 11 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: 12 סבכוני פרים ربיהם אבורי בשונתני: 13 פצז עלי פייהם אריה טרפ' ושאג: 14 כמים נשפכתי והתפרקו כל עצמותי היה לב' כדונג

יבשו הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני אรหותיך
למְהֻנָּי: 5 הדריכני באמתק ולמנני כי אתה אליה ישע
אותך קורית כל היום: 6 זכר רחמייך יהוה וחסידיך כי
מעולם המה: 7 חטאות נערוי ופשעי אל תזכר כחסדך
זכר לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על כן
ויראה חטאיהם בדרכך: 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו: 10 כל אรหותיך חסד ואמת לנצרי בrichtו
ועתהייו: 11 למען שמק יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא:
12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרכך יבחר: 13 נפשו
בטוב תלון וודרכו ירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראו ובריתו
להודיעם: 15 עני תמיד אל יהוה כי הוא יוציאה מרצה
רגלי: 16 פנה אליו ותחני כי ייחיד ועני אני: 17 צדות לבבי
הרחיבו ממצוקותיו הוציאני: 18 ראה עני ועמלי ושא
כל חטאותיו: 19 ראה אובי כי רבו ושנתה חמס שנאוני:
20 שמרה נפשו והצילני אל אבוש כי חסתי ברך: 21 חם
וישר יצרוני כי קוריתך: 22 פרה אלהים את ישראל מכל
צורתו:

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלבתי וביהוה
בתחתי לא אمعد: 2 בחנני יהוה ונשני צרופה בליך
ולבי: 3 כי חסדך לננד עני ותחתליך באמתק: 4 לא
ישבתי עם מותי שוא ועם געלמים לא אבוא: 5 שנأتي
קהל מרים ועם רשיים לא אשכ: 6 ארוחן בנקון כפי
אסבבה את מזבחיך יהוה: 7 לשמע בקול תורה ולספר
כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתני מעון ביך ומקום משכנ
כבודך: 9 אל תאסר עם חטאיהם נפשי ועם אנשי דמי
חי: 10 אשר בידיהם זמה וימנים מלאה שחך: 11 ואני
בתמי אלך פדני והנני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים
אביך יהוה:

27 לדוד יהוה אורי וישע ממי אירא יהוה מעוז חי
מי אפחר: 2 בקרב עלי מרים לאכל את בשדי צרי
ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה עלי מותנה לא
ירא לבי אם תקום עלי מלחה בזאת אני בותח: 4 אחת
שאלתי מأت יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל
ימי חי להזות בنعم יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני
בסכה ביום רעה יסתתרני בסתר אללו בצרור ירוממוני:
6 ועתה ירום ראש עלי איבי סכיבוט ואובחה באלהלו
זבחו תרועה אשירה ואומרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי

נמס בתחום מי: 15 יבש כחרש כחו ולשוני מדק מלקווי
ולעפר מות השפטני: 16 כי סבבוני כלבים עדת מרים
הקיופני כארי ידי ורגלי: 17 אספר כל עצמותי המה
יביטו יראו בי: 18 ייחלקו בגדייהם ועל לבושי יפלו
גורל: 19 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:
20 הצללה מהרב נשוי מיד לבב יודתי: 21 הוושעני
מפני אדריה ומקרני רמי עניתני: 22 אספהה שמק לאחוי
בתחוק קהל אהלך: 23 יראי יהוה הלהוו כל זרע יעקב
כבדו והגרו ממנה כל זרע ישראל: 24 כי לא בזה ולא
שקיים ענו ולא הסתיר פניו ממנה ובשעו אלו שמע:
25 מאתק חחלתו בקהל רב נדרי אשלם ננד יראי: 26
יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה כל אפסי ארץ ווישתחוו
לעד: 27 יוצרו וישבו אל יהוה כל צרכי דרישיו יחי לביבם
לפניך כל משפחות נוים: 28 כי ליהוה המלוכה ומשל
בנויים: 29 יאכלו ווישתחוו כל דשנו ארץ לפניו יכרעו כל
ירודיו עפר ונפשו לא חיים: 30 זרע יעבדנו יספר לאדרני
לדור: 31 יבא ויינדו צדקתו לעם נולד כי עשה:

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא
ירביצני על מי מנוחות ינהלני: 3 נפשי ישבב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: 4 גם כי אלך בני צלאמות לא
ירא רע כי אתה עמדי שבתק ומושענך המה ינחמני: 5
תערך לפני שלחן ננד צרכי דשנת בשן ראי כסוי
רויה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חי ישבותי בבית
יהוה לאך ימים:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי
בה: 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נתרות יכוננה: 3 מי
עליה בחר יהוה וממי יקום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למראה: 5 ישא
ברכה מأت יהוה וצדקה מלאה יshaw: 6 זה דור דרשו
מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שעדרים ראשיכם והנשאו
פתחו עולם ויבוא מלך הכהבוד: 8 מי זה מלך הכהבוד
יהוה עוזו ונכבר יהוה נבור מלחה: 9 שאו שעדרים
ראשיכם שאו פתח עולם ויבא מלך הכהבוד: 10 מי הוא
זה מלך הכהבוד יהוה צבאות הוא מלך הכהבוד סלה:

25 לדוד אליך יהוה נשפי אשא: 2 אלהי בר בתחתי
אל אבושה אל יעלצנו איבי לי: 3 גם כל קויד לא יבשו

יהוה ברכונך העמדתה לחרדי עז הסתרת פניך הייתה
נבהל: 8 אליך יהוה אקרוא ואל אדני אתנן: 9 מה בצע
ברמי ברדרתי אל שחת היודך עפר הנגיד אמריך: 10 כי
שמע יהוה והנני יהוה היה עוז לי: 11 הפקת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמהה: 12 למען יזכיר
כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

31 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסוי אל אבושה
לעולם בצדקה פלטני: 2 הטה אליו אונך מהרה הצלני
היה לי לצורך מעוז לבית מצודות להושעני: 3 כי סלעי
ומצדחי אתה ולמען שמק תנחני ותגהלני: 4 תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: 5 בידך אפקיד רוחי
פריתה אותה יהוה אל אמתה: 6 שנאתי השמרם הבלוי
שוא ואני אל יהוה בטחתי: 7 אניליה ואשמה בחסדך
אשר ראתה את עני נגידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסרתני
ביד אויב העמדת במרחוב רגלי: 9 חנני יהוה כי צר
לי עשה בכעס עני נפשי ובטני: 10 כי כלו בגין חי
ושנותי באנהה כשל בעוני כחיו ועצמי עשו: 11 מכל
צרכי הייתה הרפה ולשכני מード ופחד למידעי ראי
בחוץ נדדו מני: 12 נשכחתי כמו מלך היהי ככל
אבר: 13 כי שמעתי דברם מגור מסביב בהוסדים
יחד עלי לקחת נפשי זומו: 14 ואני עלייך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה: 15 בידך עתהי הצלני מיר איבבי
ומרדפי: 16 האורה פניך על עבדך הושעני בחסךך: 17
יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשותים ידמו לשאול:
18 תאלמנה שפטינו שקר הדברים על צדיק
עתק בנואה ובזו: 19 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלה לחסיםך ננד בני אדם: 20 תסתירם בסתר פניך
מרכזאי איש צפנים בסכה מריב לשנות: 21 ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 22 ואני אמרתי בחיפוי
נגרותי מננד ענייך אכן שמעת קול תחנוןינו בשועי אליך:
23 אהבו את יהוה כל חסידי אמון נוצר יהוה ומשלם
על יתר עשה נואה: 24 חזקו ויאמץ לבבכם כל חמיחלים
ליהוה:

32 לדוד משכיאל אשרו נשוי פשע כסוי חטאה: 2 אשרי
אדם לא ייחסב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי
החרשתי בלו עצמי בשאותי כל הום: 4 כי יומם ולילה
תכבד עלייך נחפק לשדי בחרבני קיז סלה: 5 חטאתי

אקרוא והנני וענני: 8 לך אמר לבני בקשו פניך
יהוה אבקש: 9 אל הסתר פניך ממנני אל הת באף עבדך
ערתהי היהת אל תשני ואל תעבוני אלהי ישע: 10 כי
אבי וامي עזבוני יהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך
ונחני בארכח מישור למען שוררי: 12 אל תנתני בנפש
צרי כי כמו כי עדי שקר וויפח חמס: 13 לו לא האמנתי
לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 14 קווה אל יהוה חזק
ויאמץ לבך וקווה אל יהוה:

28 לדוד אליך יהוה אקרוא צורי אל תחרש ממנני פן
תחשה ממנני ונמשליך עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוןינו
בשועי אליך בנשי ידי אל דבריך קדש: 3 אל תמשכני
עם רשעים ועם פעליהם וכרכע מעלהיהם כמעשה
בלבכם: 4 תן להם השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל
יריהם תנן להם השב גמולם להם: 6 ברוך
פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יחרסם ולא יבננו: 6 ברוך
יהוה כי שמע קול תחנוןינו: 7 יהוה עז ומננו בו בטח לבי
ונזורתו ויעלז לבי ומשיריה אהודנו: 8 יהוה עז למו ומעו
ישועות מישחו הו: 9 הושיעת את עמק וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם:

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בחרדתה קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
5 קול יהוה שבר ארזים ושביר יהוה את ארזי הלבנון: 6
וירקדים כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים: 7 קול
יהוה הצב להבות אש: 8 קול יהוה ייחיל מדבר ייחיל
יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף
יערות ובהייכלו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה ברכך
את עמו בשלום:

30 מזמור Shir הנכת הבית לדוד אדורמך יהוה כי
דליתני ולא שמחה איבי לי: 2 יהוה אלהי שועתי אליך

ותרפאני: 3 יהוה העלית מין שאל נפשי חירתי מירדי
בור: 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר
קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברצונו עברב ילין בכி
ולבקר רנה: 6 ואני אמרתי בשלי בלב אמות לעולם: 7

לא יחסרו כל טוב: **ו** כלבו בנים שמעו ליראת יהוה אלמדכם: **ז** מי האיש החפץ חיים אהב נימום לדראות טוב: **ט** נוצר לשונך מרע ושותיך מדבר מרמה: **י** סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: **כ** עני יהוה אל צדוקים ואוני אל שועתם: **ל** פניו יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: **מ** צעקנו ויהוה שמע ומכל צורותם הצללים: **נ** קרוב יהוה לשברי לב ואת דכא רוח יושיע: **ו** רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: **ז** שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: **ח** תמותת רשות רעה ושנאי צדיק יאשמו: **ט** פורה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסמים בו:

35 לדוד ריבבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: **ב** החזק מן וצנה וקומה בעזרתי: **ג** והرك חנית ונסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעך אני: **ד** יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויחפרו חשב רעת: **ה** יהדו כמן לפניו רוח ומלאך יהוה דוחה: **ו** יהדי דרכם חשך וחקלקות ומלאך יהוה רדף: **ז** כי חنم טמןו לי שחת רשות חنم חפרו לנפשי: **ח** תבואה שואה לאידע ורשותו אשר טמן תלכוו בשואה יפל בה: **ט** ונפשי תניל ביהוה תשיש בישועתו: **ו** כל עצמותי תאמRNA יהוה מי מכוך מציל עני מחזק ממנו וענוי ואבינו מגולו: **ט** יקומו עדי חמס אשר לא ידעת ישאלני: **ט** ישלמוני רעה תחת טובך שכול לנפשי: **ט** ואני בחלותם לבושי شك עניית בצום נפשי ותפלתי על חיקוי תשוב: **ט** כרע כאח לי התהלהכי כאבל אם קדר שחותוי: **ט** ובצלע שמהו ונאספו נאפסו עלי נכים ולא ידעת קרעו ולא דמו: **ט** בחנפי לעני מעוג חרק עלי שניימו: **ט** אדרני כמה תראת השיבה נפשי משאיהם מכפרים יהירתי: **ט** אורך בקהל רב בעם עצום אהللך: **ט** אל יسمחו לי איבי שקר שנאי חنم יקרציו עין: **ט** כי לא שלום ידרבו ועל רגעי ארץ דברי מרמות ייחשוב: **ט** וירחיבו עלי פיהם אמרו האח אתה ראתה עניינו: **ט** ראתה יהוה אל תחרש אדרני אל תרחק ממני: **ט** העירה והקיצה למשפטתי אליו ואדרני לריבי: **ט** שפטניצדך יהוה אלהו אל יسمחו לי: **ט** אל יאמרו בכלם האח נפשנו אל יאמרו בלענוו: **ט** יבשו ויחפרו יחדו שמחיו רעתו ילبسו בשת וכלהה המגדלים על:

ואודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אורה עלי פשע ליהוה ואהה נשעת עון חטא סלה: **ט** על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים ריבים אליו לא נינוו: **ט** אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט הסובבני סלה: **ט** אשכילך ואורך בדרך זו תלך איזעה עליך עני: **ט** אל תהיו כוסס כفرد אין הבין במתן ורסן עדיו לבבים כל קרב אליך: **ט** ריבים מכאים לרשע והבוחה ביהוה חסד יסובבנו: **ט** ט מהו ביהוה ונולזו צדיקים והרנוו כל ISRIV ללב:

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נואה תhalb: **ט** הווד להוה בכנור בנבל שעור זמור לו: **ט** שירו לו Shir חדש היטיבו נגן בתהרעעה: **ט** כי ישר דבר יהוה וכל מעשיהם באמונה: **ט** אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: **ט** בדבר יהוה שמנים נעשנו וברוח פיו כל צבאים: **ט** כנס כנד מי הים נתן באוצרות ההומות: **ט** ייראו מיהוה כל הארץ ממנה גורו כל ישבי תבל: **ט** כי הוא אמר מהשבות עמים: **ט** עצת יהוה לעולם תעמד ממחשובות לבו לדדר ודדר: **ט** אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחור לנחלתה לו: **ט** ממשימים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: **ט** ממכוון שבתו השניה אל כל ישבי הארץ: **ט** היציר יחיד לכם המבini אל כל מעשיהם: **ט** אין המלך נושא ברב חיל נבור לא ימלט: **ט** הנה עין יהוה אל לחשעה וברב חילו לא ימלט: **ט** להציג ממות נפשם ולהיות יראי לו למיחלים לחסדו: **ט** נפשנו כבש קדשו בטחנו: **ט** כי חסדק יהוה עליינו כאשר יחלנו לך:

34 לדוד בשנותו את טumo לפני אבימלך ויגרשו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תhalbתו בפי: **ט** ביהוה תחלל נפשי ישמעו ענויים וישמחו: **ט** גדרלו ליהוה אתי ונורוממה שמו ייחדו: **ט** דרשתו את יהוה וענוי ומכל מנורותיו הצלני: **ט** הביבטו אליו ונחרו ופניהם אל יחפרו: **ט** זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צדרכיו הושיעו: **ט** מלךך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: **ט** טumo וראוי כי טוב יהוה אשרי הנבר יחסה בו: **ט** יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו: **ט** כפירים רשו ורבעו ודרשי יהוה

ירנו וישמחו חפצי צדקיו ויאמרו תמיד יndl יהוה החפץ
שלום עבדו: 28 וילשוני תהנה צדקה כל היום תhalbך:

36 למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשות בקרב
לבי אין פחד אליהם לניד עניינו: 2 כי החלק אליו בעניינו
למציא עמו לשנאה: 3 דברי פיו און ומarmaה חדל להשכיל
להוטיב: 4 און ייחשב על משכובו יתיצב על דרך לא
טוב רעל לא ימאס: 5 יהוה בהשימים חסרך אמוניך עד
שחיקים: 6 צדקהך כהרי אל משפטך תחום רבה אדים
ובהמה תושיע יהוה: 7 מה יקר חסרך אלהים ובני אדים
בצל כנפיך יחסין: 8 ירין מרדשן בירך ונחל עדניק
תשקם: 9 כי עמק מקור חיים באורך נרא האור: 10 משך
חסך לידעך וצדקהך לישר לי: 11 שם נפלו פעלי און דחו
נאוה ויד רשותים אל תנדי: 12 שם נפלו פעלי און דחו
ולא יכול קום:

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצף תוכחני
ובחמתך תיסרני: 2 כי חציך נחטו בי ותנתת עלייך:
3 אין מותם בבשרי מפני זעםך אין שלום בעצמי מפני
חטאיך: 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבד ממני:
5 הבהיר נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 געווית שחתיך עד
מאך כל היום קדר הלכתיה: 7 כי כסלי מלאו נקלחה ואין
מתם בבשריו: 8 נפוגותיו נדרכותיך עד מאך שאנטה מנהמות
לביכי: 9 אדרני ננדך כל האותי ואנחתוי מפק לא נסתה:
10 לביכי סחרחך עזובני בחוי ואור עני נם הם אין אני: 11
اهבי ורדי מנדך גנני יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 12
וינקשו מבקש נפשו ודרשי רעתי דברו הוות ומרימות כל
היום יהנו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו:
14 ואחי כאש אשר לא שמע ואין בפי תוכחות: 15 כי לך
יהוה והחולתי אתה הענה אדרני אלהי: 16 כי אמרת פן
שםתו לי במות רגלי עלי הגדי לו: 17 כי אני לצלע נכוון
ומכך ננדמי תמיד: 18 כי עוני אנדר אדראג מהטהתי:
19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: 20 ומשלמי רעה
תחת טובה ישטנו תחת רדופי טוב: 21 אל תעובי יהוה
אלهي אל תרחק מני: 22 חושה לעורתי אדרני תשועתי:

39 למנצח ליריתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה
דרכי מהחטוא בלשוני אשמרה לפני מהסום بعد רשות
לנדי: 2 נאלמתי דומה החשתי מטופ וכאבי נער: 3
חם לבי בקרבי בהניינו תבער אש דברתי בלשוני: 4
הודיעני יהוה קצוי ומדת ימי מה היא אדרעה מה חדל אני:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה: 27 סור מרע

37 לדוד אל התהר במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2
כי כחציך מהריה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 בטח ביהוה
ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: 4 וחתען על יהוה
ויתן לך מושאלת לך: 5 גול על יהוה דרך ובטה עליו
והוא יעשה: 6 וזהציא אאור צדקה ומשפט כצחורים:
7 דרום ליהוה והתחולל לו אל תטהר במצוות דרכו
באיש עשה מזומות: 8 הרף מאף ועיב חמזה אל תטהר אך
להרע: 9 כי מרעים יכרתון וקיי יהוה המה יירושו ארץ:
10 ועוד מעט ואין רשות והתבעונת על מקומו ואיננו: 11
וענויים יירושו ארץ והתעונג על רב שלום: 12 זום רשות
לצדיק וחрак עליו שנוי: 13 אדרני ישחק לו כי ראה כי
יבאו יומו: 14 חרב פתחו רשותים ודרכו קשתם להפיל
ענוי ואביוון לטבחו ישרי דרך: 15 חרבם תבוא בכלכם
וקשותיהם תשברנה: 16 טוב מעט לצדיק מהמוון רשותים
רבבים: 17 כי זרועות רשותים תשברנה וסומך צדיקים
יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמיינם ונחלתם לעולם תהייה:
19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבן ישבעו: 20 כי רשותים
יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כל' בעשן כל': 21 לוה
רשע ולא ישלם הצדיק חונן ונthon: 22 כי מברכוי יירושו
ארץ ומכללו יכרתו: 23 מיהוה מצudy נבר כוננו ודרכו
יחספץ: 24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידי: 25 נער
היהינו נס קנטוי ולא ראייתי צדיק נזוב ורעה מבקש להם:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה:

ואבד שמו: 6 ואם בא לדרות שא ידבר לבו יקbez און לו יצא להוציא ידבר: 7 יחד עלי ותלהשו כל שני עלי יחשבו רעה לי: 8 דבר בלילה יצוק בו ואשר שכב לא יוסוף לקום: 9 נם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הנדרל עלי עקב: 10 אתה יתרה חנני והקומי ואשלמה תחולתי לך היא: 8 מכל פשעי הצלני חרפה נבל אל תשmini: 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: 10 הסר מעלי גנוך מתגרת ידק אני כלתי: 11 בתוכחות על עון להם: 11 בזאת ידעת כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: 12 ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניו לעולם: 13 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערן על אפיקי

מים כן נפשי תערן אליך אליהם: 2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אליהם: 3 היהת לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אליל כל היום איה אללהך: 4 אלה אוכרה אשפכה עלי נפשי כי עבר בסך אדם עד בית אלהים בקהל רנה ותודה המון חונגן: 5 מה תשתחוח נפש ותחמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: 6 אלהי עלי נפשי תשתחוח על כן אוכרך מארץ ירדן וחרמוני מהר מצער: 7 תהום אל תהום קורא لكול צנוריך כל משבריך ונליק עלי עברו: 8 יומם יצווה יהוה חסדו ובليلה שירה עמי חפלה לאל חי: 9 אמרה לאל סלע למה שחתני למטה קדר אלך בלחש אייב: 10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אליו כל היום איה אלהיך: 11 מה תשתחוח נפש ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

43 שפטני אלהים וריבבה ריבוי מנוי לא חסיד מאיש

מרמה וועלת הפלתני: 2 כי אתה אלהי מעוות למה גזהני ומה קדר אתהלך בלחש אייב: 3 שלח אורך ואמתך מה ינחוינו יבאוינו אל הר קדרך ואל משכנותיך: 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת נילו ואורך בכנור אלהים אלהוי: 5 מה תשתחוח נפש ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזינו שמענו

אבותינו ספרו לנו פעל פעלת ביוםיהם בימי קדם: 2 אתה ירך גנים הורות ותשעם תרע לאמים ותשלחם: 3 כי לא בחרכם ירשו ארץ זורעם לא הושעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: 4 אתה הו מאלכי אלהים צוה ישועות יעקב: 5 בך צרינו ננכח בשמק נbos נפשי כי חטאתך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

5 הנה טפחות נתה ימי וחלדי Cain נדרך אך כל הכל כל אדם נצב סלה: 6 אך בצלם יתהלך איש אך הכל ימיון יצבר ולא ידע מי אספס: 7 ועתה מה קוייטי אדרני תחולתי לך היא: 8 מכל פשעי הצלני חרפה נבל אל תשmini: 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: 10 הסר מעלי גנוך מתגרת ידק אני כלתי: 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הכל כל אדם סלה: 12 שמעה הפלז יהוה ושועתי האזינה אל דעתתי אל תחרש כי נר אנכי עמק וושוב בכל אבותי: 13 השע מני ואבלינה בטרם אלך ואני:

40 למנצח לדוד מזמור קוה קוייטי יהוה ויט אליו וישמע

שועתי: 2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כון אשורי: 3 זיתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטהו ביהוה: 4 אשורי הגבר אשר שם יהוה מבטהו ולא פנה אל רחבים וששי כוב: 5 רבות עשית אהיה אלהי נפלאותיך ומתחבתיך אלינו אין ערד אליך אנדיה ואדרבה עצמו מספר: 6 זובח ומנחה לא חפצת איזים כרת לי עולח וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתני הנה באתי במגלה ספר כתוב עלי: 8 לעשות רצונך אלהי חפצתי וטורחך בתוק מעי: 9 בשורתך בקהל רב הנה שפטاي לא אכלא יהוה אתה ידעת: 10 צדקהך לא כסתי בתוק לבני אמוןך ותשועך אמרתני לא כחדזיו חסך ואמתק לקהל רב: 11 אתה יהוה לא תכלא רחמייך ממנה חסך ואמרתך תמיד יצרוני: 12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השינוי ענטוי ולא יכולתי לראות עצמן משורות ראש ולבי עזני: 13 רצחה יהוה להצלני יהוה לשורתי חושה: 14 ייבשו ויחפרו יהוד מבקשי נפשי לספוחה יסנו אחריו ויכלמו חפציך רעתה: 15 יישמו על עקב בשתם האמורים לי האח האח: 16 יישו ווישמו ברך כל מבקשך יאמרו תמיד ינידל יהוה אהבי תשועך: 17 ואני עני ואבון אני יחשב לי עזרתי ומפלטי אהיה אלהי אל תאהר:

41 למנצח מזמור לדוד אשורי משכיל אל דל ביום

דרעה ימלטו יהוה: 2 יהוה ישמרתו ויהיו יאשר בארץ ואל תחנהו בנפש אייבו: 3 יהוה יסעדנו על ערש דיו כל משככו הפקת בחליו: 4 אני אמרתני יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

46 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מהשכח ועוֹזָה בצרות נמצא מאר : 2 על כן לא נירה בהמיר ארץ ובמאות הרים בלבד ימים : 3 יהמו ייחמרו מיטיו ירעשו הרים בנאותו סלה : 4 נהר פלני ישמחו עיר אליהם קדר משכני עליון : 5 אלהים בקרבה כל תמות עזרה אלהים לפנות בקר : 6 המוגדים מטו מלכות נתן בקהל תמנג ארץ : 7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : 8 לכלו חז מפעלות יהוה אשר שם שמות הארץ : 9 משבית מלכות עד קצה הארץ קשת ישבר וכחן חנית גמלות ישרפ באש : 10 הרפו ורדו כי אנסי אלהים ארים בגנים ארים בארץ : 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : 2 כי יהוה עליון נורא מלך גודול על כל הארץ : 3 ידבר עמים החתינו ולאמים תחת רגליינו : 4 יבחר לנו את נחלהנו את נאנו יעקב אשר אהב סלה : 5 עליה אלהים בחרועה יהוה בקול שופר : 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : 8 מלך אלהים על נויים אלהים ישב על כסא קדשו : 9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מנני ארץ מאר נעללה :

48 שיר מזמור לבני קרח גודול יהוה ומלהל מאר בעיר אלהינו היר קדשו : 2 יפה נוף משוש כל הארץ הרים ציון ירכתי צפון קריית מלך רב : 3 אלהים בארכמנותיה נודע למשגב : 4 כי הנה המלכים נועדו עברו יהדו : 5 ומה ראו כן תמהו נגהלו נגהפו : 6 רעהה אהוזם שם חיל קוילדה : 7 ברוח קדמים תשבר אניות תרשיש : 8 כאשר שמענו כן ראיינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים כוננה עד עולם סלה : 9 דמיינו אלהים חסך בקרב היכלך : 10 כשםך אלהים כן תחלתק על קציו ארץ צדק מלאה ימINK : 11 ישmach הדר ציון תנלה בנות יהודה למען משפטיך : 12 סבו ציון והקיפה ספרו מנדליה : 13 שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה למען ספרו לדור אחרון : 14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהנו על מות :

קמינו : 6 כי לא בקשתי אבטחה וחרבתי לא תושענו : 7 כי הושעתנו מצדינו ומשנאינו היבשות : 8 באלהים הלאנו כל היום ושםך לעולם נודה סלה : 9 אף גזה ותכלימנו ולא יצא בצבאותינו : 10 תשיבנו אחר מני צד ומשנאינו שסו למו : 11 חתנו צאן מאכל ובנויו זורתנו : 12 תמכר עמק بلا הון ולא רבייה במחירותם : 13 תשימנו חרפה לשכינו לעג ווקלס לסביבותינו : 14 תשימנו משל בנויו מונדראש כל אמים : 15 כל היום כלתני נגיד ובשת פני כסתני : 16 מוקל מהחרף ומונדק מפני אויב ומתנקם : 17 כל זאת באנתנו ולא שבחנו ולא שקרנו בבריתך : 18 לא נסוג אחר לבנו וחתם אשרינו מני ארליך : 19 כי דיכיתנו במקום תנים ותכס עליינו בצלמות : 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר : 21 הלא אלהים יחקר ואה כי הוא ידע تعالמות לב : 22 כי עלייך הרינו כל היום נחשנו צאן טבחה : 23 עזרה למה תישן אדרני הקיצה אלazon להנצה : 24 למה פניך חסתיר תשכח עניינו ולהצנו : 25 כי שחה לעפר נשנו דבקה לארץ בטענו : 26 קומה עזרתה לנו ופדרנו למן חסדר :

45 למנצח על שנים לבני קרח משכיל שיר ידית רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיד : 2 ייפיטה מבני אדם הוזק חן בשפטותיך על בן ברוך אלהים לעולם : 3 חגור רחבע על ירך גבור הורך והדרך : 4 והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורך נוראות ימINK : 5 חץך שנים עמים תחתייך יפלו בלב אובי המלך : 6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך : 7 אהבת צדק ותשנא רשות על כן משחך אלהים אלהיך שמן שנון מחבירך : 8 מר ואהלו קציאות כל בנדתיך מן היכלי שנ מני שמחוך : 9 בנות מלכים בקרחותך נזכה של לימיינך בכתם אופיר : 10 שמעי בת וראוי והטי אינך ושכחי עמק ובית אביך : 11 ויתאו המלך יפיק כי הו אנדינך והשתחו לו : 12 ובות צר במנחה פניך יהלו עשרי עם : 13 כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה : 14 לרקומות תובל כל מלך בתולות אחראית דעותיה מובאות לך : 15 טובלנה בשמחת גnil תבانية בהיכל מלך : 16 תחת אבטיח יהו בנויך גnil לשרים בכל הארץ : 17 אוצרה שמק בכל דר ודר על כן עמים יהודך לעלם ועד :

אללה עשית והחרשתי דמיות היהת אהיה כמוך אוכייך
ואערכה לענייך : 22 בינו נא זאת שכח אללה פון אטראַפ
ואין מציל : 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראו בישע
אליהם :

51 למנצח מזמור לדוד בבואה אליו נתן הנביא כאשר
בא אל בת שבע חנני אליהם כחסוך כרב רחמייך מוהה
פשיע : 2 הרבה כבשני מעוני ומתחטאתי טהרני : 3 כי פשעי
אני אדרע וחטאתי גנדי תמיד : 4 לך לברך חטאתי והרע
בעיניך עשירתי למען הצדק בדברך תוכה בשפטך : 5 חן
בעונן חולתי ובחתאתך יחתני אמריו : 6 הן אמות הפטצת
בטעות ובסתם חכמה תודיעני : 7 החטאתי באזוב ואטהר
הכובני ומשלגן אלבין : 8 תשמעני ישון ושמחה תגננה
עצמות דכית : 9 הסתדר פניך מהטאוי וכל עונתי מהה : 10
לב תהור ברاء לי אליהם ורוח נכוון חדש בקרבי : 11 אל
השליכני מלפנייך ורוח קדשך אל תקה ממן : 12 והשיבה
לי ישון ישביך ורוח נדריבת הסמכני : 13 אל למדת פשעים
דרכיך וחטאיהם אליך ישובו : 14 הצלני מדמים אלהים
אליהם תשועתי תרנן לשוני צדקתק : 15 אדרני שפטוי תפחה
ופני יניד תhalbתק : 16 כי לא תחפץ ובוח ואתנה עלה לא
תרצה : 17 זבחתי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרכחה
אליהם לא תבזה : 18 הייטה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים : 19 או תחפוץ זבח צדק עלה וככליל או
על עלו על מזבחך פרים :

52 למנצח משכיל לדוד בבואה דואג האדמוני ינד
לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה מתהילל
ברעה הגבור חסד אל כל היום : 2 הווות תחשב לשונך
כתעד מלטש עשה רימה : 3 אהבת רע מטופ שקר מדבר
צדך סלה : 4 אהבת כל דבריו בלב לשון מרמה : 5 גם
אל יתרץ לנצח יחתך ויסחך מהאל ושרשך מארץ חיים
סלה : 6 ויראו צדיקים וויראו ועליו ישחקו : 7 הנה הנבר
לא ישים אלהים מעוזו ויבטה ברב עשרו יען בהחותו :
8 ואני כוית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים
עולם ועד : 9 אודך לעולם כי עשו ואקווה שנק כי טוב
גנד חסידיך :

53 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבד אין
אליהם השתיתו והתעיבו על אין עשה טוב : 2 אלהים
מרמה : 20 תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי : 21

למנצח לבני קרח מזמור שנgeo זאת כל העמים
האזורנו כל ישבו חלד : 2 גם בני אדם גם בני איש יחיד
עשיר ובאיון : 3 פי יידבר חכמוות והגות לבוי התבונות : 4
אתה למושל אוני אפתח בכנור חידתי : 5 למהaira בימי

רע עון עקיבי יוסבוני : 6 הבתחים על חילם וברב שרים
יתהלו : 7 אך לא פרדה יפרדה איש לא יתן לאלהים
כפרו : 8 ויקיר פרדו נפשם וחדר לעולם : 9 ויחי עוד
לנצח לא יראה השחתה : 10 כי יראה חכמים ימותו יחד
כטיל ובער יאבדו ויעבו לאחרים חילם : 11 קרבים
בתימו לעולם משכנתם לדריך ודר קראו בשמותם על
אדמותו : 12 ואדם ביקר בלילין נמשל כבמאות נדמו :
13 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה : 14
יכאן לשאול שטו מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר
וצירום לבנות שאול מובל לו : (Sheol h7585) 15 אך אלהים
יפרדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה : 16 אאל
תירא כי עשר איש כי ירבה כבוד ביתו : 17 כי לא במותו
יקח הכל לא ירד אחריו כבודו : 18 כי נפשו בחיו יברך
וירד כי תוטיב לך : 19 תבוא עד דור אבותו עד נצח לא
יראו אוור : 20 אדם ביקר ולא יבין נristol כבמאות נדמו :

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא הארץ
מזורח שם עד מבאו : 2 מצוון מכלל יפי אלהים
הופיע : 3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפני תאלס וסביבו
נשערת מaad : 4 יקרא אל השם מעל ואל הארץ לדין
עמו : 5 אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח : 6 וגינדי
שימים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה : 7 שמעה עמי
ואדרבה ישראל ואערידה ברך אלהים אלהיך אני כי : 8
לא על זבחך אוכיהך וועלתוך לנדי תמיד : 9 לא אקה
מביתך פר ממכלאתיך עתודים : 10 כי ליל חיתו יער
בஹמות בהררי אלף : 11 ידעת כי כל עוף הרים וויז שדי
עמרי : 12 אם ארעב לא אמר לך כי ליל תבל ומלאה :
13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשחה : 14 זבח
צראה אחלץ ותכבדני : 15 ולרשע אמר אלהים מה לך
לספר حق ותשא בריתי עלי פך : 17 אתה שנתה מוסר
ותשליך דברי אחריך : 18 אם ראת נגב ותרץ עמו ועם
מנפים חלקך : 19 פך שלחת ברעה ולשונך הצמיד
מרמה : 20 תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי : 21

- ואתה אלהים תורדים לבאר שהן אנשי דמים ומרמה לא
יחציו ימייהם ואני אבטה בך :
- 56** למנצח על יונת אלם רחיקם לדוד מכתם באחו
אתו פלשתים בנת חני אלהים כי שאפני אנוש כל היום
לחם יהצני : 2 שאפו שורדי כל היום כי רבים לחמים
לי מרום : 3 يوم אריא אני אליך אבטה : 4 באלהים אהלל
דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשהبشر לי : 5
כל היום רברוי יעכוב עלי כל מוחשבתם לרע : 6 גיגרו
יצפינו המה עקי ישמרו כאשר קוו נפשי : 7 על און פלט
למו באף עמים הורד אליהם : 8 נדי ספרטה אתה שימה
דמעתי בנאך הלא בספרתק : 9 או ישבו אויבי אחר
ביום אקרה זה ידעתי כי אלהים לי : 10 באלהים אהלל
דבר ביהוה אהלל דבר : 11 עלי אלהים נדריך אשלים תודת
מה יעשה אדם לי : 12 עלי אלהים נדריך אשלים תודת
לק : 13 כי הצלת נשפי ממות הלא רגלי מדרחו לההלה
לפניהם באור החיים :
- 57** למנצח אל השחת לדוד מכתם בברחו מפני שאל
במערה חני אלהים חני כי בר חסיה נשפי ובצל כנפה
אחסה עד יعبر הוות : 2 אקרא לאלהים עליון לאל
גמד עלי : 3 ישלה משימים יוישענין חרף שאפי סלה
ישלה אלהים חדרו ואמותו : 4 נשפי בתרך לבאמ אשכבה
להתים בני אדם שנייהם חנית וחצים ולשונם חרב חרדה :
5 רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך : 6 ראש
הכינו לפעמי כפף נשפי כרו לפנישחה נפלו בתוכה
שלחה : 7 נכוון לבי אלהים נכוון לבי אשירה ואומרה : 8
עורה כבודו עורה הנבל וכבודו אעירה شهر : 9 אודך
בעמים אדרני אומךך בל אמיים : 10 כי גדל עד שם
חסך ועד שחוקים אמרתך : 11 רומה על שםים אלהים על
כל הארץ כבודך :
- 58** למנצח אל השחת לדוד מכתם האמnom אלם
צדך תדברון מישראל תשפטו בני אדם : 2 אף בלב
עלות הפעלון בארץ חמס ידיכם הפלסון : 3 זרו רשותם
מרחם תעוז מבטן דבריו כוב : 4 חממת למו כדרמות חממת
נחש כמו פתן חרש יאשם אזנו : 5 אשר לא ישמע לכול
מלחשים חבר חברים מהכם : 6 אלהים הרס שנינו
בפימו מלחמות כפריים נתץ יהוה : 7 ימאסו כמו מים
- משמים השקוף על בני אדם לראות היוש משביל דרש את
אליהם : 3 כלו סג יהודו נאלחו אין עשה טוב אין נם אהד :
4 הלא ידעו פועלין און אקלי עמי אכלו לחם אלהים לא
קראו : 5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור
עצמות חנק הבשחה כי אלהים מסם : 6 מי יתן מצוין
ישועת ישראל בשוב אלהים שבות עמו גול יעקב ישמה
ישראל :
- 54** למנצח בנינה משביל לדוד בכוא הוויפם ויאמרו
לשאול הלא דוד מסתהר עמו אלהים בשם הושענין
ובגבורתך תדרני : 2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרוי
פי : 3 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשנו נפשי לא שמו
אליהם לנדרם סלה : 4 הנה אלהים עוז לי אדרני בסמכיו
נפשי : 5 ישוב הרע לשורי באמתך הצימות : 6 בנדבה
אובחה לך אורדה שמק יהוה כי טוב : 7 כי מכל צרה
הצילנו ובאבי ראתה עני :
- 55** למנצח בנינה משביל לדוד האזינה אלהים תפלתי
ואל תעלם מתחנהו : 2 הקשيبة לי וענני ארייד בשיחו
ואהוימה : 3 מוקול אויב מפני עקת רשות כי ימיוטו עלי און
ובאף ישטמוני : 4 לבוי יהול בקרבי ואומות מות נפלו
עליו : 5 ויראה ורעד בא כי והכסני פלבותה : 6 ואמר מי יתן
לי אבר כיוונה אועפה ואשכנה : 7 הנה אדרחיק נדר אלין
במדבר סלה : 8 אהיisha מפלט לי מרוחה שעה מסעך : 9
בלע אדרני פלן לשונם כי ראיית חמס וריב בעיר : 10
יומם ולילה יסובכה על חומתיה ואון וعمل בקרבה : 11
הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : 12 כי לא
אויב יחרפנו ואשא לא משנא עלי הנגיד ואסתר ממןנו :
13 ואתה אנוש כערבי אלופי ומידי : 14 אשר יהדו נמתיק
סוד בבית אלהים נהילך ברונש : 15 ישימות על ימיו ירדנו
שאלול חיים כי רעות במנורם בקרbam : 16 Sheol h7585 אני
- אל אלהים אקרא יהוה יושענין : 17 ערב ובקר וצחרים
אישחה ואהמה וישמע קולי : 18 פדה בשלום נשפי מקרב
לי כי ברבים היו עמדוי : 19 ישמע אל ווענש ווישב קדם
סלה אשר אין חילופות למו ולא יראו אלהים : 20 שלחה
ידיו בשלמיו חלל בריותו : 21 חילקו מחמתאת פיו וקורב
ליבו רכו דבריו משמן ומה פתחותו : 22 השלך על יהוה
יבדק והוא יכלכלך לא יתן לעולם מות לצדיק : 23

וְהַבָּה לִנוּ עֹזֶת מֵצֶר וְשֹׁא תְּשׁוּעָת אָדָם: ¹² בְּאֶלְהִים
נָעֲשָׂה חִיל וְהַוא יָבוֹס צָרִינוּ:

61 לְמַנְצָחָה עַל נִגְנִית לְדוֹד שְׁמַעַה אֱלֹהִים רַנְתִּי הַקְשִׁיבָה
חַפְלִתי: ² מִקְצָה הָאָרֶץ אַלְיךָ אָקָרָא בַּעַטְף לְבִי בְּצֹר
יְרוּם מִמְנִי תְּנַחַנִּי: ³ כִּי הִיְתָה מִחְסָה לֵי מַנְדָל עַז מִפְנֵי
אוּבָך: ⁴ אָגָוָרָה בְּאַהֲלָך עַולְמִים אָחָסָה בְּסִתְרָן כְּנַפְךָ
סָלָה: ⁵ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שְׁמַעַת לְנַדְרִינָתִי יְרָאֵי
שְׁמָך: ⁶ יְמִים עַל יְמִי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דָר וְדָר:
וַיֵּשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חָסֵד וְאֶמֶת מִן יִנְצְרָהוּ: ⁸ כִּן
אוּמָרָה שְׁמָךְ לְעֵד לְשִׁלְמֵי נְדָרִי יוֹם יוֹם:

62 לְמַנְצָחָה עַל יְדוֹתָנוּ מַזְמֹור לְדוֹד אַךְ אֶל אֱלֹהִים
דוֹמְיהָ נְפָשִׁי מִמְנִי יְשֻׁעָתִי: ² אַךְ הוּא צָרוֹר וַיְשֻׁעָתִי מִשְׁבָּבִי
לְאַמְּמוֹת רַבָּה: ³ עַד אֲנָה תְּהִוָּתוּ עַל אִישׁ תְּרִצָּהוּ כְּלָכְלָם
כְּקוּרְנְטוּ נְדָר הַדְּחוּיה: ⁴ אַךְ מִשְׁאָתוּ יַעֲצֹו לְהִדְחִיחַ יְרָצֹו
כּוֹבֵפּוּ יְבָרְכוּוּ וּבְקָרְבָּם יַקְלְלוּ סָלָה: ⁵ אַךְ לְאֱלֹהִים
דוֹמְיוֹ נְפָשִׁי כִּי מִמְנָנוּ תְּקוּתוֹ: ⁶ אַךְ הוּא צָרוֹר וַיְשֻׁעָתִי
מִשְׁבָּבִי לְאַמּוֹת: ⁷ עַל אֱלֹהִים יִשְׁעֵי וּכְבוֹדִי צָרוֹר עַז
מִחְסִי בְּאֱלֹהִים: ⁸ בַּתְּחֹו בּוּ בְּכָל עַת עַם שְׁפָכוּ לִפְנֵיו
לְבָכְכָם אֱלֹהִים מִחְסָה לִנוּ סָלָה: ⁹ אַךְ הַבְּלָבִן אֶדֶם כּוֹבֵ
בְּנֵי אִישׁ בְּמַאֲזָנוֹם לְעַלְוָת הַנְּמָה מִהְבָּל יִיחֵד: ¹⁰ אַל תַּבְּתַחַז
בַּעֲשָׂק וּבְגָנוֹל אֶל תַּהֲבִלוּ חִיל כִּי יָנוּבָל תְּשִׁיחַוּ לְבָב: ¹¹
אַחֲתָה דָבָר אֱלֹהִים שְׁתִים זֹו שְׁמָעָתִי כִּי עַז לְאֱלֹהִים: ¹²
וְלֹא אַדְנִי חָסֵד כִּי אַתָּה תְּשִׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעְשָׂהוּ:

63 מַזְמֹור לְדוֹד בְּהִוָּתוּ בְּמִדְבָּר יְהוּדָה אֱלֹהִים אַלְיָ
אַתָּה אַשְׁחַרְךָ צָמָה לְךָ נְפָשִׁי כִּמָּה לְךָ בָּשָׁרִי בָּאָרֶץ
צִיה וְעַיפָּר בְּלִי מִים: ² כִּן בְּקָדֵשׁ חַווֹּתִיךָ לְרָאוֹת עַז
וּכְבוֹדְךָ: ³ כִּי טֹב חַסְדְךָ מִחוּדִים שְׁפָטִיךָ יְשַׁבְּחָונְךָ: ⁴ כִּן
אַבְרָכָךָ בְּחוּרִי בְּשְׁמָךְ אֲשָׁא כְּפִי: ⁵ כִּמוּ חָלֵב וְדִשְׁן תְּשִׁבָּע
נְפָשִׁי וְשְׁפָטוּ רְגִנּוֹת יְהָלָל פִּי: ⁶ אִם זְכָרְתִּיךָ עַל יְצֹועִי
בְּאַשְׁמָרוֹת אַתָּה בָּךְ: ⁷ כִּי הִיְתָה עֹזֶת הָלִי וּבְכָל כְּנַפְךָ
אַרְנוֹן: ⁸ דְּבָקָה נְפָשִׁי אַחֲרִיךָ בִּי תִּמְכַה יְמִינִךָ: ⁹ וְהַמָּה
לְשֹׁוֹאָה יִבְקַשׁ נְפָשִׁי יִבְאֹו בְּתְּחִთּוֹת הָאָרֶץ: ¹⁰ גִּנְרוֹה עַל
וְדַי חֲרֵב מִנְחָת שְׁלָלִים יְהָיו: ¹¹ וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים
וַיַּתְהַלֵּל כָּל הַנְּשָׁבָע בּוּ כִּי יִסְכַּר פִּי דּוּבְּרִי שָׁקָר:

64 לְמַנְצָחָה מַזְמֹור לְדוֹד שְׁמַע אֱלֹהִים קְוַיִּיל בְּשִׁיחַ
מִפְחַד אוּבָךְ תְּצֵר חַי: ² הַסְּתִירִנִי מָסָדָר מַרְעִים מִרְנַשְׁתָּ

וַתַּהַלְכוּ לְמוֹיְדָךְ חַצְוּ כְּמוֹ יִתְמַלֵּל: ⁸ כְּמוֹ שְׁבָלָל תְּמָסָה
יַהֲלֵךְ נְבֵל אֲשָׁת בְּלַחְזוּ שְׁמָשׁ: ⁹ בְּטָרְמָם יִבְינוּ סִירְחִיכָם
אַפְּדָר כִּמָּה חַי כְּמוֹ חָרְוִין יִשְׁעָרְנוּ: ¹⁰ יִשְׁמַח צְדִיקָּי כִּי חַזָּה
נְקָם פְּעֻמִּי וַיְרַחֵץ בְּדָם הַרְשָׁעָה: ¹¹ וַיֹּאמֶר אָדָם אַךְ פָּרוּ
לְצִדְקָה אַךְ יִשְׁאַלְהִים שְׁפָטִים בָּאָרֶץ:

59 לְמַנְצָחָה אֶל תְּשַׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלח שָׁאָל וַיִּשְׁמַרְוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּתוֹ הַצִּילְנוּ מֵאַבִּיכָּי אֱלֹהִי מִתְּמַקְמֵינוּ
תְּשַׁנְּבָנִי: ² הַצִּילְנוּ מִפְּעָלֵי אָוֹן וּמְאַנְשֵׁי דָמָם הַוּשְׁעָנִי:
³ כִּי הַנָּהָר אַרְבָּוּ לְנְפָשֵׁי וְגָרוּ עַל עַזְוִים לְאָפְשָׁעִי וְלָא
חַטָּאתִי יְהָוָה: ⁴ בְּלִי עַזְוִין יַרְצָוּן וְיַכְנוּנוּ עָוָרָה לְקָרְאָתִי
וְרָאָה: ⁵ וְאַתָּה יְהָוָה אֱלֹהִים צְבָאות אֱלֹהִי יִשְׁרָאֵל הַקִּיצָה
לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל חַזְנָן כָּל בְּנֵי אָוֹן סָלָה: ⁶ יַשְׁׁבוּ
לְעֶרֶב יִהְמֹו כְּכָלְבָן וְיַסְׁבָּבוּ עִיר: ⁷ הַנָּהָר יִבְיָעֵן בְּפִיהָ
חַרְבּוֹת בְּשִׁפְתּוֹתֵיכֶם כִּי מַיְשָׁמָע: ⁸ וְאַתָּה יְהָוָה תְּשַׁחַק
לִמוֹ תַּלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ⁹ עַז אַלְךָ אַשְׁמָרָה כִּי אֱלֹהִים
מִשְׁנָבִי: ¹⁰ אֱלֹהִי חַסְדָּו יִקְרָמֵנוּ אֱלֹהִים יְרָאֵי בְּשָׁרְרֵי:
¹¹ כָּל הַהְרָגִים פָּנִים יִשְׁכְּחֵנוּ עַמִּי הַנִּיעָמָנוּ בְּחִילָךְ וְהַוּרִידָנוּ
מַגְנָנוּ אָדָני: ¹² חַמְתָּא פִּימוֹ דָבָר שְׁפָתָמוֹ וְלִיכְדוּ בְּנָאָנוּ
וּמְאַלְהָה וּמְכָחֵש יִסְפָּרוּ: ¹³ כָּלָה בְּחִמָּה כָּלָה וְאַיִלָּו וְיִדְעָו
כִּי אֱלֹהִים מִשְׁלָב בְּיַעֲקֹב לְאֶפְסִי הָאָרֶץ סָלָה: ¹⁴ יַשְׁׁבוּ
לְעֶרֶב יִהְמֹו כְּכָלְבָן וְיַסְׁבָּבוּ עִיר: ¹⁵ הַמָּה יִנוּעַן לְאָכֵל
אָם לְאַיְשָׁבָעוּ וְיַלְינוּ: ¹⁶ וְאַנְיָא אָשִׁיר עַזְוִיךְ וְאַרְנֵן לְבָקֵר
חַסְדָךְ כִּי הִיְתָה מִשְׁבָּב לְיַמְנוּס בְּזַמְּנֵךְ: ¹⁷ עַז אַלְיךָ
אַזְמָרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנָבִי אֱלֹהִי חָסְדִי:

60 לְמַנְצָחָה עַל שָׁוֹשָׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד לְלֵדָה בְּהַצּוֹתָו
אֶת אֶדֶם נְהָרִים וְאֶת אֶדֶם צָוָה וַיִּשְׁבַּב יוֹאָב וְיַדְךָ אֶת אֶדֶם
בְּנִיאָה מַלְחָשׁ שְׁנִים עַשְׁר אֶלְף אֱלֹהִים זְנַחְנוּ פְּרַצְתָּנוּ אֶנְפָתָ
תְּשַׁבֵּב לְנוּ: ² הַרְעִתָּה אֶרְצָה עַמְּךָ פְּצָמָתָה רֶפֶה שְׁבָרִיהָ כִּי
מַתָּה: ³ הַרְעִתָּה אֶרְצָה עַמְּךָ קְשָׁה הַשְׁקִירָנוּ יִין תְּרֻעלָה: ⁴
נְתַתָּה לְיִרְאֵיךְ נָס לְהַתְנוּס מִפְנֵי קַשְׁט סָלָה: ⁵ לְמַעַן
יַחְלָצָוּ יִרְדִּיךָ הַשְׁוּעָה יְמִינִיךָ וְעַגְנוּ: ⁶ אֱלֹהִים דָבָר
בְּקָדְשָׁו אַעֲלָזָה אַחֲלָקָה שְׁכָם וְעַמְקָסָות אַמְדָר: ⁷ לְיִ
גַּלְעָד וְלִי מְנַשָּׁה וְאֶפְרַיִם מַעַוז וְרַאשִׁי יְהוּדָה מַחְקָקִי:
⁸ מַוְאָב סִירְחָצִי עַל אֶדֶם אַשְׁלִיךָ נָעַל עַל פְּלַשְׁת
הַתְּרֻעָעִי: ⁹ מַיְיָבְלִי עִיר מַצּוֹר מַיְנָחָנוּ עַד אֶדֶם: ¹⁰
הַלָּא אַתָּה אֱלֹהִים זְנוֹתָנוּ וְלֹא חָצָא אֱלֹהִים בְּצָבָאותָנוּ:

אשר עשה לנפשי: ¹⁷ אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני:
אנו אם רأיתי בלביו לא ישמע אדני: ¹⁸ אכן שמע
אליהם הקשיב בקהל הפלתי: ²⁰ ברוך אליהם אשר לא
הסיר הפלתי וחסדו מأتي:

67 למנצח בנגינה מזמור שיר אליהם יהננו וברכנו
EAR פניו אתנו סלה: 2 לדעת הארץ דרך כלל נוים
ישעתך: 3 יודוך עמים אליהם יודוך עמים כלם: 4
ישמו וירננו לאמים כי השפט עמים מישור ולא מים
בארץ תנחם סלה: 5 יודוך עמים אליהם יודוך עמים
כלם: 6 ארץ נתנה יבוליה יברכנו אליהם אלהינו: 7
יברכנו אליהם ויראו אותו כל אפסי ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אליהם יפוצו אויבינו
וינסו משנאיו מפניו: 2 כהנדף עשן תנדרף כהמס דונג
מפני אש יאבדו רשותם מפני אליהם: 3 וצדיקים ישמרו
עלציו לפני אליהם ויששו בשמה: 4 שירו לאליהם
ומרו שמו סלו לרכיב בערובות ביתושמו ועלזו לפניו:
5 אפי יתומים וידין אלמנות אליהם במעון קדרשו: 6
אליהם מושיב יהודים ביתה מוציא אסירים בכוורות
אך سورרים שכנו צחיחה: 7 אליהם בצתרך לפני עמק
בצדך בשימון סלה: 8 ארץ רעשה אף שמיים נטפו
 מפני אליהם זה סיינו מפני אליהם אלהוי ישראל: 9
ונדברות תניך אליהם נחלתק ונלאה אתה כונתה: 10

nidrakim yishbo ba tecin bo tbotach leun alhem: 11 adni
yitn amor hamebshrotot zbab rab: 12 malchi zbabot yedron
yidron vnot batei chalak shel: 13 am tshabbon bein shafim
cenphi yonah nchape bccsf u abrotihha birerekh choroz: 14
bferesh shedi malchim bha chalagn: 15 her alhem
her bshen her gabenim her bshen: 16 lomeh tzadonim hrim
gabenim her chmd alhem lshabto af yeho yshcan lntach:
17 rccb alhem rbatim alf shanen arni bsm siyu bkdsh:
18 ulit lmerom shvut shbi lkhot matnotot badeim waf
sorrim leshken ya alhem: 19 brrok arni yom yom yums
lno haal yosutnu sela: 20 haal lno al lmosutot wliyohot
adni lmotot tzotot: 21 ak alhem ymch rach aviv
kdrak shur matalch basmuto: 22 amar arni mbsan asib
ashib mmatzot ym: 23 lmtn tmaiz rgalz bdm lshon
clbik maibim manho: 24 rao halicotik alhem halicot

ועל: און: 3 אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר
מור: 4 לירחות במתהרים הם פתאם ירדו ולא ייראו: 5
יזקוקו למם דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמר מו יראה
למו: 6 ייחפשו עלות תמן חפש מהפש וקרב איש ולב
עמך: 7 וורם אליהם חן פתאם הו מוכותם: 8 וכישלוהו
עלמו לשונם ותנדדו כל ראה בם: 9 וייראו כל אדם
ויגרו פעל אליהם ומעשה השכילו: 10 ישמח צדיק
ביהוה וחספה בו וויהללו כל ישרי לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אליהם
בציוון ולך ישלם נדר: 2 שמע תפללה עדיך כלبشر
יבאו: 3 דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה תכפרם: 4
אשרי תבהיר ותקרב ישכנן חזריך נשבעה בטוב ביתך
קדש היכלך: 5 נוראות בצדך תענו אלה ישבנו מבטחה
כל קצוי ארץ וים רחקים: 6 מכין הרים בכחו נאור
בכבודה: 7 משבחה שאון ימים שאון גליהם והםון לאמים:
8 ויראו ישב קצוץ מאותיך מוצאי בקר וערב תרנין:
9 פקרת הארץ ותשකחה רבת תשורה פלג אליהם
מלא מים תchein דגנס כי כן תכינה: 10 תלמיה רוח נחת
נדודיה ברביבים תמנגה צמהה תברך: 11 עטרת שנה
טובתך ומגנילך ירעוף דשין: 12 ירעוף נאות מדרבר וניל
גבועות תחננה: 13 לבשו כדים הצאן ועמיקים יעתפו בר
יתרונו אף ישרו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאליהם כל הארץ: 2
ומרו כבוד שמו כבוד תהלותו: 3 אמרו לאליהם
מה נורא מעשיך ברב עז ייחשו לך איביך: 4 כל
הארץ ישתחו לך ויזמרו לך יומרו שמד סלה: 5 לכט
וראו מפעולות אליהם נורא עלילה על בני אדם: 6 הפך
ים ליבשה בנהר יעברו ברגלי שם נשמהה בו: 7 משל
בכבודתו עולם עניין בוגדים תצפינה הסוררים אל ירימו
למו סלה: 8 ברכו עמיים אלהינו והשמיעו קול תהלותו: 9
השם נפשנו בחיים ולא נתן למות רגלו: 10 כי בחנותנו
אליהם צרפתנו צרף כסף: 11 הבאנו במצוודה שmeta
מוועקה במתנינו: 12 ההרכבת אנוש לראננו באנו באש
ובמים ותוציאנו לדרוה: 13 אבוא ביתך בעולות אשלים
לך נדרי: 14 אשר פצו שפתיו ודבר פיי בצד לי: 15
עלות מהם עלה לך עם קתרה אילים עשה בקר עם
עתודים סלה: 16 לכט שמעו ואספרה כל יראי אליהם

יהו ישב: 26 כי אתה אשר הכית רדף ואל מכאוב חלליך ספררו: 27 תנָה עון על עונם ואל יבוא בצדקהך: 28 ימְחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: 29 ואני עני וכואב ישועתך אליהם תשנבי: 30 אהלהה שם אליהם בשיר ואגדלנו בתודה: 31 ותויטב ליהוה משור פר מקרן מפירים: 32 ראו ענווים ישמחו דרשי אליהם ויחיו לבבכם: 33 כי שמע אל אבינוים יהוה ואת אסירו לא בזה: 34 יהללווה שמיים ארץ ימים וכל רמשם: 35 כי אליהם יושיע ציון ובנה ערי יהודיה וישבו שם וירשו: 36 וזרע עבדיו ינהלה ואהבי שמוי ישכנו בה:

70 למנצח לדוד להזכיר אליהם להצילני יהוה לעוזורי וחושה: 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויכלמו חפציך רעתי: 3 ישבו על עקב בשחת האמרם החח האח: 4 ייששו וישמחו בר כל מבקשיך ויאמרו תמיד יndl אליהם אהבי ישעתך: 5 ואני עני ואבינו אליהם חושה לי עורי ומפלטי אתה יהוה אל الآخر:

71 בר יהוה חסיטוי אל אבושה ליעולם: 2 בצדקהך הצילני ותפלטני התה אליו אונך והושעני: 3 היה לי לצור מעון לובה תמיד צוית להושעני כי סלעי ומזרדי אתה: 4 אליהם פלטני מיד רשות מכף מעול וחומץ: 5 כי אתה תקוטרי אדני יהוה מבתחי מנעוריו: 6 עלייך נסמכתי מבטן ממעיامي אתה גוויז בר תחלתי תמיד: 7 כמנופת הייתי לרבים ואתה מהשי עז: 8 ימלא פי תhalbך כל היום תפארך: 9 אל תשליכני לעז וקנה ככלות כח אל העזני: 10 כי אמרו אויבי לי ושומר נפשי נועזיו יהדו: 11 בלאמך אליהם עזבו רדף ותפשה כי אין מציל: 12 אליהם אל תרחק ממוני אליו לעוזרתי חישה: 13 יבשו כלו טנני נפשי יעטוחרפה וכלהמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד אחיל והוספה על כל תhalbך: 15 פי יספר צדקהך כל היום השועך כי לא ידעתי ספרות: 16 אבוא בוגרות אדני יהוה אoxicר צדקהך בלבד: 17 אליהם למדתני מנעוריו ועד הנה אניד נפלאותיך: 18 וגם עד קנה ושיבת אליהם אל העזני עד אניד זרועך לדור כל יבוא נבורך: 19 וצדקהך אליהם עד מרום אשר עשית נדלות אליהם מי כמוך: 20 אשר הראיתנו צרות ריבות ורעות חשוב תחינו ומותהמותה הארץ תשוב העליון: 21 תרב נדלתי ותשכ תנחמוני: 22 גם אני אודך בכלי נבל

תהלילים

אל מלכי בקדש: 25 קדרמו שרדים אחר גנים בתוך עמלות חופפות: 26 במקהלה ברכו אלהים יהוה מקור ישראל: 27 שם בנימן צער רדם שרוי יהודה רגמתם שרוי זבלון שרוי נפתלי: 28 צוה אל היך עז עווה אלהים זו פעלה לנו: 29 מהיכלך על ירושלים לך זבלו מלכים שי: 30 גער חות קנה עדת אבירים בענלי עמים מתරפס ברצוי כסף כבב ערים קוש תרץ ידיו לאלהים: 32 מלוכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 33 לרכב בשמישמי קדרם הוא יתנו בקהל קול עז: 34 חננו עז לאלהים על ישראל גנותו ועו בשחקים: 35 נורא אלהים ממוקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

69 למנצח על שושנים לדוד הושעני אליהם כי בא מים עד נשפ: 2 טבעתי בין מצלחה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת ששפנני: 3 ינעת בקראי נחר נרוני כלו עני מיחל לאלהי: 4 רבו משערות ראשי חנן עצמו מצמחי איבי שקר אשר לא נולתי או אשיב: 5 אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי מפרק לא נכחדו: 6 אל יבשו כי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו כי מבקשיך אלהי ישראל: 7 כי עלייך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: 8 מזור הייתה לאחי ונכרו לבניامي: 9 כי קנאת ביתך אלתני וחריפות חרפהיך נפלו על: 10 ואבכה בזום נפש ותחו לחריפות ל: 11 ישחו כי ישבי שעדר ונניות שותי שבר: 12 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסך עני באמת ישעך: 14 הצלני מטיט ואל אטבעה אנטלה משנאי וממעמקי מים: 15 אל תשפנני שבלת מים ואל תבלעני מצלחה ואל תאטר עלי באך פיה: 16 עני יהוה כי טוב חסך כרב רחמייך פנה אליו: 17 ואל תסתה פניך מעבדך כי צר לי מהר עני: 18 קרבה אל נפשי נאללה למען אובי פנוי: 19 אתה ידעת חרפתו ובשתוי וכלהמי ננדך כל צוררי: 20 חרפה שברה לבי ואנושה ואקווה לנוד ואין ולמנחים ולא מצאתה: 21 ויתנו בברותך ראש ולצמא ישכני חמץ: 22 יהו שלחנם לפניהם לפח ולשלומיהם למוקש: 23 תהשכה עיניהם מראות ומתניות תמיד המעד: 24 שפך עליהם זעם וחרון אפק ישיגם: 25 תהיו טירתם נשמה באלהיהם אל

ספו תמו מן בלהות: 20 כחלום מהקץ אדרני בעיר צלמוס
הבהה: 21 כי יתחמצ לבבי וכליות אשונן: 22 ואני בער
ולא עד בהמות התיית עמק: 23 ואני תמיד עמק אחות
ביד ימינו: 24 בעצך תנחני ואחר כבוד תקחני: 25 מי
לי בשמיים ועמק לא חפצתי בארץ: 26 כליה שאריו וללבבי
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הנה רחיק
אבדו הצמתה כל זונה ממך: 28 ואני קרבת אלהים לי
טוב שתי באדרני יהוה מהשי לספר כל מלאכותיך:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנתה לנצח יען אף
בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קרם נאלת שבת
נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעםיך למשאות
נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צדריך בקרוב מועדך
שמו אותן אתם אחותם: 5 יודע מביא למעלה בסבך עז
קדומות: 6 עוזת פתויה יחד בכשיל וכילוף יהלמון: 7
שלחו באש מקדשך לארץ חללו משבcn שמק: 8 אמרו
בלכם נים ייחד שרפו כל מועדי אל בארץ: 9 אותןינו
לא ראיינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: 10 עד
מתי אלהים יחרף צד ינאן אויב שמק לנצח: 11 למה
תשיב ידק וימינך מקרב חוקך כליה: 12 ואלהם מלכי
מקדם פעל ישותם בקרוב הארץ: 13 אתה פורהת בעז
יום שברת ראש תנינים על הימים: 14 אתה רצצת ראשי
לויתן תנתנו מאכל לעם לצרים: 15 אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילאה אתה
הכנות מאור ומשם: 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קץ
וחרף אתה יצתרם: 18 זכר זאת אויב חרף יהוה ועם
נכליאנזו שמק: 19 אל התן לחית נפש תורך היה ענייך
אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלוא מחשביך ארץ
נאות חמס: 21 אל ישך דך נכלם ענו ואבון יהללו שמק:
22 קומחה אלהים ריבעה ריבך וכרכפתך מנוי נבל כל
היום: 23 אל תשכח קול צדריך שאון קמיך עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הדרינו לך
אליהם הדרינו וקרוב שמק ספרו נפלאותיך: 2 כי אתה
מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ וכל ישביה
אני חכנתי עמודיה סלה: 4 אמרתו להווילים אל תהלו
ולרשעים אל תרימו קרון: 5 אל תרימו למרום קרכנים
תדברו בצייר עתק: 6 כי לא ממושא וממערב ולא
מדבר הרים: 7 כי אלהים שפט זה ישפלו זה ירים: 8

אמתק אלחי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרנה
שפטו כי אומרה לך ונפשי אשר פרידת: 24 גם לשוני כל
היום התנה צדקהך כי בשו כי חפרו מבקשי רעה:
72 לשמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקהך לבן
מלך: 2 יידין עמק בצדק ונעיניך במשפט: 3 ישאו הרים
שלום לעם וגבעות בצדקה: 4 ישפט עני עם יוישע לבני
אביון וידיכא עושק: 5 ייראוך עם שם ולבני ירח דוד
דורים: 6 ירד כמטר על גן כרביכים זרזיף ארץ: 7
יפרח בימי צדיק ורב שלום עד בליך ירח: 8 וירד מים
עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו
עפר ליהליך: 10 מלכי תרשיש ואוים מנהה ישיבו מלכי
שבא ובסבא אשריךיבו: 11 ווישתחוו לו כל מלכים
כל נוים יעבדו: 12 כי יציל אבון משוע וענין ואין עור
לו: 13 ייחס על דל ואבון ונפשות אבויונים יושיע: 14
מוחך ומחמס ינאל נפשם ויקר דם בעינוי: 15 וויהו ויתן
לו מזוהב שבאו ותחלל בעדתו תמיד כל היום יברכנו: 16
יהי פשת בר הארץ בראש הרים ירעש כל בון פריו
ויציצו מעיר כעש הארץ: 17 יהיו שמו לעולם לפניו שם
ניין שמו וויתברכו בו כל נוים יאשרו: 18 ברוך יהוה
אליהם אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ Amen ואמן: 20
כלו תפלה דוד בן יש:

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לבר
לBBC: 2 ואני כמעט נטו רגלי Cain שפה אשורי: 3 כי
קנאי בחוללים שלום רשותם אראה: 4 כי אין חרבבות
למורות ובירא אולם: 5 בעמל אנוש איננו ועם אדם
לא יגנו: 6 לכן ענקתמו גואה יעטף שית חמס לו: 7
יצא מהלב עינמו עברו משבচות לBBC: 8 ימוקו יודברו
ברעشك ממורים ידברו: 9 שתו בשמים פיהם ולשונם
תהלך בארץ: 10 לכן ישיב עמו הלם ומילא ימכו
למו: 11 ואמרו איך ידעך ואיש דעה בעליון: 12 הנה
אללה רשותים ושלוי עולם השנו חיל: 13 אך ריק זכית
לביבי ואחרן בנקון כבפי: 14 ואהו נוצע כל היום ותוכחתי
לבקרים: 15 אם אמרתוי אספירה כמו הנה דור בניך
בנדתי: 16 ואחשה לדעת זאת עמל היה בעני: 17 עד
אבוא אל מוקשי אל אבינה לאחריותם: 18 אך בחלוקת
תשית למו הפלתם למשאות: 19 איך היו לשמה כרגע

קדם: 3 אשר שמענו ונדרעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא בכח מבניהם לדור אחרון מספרים תהלה יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבנייהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבנייהם: 7 וישימו באלהים כסלים ולא ישכח מעלי אל וממצויו נצרו: 8 ולוֹא יהוּ כאבותם דור סורר ומרה דור לא הchein לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושא רומי קשת הפכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתנו מאנו ללבת: 11 וישכח עליותיו ונפלאותיו אשר הראמ: 12 גנוד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעברים ויצב מים כמו נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רכה: 16 ויזוצא נזולים מסלע ווירד כנהרות מים: 17 וויסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה: 18 וינסו אל בלבכם לשאל אכל לנפשם: 19 וירבררו באלהים אמרו היוכל אל לערך לשlon במדבר: 20 הן הכה צור ויובו מים וחலים ישתטו חם יחל תחת אם יכין שאר לעמו: 21 לבן שמע יהוה ויתעבר ואשנשה כי יעקב וגס אף עליה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישעתו: 23 ויצו שחוקם ממיל ודרתי שמיים פתח: 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן לנו: 25 לחם אבירים אכל איש צירה שלח להם לשבע: 26 יסע קדים בשמיים ויונגן בעוז תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עופר כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנותיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: 30 לא זרו מטהותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עליה בהם ויהרגו במסנויות ובחוורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטא עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהצלב ימיהם ושנותם בבהלה: 34 אם הרגס ודרשו והשבו ושהרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ועל עליון נאלם: 36 וויתרתו בפיים ובבלושים יכובו לו: 37 וילבם לא נכוון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רחום יכפר עון ולא ישחת וחרבה להשיב אפוא לא עיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשדר המה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימדרו בו במדבר יציבוהו בישימון: 41 וישבו וינסו אל וקדוש ישראל החוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פרם מנין צר: 43 אשר שם במצרים אחותיו ומופתיו בשדה צען:

כי כוס ביד יהוה ויין חמץ מלא מסך ויינר מזה אר שмерיה ימצאו ישותו כל רשי הארץ: 9 ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשיים אנדע תרוממנה קרנותן צדיק:

76 למנצח בננית מזמור לאסף שר נורע ביודה אלהים בישראל נдол שמנו: 2 ויהי בשלם סכו ומענתנו בזכיון: 3 שמה שבר רשי קשת ממן וחרב ומלחמה סלה: 4 נאור אתה אדריך מההר טרכ: 5 אשтолלו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל דיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה ומי יעד לפניך מאו אפק: 8 משימים השמעת דין ארץ יראה ושקתה: 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל עני ארץ סלה: 10 כי חמת אדם תודך שאירית חמת תהגר: 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהים כל סביבו יובילו שי למורא: 12 בצד רוח נגידים נורא למלי הארץ:

77 למנצח על ידיותון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצקה קולי אל אלהים והאזין אל: 2 ביום צרכי אדני דרשתי יידי לילה נגנה ולא תפוג מאנה הנחמת נשפי: 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיהה ותתעטף רוחוי סלה: 4 אחוזת שמרות עני נפעתי ולא אדרב: 5 חשבתי מים מקדם שנות עולם: 6 אזכרה נגניתי בלילה עם לבבי אשיהה ויחפש רוחוי: 7 החלולים יונח אדני ולא יסיף לרצות עוד: 8 האפס לנצח חסדו גמר לדר ודר: 9 השכח תנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: 10 ואמר חלוי הייא שנות ימין עליון: 11 אזכור מעלי יה כו אזכרה מקדם פלאך: 12 והגינוי בכל פעול ובעלילותיך אשיהה: 13 אלהים בקדש דרכך מי אל נдол כאלהים: 14 אתה האל עשה פלא הורעת בעמים עז: 15 גנאלת בזורע עמר בני יעקב וויסוף סלה: 16 ראוך מים אלהים ראוך מים ייחלו אף ירנו תהמות: 17 זרמו מים עבותות קול נתנו שחוקים אף חציך יתהלך: 18 קול רעמק בNELNG האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: 19 בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדע: 20 נחית כצאן עמק ביד משה ואהרן:

78 משכיל לאסף האונה עמי תורה הטו אונכם לאמרי פי: 2 אפתחה במשל פי אביעה חירות מני

44 ויהפַךְ לְדָם יִאֲרִידָם וְנוֹלִיחָם בְּלִישְׁתִּוֹן: 45 יִשְׁלַח
בָּהּ עָרֵב וַיַּאֲלֵם וַיַּפְרֹדֵעּ וַיַּשְׁחֹתֶם: 46 וַיַּעֲזַן לְחַסִיל
יְבוּלָם וַיַּגְעַם לְאַרְבָה: 47 יִהְרָג בְּבָרְדָ נְפָנָם וְשִׁקְמוֹתָם
בְּחַנְמָל: 48 וַיַּסְגֵר לְבָרְדָ בְּעִירָם וְמִקְנִיהם לְרַשְׁפִים: 49
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אֲפֹו עֲבָרָה וּזְרָה מִשְׁלָחָת מְלָאכִי
דָעִים: 50 יִפְלֵס נְתִיבָא לְאַפּוֹ לְאַחֲרָ מִמוֹת נְפָשָׁם וְחוֹתָם
לְדָבָר הַסִּגְרָה: 51 וַיַּזְקֵר כָּל בְּכָור בְּמַצְדִים רַאשִׁית אֲוֹנִים
בְּאַהֲלֵי חָם: 52 וַיַּסְעַ צָאן עַמוֹ וַיַּהַגֵם כַּעֲדָר בְּמַדְבָר:
53 וַיַּחֲמַם לְבָטָח וְלֹא פָחָדו וְאַיְבָהָם כָּסָה הַוָם:
וַיַּבְאִים אֶל גּוֹלְ קְרֹשָׁו הָר זֶה קְנַתָה יְמִינָו: 55 וַיַּגְשֵׁשָׁ
מִפְנִיהם נְוִים וַיַּפְלִם בְּחַבְלָ נְחָלָה וַיַּשְׁכַן בְּאַהֲלָם שְׂבִטִ
יִשְׂרָאֵל: 56 וַיַּגְשֵׁשׁ וַיַּמְרֹא אֶת אֱלֹהִים עַלְיוֹן וְעוֹדוֹתָיו לְאָ
שְׁמָרָה: 57 וַיַּסְגֵר וַיַּבְאִדוּ כָּאַחֲרָם נְהָפְכוּ כַּקְשָׁתְ רַמְיהָ:
58 וַיַּכְעִיסְוּהוּ בְּבָמוֹתָם וּבְפְסִילָהָם יִקְנַיאוּהוּ: 59 שְׁמַעַ
אֱלֹהִים וַיַּתְעַבֵּר וַיָּמַס מָדָר בְּיִשְׂרָאֵל: 60 וַיַּטְשֵׁשָׁ מַשְׁקָן שְׁלוֹ
אֲהָלָשָׁן בְּאַדְמָ: 61 וַיַּתְעַנְתֵן לְשָׁבֵי עַזּוֹ וְתַפְאַרְתָו בֵּיד צָרָ:
וַיַּסְגֵר לְחַרְבָ עַמוֹ וּבְנַחַלְתוֹ הַחֲעָבָר: 63 בְּחַרְיוֹ אַכְלָה
אֲשֶׁר תַּולְתֵי לְאַהֲלָלָו: 64 כְּהַנְיוֹ בְּחַרְבָ נְפָלוּ וְאַלְמַנְתוֹ
לְאַתְכִינָה: 65 וַיַּקְצֵן כִּישָׁן אַדְנִי כְּנַבּוֹר מַתְרָנוֹן מִינָן:
וַיַּקְצֵן צָרְיוֹ אַחֲרָה רַחֲפָת עַולָם נַתֵּן לְמוֹ: 67 וַיָּמַס בְּאַהֲלָ
יִסְפֵּךְ וּבְשְׁבַט אֲפָרִים לְאַבָּה: 68 וַיַּבְחַר אֶת שְׁבַט יְהוּדָה
אֶת הָר צִיוֹן אֲשֶׁר אָהָב: 69 וַיַּבְנֵן כָּמֹרְמִים מַקְדְשָׁו אֶרְץ
יִסְרָה לְעַולָם: 70 וַיַּבְחַר בְּדָרוֹד עַבְדָו וַיַּקְחֵהוּ מִמְכָלָאת
צָאן: 71 מַאֲחָר עֲלוֹת הַבִּיאָו לְרַעֲוֹת בַּיּוּקָב עַמוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל
נַחַלְתוֹ: 72 וַיַּרְעֵם כַּתָּם לְבָבוֹ וּבְתִבְוֹנוֹת כְּפִי נִיחָם:

81 לְמַנְצָחָה עַל הַנְּתִיתָה לְאַסְפָה הַרְגִינוֹ לְאֱלֹהִים עֻזָנוּ
הַרְיָוּ לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: 2 שָׁאוֹ זְמָרָה וְתַנְנוֹ תְּף כְּנָור נְעִים
עַם נְבָל: 3 תַּקְעַו בְּחַדְשׁ שַׁוְפֵר בְּכָסָה לַיּוֹם חָנָנוֹ: 4 כִּי
חַק לִיְשָׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: 5 עֲדוֹת בִּיהוּסָפָ
שְׁמָוֹבְצָאָתוֹ עַל אָרֶץ מִצְדִּים שְׁפָת לְאַיְדָעִי אָשָׁמָעָ: 6
הַסִּירּוֹתִי מִסְבֵל שְׁכָמוֹ כְּפִי מַדּוֹר תְּעַבְרָנָה: 7 בְּצָרָה
קְרָאָתָ וְאַחֲלָצָק אָעֵנָק בְּסִתְרָ רָעָם אַבְחָנָק עַל מִי מַרְבִּיהָ
סָלָה: 8 שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אָם תְּשִׁמְעָלִי: 9 לְאָ
יִהְיָה בְּךָ אֶל זֶד וְלֹא תְשַׁתְחֹווּ לְאֶל נְכָר: 10 אַגְנִי יְהוָ
אֱלֹהִיךְ המַעַלְקָ מָאָרֶץ מִצְרִים הַרְחָבָ פִּיךְ וְאַמְלָאָהוּ: 11
וְלֹא שְׁמַע עַמִּי לְקוּלִי וַיַּשְׁرָאֵל לְאַבָּה לִי: 12 וְאַשְׁלַחְחָו
בְּשִׁירּוֹתָ לְבָם יַלְכּו בְּמוֹעֵצָותָהֶם: 13 לוּ עַמִּי שְׁמַע לִי
יִשְׂרָאֵל בְּדָרְכִי הַלְּכָוֹ: 14 כִּמְעַט אַיְבָהָם אַכְנִיעָ וְעַל
צְדִירָם אֲשִׁבָ יְדִי: 15 מְשַׁנְאֵי יְהוָה יְכַחַשׁ לוּ וְיַהְוָ עַתָם
לְעוֹלָם: 16 וַיַּאֲכִילָהוּ מִחְלָב חַטָּה וּמִזְרָר דְבָשָׁ אַשְׁבִיעָ:

79 מִזְמָרָה לְאַסְפָה אֱלֹהִים בָּאוּ נְוִים בְּנַחַלְתָךְ טְמָא אֶת
הַיכָּל קְרָשָׁק שְׁמוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם לְעַיִם: 2 נַתְנוּ אֶת נַבְלָת
עַבְדִיךְ מַאֲכָל לְעַופְתָ הַשְׁמִים בְּשָׁר חַסִידִיךְ לְחַיְתוֹ אָרֶץ:
3 שְׁפָכוּ דָמָם כִּמְים סְבִיבּוֹת יְרוּשָׁלָם וְאַיְן קוּבָר: 4 הַיְנָינוּ
חַרְפָה לְשָׁכְנָינוּ לְעֵג וְקָלָס לְסְבִיבּוֹתָנוּ: 5 עַד מָה יְהָוָה
תָּחַנֵּף לְצִחְצִחְתָּ בְּבָעָר כָּמו אֲשֶׁר קְנָתָךְ: 6 שְׁפָךְ חַמְתָךְ אֶל
הַגְּנוּים אֲשֶׁר לֹא יַדְעַךְ וְעַל מְמָלָכָת אֲשֶׁר בְּשָׁמָךְ לֹא
קְרָאוּ: 7 כִּי אֲכָל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נָדוֹה הַשָּׁמוֹ: 8 אֶל תַזְכֵר
לְנוֹ עַונְתָּ רְאשָׁנִים מַהְרָ יַקְדְמָנוּ רְחַמִּיךְ כִּי דְלָנוּ מָאָד: 9
עַזְרָנוּ אֶלְהִי יְשַׁעַנוּ עַל דָבָר כְּבוֹד שְׁמֶךְ וְחַצְלָנוּ כְּפָר עַל
חַפְאָתָינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ: 10 לְמָה יִאֲמְרוּ הַגְּנוּים אֵיה אֱלֹהִים
יַודְעַ בְּנִים לְעַיְנָינוּ נִקְמָת דָם עַבְדִיךְ הַשְּׁפָוק: 11 תְּבָא

82

למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארץ שbat שבות יעקב: 2 נשאת עון עמוק כסית כל חטאיהם סלה: 3 אספת כל עברתך השבות מהרין אף: 4 שובני אלהי ישענו והפר בעסק עמנו: 5 הלוועם תאנק בנו תמשך אף לדך ודר: 6 הלא אתה תשוב תחינו ועניך ישמחו בר: 7 הראנו יהוה חסדך וישעך תנת לנו: 8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום על עמו ואל חסידיו ואל ישבו לכסללה: 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכנ כבוד בארץנו: 10 חסדר ואמת נפנשו צדק ושלום נשקו: 11 אמת הארץ הצמה וצדק ממשימים נשקב: 12 נם יהוה יתן הטוב וארכנו תנתן יבולה: 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרכם בעמיו:

83

תפללה לדוד הטה יהוה אונך עני כי עני ואבינו אני: 2 שמרה נפשי כי חסיד אני הווע עברך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני כי אליך אקררא כל חיים: 4 שמח נפש עברך כי אליך אדני נפשי אישא: 5 כי אתה אדני טוב וسلح ורב חסד לכל קראיך: 6 האזינה יהוה תפליותיך ותקשיבה בקול התהונות: 7 ביום צratio אקררא כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמגעיך: 9 כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשםך: 10 כי נдол אהיה ועשה נפלאות אתה אלהים לבךך: 11 הורוני יהוה דרכך אהלך באמתך ייחד לבבי ליראה שםך: 12 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבהה שמן לעולם: 13 כי חסוך נдол עלי והצלת נפש משאול תחתיה: 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמו לנגדם: 15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמות: 16 פנה אליו וחנני תהה עזק לעבדך והושעה לבן אמרות: 17 עשה עמי אות לטובה ויראו שניי ויבשו כי אתה יהוה עוזתני ונחמתני:

84

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: 2 אהב יהוה שער ציון מכל משכנות יעקב: 3 נכבדות מדבר בקר עיר האלים סלה: 4 אoxicר דרב ובבל לידעו הנה פלשת וצורך עם כוש זה ילך שם: 5 ולצין יאמר איש ואיש ילך בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתב עמים זה ילך שם סלה: 7 ושרים כחללים כל מעני בר:

למנצח על הנחות לבני קרח מזמור מה ירידות משכניתיך יהוה צבאות: 2 נספה וגס כלת נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: 3 נם צפור מצאה בית ודרור קו לה אשר שתה אפרחה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 4 אשורי ישבו ביתך עוד יהלוק סלה: 5 אשורי אדם עוז לו בר מסלות בלבכם: 6 עברי בעמק הבקא מעין ישיתוחו גם ברכות יעתה מורה: 7 ילכו מהיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: 8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלי תאזינה אלהי יעקב סלה: 9 מגנו ראה אלהים והבט פנו משיחך: 10 כי טוב יום בחזריך מאף בהרاري הסתוופ בבית אלהי מדור באהלי רשע: 11 כי משם ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: 12 יהוה צבאות אשורי אדם בטח בר:

מעם: 20 מצאתי רוד עברי בשמן קדרי משחתיו: 21 אשר ידי הובן עמו אף זרועו האמנונו: 22 לא ישא אויב בו ובן עליה לא יענו: 23 וכחותי מפנוי צרוו ומשנאו: 24 ואמונהתי וחסדי עמו ובשמי תרומ קרנו: 25 ושנותי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 והוא יקרני אבִי אהה אליו וצורך ישועתי: 27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשםו לו חסדי ובריתו נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמיים: 30 אם יעצבוبني תורה ובמשפטו לא ילכון: 31 אם חקתי יהללו ומצוחתי לא ישמרו: 32 ובקדתי בשבט בשעים ובגנעים ענים: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: 34 לא אהיל בריתו ומוצאת שפטיו לא אשנה: 35 אהת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהוה וכסאו שם שנדדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה נתה והמאס התהברת עם משיחך: 39 נארתת ברית עבדך חילلت לארץ נורו: 40 פרצת כל נדרתתו שמת מצריו מהתחה: 41 ששחו כל עברי דרך היה חרפה לשכנו: 42 הרימות ימין צריו השמחת כל אובייו: 43 אף תשיב צור חרבו ולא הקימו במלחמה: 44 השבת מטהרו וכסאו לארץ מוגרתת: 45 הקוצרת ימיعلوم העיטה עליון בששה סלה: 46 עד מה יהוה הסתר לנצח תבער כמו אש חמתק: 47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראש כל בני אדם: 48 מיר גבר ייחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאלול סלה: (Sheol h7585) 49 איה חסידך הראשונים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחוקי כל ריבים עמים: 51 אשר חרפו אובייך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

90 תפליה למשה איש האלים אדני מעון אתה היה לנו בדר ודר: 2 בתרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל מעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אונש עד דכא ותאמר שוכו בני אדם: 4 כי אלף שנים בענין כיים אתמול כי עבר ואשמורה בלילה: 5 זורתם שנה יהיו בCKER בחציר יהלף: 6 בCKER יצץ וחclf ליערכ ימולל ויבש: 7 כי כלינו באפק ובחמתך נבהלו: 8 שת עונתינו לנדרך עלמןנו למאור פניק: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו דגה: 10 ימי שנוחינו בהם שביעים שנה ואמ

שיר מזמור לבני קרח למגנץ על מחלת לעונת משכילד להימן האורחיו יהוה אלהי ישועתי ושם צעקי בלילה נרדך: 2 תבוא לפניך תפלתי הטה אונך לרנטה: 3 כי שבעה ברעות נפשי וחוי לשאל הדינו: 4 (Sheol h7585) נשבתי עם יורדי בור היהתי נגבך אין איל: 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נזרו: 6 שנית בדור החתונות במחשכים במצולות: 7 עלי סמכה חמתק וכל משבריך ענית סלה: 8 הרחקה מיריעי ממוני שתני תועבות למו כלא ולא יצא: 9 עני דאהה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שתחזאי אליך כי: 10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: 11 היספר בAKER חסידך אמוןתך באבורון: 12 היודע בחשך פלאך וצדקהך בארץ נשיה: 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקך תפלתי תקדמק: 14 למה יהוה תונח נפשי תסתיר פnick ממוני: 15 עני אני ונגע מנער נשאתי אמיך אפונה: 16 עלי עברו חרונייך בעותיך צמותוני: 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יהוד: 18 הרחקה ממוני אהב ורע מידי ע: מוחש:

משכיל לאותן האורחיו חסדי יהוה עולם אשרה לדר ודר אודיע אמוןתך בפי: 2 כי אמרת עולם חסר יבנה שמים תכן אמוןתך בהם: 3 כרתי ברית לבחריו נשבעתי לדוד עבדיך: 4 עד עולם אכין זרעך ובנייתו לדר ודרו כסאך סלה: 5 ווירדו שמים פלאך יהוה אף אמוןתך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יעדך להיהודים דימה ליהוה בני אלים: 7 אל נערץ בסוד קדשים רביה ונורא על כל סביביו: 8 יהוה אלהי צבאות מי מכוק חסין יה ואמוןתך סביבותיך: 9 אתה מושל בניות הים בשוא גלי אתה תשבחם: 10 אתה דכתא חהיל רהב בורוע עז פורת אובייך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסודות: 12 צפון וימין אתה בראשת תבור וחרמון בשמייך ירננו: 13 לך זרוע עם גבורה תעוז ירדך תרום ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסך ואמתה יקדרמו פnick: 15 אשרי העם יודעי תרואה יהוה באור פnick יהלכון: 16 בשמק נילון כל הימים ובצדקהך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברציך תרים קרנו: 18 כי להווה מננו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 או דברת בחזון לחסידיך ותאמר שווי עזר על גבור הרימות בחר

93 יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאור אָפַחּ
חכון תבל בל תמוֹת: 2 נכוֹן כסאָךְ מאָז מעולם אתה: 3
נשאו נחרות יהוה נשאו נחרות קולם ישאו נחרות דלים:
4 מקלות מרים רכבים אדרירים משברים אדרים אדרים במרום
יהוה: 5 עדתיך נאמנו מادر לביתך נאהו קדש יהוה
לארך ימים:

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 חנשא שפט
הארץ השב גמול על נאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד
מתו רשעים יעלו: 4 יבשו ידרבו עתק יתאמרו כל פעלי
אין: 5 עמק יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה ונור יהרנו
ויתומים ירצתו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יビי אלה
עקב: 8 בין ערדים בעם וכטילים מודי תשכilio: 9 חנשע
און הלא ישמע אם יציר עין הלא בית: 10 הייסר גוים הלא
ויכוח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי
המה הבל: 12 אשורי הגבר אשר תיסרנו יה ומותרתך
تلמדנו: 13 להשקיתו לומי רע עד יקרה לרשע שחת:
14 כי לא יתש יהוה עמו ונחלתו לא יעוז: 15 כי עד צדק
ישוב משפט ואחריו כל ישרו לב: 16 מי יקום לי עם
מרעים מי יציב ל' עם פועל און: 17 לולי יהוה עורתה
לי כמעט שכנה דומה נשפי: 18 אם אמרתני מטה הנגלי
חסדרך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומייך
שעשינו נשפי: 20 היחברך כסא הווים יצר עמל עלי حق:
21 יגנוו על נפש צדיק ודם נקי ירישע: 22 ויהיו יהוה ל'י
למשגב ואלהו לצור מהשי: 23 וישב עלייהם את אונם
ובערתם יצמיהם יצמיהם יהוה אלהינו:

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצד ישענו: 2 נקדמה
פנינו בתודה בזמרות נריע ל': 3 כי אל גדוֹל יהוה ומֶלֶךְ
נדול על כל אלהים: 4 אשר בידך מתקרי ארץ ותועפות
הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשה ויושבת ידיו יצרו:
6 באו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני יהוה שעשו: 7
כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקלו השמעו: 8 אל תקשׁו לבבכם כמראיכה כוֹם מסה
במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם רוא פעליל: 10
ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תען לבבם והם לא
ידעו דרכיו: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

בגבורת שמונים שנה ורhubם עמל ואון כי נח חייש ונעפה:
נו מויודע עז אפק וכיראך עברחק: 12 למנות ימיינו כו
הורד ורבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מותי והחם
על עבדיך: 14 שבענו בברך חסדר נרננה ונשמחה בכל
ימינו: 15 שמנתו כימות עניותנו שנות ראיינו: 16 ויהי נעם אדרני
אל עבדיך פעלך והדרך על בנייהם: 17 ויהי נעם אדרני
אלהיינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו
כוננו:

91 ישב בסתר עליון בצל שדי תילון: 2 אמר ליהוה
מחסי ומצדoti אליו אbatch ב': 3 כי הוא יציל מפח
יקוש מדבר הות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפי תהסה
צנה וסחרה אמרתו: 5 לא תירא מפחד לילה מחשיע
יומם: 6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: 7
יפל מצדך אלף ורבה מימיינך אליך לא יגש: 8 רק
בעניך תבש ושלמת רשעים תורה: 9 כי אתה יהוה
מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא תאננה אליך רעה ונגע
לא יקרב באלהך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשומר בכל
דריך: 12 על כפים ישאונך פן תנוף באבן רגלאך: 13
על שלח ופתן תדרך תרמס כפיר ותגנן: 14 כי בי חזק
ואפלתחו אשגבה כי ידע שמי: 15 יקראני ואענחו עמו
אנכי בצרה אחילצחו ואכבדחו: 16 ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי:

92 מזמור Shir ליום השבת טוב להודות ליהוה ולזמר
לשנק עליון: 2 להגיד בברך חסדר ואמוןתק בלילה:
3 עלי שעור ועל עלי הניון בכנור: 4 כי שמחתני
יהוה בפועל במעשי ידיך ארנן: 5 מה נדלוי מעשיך
יהוה מאד עמוקו מוחשתליך: 6 איש עבר לא יידע וכטיל
לא יבין זאת: 7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל
פעלי און להশמדם עד עיד: 8 ואתה מרום לעלם יהוה:
9 כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרקו כל
פעלי און: 10 ותרם קראים קרני בלתי בשמן רענן: 11
וחבט עני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אני: 12
צדיק כהמרי יפרח כארז בלבנון ישנה: 13 שתולים בבית
יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 14 עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהו: 15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא
עלתה בו:

נדול ונורא קדוש הוא: ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת
מושרים משפט וזכקה ביעקב אתה עשית: רוממו יהוה
אל הינו והשתחו לחרם רגלו קדוש הוא: המש ואחרן
בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יעננו:
בעמוד ענן ידבר אליויהם שמרו עדתינו וחק נתן לנו: 8
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היהת להם ונתק על
עלילותם: רוממו יהוה אלהינו והשתחו להר קדשו כי
קדוש יהוה אלהינו:

100 מזמור לתודה הריעו לייהו כל הארץ: 2 עבדו
את יהוה בשמחה באו לפני ברנהה: 3 דעו כי יהוה הוא
אליהם הוא עשו ולא אנחנו עמו וצאנן מרעינו: 4 באו
שעריו בתודה חזרתו בתחליה הדרו לו ברכו שמו: 5 כי
טוב יהוה לעולם חסדו ועד דרך אמונהו:

101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה
אומרה: 2 אשכלה בדרך תמים מותי תבוא אליו אתה לך
בחם לבבי בקרב ביתך: 3 לא אשית לננד עני דבר
בליעל עשה ספים שנאת לא ידליך כי: 4 לבב עקש יסור
מנני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמאות
וכה עניות ורחב לבב אותו לא אוכל: 6 עני בנאמני ארץ
לשבח עמודי לך בדרך חמים הוא ישתרני: 7 לא שב
בקרב ביתך עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לננד עני:
8 לבקרים אצמאות כל רשי ארץ להכרית מעיר יהוה
כל פעלי און:

102 הפליה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שייחו
יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: 2 אל הסתר
פניך מנני ביום צר לי התחה אליו אונך ביום אקרא מהר
עננו: 3 כי כל בעשןומי ועצמותי כמו קד נחרו: 4 הוכה
כשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: 5 מוקול אנחתי
רכחה עצמי לבשריו: 6 דמיות לקאת מדבר היהתו כocos
חרבות: 7 שקדתי ואיה כצפור בודד על גן: 8 כל
היום חרפוני אויבי מהוללי כי נשבעו: 9 כי אפר כלחם
אכלתי וشكוי בבכי מסכתה: 10 מפוני עמוק וקצפק כי
נסחתי ותשלי כי: 11 מי צכל נטוי ואני כשב אייבש:
12 אתה יהוה לעולם תשוב וכרך לדר ודר: 13 אתה
תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד: 14 כי רצוי
עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: 15 וויראו גוים את

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2
שרו ליהוה ברכו שמו בשרו מום ליום ישועה: 3 ספרו
בנויים כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי נдол יהוה
ומהلال מאר נורא הוא על כל אליהם: 5 כי כל אלה
העמים אליליים יהוה שמים עשה: 6 הדר והדר לפניו עז
ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמיים הבו
ליהוה כבוד ועוז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנהה
ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בחדרת קדר חילו
מןינו כל הארץ: 10 אמרו בנויים יהוה מלך אף תפון
תבל בל תומת ידין עמים במישרים: 11 ישמו השמיים
ותגל הארץ ירעם הימים ומלאו: 12 יעלו שדי וכאל אשר בו
או ירננו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמיים באמנותו:

יהוה מלך תנל הארץ ישמו אים רבים: 2 ענן
וערפל סביביו צדק ומשפט מכון-Csao: 3 אש לפני
תלב ותלהת סביב צדורי: 4 האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ: 5 הרים כדורנו נמסו לפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ: 6 הנגידו השמיים צדקו וראו כל העמים
כבודו: 7 יבשו כל עבדיו פסל המתhalbלים באלים
השתחו לו כל אליהם: 8 שמעה ותשמה צוין ותגלנה
בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון
על כל הארץ מאר נעלית על כל אליהם: 10 אהבי יהוה
שנא רע שמר נפשות חסידייו מיר רשותים יצילם: 11 אוֹר
ודע לצדק ולישרי לב שמחה: 12 שמו צדיקים ביהוה
והודו למכר קדרשו:

מזמור שרדו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדרשו: 2 הודיע יהוה ישועתו
ליуни הנויים גלה צדクトו: 3 זכר חסדו ואמונהו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישעת אלהינו: 4 הרים
לייהוה כל הארץ פצחיו ורנו וומרו: 5 זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה: 6 בחצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה: 7 ירעם הימים ומלאו תבל וישבי בה: 8
נהרות ימואו כף ייחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא
למשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמיים במישרים:

יהוה מלך ירנו עמיים ישכرونם תנוט הארץ: 2
יהוה בציון נдол ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמק

כלבוֹשׁ כסִיתוּ עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מֵם: 7 מִן גַּעֲרָתָךְ נִסּוּן
 מִן קָול רַעֲמֵךְ יַחֲפּוּן: 8 יַעֲלּוּ הָרִים יַרְדּוּ בְקֻוֹתָאָל
 מִקְומֵךְ וְהַיְסָדָת לְהָם: 9 נִבּוֹל שְׁמָתָה בְלִעְבּוֹן בְּלִישְׁבוֹן
 לְכָסּוֹת הָאָרֶץ: 10 הַמְשָׁלָח מְעַנְּינִים בְּנָחָלִים בֵּין הָרִים
 וְהַלְּכוֹן: 11 יַשְׁקוּ כָל חַיוֹת שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם:
 12 עַלְיהָם עֹזֶף הַשָּׁמֹים יַשְׁכּוּן מִבּין עַפְאִים יַתְנוּ קָול: 13
 14 מַשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיוֹתָיו מִפְּרִי מַשְׁקָה הָשָׁבָע הָאָרֶץ:
 מַצְמָה חַצִיר לְבָהָמה וְעַשְׁבָה לְעַבְדָת הָאָדָם לְחוֹצֵיאָלָחָם
 מִן הָאָרֶץ: 15 וַיַּיְנַם יִשְׁמָחַ לְבָב אָנוֹשׁ לְהַצְהִיל פְנִים מִשְׁמָן
 וְלַחַם לְבָב אָנוֹשׁ יִסְעַד: 16 יַשְׁבּוּ עַזְיָה אָרוֹזִי לְבָנָנוּ
 אֲשֶׁר נָטָע: 17 אֲשֶׁר שֵׁם צְפְּרִים יִקְנְנוּ חַסִידָה בְּרוֹשִׁים
 בְּוֹתָה: 18 הָרִים הַגְּבָהִים לְיַעַלִים סְלָעִים מַחְסָה לְשָׁפְנִים:
 19 עֲשָׂה יְרֵחַ לְמַעְדִּים שָׁמֶשׁ יְדָעָמָבָאָו: 20 תַּחַת חַשְׁקָה
 וַיַּיְהַ לִילָה בּוֹ תַּרְמָשׁ כָּל חַיוֹת יְעָרָ: 21 הַכְּפִירִים שָׁאָגִים
 לְתַרְף וּלְבַקְשׁ מְאָלָאָכְלָם: 22 תָּזָרָה הַשְׁמָשׁ יַאֲסָפָן וְאַל
 מְעוֹנְתָהָם יַרְבְּצָוֹן: 23 יַצְאָ אָדָם לְפָעָלוֹ וְלַעֲבָדָתוֹ עַדִ
 עַדְבָּ: 24 מִהָּ רַבּוֹ מַעֲשִׁיךְ יִהְוָה כָּלָם בְּחַכְמָה עַשְׁתָּה מְלָאָה
 הָאָרֶץ קְנִיךְ: 25 זֶה הַיָּם נְדָרָל וְרוֹחָב יִדִים שֵׁם רַמְשׁ וְאַיִן
 מִסְפָּר חִוּות קְטָנוֹת עַם נְדָלוֹת: 26 שֵׁם אֲנִי וְהַלְּכוֹן לְוַיָּוֹת
 וְהַיְצָרָת לְשָׁחָק בּוֹ: 27 כָּלָם אַלְיכָ יִשְׁבּוֹן לְתַחַת אֲכָלָם
 בְּעַתָּה: 28 תַּחַת לְהָם יַלְקְטוּן תְּפַתָּח יַדְךָ יִשְׁבּוֹן טָובָה:
 29 תְּסִתֵּר פְּנֵיךְ יִבְהָלוּן תְּסִפְתָּר רַוחַם גִּזְעָוָן וְאַל עַפְרָם
 יִשְׁוּבָוֹן: 30 תְּשָׁלָחָ רַוחַךְ יִבְרָאָוֹן וְתְּחָדֵשׁ פְּנֵי אֲדָמָה:
 31 יִתְּבוֹדֵר יִהְוָה לְעַולָם יִשְׁמַח יִהְוָה בְּמַעְשָׂיו: 32 הַמְבִיט
 לְאָרֶץ וְתַרְדֵּד גַּעַב בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: 33 אֲשֶׁרֶת לְיִהְוָה בְּחִי
 אָזְמָרָה לְאָלָהָי בְּעָדוֹר: 34 יַעֲרֵב עַלְיוֹ שִׁיחָוֹ אֲנִי אַשְׁמָה
 בְּיִהְוָה: 35 יִתְמֹנוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עַד אַיִם
 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יִהְוָה הַלְּלוֹיָה:

105 הַוְדוֹ לְיִהְוָה קָרָא בְשָׁמוֹ הַוְדוּעָו בְּעַמִּים
 עַלְילָתוֹ: 2 שִׁירְוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ שִׁיחָוֹ בְכָל נְפָלָאוֹתָיו: 3
 הַתְּהַלְּלוּ בְשָׁמוֹ קְדָשׁוֹ יִשְׁמָח לְבִמְבָקְשִׁי וְהָוָה: 4 דְרָשָׁו
 יִהְוָה וְעוֹזָו בְּקָשׁוּ פְנֵיו תָמִיד: 5 זְכָרוּ נְפָלָאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׁה
 מְפָתִיו וּמְשָׁפְטִיו פִיּוֹ: 6 זְרוּ אַבְרָהָם עַבְדוּ בְנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: 7 הַהָא יִהְוָה אֱלֹהֵינוּ בְכָל הָאָרֶץ מְשָׁפְטָיו: 8
 זְכָר לְעַולָם בְּרִיתָוּ דְבָר צֹהָאָלָף דָוָר: 9 אֲשֶׁר כְּרָת
 אֶת אַבְרָהָם וְשִׁבְעָתוֹ לְיִשְׁחָק: 10 וַיַּעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחַק
 לִיְשָׁרָאֵל בְּרִית עַולָם: 11 לְאַמְרָל לְךָ אֶתְתָנָא אֶת אָרֶץ כְּנָעָן

שֵׁם יִהְוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ: 12 כִּי בְנָה יִהְוָה
 צִוְין נְרָאָה בְּכָבוֹדוֹ: 13 פְנֵה אֶל הַפְּלָת הַעֲרָר וְלֹא בְזָה
 אֶת תְּפִלָתָם: 14 תְּכַתֵּב זָאת לְדוֹר אַחֲרָון וְעַם נְבָרָא הַלְּלָה
 יְהָ: 15 כִּי הַשְׁקִיף מִמְרוֹם קְדָשׁוֹ יִהְוָה מְשָׁמִים אֶל אָרֶץ
 הַבִּיט: 16 לְשָׁמַע אַנְקָת אָסִיר לְפִתְחָה בְנֵי תְמֹתָה: 17
 לְסִפְר בְּצִוְין שֵׁם יִהְוָה וְתַהְלָתוֹ בִּירוּשָׁלָם: 18 עַנה בְּדַרְךְ כְּחָוָה
 עַמִּים יִהְדוֹ וּמַלְכּוֹת לְעַבְדָת אֶת יִהְוָה: 19 עַנְהָה בְּדַרְךְ דָוִרִים
 קָצָר יְמִי: 20 אָמֵר אַלְיָ אֶל תַּעֲלִני בְּחָצֵי יְמִי בְּדַרְךְ דָוִרִים
 שְׁנוֹתִיךְ: 21 לְפָנָים הָאָרֶץ יִסְדָת וּמַעַשָּׂה יִדְקָ שְׁמָים:
 22 בְּהַקְבִּץ הַמָּה אִבְדוֹ וְאַתָּה הַעֲמָד וְכָלָם כְּבָנִי יִבְלוֹ כְּלַבְשׁ
 תְּחִלְפָם וְיַחְלָפוּ: 23 וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתִיךְ לְאַיִתָמוֹ: 24 בְּנֵי
 עַבְדִיךְ יִשְׁכּוּנוּ וּזְרֻעָם לְפִנֵּיךְ יְכוֹן:

103 לְדַרְךְ בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יִהְוָה וְכָל קָרְבִּי אֶת שֵׁם
 קְדָשָׁו: 2 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יִהְוָה וְאַל תַּשְׁחַחְיוּ כָל נְמֹלָיו:
 3 הַסְלָחָה לְכָל עֲנֵנִי הַרְפָא לְכָל תְּחָלָאֵיכִי: 4 הַגְּנוֹל
 מִשְׁחַת חִיִּי הַמְעַטְרְכִי חַסְדָ וּרְחָמִים: 5 הַמְשִׁבְיעָ בְּטוּבָה
 עֲדֵיךְ תַּחַדְשָׁה כְּנֶשֶׁר נְעֹרִיכִי: 6 עָשָׂה צְדָקָתָה יִהְוָה
 וּמְשָׁפְטִים לְכָל עֲשָׂוקִים: 7 יַודְעֵי דְרָכָיו לְמַשָּׁה לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַלְילָתוֹ: 8 רְחוּם וְתַהֲנוּ יִהְוָה אָרָךְ אֲפִים וּרְבָּ
 חַסְדָ: 9 לְאַל נְצָחָר יִרְבָּ וּלְאַל עַלְוָמִים: 10 לְאַל כְּחַטָּאָנוּ
 עָשָׂה לְנוּ וְלֹא כְעָונְתָנוּ גָמָל עַלְיָנוּ: 11 כִּי כְנָכָה שָׁמִים
 עַל הָאָרֶץ גָבֵר חָסְדוֹ עַל יְדָיו: 12 כְּרָחָם אָב עַל בְּנִים רְחָם
 הַרְדִּיקָמָן אֶת פְשָׁעָינוּ: 13 כְּרָחָם אָב עַל בְּנִים
 יִהְוָה עַל יְדָיו: 14 כִּי הָא יַדְעֵי יִצְרָנוּ זֹכֶר כִּי עָפָר אֶחָנוּ:
 15 אֲנוֹשׁ כְּחַצְרִיךְ יִמְיוֹ כִּיצְיָן: 16 כִּי רָוח
 עַבְרָה בּוֹ וְאַיִינָנוּ וְלֹא כִּירְנוּ עוֹד מִקּוֹמוֹ: 17 וְחַסְדָ יִהְוָה
 מְעוֹלָם וְעַד עַולָם עַל יְדָיו וְצְדָקָתוֹ לְבָנֵי בְנָים: 18
 לְשָׁמְרִי בְּרִיתָוּ וְלְזֹכְרִי פְקָדָיו לְעַשׂוֹתָם: 19 יִהְוָה בְּשָׁמִים
 הַכִּינָן כָּסָאוּ וּמַלְכּוֹת בְּכָל מִשְׁלָה: 20 בְּרָכָיו יִהְוָה מַלְאָכִי
 נְבָרִי כִּחְשִׁעְדָה לְדָבָר לְשָׁמַע בְּכָל דָבָרוֹ: 21 בְּרָכָיו יִהְוָה
 כָּל צָבָאוֹ מִשְׁרָתוֹ עַשְׂרֵנָנוּ: 22 בְּרָכָיו יִהְוָה כָל מִשְׁעָיו
 בְּכָל מִקְמוֹת מִשְׁלָתוֹ בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יִהְוָה:

104 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יִהְוָה יִהְוָה אֱלֹהֵינוּ נְדָלָת מָאָר הָוָד
 וְהָדָר לְבִשְׁתָה: 2 עַמָּה אוֹרֶר כְּשָׁלָמָה נְוַתָּה שָׁמִים כִּירְיעָה:
 3 הַמְקָרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו הַשְׁמָעָה עַבְיִם רְכּוּבָה המַהְלָךְ עַל
 כְּנֶפי רָוח: 4 עָשָׂה מַלְאָכִי רְדוֹת מִשְׁרָתוֹ אֲשֶׁר לְחַטָּט
 5 יִסְדָ אָרֶץ עַל מִכּוֹנִיה בְלִתְמֹוט עַולָם וְעַד: 6 תְּהָוָם

חובל נחלהכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה: צרייהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבורי ישירו הלהלו: 13 מהרשו שכחו מעשיו לא חכו לעצחו: 14 וויהאו תאהה במדבר וינסו אל בישימון: 15 ויתן להם שלאתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למשה במחנה לאחרן קדוש יהוה: 17 חפתח הארץ ותבלע דתנן וכעס על עדת אבירם: 18 ותבער אש בעתרם להבה תלהת רשעים: 19 יעשו עגל בחרב וויתחו למסכה: 20 ומיירו את כבודם בתבנית שור אצל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה נדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם גוראות על שם סוף: 23 ויאמר להשמידם לילי משה בחירות עמד בפרק לפניו להшиб חמתו מהשחיתות: 24 ומאסו בארץ חמדה לא האמיןו לדבריו: 25 וירגנו באלהיהם לא שמעו בקהל יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל ורעם בניו ולוורותם בארכות: 28 ויצמדו לבעל פעור ואיכל ובחוי מותים: 29 ויכיעסו במעליהם ותפרץ במגפה: 30 ויעמד פינחס ויפלל ותעורר המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לרדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מרכיבה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטה בשפטו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בניו וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם וייחיו להם למוֹקֵשׁ: 37 ויזבחו את בנייהם ואת בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם בנייהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדים: 39 ויטמאו במעשיהם וינו במעליהם: 40 ויתהר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלהו: 41 ויתנש ביד נוים שMRI מושפט עשה צדקה בכל עת: 42 וילחצם אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והמה יمراו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצדיהם בהם בשם עאת רנתם: 45 ויזכר להם בריווח וניהם כרב חסדו: 46 וויתן אונם לדחמיים לפניו כל שוביהם: 47 והשיענו יהוה אלהינו ובקבצנו מן הגנים להרות לשם קדרך להשתבה בתהלהך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם Amen הלו יהה:

107 הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו נאoli יהוה אשר נאלם מיד צר: 3 ומארצאות קבצם ממזרחה וממערב מצפון ומים: 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים נם צמאים נפשם

13 וויהלו מניין אל גוי ממלכה אל עם אחד: 14 לא הניח אדם לשחק וויכח עליהם מלכים: 15 אל תנעו במושיחו ולنبيיאי אל תרעו: 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: 17 שלח לפניו איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל גנליו ברזל באהו נשפו: 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך וויתרתו משל עמים ופתחהו: 21 שמו אדון לבתו ומשל בכל קניינו: 22 לאסר שריו בנפשו ווקנו יחכם: 23 וויבא ישראל מצרים ויעקב נר בארץ חם: 24 וויפר את עמו מאור ויעצמו מצריו: 25 הפך לכם לשנא עמו להתנצל בעבדיו: 26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: 27 שמו בס דבריו אהתו וופתחים בארץ חם: 28 שלח חזק ויחשך ולא מרור את דבריו: 29 הפך את מימיהם לדם וימת את דנתם: 30 שרגן ארצם צפראדים בחדריו מלכיהם: 31 אמר ויבא ערב כנים בכל נבולם: 32 נתן נשמיים ברד אש להבות בארץם: 33 ויך גשם ותאנתם וישבר עץ נבולם: 34 אמר ויבא ארבה וילק אין מסטר: 35 וויאכל כל שעב בארץם ויאכל פרי אדרתם: 36 ויך כל בכור בארץם ראשית לכל אונם: 37 וויצוiams בכסוף ווהב ואין בשבטיו כושל: 38 שמה מצרים בצדיהם כי נפל פחדם עליהם: 39 פרש ענן למסק ואש להאר לילה: 40 שאול ויבא שלו ולחם שניים ישביהם: 41 פתח צור ויזבו מים הלכו בצדיהם נהר: 42 כי זכר את דבר קדרשו את אברהם עבדו: 43 וויצא עמו בשושן ברנה את בחריו: 44 וויתן להם ארצאות גנים וعمل לאמים ירשו: 45 בעבר ישרמו חוקו ותורתו נצרו הלו יהה:

106 הלויה הווו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלל נברות יהוה ישמיע כל תהלהו: 3 אשריו שMRI מושפט עשה צדקה בכל עת: 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעך: 5 לראות בטובות בחריך לשמה בשמחה גויך להתחלל עם נחלהך: 6 חטאנו עם אבותינו העוני הרשענו: 7 אבותינו למצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסידיך יمراו על ים סוף: 8 ווישועם למן להודיע את נברותו: 9 וונגר בים סוף ויחרב וויליכם בתהמות כמדבר: 10 ווישועם מיד שנוא ויגאלם מיד אויב: 11 וויכסו מים

בhem תחתעף: 6 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממזקותיהם
 יצליחם: 7 וידידיכם בדרך ישירה לכלת אל עיר מושב: 8
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע
 נש שקקה ונפש רעה מלא טוב: 10 ישבי חוך וצלמות
 אסורי עמי וברול: 11 כי המרו אמרו אל ועצת עליון
 נאצוו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוז: 13 ויזעקו
 אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יוישעם: 14 ויציאם
 מחוך וצלמות ומוסרתויהם ינתק: 15 יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלחות נחשת ובריחיו
 ברזל גרע: 17 אולימ מדרך פשעם ומעונתייהם יתענו: 18
 כל אכל תחעב נשיהם וינוינו עד שער מוות: 19 ויזעקו
 אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יוישעם: 20 ישלה
 דברו וירפאם ומילט משחיתותם: 21 יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזבחו ובחו תודה ויספרו
 מעשו ברנה: 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים
 רבים: 24 הנה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה:
 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומים גלו: 26 יעלו
 שמים ירדו תהומות נשיהם ברעה תחתungan: 27 יהוננו וינוינו
 שכור וכל חכמת תtblע: 28 ויזעקו אל יהוה בצר
 להם ומזקתייהם יציאם: 29 קם סערה לדממה ויחשו
 גליהם: 30 ויזמחו כי ישתקו וינחם אל מהוו חפצם: 31
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירממו
 בקהל עם ובמושב זקנים יהללו: 33 שם נהרות
 למדבר ומצא מים לצמאן: 34 ארץ פרי למלה מרגעת
 ישבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי
 מים: 36 וירושב שם רעים ויוכנו עיר מושב: 37 ויזרעו
 שדות וישטו כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויברכם וירבו
 מאד ובהמתם לא ימעיט: 39 ומעטו וישחו מעדך רעה
 וגונן: 40 שפק בו על נדיבים ויהעם בתהו לא דרך: 41
 וישגב אביוון מעוני וישם מצאן משפחות: 42 יראו ישראלים
 וישמחו וכל עליה קפיצה פיה: 43 מי חכם וישמר אלה
 ויתבוננו חסדי יהוה:

108 שיר מזמור לדוד נכוון לבי אליהם אשירה
 ואומרה אף כבודי: 2 עורה הנבל וככור עירעה شهر: 3
 אודך בעמים יהוה ואומרך כל אמים: 4 כי גודול מעל
 שמים חסיך ועד שחקים אמרתך: 5 רומה על שמים
 אליהם ועל כל הארץ כבודך: 6 למען יחלצון ידידיך

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיינ ע
 אשית איביך הדם לרנלי: 2 מטה עזק ישלה יהוה מצין
 רדה בקרב איביך: 3 עמק נדבת ביום חילך בהדריך

ההרים תר��דו כאילים נבעות לבני צאן: 7 מלפני ארון חיל ארך מלפני אלה יעקב: 8 ההיפci הוצר אנס מים חלמייש למעינו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשם תן כבוד על חסך על אמרתך: 2 למה יאמרו הנזים איך נא אליהם: 3 ואלהוננו בשמיים כל אשר חפש עשה: 4 עצביים כסף זהב מעשה יידי אדם: 5 פה להם ולא ידברו ענין להם ולא יראו: 6 אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו: 7 יריהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו בוגרונם: 8 כמויהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא: 11 יהוה זכרנו יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: 12 יברך יראי יהוה הקטנים עם הנדלים: 13 יסף יהוה עליכם עלייכם ועל בניםיכם: 14 ברוכים אתם ליהוה עשה שמיים וארץ: 15 השמיים שמיים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: 16 לא המתים יהללו יה ולא כל יידי רומה: 17 ואנתנו נברך יה מעתה ועד עולם ההללו יה:

116 אהבתו כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: 2 כי התה איזנו לו ובימיי אקררא: 3 אפפוני חבל מות ומצרים שאלל מצאונו צרה ויינן אמציא: 4 ובסם יהוה אקררא אנה יהוה מלטה נשפי: 5 חנון יהוה יצדריך ואלהינו מרחים: 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולוי יהושיע: 7 שובי נשפי למנוחיכי כי יהוה נמל עלייכי: 8 כי חלצת נשפי ממות און עני מן דמעה את רגלי מדח: 9 ואתה לך לפני יהוה בארכות החיים: 10 האמנתי כי אדרב אני עניתי מאד: 11 אני אמרתי בחיפוי כל האדם כוב: 12 מה אשיב ליהוה כל תנמולותיו עלי: 13 כוס ישות אשא ובשם יהוה אקררא: 14 נדררי ליהוה אשלם ננדחה נא לכל עמו: 15 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו: 16 אנה יהוה כי אני עברך אני עברך בן אמרתך פתחת למוסרי: 17 לך אובה זבח תורה ובשם יהוה אקררא: 18 נדררי ליהוה אשלם ננדחה נא לכל עמו: 19 בחזרות בית יהוה בתוככי ירושלם ההללו יה:

117 ההללו את יהוה כל נזים שבוחו כל האמים: 2 כי גבר עליינו חסדו ואמת יהוה לעולם ההללו יה:

קדש מرحם משחר לך טל ילדייך: 4 נשבע יהוה ולא ינחים אתה כהן לעולם על דבריו מלכי צדק: 5 אדני על מינך מחוץ ביום אפו מלכים: 6 ידין בניים מלא נזיות מחץ ראש על ארץ רבה: 7 מנהל בדרך ישתה על כן רירם ראש:

111 הלו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדת: 2 נדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הווד והדר פועלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן לראיו יזכר לעולם בריתו: 6 כח מעשיו הניד לעמו לתה להם נחלת נזים: 7 מעשי יידי אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמכים לעדר לעולם שעשים באמת וישראל: 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תחולתו עמדת לעד:

112 הלו יה אשרי איש ירא את יהוה במצוותו חפש מאד: 2 גיבור הארץ יהיה זרוע דור ישראל יברך: 3 הון ועשר בכיותו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרחה בחשך אור לישראל חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חנון ומלה ככלך דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוש ליכר עולם יהוה צדיק: 7 משמעה רעה לא יירא נכון לבי בטח ביהוה: 8 סמוך לבי לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פור נתן לאבינוים צדקתו עמדת לעד קרנו תרומות בכבוד: 10 רשות יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשיים תאבר:

113 הלו יה הלו עברי יהוה הלו את שם יהוה: 2 יהיו שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרחה שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: 4 רם על כל נזים יהוה על השמיים בכבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביה לשbeta: 6 המשפלי לראות בשמיים ובארץ: 7 מקימי מעבר דל מאשת יתרים אבון: 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמה הלו יה:

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היהת יהודיה לקרשו ישראל ממשלותיו: 3 חיים ראה ייס הירדן ישב לאחר: 4 חחרים רקדו כאילים נבזות בני צאן: 5 מה לך חיים כי תנוס הירדן תשב לאחר: 6

השנים ממצתויך : 22 נל מעלי חרפה ובו כי עדתיך נצרתי : 23 נם שבו שרims כי נדברו עבדך ישיח בחקוך : 24 נם עדתיך שעשי אנשי עצהו : 25 דבקה לעperf נפשי חני כדברך : 26 דרכיו ספרתי ותענני למדני חוקיך : 27 דרך פקדיך הבנייני ואשיה בנפלאותיך : 28 דלפה נפשי מתונה קימני כדברך : 29 דרך שקר הסר ממוני ותורתך חני : 30 דרך אמונה בהחרתי משפטיך שיוחיה : 31 דרךתי בעדותיך יהוה אל תבישנו : 32 דרך מצותיך ארוין כי תרחיב לבci : 33 הורני יהוה דרך חוקיך ואצרנה עקב : 34 הובני ואצרנה תורתך ואשمرנה בכל לב : 35 הדיריכנו בנותיך מצותיך כי בו חפצתי : 36 הט לב אל עדותיך ואל אל בצע : 37 העבר עני מראות שא בדרכך חני : 38 חקס לעבדך אמרתך אשר ליראתק : 39 העבר חרפתיך אשר יגרתי כי משפטיך טובים : 40 הנה האבות לפקדיך בצדקהך חני : 41 ויבאנו חסך יהוה תשועתך אמרתך : 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדרכך : 43 ואל חצול מפני דבר אמת עד מאד כי למשפטך יהלתי : 44 ואשмерה תורה תמיד לעולם ועד : 45 ואתחלכה ברחהבה כי פקידך דרישוי : 46 ואדרברה בעדתיך ננד מלכים ולא אכוש : 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתו : 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתו ואשחה בחקוך : 49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלגתי : 50 זאת נחמותי בעני כי אמרתך חיתני : 51 זדים הליצני עד מאד מותרתך לא נתיו : 52 זכרתו משפטיך מעולם יהוה ואנתם : 53 זלעפה אחותני מרשעים עזבי תורה : 54 זמרות היו לי חוקיך בבית מנורי : 55 זכרתו בלילה שמק יהוה ואשмерה תורה : 56 זאת היהת לי כי פקידך נצרתי : 57 חלקי יהוה אמרתוי לשמר דברך : 58 חליתי פניך בכל לב חני כאמרתך : 59 חשבתו דרכיו ואшибה רגני אל עדתיך : 60 חשתוי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך : 61 חבלי רשותים עודני תורה לא שכחו : 62 חצotta לילה אקום להודות לך על משפטיך צדקך : 63 חבר אני לכל אשר יראوك ולשמורי פקידיך : 64 חסך יהוה מלאה הארץ חוקיך למדני : 65 טוב עשית עם עבדך יהוה בדברך : 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתוי : 67 טרם עננה אני שנגע ועתה אמרתך שמרתך : 68 טוב אתה ומטיב למדני חוקיך : 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אוצר פקדיך : 70 טפש כhalbם לכם אני תורה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו : 3 יאמרו נא ביה אהרן כי לעולם חסדו : 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו : 5 מן המצרי קראתי יהה ענני במרחוב יהה : 6 יהוה לי לא אריא מה夷 עשה לי אדם : 7 יהוה לי בעזרו ואני אראה בשנאי : 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם : 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדרים : 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילים : 11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילים : 12 סבוני כדברים רעכוakash קוצחים בשם יהוה כי אמילים : 13 דחחה דחחני לנפל ויהוה עזרני : 14 עזיז וומרת יהה ויהי לי לישועה : 15 קול רנה ויושעה באלהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל : 17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יהה : 18 יסר ירני יהה ולמota לא נתני : 19 פתחו לי שער צדיקים יבא בו : 21 בם אודה יהה : 20 זה השער ליהוה צדיקים יבא בו : 22 אבן מסוס הבונים אודך כי עניות ותהי לי לישועה : 23 מאית יהוה היהת ואת הייא נפלאת היהת לדראש פנה : 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמה בז : 25 אנה בעינינו : 26 ברוך הבא יהוה הושיעת נא ana יהוה הצלילה נא : 27 אל יהוה ויאר לנו בשם יהוה ברכנווכם מבית יהוה : 28 אל אתה ואודך אסרו חן בעבטים עד קרנות המזבח : 29 אלהי אדרומך : 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

אשרי חמיימי דרך ההלכים בתורת יהוה : 2 אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוهو : 3 אף לא עפלו עליה בדרכיו הלאו : 4 אתה צויתה פקידך לשמר מאד : 5 אחלי יכנו דרכו לשמר חוקיך : 6 אז לא אכוש בהכביי אל כל מצותיך : 7 אודך בישר לבב בלמודי משפטיך צדקך : 8 את חוקיך אשמר אל תעוזני עד מאד : 9 בימה יוכה נער את ארחו לשמר דברך : 10 בכל לבי דרישיך אל התשני מצותיך : 11 בלבבי צפנתוי אמרתך למען לא אהפא לך : 12 ברוך אתה יהוה למדני חוקיך : 13 בשפטוי ספרתי כל משפטיך פיך : 14 בדרכך עדותיך שתשי בעל כל הון : 15 בפקדיך אשיה ואכיתה ארתותיך : 16 בחקתיק אשעתש לא אשכח דברך : 17 גמל על עבדך אהיה ואשмерה דברך : 18 גל עני ואכיתה נפלאות מותרתך : 19 גר אנסי בארץ אל הסתר ממוני מצותיך : 20 נהסה נשפי לתאהה אל משפטיך בכל עת : 21 נערת זדים ארוורים

119 סנים השבת כל רשיי ארץ لكن אהבתו עדתיך;
120 סנור מפחרך בשרי ומושפטיך יראתי;
121 עשרתו
משפט וצדק כל תינוי לעשקי;
122 ערב עברך לטוב
אל יעשה זדים;
123 עני כלו לישעך ולאמרה צדקה;
124 עשה עם עבדך כחסדר וחיקך למדי;
125 עברך
אני הבני ואני אדרעה עדתיך;
126 עת לעשות ליהוה הפרו
תורתך;
127 על בן אהבתך מצוחך מזחך ומפז;
128 על
כן כל פקדיך כל שרתוי כל ארוח שקר שנאת;
129 פלאות
עדותיך על בן נצרכם נפש;
130 פתח דבריך יair מבין
תהים;
131 פ' בערתיך ואשאהפה כי למצוחיך יאהבו;
132 פנה אליו וחננו כמשפט לאהבו שמק;
133 פעמי הכן
באמרתך ואל תשלט بي כל און;
134 פדרני מעשך אדם
ואשمرة פקודיך;
135 פניך האר בעבדך ולמדני את
חקוך;
136 פלני מים ירדו עני על לא שמרו תורהך;
137 צוית צדק עדתיך
צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך;
138 צוית צדק עדתיך
ואמונה מאך;
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי;
140 צרופה אמרתך מאך ועבדך אהבה;
141 צער אין כי
ונבזה פקידך לא שכחתי;
142 צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמרתך;
143 צר ומוצוק מצאונו למצוחיך שעשי;
144 צדק עדותיך לעולם הבניינו ואהיה;
145 קראותיך הוועני
בכל לב עני יהוה חקוך אצראה;
146 קראותיך הוועני
ואשمرة עדתיך;
147 קדמתי בנשך ואשועה לדבריך
יחלתו;
148 קדמו עני אשמרות לשיח באמרתך;
149 יחלתו;
150 קרבו רפי
קול שמעה בחסדר יהוה כמושפט חני;
151 קרוב אתה יהוה וכל מצוחיך
זמה מה תורהך רחקו;
152 קדום ידעת מי מדתיך כי לעולם יסודות;
153 אמרתך כי אתה הורותני;
154 ריביה ריבי
ראה עני וחלצני כי תורהך לא שכחתי;
155 רחוק מירושים ישעה כי
ונאלני לאמרתך חני;
156 רחמייך רבים יהוה כמושפט חני;
הקיים לא דרכו;
157 רבים רדיyi וצדרי מדותיך לא נטיר;
158 ראייתי
בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמר;
159 ראש דברך
כי פקודיך אהבתך יהוה כחסך חני;
160 ראש דרפוני חן
אמת ולוועלם כל משפט צדקה;
161 שרים דרפוני חן
ומדבריך פחד לב;
162 שש אין כי לאמרתך מכושא
שלל רב;
163 שקר שנאתך ואתעה תורהך אהבתך;
164 שבע ביום הלתיך על משפטיך צדקה;
165 שלום רב
לאהבו תורהך ואין לו מכוול;
166 שהרתו לישעך
יהוה למצוחיך עשית;
167 שמרה נפש עדתיך ואהבתם;

117 טוב לי כי עניתו למען אלמד חוקך;
118 טוב
לי תורה פיך נאלפי והב וכסף;
119 ידיך עשוינו יוכוננו
הביבני ואלמלה מצותיך;
120 יראיך יראנו יושמחו כי
לדבריך יחלתי;
121 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
עניתנו;
122 יהי נא חסדר לנחמני כאמרתך לעבדך;
123 יבשו
זדים כי שקר עותוני אני אישיה בפקודיך;
124 ישובו לי
יראיך וודעו עדתיך;
125 יהיו לבם תמים בחקיך למען
לא אבוש;
126 כלחה לתשועך נשפי לדבריך יחלתי;
127 כלו עני לאמרתך לאמר מתי תנחמנני;
128 כי הייתה
כנד בקיטור חקיך לא שכחתי;
129 כמה ימי עברך מתי
תעשה ברדפי משפט;
130 כרו לי זדים שיחות אשר לא
תורתך;
131 כל מצוחיך אמונה שקר רדרפני ערוני;
132 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך;
133 כהה
תעשה ברדפי עדות פיך;
134 לעולם יהוה דברך נצב
חני ואשمرة עדות פיך;
135 לדך ודר אמוןך כוננת ארץ והעם;
136 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבריך;
137 ללווי תורהך
שעשוי או אבדתי בעני;
138 לעולם לא אשכח פקודיך
בשים;
139 לדך ודר אמוןך כוננת ארץ והעם;
140 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבריך;
141 ללווי תורהך
שעשוי או אבדתי בעני;
142 לעולם לא אשכח פקודיך;
143 לאי קוו רשותים לאבדני עדתיך אtabnon;
144 לכל תכללה
ראייתי קין רחבה מצוק מאך;
145 מה אהבתך תורהך כל
היום היא שיתה;
146 מהאי תחכמוני מצוחיך כי לעולם
הייא לי;
147 מכל מלמדיו השכלי כי עדותיך שחה לי;
148 מכל מזקיניםatabnon כי פקודיך נצratio;
149 מכל ארה
רע כלאות רגלי למען אשר דברך;
150 מכל מזקיניםatabnon כי פקודיך נצratio;
151 מכל ארה
מדבש לפוי;
152 מכל ארה
רנגי רגלי למען אשר דברך;
153 מכל ארה
סratio כי אתה הורותני;
154 מכל ארה
נדבות פי רציה נא יהוה ומשפטיך
חני כדבריך;
155 נר לרגלי דברך ואור לנחתיב;
156 נשבעת
שקר;
157 נגעתי עד מאך יהוה
ואקומה לשמר משפטיך צדקה;
158 נשבעת
חני כדבריך;
159 נשבעת בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי;
160 נשבעת
נתנו רשותים פח לי ומפקודיך לא תעתי;
161 נחלתו
עדותיך לעולם כי ששון לב הימה;
162 נטחי לבי לעשות
חייב לעולם עקב;
163 נשבעים שנאתך ותורתך אהבתך;
164 סתרי ומונני אתה לדבריך יחלתי;
165 סורו ממני
מרדים ואצרא מצות אלה;
166 סמכנו כאמרתך ואהיה
ואל התבשני משבר;
167 סעודי ואשועה ואשעה בחקיך
תמיד;
168 סלית כל שוגים מהקיך כי שקר תרמיהם;

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיא לנו אמר נא ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקם עליינו אדם: 3 איז חים כלענו בחורת אפס בנו: 4 איז הימים שטפונו נחלה עבר על נפשנו: 5 איז עבר על נפשנו הימים הוידונים: 6 ברוך יהוה שלא נתנו שرف לשניות: 7 נפשנו כצפור נמלטה מופך יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עזרנו בשם יהוה עשה שם וארץ:

125 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא מוט לעולם ישב: 2 ירושלם הרום סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם: 3 כי לא ינוח שבת הרשע על נורל הצדיקים לungan לא ישלהו הצדיקים בעולתה וריהם: 4 היחסבה יהוה לטובים ולשרים כלביהם: 5 והמתים עקלקלותם يولיכם יהוה את פعلى האון שלום על ישראל:

126 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כלמים: 2 או ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה או יאמרו בניים הנגידיל יהוה לעשות עם אלה: 3 הנגידיל יהוה לעשות עמו היינו שמהים: 4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב: 5 הורעים בדמעה ברנה יקצרו: 6 הולך ייך ובכה נשא משך הורע בא יבוא ברנה נשא אלמתיו:

127 שיר המעלות לשלהם אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמיר עיר שוא שקד שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מאחריו שבת אכל' לחם העצבים כן יtan לידי רדו שנא: 3 הנה נחלה יהוה בנים שכר פרי הבטן: 4 כחצים ביד נבור בן בני הנערומים: 5 אשרי הנגיד אשר מלא את אשפטו מהם לא יבשו כי דברו את אויבים בשער:

128 שיר המעלות אשרי כל יראה היה ההלך בדרכיו: 2 גיע כפיך כי תאכל אשריך ותוב לך: 3 אשתק כנפנ פריה בירכתך ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחןך: 4 הנה כי כן יברך נבר ירא יהוה: 5 יברך יהוה מצינו וראה בתוב ירושלם כל ימי חייך: 6 וראה בנים לבנייך שלום על ישראל:

129 שיר המעלות רבת צדרוני מנעורי יאמר נא ישראל: 2 רבת צדרוני מנעורי נם לא יכולו לי: 3 על תהילים

מאד: 168 שמרתוי פקוריך ועדתיך כי כל דרכיך נדרך: 169 תקרב רגנו לפניה יהוה כדרך הבינוי: 170 תבוא תחתני לפניך אמרתך הצלני: 171 תענה שפתיה תhalb כי תלמידני חקיך: 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: 173 תהי ייך לעזרני כי פקוריך בחרתי: 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשי: 175 תחוי נפשי ותહלך ומשפטך יוזרני: 176 תעתי כי נשאבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

120 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: 2 יהוה הצללה נשפי משפטך משלוון רמייה: 3 מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמייה: 4 חזי נבור שנונים עם נחל רתמים: 5 אויה לי כי נרתי משך SCNNTI עם אהלי קדר: 6 רבת שכנה לה נשפי עם שונא שלום: 7 אני שלום וכי אדרבר המה למלחמה:

121 שיר למעלותasha עני אל ההרים מאין יבא עורי: 2 עורי מעם יהוה עשה שם שמיים וארכז: 3 אל יtan למוט רנכל אל ינום שמרך: 4 דנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: 5 יהוה שמרך יהוה צלך על ייד ימינך: 6 יומם השמש לא ייכח וירח בלילה: 7 יהוה ישמור מכל רע ישמר את נפשך: 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלק: 2 עמדות היו רנליינו בשעריך ירושלים: 3 ירושלם הבנוה כעיר שחברה לה ייחדו: 4 שם על שבטים שבטי יה עדות לישראל להדרות לשם יהוה: 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דיר: 6 שאלו שלום ירושלים ישליו אהיבך: 7 יהו שלום בחילך שלוחה בארמנותיך: 8 למען אחיך ורודי אדרברה נא שלום בך: 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

123 שיר המעלות אליך נשatoi את עני היшибו בשםים: 2 הנה כעוני עבדים אל ייד אדרוניהם כעוני שפהה אל ייד נברתך כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחנו: 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו: 4 רבת שבעה לה נפשנו הלוע השאננים הבו לנאיונים:

נבי חrhoו חrhoים הארכיו למענוthem: 4 יהוה צדיק קצץ עבותה דרשעים: 5 יבשו ויסנו אחריו כל שנאי ציון: 6 יהיו

כחציר גנות שקדמת שלף ייבש: 7 שלא מלא כפו קווצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדיו יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: 2 שאו ידכם קדר וברכו את יהוה: 3 יברך יהוה מציון עשה שמיים וארץ:

135 הלויה הלויה את שם יהוה הלויה עבדיו יהוה: 1 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: 3 הלויה כי טוב יהוה ומרו לשם כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסולחו: 5 כי אנו ידעתו כי גודל יהוה ואדניינו מכל אליהם: 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשםיהם ובארץ בימים וכל תחומות: 7 מעלה נשאים מקצת הארץ בركים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שחכה בכורי מצרים מادرם עד בהמה: 9 שלח אותן ומפתים בחוכמי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהחן נוים רבים והרגן מלכים עזומים: 11 לסתיכון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעוזם יהוה זכרך לדוד ודר: 14 כי יידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנהם: 15 עצבי הגויים כסוף זהוב מעשה יידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו: 17 אזנים להם ולא יאזונו אף אין יש רוח בפייהם: 18 כמושם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 19 בית הלווי ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: 20 בית הלווי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הלויה יה:

136 הודה ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 הודה לאלהי האלים כי לעולם חסדו: 3 הודה לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 6 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 7 לעשה אורדים גדלים כי לעולם חסדו: 8 את המשמש לממשלה ביום כי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מצרים בכוכיהם כי לעולם חסדו: 11 וויצא ישראל מתחום כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לנזר ים סוף לנוראים כי לעולם חסדו: 14 והעביר

130 שיר המעלות ממוקמים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה בקהל תהינה אוניך קשבותו לכל תחנוןינו: 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעד: 4 כי עמק הסליחה למען תורה: 5 קנית יהוה קורתה נפשי ולרבבו הוחלתי: 6 נפשי לאדני שמרם לבקר שמרם לבקר: 7 ייחל ישראל אל יהוה כי יהוה החסד והרבה עמו פרדות: 8 והוא יפה את ישראל מכל עונתיו:

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא רמו עני ולא הлечתי בנדנות ובנפלוות ממנני: 2 אם לא שוויתי ודומתי נפשי כנמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: 3 ייחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

132 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל עונתו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם אבא באחל בותי אם עלה על ערש יצוע: 4 אם אתן שנתה לעוני לעופפי תנומה: 5 עד אמצע מקום ליהוה משכנותה לאביר יעקב: 6 התה שמעונה באפרחה מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה להדרם רגלו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: 9 כהניך ילבשו צדקה וחסידיך ירנו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשכ פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנק אשית לכטא לך: 12 אם ישמרו בניך ברכתי ועדתי זו אלמדם נם בנויהם עדי עד ישבו לכטא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אווה למושב לך: 14 זאת מנוחתך עדי עד פה אשכ כי אותה: 15 צירעה ברך אברך אכינוי אשכיע לחם: 16 וכחנית אלביש שע וחסידיה רנן ירנו: 17 שם אצמיה קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשות ועליו יציז נזרו:

133 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם נם ייחד: 2 כשםון הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטל חרמן שירד

ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: 16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו: 17 למכה מלכים נדרלים כי לעולם חסדו: 18 ויהרגן מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 19 לסתיכון מלך האמרי כי לעולם חסדו: 20 ולעוגן מלך הבשן כי לעולם חסדו: 21 וננתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: 23 שבשלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: 24 וופרקנו מצידינו כי לעולם חסדו: 25 נתן לחם לכלبشر כי לעולם חסדו: 26 הוווד לאל השמים כי לעולם חסדו:

137

על נהרות בבבלי שם ישבנו נם בכינו בזורנו את ציון: 2 על ערבים בתחום תליינו כנרותינו: 3 כי שם שאלנו שוביינו דברי שיר ותולינו שמחה שירו לנו מושר ציון: 4 אך נשיר את שיר יהוה על ארמת נכר: 5 אם אשכח ירושלם תשכח ימיini: 6 חרבך לשני לחכי אם לא אזכיר אם לא עלה אתה לבני אודום את ירושלם ראש שמחתי: 7 זכר יהוה לבני אודום את יום ירושלים האמורים ערו עד היסود בה: 8 בת בבל השודרה אשרי שישלים לך את נמולך שנמלת לנו: 9 אשרי ישיאחו ונפץ עת עליך אל הסלע:

138

לדור אורך בכל לבי ננד אלהים אומרך: 2 אשתחווה אל היכל קדש ואורה את שמק על חסיך ועל אמתק כי הנדלה על כל שמק אמרתך: 3 בימים קראתי והענני תרhubני בנפשי עז: 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרפייך: 5 יושרו בדרבי יהוה כי נדול כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושפלו יראה ונגה מරחך יידע: 7 אם אלך בקרוב צירה תחני על אף איבי תשליח ירך ותוועני ימינך: 8 יהוה יגמר בערדי יהוה חסיך לעולם מעשי ירך אל תרכ:

139

למנצח לדוד מזמור יהוה הקרתני ותדע: 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: 3 ארחו ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כליה: 5 אחריך וקדם צרתני ותשת על-כפה: 6 פלאיה דעת ממוני נשגה לא אוכל לה: 7安娜 אלך מרוחך ואני מפניך אברח: 8 אם אסק שמים שם אתה ואצעה שאל הנך: 9 אשא כנפי שחדר

140 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מארם רע מאיש חמסים התנזרני: 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום גינויו מלחמות: 3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתיהם סלה: 4 שמרני יהוה מידי רשותם מאיש חמסים התנזרני אשר חשבו לדוחות פעמי: 5 טמןנו נאים פח לי וחבלם פרשו רשותם ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: 6 אמרתי ליהוה אליו איתה הארץ יהוה קול תחנוני: 7 יהוה אדרני עז ישותתי סכתה לראשי ביום נשק: 8 אל תתן יהוה מאוי רשות זמנו אל חפק ירומו סלה: 9 ראש מסבי עמל שפתיהם יcosaנו: 10 ימיינו עליהם נחלים באש יפלם במחרבותם בליךומו: 11 איש לשון ביל יכון בארץ איש חמס רע יצורנו למדחפת: 12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אכינים: 13 אך צדיקים ידו לשמק ישבו ישרים את פניך:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי הארץ קולי בקראי לך: 2 תכוון תפלתי קתרת לפניך משאת כפי מנהת ערָב: 3 שיתה יהוה שמהר לפני נצחה על דל שפתוי: 4 אל חט לבי לדבר רע להתעלל עלילות ברשות את אישים פעלין און ובאלחים במנעיהם: 5 יהלמני צדיק חסד וווכחני שמן ראנש אל יני ראש כי עוד ותפלתי ברעותיהם: 6 נשטטו בידיו סלע שפטיהם ושמו אמר כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפزو עצמינו לפני שאול: 8 כי איליך יהוה אני עני (Sheol h7585)

בננו נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימן שקר : 12 אשר הבניו ננטעים מוגלים בעוריהם בנותינו כוויות מהחבות התבנית היכל : 13 מזווינו מלאים מפיקרים מון אלן צאנונו מאליפות מרכבות בחוץינו : 14 אלופינו מסבלם אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברוחתינו : 15 אשרי העם שכחה לו אשרי העם שיחוה אלהיו :

145 תהלה לדוד אדוממך אלהי המליך ואברכה שמק לעולם ועד : 2 בכל יום אברך ואהלה שמק לעולם ועד : 3 גדויל יהוה ומהלך מאר ולגדרתו אין חקר : 4 דור לדור ישבח מעשיך ונברותיך יגידו : 5 הדר כבוד הורך ודבריו נפלאותך אשיהה : 6 ועוזו נוראתק יאמרו וגולדתיך אספרנה : 7 זכר רב טובך יביעו וצדקהך ירננו : 8 חננו ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסר : 9 טוב יהוה לכל רוחמי על כל מעשו : 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחטדייך יברוכותה : 11 להודיע לבני האדם גבורתו אמרו ונבורתך ידברו : 12 סובך יהוה לכל הנפלים וכבוד הדר מלכותך : 13 מלכותך מלכות כל עליים ומשלחתך בכל דור ודור : 14 סומך יהוה לכל הנפלים רצון : 15 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשו : 16 עני כל אליך ישברו אתה נתן ווקף לכל הכספיים : 17 פותח את ידך ומשביע לכל חייהם את אכלם בעתו : 18 מקדמת הנחית בצל פעלך במעשה ידיו אשוחה : 19 קרוב יהוה לכל קראו לכל אשר יקראהו באמתו : 20 שומר רצון וראייע ישחה ואת שועתם ישמוע ווישיעם : 21 תhalbת יהוה את כל אהבו ואת כל הרשעים ישמיד : 22 תhalbת יהוה ידבר פי ויברך כלبشر שם קדשו לעולם ועד :

146 הללו יה הলלוי נשפי את יהוה : 2 אהלה יהוה בחיה אומרה לאלהי בעודי : 3 אל תבטחו בדברים בגין אדם שאין לו תשועה : 4 יצא רוחו ישב לאדרמו ביום ההוא אבדו שענתנו : 5 אשרי שאל יעקב בעוזו שבריו על יהוה אלהיו : 6 עשה שמיים וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר אמת לעולם : 7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים : 8 יהוה פכח ערים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים : 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעדד ודרך רשעים יעתה : 10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה :

בכה חסתיו אל תער נפשי : 9 שמורי מידי פח יקשו לי ומקשות פועלן און : 10 יפלו במכמירו רשעים יחד אני עד עברו :

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעך קולי אל יהוה אהנן : 2 אשפק לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד : 3 בהתעטף עלי רוחי אתה ידעת נתיבתי באראח וזה אלך טמננו פח לי : 4 החיט ימן ורא ואין לי מכיר אבד מנוס מנוי אין דורש לנפשי : 5 זעקיי אליך יהוה אמרתי אתה מהשי חלקי בארץ החיים : 6 הקשيبة אל רנתו כי דלותו מאד הצלני מרדפי כי אמאנו מני : 7 הוציאה מסגר נפשי להודות את שמק כי יכתרו צדיקים כי תנמל על :

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלו יהוניה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקהך : 2 ואל תבו בא משפט את עברך כי לא יצדק לפניך כל חי : 3 כי רדף אויב נפשך לאארץ חייתי והשיני במחשיים כמת עולם : 4 והתעטף עלי רוחך בחוכמי שיזום לבי : 5 וכורתו ימים מקדם הנחית בכל פעלך במעשה ידיו אשוחה : 6 פרשתי ידי אליך נשפי הארץ עיפה לך סלה : 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחך אל תסתה פניך ממוני ונמשתעי עם ירדי בור : 8 השמייני בברך חסיך כי בר בטהתי הודי עני דרכך זו אלך כי אליך נשאי נשפי : 9 הצלני מאיבי יהוה אליך כסתי : 10 למدني לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טוביה תנחני בארץ מישור : 11 למגן שמק יהוה תחני בצדקהך הוציא מצרה נפשי : 12 ובחסך תצמיה איבי והאבדת כל צרדי נשפי כי אני עבדך :

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמות : 2 חסדי ומצדתו משגבי ומפלטי לי מנני ובו חסתי הרודר עמי תחתיו : 3 יהוה מה ארם ותרעהו בן אוש ותחשבהו : 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עופר : 5 יהוה הש שמק ותרד גע בהרים ויעשנו : 6 ברוך ברך ותפיצם שלח חצייך ותهامם : 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים מירם מיר בנני נכר : 8 אשר פיהם דבר שוא וימינים ימן שקר : 9 אלהים שיר חדש אשירה לך ננכבל עשור אומרה לך : 10 הנתן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב דעה : 11 פצני והצילני מיד

147

בידם: 7 לעשות נקמה בגיןם תוכחת כל אמים: 8 לאסר מלכיהם בזקים וככבריהם בככל' ברזל: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הווא לכל חסידיו הלו יה:

150 הלו יה הלו אל בקרשו הלהו ברקיע עוז:
2 הלהו בגבורתיו הלהו כרב נדל': 3 הלהו בתקע שופר הלהו בנבל וכנור: 4 הלהו בתף ומחול הלהו בגיןם ועוגב: 5 הלהו בצלצלי שם הלהו בצלצלי תרואה: 6 כל הנשמה תהליל יה הלו יה:

הלהה: 2 בונה ירושם יהוה נדחי ישראל יכנס: 3 הרפה לשברוי לב ומוחבש בעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלים שמות יקרא: 5 גודול אדונינו ורב כח לתובנות אין מספר: 6 מעוד ענויים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה בתורה ומרנו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמיים בעבטים המכין לאرض מתר המזמיה הרים חזיר: 9 נתן לבהנה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בנבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצח יהוה את יראיו את המיחלים לחסרו: 12 שבתי ירושם את יהוה הלאי אלהיך ציון: 13 כי חזק בריחו שעיריך ברך בניך בקרבך: 14 השם גובלך שלום חלב חטים ישביעך: 15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוין דברו: 16 הנתן שלג צמר כפור כאפר יפור: 17 משליך קrho כפתים לפני קrhoת מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו זילו מים: 19 מניד דברו לייעקב חוקו ומשפטיו לשראל: 20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בכל ידועם הלו יה:

148

הלו יה הלו את יהוה מן השמיים הלהו במרומים: 2 הלהו כל מלאכיו הלהו כל צבאו: 3 הלהו שם וירח הלהו כל כוכבי אור: 4 הלהו את שמי השמיים והמים אשר מעל השמיים: 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ועמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 7 הלו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: 9 החרים וכל נבעות עין פרי וכל ארים: 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטיו ארץ: 12 בחורים וגס בתולות זקנים עם נערדים: 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמנו לברו והרו על ארץ ושמי: 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל על קרבו הלהו יה:

149

הלו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלה בקהל חסידים: 2 ישמה ישראל בעשו בני ציון זילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יימרו לו: 4 כי רוצח יהוה בעמו יפאר ענויים ביושעה: 5 יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: 6 רוממות אל בגרונות וחרב פפיות

לקח יהו שם יהוה מברך : 22 בכל זאת לא חטא איוב
ולא נתן תפללה לאלהדים :

2 ויהי היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה
ויבואו נם השטן בחכם להתנצח על יהוה : 2 ויאמר יהוה
אל השטן אַיִלָּה תָּבָא וַיַּעֲנֵן הַשְׁטָן אֶת יהוה ויאמר משפט
באָרֶץ ומתחילהך בה : 3 ויאמר יהוה אל השטן השמות
לברך אל עבדיו איוב כי אין כמוה בארץ איש חם וישר
ירא אלהים וסדר מעדרנו מהזיך בתמתו ותס廷ги בו
לבלוּנוּ חַנָּם : 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור
וכל אשר לאריש יתן בעד נפשו : 5 ואולם שלח נא ירך ונע
אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברך : 6 ויאמר
יהוה אל השטן הנה בידך אך את נפשו שמר : 7 ויצא
השטן מטה פנוי יהוה ויך את איוב בשחוֹן רע מכף רגלו
עד קדרקו : 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך
האפר : 9 ותאמר לו אשתו עדך מהזיך בהתוגך ברך
אליהם ומות : 10 ויאמר אליה דברך אחת הנבלות דברי
נס את הטוב נקבל מאת האלים ואת הרע לא נקבל
בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו : 11 וישמעו שלשת רעים
איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש מקומו
אל פיו החימני ובладד השוחח צופר הענמתי ויעזרו יחדו
לכוא לנוד לו ולנהחמו : 12 וישאו את עיניהם מרוחוק ולא
הכירו והישאו קולם ובככו וקרעו איש מעלו וזרקו עפר
על ראשיהם השמיימה : 13 וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי דרא כי גנדל הכאב
מאיד :

3 אחרי כן פתח איוב את פיו ויקלֵל את יומו : 2 ויען
איוב ויאמר : 3 יאבד יום אויל בזה וחלילה אמר הרה
גבר : 4 הרים ההוא יди חשה אל ידרשו אלה מעלה
ואל תופע עלייו נהרה : 5 יגאלתו אלה שך וצלמות תשכן
עליו עננה יכעתהו כמרורי יום : 6 הלילה ההוא יקחחו
אפל אל ייחד ביום שנה במספר ירחים אל ייא : 7 הנה
הלילה ההוא יהי נלמוד אל תבא רננה בו : 8 יקבהו
אדרי יום העתידים ערד לויתן : 9 יחשכו וככבי נשפו יקו
לאור ואין ואל ראה בעפפי شهر : 10 כי לא סנד דלתי
בטני ויסתר עמל מעוני : 11 לממה לא מרחרם אמות מבטן
יצאת ואנווע : 12 מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי
איןק : 13 כי עתה שכבות ואש��ות ישנתו אז ינוח לי : 14 עם

1 איש היה בארץ עוז איוב שמו והוא האיש ההוא הם
וישר ו/or אליהם וסר מרע : 2 ווולדו לו שבעה בנים
ושלוש בנות : 3 ויהי מקndo שבת אלפי צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתנות
ועברדה רכה מאד ויהי האיש ההוא גдол מכל בני קדם :
4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו
לששיות אהיתיהם לאכל ולשתות עמם : 5 ויהי כי
הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדרם והשכים בבקר
העללה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטא בני
וברכו אלהים לבכם כהה יעשה איוב כל הימים : 6
יהו היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה ויבאו נם
השטן בתוכם : 7 ויאמר יהוה אל השטן מאיין תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משפט בארץ ומתחילהך בה : 8
ויאמר יהוה אל השטן השמת לך על עברי איוב כי
אין כמוה בארץ איש חם וישר ירא אלהים וסר מרע :
9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנום ירא איוב אלהים :
10 הלא את שכת בעדו ובعد ביתו ובعد כל אשר לך
מסביב מעשה ידיו ברכת ומKENHO פרץ בארץ : 11 ואולם
שלח נא ירך ונע בכל אשר לו אם לא על פניך יברך :
12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו
אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פנוי יהוה : 13 ויהי היום
ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אהיהם הכBOR :
ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרותות והאתנות
רעות על ידיהם : 15 ותפל שבא ותקחם ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 16 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר אש אלהים נפלת מן השמיים ותבער
בצאן ובנערם ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להניד
ליך : 17 עוד זה מדבר זהה בא ויאמר כשרדים שמו שלשה
ראשים וויפשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 18 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין
בבית אהיהם הכBOR : 19 והנה רוח גודלה באה מעבר
המדבר ויגע בארכע בנות הבית ויפל על הנערם וימתו
ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 20 ויקם איוב ויקרע
את מעלו וינו את ראשו ויפל ארצחה וישתחוו : 21 ויאמר
ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהו

מטר על פניו ארץ ושלוח מים על פניו חוצות: ב' לשוט שפלים למרום וקדרים שנבו ישע: 12 מperf מהשבות ערומיים ולא התשינה ירידם תושיה: 13 לכדר חכמים בערמים ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חזק וככלילה ימשו בצחරיהם: 15 וישע מחרב מפיהם ומיר חזק אבינו: 16 ותהי לדל תקווה ועלתה קפיצה פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכחנו אלה ומוסר שדי אל התמא: 18 כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: 19 בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע לך: 20 ברעב פרך ממות ובמלחמה מידי הרב: 21 בשט לשון התבא ולא תורא משדר כי יבו: 22 לשר ולכפן תשתק ומהות הארץ אל תירא: 23 כי עם אبني השדה ביריך והית השדה השלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהליך ופקחת נוך ולא תחטא: 25 וידעת כי رب זרעך וצציך כשב הארץ: 26 תבוא בכלח אל קבר כלות נדיש בעתו: 27 הנה את חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך:

6 ויען איווב ויאמר: 2 לו שוקל שקל כushi והית במאונים ישאו יהוד: 3 כי עתה מהחול ימים יכבד על כן דבריו לעו: 4 כי חצי שדי עמדי אשר חממתה שתה רוחני בעותו אלה יערכונו: 5 הינחק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בללו: 6 הייכל חפל מלכלי מלח אם יטעם בריר חלומות: 7 מאנחה לנגווע נפשי המה כדוי לחמי: 8 מי יתן תובה שאלהי ותקוטי יתן אלה: 9 ואיל אלה יידכאני יתר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחלול כי לא חדתי אמר קדוש: 11 מה כי אייחל ומה קצי כי אדריך נשפי: 12 אם כח אבני כי אייחל ומה קצי כי אדריך נשפי: 13 האם אין עזרתי כי ותישה נדחה ממנה: 14 למס מרעהו חסד ויראת שדי יעוזב: 15achi בגדו כמו נחל אפיק נחלים יעboro: 16 הקדרים מני קרח עליימו יתעלם שלג: 17 בעת יזרבו נצמותו בחמו נדכוו ממקומם: 18 ילפטו ארחות דרכם יעל בתחו ויאבדו: 19 הביטו ארחות תמא הליכת שבא קו למו: 20 בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו: 21 כי עתה היהת לא תראו חתת וזראו: 22 היכי אמרותי הבו לי ומבהכם שחדו בעדי: 23 וממלטו מיד צד ומיד עריצים תפドוני: 24 הורוני ואני אחריש ומה שנותי הבינו לי: 25 מה נמרצו אמרו ישר ומה יוכיה הוכחה מכם: 26 הלהוכה מלימ

מלכים וייעצי ארץ הבנים חרבות למו: 15 או עם שרדים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: 16 או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אוור: 17 שם רשותים חדרלו רנו ושם ינוחו יגעי כה: 18 יחד אסירים שאנו לא שמו קול נש: 19 קטן ונודל שם הוא ועובד חפשי מאדינו: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למרי נש: 21 המהכים למות ואינו ויחפרחו ממטמוניים: 22 ההשחים אל ניל יששו כי ימצאו קבר: 23 לנבר אשר דרכו נסתה ויסך אלה בעדו: 24 כי לפני לחמי אנחנו תבא ויתכו כמים שאתה: 25 כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יגרתי יבא לי: 26 לא שלוחו ולא שקמתי ולא נהתי ויבא רנו:

4 ויען אלפו התימני ויאמר: 2 הגסה דבר אליך תלאה וצער במלין מי יכול: 3 הנה יסרת רבים וידים רפות תחוק: 4 כושל יקומו מליך וברכים כרעות האמי: 5 כי עתה תבוא אליך ותלא התגע עדיך ותבהל: 6 הלא יראך כסלתק תקוטך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: 8 כאשר ראיותי חרשיו און וזרע עמל יזכירך: 9 מנשمات אלה יאבדו ומרוח אפו יכלו: 10 שאגנת אדריה וקול שלח ושמי כפירים נתעו: 11 ליש אבד מבלי טרפ ובני לביא יתפרדו: 12 ואלי דבר יגנב ותקח אוני שמי מנהו: 13 בשפעים מהזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: 14 פחד קראני ורעדה ורב עצמות הפחד: 15 ורוח על בני ייחלף חסמר שערת בשרי: 16 יעדם ולא אכיר מראהו תמונה לננד עני דממה וקול אשמע: 17 האנוש מלאוה יצדק אם מעשחו יטהר נבר: 18 חן בעבדיו לא יאמן ובמלאכו ישים תהלה: 19 אף שכני בתו חמר אשר בעפר יסודם ידכאים לפנו עש: 20 מבקיע לרבע יכתו מבלי מושם לנצח יאבדו: 21 הלא נסע יתרם בס ימותו ולא בחכמה:

5 קרא נא הייש עונך ואל מי מקדשים חפנה: 2 כי לאויל יחרג כעש ופתחת תמיות קנאחה: 3 אני ראיותי אויל משריש ואקוב נודהו פתאמ: 4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: 5 אשר קצירו רעב יאלל ואל מצנינים יקחחו ושאף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: 7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגיבחו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשום דברתי: 9 עשה נדלות ואני חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן

תחשבו ולודוח אמרדי נאש: 27 אף על יתום חפילו ותכרו על רעיכם: 28 ועתה הוויאלו פנו בי ועל פניכם אם אכזב: 29 שבו נא אל תה עולחה ושבי עוד צרכי בה: 30 היה בלשוני עולה אם חci לא יבין הות:

9 ויען איוב ויאמר: 2 אמן ידעת כי כן ומה יצדק אונוש עם אל: 3 אם ייחפש לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: 4 חכם לבב ואמיין כח מי הקשה אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידע אשר הפכים באפו: 6 המרניין ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: 7 האמר להרס ולא זירח ובعد כוכבים יחתם: 8 נתה שמים לבדו ודורך על במתיהם: 9 עשה עש סכיל וכימה וחדרי תמן: 10 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הנה עבר עלי ולא אראה ויהלף ולא אבין לו: 12 הנה יתרקי מי שבנון מי יאמר אליו מה תשחה: 13 אלה לא ישיב אפו תחתו שחחו עורי רחוב: 14 אף כי אכן עננו אבחרה דבריו עמו: 15 אשר אם צדקתי לא עננה למשפטו אתחנן: 16 אם קראתי ויענני לא אאמין כי אייזין קולי: 17 אשר בשערה יושפני והרבבה פצעי חنم: 18 לא יתנני השב רוחני כי ישבעני ממרמים: 19 אם לכה אמיין הנה ואם למשפט מי יועידני: 20 אם אצדק פי ירושני הם אני ויעקשמי: 21 הם אני לא אדע נפשי אמאס היי: 22 אהת היא על כן אמרתי להם וודשח הוא מכללה: 23 אם שוט ימיה פהאמ למסת נקיים ילעג: 24 ארץ נתנה ביד רשות פניו שפטה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 וימרי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה: 26 חלפו עם אניות אבה כנשד יטוש עלי אל: 27 אם אמריי אשכחתי شيוי אעבה פני ואבלינה: 28 ינרתاي כל עצבתי ידעת כי לא תנקני: 29 אכןי בראשו למלה והבל איינע: 30 אם התחרצתי במו שלג והזוכותי בבר כפי: 31 או בשחת תשבני ותעוני שלמותי: 32 כי לא איש כמוינו עננו נבואה יהדו במושפט: 33 לא יש בינוי מוכיחה ישת ידו על שנינו: 34 יסר מעלי שבטו ואמותו אל תבעתני: 35 אדרבה ולא איראנו כי לא כן אכןי עמדוי:

10 נקתה נפשי בחוי אעובה עלי ישחי אדרבה במר נפשי: 2 אמר אל אלה אל תרשעני והודיעני על מה תריבני: 3 חשוב לך כי תעתק כי חמאס יניע כפיך ועל עצת רשותם הופעתה: 4 העניبشر לך אם כראות אנוש

7 הלא צבא לאגוש על ארץ וכיומי שכיר ימי: 2 כעבד ישאך צל וכשכיר יוקה פעלו: 3 כן הנחלתי לי יrhoוי שאו ולילות עמל מנו לי: 4 אם שכחתי ואמרתי מהי מקום ומדר ערב ושבטה נדים עדי נשף: 5 לבש בשורי רמה וניש עפר עורי רגע וימאס: 6 ימי קלו מני ארוג ויכלו באפס תקווה: 7 זכר כי רוח חי לא תשוב עני לראות טוב: 8 לא חשורני עין ראי ענייך בי ואניini: 9 כליה ענן וילך כי יורד שאלול לא יעללה (Sheol h7585) 10 לא יושב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו: 11 גם אני לא אחש כי אדרבה בצר רוחוי אישיה במר נפשי: 12 הרים אני אם תנין כי תשים עלי משמר: 13 כי אמרתי תנהנמי ערשי ישא בשיחו משבבי: 14 וחתני בחלומות ומחוונות תבעתני: 15 ותבחר מהנק נפשי מות מעצמותי: 16 מסתי לא לעליםacha חدل ממוני כי הכל ימי: 17 מה אונוש כי תנדרנו וכי תשיות אליו לך: 18 ותפרקנו לבקרים לרגעים תבעתנו: 19 כמה לא תשעה ממוני לא תרpane עד בלע רקי: 20 חטאתי מה אפעל לך נזר האדם למה שמנתי למפנה לך ואהייה עלי למשא: 21 ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושהרתני ואניini:

8 ויען בילד הרוחוי ויאמר: 2 עד אין תמלל אלה ורוח כביר אמריי פיך: 3 האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק: 4 אם בניך חטאנו לו וישלחם ביד פשעם: 5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תחתן: 6 אם זך ושיר אתה כי עתה עיר עליך ושלם נות צדקך: 7 וזהיה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד: 8 כי שאל נא לדדר ראשון וכונן לחקר אבותם: 9 כי תמולא אנחנו ולא ננדע כי צל ימינו עלי ארץ: 10 הלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים: 11 היגאה נמא בלא בצחיה ישנהacho בלי מים: 12 עדנו באבו לא יקטר ולפניכם כל החזיר ייבש: 13 כן ארחות כל שכחו אל ותוקות תנף תאבר: 14 אשר יקוט כסלו וbeit עכביש מבתחו: 15 יישען על ביתו ולא יעדם יהזק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני שמש ועל גנתו

נכון למועד רגל: 6 ישלו אחים לשדים ובתחות
למרניו אל לאשר היבאה אלה בידו: 7 ואולם שלא נא
בהתנות ותך ועוף השמים יונגד לך: 8 או שיח לא רץ
ותך ויספרו לך דני חיים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי
יר יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידיו נש כל חי ורוח כל
בשר איש: 11 הלא און מלון תבחן וחך אכל יטעם לו:
12 בישים חכמה וארכ' ימים תבונה: 13 עמו חכמה
ונבורה לו עצה ותבונה: 14 הנה יהروس ולא יבנה יסנו
על איש ולא יפתח: 15 הנה יעוצר במים ויבשו וישלחם
ויהפכו ארץ: 16 עמו עוז והושה לשלג ומנסה: 17 מוליך
יעצחים שלול ושפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פחה
ויאסר אוצר במנתיהם: 19 מוליך כהנים שלול ואתנים
יסוף: 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקעים קח: 21 שופך
בזו על נדיבים ומוח אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני
חשך ויצא לאור צלמות: 23 משניה לנוים ויאבדים שטה
לנוים וינויהם: 24 מסיר לב ראשי עם הארץ ויתהע בתהו
לא דרך: 25 ימשו חשך ולא אור ויתהע שכור:

13 הנה כל ראתה עיני שמעה אוני ותבן לה: 2 כדרעתם
וידעתי נם אני לא נפל אנכי מכם: 3 אולם אני אל שדי
אדבר והוכח אל אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי שקר
רפא אל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם
לחכמה: 6 שמעו נא תוכחות ורבות שפתוי הקשיבו: 7
הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמייה: 8 הפניו תשאון
אם לאל תרביבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כה תל
באנוש תהalloc בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים
תשאון: 11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם:
12 זכרניכם משל' אפר לנבי חמר נביבם: 13 החרישו
מנני ואדרבה אני ויעבר על מה: 14 על מה אשא בשדי
בשני ונפשי אישים בכפי: 15 הנה יקטני לא איחל אך
דרכי אל פניו אוכיה: 16 נם הו לא לישועה כי לא לפניו
חנוך יבוא: 17 שמעו שמעו מלתי ואחותי באניכם: 18 הנה
נא ערכתי משפט ידעתו כי אני אצדך: 19 מי הו יריד'
עמדוי כי עתה אחריש ואנווע: 20 אך שיתים אל תעש עמדוי
או מפניך לא אסתה: 21 כפק מעלי הרחק ואמתך אל
תבעתני: 22 וקרוא אני ענה או אדרבר והшибוני: 23
כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדעני: 24 למה
פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך: 25 העלה נדף תערוץ

תראה: 5 היכימי אנווע ימיך אם שנותיך כימי גבר: 6
כי תבקש לעונו ולהחטאתי תדרוש: 7 על דעתך כי לא
ארשׁ ואין מירך מציל: 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד
סביב ותבלענוי: 9 זכר נא כי כחמר עשתני ואל עפר
תשיבוני: 10 הלא כhalb תחיכנו וכנבנה תקיפאי: 11
עור ובשר תלבישנו ובעצמותנו וגידים תסכני: 12 חיים
וחסד עשית עמדוי ופקדך שמרה רוחה: 13 ואלה צפנת
בלבך ידעתו כי זאת עמק: 14 אם חטאתי ושמרתני
ומעוני לא הנקי: 15 אם רשעתך אללי לי וצדקה לא
אשא ראש שבע קלון וראה עני: 16 יונאה כshall הצורני
וחשב תחפלא כי: 17 תחדר עדיך גנדי ותרב בעשך
עמדוי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מריחם הצאנני אנווע
ועין לא תראני: 19 כאשר לא הייתי אהיה מבטן לך
אובל: 20 הלא מעט ימי ייחל וישות מני ואבלינה מעט:
21 בטרם אלך ולא אשוכ אל ארץ חשך וצלמות: 22 ארץ
עפחה כמו אף צלמות ולא סדרים ותבע כמו אפל:

11 ויען צפר הנעמתו ויאמר: 2 הרוב דברים לא יענה
ואם איש שפטים יצדך: 3 בדיק מתים יתרישו ותלעג ואין
מכלם: 4 וחת אמר לך לקח ובר היהתו בענייך: 5 ואולם מי
יתן אלה דבר ויפתח שפטיו עמק: 6 וונגד לך תעלומות
חכמה כי כפלים לחושיה ודע כי יש לך אלה מעונך:
7 החקר אלה המצא אם עד תכליתו שדי תמצא: 8 נבחי
שםים מה הפעל עמeka משאול מה תדע: 9 (Sheol h7585)
ארכה מארץ מדה ורחהבה מני ים: 10 אם חילך ויסניר
ויקhil ומי ישיבנו: 11 כי הוא יודע מתי שוא וירא און ולא
יתבונן: 12 ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: 13 אם
אתה היכנותך לבך ופרשת אליו כפק: 14 אם און בידך
הרתקיקחו ואל תשכן באחליך עולה: 15 כי או תשא פניך
ממומ והיית מצק ולא תירא: 16 כי אתה עמל תשכח
כמים עברו תוכר: 17 ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר
תהייה: 18 וובתחת כי יש תקווה וחתורת לבתח תשככ:
ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים: 20 וענין רשות
תכלינה ומגנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש:

12 ויען איזוב ויאמר: 2 אמן כי אתם עם ועמכם תמות
חכמה: 3 נם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת
מי אין כמו אלה: 4 שחק לרעהו אהיה קרא לא אלה
ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בו לעשרות שאנן

ואספירה: 18 אשר חכמים יינדו ולא כחדרו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל מי רשות הוא מתחולל ומספר שנים נצפו לעירין: 21 קול פחרדים באזינו בשלום שודד יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשק וצפו הוא אליו חרב: 23 נדר הוּא ללחם איה ידע כי מכון בידיו יומן חשק: 24 יבעתחו צר ומזכואה תתקפהו מלך עתיד לכידור: 25 כי נתה אל אל ידו ואל שדי יתגבר: 26 ירוץ אליו בצוואר בעבי נבי מגנוו: 27 כי כסעה פניו בחלוו ויעש פימה עליי כסל: 28 וישכנון ערומים נכחודה בתים לא ישבו למושאר התעתדו לגלים: 29 לא ישרר ולא יקום חילו ולא יטה הארץ ממלם: 30 לא סור מני חשק ינקתו תיבש שלחתת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשנו נתעה כי שוא היהת המורחות: 32 שלא יומו תملא וכפתו לא רעננה: 33 יחמס כנפם בסרו וישליך כוית נצחתו: 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכללה אהלי שחר: 35 הרה عمل וילד און ובטנם תכין מרמה:

16 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנהמי על כלכם: 3 החקן לדבורי רוח או מה ימריצך כי תענה: 4 נאם אונci ככם אדרבה לו יש נשכם תחת נשפי אחכירה עליכם במלים ואניעה עליכם במו הראש: 5 אמאצכם במו פי וניד שפתוי יחשך: 6 אם אדרבה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך: 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי: 8 ותקמטעו לעד היה ויקם כי כחשבי בפני יענה: 9 אףו טרכ וישטמני חרק עלי בשינוי צרי ילטוש עינוי לי: 10 פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחוי ייחד עלי יתמלאון: 11 יסנידני אל אל עויל ועל ידי רשותם ידטני: 12 שלו היהתי וipherפניא ואחו בערפי ויפצעני ויקני לו למטרה: 13 יסבו עלי רביו יפלח כלותי ולא יחמול שפך הארץ מורתה: 14 יפרצני פרץ על פני פרץ יריד עלי כנבוד: 15 شك תפרתי עלי גלדי ועלתוי בעperf קרני: 16 פני חמורתה מני בכוי ועל עפער צלמות: 17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: 18 ארץ אל תכסידי דמי ואל יהי מקום לזקתי: 19 נט עתה הנה בשמיים עדי ושחרדי במרומיים: 20 מליצי רשי אל אלה דלהה עני: 21 ויוכח לנבר עם אלה ובן אדם לדעהו: 22 כי שנות מספר יאתו וארח לא אשוב אהליך:

וاث קש יבש תרדף: 26 כי חכתב עלי מררות ותורייני עונות נגוערי: 27 והשם בסד רגלי ותשמר כל ארחותיו על שראש רגלי תתקחה: 28 והוא כרך יבלה כבנד אכלו עש:

14 אדם ילודasha קצ'ר ימים ושבע רנו: 2 כי ציעץ יצא וימל ויבורח כצל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקחת עינך ואתו תביא במשפט עמק: 4 מי יתן מהדור מתמא לא אחד: 5 אם חרוצים ימיי מספר חדשו אתך חוק עשית ולא יעבור: 6 שעשה מעליו ויחדר עד ירצה שכיר יומו: 7 כי יש לעצך תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינתקו לא תחרדל: 8 אם יזקון בארץ שרצו ובUPER ימות נצעו: 10 ונבר ימות מריח מים יפרח ועשה קצ'ר כמו נט羞: 9 מיחלש וינגע אדם ואיו: 11 אזלו מים מניים ונחר יחרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו מושנים: 13 מי יתן בשאלת צפוני תשוריין עד שוב אפק תשיות לי חוק ותוצרני: 14 אם ימונות נבר היהת כל ימי צבא אייחל עד בוא חליפות: 15 תקרה ואגבי עאנך למעשה ידריך תכסף: 16 כי עתה צעד תספור לא תשמור על חטאתי: 17 חתום בצרור פשעי ותתפלל על עוני: 18 ואולם הדר נופל יבול וצורך עתך ממוקמו: 19 אבניים שחקו מים תשטף ספיקיה עperf ארץ ותקות אנטש האבדת: 20 תתקפהו לנצה ויהלך משנה פנו ותשלההו: 21 יכברדו בנוי ולא ידע וצערו ולא יבין למeo: 22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

15 ויען אליפיו התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדרים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכוון ומלים לא יועלם בם: 4 אף אתה תחריראה ותגרע שיחה לפני אל: 5 כי יאלף ענק פיך ותבחר לשון ערומים: 6 ירשעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך: 7 הראישון אדם תולדר ולפנינו נבעות חוללה: 8 הבסוד אלה תשמעו ותגרע אליך חכמה: 9 מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא: 10 גם שב נם ישיש בנו כביר מאבק ימים: 11 המעת ממק רזמון עיניך: 13 כי תшиб אל רוחך והצאת מפרק מלין: 14 מה אנטש כי זוכה וכי יצדק ילודasha: 15 הה בקשות לא יאמין ושמי לא זכו בעניין: 16 אך כי נתעב ונאלח איש שהה כמים עולה: 17 אחוך שמע לויוה חזוי

סביב ואלך ויסע בעז תקוטי: נו וייחר עלי אפו יוחשבי לו צדריו: זז יהוד יבא גדריו ויסלע עלי דרכם ויהנו סביב לאהלי: זז אחד מעלה הרחיק וידעי אך זור ממנין: זז חדרלו קרובוי ומודיע שבחוני: זז גורי ביתוי ואמהתי לזר תחשבני נכרי היהתי בעיניהם: זז לעבדי קראתי ולא עינה במו פי אתנן לו: זז רוחוי זורה לאשתי וחנתי לבני בטנו: זז עווילם מאסוי אקומה וידברו בי: זז העבוני כל מתי סודוי זהה אהבתוי נהפכו בי: זז בעורי ובכשרו דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: זז חנני חנני אתם רועי כי יד אלה גנעה בי: זז למה תרדפני כמו אל מבשריו לא תשבעו: זז מי יתן אפו ויכתבן ملي מי יתן בספר ויחקו: זז בעט ברזול ועפרת לעדר בצור יחצובו: זז ואני דעתני גאלוי חי ואחרון על עperf יקסום: זז ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אהוה אלה: זז אשר אני אהוה לי וענין ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: זז כי תאמרו מה נרדף לו ורשך דבר נמצא בי: זז נורו لكم מפוי חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שרין:

20 ויען צפר הנעמתי ויאמר: זז لكن שעפי ישובני ובעבור חושבי בי: זז מוסר כלמתי אשמע ורוח מבניתינו יענני: זז הזאת ידעת מני עד מני שם אדם עלי ארץ: זז כי רנתת רשותים מקרוב ושמחת חנף עdry רגע: זז אם עלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע: זז כנלו לנצח אבד ראיו יאמרו איזו: זז כחלים יעף ולא ימצאהו וידך בחזoon ליליה: זז עין שופתו ולא תosisף ולא עוד תשרונו מקומו: זז בניו ורצו דלים יודוי תשבנה אונו: זז עצמותיו מלואו על פומו ועמו על עperf תשככ: זז אם תמתיק בפי רעה יכהידנה תחת לשונו: זז יחמל עליה ולא יעובה יומגענה בתוך חכו: זז לחמו במעו הפק מרווחת פתנים בקרבו: זז חיל בלע ווקאנו מבטנו יורשנו אל: זז ראש פתנים יינק תחרגנו לשון אפעה: זז אל ירא בפלנות נהרינו נחלדי דבש וחמאה: זז משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: זז כי רצין עזב דלים בית גול ולא יבנהו: זז כי לא ירע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: זז אין שריד לאכלו על כן לא ייחיל טובו: זז במלאות שפקו יציר לו כל יד עמל תבאונו: זז יהו למלא בטנו ישלח בו חרין אפו יומטר עליימו בלחומו: זז יברח מנשך ברזול תחלפו קשת נחושה: זז שלף ויצא מגונה וברק ממורתו

17 רוח היבלהימי נעצכו קברים לי: זז אם לא התלים עמודי ובהמרותם תלן עני: זז שימה נא ערבני עמק מי הוא לדידי יתקע: זז כי לבם צפתה משלל על כן לא תרמס: זז לחיל יינד רעים וענין בניו חכלנה: זז והצנני למשל עמים וחתפת לפנים אהייה: זז ותכח מכשע עני ויוצרו צצל כלם: זז ישמו ישרים על זאת ונקי על חנפה יתערר: זז ויאחו צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמן: זז ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא נמצא בהם חכם: זז ימי עברו ומות נתקו מורשי לבבי: זז לילה ליום ישמו א/or קרוב מפני חזק: זז אם אקוח שאל ביתי בחשך רפהתי יצועי: (Sheol h7585) זז לשחת קראות אובי אתה אמי ואחותי לרמה: זז ואיה אפו תקוטי ותקוטי מי יושרנה: זז בdry שאל תרדנה אם ייחד על עperf נהות: (Sheol h7585)

ויען בלבד השחי ויאמר: זז עד أنها תשימון קנזי למלין תבינו ואחר נדבר: זז מודע נחשבו כבכמה נטמיינו בעיניכם: זז טרפ נפשו באפו הלמענד תעוז ארץ ויעתק צור ממוקמו: זז א/or רשותים יעדך ולא יאה שביב אשwo: זז א/or חזק באהלו ונרו עליו יידעך: זז יצרו צערו אונו ותשליךו עצהו: זז כי שלח בראשת ברגלו וועל שכחה יתהלך: זז ייאזו בעקב פח וחזק עליו צמים: זז טמון בארץ חבלו ומילדתו עליו נתיב: זז סביב בעתחו בלהות והפייצהו לרנלו: זז יהו רעב אנו ואיד נכנן לצלע: זז יאלל בdry ערו יאלל בdry בדור מות: זז נתק מהלו מטבחו ותחעדתו למלך בלהות: זז תשכון באהלו מבלי לו יורה על נoho נפרית: זז מתחת שרישיו יבשו וממעלimmel קצירו: זז זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חזון: זז יהדרפהו מאור אל חזק ומתבל נדרהו: זז לא נין לו ולא נ cedar בעמו אין שיד במנוריו: זז על יומו נשמו אחרים וקדמנים אחים שעיר: זז אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

ויען איוב ויאמר: זז עד أنها תונון נפשו ותדרכו אוננו במלים: זז זה עשר פעמים תכלמוני לא תבשו תהכרו לי: זז ואף אמנים שנויות אתי תלין משונות: זז אם אמנים עלי תנדרילו ותוכיכו עלי חורפת: זז דעו אפו כי אלה עותני ומצדדו עלי הקיוף: זז חן אצעק חמס ולא עננה אשוע ואין משפט: זז ארחי נדר ולא עבור ועל נתיבותי חזק ישים: זז כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת ראש: זז יתצנני

חנם ובנדי ערומים תשפיט: 7 לא מים עיר תהקה ומרעב המנע להם: 8 ואיש גוזע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנתו שלחת ריקם וזרעות יתומים ידכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פרח פהאמ: 11 או חשק לא תראה ושפעת מים תכסך: 12 הלא אלה נבה שמי וראיה ראש כוכבים כי רמו: 13 ואמרתה מה ידע אל הבعد ערפל ישפטו: 14 עבטים סתר לו ולא יראה והוג שמיות יתהלך: 15 הארכח עולם תשר מראר דרכו מתי און: 16 אשר קמנטו ולא עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרם לאל סור ממן ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתיום טוב ועצת רשותם רחקה מנוי: 19 יראו צדיקים יושמחו ונקי לעג למו: 20 אם לא נכח קימנו ויתרם אכליה אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בהם תכובאך טובה: 22 קח נא מפי תורה ושים אמריו בלבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולח מההלך: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי או על שדי התענן וחטא אל אלה פניך: 27 תעתר אליו יושמעך ונדריך תשלם: 28 ותנזר אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: 29 כי השפלו ותאמר גונה ושה עיניהם יוושע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך:

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרוי שדי כי כבודה על אנחתה: 3 מי יתן יעדתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: 4 עארכה לבני משפט ופי אלמלא תוכחות: 5 אדרעה מלים ענייני ואבינה מה יאמר לי: 6 הבהיר כה ידריב עmedi לא אך הוא ישם כי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטיו: 8 חן קדם אהליך ואינו ואחרור ולא אבין לו: 9 שמאול בעשותו ולא אחזו עטעף ימין ולא אראה: 10 כי ידעך עmedi בחינוי כזהב אצא: 11 באשרו אחותה רגלי דרכו שמרתוי ולא את: 12 מצות שפתיו ולא אמשיך צפנתי אמריו פיו: 13 והוא באחד ומוי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלים חקי וכנהה רבות עמו: 15 על כן מפניו אבחל אתבונן ואפקח ממנה: 16 ואל הרך לבוי ושדי הבהילני: 17 כי לא נצמות מפני חשק ומפני כסח אפל:

24 מודיע משדי לא נצפו עתים וידעו לא חזו ימו: 2 גבלות ישינו עד רגלו וירעו: 3 חמור יתומים יהנו בחבלו שור אלמנה: 4 יתו אביוונים מדרך יחר חבא עני ארץ: 5 חן פראים במדבר יצאו בפועלם משחריו לטרף

יהלך עליו אמים: 6 כל חשק טמון ל'צפוני תאכללו אש לא נפח ירע שריד באלהו: 7 גילו שמי ענו וארץ מתוקוממה לו: 8 גיל יבול ביהו נגרות ביום אפו: 9 זה חלק אדם רשע מלאדים ונחלת אמרו מאל:

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמו שלתי ותהי זאת הנחותיכם: 3 שאוני ואנגבי אדרבר ואחר דברי תלעיג: 4 האנגבי לאדם שיחיו ואם מדויע לא תקצר רוחה: 5 פנו אליו והשמו ושימו יד על פה: 6 ואם זכרתי ונבהלהו ואחו בשרי פלצות: 7 מודיעו רשותם יהיו עתקו נם נברו חיל: 8 זורם נכוון לפניו עם וצצאיםיהם לעיניהם: 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבת אלה עליהם: 10 שורו עבר ולא געל חפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו צאן עזיליהם וילדיהם יורךון: 12 ישאו כתף וכנוו וישראלו לקול עוגב: 13 יבלו בטוב ימייהם וברגע שאל יחתו: 14 יאמרו לאל סור ממן ודעת דרכיך לא חפצנו: 15 מה שדי כי נعبدנו ומה נועל כי נפנע בו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשותם רחקה מנוי: 17 כמה נר רשותים ידרוך ויבא עליימו אידם חבלים ייחלק באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ ננתנו סופה: 19 אלה צפנו לבניינו אונו ישלם אליו יודיע: 20 יראו עינו כדיו ומחייבת שדי ישתה: 21 כי מה חפציו בכיבו אחריו ומספר חדשיו החצטו: 22 הלאיל ילמד דעתו והוא רמים ישפטו: 23 וזה ימותו בעצם חמו כלו שלאגן ושלו: 24 עטינוו מלוא הלב ומה עצמותיו ישקה: 25 וזה ימותו בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמאח תכסה עליהם: 27 הן ידעתי מהשבותיכם ומזומות עלי תחמס: 28 כי אמרו איה בית נדיב ואיה אהל משבנות רשותים: 29 הלא שאלתם עכברי דרך ואחתם לא חנכו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עבדות יובל: 31 מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקבורות יובל ועל גדריש ישקוד: 33 מתקו לו רוגבי נחל ואחריו כל אדם ימושך ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבלתי ותשוביთיכם נשאר מעל:

22 ויען אליפוי התמני ויאמר: 2 הלאיל יסכן גבר כי יסכן עליומו משכיל: 3 החפש לשדי כי תצדך ואם בצע כי תחם דרכיך: 4 חמיראתק ימיך יבוא עמק במשפט: 5 הלא רעתך רבבה ואין קץ לעונתיך: 6 כי תחבל אחיך

27 וַיֹּסֶף אַיּוֹב שָׁתָּא מִשְׁלָו וַיֹּאמֶר: 2 חִי אֵל הַסִּיר
מִשְׁפְּטוּ וְשַׂדֵּי הַמֶּרֶג נֶפֶשִׁי: 3 כִּי כֵל עֹוד נְשָׂמְתִי בַּי וְרוֹחָ
אלֹהָה בַּאֲפִי: 4 אִם תְּדַבֵּרְנָה שְׁפָטִי עֲלָה וְלֹשָׁנוֹ אֶם יְהִנֵּה
רְמִיה: 5 חָלִילָה לֵי אִם אַצְדִּיק אַתֶּם עַד אָנוּעַ לְאַסְרֵ
תְּמִתִּי מִמִּי: 6 בְּצִדְקָתִי הַחֲזָקָתִי וְלֹא אַרְפָּה לְאַחֲרֵ
לְבָבֵי מִימִי: 7 יְהִי כְּרֻשָּׁע אַבִּי וּמִתְקוֹמָמוֹ כְּעוֹלָה: 8 כִּי
מֵה תְּקֻותָּתָה נָפָךְ כִּי בְּצָעָד כִּי יִשְׁלַׁא לְאַלְהָה
שְׁמָעָאֵל כִּי תְּבָא עַלְיוֹן צְדָה: 10 אִם עַל שְׁדֵי יְתַעַנְגֵן יִקְרָא
אלֹהָה בְּכָל עַת: 11 אִם רְאֵתָה אַתֶּם בִּיד אֶל אֲשֶׁר עַמְּדָה שְׁדֵי לְאַ
אַחֲד: 12 הָנָן אַתֶּם כָּלָכָם חַיִּים וְלֹמַה זֶה הַבָּלְהָלָל:
13 זֶה הַלָּקָם רְשָׁעָם עַל וְנַחַת עַרְצִים מִשְׁדֵּר יִקְחָוּ:
14 אִם יַרְבוּ בְּנֵיכֶם לְמֹוֹחֶר וְצָאצָאוּ לְאַיְשָׁבָעוּ לְחַם: 15
שְׁרִידָיו בְּמֹתָה יִקְבְּרוּ וְאַלְמָנָתוֹ לְאַתְּבִּינָה: 16 אִם יִצְבְּרֵ
כַּעֲפֵר כְּסָף וְכַחֲמָר יִכְיַן מִלְבָשׁ: 17 יִכְיַן וְצָדִיק יַלְבֵּשׁ
וְכַסְף נְקִי יְחִילָךְ: 18 בְּנָה כַּעַש בִּיתְהוּ וְכַסְפָּה עַשָּׂה נְצָר:
19 עַשְׂיר יִשְׁכַּב וְלֹא יִאֲסֵף עַנְיָנוֹ פֶּקַח וְאַינְנוֹ: 20 תְּשִׁיגָהוּ
כְּמִים בְּלָחוֹת לִילָּה גְּנַבָּתוֹ סְופָה: 21 יִשְׁאָהוּ קְדִים וְלֹךְ
וַיְשַׁעַרְדוּ מִמְּקָמוֹ: 22 וַיַּשְׁלַׁךְ עַלְיוֹן וְלֹא יִחְמַל מִוּדוֹ בְּרוֹחָ
בְּרָה: 23 יַשְׁפַּק עַלְיוֹן כְּפִימֹו יַשְׁרַק עַלְיוֹן מִמְּקָמוֹ:
28 כִּי יִשְׁלַׁכְתָּא מִזְמָא וְמָקוֹם לְזָהָב יִזְקָוּ: 2 בְּרוֹזֶל
מַעֲפֵר יִקְחֵךְ וְאַבְנֵן יִצְוקָה: 3 קְצָע שֶׁלְחָשׁ וְלְכָל
תְּכִלִּית הָאָחָזָקָר אַבְנֵן אַפְּלָל וְצְלָמוֹת: 4 פְּרַצְנָה נְחָל מַעַם
נֶר הַגְּשָׁכָהִים מַנְיָה דְּגָלָל דְּלָוָן מַאֲנָשָׁנָנוּ: 5 אַרְצָן מִמְּנָה
יֵצֵא לְחַם וְתְּחִתָּה נְהַפְּקָה כְּמוֹ אָשׁ: 6 מִקְוָם סְפִיר אַבְנָה
וְעַפְרָת זָהָב לְזָהָב: 7 נְתִיב לֵא יִדְעָו עַיט וְלֹא שׁוֹפְתָו עַיִן
אַיָּה: 8 לֹא הַדְּרִיכָה בְּנֵי שְׁחָץ לֹא עַדְהָעַלְיוֹ שְׁחָל: 9
בְּחַלְמִישׁ שְׁלָח יְדוֹ הַפְּךְ מִשְׁרַשְׁ הַרִּים: 10 בְּצָרוֹת יָאִרְיָם
בְּקָעָה וְכַל יִקְרָא רָאתָה עַיִן: 11 מַבְכִּי נְהָרוֹת חַבְשׁ וְתַעַלְמָה
יֵצֵא אָור: 12 וְהַחֲכָמָה מָאִין תְּמִצָּא וְאֵיזֶה מָקוֹם בְּנִיה: 13
לֹא יִדְעָ אָנוֹשׁ עַרְכָה וְלֹא תְּמִצָּא בְּאָרֶץ הַחַיִם: 14 תְּהִוָּה
אָמֵר לֵא בַּי הַיָּא וַיֹּסֶר אַיִן עַמְּדִי: 15 לֹא יִתְּן סְנוּר
תְּחִתָּה וְלֹא יִשְׁקָל כְּסָף מִחוֹרָה: 16 לֹא תְּסִלָּה בְּכַתָּם
אָוֹפֵר בְּשָׁהָם יִקְרָא וְסְפִיר: 17 לֹא יִעֲרְכָה זָהָב וּזְכָבָה
וְתְּמֹרָתָה כְּלִי פּוֹ: 18 רְאָמָות וְגַבְישׁ לֹא יִכְרֵר וּמַשְׁךְ חַכָּמה
מִפְנִינִים: 19 לֹא יִעֲרְכָה פְּטָדִית כּוֹשׁ בְּכַתָּם טָהָר לְאַ
תְּסִלָּה: 20 וְהַחֲכָמָה מָאִין תְּבָא וְאֵיזֶה מָקוֹם בְּנִיה: 21
וְנַעֲלָמָה מַעֲנִי כָּל חִי וּמַעֲוף הַשָּׁמִים נִסְתָּרָה: 22 אַבְדּוֹן
עֲרָבָה לוֹ לְחַם לְנִעְרִים: 6 בְּשָׁדָה בְּלִילָו יִקְצִירָוּ וְכָרָם
רְשֵׁעָ וְלִקְשָׁו: 7 עֲרוּם יִלְגָּו מַבְלִי לְבֹשׁ וְאַיִן כְּסָות בְּקָרָה:
8 מִזְרָם הַרִּים יִרְתְּבוּ וּמַבְלִי מִזְחָה חַבְקָן צָר: 9 גִּזְלוֹ
מִשְׁדֵּת יְתָם וְעַל עֲנֵי יְחִילָה: 10 עֲרוּם הַלְּכָו בְּלִי לְבֹשׁ
וּרְעִיבָּם נְשָׂאָו עָמָר: 11 בְּין שְׁוֹרָתָם יִצְהָרוּ וּנְפַשְׁתָּה
וְצְמָאוֹ: 12 מַעֲיר מַתִּים יִאֱקָוּ וּנְפַשְׁתָּה כְּלָלִים תְּשֻׁעָה וְאַלְהָה
לֹא יִשְׁים תְּפָלָה: 13 הַמָּה הִי בְּמַרְדִּי אָור לְאַכְרִיו
דְּרָכָיו וְלֹא יִשְׁבּוּ בְּנִתְבָּחָתוֹ: 14 לֹא אָור יִקְום רֹצֶח יִקְטָל
עֲנֵי וְאַבְיוֹן וּבְלִילָה יִהְיֶה כְּנָבָ: 15 וְעַזְנָא שְׁמָרָה נְשָׁפָר
לְאִמְרָא לְאַשְׁרָנוּי עַזְנָא וְסִתְרָנָא יִשְׁמָר: 16 חַתָּר בְּחַשָּׁר
בְּתִים יוֹמָם חַתָּמו לְמוֹ לֹא יִדְעָו אָור: 17 כִּי יִחְדְּוּ בְּקָר
לְמוֹ צְלָמוֹת כִּי יִכְרִיר בְּלָחוֹת צְלָמוֹת: 18 קָל הוּא עַל פְּנֵי
מִים תְּקַלְל חַלְקָתָם בָּאָרֶץ לֹא יִפְנַה דָּרְכֵי כְּרָמָיִם: 19
צִיה נִמְחָל מִימִי שְׁלָג שָׁוֹל חַטָּאָו (Sheol h7585) 20
ולְעַזְנָא וְיִזְבְּנָה מִלְבָד יִזְבְּנָה לְאַיְשָׁבָה: 21 רָעָה עַקְרָה לְאַתְּלָד וְאַלְמָנָה לְאַיְשָׁב:
וּמַשְׁקָא אַבְיָרִים בְּכָחָו יִקְומָה וְלֹא יִאֲמִין בְּחַיָּין: 23 יִתְּן לְ
לְבָטָח וְיִשְׁעָן וְעַזְנָהוּ עַל דָּרְכֵי הַיָּם: 24 רָומו מַעַט וְאַיָּנוּ
וְהַמְּכוֹן כָּל יִקְפְּצָן וּכְרָאש שְׁבָלָת יִמְלָא: 25 וְאַם לֹא אָפָוּ
מַיְכִזְבָּנִי וַיִּשְׁמַע לְאַל מְלָתִי:

25 וְעַזְנָא בְּלִידָה הַשְׁוִי וַיֹּאמֶר: 2 הַמְּשִׁל וְפַחַד עַמוּעָה
שְׁלָמָם בְּמַרְדָּמוֹי: 3 הַיְשָׁמֵר לְגַדְדָּיו וְעַל מַיְאָקָם
אוֹרָהוּ: 4 מוֹמָה יִצְדָּק אָנוֹשׁ עַמְּל וְמוֹמָה יִלְהָדָה אַשָּׁה: 5
הַן עַד יִרְחָה וְלֹא יִאֲהִיל וּכְכָבִים לֹא זָכָו בְּעַיְנוֹ: 6 אַפְּ כִּי
אָנוֹשׁ רָמָה וּבָן אָדָם חֹלְעָה:

26 וַיַּעֲנֵן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 מַה עָזַת לֹא כָּחַוְשָׁת זְרוּעָ
לֹא עַז: 3 מַה יִעְצַת לֹא כְּחַמָּה וְתוֹשִׁיה לְרַב הַוּדָעָת:
4 אַתְּ מַיְוֹמָה גַּדְגָּת מַלְיָן וְנִשְׁמָתָה מוֹיְצָא מַנְדָּק: 5 דָּהָרָאִים
יַחְולְלוּ מַתְּחַת מִים וּשְׁכִינָהָם: 6 עֲרוּם שָׁוֹל נְגָדוֹ וְאַיִן
כְּסָות לְאַבְדּוֹן (Sheol h7585) 7 נְתָה צָפָן עַל תְּהָה תְּלָה אָרֶץ
עַל בְּלִי מָה: 8 צָרָר מִים בְּעַבְיוֹ וְלֹא נְבָקָע עַנְנָתָה תְּחַת: 9
מַאֲחֹזָה פְּנֵי כְּסָה פְּרַשְׁוֹעַלְיוֹ עַנְנוֹ: 10 חַק חַג עַל פְּנֵי מִים עַד
תְּכִלָּת אָור עַם חַשָּׁך: 11 עַמְּדוֹר שָׁמִים יְרֻפְּפָו וּתְהַמְּדוֹ
מְגֻעָרָתוֹ: 12 בְּכָחָו רָגֵע הַיּוֹם וּבְתוֹכָבָתוֹ מַחְץ רַחֲבָה: 13
בְּרוֹחוֹ שְׁמִים שְׁפָרָה חַלְלָה יְדוֹ נְחַשָּׁ בְּרִיחָה: 14 הַן אַלְהָה
קָצָות דְּרָכָו וְמוֹה שְׁמֵץ דְּבָר נְשָׁמָע בּוֹ וּדְעָם נְבוֹרָתוֹ מַיִּ
תְּבִונָה:

ומות אמרו באזינו שמעה: 23 אליהם הבחן דרכה והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לקצת הארץ ובית תהה כל השמים יראה: 25 לשות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשו למטר חוק ודרך לחיזי קלות: 27 או ראה וספרה הכינה ונם קרה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וسور מרע בינה:

29

ויסוף איוב שאה משלו ויאמר: 2 מי יתני כירחו קדם כימי אלה ישמני: 3 בהלו נרו עלי ראש לארו אלך חזק: 4 כאשר היהי בימי חרבך בסוד אלה עלי אהלי: 5بعد שדי עמד סביבות נער: 6 בחרץ הלי כי בחמה וצורך יצוק עמד פלני שמן: 7 בצאיו שער עלי קרת ברוחוב אכיןמושבי: 8 רואני נערם וכף ישמו לפיהם: 10 קמו עמדו: 9 שרים עצרו במלים וכף ישמו לפיהם: 10 קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: 11 כי אין שעה ותארני ועין ראתה ותיעדרני: 12 כי אמלט עני משוע ויתום ולא עוזר לו: 13 ברכת אבד עלי TABOL ואלב אלמנה ארנן: 14 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניך משפטיך: 15 עינים היהי לעור ורגלים לפסה אני: 16 אב אנכי לאבינוים ורב לא ידעתי אחקרתו: 17 ואשבה מתלוות על ומשנוו אשליך טרכ: 18 ואמר עם קני אנוע וכחול ארבה ימים: 19 שרש פתח אליו מים וטל ילין בקצרי: 20 כבודי חדש עמד וקשתי בידיו תחליף: 21 לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי: 22 אחריו דבריו לא ישנו ועלימו תפס מלהתי: 23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלךוש: 24 אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפלון: 25 אבחדר דרכם ואשב רב הראש ואשכנן מלך בנדוד כאשר אבלים נחם:

30

ועה שהקע עלי צערדים ממני לימים אשר מסתו אבותם לשית עם כלבי צאי: 2 גם כה ידיהם למה לי עלי מו אבד כלח: 3 בחסר ובכפן גלמוד העתקים ציה אם שואה ומשאה: 4 התקפים מלוח עלי שיש ושרש רתמים לחםם: 5 מן גו יגرسו יריעו עלי מו כנבס: 6 בערזן חילם לשכן חרוי עפר וכפים: 7 בין שיחים ינקו תחת חרול יספהו: 8 בני נבל גם בני ביל' שם נכאו מן הארץ: 9 ועתה נгинתם היהי ואהי להם למלחה: 10 תעבוני רתקו מנוי ומפני לא חשבו רק: 11 כי ותרו פתח ויונני ונסן מפני שלחו: 12 על ימי פרח יקומו רגלי שלחו ויסלו

על ארחות אידם: 13 נתסו נתיבתי להותי יעלו לא עוז לנו: 14 כבירץ רחבי יאותו תהה שאה התגללו: 15 ההפ על בלהות תרדף כrho נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתקף נשפי יאחזוני ימי עני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכון: 18 ברב כה יתחש לבוש כבוי כהנתן יאזורני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אלך ולא תעוני עמדתי ותתבן בי: 21 ההפ לאCORD לי בעצם ייך תשטמניו: 22 תשני אל רוח הרכיבנו ותמנני תשוה: 23 כי ידעת מות השיבני ובית מועד לכל חי: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע: 25 אם לא בכחיו לקשה יום עגונה נשפי לאבינוין: 26 מעי כי טוב קויתו ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו ולא דמו קדמוני ימי עני: 28 קדר הлечתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח היהי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי חרדה מני חרב: 31 ויהי לאבל כנרי וענבי לקול בכים:

31

ברית כרתי לעני ומה אתבונן על בתולה: 2 ומה חלק אלהו ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא אדר לעול וכור לפועל און: 4 הלא הוא יראה דרכיו וכל צעדי סיפור: 5 אם הлечתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6 שקלני במאי צדק וידע אלהו תחמי: 7 אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עני חלק לבי ובכפי דבק מאום: 8 אורעה ואחר יאל צצאי ירששו: 9 אם נפתח לבי על אש והעל פחה רעי ארבתה: 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרען אחרין: 11 כי הויא זמה והיא עון פלילים: 12 כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבאותי תרשש: 13 אם אמאס משפט עברי ואמוני ברכם עמדוי: 14 ומה עשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיכנו: 15 הלא בכתן עשי שעשו ויכננו ברחים אחד: 16 אם אמנע מוחפץ דלים וענבי אלמנהأكلה: 17 ואכל פתו לברוי ולאأكل יתום ממנה: 18 כי מנעוריו גדרני כאב ומבען אמי אנהנה: 19 אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאבינו: 20 אם לא ברכוני חלצו ומגנו כבשי יתחמס: 21 אם הניפוחי על יתום ידי כי אראה בשער עזרז: 22 כחבי משכמתה תפול ואודען מקנה תשבר: 23 כי פחד אליך אל ומשאותו לא אוכל: 24 אם שמותי זהב כסלי ולכמתם אמרתי מבטח: 25 אם אשכח כי רב חילוי וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה

ודעת שפטו ברור מלוי: 4 רוח אל עשתני ונשמה שדי החינוי: 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התציבה: 6 והן אני כפיק לאל מוחמר קרצתי נס אני: 7 הנה אמרתי לא בתעתק ואכפי עלייך לא יכבד: 8 אך אמרת באוני וקול מלין אשמע: 9 זו אני בלב פשע חף אגמי ולא עון לי: 10 הן תנואות עלי ימצא יחשבי לאויב לו: 11 ישם בסדר רגלי ישרם כל ארחותי: 12 הן זאת לא צדקה עניך כי ירבה אלה מאנוש: 13 מודוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה: 14 כי באחת ידבר אל ובשותים לא ישורה: 15 בחלים חווון לילה בńפל הדרמה על אנשים בתנותות עלי משכב: 16 אז ינלה און אנשים ובמסדרם יחתם: 17 להסיר אדם מעשה ונגה מגבר יכסה: 18 ייחש נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוחם במקואב על משכבו ורב עצמוני אתן: 20 וזהתו חיתו לחם ונפשו מאכל האוה: 21 יכול בשרו מראי ושפי עצמותיו לא דאו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו למותים: 23 אם יש עליו מלאך מלץיך אחד מני אלך להניד לאדם ישרו: 24 ויהננו יאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כבר: 25 רטפס בשרו מנער ישוב לימי עולםיו: 26 יעדת אל אלה וירצחו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: 27 יישר על אנשים יאמר התאטי יישר העיטה ולא שחה לי: 28 פרדה נפשי מעבר בשחת וחיתו באור תרא: 29 הן כל אלה יפעל אל פעומים שלוש עם נבר: 30 להשיך נפשו מני שחת לאור אוד החים: 31 הקשב איזוב שמע לעי החרש ואנכי אדרבר: 32 אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 33 אם אין אתה שמע לעי החרש ואלאך חכמה:

34 ויען אליהו ואמר: 2 שמעו חכמים ملي וידעים האונו לי: 3 כי און מלין תבחן וחך יטעם לאכל: 4 משפט נבחרה לנו נדענה בינוינה מה טוב: 5 כי אמר איזוב צדקתי ואל הסיר משפט: 6 על משפטו אזכור אנוש חצי בלי פשע: 7 מי נבר איזוב ישתה לעג כמים: 8 וארא לחברה עם פעלין און ולכלכת עם אנשי רשות: 9 כי אמר לא יסכן נבר ברכצתו עם אליהם: 10 לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 11 כי פעל אדם שלם לו וכארח איש ימצאנו: 12 אף אמרנו לא יריש שעדי לא יועות משפט: 13 מי פקר עליו הארץ ומיו שם תבל כליה: 14 אם ישם אליו לבו רוחו ונשמהו אליו

אור כי יהל וירח יקר הילך: 27 וויפת בסתר לבוי ותשקי ידי לפיו: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתו לאל ממעל: 29 אם אשמה בפיך מושא והתערתו כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חמי לשאל באלה נשפו: 31 אם לא אמרו מותי אהלי מי תון מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא לינו נר דלתי לא רוח אפתחה: 33 אם כסתי כדום פשעי לטמון בחבי עוני: 34 כי אערוז המון רבה ובו משפחות יהתני ואדם לא יצא פתח: 35 מי יתן לי שם לעי הון חוי יענני וספר כתוב איש ריבוי: 36 אם לא על שכמי שאנו ענדנו עררות לי: 37 מספר צערדי איגדנו כמונו נגיד אקרברנו: 38 אם עלי אדמתוי חזק וייחד תלמידה יבקoon: 39 אם כחה אכלתו בלב סוף ונפש בעלייה הפתחי: 40 תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה חמו דבריו איוב:

32 וישבتو שלשת האנשים האלה מעונת את איוב כי הוא צדיק בעינויו: 2 ויהדר אף אליהו בן ברcale הבווי משפחחת רם באיזוב חרחה אפו על צדקו נשוח מלאחים: 3 ובשלשת רעיו חרחה אפו על אשר לא מצאו מענה וירושעו את איוב: 4 ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים מהה ממננו לימים: 5 ווירא אליהו כי אין מענה הבווי ואמר צעיר אני לימים ואתם ישיחסם על כן זהלווי ואירא מחות דעתם ויחר אפו: 6 ויען אליהו בן ברcale בפי שלשת האנשים ויחר אפו: 7 אמרתוי ימים ידברו ורוכ שנים ידיעו חכמה: 8 אכן רוח היא באונש ונשמה שדי הבנים: 9 לא רביהם יחכמו וזקנים יבינו מושפט: 10 אכן אמרתוי שמעה לי אחווה דעתך אף אני: 11 הן זה חולתי לדבריכם איזון עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: 12 וудרכם התבוננו והנה אין לאיזוב מוכיחה עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: 14 ולא ערך אליו מלין ובאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים: 16 והחולתו כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 עננה אף אני חלקך אחווה דעתך אף אני: 18 כי מלתי מלים היציקני רוח במנוי: 19 הנה בטנו כיין לא יפתח כאבות חדשים יבקע: 20 אדרברה וירוח לי אפתח שפט ואעננה: 21 אל נאasha פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעתך אכנה כמעט ישאני עשי:

33 ואולם שמע נא איזוב ملي וכל דבריו דואינה: 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחבי: 3 ישר לבוי אמרו

ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא יחיה רשות ומושפט עניים בינה שמעה זהה האזינה לccoli מלוי: 7 האף שנא משפט יჩbos ואמ צדיק כביר תרשיע: 8 האמר למלך בלילה רשות אל נדייבים: 9 אשר לא נשא פניהם ולא נכר שוע לפניו דל כי מעשה ידיו כלם: 10 רגע ימתו וחוצה לילה יגעו עם ויעברו ויסדרו אביד לא ביד: 11 כי עניין על דרכי איש וכל צדורי יראה: 12 אין חשק ואין צלמות להסתה שם פועליא און: 13 כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: 14 ירע כבירים לא חקר ועמד אחריהם תחתם: 15 لكن יכיר מעבדיהם והפרק להלה וודיכאו: 16 אשר רשות לא מוצק החתיה ונחת שלחן מלאראשן: 17 ודין רשות מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי חמה בן יסיתך בספק ורבכ כפר אל יטך: 19 היריך שועך לא בצר וככל אמר צחמי כח: 20 אל תשא חילילה לעלוות עמיות תחתם: 21 המשמר אל הפן אל און כי על זה בחורת מענו: 22 הן אל ישניב בכחו מי כמותו מורה: 23 מי פקד עליו דרכו ומוי אמר פעלת עולה: 24 זכר כי התשנא פעלוא אשר שררו אנסים: 25 כל אדם חזו בו אונש יבית מרוחק: 26 הן אל שניא ולא נדע מספר שני ולא חקר: 27 כי גער נטפי מים יזקו מטר לאדו: 28 אשר يولו שחוקים ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם יבין מפרש עב השאות סכתו: 30 הן פרש עליו או矂 ושרשי חיים כסעה: 31 כי בס דין עמים יתנן אצל למכביר: 32 על כפים כסעה או矂 ויצע עלייה במפנייע: 33 גינד עליו רעו מקנה אף על עולה:

37 אף לזויא יחרד לבי וייתר ממוקמו: 2 שמעו שמוע ברנו קלו ותגה מפיו יציא: 3 תחת כל השמיים ישרחו ואורו על לנפות הארץ: 4 אחורי ישאג קולו ירעם בקהל נפלאות ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקהל נפלאות שעשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשיג אמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עוז: 7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא היה במו ארבע ובכענותיה תשכן: 9 מן החדר התבוא סופה וממזורים קרה: 10 מנשנות אל יtan קרחה ורחב מים במוחץ: 11 אף ברי טריה עב יפין ענן אורו: 12 והוא מסבות מתחבק בתהבולותיו לפעלים כל אשר יצום על פניו תבל ארץ: 13 אם לשפט אם לארציו אם לחסיד ימצאהו: 14 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 התדרע בשום אלה עליהם והופיע אור ענוו: 16 התדרע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17

יאסף: 15 יגוע כלبشر יחד ואדם על עפר ישוב: 16 ואם בינה שמעה זהה האזינה לccoli מלוי: 17 האף שנא משפט יჩbos ואמ צדיק כביר כלם: 18 האמר למלך בלילה רשות אל נדייבים: 19 אשר לא נשא פניהם ולא נכר שוע לפניו דל כי מעשה ידיו כלם: 20 רגע ימתו וחוצה לילה יגעו עם ויעברו ויסדרו אביד לא ביד: 21 כי עניין על דרכי איש וכל צדורי יראה: 22 אין חשק ואין צלמות להסתה שם פועליא און: 23 כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: 24 ירע כבירים לא חקר ועמד אחריהם תחתם: 25 لكن יכיר מעבדיהם והפרק להלה וודיכאו: 26 אשר על כן סרו מהחריו וכל דרכיו לא השכilio: 27 להביא עליו צעקה דל וצעקה עניים ישמע: 28 והוא ישקט ומוי ירע ויסתר חנק מקשי עם: 29 כי אל האמר נשatoi לא אחבל: 30 מלך אדם פנים ומוי שורנו ועל נוי ועל אדם יחר: 31 כי אל האמר נשatoi לא אחבל: 32 בלעדי אחותה הרני אם על פועלתי לא אסיף: 33 המענק ישלמנה כי מססת כי אתה תבחור ולא אני ומה ידעת דבר: 34 איש לבב יאמר לו ונבר חכם שמע לי: 35 איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכilio: 36 אבוי יבחן איום עד נצח על תשבת באנש און: 37 כי יוסף על חטאונו פשע בינוינו יספק וירב אמריו לאל:

35 ויען אליו יואמר: 2 הואת השבת למשפט אמרת צדקוני מלון ואת ריעיך עמק: 5 הבהיר שמים וראה ושור שחוקים נבהו ממק: 6 אם חטאאת מה תפעל בו ורבו פשיעיך מה תעשה לו: 7 אם צדקה מה תנתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוני רשות ולבן אדם צדקהך: 9 מרוב עשוקים ייעקו ישועו מזרע רביבים: 10 ולא אמר איה אלה עשי נתן זמורות בלילה: 11 מלפני מבהמות ארץ ומושוף השמים יחכמוני: 12 שם יצעקו ולא יעה מפני נאון רעים: 13 אך שוא לא ישמע אל שדי לא ישורנה: 14 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחול לו: 15 ועתה כי אין פקד אפו ולא ירע בפש מאד: 16 ואיוב הבל יפיצה פיהו בכל דעת מלון יכבר:

36 ויסף אליו יואמר: 2 כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלה מהלים: 3 אשא דעת למרחוק ולפועליא און צדק: 4 כי אמן לא שקר מלוי תמים דעתה עמק: 5 הן אל כביר

שימים מי ישכיב: 38 בזאת עפר למוץך ורנבים ידבקו:
39 התצדד ללביא טרכ' וחות כפירים המלא: 40 כי ישחו
במענות ישבו בסכה למו ארבע: 41 מי יכין לערב צידיו
כי ילדו אל ישועו יתעו לבלי אכל:

39 הידעת עת לדת עלי סלע חלל אילות תשמר: 2
הספר ירחים תמלאנגה וידעת עת לדנה: 3 תכרענה
ילדיין תפלתנה חבליהם תשלהנה: 4 יהלמו בניהם
ירבו בבר יצאו ולא שבו למו: 5 מי שלח פרא חפשי
ומסרות ערוד מי פתח: 6 אשר שמתי ערבה ביתו
ומשכנותתו מלחה: 7 ישחק להמון קרייה תשאות נונג לא
ישמע: 8 יתרור הרומים מרתעה ואחר כל יירוק ידרוש: 9
היABAה ריים עברך אם ילין על אבוך: 10 התקשר ריים
בתלים עבתו אם ישדר עמקים אחריך: 11 התבתחה בו כי
רב כחו ותועז אליו יגינך: 12 התאמינו בו כי ישוב וערך
ונרנק יאסק: 13 כנף רנים נעלסה אם אבראה חסודה
ונצח: 14 כי תעוז לאארץ בציה ועל עפר תחומים: 15
ותשכח כי רג'ל תזרחה וחות השדה תדושה: 16 הקשיה
בניה לאלה לדרכ' גייעה בל' פרח: 17 כי נשאה אלה
חכמה ולא חלק לה בבינה: 18 בעת במרים תמדريا
תשחק לסוס ולרכבו: 19 המתן לסתו נבורה התלביש
צוארו רעמה: 20 המתרעישנו כאברה הור נהדרו אימה: 21
יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נشك: 22 ישחק
לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני הרב: 23 עליו תרנה
אשפה להב חנית וכידון: 24 ברעש ורדנו ינמא ארץ ולא
אמינו כי קול שופר: 25 בdry שפר יאמר האח ומרחוק
יריח מלחה רעם שרים ותרועה: 26 המבונך יאבר נץ
יפרש כנפו לתימון: 27 אם על פיך יגיבה נשר וכי רדים
קנו: 28 סלע ישבן ויתלנן על שנ סלע ומזכודה: 29 שם
חפר אכל למרחוק עינוי יביתו: 30 ואפרחו יעלעו דם
ובאשר חללים שם הוא:

40 ויען יהוה את איוב ויאמר: 2 הרבה עם שדי יסוד
מכוחה אלה יעננה: 3 ויען איוב את יהוה ויאמר: 4 הן
קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי: 5 אחת דברתיו ולא
עננה ושתום ולא אוסף: 6 ויען יהוה את איוב מן סערה
ויאמר: 7 אור נא כנבר חלץ אשאלך והודיעני: 8 האך
חפר משפטיו תרשענו למען צדק: 9 ואם זרוע כל לך
ובכול כמהו תרעם: 10 עדיה נא נונן ונבה והוד ותדר

אשר בנדיך חמום בהשקט הארץ מדROOM: 18 תרקייע עמו
לשחוקים חוקים כראוי מוצק: 19 הוודענו מה נאמר לו לא
נעך מפני חשך: 20 היספר לו כי אדרבר אם אמר איש
כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אוור בהיר הוא בשחוקים ורוח
הוד: 23 שדי לא מצאנחו שנייא כח ומשפט ורב צדקה לא
יענה: 24 לבן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

38 ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה
מחשיך עצה במלין בל' דעת: 3 אור נא כנבר חלץ
ואשאלך והודיעני: 4 איפה היהי ביסדי הארץ הנדר אם
ידעת בינה: 5 מי שם ממדידה כי תדע או מונטה עליה
קו: 6 על מה אדרנית הטבעו או מי רדה אבן פנתה: 7 ברן
יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אליהם: 8 וויסך בדלתים
ים בנוחו מרוחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלותו:
10 ואשבר עליו חוקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר עד
פה תבוא ולא חסיף ופא ישית בנאון גליק: 12 המימיך
צוית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחزو בכנענות הארץ
ונינרו רשיעים ממנה: 14 התהפק בחמר חותם ויתיצבו
כמו לבוש: 15 ווינגע מרשעים אורם וזרוע רמה השבר:
16 הבאת עד נבכי ים ובחקר תחום התהלקת: 17 הנגלי
לך שערי מות ושעריו צלמות תראה: 18 ההבנתה עד
רחבבי ארץ הנדר אם ידעת כללה: 19 אי זה הדרך ישבן
אור וחשך אי זה מקמו: 20 כי תקחנו אל נבולו וכי תבין
תטיבות ביתו: 21 ידעת כי או תולד ומספר ימיך רביכם:
22 הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר
חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה: 24 אי זה הדרך
יחלק אור יפצע קדים עלי' ארץ: 25 מי פלג לשטף תעללה
ודרך לחיזז קלות: 26 להמתיר על הארץ לא איש מדבר
לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומושאה ולהצמיח מצא
דשא: 28 הייש למטר אב או מי הוליך אנגלי טל: 29 מבטן
מי יצא הקרה וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבא
ופני תחום יתלכדו: 31 התקשר מערנות כימה או משבות
כסיל תפתח: 32 התצייא מזרות בעתו ויעש על בניה
גנחים: 33 הדיעת חקוקת שמים אם תשים משטוו בארץ:
34 התרים לעב קולך ושפעת מים חקס: 35 התשליח
ברקים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מי שת בטעות חכמה
או מי נתן לשכוי בינה: 37 מי יספר שחקים בחכמה ונבל

משלו העשו לבלי חת: 34 את כל גביה יראה הוא מלך על כל בני שחץ:

42 ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תוכל ולא בצער מנק מצמה: 3 מי זה מעלים ענזה בעלי דעתך לכון הנדרתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדבר אשליך והודיעני: 5 לשמע אין שמעותך עתה עני רatak: 6 על כן אמאס ונחמותיו על עperf ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר דברתם אליו נכונה כעבידי איוב: 8 וועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדרכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אש לבלי עשות עמכם נבליה כי לא דברתם אליו נכונה כעבידי איוב: 9 וילכו אליפיו התימני ובולד השוחי צבר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אלהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבית איוב בתפללו بعد רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אהיו וככל אחיתיו וככל ידעו לפניים ויאכלו עמו לחם בבתו וינדו לו וונחמו אותו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נום זהב אחד: 12 ויהוה ברך את אחריות איוב מראשתו ויהיו לו ארבעה عشر אלף צאן וששת אלפיים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתנותו: 13 ויהי לו שכעה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם הדשנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: 15 ולא נמצאה נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אכיהם נחלה בתוך אחיהם: 16 ויהי איוב אחריו זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זון ושבע ימים:

תלבש: כ הפש עברות אפק וראה כל גאה והשפילה: 12 וראה כל גאה הכניעו והדרך רשיים תחתם: 13 טמן בעperf יחד פניהם חבש בטמון: 14 וגם אני אויך כי תושע לך ימיך: 15 הנה נא בהמות אשר עשו עמק חצריך בכבר יאל: 16 הנה נא כחו במתניינו ואנו בשורי בטנו: 17 ייחפץ זגבו כמו ארו נידי מהרו ישנו: 18 עצמוני אפיקו נחשגה גרמיין כטמיט ברזול: 19 הוא ראשית דרכי אל העשו וגש חרבו: 20 כי בול הרים ישאו לו וככל חיה השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצח: 22 יסכהו צאלם צללו יסבוחו ערבי נחל: 23 הן יעשק נהר לא ייחפזו יבטה כי יונח ירדן אל פיהו: 24 בעינוי יקחנו במוקשים ינק אפק:

41 תמושך לוייתן בחכמה ובכחול תשקייע לשנו: 2 החשים אגמוני באפו ובוחות תקוב לחיו: 3 הירבה אלך תחנונים אם ידבר אליך רכות: 4 היכרת ברית עמק תקתו לעבר עולם: 5 החשך בו כצפור ותקשרנו לנערותיך: 6 יקרו עליו חברים יצחוו בין כנענים: 7 התמלא בשכות ערו ובצלצלא דגים ראשו: 8 שם עליו כפק זכר מלחה מאל ותוספ: 9 הן תחלתו נכובה הגם אל מראו יטל: 10 לא אכזר כי יעורנו ומוי הוא לפני יתיצב: 11 מי הקידimenti ואשלם תחת כל השמיים לי הו: 12 לא אחדריש בדינו ודרבר נברות וחון ערכו: 13 מוגלה פני לבושו בכפفل רסנו מי ביאו: 14 דלתי פניו מי פתח סביבותו שניו אימה: 15 גנואה אפיקו מגנינים סנור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא בינויהם: 17 איש באחיו ידבקו יתלברו ולא יתפדרו: 18 עטישתו תהל אור עזינו כעperf שחר: 19 מפיו לפידים יהלכו כידורי אש יתמלטו: 20 מנהיריו יצא עשן כדור נפהוח ואמן: 21 נפשו נחלים תלהת ולהב מפיו יצא: 22 בצווארו ילין עז ולפניו תדרוץ דאבא: 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו ביל ימוות: 24 לבו יצוק כמו אבן וצוק כפלח החתית: 25 משות גנרו אלים משברים יתחטאו: 26 משגנו חרב בעלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשך לתבן ברזול לעץ רקבון נחשגה: 28 לא יברידנו בן קשת להפכו לו אבני קלע: 29 כקש נחשבו תורה וישחק לרעש כידון: 30 תחתיו חדרדי חרש ירעד חרוץ עלי טיט: 31 ירתיח כסיר מצולחה ים ישים כמרקחה: 32 אחריו יאר נתיב יחשב תחום לשיבה: 33 אין על עperf

חסידו ישרמו: 9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מענלו טוב: 10 כי תבוא חכמה לביך וודעת לנפשך נעם: 11 מזומה תשמר עליך תבונה תצרכאה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהफכות: 13 העוזבים ארות ישר ללבת בדרכיו חסדר: 14 השמהים לעשות רעד ניגלו בתהיפות רע: 15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוים במענוונותם: 16 להצילך מASAה זהה מנכrichtה אמריה החלקה: 17 כי העזובת אללו גנוריה ואת ברית אללהיה שכחה: 18 כי שחה אל מותה ביתה ואל רפאים מעלהיה: 19 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי ישראל ישבנו ארץ ותמיימים יותרו בה: 22 ורשותם מארץ יכרתו ובוגדים סחו ממנה:

3 בני תורה אל תשכח ומצוות יציר לך: 2 כי ארך ימים וشنנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמתה אל יעקב קרש על גנגורותיך כתבס על זהך לך: 4 ומצא חן ושכל טוב בעני אלהים ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעהו והוא ישר ארחותיך: 7 אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהי לשך וشكוי לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראותך כל תבאותך: 10 וימלאו אسمיך שבע ותירוש יקברך יפרצוץ: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק התבונה: 14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומהרוין התבואה: 15 יקרה היא מאפנינים וכל חפציך לא ישו בה: 16 ארך ימים בימינה בשماءולה עשר וכבוד: 17 דרכיה דרכי נعم וכל נחבותיה שלום: 18 עץ חיים היא למוחוקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה בחכמה יסד ארץ כון שמים בתבונה: 20 בדעתו תהומות נבקעו ושהקים ירעפו טל: 21 בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזומה: 22 ויהיו חיים לנפשך וחן לנגרותיך: 23 אז תלך לבטה דרכך ונגלך לא תנוף: 24 אם תשכב לא תפחד ושכבה וערבה שנתך: 25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשותים כי תבא: 26 כי יהוה ייה בכסלך ושמור רגליך מלך: 27 אל תמנע טוב מבעליו להיות לאל יידך לעשות: 28 אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן וייש אתך: 29 אל תחרש על רעך ותשיה מן להלכי תם: 8 לניצר ארחות משפט ודרך

1 משלו שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבini אמריו בינה: 3 לחתה מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: 4 לחתה לפתאים ערמה לנער דעת מזומה: 5 ישמע חכם וויסף לך ונבון תחבלות יקנה: 6 להבini משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 יראת יהוה הראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל חטש תורה אמרך: 9 כי לויות חן הם לראשך וננקים לנגרותיך: 10 בני אם יפתח חטאיכם אל תא: 11 אם יאמרו לך אנחנו נארבה לדם נצפנה לנ��וי חנים: 12 נבלעם כשאול חיים ותמיימים כיוודי בור (Sheol) #7585 13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינוי שלל: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד היה לכלהנו: 15 בני אל תלך בדרך אתם מנע רגליך מנתיבותם: 16 כי רגליךם לרע כל בעל כנף: 17 כי חנן מורה הרשת בעניינו ירוצו וימחרו לשפק דם: 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כן ארחות כל בצע נפש את בעליו יקח: 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרה בפתחו שערים בעיר אמריה תאמיר: 22 עד מות פתים אהבבו בז' ולצים לצונן חמדתו להם וכיסילים ישנאו דעתם: 23 השובו לתוכחות הנגה אביהם לכם רוחו אודעה דבריהם אתכם: 24 יען קראתי ותוכחות לי לא אביתם: 25 נם אני ותפרעו כל עצתי ותוכחות לי לא אביתם: 26 בבא כשואה באידכם אשחק אלען בבא פחדכם: 27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאהה בבא עליכם צרה וצוקה: 28 אז יקראנני ולא עננה ישחררני ולא ימצאנני: 29 תהנת כי שנאו דעתו ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצמי נאצוו כל תוכחות: 31 ויאכלו מפרי דרכם וממגעצתיהם ישבעו: 32 כי משובכת פתים החרגנו ושלות כיסילים תאבדים: 33 ושמעו לי ישכן בטח ושאגן מפחד רעה:

2 בני אם תקח אמריו ומצוות תצפן אתך: 2 להקשיב לחכמה אונך תהה לך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרה לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשתה כסף וככטמוניים תחפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מיפוי דעת ותבונה: 7 וצפן לשדים תושיה מן להלכי תם: 8 לניצר ארחות משפט ודרך

ועצביך בכיתה נכרי: **נוונמהות באחריתך בכלותبشرך**
ושארך: **22 ואמרתיך איר שנאתי מוסר והוכחת נאץ לבך:**
23 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדך לא הטהיר אזני:
24 כמעט היהתי בכל רע בתוך קהיל ועדת: **25 שתה**
מים מבורך ונולדים מתוך באךך: **26 יופיצו מעיניתך**
חוצה ברחבות פלנו מים: **27 יהיו לך לבדך ואין לזרום**
אתך: **28 יהיה מקורך ברוך ושם מהשתנו לך:** **29 אילת**
אהבים ויעלה חן דודיה ירוך בכל עת באבחחה השנה
המיד: **20 ולמה השנה בני בזורה ותחבק חק נכrichtה:** **21**
כי נכח עני יהוה דרכיכ איש וככל מענתו מפלס: **22**
עוונתו ליכרנו את הרשות ובଘליך החטאתו יתמקך: **23**
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה:

6 **בניהם ערבת לרעך תקעת לזר כפיק:** **2 נוקשת**
באמריך פיק נלכדת באמריך פיק: **3 עשה זאת אפוא בני**
והנצל כי באת בcpf רעך לך התרופס ורחב רעך: **4 אל**
תתן שנה לענייך ותנומה לעפעריך: **5 הנצל עצבי מיד**
וכצפור מיד יקווש: **6 לך אל נמלחה עצל ראה דרכיה**
וחכם: **7 אשר אין לה קצין שטר ומשל:** **8 הכין בקייז**
לחימה אנדרה בקציר מאכללה: **9 עד מות עצל תשכוב מותי**
הוקם משנתך: **10 מעט שנות מעט התגומות מעט חבק ידים**
לשכב: **11 ובאו כמהלך ראש ומחרך כאיש מנן:** **12**
אדם בליעל איש און הוליך עקשותפה: **13 קרע בעינו**
מלל בהגלו מרה באצבעתו: **14 תהफכות בלבו חרש רע**
בכל עת מדינים ישלה: **15 על כן פתאמ יבוא אידו פטע**
ישבר ואין מרפא: **16 שיש הנה שאן יהוה ושבע תועבות**
נפשו: **17 עניים רמות לשון שקר וידים שפכוות דם נקי:**
18 לב חרש מחשבות און רגליים ממהרות לדוציא לרעה:
19 יפיה כובדים עד שקר ומשליח מדינים בין אחיהם: **20**
נצר בני מצות אביך ואל תטהש תורה אמרך: **21 קשרם**
על לך תמיד ענדם על נרגנרכך: **22 בהתהלך תנחה**
אתך בשכברך תשמך עליך והקיזות דיא תשיחך: **23**
כינר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: **24**
לשמרך מאשת רע מהלקת לשון נכrichtה: **25 אל תחמד**
פיה בלבך ואל תחקק בעפעריפה: **26 כי بعد אשה זונה**
עד ככר לחם ואשת איש נשפוך קירה תצדוד: **27 היהתה**
איש אש בחיקו ובנדיו לא תשפנה: **28 אם יהלך איש על**
הגחלים ורגליו לא תכוינה: **29 כן הבא אל אשת רעהו**

רעעה והוא יושב לבטה אתך: **30 אל תרווב עם אדם חם**
אם לא גמלך רעה: **31 אל תקנא באיש חמס ואל תבהיר**
בכל דרכיו: **32 כי תועבת יהוה נלווז ואית ישרים סודו:**
33 מארת יהוה בבית רשות ונונה צדיקים יברך: **34 אם**
ללאים הוא ילין ולענאים יתון חן: **35 כבוד חכמים ינהלו**
וכסילים מרימים קלון:

4 **שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה:** **2 כי לך**
טוב נתתי לכם תורת אל התעבו: **3 כי בן התי לאביך**
ךך ויחיד לפני אני: **4 יורני ויאמר לי יתמדך דבריך לך**
שמר מצות וחייה: **5 קונה חכמה קונה בינה אל השכח ואל**
תש מאמרי פי: **6 אל תעזה ותשمرך אהבה ותוצרך:**
7 בראשית חכמה קונה חכמה ובכל קנייך קונה בינה: **8**
סלסלה וטורומך תכברך כי תחבקנה: **9 תחן לרראשך**
לויתן חן עטרת תפארת תמנך: **10 שמע בני וחק אמרי**
וירבו לך שנות חיים: **11 בדרך חכמה הדרתיך הדרתיך**
במנעלני ישך: **12 בבלתקך לא יצדר צדרך ואם תרצו לא**
תכשל: **13 החזק במוסר אל תרכף נצחה כי היא חייך:**
14 בארכ רשותים אל תבא ואל חאש ברוך רעים: **15**
פרעהו אל ת עבר בו שטה מעליו ועברו: **16 כי לא ישנו**
אם לא ירשו ונגולה שנთם אם לא ימושלו: **17 כי לחמו**
ל恰ם רשות ווין חמסים ישתו: **18 וארכ צדיקים כאור נהגה**
ולולך ואור עד נכוון הרים: **19 דרך רשותים כאבלה לא**
ידעו בנה וכשל: **20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הtet**
אוןך: **21 אל יליזו מענייך שמרם בתוך לבך:** **22 כי**
חיים הם למצאיםם ולכל בשרו מרפא: **23 מכל משמר**
נצח לך כי ממוני תוצאות חיים: **24 הסר מrank עקשות**
פה ולזות שפטים הרחיק ממך: **25 ענייך לנכח ביבתו**
ועפעריך יישרו ננדך: **26 פלס מעגל רגליך וכל דרכיך**
יכנו: **27 אל תחט ימיון ושמואל הסר רגליך מרע:**

5 **בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הtet אונך:** **2 לשמר**
מזומות ודעת שפתיך ניצרו: **3 כינפת הטפנה שפתוי ורדה**
וחלק משמן חכה: **4 ואחריתה מודה כלענה חודה כחרב**
פיות: **5 רגליה ירדות מות שאל צעדיה יתמכו (Sheol)**
6 ארוח חיים פן הפלס נעו מענתו לא תדרע: **7**
ועתה בניים שמעו לי ואל חסרו מאמרי פי: **8 הרחיק**
מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: **9 פן תנתן**
לאחרים הורך ושנתקך לאכזרי: **10 פן ישבעו זרים כחך**

למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ודרעת מהרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישו בה: 12 אני חכמה שכונתי ערמה ודרעת מזומות אמצע: 13 יראת יהוה שנות רע נאה ונאנון ודרך רע וכי ההפכות שנותאי: 14 ליל עצה ותשואה אני בינה לי נבורה: 15 כי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: 16 כי שרים ישרו ונדיבים כל שפטו צדק: 17 אני אהבה אהב ומשחררי מצאני: 18 عشر וכבוד ATI הון עתק וצדקה: 19 טוב פרוי מהרוץ ומפו ובתואתי מכסף נבחר: 20 באראח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: 21 להנihil האבי יש ואצרתייהם אמלא: 22 יהוה קני ראשית דרכו קדם מפעליו מא: 23 מעולם נסhti מראש מקדמי ארין: 24 בטרם אותן תחמות חוללותי בגין מעינות נכבדים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני נבעות חוללותי: 26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות התבָל: 27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: 28 באמצעות שחקים ממעל בעוז עניות תהום: 29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארין: 30 ואיהה אצלו אמון ואיהה שעשים יום יום משחתת לפניו בכל עת: 31 משחתת בתבל הארץ ושעשעי את בני אדם: 32 ועתה בנימ שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקר על דלתיו יום יום לשמר מזונות פתחים: 35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: 36 וחטאינו חמס נפשו כל משנאיי אהבו מות:

9 חכמוות נתה ביתה חכמה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נערתיה תקרה על נפי מרמי קרת: 4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו לחמו בלחמי ושותו בין מסכתיה: 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: 7 יסר לך לך לו קלון ומוכיה לרשות מומו: 8 אל תוכח לך פן ישנאיך הוכח לחכם ויאחיך: 9 תן לחכם ויחכם עוד הורע לצדיק ויוסף לך: 10 תחלת חכמה וראת יהוה ודרעת קדשים בינה: 11 כי ירכבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: 12 אם חכמה חכמת לך ולצת לדרך חטא: 13 אשכ סכילות המיה פתחות ובלידעה מה: 14 ווישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: 17

לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבווע לנגב כי יגנווב למלא נשפו כי ריעב: 31 ונמציא ישלם שבעתום את כל הון ביתו יתן: 32 נאףasher חסר לב משחיתת נשפו הוא יعشנה: 33 נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמהה: 34 כי קנאה חמתה גבר ולא יחול ביום נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאהה כי תרבה שחד:

7 בני שמר אמוני ומוציאי הצפון אתק: 2 שמר מצותיו והיה ותורתיו כאישון עיניך: 3 קשרם על אצבעתיך כתbam על לוח לך: 4 אמר לחכמה אהתי את ומדעת לבינה תקרא: 5 לשمرיך מואה וזה מנכירה אמרהה חילקה: 6 כי בחולון ביתוי بعد אשנבי נשפתוי: 7 וארא בפחדים אבינה בבניהם נער חסר לך: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשך בערב יום באישון לילה ואפללה: 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לך: 11 חמייה היא וסדרת ברכותה לא ישבנו רגליה: 12 פעעם בחוץ פעם ברחוות ואצל כל פנה תארב: 13 והחויקה בו ונשקה לו העזה פניה והתאמיר לו: 14 זבחי שלמים עלי פניך ואמאץ: 15 מרבדים רבדותי ערשי חטבות אטונ מצרים: 17 נפתהי משבבי מר האלים וקמנון: 18 לכה נרווה דודים עד הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין איש בכיתו הילך בדרךך מרוחק: 20 צרור הכסוף לך בידיו ליום הכסא יבא ביתו: 21 חטהו ברב ללחנה בחלק שפתחה תדיחנו: 22 הולך אחריה פחאים כשור אל טבה יבאו וכעכס אל מוסר אייל: 23 עד יפלח חז כבדו כמהדר צפ/or אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: 24 ועתה בנימ שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: 25 אל יישט אל דרכיה לך אל תטע בתנובותיה: 26 כי רבים חללים הפליה ועצמים כל הרגינה: 27 דרכי שאל ביתה ירדות אל

חרדי מות: Sheol h7585

8 הלא חכמה תקרה ותבונה תתן קוליה: 2 בראש מדורמים עלי דרך בית נחיכות נצבה: 3 ליד שערים לפני קרת מבוא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרים וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פחאים ערמה וכיסילים הביבנו לך: 6 שמעו כי נגידים אדרבר ומפתח שפטוי מישרים: 7 כי אמרת יהנה חci ותועבת שפטוי רשות: 8 בצדיק כל אמרוי פי אין בהם נפהול ועקש: 9 כלם נכחים למבין וישראל

מים ננובים ימתקו וללחם סתרים יنعم: 18 ולא ידע כי
רפאים שם בעמק שואיל קראיה: (Sheol h7585)

רעשו וברדעת צדיקים יהלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ
קריה ובאבר רשעים נהנה: 11 בברכת ישרים תרום
קרת וכפי רשעים תחרס: 12 בו לרעשו חסר לב ואיש
tabnootot yachris: 13 הולך רכילה מגלה סוד ונאמן רוח
מכסה דבר: 14 באין החבלות יפל עם ותשועה ברב
יעוז: 15 רע ירווע כי עבר זר ושנא תקעים בוטח: 16
אשר חן תחמק כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו
איש חסד ועכר שארו אכורי: 18 רשות עשה فعلת שקר
וזרע צדקה שכר אמרת: 19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה
למותו: 20 חוויבת יהוה עקש ללב ורצונו חמימי דרך: 21
יד ליד לא ניקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נום זהב
באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: 23 התאות צדיקים אך
טוב תקנות רשעים עברחה: 24 יש מפוזר ונוסף עוד וחושך
מיישר אך למחסור: 25 נש ברכה תדרשן ומרווה נם הוא
וירא: 26 מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר:
27 שחר טוב ובקש רצון ודרש רעה תבאונו: 28 בוטח
בעשרו הוא יפל וכעליה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו
 nichal roch veuber avil lo hachamim lab: 30 פרוי צדיק עז חיים
ולקח נפשות חכם: 31 חן צדיק בארץ ישלם אף כי רשות
וחוטא:

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 2 טוב
יפיק רצון מיהוה ואיש מזומות ירשיע: 3 לא יכוון אדם
ברשות ורש שדייקים כל ימות: 4 אשת חיל עתרת בעליה
וכרכב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט
תחבלות רשעים מרמה: 6 דבריו רשעים ארבעם ופי
שרים יצלים: 7 הפך רשעים ואינם ובית צדיקים יעדם:
8 לפי שכלו יהלל איש ונעה לב יהוה לבו: 9 טוב
נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר להם: 10 יודע צדיק נפש
בחמותו ורחמי רשעים אכורי: 11 עבר אדמתו ישבע
לחם ומרדף ריקם חסר לב: 12 חמץ רשות מצד רעים
ושרש צדיקים יtan: 13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא
מצרה צדיק: 14 מפרי פי איש ישבע טוב ונמול ידי אדם
ישוב לו: 15 דרך אויל ישר בעינוי ושמוע לעצה חכם: 16
אויל ביום יודע כעס וכסה קלון ערום: 17 יפה אמונה
יגיד צדק ועד שקרים מרמה: 18 יש בוטהCMDRORTOT
חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת אמת התקון לעד ועד
ארגיעה לשון שקר: 20 מרמה בלב חרשי רע וליעצי

10 משלו שלמה בן חכם ישmach אב ובן כסיל תונת
אמנו: 2 לא יויעלו אוצרות רשות וצדקה הציל ממות: 3
לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: 4 ראש
עשה כף רמיה ויד חרוצים תשער: 5 אנגר בקיזן בון
משכילים נדרדים בקציזן בון מביש: 6 ברכות לדראש צדיק
ופי רשעים ייכסה חמס: 7 זוכר צדיק לברכה ושם רשעים
ירקב: 8 חכם לב יקח מצות ואויל שפטים ילבת: 9
הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קרץ עין
יתן עצבת ואויל שפטים ילבת: 11 מקור חיים פי צדיק
ופי רשעים ייכסה חמס: 12 שנאה תעודר מדינים ועל כל
פשעים חכמה אהבה: 13 בשפטינו נבון תמצא חכמה ושבט
לנו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעתה ופי אויל מהטה
קרבה: 15 הון עשיר קריית עוז מחתת דלים רישם: 16
פעלת צדיק לחיים תבאות רשות להחתת: 17 ארוח לחיים
שומר מוסר ועווב תוכחת מתעה: 18 מכסה שנאה שפטינו
שקר ומוצאת דבבה הוא כסיל: 19 ברבם דברים לא ייחדלו
פשע וחשך שפטינו משכילים: 20 כסף נבחר לשון צדיק
לב רשעים כמועת: 21 שפט צדיק וידעו רבבים ואוילם
בחסר לב ימותו: 22 ברכות יהוה היא העשיר ולא יוסף
עצוב עמה: 23 כשחוק לכיסיל עשות זמה וחכמה לאיש
tabnootot yachris: 24 מגורת רשות היא תבאונו ואתאות צדיקים יtan:
25 בעבר סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם: 26 כחמצז
לשנים וכעשן לעננים כן העצל לשלהוו: 27 יראת יהוה
תוסיף ימים וشنות רשעים תקצרנה: 28 תחולת צדיקים
שמחה ותקנות רשעים תאבד: 29 מעוזו לתם דרך יהוה
ומחתה לפועלין און: 30 צדיק לעולם בל ימות ורשעים
לא ישבנו ארץ: 31 פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהफכות
תכרת: 32 שפט צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:
11 מאוני מרמה תוכחת יהוה ואבן שלמה רצונו: 2 בא
וזון ויבא קלון ואת גנועים חכמה: 3 תמת ישרים תנחם
וסלף בגונדים וshedim: 4 לא יויעל הון ביום עברה וברשעתו יפל
תצליל ממות: 5 צדקה תמים תישר דרכו וברשעתו יפל
רשע: 6 צדקה ישרים יצלים וכហות בנדים ילכדו: 7
במוות אדם רשות האבר תקופה ותוחלת אונים אבדה: 8
צדיק מצרה נחלץ ויבא רשות להחתת: 9 בפה חנף ישחת

ישרים יפריח: 12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכיו מות: 13 גם בשחוק יcab לב ואחריותה שמהה תונגה: 14 מדריכיו ישבע סוג לב ומעלוי איש טוב: 15 פתר אמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסדר מרע וכסיל מטהבר ובוטח: 17 קצר אפיקים יעשה אולת ואיש מזומות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: 19 שחו רעים לפניו טובים ורשעים על שעריו צדיק: 20 נם לרעהו ישנא רש ואהבי עשר רבים: 21 בז לדעהו חוטא ומוחון ענים אשדרו: 22 הלו יתעו חרש רע וחסד אמרת חרש טוב: 23 בכל עצב היהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור: 24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפה כובים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטה עז ולבנינו יהוה מחה: 27 יראת יהוה מדור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: 29 ארך אפיקים רכ תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיبشرם לב מרפא ורקב עצמות קנהה: 31 עשך דל חרף עשהו ומכבדו חנן אבינו: 32 ברעטו יודח הרשׁ וחתסה במותו צדיק: 33 בלב נבון תנועה חכמה ובקרב כסילים תודע: 34 צדקה תרומות נוי וחסד לאמים חטא: 35 רצון מלך לעבר משכילד עברתו היהת מביבש:

15 מענה לך ישיב חמה ודבר עצב יעללה אף: 2 לשון חכמים יטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל מקום עני יהוה צפות רעים וטובים: 4 מרפא לאשן עין חיים וסלפ' בה שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואה רשע נערת: 7 שפטיו חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: 8 זבח רעים תועבת יהוה והתפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשות ומרדרף צדקהiah: 10 מוסר רע לעזוב ארוח שונא תוכחת ימות: 11 שואל ואבדון גנד יהוה אף כי לבות בני אדם: 12 לא יאהב לך לי הוכה לך אל חכמים לאילך: 13 לב שמה יטב פניהם ובעצבת לב רוח נכא: 14 לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעא אולת: 15 כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד: 16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחתה ירך ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: 18 איש חמה יגירה מדון וארכ אפיקים ישkeit ריב: 19 דרך עצל ממשכת חדק

שלום שמחה: 21 לא יאהה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: 22 היעבת יהוה שפטו שקר ועמי אמונה רצונו: 23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: 24 דאנא בלב איש חרוצים תששול ורמיה תהיה למס: 25 יתר מרעהו צדיק ודרך ישנה ודבר טוב ישמחנה: 26 לא יתרכ רמיה צידו והון אדם יקר רשיים תחתם: 27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: 28 בארכ צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: 2 מפּרוּ פִי איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס: 3 נצְרָפּוּ שָׁמֶר נַפְשׁוֹ פשך שפטיו מחתה לו: 4 מטאוה אין נשׁוּ עצל ונפש חריצים תדרשן: 5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאиш ויחפר: 6 צדקה תזרח תם דרך ורשעה תסלף חטאאת: 7 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: 8 כפּר נַפְשׁוֹ איש עשרו ורש לא שמע גערה: 9 אויר צדיקים ישמה ונור רשיים ידעך: 10 רך בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה: 11 הון מהבל ימעט וקבץ על ייד ורבה: 12 תוחלת ממשכה מחלת לב ועיז חימה תואה באה: 13 בז לדבר נור רשיים ידעך: 14 תורה חכם מקורichi לו וירא מצה הוא ישלם: 15 שלל טוב יתן חן ודרכו חיים לסור ממקשי מות: 16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש בנדים איתן: 17 מלך רשות יפל בرع וציר אמונים מרפא: 18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: 19 תואה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: 20 הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירווע: 21 חטאאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלים טוב: 22 טוב ינחיל בני נינים וצפון לצדיק חיל חוטא: 23 رب אכל ניר ראשם יוש נספה בלא משפט: 24 חזוש שבטו שונא בנו ואהבו שהרנו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובطن רשיים תחרר:

14 חכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה חהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בוזחו: 3 בפי אויל חptr נאה ושפטיו חכמים השמורים: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תבאות בכח שור: 5 עד אמוניים לא יכוב וופיה צובים עד שקר: 6 בקש לך חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מננד לאיש כסיל ובבל ידעת שפטו דעת: 8 חכמת ערום הבין דרכיו ואולת כסילים מרמה: 9 אוילם יליין אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נשׁוֹ ובשמחותו לא יתערב זר: 11 בית רשיים יshed ואהל

אלוף: 29 איש חכם יפתח רעהו והוליכו בדרך לא טוב:
30 עצה עניינו להשכלה היבוכות קרי שפטו כליה רעה: 31
31 עטרת תפארת שיבת בדרכך צדקתה תמצאת: 32 טוב ארך
32 אפים מנבור ומשל ברוחו מלבד עיר: 33 בחיק ייטל את
34 הנורל ומהויה כל משפטו:

17 טוב פת חרבנה ושלווה בה מבית מלא זבחו ריב: 2
עבד משכילים ימשל בבן מביש ובתוכו אחיהם יהלך נחלה: 3
3 מזרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יהוה: 4 מרע
מקשיב על שפט און שקר מזין על לשון הות: 5 לעג לרשות
חרף עשהו שמח לאיד לא נקה: 6 עטרת זקנים בני בנים
ותפארת בניים אבותם: 7 לא נאה לנבל שפת יתר אף
כיו לנדריב שפת שקר: 8 אבן חן השחד בעינוי בעליי אל
כל אשר יפהה ישכיל: 9 מכסה פשע מבקש אהבה ושנה
בדבר מפדר אלוף: 10 תחת גערה מבין מהכות כסיל
מאה: 11 אך מרוי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו: 12
פנוש דבר שכול באיש ואל כסיל באלותו: 13 משיב רעה
תחת טובה לא תמייש רעה מביתו: 14 פוטר מים ראשית
מדון ולפני התנלו הריב נתוש: 15 מצדיק רשות ומרשיע
צדיק תועבת יהוה נם שניהם: 16 למזה זה מהיר ביד
כסיל לקנות חכמה ולב אין: 17 בכל עת אהב הרעה ואח
לצראה يولד: 18 אדם חסר לב חוקע כף ערבות ערבה
לפניהם רעהו: 19 אהב פשע אהב מצח מגביה פתחו מבקש
שרבר: 20 עקש לב לא ימצא טוב ונחפרק בלשונו יפול
ברעה: 21 ילד כסיל לתהונה לו ולא ישמה אבי נבל: 22
לב שמח ייטב נהה ורוח נכאה תיבש נרם: 23 שחר מחיק
רשע יקח להחות אරחות משפט: 24 את פני מבין חכמה
ועני כסיל בקצתה ארץ: 25 כעס לאביון בן כסיל וממר
ליולדתו: 26 נם ענוש לצדיק לא טוב להחות נדים על
ישר: 27 חזוך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: 28
גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפטיו נבול:

18 לתאה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלו: 2 לא יחפץ
כסיל בחבונה כי אם בהתגלותם לבו: 3 בכווא רשע בא
נם בו ועם קלון חרפה: 4 מים עמקים דבריו פי איש
נחל נבע מקור חכמה: 5 שאות פני רשע לא טוב להחות
צדיק במשפט: 6 שפטו כסיל יבוא בריב ופיו למתהמות
קריא: 7 פי כסיל מוחתה לו ושפטיו מוקש נפשו: 8 דבריו
נרגן כמתלהמים והם ירדוו חרדי בطن: 9 גם מתרפה

וארח ישרים סללה: 20 בן חכם יسمח אב וכיסיל אדם
בזהה אמו: 21 אולת שמחה לחסר לב ואיש הבונה יישר
לכת: 22 הפר מוחשבות באין סוד וברב יועצים תקום:
23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24
ארח חיים למלعلا להמשכיל למען سور משאול מטה: 25
(Sheol h7585) בית נאים יסח יהוה ויצב גובל אלמנה: 26
תועבת יהוה מוחשבות רעה וטהרים אמריו נעם: 27 עכר
ביתה בוצע בצע וشنוא מותנת יהיה: 28 לב צדיק יהנה
לענות ופי רשיים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מדרושים
וחפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישם לב שמוועה
טובה תדרשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרוב
חכמים תלן: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושותע תוכחת
קונה לב: 33 ירידת יהוה מוסר חכמה ולפבי כבוד ענווה:
16 לאדם מערבי לב ומיהוה מענה לשון: 2 כל דרכי
איש זך בעינויו ותקן רחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך
ויכנו מוחשבתיך: 4 כל פעול יהוה למענהו וגמ רשות לויים
רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא נקה:
6 בחסד ואמות יכפר עון וביראת יהוה سور מרע: 7
ברצונות יהוה דרכיו איש נם אובייבו ישלם אותו: 8 טוב מעת
בצדקה מרוב התבאות בלבד מא משפט: 9 לב אדם יחשב
דרךו יהוה יכין צעדו: 10 כסם על שפטוי מלך במשפט
לא נועל פיו: 11 פלסל ומאזני משפט ליהוה מעשו כל
בני כיס: 12 חועבת מלכים עשות רשות רשות בצדקה וכוון
כסא: 13 רצון מלכים שפטוי צדק ודבר ישרים יאהב:
14 חמתת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור
פני מלך חיים ורצונו כעב מלקיוש: 16 קונה חכמה מה
טוב מהרוין וקנות בינה נבחר מכם: 17 מסלחת ישרים
سور מרע שמר נפשו נזר דרכו: 18 לפני שבר און ולפני
כשלון נגה רוח: 19 טוב של פל רוח את עניהם מוחלק שלל
את נאים: 20 משכילים על דבר ימציא טוב וכותח ביהויה
אשריו: 21 לחכם לב יקרה נבון ומתתק שפטים יסיף לך:
22 מקור חיים שלב בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב
חכם ישכילד פיהו ועל שפטיו יסיף לך: 24 צוף דבש
אמריו נעם מוחק לנפש ומרפא לעצם: 25 יש דרך ישר
לפני איש ואחריתה דרכיו מות: 26 נפש עמל עמללה לו כי
אך עליו פיהו: 27 איש בליעל כרה רעה ועל שפטיו
כאש צרבת: 28 איש תהफכות ישלח מדון ונרגן מפרד

רשיים יבעל און: 29 נכונו לצלים שפטים ומהלמות לנו כsolidים:

20 לץ היה המה שכר וכל שנה בו לא ייחכם: 2 נהם בכפר אמרת מלך מטהברו חותמא נשׂא: 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלו: 4 מהרף עצל לא יחרש ישאל בקציד ואין: 5 מים עמקים עזה בלב איש ואיש הבונה ידרלה: 6 רב אדם יקרה איש חסדו ואיש אמוניות מי ימצא: 7 מטההך בתמו צדיק אשדי בני אחורי: 8 מלך יושב על כסא דין מורה בעינוי כל רע: 9 מי יאמר זכתי לבי טהרתי מוחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה נם שניהם: 11 נם במעלייו יתגניר נער אם נם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: 14 רע רע יאמיר הקונה ואזל לו או יתחלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתו דעת: 16 לך בנדנו כי ערבות זר ובعد נקרים חבלתו: 17 ערבע לאיש לחם שקר ואחר י מלא פיהו חץ: 18 מחשבות בעזה תוכנן ובתחבלות עשה מלחה: 19 גוללה סוד הולך רכילה ולפתחה שפתיו לא התערוב: 20 מקלל אביו ואמו ידעם נרו באישון חזך: 21 נחהלה מבהלות בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמיר אשלה דעה קוה ליהוה ויעש לך: 23 תועבת יהוה אבן ומאזני מדרמה לא טוב: 24 מיהוה מצערני גבר ואדם מה יבין ררכו: 25 מוקש אדם לע קדר ונחר נדרים לבקר: 26 מורה רשיים מלך חכם ושב עליהם אופן: 27 נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בתן: 28 חסד ואמת יטרו מלך וסעד בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבת: 30 חברותות יצע חמරיך ברע ומכות חדרי בתן:

21 פלני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפז טנו: 2 כל דרך איש ישר בעינויו ותכן לבות יהוה: 3 עשה זדרקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עניות ונחר לב נר רשיים חטא: 5 מחשבות חרוץ אך למותר וככל אין אך למחסור: 6 פעל אוצרות בלשון שקר הכל נדר מבקשי מות: 7 שדר רשיים יגורדים כי מאנו לעשות משפט: 8 הפקפק דרך איש זור ווך ישר פועל: 9 טוב לשבת על פנת נג מأشת מדונים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעינוי רעהו: 11 בענש לץ ייחכם פרי

במלאתו אח הוא לבעל משחית: 10 מגדל עז שם יהוה בו ירוין צדיק ונשגב: 11 והונע עשר קריית עוז וכחומה נשגבה במשחית: 12 לפניו שבר גיבה לב איש ולפני כבוד עונה: 13 משיב דבר בטרם ישמעו אולות היא לו וככלמה: 14 רוח איש יכול מחהלו ורוח נכה מה מי ישנא: 15 לב נבון יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחב לו ולפני נדרלים ינהנו: 17 צדיק הראשון בריבו יבא רעה וחקרו: 18 מדיניות ישבה הנורל ובין עצומים יפריד: 19 אה נפשע מקרית עז ומدونים כבריה ארמן: 20 מפרי פי איש השבע בטנו תבאות שפתיו ישבע: 21 מות וחיים ביד לשון ואהבה יאל פריה: 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 תחנוןים ידבר רשות ועריר עזה: 24 אש רעים להחרע ויש אהב דבק מהח:

19 טוב רוש הולך בתרמו מעקש שפתיו והוא כסיל: 2 נם بلا דעת נש לא טוב ואין בגבילים חותא: 3 אוילת אדם חסלף דרכו ועל יהוה יעוף לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ודיל מרעחו יפריד: 5 עד שקרים לא ניקה וייפוי כובים לא ימלט: 6 רביבים יחולו פני נדריב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחוי רשותו אף כי מרעחו רחקו ממנה מרדף אמרים לא המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ניקה וייפוי כובים יאבד: 10 לא נאה לכיסיל תענגן אף כי לעבד משלبشرים: 11 שכל אדם האריד אפו והפארחו עבר על פשע: 12 נהם ככפר זעף מלך וכטל על עשב רצונו: 13 הות לאבוי בן כסיל ודרף טרד מדינו אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלה: 15 עצלה חפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בזוזה דרכיו יומת: 17 מלואה יהוה חונן דל גומלו ישלם לו: 18 יסר בנק כי יש חוקה ואל המתו אל השנא נשך: 19 גREL חמה נשא ענש כי אם חציל ועוד חוסף: 20 שמע עזה וקבל מוסר למן תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאות אדם חסדו וטוב רשות מאיש כוב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין כל יפרק רע: 24 טמן עצל ידו בצלחת נם אל פיהו לא ישבנה: 25 לץ תכח ופתיע ערם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 משדר אב יבריח אם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: 28 עד בליעל ילין משפט ופי

ענין בשער : 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קביעיהם נפש : 24 אל תחרע את בעל אפי ואת איש חמות לא תבווא : 25 פן תאלף ארכחו ולחקת מוקש לנפשך : 26 אל תה בתקעי כף בערבבים מושאות : 27 אם אין לך לשלם למה קח משכבר מותחנן : 28 אל חסן גובל עולם אשר עשו אבותיך : 29 חזית איש מהיר במלאתך לפני מלכים יתיצב ביל תיצב לפני חסכים :

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניו : 2 ושםתו שכין בלבך אם בעל נפש אתה : 3 אל תחאו למטעמותיו והוא לחם כובים : 4 אל תינגע להעшир מבניתך חדר : 5 התעוור ענייך בו ואינו כי עשה עשה לו נפחים נשדר ועיף השמים : 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תחאו למטעתו : 7 כי כמו שער בנפשו בן הוא אכל ושתה יאמר לך וליבו כל עמק : 8 פרח אכלת תקיאנה ושותה דבריך הנעים : 9 באזני כסיל אל דבר כי יבכו לשכל מליך : 10 אל חסן גובל עולם ובשדי יתומות אל תבא : 11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך : 12 הביאה למוסר לך ואונך לאמריד דעת :

13 אל תמנע מנעד מוסר כי חכוו בשבט לא ימות : 14 אתה בשבט חכוו ונפשו משאול תצליל : (Sheol h7585) 15 בני אם חכם לך ישמח לבני גם אני : 16 ותעלונה כלויתך בדבר שפטיך מישראל : 17 אל קנא לך בחטאיכם כי אם ביראת יהוה כל היום : 18 כי אם יש אחירות ותקורת לא תחרת : 19 שמע אתה בני וחכם ואשר ברוך לך : 20 אל תהי בסבאיין בזולוי בשר למו : 21 כי סבא וויל יורש וקרעים תלביש נומה : 22 שמע לאביך זה ילך ואלה תבונו כי זקנה אמרך : 23 אמת קנה ואל תמכר חכמיה ומוסר ובינה : 24 גוליגול אבי צדיק יולד חכם ויושם בו : 25 ישמח אביך ואמך ותגלו יולדתך : 26 תנזה בני לך לי ענייך דרכיך תרצה : 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה : 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באמון Tosaf : 29 למי אווי אבי למי מרדוניים למי שיח למי פצעים חنم למי חכללות עינים : 30 למאחרים על היין לבאים לחקרא ממסך : 31 אל תדרא אין כי יתאדים כי יוזן בכיס עינו יתהלך במישרים : 32 אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש : 33 ענייך יראו זרות לך ידבר תהफכות : 34

ובהשכיל ללחם יכח דעת : 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לדע : 13 אם אנו מזעקה דל נם הוא יקרא ולא יענה : 14 מтан בסתור יכפה אף ושחר בחק חמות עזה : 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומהתה לפועל און : 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח : 17 איש מהסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר : 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בונד : 19 טוב שבת בארץ מדבר מاست מודנים וכעס : 20 אוצר נחמד ושמן בונה חכם וכסיל אדם יבלענו : 21 רדף צדקה וחסד מצח חיים צדקה וכבוד : 22 עיר נברים עללה חכם וירד עז מבטחה : 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו : 24 זוד יהיר לעז שמו עושה בעברת זדון : 25 תאות עצל תמייננו כי מאנו ידיו לעשות : 26 כל היום התאה תהאה ואדריך יtron ולא ייחסך : 27 זבח רשעים טובעה אף כי בזמה יביאנו : 28 עד כובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר : 29 הצע איש רשב בפניו וישראל הוא יכין דרכיו : 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לננד יהוה : 31 סוס מוכן ליום מלחה ולייהוה התשועה :

22 נבהיר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב : 2 עשיר ורש נפנסו עשה כלם יהוה : 3 ערום ראה רעה ויסתר ופתיהם עברו ונענסו : 4 עקב עונה יראה יהוה ירחק מהם : 6 חנק לנער על פי דרכו נם כי זיקין לא יסור ממנה : 7 עשיר בראשים ימשול ועבד לוה לאיש מלחה : 8 זורע עליה יצור און ושבט עברתו יכללה : 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל : 10 גרש לעז ויצא מדורו ושבת דין וקלון : 11 אהב טהור לב חן שפטיו רעהו מלך : 12 עני יהוה נצרו דעת ויסוף דבריו בנד : 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארץך : 14 שוחה עמקה פי זרות זעם יהוה יפול שם : 15 אולות קשורה בלב נער שבט מוסר יריזקנה ממןנו : 16 עשך דל להרבות לו נתן לעשר אך למחסור : 17 חט איןך ושמע דברי חכמים ולברך תשית לדעתו : 18 כי נעים כי תשمرם בבטן יכנו יהרו על שפטיך : 19 להיות ביהוה מבטח הודעתיך היומן אף אתה : 20 הלא כתבתי לך שלשים במוועצות ו דעתה : 21 להודיעך קשת אמרו אמת להסביר אמרים אמת לשלהיך : 22 אל תנזל דל כי דל הוא ואל תדרא

לפni מלך ויוכן בצדך כסאו: 6 אל תתחרר לפni מלך ובמנקים גודלים אל חמד: 7 כי טוב אמר לך עללה הנה מהשפילך לפני נני ריבב אשר ראו ענייך: 8 אל יצא לרבות מהר פן מה תעשה באחריותה בהכלים אתך רעך: 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תנל: 10 פן יחסך שמע ודברתך לא תשוב: 11 תפוחוי זהב במושכיות כסף דבר דבר על אפניו: 12 נום זהב וחלי כתם מוכיה חכם על אזן שמעת: 13 כצנה שלג ביום קוצר ציר נאמן לשלהיו ונפש אדרנו ישב: 14 נשייאים ורוח וגשם אין איש מההלו במתה שקר: 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אלך דיך פן תשבענו והקאותו: 17 החק רגאל מבית רעך פן ישבעך ושנאך: 18 מפץ וחרב וחץ שנן איש ענה ברעחו עד שקר: 19 שנ רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: 20 מעדת בנד ביום קירה חמוץ על נתר ושער בשרים על לב רע: 21 אם רעב שנאך האכלתו לחם ואם צמא השקהו מים: 22 כי נחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: 23 רוח צפונן חולול שם ופניהם גוזמים לשון טר: 24 טוב שבת על פנת נג מאנש מודונים ובית חבר: 25 מים קרדים על נפש עיפה ושמועה טוביה מארץ מרחק: 26 מעין נרפש מקור משחת צדיק מט לפni רשע: 27 אלך דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד: 28 עיר פרוצזה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

26 כשלג בקיין וכמטר בקצריך כן לא נואה לכיסיל כבוד: 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללה חنم לא תבא: 3 שוט לסתות מתג לחמור ושבט לנו כסילים: 4 אל הען כסיל כאולתו פן תשווה לו גם אתה: 5 ענה כסיל כאולתו פן יהוה חכם בעינויו: 6 מקצת רגלים חמס תה שלח דברים ביד כסיל: 7 דליו שיקם מפסח ומשל בפי כסילים: 8 צריך אבן במרגניתה כן נותן לכיסיל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור ומושל בפי כסילים: 10 רב מחולל כל ושכר כסיל וshedר עבריט: 11 ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו: 12 ראית איש חכם בעינוי תקווה לכיסיל ממנה: 13 אמר עצל שלח בדרך ארוי בין הרחבות: 14 הדלה חסוב על ציריה ועצל על מטהו: 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: 16 חכם עצל בעינויו משבעה משבי טעם: 17 מחזיק באוני כלב

והיתה כשבב בלב ים וכשבב בראש חבל: 35 המכני בלב הליתי הלמוני בילדתי מהי אקיין אוסף אבקשו עוד: **24** אל תקנא באגשי רעה ואל תחאו להווות אתם: 2 כי שד יגנה לבם ועמל שפתיהם תרבנה: 3 בחכמה יבנה בית ות התבוננה יתכוון: 4 ובדרעת חדרים יملאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעוזו ואיש דעת מאmix כח: 6 כי בתחבלות תשעה לך מלכחה ותשעה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמתה בשער לא יפתח פירוי: 8 מוחשב להרע לו בעל מזומות יקראו: 9 זמת אלות חטא ותועבה לאדם לין: 10 התרפיה ביום צראה צר חכחא: 11 הצלקחים למות וממשים להרג אם תחשוך: 12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכנן לבות הוא יבין ונפרה ידע והшиб לאדם כפעלו: 13 אלכ בני דבש כי טוב ונפה מתוק על חך: 14 כון דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחריתות ותקוק לא תחברת: 15 אל הארב רשות לנזה צדיק אל תשרדר רבצו: 16 כי שבע יפו צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויביך אל תש mach ומכשלו אל ניג לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעינויו והшиб מעלי ואפו: 19 אל תתחרר במראים אל תקנא ברשעים: 20 כי לא תהייה אהוריות לרעך נר רשעים ירעך: 21 יראה את יהוה בני ומלאך עם שונים אל תחרב: 22 כי פתאמ יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: 23 גם אלה לחקמים הכר פנים במשפט בל טוב: 24 אמר לרשות צדיק אתה יקבר עמים זעמווה לאמים: 25 ולמכוחים יنعم ועליהם תבוא ברכתה טוב: 26 שפתיהם ישק משיב דברים נכהים: 27 המכח בחוץ מלacaktך ועתה בשדה לך אחר ובנית ביתך: 28 אל תהי עד חنم ברעך והפתה בשפטיך: 29 אל אמר כאשר עשה לי כן עשה לאייש כפעלו: 30 על שדה איש עצל עברתיי ועל כרם אדם חסר ללב: 31 והנה עלה כלו קמנשים כסו פניו חרלים ונדר אבני נהרסה: 32 ואזה אגצי אשית לבי ראיותי לקחתי מוסר: 33 מעט שנות מעט הנומות מעט חבק ידים לשכב: 34 ובא מתחאלך רישך ומהסדריך כאיש מן:

25 גם אלה משלוי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה: 2 כבד אליהם הסטר דבר וכבד מלכים חקר דבר: 3 שמיים לדום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הגנו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי: 5 הגנו רשע

ועשך דלים מטר סחף ואין לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשות ושמרי תורה יתגנו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב רשות הולך בתומו מעקש דרכים והוא עשר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכולם אביו: 8 מרבה הנו בנסך ובתרביה לחונן דלים קיבצנו: 9 מסיר אזונו משמע תורה גם תפלותו הוועבה: 10 משנה ישדים בדרך רע בשחוות הוא יפול ותמיימים נחלו טוב: 11 חכם בעניינו איש עשר ודיל מבין יחרנו: 12 בעלן צדיקים רבה תפארת ובוקום רשעים יחפש אדים: 13 מכסה פשעי לא יצליה ומודה ועוזירחים: 14 אשרי אדם מפחד תמים ומקשה לבו יפול ברעה: 15 ארוי בהם ודבר שוקק משל רשות על עם דל: 16 גניד חסר תבונתו ורב משוקחות שניין בצע אידיך ימים: 17 אדם עשך ברם נשע עד בור ינוס אל יתמכו בו: 18 הילך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת: 19 עבר אדמותו שבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש: 20 איש אמוןות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע נבר: 22 נבלה להון רעה עין ולא ידע כי חסר יבאו: 23 מוכיח אדם אחריו חן ימצא ממחליק לשון: 24 גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הו לאיש משחית: 25 רחוב נשע יגירה מדון ובוחט על יהוה ידן: 26 בוחט בלבבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נתן לרשות אין מהصور ומעלים עינויו רב מארות: 28 בקום רשעים יסתה אדם ובאים ירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישרב ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים יsmouth העם ובמשל רשות יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעדיר ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 נבר מחליק על רעהו רשות פורש על פערמו: 6 בפשע דלים רשות לא בין דעת: 8 אושי לzion יפיקו קירה וחכמים ישיבו אף: 9 איש חכם נשפט את איש אויל ורנו ושותק ואין נהנת: 10 אנשי דמים ישנאו تم וישראלים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחריו ישבחנה: 12 משל מקשב על דבר שקר כל משרותיו רשותם: 13 רשות ואיש תוכחים נפשו מאיר עני שנייהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכוון: 15 שבט ותוכחות יתן חכמה וגער משלח מביש

עבר מתחבר על ריב לא לו: 18 כמתלהלה היורה זיקם חצים וממות: 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים חכבה אש ובאיון נרגן ישתק מדון: 21 פחים לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים להחרחר ריב: 22 דברי נרגן כמתלהמים והם יירדו חדריו בטן: 23 כספי ניכר שונא ובקרים ישית מרמה: 25 כי יתנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבבו: 26 תכסה שנהה במשאון תנלה רעתו בקהל: 27 כרה שחתה בה יפל גולל ابن אליו תשוב: 28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדהה:

27 אל תתהלל ביום מחר כי לא תרע מה ילד יום: 2 יהלך זר ולא פיך נכריו ואל שפתיך: 3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משנייהם: 4 אכזריות חמיה ושטר אפ ומוי יעדם לפני קנהה: 5 טוביה תוכחת מגלה מהאהבה מסתרת: 6 נאמנים פצעי אהוב ונטהרות נשיקות שונא: 7 נפש שבעה תבוס נפה ונפש רעה כל מר מתוק: 8 צפפור נודדת מן קנה בן איש נודד ממוקמו: 9ermen וקטרת ישמה לב ומתק רעה מעתצת נפש: 10 רעך ורעה אביך אל תעוז ובוית אחיך אל תבוא ביום אידיך טוב שכן קרוב מה רחוק: 11 חכם בני ושם לבו ואשיה חרפוי דבר: 12 ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו ננענו: 13 קח בגנו כי ערוב זר ובعد נכריה חבלחו: 14 מברך רעה בקהל נдол בברק השככים קללה תהשך לו: 15 דלף טור בימי סנרייד ואשת מדונים נשתוה: 16 צפניה צפן רוח ושם ימינו יקרא: 17 ברזול בברזול יהוד ואיש יחד פני רעהו: 18 נ cedar תאה יאלל פריה ושמיר ארدني יכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לא תשבענה: 20 שואל ואבדה לא תשבענה וענין האדם לא תשבענה: 21 מצראפ לכסף וכור להב ואיש לפי מהללו: (Sheol h7585) 22 אם תוכחש את האיל במכחש בתוכך הריפות בעלי לא תסור מעליוอลתו: 23 יידע תדעبني צאנק שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חسن ואם נור לדור דור: 25 נלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים ללובושך ומחריר שדה עתודים: 27 וודי חלב עזם ללחמך ללחם ביהך וחיים לנערותיך:

28 נסואין רדף רשות וצדיקים ככפר יבתח: 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאים מבין ידע בן אידיך: 3 נבר רשות

בקוין לחםם: 26 שפניהם עם לא עצום ווישמו בסלע ביהם:
27 מלך אין לארבה והוא חצץ כלו: 28 שמימות בידים
תתפש והיא בהיכלי מלך: 29 שלשה המה מיטיבי צעד
וארבעה מיטבי לכת: 30 ליש נבור בבחמה ולא ישוב
מן פנוי: 31 זורזר מנתנים או מלך אלוקום עמו: 32
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה: 33 כי מיז' חלב
ויציא חמהה ומיז' אף יוציא דם ומיז' אפים יוציא ריב:

31 דברי לМОאל מלך משא אשר יסרו אמו: 2 מה
ברוי ומה בר בטני ומה בר נדרי: 3 אל תתן לנשים
חילך ודרכך למחות מלכין: 4 אל למלכים לМОאל אל
למלךים שתויין ולחרוזנים או שכר: 5 פן ישתה וישכח
מחקק וישנה דין כל בני עני: 6 תננו שכר לאובד ויין
לMRI נפש: 7 ישתה וישכח רישו ועמללו לא זיכר עוד:
8 פתח פיך לאלים אל דין כל בני חלוף: 9 פתח פיך
שפט צדק ודין עני ואבונן: 10 אשת חיל מי מצא ורחק
מנינים מכחה: 11 בטה בה לב בעלה ושלל לא יחסר:
12 גמלתחו טוב ולא רע כל ימי חייה: 13 דרשה צמר
ופשטים ותעש בחפות כפיה: 14 הירתה אגניות סוחר
מפרק תביא לחמה: 15 ותקם בעוד לילה ותעתן טרפ
לכיתה ותק לנדחתיה: 16 זמנה שדה ותקהתו מפרי
כפיה נטע כדם: 17 חנרגה בעזו מתריה ואתם זרעותיה:
18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה: 19 ידיה
שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך: 20 כפה פרשה לעני
ויריה שלחה לאבון: 21 לא תירא לביתה משלגי כל
ביתה לבש שניים: 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן
לבושה: 23 נודע בשערם בעלה שבתו עם זקי ארץ:
24 סדרין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנען: 25 עז והדר
לבושא ותשחק לים אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה: 27 צופיה הליקות ביתה ולחם
עצלות לא האכל: 28 קומו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה:
29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: 30 שקר
הchan והבל הייפוי אישת יראת יהוה היא תההיל: 31 תננו
לה מפרי ירידה ויהללה בשערם מעשה:

אמו: 16 בربות רשותים יתרה פשע וצדיקים במפלחים
יראו: 17 יסר בנק וייחיך ויתן מעדרים לנפשך: 18 בגין
חוון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא יסר
עבד כי יבין ואין מענה: 20 חזית איש איז בדבורי תקווה
לכיסיל מננו: 21 מפק מגע עבדו ואחריתו יהירה מנון:
22 איש אף יגרה מדון ובבעל חמה רב פשע: 23 גנות אדם
תשפילנו ושפלו רוח יתמק כבוד: 24 חולק עם גנב שונא
נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרדה אדם יtan מוקש
ובוטח ביהוה ישגב: 26 הרבה מבקשים פניו מושל ומיהוה
משפט איש: 27 הוועבת צדיקים איש עול ותועבת רשות
ישר דרך:

30 דברי אגורה בן יקה המשא נאם הנבר לאויתיאל
לאויתיאל ואכל: 2 כי בער אני מאיש ולא ביןת אדם
לי: 3 ולא למדתי חכמה ודעת קדושים אדע: 4 מי עלה
שמות וירד מי אסף רוח בחפנוי מי צור מים בשמלחה מו
הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי עד: 5 כל
אמרת אלה צרופה מנון הוא להסימ בז: 6 אל תוסף על
דבריו פן יוכיח לך ונכוות: 7 שתים שאלתי מאתך אל
תמנע ממוני בטרם אמות: 8 שוא ודבר כוב הרחק ממוני
ראש ושר אל תתן לי הטריפני לחם חקי: 9 פן אשבע
וכחשי ואמרתי מי יהוה פן אורש ונגבותי ותפשתי שם
אלחי: 10 אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמתה: 11
דור אביו יקלל אתה אמו לא יברך: 12 דור תהור בעינוי
ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה רמו עינוי ועפעריו ונשאו:
14 דור הרבבות שניים ומאלות מתלעתיו לאכל עניהם
מאץ ואבונים מאדס: 15 לעולקה שטי בנות הוב הבב
שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: 16 שאל
ועצץ רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון:
(Sheol h7585) 17 עין תלעג לאב ותבוזו ליקחת אם יקרוה
ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: 18 שלשה המה נפלאו ממוני
וארכבע לא ירעתים: 19 דרך הנשר בשמיים דרך נחש עלי
צור דרך אניה בלבם ודרך נבר בעלמה: 20 כן דרך
אהשה מנアナפת אכליה ומתחה פיה ואמרה לא עבלי אוון:
21 תחת שלוש רנזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאota: 22
תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם: 23 תחת שנואה
כי תבעל ושבחה כי תירוש נברחתה: 24 ארבעה הם קטני
ארץ והמה הרים מוחכמים: 25 הנמלים עם לא עז ויכינו

2 ולנעמי מידע לאישה איש נבור חיל ממשפחה אל מלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקתה בשלבים אחר אשר נמצא בינו לביןו ותאמר לה וכי בתי: 3 ותALK ותבואה ותALK שדנה אחריו הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לב羞 אשר ממשפחה אל מלך: 4 וধנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם ויאמר לו יברך יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים למי הנערה הזאת: 6 ויען הנער הנצב על הקצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי מושדה מואב: 7 ותאמר אלקתה נא ואספה בעמרים אחרי הקצרים ותבואה ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתת הבית מעט: 8 ויאמר בעז אל רות הלו שמעת בתי אל תALK ללקט בשדה אחר וنم לא תעבור מזה וכיה תדברין עם נערתי: 9 ענייך בשדה אשר יקצرون והלכת אחיריהן הלו צויתי את הנערים לבתי נגען וצמות והלכת אל הכלים ושתיית מאשר ישובן הנערים: 10 ותפל על פניה ותשתחוו ארצה ותאמר אליו מודיע מצאי חן בענייך להכירני ואנכי נכריה: 11 ויען בעז ויאמר לה הנדר לי כל אשר עשית את חמוטך אחרי מות אישך ותעובי אביך ואמך ואדץ מולדך ותלי אל עם אשר לא ידעת חמול שלשים: 12 ישלם יהוה פעולך ותהי משכrichtך שלמה עם יהוה אלהי ישראל אשר באח ליחסות תחת כנפיו: 13 ותאמר מצאי חן בענייך אדרני כי נחמתני וכי דברת על לב שפתך ואני לא אהיה כאחת שפתך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל נשיהם ואכלת מן הלחם וטבלת פרך בחמצז ותשב מצד הקצרים ויצבת לה קלוי ותאכל ותשבע ותדר: 15 ותקים ללקט ויזכו בעז את נעריו לאמור נם בין העמרים תלקט ולא תלכלה: 16 ונם של תללו לה מן הצבטים ועוזתם ולקטה ולא תגער בה: 17 ותALK בשדה עד הערב ותחבט את אשר לך יהוה וכי שערם: 18 ותsha ותבואה העיר ותרא חמוטה את אשר لكטה ותוציא ותתן לה את אשר הורתה משבעה: 19 ותאמר לה חמוטה איפה ללקט הום ana ונא עשית יהו מכירך ברוך ותגנד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיית עמו הום בעז: 20 ותאמור נעמי לכלתך ברוך הוא ליהוה אשר לא עז חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו

1 1 ויהי ביום שפט השפטים יהיו רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: 2 ושם איש אל מלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהו שם: 3 וימת אל מלך איש נעמי ותשאר היא ומשני בנייה: 4 וישאו להם נשים מאבוites שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם בעשר שנים: 5 וימתוו נם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילידה ומארשה: 6 ותקם היא וכלהיה ותשב מישדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לחתם להם לחים: 7 ותצא ממקום אשר היה שמה ושייכ לליה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לבנה לבנהasha לבת אם עשה יהוה עמכם חסר כאשר עשיהם עם המתים ועמדיו: 9 ניתן יהוה לכם ומיצאן מנוחהasha בית אישת ותשיק להן העוד ליבנים במעי והיו לכם לאנשים: 10 לבנה בנתיה לעמק: 11 ותאמר נעמי שבנה בנתיה למה תלכנה עמי לבן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקווה גם היהתי הלילה לאיש וגמיל דתני: 12 הלchan תשרנה עד אשר יגידו הלהן תעננה לבתי יהות לאיש אל בנתיה כי מר לי מאר מכם כי יצאה בי יד יהוה: 13 ותשנה קולן ותכינה עוד ותשיק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 14 ותאמר הנה שבנה יבמתך אל עמה ואל אליה שובי אחריו יבמתך: 15 ותאמר רות אל תפנוי כי לעובך לשוב מהחריך כי אל אשר תלי אלך ובאשר תליין אלין עמק נעמי ואלהיך אלהי: 16 באשר חמוטה אמות ושם אCKER בה עשה יהוה לי וכיה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: 17 ותרא כי מתאצת היא ללבכת אתה ותחדל לדבר אליה: 18 ותלכנה שתהיהם עד באגה בית לחם ויהו כבאגה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה זאת נעמי: 19 ותאמר אליהן אל תקראנא לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאר: 20 אני מלאה הכלתי וריקים השיבני יהוה למה תקראנא לי נעמי ויהוה ענה בי ושיידי הרע לי: 21 ותשב נעמי ורות המואביה כלתעה עמה השבה מישדי מואב והמה בא בית לחם בתחילת קצר שערם:

3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלמלך מכרה ונעמי השבה מושה מואב : 4 ואני אמרתי אנלה אונך לאמר קנה לנו גנד הישבים וננד זקנינו עמי אם תנאל נאל ואם לא ינאל הגנידה לי ואדע כי אין זולתך לנאל וגaci אחדריך ויאמר אגci אנאל : 5 ויאמר בעו ביהם קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת אוכל לנאל לי פן אשוחית את נחלותי נאל לך אתה את נאלתי כי לא אוכל לנאל : 6 וזהת לפנים בישראל על הנאולה ועל החמורה לקים כל דבר שלח איש נעלו נתן לרעהו וזאת החטעודה בישראל : 8 ויאמר הנאל לבעו קנה לך וישלח נעלו : 9 ויאמר בעו לזקנים וככל העם עדם אתם החיים כי קנותו אתה כל אשר לאלמלך ואתה כל אשר לכלין ומחלון מיד נעמי : 10 ומאת רות המואביה ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום : 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יtan יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלהה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרטה וקרא שם בביתם ליחסם : 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר להודרה מן הזוע אשר יtan יהוה לך מן תנערתה הזאת : 13 ויקח בעו את רות ותהי לו לאשה וייבא אליה ויתן יהוה לה הריוון ותולד בן : 14 ותאמורנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השביטה לך נאל היום ויקרא שמו בישראל : 15 ויהוה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי ככלך אשר אהבתךILDותך אשר הייא טובה לך משבעה בניים : 16 ותקח נעמי את הילד ותשתחוו בחיקחה ותהי לו לאמנת : 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמיר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישע אבידוד : 18 ואלה תולדות פרץ הוליד את חזロン : 19 וחזרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב : 20 ועמינדב הוליד את נחשות וnochshon הוליד את שלמה : 21 ושלמוני הוליד את בעו ובעו הוליד את עופד : 22 ועובד הוליד את ישו וישי הוליד את דוד :

האיש מנאלנו הוא : 21 ותאמר רות המואביה נס כי אמר אליו עם הנערדים אשר לי הדקון עד אם כלו את כל הקציר אשר לי : 22 ותאמיר נעמי אל רות כלתת טוב בתו כי יצא עם נערותיו ולא יפנעו בר בשדה אחר : 23 ותדבק בנערות בעו ללקט עד כלות קציר השערם וקציר החטים ותשב את חממותה :

3 ותאמיר לה נעמי חממותה בתו הלא אבקש לך מניה אשר יوطב לך : 2 ועתה הלא בעז מעדתנו אשר הייתה את נערותיו הנה הוא זורה את נרין השערם הלילה : 3 ורחצת וסכת ושmeta שמלהך עליך וירדתי הנרין אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות : 4 ויהי בשכובו יידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת גנית מרנגלו ושבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין : 5 ותאמיר אליה כל אשר תאמרי עשה : 6 ותרד הנרין ותשכוב ככל אשר צותה חממותה : 7 ויאכל בעו וישת ווישב לו וויא לשכב בקצח הערמה ותבא בלט ותגלו מרנגלו ותשכוב : 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרנגלו : 9 ויאמר מי את ותאמיר אגci רות אמתך ופרשת כנפק על אמתך כי נאל אתה : 10 ויאמר ברוכה את להוה בת היטבת הסדר האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחורי הבחורים אם דל ואם עשיר : 11 וועתה בתו אל תיראי כל אשר תאמרי עשה לך כי יודע כל שעדר עמי כי אשחת חילאת : 12 וועתה כי אמנים כי אם נאל אגci גנאל קרוב ממוני : 13 לני הלילה והיה בפרק אם ינאך טוב ינאך ואם לא יחפץ לנאלך ונאלתיך אגci חי יהוה שכבי עד הבקר : 14 ותשכוב מרנגלו עד הבקר ותקם בטרכום יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הנרין : 15 ויאמר הבוי המטפהת אשר עליך ואחוי בה ותאחו בה ווינד שיש שערם ווישת עלייה וויאו העיר : 16 ותבאו אל חממותה ותאמיר מי את בתו ותנד לה את כל אשר עשה לה האיש : 17 ותאמיר שיש השערם האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמוטך : 18 ותאמיר שבי בתו עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האשה כי אם כלת הדבר היום :

4 ובעו עלה השער ווישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעו ויאמר סורה שבה פלני אלמוני ויסר ווישב : 20 ויקח עשרה אנשים מזקנין העיר ויאמר שבו מה ווישבו :

שיר השירים

לנו שועלים שועלים קטנים מוחבלים כרמים וכרמינו
סמדר : 16 דורי ל' ואגוי לו הרעה בשושנים : 17 עד שiphoh
היום ונסו הצללים סב דמה לך דורי לצבי או לעפר
האלים על הרי בתר :

3 על משבבי בלילות בקשתי את אהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתו : 2 אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקש את אהבה נפש בקשתי ולא
מצאתו : 3 מצאנו השמורים הסובבים בעיר את אהבה
נפש ראיות : 4 כמעט שעברתי מהם עד שיביאתו אל בית
אהבה נפש אחותו ולא ארפנו עד שהביאתו אל בית
امي ואל חדר הורתי : 5 השבעתו אתכם בנות ירושלים
צכאותו או באילות השדה אם תעירו ואם תעררו את
האהבה עד שתחפץ : 6 מי ואתה עלה מן המדבר כתימרות
עמוקת מורת מורה ולבונה מכל אבקת רוכל : 7 הנה מטהו
שלשלמה ששם גברים סביב לה מגברי ישראל : 8 כלם
ACHI חרב מלמד מלחה מאיש חרבו על ירכו מפחד
בלילות : 9 אפרינו עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון :
10 עםדיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארgeomן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלים : 11 צאניה וראינה בנות ציון
מלך שלמה בעטרה שעתה לו אמו ביום חתנתו ובו
שמחה לבו :

4 הנה יפה רעייתך הנה יפה ענייך יונים מבعد לצמותך
שערך עד הר העזים שנלשו מהר גלעד : 2 שנייך עדך
הקדומות שעלו מן הרחצה שכלם מותאמות וshallah
אין בהם : 3 כחוות השני שפתיך ומודבריך נואה כפלח
הרמן רקהך מבعد לצמותך : 4 כמנגד דודיך צוארך
בנוי לתלפיות אל הפמן תלוי כל שלטי הגברים :
5 שני שדייכ בשני עפרים האומי צביה הרועים בשושנים :
6 עד שiphoh היום ונסו הצללים אלך לך אל הר המור
ואל נבעת הלבונה : 7 ככלך יפה רעייתך ומום אין לך : 8
את מי לבנון כליה את מי לבנון תבואי תשרוי מראש אמנה
מראש שניר וחרמון ממענות ארויות מהדרי נמרדים : 9
לבכתי אחתי כליה לבכתי נרוא באחד מענייך באחד ענק
מצורנייך : 10 מה יפו דרייך אחתי כליה מה טבו דרייך מיין
ודריך שמניך מכל בשמיים : 11 נפה תפשנה שפתותיך כליה
דבש וחלב תחת לשונך ודריך שלמתקיך קריה לבנון : 12
בן נעל אחתי כליה נל נעל מעין חתום : 13 שלוחיך פרדס

1 שיר השירים אשר לשלמה : 2 ישקי מנסיקות
פיה כי טובים דרך מיין : 3 לריח שמניך טובים שמן
תורך שמק על כןعلمות אהבך : 4 משכנייך אחריך
נרוצה הביאני המלךDDRIO נnilה ונשמהה בך נוכירה
דרך מיין מישרים אהבוק : 5 שחרורה אני ונואה בנות
ירושלם כאחלי קדר כירעות שלמה : 6 אל תראני
שאני שחרורת שופתני המשמש בני אמר נחרו כי שמוני
נטרה את הכרמים כרמי שליל לאנטרטי : 7 הגידה לי
אהבה נפשי איך תרעה איך תרביץ בצדדים שלמה
אהיה כעתה על עדרי חבריך : 8 אם לא תדרעי לך
היפה בנשים צאי לך בעקביו הצאן ודעי את גניתיך על
משכונות הרעים : 9 לסתותי ברכבי פרעה דמייך רעיתי :
10 נאו לחייך בתרים צוארך בחזרותם : 11 תורי זהב
נעשה לך עם נקדות הכסף : 12 עד שהמלך במסבו נרדוי
נתן ריחו : 13 צרור המר דורי לי בין שדי ילין : 14 אשכל
הכפר דורי לי בכרכמי עין גדי : 15 הנה יפה רעייתך הנך
יפה ענייך יונים : 16 הנה יפה דורי אף געים אף ערשו
רענה : 17 קרחות בתינו ארזים רחיטנו ברותים :

2 אני חכצתה השרון שושנת העמקים : 2 כשותה בין
החוותים כו רעמי בין הבנות : 3 כתחפה בעצי העיר
כו דורי בין הבנים בצלו המדרתי ויישתי ופריו מותוק
לחכי : 4 הביאני אל בית היין והגלו עלי אהבה : 5
סמכוני באשיות רפהונו בתהיפותם כי חולת אהבה אני :
6 שמאלו תחת לראשי ומיינו תחבקנו : 7 החשבתי אתכם
בנות ירושלים בצלאותו או באילות השדה אם תעירו ואם
תעררו את אהבה עד שתחפץ : 8 קול דורי הנה זה
בא מדגן על ההרים מקפץ על הנבעות : 9 דומה דורי
לצבי או לעפר האלים הנה זה עמוד אחר כתלנו משניה
מן החלנות מץיך מן החרכים : 10 ענה דורי ואמר לך
קומי לך רעייתך יפתח ולכי לך : 11 כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף ההלך לו : 12 ההנצנים נראו בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התעור נושא בארצנו : 13 החהאה חנתה פניה
והגפניהם סמדר נתנו ריח קומי לכ רעייתך יפתח ולכי לך :
14 יונתי בחרני הסלע בסתר המדרגה הראני את מראיך
השמייני את קולך כי קולך ערְבָּם ומראיך נואה : 15 אהוו

תמתי את היא לאמה ברכה היא לילדה ראה בנות
ויאשרה מלכות ופלנשימים ויהללה: 10 מי זאת הנש��פה
כמו שחר יפה לבנה ברכה חכמה אימה כנדגולות: 11 אל
נתן אנו ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפן
הנצח הרמן: 12 לא ידעתני נפש שמתנו מרכבות עמי
נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונזהה בר' מה
זהו בשולמית כמחלת המהנים:

7 מה יפו עמוק בגעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו
חלאים מעשה ידי אמן: 2 שරך אנן הסהר אל יחסך
המוג בטנק ערמות חטים סונה בשוננים: 3 שני שידך
כ שני עפרים תאמוי צביה: 4 צוארך כמנדל השן ענייך
ברוכות בחובון על שעיר בת רכבים אפק כמנדל הלבנון
צופה פני דמשק: 5 ראשך עלייך ככרמל ודלת ראשך
ארגמן מלך אסור ברהיטים: 6 מה יפיה ומה נעמת
אהבה בתענוגים: 7 זאת קומתק דמתה להמר ושידך
לאשכלות: 8 אמרתו עלה בתמר אהזה בסנסינוי יהיו
נא שידך כאשכלות הנפן וריח אפק כתפוחים: 9 וחקך
כין הטוב והולך לדודו למשרים דובב שפתו ישים: 10
אני לדודי ועלי תשוקתו: 11 לך דודוי נצא השדה לנינה
בקפירים: 12 נשכימה לכלמים נרא האם פרחה הנפן
פתח הסמדר הנצז הרמוני שם אתן את דידי לך: 13
הדוראים נתנו ריח ועל פתחינו כל מדדים חדשים נם
שנים דודי צפנתי לך:

8 מי יתנק כאה לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשך נם
לא יבוו ל': 2 ana נאנך אביך אל בית אמי תלמידי אשך
מיין הרקח מעסיס רמני: 3 שמאלו תחת ראשיו יומינו
תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה העירו
ונמה תעררו את אהבה עד שתההפי: 5 מי זאת עלה מן
המברב מתפרקת על דודוה תחת התהפה עוררתיך שמה
חבלתק אמך שמה חבללה ילדרך: 6 שימני כחותם על
לבך כחותם על ורועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל
קנאה רשותה רשי אש שלחתה: (Sheol h7585) 7 מים
רבים לא יוכל למכות את אהבה ונחרות לא ישפופה
אם יtan איש את כל הון ביחס אהבה בו יבוו לו: 8
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נשעה לאחנתנו ביהם
הרמן רקתק מבعد לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילגשים וועלמות אין מספר: 9 אחית היא יונת

רמוניים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 גרד וכרכם
קנה וקננו עם כל עצי לבונה מר ואלהות עם כל הראש
בשים: 15 מעין ננים בא רם חיים ונולים מן לבנון: 16
עוררי צפון ובואי תימן הפיחוי נני יולו בשמי יבא דורי
לנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לנו אחתי כליה אריתוי מורי עם בשמי אכלתי
עיר עם דבש שתתי יינו עם חלבוי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים: 2 אני ישנה ולבי עד קול דודי דפק פתחו
לי אחתי דעתית יונתי תמתה שראשי נמלא טל קווצותי
רישסי לילה: 3 פשתתי את כתני איככה אלבשנה
רחצתי את רגלי איככה אטנוף: 4 דודי שלח ידו מן
החר ומני המעו עלי: 5 קמתי אני לפתח לדורי וידני נפבו
מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעל: 6 פחתתי אני
לדודוי ודודי חמק עבר נפשו יצאה בדרכו בקשתיו
ולא מצאתיתו קראתיו ולא עני: 7 מצאי השמרים
הסביבים בעיר הconi פצעוני נשאו את רדיי מעלי שמרי
חחות: 8 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תנידו לו שחולות אהבה אני: 9 מה דודך
מדוד היפה בנשים מה דודך מדור שכך השבענו: 10
דודץ זה ואדם דגול מרבבה: 11 ראשו כתם פו קו קווצותיו
תלתלים שחרות כעורב: 12 עניינו כיוונים על אפיקי מים
רחצתו בחלב ישבות על מלאות: 13 לחיו כערוגת הבשם
מנדרות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: 14
ידיו גלילי זהב ממלאים בתרישיש מעיו עשת שן מעלה
ספרים: 15 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדרני פו מראותו
כלבונו בחור כארזים: 16 חכו ממתקים וככלו מחמדים
זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:

6 אגה הלא דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשו
עמק: 2 דודוי ירד לנו לערונות הבשם לרעות בנינים
וללקט שוננים: 3 אני לדודי ודודי לי הרעה בשוננים:
4 יפה את רעתי כתרצה נואה כירושלם אימה כנדגולות:
5 הסביר ענייך מנדרי שהם הרהיבני שערכ כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד: 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שלם מתחימות ושכללה אין בהם: 7 כפלח
הרמן רקתק מבعد לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילגשים וועלמות אין מספר: 9 אחית היא יונת

כמנגדות או הייתה בעיניו כmozatch שלום: 11 כרם היה
לשלה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא
בפרי אלף כסף: 12 כרמו שלי לפני האלף לך שלמה
ומאותים לנטרים את פרי: 13 היושבת בננים חברים
מקשיכים לקלק השמיוני: 14 ברח דורי ודמה לך
לצבי או לעפר האילים על הרוי בשמות:

שרים ושרות ותענוגת בני האדם שדה ושדות: 9 וגדרתי והוספתי מכל שהיא לפני בירושלם אֲף חכמתי עמדה לי: 10 וכל אשר אלה עני לא אצלה מהם לא מנעה את לבי מכל שמהה כי לבי שמה מכל עמלוי וזה היה חלקי מכל עמל: 11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובعمال שעמלתי לעשות והנה הכל הבעל ורעות רוח ואין יתרון תחת המשם: 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחריו המלך את אשר כבר עשו: 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: 14 החכם עניינו בראשו והכטיל בחשך הולך וידעתו נם אני שמקורה אחד יקרה את כלם: 15 ואמרתי אני בלבוי מקריה הכספי נם אני קדרני ולמה חכמתו אני או יותר ודברתו לבב שם זה הבעל: 16 כי אין זכרון לחכם עם הכספי לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכספי: 17 ושנאתי את החיים כי רע עלי המשעה שנעשה תחת המשם כי הכל הבעל ורעות רוח: 18 ושנאתי אני את כל עמלני אני על תחת המשם שנאנחנו לאדם שיהיה אחרי: 19 וממי יודע החכם יהיה או סכל וישلط בכל עמלי שעמלתי ושכחמתי תחת המשם נם זה הבעל: 20 וסבירות אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת המשם: 21 כי יש אדם שעמל בבחכמה ובבדעת ובכשרונות ואדם שלא עמל בו יתנתנו חלקו נם זה הבעל ורעה רבה: 22 כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעינו לבו שהוא עמל תחת המשם: 23 כי כל ימו מכבים וכעס עניינו נם בלילה לא שכב לבו נם זה הבעל הוא: 24 אין טוב באדם שיאל ושתה וחראה את נפשו טוב בעמלו נם זה ראייתו אני כי מיד האלים היא: 25 כי מי יאלל וממי יחשח חוץ ממי: 26 כי לאדם שטוב לפני נתן חכמה ודעת ושםה ולהחותה נתן ענן לאסוף ולכנוס לחת לטוב לפני האלים נם זה הבעל ורעות רוח:

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: 2 עת לדלת ועת למota עת לטעת ועת לעקור נטו: 3 עת להרגן ועת לרפוא עת לפזר ועת לבנות: 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספר ועת רקוד: 5 עת להשליך אבני ועת כנסים עת לחבק ועת לרחק מחבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרווע ועת לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשו לי

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלם: 2 הכל הכלים אמר קהילת הכל הכלים הכל הכל: 3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת המשם: 4 דור הולך ודור בא והארץ לעולים עמדת: 5 וורה השם השם ובא השם השם מוקמו שואף זורת הוא שם: 6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח ועל סובב תחיו שב הרוח: 7 כל הנחלים הלבנים אל היום והיום איןנו מלא אל מקום שתהנחים הלבנים שם הם שבים ללבת: 8 כל הדברים גינעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אין משמע: 9 מה שהיה הוא שיחיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת המשם: 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמיים אשר היה מלפננו: 11 אין זכרון לראשים ונם לאחרנים שיהיו לא היה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: 12 אני קהילת התיו מלך על ישראל בירושלם: 13 ונתתי את לבי לדרוש ולהטור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענן רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראייתו את כל המעשים שנעשה תחת המשם והנה הכל הבעל ורעות רוח: 15 מועות לא יוכל לתקן וחזרן לא יוכל להמנות: 16 דברתני אני עם לבי לאמר אני הנה הנדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני פניו על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות וascalות ידעת שם וזה רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב כעס וויסוף דעת יוסיף מכאב:

2 אמרתי אני בלבוי לכיה נא אנסכה בשמה וראה בטוב והנה נם הוא הבעל: 2 לשחוק אמרתי מה הולל ולשםה מה זה עשה: 3 תרתוי בלבוי למשוך בין אתبشر ולבוי נהג בחכמה ולאחאו בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשוו תחת השמים מספר מי היהם: 4 הנדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: 5 עשתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרדי: 6 עשתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: 7 كنتי עבדים ושבות ובני בית היה לי נם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהוא לפני פניו בירושלם: 8 כנסתי לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשו לי

ליהם שכר טוב בעמלם: ¹⁰ כי אם יפלו האחד קיים את
חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקיםו: ¹¹ גם אם
ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם: ¹² ואם יתקפו
האחד השניהם יעדמו ננדו והחותם המשלשל לא במהירה
ינתק: ¹³ טוב ילד מסכן וחכם מלך זקן וכסיל אשר לא
יריד לזהור עוד: ¹⁴ כי מבית הסורים יצא מלך כי נם
במלכותנו נולד רשות: ¹⁵ ראייתי את כל החיים המהלים
תחת המשם עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו: ¹⁶ אין
קץ לכל העם לכל אשר היה לפניויהם גם האחרונים לא
ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח:

5 שמר רגליך כאשר תליך אל בית האללים וקרוב
לשמעו מותת הכסילים זבח כי אין יודעים לעשות רע: 2
אל תבהל על פיך ולבך אל ימחר להחטיא דבר לפני
האללים כי האללים בשמיים ואתה על הארץ על כן
יהיו דבריך מעטיהם: 3 כי בא חלום ברב עניין וקול
כסיל ברכ בברים: 4 כאשר תדר נדר לאלהים אל
הآخر לשלו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם:
5 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 6 אל תנתן
את פיך להחטיא את בשרך ואל תאמיר לפני המלאך כי
שננה הוא למה יקצף האללים על קולך ותבל את מעשה
ידיך: 7 כי ברב חלומות והבלמים ודברים הרבה כי את
האללים ירא: 8 אם עשך רשות וגוזל משפט וצדקה תראה
במדינה אל תהmeta על החפץ כי גבה מעלה גבה שמר
זוביחים עליהם: 9 ותתרון ארץ בכל היא מלך לשדה

ניעבר : 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומילאה בהמון לא
תבואנה נס זה הכלל : 11 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה
כשרון לבעליה כי אם ראות עניין : 12 מתחקה שנה העבר
אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איןנו מניה
לו לישון : 13 יש רעה חוליה ראייתי תחת השימוש עשר
שמור לבלו לרגעו : 14 ואבד העשר החוא בענן רע
והחוליד בן ואין בידו מאומה : 15 כאשר יצא מבטן amo
ערום ישוב לכלכת שבא ומואמה לא ישא בעמלו שילך
בירדו : 16 וגם זה רעה חוליה כל עמותה שבא כן ילך ומה
יתתרון לו שיעמל לרוחה : 17 גם כל ימי בחשך יאכל וכעס
הרבה וחלייו וקצף : 18 הנה אשר ראייתי אני טוב אשר
ייפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל
תחת השימוש מסטר ימי חיו אשר נתן לו האללים כי

להפוך עת לחשות ועת לדבר : 8 עת לאחוב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום : 9 מה יתרון העושה באשר הוא
עלם : 10 רأיתי את הנען אשר נתן אליהם לבני האדם
לענוה כי : 11 את הכל עשה יפה בעתו נס את העולם נתן
בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר
עשה האלים בראש ועד סוף : 12 ידעתי כי אין טוב בם
כי אם לשבוח ולעתות טוב בחוויו : 13 וגם כל האדם
שיأكل ושתה וראה טוב בכל עמלו מחת אלהים היא :
עליו אין להוסיף וממנו אין לנגרע והאלהים עשה שיראו
מלפניו : 15 מה שודיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
והאלהים יבקש את נרדף : 16 ועוד רأיתי תחת המשם
מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשות : 17
אמרתי אני בלבci את הצדיק ואת הרשע ישפט האלים
כי עת לכל חפש ועל כל המעשה שם : 18 אמרתי אני
בלבci על דברת בני האדם לברכם האלים ולראות
שם בהמה מהה להם : 19 כי מקרה בני האדם ומרקם
הבהמה ומקרה אחד להם כמוות זה כן מות זה ורוח אחד
לכל ומוטר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל : 20 הכל
חולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל
העפר : 21 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה
ורוח הבהמה הירדה היא למטה לאין : 22 וראיתי כי
אין טוב מאשר ישmach האדם במשיו כי הוא חלקו כי מי
יביאנו לדאות במה שיהי אחריו :

4 ושבתי אני ואראה את כל העשיים תחת המשם והנה דמעת העשיים ואין להם מנהם ומיד עשייהם כה ואין להם מנהם: 2 ושבה אני את המהימ שכך מטו מן החיים אשר מה הרים חיים עדנה: 3 וטוב משניהם את אשר עדע לא היה אשר לא ראה את המשעה הרע אשר נעשה תחת המשם: 4 וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו נם זהה הבעל ורעות רוח: 5 הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו: 6 טוב מלאכ כף נחת ממלא חפנום עמל ורעות רוח: 7 ושבתי אני ואראה הבעל תחת המשם: 8 יש אחד שני נם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו נם עניינו לא חשבע עשר ולמי אני עמל ומהסר את נשפי מטובה נם זה הבעל וענין רע הוא: 9 טובים הבאים מן האחד אשר יש

זה עשה האלים על דברת שלא ימצא האדם אחורי מאמנה: ¹⁵ את הכל ראיות בניו הבלתי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשות מריך בראתו: ¹⁶ אל תהן צדיק הרבה ואל תחכם יותר למה השומים: ¹⁷ אל תרשע הרבה ואל תהוי סכל למה תמות בלא עתק: ¹⁸ טוב אשר תחוץ בזה ונמזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם: ¹⁹ החכמה תעוז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: ²⁰ כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחתה: ²¹ נם לכל הדברים אשר ידברו אל תחן לבך אשר לא השמע את עברך מקלך: ²² כי נם פעמים רבות ידע לך אשר נם את קללות אחרים: ²³ כל זה נסיתך בחכמה אמרתי אחכמה והוא רוחקה מנמי: ²⁴ רוחק מה טהרה ועמק עמוק מי מצאנו: ²⁵ סבוחיו אני ולבי לדעת ולהור ובקש חכמה וחכמון ולדעת רשע כסל והסלנות הוללות: ²⁶ ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרים להבה אסורים ידריה טוב לפני האלים מלט ממנה וחוטא ילך בה: ²⁷ ראה זה מצאתי אמרה קhalbת אחת לאחת למציא השבעון: ²⁸ אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: ²⁹ לבך ראה זה מצאתי אשר עשה האלים את האדם ישר ומה בקש השבונות רבים:

8 מי כהכם ומיו יודע פשר דבר חכמה אדם תאייר פניו ושו פניו ישנא: ² אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלדים: ³ אל תבהל מפני תליך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: ⁴ באשר דבר מלך לשוןומי אמר לו מה תעשה: ⁵ שומר מצוה לא ידע דבר רעה ומשפט ידע לב חכם: ⁶ כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם הרבה עליו: ⁷ כי איןנו ידע מה שיריה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: ⁸ אין אדם שלט ברוח לכלוא את הרוח ואינו שלtron ביום המוות ואין משלחת במלתחה ולא מלט רשות את בעליו: ⁹ את כל זה ראיות ונתן את לבו לכל מעשה אשר נעשה תחת המשם עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: ¹⁰ ובכן ראיות רשעים קברים ובאו ומקום קדוש יהלכו וישתכו בעיר אשר כן עשו גם זה הבעל: ¹¹ אשר אין עשה פתנים מעשה הרעה מהרעה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: ¹² אשר חטא עשה רע מאות ומאריך לו כי נם יודע אני אשר

הוא חלקו: ¹³ גם כל האדם אשר נתן לו האלים עשר וככסים והשלטו לאכל ממן ולשאת את חלקו ולשם בעמלו זה מות אליהם היא: ¹⁴ כי לא הרבה זכר את ימי חייו כי האלים מענה בשמהת לבו:

6 יש רעה אשר ראיית תחת השימוש ורבה היא על האדים: ² איש אשר יתן לו האלים עשר וככסים וכבוד ואיננו חסר לפניו מכל אשר יראה ולא ישלטני האלים לאכל ממן כי איש נכרי יאלנו זה הבעל וחלי רע הוא: ³ אם יולד איש מאה ושנים רבות יחה ורב שהיו ימי שני ונפשו לא תשבע מן הטובה וגס כבורה לא היהת לו אמרתי טוב ממן הנפל: ⁴ כי בהבל בא ובחשך ילך ונשׁוּם שמו יכסה: ⁵ גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לה וזה: ⁶ ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הצל הולך: ⁷ כל עמל האדם לפניו ונם הנפש לא המלא: ⁸ כי מה יותר לחכם מן הבסיל מה לנען יודע להלך נגד החיים: ⁹ טוב מראה ענינים מהלך נפש נם זה הבעל ורעות רוח: ¹⁰ מה שהיה כבר נקרא שמו וכי יש דברים הרבה הרבה הצל מה יתר לאדם: ¹¹ כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חי הבעל וייעש כצל אשר מי יגיד לאדם מה היה אחורי תחת המשם:

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: ² טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדים והחי יתנו אל לבו: ³ טובicus משחק כי ברע פנים ייטב לב: ⁴ לב חכמים בביית אבל ולב כסילים בביית שמחה: ⁵ טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: ⁶ כי קובל הסורים תחת הסיר כן שחק הכסיל נום זה הבעל: ⁷ כי העשך יהולח חכם ויאבד את לב מותנה: ⁸ טוב אחירות דבר מראשו טוב ארך רוח מגבה רוח: ⁹ אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים יגוח: ¹⁰ אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מלאה כי לא מחייבת שאלת על זה: ¹¹ טובeca חכמה עם נחלה יותר לדאי השימוש: ¹² כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונו דעת החכמה תחיה בעליה: ¹³ ראה את מעשה האלים כי מי יכול לתקן את אשר עזתו: ¹⁴ ביום טוב היה בטוב ובאים רעה ראה גם את זה לעטה

יקירה את כלם: **12** כי גם לא ידע האדם את עתו כדברים שנאחים במצורדה רעה וככפרדים האוזות בפה כהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשתפלו עליהם פתאם: **13** נס זה ראייתי חכמה תחת השם השם ונודלה היא אליו: **14** עיר קטנה ונאגנים בה מעט ובא אליה מלך נדול וסביר אתה ובנה עליה מצדדים נדלים: **15** ומוצא בה איש מסכן חכם ומולט הוא את העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: **16** ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזיהוה וברבורי אינם נשמעים: **17** דברי חכמים בנחת נשמעים מיעתק מושל בכיסילים: **18** טובה חכמה מכל קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10 זובבי מות יבאиш ביביע שמן רוקח יקר מהחכמה מכבוד סכלות מעט: **2** לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: **3** גומג בדרך כשחסכל הלא לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: **4** אם רוח המושל העלה עלייך מוקמך אל תנח כי מרפא ינין החטאנים נדולים: **5** יש רעה ראייתי תחת השם ששננה שיצא מ לפני השלים: **6** נתן הסכל במורומים רבים ושערירים בשפל שבבו: **7** ראייתי עבדים על סוסים ושרים הלחכים בעבדים על הארץ: **8** חפר גומץ בו יפול ופרק נדר ישכנו נחש: **9** מסיע עבניהם יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: **10** אם קהה הברזול והוא לא פנים קלקל וחילים יגבור ותרון הקשר חכמה: **11** אם ישך הנחש בלווא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: **12** דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: **13** תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: **14** והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יזהה מאחריו מי יגיד לו: **15**عمال הכסילים הינענו אשר לא ידע לлечת אל עיר: **16** אי לך ארץ שליך נער ושיריך בבקיר יאכלו: **17** אשריך ארץ שליך בן חורום ושיריך בעת יאכלו בנכורה ולא בשתי: **18** בעצלתים ימד המקה ובשפלוות ידים ידlef הבית: **19** לשוחק עשים לחם ויין ישמח חיים וחכוף יענה את הכלל: **20** גם במדעד מלך אל תקלל ובחרדי משכברך אל תקלל עשר כי עופ השמיים يولיך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאננו: **2** חן חלק לשבעה ונום לשמונה כי לא תדע מה היה רעה על הארץ: **3** אם י滿לא העבים נשם על הארץ ידרקו

יהיה טוב לראי האלים אשר ייראו מ לפניו: **13** וטוב לא יהיה לרשע ולא אריך ימים כצל אשר איננו ירא לפני אליהם: **14** יש הכל אשר נשעה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אליהם במעשה הרשעים ויש רשעים שמניעו אליהם במעשה הצדיקים אמרתי שנס זה הכל: **15** ושבחתי אני את השמהה אשר אין טוב לאדם תחת המשמש כי אם לא יכול ולשחות ולשמוח והוא ילנו בעמלניימי חיו אשר נתן לו האלים תחת המשמש: **16** כאשר נתתי את לבני לדעת חכמה ולראות את העניין אשר נשעה על הארץ כי נס ביום ובלילה שנה בעינוי איננו ראה: **17** וראייתי אה כל מעשה האלים כי לא יכול האדם למצוא את המעשה אשר נשעה תחת המשמש בשל אשר יעמלו האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא:

9 כי אה כל זה נתתי אל לבו ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים נס אהבה נס נתה אין יודע האדם הכל לפניהם: **2** הכל אשר לכל מקרה אחד לזריך ולרשע לטוב ולטהר ולטמא ולזוכה ולאשר איננו זבח כתוב כחטא הנשבע כאשר שבואה ירא: **3** זה רע בכל אשר נשעה תחת המשמש כי מקרה אחד לכל ונם לב בני האדם מלא רע והוללות כלבכם בחיהם ואחריו אל המתים: **4** כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב זו הוא טוב מן הארץ המתות: **5** כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: **6** נס אהבתם נס שנאתם נס קנאתם כבר אבודה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר טוב יינק כי כבר רצחה האלים את לחםך ושתה בלב טוב יינק כי מכך רצחה האלים את מעשיך: **8** בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסך: **9** ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חייו הכלך אשר נתן לך תחת המשמש כל ימי הכלך כי הוא חלק בחיהם ובועלך אשר אתה عمل תחת המשמש: **10** כל אשר תמצא ידק לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשוב ורעת וחכמה בשאל לך אלה שמה:

(Sheol h7585) **11** שבתי וראה תחת המשמש כי לא לקלם המרויז ולא לנגורים המלחמה ונום לא לחכמים לחם ונום לא לנבונים עשר ונום לא לידעים חן כי עת ופגע

ואם יפול עץ בדרכו ואם בצדפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שומר רוח לא יזרע וראה בעביהם לא יקצור: 5 כאשר איןך יודעת מה דרכך הרוח עצומים בכתן המלאה ככה לא תדע את מעשה האללים אשר עשה את הכלל: 6 בבקיר זורע את זרעך ולערב אל תמן ידך כי איןך יודעת איז זה יכרז הזה או זה ואם שנייהם כאחד טובים: 7 ומתוק האור וטוב לעיניהם לראות את המשמש: 8 כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישם ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכלל: 9 שמה בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרךך לבך ובמראי ענייך ודע כי על כל אלה יביאך האללים במשפט: 10 והסר כעס מלכיך והعبر רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הכלל:

12 זכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינו שנים אשר אמר אין לי בהם חפין: 2 עד אשר לא תחשך השימוש והאור והירוח והכוכבים ושבו העבאים אחר הגשם: 3 ביום שייזעו שMRI הבית והטעתו אנשי החיל ובטלו התהנות כי מעטו וחסכו הראות בארכות: 4 ונסנו דלטיים בשוק בשפל קול התחנה ויקום לקול הצפור ויישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראי וחתחותם בדרך וינאץ השקר ויסתבל החנבן ותפר האבינה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספרדים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ נלה הזוחב ותשבר כד על המבווע ונרען הנלנל אל הבור: 7 יושב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האללים אשר נתנה: 8 הבעל הבלים אמר הקולת הכלל:b: 9 וויתר שהיה קhalbת חכם עוד למד דעת את העם ואין וחקר תקן משלים הרבה: 10 בקש קhalbת למצא דברי חפין וכחוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמורות נטויעם בעלי אספונות נטויה מרעה אחד: 12 וויתר מהמה בני הזוהר שעשו ספרים הרבה אין קץ ולתג הרבה יונת בשער: 13 סוף דבר הכלל נשמע את האללים ירא ואת מצוחיו שמור כי זה כל האדים: 14 כי את כל מעשה האללים יבא במשפט על כל געלם אם טוב ואם רע:

מריטוי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנהם לי כל איבוי שמעו רעתי ששו כי אהה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמווני: 22 תבא כל רעתם לפניך ועלול למו כאשר עלולת לי על כל פשעי כי רבות אתה ולבי דוי:

2 איך יעיב באפו אדרני את בחת ציון השליך ממשמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם הרני ביום אפו: 2 בלע אדרני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בית יהודת הניע לארץ חלל מלוכה ושרידה: 3 נרע בחורי אף כל קדרן ישראל השיב אחר ימינו מפני אובייך ויבעד ביעקבakash להבה אכללה סביב: 4 דרך קשתו כאובייך נצוב ימינו כצר ויהרג כל מהמודיעין באهل בית ציון שפקakash חמתו: 5 היה אדרני כאובייך בלע ישראל בכל אידמנותיה שחת מבצרייך וירב בבית יהודת ואניהם: 6 ויחמס כגון שנכו שחת מועדך שכח יהודת בציון מועד שבת וניאץ בזעם אפו מלך וכחן: 7 זכה אדרני מזבחו נאר מקדשו הסגירות ביד אובייך חומת אידמנותיה קול נתנו בבית יהודת כיים מועד: 8 חשב יהודת להשחת חומות בית ציון נתה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יהודו אמללו: 9 טבעו בארץ שעירה אבד ושבר בריה יהודו שיקים הורידו לארץ ראשון בתולת ירושלים: ראשם חגרו שיקים הורידו לארץ ראשון בתולת ירושלים: 10 ישבו לארץ ידרמו זקני בית ציון העלו עפר על לארם חגרו שיקים הורידו לארץ ראשון בתולת ירושלים: 11 כל בדמותו עני חמרמרו מעי נשפק לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עלול ויונק ברחבות קרייה: 12 לאמתם יאמרו איה דגן ווין בתהעטפם חחל ברחבות עיר בהשתפק נפשם אל חיק אמתם: 13 מה אעודך מה אדרמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמד בתולת בית ציון כי גודל כים שברך מי ירפא לך: 14 נביאיך חזך שוא ותפל ולא גלו על עונך להшиб שבירך ויחחו לך משאות שוא ומדוחים: 15 ספקו عليك כפים כל עברי דרך שركו ויונעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: 16 פצו عليك פיהם כל אובייך שركו ויחרקו שנ אמרו בלבנו אך זה היום שקוינחו מצאנו ראיינו: 17 עשה יהודת אשר זם בצע אמרתו אשר צוח מימי קדם הרס ולא חמל וישמח عليك אובייך הרם קרן צריך: 18 צעק לכם אל אדרני

1 איך ישבה בדור העיר רבתי עם היהת calamna רבתי בנויים שרתי מדינות היהת למס: 2 בכוכו תבכה בלילה ודמעחה על להחה אין לה מתחם מכל אהבה כל רעה בנדוו בה הי לו לה לאיבים: 3 גלה יהודת מען מרוב עבדה היא ישבה בנויים לא מצאה מנוח כל דרפה השינה בין המצרים: 4 דרכיו ציון אבלות מבלאי בא מועד כל שעירה שוממין כהנאה נאנחים בתולתה ננות והיא מר לה: 5 הוז צריה לראש איביה של כי יהודת הונה על רב פשעה עלליה הלאו שבי לפניו צר: 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה هو שירה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפניו רודף: 7 זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מהמודיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראה צרים שחקו על משבתת: 8 חטא חטה יהודת עליון לנירה היהת כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה נם היה נאנחה ותשב אחר: 9 טמאתך בשוליה לא זכרה אחראית ותרד פלאים אין מנהם לה ראה יהודת את עני כי הגדייל אובייך: 10 ידו פרש צר על כל מהמודיה כי ראתה נויים באו מקדשה אשר צויתה לא יבוא בקהל לך: 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מהמודיהם באכל להшиб נפש ראה יהודת והביטה כי הייתה זוללה: 12 לוא אליהם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאב כמכאבי אשר עלול לא אשר הונגה יהודת ביום חרון אפו: 13 ממרום שלח אש עצמות וירדנה פרש רשות לרגלי השיבינו אחר נתני שמהה כל היום דוה: 14 נשקר על פשעי בידיו ישתרנו על עלי צוארי הכספי כחי נתני אדרני בידי לא אוכל קום: 15 שלחה כל אבידי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתך אדרני לבתולת בית יהודת: 16 על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים כי רחק ממוני מנהם משב נפשי היה בני בני שוממים כי גבר אובייך: 17 פרשה ציון בידיה אין מנהם לה צוה יהודת ליעקב סביביו צריו היהת ירושלים לנדה בינויהם: 18 צדיק הוא יהודת כי פיהו מורייתו שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחרוי הלאו בשבי: 19 קראתי למאחבי המה רמוני כהני זקני בעיר גנוו כי בקשׁו אבל למו וישבו את נפשם: 20 ראה יהודת כי צר לי מעי חמרמרו נהפק לבי בקרבי כי מרנו

פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 43 סכתה באף ותרדפנו הרנות לא חמלת: 44 סכתה בענן לך מעבורת הפללה: 45 שחי ומאוס תשמננו בקרב העמים: 46 פזו עליינו פיהם כל איבינו: 47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלני ימים תרד עני על שבר בת עמי: 49 עני ננרכה ולא תדרמה מאין הפנות: 50 עד ישקו וירא יהוה ממשימים: 51 עני עוללה לפשי מכל בנות עיריו: 52 צוד צドוני צפוף איבי חنم: 53 צמתו בבור חי וידו אבן بي: 54 צפו מים על ראש אמרתי גונרתי: 55 קראתי שמק יהוה מבור החתוות: 56 קולי שמעת אל תלם אונק לרווחתי לשועתי: 57 קרבת ביום אקריך אמרת אל תירא: 58 רבת אדרני ריבי נשפי גאלת חי: 59 ראייה יהוה עותתי שפתחה משפט: 60 ראייה כל נקמתם כל מוחשבתם לי: 61 שמעת חרפתם יהוה כל מוחשבתם עלי: 62 שפתי קמי והנונים עלי כל היום: 63 שבתם וקיטם הביטה אני מניניהם עלי כל היום: 64 תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיםם: 65 תתן להם מננת לב תאלתך להם: 66 תרדף באף ותשמידם מתחתשמי יהוה:

4 איך יוזם זהב ישנא הכתם הטוב תשחפכה אבני קדרש בראש כל חוץות: 2 בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלוי חרש מעשה ידי יוצר: 3 נם תנין חלצו שד היניקו גוריין בת עמי לאкор כי ענים במדבר: 4 דבק לשון יונק אל חכו בצתם עוללים שאלו לחם פרש אין להם: 5 האכלים לمعدנים נשמו בחוץות האמנים עלי תולע תבקו אשפותו: 6 וינדל ענן בת עמי מהחטא סדם ההפלכה כמו נכרו הגע ולא חלו בה ידיים: 7 זכו נזירה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר נורתם: 8 חש משוחר תארם לא נכרו בחוץות צפדי עורם על עצם יבש היה כען: 9 טובים היו חללי הרב מחללי רעב שהם יזובו מודקרים מהתובת שדי: 10 ידי נשים רחמניות בשלו ילידין היו לבירות למושבר בת עמי: 11 כליה יהוה את חמותו שפק חירון אףו ויצת אש בציון והאכל יסודתיה: 12 לא האמין מלכי ארץ וכל ישבי חבל כי יבא צד ואויב בשעריו ירושלם: 13 מחתנת נביאה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: 14 גנוו עורים בחוצאות נגאל בדם בלבד יוכלו גנוו בלבשיהם: 15 סורו טמא קראו למם סורו סורו אל

חוימת בת ציון הורידי כנהל דמעה יומם וליליה אל התני פונת לך אל הדם בת עינך: 19 קומי רני בליל לראש אשمرות שפכלי כמים לבך נכח פני אדרני שאילו כפיק על נפש עוליך העטופים ברעב בראש כל חוץות: 20 ראה יהוה והビיטה למי עוללה כה אם תאכלנה נשים פרדים עלי טפחים אם יחרוג במקדש אדרני כהן ונביא: 21 שכבו לארץ חוץות נער וזקן בתולתי ובחרור נפלו בחרב הרנות ביום אפק טבחת לא חמלת: 22 תקרא כיים מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביותי איביכם כלם:

3 אני הנגיד ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי נהג וילך חשך ולא אור: 3 אך ביי ישיב יהפך ידו כל היום: 4 בלהה בשרו ועורי שבר עצמותי: 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמותי עולם: 7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשטו: 8 נם כי אעך ואשוע שם חפלתי: 9 גדר דרכי בנויות נתיבתי עזה: 10 דב ארב הוא לא אדריה במסתרים: 11 דרכיכי סורר ווישחני שמני שם: 12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: 13 הביא בכליותיبني אשפטו: 14 הייתה שחק לכל עמי נגינתם כל היום: 15 השיבני במורורים הרוני לענה: 16 ויגרש בחצץ שני הcapeני בAPER: 17 ותונגה משלום נפשי נשיתו טוביה: 18 ואמר אבר נצחי ותוחלתני מיהוה: 19 זכר עניי ומרודיו לענה וראש: 20 וכדור תוכור ותשיח עלי נשפי: 21 זאת אשיב אל לביו על בן אוחיל: 22 חסדי יהוה כי לא תמןנו כי לא כלו רחמייו: 23 חדשים לבקרים הרבהה אמונהך: 24 חלקו יהוה אמרה נשפי על בן אוחיל לו: 25 טוב יהוה ל��ו לנפש תדרשו: 26 טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: 27 טוב לבגר כי ישא על בנעוריו: 28 יש בגד וידם כי נטול עליו: 29 יתן בעפר פיהו אויל יש תקה: 30 יתן למכהו לחוי ישבע בחדרפה: 31 כי לא יזנה עלום אדרני: 32 כי אם הונגה ורחם כרב חסדו: 33 כי לא ענה מלבו ונינה בני איש: 34 לדכא תהת רגליו כל אסורי ארץ: 35 להטאות משפט גבר גדר פני עליון: 36 לעות אדם ברכיבו אדרני לא ראה: 37 מי זה אמר ותהי אדרני לא צוה: 38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: 39 מה יתאונן אדם חי גבר על חמאו: 40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: 41 גושא לבבנו אל כפים אל אל בשם: 42 נחנו

תגעו כי נצו גם אמרו בנים לא יוסיפו לנו : 16 פניו יהוה חלכם לא יוסיף להבitem פנו כהנים לא נשאו זקנים לא חננו : 17 ועדינה תכלינה עיניינו אל עזרתנו הבעל בצפירתנו צפינו אל נוי לא יושע : 18 צדו צעדינו מלכת ברחובינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו : 19 קליהם היו רדפניו מנשריו שמיים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו : 20 רוח אפיינו מישיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלוי נהיה בנים : 21 שיישי ושמי בת אדרום ישבתי בארץ עזין נם עליך עבר כס תשכרי ותתערבי : 22 חם עונך בת ציון לא יוסיף להגלוותך פך עונך בת אדרום גלה על חמתאתך :

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית וראתה את חרפתנו : 2 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים : 3 יתומאים היינו אין אב אמותינו כאלמנות : 4 מיימינו בכסף שתינו עצינו במחירות באו : 5 על צוארנו נרדפינו ונענו לא הונח לנו : 6 מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם : 7 אהתינו חטאינו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו : 8 עבדים משלו בנו פרק אין מידם : 9 בנפשנו נבאי לחמנו מפני חרב המדבר : 10 עורנו כתנו נכמרנו מפני ולעפות רעב : 11 נשים בציון ענו בתולת בערי יהודה : 12 שרים בידם נתלו פנו זקנים לא נחררו : 13 בחורים טהון נשאו ונערו בעץ כשלו : 14 זקנים משער שבתו בחורים מגנינות : 15 שבת מושש לבנו נחפה לאבל מחלנו : 16 נפללה עטרת ראשנו אוֹי נא לנו כי חטאנו : 17 על זה היה דוח לבנו על אלה החשו עיניינו : 18 על הדר ציון ששם שועלים הלכו בו : 19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדרכך ודורך : 20 למה לנצח תשחחנו תזובנו לאך ימים : 21 חשבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו קודם :

מאד :

ויכתב בחרתי פרס ומדוי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אהשורהש וממלכotta יתנו המלך לרעהה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמעו פתנים המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהם למגנול ועד קטן: ²¹ וויתיב הדרבר בעניי המלך והשרים ויעש המלך דבר ממכן: ²² וישלח ספרדים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם עם כלשונו להיות כל איש שרר בכיותו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשק חמת המלך אהשורהש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נזיר עליה: ² ויאמרו נערי המלך משרתו יבקשו למלך נערות בתולות טבות מראה: ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתוללה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגאנס סריס המלך שמר הנשים ונזין תמרוקיהן: ⁴ ווהנערה אשר熹 טוב בעניי המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדרבר בעניי המלך ויעש כן: ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימייני: ⁶ אשר הגללה מירושלים עם הגללה אשר הגללה עם יכניה מלך יהודה אשר הגללה נובוכוראצ'ר מלך בבל: ⁷ ויהיו אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפה תאר וטובת מראה ובמותה אביה ואממה לקחה מרדכי לו לבת: ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובהקצת נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגונ שמר הנשים: ⁹ וויתיב הנערה בעניינו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנotta לתה לה ואת שבע הנערות הראיות לתה לה מבית המלך רישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ¹⁰ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תניד: ¹¹ ובכל יום ויום מרדכי מתחלך לפני ה策 בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ¹² ובתנווע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אהשורהש מקץ היה לה כדת הנשים שניהם עשר חדש כי כן יملאו מי מרוקיהן ששה חדשם בשן המר וששה חדשים בבשימים ובתרמווקי הנשים: ¹³ ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמיר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: ¹⁴ בערב היא באה ובבקיר היא

1 ויהי ביום אהשורהש הוא אהשורהש המלך מודה ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² ביום ההם כשבת המלך אהשורהש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ³ בשתה שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדוי הפתמים ושרוי המדינות לפניו: ⁴ בחראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת נדולתו ימים רבים שמנונים ומתה יום: ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגנול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר נתת ביתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אהזו בחבליו בוין וארגמן על גללי כסף ועמורדי שיש מנות זהב וככסף על רצפת הבית ושם ודר וסחרת: ⁷ והשകות בכללי זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רב כדי המלך: ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסוד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ⁹ נם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אהשורהש: ¹⁰ ביום השבעי כתוב לב המלך בינו אמר למחומן בזאת חרבורנא בנטה ובאנטוא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את בני המלך אהשורהש: ¹¹ להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתהר מלכות להראות העמים והשרים את יפהה כי טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מארח ומתו בערה בו: ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידי עיתות ודין: ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדרמתא תרשיש מרסנא ממוכן שבעת שרוי פרס ומדוי ראי פנו המלך ליושבים ראשנה בממלכות: ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אהשורהש ביד הסריסים: ¹⁶ ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אהשורהש: ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבוזות בעלייהן בעיניהם באמורם המלך אהשורהש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: ¹⁸ וההווע זהה אמרנה שירות פרס ומדוי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרוי המלך ו כדי בוין וקצף: ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפני

העמים בכל מדינות מלכויות ודרתיים שנות ממל'ם עם ואת דת הי המלך אונם עשים ולמלך און שוה להניהם : 9 אם על המלך טוב יכתוב לאברם ועשרה אלףים ככר כסף אשכול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנוו המלך : 10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתה האני צרר היהודים : 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתנו לך והעם לעשות בו כתוב בענייך : 12 ויקראו ספרי המלך בחדש הראישן בשלושה עשר יום בו יכתוב ככל אשר צוה המן אל אחדרפנוי המלך ואל הփוח אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם עם מדינה ומדינה אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם עם מדינה ומדינה כתבה ועם עם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתבות וחם בטבעת המלך : 13 ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמוד להרגן ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טר ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר ושללים לבוז : 14 פתשנן הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויל לכל העמים להיות עתדים ליום הזה : 15 הרצים יצאו דוחופים ברבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותה והעיר שונן נבוכה :

4 ומרדיyi ידע את כל אשר נעשה וירע מרדכי את בגדיו וילבש شك ואפר ויוצא בתחום העיר ויזעק עצקה נדליה ומורה : 2 ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש شك : 3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מגיע אבל נдол ליהודים וצום ובכי ומספד شك ואפר יצע לרבים : 4 ותבואהנה נערות אסתר וסריטה ויינדו לה והתחלה המלכה מادر ותשלה בגדים להלביש את מרדכי ולהטיסר شكו מעליו ולא קבל : 5 ותקרא אסתר להתק מסריטי המלך אשר העמיד לפניה ותצוחו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה : 6 ויצא התק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך : 7 וינויד לו מרדכי את כל אשר קרוו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקל על גנוו המלך ביהודים לאבדים : 8 ואთ פתשנן כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצאות עלייה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה : 9 ויבוא התק וינויד לאסתר את דברי מרדכי : 10 ותאמיר אסתר להתק ותצוחו אל מרדכי : 11

שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפלשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפי בה המלך ונקראה בשם : 12 ובנהיגת תר אסתור בת אביחיל דר מרדכי אשר לך ליבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר אמר הגו סריס המלך שמר הנשים והדי אסתור נשאת חן בעני כל ראייה : 13 ותלקח אסתור אל המלך אחשורש אל בית מלכוות בחדר העשורי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכוות : 14 ויאחаб המלך את אסתור מכל הנשים ותשא חן וחסド לפניו מכל הבהירות וישם כתר מלכות בראשה וויליכת החת ושתה : 15 ויעש המלך משתה נдол לכל שריו ועבדיו את משתה אסתור בחולות שתי ומרדיyi ישב בשער המלך : 16 אין אסתור מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתור עשה כאשר היה באמנה אותו : 17 בימים ההם ומרדיyi ישב בשער המלך קאץ בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח ייד במלך אחשורש : 18 וירודע הדבר מרדיyi וינויד לאスター המלכה והתאמיר אסתור למלך בשם מרדכי : 19 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עז ויכתב בספר דבריו הרים לפני המלך :

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורש את המן במדתא האני יונשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו : 2 וכל עבידי המלך אשר בשער המלך קרעים ומשתוחים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדיyi לא יכרע ולא ישתחוו : 3 ויאמרו עבידי המלך אשר בשער המלך למרדיyi מודיע אתה עבר את מצות המלך : 4 והוא אמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם וינויד להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הניד להם אשר הוא יהודי : 5 וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא חמתה : 6 ויבוא בעניינו לשלח ייד במורדכי לבדו כי הניד לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמוד את כל היהודים אשר בכל מלכוות אחשורש עם מרדכי : 7 בחדר הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורש הפל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדר שנים עשר הוא חדש אדר : 8 ויאמר המן למלך אחשורש ישנו עם אחד מפזר ומفرد בין

כל עבדי המלך ועם מדיניות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אותה להmitti בלבד מאשר לו המלך את שרביט הזזה וחיה ואני לא נקרatoi לבוא אל המלך זה שלושים ימים: ¹² וגינויו למדרכי את דבריו אסתר: ¹³ ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדרמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: ¹⁴ כי אם החרש תחרישי בעת זו זאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת בית אביך תאבדו ומוי יודע אם לעת זאת הנעת למלאות: ¹⁵ וואמר אסתר להשיב אל מרדכי: ¹⁶ לך כנוס את כל היהודים התמצאים בשושן וצומו על אל האכלו ועל חשתו שלשת ימים לילה ויום נם אני ונערתי אצום וכן בכאן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ¹⁷ ויעבר מרדכי וייש בכל אשר כוחה עליו אסתר:

6 בלילה ההוא נרדעה שנת המלך ויאמר להבביה את ספר הזכרונות דברי הימים וייהו נקרים לפני המלך: ² וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנתנא ותרש שני סריסי המלך משמורי הסף אשר בקשו לשלהח יד במלך אחשורי: ³ ויאמר המלך מה נעשה קיר וגדרולה למרדכי עליו והוא אמרו נעריו המלך משרותיו לא נעשה עמו דבר: ⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לחתולות את מרדכי על העז אשר הכנין לו: ⁵ ויאמרו נעריו המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבאו: ⁶ ויבאו המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי ייחפץ המלך לעשות יkir יותר ממני: ⁷ ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ⁸ ויבאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ⁹ וגונתו הלבוש והסוס על ד' איש משרי המלך הפרתמים והלביבו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבו אותו והמן עמד בחוץ העיר וקראו לפניו מכח יעשה לאיש על הסוס ברחוב העיר ויקראו לפניו מכח יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ¹⁰ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למדרכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ¹¹ וויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילبس את מרדכי וירכיבו בו רחוב העיר ויקרא לפניו מכח יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ¹² ווישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש: ¹³ ו يوسف המן לזרש אשתו ולכל אhabivo את כל אשר קראה והוא אמרו המן את חכמי וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר לו חכמי וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפל תפול לפניו: ¹⁴ עודם מדברים עמו וסריסי המלך הניעו ויבהלו להבביה את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

5 יהיו ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בבית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ² ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעינו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזזה אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות ונתן לך: ⁴ ויאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן מהר את המן לעשות את דבר אסתר: ⁶ ויאמר המלך לאל המשתה אשר עשתה אסתר: ⁷ ויאמר המלך מה שאלתך ונתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות והתש: ⁸ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובשתי: ⁸ אם מצאתի חן בעינו המלך ואם על המלך טוב לחתה את שאלתי ולעשות את בקשיי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם וטוב לב וכראות המן את ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וממן וימלא המן על מרדכי בשער המלך ולא קם ולא קם עמו ונילא המן על מרדכי מה: ¹⁰ וויתפרק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: ¹¹ ו يوسف להם המן את כבוד את אהביו ורב בניו ואת כל אשר נדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ¹² ויאמר המן אף לא הביאה

bihorim: 8 ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך והתמו בטבעת המלך כי כתבת אשר נכתבת בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להшиб: 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדר השלישי הוא חדש סיון בשלושה עשרים בו כתבת בכל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחדרפנום והפהות ושרי המדינות אשר מהרו ועד כוש שבע ושרים ומאה מדינה מדינה ומדינה כתבה ועם עם כלשנו ועל היהודים כתבתם וכלשונם: 10 וכותבת בשם המלך אחשורש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחתרנים בני הרגמים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר כל עיר ועיר להקהל ולעمر על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חילם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללים לבו: 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורש בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר: 13 פתשנין הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויה לכל העמים ולהיות היהודים עתודרים ליום הזה להנקם מאיביהם: 14 הרצים רכבי הרכש האחתרנים יצאו מבהלים ורוחפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה: 15 ומרדיyi יצא מלפני המלך לבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכרייך בז' וארגמן והעיר שושן צהלה ושמהה: 16 ליהודים היהת אורה ושםחה ושון ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע שמהה ושון ליודים משתה יומם טוב ורבים מעמי הארץ מתיידדים כי נפל פחד היהודים עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יומם אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שבר אויבי היהודים לשולט בהם ונהפרק הוא אשר ישלוו היהודים מהה בשנויות: 2 נקללו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורש לשלה יד במבקשי רעם: ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדינות והאחדרפנום והפהות ועמי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי נдол מרדכי בבית המלך ושמו חולך וכל המדינות כי איש מרדכי חולך ונдол: 5 וכיו היהודים בכל איביהם מכת חרב וחרג ואבדן ויועשו

מלך לאסתר נס ביום השני במשתה היין מה שלא תאר אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות והעש: 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב נתן לי נפשי באלה ועמי בבקשתו: 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: 5 ויאמר המלך אהשורי ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מרלאו לבו לעשות כן: 6 ותאמיר אסתר איש צר ואויב המן הרע נשפו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתא היה והרעה מאת המלך: 8 והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עלה והוא אמר המלך הנם לכבות את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: 9 ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך נס הנה העז אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן נגה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו: 10 ויתלו את המן על העץ אשר הכנין למרדכי וחמת המלך שככה:

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורש לאסתר המלכה את בית המן צר היהודים ומרדיyi בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: 2 ויסיר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: 3 ותוסוף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותברך ותתאנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מהשנתו אשר חשב על היהודים: 4 יוושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמיר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לננייו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו יכתב להшиб את הספרים מהשנתה המן בן המדריא האגני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולחת: 7 ויאמר המלך אהשורי לאסתר המלכה ולמרדיyi היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתה תלו על העץ על אשר שלח ידו

האללה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האנרגת
הזהות ומה ראו על ככה ומה הניע אליהם: 27 קומו וקבל
היהודים עליהם ועל זרים ועל כל הנלויים עליהם ולא
יעבור להיות עושים את שני הימים האלה כתובם וכומנם
בכל שנה וננה: 28 והחמים האלה נוכרים ונעשה בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה עיר ועיר
וימי הפורים האלה לא יעברו מתקף היהודים וזכרם
לא יסוף מזורך: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביהיל
ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אנרגת הפורים
הזאת השניה: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל
שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
ואמתה: 31 לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר
קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרים דברי הצמות ועקבות: 32 ומאמר
אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

10 וישם המלך אחשורש מס על הארץ ואיי הים: 2
וכל מעשה תקפו גבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר
נדלו המלך הללו הם כתובים על ספר דברי הימים
למלך מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש וגודול ליהודים ורצוי לריב אליו דריש טוב
לעמו ודבר שלום לכל ורעו:

בשניהם כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרנו היהודים
ואבד המש מאות איש: 7 ואת פרשנדה ואת דלפון
ואת אספטא: 8 ואת פורטנא ואת אדריא ואת אריידטא:
9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדיא ואת ויזטה: 10
עשרה בני המן בן המגדת צרך היהודים הרנו ובכזה
לא שלחו את ידם: 11 בביום ההוא בא מספר ההרונים
בשושן הבירה לפני המלך: 12 ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד המש מאות
איש ואת עשרה בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו
ומה שאליך וייתן לך ומה בקשך עוד ותעש: 13 ותאמר
אסתר אם על המלך טוב ניתן נס מהר לייהודים אשר
בשושן לעשות כהה היום ואת עשרה בני המן יתלו על
העץ: 14 ויאמר המלך להעשות כן ונתן דת בשושן ואתה
עשרה בני המן תלו: 15 ויקחלו היהודים אשר בשושן נס
ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויירגנו בשושן שלש מאות
איש ובכזה לא שלחו את ידם: 16 ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקחלו ועמדו על נפשם ונוח מאיביהם
והרגו בשניהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את
ידם: 17 ביום שלשה עשר לחדר אדר ונוח באربعעה
עשר בו ועשה אותו יום מיטה ושמחה: 18 והיהודים
אשר בשושן נקחלו בשלשה עשר בו ובארבעעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום מיטה ושמחה: 19
על כן היהודים הפזרו היישבים בעיר הפתוחות עשים
את יום ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשחה ויום טוב
ומשלוח מנotta איש לרעהו: 20 ויכתב מרדכי את הדברים
הآل וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: 21 לקים עליהם
להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדר אדר ואת
יום חמישה עשר בו בכל שנה וננה: 22 כימים אשר
נחו בהם היהודים מאיביהם והחדר אשר נהפק להם
מינון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותן ימי מיטה
ושמחה ומשלוח מנotta איש לרעהו ומנות לאביניהם: 23
וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם: 24 כי המן בן המגדת האני צרך כל
היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא
הגורל להם ולאבדם: 25 ובכאה לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על
ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים

וימצא עשר ידות על כל החרטומים האשפיים אשר בכל מלכוּתו: 21 ויהיו דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלומות ותהפעס רוחו ושנתו נהייה עליו: 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפאים ולמכשפים ולכדרים להניד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: 3 ויאמר להם המלך חלום חלומו ותהפעס רוחו לדעת את החלום: 4 וירבררו הכדרים למלך ארמונות מלכא לעלמיין חוי אמר חלמא לעבדיך ופשרה נחוא: 5 ענה מלכא ואמר לכדריא מלטה מניא אודא חן לא תהוּדעוני חלמא ופשרה הדמיין תעבדון ובתיכונן גולי יתשמון: 6 והן חלמא ופשרה תחxon מתרן ונבזזה וירק שנייא תקבלון מן קדרמי להן חלמא ופשרה החוני: 7 ענו תניניות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוּה: 8 ענה מלכא ואמרמן מן יציב ידע אנה די עדנא אמרן זבין כל קבל די חיוּTON די אודא מניא מלטא: 9 די חן חלמא לא תהוּדעוני חודה היא דתכון ומלה כרבה ושחוּתה הזמנתו למאמר קדרמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תחחוני: 10 ענו כדריא קדם מלכא ואמרין לא איטו אנש על יבשחא די מלצת מלכא יכול להחוּה כל קבל די כל מלך רב ושלט מלה כרנה לא שאל לכל חרטם ואשפ' וככדי: 11 ומלהא די מלכח שאל יקירה ואחרן לא איטי די יהונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איזותה: 12 כל קבל דנה מלכא בסנס וקצף שוניא ואמר להובדה לכל חכמי בבל: 13 ודרחא נפקת וחכמיא מתקשלן ובעו דניאל וחברותו להתקטלה: 14 באדין דניאל התיב עטה וטעם לא אריך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכמי בבל: 15 ענה ואמר לאירוע שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדרין מלטה הורוד אירוע לדניאל: 16 ודרניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרה להחוּה למלכא: 17 אדין דניאל לביתה איז ולחנניה מישאל ועוזרה חברויה מלטה הורוד: 18 ורוחמן למבעא מן קדם אלה שמייא על רזה דנה די לא יבדון דניאל וחברותו עם שאר חכמי בבל: 19 אדין לדניאל בחזוּה די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמייא: 20 ענה דניאל ואמר לדחוא שמה די אללה מביך מן

1 בשנות שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה בא נבכדנצר מלך בבל ירושלים ויצר עלייה: 2 ויתן אדרני בידיו את יהוקים מלך יהודה ומקצת כל בית האלדים ויבאים אדרן שנער בית אלהי ואת הכלים הביאו אוצר אלהי: 3 ויאמר המלך לאשפנו רב סריסיו להביא מבני ישראל ומורע המלוכה ומון הפרתמים: 4 ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידיעי דעת ומבני מדעasher כה בהם לעמד בהיכל המלך ולמלמדם ספר ולשון כסדרים: 5 וימן להם המלך דבר יום בוינו מפת בן המלך ומפני משתיו ולנדלים שניים שלוש ומקצתם יעדמו לפני המלך: 6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועוזרה: 7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצ'ר ולהחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעוזרה עבר ננו: 8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתחן המלך ובין משתיו ויבקש מושר הסрисים אשר לא יתגאל: 9 ויתן הלאדים את דניאל לחסד ולרחמים לפניו שר הסрисים: 10 ויאמר שר הסрисים לדניאל יראה אני את אדרני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר לשזה יראה את פניםיהם ועפifs מן הילדים אשר נגילכם וחיבתם את הראש למלך: 11 ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסрисים על דניאל חנניה מישאל ועוזרה: 12 נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ואכללה ומים ונשתה: 13 ויראו לפניו מראינו ומראה הילדים האכלים את פתחן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: 14 ושמעם להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: 15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריא בשיר מן כל הילדים האכלים את פתחן המלך: 16 ויהי המלצר נשא את פתבונים ויין משתיהם ונתן להם זרעים: 17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלדים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלומות: 18 ולמקצת הימים אשר אמר המלך להבאים ויבאים שר הסрисים לפניו נבכדנצר: 19 וידבר אתם המלך ולא נמצאו מכם לדניאל חנניה מישאל ועוזרה ויעמדו לפני המלך: 20 וכל דבר חכמה בינה אשר בקש מהם המלך

כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפזרלא די מריעע כל אלין תדק ותרע: 41 ודי חוויתה גנלייא ואצבעתא מנהון חספ די פחר ומנהון פרזול מלכו פלינה תהוות ומון נצבתא די פרזלא להוא בה כל קבל די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא: 42 ואצבעת רנלא מנהון פרזול ומנהון חספ מן קצת מלכותא תהוות תקיפה ומנה תהוות תבירה: 43 די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא מהערבן להוונ בזורע אנשא ולא להוונ דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזול לא מתערב עם חספא: 44 ובויומיהון די מלכיא אונן יקים אלה שמייא מלכו די לעלמן לא תחבל ומלכotta לעם אחרון לא תשתקן תדק וטסיף כל אלין מלכותא והוא תקום לעלמא: 45 כל קבל די חווית די מטורה אטנורח אבן די לא בירין ודרקת פרזול נחטא חספא כספא ודרבא אלה חדוד למלך נלניאל רזה די אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה: 46 באדין מלכיא נבווכנץר נפל על אנטפו וולדניאל סנד וממחה ניחחין אמר לנסהה לה: 47 ענה מלכיא לדניאל ואמר מן קשט די אלהון הו אללהין ומרא מלcin גוללה ריזין די יכלת למגלא רזה דנה: 48 אדין מלכיא לדניאל רבינו ומגנן רברבנן שניאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סנני על כל חכמי בבל: 49 ודניאל בעא מן מלכיא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכיא:

3 נבווכנץר מלכיא עבד צלם די דהוב רומה אמוני שתין פתיה אמוני שת אקיימה בבקעת דורא במדינת בבל: 2 נבווכנץר מלכיא שלח למכנש לאחדרפניא סנニア ופחוטא אדרנורייא נדרבריא דתבריא חפתיא וכל שלטני מדרינתא לחנכת צלמא די היקום נבווכנץר מלכיא וקאמין לקבל צלמא די היקום נבווכנץר: 4 כריזוא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמייא ולשניא: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקותא קויתס סבכא פסנתרין סומפניה וכלי זני זمرا תפלון ותסנדון לצלם דהבא די היקום נבווכנץר מלכיא: 6 ומון די לא יפל ויסנד בה שעתא יתרמא לנו אתון נורא יקרתא: 7 כל קבל דנה בה ומנא כדי שמעין

עלמא ועד עולם די חכמה ונבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדニア ומוניא מהעה מלכין ומתקים מלכין ייב החמותא לחכימין ומנדע לידעו בינה: 22 הו נלא עמייתה ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהייא עמה שרא: 23 לך אלה אבהתי מהוודא ומשבח أنها די חכמה ונבורתא הבודת לי וכען הודיעני די בעינא מנך די מלת מלכא הבודעתא: 24 כל קבל דנה דניאל על על אריך די מני מלכיא להובדה לחכימי בבל אול וכון אמר לה לחכימי בבל אל החובד העלני קדם מלכיא ופשרה למילכיא אהוא: 25 אדין אריך בחתבלה הנעל לדניאל קדם מלכיא וכון אמר לה די השחתת נבר מן בני גלותא די יהוד פשרא למלך יהוד: 26 ענה מלכיא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצ'ר הארכיך כהה להודעתני חלמא די חווית ופשרה: 27 ענה דניאל קדם מלכיא ואמר רזה די מלכיא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גורין אילין להחויה למלך: 28 ברם איתוי אלה בשמייא נלא רזין והודע למלך נבווכנץר מה די להוא באחריות יומייא חלמך והזויו ראשך על משכבר דנה הוא: 29 אתה מלכיא רעינך על משכבר סלקו מה די להוא אחרי דנה איתי בי מן כל הייא רזא דנה נלי לי להן על דברת די פשרא למלך יהודין ורעניינו לבבך תנדע: 31 אתה מלכיא זהה הוית ואלו צלים חד שנייא צלמא דכן רב זיווה יותר קאם לקלבל ורזה דחיל: 32 הו צלמא ראשה די דהוב טב חדוחיו ודרעווה די כספ מעוזה וירכטה די נחש: 33 שקווי די פרזול רגלווה מנהון די פרזול ומנהון די חספ: 34 חזה הוית עד די התגנורת אבן די לא בירין ומחת לצלמא על רגלווה די פרזול וחספה והדרת המון: 35 באדין דקנו כחדה פרזולא חספא נחשה כספא ודרבא והוא כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אחר לא השתחח להוון ואבנא די מחת לצלמא הוות לטור רב ומלה כל אדרעא: 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכיא: 37 אתה מלכיא מלך מלכיא די אלה שמייא מלכותה חסנא ותקפא ויקרא יהב לך: 38 ובכל די אדין בני אנשא חיota ברא וועוף שמייא יהב בידך והשלט בכל הון אתה הו ארשא די דהבא: 39 ובתרך תקום מלכו אחרי ארשא מנך ומילכו תליתיא אחרי די נחש די תשלט בכל אדרעא: 40 ומילכו רביעה תהוא תקיפה

רמיינא לנוֹא נורא מכפתין עניין ואמרין למלא ציבא מלכא :
 מלכא : 25 ענה ואמר הד אנה חזה נברון ארבעה שרים מהלכין בנוֹא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רבייעיא דמה לבר אלהוּן : 26 באידין קרב נבוכדנצר לתרע אthon גורא יקדרתא ענה ואמר שדרך מישך ועבדנו גנוֹ עבדהדי די אללה עלייא פקו ואתו באידין נפקין שדרך מישך ועבדנו מון גנוֹ גורא : 27 ומתקנשין אחשדרפניא סנניא ופחדנו מון גנוֹ גורא :
 ופחדותא והדברי מלכא חזין לנבריא אלך די לא שלט גורא בנשמהון ושער ראשון לא התחרך וסרבליהון לא שנוֹ וריה נור לא עדת בהון : 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלהוּן די שדרך מישך ועבדנו די שלח מלאכה ושיזוב לעבדהדי די התחרצעו עליה ומלהת מלכא שניו ויהבו נשיחון די לא יפלחון ולא ישנדון לכל אלה להן לא אלהוּן : 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די אמר שלחה על אלהוּן די שדרך מישך ועבדנו גנוֹ הדמיין ויתעדר וביתה נולי ישתחוו כל קבל די לא איתא אלה אחרון די יכל להצלה כרנה : 30 באידין מלכא הצלחה לשדרך מישך ועבדנו במדינתה בבל :

4 נבוכדנצר מלכא לכל עמייא אמייא ולשנא די דארין בכל ארעה שלמכוֹן ישנא : 2 אתייא ותמהיא די עבר עמי אלה עלייא שפר קדרמי להחויה : 3 אתהוּ כמה רברביון ותמהוהוּ כמה תקייפין מלכotta מלכות עלם ושלטנה עם דר ודדר : 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכל : 5 חלם חזות וידחלני והרחרין על משכבי וחווי הראשי יבهلני : 6 ומני שים טעם להגעלה קדרמי לכל חכמי בבבל די פשר חלמא יהודענין : 7 באידין עליין חרטמיא אשפייא כshedיא וגורייא וחלמא אמר אלה קדרמיון ופשרה לא מהודעין לי : 8 עוד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצ'ר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדרישין בה וחלמא קדרמוּהי אמרתא : 9 בלטשאצ'ר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדרישין בך וככל רוז לא אנס לך חזוי חלמי די חזות ופשרה אמר : 10 וחזי ראי על משכבי חזזה הוית ואילן אילן בנוֹא ארעה ורומה שנייא : 11 הרבה אילנא ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה לסתוף כל ארעה : 12 עפיה שפיר ואנבה שנייא ומזון לכלא בה תחתהוּ תטלל חיות ברא ובונפהוי ידרון צפרי שמיא ומנה יתוֹן כל בשרא : 13 חזזה הוית

כל עממיא קל קרנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין וכל זוי זמרא נפלין כל עממיא אמייא ולשנא סנדיין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא : 8 כל קבל דנה בה זמאן קרבו נברון כshedאי ואכלו קרציהון די יהודיא : 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמיין זוי זמרא יפל ויסנד לצלם דהבא : 10 וממן די לא יפל ויסנד יתרמא לנוֹא אהון על עבידת מדינתה בבל שדרך יהודאיין די מניה יתהוּן על עבידת מדינתה בבל שדרך מישך ועבדנו גנוֹ גבריא אלך לא שמו עלייך מלכא טעם לא אלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סנדיין : 13 באידין נבוכדנצר ברנוֹ וחמה אמר להיוֹה לשדרך מישך ועבדנו גנוֹ גבריא אלך היהוּ קדם מלכא : 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצרא שדרך מישך ועבדנו לא אלהיך לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סנדיין : 15 כען חן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין וסומפניה וכל זוי זמרא חפלין ותשגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגרון בה שעטה תתרמן לנוֹא אהון גבריא קדרתא וממן הוא אלה די ישזנכון מון ידי : 16 ענו שדרך מישך ועבדנו גנוֹ ואמרין למלאה נבוכדנצר לא החשין אננהה על דנה פתגמ להתבותך : 17 חן איתא אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזובתגנא מן אהון נורא יקרתא ומן ייך מלכא ישייב : 18 וזה לא ידריע להוא לך מלכא די לא אלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סנדס : 19 באידין נבוכדנצר התמלי חמוא וצלם אנפוהו אשטען על שדרך פשיטותה לשליך מישך ועבד למזא לאחונא חד שבעה מישך ועבדנו ענה ואמר למזא לאחונא חד די בחילה על די חזזה למזאה : 20 ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתחה לשדרך מישך ועבד גנוֹ למרא לאחונא נורא יקרתא : 21 באידין גבריא אלך כפתו בסרבלייהון פשיטיהון וכרבלהחוּן ולבשיהוּן ורמיו לנוֹא אהון נורא יקרתא : 22 כל קבל דנה מון די מלהת מלכא מהצפה ותאונה זהה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד גנוֹ קטל המון שביבא די נורא : 23 ונבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד גנוֹ נפלוּ לנוֹא אהון נורא יקרתא מכפתין : 24 באידין נבוכדנצר מלכא מלכא תורה וקס בהתבהלה ענה ואמר להדרבוּהוּ הא נברין תלהה

אמרין נבוכדנצר מלכא מילכotta עדת מנך: ³² וכן
אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מהדרך עשבא כתוריין
לך יטעמן ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די תנדע דרי³³
שליט עלייא במלכותו אנשא ולמן די יצבא יתמנה: ³³ בה
שעתה מלחה ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ושבא
כתוריין יאכל ומטל שמייא נשמה יצטבע עד די שערה
כנסרין רבה וטפרוחי צצפרין: ³⁴ ולקצת יומיה אנה
نبוכדנצר עני לשמייא נטלה ומנדעי עלי יחוב ולעליא
ברכת ולחוי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם
ומילכotta עם דריך: ³⁵ וכן לארי ארעה כליה חשיבין
וכמצביה עבד בחיל שמייא ודראי ארעה ולא איתוי די
ימחא בידיה ויאמר לה מה עברת: ³⁶ בה זמנא מנדעי
יחוב עלי ולקר מלכוחיו הדרי זוויי טוב עלי ולוי הדבר
ורכברנו יבעון ועל מלכוטה התקנת ורבו יתירה הוספה
לו: ³⁷ כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך
שמייא די כל מעבודוחי קשת וארכחה דין ודי מהלכין
בג�ו יכל להשלפה:

5 בלשאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנוי אלפ'
ולקביל אלפא חمرا שתה: ² בלשאצ'ר אמר בטעם חمرا
להיותה למאנַי דהבא וכספה די הנפק אבוי
מן היכלא די בירושלם וישtron בהונן מלכא ורברבנוי
שגלתה ולחנתה: ³ באדרין היטוי מאני דהבא די הנפקו מן
היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתו בהונן מלכא
ורברבנוי שגלתה ולחנתה: ⁴ אשתיו חمرا ושבחו
לאלהי דהבא וכספה נחשה פרולא עאָא ואבנא: ⁵ בה
שעתה נפקו אצבען די יד אש וכחובן לקבל נברשתא
על גורא די כתל היכלא די מלכא ומילכא חזוה פס יוד
די כתבה: ⁶ אדרין מלכא זיווה שנויה ורענייה יבhalbונה
וקטרוי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: ⁷
קרא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshedיא ונוריא ענה
מלכא ואמר לחכומי בבל די כל אש די קירה כתבה
דנה ופשרה וחונני ארונגנא ילשׂ והמונכא די דהבא
על צוארה ותלווי במלכותא ישלט: ⁸ אדרין עלין כל
חכמי מלכא ולא כתלן כחבא למקרא ופשרה להודעה
למלך: ⁹ אדרין מלכא בלשאצ'ר שנייא מתבחל ווועהי
שנין עלויו ורברבנוי משבשין: ¹⁰ מלכתא לקיבול
מל מלכא ורברבנוי לבית משתיא עללה ענה מלכתא
הדרי: ¹¹ עוד מלטה בפם מלכא קל מן שמייא נפל לך

בחזוי הראש עיל משכבי ואלו עיר וקדиш מן שמיא נחתה:
14 קרא בחיל ובכן אמר נדו אילנא וקצטו ענפוהו אמרו
עפיה וברדרו אונבה תנדר חיותה מן תחתהו יצפראיא מן
ענפוהו: ¹⁵ ברם עקר שרשוחי בארעא שבקו ובאטור די
פרול ונהש בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע ועם
חויתה חלקה בעשב ארעא: ¹⁶ לביבה מן אונושא ישנון
ולביב חיזה יתיחב לה ושבעה עדניין יהלפון עלוי: ¹⁷
בנזרת ערין פתנמא ומאמר קדישין שאלחא עד דברת
די ינדען חיזיא די שליט עלייא במלכות אונושא ולמן די
יצבא יתננה ושפלו אונשים יקים עלייה: ¹⁸ דנה חלמא
חויתה אנה מלכא נבוכדנצר ואנכח בלטשאצ'ר פשרא
אמר כל קובל די כל חכמי מלכוטו לא יכלין פשרא
להודעתני ואנכח כהיל די רוח אלהין קדישין בר: ¹⁹
אדין דניאל די שמה בלטשאצ'ר אשותום כשעה חדה
ורעניאי יבחלנה ענה מלכא ואמר מראי חלמא
ופשרא אל יבחלך ענה בלטשאצ'ר ואמר מראי חלמא
לשנאיך ופשרה לעיריך: ²⁰ אילנא די חיזה די רבה ותקף
ורומה ימטא לשמייא והזהה לכל ארעא: ²¹ ועפיה שפיר
ואונבה שניא ומוזון לכלא בה תחתהו תדור חיות ברא
ובענפוהו ישכנן צפרי שמייא: ²² אונתא הוא מלכא די
רבית ותקפה ורבותך רבת ומטה לשמייא ושלטך לסתוף
ארעא: ²³ וורי חזה מלכא עיר וקידש נחתמן שמייא ואמר
נדו אילנא וחבלוויו ברם עקר שרשוחי בארעא שבקו
ובאטור די פרול ונהש בדחתא די ברא ובטל שמייא
יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדניין יהלפון
עלוי: ²⁴ דנה פשרא מלכא ונזרת עלייא הרוא די מטה
על מראי מלכא: ²⁵ ולך טרידין מן אנשא ועם חיות ברא
להוה מדרך ושבא כתוריין לך יטעמן ומטל שמייא
לך מצבעין ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די תנדע
די שליט עלייא במלכות אונשא ולמן די יצבא יתננה:
26 וידי אמרו למשבק עקר שרשוחי די אילנא מלכוטך
לך קימה מן די תנדע די שלטן שמייא: ²⁷ להן מלכא
מלכי ישפער עלייך וחתוך בצדקה פרך וועיתך במוחן ענין
הן תהוא ארכחה לשוויך: ²⁸ כלא מטה על נבוכדנצר
מלך: ²⁹ לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די
בבל מHALK הוה: ³⁰ ענה מלכא ואמר הלא דא הויא בכל
רכבתא די אונכח בוניה לבית מלכו בתקף חסני וליך
הדרי: ³¹ עוד מלטה בפם מלכא קל מן שמייא נפל לך

ומורת מלכא לעלמיין חי אל יבהליך רעיניך זויך אל ישנו: ²⁷ וזאת נבר במלכותך דירוח אלהון קדישין בה ובומי אבוך נהירו ושכלהנו וחכמה כחמת אללה השתכחתה והמלך נבגדנץ אבוך רב חרטמיין אשפין שדראין גורין הקימה אבוך מלכא: ²⁸ כל קבל דירוח יתרה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחות אהידן ותרתין:

6 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחדרפניא מאה ועשרין די להונ בכל מלכותא: ² ועלא מנהון סרכין תלאה די דנייאל חד מנהון די להונ אחדרפניא אלין יהבין להונ טמא מלכא לא להוא נוק: ³ אדין דנייאל דנה הוא מותנצה על סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתרה בה ומילכא עשית להקומה על כל מלכותא: ⁴ אדין סרכיא ואחדרפניא הו בעין עליה לשכחה לדנייאל מעד מלכהו וכל עלה ושותה לא יכולין לשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושותה לא השכחתה עלה: ⁵ אדין גבריא אלך אמרין די לא נשכח לדנייאל דנה כל עלה להונ השכחנה עלה בדת אלה: ⁶ אדין סרכיא ואחדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמיין חי: ⁷ אצערטו כל סרכי מלכותא סניא ואחדרפניא הדבריא ופחדותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די בעה בעו מון כל אלה ואנש עד יומין תליתן להן מנך מלכא יתרמא לב אריוותא: ⁸ כען מלכא חזים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כרת מדי ופרס די לא תעדא: ⁹ כל קבל דנה מה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא: ¹⁰ ודנייאל כדיע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליה ננד ירושלם זומניין תלחה ביוםא הו ברך על ברכווי ומצלא ומודא קדם אלה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה: ¹¹ אדין גבריא אלך הרגש והשכח לו לדנייאל בעא ומתחנן קדם אלה: ¹² אדין קרייבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשות די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תליתן להן מנך מלכא יהרמא לב אויריא ענה מלכא ואמר יציבא מלטא כרת מדי ופרס די לא תעדא: ¹³ אדין ענו ואמרין קדם מלכא די דנייאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עלייך מלכא טעם ועל אסרא די

ושרא קטרין השכחתה בה ברנייאל די מלכא שם שמה בלטשאצער כען דנייאל יתקרי ופשרה יהוה: ¹⁴ באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היה מלכא אבוי מן יהוד: ¹⁵ ושמעת עלייך די רוח אלהין בר ונהיינו ושכלתנו וחכמה יתרה השכחתה בר: ¹⁶ וכען העלו קדמי חכמיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתי ולא כהlein פשר מלחה להחויה: ¹⁷ ואנה שמעת עלייך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען זה תוכל כתבא למקרה ופשרה להודעתי ארונגנא תלבש והמנוגא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא חשלט: ¹⁸ באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מגנטך לך להוין נגבויתיך לאחרון הב ברם כתבא אקריא למילכא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבגדנץ עלייא מלכהו ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבגדנץ אבוק: ¹⁹ ומון רבתוא די יהב לה כל עממייא אמייא ולשניא הו זעין ורחלין מן קדמוני די הו צבא הוא קטל ודי הו צבא הויה מודה ודי הו צבא הויה מרים ודי הו צבא הויה משפייל: ²⁰ וכידי רם לבבה ורואה תקפת להודה הגחתמן קרסא מלכותה ויקירה העדו מנה: ²¹ ומון בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שי ועם ערדייא מדורה שעבא כתורין טעמונה ומוטל שמיא נשמה יצטבע עד די ידע שליט אלה עלייא במלכות אושא ולמנין די יצבה יהקם עלייה: ²² ואנתה ברה בלטשאצער לא השפלת לביך כל קבל די כל דנה ידעת: ²³ ועל מראה שמיא התרומות ולמאニア די ביתה והתו קדמיך ואנתה ורברבניך שנלתק ולחנתך חמרא שתין בהונ ולאלה כספא ודהבא נחשא פרזולא עטוא ואבנא די לא חווין ולא שמעין ולא ידען שבחת ולאלה די נשמתך בידה וככל ארחתך לה לא הדרת: ²⁴ באדין מן קדמוני שליח פסא די ידא וכחבא דנה רשים: ²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: ²⁶ דנה פשר מלחה מנא מנה אלה

כאריה וגפין די נשר לה חזה הווית עד די מורייטו נפיה גנטילהטמן אראע וועל רגלאן אונש הקימת ולביב אונש הייב לה: 5 ואחריו חזוה אהרי תנינה דמייה לדרכ וולשטר חד הקמת ותלת עליין בפמה בין שנייה וכן אמרין לה קומי אכל'י בשר שנייא: 6 באתר דנה חזה הווית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבבע די עופ עלב נביה וארבעה ראשין לחיוותא ושלטן ייחיב לה: 7 באתר דנה חזה הווית בחזו לילא וארו חזוה רבייעיה דחילה ואיימני ותקיפא יתירא ושנינו די פרזול לה רברבן אכל'ה ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניה מן כל חזותא די קדרמיה וקרניין עשר לה: 8 משתכל הווית בקרנייא ואלו קראן אחרי זעירה סלקת ביניון ותלתמן קרנא קדרמיה אתעקרו מן קדרמיה ואלו עניין כענין אנשה בקרנא דאס ועס ממלל רברבן: 9 חזה הווית עד די קרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלן חור ושער ראהה עצמא נקא קרסיה שביבין די נור גלגולינו נור דלק: 10 מהר די נור ננד ונפק מן קדרמיה אלף אלף יישמשונה ורבו רבון קדרמיה יקומוין דיינא יתב וספרין פתיחו: 11 חזה הווית באידין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממלה חזה הווית עד די קטילת חזותא והובר נשמה וייחיבת ליקרת אשא: 12 ושאר חזותא העדריו שלטנהון וארכחה בחיין יהיבת להונ עד זמן ועדין: 13 חזה הווית בחזו לילא וארו עט עניין שמייא כבר אונש אתה הוה ועד עתיק יומאי מטה וקדמויה הקרבוחה: 14 וולה יהיב שלטן ויקר ומילכו וככל עטמייא אמריא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומילכותה די לא תתחבל: 15 אתחירות רוחוי אנה דניאל בגנוו נדנה וחזו ראייס יבהלני: 16 קרבת על חד מן קאמיא ויזיבא אבאנה מנה על כל דנה ואמר לי וופשר מליא יהודענין: 17 אלין חזותא רברבתא די אגין ארבבע ארבעה מלכין יקומוין מן אראע: 18 ויקבלון מלכותא קדרישי עליוןין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמא: 19 אידין צביה ליצבא על חזותא רבייעיתא די הות שנייה מן כלHon דחילה יתורה שנייה די פרזול וטפריה די נחש אכל'ה מדקה ושארא ברגליה רפסה: 20 ועל קרנא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדרמיה תלת וקרנא דכנן וענין לה ועס ממלל רברבן וחזותא רב מן חברתה: 21 חזה הווית וקרנא דכנן עבדה קרב עם קדרישין וככל'ה להונ: 22 עד די

רשמת זומניין תלה בזומה בעותה: 14 אידין מלכא כדי מלחה שמע שנייא באש על הווע וועל דניאל שם כל לשיזובותה ועד מעלי' שמשא הוא משתדר להצלותה: 15 באידין נברא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא מלכא די דת למדוי ופרס די כל אסר וקיטים די מלכא היקום לא להשניה: 16 באידין מלכא אמר והויתו לדניאל אללהך ורמו לנבא די אריהותא ענה מלכא ואמר לדניאל אללהך די אנתה פלח לה בתדריא הוא ישיזונך: 17 והויתו אבן חדה ושות על פס נבא וחתמה מלכא בעזקה ובעקודה רברבנוי די לא תשנא צבו בדניאל: 18 באידין ובעקודה רברבנוי די להזנה צבו בדניאל זול מלכא להיכלה ובכת טות וודחון לא הנעל קדרמויה ושנחתה נחתה עלהו: 19 באידין מלכא בשפרפרא יקום בננהה וכהתבהלה לנבא די אריווא אלול: 20 וכמקרכבה לנבא לדניאל בקהל עציב זעך ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר אללהח חיא אללהך די אנתה פלח לה בתדריא היכל לשיזובותך מן אריווא: 21 באידין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמיין חי: 22 אלהו שלח מלאכה וסניר פס אריהותא ולא חבלוני כל קבל חבוליה לא עבדת: 23 באידין לי ואף קדרמיך מלכא חבוליה לא עבדת: 24 מאמר מלכא שניא טאב עלהו וולדניאל אמר להנסקה מן נבא והסק דניאל מן נבא וכל חבל לא השתקה בה די הימןabalha: 25 ואמר מלכא והויתו נברא אלך די אכלו קדרצוייה די דניאל ולגב אריהותא רמו אונן בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית נבא עד די שלטו בהונ אריהותא וכל גרמייהון הדקן: 26 באידין דריש מלכא כתוב לכל עטמייא אמריא ולשניא די דארין בכל ארעה שלמכון ישנא: 27 מן קדרמי שים טעם די בכל שלטן מלכוטוי להונ זעין ורחליין מן קדר אללה די דניאל די אללה חיא ואוקים לעלמיין ומילכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופה: 28 מшибז ומצל ועבד אתין ותמהין בשמייא ובארעא די שיזוב לדניאל מן יד אריווא: 29 ודניאל דנה הצלחה במילכות דריש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשנת חדה לבלאצער מלך בכל דניאל חלם חזה וחזו ראייס על משכבה באידין תלמא כתוב ראש מלין אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזות הווית בחזו עם לילא וארו ארבע רוחוי שמייא מגיחן לימה רבא: 3 וארבעה חזון רברבן סלקן מון ימא שנין דאן מן דא: 4 קדרמיה

מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי הוזען החמיד והפשע שכם חת וקדש וצבא מרמס :¹⁴ ויאמר אליו עד ער בערך בקר אלף ושלש מאות וניצדק קדרש :¹⁵ ויהי בראשית אני דניאל את הוזען ואבקשה בינה והנה עמד לנדי כמראה נבר :¹⁶ ואשמעו קול אל אדם בין אולי ויקרא ויאמר נבריאל הבן להלו את המראה :¹⁷ ריבא אצל עמד ובבאו נבעתי ואפללה על פני ויאמר אליו הבן בן אדם כי לעת קץ הוזען :¹⁸ ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצתה ויגע בי ויעמידני על עמדיו :¹⁹ ויאמר הנני מודיעך את אשר היה באחרית הזעם כי למועד קץ :²⁰ האיל אשר ראות בעל הקרים מלכי מדוי ופרש :²¹ והצפיר השער מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון :²² והונשברת ותעמדנה אשר ארבע תחתיה ארבע מלכויות מנוו' יעדנה ולא בכחו :²³ ובאחרית מלכותם כהתרם הפשעים יעד מלך עז פנים ומפני חירותו :²⁴ ועצם כחו ולא בכחו ונטלות ישחית והצלה ועשה והשחית עצומים ועם קדרשים :²⁵ ועל שכלו והצלה מרמה בידו ובלבבו ינידיל ובשלוחה ישחית רבים ועל שר שררים יעד ובאפס יד ישבר :²⁶ ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמרתו הווא ואתה סתום הוזען כי למים רבבים :²⁷ ואני דניאל נהירתי ומחלתי ימים ואוקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואני מבין :

9 בשת אחת לדוריוש בן אחשוריוש מזורע מדוי אשר המלך על מלכות כשרים :² בשת אחת למלך אני דניאל בינו בספרים מספר השנה אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות להרבות ירושלים שבעים שנה :³ ואותה את פני אל אדרני האלאים לבקש חפלה ותחנונים בצום וشك ואפר :⁴ ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואומרה ana אדרני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהוביו ולשמורי מצודיו :⁵ חטאנו ועינוי והרשענו ומרנו וסור מצותך ומשפטיך :⁶ ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמק אל מלכינו שרינו ואבתינו וכל כל עם הארץ :⁷ לך אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום זה לאיש יהודה ולושבי ירושלים ולכל ישראל הקربים והרחיקם בכל הארץ אשר אמרת ארצתה ועתה והצלחה :⁸ ואשמעה אחד קדוש הדחתם שם במעלם אשר מעלו בר :⁹ יהוה לנו בשת

אתה עתיק יומיא ודינה יהב לקדישי עליוןין וממנה מטה מלוכותה החסנו קדישין :²³ וכן אמר חוויא ורביעית מלכו רבייעיא תהוא באראעדי תשנא מן כל מלוכותה ותאכל כל ארעה ותדרשנה ותדקנה :²⁴ וכקניא עשרמנה מלוכה עשרה מלכין יקמנן ואחרין יקמן אחריתון והוא ישנא מן קדרmia ותלהה מלכין יהשל :²⁵ ומילין לצד עלייא ימלל ולקדישי עליוןין יבלא ויסבר להשניה זמנין ורת ותיהבון ביריה עד עדן ועדניין ופלג עדן :²⁶ ודינה יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופה :²⁷ וממלוכותה ושפטנא ורבותה די מלכות תחות כל שמיא הייבת לעם קדישי עליוןין מלוכות מלכות עלם וכל שלטニア לה יפלחון ווישטמען :²⁸ עד כה סופה די מלטה ana דניאל שעינוי יבלנו זיוו' ישגנו עלי ומלה לבני נטרת :

8 בשנת שלוש למלכות בלאסטר המלך חזון נראה אליו אני דניאל אחרי הנרא אליו בתחללה :² ואראה בחזון ויהי בראשית ואני הייתי על אובל אויל :³ ואשא המדרינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל עליוןין עני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרים נבותה והאתה נבבה מן השנית והגבגה עללה באחרנה :⁴ ראיינו את האיל מננהימה וצפונה וננבה וכל חיוט לא יעדנו לפניו ואני מציל מידי ועשה כרצנו והנדיל :⁵ ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואני נגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עינוי :⁶ ויבא עד האיל בחתמת כחו :⁷ ראיינו עד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו :⁸ ראיינו מנייע אצל האיל ויתהרמר אליו ורק את האיל וישבר את שת קרנייו ולא היה כח באיל לעמוד לפני וישליךו ארצתה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידי :⁹ וצפיר העזים הגדיל עד מארך וכעכמו נשברה הקרן הגדולה והעלנה חזות ארבע תחתיה לאربع רווחות השמיים :¹⁰ וכן החזת מהם יצא קרן אחת מצעריה ותנדיל יתר אל הנגב ואל המזרחה ואל הצביה :¹¹ ותנדיל עד צבא השמיים ותפל ארצתה מן הצבא וממן הכוכבים ותרמסם :¹² וכן צבא נתן על החתميد בפשע ותשליך מכון מקשו :¹³ וצבא נתן על החתميد בפשע ותשליך אמרת ארצתה ועתה והצלחה :¹⁴ ואשמעה אחד קדוש

והקדש ישוחית עם נגיד הכא וקציו בשטף ועד קץ מלכוניה נחרצת שמנות: 27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישוב זבח ומונחה ועל כנף שקווצים ממשם ועד כליה ונחרצתה תתק על שם:

10 בשת שלוש לכורש מלך פרס דבר גנלה לדניאל אשר נקרא שמנו בלטשאצ'ר ואמת הדבר וצבא נדול ובין את הדבר ובינה לו במרהה: 2 בימים ההם אני דניאל הייתה מתאבל שלשה שבועים ימים: 3 לחם חמודות לא אכלתו ובשר ויין לא בא אל פי וסוק לא סכתו עד מלאת שלשת שבועים ימים: 4 וביום עשרים וארבעה לחודש הראשון ואני הייתה עלי יד הנהר הנדרול הוא חדקל: 5 ואsha את עני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומנתנו חנרים בכתם אופז: 6 וגינויו כתריש ופניו כמראה ברק ועינו לפידי אש וזרעתו ומרגנתתו כעין נשחת קל וקול דבריו בקהל המון: 7 ווראותי אני דניאל לדברי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה נדלה נפלה עליהם ויברכו בהחבא: 8 ואני נשארתי לדברי וארא את המראה הנדלה הזאת ולא הייתה נרדם על פני ופני הארץ: 10 ותנה יד גנעה בי ותני עלי ברבי וכפות ידי: 11 ויאמר אליו דניאל איש חמודות הבן בדברים אשר אנקו דבר אליך ועמד על פנוי אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: 13 ושרג מלכות פרס עמד לנגיד עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא לעזרני ואני מורתני שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתו להביך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון למים: 15 ודבריו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפטוי ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד לנגיד אני במראה נהפכו צירוי עלי ולא עצרתי כה: 17 וזה יוכל עבד אני זה לדבר עם אמי זה ואני מעתה לא יעמוד כי כח ונשמה לא נשarra כי: 18 ויסוף ויגע בי כמוראה אדם ויחזקוני: 19 ויאמר אל תירא

הפנים למלכינו לשרינו ולאבתיינו אשר חטאנו לך: 9 לאדרני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדרנו בו: 10 ולא שמענו בקהל יהוה אלהינו לлечת בתורתינו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנכאים: 11 וככל ישראל עברו את תורתך וסור לבליך שמו בקהל ותחך עליינו האלה והשבעה אשר כתוכה בתורת משה עבר האלים כי חטאנו לנו: 12 ויקם את דבריו אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עליינו רעה גדרה אשר לא נשתה החת כל השמים כאשר עשתה בירושלם: 13 כאשר כחוב בתורת משה את כל הרעה הזאת בא עליינו ולא חילינו את פנו יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקד יהוה על כל מעשיו אשר עשה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהל: 15 ועתה אדרני אלהינו אשר הוצאת אבתינו ירושלם ועמד לחרפה לכל סביתינו: 17 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ועל תחנוןיו והאר פניך על מקרך השם למן אדרני: 18 התה אלהי אונך ושמע פקחה עיניך וראה שמהתינו והעיר אשר נקרא שמק עליה כי לא על צדקהינו אנחנו מפליטים תחנוןינו לפניך כי על רחמיך הربים: 19 אדרני שמעה אדרני סלהה אדרני הקשيبة ועשה אל תאהר למגע אלהי כי שמק נקרא על עירך ועל עמק: 20 ועוד אני מדבר ומתחפל ומתורה החטאתי והחתאת עמי ישראל ומפליל תחנותי לפני יהוה אלהי על הור קדרש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר דאיyi בחוזן בתחלת תחנוןיך דניאל עתה יצאת להשכילך בניה: 23 בתחלת תחנוןיך יצא דבר ואני באתי להניד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במרהה: 24 שבעים שבעים נחתק על עמק ועל עיר קדרש לכלה הפשע ולחמת חמאות ולכפר עון ולהביא צדך עלמים ולחמת חזון ונביא ולמשח קדרש קדרשים: 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להшиб ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים שנים ושנים חשוב ונבניתה הרוח וחוץ ובצוק העתים: 26 ואחריו השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר

ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על כנו נבואה ואמרה ידבר אדני כי חזקתי: 20 ויאמר הידעת למה באתי לך ועתה אשוב להלך עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: 21 אכל איניך לך את הרשות בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

11 ואני בשנת אחת לדריש המדי עמד לי מחזק ולמעו לו: 2 ועתה אתה איניך לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי ישביר עשר גודול מכל וכחזקתו בעשרו עיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך נבור ושל ממש רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשר מלכותו ותחץ לאربع רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשל אשר משל כי תנש מלכוותו ולא אחרים בלבד אלה: 5 ויהזק מלך הנגב ומן שרו ויהזק עלייו ושל ממש רב מושלו: 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשו מישראל ולא חצץ כוח הורע ולא יעד ורעו ותנתן היא מביאה והילד מהזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ובא במעו מלך הצפון ועשה בהם והחזק: 8 וגם אלהים עם נסכים עם כל' חמורות כסף ווחב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעד מלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל ארמותו: 10 ובנו יתגנוו ואספו המון חילם רבים ובא בוא ושתוף ו עבר וייתגנוו עד מעזה: 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידיו: 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רباتות ולא יעזיו: 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שיבוא בוא בחיל גודול וברכוש רב: 14 ובעתים ההם רבים יעדו על מלך הנגב ובני פריצי עמק נשאו להעמיד חזון ונכשלו: 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכדר עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעדו ועם מבחריו ואני כה לעמך: 16 ווישע הבא אליו כרצינו ואני עומד לפניו ועמד בארץ הצבי וכלה בידיו: 17 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכוותו וישראלים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשוויה ולא תעמד ולא לו תהיה: 18 וישב פניו לאיים ולכדר רבים והשבי קצין חרפטו לו בלתי חרפטו ישיב לו: 19 וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל גנפל ולא ימצא: 20 ועמד על כנו מעביר נונש הדר מלכות ובאים אחדים

רבים: 45 וויטע אהלי אפרדו בין ימים להר צבי קדרש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנдол העמד על בני ענק והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט ענק כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מושני אדרמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 זה המשכלים יהרו כוחר הרקיע ומצדיקו הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 אתה דניאל סתם הדברים וחתום הספר עד עת קץ ישטו רבים ותרבה הדעת: 5 וرأיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר: 6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממול למימי היאר עד מותי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממול למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמיים וישבע בשמי העולם כי למועד מועדיהם וחציו וככלות נפי' יד עם קדש תכלינה כל אלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדרני מה אחרית אלה: 9 ואמר לך דניאל כי סתמים וחתומים הדברים עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשיים והמשכלים יבינו: 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוין שם ימים אלף מאות ותשעים: 12 אשרי המהכה ונגוע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה לך לקץ והגוה ותעמד לגרלך لكץ הימים:

13 בני אדרניקם שיש מאות ששים ושהה: 14 בני בניי אלפים חמשים ושהה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארכבהה: 16 בני אטר ליזקיה תשעים ושמנה: 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה ושנים עשר: 19 בני חסן מאותים עשרים ושלשה: 20 בני נבר התשעים וחמשה: 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נתפה חמשים ושהה: 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 24 בני עזמות ארבעים ושנים: 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 26 בני הרמה ונבע שיש מאות עשרים ואחר: 27 אנשי מכם מאה עשרים אשר ברישולם: 28 אנשי בית אל והען מאהים עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושנים: 30 בני מגביש מאה חמשים ושהה: 31 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארכבהה: 32 בני חרם שלש מאות ועשרים: 33 בני לוד חריד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנאה שלשת אלפיים ושמאות ושלשים: 36 הכהנים בני ידועה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אלף חמשים ושנים: 38 בני פשchor אלף מאתים ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אלף ושבעה עשר: 40 הלוים בני ישען וקדמייא לבני הדרויה שבעים וארכבהה: 41 המשרדים בני אסף מאה עשרים ושמנה: 42 בני השערדים בני שלום בני אטר בני תלמון בני יעקב בני חטיפא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: 43 הנתינאים בני ציהא בני החופא בני טבעות: 44 בני קרס בני סיעה בני פרון: 45 בני לבנה בני חנבה בני עקוב: 46 בני חגב בני שלמי בני חנן: 47 בני גדר בני נחר בני ראייה: 48 בני רצין בני נקודא בני גnom: 49 בני עזא בני פסח בני בסי: 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: 51 בני בקבוק בני חוקפה בני חרוזור: 52 בני בצלות בני מוחודא בני חרושא: 53 בני ברkos בני סיסרא בני תמה: 54 בני נציח בני חטיפא: 55 בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא: 56 בני יעלה בני דרכון בני גדרל: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים בני אמי: 58 כל הנתינאים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 59 ואלה העליים ממלח תל חרושא כרוב אדע אמר ולא יכולו להגידי בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני דליה בני טוביה בני נקודא שיש מאות חמשים ושנים: 61 ומבני הכהנים בני חביבה

1 וכשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וום במקتب לאמר: 2 כה אמר כרש מלך פרס כל מלוכות הארץ נתן לי יהוה אלה השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלים אשר ברישולם: 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גור שם נשאחו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכממה עם הנדבה לבית האלים אשר ברישולם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר ברישולם: 6 וכל סביבתיהם חזוק בירידיהם בכל כסף בזהב ברכוש ובכממה ובמנדרות לברד על כל התנדב: 7 וזה מלך כורש הוציא את כל בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירישולם ויתנם בבית אלהיו: 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לשਬצר הנשיא ליהודה: 9 ואלה מספרם אנרטלי והב שלשים אנרטלי כספר אלף מחלפים תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי כספר משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: 11 כל כלים זהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל הعلاה שכבצץ עם הعلاה הנולדה מבבל לירושלם:

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הנולדה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבבל ללבול וישבו לירושלם ויהודה איש לעיר: 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדי כי בלשון מספר בניו רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעוש אלפיים מאה שבעים ושנים: 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני אדרח שבע מאות חמישה ושבעים: 6 בני פחת מזאב לבני ישוע ואלפיים שמנה מאות ותשעים עשר: 7 בני עילם אלף מאהים חמשים וארכבהה: 8 בני זטא תשע מאות וארכבהים וחמשה: 9 בני צו שבע מאות ותשעים: 10 בני בני ששה מאות ארבעים ושנים: 11 בני בכוי שיש מאות עשרים ושלשה: 12 בני עזנד אלף מאתים עשרים ושנים:

הכהנים מלבשים בחצירות וחלוים בני אסף במצתותם להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל: ⁶² בויענו בהלן ובחרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה נדולה בהלל ליהוה על היסוד בית יהוה: ⁶³ ורוכבים מהכהנים והלוים וראשי האבות והקנאים אשר ראו את הבית הראשון בסיסו זה הבית בענייהם בזמנים בקהל גדרול ורוכבים בתרועה בשם מה להרים קול: ⁶⁴ ואין העם מכיריים קול תרועה השמה להרים וכי העם מריעים תרועה נדולה והקהל נשמע עד שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים שלוש מאות שנים: ⁶⁵ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדייהם מאות ארבעים וחמשה: ⁶⁶ נמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים שתת אלפיים שבע מאות משרדים: ⁶⁷ ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האללים להעמידו על מכוונו: ⁶⁸ כחחים נתנו לאוצר המלוכה והב דרכמנום שרבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפיים וכחנתה כהנים מאה: ⁶⁹ וישבו הכהנים והלוים ומון העם והמשדרים והשוערים והנתינום בעיריהם וכל ישראל בעריהם:

4 ⁷⁰ וישמע צרי יהודה ובנימן כי בני הנולדה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: ² וונשו אל זרבבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרשו לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעללה אתינו פה: ³ ויאמר להם זרבבל וישע ושאר ראש האבות לשראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו מלך כורש מלך פרס: ⁴ ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומכלחים אותם לבנות: ⁵ וסכךרים עליהם יויעצים להפר עצמת כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס: ⁶ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם: ⁷ ובימי ארתחששתא כתוב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשtron כתוב ארמית ומתרגמו ארמית: ⁸ רחום בעל טעם ושמי ספרא כתובו אנרה חדה בעל וירושלם לארתחששתא מלכא לנו: ⁹ אדרין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שונכיא דהואה עלמייא: ¹⁰ ושאר אמייא די הנלי אנספר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת: ¹¹ דנה פרשנון אנרגאה די שלחו עלהו על ארתחששתא מלכא עבדיך איש עבר נהרה וכענת: ¹² ידייע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עליינה אותו לירושלים קרייתא מרדרתא ובאשתא בנין ושורי אשכלהו ואשיה ייחתו: ¹³ כען ידייע להוא למלכא די הון קרייתא דך תחבנא ושוריית ישתכלין מנדחה בלו והלך לא ינתנו ואפחים מלכים חנוק: ¹⁴ כען כל קבל די מלך היכלא

בני הקוץ בני ברזולי אשר לך מבנות ברזולי הנלעדיasha ויקרא על שם: ⁶² אלה בקשו כתובם המתוויחים ולא נמצאו וניגלו מן הכהנה: ⁶³ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: ⁶⁴ כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפיים שלש מאות שנים: ⁶⁵ מלבד עבדיהם ואמהთיהם אלה שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים משרדות מאות: ⁶⁶ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדייהם מאות ארבעים וחמשה: ⁶⁷ נמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים שתת אלפיים שבע מאות משרדים: ⁶⁸ ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האללים להעמידו על מכוונו: ⁶⁹ כחחים נתנו לאוצר המלוכה והב דרכמנום שרבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפיים וכחנתה כהנים מאה: ⁷⁰ וישבו הכהנים והלוים ומון העם והמשדרים והשוערים והנתינום בעיריהם וכל ישראל בעריהם:

3 ⁷¹ ⁷² וונע החדש השבעי ובנו ירושאל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: ² ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלהיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עלייו עלות כתובות בתורת משה איש האלים: ³ ווכינו המזבח על מכוונתו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: ⁴ ויעשו את חן הסוכות כתובות ועלות يوم ביום במספר כמשפט דבר יום ביום: ⁵ ואחריכן עלת תמיד ולחדרים ולכל מועדיו יהוה המקדשים ולכל מהרב נרבה ליהוה: ⁶ מיום אחד לחידש השבעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכיל יהוה לא יסד: ⁷ ויתנו כסף לחצבים ולהחרשים ומאלך ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אלים יפוא כרשון כורש מלך פרס עליהם: ⁸ ובשנה השנית לבואם אל בית האלים לירושלים בחידש השינוי החולו וזרבבל בן שאלהיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחים הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבוי ירושלם ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלכת בית יהוה: ⁹ ויעמד ישוע בניו ואחיו קדרמייאל ובנינו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלוכה בבית האלים בני חנד בניםיהם ואחיהם הלוים: ¹⁰ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויימרו

אבן גלול וע摩תשם בכתלייא ועבידתא דך אספראנزا מהעברדא וממצלה בידיהם : 9 אידין שאלאן לשביא אלך כנמא אמרנא להם מון שם לכם טעם ביתה דנה למبنיה ואשרנא דנה לשכללה : 10 ואף שמהתאם שאלאן لهم להודווערך דרי נכתב שם נבריא דרי בראיים : בו וככמא הטעמא התיבונא לממר אנתנא המו עבדוהי דרי אלה שנייא וארעא ובנין בייחא דרי הוא בנה מקדמת דנה שניין שנייא ומילך לישראל רב בנוי ושכללה : 11 להן מן די הרנוו אbehתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נוכדנץ' מלך בבל כסדייא ובויה דנה סתרה ועמה הנלי לבבל : 12 ברם בשנת חורה לכורש מלכא דרי בבל כורש מלכא אללה דרי דהבה וכספה דרי נוכדנץ' הנפק מן היכלא דרי בירושלם והוביל המו להיכלא דרי בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא דרי בבל ויהיבו לשਬצער שמה דרי פחה שמה : 13 ואמר לה אלה מאニア שא אוול אחתה המו בהיכלא דרי בירושלם ובית אלה יתבנה עד אתרה : 14 אידין שבצער דך אטה יהב אישא דרי בית אלה דרי בירושלם ומון אידין ועד כען מהתבנה ולא שלם : 15 וככען חן על מלכא טב יתפרק בבית נגוזיא דרי מלכא תהמה דרי בבל הן אייתי דרי מון כורש מלכא שם טעם למבنا בית אלה דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלנא :

מלחנא וערות מלכא לא אריך לנו למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא : 16 דרי בקר בספר דכרניא דרי אbehתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע דרי קרייתא דך קרייא מרדא ומהנטקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בונה מן יומת עלאן על דנה קרייתא דך התבנה ושורה מהודען אגהנה למלכא דין קרייתא דך התבנה ושורה ישתכללו לקל דנה חלק בעבר טעם ושמי ספרא הטעמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דרי יתבון בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת : 17 נשחטנא דרי שלחון עלייא מפרש קרי קרמי : 18 ומני שום טעם ובקרו והשכחו דרי קרייתא דך מן יומת מלכא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה : 19 ומילכין תקיפין הוועל ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתייבב להוון : 20 כען שמו טעם לבטלא נבריא אלך וקרייתא דך לא התבנה עד מני טעמא ייחסם : 21 ווירין הו שלו למעד על דנה למה ישנא חבלא להנוקת מלכין : 22 אדרין מן דרי פרשנשחטנא דרי ארתחשטה מלכא קרי קדם רחום ושמי ספרא כנותהון אולו בהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל : 23 אדרין בטלה עבידת בית אלה דרי בירושלם והות בטלא עד שתת הרתוין למלכות דריש מלך פרס :

5 והתנבי חני נביה וככירה בר עדוא נביאיא על יהודיא דרי יהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עלייהון : 1 אדרין קמו ורבבל בר שאלויאו וישוע בר יצדיק ושוריו למבנה בית אלה דרי בירושלם ועמהון נביאיא דרי אלה מסעדין להוון : 2 בה זמנא אתה עלייהון תני פחת עבר נהרה ושטר בזוי וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתה דנה לבנה ואשרנא דנה לשכללה : 3 אדרין כנמא אמרנא להם מן אנון שמתה נבריא דרי דנה בנינה בניין : 4 ועין אלהם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריש יתק ואדרין יתבון נשחטנא על דנה : 5 פרשנש אגרתא דרי שלח תנין פחת עבר נהרה ושטר בזוי וכנותה אפרסcia דרי בעבר נהרה על דריש מלכא : 6 פתגנמא שלחו עלוויו וכדרנה כתיב בונה לדריש מלכא שלמא כלא : 7 שבקו לעבידת בית אלה דך פחת יהודיא ולשבוי יהודיא בית אלה דך יבנין על אולנא ליהוד מדינתה לבית אלה דך רבא ותוא מהתבנה

ספר מוהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כדי יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: ויעלו מבני ישראל וממן הכהנים והלוים והמשרדים והשעריטים והנתינאים אל ירושלים בשנה שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא ירושלים בחדר החמייש יהיא שנת השבעית והנתינאים אל מלך: 9 כי באחר לחדר הראשון הוא יסיד המעללה מבבל ובאחד לחדר החמייש בא אל ירושלים כדי אלהיו הטובה עליו: 10 כי עוזרא הכין לבבו לדרוש את תורה יהוה ולעתה וללמוד בישראל חק ומשפט: 11 וזה פרשנין הנשtron אשר נתן המלך ארתחחשסתא לעוזרא הכהן הספר דבריו מכות יהוה וחוקיו על ישראל: 12 ארתחחשסתא מלך מלכיא לעוזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא נמיר וכעננו: 13 מני שים טעם דרי כל מהנדב במלכויות עמו ישראל וכחנויו ולוייא להמק לירושלים עמק יתק: 14 כל קבל די מן קדם מלכיא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהיך די בירך: 15 ולhalbella כסף ורחב די מלכיא ויעטהי התנדבו לאלה ישראלי די בירושלם משכנה: 16 וכל כסף ורחב די תהשח בכל מדינת בבב' עם התנדבות עמא וכחניא מתנדבן לביית אלהם די בירושלם: 17 וכל דנה דנה אספראן תקנא בספאה דנה תורין דכריין אמרין ומנהתהון ונסכהון ותקרב המו על מדברה די בית אלהכם די בירושלם: 18 ומה די עלייך ועל אחיך ייטב בשאר כספה ורחבבה למעדן כרעות אלהכם תעבדן: 19 ומאניא די מותהביבן לך לפלחן בית אלהיך השלם קדם אלה ירושלים: 20 ושאר חשות בית אלהיך די יפלך לך למנון נתן מני בית גנו מלכיא: 21 ומני אנה ארתחחשסתא מלכיא שים טעם לכל נוגרא די עבר נורה דרי כל די ישאלנכון ערוא כהנא ספר דתא די אלה שמייא אספראן יתעבד: 22 עד כסף ככריין מאה ועד חנשין כריין מאה ועד חמוץ בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלהך די לא כתוב: 23 כל די מן טעם אלה שמייא יתעבד אדרוזא לביית אלה שמייא די למה להוא קצף על מלכויות מלכיא ובונוי: 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולוייא זמריא תרעיא נתニア ופלחי בית אלה דנה מדחה בלוי והליך לא שליט למרמא עלייהם: 25 ואנת עוזרא כחכמת אלהיך די בירך מנ שפטין ודינין די להונן דאנין לכל עמה די עבר נהרה לכל ידע דתי אלהיך ודי לא ידע ההודען: 26

אלך למבנה בית אלהא דך ומנכסי מלכיא די מודה עבר נהרה אספראן נפקחא תהוא מהתהבא לנבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומזה חשהן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמייא חנטין מלח חמוץ ומה כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם וום בוים די לא שלו: 10 די להונן מהקדרבין ניחוחין לאלה שמייא ומצלין לחזי מלכיא ובונוי: 11 ומני שים טעם די כל איש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח עז מן ביתה ווקף יתמחא עלייך וביתה נולו יתעבר על דנה: 12 ואלהא די שכן שמה חמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריש שמתה טעם אספראן יתעבד: 13 אדין התני פחת עבר נהרה שת בונו וכנותהון לקלבל די שלח דריש מלכיא כנמא אספראן עבדו: 14 ושביבי יהודיא בנין ומצלחין בנכאות חני נכיה ווכריה בר ערוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודרישווארתחשסתא מלך פרס: 15 ושיציא ביתה דנה עד וום תלתה לרוח אדר די היא שנת שת למלכויות דריש מלכיא: 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולוייא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדרה: 17 ותקרכבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכריין מאהון אמרין ארבע מאה וצפרי עין להטיא על כל ישראל תרי עשר למניין שבתי ישראל: 18 ותקימו כהניא בפְּלָגַתְהוּן ולוייא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתוב ספר משה: 19 וייעשו בני גנולה את הפסח באדבעה עשר לחדר הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורם וייחסו הפסח לכל בני גנולה ולאחיהם הכהנים ולהם: 21 ויأكلו בני ישראל השבים מהגנולה וככל הנבל מטהמא נוי הארץ אליהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 וייעשו חן מזות שבעת ימים בשמואה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עלייהם לחוק ידיהם במלאתה בית האלים אלהי ישראל:

7 ואחר הדברים האלה במלכויות ארתחחשסתא מלך פרס עוזרא בן שריה בן עוזריה בן חלקיה: 2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עוזריה בן מרויות: 4 בן זרחה בן עוי בן בכוי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 והוא עוזרא עלה מבבל והוא

כִּי בְשַׁתִּי לְשֹׁאֵל מִן הַמֶּלֶךְ חִיל וִפְרִישִׁים לְעֹזְרָנוּ מָאוֹיב
בְּדֶרֶךְ כִּי אָמְרוּ לְמֶלֶךְ לְאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מִבְקָשׁוֹ
לְטוֹבוֹה וְעוֹז וְאֲפֹר עַל כָּל עַזְבוֹיו: 23 וְנִצְׁוֹמָה וְנִבְקָשָׁה
מְאֵלָהֵינוּ עַל זֹאת וַיַּעֲתֵר לְנוּ: 24 וְאַבְדִּילָה מִשְׁרֵי הַכְּהֻנָּה:
25 שְׁנִים עָשָׂר לְשָׂרְבִּיהָ חַשְׁבִּיהָ וְעַמָּהָם מְאַחֲרֵיכֶם עַשְׁרָה:
וְאַשְׁקוֹלָה לְתַם אֶת הַכְּסָף וְאֶת הַזּוֹבֵב וְאֶת הַכְּלִים תְּרֻמָּה
בֵּית אֱלֹהֵינוּ הַהְרִימָו הַמֶּלֶךְ וְעַצְׁיוֹ וְשִׁירֵי וְכָל יִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצָאים: 26 וְאַשְׁקָלָה עַל יְדֵם כְּסָף כְּכָרִים שְׁשׁ מֵאוֹת
וְחִמְשִׁים וְכָלִי כְּסָף מֵאָה לְכְכָרִים וְהַבָּמָה כְּכָרָב: 27
וּכְפָרִי זָהָב עַשְׂרִים לְאַדְרָכִנִּים אַלְפַיְם וְכָלִי נִחְשָׁת מִצְחָב
טוֹבָה שְׁנִים חִמְוֹתָה כְּזָהָב: 28 וְאַמְرָה אֶלָּהָם אֶתְمָ קְדָש
לְיִהְוָה וְהַכְּלִים קְדָש וְהַכְּסָף וְהַזּוֹבֵב לִיהְוָה אֱלֹהֵי
אֲבָתֵיכֶם: 29 שְׁקָדוֹ וְשִׁמְרוֹ עַד תַּשְׁקָלְלִי לְפָנֵי שְׁרֵי הַכְּהֻנָּה
וְהַלְוִיִּם וְשִׁרֵי הַאֲבּוֹת לִיְשָׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָם הַלְשׁוֹת בֵּית
הַזָּהָב: 30 וּכְבָלוּ הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם מִשְׁקָל הַכְּסָף וְהַזּוֹבֵב
וְהַכְּלִים לְחַבְיאָה לִירוּשָׁלָם לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: 31 וְנִסְעָה מִנְהָר
אַהֲרֹן בְּשְׁנִים עָשָׂר לְחַדְשָׁה הַרְאָשׁוֹן לְלַכְתֵּן יְרוּשָׁלָם וְיד
אֱלֹהֵינוּ הַיְתָה עַלְיָנוּ וַיַּצְלִנוּ מִקְפָּה אַוְבָּי וְיַוְרָב עַל הַדָּרֶךְ:
וְגַבּוֹא יְרוּשָׁלָם וְנִשְׁבַּב שְׁמֵי יָמֵינוֹ: 33 וּבָוּם הַרְבִּיעִי
נִשְׁקָל הַכְּסָף וְהַזּוֹבֵב וְהַכְּלִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ עַל יַד מִרְמוֹת
בֵּן אָוֹרֵה הַכְּהָן וְעַמוֹּו אַלְעָזָר בֵּן פִּינְחָס וְעַמָּה יוֹזֵב
בֵּן יִשְׁעָׁו וְנוֹעֲדָרִיה בֵּן בְּנֵוי הַלְּיָוִם: 34 בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל
לְכָל וַיַּכְתֵּב כָּל הַמִּשְׁקָל בַּעַת הַחֵיא: 35 הַבָּאים מִהְשָׁבֵב
בְּנֵי הַגּוֹלָה הַקָּרִיבוּ עַלְתָּה לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פְּרִים שְׁנִים
עַשְׂרִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַלְיָם תְּשִׁיעִים וְשָׁהָה כְּבָשִׁים שְׁבָעִים
וְשְׁבָעָה צְפִרְיָה חַתָּאת שְׁנִים עַשְׂרֵה הַכָּל עַלְתָּה לִיהְוָה: 36
וַיַּתְנוּ אֶת דָּרְתִּי הַמֶּלֶךְ לְאַחֲשְׁדְרָפֵנִי הַמֶּלֶךְ וּפְחוֹתָה עַבְרָה
הַנְּהָר וְנִשְׁאָו אֶת הָעָם וְאֶת בֵּית הַאֱלֹהִים:

9 וְכָכְלֹת אֶלְהָה נִנְשׁוּ אֶלְיָהָרִים לְאָמֵר לֹא נִבְדְּלֵו הָעָם
יִשְׂרָאֵל וְהַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם מַעֲמִי הָאָרֶצָה כְּתוּבָתֵיכֶם
לְכָנְעָנִי הַחֲתִי הַפְּרִזּוּי הַיּוּבָסִי הַעֲמָנִי הַמְּאָבִי הַמִּצְרָיִם
וְהַאֲמָרִי: 2 כִּי נִשְׁאָו מִבְנָתֵיכֶם לְהַם וְלַבְנֵיכֶם וְהַתְּרָבֵבוּ
זֶרֶע הַקְדָשׁ בְּעַמִּי הָאָרֶצָה וְיַד הַשְּׁרִירִים וְהַסְּגָנִים הַיְתָה
בְמַעַל הַזָּהָרָאשָׁונה: 3 כְּוֹשְׁמָעִי אֶת הַדָּבָר הַזָּהָרָאשָׁה אֶת
בְּנֵדי וּמְעַלִי וְאַמְרָתָה מִשְׁעָר רָאשִׁי זָקְנִי וְאַשְׁבָּה מְשׁוּםָם:
4 וְאַלְיָאַסְפּוּ כָל חֶרֶד בְּדָבְרֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל
הַגּוֹלָה וְאַנְיַשְׁבּוּ מְשׁוּמָם עַד לִמְנָחָת הָעָרָב: 5 וּבְמַנְחָת

וְכָל דַי לֹא לְהֹוא עַבְדָּה דַתָּא דַי אֱלֹהֵךְ וְדַתָּא דַי מִלְכָא
אַסְפְּרָנָא דִתָּה לְהֹוא מַתְעַבֵּד מִנָּה הָן לְמוֹתָה הָן לְשָׁרֶשֶׁוֹ
הָן לְעַנְשָׁנָכִין וּלְאָסְדִין: 27 בְּרוּךְ יְהָוה אֱלֹהֵינוּ אֶבְטִינוּ
אֲשֶׁר נָתַן כְּזָאת בְּלֵב הַמֶּלֶךְ לְפָאָר אֶת בֵּית יְהָוה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלָם: 28 וּלְעַל הַתְּהָטהָה חָסֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וּוּעְצָיו וְלְכָל
שְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַגְּבָרִים וְאַנְיַתְהָזָקָתִי כִּיד יְהָוה אֱלֹהֵי עַל
וְאַקְבָּצָה מִישְׁרָאֵל רָאשִׁים לְעַלוֹת עַמִּי:

8 וְאֶלְהָ רָאשִׁי אַבְתָּיהם וְהַתִּיחָשֶׁם הַעַלְמִים עַמִּי בְּמִלְכֹות
אַרְתָּחָשָׁתָא הַמֶּלֶךְ מִבְבָּל: 2 מַבְנֵי פִּינְחָס גְּרָשִׁים מַבְנֵי
אַיְתָמָר דְּנִיאָל מַבְנֵי דָרְיִד חָטוֹשׁ: 3 מַבְנֵי שְׁכִנָּה מַבְנֵי
פְּרָעָשׁ וּכְרִיה וְעַמוֹּו הַתִּיחָשֶׁם לְזָכְרִים מַהְאָה וְחִמְשִׁים: 4 מַבְנֵי
פָּחַת מַוְאָב אַלְיְהָוָעַנְיָן בֵּן וּרְחִיה וְעַמוֹּו מַאֲתִים הַזָּכְרִים:
5 מַבְנֵי שְׁכִנָּה בֵּן יְהִזְּיאָל וְעַמוֹּו שְׁלַשׁ מַאֲתִים הַזָּכְרִים:
6 וּמַבְנֵי עַדְיָן עַבְדָּה בֵּן יְוָנָה וְעַמוֹּו חִמְשִׁים הַזָּכְרִים: 7
וּמַבְנֵי עַילְםָ יְשֻׁעָׁה בֵּן עַתְּלָה וְעַמוֹּו שְׁבָעִים הַזָּכְרִים: 8
וּמַבְנֵי שְׁפְּטִיה וּבְדִיה בֵּן מִיכָּאֵל וְעַמוֹּו שְׁמָנוֹת הַזָּכְרִים: 9
מַבְנֵי יוֹאָב עַבְדִּיה בֵּן יְחִיאָל וְעַמוֹּו מַאֲתִים וְשְׁמָנוֹת
הַזָּכְרִים: 10 וּמַבְנֵי שְׁלָומִיָּה בֵּן יוֹסְפָה וְעַמוֹּו מַהְאָה וְשִׁשִּׁים
וּמַבְנֵי עַזְּבָה יְזִרְחָה בֵּן בְּכִי וְעַמוֹּו שְׁעָרִים
וּשְׁמָנוֹת הַזָּכְרִים: 11 וּמַבְנֵי עַזְּנָדִי יְחִינָן בֵּן הַקְּטָן וְעַמוֹּו מַהְאָה
וּשְׁרָה הַזָּכְרִים: 12 וּמַבְנֵי אַדְנִיקָם אַחֲרִינִים וְאֶלְהָ שְׁמוֹת
אַלְיִפְלָט יְעִיאָל וְשְׁמָעִיה וְעַמָּה שְׁשִׁים הַזָּכְרִים: 13 וּמַבְנֵי
בְּנֵי עַתְּהָי וּזְבּוֹר וְעַמוֹּו שְׁבָעִים הַזָּכְרִים: 14 וּמַבְנֵי
הַנְּהָר הַבָּא אֶל אֶהָרָן וּמַבְנֵי לוֹ לֹא מַצְאָתִי שָׁם: 15 וְאַקְבָּצָם אֶל
בְּעַם וּבְכָהָנִים וּמַבְנֵי לוֹ לֹא מַצְאָתִי שָׁם: 16 וְאַשְׁלָחָה
לְאַלְיָעָזָר לְאַדְיָאָל לְשְׁמָעִיה וּלְאַלְנָתָן וּלְרִיבָה וּלְאַלְנָתָן
וּלְנִתְּנָן וּלְזָכְרִיה וּלְמַשְׁלָמָן רָאשִׁים וּלְיוּרִיבָה וּלְאַלְנָתָן
מַבְנִים: 17 וְאַוְצָאָה אָתָם עַל אַדְוָה הַרְאָשָׁב כְּסִפְיָא הַמָּקוֹם
וְאַשְׁמִיה בְּפִיהָמִים דְּבָרִים לְדָבָר אֶל אַדְוָה אֲחִיו הַנְּתָנוּ
בְּכְסִפְיָא הַמָּקוֹם לְהַבִּיאָה לְנוּ מַשְׁרָתִים לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: 18
וַיַּבְאָוּ לְנוּ כִּיד אַלְהָיָנוּ הַטּוֹבָה עַלְנוּ אִישׁ שְׁכָל מַבְנֵי
מַחְלִי בֵּן לְוִי בֵּן יִשְׂרָאֵל וּשְׁרִבִּיהָ וּבְנֵיו וְאֶחָיו שְׁלַשָּׁה
וְאֶבְנִיה
בְּעַם וּבְכָהָנִים וּמַבְנֵי לוֹ לֹא מַצְאָתִי שָׁם: 19 וְאַשְׁלָחָה
לְאַלְיָעָזָר לְאַדְיָאָל לְשְׁמָעִיה וּלְאַלְנָתָן וּלְרִיבָה וּלְאַלְנָתָן
וּלְנִתְּנָן וּלְזָכְרִיה וּלְמַשְׁלָמָן רָאשִׁים וּלְיוּרִיבָה וּלְאַלְנָתָן
מַבְנִים: 20 וְאַנְתִּינִים מַאֲתִים וְשְׁעָרִים כָּלִים נִקְבּוּ בְּשָׁמוֹת: 21
וְאַקְרָא שָׁם צָום עַל הַנְּהָר אֶהָרָא לְהַתְּעֻנוֹת לְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ
לְבַקֵּשׁ מִמְנוֹ דָרְךְ יִשְׁרָאֵל לְנוּ וּלְשָׁפְנוּ וְלְכָל רְכּוֹשָׁנוּ: 22

וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעלה הנוללה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הנוללה להקבץ ירושלים: 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכשו והוא יברד מוקהה הנוללה: 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחודש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרuidים על הדבר ומהגשים: 10 ויקם עוזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמה רצונו והבדלו עמי הארץ וכן מן הנשים הנכריות: 11 ויענו כל הקהיל ויאמרו קול נורול כן דבריך עליינו לעשותות: 12 אבל העם רב והעת גשמי ואני כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הריבינו לפשע בדבר הזה: 13 יעמדו נא שרינו לכל הקהיל וכל אשר עברינו החשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועםם זקני עיר ועיר ושפתייה עד להшиб חרון אף אלהינו ממננו עד לדבר הזה: 14 אך יונתן בן עשהאל ויחודה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלו עוזרים: 15 ויעשו כן בני הנוללה ויבדלו עוזרא הכהן ראש האבות לבית אבותם וככלם בשמות ישבו ביום אחד לחדר השעריו לדרישת הדבר: 16 יויכלו בכל אנשים החשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדר הראשון: 17 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשה ואלייעזר ויריב ונדייה: 18 ויתגנו ידים להוציא נשיםיהם ואשימים איל צאן על אליהם ומבני אמר חנני זובדריה: 19 ומבני חרם מעשיה ואליה ומשמעיה ויחיאל ועיזא: 20 ומבני פשchor אליעני מעשיה שמעיאל נתנאיל יזובד ואלעשה: 21 ומן הלויים יזובד ושמי וקליה הוא קליטה פתחיה יהודה ואליעזר: 22 ומן המשרדים אל שיב וממן השערים שלם וטלם ואורי: 23 ומישראל מבני פרושה רמיה וויה ולכיה ומינון ואלעזר ומילכיה ובניה: 24 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ומילכיה ובניה: 25 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדיו וירמות ואליה: 26 ומבני זתוא אליעני אל שיב מתניה וירמות זובד ועיזא: 27 ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: 28 ומבני בני משלים מלך ועדיה ישב ושאל רמות: 29 ומבני פחת מואב עדנא וככל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובינוי מנשה: 30 ובוני חרם אליעזר ישיה

הערב קמתי מתחנני ובקרעי בגדיו ומעיליו ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אלקיך כי עונתינו רבוי למעלה ראש ואשמתנו נדלה עד לשמים: 7 מימי אבתינו אנחנו באשמה נדלה עד היום הזה ובונתינו נתנו אנחנו מלכנו כהנינו ביד מלכי הארץ בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו פליטה וلتת לנו יחד במקום קדשו להאריך עינינו אלהינו ולמתנו מחייה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עבנו אלהינו ויט עליינו חסד לפני מלכי פרס לחת לנו מחייה לורומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתו ולתת לנו נדר ביהודה ובירושלם: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עבנו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הבכאים לאמור הארץ אשר אתם ברשותה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץ בתועבתיהם אשר מלאה מפה אלפה בטעתם: 12 ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשمتנו הנדרלה כי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתחה לנו פליטה כזאת: 14 והנסוב להפר מצותיך ולהתחנן בעמי התעבות האלה הלא תאנף בנו עד כללה לאין שארית ופליטה: 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהום הזה הננו לפניו באשمتינו כי אין לעמוד לפניו על זאת:

10 וכחטא פל עוזרא וכחטא בכה ומוגבל לפני בית האלים נקबצו אליו מישראל קהיל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכço העם הרבה בכה: 2 וויען שכינה בן חייאל מבני עולם ויאמר לעוזרא אנחנו מעלו באלהינו ונשב נשים נכריות עמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והגולד מהם בעצת אדרני והחרדים במצבם אלהינו וכחותה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואחנתנו עמך חוק ועשה: 5 ויקם עוזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות דבר הזה וישבעו: 6 ויקם עוזרא מלפני בית האלים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב

מלכיה שמעיה שמעון: 32 בנימן מלוך שמריה: 33 מבני
השם מהני מתחה זבר אליפלט ורמי מנסה שמעי: 34
מבני בני מעדי עמרם ואואל: 35 בניה בדיה כלוחי: 36
וניה מרמותה אלישיב: 37 מהניה מהני וייעשו: 38 ובבני ובבני
שמעי: 39 ושלמיה נתן ועדיה: 40 מכנדבי שיש שרוי: 41
עזראל ושלמיתו שמריה: 42 שלום אמריה יוסף: 43 מבני
נבו יעיאל מתחיה זבר ובינה ידו ויואל בניה: 44 כל אלה
נשי נשים נכריות ויש מהם נשים ויישמו בנים:

לו זמן: 7 ואומר למלך אם על המלך טוב אנגורות יתנו
לי על פחותה עבר הנהר אשר יעבורי ני עד אשר אבוא
אל יהודיה: 8 ואנרגת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עצים לקרות את שער הבירה אשר לבית
ולחומרת העיר ולכיתה אשר אבואה אליו יותן לי המלך
כיד אלהי הטובה עלי: 9 ואבואה אל פחותה עבר הנהר
וathanה להם את אנגורות המלך וישלח עמי המלך שר חיל
ופדרשים: 10 וישמע סנבלת החרני וטוביה העבר העמוני
וירע להם רעה גדרה אשר בא אדם לבקש טובה לבני
ישראל: 11 ואבואה אל ירושלים והוא שם ימים שלשה:
12 ואקום לילה אני ואנשי מעט עמי ולא הגדתי לאדם
מה אלהי נתן אל לביו לעשות לירושלים ובכמה אין עמי
כי אם הבהמה אשר אויב רכב בה: 13 ואצאה בשער
הניא ללילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפות ואהוי
שבר בחומרת ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה אכלו
בаш: 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין
מקום להבהמה לעבר תחתיו: 15 ואהוי עליה בנחל לילה
ואהוי שבר בחומרה ואושב ואבואה בשער הניא ואשוב: 16
והנסנים לא ידעו أنها הלבתי ומה אני עשה וליהודים
ולכנתים ולחרדים ולנסנים וליתר עשה המלאכה עד כן
לא הנדרת: 17 ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אהנו
בזה אשר ירושלים הרבה ושעריה נצחו באש לכל ונבנה
את חומרת ירושלים ולא נהייה עוד חרפה: 18 ואגדי להם
את יד אלהי אשר הדיא טוביה עלי ואף דברי המלך אשר
אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויזקוקו ידריהם לטובה: 19
וישמע סנבלת החרני ושעריה העבר העמוני ונשם העברי
וילענו לנו ויבזו עלנו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם
עשימים ועל המלך אתם מרדדים: 20 ואшиб אותם דבר
ואומר להם אלהי השם הוא יציליך לנו ואנחנו עברדי
נקום ובנינו ולכם אין חלק יצדרקה וויכרונם בירושלים:

3 ווקם אלישיב הכהן הגדול ואהוי הכהנים ויבנו את
שער הczאן המה קדשו והו יעמידו דלתתיו ועד מנדל
המאה קדשו והו עד מנדל החנאל: 2 וועל ידו בנו אנשי
ירחו וועל ידו בנה זכור בן אמריו: 3 ואתי שער הדנים
בנו בני הסנאה המה קרויה וועמידו דלתתיו מנעולייו
ובריהיו: 4 וועל ידם החזוק מרמות בן אוריה בן הקוץ
ומהلكך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה
ועל ידם החזוק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהו בחדש כסלו שנה עשרים
ואני היהי בשושון הבירה: 2 וויא חננו אחד מהוו הוא
וأنשים מיהודה ואשאלאם על היהודים הפליטה אשר
נסארו מן השבי ועל ירושלים: 3 ויאמר לו לתשאדים
אשר נשאו מן השבי שם מדינה ברעה גדרה ובחיפה
וחומרת ירושלים מפרצת ושעריה נצחו באש: 4 ויהי
כשמי את הדברים האלה ישבי ואבכה ואת אבלה
ימים ואהוי צם ומחפצל לפני אלהי השם: 5 ואמיר אנא
יהוה אלהי השם האל הנדור והנורא שמר הברית
וחסדר לאחביו ולשמרי מצותיו: 6 תהיה נא אינך קשבת
ועניך פתוחות לשמע אל חפלת עבדך אשר אנסי
מוחפל לפני הום יומם ולילה על בני ישראל עבדך
ומתוודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית
אבי חטאנו: 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות
ואת החוקים ואת המשפטים אשר צוית אמשה עבדך: 8
זכר נא את הדבר אשר צוית אמשה עבדך לאמר אתם
תמעלו אני אפיין אתכם בעמיהם: 9 ושבתם אליו ושמרתם
מצוותי ושיותם אתם אם יהיה נדיחכם בקצתה השם
משם אקבצם והבואותים אל המוקם אשר בחרטו לשכנן
את שמי שם: 10 והם עבדיך ועמדך אשר פרדית בכחך
הגדרול ובידך החזקה: 11 אנא אידי תהי נא אינך קשבת
אל חפלת עבדך ואל חפלת עבדך החפצים לריהה את
שםך והצלילicha נא לעבדך הום ותנתנו לרחמים לפני
האיש הזה ואני היהי משקה למלאך:

2 ויהי בחדש ניסן שנה עשרים לארתחשטה המלך יין
לפנוי ואשא את היין ואתנה למלך ולא היהי רע לפניו:
2 ויאמר למלך מדורע פניך רעים אתה אין חוליה
אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ואמיר למלך
המלך לעולם יהיה מדורע לא רענו פני אשר העיר בית
כבדות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר למלך
מלך על מה זה אתה מבקש ואחפכל אל אלהי השם:
5 ויאמר למלך אם על המלך טוב ואם יטב עבדך לפני
אשר חשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבנה:
6 ויאמר למלך והשנגל יושבת אכלו עד מתי יהיה
מהلكך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה

מדה שנית מנגד המגדל הנדרל היוצא ועד חומת העפל:
 28 מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנדר בירתו:
 29 אחורי החזיק צדוק בן אמר נדר בירתו ואחריו החזיק
 שמעיה בן שכניה שמר שער המזרחה: 30 אחורי החזיק
 חנניה בן שלמיה ותנון בן צלף הששי מדה שני אחורי
 החזיק משלם בן ברכיה נדר נשכחו: 31 אחורי החזיק
 מלכיה בן הצרפוי עד בית הנתינום והרכלים נדר שער
 המפקד ועד עליית הפנה: 32 ובין עליית הפנה לשער
 הצאן החזיקו הצרפויים והרכלים:

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה
 ויחר לו לוכס הרבה וילעג על היהודים: 2 ויאמר לפני
 אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עושים
 הייעזו להם היובחו הייכלו ביום היחיו את האבני
 מערכות העפר והמה שרופות: 3 וטוביה העמוני אצלו
 ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרק חומות
 אבניהם: 4 שמע אלהינו כי הינו בוהה והשבר הרכבתם אל
 ראשם ותنم לבזה בארץ שביה: 5 ואל חקס על עונם
 וחטאיהם מלפניך אל תמחה כי הטעו לנו נדר הבונים: 6
 ובנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה והוא לב
 לעם לעשות: 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים
 והעמנים והאשדורים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלים
 כי החלו הפרצחים להסתם ויחר להם מאד: 8 ויקשו
 כלם יהדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו הוועה: 9
 ונחפלו אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יום ולילה
 מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה
 ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צרינו לא ירע
 ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנים והשבתו את
 המלאכה: 12 ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם
 ויאמרו לנו עשר בעמים מכל המקומות אשר תשבו
 علينا: 13 ואעמיד מתחתיות למקומם מאחריו לחומה
 בצחחים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבთיהם
 רמייהם וקשתיהם: 14 וארא ואקים ואמר אל החרים
 ואל הסנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדרני
 הנגיד והנורא זכרו והלחמו על אחיהם בנים ובנותיהם
 נשיכם ובתיכם: 15 ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו
 ויפר האלים את עצם ונשוב כלנו אל החומה איש
 אל מלאכתו: 16 ויהי מין היום ההוא חצי נער עשים

החזק צדוק בן בענא: 5 ועל ידו החזיקו התקועים
 ואידירדים לא הביאו צורם בעברת אדרני: 6 ואת
 שער ישנה החזיקו יודע בן פסח ומשלם בן בסודיה
 המה קרווה וייעמידו דלתתינו ומגעליו ובריחיו: 7 ועל
 ידם החזיק מלטיה הנבעני וירון המרנני אנשי גבעון
 והמצפה לכסא פחה עבר הנهر: 8 על ידו החזיק עזיאל
 בן חריה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים
 ויעבו ירושלים עד החומה הרחבה: 9 ועל ידם החזיק
 רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלים: 10 ועל ידם החזיק
 ידיה בן חרומך ונדר ביתה ועל ידו החזיק חטוש בן
 השבניה: 11 מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן
 פחה מואב ואת מנדל התנורים: 12 ועל ידו החזיק שלום
 בן הלווח שר חצי פלך ירושלים הוא ובנותיו: 13 את
 שער הניא החזיק חנן ושבוי זנוח מהה בנוהו וייעמידו
 דלתתינו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער
 השפות: 14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב
 שר פלך בית הכרם הוא יבנו וייטלנו וייעמיד דלתתינו
 מנעליו ובריחיו ואת חותם ברכת השלח לנן המלך ועד
 המעלות הורדות מעיר דוד: 15 אחורי החזיק נחמייה
 הברכה העשויה ועד בית הגברים: 16 אחורי החזיק
 הלויים רוחום בן בני על ידו החזיק חביה שר חצי פלך
 קעילה לפלאו: 17 אחורי החזיק אחיהם בו בנחדר
 שר חצי פלך קעילה: 18 אחורי החזיק על ידו עוז בן ישוע שר
 המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשך המקצע: 19 אחורי
 החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצע עד
 פתח בית אלשיך הכהן הנגיד: 20 אחורי החזיק מרכות
 בון אוריה בן הקרן מדה שנית מפתחת בית אלשיך ועד
 תכלית בית אלשיך: 21 ואחורי החזיק הכהנים אנשי
 הכהר: 22 אחורי החזיק בנימן וחשוב נדר בירם אחורי
 החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: 23 אחורי
 החזיק בניו בן נחדר מדה שנית מבית עזריה עד המקצע
 ועד הפנה: 24 פלל בן אוזי מנגד המקצע והמנדל היוצא
 מבית המלך הعلוין אשר לחצר המטרה אחורי פריה
 בן פריעש: 25 והנתינום היו ישבים בעפל עד נדר שער
 המים למזרחה והמנדל היוצא: 26 אחורי החזיק התקועים

כל הקהלאמין ויהללו את יהוה ויעש העם בדבר זהה:
 14 גם מיום אשר צוה אתי לחיות彷ם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ותשים לארתחשתא המלך שנים שתים עשרה אני ואתי לחם הפחה לא אכלתי:
 15 והפחות הראנסים אשר לפני הכהן ר' על העם ויקחו מהם בלחם ווין אחר כסף שקלים ארבעים נס נעריהם שלטו על העם ואני לא עשתי כן מפני יראת אללים:
 16 וגם במלאת החומה הזאת החזקי ושרה לא קניינו וכל עדרי קבוצים שם על המלאכה:
 17 וזה יהודים והסננים מה וחמשים איש והבאים אליונו מן הנום אשר סביבתו של שלחני:
 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שיש בררות וצפרים נעשה לו ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העברה על העם זהה:
 19 זכרה לי אלהי לטובה כל

אשר עשית על העם הזה:

6 ויהיו כאשר נשמע לسنבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתיא את החומה ולא נותר בה פרען נס עד העת ההיא דילות לא העמדתי בשעריהם:
 2 וישלך سنבלט ונשם אליו לאמר לך וגועדה ייחדו בכיפורים בבקעת אונו ומה חשבים לעשות לירעה:
 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לדחת למה תשבת המלאכה כאשר ארפיה וירדתי אליכם:
 4 וישלחו אליו לדבר הזה ארכע בעמום ואшиб אותם דבר הזה:
 5 וישלח אלי سنבלט לדבר הזה פעם חמישית את נעריו ואנרת פתחה בידו:
 6 כתוב בה בנויו נשמע ונשמע אמר אתה והיהודים החשבים למורוד על בן אתה בונה החומה ואתה הויה להם מלך בדברים האלה:
 7 וגם נביאים העמדת לקרא עלייך בירושלים לאמר מלך ביהודה ועתה לך וגועצה ייחדו:
 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהייה לך בודדים:
 9 וכי כלם מיראים אותך לאמר ירפא יידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי:
 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבעל והוא עצור ואמר ועוד אל בית האלים אל תוך החילך ונסגרה דלתות החילך כי באים להרנק ולילה באים להרנק:
 11 ואומרה הדיאש כמווני יברךomi ומי כמווני אשר יבוא אל החילך וחוי לא אבוא:
 12

במלאה וחיצים מחזיקים והרמחים המגנינים והקשות והשרינים והשרים אחורי כל בית יהודה:
 17 הבונים בחומה והנשאים בסובל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מחזקת השלה:
 18 והבונים איש חרבו אסורים על מתנו ובנייה והתקע בשופר אצליו:
 19 ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם המלאכה איש מאיו: 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שהוא תקבציו אלינו אלהינו ילחם לנו:
 21 ואנחנו עשים במלאה וחיצים מחזקים ברמהים מעלה השחר עד צאת הכוכבים:
 22 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה:
 23 ואני אני ונערו המשמר אשר אחריו אין אנחנו פשטים בונינו איש שלחו המים:

5 ותהי צעקת העם נשיהם נדולה אל אחיהם היהודים:
 2 ויש אשר אמרים בניינו ובנותינו אנחנו רבים ונכח דנן ונאכלת ונחיה:
 3 ויש אשר אמרים שדרתינו וכרכmino ובתינו אמרנו ערבים ונכח דנן בדעת:
 4 ויש אשר אמרים לויינו כספם למדת המלך שדרתינו וכרכmino:
 5 ועתה כבשך אנחנו בשרנו בכניות בניינו והנה אנחנו כבשים את בניינו ואת בנתינו לעבדים יש מבנותינו נכבשות ואין לא ידרנו ושדרתינו וכרכmino לאחים:
 6 ווירח לי מאר כאשר שמעתי זאת זעקתם ואת הדברים האלה:
 7 וימליך לבי עלי ואריבת את החרים ואת הסננים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה נדולה:
 8 ואמרה להם אנחנו קניינו את אחינו היהודים הנכרים לנוים כדי בנו ונעם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר:
 9 וויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הללו ביראת אלהינו תלכו מחרפת הנויים אויבינו:
 10 וגם אני אחיו ונערו נשים בהם כסף ודגן נעובה נא את המשא הזה:
 11 והשיבו נא להם כהום שדרתיהם כרמייהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדרן התירוש והיצחר אשר אתם נשים בהם:
 12 וויאמרו נשיב מהם נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשכבים לעשות דבר הזה:
 13 גם חצני נערתי ואמרה כהה ינער האלים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומגינו וככה יהוה נער ורक ויאמרו

ונכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי
וטוביה וסובלט שכרו: 13 למען שכור הוא למען אירה
ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: 14
זורה אלהי לטוביה ולסובלט כמשיו אלה וגם לנועדרה
הנביאה והלידת הנביאים אשר היו מיראים אותי: 15
ותשלם החומה בעשרות וחמשה לאלו ללחמים ושנים
יום: 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגויים אשר
סביתינו ויפלו מאר בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו
נשחתה המלאכה הזאת: 17 נס בימים ההם מרכיבים חרי
יהודא אנרגיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באota
אליהם: 18 כי רבים ביהודה בעלי שבואה לו כי חתן
הוא לשכניה בן ארחה ויהוחנן בן לחק את בת משלם
בן ברכיה: 19 גם טבותיו היו אמרים לפני ודבריו היו
מציאות לו אגרות שלח טוביה לראני:

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדרלות ויפקדו
השוערים והמשדרים והலויים: 2 ואצוה את תנניachi ואת
חנניה שר הבירה על ירושלים כי הוא כאיש אמת וירא
את האלים רבים: 3 ויאמר להם לא יפתחו שעריו
ירושלים עד חם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדרלות
ואחיזו והעמיד משמרות ישבי ירושלים איש במשמר
ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבה ידים ונдолה והעם
מעט בתוכה ואין בתים בנויים: 5 ויתן אלהי אל לבי
ואקצתה את החרים ואת הסננים ואת העם להתייחס
ו放大 ספר היחס העולים בראשונה ואמצאה כתוב בו:
6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה
nobodatz מלך בבבל וישבו לירושלים ולהיודה איש
לעירו: 7 הבהים עם זרבבל ישוע נחמייה עורייה רעמה
חמנני מרדכי בלבן מספרת בני נחום בענה מספר אנשי
עם ישראל: 8 בני פרוש אלפים מאה ושבעים ושנים:
9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארחה
שש מאות חמשים ושנים: 11 בני פחת מוואב לבני ישוע
ויאב אלפים ושלשה מאות שמנה עשר: 12 בני עילם
אלף מאות חמשים וארבעה: 13 בני זטוא שמנה מאות
ארבעים וחמשה: 14 בני צבי שבע מאות וששים: 15 בני
בני דליה בני טוביה בני נקודא שבע מאות וארבעים
ושנים: 16 מן הכהנים בני חביבה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לך מבנות ברזלי הגלעדי אשיה ויקרא על שמם:
17 בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים
ושנים: 18 בני אדנוקם שבע מאות ששים ושבעה: 19 בני

כ"י בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: 10 ויאמר להם לו אכלו משמניהם ושתו ממתוקים ושלחו מנות לאין נכוון לו כי קדוש היום לאדרינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא מעזcum: 11 והולו ממחים לכל העם לאכל ולשתות היום קדש ואל תעצבו: 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה נדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: 13 ובכום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוויים אל עוזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: 14 ומיצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסוכות בגן חדש השבעי: 15 ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל עיריהם ובিירותם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ מן הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבה לעשת סכת כתוב: 16 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גנו ובחרתיהם ובחרות בית האלים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: 17 ויישו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון בןبني ישראל עד היום החוא ותדי שמחה נדולה מאר: 18 ויקרא בספר תורה האלים يوم ביום מן הימים הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים ובכום השמני עצרת כמשפט:

9 ובכום עשרים וארבעה לחדר השה נאספו בני ישראל בצום ובשקיים ואדמה עליהם: 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתורו על חטאיהם ועונות-abתיהם: 3 ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אלהיהם רביעית היום ורכבת מתודים ומשתחים ליהוה אלהיהם: 4 ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שריביה בני כנני וויעקו בקהל גדול אל יהוה אלהיהם: 5 ויאמרו הלויים ישוע וקדmiaל בני חשבניה שריביה הדריה שבניה פתיחה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברוכה ותלה: 6 אתה הוא יהוה לבך את עשות את השמיים שמי השמיים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הרים וכל אשר בהם ואתה מהיה את כלם וצבא השמיים לך משותחים: 7 אתה הוא יהוה האלים אשר בחרת באברם והוציאתו מאור כבדים ושםתו שמו אברם: 8 ומיצאת את לבבו נאמן לפניו

מן הכהנה: 65 ויאמר התרשתה להם אשר לא יאכלו מקדש הקדושים עד עמד הכהן לאורים וחמורים: 66 כל הקהל כאחד ארבע רבו אלף שלש מאות וששים: 67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולهم משררו משרות מאותים ורביעים וחמשה: 68 סוסיהם שבע מאות שלשים ושבה פדריהם מאותים ארבעים וחמשה: 69 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים שת אלפים שבע מאות ועשרים: 70 ומיקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתה נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים כהנות כהנים שלשים וחמש מאות: 71 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי רכבות וכסף מונים אלפיים רכובות וכנתן כהנים שים ושבעה: 72 רכובות וכסף מונים אלפיים רכובות וכנתן כהנים שים ומנין העם וישבו הכהנים והלוויים והשוערים והמשרדים ומין התניתים וכל ישראל בעריהם ויגע החדר השבעי ובני ישראל בעריהם:

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעוזרא הספר להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל: 2 ויביא עוזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשא וככל מבין לשמעם ביום אחד לחדר השבעי: 3 ויקרא בו לפני הרחוב אשר לבני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והם בנים ואני כל העם אל ספר התורה: 4 ויעמד עוזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצל מתחיה ושמוע ונעה ואוריה וחלקה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל מלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: 5 ויפחח עוזרא הספר לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: 6 ויברך עוזרא את יהוה האלים הנדול ויענו כל העם Amen עוזרא את יהוה האלים הנדול ויענו כל העם Amen במעל דיהם ויקדו ווישתחו להוה אפים ארצה: 7 ווישע בני ושריביה ימין יעקב שבתי הדריה מעשה קליטה עוזריה ווובך חנן פלאיה והלוויים מבנים את העם לתורה והעם על עמדם: 8 ויקרא בספר בחרת האלים מפרש ושם של ויבינו במקרא: 9 ויאמר נחמייה הוא התרשתה ועורא הכהן הספר והלוויים המבינים את העם לכל העם

העידו גם להשיכם אליך וייעשו נאצונות גדרות: 27 ותתנים ביד צדוקים ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואת המשמים תשמע וכרחמייך הרבים תנתן להם מושיעים ויושיעום מיד צדוקים: 28 וככונו להם ישובו לעשות רעה לפניך והעוכב ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויעזוקו אתה משמי השמע ותצלם כרחמייך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיכם אל תורתך ומה היזרו ולא שמו למצוותיך ובמשפטיך חטאו בסמוך יעשה אדם וחיה בהם ותגנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמו: 30 ותשמד עליהם שנים רבות ותעד בס ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנו ביד עמי הארץ: 31 ובכרחמייך הרבים לא עשיתם כללה ולא עובתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו אל הנadol הנביך והנורא שומר הכרית והחסד אל ימעט לפניך את כל התהאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכחינו ולנביאנו ולאבתינו וכלל עמק מימי מלכי אשור עד הימים הוה: 33 ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: 34 ואתה מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשי בו אלמצוותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: 35 והם במלכותם ובטובך הרבה האשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא לבדוק ולא שבוי ממעלייהם הרעים: 36 הנה אנחנו ייומם עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עלייה: 37 ותבואתך מרבה למלכיהם אשר נתתה עליינו בחטאינו ועל גוינו משלים ובבהתנו כרצונם ובצורה גדרולה אנחנו: 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמונה וכתבים ועל החותם שרינו לויינו כהנינו:

10 ועל החותמים נחניה התרשתא בן חיליה וצדקה:
2 שדריה עזריה ירמיה: 3 פשchor אמריה מלכיה: 4 חטוש שבניה מלוך: 5 חרם מרמות עבדיה: 6 דנייאל נתון ברוך: 7 נשלהם אביה מימן: 8 מעוזה בלני שמעיה אלה הכהנים: 9 וחלוים וישוע בן איזניה בניו מבני חנדר קדרמיאל: 10 ואחיםם שבניה הדריה קליטה פלאיה תנן: 11 מיכא רחוב חשביה: 12 זוכר שדריה שבניה: 13 הדריה בני בניינו: 14 ראש העם פרעש פחת מואב עילם ותוא בני: 15 בני עזגד בכבי: 16 אדרניה בניו עדין: 17 אטר חזקיה עזור: 18 הדריה חשם בצי: 19 חריף ענתות

וכרוות עמו הברית לחתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והובילו והגנשוי לחתת לווערו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עוקתם שמעת על ים סוף: 10 ותתן אתה ומפתחים בפרעה ובכל עבריו ובכל עם הארץ כי ריעת כי היודו עליהם ותעש לך שם כהוים הזה: 11 והווים בקעת לפניהם ויעברו בתוךם ביבשה ואת רדיפתם השלכה במצולת כמו אבן במים עזים: 12 ובכעמור ענן הנחיתם יומם ובכעמור אש לילה להאייר להם את הדרך אשר ילכו בה: 13 ועל הר שני ירידת ודבר עמהם ממשים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חוקים ומצוות טובים: 14 ואת שבת קדש הדרעתם להם ומצוות חוקים ותורה צויתם להם ביד משה עבדך: 15 ולחם ממשים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוציאת להם ל Zamams ותאמר להם לבוא לרשות את הארץ אשר נשאת את ירך לחתת להם: 16 והם ואבותינו היודו ויקשו את ערפם ולא שמו אל מצותיך: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעברתם במרימות ואת אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסר ולא עובתם: 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אליך אשר העילך ממצריים ויעשו נאצונות גדרות: 19 ואתה ברחמייך הרבים לא עובתם מדברך את עמוד הענן לא סר מעלייהם ביום לנהתחם בהדרך ואתה עמוד האש בלילה להאייר להם ואת הדרכך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתת להשיכלים ומנק לא מנעה מפייהם ומים נתת להם ל Zamams: 21 וארבעים שנה כלכלתם מדבר לא חסרו שלמותיהם לא בלוז ורגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם מלכות ועמים ותחלקים לפאה וירושו את ארץ סיון ואת ארץ מלך השבעון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרביה כככבי השמים ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשות: 24 ויבאו הבנים הכנעניים ותתנו בידם ואת מלכיהם ואת ישבי הארץ הכנעניים ותתנו בתים מלאים כל טוב ברות בצרות ואדמה שמנה ווירשו בתים מלאים כל טוב ברות החזובים כרמים וויתרים ועץ מאכל לריב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתענדנו בטובך הנдол: 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחריו גום ואת נביאיך הרנו אשר

נובי: 20 מנפיעש משלם חזיר: 21 משיזבאל צדוק ידוע: 22 פלטיה חנן עניה: 23 הווען חנניה החשוב: 24 הלהוחש פלחא שובק: 25 רחום השבנה מעשיה: 26 ואחיה חנן ענן: 27 מלך חרם בענה: 28 ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשרדים הנתנים וכל הגבדל מעמי הארץ אל תורה האלים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע מבין: 29 מחזיקים על אחיהם אדריריהם ובאים באלה ובשבועה לлечת בחורת האלים אשר נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדניינו ומשפטיו וחקיו: 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו: 31 ועמי הארץ המבאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשחת ובכום קדר ונטהש את השנה השבעית ומ שאכל יד: 32 והעמדנו עליינו מצות تحت עליינו שלשית השקל לשנה לעבדת בית אלהינו: 33 ללחם המערכת ומנתה התמיד ולעלות התמיד השבות החדרים למועדים ולקרושים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: 34 והנורלוות הפלנו על קרובן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזומנים שנה לשנה לבכער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 35 ולהביא את בכורי ארמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 36 ואת בכורות בניינו ובחמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרדים בבית אלהינו: 37 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרה כל עץ תירוש והזחיר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדרמתנו ללוים והם הלויים המערדים בכל ערי עבדתנו: 38 והיה הכהן בן אחרן עם הלויים בעשר הלויים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלווי את תרומת הדן התירוש והזחיר ושם כל המקדש והכהנים המשרדים והשוערים והמשדרים ולא נזוב את בית אלהינו:

11 ישבו שדי העם בירושלים ושאר העם הפילון נורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדר ותשע הירות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים: 3 ואלה ראשי המדינה

את שדי יהודיה מעל לחומה ואummerה שתי תודת גדרות
וthonה כתלה לימי מעל לחומה לשער האשפות: 32 וילך
אחריהם הושעה והציף שדי יהודיה: 33 ועוזריה עזרא
ומשלם: 34 יהודיה ובנימן ושמעה וירמיה: 35 ומבני
הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן שמעה בן מתניה

בן מיכיה בן זכור בן אסף: 36 ואחו שמעיה ועזראל
מללי נלי מעי נתnal ויהודיה הנני בכל שיר דודיך איש
האלחים ועזרא הסופר לפניו: 37 ועל שער העין וננדם
על עלו מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית
דודיך ועד שער המים מורה: 38 והחותרה השנית ההולכת
למושאל ואני אחריה והציף העם מעל לחומה מעל
למנדל התנוראים ועד החומה הרחבה: 39 ומעל לשער
אפרדים ועל שער הושנה ועל שער הדנים ומגדל חנאנל
ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה: 40
וחתמדנהשתי החותרה בבית האלים ואני והציף הסננים
עמי: 41 והכהנים אלקיים מעשה מנימין מיכה אליעני
זכריה הנניה בחצרות: 42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי
ויהוחנן ומלאיה ועילים וגער ויישמעו המשדרים ויורחיה
הפקיד: 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדרולים וישמחו
כי האלים שמחם שמחה נדולה ונם הנשים והילדים
ש macho ותשמע שמחה ירושלים מרחוק: 44 ויפקדו ביום
ההוא אנסים על הנשכות לאוצרות להתרומות לרשות
ולמעשרות לכנות בהם לשדי העדרים מנאות התורה
לכהנים וללויים כי שמחת יהודיה על הכהנים ועל הלויים
העמדים: 45 וישמרו משמרות אלהים ומשמרות הטהרת
והמשדרים והשערים מצות דוד שלמה בנו: 46 כי
בימי דודיך ואסף מקדם ראש המשדרים ושיר תהלה
והדורות לאלהים: 47 וכל ישראל בימי זרכבל ובימי
נחניה נגנים מנויות המשדרים והשערים דבר יום ביוומו
ומקדשים ללוים והלויים מקדשים לבני אהרן:

13 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא
חתוב בו אשר לא יבוא עמי ומאבי בקהל האלים
עד עולם: 2 כי לא קדרו את בני ישראל בלחם ובמים
וישבר עליו את בלעם לקללו ויהפוך אלהינו הקלה
לברכה: 3 ויהי כשםם את התורה ויבדרלו כל ערבי
מיישראל: 4 וילפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית
המשדרים סכיבות ירושלים: 5 ווישע לו לשכה גדרולה ושם הוא
אליהינו קרוב לטוביה: 6 ווישע לו לשכה גדרולה ושם הוא
וישחררו את העם ואת השערדים ואת החומה: 31 ואעללה

ושדרתיה עזקה ובניתה ויחנו מבאר שבע עד ניא הנם: 31
ובני בנינו מגבע מכמש ועה ובית אל ובנתו: 32 ענתות
nb ענניה: 33 חצור רמה נתם: 34 חדיד צבעים נבלט:
35 לד ואוננו ני החרשים: 36 ומן הלויים מחלקות יהודיה
לבנינו:

12 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרכבל בן
שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עורא: 2 אמריה מלוך
חטווש: 3 שכונה רחם מרמתה: 4 עדוא נתוי אביה: 5
מימין מדיה בלהנה: 6 שמעיה וויריב ידעה: 7 סלו
עמוק חקליה ידעה אלה ראשי הכהנים ואחים בימי
ישוע: 8 וחלוים ישוע בני קדרמיאל שרביב יהודיה מתניה
על הידות הו ואחים: 9 ובקבוקה וענו אחיהם לננדם
למשמרות: 10 ויישוע הוליד את יוקים וויקים הוליד
את אלישיב ואלישיב את יודע: 11 ויודע הוליד את
יונתן הוליד את ידוע: 12 ובימי יויקים היו כהנים
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 13 לעזרא
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 14 למלווי יונתן לשכינה יוסף:
15 ולחרם עדנא למוריות חלקיק: 16 לעדיא זכריה לננתון
משלם: 17 לאביה זכריו למנימין למועדיה פלטי: 18
בלגה שמעו לשמעיה יהונתן: 19 וליויריב מהג ליידעה
ליידעה נתnal: 22 החלוים בימי אלישיב ויודע ויונתן
VIDOU כתובים ראשיא האבות והכהנים על מלכות דריש
הפרסי: 23 בני לוי ראשיא האבות כתובים על ספר דבר
הימים ועד ימי יהונתן בן אלישיב: 24 וראשי הלוים חשבה
שרביב ויישוע בן קדרמיאל ואחים לננדם להלל להודות
במצות דודיך איש האלים משמר לעמת משמר: 25
מתניה ובקבקיה עבדיה משלם תלמון עקוב שמרים
שוערים משמר באספי השערדים: 26 אלה בימי יויקים
בן ישוע בן יצדיק ובימי נחניה הפחה ועוזרא הכהן
הסופר: 27 ובהנכת חומר ירושלים בקשו את הלוים
מכל מקומות להבאים לירושלים לעשות חנכה ושמחה
ובתורות ובשר מצלהים נבלים וככנות: 28 ויאספו בני
המשדרים ומן הכהר סכיבות ירושלים ומן חצרי נטפתי:
29 ומבות הגלל ומשדרות נבע ועומות כי חצרים בנו להם
המשדרים סכיבות ירושלים: 30 ווישארו הכהנים והלוים
וישחררו את העם ואת השערדים ואת החומה: 31 ואעללה

מכירים לדבר יהודית וככלשון עם ועם: 25 ואנרכ'ב עם אקללום ואכה מהם אנשים אמרתם ואשביעם באלהיהם אם תנתנו בנותיכם לבנייהם ואם תשאו מבניתיהם לבנייהם ולכם: 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנויים הרבים לא היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הנדרולה זאת למעל באלהינו להшиб נשים נכריות: 28 ומבני יודע בן אלישיב הכהן הנדרול חתן לסנבלת החרני ואבריחחו מעלי: 29 זכרה להם אלהי על גנאי הכהנה וברית הכהנה והלויים: 30 וטהרותם מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאתחו: 31 ולקרין העצים בעחים מומנות ולבכורים זכרה ל' אלהי לטובה:

לפניהם נתנים את המנהה הלבונה והכללים ומუשר הדנן התירוש והיזכר מוצאות הלויים והמשדרים והשערים ותרומות הכהנים: 6 ובכל זה לא הייתה בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחשתא מלך בכל באתי אל המלך ולקץ מים נשאלהי מן המלך: 7 ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כל בית טוביה החוץ מן הלשכה: 9 ואמרה ויתהרו הלשכות ואשיבה שם כל בית האלהים את המנהה והלבונה: 10 ואדעה כי מניות הלויים לאנתנה ויבחרו איש לשדרהו הלויים והמשדרים עשי המלacula: 11 ואריבה את הסננים ואמרה מדוע ונזוב בית האלהים ואקבצם ואעדם על עמדם: 12 וככל יהודה הביאו מעשר הדנן והתיירש והיזכר לאוצרות: 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הספר ופדייהמן הלויים ועל ידם חנן בן וכורן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחلك לאחיהם: 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית בבית אלהי ובמושבמי: 15 ביום ההמה ראייתי ביהודה דרכיהם נתות בשבת ומכבים הערמות ועמסים על החמורים ואף יין ענבים ותאים וכל משא ומכבים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרם ציד: 16 ואוצרים ישבו בה מבאים דאג וככל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואריבה את חרידי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע זהה אשר אתם עושים ומהללים את יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה זאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ירושאל לחלל את השבת: 19 ויהי כאשר צללו שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסנרו הדלותות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומונערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת: 20 וילנו הרכלים ומכריו כל ממכר מהווים לירושלים פעם ושתיים: 21 ואידיה בהם ואמרה אלהים מדוע אתם לנין ננד החומה אם תשנו יד אשלה בכם מן העת ההיא לא באו בשבת: 22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהריהם ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת נם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדר: 23 נם בימים ההם ראייתי את היהודים השיבו נשים אשדרודיות עמוניות מואבות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדרודית ואינן

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל בלוּן בן בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בלע ומלך תחתיו יוכב בן זרח ממצראה: 45 וימת יוכב ומלך תחתיו חושם מארץ התמנני: 46 וימת חושם ומלך תחתיו הדר בן בדר המכאה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות: 47 וימת הדר ומלך תחתיו שמלת מושרקה: 48 וימת שמלת יומלך תחתיו שאל מרחבות הנהר: 49 וימת שאל ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: 50 וימת בעל חנן ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מתרד בת מי זהב: 51 וימת הדר ויהיו אלף אדום אלף חמנע אלף עליה אלף יחת: 52 אלף אהלבמה אלף אלה אלף פינן: 53 אלף קני אלף תימן אלף מבצר: 54 אלף מנדי אל אלף ערים אלה אלף אדום:

2 אלה בני ישראלי ראוּן שמעון לוי ויהודיה ישבבר וובלון: 2 דן יוסף ובניהם נפתלי נד ואשר: 3 בני יהודה ער ואונן ושללה שלושה נולד לו מבת שוע הכנעניות יהוי ילדה לו את פרץ ואת זריך כל בני יהודה חמשה: 5 בני פרץ הצרון וחמול: 6 ובני זריך זמרי ואיתן והימן וככלל ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראאל אשר מעל בהרים: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני הצרון אשר נולד לו את ירחה מאל ואת סם ואת כלובי: 10 ורעם הוליד את עמנידרב ועמנידרב הוליד את נחשות נשיא בני יהודה: 11 ונחשות הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 12 ובבעז הוליד את עוזבר ועובד הוליד את ישע: 13 ואישו הוליד את בכרו את אליאב ואבנידרב השני ושמעא השלישי: 14 נתגאל הרכבי ערד החמיישי: 15 אצם השדי דוד השבעי: 16 ואחותיהם צדריה ואבניאל ובני צדריה אבש וויאב ועשה אל שלשה: 17 ואבניאל ילדה את עמשא ואבוי עמשא יתר והשמעאלית: 18 וככלב בן חצרון הוליד את עובה אשה ואת ריעות ואלה בניה ישר ושובב ואדרון: 19 ותמות עזובה ויקח לו כלב את אפרה ותולד לו את חור: 20 וחוּר הוליד את אוּרי ואורי הוליד את בצלאל: 21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה ותואן בנ שמים שנה ותולד לו את שנוב: 22 ושנוב הוליד את יאיר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ הנגולעד:

1 אדם שת אנוש: 2 קינן מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלח למך: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני יפת גמר ומונג ומדוי ווין ותבל ומשך ותירס: 6 ובני נמר אשכנו ורפה ותונרמה: 7 ובני יון אלישעה ותרשייה כתים ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: 9 ובני כוש סבא וחווילה וסבתא ורעמא וסבתא ובני רעמא שבא ודרן: 10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות נבור בארץ: 11 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נת נפתחים: 12 ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 13 וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת: 14 ואת היובסי ואת האמרי ואת הגרגשי: 15 ואת החוי ואת הערכוי ואת הסני: 16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: 17 בני שם עילם ואשור וארכשיד ולוד וארם ועוז וחול וגנתר ומשך: 18 וארכשיד ילד את שלחה ושלח ילד את עבר: 19 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלגי כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン: 20 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרים ואת ירח: 21 ואת הדורות ואת איזול ואת דקלה: 22 ואת עיביל ואת אבימאל ואת שבא: 23 ואת אופיר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקタン: 24 שם ארכשיד שלח: 25 עבר פלאן רעו: 26 שרגון נטור תרה: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק ויישמעאל: 29 אלה תלודותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואבדאל ומברש: 30 משמע ודורמה משא חדד ותימא: 31 יטרו נפייש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: 32 ובני קטורה פילוש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדין ומדין ושבק ושהוב ובני יקשן שבא ודרן: 33 ובני מדין עיפה ועperf וחנן ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 34 ווילד אברהם את יצחק בני יצחק שעשו וישראל: 35 בני עשו אלף רעואל ויוש ויעלם וקרח: 36 בני אלף תימן ואומר צפי גונעתם קנו ותמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחת ורח שמה ומזה: 38 ובני שער לוטן ושובל וצבעון וענה ודרישן ואצר ודישן: 39 בני לוטן חרוי והומם ואחות לוטן תמנע: 40 בני שובל עליון ומנתה ועיביל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון ובני דישון חממן ואשון ויתרן וכרכן: 42 בני אצר בלחן וזעון יעקן בני דישון עז וארן: 43 ואלה

3 ואלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור אמן לאחיהם היורעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית: **2** השלישי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרביעי אדרניה בן חנית: **3** החמישי שפטיה לאביטל השישי יתרעם לעגללה האשתו: **4** שהה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים ושהה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם: **5** ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושוכב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: **6** ויבחר ואלישמע ואליפלט: **7** גונגה ונונגוייף: **8** ואלישמע אלידע ואליפלט תשעה: **9** כל בני דוד מלבד בני פילגשים ותומר אחותם: **10** ובן שלמה רחבם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: **11** יורם בנו אהוזיה בנו יואש בנו: **12** אמציהו בנו עזירה בנו יותם בנו: **13** אחו בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: **14** אמון בנו יאשיהו בנו: **15** ובני יאשיהו הבכור יהונתן השני והוויקים השלישי צדקהו הרבייש שלום: **16** ובני יהוויקים יכניה בנו צדקיה בנו: **17** ובני כנניה אסר שלתיאל בנו: **18** ומכלרים פרדייה ושןאנדר קמיה הושמע ונדריה: **19** ובן פריה זרבבל שמעו ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמיות אחותם: **20** וחשה ואהאל וכרכיה וחסדייה יושב הסדר חמץ: **21** ובן חנניה פלטיה וישראל בני רפיה בנו אנן בני עבריה בני שכניה: **22** ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש יונאל ובריה וגעריה ושפט שש: **23** ובן געריה אליעני חזקיה ווזיריקם שלשה: **24** ובני אליעני הודיוהו ואלישיב ולפיה ועקוב יוונן ודליה וענני שבעה:

4 בני יהודה פרץ הツרין וכרמי וחוור ושובל: **2** וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אהומי ואת להד אלה משפחות הツרעת: **3** ואלה אבי עיתם יזרעאל ויישמא ידרבש ושם אחותם הצלפוני: **4** ופנואל אבי נדר ועור אבי חושא אלה בני חור בכור אפרטה אבי בית לחם: **5** ולAshדור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה וגערה: **6** ותולד לו גערה את אחוז ואת חפר ואת תימני ואת האשתורי אלה בני גערה: **7** ובני חלאה צרת יצחרא ואתנן: **8** וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל בן הרום: **9** ויהי יעבץ נCKER מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: **10** ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתה

23 ויהי נשור ואדם את חות יאיר מאמם את קנת ואת בנהה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: **24** ואחד מות הツרין בבלב אפרטה ואשת הツרין אביה ותולד לו את אשוחר אבי תקוע: **25** ויהיו בני ירchromאל בכור הツרין הבכור רם ובונה ואREN ואצם אחיה: **26** ותהיי אשה אחרת לירchromאל ושםה ערטרה היא אם אונם: **27** ויהיו בני בני רם בכור ירchromאל מעץ וימיון ועקר: **28** ושם אשות אונם שמי יודע ובני שמי נדב ובישיור: **29** ושם אשות אביהיל ותולד לו את אחבן ואת מולדיר: **30** ובני נרב סלד ואפים וימת סלד לא בניהם: **31** ובנו אפים ישע ובני ישע שנ ובנו שנ אחלי: **32** ובני ידע אחוי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בניהם: **33** ובני ויונתן פלה וזוא אלה היו בני ירchromאל: **34** ולא היה לשון בניהם כי אם בנות ולשון עבר מצרי ושמו ירחה: **35** ויתן שנ את בתו לירחע עבדו לאשה ותולד לו את עתי: **36** ועתה הליד את נתן ונタン הוליד את זבד: **37** ועובד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עופר: **38** ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזירה: **39** ועורה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: **40** ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: **41** ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: **42** ובני כלב אחוי ירchromאל מישע בכור הוא אבי זוף ובני מרשה אבי הツרין: **43** ובני הツרין קרה ותפה ורקם ושמע: **44** ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי: **45** ובן שמי מעון וממעון אבי בית צור: **46** ועיפה פילגש כלב לדלה את חרין ואת מוצא ואת נזח וחרן הליד את נזח: **47** ובני יהדי רנס ויותם ונישן ופלט ועיפה ושעף: **48** פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחהנה: **49** ותולד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עצסה: **50** אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרטה שובל אבי קריית יעדים: **51** שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר: **52** ויהיו בניהם לשובל אבי קריית יעדים הראה חי זמנחות: **53** וממשפחות קריית יעדים היתרי והפטוי והשמוני והמשרע מלאה יצאו הツרעת והאשתאל: **54** בני שלמא בית לחם ונטופתי עררות בית יואב וחזי המנחה הツרע: **55** וממשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שכחחים מהם הקנים הבאים מהמת אבי בית רכב:

את אהלייהם ואת המעניינים אשר נמצאו שם ויחרימם עד היום הזה והוא שבו תחתייהם כי מרעה לצתנים שם :⁴² ומהם מן בני שמעון הלו יהר שער אנשי חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפהיה ועוזיאל בני ישעি בראשם :⁴³ ויכו את שארית הפליטה לעמך וישבו שם עד היום הזה :

5 ובני רואובן בכור ישראל כי הוא הבכור וכחליו צועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתחיש לבכורה :² כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והכרצה ליוסף :³ בני רואובן בכור ישראל חנוך ופלוא חזロン וכרמי :⁴ בני יואל שמעיה בנו גונ שמעי בנו :⁵ מיכה בנו ראהה בנו בעל בנו :⁶ באברה בנו אשר הגללה חלנת פלנסר מלך אשר הוא נשיא לרואובני :⁷ ואחיו למשפחתיו בהתחיש לתולדותם הראש יעיאל וכרייחו :⁸ ובבעל בן עוז בן שמע בן יואל הוא יושב בעדרען ועד נבו ובעל מעון :⁹ ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למנ הנתר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד :¹⁰ ובכימי שאל שעשו מלחמה עם הגנראים ויפלו בידם וישבו באלהלים על כל פניו מזרחה לגלעד :¹¹ ובני נד לנדרם ישבו בארץ הבשן עד סלכה :¹² יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן :¹³ ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלים ושבע וירדי ויעכן וזיע ועבר שבעה :¹⁴ אלה בני אביהיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יהדו בן בזוי :¹⁵ אחיו בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם :¹⁶ וישבו בגלעד בבשן ובכניתה ובכל מנשיש רשות על תוצאותם :¹⁷ כלם התוחשו ביום יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל :¹⁸ בני רואובן וגונדי וחצץ שבט מנשהמן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודרי מלכמתה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות ושים יצאי צבא :¹⁹ ויעשו מלחמה עם הגנראים יותר ונפיש ונודב :²⁰ וייעזרו עלייהם וינטו בידם הגנראים וכל שעמם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעזור להם כי בטחו בו :²¹ וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאות וחמשים אלף וחמורים אלףים ונפש אדם מה אלף :²² כי חללים רכבים נפלוי כי מהאלים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגללה :²³ ובני חצץ שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושריר והר חרמן הנה מה רבו :²⁴ ואלה הראש בית אבותם ועפר ווישע ואלייל ועוזיאל אלה ראשי בית אבותם ועפר ווישע ואלייל ועוזיאל

דרך עמי וعشית מרעה לבתו עכבי ויבא אלהים את אשר שאל :²⁵ וככלוב אחו שואה הוליד את מוחיר הוא אבי אשthon :²⁶ ואשתון הוליד את בית רפואי ואת פסה ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה :²⁷ ובני קנו עתניאול ושרה ובני עתניאול חתת :²⁸ וממעוני הוליד את עפרה ושרה הוליד את יואב אבי ניא הרים כי הרים היו :²⁹ ובני כלב בן יפהה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו :³⁰ ובני יהלאל זיף וויפה תיריא ואשראל :³¹ ובן יהודה יתר ומרד ועפר וילון ותהדר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשחמע :³² ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקוטיאל אבי גונה ואלה בני כתיה בת פרעה אשר לקח מרד :³³ ובני אשת הוריה אחות נחם אבי קעליה הנגרמי ואשתמע המעכתי :³⁴ ובני שמעון אמרון ורינה בן חנן ותולון ובני ישע זוחת ובן זוחת :³⁵ בני שלחה בן יהודה ער אבי לכיה ולעדיה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבחן בבית אשבע :³⁶ ויקום ואגשי כובא וויאש ושרף אשר בעל למוаб וישבי נטעים לחם והדרבים עתיקים :³⁷ המה היוצרים וישבי נטעים ונדרה עם המלך במלאתו ישבו שם :³⁸ בני שמעון משמע בנו :³⁹ ובני משמע המואל בנו זכר בנו שמעי נמואל וימין יריב זוח שאל :⁴⁰ שלם בנו מכם בנו משמע בנו :⁴¹ ולשםעיה בניהם ששה עשר ובנות שש ולאחים אין בניהם רכבים וכל משפחותם לא הרבו עד בני יהודה :⁴² ובבלחה וישבו בברא שבע ומולדה וחצר שועל :⁴³ ובבלחה ובעצם ובתולד :⁴⁴ ובבתואל ובחרמה ובציקלן :⁴⁵ ובבירות מרכבות ובצחצ סוסים ובכנית בראי ובשערים אלה ערייהם עד מלך דוד :⁴⁶ ווחצרים עיטם ועין רמן ותבן וען ערים חמיש :⁴⁷ ובכל חצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעל ואת מושבותם והזוחשים להם :⁴⁸ בן יושבה ובן שרהה בן אמיצה :⁴⁹ וויאל ויהוא ומושובב ומלך ווישהה בן אמיצה :⁵⁰ ואלו עניין ויעקבה בן יושבהה ועשה ודריאל וישראל ובנניה :⁵¹ וויזיאן בן שפי בן אלון בן דידה בן שמרי בן שמעיה :⁵² אלה הבאים בשמות נשיים במשפעותם ובבית אבותיהם פרצו לרוב :⁵³ וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם :⁵⁴ וויצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחצת ידים ושקטת ושלחה כי מן חם היישבים שם לפנים :⁵⁵ ויבאו אלה הכתובים בשמות ביום יחזקיהו מלך יהודה ויבו

המושדר בן יואל בן שמואל: ³⁴ בן אלקנה בן ירחים בן אלאל בן תחיה: ³⁵ בן צירף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: ³⁶ בן אלקנה בן יואל בן עריה בן צפניה: ³⁷ בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: ³⁸ בן יצחר בן קחת בן לוי בן ישראל: ³⁹ ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: ⁴⁰ בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: ⁴¹ בן אחני בן זרח בן עדיה: ⁴² בן איתן בן זמה בן שמעי: ⁴³ בן יחת בן גרשם בן לוי: ⁴⁴ ובנוי מרדי אחיהם על השמאול אתון בן קישי בן עבדי בן מלך: ⁴⁵ בן חשביה בן אמציה בן חלקיה: ⁴⁶ בן אמציה בן בני בן שמר: ⁴⁷ בן מחלי בן מושי בן מרדי בן לוי: ⁴⁸ ואחיהם הלוים נתנים לכל עבודה משכנן בית האללים: ⁴⁹ ואחרן ובנוי מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת לכל מלאת קדש הקדושים ולכפר על ישראל כל אשר צוה משה עבר האללים: ⁵⁰ ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: ⁵¹ בקע בנו עוי בנו זרחיה בנו: ⁵² מרויות בנו אמריה בנו אחותוב בנו: ⁵³ צדוק בנו אחימעץ בנו: ⁵⁴ ואלה מושבותם לטרותם בגבולם לבני אהרן את חברון בארץ יהודה ואת מנרגישה סביבתייה: ⁵⁵ ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפה: ⁵⁶ ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מנרגישה ואת יתר ואת אשתמע ואת מנרגישה: ⁵⁷ ואת חיל' ואת מנרגישה את דבריך ואת מנרגישה: ⁵⁸ ואת עשן ואת מנרגישה את מגדלה ואת מגדישה: ⁵⁹ וממטה ואת מנרגישה ואת בית שמש ואת מנרגישה: ⁶⁰ וממטה בנימין את נבע ואת מנרגישה ואת עלמת ואת מנרגישה במפשחוידים: ⁶¹ ולבני קחת הנורדים ממפעצת המטה במפשחוידים: ⁶² ולבני אלקנה בן נורל ערים עשר: ⁶³ ולבני ממחזיות מטה חזי מנשה בנו עיר: ⁶⁴ ולבני למשפחותם ממטה דראובן וממטה נד וממטה זבולון בוגרל ערים שתים עשרה: ⁶⁵ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מנרגישים: ⁶⁶ וממטה בנורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין את הערים אלה אשר יקראו להם בשמות: ⁶⁷ וממשפחותם בני קחת והיה ערי גבולם ממטה אפרים: ⁶⁸ ויתנו להם ערי המקלט את שם ואת מנרגישה בהר אפרים ואת

ירמיה והודואה ויחדיאל אנשים נברוי חיל אנשי שמות ראים לבית אבותם: ⁶⁹ ווימעל באלדי אבותיהם וינו אחרי אלה עמי הארץ אשר השמיר אליהם מפניהם: ⁷⁰ ויעיר אלה יישראל את רוח פול מלך אשר וארה תלות פלנסר מלך אשר ויגלם לראו בני ולגדי ולחציו שבט מנשה ויביאם לחלה וחבור והרא ונחר גזע עד היום הזה:

6 בני לוי גרשון קחת ומרדי: ⁷¹ ובנוי קחת עמרם יצחר וחברון ועוזיאל: ⁷² ובנוי עמרם אהרן ומשה ומרים ובנוי אהרן נדב ואביהו אלעזר ואתרם: ⁷³ ואלעזר הוליד את פינחס פינחס הליד את אבישוע: ⁷⁴ ואבישוע הוליד את בקי ובקו הוליד את עז: ⁷⁵ ועז הוליד את זרחיה וזרחה הוליד את מרויות: ⁷⁶ מרויות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחותוב: ⁷⁷ ואחותוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יוחנן: ⁷⁸ ואחותונן הוליד את עזריה הוא אשר הוליד את כהן בנה שלמה בירושלים: ⁷⁹ ווילד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחותוב: ⁸⁰ ואחותוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: ⁸¹ ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: ⁸² ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהודך: ⁸³ ויהודך הוליד את נבדנאץ: ⁸⁴ בני לוי גרשון קחת ומרדי: ⁸⁵ וגלה שמות בני גרשון לבני ושמי: ⁸⁶ ובנוי קחת עמרם ויצחר וחברון ועוזיאל: ⁸⁷ בני מרדכי מחלי ומשי ואלה משפחות הלויל לאבותיהם: ⁸⁸ ולגרשם לבני בנו יחת בנו זמה בנו: ⁸⁹ יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: ⁹⁰ בני קחת עמנדר בנו קרח בנו אסיר בנו: ⁹¹ אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: ⁹² ובנוי אלקנה תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו וושאול בנו: ⁹³ ובנוי אלקנה עמשי ואחים מות: ⁹⁴ אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו עזה בנו: ⁹⁵ שמעא בנו אלקנה צופי בנו שמעי הבכר ושני ואביה: ⁹⁶ בני מרדכי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: ⁹⁷ שמעא בנו כהנה בנו עזיה בנו: ⁹⁸ ואלה אשר העמיד דוד על ידי שור בית יהוד ממנוחה הארון: ⁹⁹ ויהיו משרותם לפני משכן אלה מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוד בירושלים ויעמדו כמשפטם על עבורתם: ¹⁰⁰ ואלה העמדים ובניהם מבני הקחת הימן

למלחמה: 12 ושפם וחוף בני עיר חם בני אחר: 13 בני נפתלי יהציאל גוני ויצר ושלום בני בלחה: 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את רמוון ואת מנרשיה: 15 ומיכיר לך אשה לחפים ולשפים מכיר אביכנעד: 16 ומכיר לך אשה לחפים ולשפים הנדרים: 17 לבני נרשות ממשפחה חצי מטה מנשה את נולן בבשן ואת מנרשיה ואת עתירותו ואת מנרשיה: 18 את נולן בבשן ואת מנרשיה ואת מדיניה את דברת ואת מנרשיה: 19 ואת רמות ואת מנרשיה ואת עט ואת מנרשיה: 20 וממטה אשר את משלה ואת מנרשיה ואת עבדון ואת מנרשיה: 21 ואת חוקק ואת מנרשיה ואת רחוב ואת מנרשיה: 22 וממטה נפתלי את קדרש בניל ואת מנרשיה ואת חמון ואת מנרשיה ואת קריתים ואת מנרשיה: 23 לבני מרדי הנדרים ממטה זבולון את רמוון ואת מנרשיה את תבור ואת מנרשיה: 24 ומ עבר לירדן ריחו למורה הירדן ממטה רואבן את בצר במדבר ואת מנרשיה ואת יהצה ואת מנרשיה: 25 ואת קדימות ואת העליון ואת און שארה: 26 ורפח בני ורשב ותלח בני ותחן בני: 27 לעדן בני עמידור בני אלשמע בני: 28 נין בני יהושע בני: 29 ואחוות ומושבות בית אל ובניתה ולמורח נערן ולמערב נזר ובניתה ושם ובניתה עד עיה ובניתה: 30 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובניתה תענד ובניתה מנדו ובניתה דור ובניתה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: 31 בני אשר ימנה וישוה וירושו וברעה ושרה אחותם: 32 ובני ברעה חבר ומיליכאל הוא אבי ברותם: וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: 33 ובני יפלט פסך ובמהל ושות אלה בני יפלט: 34 ובני שמר אחיו ורודהנה יהבה וארם: 35 ובן הלם אחיו צופח וימגע ושלש ועמל: 36 בני צופח סוח והרנפר ושעל וברוי ווירה: 37 בצר והוד שמא ושלשה ויתרנן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: 39 ובני על ארחה והניאול ורציא: 40 כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברורים נבורי חילם ראשיו הנשיים והתויחם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:

8 ובימין הוליד את בלע בכדו אשבל השני ואחרה השליishi: 2 נווה הרבייע ורפא החמייש: 3 ויהיו בנים לבלו אדר ונרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחותה: 5 ונרא ושפונן וחורם: 6 ואלה בני אחר אלה הם הראש האבות נבורי חילם שבעה עשר אלף ומאותם יצאי צבא

אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה: ⁵ וממן השילוני עשה הבכור ובנוו: ⁶ וממן בני זרחה יעוזאל ואחיהם שש מאות ותשעים: ⁷ וממן בני ננים סלווא בן משלם בן הדריה בן הסנאה: ⁸ וויבניה בן ירחם ואלה בן עזיבן מכריו ומשלם בן שפטיה בן רעוזאל בן יבניה: ⁹ ואחיהם ראשי אבות תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: ¹⁰ וממן הכהנים ידעה ויהויריב וכיון: ¹¹ וזרודה בן חלקייה בן משלם בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב נגיד בית האלים: ¹² ועדיה בן ירחם בן השחר בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יזרעה בן משלם בן משלמיה בן אמר: ¹³ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים נבוורי חיל מלאכת עבודה בית האלים: ¹⁴ וממן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשבה מן בני מרדי: ¹⁵ ובבקר חרש ונגל ומניה בן מיכא בן זכריה בן אסף: ¹⁶ ועובדיה בן שמעיה בן גלל בן ידורותן וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרינו נתופתי: ¹⁷ והשעריים שלום ועקב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: ¹⁸ ועוד הנה בשער המלך מזרחה המה השעריים למחנות בני לוי: ¹⁹ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרחה ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספדים לאهل ואבותיהם על מהנה יהוה שMRI המבו: ²⁰ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: ²¹ זכריה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד: ²² כלם הבורורים לשעריהם בספדים מאתים ושלים עשר המה בחצריהם התיחסם המה יסיד דוד ושמואל הראה באמונותם: ²³ והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האهل למשמרות: ²⁴ לאربע רוחות יהיו השערים מזרחהימה צפונה ונגב: ²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הדמים מעת אל עת עם אלה: ²⁶ כי באמונה הנה ארבעת גברי השעריים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האצורות בית האלים: ²⁷ וסבירות בית האלים ילינו כי עליהם לשמורות והם על המפתח ולברק לברק: ²⁸ וממהם על כלី העבודה כי במספר יבאים ובספר יוצאים: ²⁹ ומהם ממנין על הכלים ועל כל כל החקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשימים: ³⁰ וממן בני הכהנים רקחי המركחת לבשימים: ³¹ ומתחיה מן הלויים הוא הבכור לשלם הקרכבי באמונה על מעשה החבתים: ³² וממן בני הכהני מון אחיהם על להם המערה להכין שבת בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בניין:

9 וכל ישראל התייחסו והنم כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הנלו לבבל במלעם: ² והיוישבים הראשונים אשר באחواتם בערים ישראל הכהנים הלויים והנתינאים: ³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה וממן בני בניין ומני אפרים ומנסה: ⁴ עותי בן עמייהוד בן עמרי בן

לא שמר נום לשאול באוב לדרווש: ¹⁴ ולא דרש ביהוה
וימיתהו ויסב את המלוכה לדודיד בן ישע:

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה
עצמך ובשך אנחנו: ² גם המול נם שלשים נם בהיות
שאל מלך אתה המוציא וה מביא את ישראל ויאמר יהוה
אליך לך את תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל: ³ זובאו כל זקני ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דודיר ברית בחברון לפניו יהוה
וימשחו את דודיד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל: ⁴ וילך דודיד וכל ישראל ירושלם היא יbos
שם היבוסי ישבי הארץ: ⁵ ויאמרו ישבי יbos לדודיד לא
taboa הנה וילבד דודיד את מצחת ציון היא עיר דודיד: ⁶
ויאמר דודיד כל מכיה יbos בראשונה יהיה לראש ולשלד
ויעל בראשונה יואב בן צריה וייה לראש: ⁷ וישוב דודיד
במצח עלה בן קרא לו עיר דודיד: ⁸ ויבן העיר מסביב מן
הملוא ועד הסביב ויواب יהוה את שאר העיר: ⁹ וילך
דודיד הלוך ונגדל ויוה צבאות עמו: ¹⁰ ואלה ראש
הנברים אשר לדודיד המתוחקים עמו בממלכוות עם כל
ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ¹¹ ואלה מספר
הנברים אשר לדודיד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על שלוש מאות חיל בפעם אחת: ¹²
ואחריו אלעזר בן דודו האחוח הוא בשלושה הנברים:
הוא היה עם דודיד בפס רמים והפלשתים נאספו שם
למלחמה ותהי חילכת השדה מלאה שערדים והעם נסו
מן פניהם פלשתים: ¹³ וויתיצבו בתוך החילקה ויצילוה ויכו
את פלשתים ווועש יהוה תשועה נדולה: ¹⁴ וירידו שלושה
מן השלושים ראשן חנה בעמק רפאים: ¹⁵ ודודיד או במצודה
ומחנה פלשתים חנה בבית לחם: ¹⁶ ויתאו דודיד ויאמר
ונציב פלשתים או בבית לחם: ¹⁷ ויתאו דודיד ויאמר
מי ישקנו מים מבור בית לחם אשר בשער: ¹⁸ ויבקשו
השלשה במחנה פלשתים וישאכו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאכו ואל דודיד ולא אבה דודיד לשחותם
וינסך אתם ליהוה: ¹⁹ ויאמר חילילה לי מלאה מעשות
את הרם האנשים האלה אשטה בנפשותם כי בנפשותם
הכבים ולא אבה לשחותם אלה עשו שלושת הנברים:
ואבשי אובי יואב הוא היה ראש השלשה והוא עורר
את חניתו על שלוש מאות חיל ולא שם בשלשה: ²¹ מן

שבת: ²³ ואלה המשרדים ראש אבות ללוים בלשכת
פשירים כי יומם ולילה עליהם במלאה: ²⁴ אלה הראש
האבות ללוים לתולדותם ראשי אלה ישבו בירושלם:
ובגבעון ישבו אבי גבעון יעוז ושם אשתו מעכה: ²⁵
ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל נור ונדר: ²⁷ וגדר
ואחיו זכריה ומקלות: ²⁸ ומקלות הוליד את שמאמ וארפ
הם ננד אהיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ²⁹ ונור הוליד
את קיש וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת אבינדר ואת אשבעל: ³⁰ ובן יהונתן
מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ³¹ ובנו מיכה
פיthon ומלך ותחרע: ³² ואחיו הוליד את יערה וווערה
הוליד את עלמת ואת עצמות ואת זמרי זומרה הוליד את
מושא: ³³ ומושא הוליד את בנעא ורפיה בנו אל לעשה בנו
אצל בנו: ³⁴ ולאצל שש בנים ואלה שמורות עזריקם
בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: ² וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחריו בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת
אבינדר ואת מלכי שוע בני שאול: ³ ותכבדר המלחמה
על שאול וימצאתו המורדים בקשתי ויחיל מן היורדים: ⁴
ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקני בה פן
יבאו הערלים האלה והתעללו بي ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאדר ויקח שאול את החרב ויפל עלייה: ⁵ וירא נשא
כליו כי מה שאול ויפל נם הוא על החרב ווימת: ⁶ וירא
שאל ושלשת בניו וככל ביתו יחו מותו: ⁷ ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובינו ויעזבו
עיריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: ⁸ וויה מלחמת
ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת
בני נפלים בהר גלבע: ⁹ וויפשתחו וישאו את ראשו ואת
כליו ווישלחו בארץ פלשתים סכיב לבשר את עצביהם
ואת העם: ¹⁰ ווישמו את כליו בבית אליהם ואת גללותו
תקעו בית דגון: ¹¹ ווישמו כל יביש גלעד את כל אשר
עשו פלשתים לשאול: ¹² ויקומו כל איש חיל וישאו את
גופת שאול ואת גופת בניו ויבאום ביבשה ויקברו את
עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצמו שבעת ימים: ¹³
וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר

אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר : 9 עוזר הראש
 עבדיה השני אל-אב השלישי : 10 מושגנה הרביעי ירמיה
 החמישי : 11 עת השר羞 אליאל השביעי : 12 ויהנן השמיני
 אל-זבר התשיעי : 13 ירמיהו העשירי מכבני עשר עשר :
 14 אלה מבני נדראשי הצבאה אחד למאה הקטן והגדול
 לאף : 15 אלה הם אשר עברו את הירדן בחדר הראשון
 והוא מלאע על כל גדרתו ויבריחו את כל העמקים
 למזרחה ולמערב : 16 ויבאו מן בני בנימין ויהודה עד
 למצד לדוד : 17 ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם
 לשלים בהם אלי לעזרני יהוה לי עליכם לבב לחדר
 ואם לرمותנו לצרוי بلا חמס בכפי ירא אלהי אבותינו
 יויכח : 18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דוד
 ועמך בן ישע שלום שלום לך ושלום לעוזך כי עורך
 אלהיך ויקבלם דוד ויתنم בראשי הנגדו : 19 וממנשה
 נפלו על דוד בכאו עם פלשתים על שאל למלחתה ולא
 עוזם כי בעצה שלחו סרני פלשתים לאמר בראשינו
 יפול אל ארנו שאול : 20 בלחטו אל ציקלן נפלו עליו
 ממנשה ערנה ויובד וידיעאל ומיכאל ווועבר ואליהו
 וצלאי ראי האלפים אשר למנשה : 21 וזה מה עזרו עם
 דוד על הנגד כי גבוריו חיל כלם ויהיו שרים בצבא:
 22 כי לעת יום ביום יבוא על דוד לעוזרו עד למחנה
 נדול כמחנה אלהים : 23 ואלה מספרי ראשי החולץ
 לצבא באו על דוד חבורונה להסב מלכות שאול אליו
 כפי יהוה : 24 בני יהודה נשאי צנה ורמח שת אלפים
 ושמונה מאות חלוצי צבא : 25 מן בני שמעון גבורי חיל
 לצבא שבת אלפים ומאה : 26 מן בני הלי ארבעת
 אלפיים ושש מאות : 27 ויהי יודע הנגיד לאחרן ועמו שלושת
 אלפיים ושבע מאות : 28 וצדוק נער גבור חיל ובית אביו
 שרים עשרים ושנים : 29 וממן בני בנימן אחד שאל שלושת
 אלפיים ועד הנה מרביתם שמירים משמרת בית שאול :
 30 וממן אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי
 חיל אנשי שמות לבית אבותם : 31 ומחצית מטה מנשה
 שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמלך אך את
 דוד : 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה
 עשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחדיהם על פיהם :
 33 מזובלון יוצאי צבא ערכיו מלחמה בכל כל מלחמה
 חמישים אלף וולדר בלא לב וללב : 34 ומונפתלי שרים
 אלף ועםם בצדנה ותנית שלשים ושבעה אלף : 35 וממן
 השלושה בשנים נכבד וייהו להם לשר ועד השלושה
 לא בא : 22 בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן
 קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה
 את הארוי בתוך הבור ביום השלל : 23 והוא הכה את
 האיש המצרי איש מדח המשם באמה וביד המצרי חניתה
 מנור ארונים וורד אלוו בשבט וינול את חניתה מיד
 המצרי ויהרגנו בחניתתו : 24 אלה עשה בניהו בן יהודע
 ولو שם בשלושה הגברים : 25 מן השלושים הננו נכבד
 הוא ואל השלושה לא בא ווישמהו דוד על משמעתו :
 26 ונבורי המלחים עשה אל אחיו יואב אלחנן בן דודו
 מביתיהם : 27 שמות ההרורי חלץ הפלוני : 28 עירא בן
 עקש התקומי אבעזר הענתותוי : 29 סכבי החשתי עיל
 האחותוי : 30 מהדי הנטפי חלד בן בענה הנטפותוי :
 31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימין בניה הפרעתני : 32
 חורי מנהלי געש אביאל הערבתי : 33 עומות הבהירומי
 אל-יחבא השעלבני : 34 בני השם הנזוני יונתן בן שנה
 ההררי : 35 אחיאם בן שכיר ההררי אל-פאל בן אור : 36
 חפר המכתריה אהיה הפלני : 37 חצרו הכרמל נעריו בן
 אובי : 38 יואל אחיו נתן מבחר בן תנרי : 39 צלק העמוני
 נהרי הבהירוי נשא כל יוacob בן צרואה : 40 עירא הירתי
 נרב הירתי : 41 אדריה החתי זבר בן אחלה : 42 עדינא בן
 שיזא הרובני רשא לרובני ועליו שלושים : 43 חנן בן
 מעכה ויושפט המרגני : 44 עזיא העשתרת שמע ויעוואל
 בני חותם הערערוי : 45 ידיעאל בן שמרי ויוחא אחיו
 התיצי : 46 אליאל המחוים ויריביו ויושבה בני אלנעם
 ויתמה המואבי : 47 אליאל ועובד ויישיאל המציביה :

12 ואלה הבאים אל דוד לציקלן עוד עצור מפני
 שאלן בן קיש והמה בגבורים עורי המלחמה : 2 נשקי
 קשת מימיינס ומשמאלים באבניהם ובחצחים בקשת מאחו
 שאלן מבנימן : 3 הרראש אחיעזר ווושב בני השמעה
 הנבעתי ויוזאל ובלט בני עומות וברכה והוא הענתתי :
 4 ווישמעה הנבעוני נבוד בשלשים ועל השלשים וירמיה
 ויהזיאל ויוחנן ויובד הגדרתי : 5 אלעוזו וירימות ובבעליה
 ושמרייה ושפתייה החריפוי : 6 אלקנה וישראל ועזראל
 ויעוזר וישראל החרחים : 7 ווועאללה ובורדיה בני ירחם
 מן הנדור : 8 וממן הנדרי נבדלי אל דוד למדצ'ן מרכבה
 גבורי החיל אנשי צבא למלחמה ערבי צנה ורמח ופנוי

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרש קיר וחרש עציים לבנות לו בית: 2 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאתם מלוכה בעבור עמו ישראל: 3 ויקח דוד עוד נשים בירושלם וילוד דוד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ולמה: 5 וויבחר ואלישוע ואליפלט: 6 ונגה ונג'וייף: 7 ואלישמע ובעליך ואליפלט: 8 ווישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10 וישראל דוד באלהים לאמר האעלת על פלשתים ונתחם בידייו ויאמר לו יהוה עלתה ונתחם בידך: 11 ויעלו בבעל פרצים ויכס שם דוד ויאמר דוד פרץ האלים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקומם ההוא בעל פרצים: 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש: 13 וויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: 14 וישראל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלים לא תעלה אחריהם הסב מעלייהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים או תצא במלחמה כי יצא האלים לפניך להוכיח את מנהה פלשתים: 16 ויעש דוד כאשר צוחה האלים ויכו את מנהה פלשתים מנבעון ועד גורה: 17 וויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו על כל הנום:

15 ויעש לו בחם בעיר דוד ויכן מקום לארון האלים ויט לו אהל: 2 אז אמר דוד לא לשאת את ארון האלים כי אם הלויים כי בס בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקhal דודacha כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר חcin לו: 4 וויאסף דוד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מהא ועתרים: 6 לבני מררי עשה השר ואחיו מאתים ועתרים: 7 לבני נרשום يولח השר ואחיו מהא ושלשים: 8 לבני אל'יצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אל'יאל השר ואחיו מאתים ושלשים: 10 לבני עזיאל עמנידב השר ואחיו מהא ושלדים עשר: 11 ויקרא דוד לצדוק ולאבתר הכהנים וללוים לאוריאל עשה ויואל שמעיה ואלי'אל ועמנידב: 12 וויאמר הדני ערבי מלחה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: 36 ומאשר וויצו צבא לערך מלחה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הרואני והנדי וחצי שבת מנשה בכל כלי צבא מלחה מהה ועשרים אלף: 38 כל אלה אנשי מלחה עד רדי מערקה בלבד באו חברונה להמלך את דוד על כל ישראל וגם כל שרתיהם ישראל לב אחד להמלך את דוד: 39 ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אלילים ושותים כי הכינו להם אחיהם: 40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר זובלון ונפתלי מבאים להם בחמוריהם ובמנלים ובפרדים ובבקר מאכל קמה דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרבות כי שמה בישראל:

13 וויעץ דוד עם שרי האלפים והמאות לכל גניד: 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אהינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועםם הכהנים והלוים בערי מרגשיהם ויקבצו אלינו: 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי יש הדבר בעני כל העם: 5 ויקhal דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלים מקרית יערם אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלים יהוה יושב הכהנים אשר נקרא שם: 7 וירכיבו את ארון האלים על עגלת חדשה מבית אבנידב וועז ואחינו נהנים בענלה: 8 ודוד וכל ישראל ממשקים לפני האלים בכל עז ובשירים ובכינורות ובנכלים ובתפקידים ובמצלחות ובಚצירות: 9 ויבאו עד גן כידן וישלח עזא לפניו אלהים: 10 וויהר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למוקם ההוא פרץ עזא עד היום הזה: 12 ווירא דוד את האלים ביום ההוא לאמר הדיך אביה אליו את ארון האלים: 13 ולא הסיד דוד את ארון אליו אל עיר דוד וויהר אל בית עבד אדם הנטוי: 14 ווישב ארון האלים עם בית עבד אדם בכיתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו:

יהוה מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: ⁵ אסף הראש ומשגנו זכריה יעהיל ושמרמות וחיאל ומתחיה ואליאב ובניהם ועבד אדם ויעיאל בכל נבלים ובכנרות ואסף במצלחות משמעו: ⁶ ובניהם ויזמיאל הכהנים בחצרות תמיד לפני ארון ברית האלים: ⁷ ביום התוא אז נתן דוד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: ⁸ הודו ליהוה קראו בשמו והודיעו בעמיהם עלילתו: ⁹ שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ¹⁰ התהלו בשם קדשו ישמח לב מבקש יהוה: ¹¹ דרשו יהוה ועו בקשנו פניו תמיד: ¹² זכרו נבלאותיו אשר עשה מפתחו ומשפטו פיהו: ¹³ זרע ישראל עבדו בני יעקב בחירותו: ¹⁴ הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: ¹⁵ זכרו לעולם בריתו ציה לאלף דור: ¹⁶ אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: ¹⁷ ויעמידה ליעקב לחק לשראל ברית עולם: ¹⁸ לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: ¹⁹ בהוותכם מתי מספר כמעט ונרים בה: ²⁰ יוחלכו מנוי אל נוי וממלכה אל עם אחר: ²¹ לא הניה לאיש לעשkom וכוח עליהם מלכים: ²² אל תנעו במשיחי ובנביαι אל תרעו: ²³ שירו ליהוה כל הארץ בשרו מים אל יום ישועתו: ²⁴ ספרו בנויים את כבodo בכל העמים נפלאותיו: ²⁵ כי נדול יהוה ומהל מאד נורא הוא על כל אלהים: ²⁶ כי כל אלהי העמים אלילים והוא שם שמי: ²⁷ הדור והדר לפניו עז וחדוה במקומו: ²⁸ הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועוז: ²⁹ הבו ליהוה כבוד שמו שא מנהה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדרש: ³⁰ חילו מלפני כל הארץ אף תכון תבל בכל תמות: ³¹ ישבחו השמיים ותגל הארץ ויאמרו בניהם יהוה מלך: ³² ירעם הים ומלווא יעלי' השדה וכל אשר בו: ³³ אז ירדנו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפט את הארץ: ³⁴ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ³⁵ ואמרו הו שיענו אלהי ישענו וקצתנו והצילנו מן הגויים להדות לשם קדרש להשתבח בתהלהך: ³⁶ ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: ³⁷ ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני ארון תמיד לדבר ים ביום: ³⁸ ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיון וחסה לשעריהם: ³⁹ ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בנכען: ⁴⁰ להעלית עלות ליהוה על

להם ראש האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליהם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכהנות לו: ¹³ כי לمبرашנה לא את פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנו כמושפט: ¹⁴ ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: ¹⁵ וישאו בני הלוים את ארון האלים כאשר צוה משה בדבר יהוה בכתפה במתוח עליהם: ¹⁶ ויאמר דוד לשדי הלוים להעמיד את אחיהם המשדרים בכל שיר נבלים וכנרות ומצלטים משמעיים להרים בקהל לשמחה: ¹⁷ ויעמידו הלוים את הימן בן ניאל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו: ¹⁸ ועםם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמרמות וחיאל וענו אליאב ויעאל ומשיחו ומתחיתו ואליפלדה ומקניהו ועבד אדם ויעאל השערם: ¹⁹ והמשדרים הימן אסף ואיתן במצלחות נשחת להשמי: ²⁰ וזכירה ויעזיאל ושמרמות וחיאל וענו ואליאב וענו ואליאב ומשיחו ובניהם נבלים על עלמות: ²¹ ומתחיתו ואליפלדה ומקניהו ועבד אדם ויעאל ויעזיהו בכנרות על השמיונית לצח: ²² ובכנניהו שר הלוים במשיא יסר במשא כי מבין הוא: ²³ וברכיה ואלקנה שערים לארון: ²⁴ ושבניהו יושפט וננתאל ועמיש זכריהו ובניהם ואליעזר הכהנים ממחצרים בחצרות לפני ארון האלים ועבד את הארון והמשדרים וככניתה השר המשא המשדרים מן בית עבד אדם בשמחה: ²⁶ ויהי בער האלים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: ²⁷ ודודיד מכרבל במעיל בוץ וכל הלוים הנשיים ועל דוד אפור כד: ²⁸ וכל ישראל מלעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקהל שופר בחצרות ובמצלחים משמעיים בנבלים וכנרות: ²⁹ ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפרק ומשחק ותבו לו בלבבה:

16 ויביאו את ארון האלים ויצינו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דוד וקריבו עלות ושלמים לפני האלים: ² וכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: ³ ויזחلك לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש בכדר לחם ואשפר ואשישה: ⁴ ויתן לפני ארון

עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את כל הנדרשות:
 20 יהוה אין עמוק ואין אללים וולך בכל אשר שמענו
 באונינו: 21 ומוי כעמך ישראלי נוי אחד בארץ אשר החל
 האללים לפלדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות
 לנרש מפני עמק אשר פDIST ממצרים גוים: 22 ותתן
 את עמק ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה הייתה
 להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על
 עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת:
 24 יאמן וינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל אלהים לישראל ובית דודיך נcone לפניך:
 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על
 בן מצא עבדך להתחפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה
 הוא האללים ותדבר על עבדך החטובה הזאת: 27 ועתה
 הוואת לברך את ביתך עבדך להיות לעולם לפניך כי
 אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

18 ויהי אחרי כן וירד דוד את פלשתים ויכנעם ויקח
 את נת ובנתייה מיד פלשתים: 2 וירק את מואב ויהיו מואב
 עבדים לדוד נשאי מנהה: 3 וירק דוד את הדרוז מלך
 צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנחר פרת: 4 ויליכד
 דוד ממננו אלף רכב ושבעת אלף פרשים ועשרים
 אלף איש רגל ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממננו
 מה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעזרה להדרוז מלך
 צובה וירק דוד באדם עשרים וחמש אלף איש: 6 ושם
 דוד באדם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנהה
 ויושע יהוה לדוד בכל אשר החל: 7 ויקח דוד את שלטי
 הזוב אשר היה על עבדיו הדרוז ויבאים ירושלים: 8
 וטבחת ומכוון ערי הדרוז ללח דוד נחת רבה מאד
 בה עשה שלמה את ים הנחתה ואת העמודים ואת כל
 הנחתה: 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד את כל
 היל הדרוז מלך צובה: 10 וישלח את הדרוז בנו אל
 המלך דוד לשאול לו לשולם ולברכו על אשר נלחם
 בהדרוז ויכחו כי איש מלחמות תעו היה הדרוז וכל
 כל זחב וכסף ונחתה: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד
 ליהוה עם חכسط והזוב אשר נשא מכל הנויים מארום
 ומואב ומבני עמן ומפלשטים ומעמלק: 12 ואבשי בן
 צרויה הכה את אדרום בניא המלח שנונה עשר אלף:
 13 וישם באדרום נצבים ויהו כל אדרום עבדים לדוד

mobach העלה תמיד לבקר ולערב וכל הכתוב בתורת
 יהוה אשר צוה על ישראל: 14 ועמהם הימן וידותון
 ושאר הבורורים אשר נקבעו בשם יהודות להדרות ליהוה כי
 לעולם חסדו: 15 ועמהם הימן וידותון חצרות ומצלמים
 לשמשיעים וככל שיר האלהים ובני יdoton לשער: 16
 וילכו כל העם איש לביתו ווסף דודיך לברך את ביתו:

17 ויהי כאשר ישב דוד בביתו ואמר דוד אל נתן
 הנביא הנה אנכי יושב בבית הארים וארון ברית יהוה
 תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך
 עשה כי האלים עמק: 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר
 אלהים אל נתן לא אמר: 4 לך ואמרת אל דוד עבד
 כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: 5 כי
 לא ישבי בבית מן היום אשר העלייתך את ישראל עד
 התחלכתי בכל ישראל חדrhoתך את אהלה וממשכן: 6 ובכל אשר
 היה זהה ואהיה מאהלו אל אהלה וממשכן: 7 ובלך שפט
 ישראל אשר צויתך לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם
 לי בית ארים: 8 ועתה כה תאמר לעבדך לדוד כי
 אמר יהוה צבאות אני לקחתי מן הנהה מן אחורי הצאן
 להיות נגיד על עמי ישראל: 9 ושותמי מקום לעמי ישראל
 כשם הנדרלים אשר בארץ: 10 וימתמי מקום לעמי ישראל
 ונטעתו והשכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יוסיפו בני עליה
 לכלתו כאשר בראשונה: 11 ולמנים אשר צויתך שפטים
 על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואנד לך ובית
 יבנה לך יהוה: 12 וזהה כי מלאו ימיך לכלתך עם אבותיך
 והקימותי את זריך אחריך אשר יהיה מבניך והכנעתי
 את מלוכתו: 13 הוא יבנה לי בית וככנתה את כסאו עד
 לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14
 והעמדתיחו בבתיו ובמלוכתו עד העולם וכיסאו יהיה
 וכן עד עולם: 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה
 כן דבר נתן אל דוד: 16 ויבא המלך דוד וישב לפניו
 יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים וממי ביתו כי הביאתי
 עד חלים: 17 ותקנן זאת בעיניך אלהים ותדבר על
 בית עבדך למרחוק וראיתי כתור האדם המעליה יהוה
 אלהים: 18 מה יוסיף עוד דוד לך לכבוד את עבדך
 אתה את עבדך ידעת: 19 יהוה בעבר עבדך וכלך

דוויד ל夸ראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויחרג דוויד מארם שבעת אלפים רבים וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המיתה: 19 ויראו עברים הדרודור כי גנפו לפני ישראל וישלימו עם דוויד ויעברדו ולא אבה ארם להוציא את בני עמו עד: סופר: 20 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דוויד הראשנים ליד המלך:

20 ויהי לעת תשובה השנה לעת זאת המלכים וננהג ויאב את חיל הצבא ויחת את ארץ בני עמו ויבא ויצר את רבה ודוויד ישב בירושלים וירא יואב את רבה ויהרשה: 2 ויהי דוויד את עתרת מליכם מעל לראשו ומצחאה משקל ככר זהב וכבה אבן יקרה ותהי על ראש דוויד ושלל העיר הוציאה הרבה מאד: 3 וזאת העם אשר בה הוציאו יושר במנרה ובחצריו הברזל ובמנורות וכן יעשה דוויד לכל ערי בני עמו וישב דוויד וכל העם ירושלם: 4 ויהי אחרי כן ועוזר מלחמה בנורעם פלשתים או הכה שבכיה החשטי את ספי מילדי הרפאים וככני: 5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים וירא אלחנן בן יעור את לחמי אחיו גלית הגתוי ועז חניתו כמנור ארכנים: 6 ותהי עוד מלחמה בתויה איש מודה ואצבעתו שש ושערם וארבע גות הוא נולד להרפה: 7 ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמוא אוחז דוויד: 8 אל נולדו להרפה בתן ויפלו ביד דוויד וביר עבדיו:

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוויד למנות את ישראל: 2 ויאמר דוויד אל יואב ואל שר העם לכו ספרו את ישראל מבאר שביע ועד דן והביאו אליו ואדעה את מספרם: 3 ויאמר יואב ויסוף יהוה על עמו כמה מה פעמים הלא אדני המלך כלם לאدني לעבדים למה בקש זאת אדני למה יהוה לאשמה לישראל: 4 ודבר המלך חזק על יואב וצאת יואב ויחלהך בכל ישראל ויבא ירושלם: 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוויד והוא כי לישראל אלף אלפיים ומאה אלף איש שלף הרב וחרב ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולוי ובנימן לא פקד בחוכם כי נתעב דבר המלך את יואב: 7 וירע בעני האלהים על הדבר הזה ויד את ישראל: 8 ויאמר דוויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשית את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 9 וידבר יהוה אל נד חזה דוויד לאמר: 10 לך ודברת אל דוויד לאמר כי אמר יהוה שלוש אני נתה

וישוע יהוה את דוויד בכל אשר הלא: 14 וימליך דוויד על כל ישראל ויהו עשה משפט יצדקה לכל עמו: 15 ויאוב בן צריה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזוכה: 16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים וושאנו סופר: 17 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דוויד הראשנים ליד המלך:

19 ויהי אהרי בן יימת נשח מלך בני עמו וימליך בנו תחתיו: 2 ויאמר דוויד עשה חסר עם חנון בן נשח כי עשה אביו עמי חסר וישלח דוויד מלאים לנחמו על אביו ויבאו עברי דוויד אל ארץ בני עמו אל חנון לנחמו: 3 ויאמרו שריו בני עמו לחנון המכבר דוויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנהימים הלא בעבור לחקר ולהחפץ ולדגל הארץ בא עבדיו אלקיך: 4 ויהי חנון את עברי דוויד וינלחם ויכרת את מדריהם בחצי ערד המפשעה וישראלם: 5 וילכו וינידזו לדוויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמו כי התבאשו עם דוויד וישלח חנון ובני עמו אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויהנו לפניו מידבא ובני עמו נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 8 וישמע דוויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר בא לבודם בשדה: 10 וירא יואב כי היה פניו המלחמה אליו פנים ואחריו ויבחר מכל בחור בישראל ויערך ל夸ראת ארם: 11 וזאת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו ל夸ראת בני עמו: 12 ויאמר אם תחזק מני ארם והיות לי להשועה ואם בני עמו יחזקו מך והושעך: 13 חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי אלהינו יהוה הטוב בעינוי יעשה: 14 וויש עמו והעם אשר עבר לפניו ארם למלחמה וינסו מפניו: 15 ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו גם מפניהם אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב וירושלם: 16 וירא ארם כי גנפו לפניו ישראל ושלחון מלאים ויצויאו את ארם אשר מעבר הנהר ושובך שר צבא הדרודור לפניהם: 17 ויגר לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אליהם ויערך אליהם ויערך דברי הימים א

22 ויאמר דוד וזה הוא בית יהוה האללים וזה מזבח
עללה לישראל: 2 ויאמר דוד לכנוס את הגרים אשר
בארץ ישראל ועמד חצבים לחצוב אבני נוית לבנות בית
האללים: 3 וברזל לרבות מסמרים לדלתות השערים
ולמחברות הכנון דוד ונחשת לרבות אין משקל: 4 ועציו
ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי
ארזים לרבות לדוד: 5 ויאמר דוד שלמה בני נער ורך
והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולהתפארת
כל הארץ אכינה נא לו יוכן דוד לרבות לפני מותה:
וירקרא לשלהמה בנו יוציאו לבנות בית ליהוה אלהי
ישראל: 7 ויאמר דוד לשלהמה בנו אני היה עם לבבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר יהוה
לאמר רם לרבות שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה
בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצתה לפני: 9 הנה בן
נולד לך הוא יהוה איש מנוחה והנוחות לו מכל אובי
מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתה על ישראל
בימי: 10 הוא יבנה בית לשמי והוא היה לי לבן ואני לו
לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: 11
עתה בני יהי יהוה עמוק והצלחה ובנית בית יהוה אלהיך
כאשר דבר לך: 12 אך יתן לך יהוה של כל ובינה ויזוך
על ישראל ולשמור את תורה יהוה אלהיך: 13 או תצליח
אם תשמור לעשות את החוקים ואת המשפטים אשר צוה
יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת:
14 והנה בענייני הכינותי לבית יהוה זהב כקרים מהא אלף
וכסף אלף אלפיים כקרים ולנוחת ולברזל אין משקל
כי לרבות היה עצים ואבני הכינותי ולנוחת וטלחת הוסף: 15
עמך לרבות עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל
חכם בכל מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנוחת ולברזל
אין מספר קם ועשה וייחי יהוה עמק: 17 ויצו דוד לכל
שרי ישראל לעוזר לשלהמה בנו: 18 הלא יהוה אלהיכם
עםכם והניח לכם מסביב כי נתן בידיו את ישבי הארץ
ונכשחה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תננו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש
יהוה האללים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש
האללים לבית הנבנה לשם יהוה:

23 ודוד זקן ושבע ימים וימליך את שלמה בנו על
ישראל: 2 ויאסף את כל שרי ישראל וחכנים וחלויים:

עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: בויבא נד אל
דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: 12 אם שלוש שנים
רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך
למשנת ואם שלשת ימיםחרב יהוה ודבר באرض ומלאך
יהוה משחית בכל נבי ישראל ועתה ראה מה אשיב את
שלחייך: 13 ויאמר דוד אל צר לי מאי אפלת
נא ביד יהוה כי רכבים רחמיין מאך וביד אדם אל אפל
14 ויתון יהוה דבר בישראל ויפל מישראל אל שביעים אלף
איש: 15 וישלח האללים מלאך לירושלים להשחיתה
וכחשתה ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך
המשחות רב עתה הרף יידך ומלאך יהוה עמד עם נרן
ארנן היבוסי: 16 וישא דוד את עיניו וירא את מלאך
יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלפה בידיו
נטויה על ירושלים ויפל דוד וחווקים מכסים בשקים
על פניהם: 17 ויאמר דוד אל האללים הללו אני אמרתי
למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעוטי ואלה
הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא יידך בי ולבית אבי
ובעمرך לא למנפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל נד אמר
לדוד כי יעלה דוד לתקום מזבח ליהוה בגין ארנן
היבוסי: 19 ויעל דוד בדבר נד אשר דבר בשם יהוה: 20
וישב ארנן וירא את המלאך וארכבתה בינו עמו מתחבא
וארנן דש חמיטים: 21 ויבא דוד עד ארנן ויבט ארנן
את דוד ויצא מן הנגן וישתחוו לדוד אף אם ארצתה:
22 ויאמר דוד אל ארנן תנח לי מקום הנגן ובנה בו
מזבח ליהוה בכיסף מלא תנחו לי ותעצר המנפה מעל
העם: 23 ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדרני המלך
הטוב בעניינו ראה נתתי הבקר לעולות והמורנים לעצים
והחטים למנהלה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דוד לארנן
לא כי קגה אקנה בכיסף מלא כי לא איש אשר לך ליהוה
והעלות עוללה חنم: 25 ויתון דוד לארנן במקום שקל
זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים וירקאר אל יהוה ויענהו באש מן השמים על
מזבח העלה: 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל
נדנה: 28 בעת ההיא בראות דוד כי ענהו יהוה בגין
ארנן היבוסי וזבח שם: 29 ומשן יהוה אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בכמה נבעון: 30
ולא יכול דוד לлечת לפניו לדרש אליהם כי נבעת מפני
חרב מלאך יהוה:

ושמרת הקדש ושמירת בני אהרן אחיהם לעברת בית יהוה:

24 ولבני אהרן מחלוקתם בני אהרן נרב ואביהו אלעזר ואיתמר: 2 וימת דרב ואביהו לפני אחיהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחללם דוד וצדוק בן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעדרתם: 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראש הנברים מן בני איתמר ויחללם לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחללקם בוגרלוות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויתכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלווי לפני המלך והשרים הצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראש האבות לכהנים וללויים בית אב אחדacho לאלעזר ואחיו אחד לאיתמר: 7 ויצא הנורל הראשון ליהודייב לידעיה השני: 8 להרם השלייש לשלערם הרביעי: 9 למלכיה החמישי למיון הששי: 10 לתקוץ השבעי לאביה השמני: 11 לישוע החשייל שכיניו העשרי: 12 לאלישע עשתי עשר ליקום שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לשבאב ארבעה עשר: 14 לבנה חמשה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזר שבעה עשר להפצע שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר ליהוקאל העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לנמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעיזתו ארבעה ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אחיהם כאשר צהו יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי הנורדים לבני עמרם שבאל לבני שוכאל ייחדיו: 21 לרחביהו לבני רחבייהו הראש ישיה: 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני יריהו אמריהו השני יחויאל השלישי יקמעם הרביעי: 24 בני עזיאל מיכה לבני מيكا שמור: 25 אחיו מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: 26 בני מרדי מחליל ומושי בני יעוזיהו בני: 27 בני מרדי לייעוזיהו בנו ושם זוכר ועברי: 28 למחליל אלעזר ולא היה לו בנים: 29 לקיש בני קיש ירחה מאל: 30 ובני מושי מחליל ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אבותיהם: 31 וופלו גם הם גורלוות לעמת אהיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראש האבות לכהנים וללויים אבות הרראש לעמת אהיו הקטן:

3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה וייה מספרם לגילגיהם לברים שלשים ושמונה אלף: 4 מלאה לנצח על מלאת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושתרים ושפטים ששה אלף: 5 וארבעת אלף שערים ארבעה אלף מHALILIM ליהוה בכלים אשר עשו תחתי להלל: 6 ויחללם דוד מחלוקת לבני לוי לנרשון קחת ומוררי: 7 לנרשוני לעדן ושמי: 8 בני לעדן הרראש יחויאל וזותם וויאל שלשה: 9 בני שמעי שלמות וחוויאל והרэн שלשה אלה ראשי האבות לעדן: 10 ובוני שמעי יחת וינא ויושם וברעה אלה בני שמעי ארבעה: 11 ויהי יחת הראש וויזה השנו ויושם וברעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת: 12 בני קחת עמרם יצחד חבורן ועזיאל ארבעה: 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדר קדושים הוא ובניו עד עולם להקтир לפניו יהוה לשratio ולברך בשמו עד עולם: 14 ומשה איש האלים בני יקו קראו על שבת הלוי: 15 בני משה נרשם ואלייעזר: 16 בני גרשום שבואל הראש: 17 ויהיו בני אליעזר רחבה הראש ולא היה לאלייעזר בנם אחרים ובני רחבה רבבו למטה: 18 בני יצחד שלמות הראש: 19 בני חבורן יריהו הראש אמריה השני יחויאל השליש ויקמעם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישראל השני: 21 בני מרדי מחליל ומושי בני מחליל אלעזר וקוש: 22 וימת אלעזר ולא היה לו בנים כי אם בנות וישאות בני קיש אחיהם: 23 בני מושי מחליל ועדר וירימות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראש האבות לפקדיהם במספר שמות לגילגיהם עשה המלאכה להעברת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27 כי בדברי רודיך האחרנים מהה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמטה: 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדר ומעשה עבדת בית האלים: 29 וללחם המערכת ולסלת למנה ולרכיקי המצאות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה: 30 ולעמד בכקר בכקר להדות ולהלול ליהוה וכון לעבר: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות להדרים ולمعدים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמרו את שמרת האל מועד ואת

26 למחלקות לשערם לקרים משלמיהו בן קראמן בני אסף: 2 ולמשלמיהו בני זכריו הבכור ידייעאל השני זברדיהו השלishi יתניאל הרביעי: 3 עילם החמישי יהונתן השמי אליהוני השביעי: 4 ולעבד אדם בנימ שמעיה הבכור יהובד השני יואה השלישי ושכר הרביעי וננתאל החמישי: 5 עמייאל השמי יששכר השביעי פעלתי השמייני כי ברכו אליהם: 6 ולשמעיה בנו נולד בנם המושלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני שמעיה עתני ורפהאל ועובד אלזבר אחיו בני חיל אלהו סמכיו: 8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בנימ ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולחסה מן בני מדרבי בנימ שמרי הראש כי לא היה בכור וישמו אביהם בראש: 11 חלקייהם השמי טבליהם שליש זכריהו הרבעי כל בנימ ואחים לחסה שלשה עשר: 12 לאלה מחלקות השערם לדאשי הגברים שמרות לעמודות אחיהם לשרת בבית יהוה: 13 ויפילו נורלות כקטן כבדול לבית אבותם לשער ושער: 14 נורלות נורלות ויצא נורלו צפונה: 15 לעבד אדם נגבה הפליל נורלות ויצא נורלו צפונה: 16 לשפים ולחסה למערב עם ולבניו בית האספים: 17 לשער שלכת במסלה העולה משמר לעמתה משמר: 17 למורה הלוים שהצפונה ליום ארבעה לנגב ליום ארבעה ולאספים שנים: 18 לפרבך למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: 19 אלה מחלקות השערם לבני הארץ ולבניו מררי: 20 והלוים אחיה על אוצרות בית הארץ ולבניו שנים קדושים: 21 בני לעדן בני תרגשו לילדן ראש האבות לילדן תרגשני יהיאלי: 22 בני יהיאלי והמיריאי על אוצרות בית יהוה: 23 לעם רמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי: 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האוצרות: 25 ואחיו לאלייער רחביבו בן יושעיהו בן ירם ובנו זכריו בנם ושלמות בן: 26 הוא שלמות ואחיו על כל אוצרות הקדרשים אשר הקדיש דודל דוד ושרי הצבא לשדי האלפים והמאית ושרי הצבא: 27 מן המלחמות וממן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: 28 וככל ההקדיש שמואל הראה ושואל בן קיש ואבנור בן נר ויואב בן צריהה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו: 29 ליצהרי כנינו ובנו למלוכה החוץונה על

ויבדל דוד ושרי הצבא לעבירה לבני אסף והימן יידותון הנבאים בכנרות בנבלים ובמלחמות ויידי מספרם אנשי מלוכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכריו ו يوسف ונתניהו ואשראללה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לדותון בני יידותון נדליהו יצרי וישראל חשביהו ומתחתיו ששה על ידי אביהם יידותון בכנור הנבא על הדורות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקיוח מהתנו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתא גדרתי ורומתאי עוזר ישבקה מלותי הותיר מחותאות: 5 כל אלה בנימ להימן חזזה המלך בדברי האלים להרים קרן ויתן האלים להימן בנימ ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשור בית יהוה במצלטים נבלים וכנרות לעבדת בית האלים על ידי המלך אסף וידותון והימן: 7 ויידי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר ליהוה כל המבין מעתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו נורלות משמרת לעמתה כקטן כבדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הנורל הראשון לאסף לישוף גדריהו השני הוא ואחיו ובנוו שנים עשר: 10 השלשי זכרו בנוי ואחיו שנים עשר: 11 הרכبي ליצרי לבני ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתנוו בנוי ואחיו שנים עשר: 13 החשי בקיוחו בנוי ואחיו שנים עשר: 14 ההשביע ישראל בנוי ואחיו שנים עשר: 15 השמייני ישעהו בנוי ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתנוו בנוי ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בנוי ואחיו שנים עשר: 18 עשתי עשר עזראל בנוי ואחיו שנים עשר: 19 ההשנים עשר לחסיבה בנוי ואחיו שנים עשר: 20 לששה עשר שבאל בנוי ואחיו שנים עשר: 21 לארכבה עשר מתחתו בנוי ואחיו שנים עשר: 22 לחמשה עשר לירמות בנוי ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר לחננייהו בנוי ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לשבעה עשר לחננייהו בנוי ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בנוי ואחיו שנים עשר: 26 לחמשה עשר למלותי בנוי ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליתה בנוי ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בנוי ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לנדיוטי בנוי ואחיו שנים עשר: 30 לששה ועשרים למוחיאות בנוי ואחיו שנים עשר: 31 לארכבה ועשרים לרומתאי עוזר בנוי ואחיו שנים עשר:

ישראל לשטררים ולשפטים: 30 לחברוני חשביתו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקרת ישראל מעבר לירדן מיכאל: 19 לזבולון ישמעיו בן עבדיו לנפתלי ורימות בן עוזיאל: 20 לבני אפרים הושען בן עוזיהו לחציו שבט מנשה יהיאל בן פרדי: 21 לחציו המנשה גלעדיה ידו בן זכריהו לבניין יישיאל בן אבנר: 22 לדין עזראל בן ירחים אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא נסא דוד מספרם למכן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: 24 יואב בן צריה החל למןotta ולא כליה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עליה המספר במספר דברי הימים למלך דוד: 25 ועל אדרות המלך עימותה בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים וככפרים ובמנדרות יהונתן בן עוזיהו: 26 ועל עשי מלצת השדה לעבדת האדמה עזרי בן קלוב: 27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שכרים לאצרות היהן זבדי השפמי: 28 ועל הזיתים והשקיים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות החשמן יווש: 29 ועל הבקר הרעים בשדרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי: 30 ועל הנמלים אוכיל היושמעלי ועל האנתוט יחריתו המרנתוי: 31 ועל הצאן זיזי ההנרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד: 32 ויוהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך: 33 ואחריתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך: 34 ואחרי אהיתפל יהונרע בן בניהו ואביהר ושר אבא למילך יואב: 35

28 וַיָּקֹהֵל דָוִיד אֶת כָל שְׂרֵי יִשְׂרָאֵל שְׂרֵי הַשְׁבּוּטִים
וְשְׂרֵי הַמְּחַלְקֹות הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת הַמֶּלֶךְ וְשְׂרֵי הַאלָפִים
וְשְׂרֵי הַמְּאוֹת וְשְׂרֵי כָל רְכּוֹשׁ וּמִקְנָה לְמֶלֶךְ וּלְבָנָיו עַם
הַסְּרִיסִים וְהַגְּבוּרִים וְלְכָל גָּבוֹר חֵיל אֶל יְרוּשָׁלָם: 2 וַיָּקַם
דָוִיד הַמֶּלֶךְ עַל רְגָלָיו וַיֹּאמֶר שָׁמָעוּנִי אֲחֵי וּעֵמִי אָנִי עַם
לְבָבֵי לְבָנוֹת בֵית מִנוֹתָה לְאָרְנוֹן בְּרִית יְהוָה וְלְהַדֵּם רְגָלִי
אֱלֹהֵינוּ וְהַכְּנוּתוּ לְבָנוֹת: 3 וְהַאֲלֹהִים אָמַר לֵי לֹא תָבִנָה
בֵית לְשָׁמֵי כִּי אִישׁ מְלָחוֹת אַתָּה וְדָמִים שְׁפָכָת: 4 וַיַּחֲרַב
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַמִּים בְּיַמִּים אֲבִי לְהַיּוֹת לְמֶלֶךְ עַל
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בְיַהוָה בְּחָר לְנִינִיד וּבְבִתְיַהוָה
בֵית אֲבִי וּבְבִנֵי אֲבִי בִּרְצַח לְהַמְלִיך עַל כָל יִשְׂרָאֵל: 5
וּמְכָל בְּנֵי כְּרָבִים בְּנִים נָתַן לֵי יְהוָה וַיַּחֲר בְּשֶׁלֶマָה
בְּנֵי לְשָׁבָת עַל כְּסָא מֶלֶכְות יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל: 6 וַיֹּאמֶר
שְׁפָטֵיהוּ בְּנֵי מַעֲכָה: 7 לְלֹויִי הַשְׁבִּיבָה בְּן קְמוֹואָל לְאַהֲרֹן
וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 8 הַשְׁבִּיבָה לְחַדְשׁ הַשְׁבִּיבָה עִירָא בְּן עַקְשָׁוֹ
הַתְּקוּעַי וְעַל מְחַלְקָתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 9 הַשְׁבִּיבָה
לְחַדְשׁ הַשְׁבִּיבָה חַלֵּץ הַפְּלוֹנוֹן מִן בְּנֵי אֲפִירִים וְעַל מְחַלְקָתוֹ
עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 10 הַשְׁמִינִי לְחַדְשׁ הַשְׁמִינִי סְכִיבָה
הַחַשְׁתִּין לְזָרְחַי וְעַל מְחַלְקָתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף:
11 הַחַשְׁבִּיעַי לְחַדְשׁ הַחַשְׁבִּיעַי אַבִּיעָר הַעֲנָתִי לְבָנִימִינִי
וְעַל מְחַלְקָתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 12 הַעֲשִׂירִי לְחַדְשׁ
הַעֲשִׂירִי מַהְרִי הַגְּנֹטוֹפִתִי לְזָרְחַי וְעַל מְחַלְקָתוֹ עַשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 13 עַשְׂתִּי עַשְׂרֵה לְעַשְׂתִּי עַשְׂרֵה הַחַדְשׁ בְּנִיה
הַפְּרֹעָתָנוֹ מִן בְּנֵי אֲפִירִים וְעַל מְחַלְקָתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אֱלֹף: 14 דְּשָׁנִים עַשְׂרֵה לְשָׁנִים עַשְׂרֵה הַחַדְשׁ בְּנִיה
לְעַתְנִיאָל וְעַל מְחַלְקָתוֹ עַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֱלֹף: 15 וְעַל
שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל לְרָאוּבִּינִי נִנִיד אַלְעִזּוֹר בְּן זָכְרִי לְשָׁמָעוֹנִי
שְׁפָטֵיהוּ בְּנֵי מַעֲכָה: 16 לְלֹויִי הַשְׁבִּיבָה בְּן קְמוֹואָל לְאַהֲרֹן

ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרָב: 3 ועוד ברכותו
 בכבוד אלְהוּ יש לִי סגלה זהב וכסף נתנו לבֵית אלְהוּ
 למעלת מכל הכינויים לבֵית הקדש: 4 שלשת אלף
 ככר זהב מוחaab אופיר ושבעת אלף ככר כסף ולכל
 לטוח קירות הבתים: 5 ליהב זהב וכסף לכיסף ולכל
 מלאכה ביד חרשם ומוי מתנדב למלאות ידו היום
 ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי
 האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: 7 ויתנו לעבודת
 בית האלְהוּ זהב כקרים חמשת אלף ואדרננים רכו^ב
 וכסף כקרים עשרה אלף ונחשת רבו ושמונת אלף
 כקרים ובכלי מהא אלף כקרים: 8 וונמצא אותו אבני
 כקרים לאוצר בית יהוה על יד יהיאל הגורני: 9 וישמחו
 העם על ההנרכם כי בכל שלם התנדבו ליהוה ונם דוד
 המלך שמחה נדולה: 10 ויברך דוד את יהוה
 לעיני כל הקהל ולכל עבדות בית יהוה: 14 ליהב
 ישראל אבני מעולם ועד עולם: 11 לך יהוה הנדלה
 והגבורה והחפارة והנצח והחדור כי כל בשמיים ובארץ
 לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל בראש: 12 והעשר
 והכבוד מלפנייך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורת
 ובידך נגיד ולחזק לכל: 13 וועתה אלהינו מודים אנחנו
 לך ומהללים לשם תפארתך: 14 וכי מי אני וממי כי
 נעצר כח להתנדב כיאת כי מפק הכל ומידך נתנו לך:
 15 כי גרים אנחנו לפניו ותושבים ככל אבותינו צצל
 ימינו על הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל ההמון
 הזה אשר הכנינו לבנות לך בית לשם קדש מידך היא
 ולך הכל: 17 וויעדתי אלְהוּ כי אתה בחן בכל מישרים
 תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה וועתה עמך
 הנמצאו פה ראייתי בשמה להתנדב לך: 18 יהוה אלהי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעלם ליצר
 מחשבות לבב עמך והכו לבכם אליך: 19 וולשלמה בני
 תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולבשות
 הכל ולבנות הbirra אשר הכינויים: 20 ויאמר דוד לכל
 הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל
 ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך:
 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחורת
 היום ההוא פרום אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכים
 זבחים לרָב לכל ישראל: 22 ויאכלו ושתו לפני יהוה
 ביום ההוא בשמה נדולה וימליכו שניית לשלמה בן

לי לבן ואני אהיה לו לאב: 7 והכינויים את מלכותו עד
 לעולם אם יחזק לעשות מצותיו ומשפטיו כולם זהה: 8
 ועתה לעני כל ישראל קהל יהוה ובאוני אלהינו שמו
 ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ
 והטובה והנלחמת לבנייכם אחרכם עד עולם: 9 ואותה
 שלמה בני נבון דוד את אלהי אביך ועבדחו בלב שלם ובנפש
 חפצה כי כל לבבות דרוש יהוה וככל יציר מחשבות
 מבין אם תדרשו ימצא לך ואם תעזבנו יוניחך לעד: 10
 ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית למקדש חזק
 ועשה: 11 ויתן דוד לשלמה בנו את תבונת האולם ואת
 בתיו ונוכיו ועליתיו וחדורי הפנימים ובית הקפראת:
 12 ותבנית כל אשר היה ברוחعم לחצרות בית יהוה
 ולכל הלשכות סביב לאוצרות בית האלְהוּ ולאוצרות
 הקדשים: 13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת
 עבודת בית יהוה ולכל כל עבדות בית יהוה: 14 ליהב
 במושקל לוחב לכל כל עבודה ועובדת לכל כל הכסף
 במושקל לכל כל עבודה ועובדת: 15 ומושקל למיניות
 הזהב ונורתייהם זהב במושקל מנורה ונורתייה כעבודת מנורה
 ולמנירות הכסף במושקל לשלהנות המערכת לשלהן
 ומנורה: 16 ואת הזהב מושקל לשלהנות המערכת לשלהן
 ושלחן וכסף לשלהנות הכסף: 17 והמלחנות והמזוקות
 והקשות הזהב טהור ולכפורי הזהב במושקל לכפר וכפוף
 ולכפורי הכסף במושקל לכפר וכפוף: 18 ולמזבח
 הקטרת זהב מזק במושקל ולחבניות המרכבה הכרבים
 והב לפרשים וסכךם על ארון ברית יהוה: 19 הכל
 בכתב מיד יהוה עליו השכיל כל מלאכות התבנית: 20
 ויאמר דוד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל
 תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפק ולא יעזבך עד
 לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: 21 והנה מחלקות
 הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלְהוּ ומפק בכל
 מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל
 העם לכל דבריך:

29 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד
 בחר בו אלהים נער ורך ומלאכת נדולה כי לא לאדם
 הבירה כי ליהוה אלהים: 2 וככל כהי הכינויים לבֵית
 אלהי הזהב ליהב והכסף לכסף והנחשת לנחתה הברזל
 לברזול והעצים לעצים אבני שם ומלאים אבני פוך

דויד ווישחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: ²³ ווישב שלמה על כסא יהוה מלך הארץ דוד אביו ויצלח ווישמו אליו כל ישראל: ²⁴ וכל השרים והנברים גם כל בני המלך דוד נתנו יד תחת שלמה המלך: ²⁵ ויונדל יהוה את שלמה למלוכה לעני כל ישראל והוא עליון הדר מלכות אשר לא היה על כל מלך לפני ישראל: ²⁶ ודוד בן ישי מלך על כל ישראל: ²⁷ והחמים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש: ²⁸ וימת בשיכחה טובה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בנו תחתיו: ²⁹ ודברי דוד המלך הראשנים והאחרנים גם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החוזה: ³⁰ עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארץ:

דברי הימים ב

וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דודיך אבי והשלח לו אדריהם לבנות לו בית לשbeta בו: 4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקтир לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד וועלות לבקר ולערב לשבותות ולהחדש ולבמולעדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: 5 והבביה אשר אני בונה נדול כי נדול אלהינו מכל האלהים: 6 וממי יעציר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלתו וממי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקтир לפניו: 7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזבוב ובכסף ובונחת ובברזל ובארונות וכרכミל ותכלת וידיע לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכנין דודיך אבי: 8 ושלח לי עצי אדריהם ובירושלם ואלגונים מהלבעון כי אני ידעתי אשר עברך ברושים ולכורות עצי לבנון והנה עבדיך עם עברך: 9 ולהיכין לי עצים לריב כי הבביה אשר אני בונה נדול והפללא: 10 ונהנה לחטבים לכרכית העצים נתני חיטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ווין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: 11 ויאמר חורם מלך צר בכתב ושלח אל שלמה באhabitת יהוה את עמו נתך עליהם מלך: 12 ויאמר חורם ברוך יהוה אליו ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדודיך המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובביה למלכותו: 13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: 14 בן אשא מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזבוב ובכסף בנחת בברזל באבני ובצים בארכנן בתכלת ובבזבוב וכרכミל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ניתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דודיך אבי: 15 ועתה החיטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיך: 16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבעון ככל צרכך ונביאם לך רפסות על ים יפו אתה تعالה אתם ירושלים: 17 ויספר שלמה כל האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחריו הספר אשר ספרם דודיך אבי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפיים ושמאות: 18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנצחים להעביר את העם:

1 ויתחזק שלמה בן דודיך על מלכותו יהוה אלהיו עמו ויגדלתו למלוכה: 2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים וכל נושא לכל ישראל ראשי האבות: 3 וילכו שלמה וכל הכהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבור יהוה במדבר: 4 אבל ארון האלהים העלה דודיך מקרית ערים בהcin לו דוד כי נתה לו אהל בירושלים: 5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והכהל: 6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה נראה אלהים לשלהמה עליו עלה אלף: 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלהמה ויאמר לו שאל מה אתה לך: 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דודיך אבי חסד נדול והמלךתני תחתיו: 9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דודיך אבי כי אתה המלכtiny על עם רב כנupper הארץ: 10 עתה חכמה ומדוע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמק הזה הנדול: 11 ויאמר אלהים לשלהמה יען אשר הייתה זאת עם לבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נשך שנאיך ונם ימים רבים לא שאלת והשאלא לך חכמה ומדוע אשר תשפט את עמי אשר המלכיתך עלי: 12 החכמה והמדוע נתנו לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפנייך ואחריך לא יהיה כן: 13 ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלים לפני מועד ומלך עלי ישראל: 14 ויאסף שלמה רכב ופרשיות יהוי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויונחים בעיר הרכב עם המלך בירושלים: 15 ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבני ואת הארץ נתן כקשיים אשר בשפלה לרבי: 16 ומוצאת הסוסים אשר לשלהמה מצרים ומצרים ומקוא סחרוי המלך מקוא יקחו במחירות: 17 ויעלו וויצו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו:

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובביה למלכותו: 2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמנים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפיים ושש מאות: 3

3 עליהם מלמعلיה וכל אחוריים ביתה: 5 ועביו טפח ושפטו כנעשה שפת כס פרח שוניה מהיק ברים שלוש אלפים יכיל: 6 ויעש כיורים עשרה ויתן חמש מימין וחמשה משמאול לרוחזה בהם את מעשה העולה וריחו בס והם לרוחזה לכהנים בו: 7 ויעש את מנורת הזהב וחמשה משמאול לרוחזה לכהנים בו: 8 ויעש שלחנות עשרה וינה בהיכל חמישה מימין ובחמשה משמאול ויעש מזוקי זהב מה: 9 ויעש חצר הכהנים והוזרה הנדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 10 ואתם נתנו מכתף הימנית קדרמה ממל גנבה: 11 ויעש חורם את הסירות ואת הייעים ואת המזוקנות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלים: 12 עמודים שניים והגלוות והחתרות על ראש העמודים: 13 והשכבות שתים והשכבות שתים לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני רחובות העמודים: 14 ואת המכונות שתים והשכבות שתים לשכבה אחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני המכונות: 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: 16 ואת הסירות ואת הייעים ואת המזוקנות ואת כל כליהם עשה חורם אבוי למלך שלמה לבית יהוה נחשת מזוק: 17 בכרכר היידן יצקם המלך בעבי האדרמה בין סוכות ובין צרדהה: 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לריב מادر כי לא נחקר משלקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנורות ונורתיהם לבעםם כמשפט לפניו הדרביר זהב סנוור: 21 והפירה והמנורות והמלך חיקום וזה הוא מאכלות זהב: 22 והמזומרות והמזוקות והכפות והמנחות זהב סנוור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה בבית יהוה יבא שלמה את קדרי דוד אבוי ואთ הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצירות בית האלים: 2 או יקחיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המנות נשיא האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 3 ויקחלו אל המלך

ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר חכין במקום דוד בגרן ארנן היבוס: 4 ויחל לבנות בחדר השני בשני בתים אליהם הארץ אמות במדת הראשונה אמות שים ורחוב אמות עשרים: 5 והאולם אשר על פני הארץ על פניו רחוב הבית אמות עשרים ותגובה מאה ועשרים ומפני מה זהב טהור: 6 ואת הבית הנדרול חפה עז בראשים ויחפה זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשות: 6 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת זהב זהב פרומים: 7 ויחפה את הבית הקדושים הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח קרוביים על הקירות: 8 ויעש את בית קדרש הקדשים ארכו על פניו רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לכרכרים שש מאות: 9 ומסקל למסגרות לשקלים החמים זהב והעליות חפה זהב: 10 ויעש בבית קדרש הכרובים קרוביים שניים מעשה עצעים ויצפו אתם זהב: 11 וככני הכרובים ארכם אמות שעירים כנף אחד לאמות חמיש מגעת לקיר הבית והכnenף האחרת אמות חמיש מגע לכנף הכרוב الآخر: 12 וככני הכרובים האלה דבקה לכנף הכרוב الآخر: 13 ככני הכרובים אלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליים ופניהם לבית: 14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמל ובוין ויעל עליו הכרובים: 15 ויעש לפני הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמיש: 16 ויעש שרשות בדביר ויתן על ראש העמודים ויעש רמוניים מאה ויתן בשרשנות: 17 ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימני יcin ושם השמאלי בעז:

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 2 ויעש את הים מזקע عشر באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב: 3 ודמותם בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שניים טורים הבקר יצוקים במזקתו: 4 עומדים על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלודה פנים ימה ושלשה פנים גנבה ושלשה פנים מורה והים

כל איש ישראל בבחג הוא החדש השביעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון: 5 ויעל את הарון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אתם הכהנים הלוים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנודרים עלייו לפני הарון מובחחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרבי: 7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבריך הביתה אל קדר הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרושים כנפים על מקום הарון ויכסו הכרובים על הарון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויאריכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הарון על פני הדבר ולא יראו החזזה וידו שם עד היום זהה: 10 אין בארון רק שני הלחחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם מצרים: 11 וכי בצתה הכהנים מן הקדר כי כל הכהנים הנמצאים בתקדשו אין לשמר למחלקות: 12 וחלום המשדרים לכלם לאסף להימן לידחון ולבניינם ולאחיהם מלבשים בווע במלצחים ובנבלים וכנדירות עמדים מוזח לモבוח ועתה יהוה אליהם את דרכם ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בזק את דרכם לילכת בתורתו כאשר הלכת לפני: 13 ועתה יהוה אליה ישראל יאמן דברך אשר דברת לו לעברך לדוד: 14 כי האנוג ישב אליהם את האדם על הארץ הנה שמי ושמי השמיים לא יכללו אף כי הבית הזה אשר בניתי: 15 ונfine אל הפלת עברך ואל חנתנו יהוה אליו לשמען על הרנה ואל התפלה אשר עברך מוחפל לפני: 16 להיות ענייך פתחוות אל הבית הזה יומם ולילה אל המוקם אשר אמרת לשום שמן שם לשמען אל התפלה אשר יתפלל עברך אל המוקם הזה: 17 ושמעת אל תחנוני עברך ועמך ישראל אשר יתפלל אל המוקם הזה ואתה תשמע ממקום שבתק מון השמיים ושםעת וסלחת: 18 אם יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזובח בבית הזה: 19 ואתה תשמע מון השמיים ועשית שפטת את עבריך להשיב לרשע לחת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כדי קדתו: 20 ואם יניף עמק ישראל לפני אובי כי יחתאו לך ושבו והוודו את שנק ותתפללו ותחננו לפני בבית הזה: 21 ואתה תשמע מון השמיים וסלחת לחטא עמק ישראל והшибותם אל האדמה אשר נתה להם ולאביהם: 22 בהעוצר השמיים ולא יהיה משר כי יחתאו לך ותתפללו אל המוקם הזה והוודו את שנק מהחטאיהם ישובון כי תעט: 23 ואתה תשמע השמיים וסלחת לחטא עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדריך הטובה אשר ילכו בה ונתקה מטר

ובבוד יהוה על הבית ויכרעו אפיקים ארצה על הרצפה
וישתחו והודרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 4
והמלך וכל העם זבח לפניו יהוה : זיווחה המלך
שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מה
ועשרים אלף וחנכו את בית האלים המלך וכל העם :
6 והכהנים על משמרותם עמדים ותלוים בכל שיר
יהוה אשר עשה דוד המלך להדotta ליהוה כי לעולם
חסדו בהלל דוד בידם והכהנים מחצרים ננדם וכל
ישראל עמדים : 7 וקידש שלמה את תוק החצר אשר
לפניהם בית יהוה כי עשה שם העלוות ואת חלב השלמים
כי מזבח התනחת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה ואת החלבים : 8 ויעש שלמה
את החג בעת החיה שבעת ימים וכל ישראל עמו קהיל
נדול מادر מלבוא חמת עד נחל מצדים : 9 ויעשו ביום
השבינו עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג
שבעת ימים : 10 ובימים עשרים ושלשה לחדר השבעי
שלח את העם לאלהיהם שמחים וטובי לב על הטובה
אשר עשה יהוה לדוד ושלמה ולישראל עמו : 11 ויכל
שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על
לב שלמה לעשות בבית יהוה ובכיתו הצלחה : 12 וירא
יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתו את הפלתך
ובחרתי במקום זהה לי לבית זבח : 13 אז עצזר השמיים
ולא יהיה מטר ותן אצווה על חنب לאכול הארץ ואם
אשלח דבר בעמי : 14 ויכנענו עמי אשר נקרא שמינו עליהם
ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדריכיהם הרעים ואני אשמע
מן השמיים ואסלח לחטאיהם ואורפא את ארצם : 15 עתה
עuni יהיו פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום הזה : 16
ועתה בחזרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם
עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים : 17 ואותה אם
תליך לפני כאשר הילך דוד אביך ולעשות ככל אשר
צייתיך וחקי ומשפטיך תשמור : 18 והקימותי את כסא
מלכוות כאשר כרתי לדוד אביך לא אמר לא יכרת לך
אש מושל בישראל : 19 ואם תשובון אתם ועוזבתם חוקי
ומצוויי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם : 20 ונתקשתם מעלה אדמותי אשר
נתתי לכם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשר
מעל פניהם ואתנו למשל ולשינויו בכל העמים : 21 והביה
זה אשר היה עליון לכל עבר עליון ישם ואמר במא

על ארץ אשר נתתה לעמך לנחלה : 28 רעב כי יהיה
באرض דבר כי יהיה שדפן וירקון ארבה וחסיל כי יהיה
כי יציר לו אויביו בארץ שעיריו כל גגע וכל מחלת : 29
כל תפלת כל תחנה אשר יהיה לכל האדם וכל כל עמק
ישראל אשר יידעו איש גנוו ומכך ופרש כפו אל הבית
זהו : 30 אתה תשמע מן השמיים מכון שבתק וסלחת
ונתנה לאיש כל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את לבב בני האדם : 31 למנע ייראך ללקת
בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פניו האדמה אשר
נתה לאבחןנו : 32 ונום אל הנכרי אשר לא מעיך ישראל
הוא ובא מארץ רחואה למנע שמק הנגול וידך החזקה
וורועך הגטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה : 33 אתה
תשמע מן השמיים מכון שבתק ועשית כל אל אשר יקרה
אליך הנכרי למנע ידעך כל עמי הארץ את שמק וליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
זהו אשר בניתי : 34 כי יצא עמק למלחמה על אויביו
בדרכך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשם : 35 ושמעת מין
השמי את הפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם : 36 כי
יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתם בס נתחם
לפני איביך ושבוטם שובייהם אל ארץ רחואה או קרובה : 37
והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתהננו
אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוני ורשענו : 38 ושבו
אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שביהם אשר שבו אתם
ויתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר
בחורת ולבית אשר בניתי לשם : 39 ושמעת מין השמיים
מכון שבתק את הפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם
ולדעת אשר חטא לך : 40 עתה אלהי יהו נא
עניך פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום הזה : 41
ועתה קומה יהוה אלהים לנווך אתה וארון עז כהניך
יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב : 42
יהוה אלהים אל תשב פניהם מישיך זכרה לחסידי דוד
עבדך :

7 וככלות שלמה לסתפתו והאש ירדה מהشمיים
ו תאכל העלה והובחים וכבוד יהוה מלא את הבית : 2
ולא יכולו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה : 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש

9 ומלכת שבא שמעה את שמעו שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחירות בירושלם בחיל כבד מאר ונמלים נשים בשם זוחב לרוב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: **2** וינדר לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר מושלמה אשר לא הגיד לה: **3** ותרא מלכת שבא את חכמתו שלמה והביה אשר בנה: **4** ומאמכל שלחנו ונושב עבדיו ומונמד משרותיו ומלבושיםיהם ומשקיו ומלבושיםיהם ועליתו אשר יעללה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: **5** וatomer אל המלך אמת הדבר אשר שמעתו באצץ על דבריך ועל חכמתך: **6** ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יסתה על השמואה אשר שמעתי: **7** אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך חמיד ושמיעים את חכמתך: **8** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לחתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עלייהם למלך לעשות משפט וצדקה: **9** ונתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמותם לרוב מאד ובתן יקרה ולא היה כבש ההוא אשר נתנה מלכת שבא להביה זבח ואנונם ואבן יקרה: **10** וגם עבדיו חירם ועבדיו שלמה אשר למלך שלמה הביאו זבח מאופיר הביאו עצי אלונים ואבן יקרה: **11** וייש המלך את עצי האלונים מסלotta לבית יהוה ולቤת המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה: **12** והמלך שלמה נתן מלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותתפרק ותליך לארצה היא ועבריה: **13** וכי משלק הזהב אשר בא לשלהם בשנה אחת שיש מאות וששים ושש ככריו זהב: **14** לבד מגensi התרים וחסדים מבאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מבאים זבח וכסף לשלהם: **15** וייש המלך שלמה מאות צנה זהב שהוות שיש מאות וזהב שחוות שלש על הצנה אחת: **16** וושלש מאות מננים וזהב שהוות שלש מאות זהב יעללה על המן האחת וויתן המלך בבית יער הלבנון: **17** וייש המלך כסא שנ נדול ויצפה זהב טהור: **18** ותש מעלה לכסא וככש בזוחב לכסא מהוזים וידות מזזה ומזזה על מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות: **19** ושנים עשר ארויות עמדים שם על שיש מהעלות מזזה ומזזה לא נעשה כן לכל מלכה: **20** וכל מי משקה המלך שלמה זהב וכל kali בית יער הלבנון

עשה יהוה ככה לארץ זוית ולבית זהה: **22** ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מזרים וויזוקו באלהים אחרים וויתחו להם ויעבדו על כן הביא עליהם את כל הרעה זואת:

8 וייה מקין עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: **2** והערים אשר נתן חורם לשלהם בנה שלמה אתם יוישב שם את בני ישראל: **3** וילך שלמה חמת צובה ויזוק עלייה: **4** ויבן את תדמור במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחנות: **5** ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור וחומות דלתים ובריה: **6** ואת בعلת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלהם ואת כל חזק שלמה אשר חסק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלו: **7** כל העם הנותר מן החתי והאמרי ווילם והחוי והיבוסי אשר לא מישראל דמה: **8** מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ווילם שלמה למס עד הדום הזה: **9** וממן בני ישראל אשר לא נתן שלשו ושרדי רכבו ופרשיו: **10** ואלה שרוי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאותם הדרדים בעם: **11** ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשאשה לי בבית דוד מלך ישראל כי קדש המה אשר בא אליהם ארון יהוה: **12** או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: **13** ובדבר יום ביום להעלות למצות משה לשבותה ולהדרדים ולמועדות שלוש פערומים בשנה בגן המזות ובגן השבעות ובגן הסוכות: **14** ווימד כמשפט דוד אביו את מחקלות הכהנים על עבדיהם וחלוים על משמורות להלל ולשרת גנד הכהנים לדבר יום ביום והשוערים במחלקות לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלים: **15** ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולẤצרות: **16** ותacen כל מלאתה שלמה עד היום מוסדר בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: **17** או הילך שלמה לעזיזו נבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: **18** וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

זהב סנור אין כסף נחשה בימי שלמה למאומה: 21 כי אניות לממלך הלאוות תרשיש עם עבדיו חורם אהת לשלוש שנים טובאנא אניות הראיש נשאות זהב וכסף שנחים וקופים ותוכים: 22 וינדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לשער וחכמה: 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פניו שלמה לשמע את חכמו אשר נתן האלהים בלבו: 24 והם מבאים איש מנהתו כל-כך וכלי זהב ושלמות נשך ובשימים סוסים ופרדסים דבר שנה בשנה: 25 ויהי לשלהמה ארבעת אלפיים ארויות סוסים ומרכבות וננים עשר אלף פרשים ונייחם בעיר הרכב עם המלך בירושלם: 26 והוא מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: 27 ויתן המלך לך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארומים נתן כ skimim אשר בשפה לרבי: 28 ומוציאים סוסים ממצריים לשלהמה ומכל הארץות: 29 ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים הללו הם כתובים על דבריו נתן הנביא ועל נבואת אהיה השילוני ובחוות יעריו החזו על ירכבים בן נבט: 30 ומלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 31 וישכב שלמה עם אביו ויקברבו בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו:

11 ויבא רחבעם ירושלים ויקhal את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיעוז איש האלהים לאמר: 3 אמר אל רחבעם אל שמעיעוז איש האלהים לאמר: 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שבבו איש בינו כי מأتي נהייה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירכבים: 5 וישב רחבעם בירושלים ובין ערים למצור ביהודה: 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלים: 8 ואת נת ואת מרשה ואת זוף: 9 ואת אדרורים ואת לכיש ואת עזקה: 10 ואת צרעיה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצרות: 11 ויהזק את המצירות ויתן בהם נגידים ואצורות מאכל ושםן ויין: 12 ובכל שער ועיר גנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: 13 והכחנים והלוים אשר בכל שראל החיצבו עליו מכל נבולם: 14 כי עכו הלוים את מנראשיהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלים כי הוניהם

10 וילך רחבעם שכמה כי שם באו כל ישראל להמלך אהו: 2 ויהי כשמי ירכבים בן נבט והוא במצרים אשר ברוח מפני שלמה המלך וישב ירכבים ממצריים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירכבים וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלו ועתה הקל מעברת אביך הקשה ומעליו הכבד אשר נתן לנו ועליינו ונעברך: 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושבו אליו וילך העם: 6 וויעז המלך רחבעם את הוקנים אשר היה עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציהם ודברת אלהם דבריהם טובים והוא לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ויעזץ את הילדים אשר גדלו אותו העמודים לפניו: 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן לך עליינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אותו לאמר מה אמר לך עם אשר דברו לך לאמר איך

טוביים: 13 וויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מלך שבטי ישראל ושם אמרנו נומה העמונית: 14 וויש הרע כי לא הcinן לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלאם כתובים בדברי שמעיה הנכבי ועדו החזה להתייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו החתיו:

13 בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמרנו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היהת בין אביה ובין ירבעם: 3 זיויאר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: 4 ויקם אביה מעלה להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אליה ישראל נתן מלוכה לדוד וישראל לעולם לו ולבני ברית מלך: 6 ויקם ירבעם בן נבט עבר שלמה בן דוד וימרד על אדרינוי: 7 ווקבצו עליו אנשים רקים בני בליעול וחמאצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ודרך לבב ולא התחזק לפניויהם: 8 ועתה אתם אמרים להחזק לפניו מלוכה יהוה ביד בני אהרן ואתם המונר רב ועםכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותחשו לכם כהנים כעמי הארץ כל הבא למלא ידו בperfן בקר ואילים שבעה וזה כהן לא לאלהים: 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וכחנים משרותים ליהוה בני אהרן והלוים במלאתכם: 11 ומקדשים ליהוה עלות בבקר בבקר וב עבר וב עבר וקתרת סמים ומערכתם לחם על השלחן הטהור ומגורת הוזב ונרתיה ל עבר בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרות יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו: 12 והנה עמנו בראש האלים וכחני אשר עשה שלמה: 13 וויש המלך רחבעם תחתיהם מני נחשת והפקיד על יד שני הרכיזים דשמרים פתח בית המלך: 14 זיויה מידי בוא המלך בבית יהוה בא הרכיזים ונשאום והשכום אל תא הרכיזים: 15 ובהכנעו שב מבנו אף יהוה ולא להשחתת לכלה ונגם ביהודה היה דבריהם

ירבעם ובנו מכהן ליהוה: 16 ויימדר לו כהנים לבמות ולשלוחרים ולענלים אשר עשה: 17 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנטנים את לבם לבקש את יהוה אלהי ישראל בא ירושלם לזכוח ליהוה אלהי אבותיהם: 18 וויתחזקו את מלכות יהודה והוא מצאו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: 19 וויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דוד אביהיל בת אליאב בן ישע: 20 ותולד לו בניהם את יוש ותמת מריה ואתם והם: 21 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתי ואת זיאז ואחת שלimit: 22 וויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשוי ופיגנשו כי נשים שמונה עשרה נשא ופיגנשיהם ששים וולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 23 ועמד לראש רחבעם את אביה בן נגיד באחיו כי להמליכו: 24 וויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המון לרוב וישראל המון נשים:

12 וויה כהcinן מלכות רחבעם וכחוקו עזב את תורה יהוה וכל ישראל עמו: 2 וויה בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שישי מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 באף ומאתים רכוב וכבושים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו מצרים לובים סכינים וכושים: 4 וילבד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעה הנכbia בא אל רחבעם ושריו יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישי ויאמר להם מה אמר יהוה אתם עזבתם אתני ואני עזבתי אתכם ביד שישי: 6 וויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובבראות יהוה כי נכנענו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנענו לא אשיחתם ונתחתיהם כמעט לפלה ולא תתקח חמותי בירושלם ביד שישי: 8 כי היו לו לעבדים יידעו עבודתיו ועבדות מלכות הארץ: 9 וויעל שישי מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לך ויקח את מנני הזהב אשר עשה שלמה: 10 וויש המלך רחבעם תחתיהם מני נחשת והפקיד על יד שני הרכיזים דשמרים פתח בית המלך: 11 זיויה מידי בוא המלך בבית יהוה בא הרכיזים ונשאום והשכום אל תא הרכיזים: 12 ובהכנעו שב מבנו אף יהוה ולא להשחתת לכלה ונגם ביהודה היה דבריהם

סביבות גדר כי היה פחד יהוה עליהם ויבכו את כל הערים כי בזה רבה הותה בהם: ¹⁵ וונם אלהי מקנה הכהן וישבו צאן לרב גומלים וישבו ירושלים:

15 וערירתו בן עדר היהת עליו רוח אליהם: ² ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וככל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשו ומצא לכם ואם העבchorיו יעב אתכם: ³ ימיים רכבים לישראל לאלהי אמרת וללא כהן מורה וללא תורה: ⁴ וושב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשו ומצא להם: ⁵ ובעתים ההם אין שלום ליוציא ולאב כי מהותם רבות על כל יושבי הארץ: ⁶ וכחתנו נוי בנווי עיר כיו אלהים המממם בכל צרה: ⁷ ואתם חזוק ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעליכם: ⁸ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עד רה הנביא התחזק ועבר השוקצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומון הערים אשר لقد מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: ⁹ ויקבץ את כל יהודה ובנימן והנרים עמהם מאפרים וממנשה ומשמעון כי נפלעו עליו מישראל לרוב בראותם כי יהוה אלהיו עמו: ¹⁰ ויקבציו ירושלים בחדר השליishi לשנת חמיש עשרה למלכות אסא: ¹¹ ויזובחו יהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפיים: ¹² ויבאו בברית לדירוש את יהוה אלהי אבותיהם מכל לבכם ובכל נפשם: ¹³ וככל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל וימת למן קטן ועד גדור למאיש ועד אשא: ¹⁴ וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצירות ובשופרות: ¹⁵ ושmachו כל יהודה על השבעה כי הכל לבכם נשבעו ובכל מצונם בקשחו וימצא להם וניח יהוה להם מסביב: ¹⁶ וגונם מעכה אם אסא המליך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרפ בנחל קדרון: ¹⁷ והבתמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימו: ¹⁸ ויבא את קדרי אביו וקדשו בית האלים כסף זהב וככלים: ¹⁹ ומלחמה לא הייתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא:

16 בשנת שלשים וש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה וייבן את הרמה לבלתי תה יווא וכבא לאסא מלך יהודה: ² ויצא אסא כסף זהב מאוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדר מלך ארם היושב

ואחרו ויצעקו ליהוה והכהנים ממחזרים בחצירות: ¹⁵ ויריעו איש יהודה ויודה בהריע איש יהודה והאלחים נגנו את ירכעם וכל ישראל לפני אביה ויתנס אלהים בידם: ¹⁶ ויכו בני ישראל מפני יהודה ויתנס אלהים נגנו בהם אביה ועמו מכח רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ¹⁸ ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ואמציו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: ¹⁹ וירדף אביה אחרי ירכעם וילכד ממנה ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנותיה: ²⁰ ולא עצר כח ירכעם עוד בימי אביה וינפחו יהוה ויתנא: ²¹ וויתחזק אביה וויא לונשים ארבע עשרה ווילד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: ²² ויתר דבריו אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עד:

14 וישכב אביה עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימליך אסא בנו הצעיר ביום שקתה הארץ עשר שנים: ² ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהי: ³ ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות וינגדע את האנשים: ⁴ ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוות: ⁵ ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: ⁶ ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקתה הארץ ואין עמו מלחה בשנים האלה כי הניה יהוה: ⁷ ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עדנו הארץ לפניינו כי דרשו את יהוה אלהינו דרשו וינה לנו מסביב ויבנו ויצליחו: ⁸ ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ובניינם נשיין מנן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה נבורי חיל: ⁹ ויצא אליהם זרח הכישי בחיל אלף אלפיים ומכובות שלש מאות ויבא עד מרשה: ¹⁰ ויצא אסא לפני וייערכו מלחה בניה צפתה למרשה: ¹¹ ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמק לעור בין רב לאין כח עורנו יהוה אלהינו כי עlek נשענו ובשםך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמק אנוש: ¹² ווינפ יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינס הכושים: ¹³ וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לנרד וויפל מכושים לאין להם מחייה כי נשברו לפני יהוה ולפני מהנהו וישאו שלל הרבה מאד: ¹⁴ ויכו את כל הערים

וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורה יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי פחד יהוה על כל מלכות הארץ אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט: 11 ומן פלשתים מבאים ליהושפט מנהה וכסף משא נם הערביאים מבאים לו צאן אילם שבעת אלף ושבע מאות ותשעים שבעת אלפיים ושבע מאות: 12 ויהי יהושפט הילך ונDEL עד למלחה ובין ביהודה בירניות ועריו מסכנות: 13 ומלאה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחה נבורי חיל בירושלם: 14 ואלה בקרתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפיים עדנה השר ועמו נבורי חיל שלש מאות אלף: 15 ועל ידו יהוּנָן השר מידך: 16 הלא הכוֹשִׁים והלוֹבִים היו לחיל לריב לפלרשים להרבה מד ובחשען על יהוה נתמם בידך:

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לריב ויתחנן לאחאב:

2 וירד לךן שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לריב ולעם אשר עמו ויסיתחו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה החלק עמי ועמד במלחמה: 4 ויאמר יהושפט כמוך וכעמד עמי ועמד במלחמה: 5 ויקבץ אל מלך ישראל דרש נא כוים את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנכאים ארבע מאות איש ויאמר אליהם הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו אלה ייתן האלhim ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדריש את יהוה מאותו ואני שנאתינו כי איננו מותגבא עלי לטובה כי כל ימי לדעה הוא מיכיוון בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמור המלך כן: 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיוון ימולא: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבושים בגדים וישראל בגרן פתח שער שמרון וכל הנכאים מותגבים לפניהם: 11 ויעש לו צדקהו בן כנענה קרני ברזיל ויאמר כה אמר

ברמשק לאמר: 3 ברית בני ובניך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 4 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שריו החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערוי נפתלי: 5 ויהי כשם בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישכת את מלאתכו: 6 ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בהם את נבע ואת המצפה: 7 ובעת ההיא באணני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשען על מלך ארם ולא נשען על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: 8 הלא הכוֹשִׁים והלוֹבִים היו לחיל לריב לפלרשים להרבה מד ובחשען על יהוה נתמם בידך: 9 כי יהוה עניינו משפטות בכל הארץ להתחזק עם לבכם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש ערך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכה כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויהלآل אסא בשנת שלושים וחמש למלכותו ברגilio עד למלחה חליו ונם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: 13 ווישכב אסא עם אבתו יומת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברחו בקברתו אשר כרה לו בעיר דוד ווישכבהו במשכב אשר מרלא בשמיים זונים מרקחים במרקחת מעשה ווישרפו לו שרפה נדולה עד למאד:

17 ומלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצורתו ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: 3 ויהי יהודה עם יהושפט כי הילך בדרכיו דוד אביו הראשנים ולא דרש לבעליים: 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הילך ולא כמעשה ישראל: 5 וויכן יהוה את הממלכה בידיו ויתגנו כל יהודה מנהה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לריב: 6 וויגבה לבו בדרכיו יהוה וعود הסיר את הבמות ואת האשרדים מיהודה: 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשratio לבן חיל ולעבדיה ולזכרים ולנתנאל ולמיכיוון ללמד בערי יהודה: 8 ועמהם הלויים שמעיהו ונתנוו וובידיהו ועשה אל שמרימות ויהונתן ואדניהם וטוビיהו

שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאהרו: ³³ ואיש משך בקש לחתמו ויד את מלך ישראל בין הבדיקות ובין השရין ויאמר לרכב הפק ידריך והוזענני מן המהנה כי החליטי: ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח אرم עד הערב וימת לעת בוא המשמש:

19 ישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלים: ² ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הילרשע לעוזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: ³ אבל דברים טובים נמצאו עמד כי בערת האשרות מן הארץ והכינوت לבך לדרש האלים: ⁴ ישב יהושפט בירושלם ויבק וישא לדורש האלים בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: ⁵ ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצדות לעיר ועד: ⁶ ויאמר אל השפטים ראו מה אתם שעם כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ⁷ וועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומша פנים ומוקח חד: ⁸ וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולדריב וישבו ירושלים: ⁹ ויצו עליהם לאמר כה תעשו ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: ¹⁰ וככל ריביך אשר יבוא עליכם מażיכם והשבים בערים בין דם בין תורה למצוחה לחיקם ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעشو ולא האשמו: ¹¹ וזהנה אמריתו כהן הראש עלייכם לכל דבר יהוה ובוריתו בן שמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושתרים הלויים לפניכם חזקו ועשו יהוה עם הטוב:

20 ויהי אחרין באו בני מואב ובני עمون ועםם מהעומנים על יהושפט למלחמה: ² ויבאו וונידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והם בחצצון תמר היא עין נדי: ³ וירא ויתן יהושפט את פניו לדריש יהוה וקרא צום על כל יהודה: ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: ⁵ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדש: ⁶ ויאמר יהוה אלהי אבתיינו הלא אתה הוא אלהים בשםיהם ואתה מושל בכל ממלכות

יהוה באלה תננה את אرم עד כלותם: ⁷ וככל הנכאים נכאים כן לאמר עליה רמתה גלעד והצלחה ונתן יהוה ביד המלך: ¹² והמלך אשר הילך לקרוא למיכיו ובר אליו לאמר הנה דברי הנכאים מה אהדר טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: ¹³ ויאמר מיכיו זיו יהוה כי את אשר יאמר אלהי אותו אדרבר: ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנילך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדול ויאמר עליו והצליחו וויתנו בידכם: ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביע אשר לאחרבר אליו ריקאמת בשם יהוה: ¹⁶ ויאמר ראיית את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן דעה ויאמר יהוה לא אדרנים לאלה ישובו ראש לבתו בשלום: ¹⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הילא אמרתו אליך לא יתגנא עלי טוב כי אם לדע: ¹⁸ ויאמר לך שמעו דבר יהוה ראיית את יהוה ישב על כסאו וככל צבא השמיים עמדים על ימינו ושמאלו: ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אהאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר כהה וזה אמר בכח: ²⁰ ויצא הרוח ויעמד לפניו יהוה ויאמר אני אפטנו ויאמר יהוה אלהי במא: ²¹ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נבאיו ויאמר תפחה נום ותוכל צא ועשה כן: ²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נבאיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: ²³ ויגש צדקהו בן כנענה וירק את מיכיו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מatoi לדבר אתך: ²⁴ ויאמר מיכיו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בהדר להחכਆ: ²⁵ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיו והשיבו אל אמון שער העיר ואיל יוаш בן המלך: ²⁶ ואמרתם מה אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכללו לחם לחץ ומימים לחץ עד שובי בשלום: ²⁷ ויאמר מיכיו אם שוב חשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמים כלם: ²⁸ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט מלך ישראל ויבאו במלחמה ואותה לבש בנדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: ³⁰ וממלך ארם צוחה את שריה הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגודל כי אם את מלך ישראל לבדך: ³¹ ויהי כראות שריה הרכב את יהושפט ומה אמר מלך ישראל ויבאו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסITEM אליהם ממן: ³² ויהי כראות

ונימים שלושה בזווים את השלול כי רכ הוא : 26 ובאים הרביעי נקהלו לעמק ברכיה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכיה עד הום : 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמה כיו שמהם יהוה מאובייהם : 28 ויבאו ירושלם בנכלים ובככרות ובಚצירות אל בית יהוה : 29 ויהי פחד אליהם על כל מלכות הארץ בשם כו נלחם יהוה עם אובי ישראל : 30 ותשקט מלכות יהושפט בירושלם ושם אמו עוזבה בת שלחיה : 32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות היישר בעני יהוה : 33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא חכינו לבכם לאלהי אבותיהם : 34 ויתר דברי יהוא בן חנוי אשר העלה על ספר מלכי ישראל : 35 ואחריקן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחוזה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות : 36 ויחברתו גבר : 37 ויגנבא אליוור בן דודחו ממרשה על יהושפט לאמר כחתחברך עם אחוזה פרץ יהוה את מעשיך ושברו אניות ולא עזרו לאלת אל תרשיש :

21 ושכב יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אביהם בעיר דויד ומלך יהודה בנו תחתיו : 2 ולו אחים בני יהושפט עזירה ויהיאל וכיריהו ועורייה ומיכאל ושפתייה כל אלה בני יהושפט מלך ישראל : 3 ויתן להם אביהם מהנות רבות לכסף ולחаб ולמנדרות עם ערי מצודות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור : 4 ויקם יהורם על מלכת אביו ויתחזק ויירגן את כל אחיו בחרב ונם משרי ישראל : 5 בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמו ננים מלך בירושלם : 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אהאב כי ביה אהאב והיתה לו אשה ווועש הרע בעני יהוה : 7 ולא אהה יהודה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לחת לו ניר ולבניו כל הימים : 8 ביוםיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליך עליהם מלך : 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרוי הרכב : 10 ויפשע אדום

הנויים ובכך כח וגבורה ואין עמוק להתייצב : 7 הלא אהה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמוק ישראל ותנה לזרע אברהם אהבך לעולם : 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשマーク לאמדר : 9 אם תבוא עליינו רעה הרכב שפטו ודבר ורעות עמדו לפניו הבית הזה ולפניך כי שマーク בכית זהה ונוצע אלק' מצתרנו ותשמע ותוועע : 10 ועתה הנה בני עמן ומואב והר שער אשר לא נתחה לשׂרָאֵל לְבָא בָּהֶם בִּכְאַמְּרַץ מִצְרָיִם כִּי סְרוּ מְעֻלִּים וְלֹא הַשְׁמִידָוּם : 11 וְהַנָּהָם נְמֻלִּים עַלְיָנוּ לְבָא לְגַרְשָׂנוּ מִירְשָׂתָךְ אֲשֶׁר הַרְשָׂתָנוּ : 12 אֱלֹהֵינוּ הַלְּא הַשְׁפָּט בְּמַכְנֵן כִּי אֵין בָּנוּ כֵּחַ לְפָנֵי הַהֲמֹן הַרְבָּה הַבָּא עַלְיָנוּ וְאַנְחָנוּ לֹא נְדַעַּ מָה נָעַשָּׂה כִּי עַלְיָקָעַנְיָנוּ : 13 וְכָל־יְהוָה עַמְּדִים לְפָנֵי יְהוָה נִטְפָּם נְשִׁיחָם וּבְנֵיהֶם : 14 וְחוֹיָאֵל בֶּן זְרִיחָוּ בֶן בְּנֵיהֶם בֶּן יְעַיָּאֵל בֶן מִתְנִיהָ הַלְּוִי מִן בְּנֵי אָסָף הַיְתָה עַלְיָוָר רוח יהוה בתוך הקהיל : 15 וַיֹּאמֶר הַקְשִׁיבוּ כָל־יְהוָה וַיִּשְׁבּוּ יְהוָה וַיְרֹשְׁלָם וְהַמֶּלֶךְ יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחטו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאליהם : 16 מוחר רדו עלייהם הנם עלים במעלה ה策ין ומצחיהם אתם בסוף הנחל פנוי מדבר ירוואל : 17 לא لكم להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישעת יהוה עמכם יהוה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מוחר צאו לפניהם ויהוה עמכם : 18 ויקד יהושפט אפים ארצתה וככל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפניו יהוה להשתחות ליהוה : 19 ויקמו הלוים מן בני הקהיטים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקהל גודל למעלה : 20 וישכימו בפרק ויצו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביינו והצליחו : 21 ויויעץ אל העם ויעמד משרדים ליהוה ומhalbלים להדרת קדרש בזאת לפניו ה策ין ואמרם הוהו להיה כו לעולם חסדר : 22 ובעתה החלו ברנה ותבלה נתן יהוה מארבים על בני עמן מואב והר שער הרים נתן יהוה וינגןבו : 23 ויעמדו בני עמן ומואב על ישביה הדר שער להחרים ולהשמד ויכליהם בירושבי שער עוזו איש ברעהו למשחיהם : 24 ויהודה בא על המזכה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פנרים נפלים ארצתה ואין פליטה : 25 ויבא יהושפט ועמו לבזו את שלם וימצא בהם לרבע ורכוש ופנרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהו

את אחיזתו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאudo אל יהודו וימתחו ויקברדו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לביתו אחיזתו לעצר כה לממלכה: ¹⁰ ועתליהו אם אחיזתו ראתה כי מות בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה ללבית יהודה: ¹¹ ותקח יהושבעת בת המלך את יוаш בן אחיזתו ותנגב אותו מותוך בני המלך המומתים ותתן אותו ואת מניקתו בחדר המטמות ותסתירתו יהושבעת בת המלך יהודם אשת יהודיע הכהן כי היה היה אחות אחיזתו מפני עתליהו ולא המיתהו: ¹² ויהי אתם בבית האלים מתחבא ש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23 ובשנה השביעית התחזק יהודיע ויקח את שריו המאות לעזרתו בן ירחים ולישמעאל בן יהוחנן ולעזר יהו בן עבד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריו עמו בברית: ² ויסבו יהודה ויקבצו את הלוים מכל ערים יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים: ³ ויכרת כל הקהל ברית בכבוד האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: ⁴ זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספרים: ⁵ והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחזרות בית יהוה: ⁶ ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרחים ללוים הנה יבוא כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: ⁷ והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידיו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בכאו ובצאתו: ⁸ ויישו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהודיע הכהן את המחלקות: ⁹ ויתן יהודיע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המנות ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בדור מכתף הבית הימנית עד כתף העם ואיש שלחו בידיו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ¹⁰ וויצו את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדות ימליכו אותו וימשחיו יהודיע ובינו ייאמרו יהי המלך: ¹¹ ותשמש עתליהו את קול העם הרצים ומהמלחלים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: ¹² ותרא והנה המלך עומד על עמודו מבוא והשרים והחצרות על המלך

מתחת יד יהודה עד היום הזה או תפשע לבנה בעת ההיא מחתה ידו כי עזב את יהוה אלהי אבותיו: ונם הוא עשה במוות בהרי יהודה וין את ישבי ירושלים וירח את יהודה: ¹³ ויבא אליו מכתב מאליחו הנביא לאמר כי אמר יהוה אלהי דודיך תהה אשר לה הלהת בדרכיו יהושפט אביך ובדרך אסא מלך יהודה: ¹⁴ ותלך בדרך מלכי ישראל והזנה את יהודה ואת ישבי ירושלים מהונת בית אהאב ונם את אחיך בית אביך הטובים מפרק הרנתה: ¹⁵ והנה יהוה נגף מנפה גדולה בעמק ובנישׁ ובכל רכושך: ¹⁶ ואתה בחלים רבים מחלת מעיך עד יצאו מעיך מן החלוי ימים על ימים: ¹⁷ ווירח יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: ¹⁸ ויעלו ביהודה ובקעה ושבה את כל הרכוש הנמצא בבית המלך ונם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהאחו קטן בניו: ¹⁹ ואחריו כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: ²⁰ ויהי לימים מיימים וכעתצת חזק לימים שניים יצאו מעיך עם חלו וימת בחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפָה כשרפת אבותיו: ²¹ בן שלשים ושתיים היה במלךו ושמונה שנים מלך בירושלים וילך ללא חמדה ויקברדו בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

22 ומיליכו ושבו ירושלים את אחיזתו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשונים הרג הנדוד הבא בערבים למתנה וימליך אחיזתו בן יהודם מלך יהודה: ²² בן ארבעים ושתיים שנה אחיזתו במלךו ושנה אחת מלך בירושלים ושם אמו עתליהו בת עמריה: ²³ גם הוא הלך בדרכיו בית אחאב כי אהב יהוה ועצתו להרשי: ²⁴ ויעש הרע עני יהוה כביה אהב כי מהה היו לו יעיצים אחריו מות אביו למשחיות לו: ²⁵ גם בעצמת הלק וילך את יהודם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך אرم ברמות נלעד וכי הרמיים את יורם: ²⁶ ווישב להתרפא ביזרעאל כי המכימים אשר הכהנו ברמה במלחמו את חזאל מלך אرم ועריוון בן יהודם מלך יהודה ירד לראות את יהודם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: ²⁷ ומןآلיהם היהתה תוכסת אחאב לבוא אליו יורם ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא אחיזתו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא בן נמי שאר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: ²⁸ ויהיו כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שריה יהודה ובני אחוי אחיזתו משרותים לאחיזתו ויהרגם: ²⁹ ויבקש

וכל עם הארץ שמה ותוקע בחצרות והמשורדים בכל השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בנדיה והתאמר קשר קשר : 14 וויצו יהודע הכהן את שריה המאות פקדוי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיთה בית יהוה : 15 וישימו לה ידים ותבו אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיותה שם : 16 ויכרת יהודע בריתו בין ובין כל העם ובין המלך להיות עם ליהוה : 17 ויבאו כל העם ביה הבעל ויתצחו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרנו לבני המוחות : 18 וישם יהודע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הללו אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה כתוב בתורת משה בשמה ובשר על ידי דוד : 19 ועמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר : 20 ויקח שער העליון בית המלך ווישבו את המלך על כסא הממלכה : 21 וישמו כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המיתו בחרב :

24 בן שבע שנים יash במלכו וארבעים שנה מלך בירושלים שם אמו צביה מבאר שבע : 2 ויעש יושב הייש בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן : 3 וישא לו יהודע נשים שדים וולד ננים וננות : 4 ויהי אחדרין היה עם לב יושב חדש את בית יהוה : 5 ויקנן את הכהנים והלוים ואמר להם צאו לעיר יהודה וקנבו מכל ישראל כספ לחזק את בית אליהם מדי שנה בשנה ואתם ת מהרו לדבר ולא מהרו הללוים : 6 ויקרא המלך ליהודע הראש ואמר לו מודיע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה לאهل העדות : 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעים : 8 ואמר המלך ויעשו ארון אחד ווינהו בשער בית יהוה חוצה : 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבר האלים על ישראל במדבר : 10 וישמו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד לכלה : 11 כי היה בעת יביא את הארץ אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים שם אמו יהודע מירושלים : 2 ויעש

ברעה ונפלת אתה ויהודה עמק : 20 ולא שמע אמץיו כי מהאלדים היא למען חמס ביד כי דרשו את אלדו אדרום : 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמץיו מלך יהודה בכית שמש אשר ליהודה : 22 וננפ יהודה לפניו ישראל וינס איש לאלהי : 23 ואת אמץיו מלך יהודה בן יואש בן יהואחו תשפ וואש מלך ישראל בכית שמש ירושלים משער אפרדים עד שער הפונה ארבע מאות אמה : 24 וככל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בכית האלדים עם עבר אדרום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות ישוב שמרון : 25 ויהיו אמץיו בן יואש מלך יהודה אחריו מות יואש בן יהואחו מלך ישראל חמיש עשרה שנה : 26 יותר דבריו אמץיו דהראשים והאחרונים הללו הנם כחובים על ספר מלכי יהודה וישראל : 27 ומעת אשר סר אמץיו מאתרי יהוה ויקשו עלו קשר בירושלים וינס לכישה וישלחו אתריו לכישה וימתו שם : 28 וישאדו על הסוסים ויקברו אותו עם אבתו בעיר יהודה :

26 ויקחו כל עם יהודה את עיזו והוא בן ש עשרה שנה וימליךו אותו תחת אביו אמץיו : 2 והוא בנה את אילות וישראל ליהודה אחורי שכוב המלך עם אבתו : 3 בן ש עשרה שנה עזיזו במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכילה מן ירושלים : 4 ויעש הייש בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיו אביו : 5 והוא לדרש אליהם בימי זכריו המבון בראש האלדים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלדים : 6 ויציא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת נת ואות חומת יבנה ואחות העמונאים : 8 ויתנו העמונאים מנהה לעזיזו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למלחה : 9 ויבן עזיזו מגדלים בירושלים על שער הפונה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויהזקם : 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אקרים וכרכמים בהרים ובכרמל כי אהב אדרמה היה : 11 ויהי לעזיזו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לנדור במספר פרדחים ביד יועאל הסופר ומעשיהם השוטר על יד חנינוו משרי המלך : 12 כל מספר ראשי האבות לנכורי

הישר בעני יהוה רק לא בלבב שלם : 3 ויהי כאשר חוקה הממלכה עלייו ויהרג את עבדיו המכימים את המלך אביו : 4 ואת בניהם לא המית כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לא אמר לא ימותו אבות על בני ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטא ימותו : 5 ויקבץ אמץיו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשדי אלפיים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למכב עשרים שנה ומעלה וימצאים שלוש מאות אלף בחרור ויצא צבא אחוז רמח וננה : 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף : 7 ואיש האלדים בא אליו לאמר המלך אל בא עמק צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרדים : 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה ויכשילך הآلדים לפני איביך כי יש כחabalם לעוזר ולהכשיל : 9 ויאמר אמץיו לאיש האלדים ומה לעשות למאת הכהר אשר נתתי לנדור ישראל ואיש האלדים יש להזהה לחתת לך הרבה מזויה : 10 ויבידלים אמץיו להנדור אשר בא אליו מאפרדים ללכת למקומם ויחיר אפס מאר ביהודה וישבו למקומם בחרי אף : 11 ואמץיו התחוק וינגן את עמו וילך ניא המלח ויך את בני שער עשרה אלפיים : 12 ועשרה אלפיים חיים שבבו בני יהודה ויביאו לראש הסלע וישליךם מראש הסלע וכולם נבקעו : 13 ובני הנדור אשר השיב אמץיו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערוי יהודה משמרון ועד בית חורון וכי מם שלשת אלפיים ויבזו בורה : 14 ויהי אחורי בוא אמץיו מהכות את אדרומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחווה ולחם יקטר : 15 ויהר אף יהוה באמץיו וישלח אליו נבייא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא חצילו את עם מידך : 16 ויהיו בדבריו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנק חדל לך למה י��ק ויחדל הנביה ויאמר ידעתי כי יען אלהים להשיחך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי : 17 וויעז אמץיו מלך יהודה וישלח אליו יואש בן יהואחו בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים : 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמץיו מלך יהודה לאמר החזה אשר בלכונון שלח אל הארץ אשר בלכונון לאמור תננה את בתך לבני לאשה ותעביר חיתת השדה אשר בלכונון ותרמס את החזה : 19 אמרת הננה הכית את אדרום ונשאך לך להכבד עתה שבה בכיתה לך מה תגננה

בירושלם: ⁹ ווישכב יותם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אחזו בנו תחתיו:

28 בן עשרים שנה אחזו במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ² וילך בדרכיו מלכי ישראל וגס מסוכת עשה לבעליים: ³ והוא הקטיר בניא בן הנם ויבער את בניו באש כתובות הגנים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ⁴ ויזבח ויקטר בכבודו ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן: ⁵ וויתנהו יהוה אליהו ביר מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה נדולה ויבאו דרמשק וגס ביר מלך ישראל נתן ויך בו מכחה נדולה: ⁶ וויהרג פקח בן רמilio ביהודה מאה ועשרים אלף בנים אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם: ⁷ וויהרג זכריו גבר אפרים את משיחו בן המלך ⁸ ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה מושנה המלך: ⁹ וישבו בני ישראאל מאהיהם מאותם אלף נשים בניים ובנות ונם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשלמון: ¹⁰ ושם היה נביא ליהוה עד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנכם בידכם ותחרנו בהם בזעף עד לשמיים הגיע: ¹¹ ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות لكم הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ¹² ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאתיכם כי חרונן אף יהוה עליכם: ¹³ ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוتن ברכיהו בן אנסים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוتن ברכיהו בן משלמות ויזוקחו בן שלם ועמשא בן חדייל על הכאים מן הצבא: ¹⁴ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמה יהוה עליינו אתם אמרם להסיף על חטאינו ועל אשמתינו כי הרבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ¹⁵ ויעזב החלין את השביה ואת הבזיה לפני השרים וכל הקהל: ¹⁶ ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות וחיוקו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן השלל וילבושים יונעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינחלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחים וישבו שמרון: ¹⁷ בעתה היה שלח המלך אחזו על מלכי אשור לעזר לו: ¹⁸ ועוד אדרומים באו ויכו ביהודה וישבו שביה: ¹⁹ ופלשתים פשטו עיר הפללה והונגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שכובוניותה

חיל אלפיים ושש מאות: ²⁰ וועל ים חיל צבא שלש מאות אלף ושבשת אלפיים וחמש מאות עשו מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב: ²¹ וויקן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשות ולבני קלעים: ²² וויעש בירושלים חשבונות מהשבת חושב לחצים ובגנים גדלות המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובגנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: ²³ וcohזקתו נבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהי ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: ²⁴ ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונינים בני חיל: ²⁵ וויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צאמן המקדש כי מעלה ולא לך לכבוד מזבח אלהים: ²⁶ וויעוף עזריהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת ורחה במצחו לפני הכהנים בכיה יהוה מעל למזבח הקטרת: ²⁷ וויפן אליו עזריהו הכהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבחלוונו שם וنم הו נדרחף לאצת כי גגע יהוה: ²⁸ וויהי עזריהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי ניגר מבית יהוה ויוחם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: ²⁹ ויתר דברי עזריהו הראשונים והאחרנים כתיב ישעיהו בן אמוץ הנביא: ³⁰ ווישכב עזריהו עם אבתו ויקברו אותו עם אבתו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלים שם אמו רודסה בת צדוק: ² ווישר הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה וודע העם משיחיותם: ³ והוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחוות העפל בנה לרבות: ⁴ וודרים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: ⁵ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויזעק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מהה ככר כסף ועשרה אלפיים כדים חטים ושוררים עשרת אלפיים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנייה אלהי: ⁶ ויתחזק יותם כי הlein דרכיו לפניו יהוה אלהי: ⁷ ויתר דברי יותם וכל מלחתתו ודרכו הים כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: ⁸ בין עשרים וחמש שנה היה במלכו וSSH עשרה שנה מלך

יוואח: 13 ומן בני אליצפן שמרוי ויעאל ומן בני אסף וכריידו ומתניהו: 14 ומן בני הימן יהואל ושמעי ומן בני יודתוון שמעיה וועזיאל: 15 ויאספו את אחיהם וותקדשו ויבאו כמצות המלך בדבורי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים לפניהם בבית יהוה לטהר וויצויאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכיל יהוה לחצרא בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנהל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לחדר הראשון לקדר ובווים שמונה לחדר באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה ובוים ששה עשר לחדר הראשון כלו: 18 ויבאו בנימה אל חזקיהו המלך ואמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלוחן המערכת ואת כל כליו: 19 ואת כל הכלים אשר הוניה המלך אהז במלכותו במעלו הכנו והקדשו והنم לפני מזבח יהוה: 20 ווישכם חזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וככשווים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הרם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הרם המזבחה וישחטו הכבשים יזרקו הרם המזבחה: 23 ויישו את שעריו החטאota לפניהם וויהרר רם המזבחה: 24 ווישחטו הכהנים ויחטא או את דרכם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה וחטאota: 25 וויממד את הלויים בית יהוה במצלחות בנכליים ובכתרות למצות דוד ונד חזזה המלך וננתן הנביא כי ביד יהוה המזבחה ביד נביאיו: 26 ויעמדו הלויים בכלי דוד וכהנים בחצרות: 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שר יהוה ובחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל: 28 וככל הקהיל משתחים והשיר משורר ובחצרות מחצרים הכל עד לכליות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו וישתחוו: 30 ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללויים להלע ליהוה בדבורי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמהה ויקדו ווישתחוו: 31 וויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם ורכם ליהוה נשׂו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהיל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהיל בקר שבעים אילים ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנותיה יישבו שם: 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אהז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו תלטה פלאסэр מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי חלק אהז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים וויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו וווסף למעול ביהוה הוא המלך אהז: 23 וויזבח לאלהי דרמשק המכדים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעודים אותם להם אובה ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולבל ישראל: 24 ויאסף אהז את כל בית האלים ויקצין את כל בית האלים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלים: 25 ובכל עיר ועיר לייהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכי הראנסים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ווישכב אהז עם אבותיו ויקברחו בעיר ירושלם כי לא הביאו לקבורי מלכי ישראל ומלך חזקיהו בנו תחתיו:

29

חזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת כריהו: 2 וויש הריש בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 3 והוא בשנה הראשונה למלכו בחדר הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספסם לרוחב המזבח: 5 ויאמר להם שמעוני הרע בעני יהוה אלהינו ויעוזבו ויסבו פניות ממשבון יהוה וויתנו ערף: 7 נם סגנו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא התקטרו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 ויהי קאף יהוה על יהודה וירושלם וויתן לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפל אבותינו בחרב ובגנו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי לכרכות ברית לייהודה אלהי ישראל וישב ממן חרון אפו: 11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמוד לפני לשratio ולהיות לך משרותם ומקטרים: 12 וויקמו הלויים מהת בן עמשי וויאל בן עזיריהו מן בני הכהני ומן בני מרדי קיש בן עבדי ועוריהו בן יהללאל ומן הנרגשי וויאח בן זמה ועדן בן

יהוה: 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האללים הכהנים ורकים את הדם מיד הלוים: 17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיתת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: 18 כי מרבית העם רצתה מאפרים וממנשה ישכר וובלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלבד כתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמור יהוה הטוב יכפר בעד: 19 כל לבבו הchein לדrhoש האללים יהוה אלהי אבותיו ולא כתהרתו התקדש: 20 ושמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: 21 ויעשנו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים בשמחה נדולה ומהללים ליהוה ביום שבת הלויים והכהנים בכלל עז ליהוה: 22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשיכלים שכל טוב ליהוה ואכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבח שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: 23 ווועצו כל הקהיל לעשות שבעת ימים אחרים ויישו שבעת ימים שמחה: 24 כי יחזקיהו מלך יהודה הרים לקהיל אלף פרים ושבעת אלפיים צאן והשרים הרימו לקהיל אלף וצאן עשרה אלפיים ותקדשו כהנים לרבי: 25 וישmachו כל קהיל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהיל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה נדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם ויושמע בקולם ותבוא תפלתם למען קדשו לשמיים:

31 וככלות כל זאת יצא כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצוות וינדרעו האשרים ויתנצאו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימין ובאפרים ומנסה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחיזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקות איש כפי עברתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשעריו מחנות יהוה: 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולהחותם ולחדשים ולمعدים ככזהוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם לשובו ירושלם تحت מנת הכהנים והלוים למען יחזקון בתורת יהוה: 5 וככrazy הדבר הרבה בני ישראל ראשית דגון תירושו י齊הר ודבר וכל

מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר שיש מאות וצאן שלשת אלף: 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכולו להפיט את כל העלות ויזקום אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להקדש מהכהנים: 35 וכן עללה לרבי החלבי השלמים ובנכדים לעלה ותוכנן עבדות בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההchein האללים לעם כי בפתחם היה הדבר:

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה ונם אנרות כתוב על אפרים ומנסה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויעוץ המלך ושריו וכל הקהיל בירושלם לעשות הפסח בחדש השלישי: 3 כי לא יוכל לעשתו בעת היא כי הכהנים לא התקדשו למדוי והעם לא נאספו לירושלם: 4 וישר הדבר בעני המלך ובעני כל הקהיל: 5 ויעמידו דבר להעביר قول כל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרבי עשו כתוב: 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שבו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת להם מקף מלכי אשור: 7 ואל תהיו אבותיהם וכאחים אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנמ' לשם כאשר אתם ראים: 8 עתה אל תקש ערפכם אבותיכם תננו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהים וישב מכם חרונו אף: 9 כי בשובכם על יהוה אלהים ובניכם לרחמים לפני שובייהם ולשוב לארץ הזאת כי תנון ורוחם יהוה אלהים ולא יסיר פניהם מכם אם תשבו אליו: 10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנסה ועד ובלון ויהיו משחיקים עליהם ומלענים בסם: 11 אך אנשים מאשר ומנסה וובלון נכנעו ויבאו לירושלם: 12 גם ביהודה היהת יד האליםחת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חן המצוות בחדש השני קהל לרבי מאד: 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליך נחאל והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית קדרון: 15 וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית

taboat shdeha vomeush ha-cel le-rab ha-bia: 6 voveni yisrael
 v-yehuda hoshavim be-urbi yehuda nes meush berker v-zan
 v-mehsh kerashim ha-mekdashim li-hova al-hayim ha-bia v-oitano
 urmota urmota: 7 be-chadash ha-shlishi ha-chalo ha-urmot li-sod
 v-bachadash ha-shbui celi: 8 v-yabao yizkiohu v-horim v-yora'a at
 ha-urmot v-yibercavo at yehova v-at umo yisrael: 9 v-oitam
 yizkiohu ul-hakhatim v-halotim ul-harim v-herem: 10 v-oitam
 alio al-rehov shur ha-ir v-yidaber ul-labbem la-amr:
 7 ha-zoko v-amczo al-tirao v-al tachto mafni mal'k ashur
 v-mel-pavi kol ha-mon asher umo ci umeno rab mu-mo: 8 umo
 zru' bishr v-umeno yehova al-hayno le-zoruno v-le-halcham maf-hateno
 v-is-mcvo ha-um ul-dbari yizkiohu mal'k yehuda: 9 achzot
 shelch san-herib mal'k ashur ubdiyu yerushalima v-ho ul
 le-chish v-vel maf-shlu'ot umo ul-yizkiohu mal'k yehuda v-vel kol
 yehuda asher bi-roshelem la-amr: 10 ca amr san-herib mal'k
 ashur ul-mah atem bat-hayim v-ishevim ba-matzor bi-roshelem:
 11 halal yizkiohu misita atcham l-tach atcham l-mot bar-ub
 v-betza'a la-amr yehova al-hayno yitzilnu mafk mal'k ashur: 12
 halal ho yizkiohu ha-sir at matzuo v-at mazbati v-iamr
 li-yehuda v-li-roshelem la-amr le-pni mazb achd tashchot
 v-uelio tashchot: 13 halal hadu' maf ushi'i ani v-abuto le-kol
 umi ha-aretzot ha-yicol ciloi al-hay-nim ha-ala'ha asher ha-herim
 aratz midri: 14 mi b-kol al-hay-nim ha-ala'ha asher ha-herim
 abuto asher yicol la-yezil at umo midri ci yicol al-hay-nim
 la-yezil atcham midri: 15 v-utcha al-yisra'atcham yizkiohu
 v-vel yisita atcham zoata v-al tamino lo ci la-ya'ocel kol
 al-hay-ni v-mamlacha la-yezil umo midri v-mid abuto af
 ci al-hay-nim la-yezil atcham midri: 16 v-oud d-baru ubdiyu
 ul-yehova ha-alehims v-ul yizkiohu ubdiyu: 17 v-sfarim ctab
 la-haruf li-yehova al-hay-ni yisrael v-lamda ulio la-amr al-hay-ni
 v-ni ha-aretzot asher la-yezil umm midri ken la-yezil al-hay-ni
 yizkiohu umo midri: 18 v-ikrao b-kol nadol yehudit ul
 um roshelem asher ul-hozma li-yir'am v-lbehlem l-mun
 li-cheru at ha-ir: 19 v-yidbaro al-al-hay-ni yisrael cul
 al-hay-ni umi ha-ir mafsha yidi ha-adom: 20 v-yotefel yizkiohu
 ha-mal'k v-yishev ha-ben amzon ha-nava'a ul-zot v-yozek ha-shemim:
 21 v-yishlach yehova mal'ak v-ichad kol gever chil v-nenid v-sher
 ba-mchana mal'k asher v-yesh v-beshet panim la-aretz v-va'at
 al-hay-ni v-miztai' mafu'ot ha-fili'ot ha-chabot: 22 v-yoshef yehova
 at yizkiohu v-umtzi'ot yeshi yisrael mid san-herib mal'k asher

32 achro'i ha-dbarim v-hamta ha-ala'ha ba-san-herib mal'k
 ashur v-yiba bi-yehuda v-yichn ul-hudrim ha-batzrot v-iamr
 le-kum alio: 2 v-iora yizkiohu ci ba-san-herib v-penoi
 la-malchama ul-roshel: 3 v-oyezz um shari v-gviro li-sotom
 at mifnei ha-uneot asher mahuz le-ir v-yosherohu: 4 v-ikbazi

מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הנויים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ¹¹ ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחיהם ויאסרו בנהחותם يولכחו בבליה: ¹² וכছר לו חלה את פניו יהוה אלהיו וכנען מאד לפני אבתיו: ¹³ ויחפלו אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבתו ירושלם ולמלכו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ¹⁴ ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לניהון בנחל ובאו בשער הדרים וסבב לעופל ונביהה מאד ושם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה: ¹⁵ ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם ושלח חוצה לעיר: ¹⁶ ויכן את מזבח יהוה זובח עליו זבח שלמים ותורה ויאמר לייודה לעבד את יהוה אלהי ישראל: ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות רק להוה אלהיהם: ¹⁸ יותר דבריו מנשה ויחפלו אל אלהי ודברי החזירים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: ¹⁹ ויחפלו והעתר לו וכל חטאתו ומعلו והמקומות אשר בנה בהם בנות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנוע הנם כתובים על דברי חזוי: ²⁰ ושב מנשה עם אבתיו ויקברחו ביתו וימליך אמון בנו תחתיו: ²¹ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם: ²² וייש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו וכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: ²³ ולא נגע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: ²⁴ ויקשרו עליו עבדיו וימיתחו בביתו: ²⁵ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליך עם הארץ את יאשודו בנו תחתיו:

34 בן שבעה שנים יאשוד במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ² וייש הישראל בעני יהוה וילך בדרכיו דוד אביו ולא סר ימין ושמאל: ³ ובשבעה שנים למלך והוא ערדנו נער החל לדרש לאלהי דוד אביו ובשבעה שנים החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: ⁴ וינתנו לפניו את מזבחות הבעלים וחמנים אשר למעלה מעלייהם נדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והرك ויירק

ו מיד כל וינהלם מסביב: ²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם ומגדנות ליהוקיו מלך יהודה ונשא לעני כל הגויים מאחריו כן: ²⁴ בימים ההם חלה יהוקיו עד למותו ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יהוקיו כי נגה לבו והוא עלייו קצף ועל יהודה וירושלם: ²⁶ ויכנע יהוקיו בנגה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה ביום יהוקיו: ²⁷ ויהיו ליהוקיו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשימים ולמנים ולכל כל' חמדה: ²⁸ ומוכנות לתבאות דין ותирוש ויצהר וארות לכל בחמה ובכמה وعدדים לאורות: ²⁹ וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: ³⁰ והוא יהוקיו סתם את מזע מימי נחנן העליון וישראל למטה מדרכה לעיר דוד ויצלח יהוקיו בכל מעשיו: ³¹ וככן במליצי שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזוב האלים לנוטו לדעת כל בלבבו: ³² ויתר דברי יהוקיו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמיון הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: ³³ וישכב יהוקיו עם אבתיו ויקברחו במעלה קברי בני דוד וכבוד עשו לו במנתו כל יהודה וישבי ירושלם וממלך מנשה בנו תחתיו:

33 בן שבעה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: ² יווש הרע בעני יהוה כתועבות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישוב יובן את הבמות אשר נתן יהוקיו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות ויתחחו לכל צבא השמיים ויעבד אתם: ⁴ ובני מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם היה שמי לעולם: ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה: ⁶ והוא העביר את בניו באש בני בן הנם וענן ונחש וכשוף ועשה אוב וידעוני הרבה לששות הרע בעני יהוה להכעסו: ⁷ ווישם את פסל הסמול אשר עשה בביה האלים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בכיה הוה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אליהם את שמי לעலום: ⁸ ולא אוסף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתיים רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ⁹ ויתע

סואת: 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המוקם הזה ועל יושביו את כל האלהות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר עזובנו ויקטירו לאלהים אחרים למען העשינו בכל מעשי ידיהם ותתקח חנתי במקום הזה ולא תכבה: 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדודש ביהוה כה אמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען לך לבך ותכנס לפנוי אלהים בשמיך את דבריו על המוקם הזה ועל ישביו ותכנס לפניו ותקרע את נידך ותבק לךפני נום אני שמעתי נאם יהוה: 28 הנהו אספה אל אבותיך ונאספה אל קברתיך בשלום ולא תראיינה ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המוקם הזה ועל ישביו וישבו את המלך דבר: 29 ווישלח המלך ויוסף את כל זקניהם יהודה וירושלים: 30 וויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלים והכהנים והלוים וכל העם מנדול ועד קטן ויקרא באוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: 31 וויעמד המלך על עמדתו ויכרת את הברית לפניו יהוה לכלת אחורי יהוה ולשמור את מצותו ועדותו וחקיו בכל לבבו ובכל نفسه לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר זה: 32 וויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימין ויעשיו ישבי ירושלים כבירות אלהים אלהי אבותיהם: 33 וויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארץ אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבור את יהוה אלהיהם כל ימי לא סרו מהחריה יהוה אלהי אבותיהם:

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדר הראשון: 2 וויעמד הכהנים על משמרותם ויזוקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תננו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכחך עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 והכוונו לבית אבותיהם כמחקוקותיכם בכתב דוד מלך ישראל ובכתב שלמה בנו: 5 ועמדו בקדש לפולנות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללוים: 6 וושתחו הפסח וחתקרו והכינו לאחיכם לעשות בדבר יהוה ביד משה: 7 וירם יאשיהו לבני

על פני הקברים הזובחים להם: 6 ועצמות כהנים שרף על מזבחותם וויחזר את יהודה ואת ירושלים: 6 ובעיר מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיהם סביב: 7 ונחצץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים נדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלים: 8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והביה שלה את שפן בן צליחו ואת מעשינו שר העיר ואת יואח בן יוахזו המזוכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: 9 ויבאו אל חלקייהו הכהן הנדר לויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שMRI הספ מידי מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין וישבי ירושלים: 10 וויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בכיה יהוה לבדוק ולחות הביה: 11 וויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבוי מחצב ועצים למחברות ולקורות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 12 וזהאנשים עושים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יהות ועבדיהם הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלים מן בני הקהדים לנצח והלוים כל מבין ברכי Shir: 13 וועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועובדיה ומhalbיהם סופרים ושתרים ושועדים: 14 ובהציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקייהו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה: 15 ויען חלקייהו וירא אל שפן הספר אל שפן: 16 וויבא שפן בתיה יהוה וויתן חלקייהו את הספר אל שפן: 17 כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: 17 וזהינכו את הכסף הנמצא בביה יהוה וויתנו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: 18 ווינגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקייהו הכהן וירא בו שפן לפניו המלך: 19 ויהיו כשמי המלך את דברי התורה ויקרע את בנדיו: 20 וויצו המלך את חלקייהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הספר ואת עשייה עבר המלך לאמר: 21 לכלו דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי נדוליה חמת יהוה אשר נתכח בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר זה: 22 וילך חלקייהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשთ שלם בן חוקת בן חסרה שומר הבנדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה

ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקונוטיהם על יאשיהו עד היום ויתגנום לחק על ישראל והם כתובים על הקיינות: 26 ויתר דבריו אשייה וחסדיו כתוב בתורת יהוה: 27 ודבריו הראשונים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

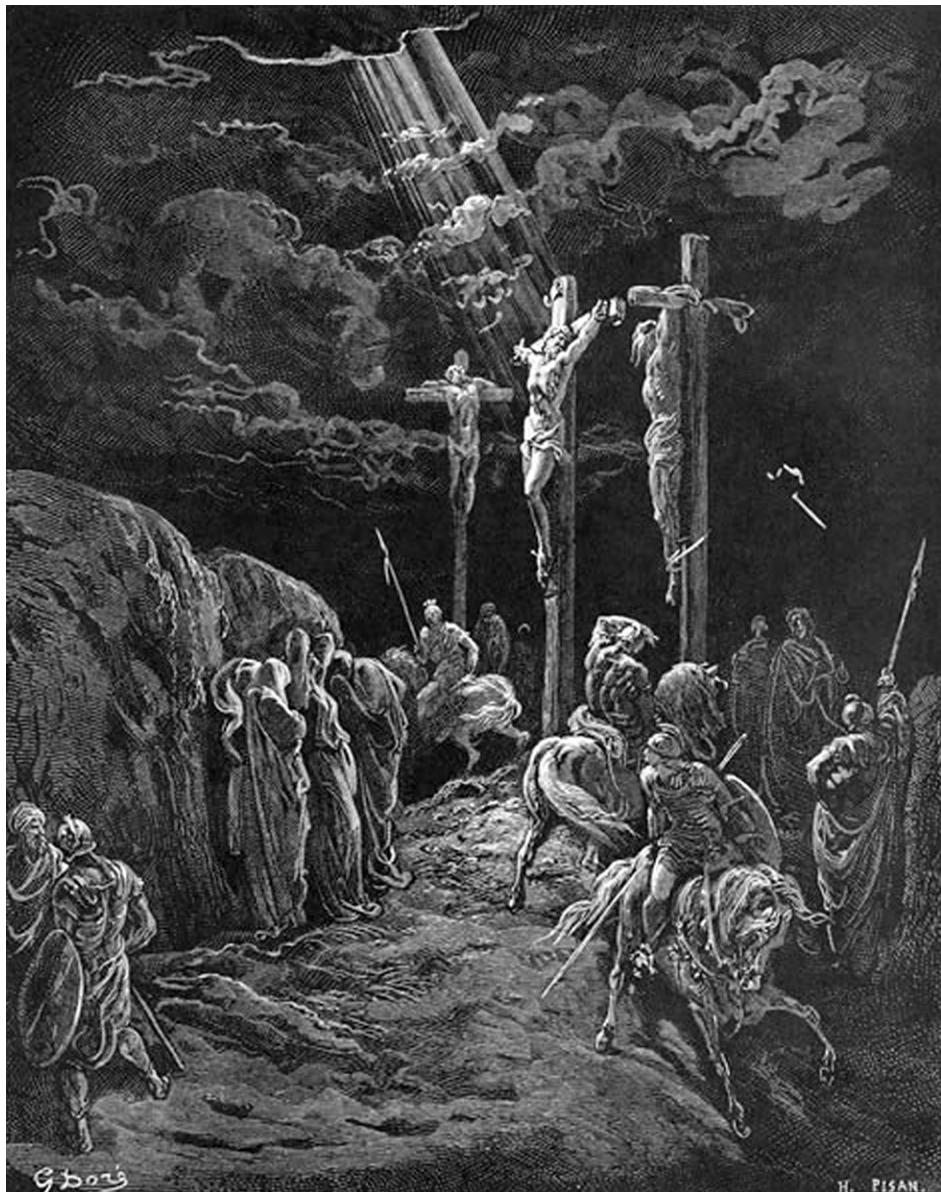
36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליכו החת אביו בירושלים: 2 בן שלוש ועשרים שנה יהואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים: 3 ויסיריה מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 4 וימלך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו אחיו לכהן וגנו ויביאו מצרימה: 5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעני יהוה אלהו: 6 עליו עלה נבוכדנאצ'ר מלך בכל יאסרו בנהחותם להליכו בבליה: 7 ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאצ'ר לבבל ויתגנם בחילו בבל: 8 ויתר דבריו יהויקים ותעתתו אשר עשה והنمץ עליון הנם כתובים על ספר מלכי ישראלי ויהודה ומלך יהויכין בנזחתיו: 9 בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים בבליה עם כל חמדת בית יהוה ומלך את צדיקתו אחיו על יהודה וירושלם: 10 בן עשרים ואחת שנה צדיקיו על יהודה וירושלם: 11 ובן עשרים ואחת שנה נבוכדנאצ'ר יבאחדו בבליה עם כל חמדת בית יהוה ומלך את צדיקתו אחיו על יהודה וירושלם: 12 ויעש הרע במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים: 13 ונכע מלפני ירמיהו הנביא מפני יהוה: 14 וגם במלך נבוכדנאצ'ר מרד אשר השבעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: 15 גם כל שריו הכהנים והעם הרבו למעול מכל תעבות הגנים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: 16 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: 17 ויהיו מלubiים במלאכיו האלהים ובזום דבריו ומהעתים בנבאיו עד עלות חמות יהוה בעמו עד לאין מרפא: 18 ויעל עליהם את מלך כשרים ויחרג בחוריות בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן ויש הכל נתן בידו: 19 וכל בית האלהים גנדלים והקננים ואוצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושדיי הכל

העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלוש אלפים אלה מרכוש המלך: 20 ושדריו לנדרה לעם לכהנים וללוים הרימו חלקיה וכרכיריו ויחיאל גנדיי בית הכהנים לכהנים נתנו לפסחים אלףים ושש מאות ובקר שלוש מאות: 21 וכונניהו ושמייהו ונתגאל אחיו וחשבייהו ויעאל ויובד שר הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפיים ובקר חמיש מאות: 22 ותיכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלוקות מצות המלך: 23 ווישטו הפסח וירקן הכהנים מידם והלוים מפשיטים: 24 ויסיריה העלה לתהום למפלנות לביאת אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 25 ויבשלו הפסח באש ממשפט והקדשים בשלו בסירות ובבדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 26 ואחר הכנינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכנינו להם ולכהנים בני אהרן: 27 והמשדרים בני אסף על מעמדם מצות דוד ואסף והימן וידתון חוויה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבורתם כי אהיהם הלוים הכנינו להם: 28 ותיכון כל עובdot יהוה ביום ההוא לעשו הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה מצות המלך יאשיהו: 29 ויישו בני ישראל בתמזהים את הפסח בעת ההיא ואת חן המצוות שבעת ימים: 30 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וככל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצאת ויושבי ירושלם: 31 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 32 אחרי כל זאת אשר הכנין יאשיהו את הבית עליה נכו מלך מצרים להלחם בכרמיש על פרת ויצא לקראותו יאשיהו: 33 וישלח אליו מלכים אמר מה לי ולך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחתמי ואלהים אמר לbehani חדר לך מאלהים אשר עמי ואיל ישחיתך: 34 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התהפש ולא שמע אל דבריו נכו מפי יהודה ויבא להלחם בבקעת מגדו: 35 וירדו היראים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החלטתי מaad: 36 ויעביר יהודו עבדיו מן המרכבה וירכיבו על רכב המשנה אשר לו ווילכדו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתו וככל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו: 37

הכיא בבל: 19 ווישרפו את בית האלוהים ווינצטו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפאו באש וככל כל מנהמיה להשחית: 20 וויגל השאריות מן החרב אל בבל וייהיו לו לבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: 21 למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצחה הארץ את שבתויה כלימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: 22 ובשנתה אחת לכורש מלך פרס לכליות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכוותו ונגם במכחוב לאמר: 23 כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השם והוא בקר עלי לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה מי בכמ' מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

עדות חדשה

ויאמר ישע אביכם סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו במדיהם להם ויפילו גורל:

(ליקס 23:34)

אליו את אשתו: 25 ולא ירעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מנושים מארץ מירוח ירושלים מה לאמր: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראיינו את כוכבו בمزוח ונכח להשתנות לו: 3 ויהי כשם הורדוס המלך את דבריהם ויבחלו הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקח לאת כל ראשי הכהנים וטופר העם וידרש מאתם לאמר איפה يولד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה איןיך צער באלפי יהודה כי מפק יצא מושל אשר ירעא את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקرا אתם לדעת עת הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר לכון חקרו היהט על דבר הילד והיה כי תמצאון אותו והגדלם לי ואבא להשתנות לו נם אני: 9 ויהי כשם נעם ממעל לו: 10 ויראו את הכוכב וישמחו שמהה גדרולה דרך לפניהם עד בא אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו: 11 ויראו את הכוכב וויהנה הכוכב אשר דרא במרתף יוקריבו לו מנהה זהב ולבוננה ומר: 12 ויצזו בחלום לבתיו שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 13 הם הלבכו שם וויהנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו ובריח לך מצרים מה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו: 14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה וברחה מצרים: 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתו לبني: 16 יירא הורדוס כי התחלו בו המנושים ויקצף מאד וישלח ימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל נבליה מבן שנים וŁטפה כפי העת אשר קראה מפני המנושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נדי ובכרי התמרורים רחל מבכה על בניית מאנה להנחים כי אינם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס ודינה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולק שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויקם ויקח

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 יהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 רם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 שלמון הוליד את בעז מרחב וב羞 הוליד את עבד מרות ועובד הוליד את יש: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאמשת אוריה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את יוחשפט ויוחשפט הוליד את יוסט ואסא הוליד את עזיהו: 9 וועיזחו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחוי ואחוי הוליד את יוחקיהו: 10 ויוחקיהו הוליד את מנשה ומנסח הוליד את אמן ואמן הוליד את אישיהו: 11 ויישיהו הוליד את יכניה ואת אחיו לעת גלות בבל: 12 ואחריו גלוותם בבל הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבבל: 13 וזרbabel הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את יכנין: 14 וועזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכנין עוז: 15 ואליהוד הוליד את אליהוד: 16 וואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את יעקב ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: 17 וויהנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות ושדר דורות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דורות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דורות: 18 והלחת ישוע המשיח כה היהת מרים אמו ארשה לישוף ובתרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 ווישוף בעליה היה איש צדיק ולא אבה להחלה לבו ויאמר בלבו לשלהה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכונס אליך את מרים אשתק כי אשקר הרה בה מרוח הקדש הוא: 21 והיא ילדה בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעוניותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה הعلמה הרה ילדה בן וקראו שמו עמנואל אשר פרשו האל עמו: 24 ויקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צווח מלאך יהוה ויקח

המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלים אתה התנפלו למטה כי כחוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאנוך פן תנפּך באבן רגליך: 7 ויאמר אליו ישוע והוא כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 וויסוף השטן וישאחו אל הר נבה מادر ויראהו את כל מלכותת תבל וכבודן: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אנתנה אם תקד ותשתחוה לי: 10 ויאמר אליו ישוע סור מני השטן כי כחוב ליהו אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבד: 11 וירף ממנו השטן והנה ננסו אליו מלאכים וישראלים: 12 ויהי כשהמעו כי הסנירו את יהנן וילך לו ארץ הגליל: 13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בנכול ובלין ונפתחלי: 14 למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר: 15 ארצה זבלון וארצח נפתחלי דרך הים עבר הירדן ניל הגנים: 16 העם ההלכים בחשך ראו אור גדור וישבי הארץ צלמות אור ננה עליהם: 17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קראו ואמור שבו כי הנעה מלכות השמים: 18 ויהי בהתחלכו על יד ים הגליל יירא שני אנשים אחיהם את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדריו אחיו והמה משליכים מצודה ביום כי דיןיהם היו: 19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימים לדיני אנשים: 20 ויעזבו מורה את המכמרות וילכו אחריו: 21 ויהי בעבר משם וירא שני אנשים אחיהם אחרים את יעקב בן זבר ואת יהנן אחיו באניה עם זבר אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם: 22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו: 23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בתני נסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מודה בעם: 24 ויצא שמעו בכל ארץ סוריה ויביאו אליו את כל החולמים המעניינים בכל חלים ומכאבים ואחיזוי שדים ומכי רוח ונבי אברים וירפאים: 25 וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה ומעבר לירדן:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם יונשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: 3 אשרי עני רוח כי להם מלכות השמים: 4 אשרי האבלים כי הם ינוחו: 5 אשרי העוניים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי הערבים והצמאים לצרקה כי הם שבעו: 7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברוי

את הילד ואת אמו ויבא ארצת ישראל: 22 וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה מהחת הורודוס אביו ורא לאלכת שמה ויצויה בחלים וילך לו אל ארצות הגליל: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נוצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שבו כי מלכות השמים הגיעה: 3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 4 והוא יוחנן לבשו שער נמלים ואזרע עור במתניו ומאכלו חנבים ולבש העיר: 5 ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה כל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאיהם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפלושים והצדוקים נשים לטבולתו ויאמר להם ילדי הצבעונים מו השכיל אתכם להמלט מן החקץ הבא: 8 لكن עשו פרי הראיון לתשובה: 9 ואל תהשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הוושם הגירז על שרש העצים והנה כל עץ אשר איןנו עשה פרי טוב גנד וירושך באש: 11 אגci טובל אתכם במים לתשובה והבא אחריו חוק הוא מני אשר איןנו כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 12 אשר בידיו המורה וורה את נרנו ואסף את דגנו אל אצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יהנן להטבל על ידו: 14 ויוחנן חסך אותו לאמר אני צרי להטבל על יך ואתה בא אליו: 15 ויען ישוע ויאמר אליו הנicha לי כי כן נואה לנו למלא כל הצדקה ונינה לו: 16 ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמיים וירא את רוח אלהים יורדת כיינה ונינה עלי: 17 והנה קול מן השמים אומר זה הבני יידי אשר רצתה נפשי בו:

4 או נשא הרוח את ישוע המדברה למען נסחו השטן: 2 ויהי אהרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלם לבחוי יהוה האדם כי על כל מוצא פי כי 5 וישאחו השטן על עיר הקדר ויעמידה על פנת בית

אשר יאבד אחד מ아버יך מרדת כל נופך אל ניהנים: 9 אשרי רדרפי שלום כי לבב כי הם ייחזו את האלהים: 9 אשרי רדרפי שלום כי בני אליהם יקראו: 10 אשרי הנדרפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם יחרפו וירדרפו אתם וידברו בשקר עליכם כל רע בעברוי: 12 שמהו גינויו כי שכרכם רבuş בשמות כי כן רדרפו את הנבאים אשר היו לפניכם: 13 אתם מלך הארץ ואמ המלחח היה תפל במה מלך זה לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך הוצאה והוא מרמס לבני אדם: 14 אתם אוד העולם עיר ישבח על ההר לא תוכל להסתה: 15 גם אין מדליקים נר ושמיים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכים שבשמיים: 17 אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנבאים לא באתי להפר כי אם למלאות: 18 כיאמין אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא עבר יוד אחת או קוין אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: 19 لكن מי אשר יפר אותה מן המצוות הקטנות האלה וכן לימדר את בני האדם קטן יקרא במלכות השמים ואשר יעשה וילימד אותן הוא גדויל יקרא במלכות השמים: 20 כי אני אמר לכם אם לא תרבח צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים: 21 שמעתם כי נאמר לך אם לא תרבח צדקתכם מצדקת הוא לבית דין: 22 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חنم מהיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רק א מהיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מהיב לא מהיב ניתנים: 23 אכן אם תקריב קרבן אל המזבח ושם תוכר כי יש לאחיך דבר עליך: 24 עוזוב תעזב שם את קרבן לפני המזבח וקדם לлечת לכפרפני אחיך ואחריו כן בוא הקרב את קרבן: 25 מהר התרצה לאיש ריבך בעודך ברוך אתה פון סינור אתק איש ריבך אל השפט והמשפט יסינריך לשוטר והשלכת את בית הכלא: 26 אמר אני לך לא תצא שם עד אשר ישפטת את הפרותה האחרונה: 27 שמעתם כי נאמר לקדמוניים לא תנאך: 28 אבל אני אמר לכם כל אשר יכיב באשה להמד אותה נאף נאפה בלבבו: 29 ואם תכשלך עין ימינך נקר אותה והשלך מנק כי טוב לך אשר יאבד אחד מ아버יך מרדת כל נופך אל ניהנים: 30 ואם ידריך היוםנית תכשלך קוץ אותה והשלך מנק כי טוב לך

6 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמיים: 2 לכן בעשותך צדקה אל תרייע לפני בשופר כמעשה החנפים בbatis הכנסיות ובחרכות למען יהלו אותך האמשים אמן אמר אני לכם כי لكم יתלו את שכרם: 3 ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאך את אשר עשה מינך: 4 למען תהיה צדקהך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בוגלי יומליך: 5 וכי תחפלו אל תהי בחנפים האחכים להחפלו בעמדם בbatis הכנסיות ואצל פנוות השוקים למען יראו לבני אמן אמר אני לכם כי لكم יתלו את שכרם: 6 ואתה כי תחפלו בוא בחדרך

ונגר דליך בעדר והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה בנסיבות הוא בוגלו יגמלך : 7 ובהתפללכם אל תפטעו כנויים החשבים כי בהרבותם דבריהם ישמעו : 8 ואתם אל תדרמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממוני : 9 וכן כה תתפללו אבינו שבשמי ותקדש שמן : 10 תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשםיכם כן בארץ : 11 את לחם חקנו תן לנו היום : 12 וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו נם אנחנו לחובינו : 13 ואל תביאנו לידי נסיוון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורת והחפאה לועלמי עולמים אמן : 14 כי אם תשלחו לבני אדם את חטאיהם אביכם שבשמי יסלח נם לכם : 15 ואם לא תשלחו לבני אדם נם אביכם לא יסלח לכם את חטאיהם : 16 וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפם המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לחתו את שכרם : 17 ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך : 18 למען לא תראה בזומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה בנסיבות הוא בוגלו יגמלך : 19 אל תאצרו لكم אוצרות הארץ אשר יאכלום שם סוס וركב ונגבים יחתרו שם ונגנובו : 20 אבל תאצרו لكم אוצרות בשםיכם אשר סס וركב לא יאכלם שם ונגבים לא יחתרו שם ולא יגנובו : 21 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם לבבכם : 22 נר הנוף הוא העין ואמ עינך היא תמיינה כל גוףך יאור : 23 ואם עינך רעה כל גוףך יחשך ותנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך : 24 לא יוכל איש לעבד שני אדרנים כי אם ישנא את האחד ויאבה את الآخر או ידבק באחד וייבזה את الآخر לא תוכל עוד את האלהים ואת הממון : 25 על כן אמר אני לך אל תדרנו לנפשכם מה תأكلו ומה תשתו ולגופכם מה תלבשוalla hanpesha היה יקרה מן המונו והנוף יקר מן המלבוש : 26 הביטו וראו את עופ השמים אשר אין זרים ואינם קדרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמי מכלכל אל אתם הלא אתם נעליתם עליהם מאר : 27 ומז זה מכם אשר בדאנטו יכול להוסיף על קומתו אמה אחת : 28 וללבוש למה תדרנו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אין עמלת ואין טה : 29 ואני אמר לכם כי נס שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה : 30 ואם כקה מלביש האלהים את חזיר השדה אשר היום צמה ומחר ישליך

לתוכה התגורר אף כי אתם קטני האמונה : 31 וכן אל תדרנו לומר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש : 32 כי את כל אלה מבקשים הגנים הללו יידע אביכם אשר בשמיים כי אתם צריכים לכל אלה : 33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקו ונוסף לכם כל אלה : 34 וכן אל תדרנו ליום מחר כי יום מחר הוא יdag לעצמו ודריו ליום צratio : 35

7 אל השפטו למען לא תשפטו : 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמקרה אשר אתם מדרדים בה ימד לכם : 3 ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט : 4 ואיך תאמר אל אחיך הניתה לי ואסירה את הקסם מעינך ואחריו בעינך : 5 החנפ הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחריו בן עינך תראה להסיר את הקסם מעין אחיך : 6 אל בן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך : 7 תחנו את הקדש לבכבים ואל תשליכו פנויים לפני החווירים פן ירמסום ברגליםיהם ופנו וטרפו אותם : 8 שאלהו וויתן لكم דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם : 9 כי כלascal יקבל והדרש ימצוא והדקיף יפתח לו : 10 ומי זה איש מכם אשר ישאל ממוני בנו לחם ונתן לו אבן : 11 וכי ישאל ממוני דג היתן לו נחשת : 12 הנהם הרעים ודעים לחת מתנות טובות לבניכם אף כי אביכם שבשמי יתון אך טוב לשאלים מאתו : 13 וכן כל אשר תחפיצו כי יעשה לכם בני האדם עשו להם אתם כי זאת היא התורה והנביים : 14 באו בפתח הצר כי רחוב הפתחה ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבואו בו : 15 ומה צר הפתחה ומוצק הדרך המביא לחיים ופעמים הם אשר ימצאווהו : 16 המשמדו לכם מנבייא השקර הבאים אליכם לבכושים ובקרבתם זבים טרפים המה : 17 הכר תכירו אותם בפריחם הייספו עבטים מן הקצים או התנים מן הברקנים : 18 עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע : 19 עץ טוב לא יכול עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב : 20 וכן עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגידוע וישליך באש : 21 וכן בפרחים תכירו אותם : 22 ולא כל האמור לי אדני אדני יבוآل מלכות השמיים כי אם העשה רצון אבי שבשמי : 23 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אליו אדניינו אדניינו הלא בשmek נבאו וכשםך גרשנו שדים ובשםך עשינו גבורות רבות : 24

עם רב סביכתו ויצו לעבר שם אל עבר הים: ¹⁹ וינש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אהיריך אל כל אשר תALK: ²⁰ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום לסתינה שם את ראשו: ²¹ ואחר מן התלמידים אמר אליו אנדרני הנינה לי בראשונה לילכת ולקביר את אבי: ²² ויאמר אליו ישוע לך אהיריך והנה למתחם לקבר את מותיהם: ²³ וירד אל האניה וירדו אותו תלמידיו: ²⁴ והנה שער גדול היה בים ותכסה האניה בגולים והוא ישן: ²⁵ ווינשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הוושענו אדונינו אבדנו: ²⁶ ויאמר אליהם קפנו האמונה למה זה יראתך ויקם וינער ויאמר אלהם כי אם ישבו האנשימים ברוחות ובtems ותהי דממה נдолלה: ²⁷ ויתהמו האנשימים ויאמרו מי אפוא הוא אמר נם הרוחות והם לו יישמעון: ²⁸ ויהי כבאו על עבר הום אל ארץ הנרגשים ויפנשוו שני אנשים אחוו שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מעד אשר לא יכול איש לעבר בדרך ההוא: ²⁹ והנה הם צעקים לאמור מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבא תחים לענותנו בלא עתנו: ³⁰ ועדר חזירם ربם היה שם במרעה הרחק מהם: ³¹ וויתחנו אליו השדים לאמור אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים: ³² ויאמר אליהם ומה עדר החזירים מן המוריד על הים וימתו במים: ³³ ווינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחווי השדים: ³⁴ והנה כל העיר יצאה לקראות ישוע וכראותם אותו ויבקשו ממנו לעבר מנובלים:

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עיר: ² והנה הם מבאים אליו איש נכחה אברים והוא משכב על המטה והוא קרואת ישוע את אמונתם ויאמר אל נכחה האברים חזקبني נסלחו לך חטאיך: ³ והנה אנשים מן הסופרים אמרו לבבכם מגדף הוא: ⁴ וירא ישוע את מה שבחתם ויאמר למה תהשבו רעה בלבבכם: ⁵ כי מה הנקל האمر נסלחו לך חטאיך אם אמר קום התחALK: ⁶ אך למען תדרון כי בין האדם יש לו השלטן בארץ לשלח חטאיך ויאמר אל בכחהך קום שא את מטהך ולך לך אל בזקך: ⁷ ויקם וילך ליבו: ⁸ והמן העם קראותם ואת השותוממו ושבחו את האלהים אשר נתן שלtan כוה לבני אדם: ⁹ ויהי בעבר ישוע שם וירא איש ישב בבית המכס ושמו

או ענה בם לאמר מעולם לא ידעתו אתם סורו ממוני פעלי האון: ¹⁰ וכן כל השמע את דבריו אלה ועשה אתם אדרמה לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע: ¹¹ וירד הנשים וישטפו הנחרות וישבו הרוחות וינעו בבית ההוא ולא נפל כייסד על הסלע: ¹² וכן כל השמע את דבריו אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בעיר אשר בנה את ביתו על החול: ¹³ וירד הנשים וישטפו הנחרות וישבו הרוחות וינעו בבית ההוא ויפגעו בביתו והיפל ותהי מפלתו נדולה: ¹⁴ וכי היה מלמד אותם כבעל גבורה כלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם הממון העם על תורתו: ¹⁵ כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:

8 וירד מן ההר וילך אחריו הממון עם רב: ² ותנה איש מצרע בא ווישתחו לו ויאמר אדרני אם תרצה תוכל לטהרני: ³ וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חוץ אני שהר ומיד נרפה צערתו: ⁴ ויאמר אליו ישוע ראה פן חסר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעזרות להם: ⁵ ויהי כבאו אל כפר נהום ווינש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: ⁶ אדרני הנה נערינו נפל למשכב בכובתי והוא נכח אברים ומעה עד מאד: ⁷ ויאמר ישוע אליו אבא ואראפאהדו: ⁸ ויען שר המאה ויאמר אדרני נקלתו מבאר בצל קורתוי אך דבר נא רק דבר ונרפא נעריו: ⁹ כי אני איש נתן תחת השלטון ונם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתו להזה לך ולהלך ולזה בוא ובא ולעבדו עשה זאת ועשה: ¹⁰ וישמע ישוע ויתהמה ויאמר אל ההלכים אחריו Amen אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה נдолלה ציאת: ¹¹ ואני אמר לכם רכבים יבואו ממורה וממערב ויסבו עם אברהム ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹² אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחורק השנים: ¹³ ויאמר ישוע אל שר המאה לך ואמנונך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: ¹⁴ וויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחותה הקדחת: ¹⁵ ווינגע בירדה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרכם: ¹⁶ וכי לעת ערב ויביאו אליו רכבים אחווים שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולמים: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישעהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכךינו סבלם: ¹⁸ וכי קראות ישוע הממון

ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי הכנסתיהם
ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדרה
בעם: ³⁶ ובבראותו את ההמנין נכרמו רחמי עלייהם כי
הם מתעלפים ונדרחים כצאן אשר אין להם רעה: ³⁷ או
ידבר לתלמידיו ואמר רב הקציר והפעלים מעטים:
לכן התהנו אל בעל הקציר לשלוח פעלים לקצירו: ³⁸

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו יתן להם
שלטן על רוחות הטמאה לנרגש ולרפוא כל חלי וכל
מדרחה: ² ואלה שמות שנים עשר השליות הראשונים
שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן
אחים: ³ פיליפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב
בן חלפי ולבי המכנה הראשון: ⁴ שמעון הקני ויהודית איש
קריות אשר גם מסר אותו: ⁵ את שנים העשר האלה שלח
ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגנים אל תלכו ואל עיר
השומרונים אל תבואו: ⁶ כי אם לכון אל חזאן האבודות
לבית ישראל: ⁷ ובבלכתכם קראו לאמר למכות השמים
קרבה לבוא: ⁸ רפאו את החולמים טהרו את המצרעים
הקימו את המתים ואת השדים גרש נקחם חنم
תתנו: ⁹ לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגוריכם:
ולא תרמילי לדרך ולא שתי כהנות ולא געלים ולא
מתה כי שוה הפעל דרי מחיתו: ¹¹ וככל עיר וככפר אשר
tabao שמה דרשו מי הוא הרاوي לזה בתוכה שם שבבו
עד כי תצאו: ¹² ובכובאכם אל הבית שתallow לו לשלים: ¹³
והיה אם ראיו הבית יבוא עליו שלוםכם ואם איננו ראי
שלומכם אליכם ישוב: ¹⁴ וככל אשר לא יקבל אתכם
ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר
ההיא ונערו את עפר רגילים: ¹⁵ אכן אמר אני לכם כי
יקל לאرض סדום ועمرה ביום הדין מן העיר ההיא: ¹⁶
הנני שלח אתכם ככברים בין הזאים לכון הו ערוםם
נכחותם וחמיים כיוונים: ¹⁷ והשמרו לכם מבני האדם
כי ימסרו אתכם לسنדריות ויכו אתכם בשותם בבתי
כנסיותיהם: ¹⁸ ולפני משלים וממלכים טובאו למען
עדות להם ולנוינו: ¹⁹ וכי ימסרו אתכם אל תדאנו איך
ומה תדברו כי יתנת לכם בשעה ההיא את אשר תדברו:
כפיים: ²¹ והיה אם ימסר את אחיו למותواب ימסר את
בנו וקמו בנים באבותם וימתו אותם: ²² והייתה שנואים
אמרו על ידי שר השדים מנשח הוא את השדים: ³⁵ ויבט

מתי ויאמר אליו לכہ אחריו ויקם וילך אחריך: ¹⁰ ויהי
בהשכו בביתו והנה מוכסים וחטאיהם הרבה בא ויסכו עם
ישוע ותלמידיו: ¹¹ ויראו הפושעים ויאמרו אל תלמידיו
מדוע עם המוכסים והחטאיהם אצל רביכם: ¹² ווישמע זאת
ישוע ואמר אליהם החזקים אינם צרכיהם לרפא כי אם
החולמים: ¹³ ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא
זבח כי לא באתי לקרה את הצדיקים כי אם את החטאיהם
لتשובה: ¹⁴ ויגשו אליו תלמידיו יוחנן ויאמרו מדויע
אנחנו והפושעים צמים הרבה ותלמידיך אינם צמים:
ויאמר אליהם ישוע איך יוכלוبني חפה להתחבל
בעור החתן עמהם נהג ימים באים ולכך מתעם החתן
או יצומו: ¹⁶ אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי
תתק מלאותן השמלה ותרע הקריעה: ¹⁷ וזהו נוהנים
יין חדש בנארות בלים פן יבקעו הנארות והיו ישב
והנארות יאברו אבל נוהנים את היין החדש בנארות
חדשים ושניהם ייחדו ישמרו: ¹⁸ ויהי הוא מדבר אליהם
את אלה והנה אחד השרים בא וישתחוו לו ויאמר עתה זהה
מוחה בתاي בא נא ושם את ירד עלייה ותחיה: ¹⁹ ויקם
ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: ²⁰ והנה אשא זבת רם
שתום עשרה שנה נשנה מאחריו ותגע בצייצת בנדוי: ²¹
כי אמרה בלביה אך אםagu בנדוי אוושע: ²² יופן ישוע
וירא אותה ויאמר חזק בית אמוןך הוועיה לך ותשוע
הasha מן השעה ההיא: ²³ וירא ישוע אל בית השר וירא
את המחללים בחילילים ואת העם ההומה ויאמר:
סورو מפה כי לא מטה הילדה אך ישנה הוא וישחקו לו:
ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחו בידה ותוקם
הנעරה: ²⁶ ותצתה השמואה הזאת בכל הארץ ההיא: ²⁷
ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שניאנשים עורים והמה
צעיקם ואמרים חננו בן דוד: ²⁸ וככובאו הביתה נש�
אליו הערומים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש
אלילידי לעשות זאת ויאמרו אליו בן אדניינו: ²⁹ ויגע
בעיניהם ויגער בהם ישוע ויאמר דאו פן יודע לאיש:
המה בצדיהם השמייעו את שמעו בכל הארץ ההיא:
המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד: ³³
וכאשר גרש השד וידבר האלים ויתמה המון האנשים
ויאמרו מועלם לא נראתה כזאת בישראל: ³⁴ והפושעים
אמרו על ידי שר השדים מנשח הוא את השדים: ³⁵ ויבט

כל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 23 ואם ירדפו האחים בעיר אחת נסעו לעיר אחרת כי אמר אמן אמר אני לכם לא תכלו לעבר עיר ישראל עד כיו' ב' בן adam: 24 אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו: 25 די לו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זובוב אף לאנשי ביתו: 26 על כן לא תיראום כי אין דבר מוכחה אשר לא גילה ואין נעלם אשר לא יודע: 27 את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילהש לאוניכם השמייעו על הננות: 28 ואל תיראי מן החרנים את הנוף ואת הנפש לא יוכל להרנו אך תיראו את אשר יכול לאבד נם את הנפש נם את הנוף בנינהם: 29 (Geenna g1067) הלא תמכרנהשתי צפרים באסר ואחת מהנה לא חפה הארץ מבלדי אביכם: 30 ואתם נם שעירות ראשכם נמנות כלן: 31 לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 הן כל אשר יודה כי לפני האדם אורדה בו נם אני לפני אבי שבשים: 33 ואשר יכחבי לפני האדם יכחש בו נם אני לפני אבי שבשים: 34 אל תהשبو כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם הרב: 35 כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמא וכלה מחמותה: 36 ואיבי איש אנשי ביתך: 37 החאה את אביו ואת אמו יותר ממני איןנו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איןנו כדי לי: 38 ואשר לא יקח את צלבו והlek אחורי איןנו כדי לי: 39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאה: 40 המקבל אתכם אותו הוא מקבל והמקבל אותו הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח: 42 והמתקבב את אחד הקטנים האלה רק כס מים קרים לשם תלמיד אמן אני לכם כי לא יאבד שכרו:

11 והוא יכולות ישוע לצותה את שנים עשר תלמידיו וילך שם למד ולקרא בעיריהם: 2 ויווחנן שמע בבית הסהרה את מעשי המשיח ושלח שנים מתלמידיו: 3 ויאמר אליו אתה הוא הגיבור אשר נושא בתוכך לו בסדום נושא כי בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמיים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והגנונים ונוליתם לועליהם: 26 הן אבי כי כן היה רצון לפניך: 27 הכל נמסר לך מאית אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר ייחוץ הבן לנלוותו לו: 28 לכו אליו כל העמלים והטהענים ואני אניה לכם: 29 קבלו עליהם את עלי ולמדו מני כי ענו ושפלו רוחה אני ותמצאו מרנוו לנפשתיכם: 30 כי עלי נעים הוא וקל משאי:

את ביתו: ³⁰ כל אשר איננוathi הוא לנגידו ואשר איננו מכנסathi הוא מפוזר: ³¹ על כן אני אמר לכם כל חטא ונדרוף ישלח לאדם אך גדרוף הרוח לא יסלח לאדם: ³² וכל אשר ידבר דבר חרפיה על בן האדם ישלח לו ותחרף את רוחה הקדש לא ישלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: ³³ או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת כי בפרי נכר העץ: ³⁴ ילדי הצעונים איך תוכלו למלא טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה: ³⁵ האיש הטוב מואוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מואוצר הרע מוציא רע: ³⁶ ואני אמר לכם מלה בטלת אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: ³⁷ כי מדבריך הצדק ומדבריך החיב: ³⁸ וייענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רביכם חפצנו לראות אותן מידך: ³⁹ וייען ויאמר אליהם דור רע ומנאך מבקש לו אותן ואות לא ינתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא: ⁴⁰ כי כאשר היה ונוה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כך היה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: ⁴¹ אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשעו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה נדור מيونה: ⁴² מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשענו כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה נדור משלמה: ⁴³ והרוח הטמאה אחריו צאה מהן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאה: ⁴⁴ או האמר אשובה אל ביתך אשר יצאתו שם ובאה ומצאה אותו מפנה ומטהטא ומוהדר: ⁴⁵ ואחר תליך ולקחה אליה שבע רוחות אהרות רעות ממנה ובאו ושבנו שם והיתה אחראית האדם ההוא דעה מראשו כי יהיה נס לדור הרע הזה: ⁴⁶ עודנו מדבר אל המון העם והנה אמרו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אותו: ⁴⁷ והואילו הנה אמרך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: ⁴⁸ וייען ויאמר אל האיש המnid לו מי היא ומי הם אחיך: ⁴⁹ ווית ידו על תלמידיו ויאמר הנהامي ואחיך: ⁵⁰ כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמיים הוא אחיו ואחותיו ואמי:

13 ויהיו ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: ² ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עומדים על שפת הים: ³ וירב לדבר אליהם

בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לתקוף מלילת ואכלו: ⁴ ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך עשים את אשר אסור לעשות בשבת: ⁵ ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אותו: ⁶ כי בא אל בית האלים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולא גשו לאכלה רק לכחנים בלבד: ⁷ או הלא קראתם בתורה כי בשבתו יחללו הכתנים את השבת במקרא ואין להם עון: ⁸ אבל אני אמר לכם כי ישפה גROL מז המקרא: ⁹ ולו ידעתם מה הוא חסר חפצי ולא זבח לא הרשותם את הנקום: ¹⁰ כי בן האדם הוא נם אדרון השבת: ¹¹ ויעבר שם אל בית הכנסת: ¹² וזה והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלווה לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: ¹³ בו ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחויק בו ויעלנו: ¹⁴ ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: ¹⁵ ויאמר אל האיש פשט את ירך ויפשط אתה ותרפא והשב כידיו האהרת: ¹⁶ ויצא הפרושים אחריו המון עם רב וורפאים כלם: ¹⁷ ויצוו אותם בנערה שלא גילהו: ¹⁸ הן עבדי בחרתי בו יידידי רצתה נשפי נתתי לך: ¹⁹ לא יצעק ולא ישא רוח עליו ומשפט לנוים ווציא: ²⁰ כי לא ישבור ופשטה כהה לא יכבה עד יוציא לנצה משפט: ²¹ ולשםנו גוים ייחל: ²² או הובא אליו איש עור ואלים אשר אחזו שד וירפאתו וירבד האלים ונם ראה: ²³ וישתוממו כל המון העם ויאמרו וכי זה הוא בן דוד: ²⁴ והפרושים כשםם זאת אמרו וזה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זובב שר השדים: ²⁵ ווישוע ידע את מוחשיהם ויאמר אליהם כל ממלכה תנחלקה על עצמה תחרב וככל עיר ובית הנחקרים על עצם לא יוכנו: ²⁶ והשطن אם יגרש את השטן נחלה על עצמו ואייכה תכון מלכתו: ²⁷ ואם אני מגרש את השדים בבעל זובב בנים מי הם מגרים אותם על כן מה יהו שפטיכם: ²⁸ אך אם ברוח אליהם אני מגרש את השדים הנה הניעה אליהם מלכות האלדים: ²⁹ או איך יוכל איש לבוא לבית הנבוד ולבזול את כליו אם לא יאסר בראשונה את הנבוד ואחר ישסה

בכלקטכם את הזונין תשרשו נם את החטאים: ³⁰ הניחו אתם ונינדו שניהם יחד עד הקציר והוויה בעת הקציר אמרו לקצרים לקטו בראשונה את הזונין ואנדו אתם אנדרות לשרפם ואתה החטאים אספו לאוצריו: ³¹ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לנגרר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעתו בשדרהו: ³² והוא קמן מכל הזרועים וכאשר צמח נдол הוא מן הירקות והיה לעז עד אשר יבוא עוף השמיים וקנוו בענפיו: ³³ ווישא עוד משלו ויאמר מלכות השמיים דומה לשאר אשר לקחתו אשפה וחתמנהו בשלוש סאים קמץ עד כי יחמצן כלו: ³⁴ כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובכלי משל לא דבר אליהם: ³⁵ למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פִי אכיפה חידות מני קדם: ³⁶ או שלח יshaw את המון העם ויבא הביתה וונשו אליו תלמידיו ויאמרו באך נא לנו את משל זוני השדרה: ³⁷ וויען ויאמר אליהם הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם: ³⁸ והשדרה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזוני בני הרע המה: ³⁹ והאב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: ⁴⁰ (aiōn g165) ותנה כאשר ילקטו הזוני ונסרפו באש בן קץ העולם הזה: ⁴¹ בן האדם ישלה את מלאכיו ולקטו מלמכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון: ⁴² והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁴³ או זיהרו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ⁴⁴ עוד דומה מלכות השמיים לאוצר טמן בשדרה אשר לו וקנה את השדרה ובשמחתו יליך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדרה ההוא: ⁴⁵ עוד דומה מלכות השמיים לשחר המבקש מרגילות טבות: ⁴⁶ וככאשר מצא מרגלית אחת יקראה נאדר הלך לו וימכר את כל אשר לו ייקן אתה: ⁴⁷ עוד דומה מרגילות טבות: ⁴⁸ וככאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המנינים הטובים לתוכ הכללים ואת המשחיתים השליכו הוצאה: ⁴⁹ בן קץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתחך הצדיקים: ⁵⁰ (aiōn g165) והשליכום אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁵¹ ויאמר אליהם יshaw האתם הבינוותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדרניינו: ⁵² ויאמר אליהם על כן כל במשלים לאמר הנה הזרע יצא לאורע: ⁴ ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרק ייבא העוף ואכללו: ⁵ וויש אשר נפל על מקומות סלע אשר אין לו שם ארדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: ⁶ וויהי כזרח המשמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: ⁷ וויש אשר נפל על בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו: ⁸ וויש אשר נפל על הארץ הטובה ויתן פרוי זה מאה שערים וזה שים זה שלשים: ⁹ מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ¹⁰ ווינשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: ¹¹ וויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמיים ולהם לא נתן: ¹² כי מי שיש לו נתן לו ויעדר ומי שאין לו נם את אשר יש לו יקח ממנו: ¹³ על כן במשלים דבר אליהם כי בראתם לא יראו ובশמעם לא ישמעו אף לא יבינו: ¹⁴ ותקים בהם נבאות ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדרעו: ¹⁵ כי השמן לב העם ואזינו הכבד ועינוי השע פן וראה בעניינו ובازינו ישמע וללבבו יבין ושב ורפא לו: ¹⁶ ואתם אשר עיניכם כי תראינה ואוניכם כי תשמענה: ¹⁷ כי אכן אמר אני לכם נבאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראו והלשםע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: ¹⁸ لكنם שמעו נא את משל הזרע: ¹⁹ כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבין והבא הרע וחטף את הזרע בלבבו הוא הגוזע על יד הדרק: ²⁰ והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימחר ויקחנו בשמהה: ²¹ אך אין לו שרש תחתיו וرك לשעה יעדם ובחות צרה ורדיפה על אדרות הדבר מיד נצל: ²² והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודן הארץ העולם הזה ומרמת העדר ימעכו את הדבר ופרוי לא יהיה לו: ²³ (aiōn g165) והנזרע על הארץ הטובה הוא השמע את הדבר ומנין אותו אף יעשה פרוי ונתן וזה מה שערים זהה השים וזה שלשים: ²⁴ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לאיש אשר זרע ורע טוב בשדרה: ²⁵ וויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זוני בתוך החטאים וילך לו: ²⁶ וככאשר פרח הדשה ויעש פרוי ויראו נם הזוני: ²⁷ ווינשו עבדיו בעל הבית ויאמרו אליו אדרניינו הלא זרע טובZRעת בשדר ומאין לו הזוני: ²⁸ ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העברים היוש את נשך כי נלך ונלקת אתם: ²⁹ ויאמר לא פן

סופר המלמד למלכת השמיים רומה לאיש בעל הבית המוציאו ואוצרו חדש ווישנות: 53 ויהי ככלה ישוע את המשלים האלה ויעבר מושם: 54 ויבא לארכו וילמד אתם בבית הכנסת עד כי השותמו ויאמרו מאין לך החכמה הזאת והגבורות: 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרמים ואחיו יעקב וויסי ושמעון ויהודה: 56 ואחיתוי הלא כלן אנתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה: 57 ויהיו להם למッシュ ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובבירה: 58 ולא עשה שם נברות רבות מפני חסר אמוןתם:

כלם ישבעו וישאו מן הפתוחים הנothersrim שנים עשר סלים מלאים: 21 וזה כלם היו חמישה אלפי איש בלבד הנשים והתף: 22 ויאץ ישוע בתלמידיו לרדרת אבניה עבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם: 23 ואחריו שלחו את העם עליה החרה בדר להתקפל ויהי ערב והוא לבדו שמה: 24 והוא נעה הלה בתוך הים ותטרף מן הנגים כי הרוח לנדרה: 25 ויהי באשمرة הרביעית ויבא אליהם ישוע מתחלך על פני הים נבהלו והתלמידים בראתם אותו מתחלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעק מפחד: 27 וידבר ישוע彷תאמ אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בוא אליו ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי הוקה היא וירא ויחל לטבעו ויצעק לאמר אדני הוישעני: 31 וימחר ישוע לשלח את ידו ויזוק בו ויאמר אליו קטע האמונה למה לחק לך: 32 הם עלוי אל האניהם והרוח שכבה: 33 ואנשי האניהם ננסו ווישתחו לו לאמר באמות בן אליהם אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה ניסיר: 35 וכירעו אותו אנשי המקומם ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל הדולמים: 36 ויבקש ממנה כי יגע רק בציצת בנדור וכל הנגעים נושאו:

15 או באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: 2 ויאמרו מודע תלמידיך עברים את קבלת הוקנים כי אינם רחצים את ידיםם באכלם لهم: 3 ויען ויאמר אליהם מודיע נם אתם עברים את מצות אליהם בעבר קבלתכם: 4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות ימות: 5 ואתם ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וורפא את הchlshim אשר בהם: 5 ויהי לפני פנות ערבי ונשׁו אליו תלמידיו ויאמרו המיקום חרב ונטה היום שלחה את המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים: 14 וויצא עליכם ישעיו לאמר: 8 העם הזה נש בפי ובשפתיו דבר האלים בעבר קבלתכם: 7 חנפם היטב נבא מלמדים: 10 וירקא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה

14 בעת היה שמע הורדוס שר רביע המדינה את שמע ישוע: 2 ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פעולות בו: 3 כי הורדוס חשש את יוחנן ואיסרתו ושימחו בבית הסחר בannel ההורודיה אשת פילפס אחיו: 4 כי יוחנן אמר אליו לא נכוון היה לך לאשה: 5 ויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אותו: 6 ויהי ביום הלדת הורדוס ותרק בת ההורודיה בתוכם ותיטב בעני הורדוס: 7 וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: 8 ואמה שמה את הדברים בפה ותשאל לאמר תננה לי מה בקערה את ראש יוחנן המטביל: 9 ויעצב המלך אך בעבר השבועה והמסבים עמו צוה לחתה לה: 10 וישלח ויאש את ראש יוחנן מעליו בቤת הסחר: 11 ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותיבאו אל אמה: 12 ווינשו תלמידיו וישאו את גויתו ויקברוה וילכו ונידו לישוע: 13 ויהי כשהמונע את זאת ויסר שם בגיןה אל מקום חרבה לברד וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים: 14 וויצא הchlshim אשר בהם: 5 ויהי לפני פנות ערבי ונשׁו אליו תלמידיו ויאמרו המיקום חרב ונטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכהרים לקוטם להםأكل: 16 ויאמר אליהם אינם צרייכם לлечת תננו להםأكل: 17 ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגנים: 18 ויאמר הביאו אליו הלים: 19 וויצו את העם לשבח על הדרשא ויקח את חמשת הכרות הלחם ואת שני הדגנים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: 20 ויאכלו

נכשלו בו: 13 וויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי
שבשימים עkor יעקר: 14 הניתנו אוחם מנHALIM עורדים
המה לעורדים וכי יוליך עור את העור ונפל לו שיניהם

בתוך הבור: 15 וויען פטרוס ויאמר אליו באדר לנו את
המשל הזה: 16 ויאמר ישוע עדרנה נס אמר באין בינה: 17
העוד לא חשבלו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש
וישפך שם למוותאות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצא
מן הלב והוא מטהמא את האדם: 19 כי מן הלב יוצאות
מחשבות רע רציחות נאופיםணנים נבונות עדויות שקר
ונורפים: 20 אלה הם המטמאים את האדם אבל יכול
בלינטילת ידיים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע משם
ויסר אל גלויות צור וצדון: 22 והנה אשא כנענית יצאה
מן הנבולות ההם וחשעך אליו לא אמר תני אידי בן דוד
כי בתינו מענה מادر על ידי שד: 23 והוא לא ענה אתה
דבר וינשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקה
היא אחרינו: 24 וויען ויאמר לא שלחת כי אם אל הצאן
האבדות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחוו לו לאמר
אדני עורני: 26 וויען ויאמר לא טוב לקחת את להם הבנים
ול להשיכו לצערו הכלבים: 27 ותאמר כן אדני אף
כינם צערו הכלבים ייכלו מפזרום הנפלים מעל
שלחן אדניהם: 28 וויען ישוע ויאמר אלה אשא נדלה
אמונתך יהו לך כרצנק ותרפא בתה מן השעה היא:
29 וייעבר ישוע משם ויבא אל ים הנגליל ויעל ההרה
וישב שם: 30 ויבא אליו המון עם רב ועם מהם פסחים
עורדים חרים קטעים ורבבים כהמה ויפלים לרגלי ישוע
וירפאים: 31 ויתהמו העם בראותם את האלים מדברים
והקטים בריאות והפסחים מטהכלים והעורדים ראים
וישבחו את אלהי ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו
ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו
עמדיו ואין להם מה לאכל ואני אבה לשלחם רעבים פן
יתעלפו בדרך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו רדי
לחם במדבר להשבע את החמון הנדרול הזה: 34 ויאמר
ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעת
דגים קטנים: 35 ויצא את המון העם לשบท לארץ: 36
ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס
ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: 37 ואכלו
כלם ושבעו וישאו מן הפתוחים הנוחרים שבעה דודים
מלאים: 38 וזהأكلים היו ארבעת אלף איש מלבד הנשים

לאמר חס לך אדרני אל יהיו לך כזאת: 23 וויפן ויאמר לפטרוס סור מעיל השטן למכשיל אתה לך כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: 24 וויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי ייחפש ללבת אחורי יכחש בנפשו ונשא צלבנו והלך אחריו: 25 כי כל אשר ייחפש להושע את נפשו האבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למען הוא ימצאה: 26 כי מה וועל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פרידון נפשו: 27 כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואישלם לכל איש כמעשה: 28 אכן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא מלכותו:

וינגר בו ישוע וייצא השד ממנה וירפא הנער מן השעה ההיא: 19 וויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדרוע אנחנו לא יכולנו לגרשו: 20 וויאמר ישוע אליהם מפני אשר ארינכם מאמנים כיאמין אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנרגור החדרל ואמרתם אל החר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממוקומו ואין דבר אשר יבצער מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפללה ובכזום: 22 ויהי בהתחלהם בארץ הגליל וויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים: 23 ווירנהו וכיבום בשלישי קום יקום וויתעצבו מאר: 24 ויהי כבאים אל כפר נחום וגשו אל פטרוסنبي מחזית השקל וויאמרו הלא יתן רבכם את מחזית השקל: 25 וויאמר הן ובכובאו הביתה קדם אותו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכם ומה מאת בניהם או מאת הדרים: 26 וויאמר פטרוס אליו מאי הזרים וויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חופשיים המה: 27 אך למן לא נהיה להם למכשיל לך אל חיים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאחו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

18 בשעה ההיא גנסו התלמידים אל ישוע וויאמרו מי אפוא נдол מחבריו במלכות השמים: 2 וויקרא ישוע אליו ילד קפן ויעמידו בתוכם: 3 וויאמר אכן אני אמר לך אם לא השיבו לדוחת ילדים לא תבוא אל מלכות השמים: 4 لكن כל המשפיף את עצמו הילד הזה הוּא הנדרול במלכות השמים: 5 וכל אשר יקבלILD אחד כזה בשם אותי הוא מקבל: 6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים כי נוח לו שיתלה פלה רכב על צוארו וטבע במצולות ים: 7 אוו לעולם מפני המכשילים כי המכשילים צריכים לבודא אבל אוו לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשיל: 8 ואם תכשליך יידך או רנכך קצץ אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא להרים פסה או קטע מהיות לך שני ידים או שתי רגליים ותשליך אל אש עולם: 9 ואם עינך תכשליך נקר אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא לחרים בעין אחת מהיות לך שני עינים ותשליך אל אש ניהנים: 10 (aiōnios g166) Geenna g1067 ראו פן חבו אחד רקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי شبשים: 11 כי בא בז

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן אחיו ויעלם ברד על הר נבו: 2 ווישנה לעיניהם וויהרו פניו כמשמעותו ובגדי כאור הלבינו: 3 ווינהן נראה אליהם משה ואליהו מרבירים אותו: 4 וויפן פטרוס וויאמר אל ישוע אדרני טוב היזוננו פה אם תחפש נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 5 עודנו מדבר ווינהן ענן אור הצל עלייהם והנה קול מותך הענן אמר זה הבני וידידי אשר רציתי בו אליו תשמעון: 6 ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וויראו מאד: 7 ווינש ישוע ווינגע בהם וויאמר קומו ואל תיראו: 8 ווישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו: 9 וברදתם מן ההר צוה ישוע אתם לא תגידו לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 ווישאלו תלמידיו לאמור למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 11 וויען ישוע וויאמר אליהם הנה אליהו בא בא בראשונה והшиб את הכל: 12 אבל אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירחו וויעשו בו כרצונם וכן בן אליהו כבר בא ולא הכירחו וויעשו בו כרצונם וכן בן האדם עינה על זים: 13 או הבינו התלמידים כי על יהנן המטביל דבר אליהם: 14 ויהי כבאים אל הנון העם וניש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגרו: 15 וויאמר אדרני רחם נא על בני כי מכיה ירחה הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ובביאו אותו אל תלמידיך ולא יוכל לרפא לי: 17 וויען ישוע וויאמר היה דור בלחמי מאמין ופטתל על עד מתי אהייה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אליו הנה: 18

שבשימים אם לא תשלחו איש לאחיו בכל לבבכם את חטאיהם:

19 ויהי ככלות יושע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הנגלי ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו אחרי המון עם רב וירפאים שם: 3 ויגשו אליו הփרושים לנוטה לאמור היוכל איש לשלוח את אשתו על כל דבר: 4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר נקבה עשה אתם: 5 ואמר על כן יעוב איש את אביו ואת אמו ורבך באשתו והוא שווים לבשר אחד: 6 אם כן אין עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלים אל יפרידנו האדם: 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה כל דבר שורתו על הארץ מחר יהיה בשמי: 8 ויאמר אליום בעבור נתת לה ספר כריתת ولשלחה: 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו לא היהת כרכה: 10 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלחוי על דבר גנות ולכך לו אחרה נאף הוא והלך את הגנושה נאף הוא: 11 ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא עניין איש ואשתו לא טוב לקחתasha: 12 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם לקבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: 13 יש סדריסים אשר נולדו בן מבטן אם ויש סדריסים המסדרסים על ידי אדם ויש סדריסים אשר סדרסו את עצםם למען מלכות השמים מי שיטול לקליקבל: 14 אז ייבאו אליו ילדים למען ישם עליהם את ידיו ויתפלל עליהם וונגרו בס התלמידים: 15 והוא יושע אמר הנינו לילדיהם ואל תמנעם מבוא אליו כי לאלה מלכות השמים: 16 ווישם את ידו עליהם ויעבר משם: 17 והנה איש נשאלו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר עשנו לknوت ח'י עלמים: (aiōnios) 18 ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצוות: 19 ויאמר אליו מה הנה ויאמר יושע אלה הן לא תרצה לא תנאף לא תנגב לא תענה עד שקר: 20 ויאמר אליו הבוחר ואת אמר ואהבת לרעך כמוך: 21 ויאמר את כל אלה שמרתי מנערוי ומה חסרי עוד: 22 ושוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלים ולך אחראי: 23 ויהי כשמע הבוחר את הדבר הזה וילך משם נצוב כי היו לו נכסים רבים: 24 ויאמר יושע אל תלמידיו אמר עד כי ישם את כל חובו: 25 ככה יעשה לכם נם אבי

האדם להושיע את האבד: 26 מה דעתכם כי יהו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מדם הלא יעזב את התשעים והשעה על ההרים והלך לבקש את התעה: 27 וזהria כאשר ימצאו אמן אמר אני לכם כי ישמה עליו יותר מעל התשעים והשעה אשר לא תען: 28 כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמי כי אבד אחד מן הקטנים האלה: 29 וכי יחתא לך אחיך לך והוכחת אותו בין ובינו לבדו ואם ישמע אלקיך קנית לך אחיך: 30 ואם לא ישמע לך עמק עוד אחד או שניים למנען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר: 31 ואם לא ישמע אליהם הנגד אל הקהל ואם לא ישמע נם אל הקהל והיה לך קני וכמווכס: 32 אמן אמר אני לכם כל אשר חאסרו על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תזרו על הארץ מחר יהיה בשמי: 33 ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יעצו ייחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה היה להם מאת אבי שבשמי: 34 כי בכל מקום אשר שניים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם: 35 וכן אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחתא לי אחיך וטלחותי לו העד שבע פעמים: 36 ושבעים ושבע: 37 על כן דומה מלכות השמים לממלך בשודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: 38 וכאשר כרכי כסף: 39 ולא היה לו לשם ויצו אדני למוכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכון ישם: 40 וויפל העבר וישתחוו לו לאמר אדני הארץ לי אף ואת כל אשלה לך: 41 וזהמו רחמי אדני העבר ההוא וופתרתו וישמט לו את החוב: 42 וויצא העבר ההוא מלפניו וימצא אחד מהחבריו העברים והוא חיב לו מאה דינרים ויהוק בו ויהתקחו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי: 43 וויפל חברו לפניו רגלו ויבקש ממנו לאמר הארץ לי אף ואשלמה לך הכל: 44 והוא מאן וילך וישליך במשר עדר כי ישם לו את חובו: 45 ו לחבריו העברים ראו את הנעשה ויעצבו מאר ויבאו וינדרו לאדנייהם את כל אשר עדר כי החוב ההוא השטתי לך עין אשר בקשה מני: 46 הלא היה לך נם אתה לرحم על העבר חברך כאשר רחמתי אני עלייך: 47 ויקצת אדני ויאמר לו אתה העבר הרע העשיה: 48 ויקרא אליו אדני ויסנור אותו למשירים עד כי ישם את כל חובו: 49 ככה יעשה לכם נם אבי

אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים :
 ועוד אני אמר לכם כי נקל לעברך נקב המחת
 מבא עשר אל מלכות האללים :²⁵ והתלמידים-CS מכם
 זאת השטוממו מאר ויאמרו מי אפוא יכול להושע :²⁶
 ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל
 מהאללים לא יפלא כל דבר :²⁷ ויען פטרוס ויאמר אליו
 הן אנחנו עובנו את הכל ונילך אחידיך מה היה לנו :²⁸
 ויאמר ישוע אליהם אמן אני לכם אתם ההלכים
 אחיד בהתחדש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא
 כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את
 שנים עשר שבטי ישראל :²⁹ וכל איש אשר עזב את ביתו
 ואת אחיו ואת אחותו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת
 בניו ואת שדרותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחיה
 עלולים יירש :³⁰ ואולם רבים מן הראשונים
 אשר היו אחים ומן האחוריים היו הראשונים :

20 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר
 השכימים ליצאת בבקר לשכר פעלים לכרכמו :² והתנה
 עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו :³ ויצא
 בשעה השלישי וירא אחרים עמדים בטלים בשוק :⁴
 ויאמר להם לכו נסائم אתם אל כרמי וכיישר אתן לכם
 וליכו :⁵ ויצא נס בשעה הששית נס בהשיעית וייש כדבר
 זהה :⁶ ויצא בשעת עשרה וימצא אחרים עמדים
 ואמר אליהם ומה אתם עמדים פה בטלים כל היום :⁷
 ויאמרו לו כי לא שכר אוננו איש ויאמר אליהם לכו נס
 אתם אל הכרם וכיישר יתן לכם :⁸ ויהי בערב ויאמר
 בעל הכרם אל פקידיו קרא את הפעלים ושלם להם
 את שכרם החל באחוריים וכלה בראשונים :⁹ ויבאו
 הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש אחד
 וocabא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו נס
 הם איש דינר אחד :¹⁰ ויהי בקחתם וילנו על בעל
 הבית לאמר :¹¹ אלה האחוריים לא עשו כי אם שעה
 אחת ואתה השווים אלינו אשר סבלנו אתה כבד היום ואת
 חמו :¹² ויען ויאמר אל אחד מהם רعي לא עשתקיך הלא
 שכיר החנית עמי :¹³ קח את שך ולך ואני רצוני
 שתנת נס זהה האחרון כמו לך :¹⁴ הלא יכול לעשות
 בשל רצוני האם תרע עינך על אשר טוב אני :¹⁵ ככה
 יהיו האחוריים ראשונים והראשונים יהיו אחים ויעשו

רבים הם הקרים ומיעטים הנבחרים :¹⁷ ויהי כשלות
 השוע וירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדים ויאמר
 להם בדרך :¹⁸ הנה עליים ירושלים ובן האדם מסדר
 לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעתו למות :¹⁹ ומסרו
 אותו לנויים להתהלך בו ולהכותו אותו בשוטים ולצלב אותו
 וכיום השלישי קום יקום :²⁰ אז נשאה אליו אם בני זבדי
 עם בניה ותשתחוו לו לבקש מננו דבר :²¹ ויאמר אליה
 מה בקשך ותאמיר אליו אמר לך נא כי ישבו שני בני אלה
 אחד למין ואחד לשבטאלך בממלוכותך :²² ויען ישוע
 ויאמר לא רידעתם את אשר שאלתם היכל תוכל שתות
 את הocus אשר אנו עוזיד לשנותו והטבל בטבילה אשר
 אנו נבטל בה ויאמרו אליו נוכל :²³ ויאמר אליו הנה את
 כספי תשחו ובטבילה אשר אנו נטבל בה החטבלו אך שבת
 לימיי ולשבטאלך אין בידי לחתה בלבתי לאשר הוכן
 להם מאת אבי :²⁴ ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו
 אל שני האחים :²⁵ ויעש קרא להם ויאמר אתם ידעתם
 כי שרי הגנים רדים בהם והנדולים שלטים עליהם :²⁶
 ואתם אל ידי כן ביןיכם כי אם החפו להיות נдол בכם
 יהי לכם למשרת :²⁷ והחפוץ להוות בהם לראש ידי לכם
 עבר :²⁸ כאשר בן האדם לא בא למנע ישורתו כי אם
 לשרת ולחתת את נפשו כפר תחת רביהם :²⁹ ויהי>Create
 מירוחו וילך אחריו המנון עם רב :³⁰ והנה שני עודים
 ישבים על יד הדריך וישמעו כי ישוע עבר ויצעק לאמר
 חננו אנדרינו בן דור :³¹ ווינגרם העם להשתיקם והם
 הרבו לצעק ויאמרו אנדרינו חננו נא בן דור :³² ויעמד
 ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם :³³
 ויאמרו אליו אנדרינו עשה שתפקחנה עיניינו :³⁴ ורחמי
 ישוע נכרמו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות
 يولכו אחוריו :

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פבי
 בהר הזיתים וישלח ישע שנים מן התלמידים :² ויאמר
 אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון
 אסורה ועיר עמה התריו אתם והביאו אליו :³ ומי יאמר
 איש אליכם דבר ואמרתם הארץ צריך להם וברגע
 ישלחם :⁴ ויכול זאת היתה למלאת האמור ביד הנביא
 לאמר :⁵ אמרו לבת ציון דינה מלך יבוא לך עני ורכב
 על חמור ועל עיר בן אתנות :⁶ וילכו התלמידים כי

אני עשה אלה: 28 אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים וניש אל הראשון ויאמר בנו לך דום ועבד בכרמי: 29 ויען ויאמר אני אבא ואחריו כן נחם וילך: 30 וניש אל השני וידבר כזאת נם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הילך: 31 מי מושניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדרו אתכם לבוא אל מלכות האללים: 32 כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראים ולא שבתם אחורי בן להאמין לו: 33 משל אחר שמעו איש בעל בית היה ויטע איש כרם ויעש גדר סכיב לו ויחזק יעקב ובן מנדר בחוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרוחק: 34 והוא בהגעה עת האסף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פריו: 35 ויהיו קרו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרנו ואת זה סקלו: 36 וויסוף שלח עבדים אחרים רבבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם: 37 ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יונרו: 38 ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא הירוש לכו ונחרנוו ונאהוה בנהלתו: 39 ויהיו קבו בו וירחפחוו אל מחוץ לכרם וירנוו אותו: 40 והנה כבאו בעל הכרם מה夷 עשה לכרמים ההם: 41 ויאמרו אליו ירע לדרים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו: 42 ויאמר ישוע אליהם hei קרא לא קראם בכחובים אבן מאסו הבונים היה לראש פנה מאית יהוה הייתה זאת היא נפלאת בעינינו: 43 על כן אני אמר לכם כי תחק מכם מלכות האללים ונתן לנו אשר יעשה את פריה: 44 והנפל על האבן היה ישבר ואשר הפל לעליו תשחקתו: 45 ויהי כשמי הכהנים הגודלים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר: 46 ויבקשו לתחשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבתו:

22 ויען ישוע ויסוף הדבר במשלים אליהם אמר: 1 רומה מלכות השמיים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: 2 וישלח את עבדיו לקרוא הקראים אל החתנה ולא אבו לבוא: 3 ויסוף שלח עבדים אחרים לאמր אמרו אל הקראים הנה ערכתה את סעודתי שורי ומראי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם לא שתו לכם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרתו: 6 ידענו ויאמר אליהם נם אני לא אמר לכם באוי זו רשות

כאשר צוה אתם ישוע: 7 ויביאו את האתון ואת העיר וישמו עליהם את גנדייהם וירכיבוהו עליהם: 8 ורב ההמון פרשו את גנדייהם על הדרך ואחריהם כרתו ענפי עצים וישתחוו על הדרך: 9 והמון העם החלים לפני יהוה הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם כל העיר לאמר מי הוא זה: 10 ויהי בבאו ירושלים ותאם הוא הנביא ישוע מנצח אשר בגליל: 11 ויבא ישוע אל מקדש האללים ויגרש שם את כל המוכרים והקונים במקדש אלהים את שלוחות השלהנים ואת מושבות מכריו הינוים: 12 ויאמר אליהם הן כחוב כי ביתו בית חפלה יקרה ואתם שמתם אותו למערת פריצים: 13 ווינשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאים: 14 ויהיו כראות הכהנים הנגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמריהם הושע נא לבן דוד ויתר להם: 15 ויאמר אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן hei קרא לא קראתם מפי עולמים ויונקים יסדה עז: 16 וויעזב ויצא מחוץ לעיר אל בית הני וילן שם: 17 ובבקר שב העיר והוא רעב: 18 ויראה התנא אחת על הדרך ויקרא אליה ולא מצא בה מאומה בלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה מנק פריו עד עולם ותיבש התנא פתאם: 19 (א�ן 165) ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התנא פתאם: 20 ויראו יושע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואני מסתפקים לא בלבד כמעשה התנא זאת תעשו כי נם באמרכם אל החר הוה נשא והעתך אל תוך הים היו תהיה: 21 וככל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תחקתו: 22 ויבא אל המקדש ויהי בלמודו שם וינשו אליו ראשי הכהנים ויקני העם ויאמרו באיז רשות אתה עשה אלה ומני נתן לך הרשות הזאת: 23 ויען יושע ויאמר אליהם נם אני אשאלתם מהם אני אשאלתם אחד אשר אם תנידו אותו ליום נם אני אגיד לכם באוי זו רשות אני עשה אלה: 24 טבילת יהונתן מאיין היה המן השמיים אם מבני אדם ויחשבו בלבכם לומר: 25 אם אמר מן השמיים אמר אלינו מודיע אפוא לא האמנותם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המן העם כי כלם חשבים את יהונתן לנביא: 26 ויענו את ישוע ויאמר לא ידענו ויאמר אליהם נם אני לא אמר לכם באוי זו רשות מהתו 519

6 והנשאים תפשו את עבדיו ויתעללו בם ויהרגנו: כי סכר פי הצדוקים ווועדו יהדו: 35 ואחד מהם מבין בתורה של אטו לנטו לאמר: 36 רבי אי זו מצוה נדוליה היא בתורה: 37 ויאמר ישע אליו ואהבת את יתוה אלהך בכל לבך ובכל נשך ובכל מדעך: 38 זאת היא המצוה הנדרלה והראשונה: 39 והשנייה דומה לה ואהבת לרעך כמוך: 40 בשתי המצאות האלה כל התורה תלולה ונוגם הנכאים: 41 ויהי בהקהל הפרושים וישראל יشوיע לאמר: 42 מה דעתכם על המשיח בן מי והוא ויאמרו אליו בן דוד: 43 ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח ארון אמרו: 44 נאם יהוה לאדרני שב לימיini עד אשית איביך הדם לרגוליך: 45 ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו: 46 ולא יכול איש לענות אותו דבר ולא ערבע עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

23 או ידבר ישע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: 2 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: 3 ולכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא עשו כי אמרדים הם ואינם עושים: 4 כי אסרים מושאות בקדמים ועמסים על שם האנשים ולא יאכו להניעם אף באצבעם: 5 וועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מරחיבים את תפליהם ומגדלים את ציציותיהם: 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסת: 7 ואת שאלות שלום בשוקים ואת תקראו רבבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחיהם כלכם: 9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדרמה כי אחד הוא אביכם אשר בשם: 10 נם אל תקראו מנהיגים כי הוא הוא מנהיגם המשיח: 11 והנהROL בכם יהי לכם למשרת: 12 כל המרומים את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומים: 13 אך אוילם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמיים הן אתם לא תבואו בה ואת הכאים לא תניחו לבוא: 14 אוילם لكم הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את כלם הסופרים והפרושים החנפים כי בלביהם יתנויר תעשו אותו לבן וניהם כפליים יותר מכם:

ויקנוף המלך ושלוח צבאותיו ויאבד את המרכזים ההם ואת עירם שרכ בASH: 8 או אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראים לה: 9 ולכן לנו נאל ראי הדריכים וכל איש אשר תמצאו קראו לאי אל החתנה: 10 ויצאו העברדים ההם אל הדריכים ואיספו את כל אשר מצאו נם רעים נם טובים וימלא בית החתנה מסכימים: 11 ויהיו כבאו המלך לדאות את המסכימים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי החתנה: 12 ויאמר אליו רعي איך באת הנה ואני לך בגדי החתנה ויאלם: 13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידייו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחрак השנים: 14 כי רביבם הם הקראים ומעטים הנבחרים: 15 וילכו הפרושים ויתיעזו איך יצליחו בדבר: 16 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדיםיים לאמר רבבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תנו מרני איש כי אין לך מכך פני אדם: 17 ולכן הנירה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתה מס אל הקיסר אם לא: 18 וישיע ידע את רשותם ויאמר החנפים מה תנוטנו: 19 הראוני את מטבחם המס ויביאו לו דינר: 20 ויאמר אלהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו: 21 ויאמרו אליו קיסר ולאלהים את אשר לאלהים: 22 לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים: 23 ביום וכשמעם את זהה תמהנו ויעזבונו וילכו להם: 24 רבי הן משה אמר איש כי מוות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו ותקום זרע לאחיו: 25 ואתנו הוי שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וורע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: 26 וכמו כן נם השני וכן נם השישי עד השבעה: 27 ואחריו כלם מטה נם האשא: 28 ועתה בחתימת המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי כלם היותה: 29 וויען ישע ויאמר להם טעם אתם באשר איןכם יודיעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים: 30 כי בחתימת המתים לא ישאו נשים ולא נשאה כי אם כמלאכי אלהים בשם יהו: 31 ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפני האלהים לאמר: 32 אגבי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא אינו אלהי המתים כי אם אלהי החיים: 33 וישמע

39 כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר אמרו ברוך הבא בשם יהוה:

24 ויצא ישוע מן המקדש לילכת לדרכו וינשׁו תלמידיו להראותם את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאר פה אבל אבן אשר לא תפרק: 2 ויען ישוע ויאמר אליהם יונשו אליו התלמידים לבגד ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אוט בואך ואות קץ העולם: (seq) 4 ויען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתם איש: 5 כי רבים יבואו בשם אני הוא המשיח והתעו רבבים: 6 ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמאות מלחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עד אין קץ: 7 כי יקום נוי גוי וממלכה על מלוכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה: 8 וכל אלה רק ראשית החבלים: 9 אז ימסרו אתכם לעני והמירו אתכם והייתם שנואים לכל הגוים למן שמי: 10 ואו יכשלו רבבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו: 11 ונבייא שקר רבבים יקומו והתעו רבבים: 12 ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבתם ריבים: 13 והמחכה עד עת קץ הו יושע: 14 ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כללה לעדות לכל הגוים ואחר בוא הקץ: 15 לכן כאשר תראו שקוין משם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא יבין: 16 או נס נoso אנשי יהודה אל ההרים: 17 ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו: 18 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלכיו: 19 ואו להרות ולמינויות ביום הים: 20 אך התחפלו אשר מונסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת: 21 כי או תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נחיתה מראשית העולם עד עתה וכמו לא תהיה עוד: 22 ולולא נקצרו הימים הם לא יושע כלبشر אך למן הבחירה יקצרו הימים הם: 23 וכי אמר אליכם איש בעת החיה הנה מה המשיח או הנה שם אל האמין: 24 כי יקומו מושיחי שקר ונבייא שקר ויתנו אותן נדרות ומופתים למן התהות אף את הבחירה אם יוכל: 25 הנה מראש הגדי לכם: 26 לכן כי יאמרו אליכם הנה במודבר אל תצא הנה בחדרים אל התאמינו: 27 כי כברך הדוץ מנזרח ומאריך עד מערב בן יהיה נם בואו של בן האדם: 28 כי באשר החולל שם יקצטו

16 אוילכם מנהלים עודים האמורים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה והnbsp;הnbsp;בזבב בהיכל היכל אישם: 17 אתם היכל היכל והערום כי מה הוא גדול אם זהוב או היכל היכל את הזוב: 18 ואמרתם הנשבע במזבח היכל היכל את היכל בקרבן אשר עליו אישם: 19 אתם אין מאומה והערום כי מה הוא גדול אם הקרבן או היכל היכל והערום כי מה הוא נשבע במזבח הנשבע בו ובכל אשר עליו: 20 והnbsp;הnbsp;בזבב בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו: 22 והnbsp;הnbsp;בשומם נשבע בכסא אליהם ובישב עליו: 23 אוילכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת המכון והניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח נם את אלה: 24 מנהלים עודים המנסנים את הותש ובבלעים את הנמל: 25 אוילכם הסופרים והפרושים החנפים כי מטהריהם אתם פני היכוס והקערה מחוין ותוון מלא נול ופריצות: 26 פרוש עור טהר בראשונה את תוך היכוס למן תחזר נם מחוין: 27 אוילכם הסופרים והפרושים החנפים כי דמים אתם לקברים המסידים הנראים נאים מחוין ותוון מלא עצמות מתומים וכל טמאה: 28 ככה נם מחוין ונאיםצדיקים אל בני אדם ותוון מלא אתם מחוין ונאיםצדיקים אל בני ימי אבותינו לא היה חנפה ואון: 29 אוילכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותיפנו את מצבות קברות הצדיקים: 30 ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היה ירנו עמהם לשפק דם הנביאים: 31 ובכן תיעדו על נשכחים כי בנים אתם לרוצחיהם הנביאים: 32 אף אתם מלאו סאות אבותיכם: 33 נשחים אתם ילדי הצעונאים איך תמלטו מדין ניהנים: (seq) 34 לכן הני שלח לכם נבאים וחכמים סופרים ומהם תהרו ותצלבו מהם תכו בשיטים בכתי נסיתיכם ותרדפם מעיר לעיר: 35 למן יבא עליהם כל דם נקי הנשפך הארץ מדם הכל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחتم אותו בין היכל ולמושב: 36 אמן אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה: 37 ירושלים ירושלים החרנת את הנביאים והסקלה את השלווחים אליה כמה פעמים רציתו לקבע את בניך כתרנגולת המקבצת את אפרהיה החת כנפה ולא אביהם: 38 הנה ביחסם יעוז לכם שם:

החתן צאינה לקראותו: 7 אז התעורררו כל העلمות הhone ותשבנה את נרותהן: 8 והאמRNAה הכסילות אל החכמתה תנга לנו מושגנו כי יכנו נרותינו: 9 ועתעינה החכמת לאמר לא כן פן יהסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקננה לבן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכונות ללבת באו אותו אל החתונה ותסגר הדלת: 11 ואחריו כן באו גם שאר העلمות והאמRNAה אדרנו אדרנו פחח לנו: 12 ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעת אתך: 13 לכן שקד כי איןכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכשו: 15 ואיש כפי ערכו ומחר וסע משם: 16 וילך איש הלהקה המש כקרים וליה שתים וליה אחת לכל איש ויתן לו חמש כקרים וליה שתים וליה אחת לכל איש המש כקרים ויסחר בהן ויעש לו חמש כקרים אחרות: 17 וכן הלהקה שתים נם הוא הרוחה שתים אחרות: 18 אך לך החאת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כספ אדרנו: 19 ואחריו ימים רבים בא אדרני העברים ההם ויעש השבון עמהם: 20 וינש הלהקה חמיש הכבאים ויבא חמיש כקרים אחרות לאמר אדרני חמיש כקרים מסרת לי הנה המש כקרים אחרות בהן: 21 ויאמר ALSO אדרנו כן העבר הטוב והנאמן כי במעט נאמן היה ועל הרבה אףקידך בוא אל שמחת אדריך: 22 וינש נם לך הכבאים ויאמר אדרני כקרים מסרת לי הנה כקרים הרוחתי בהן: 23 ויאמר ALSO אדרנו היטבת העבר הטוב והנאמן בזעיר נאמן היה ועל הרבה אףקידך בוא אל שמחת אדריך: 24 וינש נם הלהקה את הכבאר האחת ויאמר אדרני יעדתך כי איש קשה אתה קוצר באשר לא זורע וכנס מאשר לא פורת: 25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך: 26 ויען אדרנו ויאמר ALSO העבר הרע והעצל אתה ידעת כי קוצר אנכי באשר לא זורע וכנס מאשר לא פורתו: 27 לכן היה עלייך לחת את כספי לשלהנים ואני בבואו הייתי לך את אשר לי בתרכיבת: 28 על כן שאו ממננו את הכבאר ותנו אל האיש אשר לו عشر הכבאים: 29 כי כל איש אשר יש לו ניתן לו ויעדר והאיש אשר אין לו נם את אשר לו יקח ממנו: 30 ואת עבר הבלייל השליך אל החשך החיצון שם תהיה היללה ותרק החנים: 31 וזהו כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדושים עמו יושב על כסא כבודו: 32 ונאספו הנשרים: 29 ומיד אחריו צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא נזיה אורו והכוכבים יפלל מון השמים וכחות השמים יתמוטטו: 30 אז אות בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם עני השמים בגבורה וכבוד רב: 31 וישלח את מלאכיו בקהל שופר גדו ויקבצו את בחירותיו מארבע הרוחות למקרה השמים ועד קצה השמים: 32 למדו נא את משל התאהנה כאשר יرتبط ענפה ופרחו עליה וידעתם כי קרוב הקץ: 33 וכן אתם בראותם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לבתך: 34 אמן אמן אני לכם כי לא עבר הדור הזה עד אשר יהיה כל אלה: 35 השמים והארץ יעמדו ודבריו לא יעבורו: 36 אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים בלהי אבי לבדו: 37 וכי כמו נהנה כן יהיה גם בווא של בן האדם: 38 וכי כאשר לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבהה: 39 ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה גם בווא של בן האדם: 40 או יהיו שנים בשדה אחד אסף ואחד יעוז: 41 שתים טווניות ברחים אחת תאסף ואחת תעוז: 42 לכן שקד כי איןכם יודעים בא זו שעיה יבא אדרנו וזה הבני אשר לו ידע בעל הבית בא זו אשמורה יבא הנגב עיטה שקד ולא נחיה לחתר את ביתו: 44 לכן היו נכוונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדרמו יבוא בן האדם: 45 מי הוא אפוא העבר הנאמן והנבון אשר הפקדו אדרנו על בני ביתו לחת להם את כלם בעתו: 46 אשורי העבר בבלו בשש אדרני לבוא: 49 ויהל להכות את חבירו ואכל ושזה עם הסובאים: 50 בוא יבוא אדרני העבר הדוא ביום לא צפה ובשעה לא ידע: 51 ווישוף אתו וישם את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק החנים:

25 אז תדרמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותהן ותצאננה לקראת החתן: 2 חמיש מהן היו חכמתות וחמש כסילות: 3 הכסילות לcko את הנרות ולא לcko עמהן שמן: 4 והחכמתות לcko שמן בכליהם ואת נרותהן: 5 וכאשר בשש החתן לבוא ותגמינה כלן ותרדמנה: 6 והוא בחצות הלילה ותהי צוחה הנה

הזאת בכלל העולם גם את אשר היה עשתה יספר לזכרון לה: 14 וילך אחד מנשנים העשר הנקרא יהודת איש קדויות אל ראש הכהנים: 15 ויאמר מה תנתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף: 16 וכן העת היה בא לשאנה למסר אותו: 17 יהיו בראשון לתג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר בא זה מקום תהפץ כי נכין לך לאכל את הפסח: 18 ויאמר לכם העירה אל פלני אלמוני ואמרתם אליו כי אמר הרבה עתי קרובה היא ובבוקע אעשה את הפסח עם תלמידי: 19 ויעשו התלמידים כאשר צום שבוע ויכינו את הפסח: 20 ויהי בערב ויסב עם שניים העשר: 21 ובאכלם ויאמר Amen אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני: 22 ויהעכבר מאד ויחלו איש איש לאמר לו האנכי הוא אדני: 23 ויען ואמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערת הוא ימסרני: 24 הן בן האדם הליק לך לו ככתוב עליו אבל או לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד: 25 ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבינו אני הוא ואמר אליו אתה אמרת: 26 ובאכלם ויה ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא נופי: 27 ויקח את הקוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם: 28 כי זה הוא דמי דם הברית החדשה והנספק بعد רבים לסלילת החטאיהם: 29 ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא אשתח מתנותה הנפנ' הזאת עד היום ההוא אשר אשתה עמכם חדש בממלכות אבי: 30 ויהיו אחרי נמרם את הallel ויצאו אל הר הזיות: 31 אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו כי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצען: 32 ואחריו קומי אלך לפניכם הגליליה: 33 ויען פטרוס ויאמר לנו גם כי יכשלו בך כלם אני לעולם לא אכשל: 34 ויאמר אליו ישוע אמר אני לך כי בלילה הזה לפני קרא התרנגול תחשבי שלוש פעמים: 35 ויאמר אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך בחשלא אחשך בך וכן אמרו גם כל התלמידים: 36 אחריו כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא נת שמעני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך שמה וחתפלתי: 37 ויקח את פטרוס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמונ: 38 והוא אמר להם נשוי מריה לי עד מות עמדתו בה ושקרו עמי: 39 וילך מעת האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמור אבי אם

לפניו כל הנזירים והפרד בינוthem כאשר יפריד הרעה את הכבושים מן העודדים: 33 והציב את הכבושים לימיון ואת העודדים לשמאלו: 34 אז יאמר המלך אל הנזירים לימיון בא ברוכי אבי ורשואת המלכות המוכנה לכם למון הсад העולם: 35 כי רעב היהיו ותאכלני צמא היהו ותשקוני גר היהיו ותאשפוני: 36 ערום ותכסני חוליה ותבקרנו במשמר היהיו ותבאאו אליו: 37 וענו הצדיקים ואמרו אדני מתי ראיןך רעב וככלכלך או צמא ונשקה אותך: 38 ומתי ראיןך גר ונאפק או ערום ונכסך: 39 ומתי רайнך חוליה או במשמר ונבא אליך: 40 והממלך יענה ויאמר אליהם Amen אמר אנו לכם מה שעשיתם לאחד מהחי הצעריים האלה לי עשיתם: 41 אז יאמר נם אל הנזירים לשמאלו לכם מעלי אתם האזרורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלך איון: (aiōnios g166) כי רעב היהיו ולא האכלתם אותו צמא היהו ולא השקיתם אותו חוליה ובמשמר ולא בקרתם אותו: 44 וענו נם הם אמרו אדני מתי רайнך רעב או צמא או גר או ערום או קולא עולם המוכנה לשטן ולמלך איון: 45 אז יענה אתם לאמר חוליה או במשמר ולא שרטנוך: 46 אז יענה אתם לאחד מן הצעריים האלה נם לי לא עשיתם: 46 וילכו אלה למעצתה עולם והצדיקים לחוי עולם: (aiōnios g166)

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו: 2 אתם ידעתם כי אחרי ימיים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב: 3 ויקחלו הכהנים הגדולים והספירים ווקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא: 4 ווועציו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהימתו: 5 ויאמרו אך לא בחג פן תהייה מוחמה בעם: 6 ויהי בהיות ישוע בבית הינו בכית שמעון המצרע: 7 ותקרב אליו אשה וביריה פר שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהשכו על השלחן: 8 ויראו התלמידים ויתרעו לאמר על מה האבור הזה: 9 כי השמן הזה היה ראיו להמכר במחירות רב ולחתטו לעניים: 10 וירעד ישוע ויאמר אליהם למה חנו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמידי: 11 כי עניים תמייד עמכם ואנכי איני אהכם תמייד: 12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחתנט אותו עשתה זאת: 13 Amen אמר אני לכם באשר תקרה הבשורה

ובכל להיות תUber נא מעלי הocus הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך: 40 ויבא אל התלמידים וממצאים ישנים ואמר אל פטרוס הנה לא היה ביכולתם לשקר עמי שעיה אחת: 41 שקרו והחטלו פן TABAO לידי נסין חן הרוח היא חפצה והבהיר הוא רפה: 42 וויסוף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הocus הזאת לעבר ממוני מבלי שתותי אתה ידיי כרצונך: 43 ויבא וממצאים גם בפעם הזאת כי עיניהם היו כבדות: 44 ווינויהם וויסוף ללבת ויתפלל שלשית באמרו עוד הפעם בדבר הזה: 45 ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נמו מעתה ונוחו הנה השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאיהם: 46 כמוון ונלכה הנה הלאך וקרב המסר אותו: 47 עודנו בדבר והנה בא יהודיה אחד משנים העשר ועמו המן רב ברחבות ובמקלות מאת ראש הכהנים וקני העם: 48 והמסר אותו נתן להם אוט לאמיר האיש אשר אשכח זה הוא תפשו: 49 ומיד נשא אליו ישוע ויאמר שלום לך רבוי ווינשך לו: 50 ויאמר אליו ישוע רעי על מה בא את יונשו וישלחו את יידיהם ביישוע ויתפשו אותו: 51 וזה הנה אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרבו ויך את עבר הכהן הנדרול ויקצץ אותו: 52 ויאמר אליו ישוע שה שב את חרבך אל תערה כי כל אחד חרב בחרב יאבדו: 53 או הייחשב לך כי לא יכולתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לנזונות של מלכים: 54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה: 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המן העם בעל פרץ יצאתם בחירותם ובמקלות להפנוי ויום היעי ישב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם כי: 56 וכל זאת היה למלאת כתבי הנביאים או עזובו התלמידים כלם וינסו: 57 והางשים אשר נקhalו שם הספרים והוקנים: קופא הכהן הנדרול אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הנדרול ופטרוס הלאך אחריו מרחוק עד להראות את אהירות הדבר: 59 והכהנים הנדרולים והספרים וכל הסנדרים בקשר עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: 60 ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נשנו שני עדי שקר: 61 ויאמרו זה אמר יש ביכולתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: 62 ויקם הכהן הנדרול ויאמר אליו האיך משיב דבר על אשר ענו

27 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים זוקנו העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו אותו וויליכו מושם וימסרחו אל פונטיוס פיטלוס והגמון: 3 וירא יהודיה המסרג אותו כי הרשיעתו יונחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הנדרולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם נקי הסנרטוי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: 5 וישליך את הכסף אל ההייל יופן וילך ויוחנן: 6 ויהקו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכוון לנו לחתנו אל ארון הקרבן כי מחריד דמיים הו: 7 ויתיעצו זוקנו בו את שדה היוצר לקבורת הגרים: 8 על כן שם השדרה ההוא שדה הדם עד היום הזה: 9 אז נתמלא מה שנאמר ביר ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר הירק אשר יקר מעלה בני ישראל: 10 ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוינו יהוה: בו וישוע העמד לפני ההגמון וישאלו ההגמון לאמיר האטה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת: 11 וידברו עליו שטנה הכהנים הנדרולים

וינוינו את ראשם: 40 ויאמרו אתה החרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הליינו נם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הוושיע ולוצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראלי הוא ירד נא עתהמן הצלב ונאמון בו: 43 בטהบาลיהם עתה יפלטו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אותו חרפהו בדברים האלה: 45 ומשהה הששית היה חיש על כל הארץ עד השעה התשיעית: 46 וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקהל נדול אליו למה שבקתני ותרנונו אליו אליו למה עזבנני: 47 ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם אתה זאת לאמר אל אליו הוא קורא: 48 וימחר אחד מהם וירץ ויקח ספונ וימלא אותו חמצן וישמו על קנה ווישקו: 49 ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליו לhosיעו: 50 וישוע הוסיף לקרה בקהל נדול וחטא רוחו: 51 וזהנה נקראה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו: 52 והכבדים נפתחו ורבם מנופות הקדרושים ישי אדרות עפר נערו: 53 ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: 54 וושר המאה והאנשים אשר אותו השמירים את ישוע בראשותם את הרعش ואת אשר נהיתה נבילה מאד ויאמרו אכן זה היה בן האלים: 55 ותהיינה שם נשים רבות הראות מרוחק אשר הלבו אחורי ישוע מן הגיליל לשתרתו: 56 ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבריה: 57 ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמותים ושמו יוסוף וגמ הוא היה מתלמידי ישוע: 58 ויגש אל פילטוס לשאל את גנית ישוע ויצו פילטוס כי תנתן לו: 59 ויהיך יוסוף את הגנית וירך אותה בסדין טהור: 60 ווישמה בקר הר חדש אשר חצב לו בסלע ויגל ابن נדולה על פתח הקבר וילך לו: 61 ומרים המגדלית ומרים האחרת היי ישבות שם ממול הקבר: 62 ויהי מחרת ערב השבת ויקחלו הכהנים הנגידים והפרושים אל פילטוס: 63 ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצת שלשת ימים קום אוקום: 64 לכן צוה לנו ואיסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבוא תלמידיו בלילה וננהבו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרומות האחרונה רעה מן הראשונה: 65 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים לך: 14 ולא ענה אף דבר אחד ויתמה ההמנון עד מaad: 15 וממנה הנקמן היה לפטר לעם בכל חן אסיך ידווע ושמו בר אבא: 16 ובעת ההיא היה להם אסיך ידווע ושמו בר אבא כי אפשר لكم את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משה: 18 כי ידע אשר רק מקנה מסרו אותו: 19 וכי ימי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניית הרבה הימים בחלים: 20 והכהנים הנגידים והזקנים פתו את המן העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע: 21 ויען הנקמן ויאמר אליהם את מי משניהם חփזו כי אפשר להם ויאמר את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה לך ויאמר את בר אבא: 23 העשה לישוע הנקרא בשם מישיח ויענו כלם יצלב: 24 ויאמר הנקמן מה אפוא הרעה אשר עשה וויסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 וכי ראות פילטוס כי לא יוועל מאומה ורבתה עוד המהודה ויה מים ורוחץ את ידי לעני העם ויאמר נקיancy מדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמר דמו עליינו ועל בינוי: 26 או פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להנקמן את ישוע ויביאו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הנגיד: 28 ויפשטו אותו את בנדייו ווועטפו מעיל שני: 29 וירגנו קצינים ויעשו עטרת ווישמו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ווילצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקנו בו ויקחו את הקנה ויכחו על דראשו: 31 ואחריו התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעל וילבישו את בנדייו ווילכחו לצלב: 32 ויהי בזאתם וימצאו איש קורני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא גלגולתא הוא מקום גלגולת: 34 ויתנו לו לשותה חמצן מזון במרורה וויטעם ולא אבה לשותה: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בנדייו ונורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בנדייהם ועל לבושי פילו נורל: 36 ווישבו שם ווישמרו אותו: 37 ווישמו את דבר אשמתו כחוב ממעל לראשו והוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימיינו ואחד לשמאלו: 39 והערבים נרפו אותו

משמר לכון סכרוו כדרעתכם : 66 וילכו ויסcroו את מבוא
הקרב ויהתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר :

28 ואחרי מוצאי השבת כשהאר לאהד בשבת באה
מרים המנדרליות ומורים האחרת לראות את הקבר : 2
והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמיים
וינש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה : 3 ויהי מראהו
כברק ולובשו לבן כשלג : 4 ומפזרו נבהלו השמרים
ויהיו כמתים : 5 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל
תיראן חן ידעת כי את ישוע הנצלב אתן מבקשות : 6
איןנו פה כי אם כאשר אמר באניה ראייה את המקום אשר
שכב שם האדון : 7 ומחרתן לлечת ואמרתן אל תלמידיו
קי אם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם
תראהו הנה אמרתי לך : 8 ותמהרנה לצאת מן הקבר
ביראה ובשמה נдолלה ותרצנה להגיד לתלמידיו : 9
הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליו
ואמיר שלום לך ותגשנה ותאוזנה ברגליו ותשתחווין
לו : 10 ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחוי
וילכו הגלילה ושם יראוינו : 11 ויהי בלבתן והנה אנשים
מן המשמר באו העירה וינוידו לראשי הכהנים את כל
הנעשה : 12 ויקחו עם הזקנים וויתעכו ויתנו כסף לרוב
אל אנשי הצבא לאמר : 13 אמרו כי באו תלמידיו ליליה
וינגבו אותו בהיותנו ישנים : 14 ואם ישמע הדבר לפני
התגמון אנחנו נפיסחו והיותם בעלי פחד : 15 ויקחו את
הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמואה הזאת בין
היהודים עד היום זהה : 16 ועשתו עשר התלמידים הלו
הgalilah אל ההר אשר צום ישוע : 17 ויהי כראותם אותו
וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם : 18 ווינש ישוע וידבר
אליהם לאמור נתן לי כל שלטן בשמים ובארץ : 19 לכו
ועשו לתלמידים את כל הנזים וטבלתם אותם לשמר את כל אשר
וחבן ורוח הקדרש : 20 ולמדתם אותם לשמר את כל אשר
ציויתי אתכם והנה אני אתכם כל הימים עד קץ העולם

אמן : 165(g)

בכל מקומות ארץ הניל: ²⁹ ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המונה ויעקב ויוחנן עמים: ³⁰ וחוות שמעון שכבה אחותה הקדחת ותרף לדבר אליו עליה: ³¹ וונש ויאחז בירדה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתא ותשורת אותן: ³² ויהי בערב כבוא השמש ויבאו אליו את כל החולים ואות אחותיו השדים: ³³ וככל העיר נאספו יהודו פתח הבית: ³⁴ וירפא רבים אשר היו חולמים חללים שנונים וינרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי יודעה: ³⁵ וישכם ממחרת בעוד לילה יויצו וילך אל מקום חרבה והפלל שם: ³⁶ וירדף אחרי שמעון והאנשים אשר אותו: ³⁷ וימצא הוו יאמרו אלהו הנה כלם מבקשים אותו: ³⁸ ויאמר אליהם נערהו זאת יצאתו: ³⁹ ויהי קרא בכתו כספיותיהם בכל הניל וינרש את השדים: ⁴⁰ ויבאו אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: ⁴¹ וירחם עליו וישלח את ידו וווע בו ויאמר רצאה אנכי טהר: ⁴² עודנו מדבר והצערת סרה ממענו ויטהר: ⁴³ ויגער בו וימחר להוציאו החוצה: ⁴⁴ ויאמר אליו ראה אל הספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן ודקרב על טהרתק את אשר צה משה לעזרת להם: ⁴⁵ אך הוא בצתתו החל לקרוא הרבה ולהشمיע הדבר עד אשר לא יכול לבוא עוד אל עיר בנלא כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו מכל עברינו:

2 ויהי מזמן ימים בשובו אל כפר נהום וישמעו כי הוא בבית: ² ויאספו רבים מהרעה עד אפס מקום לעמוד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר: ³ ויבאו אליו אנשים ונשים איש נכח נכה אברים וושאו בארכעה: ⁴ ולא יכולו לנשאת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה וירידו את המשכב אשר שכבלליה נכח האברים: ⁵ ויהי קראות ישוע את אמוניים ויאמר אל נכח האברים בני נשלחו לך חטאיך: ⁶ ויהיו מן הסופרים ישבים שם ווחשבים בכלם לאמր: ⁷ מה ידבר זה גדורפים כאלה מי יכול לסלח חטאיהם בלתי האלים לבדו: ⁸ וידע ישוע על תורה כי כהו חשבו בכלכם ויאמר אליהם מודיע החשבו כאלה בלבדם אמר: ⁹ מה הנקל האמר אל נכח האברים נשלחו לך חטאיך אם

ראשית בשורה ישוע המשיח בן האלים: ² כתוב בכינויים הדני שלח מלאכי לפניו ופנה דרך לפניו: ³ קול קורא במדבר וקורא טובילת התשובה לסליחת יהונתן טבל במדבר וקורא טובילת התשובה לסליחת החטאיהם: ⁵ ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנهر הירדן מתודים את חטאיהם: ⁶ ויוחנן לבוש שער נמלים ואзор עוז במתנוו ואכל חנבים ורבש העור: ⁷ ויקרא לאמר בוא אבא אחרי החזק ממני אשר אינו כדי לכרע ולהתיר את שרווק נעליו: ⁸ אני טבלתו אתם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקודש: ⁹ ויהי ביוםיהם ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בנילו יטבל על ידי יהונתן בירדן: ¹⁰ ויהי אך עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיוונה ירדת עליו: ¹¹ ויהי קול מן השמיםatha בני יידי איש רצתה נשוי בו: ¹² ואחריו כן הוציאו הרוח המדברה: ¹³ ויהי שם במדבר ויקרא את מלכויות האלים שבו והאמינו בבשורה: ¹⁴ ואחריו אשר הסגר יהונתן באישוע הניליה שורתו: ¹⁵ מלאה ויקרא את מלכויות האלים שבו והאמינו את שמעון ואת העת והנעה מלכויות האלים שבו והאמינו בבשורה: ¹⁶ ויהי בהתחלה על יד ים הניל וירא את שמעון ואת אנדרי אחיו שמעון פרושים מצודה בהם כי דיניהם היו: ¹⁷ ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואישםכם לדיני אנשים: ¹⁸ ויעזבו מחר את מכמורתיהם וילכו אחריו: ¹⁹ ויהי כבardo מעט שם ורא את יעקב בן זבדי ואת יהנן אחיו ונם המה באניה מתקניהם את המכמורות: ²⁰ ויקרא מהרעה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו: ²¹ ויבאו אל כפר נהום וימחר לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד: ²² וויתרוממו על תורה כי היה מלמד כבעל נבורה ולא כספרים: ²³ ואיש היה בבית הכנסת אמר רוח טמאה בו ווצעק לאמר: ²⁴ אהה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלים: ²⁵ ויגער בו ישוע לאמר האלים וצא ממנה: ²⁶ ויסתבחו רוח הטמאה ויצעק בקהל נдол וויצא ממנה: ²⁷ ויבחלו כלם וישאו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בנבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: ²⁸ ויצא שמעו מהר

אמר קום שא את משכבר והתהלך : 10 אך למען תדרען כי לבן האדם יש השלטן לסלוח חטאיהם בארץ ויאמר אל נכה האברים : 11 אך אני אמר קום שא את משכבר ולך אל ביתך : 12 ויקם בהתאם וישא את משכבר ויוצא לעני כלם עד כי השתטמו כלם וישבחו את האלהים לאמר מעולם לא ראיינו כזאת : 13 ווישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם : 14 ויהי בעבריו וירא את לוי בן חלפי ישב בבביה המכוס ויאמר אליו לכה אחורי ויקם וילך אחורי : 15 ויהי כאשר הסב בבבתו ויסבו מוכסם וחטאיהם רביבים עם ישוע ונעם תלמידיו כי רביבים היו הгалדים אחוריו : 16 והסופרים והפרושים ראו אותו אכל עם המוכסים והחטאיהם כי אמרו אל תלמידיו למה זה עם החטאיהם והמוכסים אבל רבכם : 17 ושם ישע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאיהם להשובה : 18 ותלמידי יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדרוע תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך איגם צמים : 19 ויאמר אליהם ישוע איך יכולו בני החפה לצום בעוד החתן עמהם כלימי היהות החתן עמהם לא יוכל לצלום : 20 הנה ימים בהם אים ולקח מאות החתן ואין יצומו בימים ההם : 21 אין חפר משלחת בנד חדש על שמלה בלה כי או ינתק מלויו החדרש מן הבלה ותרע הקריעה : 22 ואין נתן יין חדש בנארות בלילה כי או יבקע הין את הנארות והיין ישפך והנארות יאבדו אבל בנארות חדש ינתן הין החדש : 23 ויהי בעברו בשבת בין הקמה ויחלו תלמידיו לקטף מלילת בליכתם : 24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מה מה עשים בשבת דבר השטן לגורש השטן : 25 ויאמר אליהם הכי לא קראתם את אשר לא יעשה : 26 ויאמר אליהם הכהן חסר ורעב הוא ואשר דיו אותו : 26 כי בא אל בית אליהם ביום אביהר הכהן הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר אותו : 27 ויאמר אליהם השבת נעשה נם לאנשים אשר אותו : 28 ואמר אל האדם בעברו השבת : 28 لكن בן בעבר האדם ולא האדם בעבר השבת :

האדם ארון הום לשבת:

3 3

ושוב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה : 2 וויתובנו בו אם ירפאחו בשבת למען ימצאו עליו שטנה : 3 ויאמר אל איש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך : 4

מיוזע לבית וישלחו אליו לקרה לו : 32 והמן העם ישבו אשר ינדפו : 29 אך המנורף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי אשם בעונו לנצה : 30 g166, aiōnios g165, aiōn כי מה אמרו רוח טמאה בו : 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו בראשונה את הגיבור ואחר ישסה את ביתו : 28 אכן אמר אני לכם כי כל החטאיהם יסלחו לבני אדם וכל הנדרפים אשר ינדפו : 29 אך המנורף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי אשם בעונו לנצה : 30 g166, aiōnios g165, aiōn כי מה אמרו רוח טמאה בו : 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרה לו : 32 והמן העם ישבו

לו לשמעו ישמעו: 24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה מוד לכם ועוד יוסר לכם השמעיים: 25 כי מו שיש לו נתון נתן לוומי שאין לו נם את אשר יש לו יקח ממן: 26 ויאמר מלכות האלים היא כאשר ישילך איש זרע על הארץ: 27 וישן וksam לילה ויום והזרע יצמוח ונגדל והוא לא ידע: 28 כי הארץ מלאיה מוציאה פריה את הדשא הראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה המלאה בשבלות: 29 וכאשר נמל הפרי ימהר לשלח את המגול כי בשל הקציר: 30 ויאמר אל מה נהרمه את מלכות האלים ובאי זה משל נשילנה: 31 כנרגר של חרדל אשר יזרע בארץ והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: 32 ואחריו הזרעו יעלה יונדל על כל הרים ועשה ענפים נדלים עד אשר יוכלו עופ השמיים לקנן בצלו: 33 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכולו לשמע: 34 ובבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יבהיר להם את הכל: 35 ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות עבר נברעה הארץ: 36 ויעזבו את המון העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה ונם אניות אחריות הלוغو עמו: 37 ותקם רוח סערה נדולה וישטפו הנלים אל תוך האניה עד אשר כמעט מלאה: 38 והוא ישן על הסכת באחרי האניה ויירדו אותו ויאמרו אליו רבי האין דאג לנו כי נאבד: 39 ויועור וינגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדרולה: 40 ויאמר אליהם למה כקה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: 41 וויראו יראה גדרולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר נם הרוח והם שמעים לו:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הנדרים: 2 והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראותו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: 3 ומושבו בקברים ונם בעבותים לא יכול איש לאסרו: 4 כי פעמים הרבה אסרונו בכלבים ובubits ויתנק את העבותים וישבר את הכלבים ואין איש יכול לככשו: 5 והמידليل והיום היה בהרים ובקרים עצק ופיצע את עצמו באבני: 6 ויהיו כראתו את ישוע מרוחק וירץ וישתחוו לו: 7 ויזעק בקהל גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלים אני משבעך אשר לא תטעני: 8 כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: 9 וישאל

סביביו ויאמרו אליו הנה אמר ואיך בחוץ מבקשים אותן: 33 ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחוי: 34 ויבט סביב אל היישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחוי: 35 כי כל אשר יעשה רצון האלים הוא אחוי ואחותי ואני: 4 וישב אל הים ויחל ללמידה ויקחלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשכבה באניה ביום וכל העם עמד על חוף הים ביבשה: 2 וולמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם: 3 שמעו שמו הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהיו בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמיים ויאכלו: 5 ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כירח המשמש ויצרב ויישב כי אין לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו ולא נתן פרוי: 8 ויש אשר נפל על הארץ הטובה ויתן פרוי עליה ונגדל ויישם וה שלשים שעדרים וזה ששים וזה מאה: 9 ויאמר אליהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 10 ויהי בהיותו לבדו וישראל והאנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: 11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלים ואשר בחוץ להם הכל במשלים: 12 למען יראו ולא ידעו ושמו שמו ולא יבינו פן ישבו ונصلח לחטאתם: 13 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא זרע את הדבר: 15 ואלה הם הנורעים על יד הדרך אשר יזרע בסם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרע בלבכם: 16 וכן הנורעים על מקומו הסלע הם השמעיים את הדבר ומחר בשמה יקחחו: 17 אך אין להם שרש בקרובם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדוט הדבר מהרהיכו: 18 וזהדים הנורעים בין הקצים הם השמעיים את הדבר: 19 ודן העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: 20 ואלה המזוערים על הארץ הטובה הם השמעיים את הדבר ומקבלים אותו ועשיהם פרוי לששלשים שעדרים ולשדים ולמה: 21 ויאמר אליהם כי יביא הנר לע מען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעללה על המנורה: 22 כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לנלו: 23 כל אשר אונים

לאיש ללכת אותו בלחוי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן אחוי יעקב: ³⁸ ויבא בית רח' הנסטה וירא המון היכים והAMILIM הרבה: ³⁹ ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא: ⁴⁰ וישחקו לו והוא נרש את כלם ויקח את אביו הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: ⁴¹ ויאחו ביד הנערה ויאמר אליה טלית קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא: ⁴² ומידי קמה הילדה והתהלהך והיא כת שיתים עשרה שנה וישמו שמה גדולה: ⁴³ ויזהר אתם מד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר להן לה לאכול:

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו: ² וביום השבת החל למלמד בבית הנסטה וישמעו רבים וישתוממו לאמור מאיין זהה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשנו נברות כאלה על ידיו: ³ הלא זה הוא החרש בן מרים ואתי יעקב יווסט ויהודיה: ושמעון והלא אהיתו אנתנו פה ויהי להם למכשול: ⁴ ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובין קרוביו וביבתו: ⁵ ולא יוכל לעשות שם פלא רך על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאים: ⁶ וויתמה על חסרון אמונה ויסב בכפרדים סבוב ולמד: ⁷ ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויין להם שליטן על רוחות הטמאה: ⁸ ויציו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרכ וולזו מקל לבחון לא תרמיל ולא לחם ולא נשחת בחונורה: ⁹ רך להיות נועל סנדלים ושתי כתנות לא ילבשו: ¹⁰ ויאמר אליהם במקום אשר TABOT ישבו בו עד כי תצאו משם: ¹¹ וככל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונעירו את עפר כפות רגליך לעזרת لهم Amen אני אמר לכם LSDM ולעمرה קיל ביום הדין מן העיר היהיא: ¹² ויציאו ויקראו לשוב בתשובה: ¹³ ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאים: ¹⁴ ווישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יהנן הטובל קם מן המתים ועל כן פעלות בו הנבודות: ¹⁵ ואחרים אמרו כי הוא אליו ואחרים אמרו כי בבא הוא או כאחד הנביאים: ¹⁶ ווישמע הורדוס ויאמר יהנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים: ¹⁷ כי הוא הורדוס שלח לתחש את יהנן ויאסרתו בבית הסחר בnal הורדיה אשת פילופוס אתו מה שמקד ויען ויאמר לנווןשמי כי רביהם אנחנו: ¹⁸ ויתהן אליו מאד לבלהו שלחם אל מהוז לארץ: ¹⁹ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה ההרים: ²⁰ ויתהננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבא אל תוכם: ²¹ ווינה להם ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המورد אל דים אלפיים במספר ויטבעו בים: ²² וינסו רעי החזירים וינידזו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהיתה: ²³ ויבא אל שען ויראו את אהינו השדים אשר הלינו בו והוא יושב מלכש וטוב שכל ויראו: ²⁴ וויספרו להם הראים את אשר עשה לאחינו השדים ואת דבר החזירים: ²⁵ ויחלו להתהנן לו לסור מגבולייהם: ²⁶ ויהיו ברדתו אל האניה התהנן אליו האיש אשר היה אהינו שרים לחתו לשבת עמו: ²⁷ ולא הינה לו כי אם אמר אליו שב לביתך אל בני משפחתך והנד להם את הנדלות אשר עשה לך יהוה ויתהנך: ²⁸ וילך לו ויתחל לקרוא בעשר הערים את הנדלות אשר עשה לו ישוע ויתהמו כלם: ²⁹ וישב ישוע ל עבר באניה אל עבר הים ויקח אליו המון רב והוא על שפת הים: ³⁰ והנה בא אחד מראשי הנסטה ושמו יאיר וירא אותו ויפל לרגליו: ³¹ ויתהנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלה עד למות אנא בוא נא ושים ידיך עליה למען תרפא ותחיה: ³² וילך אתה וילכו אחריו המון רב וידחקחו: ³³ ואשה היה זהת זבת דם שותם עשרה שנה: ³⁴ והיה סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא להוציא ולהי חליה חזק מאד: ³⁵ ויהי כسمעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בגדו: ³⁶ כי אמרה רק אם אנע בבדנו אוושע: ³⁷ וויבש מקור דמייה פתאם ותבן בברשה כי נרפא נגעה: ³⁸ וברגע ידע ישוע בנפשו כי נבורה יצאה ממנה ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבדני: ³⁹ ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע بي: ⁴⁰ ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת: ⁴¹ ותירא האש והחרד כי ידעה את אשר עשתה לה ותבא ותפל לפני ותגדר לו את האמת כליה: ⁴² ויאמר אליה בתי אמוןך הוושיע לך לכלי לשולם וחיות מננעהך: ⁴³ עודנו מדבר והנה באים מבית הראש הנסטה לאמר בתק מהה למה הטירה עוד את המורה: ⁴⁴ וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הנסטה אל תירא רק האמינה: ⁴⁵ ולא הינה

ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שניהם חילק לכלם: ⁴² ויאכלו כלם וישבעו: ⁴³ ווישאו מן הפתוחות מלוא סלים שנים עשר ונם מן הדמים: ⁴⁴ והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלף איש: ⁴⁵ ואחרי כן האין בתלמידיו לרדרת באניה ולבור לפניו אל עבר הים אל בית צירה עד שלחו את העם: ⁴⁶ ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההר להתפלל: ⁴⁷ ויהי ערב והאנה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה: ⁴⁸ וירא אותם מתעלמים בשוטם כי הרוח לננדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מטהלך על פני הים ויאל לעbor לפניהם: ⁴⁹ והם בראתם אותו מטהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: ⁵⁰ כי כלם ראוו ויבחלו או דבר אתם ויאמר אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: ⁵¹ וירד אליהם אל האניה והרוח שכחה ווישתומו עוד יותר בכלכם ויתממו: ⁵² כי לא השכilio בדבר כבדות הלחם מפני טמותם לבכם: ⁵³ ויעברו את הים ויבאו ארצת גניש וירכבו אל היבשה: ⁵⁴ ויהי כאתם מן האניה או היכירם: ⁵⁵ וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולמים במשכבות אל כל מקום אשר שמו כי שם הוא: ⁵⁶ ובכל מקום אשר יבא אל הקרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולמים בחוזיות יתחננו לו כי יגע רק בаницת בנדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:

7 ויהכלו אליו הזרים ומן הסופרים אשר באו מירושלים: ² ויהי בראשם מתלמידיו אכלים לחם בטמא ידיםם بلا נטילה וויכוחו אתם: ³ כי הזרים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצוי את ידים עד הפרק באחום בקבלת הוקנים: ⁴ וזאת אשרמן השוק אין אכלים بلا טבילה ועוד דברם אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילה כסות וכדים וירות ומטות: ⁵ וישאלו אותו הזרים והסופרים מרוע תלמידיך אין נחנים על פי קבלת הוקנים כי אכלים לחם بلا נטילת ידים: ⁶ ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליהם החנפים ככתוב העם הזה בשפטינו כבדוני ולבבו רחק מני: ⁷ ותהי יראתם אני מזות אשים מלמדים: ⁸ כי שעבתם את מזות אלהים לאחוי בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסתות וכאהלה רבות אתם עשי: ⁹ ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מזות האלים כדי

אחייו כי אתה לך לו לאשה: ¹⁸ יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך: ¹⁹ ותשפטו אותו הורודיה ותבקש המתו ולא יכלת: ²⁰ כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויין בערו והרבה עשה בשם אלו ויאהב לשם עשה: ²¹ ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הדרת אתו עשה משתה לדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגילים: ²² ותבא בת הורודיה ותירק ותיטב בעיני הורדוס וב עיני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממניא את אשר תחפצי ואתן לך: ²³ וישבע לה לאמר כל אשר תשאל ממניא אתן לך עד חצי מלכויותי: ²⁴ והצא ותאמר לאמה מה לבודא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תחן לי עתה בקערה את ראש יוחנן המטביל: ²⁵ וויחצוב המלך מארך בעבור השבועה והמסבים עמו לא רצח להסביר פניה: ²⁷ ומיד שלח המלך אחד הטבחים ויצחו להביא את ראשו: ²⁸ וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאו בקערה וויתנוו לנערה והנערה נתנה אותו אל אםה: ²⁹ וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את נויתו וישימו בקבר: ³⁰ ויקחלו השלחים איל ישוע ויונדו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו: ³¹ ויאמר אליהם באו אתם לבוד אל מקום חרבה וגנוו מעת כי רבים היו הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול: ³² וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבוד: ³³ וההמן ראה אותם יצאים ויכירדו רבים וירוצו שמה ברגילים מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו: ³⁴ ויצא וירא המן עם רב ויהמו מיעו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה: ³⁵ ויהי כאשר רפה היום על רובו וינשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום הרב והווים רד מאד: ³⁶ שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לכנסות להם לחם כי אין להם מה לאכל: ³⁷ ויען ויאמר אליהם תננו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לכנסות לחם במאתיים דינר ונתן להם לאכלה: ³⁸ ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכwo וראו ידעו ויאמרו חמיש ושני דינר: ³⁹ ויצאו אותם לשכתם חברה החקרה לבדה על ירך הדשא: ⁴⁰ וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: ⁴¹ ויקח את המשת ככרות הלחם ואת שני הדנים וישא עיניו השמייה ויברך

37 ווישתוממו עד מאר ויאמרו את הכל עשה יפה נם
החרשים הוא עשה לשמעים נם האלונים למדברים:

8 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה
יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2 נכמרו
רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדיו ואין להם
לחם לאכל: 3 והיה בשליחו אותם רעבים לbitיהם
וחעלפו בדרך כי יש מהם אשר בא ממרחך: 4 ויענו אותו
تلמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה מה במדבר
לחם: 5 וישראל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו
שבע: 6 ויצו את העם לשבת לארץ וקח את שבע ככרות
לחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם
וישמו לפני העם: 7 ויהי להם מעט דנים קטנים ויברך
ויאמר לשום לפניהם גם את אלה: 8 ויאכלו וישבעו
וישאו מן הפחותים הנוטרים שבעת דורדים: 9 והאכלים
הו כארבעת אלף איש וישלחם: 10 אז ירד באניה עם
תלמידיו ויבא אל גליות דלמוןאת: 11 וויצאו הפרושים
ויחלו לחתוכה אותו וישראל ממעמו אותן מן השמיים והם
מנסים אותו: 12 ויאגח ברוחו ויאמר מה הדרור הזה מבקש
לו אותן אמר אני לך אם ינתן אותן לדור זהה: 13
ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים: 14
וישכחו לקחת אותם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם
כבר לחם אותן: 15 וויהר אותן לאמר ראו השמרו لكم
משאר הפרושים ומשאר הורדוס: 16 ויחשבו ויאמרו
איש אל רעהו על כי לחם אין אנחנו: 17 וירדע ישוע ויאמר
לهم מה תהשבו על כי לחם אין לכם העוד לא חשלילו
ולא חבינו ולבעם עודנו מטמطم: 18 ענים لكم ולא
תראו ואנויים لكم ולא חשמעו ולא תזכרו: 19 כאשר
פרשתי את חמישת הכרות הלחם לחמשת אלף איש
כמה סלים מלאי פתוחים נשאותם ויאמרו אליו שנים
עשר: 20 ובשבע לארבעת אלף איש כמה דורדים מלאי
פתוחים נשאותם ויאמרו אליו שנים: 21 ויאמר אליהם
איך לא תבינו: 22 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש
עיר ויתחננו לו לנעת בו: 23 ויהיו ביד העור וויליכדו
אל מחוץ לכפר וירק בעינויו וישם את ידיו עלינו ויאלהו
לאמר הראה אתה דבר: 24 ויבט ויאמר אראת בני
האדם כי מתחלכים כאילנות אני ראה: 25 וויסוף לשום
את ידיו על עינויו ותפקנה עינויו וירפא וירא הכל היטב

שתשمرו את קבלתכם: 10 כי משה אמר כבד את אביך
ואת אמך ומקל לאביו ואמו מות ימות: 11 ואתם אמרים
איש כי יאמר לאביו ולאמו קרben פרשו מתנה לאלהים
כל מה שאתה נהנה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד
מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפכו את דבר האלהים על
ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עושים:
14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אליו כלכם
והבינו: 15 אין דבר מוחז לאדם אשר יכול לטמא אותו
בבא אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנה מה
יטמא את האדם: 16 כל אשר אונים לו לשמע ישמע: 17
ויהי כאשר שב הביתה מן החמון וישאלו תלמידיו על
דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה
הלא חשלילו כי כל הבא את חוק האדם מוחצזה לו לא
יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא
למציאות להבר כל אכל: 20 ויאמר היוצא מן האדם
הוא מטמא את האדם: 21 כי מתווך לב האדם יצאות
המחשובות הרעות נאף וונגה ורצוח וגנוב ואהבת בצע
ורשעה ורמיה ווללות וצרות עין ונדרך ודורן וסללות:
22 כל הרעות האלה מקרוב האדם הן יוצאות ומטמאות
אתו: 24 ויקם שם וילך לו אל נבולות צור וצידון
ובבאו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכול להסתה:
25 כי אהše אשר רוח טמאה נכנסה בכתה הקטנה שמעה
את שמעו ותבא ותפל לרנגלו: 26 והאהše יונית וארץ
מולדהה כגען אשר לסוריה ותבקש ממנו לנרש אර השדר
מבתה: 27 ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה
הبنים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לעזרו
הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו בן אדרני אבל נם צערינו
הכלבים יأكلו תחת השלחן מפזרורי לחם הבנים: 29
ויאמר אליה בוגלך דברך זה לך לך יצא השד מבתק
30 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמתה
והshed יצא ממנה: 31 וישב וויצא מגובל צור וצידון ויבא
אלים הגוליל בתוק נוביל עשר הערים: 32 ויביאו אליו
איש אשר היה חרש ואלים ויתחננו לו לשום עליו את ידו:
33 ויקח אותו לבודו מקרוב החמון וישם את אצבעתו
באוניו וירק וונע על לשונו: 34 ויבט השמיימה ויאנה
ויאמר אליו אפתח ופרושו הפחה: 35 וברגע נפתחו אוניו
ויתר קשור לשונו וידבר בשפה ברורה: 36 וויהר אותו
כי לא יספרו לאיש וכאשר יהודים כן ירבו להזכיר:

עד למרחוק: 26 וישלחו אל ביתו לאמר אל הבא בתוך הכהר ואל דבר לאיש בכפר: 27 ויצא ישוע ותלמידיו לлеч אל כפרי קיסרין של פילופוס וייחד בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני: 28 ויענו ויאמרו יוחנן המתבל ויש אמרים אליהם אני: 29 וישאל אותם לאמר ואחרים אמרים אחד מן הנבאים: 30 וישאל אותם לאמר אתה מה תאמרו על מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח: 31 ויצו אותם בנהר לבתיו דבר עלי לאיש: 32 ויהל למדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הוקנים והכהנים הגדולים והסופרים ווימת מקצת שלושת ימים קום יקום: 33 והוא בגולו דבר את הדבר הזה ויקחתו פטרוס ויהל לנער בו: 34 ויפן אחדריו ויבט את תלמידיו ויגער בדבריו לאמר סור מעל פני השטן כי אין לך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: 35 ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפש לлеч אחריו יחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי: 36 כי כל אשר יחפש להוציא את נפשו תאבר נפשו ממנה וכל אשר תאבר לו נפשו למען ולמען הבשרה הוא יושענה: 37 או מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו: 38 או מהותן איש פרידון נפשו כי כל אש אשר היה אני ודברי לו להרפה ברור הנאף והחותה זהה אף הוא יהיה להרפה לבן האדם בבוואר בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים:

9 ויאמר אליהם אמרן אמר אני לכם כי יש מן העמדים מה אשר לא יטעמו מות עד כי ראו מלכות האלים באה בגבורות: 2 ואחריו ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אותו לברם וישתנה לעיניהם: 3 ובנדיו נהיו מוהרים לבנים מאר כשלג אשר לא יכול כובס הארץ להלbin כמוהם: 4 וירא אליהם אליהם ומשה מדברים עם ישוע: 5 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבוי הווינו מה עשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 6 כי לא ידע מה ידבר כי היו נבחלים: 7 בני ייְהוָה סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה וזה בני ייְהוָה אמר לאביהם: 8 והחמה הביטה כה וככה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם: 9 וירדו מן ההר ויזהרים לבתיו הנגיד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: 10 וישמרו את הדבר

בתוכם ויחבקהו ויאמר להם: 37 כל אשר יקבל בשם
 ילד אחד כזה הוא מקבל אותו וכל אשר אותו קיבל איננו
 מקבל אותו כי אם את אשר שלחני: 38 וויען יהונתן ויאמר
 אליו רבי דאנינו איש מניש שדים בשםך ואיננו הולך
 אחרינו ונכלאנו עין אשר לא הולך אחרינו: 39 ויאמר
 ישוע אל תכלאחו כי אין איש עשה גבורה בשםך ויכול
 במהרה לדבר בירעה: 40 כי כל אשר איננו ננדנו הוא
 בעדנו: 41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשםך על אשר
 אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבך שכרו: 42
 וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים כי טוב לו שיתלה
 פלח רכב על צוארו והשלך בים: 43 ואם יידך תכשילך
 קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהוות לך שני
 ידים ותלך אל נינהם אל האש אשר לא תכבב: (Geenna)
 44 אשר שם חולעתם לא חמota ואשם לא תכבב: 45
 ואם רגליך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים
 מהוות לך שני רגלים ותשלך ל.nihנים אל האש אשר
 לא תכבב: (Geenna) 46 אשר שם חולעתם לא חמota
 ואשם לא תכבב: 47 ואם עיניך תכשילך עקר אתה טוב
 לך לבוא אל מלכות האלים בעין אחת מהוות לך שני
 עינים ותשלך לנינהם: (Geenna) 48 אשר שם חולעתם
 לא חמota ואשם לא תכבב: 49 כי כל איש באש מלח וכל
 קרבן במלח מלח: 50 טוב המלח ואם המלח היה תפל
 במנה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום
 בינויכם:

10 ויקם שם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן
 וקhalו עד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם: 2 ווינש
 אליו הפרושים וישאלו אם יכול איש לשלה את אשתו
 והם מנסים אותו: 3 וויען ואמר אליהם מה צוה אתכם
 משה: 4 ויאמרו משה התיר לכתוב ספר כריתה ושלחה:
 5 וויען ישוע ויאמר אליהם בעבר קשי לבבכם כתוב
 לכם את המצויה הזאת: 6 אבל מראשת הבראה זכר
 ונקבה עשה אתם אליהם: 7 על כן יעזב איש את אביו
 ואת אמו ורבק באשתי: 8 והוא שניהם לבשר אחד ואם כן
 אפוא אינם עוד שניים כי אםبشر אחד: 9 ולכן את אשתו
 חבר אליהם לא יפרידנו אדים: 10 ויהי בביתו וישובו
 תלמידיו לשאל אותו על זאת: 11 ויאמר אליהם המשלח
 את אשתו ולקח אותה נאף הוא עלייה: 12 ואשה כי תעוזב
 הכהנים ולסופרים וירושיעו למות וימסרו אותו לנויים:

34 ויהתלו בו ויכחו בשוטים וירקו בפניהם וימיתחו ובאים
השלישי קום יקומו: 35 ויקרבו אליו יעקב וויחנן בני זברדי
ויאמרו רבינו אתה נפשנו כי תשנה לנו את אשר נשאל
מןך: 36 ויאמר אליהם מה אויתם כי עשה לכם: 37
ויאמרו אליו תנא לנו לשבת אחד לימיםיך ואחד לשמאלך
בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר
שאלתם היכל תוכלו לשנות את הocus אשר אני שתה
ולחטבל בטבילה אשר אני נתבל בה: 39 ויאמרו אליו
nocל ויאמר אליהם ישוע את הocus אשר אני שתה תשטו
ובטבילה אשר אני נתבל בה חטבל: 40 אך שבת לימיini
ולשם אליו אין בידי לחתה בלתי לאשר הוכן להם: 41
ויהי כשמע את העשרה ויחלו לכעוס על יעקב וויחנן:
42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי
הנחשבים לשרי הגנים הם רדים בהם ונודלים שולטים
עליהם: 43 ואתם לא כן ביןיכם כי אם החפץ להיות
נדול ביןיכם יהיה לכם למשרת: 44 והחפץ להיות בכם
ראשון יהיה עבד לכל: 45 כי בן האדם אף הוא לא בא
למען ישרתו כי אם לשרת ולהתאות נפשו כפר תחת
רבים: 46 ויבאו ירידיו ויהי מצאו מיריחו הוא ותלמידיו
והמנון עם רב והנה ברטמי בן טמי איש עוז ישב על יד
הדרך לשאל נדבות: 47 יישמע כי הוא ישע הנצרי ויחל
לצעק ויאמר أنا בן דוד ישוע חנני: 48 ויגערו בו רבים
להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני: 49 ויעמוד ישוע
עליו ההונך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחריו ישוע
בדרכך:

11 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פni ובית הני
בהר הזיתים וישלח שנים מהתלמידיו: 2 ויאמר אליהם
לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאים שם תמצאו
עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התרו והביאו:
3 וכי יאמר אליכם איש למה תשעו את אמරתם האדון
צריך לו וברגע ישלחנו הנה: 4 וילכו וימצאו בעיר אסור
אל השער בחוץ על אם הדרך ויתרווו: 5 ואנשימים מן
העמדרים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתר את

העיר: 6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישבו וויניחו להם: 7
וביבאו את העיר אל יישוע וישלכו עליו את בגדיהם ושב
עליו: 8 ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחריהם
כרתו ענפים מן העצים ווישתחו על הדרך: 9 ווהלכים
לפניהם ואחריו צעקים לאמור הוועש נא ברוך הבא בשם
יהוה: 10 ברוכחה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה
וועש נא במרומים: 11 ויבא ישוע ירושלים ואל בית
המקדש וירא ויתבונן על הכל והוים רפה לעורב ויצא
אל בית הני עם שניים העשר: 12 ויהי ממחורת בצדדים
מכביה הני וירעב: 13 וירא תאגה מרחוק ולא עלים ויבא
לראות הימצא בה פרי ויקרב אליו ולא מצא בה כי
אם עלים בלבד כי לא היה עת התאנים: 14 ויען ויאמר
אליה מעה איש אל יاقل פרי מעד עולם וישמעו
תלמידיו: (16g אהונ) 15 ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל
המקדש ויחל לנרש משם את המוכרים ואת הקונים
ויהפוך את שלוחות השלוחנים ואת מושבות מכריה הונים:
16 ולא הניח לאיש לשאת כל'י דרך המקדש: 17 וילמד
ויאמר להם הלא כתוב כי בית תפלת יקרא לכל
העמים ואתם עשיתם אותו מערת פירותם: 18 וישמעו
הסופרים וראשי הכהנים ויתגכלו ابو להשמדיו כי ירא
מןפו יען אשר כל העם משותומים על תורה: 19 ויהי
בערב ויצא אל מחוץ לעיר: 20 ויהי הם עברים בבקר
ויראו את התאגה כי יבשה עם שרשיה: 21 ויזכר פטרוס
ויאמר אלו רבי הנה התאגה אשר ארرتה יבשה: 22
ויען ישוע ויאמר אליהם תהו נא בכם אמונה אלהים:
23 כי אכן אמר לך אשר יאמר לך אשר יאמר אל החר הוה
הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין
כי היה כאשר אמר לנו גם היה לו: 24 על כן אני אמר
לכם כל אשר תשלו בהחפלהם האמינו כי תקו ויהי
לכם: 25 וכי תעמדו להחפלה תשלוח לכל איש אשר
בלבבכם עליו למען ישלח לכם אביכם שבשמי אף
הוא את פשעיכם: 26 ואתם אם לא תשלוחו אף אביכם
שבשמי לא יסלח לכם את פשעיכם: 27 וישבו ויבאו
ירושלים ויהי הוא מטהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים
הנדולים והסופרים והזקנים: 28 ויאמרו אלו בא זו
רשوت אתה עשה אלה ומני נתן לך את הרשות הזאת
לעשות את אלה: 29 ויאמר ישוע אליהם נס אני אשאלה
אתכם דבר אחד ואתם השיבו ואני אמר לכם בא זו רשות

שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע: ²¹ ויקח אתה השני ימתו ולא הניתה רעוכן השישי: ²² ויקחוה כל השבעה ולא השairoו אחריהם זרע ואחריו מותם כלם מתה נס האשה: ²³ ועתה בתחית המתים קשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה הייתה לאשה: ²⁴ ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם חיים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורה האלהים: ²⁵ כי בעת קומם מן המתים האנשימים לא ישאו נשים ולא נשאננה אך יהו כמלacci השמיים: ²⁶ ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לא אמר אני אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: ²⁷ האלהים איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החווים لكن הרובות לתחiou: ²⁸ ואחד מן הסופרים שמע אותם מותחים וירקב אליהם יירא כי חיטב השיבם וישאלתו מה היא הראשונה לכל המצוות: ²⁹ ויען ישוע וירבר אליו הראשונה לכל הממצוות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ³⁰ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מדוך ובכל מادرך ואת היהודים מהם רבייפה דברתיכי אלהים אחד ייאמר אליו הסופר אמן רבייפה דברתיכי אלהים אחד והוא אין עוד מלבדו: ³¹ ולאהבת אותו בכל לבך ובכל מדוך ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשו נדוליה היא מכל עלות וובהים: ³⁴ וירא ישוע כי ענה בדעתו ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלוהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלת: ³⁵ ויען ישוע בلمדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד: ³⁶ וזהו דוד אמר ברוח הקודש נאם יהוה לאדרני שב לימי עד אשית איביך הדם לרגליך: ³⁷ הנה דוד בעצמו קרא לו אדרון ואיך הוא הבנו ויאהב רב העם לשמעו אותו: ³⁸ ויאמר אליהם בלם את השמרו מן הסופרים האהבים להתחלך עטופי טלית ואת שאלות שלום בשוקים: ³⁹ ואת מושבי הראש בכתבי נסיות ואת מסבות הרחש בסעודות: ⁴⁰ הבלתיים את בית האלמנות ומאריכים בתפללה למראה עינויים המה משפט על יתר קחו: ⁴¹ וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ושערירים רבים נתנו הרבה: ⁴² ותבא אלמנה עניה ותשלך שת פרוטות אשר

אני עשה אלה: ⁴³ טבילת יוחנן המן השמיים הייתה אם מבני אדם השיבו: ⁴³ או יוחשבו כה וככה בקרבם לא אמר אם נאמר מן השמיים יאמר מרודע אפוא לא האמנתם לו: ⁴² או הנאמר מבני אדם ויראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת: ⁴³ ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן נם אני לא אמר לכם בא זו רשות אני עשה אלה:

12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נתע כרם וייש גדר סביבתו ויחצב יקב ובין מנדול וויתנהו אל הכרמים וילך למרחוקים: ² ולמועד שלח אל הכרמים עבר לקחת מאות הכרמים מפרי הכרם: ³ ויזחיזקו בו ויכחו וויתלחחו ריקם: ⁴ ויסוף שלח אליהם עבר אחר אותו סקלו באבני ומחקו ראשו ווישלחו נכלם: ⁵ ויסוף ווישלח אחר וגם אותו הרנו וכון עשו ברכבים אחרים מהם הכו ומהם הרנו: ⁶ והיה לו עוד בן יחיד אשר אהבו ווישלח גם אותו אליהם באחרונה לאמר מפניبني יגורו: ⁷ והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא ההורש לכו ונחרביו ולנו תהיה הירושה: ⁸ ויזחיזקו בו ויהרגו אותו ווישליךו אל מחוץ לכרם: ⁹ ועתה מה עשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: ¹⁰ הלא קראתם את הכתוב הזה בגין הבונים היהת לראש פנה: ¹¹ מאת יהוה היהת אבן מאסו הבונים היהת לראש פנה: ¹² מאת יהוה היהת זאת היה נפלאת בעינינו: ¹³ הלא קראתם את הכתוב הזה העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבונו וילכו להם: ¹⁴ ווישלחו אליו אנשים מן הזרים ומן ההורדים לילד אותו בדרכו: ¹⁵ ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמרת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לחות מס אל הקיסר אם לא נתן: ¹⁶ וזהו ידע את חנפthem ויאמר אליהם מה תה תנסוני הביאו אליו דיןיך ואראה: ¹⁷ ויבאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכחਬ אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: ¹⁸ ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תננו לקיסר ואת אשר לאלהים תננו לאלהים ויתמזהו עליו: ¹⁹ ויבאו אליו מן הצדוקים האמירים כי אין תהיה למתים וישאלו לאמר: רבי כתוב לנו משה כי ימות אחי איש ועבב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו: ²⁰ והנה

שרker ונכאי שקר וננתנו אותן להתחווה אף את הבוחרים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מראש הגנדי לכם את כל: 24 והויה בימים ההם אחורי הצרה ההיא תהשך השמש והירוח לא גניה אוררו: 25 והכוכבים יפלו מן השמים ובחות השמים יתמוטטו: 26 ואוראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד: 27 ואו ישלה את מלאכיו ויקבץ את בחורייו מאבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמיים: 28 למדו נא את משל התהונה שישרטב ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקין: 29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הווא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 32 אך עת בויא היום הזה ואהשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים נס לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהינה העת: 34 והויה כאיש הולך למרחק אשר עז את ביתו ויתן שלטן לעבריו ולאיש איש את מלאחו וגם את השוער צוח לשקר: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריית הנבר או בבקך: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 וזאת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

14 יהו ימים לפני תום הפסה והמצות ויבקשו הכהנים הנדרלים והסופרים איך יתפשה בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בתגן פן תהינה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית הניי בית שמעון המצרי ויסב אל השלחן ותבא אשפה ובידה פרך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפרך ותצק על ראשו: 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן זהה: 5 כי ראו היה זהה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולהחתו לעניינים יונערו בה: 6 ויאמר ישוע הניחו לה מה תגינוי נשאה טוב עשתה עמדוי: 7 כי העניים תמיד עמכם וכשתריצו תוכלו להיטיב להם וגנבי לא אהיה אתכם תמיד: 8 זאת אשר היה לא לאל דודה עשתה קדרמה למושחה את נפי להגטו: 9 אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם נס את אשר עשתה היא יספר לךiron פה המשיח או הנהו שם אל האמיןו: 22 כי יקומו משיחו

הן רביע אסר: 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמר אני לכם כי האלמנה הענינה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: 44 כי כלם נתנו מן העדר שלם והוא ממחסירה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

13 ויהי בצעתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבניים והבניים האלה: 2 וייעש עARTH ויאמר הראותה את כל הבניים הנדרלים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישוב על הר הזיות ממול המקדש וישראל פטרוס ויעקב וויחנן ואנדרי והם אתם לבדים: 4 אמר נא לנו מתי תהינה ואת מה הוא האות בכא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחיל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש: 6 כי רבים יבואו בשם לאמר אני הווא ויתעו רבים: 7 ובשמעכם מלוחמות ושםעות מלוחמה אל תבהלו כי הו תהינה ואת אך לא זאת היא الحق: 8 כי יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה והויה רעה כה וכיה ומהומה: 9 אלה הראשית החבלים ואתם השמרו בנפשיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכitem בכתיב CNSIOT ולבני משלים מלכים חובה לمعני לעודות להם: 10 והבשורה צריכה להקררא בראשנה לכל הנוגים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ניתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יعن לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקודש: 12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אתם: 13 והייתה שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוה יושע: 14 וכי תראו את שקץ משפטם התאמר ביד דניאל הנביא עמד במקומ אשר לא לו הקורא יבין או נוסינו אנשי יהודה אל ההרים: 15 ואשר על הגן אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מכיתו: 16 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבשו: 17 ואוי להדרות ולמניקות בימים החמה: 18 אך תתפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו עת צראה אשר לא נהיתה כנוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמויה לא תהיה עוד: 20 ולולי קזר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשאר אך למען הבחרים אשר בחר בס קזר את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה

נא מעלי את הocus הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה : 37 ויבא וימצאים ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הcio לא יכול לשקד שעה אחת : 38 שקרו והתפללו פן תבאו לידי נסיוון חן הרוח היא חפצה והבשר רפה : 39 ויסוף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה : 40 וישב וימצאים שנית ישנים כי ענייהם היו כבודות ולא ידעו מה יעננו : 41 ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי החטים : 42 קומו ונלכה הנה המוסר אותו קרב : 43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העדר ועמו המון רב בחברות ובמקלות מата הכהנים הנדרלים והסופרים והזקנים : 44 והמוסר אותו נתן להם אות לאמיר האיש אשר אשקחו זה הוא אותו תפשו והוליכו אל ימלט : 45 הוא בא והוא נשALLYו ויאמר רבבי יונשך לו : 46 וישלחו בו את ידיהם ויתפשו : 47 ואחד מן העמדרים אצלו שלף את חרבו ויקח עבר הכהן הנדרול ויקצץ את אונו : 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריז יצאתם עלי בחברות ובמקלות לתפשמי : 49 ויום הימיyi אצכלם מלמד במקדש ולא החזקתם כי אבל למן ימלאו הכהנים : 50 ויעזבו אותו סדרין כלם יינסו : 51 ונער אחד הילך אחריו מעטף בסדין לכוסות את ערתו ויאחזו הנערדים : 52 והוא עזב את הכהן בידם ויינס ערם מפניהם : 53 ויאוליכו את ישוע אל הכהן הנדרול ויקחלו אותו כל הכהנים הנדרלים והזקנים והסופרים : 54 ופטרוס הילך אחריו מרחוק עד לחצר הاور : 55 וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו : 56 כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדויות לא היו שות : 57 ויקומו אנשים וענו בו עדות שקר לא אמר : 58 שמענו אותו אמר אני אהרס את ההייל הזה מעשה יידי אדם ולשלשת ימים אבנה הייל אחר אשר אנחנו מעשה יידי אדם : 59 וגם בזאת עדותם לא שותה : 60 ויקם הכהן הנדרול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האניך משיב דבר מה זה אלה ענים בך : 61 והוא החריש ולא השיב דבר וויסוף עוד הכהן הנדרול לשאל אותו ויאמר אליו אתה הוא המשיח בן המברך : 62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן adam יושב לימין הנבורה ובא עם ענייני השמיים : 63

אל ראש הכהנים למסר אותו אליום : וזה כשםם שמהו ויאמרו למת לו כספר ויבקש ana למסרו : 12 וייה בראשון לחן המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפש לאכל את הפסח גולחה וכוכין : 13 ושלה שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה וויפגע אתם איש נשא צפחת המים לכובו אחריו : 14 ובאשר יבוא שם אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכללה שם את הפסח עם תלמידיו : 15 והוא יראה אתכם עליה נדולה מצעה ומוכנה שם הכנינו לנו : 16 ויצאו תלמידיו ויבאו העירה ומיצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח : 17 ויהיו בערב ובא עם שנים העשר : 18 ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמר אני לכם אחד מכל האכל אחוי ימסרנו : 19 ויחללו להחצצ ויאמרו אליו זה אחר זה הci אני הוא : 20 ויען ויאמר אליהם אחד שנים העשר הוא היטבל עמי בקערה : 21 הן בן האדם הילך יילך כאשר כתוב עליו אבל או לאי השהוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש השהוא שלא נולד : 22 ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא נופי : 23 ויקח את הפסח ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם : 24 ויאמר להם זה הוא דמי רם הברית החדשה נשפך بعد הרבה : 25 אמר אני לכט שתה לא אשתה עוד מתנותה הנפנ עד היום הוא אשר אשתה אותה חדשה במלכות האלים : 26 ואחרי נורם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים : 27 ואמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו כי בלילה זה ככתובacha את הדرعا ותפוצין הצאן : 28 ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הנגילה : 29 ויאמר אליו פטרוס נם אם כלם יכשלו אני לא אכשל : 30 ויאמר אליו ישוע אמר אמר אני לך כי היום בלילה זהה בטרם קרא התרנגול פעמים אתה תכחש כי שלש פעמים : 31 והוא התהוק לא אכחש בר וכון אמרו נם כלם : 32 ויבאו אל חצר נת שמוני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל : 33 ויקח אותו את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן ויחל להשימים ולמוגן : 34 ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדך פה וشكרו : 35 ויעבר ממש מעת והלאה ויפל ארץ והתפלל אשר אם וככל היהת עבר נא מעלי השעה הזאת : 36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר

16 ויווליכו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא ביה המשפט ויזעיקו את כל הנדר: 17 וילבישו ארמן ושרגנו עטרת קצים ויעתרהו: 18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכוח על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכייהם וישתחוו לו: 20 ואחרי התלזצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישו אותו בתנדי ויזעיקו לצלב אותו: 21 ריאנסו איש עבר אדר הכרא מן השדה ושמו שמעון הקורני אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את קכח איש איש: 22 ויביאו אל מקום נלנלאה הוא מקום הנגללה: צלבו: 23 ויתנו לוין מזוג במר והוא לא קבל: 24 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בתנדי להם בהפלים עליהם נורל מה קכח איש איש: 25 ותהי השעה השלישית ויצלבתו: 26 ומכתב דבר אשמה כחוב למעלה מלך היהודים: 27 ויצלבו אותו שני פריצים אחד למשינו ואחד לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמור ואת פשעים נמנה: 29 והעברים גדרו אותו ונינו ראשם לאמר אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים: 30 והושע את עצמך ורדה מן הצלב: 31 וכן לענו לו נם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרים איש אל רעהו את אחרים הוושיע ואת עצמו לא יוכל להושיע: 32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין גם הצלבים אותו חרפו: 33 ובהתו השעה הששית היה חש על כל הארץ עד השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית יצעק ישוע בקהל גדול אלהי אלהי למה שבקחני אשר פרשו אליו אליו למה עזתני: 35 ומקצת העמידים יצאו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אלהי הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אלינו להורידנו: 37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נשנו: 38 ופרקת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: 39 וירא שר המאה העמד לננדיו כי בזעקו בן נפח את נשנו ויאמר אכן איש זה היה בן האלים: 40 וגם נשים היו שם ראות מרוחק ובתוכן גם מרומים המנדלית ומרומים אמו של יעקב הצדיר ושל יוסי ושל מיליה: 41 אשר נם הכלבו אחריו ושרתחו בהיותו בנليل ואחרות רבות אשר עלו אותו ירושלים: 42 ועתה הערב הניע ומפני אשר עבר שבת הדיה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף הרמתי ווין נכבד אשר היה מתחכמת נם הוא למלכות האלים וויחזק ויבא אל פילטוס וישאל את יקרע הכהן הנדרול את בתנדי ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים: 44 שמעתם את הנדרוף מה דעתכם וירושעהם כלם כי חיב מיתה הוא: 45 ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכחו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבחו בהគותם אותו על הלחיה: 46 ויהי בהיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הנדרול: 47 ותרא את פטרוס כי מתחמס הוא ותבט בו ותאמר נם אתה היה עם הנצרי ישוע: 48 ויכחש לאמר לא אדר ולא אבן מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא: 49 ותראהו השפה והטסף והאמיר אל העמידים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנייה: 50 וכמעט אחדרי כן נם העמידים שם אמרו אל פטרוס אמם אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשנק כלשנים: 51 ויחל להחרדים את נפשו ולהשבע לאמיר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 52 והתרנגל קרא פעם שנייה ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו לישוע בטם יקרא התרנגל פעמיים תכחש כי שלוש פעמים וישם אל לבו ויבך:

15 וישכימו ראשי הכהנים עם הוקנים והסופרים וכל הסנהדרין בברker ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויווליכו שם וימסרו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פיטוס הכהנים רצחו רצח בעת המרד: 3 ו يوسف פיטוס וישאלו לאמר מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי הכהנים הרבו לשטנו: 4 ו يوسف פיטוס וישאלו לאמר האינך משביך דבר ראה כמה הם מעמידים בך: 5 וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פיטוס: 6 ובכל חן היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקש: 7 ויהי אישenk בא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 8 וישא התחמון את קילו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 9 ויען אתם פיטוס ויאמר החחפיצו כי אפטר לכם את מלך היהודים: 10 כי ידע אשר רך מקנאה מסרוונו ראשי הכהנים: 11 וראשי הכהנים הסייעו את התחמון לבליו פטר להם כי אם בר אבא: 12 ויסוף פיטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: 13 וויסיפו לצעק הצלב אותו: 14 ויאמר אליויהם פיטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עד לצעק הצלב אותו: 15 ויוואל פיטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכהן בשוטים וימסר אותו להצלב:

ונופת ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מות ויקרא אל שר המאה יישאלדו הוגע כבר: 45 וידע נפי שר המאה כי כן ויtan נופתו מותנה לישוף: 46 והוא קנה סדין וירד אותו ויכרכחו בסדין ויושמו בקבר חצוב בסלע ויגל ابن על פתח הקבר: 47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את המקום אשר הוושם שמה:

16 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנית מרימים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמיית סמים לבוא ולסוך אותו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקר השם באו אל הקבר כירוח המשם: 3 ותאמורנהasha אל אחותה מי ניל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובבהיטן ראו והנה ננלה האבן כי היהת נדליה מאד: 5 ותבאנה אל תוך הקבר ותראיינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתחומנה: 6 ויאמר אליהן אל תשתחומנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם אינו פה חנה זה המקום אשר השכיבתו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי חולך הוא לפניכם הגליל והשם תראהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצתת ותברחנה מן הקבר כי אהוון רעדת ותמהון ולא הנידוד דבר לאיש כי יראו: 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do 9 not include Mark 16:9-20.)

בשבת נראה בראשונה אל מרימים המגדלית אשר נרש ממנה שבעה שדים: 10 ותליך ותנד לאנשים אשר דיו עמו והם מתאבלים ובכיס: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחריו כן נראה בדמותacha לשנים מהם בהיותם מתהலכים בצדאם השדה: 13 והם הלכו וינוירו לאחרים ונם להם לא האמינו: 14 ובאחרונה נראה לעשתי העדר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונהתם וקשה לבכם אשר לא האמינו לראים אותו נעור מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכוי אל כל העולם ויקרא את הבשורה לכל הארץ: 16 המאמין ונתבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה אותן אשר יללו אל המאמינים וגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישטו סם המוות לא יזיקם על חולים ישמו את ידיהם ויטבע להם: 19 ויהי אחריו אשר דבר אתם הארון וינשא השמיימה וישב לימיון האלים:

27 אל בתוליה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מראים: 28 ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה ענק ברוכה את בנים: 29 והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבها מה היא הברכה הזאת: 30 ויאמר לה המלאך אל תיראו מרים כי מצאת חן לפני האלוהים: 31 והנה הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: 32 והוא נдол היה ובן עליון יקרא יהוה אלהים יתמן לו את כסא דוד אביו: 33 ועל בית יעקב מלך לעולם ועד ולמלכו אין קץ (א"ג 165): 34 ותאמר אלהים והלכי חם בכל מצות יהוה ובשניות באו בימים: 35 ויין המלאך ואליה רוח הקדש תבוא עליו וגבורות עלינו הצל עליך על כן נם לקדוש הילד יקרא בן אלהים: 36 והנה אלישע קרובך אשר קראו לה עקרה נם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש השמי: 37 כי לא יפלא מלאחים כל דבר: 38 ותאמר מרים עיר יהודה: 40 ותבא בתי זכריה ותברך את אלישע: 41 ויהי כשמע אלישע את ברכת מרים וירק הילך במעה ותמלא אלישע רוח הקדש: 42 ותקרה בקול גדול ותאמר ברוכאה את בנים ובברוך פרוי בטנק: 43 ומאין לי זאת אשר אם אדרני בא אלי: 44 כי קול ברכתך בא אани והנה רךך בשמחה הילד במעי: 45 ואשרי המאמינה כי המלאך תමאל אשר דבר לה מאות יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגניל רוחיו באaldo יה ישע: 48 אשר ראה בעני אמרו כי הנה מעתה כל הדורות יאשרוני כי גודלות עשה לי שדי וקדוש שמו: 50 וחסדו לדור דורים על יראיו: 51 גנבותה עשה בזרעו פור נאים במצוות לבכם: 52 הרס נדיבים מכיסאותו וירם שלדים: 53 רעבים מלא טוב ושירים שלח ריקם: 54 תמק בישראל עבדו לזכר את רחמיו: 55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: (א"ג 165): 56 וימלאו ימי אלישע ללדת ותולד בן: 58 וישמעו שכניה וקרובייה כי הנגיד יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 ויהי ביום השמינו ויבאו למול את הילד וקרואו אליו כריה על שם אביו: 60 ותען אמו ותאמר לא כי יונתן קריא: 61 ויאמרו אליה אין איש במשפטך אשר נקרא

1 אחרי אשר רבים הויאלו לחבר ספר המעשיות אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר מסROOM לנו הראים אתם בעיניהם מתחילה ואשר היו משרתי הדבר: 3 חשבתו לטוב נם אני החפש כל הדברים היטוב מראשים לכתבם אליך בסדר האופילוס האדר: 4 למען תרע קשת האמורים אשר חנכת בהם: 5 כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה וכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלוהים והלכי חם בכל מצות יהוה ובחקתו: 7 ולא היה להם ילד כי אלישע עקרה ושניות באו בימים: 8 ויהי היום ויכהן לפני אליהם בסדר ממשמרת: 9 וכמשפט עבדות הכהנים יצא גורלו להקтир קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל העם היו מוחפלים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא אליו מלאך יהוה עמד לيمין מזבח הקטרת: 12 ויבהל זכריה בראותו אותו ואימה נפלת עליו: 13 ויאמר אליו מלאך אל תירא זכריו כי נשמעה חפליך ואלישע אשתק תלך בן וקראת שמו יונתן: 14 והיה לך לשמה וניל ורבים ישבחו בהולדו: 15 כי גודל יהוה לפני יהוה וין ושבר לא ישחה ורוח הקדש ימלא בעדרנו בבטן אמו: 16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17 וזהוילך לפני ברוח אליו ובגבורתו להшиб את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתן: 18 ויאמר זכריה אל המלך בא מה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי בא בימים: 19 ויין המלאך ויאמר אליו אני נבריאל העומד לפני האלוהים ושלוח אגבי לדבר אליך ולברך את זאת: 20 והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תהחת כי לא האמונה בדברי אשר יملאו למועדם: 21 והעם היה מחהה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל: 22 וירדו בזאתו לא יכול לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ועדנו נאלם: 23 ויהי כאשר מלאו ימי עברתו וילך לו אל ביתו: 24 ויהי אחר הימים האלה ותחר אלישע אשתו ותתבהא חמשה חדשים ותאמר: 25 כהה עשה לי יהוה בימי פקדו אותו לאסף את חרטפי בתוך בני אדם: 26 ויהי בחודש הששי וישלח המלאך נבריאל מאי האלוהים נليلה אל עיר אשר שמה נצרת:

במרומים לאלhim ובארץ שלום בבני אדם רצונו:¹⁵ ויהי כאשר עלו מועליהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נערה נא עד בית לחם ונראה המשעה הוה אשר הודיעינו יהוה:¹⁶ ווימחרו לבוא וימצאו את מרמים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס:¹⁷ ויראו ושимиעו את הדבר הנאמר אליהם על הנער הוה:¹⁸ וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים:¹⁹ ומרמים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבב:²⁰ וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם:²¹ ויהי במלאת לנור שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לנור תורה משה ועלתו לירושלים להעמידו לפני יהוה:²² וימלאו ימי טהרה לפני תורה משה ועלתו לברם הרה בבטן:²³ כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פשר רחם יקרא קדר ליהוה:²⁴ ולתת קרבן כאמור בתורת יהוהשתי קדר ליהוה:²⁵ והנה איש היה בירושלים ושמו תרים או שני בני יונה:²⁶ והנה איש צדיק וחסיד מחה לנצח ישראל שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחה לנצח ישראל ורוח הקדר היה עליו:²⁷ ולו נגלה ברוח הקדר כי לא וראה מות עד ראותו את משיח יהוה:²⁸ ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה:²⁹ ייקחחו על זרועיו ויברך את האלהים ויאמר:³⁰ עתה התפרת עת עבדך בדברך אדרני בשלום:³¹ כי ראו עניית ישעתק: אשר הכוונה לפני כל העמים:³² אור לגלות עני הגויים ותפארת ישראל עמק:³³ וויסוף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו:³⁴ ויברך אותם שמעון ויאמר אל מריםamo הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה:³⁵ ונם בנפשך תחתך חרב למן תגלינה מחשבות לבב רכבים:³⁶ והיה שם חנה אשה נביאה בת פנויל משפט אשר והיא באה בימים וחייתה עם בעלה שבע שנים אחריו בתוליה:³⁷ והיה אלמנה כאדרבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתנוחים עברה את האלהיםليلיה יום:³⁸ ותקם בשעה ההיא ותנסה להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המהפים לנאהם בירושלים:³⁹ ויכלוא את הכל כפי תורה יהוה וישובו הגליל אל נצחת לילה העם:⁴⁰ וינדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסיד אלהים עמו:⁴¹ ועליו הוריו ורשלים שנה בשנה להג הפסח: ויהי בהיותו בן שטים עשרה שנה ויעלו ירושלים

בשם הזה:⁴² וירמו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפי להקרא לו:⁴³ וישראל לוח ויכח עליו לאמר והנן שמו ויתהמו כלם:⁴⁴ ויפתח פיו וילשונו בהתאם וירבר ויברך את האלהים:⁴⁵ ותפל אימה על כל שכניות ומספר כל הדברים האלה בכל הארץ יהודה:⁴⁶ וישמו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה וירוחה היתה עמו: וימלא זכריה אבי רוח הקדר וינבא לאמר:⁴⁷ ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות:⁴⁸ וירם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו:⁴⁹ כאשר דבר בפי נביי הקודושים אשר מעולם:⁵⁰ ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו:⁵¹ לעשות חסד עם אבותינו ולזכור את ברית קדשו:⁵² את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו:⁵³ להצילנו מרד אבינו ולהתנו לעבדו בליך פחד:⁵⁴ בתמים ובצדקה לפני כל מי חיינו:⁵⁵ אתה הילד נביא עליון תקרה כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו:⁵⁶ להחת דעת היושעה לעמו בסליחת חטאיהם:⁵⁷ להאריך חсад אלהינו אשר בהם פקדנו הנה ממרומים:⁵⁸ להאריך ישך וצלמות אלהינו הנגה ממרומים:⁵⁹ להאריך לשבי חשם וצלמות אלהינו את רגנינו אל דרך השלום:⁶⁰ וינדל הילד ויהזק ברוח יהי במדברות עד יום הראותו אל ישראל:
2 ויהי בימים ההם ותצא דת מארקיסר אונוסטוס לספר את כל ישבי תבל:⁶¹ וזה המפקד היה הראשון בהיות קורינויוס שליט בסוריה:⁶² וילכו כלם להתק פר איש לעירו:⁶³ ויעל נס יוסף מן הגליל מעיר נצחת אל יהודה לעיר דוד התקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחותו:⁶⁴ להתק פר עם מרדים המארשה לו והיא הרה:⁶⁵ ויהי בהיותם שם וימלא ימיה לילדת:⁶⁶ ותולד את בנה הבכור ותתחלו ותשכיבחו באבוס כי לא היה להם מקום במלון:⁶⁷ וורעים היו בארץ היהיא לנים בשירה ושמרם את משמרות היליה בעדרם:⁶⁸ והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב וייראו יראה נדולה:⁶⁹ ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי התני מبشر אתכם שמחה נדולה אשר תהיה לכל העם:⁷⁰ וכי הימים ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון:⁷¹ וזהו לכם האות תמצאון ילד מחתל ומENCH באבוס:⁷² וכי הימים אצל המלאך המון צבא השמיים והם משבחים את האלהים ואמרם:⁷³ כבוד

ויהי די לכם בשכרכם: 15 ויהי כאשר חכה העם וככלם החסבים בלבם לאמור אiol'יו יוחנן הוא המשיח: 16 ויען יוחנן ויאמר לכלם זה אני טובל אתכם במים אבל בוא ביבוא החוק מمنyi אשר אני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 17 אשר המזרה בידרו להבר את גרכנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 18 וכן עוד בדברים אחרים הרבהبشر ונעם הזוהר את העם: 19 והורדוס שר רביע המדינה אשר הוכח על ידו על אדרות הורדיה אשא אחו פילופוס ועל אדרות כל הרע אשר עשה הורדוס: 20 הוסיף על כל אלה נם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר: 21 ויהי בהטבל כל העם ונם ישוע נתבל ומתחפל ויפתחו השמים: 22 וירד עליו רוח הקדש בדמות נוף כנוה ויהי קול מן השמים ויאמר אתהبني יידייך בך רצחה נפש: 23 והוא ישוע בהחלי היה כבן שלשים שנה ויחשבתו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מחת בן לוי בן מלכי בן ניイ בן יוסף: 25 בן מחתיה בן אמוֹץ בן נחום בן חסלי בן נני: 26 בן מחת בן מחתיה בן שמעי בן יוסף בן יהודה: 27 בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלהיאל בן נרי: 28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אלעזר בן יודים בן מחת בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אלקיים: 31 בן מליא בן מינא בן מחתה בן נתן בן דוד: 32 בן ישע בן עזוב בן בעז בן שלמון בן נחשון: 33 בן עמינדרב בן ארם בן חצדרון בן פרץ בן יהודה: 34 בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נהור: 35 בן שרגון בן רעו בן פלגי בן עבר בן שלח: 36 בן קינן בן ארפקשד בן שם בן נח בן למד: 37 בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן: 38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים: 39

4 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וננהנה הרוח המדברה: 2 וויסחו השטן ארבעים ימים ולאכל מאומה ביוםיהם ההם ואחריו איש תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אותו ישוע הן כותוב כי לא על הלחם לברוח יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגנע אחד את כל מלכותת תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך את כל הממלוכה הזאת ואת מהחקם: 14 וישאלדו נם אנשי הצבא לאמר ואנתנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

כמשפט הagan: 43 וימלאו את הימים וישבו יותר ישוע הנער בירושלים וויסוף ואנו לא ידע: 44 ויחשבו כי עם חבל הארץ הוא וילכו כדרך יום ויקשחו בין הקרים והמידעים: 45 ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחרי שלשת ימים וימצאו במקדש ישב בתוך המורדים שמע אלהם ושאל אתם: 47 וכל השמעים אליו השתנו על שכלו ועל תשובייו: 48 ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו amo בני מודיע כה עשית לנו הנה אביך ואני בעצתך לב בקשנו: 49 ויאמר אלהם למה זה בקשתם את הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אלהם: 51 וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואנו שמרה בלבها את כל הדברים האלה: 52 וישוע החל נגדל בחכמה ומקוםה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

3 בשנת חמיש עשרה למלכות הקיסר טיבריויס בהיות פונטוס פיטוס הנמנון ביהודה והורדוס שר רביע על הגليل ואחיו פילופוס שר רביע על מדינות יתר וטרכונה ולוסטנס שר רביע על אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במודבר: 3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילה התשובה לסלילת החטאיהם: 4 ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במודבר פנו דרך יהוה ישרו מסלתו: 5 כל גיא ינשא וכל הדר וגבעה ישפלו וודיה העקב למשור והרכסים לבקעה: 6 וראו כלبشر את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם הייצאים לחטול על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראווי לתשובה ואל תדרמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלים להקים בנים לאברהם: 9 וכבר הושם הנרין על בראש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב גנדע והשלך באש: 10 וישאלדו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: 11 ויען ויאמר אלהים מי אשר לו לתנות שתים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון כהה עשה נם הוא: 12 ויבאו נס מוכדים לחטול ואמרו אליו רבוי מה נעשה: 13 ויאמר אלהים אל תנבו יותר אלהיו רבוי מה נעשה: 14 וישאלדו נם אנשי הצבא לאמר ואנתנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

ישוע לאמור האלים וצא ממנו יופילחו השד בתוכם ויצא ממנה לא הרע לו: ³⁶ וותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמור מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה מצואה לרוחות הטמאה והמה יצאים: ³⁷ ושםעו הולך בכל מקומות הכהב: ³⁸ ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחזהה קדרת חזקה וושאלתו בעודה: ³⁹ ויתיצב עליה ונגע בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשתר אתם: ⁴⁰ וככowa המשמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חללים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל אחד מהם: ⁴¹ וכן שדים יצאו מרבים עצקים ואמרם אתה הוא המשיח בן האלים ונגע בהם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: ⁴² ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבנה והמן העם בקשחו ויבאו עדריו ויפצרו בו לבתו סור מהם: ⁴³ ויאמר להם הן עלי לברש נם לערים האחירות את בשורת מלכות האלים כי לזאת

שלחתו: ⁴⁴ ויהי קורא בבתי הכנסת אשר בגוליל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלים והוא עמד על יד ים ננסר: ² וירא שני אניות עמדות על יד הים והדרנים יצאו מהן וידרכו את המכמרות: ³ וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היושבה אל הים וישב וילמד את העם מתווך האניה: ⁴ ויכול לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיהם לצוד: ⁵ וויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרות: ⁶ ייעשו כן וילכו דמי הרבה מאר ותקרע מכמרותם: ⁷ ויניפויך אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי ישקו: ⁸ ויהי קראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכיו ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי: ⁹ כי שמה החזקה אותה ואת כל אשר אותו על ציד הדנים אשר צדו: ¹⁰ וכן גם את יעקב ואת יהנן בני זבדי אשר התאחדו עם שמעון ויאמר יושע אל שמעון אל תירא מעתה צוד הצוד אנשים: ¹¹ ויווליכו את דאניות אל דיבשה ויעובו את הכל וילכו אחריו: ¹² ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צדעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר: ¹³ אתה מה לנו ולך ישוע הנוצרי בא להאבירינו ידעתיך מי אתה קדוש האלים: ¹⁴ ויגער בו

אם השתתווה לפני הכל יהוה לך: ⁸ וויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כחוב לי יהוה אלהיך השתתווה ואתו תעבד: ⁹ ויביאהו ירושלים ויעמידה על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלים אתה התגנפֵל מהה מטה: ¹⁰ כי כתוב כי מלכאיו יצוה לך לשמרך: ¹¹ וכי על כפים ישאנך פן תנפֵב באבן רגליך: ¹² וויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: ¹³ וככלות השטן כל מה והוא רף ממנו עד עת: ¹⁴ וישב ישוע בנכורת הרוח אל הגليل ויצא שמעו בכל הארץ: ¹⁵ וזה היה מלמד בbatis נסויותיהם ויהללהם כלם: ¹⁶ ויבא אל נזרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה: ¹⁷ וויתן לו ספר ישעה הנביא ויפתח את הספר ומצא את המקום אשר היה כתוב בו: ¹⁸ רוח אדני עלי יען משח אותו לבשר ענווים: ¹⁹ שלחני לחשב לנשביי לב לקרא לשבויים דוד ולווראים פקח קויה לשלה רצוצים חפשים לקרא שנת רצון לי יהוה: ²⁰ ויהי כאשר נלַל את הספר וישיבתו אל החוץ וישב ועינו כל אשר בר בית הכנסת נשאות אלו: ²¹ ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באזנים: ²² וכלם העידונו ומהו על דברי חן אשר יצאו מפיו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף: ²³ ויאמר אליהם הן האמור לי את המשל הזה רפא את עצך וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נהום עשה כן פה בעיר מולדתך: ²⁴ ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו: ²⁵ ואמתה אני אמר לכם אלמנות רבות הוו בישראל בימי אליהו בהצער השמים שלש שנים וששה חידושים ורבע גודול היה בכל הארץ: ²⁶ ולא נשלח אליו אל אחד מהנה זולתי צרפתה אשר לצדון אל אש האלמנה: ²⁷ ומצדיעים רבים הוו בישראל במאי איליש הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי: ²⁸ וימלאו כל אש בית הכנסת חממה בשמעם את אלה: ²⁹ ויקומו וידרכו אותו אל מוחץ לעיר ויביאהו עד נב החר אשר נבנהה ערים עליו למען השליכו מטה: ³⁰ אך הוא עבר בתוכם וירם עליו למען השליכו מטה: ³¹ וירד אל כפר נהום עיר הגليل וילמדם וילך לדרכו: ³² ווישתוממו על תורה זו כי עצום דברו: ³³ ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר: ³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנוצרי בא להאבירינו ידעתיך מי אתה קדוש האלים: ³⁵ ויגער בו

בנד בלאי כי אז נם החדש יקרע גם לא תשוה מטלית החדרש לבליי: ³⁷ ואין איש נתן יין חדש בנادرות בלים כי אז הין החדש יבקע את הנادرות והוא ישפך והנادرות אבדו: ³⁸ אך יtan הין החדש בנادرות חדשים ושניות יתדו ישרמו: ³⁹ ואשר שתה יין ישן אינו חפץ עוד בין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממן:

6 ויהיו בשבת השווית לספרית העمر עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילתו ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: ² ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם لماذا אתם עושים את אשר איןנו מותר לעשות בשבת: ³ ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב והוא אשר היו אתו: ⁴ כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכלו וגם נתן לאשר אותו את אשר לא נכוון לאכלו כי אם לכתנים בלבד: ⁵ ויאמר אליהם בן האדם גם אדרון שבת הוא: ⁶ ויהיו בשבת אהרת בא אל בית הכנסת וילמד שם איש אשר יבשה ידו היוניית: ⁷ ויארכו לו הספרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצא עליו טהנה: ⁸ וההוא ידע את מה שבוטם ויאמר אל האיש אשר ידו ישוע אשאלה אתכם דבר הנכוון ייעמד: ⁹ ויאמר אליהם יושע אשאלה אתכם דבר הנכוון בשבת להיטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד: ¹⁰ ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשת את ירד ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת: ¹¹ וזה מה נמלא תמה ויסדו יחד מה לעשות לישוע: ¹² ויהיו ביום הום ויצא ההרה להתקפל ויעמד כל הלילה בתפלת לאלהים: ¹³ ובכך הבקר אסף אלף תלמידיו ויבחר מהם שניים אשר אשר נם קרא להם שליחים: ¹⁴ את שמעון אשר נם קראו פטרוס ואת אנדריי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי: ¹⁵ את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכונה הנקא: ¹⁶ את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קרויות אשר נם היה למסר: ¹⁷ וירד אתם ויעמד במקומות מישור והמנון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומוחוף ים צר וצדון אשר בא לשמע אותו ולהרפא מחליהם: ¹⁸ וגם הנקחים ברוחות טמות וירפאו: ¹⁹ וכל ההמון מבקשים לנעת בו כי נבראה יצאה מאתו ורפאה את כלם: ²⁰ והוא נשא את עניינו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כי

את ידו וינגע בו ויאמר חפץ אני טהר ופתאום סרה ממנה הצערת: ²¹ וויעד בו לבתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעזרות להם: ²² ושמעו הולך הליך ונDEL ויקבצו עם רב למשוע ולהרפא בירוי מתחלויהם: ²³ והוא סר אל המדברות ויתפלל: ²⁴ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר בא מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים ונכורות יהוה הייתה בו לרפוא: ²⁵ והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכחابر ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו: ²⁶ ולא מצאו דרך להכניסו מרוב העם ויעלו הנהנו ווירידתו ואת ערשו בין הרעפים לתוכה הבית לפני ישוע: ²⁷ וירא את אמוניים ויאמר אליו בן אדם נשלחו לך חטאיך: ²⁸ ויתלו הספרים והפרושים לחשב מחשבות מבצעיו הוא זה המדבר נדופים מי יכול לסלח חטאיהם מבצעיהם האלהיים לברו: ²⁹ וידיע ישוע את מה שבוטם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבכם: ³⁰ מה הוא הנקל האמור נשלחו לך חטאיך אם אמר קום והתהלך: ³¹ אך למען תדרען כי בן האדם יש לו השلطן בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכח האברים אמר אני אליך קום ושה את ערשך ולך לך אל ביתך: ³² וימחר ויקם לעיניהם ישא את משכובו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהיים וישא את משכובו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהיים ³³ ושמה החזקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראיינו הום: ³⁴ ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי: ³⁵ ויעזוב את הכל ויקם וילך אחריו: ³⁶ ויעש לו לוי משטה נдол בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו משבטים עליהם: ³⁷ וילונו הספרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבראים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: ³⁸ לא באתי לך רוא הצדיקים כי אם החטאיהם לחשובה: ³⁹ ויאמר אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרם תחנות ונס תלמידי הפרושים שעשים כן ותלמידיך אכלים ושתיים: ⁴⁰ ויאמר אליהם החטולו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמהם: ⁴¹ ואולם ימים באים ולחק מהאת החתן אז יצומו ביום הומה: ⁴² וידבר אליהם נם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בנד חדש על

לכם מלכות האלוהים: 21 אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הובכים כעת כי תשחקו: 22 אשריכם אם ישנוו אתכם האנשימים ואם נידו אתכם וחרפו והדריו את שמכם שם רע בעבר בן האדם: 23 שמחו ביום ההוא ורקרדו כי הנה שכרכם רב בשמיים כי כזאת עשו אבותיהם לנכאים: 24 אך אוילם העשירים כי כבר לחתם את נחמתכם: 25 אוילם השבעים כי תרבעו אוילם השחקים כעת כי תחאבלו ותבכו: 26 אוילם אם כל האנשימים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לנכאים השק: 27 אבל אליהם המשמעים אני אמר אהבו את איביכם הייטבו לשנאים: 28 ברכו את מקללים והחפלו بعد מקלמים: 29 המכחה ארץ על הלהיה הטה לה נם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנה נם את כתנתך: 30 וכל השאל ממקן תן לו והלקח את אשר לך אל התשאלא מתאו: 31 וכאשר חחפזו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם נם אהם: 32 ואם תאהבו את אהביכם מה הוא חסדם כי נם החטאים אהבים את אהביהם: 33 ואם תיטיבו למטריכם מה הוא חסדם נם החטאים יעשו כן: 34 ואם תללו את האנשים אשר תקו לקבול מהם מה הוא חסדם נם החטאים מלויים את החטאים למען ישב להם בשעה: 35 אבל אהבו את אהביכם והויטבו ולהלו מבלתי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא נם לשכחו טובה ולרעים: 36 לכן היז רחמים כאשר נם אהבים רחום הווא: 37 ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקעו ותנקו: 38 תננו ותנתן لكم מדת טובה וגדרה דוחקה ונדרשה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במודה אשר אתם מודדים בה ימד לכם: 39 וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנחל את העור הלא יכול שניהם אל הפחת: 40 אין תלמיד נעלמה על רבו וורי לככל תלמיד שלם לדוחות כרבו: 41 ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעינך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אחיך אחיך הניתה לך ואסירה את הקסם אשר בעינך ואיך ראה את הקורה אשר בעינך החנף הסר בראשונה את הקורה מעניך ואחר ראה תראה להסידר את הקסם אשר בעין אחיך: 43 כי עז טוב אינו עשה פרי משות וنم עז משחת אינו עשה פרי טוב: 44 כי כל עז נכר בפרי כי אין אספים תאנים מן הקיומים אף אין בצדים ענב מן הסנה: 45 האיש

7 יהי אחריו כלותו לדבר את כל דבריו באוני העם ויבא אל כפר נחום: 2 ועובד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד: 3 וישמעו את שמע ישוע וישלח אליו מוקני היהודים וישראל מארתו לבוא ולהושיע את עבדו: 4 ויבאו אל ישע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראיי הווא אשר תעשה בקשתו: 5 כי אהב עמו הווא והוא בנה לנו את בית הכנסת: 6 וילך אתם ישע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שרד המאה על ידי רעינו לאמר לו כי אדני אל נא התריח את עצמך כי אני כדי שתבואו בצל קורתהי: 7 ובכבודו זאת נם את עצמי לא השבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נעריו: 8 כי נם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרדו לה לך ותליך ולה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 9 וישמעו ישוע את דבריו ויתמה עלייו ויפן ויאמר אל המון ההלך אחריו אמר אני לכם נם בישראל לא מצאתי אמונה גדרולה כזאת: 10 ויישבו השלוחים אל הבית וימצאו את העבר הכהלה והוא נרפא: 11 ויהי ממחרת וילך אל עיר ושם נעים ורבים מתלמידיו הליכים אותו והמון עם רב: 12 והוא קרב אל שער העיר ותנה מוצאים מות בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה אלה רבים מעם העיר: 13 וכבראות אתה האדון נכמרו רחמייו עליה ויאמר לה אל תבכי: 14 ויגש וונגע בארון והגשים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15 ויתעודד המת ויחל לדבר ווינהו לאמו: 16 ותתאחו כלם רעדיה ישבחו את האלוהים ויאמרו כי נבニア גדול קם בקרבנו וכי פקד האלוהים את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הארץ: 18 ותלמידיו יונתן הנידו לו אוילם

41 שני חובים היו לנשא אחד האחד חייב לו דינרים חמיש
מאות והשני דינרים חמישים: 42 ויהי באשר לא השינה
ידם לשלם וישפט את שניהם ועתה אמר נא מי משניות
ירבה לאחבה אותו: 43 ויען שמעון ויאמר אחشب כי האיש
ההוא אשר הרבה להשمي לו ויאמר אליו כן שפטת:
44 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשא
זהאת הננה באתי אל ביך ומום על רגלי לא נתת והיא
הרטיבה את רגלי בדמעות ותגניב בשערותיה: 45 נשיקה
לא נשקתי והיא מאז באתי לא חדה מנסק את רגלי: 46
בשםן לא משחת את הראש והיא בשמן המור משחה את
רגלי: 47 לכן אני אמר לך נסלחו לה החטאיה הרבות
כי הרבה אהבה ואשר נסלחו לו מעת הוא אהב מעט: 48
ויאמר אליה נסלחו לך חטאיך: 49 ויחלו המשבים עמו
לאמור בלכם מי הוא זה אשר נם יסלה חטאיהם: 50 ויאמר
אל האשא אמוןך הוישה לך לכி לשולם:

8 5 ויהי אחריו כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר
קורא וمبשר את מלכות האלים ושנים העשר אותו: 2
ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחלים מריטים נקראה
מנדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים: 3 ויוונה אשת
בוז סוכן הורדוס ושותנה ואחרות רبات אשר שרתו
מנכיסיהן: 4 ויהי בהתחасפ המון עם רב אשר יצאו אליו
עיר ועיר וידבר במשל: 5 והזרע יצא לזרע את זרעו
ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרק וירמס ועוף השמיים
אכלו: 6 וויש אשר נפל על הסלע וצמח ויישב כי לא
הייתה לו להחה: 7 וויש אשר נפל בחוץ הקצים ויצמחו
הकצים עמו וימעכו: 8 וויש אשר נפל על האדמה הטובה
ויצמח וייש פרוי מה שערים צואת דבר ויזעק מי אשר
ازונים לו לשמע ישמע: 9 ויש אלה תלמידיו לאמר מה
המשל הזה: 10 ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות
האלים ולאחרים במשלים למען בראתם לא יראו
ובשםם לא יבינו: 11 וזה הוא המשל הזרע דבר אליהם
הוא: 12 ואשר על יד הדרק הם השמעים ואחר כן בא
השטן ונשא את הדבר מלבים פן יאמינו ונושעו: 13 ואשר
על הסלע הם המקבלים בשם מה את הדבר בשמעם
ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסyon יסנו
אחר: 14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והוליכם
לهم וימכו בדאנות ובעשן ובתאות החיים ופרי לא ישו

אללה: 15 ויקרא אליו יוחנן שנים מהתלמידיו וישלחם אליו
ישוע לאמר לו אתה הוא הבא אם נחכה לך: 20
ובאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליו
לאמר אתה הוא הבא אם נחכה לך: 21 בעת ההיא
רביים נתן ראות עיניהם: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכון
והגידו ליוחנן את אשר ראייתם ואשר שמעתם כי עודים
ראים ופסחים מתחלכים ומצדעים מטהריהם וחרישים
שמעים ומתים קמים ועוניים מתבשרים: 23 ואשרי אשר
לא יכשל כי: 24 והוא כאשר הלו לתוכו להם שלוחי יוחנן
ויחל לדבר אל המון העם על ארונות יוחנן ויאמר מה זה
יצאתם המדברה לראות הקונה אשר ינוע ברוח: 25 ואם
לא מה זה יצאתם לראות האשא לבוש בנדי עדרים הנה
המלבושים בנדי תפארת והמעננים בחצרות המלכים
המה: 26 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש
נביא אין אמר לכם כי אף גדויל הוא מנבייא: 27 זה
הוא אשר כחוב עליו הני שלח מלאכי לפניך ופנה
דרך לפניך: 28 כי אמר אני לכם אין איש בילדוי איש
ndoיל מיהונן המטביל אך הקטן במלכות האלים נדויל
הוא מבנו: 29 וכל העם והמכסים כשמעם הצדיק את
האלים ויטבלו בטבילה יוחנן: 30 אך הפרושים ובשל
התורה נאצו את עצת האלים על נפשם ולא נטבלו על
ידיו: 31 ויאמר האדון עתה אל מי אדרמה את אנשי הדור
זהו ואל מי הם דמים: 32 דמים הם לילדים היישבים
שוק וקראים זה אל זה ואמרם חללו לכם בחלילים
ולא רקדרתם קונו لكم קינה ולא בכיתות: 33 כי בא יוחנן
המטביל לחם לאأكل ווין לא שתה ואמרתם שד בו: 34
ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זה לול וסבא
ורע למוכסים ולהחטים: 35 ותצדק החכמה על ידי כל
בנייה: 36 ויבקש מבנו אחד מן הפרושים לאכל אותו לחם
ויבא אל בית הפרוש ויסב: 37 והנה אשה אחת בעיר והיא
חטאת שמעה כי הוא מסב בבית הפרוש ותבא פרך מן
המושב: 38 ותעמד לרגליו מאחריו ותבק ותחל להרטיב
את רגליו בדמעות ותגניב אתן בשערות ראהשה ותשק את
רגליו ותמשח אתן בשמן: 39 וירא הפרוש הקרא אליו
ויאמר לבבו אלו היה זה הביא כי עתה ידע ידע מי היה
זאת ואי זו היא הנגעה בו כי איש חטא היה: 40 ויען
ישוע ויאמר אלו שמעון דבר לי איליך ויאמר רבבי דבר:

הנדריים לכלת מאתם כי אימה גדולה נפלת עליהם וירד אל האניה וישב : 38 ויבקש ממנה האיש אשר יצא ממנה השדים לשבת אותו ושלחה אותו ישוע באמרו : 39 שוב לביקך וספר הנדריות אשר עשה לך האלים וילך לו וישמע בכל העיר את הנדריות אשר עשה לו ישוע : 40 ויהי בשוב ישוע ויקבל אותו העם כי כלם היו מוחכים לו : 41 והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אליו ביתו : 42 כי בת ייחידה כשתים עשרה שנה היה לה והוא נטה למota ויהי בלבתו שמה וידקהו המון העם : 43 ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוציאה כל קניתה לרפאים ואין איש יוכל לרפאתה : 44 היא קרבה מהחריו ותגע בציצת בנודה וזוב דמה עמד פתא : 45 ויאמר ישוע מי זה הנעבי וככלם כחשו ויאמר פטרוס והעדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתה אמר מי נגע בי : 46 ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממנה נבראה : 47 ותרא האשה כי לא נסחרה ממנה ותחרד לקראותו ותחל לפניו ותנד באוני כל העם על מה נעה בו ואיך נרפא פתא : 48 ויאמר אליה חזקי בת אמוןך והושעה לך לכלי לשלום : 49 עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ייאמר מהה בתק אל הטריח את המורה : 50 וישמעו ישוע וייען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע : 51 ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אותו בלתי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן ולאבי הילדה ולאמה : 52 וככלם בכיכים ופסדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מהה אך ישנה היא : 53 וישחקו עלייו באשר יידעו כי מהה : 54 והוא אחו בידיה ויקרא לאמר הילדה קומי : 55 ותשב רוחה ותקם פתאום ויצו לחת לה לאכול : 56 וישתוממו אביה ואמה והזע צוה להם לבתי הגיד לארש את אשר נעשה :

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם נבראה ושלטן על כל השדים ולרפאה חלימים : 2 וישלחם לקרוא את מלכות האלים ולרפאה את החלמים : 3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מות ולא תרמיל ולא להם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם شيء כתנות : 4 והביה אשר הבא בו שם שבו לכם ומשם צאו : 5 וכל איש לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העperf מעל גליכם לעודות בהם : 6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה אל התהום : 32 ויהו שם עד חזריהם רבים על המרעה בהר ויתחנן לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וניח להם : 33 ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזירם וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע : 34 ונכנס הרעים בראשם את אשר נעשה ויבאו אל ישוע ובכפרים : 35 ויצאו לראות את אשר נעשה ויבאו אל ישוע ומיצאו שם את האדם אשר יצאו ממנה השדים ישב לרגלי ישוע מלبس וטוב של ויראו : 36 ומספרו להם הראים איך נרפא אהו השדים : 37 ויבקשו ממנה כל המון חבל

אשר לא יטעהו מות עד כי יראו את מלכות האלים:²⁸ ויהיו כשננה ימים אחרי הדרבים האלה ויהק אליו את פטרוס ואת יהנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם:²⁹ ויהי בהתפללו נשנה מראה פניו ולבשו הלבין והבריק:³⁰ והנה שני אנשים מדברים אותו ומה משה ואליהו:³¹ אשר נראו בכבוד והנידו את אחוריתו אשר ימלאנגה בירושלים:³² ויהיו פטרוס ואשר אותו נרדמים ובחקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו: ויהיו בהפרדים ממנה ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב ייחוננו מה עשה נא שלש סכות לך אהת ולמשה אחת ולא אליהו אחת ולא ידע מה דבר:³⁴ הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכbowם בענן נבעתו:³⁵ ויצא קול מן הענן אמר זהبني ידידי אליו תשמעון:³⁶ ובחיות הקול נשאר ישוע לבדו ומה החשׁו ולא הנידו דבר לאיש ביוםיהם ההם מכל אשר ראו:³⁷ ויהי מחרת ברוחם מן ההר ויצא עם רב לקראותו:³⁸ והנה איש אחד מן העם צעק לאמר أنا רבי פנה נא אל בני כייחיד הוא לי:³⁹ והנה רוחacha צו ופתאום הוא מצעק והרוח מרוץין אותו בחוריד רירו ומנסה לסור ממנה ובسورו ידכא אותו:⁴⁰ ואבקש מתלמידך לנדרשו ולא יכלו:⁴¹ ריען ישוע ויאמר הו דוד חסר אמונה ופתתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בך:⁴² ויהי לך הטעמה וירפאה את הנער וישבחו לאביו:⁴³ קלם על גណת האלים והוא בחתמתם קלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו:⁴⁴ שמיו אתם בגיןכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם לה מסר בידי בני האדם:⁴⁵ ומה לא הבינו את המאמור הזה ונעלם הוא מודיעם ויראו לשאל אותו על המאמור הזה:⁴⁶ ויעל על לבכם לחשב מי הוא הגadol בהם:⁴⁷ וירא ישוע את מחשבתכם ויקח ילד ויעמידתו אצלו:⁴⁸ ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותו הוא מקבל את אשר שלתני כי הקטן בכם הוא יהוה הגadol:⁴⁹ ריען יהנן ויאמר מורה ראיינו איש מגנש שדים בשמך ונכלא אותו יען לנונו הולך עמננו:⁵⁰ ויאמר ישוע אליו אל תכלו כי כל אשר איןנו ננדנו בעדנו הוא: וזהו כמלאת ימי העலות והוא שם את פניו לכלת ירושלים:⁵² וישלח מלאכים מרפאים בכל מקום: 7 ויישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר געשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יהנן קם מן המתים:⁸ ויש אמרו אליו נהרא ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמוניים:⁹ ויאמר הורדוס הן אכן נשאי את ראש וחנן מעלו ומוי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת עשו ויקחם אליו ויסר לבדר אל מקום הרבה אשר לעיד הנקרה בית צידה: 10 ויושבו השילחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדר אל מקום אשר ידעו את זאת הלאו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלים וירפא את הצרכיהם לרופאה:¹² והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח את העם וילכו אל הכהנים והחצרים אשר שכובותינו ללון שם ולמצאו מזון כי פה אנחנו במקום חרבבה:¹³ ויאמר אליהם תננו להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שניים בלתי אם נלק ונכח אכל לכל העם זהה:¹⁴ כי היו חמשת אלף איש ויאמר אל תלמידיו הדשיבו אתכם שורות שורות חמישים בשורה:¹⁵ ויעשו כן וירושבו את כלם:¹⁶ ויקח את חמישת ככרות הלחם ואת שני הדניים וישא עניין השמייה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם:¹⁷ וויאכלו כלם וישביו וישאו מן הפחותים הנוטרים להם שנים עשר סלים:¹⁸ ויהי הוא מתחפל לבדר ויאספו אליו תלמידיו וישאל אותם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני:¹⁹ ויענו ויאמריו יהנן המטביל ואחרים אמרים אליו ואחרים אמרים נביא קם מן הקדמוניים:²⁰ ויאמר אליהם ואת מה אתם אמרים מי אני ויען פטרוס ואל כלם אמר איש כי יחפי לכלת אחורי יכחש בנפשו ויאמר משיח האלים אתה:²¹ ויצותם בגערה לבליו הנגיד לאיש את הדבר הזה:²² ויאמר מן הצרך הוא אשר בן אדם יענה הARB וימאס מן חוקים והכניות הנדרולים והסופרים וויהרגנו ובוים השליישי קום יקום:²³ ואל כלם אמר איש כי יחפי לכלת אחורי יכחש בנפשו ויום יומם ישא את צלבו והליך אחריו:²⁴ כי כל אשר יאבד את נהשע את נפשו תאבד נפשו ממנה וכל אשר יאבד את נפשו למען הוא יושענה:²⁵ כי מה ויעיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחיטה את נפשו:²⁶ כי כל אשר היהתי אני ודבריו לו להרפה הוא יהיה להרפה לבן האדם כאשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלכים הקדושים:²⁷ ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים מה

לצורך וצידון יקל בדין מכם : 15 ואת כפר נחום אשר עד השמום ההטרומת אל שאל הורדוי : 16 (Hades g86) השומע אליהם אליו הוא שומע והבואה אתם אוטי הוא בזיה והבואה אותה הוא בזיה את אשר שלחני : 17 ווישבו השבעים בשמהה ויאמרו אנחנו נט השדים נכנים לנו בשמד : 18 ויאמר אלהם ראיתי את השטן נפל כברך מן השמיים : 19 הנה השלטתי אתכם לדרכ עלי נחשים ועקרבים ועל כל נבורות האיב וכל דבר לא יזק לכם : 20 אך בזאת אל תשמהו כי נכנים לכם הרוחות כי אם שמהו על אשר נכתבו שמוחיכם בשםיהם : 21 בשעה ההיא עליך ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמיים והארץ כי הסתרת את אלה ממן החכמים והנבונים ונוליתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך : 22 הכל נמסר לי מטה אבי ואין יודע מי הוא חתן בלתי האב וממי הוא האב בלתי חתן ואשר יחפץ חתן לנלותו לו : 23 ויפן אל תלמידיו לבדים ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים : 24 כי אני אמר לכם נבאים ומלאכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו : 25 והנה אחד מבני התורה קם לנוטתו ויאמר מורה מה עשה ואירש חי עילם : 26 (g166) ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא : 27 ויען ויאמר אהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נשך ובכל מادرך ובכל מדוך ואת רעד כמוך : 28 ויאמר אלהי כי השיבות עשה זאת ויהיה : 29 והוא חפץ להצתקך ויאמר אל ישועומי והוא רעי : 30 ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירשלים ליריחו ונפל בידי שדרים והם הפשיטהו ונג פצעחו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם : 31 ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההורא וירא אותו ויעבר מעליו : 32 וכן גם איש לוי פגע במקום יונש וירא אותו ויעבר מעליו : 33 ואיש שמרוני הילך בדרך ויבא עלייו וירא אותו ויהמו רחמייו : 34 וניש אליו ויתבש את פצעיו ויסוכם בשמנן ויין ויעלהו על בהמתו וויליכתו אל המלון ויכלכלתו : 35 ולמחחת בנסעו הוציאו שני דינרים ויתגנמ לבעל המלון ויאמר לכלו אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציאו עליו אני בשובי אשולם לך : 36 ועתה מי מלאה השלשה היה בעניך הרע לנפל בידי השדים : 37 ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן נם אתה : 38 לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו : 39 ולא קיבלו על אשר היו פניו הילכים ירושלים : 54 ויאמרו יעקב וויחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר ארני התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמיים ותאכלם כאשר עשה נם אליו : 55 וויפן ויגערם בם ויאמר הלא לא לאבד נפשות בני רוח מי אתם : 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר : 57 וזהו בכלכם בדרך ויאמר אלו איש אדני אלכה אחריך אל כל אשר תליך : 58 ויאמר אלו ישוע לשועלים יש חורי עבר ולעוף השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום להנעה שם את רשו : 59 ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לכביר את אבי : 60 ויאמר אליו שוע הנח למתחים לכביר את מתחים אתה לך הודיע את מלכות האלוהים : 61 ויאמר עוד איש אחר אלכה אחדריך אדני אך הנעה לי בראשונה להפטר מבני ביתך : 62 ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומabit אחדריו לא יכשר למלכות האלוהים :

10 ואחריו כן הבריל האדורן עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שם : 2 ויאמר להם הן הקציר ריב והפעלים מעטים לכן התהנו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו : 3 וכן נא הנני שלח אתכם ככובשים בין הזאבים : 4 אל תשאו כס ולא תרמיל ולא נעלם ועל תשאלו לשולם איש בדרך : 5 ולבכל בית אשר TABAO שם אמרו בראשונה שלום לבית זהה : 6 והיה כי היה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא לאליכם ישוב : 7 ובכובית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלכם כי שוה הפועל בשכרו אל חסעו מבית לבית : 8 וככל עיר אשר TABAO בה וקובלו אתכם אכללו שם את אשר ישומו לפנייכם : 9 ודרפאו את החולמים אשר בקרבה ואמרו להם קרבת אליכם מלכות האלוהים : 10 וככל עיר אשר TABAO בה ולא יקבלו אותך צאו לכם אל רחובותיה ואמרו : 11 אף אתה עperf עירכם הנדרבק ברגנלו ננערחו לכם אך ידע תדרשו כי קרבת אליכם מלכות האלוהים : 12 אנו אמר אליכם כי LSDOM יקל ביום ההוא מן העיר ההיא : 13 או לך כורזין או לך בית צידה כי הנגורות אשר נעשו בקרבךן אלו נעשו בצור ובצדון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו : 14 אכן

מנדרשים אתם על כן הינה ייהו שפטיכם :²⁰ ואם באכבע אליהם מונרש אני את השדים הנה הנעה אליהם מלכות האלהים :²¹ בהיות הגבור שמר את החרו והוא מזין והיה רכושו שלום :²² ואם יבוא עלייו חוק ממן ותקפו ישא ממן אנת נשקו אשר בטה בו ואות מלקו יחולק :²³ כל אשר איןנו ATI הוא לנדי ואשר איןנו מסף ATI הוא מפוזר :²⁴ הרוחה הטמאה אחורי צאהה מן האדם תשוטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאו אז תאמר אשובהה נא אל ביתוי אשר יצאתי משם :²⁵ ובבואה תמצוא אתו מטאטה ומחדך :²⁶ ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחריות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחריות האדם ההוא רעה מראישתו :²⁷ ויהיו כדברו את הדברים האלה ואשה אחית מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתק והשדים אשר ינקת :²⁸ והוא אמר אף כי אשרי השמיעים והשמרים את דבר האלהים :²⁹ ייקבצו עם رب וייחל לדבר הדור הזה רע הוא אותן הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא :³⁰ כי כאשר היה יונה לאנשי נינה לאות בן יהה נם בין האדם לדור הזה :³¹ מלכת הימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעיה אותם כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה ישפה נдол משלמה :³² אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעיה כי הם שבו בקריאת יונה והנה ישפה נдол מינונה :³³ אין מליך נר אשר ישמידו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראוabei הבית את ארו :³⁴ נר הנוף הוא העין לכון בהיות עינך חמימה נם כל נופך יאור ובהתו רעה וחשך נם נופך :³⁵ על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך :³⁶ והנה אם נופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך או אור כלו וזה כהאריך לך הנר בברק נגהו :³⁷ ויהיו בדברו ויבקש ממנה פרוש אחד לאכל אותו לחם ויבא הביתה ויסב :³⁸ ויתמה הפרוש בראותו אשר לא נטיל ידיו בראשונה לפני הסעודה :³⁹ ויאמר אליו האדון כתעתם הפרושים מטהריהם את הכם ותקערה מהווים והפניימי אשר בכם הוא מלא גזל ורשע :⁴⁰ הכסילים הללו עשה החיצון נם עשה את הפניימי :⁴¹ אבל לנו לצדקתך את אשר בס ומה הכל תהו לךם :⁴² אך אוילם הפרושים כי תעשרו את המנתה ואת הפנים ואת כל הירק ותעבירו את המשפט ואת אהבת אלהים

לוקס

והיה בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושם מרתה אספה אותו אל ביתה :³⁹ ולה הותה אהות ושם מרמים אשר ישבה לרנגלי ישוע לשמע אל דברו :⁴⁰ ומרתה יגעה ברב שרotta ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדרני אשר אהות עזבנתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעורר לי :⁴¹ ויען ישוע ויאמר לה מרתה מרתה את דנתת ומבהלה על הרבהה :⁴² אבל אחת היא מן הצרך ומרמים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח ממנה :

11 ויהי הוא מתחפל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחריו כלתו אדרני למךנו לתחפל כלאשר למד נם יוחנן את תלמידיו :² ויאמר אליהם כי תחפללו אמרו אבינו שבשימים יתקדש שמי תבוא מלוכוך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ :³ את לחם חקנו תן לנו יום יום :⁴ וסלח לנו את חובתנו כי סלחו נם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסינו כי אם הצלינו מן הרע :⁵ ויאמר אליהם מי בכם אשר ייה לו אהב והלך ובאלוי בחוץות הלילה ואמר אליו יידי הלוני שלשת הכרות להם :⁶ כי אהבי בא אליו מן הדרך ואין לדבר לשום לפניו :⁷ והוא מלפנים יענה ויאמר אל תונعني כי כבר נסירה הדרלה וילדיו שכבים עמידי במטה לא אוכל לקום ולתת לך :⁸ אני אמר לכם נם כי לא יקום לחת לו על היותו אהבו יקום בעבור עוזות פניו ויתן לו כל צרכו :⁹ וגם אני אמר לכם שאלו ויתן לכם דרישו ותמצאו דפקו ויפתח לכם :¹⁰ כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח :¹¹ ומי בכם האב אשר ישאל ממנהו לבנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג :¹² או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב :¹³ הן אתם הרעים יודעים לחת מתנות טבות לבנייכם אף כי האב מן השמים יתען את רוח הקדש לשאלים מאתה :¹⁴ ויהי היום ונגרש שד והוא אלם ויהי אחורי צאת השד וידבר האלים ויתמהו העם :¹⁵ ויש אשר בבעל זרוב שר השדים הוא מונרש את השדים :¹⁶ וויש אשר נסודו וישאל ממנהו אותן מן השמים :¹⁷ וההוא יידע את מהשבותם ויאמר אליהם כל מלוכה הנקלה על עצמה תחרב ובית יפל על בית :¹⁸ וגם השטן אם נחלהק על עצמו איככה תוכן מלכתו כי אמרהם שביבעל זרוב מונרש אני את השדים :¹⁹ ואם אני מונרש את השדים בבעל זרוב בניכם במני הם

יכחש כי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים:
 10 וככל אשר ידבר דבר הרפה על בן האדם ישלח לו והמנדר את רוח הקדש לא יסלח לו: נו וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסתות ולפני הרשות והשלטונים אל תראנו אין או במה תצדקו ומה תדרבו: 12 כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר: 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחיו ויחלך אתו את הירשה: 14 ויאמר אליו בן אדם מי שמוני עליהם לשפט ולמחlek: 15 ויאמר אליהם ראו והשמרו להם מבצע בצע כי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו: 16 וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשר אחד שעשה תבואה הרבה: 17 וויחשב בלבו לאמר מה עשה כי אין לי מקום לכנס בו את התבאות: 18 ויאמר אתה זאת עשה הרס את אשמי ובנה גנולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: 19 ויאמר לנפשי יש לך עדות הרבה הרבה לשנים רבות הנפשי אכלו שדי ושישי: 20 ווהאלחים אמר לו אתה חכטיל בעצם הלילה הזאת ודרשו מנק את נפשך ואשר הבינות לך למי יהיה: 21 זה חלק האוצר לו אוצרות ולא יעיר באלהים: 22 ויאמר אל תלמידיו لكن אני אמר לכם אל תראו לנפשכם מה תאכלו ולנופכם מה תלבשו: 23 הנפש יקרה דיאמן המזון והגוף יקר מן המלבוש: 24 התבוננו אל העربים אשר אין זרים ואני קוצרים ונם אין להם מנורה וגוצר והאלחים מقلיל אותם ומה מעליים אתם מין העוף: 25 ומזה מכמ אשר בדאנטו יכול להוסיף אמה אחת על קומתו: 26 ועתה חן מעט מזער אין ביכתכם וליותר מה תראנו: 27 התבוננו אל השושנים הצמחות ואין טות ואני ארנות ואני אמר לכם כים שנימה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: 28 ואם ככה ילביש אליהם את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישליך לתוך התנור אף כי אתם קפנוי האמונה: 29 נם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשטו ואל תהלו בגנדות: 30 כי את כל אלה מבקשים גני הארץوابיכם הוא יודע כי צרכיהם אתם לאלה: 31 אך בקשوا את מלכות האלהים וכןף לכם כל אלה: 32 אל תירא העדר הקטן כי רצחה אביכם לחתת לכם את המלכות: 33 מכקרו את רוכשכם והנו צדקה עשו لكم כסים אשר לא יבלו ואוצר בשמיים אשר לא יגרע לעולם אשר נב לא יקרב אליו וסס לא

והיה לכם לעשות את אלה ולא להניה נם את אלה: 43 אוילם והפרושים כי אהבו את מושב הרاش בברית הכנסיות ואת שאלה שלומוכם בשוקים: 44 אוילם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מותחלים עליהם ולא ידע: 45 וויאן אחד מבני התורה ואמר אליו רב בבריך אלה תחרף נם אתנו: 46 ויאמר אוילם נם לכם בעלי התורה כי עמיסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם איןכם נועים במשאות נם באחת מאכבותיכם: 47 אוילם לכם כי בונים את קברות הנבאים ואבותיכם הרנו אותם: 48 וכן אתם מעידים ורוצים במשעי אבותיכם כי מהה הרנו אותם ואתם בונים את קבריהם: 49 בעבר זאת נם אמרה חכמת האלהים אשלח אליהם נבאים ושליחים ומهم יירנו וירדףו: 50 למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנכאים אשר נשפק למנ חוסד הארץ: 51 אוילם הנה אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה: 52 אוילם הנה אמר אני לחייב רשות ידרש מן הדור הארץ: 53 ויהי בדברו להם את אלה ואת הכאים מגעתם: 54 וויארכו לו ויבקשו לצדד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:

12 והוא עד כה ועד כה בהחטאף רכבות עם עד כי לחציו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה המשמרו לנפשיכם משאור הפרושים שהוא החנפה: 2 ואין דבר מכסה אשר לא נילח ואין נעלם אשר לא יודע: 3 ולכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמעו ואת אשר לחשתם לאין בחדרים קרא יקרא על הננות: 4 ואני אמר לכם יידי אל תיראו מן המימות את הגוף ואחריו זאת אין לאיל ימד לעשות עוד דבר: 5 אבל אוראה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן אחרי המיתו להשליך אל נינהם חן אני אמר לכם אותו תיראו: 6 הלא חמץ צפירים חמכרנה בשני אסדים ואין אותה מוחן נשכח לפני האלהים: 7 ואתם נם שעירות ראשכם נמנות כלן לנון אל תיראו יקרתם מצפירים הרבה: 8 ואני אמר לכם כל אשר יודה כי לפני האדם נם בן האדם יודה בו לפני מלאכי האלהים: 9 ואשר

אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר
שליכך אל בית הכלא:⁵⁹ ואני אמר לך לא תצא משם
עד אם שלמה נם את הפרושה الأخيرة:

13 ויבאו אשמים בעת ההייאונידו לו על דבר הנגידים
אשר פיטוס ערבי דם עם זבחיהם: ² ויען ישוע ויאמר
אליהם החשבים אתם כי הנגידים האלה היו חטאיהם
מכל אנשי הנגלל על אשר בא כזאת עליהם: ³ לא כי
אמר אני לכם אם לא תשוכו תאבדו כלכם נם אתם: ⁴
או שמנה העשר החם אשר נפל עליהם המנדל בשלח
וימותם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים
הישבים בירושלים: ⁵ לא כי אמר אני לכם אם לא תשוכו
תאבדו כלכם נם אתם: ⁶ וישראל משלו ויאמר איש אחד
היתה לו תאנה נתועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא
מצא: ⁷ ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אנכי בא
לבקש פרי בתאה זו ואני מוצא נרע אותה למזה זה
תשחית את הארץ: ⁸ ויען ויאמר אליו אדרני הניתה אתה
עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמזדי דמן סביבותיה:
⁹ אולי תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תנדענה: ¹⁰
ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסתו: ¹¹ והנה
אשה טעונה רוח חלי כמנה ערחה שנה ותהי כפופה
ולא יכול להקום קומה זקופה: ¹² ויהי בראות אתה ישוע
ויקרא אליה ויאמר לה אלה החלצי מוחליך: ¹³ ווישם את
זריו עלייה וברגע קמה ותתעורר ותשבח את האלים:
¹⁴ ויכעס ראש הכנסת על אשר רפה ישוע בשבת ויען
ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה
לכן באלה באו והרפהו ולא ביום השבת: ¹⁵ ויען הארץ
ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את
שורו או את חמורו מן האבוס וויליכו להש��תו: ¹⁶ וזה
אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסירה זה שמנה עשרה
שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת: ¹⁷ ויהי אמרו
את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממו ווישמה כל העם
על כל הנפלוות הנעשות על ידו: ¹⁸ ויאמר למה דומה
מלכות האלים ואל מה אמשילנה: ¹⁹ דומה היא לנרגן
של חרдел אשר לקחו איש ווישמו בנו ויצמיח והוא לעז
נדול ועוף השמיים יקנן בענפיו: ²⁰ ויאמר עוד אל מה
אדמה את מלכות האלים: ²¹ דומה היא לשאר אשר
לקחו אשה ותטמנדו בשלש סאים כמה עד כי יחמצז

יאכלחו: ³⁴ כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם
לבככם: ³⁵ מהניכם יהיו הנוראים והגראות דלקם: ³⁶
ואתם היו דמים לאנשים המחייבים לאדרניות מתי ישוב מון
החתנה וכאשר יבוא ודרפק יפתחו לו כרגע: ³⁷ אשרי
העבדים ההם אשר בבו הארץ ימצאים שקדמים אמן
אמר אני לכם כי תחזר ויושבם וילך לשרת אותם:
³⁸ ואם יבוא באשمرة השניה או באשمرة השלישית
וכן ימצא אשרי העבדים ההם: ³⁹ וזאת דעתו אשר אם
ידע ידע בעל הבית באיזו שעעה יבוא הננב כי עתה
שך שקר ולא יתין לחתר את ביתו: ⁴⁰ לבן נם אהם היה
נכונים כי בשעה אשר לא פלחתם יבוא בן האדם: ⁴¹
ויאמר פטרוס אדניינו הלאו אתה אמר את המשל הזה אם
נס לכל אדם: ⁴² ויאמר הארץ מי הוא אפוא הסכן הנאמן
והנבען אשר יפקידתו האדון על עבדתו לחת את ארחותם
בעתו: ⁴³ אשרי העבר ההורא אשר בא אדרני ימצאחו
עשה כן: ⁴⁴ אמרת אני לכם כי על כל אשר יש לו
יפקידתו: ⁴⁵ והעבר ההורא אם יאמר בלבו בשש אדרני
לובא והחל להוכיח את העבדים ואת השפחות ולא כל
ולשנות ולשכבר: ⁴⁶ בוא יבוא אדרני העבר ההורא ביום לא
יצפה ובשעה לא ידע ווישפ אמותו ושים את חלקו עם
הסורים: ⁴⁷ והעבר ההורא אשר ידע את רצון אדרני ולא
הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות, ואשר לא ידע
ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הואר לא יכה כי אם
מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דריש ממנה
הרבה ואשר הפקדו בידיו הרבה ישאל מאתו יותר: ⁴⁸
להפיל אש על הארץ בatoi ומה חפץ אני כי כבר בערה:
⁴⁹ ועלי טבילה להטבל ומה יציר לי עד כי תשלם: ⁵⁰
חחובים אתם כי באתי לחת שלום בארץ אני אמר לכם
לא כי אם מחקת: ⁵¹ כי מעטה חמשה בבית אחד יהלון
שלשה על שנים ושנים על שלשה: ⁵² האב יחולק על הבן
והבן על האב האם על הבת והבת על האם החומות על
הכליה והכליה על החומות: ⁵⁴ ויאמר נם אל המון העם
כראתכם את הענן עליה במערב ואמրתם נשם בא וכן
יבוא: ⁵⁵ החנפים את הארץ פניו הארץ והشمים יידעתם לבחון
ואת העת הזאת איך לא תבחןנו: ⁵⁶ למה אף מנופכם
לא השפטו את היישר: ⁵⁸ כי כאשר תלך אל השר עם
איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו פן ישב

מקום זה וזו תקום בכללמה לחתת את המקום האחרון: 22 ויעבר בערים ובכפרים עבר ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים: 23 וישאלדו איש לאמר ארנינו המעתם הנושעים: 24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רביכם יבקש לבוא ולא יוכלו: 25 והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסנה את הדלת ותחלו לעמוד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר ארנינו ארנינו פתח לנו וענה ואמר אליכם איני יודע אתכם מיין אתם: 26 אז תחלו לאמר אכלנו ושתנו לפניו וברחבותינו למדת: 27 ואמר אני אמר לכם איני יודע אתכם מיין אתם סרו מני כל פעלי האון: 28 ושם היה היללה ותרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלילים ואתם מנדרשים החוצה: 29 ויבאו מזרחה וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלילים: 30 והנה יש אהרוןים אשר היו הראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים: 31 ביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולא מזה כי הורודוס מבקש להרנכ: 32 ויאמר אלהם לכט ויאמרו אל השועל הזה הנה מנרש שדים ופעל רפאות היום ומחר ו בשלישי בא עד קצי: 33 אבל הולך אלף היום ומחר ומחרתו כי לא תחנן אשר יאבד נבי מוחץ לירושלים: 34 ירושלים ירושלים הרנית את הנביאים והסקלה את הגשלהים אליה כמה פעמים חפצתי לקבוץ את בניך כאשר תקוץ התרגנת את אפרוחיה תחת כנפיו ואתם לא אביכם: 35 הנה ביהכם יעוז לכם שם ואני אמר לכם כי ראה לא תראני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

14 ויהי בבא בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: 2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה מומים: 3 ויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ועל הפרושים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ייחרשו: 4 ויאחו בו וירפאהו ושלחהו: 5 ויען ויאמר אליהם מי מכמ אשר חמרו או שרו יפול אל הבאר ולא ימחר להעלותו ביום השבת: 6 ולא יוכל להסביר על זאת דבר: 7 וישא משלו אל הקרים בראשותם אמר אין בחרו להם להסביר בראש ואמר אליהם: 8 כי יקראatak איש אל החתנה אל תשב בראש פן יקרא שמה איש נכבד מך: 9 ובא הקרא אותו ואטו ואמר אליך פנה

לא ושלח אליו מלאכים בעדנו רוחך לבקש שלום: 33
ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכוש לא יוכל
להיות תלמידיך: 34 טוב המלחח ואם המלח היה תפל
במה יתקן: 35 לא יצליח נם לאדרמה נם לדמן החוצה
ישליך מי אשר אונים לו לשמע ישמע:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע
אותו: 2 וילנו הפרושים והסופרים לאמור הנה זה מקבל
את החטאים ואכל אותם: 3 וידבר אליהם את המשל הזה
לאמר: 4 מי זה האיש מכם אשר לו מה כבשים ואבד
לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר
והלך אחורי האבד עד כי ימצאו: 5 וזהו כמו מצאו אותו
ישמנו על חיפוי בשמה: 6 ובא אל ביתו וקרא לאחביו
ולשכנויו יחד לאמר שמהו ATI כי מצאו אותו שי האבד:
7 אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשם על חוטא אחד
השב יותר מעלה תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו
להתשובה: 8 או מי האשה אשר לה עשרה דרכמנין
ואבד לה דרכמוני אחד ולא תדריך נר ותطمאתה את
הבית ותחפש היטיב עד כי ימצאו: 9 וזהו כמו מצאה
אותו תקרא לרעותה ולשכנותה לאמר שמחנה ATI
כי מצאתי את הדרכמוני אשר אבד לי: 10 כן אני אמר
לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד
אשר שב מהטאו: 11 ויאמר איש אחד היו לו שני בנים:
12 ויאמר הצער אל אביו ABI הנה לי את חלק הרכוש
אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה: 13 ויהיו מזמן ימים
ויאסף הבן הצער את הכל וילך אל ארץ רחואה ושם
פוזר את רכשו וילך בדרך סובאים ווללים: 14 ואחריו
כלתו את הכל היה רעב חזק בארץ המידינה בארץ
חסר לחם: 15 ווילך ידרבק באחד מבני המידינה בארץ
ההייא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזיריהם: 16 וויתאו
למלא את בטנו בחזרבים אשר יאכלו החזירים ABI וישלחם
לו: 17 וירושב אל לבו ויאמר מה רבו שכוריו ABI וישלחם
לחם לשבע ואבוי אבד ברעב: 18 אקומה נא ואלכה אל
ההקרआ עוד בנק שמנני כאשר שכיריך: 19 ויקם ויבא אל
אבי עודנו מרחוק ואבוי ראהו והואמו מעיו וירץ ויפל על
צוארי וישקהו: 20 ויאמר אליו הבן ABI חטאתי לשמים
ולפניך ואני נקלתי מהקרआ עוד בנק: 22 ויאמר האב

אל עבדיו והוציאו את השמלת הטובה מכלן והלבישו
והנו טבעת על ידו ונעלמים ברגליך: 23 והבאו את עnal
המרכיך וטבחו אותו ונأكلה ונשמה: 24 כי זה בני היה
מת ויחיו ואבד היה וימצא ויחלו לשמה: 25 ובנו הנдол
היה בשדה והוא בא ויקרב אל הבית וישמע קול
זמרה ומחלות: 26 ויקרא אל אחד הנערם וישאל מה
זה: 27 ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עnal
המרכיך על אשר הושב לו שלם: 28 ויחר לו ולא אבה
לבוא הבית והזא אביו וירבר על לבו: 29 ויען ויאמר
אל אביו הנה זה שניים רבות אני עבד אחך ומימי לא
עברתי את מצותך ומימי לא נתה לי נדי למען אשיש עם
רעוי: 30 ויבא בנק זה אשר בלע את נחלך עם הנות
ותזבח לו את עnal המרכיב: 31 ויאמר אליו בני אתה
תמיד עמדיך וכל אשר לוי לך הוא: 32 אבל נכון לשוש
ולשם כי אחיך זה היה מת ויחיו ואבד היה וימצא:

16 ויאמר נם אל תלמידיו איש עשר היה ולו פקיד על
ביתו וילשינוו אליו באמրם כי מפור הוא את קניין: 2
ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי عليك תנ חשבון
פקודך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: 3 ויאמר הפקיד
בלבו מה עשה כי יכח אדני ממנה את הפקדה לעדר
לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: 4 ידעת מה
עשה למען יאפסוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדרתי:
5 ויקרא אל כל איש אשר נשא בהם אדני וישאל את
הראשון כמה אתה חיב לאדני: 6 ויאמר מאת בת שמן
ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים:
7 ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים
ויאמר קח את שטרך וכותב שמן: 8 וישבח האדון את
הזה ערומים הם בדורם מבני האור: (א) 9 וכן אני
אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה לمعן בעת
כלתו יאספו אתכם אל משכנותות עולם: (ב) 10
הנאמן במעט מזער נאמן נס בהרבה והמעול במעט
מזער מועל נס בהרבה: 11 ולכן אם בממון העולה לא
הייתם נאמנים את האמתי מי יפקיד בידכם: 12 ואם
בדבר אשר לאחרים לא היותם נאמנים את אשר לכם מי
יתן לכם: 13 אין עבר אשר יוכל לעבד שני אדרנים כי
ישנא את האחד ויאהב את الآخر או ידבק באחד ואת

וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל הארון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר הארון לו יותה לכם אמונה כנורא החידל או אמרו אל התות הזה העקר והונטע בתוך חיים וישמעו לכם: 7 מי הוא זה מכם ולו עבר חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר נשא הנה וחסכ: 8 הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחנו מתייך ושרטני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה: 9 הנם יtan תודה לעבר על עשו את אשר צוהו אמרתי לך יתן: 10 מכבה גם אתם אחריו שעשותם את כל אשר צוויתם אמרוعبادים אין מועיל אם אנחנו כי רק את המטול עליינו לעשות עשינו: 11 ויהי בסעו ירושלים והוא עבר בתוך שדרון והגليل: 12 ויבא אל כפר אחד ויפגעו עשרה אנשים מצערם והם עמדים מרוחק: 13 וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חנו: 14 וירא אוחם ויאמר אלהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלבכם ויטהרו: 15 ואחר מהם בראותו כי נרפא ישב וישבח את האלים בקול נורא: 16 ויפל על פניו לרגלו וודה לו והוא היה שמרוני: 17 ויען ישוע ויטבל את הלא העשרה טהרו והתשעה אליהם: 18 האם לא נמצאה אשר שב تحت כבוד לאלהים זולתו הנכרי זהה: 19 ויאמר אליו קום ולך אמוןך הוועה לך: 20 וישראל הדפוזים מתי תבוא מלכות האלים ויען אתם לאמר מלכות האלים לא תבוא במראה עיניהם: 21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלים הנה בקרבתם היא: 22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתටויהם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו: 23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרצו אחריהם: 24 כי כברך אשר יברך מקצתה השמים ויאיר עד קצה השמים כנ' יהה בן האדם בינו: 25 אך בראשונה צריך הוא לסלב הרבה ולהמאס מן הדור הזה: 26 וכאשר היה נח בין יהה בימי בן האדם: 27أكلו ושתו נשוא נשים והשייאו נשים לנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוטأكل ושהה קנה ומכר נטע ובנה: 29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש ונפרית מן השמים וישחת את כלם: 30 מכבה היה ביום אשר גילה בן האדם: 31 והוא איש יהה על הגן וכליו בבית אל ירד לשאת אתכם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה: 32 זכרו את אשת

האחר יבזה לא תוכל עבד את האלים ואת הממון: 14 וישמעו כל זאת נם הפרושים אשר הם אהבי כספי וילענו לו: 15 ויאמר אליהם אתם הם המצדיקים לפני האדם ואלהים יודעת את לבכם כי הנבה באדם תועבה הוא לפני האלים: 16 התורה והנבאים עד יוחנן וכן הוא והלאה בשורת מלכות האלים וכל איש בחזקה יבוא בה: 17 אבל נקל כי עברו השמים והארץ מאשר יפל קין אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אהדרת נאף הוא וכל הלך את הנורשה מאישה נאף הוא: 19 איש עשיר היה והוא לבוש ארמן וSSH ויתען וישמה יום: 20 איש אביוון ושמו לעוז משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבות: 21 והוא לשבע מן הפרורים הנפלים מעלה שלחן העשר ונומ הכלבים באו וילקו אבעבותיו: 22 ויהי כאשר מת האביוון ווובל על ידי המלכים אל חיק אברהם וימת נם העשיר ויקבר: 23 ובஹוטו במכאות בשאול ויישא את עינויו וירא את אברהם מרוחק ואת לעוז בחיקו: 24 (Hades g86) ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעוז ויטבל את קצח אצבעו במים למען קדר את לשוני כי עוני במקוד זהה: 25 ויאמר אברהם בני זכר כי לחתת טובך בחיקי וגם לעוז לקח את הרעות ועתה הוא ינחים ואתה הצעיר: 26 ומלאך כל זאת שווה גדולה מפסקת בינוינו ובינוים לבתיו יכול עבור החפצים ללקת מפה אליכם ולבתיו יעברו שם אלינו: 27 כי יבא נם הם אל מקום המעצבה זהה: 28 ויאמר אברהם יש להם משה והנבאים אליהם ישמעון: 30 ויאמר לא בן אבי אברהם אך אם ילך אליום אחד מן המתים או ישבו: 31 ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ועל הנביאים גם כי קום אחד מן המתים לא יאמינו:

17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבא המכשלים אבל אויל איש אשר על ידו יבא: 2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישליך אליהם מושר יכשיל את אחד מהקננים האלה: 3 השמרו לנפשותיכם אם יחתא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחתא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמו:

לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך : 21 ויאמר את כל אלה שמרתו מנערוי : 22 וישמעו ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכיר את כל אשר לך וחלק לעניים והוא לך אוצר בשמיים ובאו ולך אחריו : 23 ויהי כשמיota את זאת ויעצב מאר כי עשר נדול היה לו : 24 וירא ישע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבני נכסים לבוא אל מלכות האללים : 25 כי נקל למל עבר בתרוק נקב המחת מבוא עשיר אל מלכות האללים : 26 ויאמרו השמעים ומיו יכול להושע : 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מלאלים : 28 ויאמר פשרום הן אנחנו עיבנו את הכל גולך אחריך : 29 ויאמר אליהם Amen אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבוחיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האללים : 30 ולא יקח החתיות כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חי עולם : (g 165, a) 31 ויהי אליו את שנים העשר ויאמר להם הנהו עליים ירושלים ומילא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם : 32 כי ימסר לנוים ויחתלו בו ויתעללו בו וירקו בפנויו : 33 ואחרי הכותם אותו בשוטים ימיהו ובאים השלישי קום יקום : 34 והם לא הבינו מאומה והוא הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר : 35 ויהי בקרבו אל ירידחו והנה איש עוז ישב על הדרכך והוא משאל : 36 רישמע עת קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת : 37 ויגידו לו כי ישוע הנצרי עבר : 38 ויזעק לאמר ישוע בן דוד חנני : 39 והחלכים בראשנה גערו בו לחשתו והוא הרבה עוז לצעק ישוע בן דוד חנני : 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו והוא כאשר קרב וישלחו לאמר : 41 מה חפצך כיעשה לך ויאמר אדרני כי אראה : 42 ויאמר אליו ראה אה אמוןתך הוועיטה לך : 43 וופתאם ראה וילך אחרי הילך ושבה את האללים וכל העם בראשותם זאת נתנו תודה לאלהים :

19 יבוא ויעבר בירוחו : 2 והנה איש ושמו וכי מראש המוכסמים והוא עשיר : 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יוכל מפני העם כי שפל קומה היה : 4 ויקדם וירץ ויעל על שמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה : 5 ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו וכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בביתך : 6 וימהר וירד ויאספהו בשמחה : 7 וילונו כל הראים לוט : 33 המכחש למולט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה : 34 אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במנחה אחת האחד יאסף והאחר יעוז : 35 שתים תהיינה טהנות יחד האחד תאסף והאחר תעוז : 36 שנים יהיו בשדה ונוסף האחד והאחר יעוז : 37 ויענו ויאמרו אליו איה זה אתה אדרני ויאמר אליהם באשר הפנור שם יקבעו הנשים :

18 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות : 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האללים ולא נשא פנים לאדם : 3 ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממירבי : 4 רימאן מיום אל יום ואחריו כן אמר בנפשו נם כי את האללים איני ירא ולאדם לא אשא פנים : 5 עשה את דין האלמנה הזאת על הונעהathy בון תבואה תמיד ותՃאני במלים : 6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין הועלה : וזה אללים האלה הוא יעשה דין בחירותו הקרים אינם אליו יומם ולילה נם כי יתמהמה להושעים : 8 אני אמר לכם כי יעשה את דין במרה הארץ בין האדם בבאו הימצא אמונה בארץ : 9 ו يوسف וישראל אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נכויים בעינויים ואמר : 10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס : 11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אליהם אודך כי איני כאשר האדם הנזלים והעסקים והנפים או נם כמכס הזה : 12 אני צם פעומים בשבועו אני מעשר את כל קניini : 13 ומה מוכס היה עמוד מרוחק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמיים כי אם חוף על לבו לאמר אליהם סלח לי החוטא : 14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נזרק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה יהודים : 15 ויביאו אליו נם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים וינגרו בהם : 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבא אליו ואל המנומות כי לאלה מלכות האללים : 17 Amen אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האללים הילד הוא לא יבא בה : 18 וישאלחו קצין אחד לאמר רבוי חטוב מה לעשות ואירש חי עולם : (g 166, a) 19 ויאמר אליו ישוע מודיע קראת ל' טוב אין טוב בלתי אחד האללים : 20 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצה לא תנגב

את העיר ויאמר אליהם בعلיו למה זה אתם מתיירים את הארון הנהו אדרני את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם ישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע: 34 ובסעוזו הצעו את בגדיהם על הדרך: 35 ויקרב אל מorder הר הזיותים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלים בשמה ובכבוד נרול על כל הנבורות אשר ראו לאמור: 36 ברוך המלך הבא בשם יהוה שלם בשמיים וכבוד במרומיים: 37 ומקצת פרושים אשר בתוכה העם אמרו אליו רבינו גער בתלמידיך: 38 ויען ויאמר אני אמר לכם אם יחשו אלה תזעקה האבנים: 39 ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עלייה לאמור: 40 לו ידעת אף את בוד יומך זהה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיןיך: 41 כי ימים בהם עלייך ושבaco אביך סוללה סביביך והקיפוק וצרכו עלייך מכל עבריך: 42 וסחבו אותך ואת בניך בקרבר ולא ישאירוך ابن על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך: 43 ויבא אל המקדש יוכל לנרש שם את המקרים ואת הקונים בו: 44 ויאמר אליהם חן כחוב ביתי בית חפלה הוא ואתם עתים אותו למערת פריצים: 45 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הנדילים והסופרים וגם ראש העם מבקשים לאבדו: 46 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו:

20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש וمبשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הוקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו בא זורשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי: 4 טבילה זה והן המנחים היהם האם אם מבני אדם: 5 ויחשבו בכלם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר لماذا זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאיין: 8 ויאמר ישוע אליהם נמי לא אמר לכם בא זורשות אני עשה אלה: 9 ויחל לרבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבר אל הכרמים לתה למו מפרי הכרם והכרמים הכהה וישלחו ריקם: 11 ויסוף שלח עבר אחר ויכנו אותו ויתרפהו וישלחו ריקם: 12 ויסוף

לאמר בא ללון בבית איש חוטא: 8 ויעמד צוי ויאמר אל הארון הנהו אדרני את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם ישקתי איש אשיב לו ארבעתים: 9 ויאמר אליו ישוע היום היהת תשועה לבית הזה באשר בן אברהם נם הוא: 10 כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד: 11 ויהי הם שמעים את זאת ויסוף שהוא משל על אשר קרב לירושלים ומה החבים כי מחרה תגלה מלכות האלים: 12 על כן אמר איש אחד מן האדרירים הילך אל ארץ רחואה לקחת לו מלוכה ולשוב: 13 ויקרא אל שעשרה מעבדיו ויתן להם שעשרה מנים ויאמר להם סחרו בהם עד בא: 14 ובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלינו: 15 ויהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים החם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרוחה כל אחד במסחרו: 16 ויבא הראישון ויאמר אדרני מנה שלך הביא עשרה מנים: 17 ויאמר אליו כן העבד הטוב החת את אשר היהת נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים: 18 ויבא השני ויאמר אדרני מנה שלך עשה חמשת מנים: 19 ויאמר נם לזה אף אתה היה על חמש ערים: 20 ויבא השלישי ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצל צורר בסודר: 21 מפני יראתי לך כי אתה איש קשה לך את אשר לא הגנת וקנזר את אשר לא זורעת: 22 ויאמר אליו מפיק אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לך את אשר לא הנחתי וקנזר את אשר לא זורעת: 23 ולמה לא נתת את כספי לשلتני ואני בכווי היתי טובע אותו במרביה: 24 ויאמר אל העבדים שם שא ממן את המנה ותנוו אל אשר לו עשרה המנים: 25 ויאמרו אליו אדרני יש לו עשרה מנים: 26 הן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממן נם את אשר לו: 27 אבל את איבי החם אשר לא חפוץ מלכוי עלייהם הביאו אתם הנה והרגנו אותם לפני: 28 ויכול לדבר הדברים האלה ויועבר לפניו ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרבו אל בית פנו ובית הני בהר הנקרא הר הזיותים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכט אל הכהר אשר ממולנו והוא בכואכם שמה המצאו עיר אסורה אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אותו והbayeo: 31 וכי ישאל אתכם איש ומה תחוירו מה חממו אלו יען כי הארון צריך לו: 32 וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירו

לו: 39 ויענו מן הספרים רבי יפה דברת: 40 ולא עברכו עוד את לבם לשאל אותה דבר: 41 רואמר אליהם איך אמרו על המשיח כי הוא בן דור: 42 והוא דוד אמר בספר תהילים נאם יהוה לאנני שב לימיini: 43 עד אשית איךיך הדרם לדרגליך: 44 הנה דוד קרא לו ארון ואיך הוא בנו: 45 רואמר אל תלמידיו באוני כל העם: 46 הזהרו מן הספרים החפצים להתחלק עטופי טלית ואהביב את שאלות שלום בשוקים ואת מושבי הראש בbatis הכנסיות ואთ מסבות הראש בסעודות: 47 הבלתיים את בתיה האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עיניהם המה משפט על יתר יקחו:

21 ויבט וירא את העשורים משליכים את נרכותם לארון האווצר: 2 וירא נם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות: 3 רואמר אמרת אני לך כי האלמנה העניה האת נתנה יותר מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאליהם מהעדף שלהם והיא מהסורה את כל רכושה נתנה: 5 ריה באמורם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובכוננות ויאמר: 6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא השאר ابن על ابن אשר לא תתרפרק: 7 ווישאלו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היotta: 8 רואר ראו בן תחתו כי רכבים יבואו בשם לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחוריים: 9 ובשמעכם מלחותות ומהמות אל החתו כי היו תהיה זאת לרשותה אך עוד קין למועד: 10 יוסף דבר אליהם לאמר יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה: 11 והוה רעש גдол כה וכלה ורעב ורבד ונם מוראים ואתות נדלות מן השמיים: 12 ולפני כל אלה ישלו בכם את ידיהם וירדפו ימסרו אתכם לבתו כנסיות ואל בתו כלאים וחובאו לפני מלכים ומשלים מען שם: 13 והויה זאת لكم לערות: 14 על כן שיתו לבבכם לבalto דאג בהמה צטרקו: 15 כי אגני נתן לכם פה וחכמתה אשר לא יוכלו לעמוד לפניה ולדבר גדרה כל מתקומימים: 16 וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקורובייכם ורעים וימייתו מכם: 17 והויתם שנואים לכל אדם למען שם: 18 אך לא יפל משערת ראשכם ארצתם: 19 בתוחלתכם קנו לכם את נפשיכם: 20 וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידע תרעוי כי קרב חרבנה: 21 אז ינוסו אנשי יהודה אל

שליח שלישי וכן אותו פצעו וינרשו וידחפו חוצה: 13 ואמיר בעל הכרם מה עשה אשלה את בני את יידי כראותם אותו אולי גנרו מפינוי: 14 וכבראות את הכרמים נעצו יהדו לאמר זה הוא הירוש לבנו ונחרנה ותהי לנו הירשה: 15 ונגרשו אותו אל מחוון הכרם ווירנה ועתה הירשה: 16 יבו ואיבך את הכרמים מה עשה להם בעל הכרם: 17 ויבט בהם ויאמר ומה הוא זה הכתוב ابن הבונים היה לראש פנה: 18 כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר חפל עליו תשחקו: 19 ויבקשו הכהנים הנגידים והספרדים לשלוח בו את ידם בעת ההיא וויראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה: 20 ויארכו לו וישלחו מארכים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסינוו אל השרדה ואל יד החגנון: 21 ווישאלו לאמר רבי ידענו כי נconaה תדרב ותלמוד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים: 22 המתר לנו לחת מס אל הקיסר אם לא: 23 ווירא את נכליהם ויאמר להם: 24 מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר: 25 ויאמר אלהם לנו לנו לkipser את אשר לקיסר ולאליהם את אשר לאליהם: 26 ולא יכול לילדנו בדבר לפני העם ויתמןעו על מענהו ויחרשו: 27 וירקרו אנשים מן הצדוקים הכהרים בתחום המתים וישאלו לאמר: 28 מורה משה כתוב לנו כי מוות אה בעל אשה ובנים אין לו ולכך אחיו את אשתו והקים ורע לאחים: 29 והנה היו שבעה אחים והראשון לפקח אשוה וימת לא בנים: 30 ויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא בנים: 31 ויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא הנינו בנים וימתו: 32 ובאחרונה מתה גם האשה: 33 והנה בתחום המתים למי מהם תהיה לאשה כי היהת האשה לשבעה: 34 וייען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ות נשאננה: 35 (g165) וזהוכים לנחל את העולם הבא ואת החיים המתים לא ישאו נשים ולא נשאננה: 36 כי לא יוכל עוד למות כי שום הם למלכים ובני אליהם מהם בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלהים איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים

תלמידי: 12 והוא יראה אתכם עליה נדוללה מצעה שם
 תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם וכיניו את
 הפסח: 14 ויהי כאשר הגעה השעה ויסב הווא ושנים עשר
 השליחים אותו: 15 ויאמר אליהם נכסף נכספי לאלל
 אתכם את הפסח הזה לפני ענותו: 16 כי אמר אני לכם
 אני אל כל אותם עדר כי מלא במלכות האללים: 17
 ויהי את הocus ויברך ויאמר קחו אהה וחלקו ביןיכם: 18
 כי אמר אני לכם שתה לא אשחה מעתה מתנוובת הנפש
 עד כי תבוא מלכות האללים: 19 ויהי את הלחם ויברך
 ויבצע ויתן להם לאמר זה גוףו התנן בערכם זאת עשו
 לזכרוני: 20 וכן נם את הocus אחר הסעודה לאמר זו
 הocus היא הברית החדשה ברדי גשפק בערכם: 21 אך
 הנה ייד המסר אותו עלי השלחן: 22 כי אין בן האדם
 הלך לו כפי אשר נהרץ עלי אבל אויל לאיש ההוא אשר
 על ידו ומסר: 23 והם החלו לחקיר איש את רעהו מי הוא
 וזה מה שאר עשה זאת: 24 וכן מריבת היתה ביןיהם מי
 יחשב להיות הנדול בהם: 25 ויאמר אליהם מלכי הנויום
 רדרים בהם ושליטיהם יקרו עשי חסד: 26 ואתם לא
 כן כי הנדול בהם יהיה צער והמשל יהיה כמשרת:
 כי מי הוא הנדול אם המסר או המשרת הלא המסר
 אני הני בתוככם כמו המשרת: 28 ואתם הם העמדים
 עמדו עד עתה בנסinton: 29 לכן אני מנהיל אתכם כאשר
 הנחילני אמי את המלכות: 30 למען תאכלו ותשטו על
 שלחני במלכותו וישבחתם על כסאות לשפט אותן שנים
 עשר שבטי ישראל: 31 ויאמר הארץ שמעון שמעון הנה
 תבע אתכם השטן לזרותכם כחחים: 32 ואני התפלתי
 בעדרך אשר לא תכללה אמונהך ואתה כאשר תשוב חזק
 את אחיך: 33 והוא אמר אליו אנני הני נכון ללבת אתך
 גם לביית האסורים גם למות: 34 ויאמר אני אמר לך
 פטרוס לא קרא תרגנול היום עד כי שלש פעמים בחשת
 כי לא אמר לא יידעתו: 35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי
 אתכם בעלי כיס ותרמילי ונעלים החסורתם דבר ויאמרו
 לא חסרונו כל דבר: 36 ויאמר אליהם אכן עתה אשר
 לו כיס ישאנו וכן גם את התרמילי ואשר אין לו הוא
 יזכיר את בנו ויקנה חרב: 37 כי אמר אני לכם אשר
 צרייך עוד להתחמל בא הכתוב זהה ואתה פשעים נמנת כי
 כל הכתוב עלי בא עד קצו: 38 ויאמרו אנני הנה בפה
 שתי חרבות ויאמר אליהם די: 39 ויצא וילך ביום ביום

ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוזות אל
 יבוao בה: 22 כי ימו נקם הנה למלאת כל הכתוב: 23
 ואוי להרhot ומלミニותם בימים הנה כי תהיה צרה נדוללה
 בארץ וק馥 על העם הזה: 24 ונפל לו לפיר חרב והגלו אל
 כל הגנים וירושלים תרמס ברגליך נוים עד כי מלאו
 עתות הנויום: 25 והיו אותן בשמש ובירח ובכוכבים
 ועל הארץ מצוקה לנוים ומוכחה מהמותם הום ודרכיו: 26
 וימונו בני האדם מאימה ומחרדה הבאות על כל הארץ
 כי כחות השמים יתמושטו: 27 ואו יראו את בן האדם בא
 בענן נבורה ובכבוד רב: 28 וכאשר תחול לחיות זאת
 התעדודו ושאו הראשים כי קרובה גאלחכם לבוא: 29
 וירבד אליהם משל ראו את התאניה ואת כל העזים:
 כי תראו אתם מוצאים את פרחם הלא יעדתם כי
 קריב הקץ: 31 מכחה אף אתם בכא אלה לעיניים דעו כי
 קרובה מלכות האללים: 32 Amen אמר אני לכם לא יעברו
 הדור הוה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו
 ודבריו לא יעברו: 34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם
 בסבא ובשברון ובדראות המוחיה ובא עליכם הום ההוא
 פרתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל היישבים על פני כל
 הארץ: 36 לכן שקרו בכל עת והחפלו למן עצרו
 כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיזבב לפני בן
 האדם: 37 ויהי מלמד יומם במקדש ובבלילה יצא בהר
 הנקריא הר הזיותם ללוון: 38 וכל העם השכימו לבוא
 אליו במקדש לשמע אותה:

22 ויקרב הן המזות הנקריא פסה: 2 והכהנים הנدولים
 והסופרים מבקשים איך יהרנו כי יראו מפני העם: 3
 והשטן נכנס ביודה המכנה איש קריות והוא במספר
 שנים העשר: 4 וילך וירבד עם ראשי הכהנים ושרי
 החיל איך ימסרנו אל ידים: 5 ווישמוו ויאתו تحت לו
 כסף: 6 וויבטהו אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא
 לעוני ההמון: 7 ויבא יום המזות אשר זבוח יזבח בו
 הפסח: 8 ווישלח את פטרוס ואת יהנן לאמר לכו והכינו
 לנו את הפסח ונأكلה: 9 ויאמרו אליו בא זזה מקום
 תחפץ כי נכנן אותו: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים
 העירה ופגע אתכם איש נשא צפתה מים לכט וחייב
 הבית אשר יבוא שמה: 11 ואמרם אל בעל הבית כה
 אמר לך הרבה איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם
 לזקס

ויאמר אליהם כי אניד לכם לא תאמינו: ⁶⁸ וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלהני: ⁶⁹ אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לيمין נברות האלוהים: ⁷⁰ ויאמרו כלם כי אתה הוא בן האלוהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא: ⁷¹ ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזינו שמעונה מפיו:

23 ויקם כל קהלם וויליכו אל פיטוס: ² וייחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומגע אותו מטה מס אל הקיסר באמריו כי הוא מלך המשיח: ³ וישאלחו פיטוס לאמר אתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת: ⁴ ויאמר פיטוס אל ראש הכהנים ואל המון העם לא מצאו דבר אשר באיש הזה: ⁵ וזה התאמצטו לדבר מודיעו שהוא את העם בלםרו בכל יהודה החל מן הנגיד ועד הנה: ⁶ ויהי שמע פיטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: ⁷ וכאשר ידע כי ממשלחת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים ביום האלה: ⁸ ושמהח הורדוס עד מאי בראותו את ישוע כי מימים רבים אשה להראת אותו על כי שמע את שמו ויקו להראת אותו אשר יעשה: ⁹ וירוב לשאל אותו והוא לא השיב אותו לדבר עליו שטנה: ¹⁰ וביבן אותו הורדוס עם צבאותיו יהתל בו וילבש אותו בנד והורית ושלחחו אל פיטוס: ¹¹ ביום ההוא נהיו פיטוס והורדוס לאחים ייחדו כי מלפנים איבאה הדותה בינתם: ¹² ויקרא פיטוס את ראש הכהנים ואת השרים ואת העם: ¹³ ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמה מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו: ¹⁴ וגם הורדוס לא מצא כי שלוחוי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות: ¹⁵ על כן איסרנו ואפטרנו: ¹⁶ ועליו היה לפטר להם איש אחד ביום החג: ¹⁷ ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטור לנו את בר אבא: ¹⁸ והוא היה משליך בית האסורים על דבר מריד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: ¹⁹ ויסוף פיטוס לשאת קולו כי חוץ לפטור את שוע: ²⁰ ומה צעקו אליו לאמր הצלב אותו הצלב: ²¹ ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל

על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: ²² ויבא אל המקום ויאמר אליהם החהפל לו לבתי בו לאידי נסiou: ²³ והוא נפרד מהם הרחק בקהל אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמור: ²⁴ אבי אם רצונך כי אם כרצונך: ²⁵ וירא אליו מלאך מן השמים ויהזקהו: ²⁶ ויבאו עליו חבלי מוות וויסוף להתחפל בחזקה ותהי ועתה נתני רם ירדים לארץ: ²⁷ ויקם מהחפל וויבא אל התלמידים וימצאים ישנים מינון: ²⁸ ויאמר אליהם למה תישנו קומו והחפלו אשר לא הבא לדי נסינו: ²⁹ עדרנו מדבר וננה המון ואחר שנים העשר הנקר יהודה הילך לפניהם וקריב אל ישוע לנשך לו: ³⁰ ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אהה מוסר את בן האדם: ³¹ והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אנדינו הנכח בהרב: ³² ויך אחד מהם את עבר הכהן הנדול ויקצץ את אזנו הימנית: ³³ ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפהו: ³⁴ ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר בא עליו לאמר כמו על פרץ יצאתם על בחירות ובמקלות: ³⁵ ואחי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם כי ייד ואולם זאת היא שעתכם ושלtan החשך: ³⁶ ויתפשו אותו וויליכו ויביאו בית הכהן הנדול ופטروس הילך אחריו מרחוב: ³⁷ ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדרו וישב נםПетروس בתוכם: ³⁸ ותראו השפהיה ישוב ננד האור ותבתש בו ותאמר נם זה היה עמו: ³⁹ וויכחש בו ויאמרasha לא ידעתינו: ⁴⁰ ואחריו מעט ראה אדם אחר ויאמר נם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אני: ⁴¹ ואחריו עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם נם זה היה עמו כי אף הוא גiley: ⁴² ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתו מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגנו קרא: ⁴³ ויפן הארון ויבט אל פטרוס וויכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרגנול תכחש כי שלש פעמים: ⁴⁴ וויצא פטרוס החוצה וימר בבכי: ⁴⁵ והאנשים אשר אחוו את ישוע התעללו בו ויכחו: ⁴⁶ ויחפכו את ראשו ויכחו על פניו ווישאלחו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותו: ⁴⁷ על פניו ווישאלחו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותו: ⁴⁸ ועוד נדופים אחרים הרבו עליו: ⁴⁹ ובהתה הבקר נקהל זקני העם והכהנים הנדולים והספרים ויעלה לפני הסנהדרין שליהם ויאמרו אתה הוא המשיח אמר לנו:

49 וכל מודיעו עמדו מרוחק ונמְתַבֵּה אשר הָלַכְוּ אֶתְנוֹ
 מִן הַגְּלִיל וְעַנְיִנְהָן ראות את אלה: 50 והנה איש ושמו
 יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמותים עיר
 היהודים: 51 אשר לא הסכים לעצם ולפعلם ומהכה
 נס הוּא למלכות האלוהים: 52 וגונש אל פיטוס וישאל
 ממנו את גוֹתִית יְשׁוּעָה: 53 ווורדר אתה ויכרכה בסדינום
 ושימה בքבר החזוב בסלע אשר עדן לא הוּשֶׁם בו אדם:
 54 יוֹם ערב שבת היה והשבת הגעה: 55 ותלכנה אחריו
 מן הנשים אשר באו אליו מן הגליל ותחוינה את הקבר
 ואת אשר הוּשֶׁם בו גוֹתִיה: 56 ואחריו שוכן הכנינו סמים
 ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצויה:

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר
 ותבייאינה את הסמים אשר הכנינו ועמהן עוד אחרות: 2
 וימצאו את האבן גלויה מן הקבר: 3 ותאגה פנימה ולא
 מצאו את גוֹתִית האדון יְשׁוּעָה: 4 יהוּה הנה נבכוות על הדבר
 הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיםם מזהירים:
 5 וויפל פחד עליהן ותקרנה אפים ארצתה ויאמרו אליהן
 מה תבקשנה את הח' אצט המתים: 6 איננו פה כי קם
 זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד הדיווון גלויל לאמар: 7
 כי צרייך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאיהם ולהצלב
 וביום השלישי קום יקום: 8 ותזכרנה את דבוריו: 9
 ותשבעה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשות
 העשר ולכל الآחרים: 10 וממרם המגדלות ויוחנה ומרם
 אם יעקב והאחרות אשר עממן הנה היו המדוברות אל
 השילוחים את הדברים האלה: 11 ויהיו דבריהם כדרכיו
 ריק בעניהם ולא האמינו להן: 12 ופטروس קם וירץ אל
 הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכרככים מנהים שם
 יושב למקומו משתומם על הנחיה: 13 והנה שנים מהם
 היו הילכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים
 כשים ריס ושמו עמאוס: 14 והם נדברו איש אל רעהו
 על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברים ובתחותכם ייחד
 ווינש ישוע אף הוא וילך אתם: 16 ועניהם נאחזו ולא
 כירדו: 17 ויאמר אליהם מה מהם הדברים האלה אשר
 אתם נשים וננים בהם יהרו בדרך פניכם זעפים: 18
 ויען האחד אשר שמנו קליפופס ויאמר אליו אתה לבדך
 נר בירושלים ואני ירע את הקורת בה ביוםים האלה: 19
 ויאמר אליהם ומה מהם ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי

ашמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23
 ויפצרו בו בקהל נдол ויבקשו כי יצלב ויוחק קולם וקול
 הכהנים הגדולים: 24 ויגזר פיטוס כי תעשה בקשתם:
 25 ויפטר להם את המשליך בית האסורים על דבר מרد
 ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרוצנים: 26 וכאשר
 הוליכו משם ויוחקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו
 שמעון איש קורני ויישמו עליו את הצלב לשאת אחריו
 ישוע: 27 וילכו אחריו המונע עם רב והמון נשים והנה
 ספדות ומקונות עלייו: 28 וויפן ישוע ויאמר אליהן בנות
 ירושלים אל הבכינה עלי כי אם על נפשך בכינה ועל
 בנייכן: 29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות
 ואשרי המums אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו:
 30 אז ייחלו לומר אל החרטים נפללו עלינו ועל הנבעות
 כסונו: 31 כי אם יעשן כזאת בעין הלח מה יעשה ביבש:
 32 וגנס נשים אחרים אנשיobil מוצאים אותו למות:
 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרנא גלגולת ואיצלבו
 אותו שם ואת אנשי הבלייל זה לימיינו וזה לשמאלו: 34
 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידע מה הם עשים
 ויחלקו בנדיו להם ויפילו נורל: 35 והעם עמד שם וראה
 וילענו לו השרים לאמר את אחרים הוועיז וושע נא את
 נשואם הוא המשיח בחור האלדים: 36 ויהתלו בו נשאי
 הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא
 מלך היהודים הוועיז את נפשך: 38 וגנס מכתב היה ממעל
 לו בכתב יוני ורומי ו עברית זה הוא מלך היהודים: 39
 ואחר מאנשי הבליעל התלולים נדרפו לאמר הלא אתה
 המשיח הוועיז את עצמך ואנתנו: 40 ויען האחד וינער בו
 לאמר האינך יראה את האלדים בהיותך בעצם הענש
 זהה: 41 והן אנחנו בו כמשפט כי לחייבנו כפי מעשינו אבל
 זה לא עשה מזומה רע: 42 ויאמר אל ישוע אליו אכן אמר
 אדרני בבאך במלכויותך: 43 ויאמר ישוע אליו אכן אמר
 אני לך כי היום יהיה עמדי בנן עדן: 44 ויהי כשהה
 הששית והנה החש על כל הארץ עד השעה התשיעית:
 45 ויהשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעין:
 46 ויקרא ישוע בקהל נдол ויאמר אבי ביך אפקיד רוח
 ובאמרו זאת נפח נפשו: 47 וירא שר המאה את אשר
 נהיתה וויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק
 היה: 48 ובכל המונע אשר התאספו יחד למראה הזה
 בהביבים אל כל אשר נעשה תופפו על לבכיהם וישובו:

וסליחת החטאיהם בכל הגנים החל מירושלים : 48 ואתם עדים בזאת : 49 והנני שולח עליכם את הבטחת אבי ואותם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרומים : 50 וילוכם מחוץ לעיר עד בית הני ויישא את ידיו ויברכם : 51 ויהיו בברכו אתם ויפרד מאתם ונישא השמיימה : 52 והם השתחו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה : 53 ויהיו תמיד במקדש מHALIM ומברכיהם את האלדים מאזו נעשה אללה : 22 והנה נם מקרבנו החירידנו אשר קדרמו בברך לבא לקביר : 23 ולא מצאו את גנותו ותבאה ותאמRNAה כי רואנו מראת מלאכים האמורים כי הוא חי :

24 וילכו אגשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו :

הנשים ואתו לא ראו : 25 ויאמר אליהם هو חסידי דעת וכברדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים : 26 הלא על המשיח היה לסביר את כל זאת ולובא אל כבודו : 27 ויהל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עלייו : 28 ויקרבו אל הכהן אשר הם הלחמים שם וישם פניו כhalb לודרכו : 29 ויפצרו בו לאמר שהאתנו כי עת ערב הגיע ונטה הים ויבא הביתה לשבת אותם : 30 ויהיו כאשר הסב עמהם ויקח את הלוחם ויברך ויבצע ויתן להם : 31 ותפקחנה עיניהם ויכירדו והוא חמק עבר מעיניהם : 32 ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אליו בדרך ויפתח לנו את הכתובים : 33 ויקומו בשעה ההיא וישבו לירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם נkehlim יחד : 34 האמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון : 35 ויספרו נם הם את אשר נעשה להם בדרך ואיך הכירדו בצעית הלחם : 36 עודם מדברים בדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם : 37 ומהנה חתו ונבעתו ויחשובו כי רוח ראו : 38 ויאמר אליהם שיש לי : 40 ואחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגלי : 41 והם פה דבר אלל : 42 ויתנו לפניו חלק דג צלי ומעט צוף דבר : 43 ויקח ויאכל לעיניהם : 44 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם بعد היומי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנבאים ובתחים : 45 אז פתח את לבכם להבין את הכתובים : 46 ויאמר אליהם כן כחוב וככן גדור אשר עינה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי : 47 ואשר תקרא בשמו תשובה

אם בעבר יגלה בישראל באתי אני ליטבל במים :³²
 ריעד יוחנן ויאמר חווית הרוח כדמות יונה ורדת משמים
 והנה עליו :³³ ואני לא ידעתו אלם השלח אתי ליטבל
 במים הוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירדת ונחה
 עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש :³⁴ ואני ראיתי
 ואידעה כי זה הוא בן האלים :³⁵ ויהי ממחורת ויסף
 וחנן ועמד ושנים מתלמידיו עמו :³⁶ ויבט אל ישוע והוא
 מטהרך ויאמר הנה שה האלים :³⁷ ושני תלמידיו שמעו
 את דבריו וילכו אחריו ישוע :³⁸ ויפן ישוע אחריו וירא
 את היכליםacha אחריהם מה תבקשו ואמרו
 אליו רבינו פרושו מורי איפה תלין :³⁹ ויאמר אליהם באו
 וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו ביום ההוא
 והעת כשבה העשרה :⁴⁰ ואחד מן השנאים אשר שמעו
 מאת יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אח שמעון פטרוס :
 41 הוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את
 המשיח מצאנו אשר תרנומו כריסטוס :⁴² וילכחו אל
 ישוע ויהי כhabbit אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך
 קרא כיapa אשר תרנומו פטרוס :⁴³ ויהי ממחורת ויאלך
 ישוע לצאת הנילאה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך
 אחריו :⁴⁴ וofilpos היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס :
 45 ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אותו
 אשר כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן
 יוסף מנצרת :⁴⁶ ויאמר אליו נתנאל המנצרת תצא לנו
 טובה ויאמר אליו בא וראה :⁴⁷ וירא ישוע את נתנאל
 בא לקראותו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר
 אין בו רמייה :⁴⁸ ויאמר אליו נתנאל מאין ידענו ויען
 ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת
 התאננה אני ראייך :⁴⁹ ויען נתנאל ויאמר אליו רבוי
 אתה בן אלדים אתה הוא מלך ישראל :⁵⁰ ויען ישוע
 ויאמר אליו על אמר לך כי תחת התאננה ראייך האמונה
 הנה גודלות מלאה תורה :⁵¹ ויאמר אליו אמן אמן אני
 אמר לך מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי האלים
 עליהם וירדים על בן האלים :

2 וביום השלישי חתינה בקינה אשר בלילה ואמ
 ישוע והיתה שם :² וישוע ותלמידיו היו נם הם קרואים
 אל החוננה :³ ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו אין
 להם :⁴ ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עת עדין

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלים
 ואלהים היה הדבר :² הוא היה בראשית אצל האלים :
 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה :⁴
 בו היו חיים והחיה היו אור בני האדם :⁵ והוא אור בחשך
 ורוח והחשך לא השינו :⁶ ויהי איש שלוח מאת האלים
 יאמין כלם על ידו :⁷ הוא לא היה האור לעין
 על האור :⁸ האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל
 העולם :¹⁰ בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא
 היכרו :¹¹ וזה בא אל אשר לו ואשר הנהם לו לא קבלו :
 12 והמקבלים אותו נתן עז למם להיות בנים לאלים
 המאמינים בשמו :¹³ אשר לא מודם ולא מփץ הבשר אף
 לא מփץ גבר כי אם מאלים נולדו :¹⁴ והדבר נהיה
 بشر וישבע בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד
 לאביו רב חסד ואמת :¹⁵ ויווחנן מעיד עליו ויקרא לאמר
 הנה זה הוא אשר אמרתי לך אחורי היה לפני כי
 קדם לי היה :¹⁶ וממולאו לקחנו כלנו חסד על חסד :
 17 כי התורה נתנה ביד משה והחсад והאמת בא על
 ידי ישוע המשיח :¹⁸ את האלים לא ראה איש מעולם
 הבן היחיד אשר בחק האב הוא הוידע :¹⁹ ווותה היא
 עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולויים
 לשאל אויה מי אתה :²⁰ ויודה ולא כחש וירדה לאמר אני
 איני המשיח :²¹ וישראלו אותו מי אפוא אתה אתה אליו
 ויאמר איני אתה הנביה ויען לא :²² ויאמרו אליו מי
 זה אתה למן נשיב לשלהינו דבר מה אמר עלייך :
 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר
 דבר ישעיו הנביה :²⁴ והמשלחים היו מן הפרושים :²⁵
 וישאלו ויאמרו אליו מודיע אפוא מטביל אתה אם איןך
 המשיח או אליה או הנביה :²⁶ ויען אתם יוחנן ויאמר
 אגמי מטביל במים ובתוככם עומד אשר לא ידעתם אותו :
 27 הוא הבא אחורי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתרין
 שרוך נעליו :²⁸ זאת היהת בבית עברה מעבר לרידן
 מקום אשר יוחנן מטביל שם :²⁹ ויהי ממחורת וירא יוחנן
 את ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלים נשא חטא
 העולם :³⁰ זה הוא אשר אמרתי לך אחורי יבא איש
 אשר היה לפני כי קדם לי היה :³¹ ואני לא ידעתו כי

לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרחים הכל אשר יאמר לכם המשו: 6 והנה שהה כדי אבון ערוכים שם כמשפט היהודים לטרחם שתים או שלש בתים יכול כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו لكم הקרים מים ומלאות עד למעלת: 8 ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסבה ויביאו: 9 ויטעם רב המסבה את המים אשר נהפכו לין כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יtan להם את הנרווע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: 10 זאת תחלת האות אשר עשה ישוע בקנעה אשר בארץ הניל גולחה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 11 ויהי אחורי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחותו ותלמידיו ולארכו ימי שבתם שם: 12 ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 13 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחלפי כסף ישבים שם: 14 ויקח חבלים ויעבעתם לשוט ויונרש כלם מן המקדש ואת הצען ואת הבקר ויפור את מעת השלחנים ויחפה לשלחניתם: 15 ואל מכרי הינו אמר הויצוו אלה מזה ועל תעשו את בית אבי בבית אכלתני: 16 ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה: 17 ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ומשנה ימים אקימנו: 18 קנאת ביתך אכלתני: 19 ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זה ואות תראנו כי כזאת אתה עשה: 20 ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ומשנה ימים אקימנו: 21 וזה ואתה בשלשה ימים תקימנו: 22 והוא דבר על היכל הזה וגוריו והיו קומו מן המתים וכtero תלמידיו כי זאת גוריו: 23 אמר להם ויאמינו בכתב ובדבר אשר דבר ישוע: 24 והוא בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רביבים בשם כי רוא האות אשר עשה: 25 והוא ישוע לא פקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם: 26 ולא הatzרך לעדרות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר היהודים: 2 ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאות אלחים באתי כי לא יכול איש לעשות האות אשר אתה עשה בלתי אם האלחים עמו: 3 ויען ישוע ויאמר אליו Amen אני אמר לך אם לא יולד איש תלמידי יהונן ובין היהודים על דבר הטהרה: 4 ויאמר אל יהונן ויאמר לו אליו רבי האיש אשר היה עמוק בעבר היהרד ונשר העיתת לו הנה טבל וככלם באים אליו: 5 ויען יהונן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: 6 ואתם עדי כי אמרתי לך אני איני המשיח רק שלוח אני לבני: 7 אשר לו הכהלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמעו אותו שמו ישמה לכול החתן הנה שמחתי

אשר דברת: 19 ותאמר אליו האשה אדרני ראה אנכי כי נביא אתה: 20 אבותינו נשתחו בהר הזה ואתם אמרם כי ירושלים היא המקום הנבחר לששתות שמה: 21 ויאמר אליה ישוע אשה האמינו לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב: 22 אתם משתחווים אל אשר לא ירעיהם ואנחנו משתחווים אל אשר ירענו כי היושעה מן היהודים היא: 23 אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמותים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חמי האב: 24 האלוהים רוח והוא ומשתחווים לו צרים לחשחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ידעתי כי בא המשיח והקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אליה שוע אני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתחמו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: 28 ותעצז האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הניד לי כל אשר עשית הכי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבואו ותלמידיו בקשו ממנו לאמרأكل נא אדרני: 32 ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אליהם שוע מאכלוי הוא לעשו רצון שלו ולחלשים מעשו: 35 הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדרים ותקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדרות כי כבר הלבינו לCKERIR: 36 וHECKTZER יקח שכרו ויאסף תבואה לחמי וולמים למען ישמחו יחדרו נם הורע נם הCKERIR: 37 כי בזאת אמות המשל כי זה זרע ואחר קצר: 38 וכי שלחתו אתכם לCKERIR את אשר לא עמלתם בו ואחרים عملו ואתם נכנסתם בעמלם: 39 ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר היהיא על דבר האשה אשר העירה לאמר הוא הניד לי את כל אשר עשית: 40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנה לשבת אתם וישב שם יומם: 41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו: 42 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאمرך נאמין כי באזינו שמענו ונדע כי אמנס וזה הוא המשיחמושיע העולם: 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא ממש לכת הניליה: 44 כי הוא יושע העיד כי נביא בארץ מולדתו איןנו נכבר: 45 ויהי הוא בא ארץ הניליל ויאספו אנשי

זאת עתה שלמה: 30 והוא יגדל הלוך ונגדל ואני אחסר הלוך וחסור: 31 הבא ממעל נעליה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעליה על כל: 32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעד ואין מקבל עדות: 33 כי ואשר קבל עדותו חותם חותם כי האלוהים אמת: 34 כי את אשר שלחו אליהם דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אליהם את הרוח: 35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידיו: 36 כל המאמין בבן יש לו חי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרונן אליהם ישכנ עליו:

4 יהו כאשר נודע לאדון כי שמו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיווחנן: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו: 3 ויעזוב את ארץ יהודה וילך שנית הניליה: 4 ויהי לו לעבר הארץ שמרון: 5 ויבא לעיר מערבי שמרון ושם סוכר הוא ממול חלקת השדרה אשר נתנה יעקב לבנו לוייסף: 6 ושם באר יעקב ישוע היה עף מן הדרך וישב לו על הבאר והעת כשעה הששית: 7 ותבא אשה שמרון לשאוב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשותות: 8 כי תלמידיו הלו הערים לקנות אלך: 9 ותאמר אליו האשה שמרונית הן יהודו אתה ואיככה תשאל ממי לשותות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערכו היהודים עם השמרונים: 10 ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מחתת אלדים וכו' והוא אמר אליך תנין נא לי לשותות כי עתה שאלת ממנה וננתן לך מים חיים: 11 ותאמר אליו האשה אדרני הן אין לך כל לשאוב בו והבאר עמeka ומאיין לך אפוא מים ימים: 12 אתה נдол מיעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת ווישת מננה הוא ובני ובעיר: 13 ויען ישוע ויאמר אליה כל השטה מן המים האלה ישוב וויצמא: 14 ואשר ישתה מן המים אשר אבינו נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אחים אתון לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחמי העולמים: 15 ותאמר אליו האשה אדרני הנה aiōnios g166 aiōnios g165 ויאמר אליה האשה אדרני הנה לימי ההם למען לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא לימי ההם למען לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאיש והשבי הלום: 17 ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע בן דברת אין לי איש: 18 כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איןנו בעליך לכון אמת הדבר

וינגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: ¹⁶ ועל כן רדףו היהודים את ישוע ויבקשו המתו על כי עשה כזאת בשבת: ¹⁷ ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנחנו פועל: ¹⁸ אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יכול הבן לעשות דבר מנפשו בalthי את אשר יראה את אביו עשה כי אם אשר עשה הוא נם הבן יעשה כמוهو: ²⁰ כי האב אהב את הבן ומראה אותו כל אשר יעשה ועוד מעשים גודלים מалаה יראחו לו מען תחתמו: ²¹ כי כאשר האב יעד ויחיה את המתים כן נם הבן יהיה את אשר ייחזק: ²² כי האב לא יידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען וכברנו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב: ²³ מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו אינו מכבב: ²⁴ אמן אמן אני אמר لكم השמע דברי ומאמין לשלחוי יש לו חייו עולמים ²⁵ ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: (aiōnios g166)

אמנם אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה הייא אשר י酬mo המתים את קול בן האלים והשימים היה ייחזו: ²⁶ כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן לבן להיות לו חיים בעצמו: ²⁷ ואף שלtan נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: ²⁸ אל תחתמו על זאת כי הנה שעה בא אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון: ²⁹ ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועש הרע לתקומת המשפט: ³⁰ לאוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפט משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלתני: ³¹ אם אני מעד עלי עדות אינה נאמנה: ³² יש אחר המעד עלי וידעת כי עדות אשר הוא מעד עלי נאמנה דיא: ³³ אתם שלחتم אל יהונתן והוא העיד על האמת: ³⁴ ואני אני לך עדות מארם אך אמרתי זאת למען תושעון: ³⁵ והוא היה הנר הדרליך והמאיר ואתם רציתם לשוע כשעה לאורו: ³⁶ ואני יש לי עדות גודלה מדות יהונתן כי המעשים אשר נתן לי אביו להשלים המעשים האלה אשר אני עשה מעדים עלי כי האב שלתני: ³⁷ והאב אשר שלתני הוא מעד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מועלם ותמנתו לא ראייתם: ³⁸ ודברו אינו שכן בקרובכם כי איןכם מאמינים לשלחו: ³⁹ דרשו בכתובים אשר תהשבו שיש לכם חייו עולמים

הגיל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים ביום החנוכה גם הם עלו לחג את החג: ⁴⁰ ויבא ישוע עוד הפעם אל קונה אשר בnalil מקום שבו המים ליין ואיש היה מעבדיו המלך ובנו חלה בכפר נהום: ⁴¹ ויהי כשמו כי בא ישוע מיהודה לארץ הנילול וילך אליו וישראל מאותו לרדת ולרפא את בנו כי קרב למוות: ⁴² ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אותן ומופתים לא האמינו: ⁴³ ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרם ימות בני: ⁴⁴ ויאמר אליו ישוע לך לך חוי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך: ⁴⁵ ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אותו כי חוי בנו: ⁴⁶ וירדש מאתה את השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית עזתחו הקדחת: ⁴⁷ וידע אביהו כי הותה השעה אשר דבר לו ישוע בנק חוי ויאמן הוא וככל ביתו: ⁴⁸ זה הוא אותן השמי אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הנילול:

5

אחר הדברים האלה היה חג ליהודים וועל ישוע ירושלים: ² ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושם בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים: ³ שמה שכבו חולמים ועורדים ופסחים ויבש כי לרב ומה מיהלים לתנועת המים: ⁴ כי מלאך ירד במועד אל הברכה וירעש את מימה והיה הירד ראשון אל תוכה אחורי התגעשו המים והוא נרפא מכל מחלתה דבקה בו: ⁵ ואיש היה שם אשר חלה חלי זה שלשים ושמנה שנה: ⁶ וירא אותו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חלו ויאמר אליו התהפץ להרפה: ⁷ ויען החולה אדני אין איש אשר ישילכני בהרעש המים אל הברכה ובטרם בא וירד אחר לפני: ⁸ ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבר והתהלך: ⁹ וכרכגע שב האיש לאיתנו וישאת משכבריו ותהלך והיום הוא יום שבת הוה: ¹⁰ ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכברך: ¹¹ ויען אתם אמר לך שא את משכבר החלמני הוא אמר אליו שא את משכברך והתהלך: ¹² וישאלתו מי זה האיש אשר אמר לך לך שא את משכבר והתהלך: ¹³ והנרפא לא דע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המין רב במקום החטא: ¹⁴ ויהי אחרי כן וימצאו יושע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל חסיף לחטא פן תנאה אליך רעה גודלה מזאת: ¹⁵ וילך האיש

בهم והמה המעידים עלי': g166 (aiōnios 40) ואתם אינכם

אבים לבוא אליו להיות לכם חיים: 41 לא אקח כבוד
בני אדם: 42 אכן ידעת אתכם כי אין אהבת אליהם
בקרככם: 43 אני הנה באתי בשם אבי ולא קבלתם אותו
לאהמינו אתם הלקחים כבוד איש מרעשו ואתה כבוד
אשר מאת האלים היחיד לא תבקש: 44 אך תוכל
אנכי אטען עליכם לפני אבי משה הוא החטן עליכם אשר
לו תיחלו: 45 כי לו האמונת למשה נם לי תאמינו כי הוא
صاحب עלי: 46 ואם לכתבו אינכם מאמניםacha לדברי
תאמינו: 47

:

6

ויהי אחריו כן ויצא ישוע אל עבר ים הנילול אשר
לטיבריה: 2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותך
אשר עשה עם החולמים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם
הוא ותלמידיו: 4 ויום הפסח חוג היהודים קרבו לבוא:
5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל
פילופוס מאין נקנה להם לחם לאכל: 6 ואך למען נסות
אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר עשה: 7 ויען אותו
פילופוס לחם מאותים דינר לא ימצא להם לקחת לו
איש איש מעט: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי
אחי שמעון פטרוס: 9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות
לחם שעירים ושני דגנים אך אלה מה מהה לעם רב כזה:
10 ויאמר ישוע צו זה העם לשבת ארצها וירק דשא
לרב היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלף
איש בספר: 11 וויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך
ויתן לתלמידיו והتلמידים אל המסבים וככחה נם מן
הדגים כאות נפשם: 12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל
תלמידיו אספו את פתוחת לחם הנתרים למען לא יאבד
מאומה: 13 ויאספו וימלאו שניים עשר סלים בפתחות
חמש ככרות לחם השעריים הנתרים לאכליהם: 14 ויהי
בראות האנשים את אותן הוזה אשר עשה ישוע ויאמרו
הגנה זה הוא באממת הגביה הבא לעולם: 15 וידע ישוע
כי יבוא ויתפחשו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל
ההר הוא בלבד: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים
ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: 17 וויכס
אתם החשך וישוע לא בא אליהם: 18 ויסער הים כי רוח
נדולה נשבתה: 19 והם חתרו במשוחיהם כדרך עשרים

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 70
ויען אתה ישיע הלא בהרhti אני בכמ שנים העשר ואחד
מכם שtan הוא : 71 וזה אמר על יהודיה בן שמון איש
קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר :

7 אחרי הדברים האלה הלא ישוע בארץ הניל הלוך
ועבור כי לא אבה להתחלך ביהודה על אשר בקש
היהודים להרגנו : 2 ויקרב הן היהודים הוא חן הסכנות :
3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצזה יהודה למען
יראו נס תלמידיך את המעשיהם אשר אתה עשה : 4 כי לא
יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתרשם לכך אם
אתה עשה כאלה הגלה אל העולם : 5 כי אחיו נם הם לא
האמינו בו : 6 ויאמר אליו יeshou עתוי לא בא עדר עטה
ועתכם תמיד נכוונה : 7 לא יוכל העולם לשנוא אתכם
ואתינו ישנא באשר אני מעד עליו כי רעים מעലיהם : 8
עליהם להנגן את החן אני לא עולח אל החן זה כי
עטוי לא מלאה עד עתה : 9 כזאת דבר וישב בניל : 10
ויהי כאשר עלו אליו לדניל ויעל נם הוא לא בנלו כי אם
בסמתה : 11 והיהודים בקשו בחוג ויאמרו איה הוא :
12 ותהי תלהנה רבה על אדוטתו בתקע העם אלה אמרו
טוב הוא ואלה אמרו לא כי מותעה הוא את העם : 13 אך
אין איש מדבר עליו בנלו מפני יראת היהודים : 14 וכי
בחצי ימי החן עליה ישוע אל המקדש וילמד : 15 ויתהמו
היהודים ויאמרו אכן ידע זה ספר והוא לא למד : 16
ויען אתה ישוע ויאמר לך לא של הוא כי אם לא אשר
שלחני : 17 האיש החפץ לעשות רצונו ידע לך כי אם מאת
אליהם הוא ואם מנפשי אדרבר : 18 המדבר מנפש כבוד
עצמם יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין
ועלתה בו : 19 הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש
מכם עשה התורה מדוע תבקשו להרגני : 20 ויען העם
ויאמר שבדרכך מי מבקש להרגך : 21 ויען ישוע ויאמר
לهم פעללה אחת פעulti וככלם עלייה תתמהה : 22 משה
נתן לכם חמיללה אך לא ממש היא כי אם ממן האבות
ובימים השבטים תמולו כל זכר : 23 ועתה אם ימול זכר
שבשת למען אשר לא הופר תורה משה מה תקצפו עלי
כי רפאות איש כל בשbeta : 24 אל השפטו לمرאה עין כי
אם משפט צדק שפטו : 25 ויאמרו אנשים מישבי ירושלים
הלא זה הוא אשר בקש להמיתו : 26 והנה הוא דבר

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 43
ויען ישוע ויאמר אלהם אל תלינו איש אל רעהו : 44 לא
יכול איש לבוא אליו בליך אם ישבחו אבי אשר שלחני
ואני אקימנו ביום الآخرון : 45 הלא כתוב בנבאים וכל
בניך למודרי יהוה לבן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא
אליו : 46 לא כאלו ראה איש את האב בליך הבא מאת
האלחים הוא ראה את האלחים : 47 אמן אמן אני אמר
לכם המאמין כי לו חי עולמים : (aiōnios g166) 48 אנקה הוא
לחם החיים : 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו :
50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יכל איש ממן
ולא ימותו : נ אנקה הלחם הזה הירד מן השמים איש כי
יאכל מן הלחם הזה יחייה לעולם והלחם אשר אתנו הוא
בשתי אשר אני נתן بعد חיי העולם : (aiōnios g166) 52 ויוחכו
היהודים איש עם רעהו לאמרacha יכול זה להחת לנו
את בשרו לאכל : 53 ויאמר אלהם ישוע אמן אמי
אמר לכם אם לא תأكلו אתبشر בון האדם ושתיים
את דמו אין לכם חיים בקרבתם : 54 האכל אתبشر
והשתה את דמי יש לו חי עולמים ואני אקימנו ביום
האחרון : (aiōnios g166) 55 כי בשדי באמת הוא מאמין ודמי
באמת הוא משקה : 56 האכל אתبشر ושתה את דמי
הוא ילין כי ואני בו : 57 כאשר שלחני האב ההרי ואני
חי בניל אביכן האכל את נם הוא ייחיה בניל : 58 זה
הוא הלחם הירד מן השמים לא אשר אכלו אבותיכם
את המן ומיתו האכל את הלחם הזה יחייה לעולם : (aiōnios g166)
59 כזאת דבר בבית הכנסת בלמודו בכפר נחום :
60 ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר זה מי
יכול לשמוע אותו : 61 ויבן ישוע בלבבו כי תלמידיו מלינים
על זאת ויאמר אלהם זוatz לכלם למஸול : 62 מה אפוא
אם תראו את בן האדם עליה אל אשר היה שם לבנים : 63
הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועלם הדברים
אשר אני דברת אליכם רוח הנמה וחיים המה : 64 אך יש
מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר
איןם מאמנים ומי המוסר אותו : 65 ויאמר על כן אמרתי
לכם כי לא איש לבוא אליו בליך אם נתן לו מאת
אבי : 66 מן העת הזאת רבים מתלמידיו נשנו אחרור ולא
יספו להתחלך אותו : 67 ויאמר ישוע אל שניהם העשר
הייש את נפשכם נם אתם לسور ממניו : 68 ויען אותו שמונ
פטרוס אדני אל מי נלך דברי חי עולמים עמק : (aiōnios

8 וישוע הילך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר ובכא עוד אל המקדש וכל העם בא או אליו ישב וילמדם: 3 ויביאו הסופרים והפרושיםasha לפני אשר נחפשה בשטותה ויעמידוה בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נחפשה כשנתמא בתנאopia: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר: 6 וואך לנשות אתו דבריו זאת למצא עליו שטנה ויקף ישוע למטה והוא בא אצבע על הקרקע: 7 ויהי כאשר הויספו לשאל אותו וישא את עינויו ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה יודה בה אבן: 8 ויקף שנית למטה והוא על הקרקע: 9 ויהי שמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזוקנים ועד האחוריים יותר עניינו וירא כי אין איש נצבת בתוך: 10 וישא ישוע את עניינו וירא כי אין איש בלבוי האשה לבדה ויאמר אליהasha אםפה שטניך הכי הרשיך איש: בו והאמיר לא אדרני ויאמר לך נם אני לא ארשיך לכלי לדרכך ולא תחתאי עוד: 12 ו يوسف ישוע וידבר אליהם לאמר אני אור העולם כל ההלך אחריו לא ויהלך בחשכה כי אור החיים יהה לו: 13 ויאמרו הפרושים על נשפק מועד אתה עדותך איננה נאמנה: 14 ריען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעדך על נשפי עדותי נאמנה יعن כי ידעתך מאין באתי ואני אני הילך ואתם לא ידעתם מאין אני באתי ואני אלך: 15 אתם לפני הבשר השפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם אני אשפט משפטם אמת כי לא לבדי הנסי כי אם אני והאב אשר שלחני: 17 וגם בثورתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא: 18 אני הוא המעד עלי וגם האב אשר שלחני יעידנו: 19 ויאמרו אליו איזו אביך ויען ישוע נם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם: 20 כדברים האלה דבר בכית האוצר בלמדו במקדש ולא חפשו איש כי לא בא עתו: 21 ו يوسف ישוע ויאמר אליהם אני הילך מזה ותבקשוני ובחתאתכם תמותו אל אשר אני הילך שמה אתם לא תוכל לובא: 22 ויאמרו היהודים ההמת ימיה את נפשו כי אמר אל אשר אני הילך שמה אתם לא תוכל לובא: 23 ויאמר אליהם אתם הנכט מן התהותנים ואני מן העלינוים אתם מן העולם הזה ואני איני מן העולם הזה: 24 לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם ויענו ויאמרו אליו הנם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לאם נביא מן הגליל: 25 וילכו איש איש לבתו:

בנלווי ולא יגערו בו האף אם ידרשו דראשינו כי באמות זה הוא המשיח: 27 אך זאת זה ידרשו מאיון הווא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש מיוזה הוא: 28 אז קרא ישוע במקדש ולמד לאמר הן ידרעתם אני אף ידרעתם מאיון אני ומונפש לא באתי אכן יש אממי אשר שלחני ואתו לא ידרעתם: 29 ואני ידרעתו כי מאיון אני והוא שלחני: 30 ויבקשו לחשוף ואיש לא שלח בו ייד כי לא בא עתו: 31 וربים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הנם יעשה אותן רבות מאשר עשה זה: 32 והפרושים שמעו את העם מתחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרותים לחשוף: 33 ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: 34 תשחרני ולא חמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלם לבוא: 35 ויאמרו היהודים איש רעהו אינה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הכי ילך אל הנפוצים בין הינוים ולמד אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרני ולא חמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלם לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הנדרול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא בא אחרון נסחף עד רוח הקדש עדנה עין אשר ישוע נאילו וישתה: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו ינhero נחרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח אשר יקחחו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקודש עדנה עין אשר ישוע עוד לא נחטא: 40 ורבים מהמוני העם כשממעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו חמן הגליל יבא המשיח: 42 הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר בית לחם מקום דור יצא המשיח: 43 ותהי מחלוקת בתוך העם על אדורתו: 44 ומڪצתם רצוי לחשוף ואיש לא שלח בו ייד: 45 וישובו המשרתים אל הכהנים הנדרולים והפרושים והמה אמרו אליהם מודע לא הבאתם אתו: 46 ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כי איש זהה אשר אליהם הפרושים הכי נדרתם נם אתם: 48 הנם המאמין בו איש מן השרים או מן הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התרבות אדורותם מהה: 50 ויאמר אליהם נקדימון תורתנו איש אליו בלילה והוא היה אחד מהם: 51 התשפט ענינו ויאמרו אליו הינה היה אחד מהם: 52 תורתנו איש בטרכם תחקrho לדעת את אשר עשה: 53 ונענו ויאמרו אליו הנם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לאם נביא מן הגליל:

אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש ווישפט: 51 אמן אמן
 אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות
 לנצח: (gוטן 52) ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו
 כי שד בר חן אברהם והנביאים מתו אתה אמרת אם
 ישמר איש את דברי לא יטעם מות לנצח: (gוטן 53)
 אתה גדור מאברהם אבינו אשר מות נם הנביאים מות
 מה תהשה את עצמך: 54 ויען ישוע אם אני מכבד את
 נשמי כבודך מאיין אבי הוא המכבר אותו אשר אמרו
 עליו כי הוא אלהיכם: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו
 ואם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב כוכבם אבל ידעתו
 ואת דבריו שמרתיה: 56 אברהם אביכם שש לראות את
 יומי וירא ווישמה: 57 ויאמרו אליו היהודים הנה איןך
 בן חמשים שנה ואת אברהם ריאת: 58 ויאמר אליהם
 ישוע אמן אני אמר לכם בטרם הותם אברהם אני
 הוא: 59 אז ירימו אבונים לרם אותו וישוע התעלם ויצא
 מן המקדש ויעבר בתוכם עבר וחלו:

9 ויהי בעברדו וירא ער מום הולדו: 2
 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבוי מוי והוא שפה הוה
 אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא
 ולידיו אך למן גנו בו מעלי אל: 4 עלי לעשות מעשי
 שלחו בדור יומם יבוא הלהלה אשר בו לא יוכל איש
 לפועל: 5 בחוויתם בעולם אור העולם אני: 6 ויהי בדברו
 את וירק על הארץ ויעש טיטמן הרוק וימרח את הטיט
 על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח
 פרשו שלוחיך וילך וירחץ ויבוא ועיניו ראות: 8 ויאמרו
 שכני ואשר ראו אותו לפנים כי ערד הוא הלא וזה הוה
 הישב ומושל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך
 דומה לו והוא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו במה אפו
 נפקחו ענייך: 11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמך ישוע
 עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אליו לך ורחץ בברכת
 השלח ואליך וארחיך ותארנה עניין: 12 ויאמרו אליו איזו
 ויאמר לא ידעתה: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור
 לפנים אל הפרושים: 14 והווים אשר עשה בו ישוע את
 הטיט ויפקח את עניינו שבת הדין: 15 וויסופו לשאל אותו
 נס הפרושים איך נפקחו עניינו ויאמר אליהם טיט שם על
 עני וארחיך והנני ראה: 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה
 האיש לא מלאלים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים

מה שג מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר
 ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנה
 אתה אני מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על
 האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת תנשוא
 את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי איןני עשה דבר
 מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדרבר: 29 ואשר
 שהחתי הוא עמידה האב לא עזבנו לבדר כי את הטוב
 בעינוי אני עשה תמיד: 30 ויהי בברבו זאת וויאמינו בו
 רביכם: 31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם
 תעמדו בדברי באמצעות תלמידיך אתם: 32 וידעתם את
 האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 ויענו אותו זרע
 אברהם נהנו ומעולם לא היוו לאיש לעבדים איכה
 אמר בני חורין תהייו: 34 ויען אתם ישוע אמן אני
 אמר לכם כל עשה חטא עבר החטא הוא: 35 והעבר לא
 ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: (gוטן 36) (א)

אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיyo: 37
 ידעת כי ירע אברהם אתכם אבל אתם מבקשים להמיתני
 כדי דברי לא יוכן בתוככם: 38 אני מדבר את אשר ראייתי
 אצל אבי ואתם עושים את אשר ראייתם אצל אביכם: 39
 ועל היהם בני אברהם כמעשי אברהם איש דבר אליכם האמת אשר
 אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר
 שמעתו עם האלים אברהם לא עשה כזו: 41 את
 מעשי אביכם אתם עושים ויאמרו אליו לא ילדי זוגנים
 אנחנו יש לנו אב אחר הוא האלים: 42 ויאמר אליהם
 ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם את כי
 אני יצאת ובאתה מאת האלים דין לא מני באתי אך
 הוא שלחני: 43 מודע לא תבינו לשוני עין לא תוכלון
 לשמע את דברי: 44 אתם מון אביכם השטן ולעשות את
 theses אביכם חפצחים הוא רוצח נפש היה מרחש ובאמת
 לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו ידבר כי
 כוב הוא ואבי הacob: 45 ואני עין דברי האמת לא תאמינו
 ל: 46 מי בכם על עון יוכיחני ואם אמת דברתי מודע
 אשר מאת האלים הוא ישמע את
 לא תאמינו ל: 47 אשר מאת האלים הוא ישמע את
 דברי האלים על כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת
 האלים: 48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא התבוננו
 אשר דברנו כי שמרוני אתה ושדר בך: 49 ויען ישוע שר
 אין בי ריק את אבי אני מכבד ואתם תבוננו: 50 אכן לא

10 אמרו איכח יוכל איש חטא לעשות אותן כאלה וייחי ריב בינויהם: **11** וויסיפו ואמרו אל הנור מה האמור אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נבי הא: **12** ולא האמין היהודים עליו כי עור היה והוא עינוי עד אשר קראו אליו ולדי הנרפא: **13** וישראלו אתם לאמר הזה הוא בנים אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: **14** ועינו אתם ולדייו ואמרו ידענו כי זה הוא בנים וכי נולד עור: **15** אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עינוי אנחנו לא ידענוحالא בן דעת הוא שאלו את פיחו והוא גידר מה היה לו: **16** כזאת דברו ולדייו מיראותם את היהודים כי היהודים כבר נעצו לנדרות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: **17** על כן אמרו يولדיו בן דעת הוא שאלו את פיחו: **18** ויקראו שניות לאיש אשר היה עור אנחנו אלו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי איש הזה חטא הוא: **19** ויען ויאמר אם האיש חטא הוא איןני ידע את יידעת כי עור חייתי ועתה חנני ראה: **20** ואמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך: **21** ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה لكم לשמע שנית הראבו נם אתם להיות תלמידיו: **22** ויחרפו אותו ואמרו כי אל משה דבר האלים ואת זה לא ידענו מאיין הוא: **23** ויען דאייש ומאר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פקח את עינוי: **24** וזהנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע אל כי אם את ירא האלים ועשה רצונו אותו ישמע: **25** מעולם לא נשמע כי פקח איש עינוי עור מרדם: **26** (א) g(165) לולא היה זה מאת האלים לא היה יכול לעשות מואמה: **27** וייענו ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדה כלך ואתה תלמדנו ויהדפה החוצה: **28** וישמע ישוע כי הדפה החוצה ובשנהו ואמר אליו הראמין בגין האדם: **29** ויען ויאמר מי הוא זה אשר למן עליך הנה זה הוא: **30** ויאמר אני מאמין ארני וייתחוו אאמין בו: **31** ויאמר אליו ישוע בן ראייתו והמדבר אליך הנה זה הוא: **32** ויאמר אני לדין באתי לעולם הזה למן יראו העורים ותראים יכו בעורון: **33** ואשר היה עמו מן הפרושים שמעו דבריו ואמרו אלו הגם אנחנו עורים: **34** ויאמר אליהם אם ערים היהם לא היה בכמ חטא **35** ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאכם תעמד:

27 צאיו תשמענה את קולי ואני ידעתין ואחרי תכלנה: **28** ואני את להן חי עולמים ולא תאבנה לנצח ואיש לא

ושם אני בגולכם כי לא היו שם למען האמינו עתה
 בסעה ונלכה אליו: 16 ויאמר הומא גנרא דידומוס אל
 התלמידים חבריו נלכה נם אנחנו למען נמוות עמו: 17
 ויבא ישוע ומיצאו זה ארבעה ימים שכב בקביר: 18
 ובית הני היה קרוב לרשותם כדי חמש עשרה ריס:
 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם
 אתן על אחיהון: 20 והיינו כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא
 לךתו ומרים יושבת בבית: 21 והתאמר מרתא אל ישוע
 אדני אלו היו שפה כי אז לא מת אחוי: 22 וכן עתה ידעת
 כי כל אשר תשאל מטה אלהים יתן לך אלהים: 23 ויאמר
 אלהים לאלה אשר היה דבר האלים אלהים והכתב
 לא יופר: 36 ואיך התאמרו על אשר קדשו האב ושלחו
 לעולם מנדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני: 37 אם לא
 עשה את מעשך אבי אל אמרינו לי: 38 ואם עשיתו ולא
 אמרנו לך אמרנו נא למשיע למן תדרו ותאמינו כי
 האב ואני בו: 39 אז ישובו ויקשו לתפשו וימלט מידם:
 40 וילך ושב אל עבר הירדן אל המקום אשר ה临时
 שם יוחנן בתחילה ושב שם: 41 ויבאו אליו רבים ויאמרו
 הנה יוחנן לא עשה אותן אבב כל אשר דבר יוחנן על
 האיש הזה אמרת היה: 42 ויאמינו בו רבים במקום הזה:
11 ויהי איש חוליה לעזר שמו מבית הני כפר מרם
 ומרתא אחותה: 2 היא מרם אשר משחה את האדון
 בשמן המר ותגנב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר
 אחיה הלה: 3 ותשלחנה אחיהון אליו לאמר אדני הנה
 זה אשר אהבת הלה הוא: 4 וישמע ישוע ויאמר זאת
 מה מהלה אינה למות כי אם לכבוד האלים למען יכבד
 בה בן האלים: 5 וישוע אהבת מרתא ואת אחותה
 ואת לעזר: 6 ויהי כשהם עי הלה ויתמהמה וישב יומים
 במקום אשר הוא שם: 7 מאחריו כן אמר לתלמידיו לכו
 ונשובה לארץ יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה
 זה בקשנו היהודים לסקלך ואתה השוב שם: 9 ויען
 ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא
 יכשל כי יראה אור העולם הזה: 10 אבל ההלך בליל
 יכשל כי האור אין בו: 11 וכך דבר ואחריו כן אמר
 אליהם לעזר ידידנו יישן הוא ואכפי הילך למען עדרנו:
 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם יישן הוא יושע: 13 וישוע
 דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר:
 14 אז נלה ישוע את אוזם ויאמר אליהם לעזר מה: 15

לא בעבר ישוע בלבד כי אם לדאות נם את לעזר אשר העירו מעם המהמים: 10 וראשי הכהנים התייעזו להרנו נם את לעזר: 11 כי בגוללו באו שמה רביהם מן היהודים ויאמינו בו ישוע: 12 ויהיו ממחורת שם עמו רב אשר באו להגן החן כי יבא ישוע וירושלים: 13 ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: 14 וימצא ישוע עיר אחד וירכוב עליו כאשר כתוב: 15 אל תיראי בית ציון הנה מלך יבוא לך רכב על עיר בן אהנות: 16 וככל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפער ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי זאת עשו לו: 17 ויעידו העם אשר היו אצלם בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אותו מעם המותם: 18 על זאת נם המון העם יצא לקראו על שמעם כי עשה האות הזה: 19 והפרושים דברו איש אחד אליו לאמר הראותם כי הוועיל לא תועלו מאומה הנה כל העולם נשחק אחריו: 20 ובתוך העלים להשתחות בחן היו אנשים יונים: 21 ויקרבו אל פילופוס איש בית צירה אשר באرض הנילו וישאלו ממו לאמר אדרני לראות את ישוע חפצנו: 22 ויבא פילופוס ויינד זאת אל אנדרי ואנדרי פילופוס הנידeo אל ישוע: 23 ויען אותן ישוע ויאמר באה השעה שפאר בן האדם: 24 אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפלג נגרה החטא אל תוך האדרמה ומית ישאר בלבד ואשר מות יעשה פרוי הרבה: 25 האתב את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם זה נצראה לחני נצח: (αιδηνios g166) 26 החפץ לשפטני לך אחריו ובאשר אהיה שם יהוה נם משרתי ואיש אשר ישפטני אותו יכבד אבי: 27 עתה נבלה נפש ומה אמר הוושענבי אבי מן השעה הזאת לך על כן באתי אל השעה הזאת: 28 אבי פאר את שמק ותצא בת קול מן השמיים גם פארתי וגם אוסף לפאר: 29 והעתם העמדים שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אותו: 30 ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה עתה ישך שר העולם הזה משפט בא על העולם הזה עתה ישך שר העולם הזה חוצה: 32 ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אליו: 33 וזאת דבר לדמותי כי זה מות הוא עתיד למות: 34 ריענו אותו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח כוכן בעולם ואיך אמרת כי בן האדם ציריך להנשא וממי בן האדם הלוזה: (αιδηνios g165) 35 ויאמר אליהם ישוע לך

והי ככלתו לדבר ויקרא בקהל גדור לעזר קום צא: 44 ויצא המת וידייו ורגליו כרכבת בחכrichtן ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התورو אותו וילך לדרכו: 45 ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראשותם את אשר עשה ישוע האמננו בו: 46 ומתקצתם הלאו אל הפרושים ונידeo להם את אשר עשה ישוע: 47 או יקהילו הכהנים הנדרלים והפרושים את הסנדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלזה עשה אותן הרבהה: 48 אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו נם את אדמתנו ונם את עמו: 49 ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדור בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדרעו מאומה: 50 אף לא התבוננו כי טוב לנו מות איש אחד بعد הגוי מאבר העם כלו: 51 וזה לא דבר מלכו כי אם בחיוותו כהן גדור בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות עד העם: 52 ולא بعد העם בלבד כי אם לקבץ נם את בני אלהים המפורים והיו לאחדרים: 53 ווועצו יחדו להמיתו מהווים הוא והלאה: 54 על כן לא התחבל ישוע עוד בתוך היהודים בנלו כי אם סר משם לארץ הקרויה אל המדבר אל עיר עפרים ויינר שם עם תלמידיו: 55 ויקרבו ימי הפסח ליוחדים ועם רב עלו מן הארץ ירושימה לפני הפסח למען יטהרו: 56 וויקשו את ישוע ובגדודם בבית המקדש נרבבו לאמר מה החשבו היכי לא יבוא אל ה tangent: 57 והכהנים הנדרלים והפרושים נזרו גורה אשר אם ידע איש את מקומו יודיעו לעזן יתפשה:

12 וששת ימים לפני חנ הפסח בא ישוע לבית הני מקום לעזר אשר העיר אותו מעם המותים: 2 ויעשו לו שם משתה בערב ומורתא משרות ועזר היה אחד מן המסכבים אותו: 3 ותקח מרים מركחת נרד זך ויקר מאדר לטרא אחת משקלה ותמשח בה את רגליך ישוע ותנגב את רגליו בשערותיה והביתי ימלא ריח המركחת: 4 ויאמר אחיד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריית העיד למסרו: 5 מדוע לא נמכרה המركחת בשלש מאות דינר וננתן לעוניים: 6 והוא לא דבר את זאת מחמלה על העוניים כי אם נבב היה וכיס הכסף אותו וושא כל אשר ישמו בו: 7 ויאמר ישוע הניתחה לה ליום קבורתי צפנה זאת: 8 כי העוניים תמיד הנה עמכם ואני איני תמיד עמכם: 9 וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבוא

למצער יהיה האור עמכם התחלכו בעוד לכם האור פן
ישופכם חשך וההלהך בחשך לא ידע أنها הוא הילך:³⁶

בעוד לכם האור האמיןנו באור למען תהיינו בני האור
את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפנים:³⁷

רבים מהאות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא
האמיןנו בו:³⁸ למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר
יהוָה מֵאַמְּנִין לְשָׁמֶעֱתָנוּ וְזֹרֻעַ יְהוָה עַל מַיִּינָתָה:³⁹

על כן לא יכולו להאמין כי עוד אמר ישעיהו:⁴⁰
השע עיניהם והשמינו לבכם פן יראו בעיניהם ולבכם
יבין ושבו ורפאתי להם:⁴¹ כזאת דבר ישעיהו בראותו
את תפארתו ונבואה עליון:⁴² אולם רבים אף מן השרים
האמיןנו בו אך בוגל הפרושים לא הודיעו למן אשר לא
nidro: כiya האבו בכבוד אנשים יותר מכבוד האלים:⁴³

ויקרא ישוע ויאמר המאמין כי לא כי הוּא מאמין כי אם
בשלח אתיך:⁴⁴ והראה את אשר שלחני הוא ראה:⁴⁵
אני באתי לאור אל העולם למן כל אשר יאמין כי לא
ישב בחשך:⁴⁶ והשמע את דבריו ולא ישمرם אני לא
אשר אתו כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להוציא
את העולם:⁴⁷ ואיש אשר יבוני ולא יקח אמרו יש אחד
אשר יידין אותו הדבר אשר דברתוי הוא יידין אותו ביום
האחרון:⁴⁸ כי אני לא מלבי דברתוי כי אם אבי השלה
ידעת כי מצותו חי עולם לכן כל אשר אדרבר כאשר
אמיר אלי אמי כי אני מדבר:⁴⁹ (aiōnios g166)

13 ולפנינו חן הפסח כshediu ישוע כי באה שעהו עבר
מן העולם הזה אל אבי כאשר אhab את בחירותיו אשר
בעולם כן אהבם עד הצען:⁵⁰ ויהי אחרי החל הסעודה
והשطن נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו:⁵¹
וזידע ישוע כי נתן אבי את הכל בידו וכי מלאחים
בא ואל מלאחים ישב:⁵² ווקם מעל השלחן ויפשט את
בגדייו ויקח מטפחת ויחגרה:⁵³ ואחר יצק מים בכירור
ויחל לרחש את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר
הוא חנור בה:⁵⁴ ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר
אליו אדרני אתה תרחץ את רגלי:⁵⁵ ז' זידע ישוע ויאמר
אליו את אשר אני עשה איןך ידע כתה ואחריו כן תדע:⁵⁶
ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען
ישוע אם לא ארחש אתך אין לך חלק עמי:⁵⁷ (aiōnios g165)

חיה תחיו: 20 והיה ביום ההוא ידרוע תדרעו כי אני באבי ואם ב' ואני בכם: 21 מי אשר מצותיו אתה וניצרון זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבוי ואני אהבהו ואליו אהבה ב' ניכר: 22 ויאמר אלוי יהודה לא יהודה איש קריות אהודע: אדרני מה הוא וזה כי תחפץ להתוודע אליו ולא לעולם: 23 ויען ישוע ויאמר אלוי איש כי יאהבני ישמר את דברי ואני אהב אותך ונבואה אליו ונשים אצלנו: 24 ואבי אהב הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלוי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 25 את אלה דברתني אליכם בעוד היותו עמכם: 26 והפרק ליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל יזקירים את כל אשר הנדרתי לכם: 27 שלום אניich لكم את שלומי אתון لكم לא כאשר יתון העולם אנכי נתן لكم אל יבחל לבבכם ואילית: 28 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלק לי ואשובה אליכם אם אהב התהבוני כי עתה תשמהו באמורי לכם כי הילך אני אל האב כי אני נדול ממוני: 29 ועתה הנה הנדרתי זאת لكم בטרם הייתהת למן בואה תאמינו: 30 לא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שיר העולם הזה ובו אין לו מאומה: 31 אך למן ידע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוני אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה:

15 אנכי הנפן האמתית ואני הוא הכרם: 2 כל שריגן כי אשר איננו עשה פרי יסידרנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פריו: 3 אתם כעת מטהרין בעבור דברי אשר דברתني אליכם: 4 עמדו בי יעדן בנפן לנו נסחים אם כל יעשה פרי מלאיו אם לא יעמד בנפן כי אשר השריגן לא תעמדו בי: 5 אנכי הוא הנפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לריב כי בלעדיו לא תוכלן עשות מאומה: 6 איש אשר לא יעמד כי השלך כשריג החוצה ויישב וילקוטם ווישליךם אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל ה facets השאלו ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לריב והייתם לי לתלמידים: 9 כאשר אהבוני אבי אהבתני אתם נסחים נס ואני ואתם עמדנו באהבתני: 10 אם השמרנו את מצותינו תעמדו באהבתני כאשר שמרתי נס אני את מצות אבוי ועמדתי באהבתנו: 11 את אלה דברתני אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצותי

את אחוי כאשר אהבתני אתם כן נס איש את אחוי מההבן: 35 בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהוויה אהבה ב' ניכר: 36 ויאמר אליו פטרוס אדרני ana תALK ויען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללקת אחריו אך אחריו כן תALK אחריך הן נשפי بعد פטרוס מרושע לא אוכל עתה ללקת אחריך הן נשפי לאחר נפשך אתון: 38 ויען אותו ישוע הכי תנתן נשך بعد נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש פעמים:

14 אל יבחל לבבכם האmino באלהים וכי האmino: 2 בכיתה אבי מענות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הנדרתי לכם הנני הילך להכין מקום לכם: 3 והיה כי הילכתי והכינויו לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אליו למן באשר אהיה שם תהיו נס אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: 5 ויאמר אלוי הומא אדרני לא ידענו ana אתה הילך ואיככה נדע את הדרך: 6 ויאמר אלוי ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: 7 לו ידעתם אתו נס את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו: 8 ויאמר אלוי פילפוס אדרני הראנו נא את האב ודוי לנו: 9 ויאמר אלוי ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואהה פילפוס הטרם תדרני הראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 האין מאמין כי אנכי באבי ואני כי הילך הדברים אשר אדרבר אליכם לא מנפשי אני דבר כי אני השכן בקרבי הוא עשה את המעשיהם: 11 האמין לי כי אני באבי ואני כי הוא ואם לא אך בnell המעשימים האmino ל': 12 אכן אמן אני אמר لكم המאמין כי יעשה נס הוא את המעשימים אשר אני עשה ונדרות מאללה יעשה כי אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשמי עשנו למן יכבד האב בבנו: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני עשנו: 15 אם אהבתם את מצותינו תשמרו: 16 ואני שאלת מהabi והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: 17 את רוח האמת אשר לא יכול העולם להשינו באשר לא יראה ולא יידעתו ואתם ידעתם אותו כי אתם שכנ הוא אף יהוה בתוכם: 18 לא עזובכם יתומים אבואה אליכם: 19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראו כי זו אני ונס אתם

כִּי אֶלְךָ אָבִי וְלֹא תָּסַפֵּו לְדוֹתָת אֲתָּי: וְוַעַל הַמִּשְׁפְּט
 כִּי נְדוּן שֶׁר הַעוֹלָם הַזֶּה: 12 עוֹד רְבוֹתָה לִי לְהַנִּיד לִכְמָם
 אָךְ לֹא תּוֹכְלָוּ שָׁאת עֲתָה: 13 וְרוֹחַ האַמְתָּה בְּבָאוּ הַוָּא
 יַדְרִיךְ אֶתְכֶם אֶל כָּל הַאַמְתָּה כִּי לֹא יְדַבֵּר מַעֲצָמוֹ כִּי אָם
 אֲדֻנוֹ כִּי אָמַרְתִּי יְדַבֵּר וְהַאֲתָוּתָ גִּינִּיד לְכֶם: 14 הַוָּא יְפָאָרְנִי
 כִּי מְשָׁלִי יְקִיחַ וְנוֹגֵד לְכֶם: 15 כָּל אָשֶׁר לְאָבִי לִי הַוָּא עַל
 כָּن אַמְרָתָי כִּי מְשָׁלִי יְקִיחַ וְנוֹגֵד לְכֶם: 16 הַזָּן מַעַט וְלֹא
 תְּרָאָנוּ וְעוֹד מַעַט וְתְּחוֹזְנוּ כִּי אַנְיַהְךָ אֶל אָבִי: 17 וּמִקְצָת
 יִתְהַלֵּךְ לְכֶם: 18 אַתְּ אֶלְךָ אָנֵי מַצְחָא אֶתְכֶם לְמַעַן תָּהָבָן
 אֲיַשָּׁא אֲתָּה אֲדֻנוֹ: 19 אֶת הַעוֹלָם שָׁנָא אֶתְכֶם דָּעַוְתִּי אֶתְךָ שָׁנָא
 רְאִשָּׁוֹנָה: 20 אַלְוּ מִן הַעוֹלָם הַיּוֹתָם כִּי אָוֶן הַעוֹלָם אָתָּה
 אֲשֶׁר לוֹ וַיַּעֲנֵן כִּי אַינְכֶם מִן הַעוֹלָם כִּי אָמַרְתִּי אֶתְכֶם
 מַתְוקָה הַעוֹלָם לְכָן הַעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם: 21 זָכְרוּ אֶת דָּבָרִי
 אֲשֶׁר דָּבָרָתִי אֲלֵיכֶם הַעֲבָד אַיִן גָּדוֹל מַאֲדָנָיו אָמַרְדָּפוּ
 אֲתִי נָם אֶתְכֶם יְרַדְּפָו אָם שָׁמְרוּ אֶת דָּבָרֵיכֶם
 יִשְׁמְרוּ: 22 אָבֵל כָּל זֹאת יִعְשֶׂוּ לְכֶם בְּעֶבֶר שָׁמֵי כִּי לֹא
 יִדְעַו אֶת שְׁלֹחֵי: 23 לֹא לְאָבָתִי וְדָבָרָתִי אֲלֵיכֶם לֹא הָיָה
 בְּחִטָּא וְעַתָּה לֹא יוֹכְלָוּ לְהַתְּגַנֵּל עַל חִטָּאתָם: 24 לֹא לְאָבָתִי
 הַשְׁנָא אֲתִי יִשְׁנָא נָם אֲתָּה אֲבִי: 25 לֹא לְאָבָתִי בְּתוֹכָם אֲתָּה
 הַמְעָשִׂים אֲשֶׁר אֲיַשָּׁא יְזַהֵּר לֹא עָשָׂה לֹא הָיָה בְּחִטָּא
 וְעַתָּה רָאוּ וַיִּשְׁנָא נָם אֲתָּה אֲבִי: 26 אָךְ לְמִלְאָתָּה דָּבָר
 הַכְּתּוּב בְּתוֹרָתָם שְׁנָאתָה חָנָם שְׁנָאָנוּ: 27 וּבְבּוֹא הַפְּרָקִילְטָה
 אֲשֶׁר אֲשַׁלְחָנוּ לְכֶם מִתְּאָבִי רֹוחַ האַמְתָּה הַיּוֹצָא מִתְּאָבִי
 הַוָּא יְעִיד עַלְיִי: 28 וְגַם אֶתְכֶם תַּعֲדִדוּ כִּי מַרְאֵשׁ הַיּוֹתָם
 עַמְּדִי:

16 אַתְּ אֶלְךָ דָּבָרָתִי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא חַכְשָׁלָו: 2 הַנָּה
 נִידּוּ אֶתְכֶם וְאֶפְ בָּא הַשְׁעָה אֲשֶׁר כָּל הַרְגָּן אֶתְכֶם יִדְמָה
 לְהַקְרִיב עֲבוֹדָה לְאֱלֹהִים: 3 וּכְזֹאת יִعְשֶׂוּ לְכֶם יִעַן נָם אֲתָּה
 אֲבִי וְגַם אֲתָּה לְאִידָּע: 4 אָבֵל הַנְּדָרִתִי לְכֶם אֲתָּה לְמַעַן
 אֲשֶׁר בְּכָא הַשְׁעָה חֹצְרוּם כִּי אֲנֵכִי אַמְרָתִי אֲלֵיכֶם וְכַאֲלָה
 לֹא אַמְרָתִי אֲלֵיכֶם מַרְאֵשׁ כִּי הַיּוֹתִי עַמְּכָם: 5 וְעַתָּה הַלְּךָ
 אֲנֵכִי אֶל שְׁלֹחֵי וְלֹא יִשְׁאָלַנִּי אִישׁ מִכֶּם אֲנֵה תָּלָךְ: 6 אָךְ
 עַל דָּבָרִי אֲתָּה אֲלֹהָא אֲלֵיכֶם מַלְא לְבָבְכֶם עַצְבָּתִי: 7 אָוְלָם
 האַמְתָּה אֲנִיד לְכֶם כִּי לְכָחֵז אָךְ טֹוב לְכֶם כִּי אָם לֹא אֶלְךָ
 לְאִיבָּא אֲלֵיכֶם הַפְּרָקִילְטָה וְאָמַלְךָ אֲשַׁלְחָהוּ אֲלֵיכֶם:
 8 וְהִיא בְּכָא יוֹכִיחַ אֶת הַעוֹלָם עַל דָּבָר הַחִטָּא וְהַצְּדָקָה
 וְהַמִּשְׁפְּט: 9 עַל הַחִטָּא כִּי לֹא האַמְנָנוּ בָּי: 10 וְעַל הַצְּדָקָה

מוסדות עולם: 25 אבי הצדיק הן העולם לא ידע ואני רדעתי ואלה הכוו כי אתה שלחני: 26 ואני הודיעים את שמי ואוסף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

18 ויהי יכולות ישוע לדבר את הדברים האלה וכי צה החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם נון יבוא בו הוא ותלמידיו: 2 זום יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שם ישוע עם תלמידיו: 3 זוקה יהודה את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדולים והפרושים ויבא שם בנדורות ובפלידים ובכל נשק: 4 וישוע ירע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: זוענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני והוא זום יהודה מוסרו עמד אצלם: 6 ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסנו אחריו ויפלו ארצתה: זויפס וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: 8 וווען ישוע הלא אמרת לך לכם אני הוא لكن אם אני תבקשו הניתה לאלה וילכו: 9 למלאת הדבר אשר אמר מала אשר נתה לי לאבד לי אף אחד: 10 ולשמעון פטרוס חרב ושילפה וירק את עבר הכהן הנדור ויקצץ את אונו הימנית ושם העבר מלוכס: 11 ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתח את הocus אשר נתן לי אביכי: 12 אז תפשו הנדור ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרו: 13 ווילכחו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכחנה נדולה בשנה ההיא: 14 הוא קיפא אשר יעוץ היהודים כי טוב אשר איש אחד אבד בערך כל העם: 15 ולשמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמוד הוה נודע לכהן הנדור ויבא עם ישוע לחצר הכהן הנדור: 16 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד אחר המידע לכהן הנדור וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: 17 ותאמור האמה השערת אל פטרוס הלא אם אתה מתלמידי האיש זהה ויאמר איני: 18 והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי עת קר היה ויעמדו שם ויתחמו ונום פטרוס עמד עטם ותחמו: 19 וישאל הכהן הנדור את ישוע על תלמידיו ועל לקחו: 20 וווען אתה ישוע אinci בנלי דברת אל העולם ותMRI למדתו בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברת

גנה באה השעה פאר את בנק למען נם בנק יפארך: 2 אשר שלחת: 3 זוקה פארתיך בארץ כליתו 4 אני פארתיך בארץ כליתו פועל אשר צויתנו לעשות: 5 ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היה העולם: 6 את שמי הורעתי לבני האדם אשר נתהם לי מותק העולם לך היו ול נתת אתם ואת דברך נציו: 8 כי הדברים אשר נתת לך אשר נתת לי מעמק הוא: ז עתה יידעו כי כל נתתי להם והם קבלום ויכירו באמות כי מעמק יצאתו ויאמינו כי אתה שלחני: 9 אני בעד אעתיד לך לא بعد העולםاعتיר כי אם بعد אלה אשר נתת לך כי אלך אשר לילך הוא ושלך שלוי ונתקפהarti בהם: זז ויאמינו עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אלך אבי הקדוש נוצר בשמק את אשר נתת לך למען יהו אחד כמננו: 12 בהוויה עמהם בעולם אני נזרת אי שבשמי את אשר נתהם לי שמרתי ולא אבד מהם זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב: 13 ועתה הני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרbam: 14 אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם מהה כאשר נם אinci לא מן העולם אני: 15 וולא עתיר לך אשר תקחמן מן העולם רק שתצרים מן הרע: 16 מן העולם איננו כאשר נם אinci אינוי מן העולם: 17 קדש אתה באמתק דברך אמת הווא: 18 כאשר אתה שלחת אליו אל העולם נם אוי שלחני אתם אל העולם: 19 וחתקדשתי בעד ממען יהו נם הם מקדשים באמות: 20 אולם לא בלבד בעד אלה אני מעתר לך כי אם נם בעד המאמינים כי על פידי דרכם: 21 למען יהו כלם אחד אשר אתה אבי כי אתה ואני בר והיו נם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחני: 22 ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לך למען יהו אחד כאשר אנחנו אחד נתנו: 23 אני בהם אתה כי למען יהו משלימים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחני ואני אהבת אתם כאשר אהבתני: 24 אובי חפצתי כי נם הם אשר נתהם לי יהו עמי באשר אהיה אני למען יהזו את כבודי אשר נתת לך כי אהבתני לפני

19

או לפקח פיטוטים את ישוע וייסרדו בשותים: 2
 וישראלנו אנשי הצבא עטרת קצינים וישמו אותו על בראשו
 ויעטהו לבוש ארוגמן: 3 ויאמרו שלם לך מלך היהודים
 ויכוח על הלחיה: 4 ויצא פיטוט עוד החוצה ויאמר
 אליהם הנני מוציא אותך אליכם למען תדרשו כי לא מצאת
 בו כל עון: 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרה הקצין ולובש
 הארוגמן ויאמר אליהם פיטוטים הנה האדים: 6 ויהי כאשר
 ראהו הכהנים הנדולים והמשרתים כי עצקן לא אמר הצלב
 הצלב ויאמר אליהם פיטוטים קחוו אותם והצליבתו כי
 אני לא מצאתו בו אשמה: 7 ויענו היהודים תורה יש לנו
 ועל פי תורהנו חיב מוות הוא כי עשה עצמו לבן אליהם:
 8 ויהי כשמע פיטוטים את הדבר הזה ויאסף לדרא עוד: 9
 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מפני אתה
 ולא השיבו ישוע דבר: 10 ויאמר אליו פיטוטים אליו לא
 תדבר הלא ידעת כי יש לאלי ידי לצלבך ויש לאלידי
 לשלהך: 11 ויען ישוע לא היה לך רשות עלי ללא נתן
 לך מלמעלה לך עון המՏניר או אליך נדול מעונך:
 12 אז יבקש פיטוטים לשלהו והיהודים עצקו ויאמרו
 אם תשלח את זה איןך אהב לקיים כי כל המתנשא
 להיות מלך מרד הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פיטוטים
 את הדבר הזה והזיא את ישוע החוצה ושב על כסא
 המשפט במקומו הנקרא בשם רצפה ובלשונו נבאתה: 14
 ואז היהת הכנת הפסחה והשעה כשעה הששית ויאמר אל
 היהודים הנה מלככם והם עצקו טול טול צלב אותו: 15
 ויאמר אליהם פיטוטים הצלב אבל את מלככם ויענו
 ראש הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 אז מסרו
 אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכחו: 17 וישא את
 צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגול ובלשונו
 גלגולתא: 18 ויצלבו אותו שמה ושני אנשים אחרים עמו
 מזה אחד ומזה אחר וישוע בתוך: 19 ופיטוטים כתוב
 על לוח ושם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך
 היהודים: 20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה
 כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר
 והכתב היה בלשון עברית יון ורומי: 21 ויאמרו ראש
 כהני היהודים אל פיטוטים אל נא כתוב מלך היהודים
 כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: 22 ויען פיטוטים
 ויאמר את אשר כתבתי כתבי: 23 ויהי כאשר צלבו
 אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בנדוי ויחלקום לארכעה

דבר בסתר: 21 ומה תשאל אתי שאל נא את השמעיים מה
 שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: 22 ויהי
 לדבריו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה
 את ישוע על הלהי ויאמר הcosaת תענה את הכהן הנדול:
 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתינו תננה עד כי רעה היא
 ואם טוב מודיע הטעני: 24 ווישלחו חנן אסור בזקים
 אל קיפא הכהן הנדול: 25 ושמעון פטרוס עמד ומתהמם
 ויאמר אלו הלא נא אתה מהתלמידיו ויכח ויאמר איני:
 26 ויאמר איש מעבדי הכהן הנדול והוא מודיע לאשר
 כיצד פטרוס את אונו הלא ראייתך עמו בתוך הנהן: 27
 ויסוף פטרוס לכח ופתחם קרא התרגנוול: 28 וויליכו את
 ישוע מבית קיפא אל בית המשפט והוא בבר השם
 והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמא
 כי אם יכללו את הפסח: 29 ויצא פיטוטים אלהם ויאמר
 על מה תאישמו את האיש הזה: 30 ויענו היהודים אין לנו
 לו לא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנוו אלך: 31
 ויאמר אליהם פיטוטים קחוו אותם עמכם ועשו משפטו
 בתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשות להמית
 איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמזו או זה מות
 עתיד הוא למות: 33 וישב פיטוטים אל בית המשפט ויקרא
 אל ישוע ויאמר אליו אתה הוא מלך היהודים: 34
 ויען אותו ישוע המלבך בדבר זאת או אחרים הנידו לך
 עלי: 35 ויען פיטוטים האף אני יהודי הלא עמוק וראשי
 הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: 36 ויען ישוע מלכותו
 אינה מן העולם זהה אם היהת מלכותי מן העולם הזה
 כי או נלהמו לי משרותי לבתי המסר ביד היהודים
 עתה מלכותי אינה מפה: 37 ויאמר אליו פיטוטים אם כן
 אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני להה
 נולדתי ולהיה באתי בעולם להעיד לאמתת כל אשר הוא
 מן האמת ישמע בקול: 38 ויאמר אליו פיטוטים מה היא
 האמת ואחריו דברו זו את יצאתנית אל היהודים ויאמר
 אליהם אני לא מצאתו כל עון: 39 חן מנהג הוא בכם
 כי אשלח לכם איש אחד חופשי בפסח הייש את נפשכם
 לאמור לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה
 מרצה:

את האדון מקברו ולא ידענו אףה הניחחו: 3 ויצא
 פטרוס וה תלמיד الآخر וילכו אל הקבר: 4 וירוץו
 שניהם יחד וימחר התלמיד אחר לרוץ ויעבר את
 פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא
 את התכרכין מנחים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון
 פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכרכין
 מוחים: 7 והסודר אשר היה על ראשו איננה מוחה
 אצל התכרכין כי אם מקפלת לבדה במקומה: 8 ויבא
 שם גם התלמיד אחר אשר בא ראשונה אל הקבר
 וירא ואמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר
 קום יקום מעם המתים: 10 ויושבו התלמידים וילכו אל
 ביתם: ובמורים עמלה בוכיה מוחץ לקבר ויהי בכוכחה
 ותשוף אל תוך הקבר: 11 ותרא שני מלאכים לבושים
 לבנים ישבים במקום אשר שמם את נופת ישוע אחד
 בראשותיו ואחד מרגלותו: 12 ויאמר אלה אשה למה
 תבכי ותאמר אליהם כי נשוא מוה אה אדרני ולא ידעת
 אףה הניחחו: 13 ויהי בברברה זאת ותפן אחריה ותרא
 את ישוע עמר ולא ידעה כי הוא ישוע: 14 ויאמר אליה
 ישוע אשה למה תבכי את מי תבקש והוא חשבה כי
 הוא שמר הנגן ותאמר אליו אדרני אם אתה נשאת אותו
 מוה נידחת נא לי אףה הנחתו ולקחתו משם: 15 ויאמר
 אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה:
 16 ויאמר אליה ישוע על תעניב כי עוד לא עליתי אל
 abi אך לכני נא אל אחי ואמרי אליהם אני עליה אל ABI
 ואביכם ואל אלהי ואלהיכם: 17 ותבא מרים המנדלית
 ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר
 אליה: 18 ויהי לעת ערבית ביום ההוא והוא אחד בשבת
 כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבעו שם התלמידים
 מօרת הדורות ויבא ישוע ויעמד ביןיהם ויאמר אליהם
 שלום לכם: 19 ובברבו זאת הראה אתם את ידיו ואת
 צדו ויישמו התלמידים בראשותם את האדון: 20 יוסף
 ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב
 כן אני שלח אתכם: 21 ויהי בברבו זאת ויפח בהם
 ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדרש: 22 והיה כל
 אשר תשלחו את חטאיהם ונסלח להם ואשר תאשרו
 אשמו: 23 ותומא אחד משנים העשר הנקר דידומוס
 לא היה בחוכם כבוא ישוע: 24 ויגורדו לו התלמידים
 הנשאים ראה ראיינו את האדון ויאמר אליהם אם לא

חלקים לאיש איש חלק אחד ונמ את כתנתו והכתנתו לא
 היה תהורה כי אם מעשה ארוג מלמעלה ועד קצה: 24
 ויאמרו איש אל אליו אל נקרעה לקרעים אך נפיל
 עליה נורל לימי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בנדי
 להם ועל לבושים יפלונו נורל ויושו בן אנשי הצבא: 25 ועל
 יד צלב ישוע עמדו אמו ואחותם אמו מרומים אשת קלפס
 ומורים המנדלית: 26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידיו
 אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בך: 27
 ואחר אמר אל תלמידיו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא
 אספ אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי מהחרי כן כאשר
 ידע ישוע כי עתה זה כללה הכל למען ימלא הכתוב כלו
 אמר צמאתי: 29 ושם כליל מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמצז
 ושמהו על אזוב ויקריבחו אל פיו: 30 ויהי ישוע את
 החמצז ויאמר כליה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: 31
 ולמען לא תשארנה הנויות על הצלב ביום השבת כי
 עבר שבת הוה ונדרול يوم השבת ההוא שאלו היהודים
 מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אותם: 32 ויבאו
 אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הצלבים
 עמו: 33 ויראו אל ישוע ובראתם כי כבר מת לא שברו
 את שוקיו: 34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בתנית את צדו
 וכרגע יצא דם ומים: 35 והראה זאת העיד שעורתו נאמנה
 והוא יודע כי האמת יגיד למען נם אתם האמינו: 36 כי כל
 זאת הייתה למלאת הכתוב ועצם לא תשברו בו: 37 ועוד
 כתוב אחר אמר והבט אליו את אשר דקרו: 38 ויהי
 אחריו כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר
 מפני היהודים וישראל מאי פילטוס אשר יתרנה לשאות את
 נופת ישוע ונינה לו פילטוס ויבא וישא את נופת ישוע: 39
 ויבא נם נקרימון אשר בא לפניים כלילה אל ישוע ויבא
 ערוב מר ואהלות כמאה ליטרין: 40 ויקחו את נופת ישוע
 ויחתולה בתכרכין עם הבשימים כאשר נהנים היהודים
 לcker את מותיהם: 41 ובמקום אשר נצלב שם היה נן
 ובן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה: 42 שם
 שמו את ישוע כי ערבית שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חש ותבא
 מרים המנדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל
 הקבר: 2 ותrix ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד
 האחד אשר חש בישוע ותאמר אליהם הנה נשוא

מנלה ישוע אל תלמידיו אחורי קומו מעם המתהים : 15 ויהי
אחורי אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה
התהאב את יותר מ אלה והוא אמר אליו קן אדני אתה ידעת
כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי : 16 ויאמר אליו
עוד הפעם שמעון בן יונה התהאבarti ויאמר אליו כן
אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג אתה צאנִי :
17 ויאמר אליו פעם שלישי שמעון בן יונה התהאבarti
ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו בשלשית התהאבarti
ויאמר אליו ישוע רעה את צאנִי : 18 אכן אכן אני אמר לך
ביהוטך ציר למים אתה חגרת את עצמך ותליך אל
אשר חפצתי והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יהנרכ
ונשאך אל אשר לא תחפץ : 19 ובכל זאת דבר לרמז על
המימות אשר יכבר בה את האללים ויידי ככלתו לדבר
ויאמר אליו לך אחריו : 20 ובין פטרוס וירא את התלמיד
אשר ישוע אהבו החל אחריהם הוא הנפל על לבו בעט
הסועדה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסך : 21 ויהי
בראות אותו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני וזה מה הוא:
22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך
וליאת אתה לך אחריו : 23 על כן יצא הדבר הזה בין
האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי
לא ימות אך אמר אם חפци כי ישאר עד באי מה זה לך :
24 זה הוא התלמיד המעד על אלה ואשר כתוב כל זאת
וירדענו כי עדותנו נאמנה : 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים
אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלל לאחד אחדacha כי כתבו אמו :

אראה בידיו את רשם המסמכות ואשים את אצבעתי
במקום המסמכות ואשים את ידי בצדו לא אאמין: 26 ויהי
מקצתה שמנת ימים ותלמידיו שנויות פנימה ותומא עמהם
ויבא ישוע והדלחות מסגרות ויעמוד ביניהם ויאמר שלום
לכם: 27 ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה
את ידי ושלח את ידך הנה ושים בצדיו ואל תדי חסר
אמונה כי אם מאמין: 28 ויען תומא ויאמר אליו אדני
ואלה: 29 ויאמר אליו ישוע יען רأית את האמונה אשר
האמינים ואני ראים: 30 והנה נס אחרות אחרים רבים
עשה ישוע לעוני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:
31 אך אלה נכתבו למען תאmino כי ישוע הוא המשיח בן
אליהים ולמזו יהו לרוך המאמינים כי שולם רשות:

21

21 ויהי אחרי כן ויסוף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וככה נגלה אליהם : 2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא DIDOMOS ונחנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי וודר שניים אחרים מהתלמידיו ישבו יחוּ : 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנה חלך לדין וגיאמרו אליו נם אנחנו נלך עמק ויצאו וימחרו לרדת אל הארץ וביליה ההוא לא אהזו מואמה : 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא : 5 ויאמר אלהם הים ימם וילא ימם והתלמידים ישבו איזן : 6 ויאמר ישוע בני הייש לכם אכל מאומה ויענו אותו איזן : 7 להם השלייכו המכמורת מימיין לאניה ותמצאו ושיליכו ולא יבלו עוד למשך אתה מרבית הדנים : 8 ויאמר התלמיד והוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמעון שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחניר את מעילו כי עירום היה ווינפל אל הים : 9 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאיתים אמה וימשו את המכמורת עם הדנים : 10 ויהי צאתם אל היבשה ויראו שם גהלי אש ערוכים ודנים עליהם ולهم לאכל : 11 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדנים אשר אהזותם עתה : 12 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמורת אל היבשה והוא מלאה דנים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמורת אף כי רבים היו : 13 ויאמר אליהם ישוע בא ברו לחם ואין נם אחד בתלמידים אשר מלואו לבו לשאל את מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון : 14 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם ונם את הדנים :

מעשי השליחים

1

כיו מון האנשים האלה אשר התחלכו אותו כל ימי היהודים אדונינו ישוע ויצא ואבפנינו: 22 החל מטבחית יהונתן עד יום הלקחו מהתו כי אחד מהם יהיה לעד עמו על קומו מן המתים: 23 ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מותיה: 24 וויתפללו ויאמרו אתה אחד מתה וממנה ותודה ראה נא מן השנים האלה את אדני היודע כל הלבבות ראה נא מוקמו: 25 לקחת את נורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מוקמו: 26 ויפילו נורלות ויפל הנורל על מותיה ויספה אל עשוי עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי彷תאמ קול רعش מן השמיים כקהל רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: 3 ותרainerה אליהם לשנות נחלקות ומראייןן כאש ותונינה אחת אחת על כל אחד מהם: 4 יומלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנו הרוח להטיב: 5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי ונוי אשר תחת השמיים: 6 ויהי בהיותם קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב וייהו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפט עמו: 7 וישתוממו ויתומחו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הללו גנילים הנה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 פרתים ומדים ושילמים ושביר אדרם נהרים יהודה וקופודיה פנטוס ואסיא: 10 פרוגניה ופומפלייא מצרים וחבל לוב אשר על יד קוּרְנִינִי והבאים מרומי נס יהודים נס נרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו נדלות האלים: 12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אליו מה תהיה ואת: 13 ואחרים לענו ויאמרו כי מלאי עסיס הנה: 14 אז יעמוד פטרוס ועתה העשר עמו יושא את קולו ודבר אליהם אנשי יהודה ושביר ירושלים כלכם זאת חודע לכם והאוינו אל דבריו: 15 כי אלה לא שכורים הנה כאשר חשבתם כי שעה שלשית ביום עתה: 16 אבל זה הוא האמור על יידי ועל הנביא: 17 וזה באחרית הימים אם אליהם אשפיך את רוחו על כלبشر ונבוא בニיכם ובנחיכם ובחווריכם חזונית יראו ווקניכם חמלות יתלמונ: 18 ונום על עבדיו ועל שפחותיו ביום הנה אשפיך את רוחו ונבאו: 19 ונתהי מופתים

1 חן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיו על כל אשר החל השוע לעשות וללמוד: 2 עד היום אשר לך לדורות אהרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר נם התיצב להם כי אחרי ענותו באלהות רכובות בהאראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלים: 4 ובאכלו לחם עםם צוה אתם לבתלי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממנו: 5 כי יוחנן החביב במים ואתם התבלו ברוח הקדש בקרוב אחורי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדיו וישאליהם לא אמר אדונינו המשיב אתה בעת זואת את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלשנו: 8 אבל תקבלו נבורה בכוא עליכם רוח הקדש והייתם עdry בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצחה הארץ: 9 ויהי כרבבו זאת העלה והם ראים וישאחו ענן מננד ענייהם: 10 ויביתו אחורי השמיימה בעברו והנה שני אנשיים לבושים בדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמיימה ישוע זה אשר لكم מאתכם השמיימה בן בוא יבוא כאשר ראותם אותו עללה השמיימה: 12 ויבנו וילכו ירושלים מן ההר הנקרא הר הזוטרים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו ישבים בה פטרוס ויעקב חלפי ושמعون הקנא ויהודיה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקדים ייחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועםם הנשים ומריות אם ישוע ונום אהיו: 15 ובכימים האלה קם פטרוס בחדק התלמידים ומספר שמות הנקללים יחד כמו ואשרדים ויאמר: 16 אנשים אחים מן הצרך היה כי יملא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מליך את חפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אתנו זוכה בגורל השורות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחירות הרשעה ויפל על פניו ארצת ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 ונום נודעה זאת לכל ישבו ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כתוב בספר תהלים תה שירתו נשמה ואל יהיו בה ישב ופקדתו יכח אחר: 21 ועל כן מן הצרך

וחפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואთות נעשו על ידי השליחים בירושלים: 44 וכל המאמנים התהדרו יחד והיו להם הכל בשפטות: 45 ואთ אהותם ואת רכשיהם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש איש די מחסרו: 46 ויום יום היו שקדרים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בכיתם: 47 ויאכלו מזונות בניילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיניו כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדיה את הנושאים:

3 ופטרוס ויוחנן עליים יהדו אל המקדש לעת החפלה בשעה התשיעית: 2 ואיש אחד פסח מבטן אמר מובא שמה אשר יושבבו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת בא המקדש: 3 וזהו כראותו אליו הביטה אלינו: זושם פניו אליהם בקומו לחת את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לחת את פטרוס ובו פטרוס ונם יוחנן ויאמר מאתם צדקה: 4 ויסתכל בו פטרוס ונם יוחנן ואמר אלהו דבר: 6 ויאמר פטרוס כסף זהב אין לי אבל את אשר בידי אנתנו לך בשם ישוע המשיח הנוצרי קום החילך: 7 ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתהוקו בהתאם רגלו וקרסליו: 8 ויקפץ ויתהילך ויבא אתכם אל המקדש מתחילך ומרך ומשבח את האלהים: 9 ויראהו כל העם מתחילך ומשבח את האלהים: 10 ויכירו אותו כי הוא יומלא שמה ושםמו על הנעשה לו: 11 ויהי הוא מהזיק בפטרוס וביווחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אליהם של שלמה ושתוממו: 12 וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תהשלכו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנואת זה מתחילך: 13 אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פיטוס כשהיה דין לפטרו: 14 אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשותם כי ייחן לכם איש רצח: 15 ואת שרד החיים הרוגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנתנו עדריו: 16 ולמען אמונה שמו חזק שמו את איש הזה אשר אתם ראים ומקרים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלהה לו את הארכה הזאת לענייכם: 17 ועתה אחוי ידע אני כי בבלאי דעת עשיהם נם אתם נם ראשיכם: 18 והאלים ככה מלא את אשר הניד

בשמי ממעל ואתות הארץ מתחת דם ואש ותימרות שען: 20 והמשמש יהפק לחשך והירח לדם לפני באו ימים יהוה הנדרול והנורא: 21 והיה כל אשר יקרה בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמין לכם מאת האלהים בגבורות ובמופתים ובאותות אשר האלהים עשה על ידו בתוככם כאשר ידעתם נם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצתה וידיעתו מקום לקחתם ובידי רשותם הוקעתם והרנטם אותו: 24 והאלים הקימו מון המתים בהתרת את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אותו: 25 כי דוד אמר עליו שווי יהוה לנגידו תמיד כי מימיini כל אמות: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשמי ישן לבטהח: 27 כי לא חעזכ נפשי לשאול לא תתן הסרך לראות שחית: 28 גאנשים אחיהם הניתנו לי ואדרבה באזני כלכם על דוד אבינו אשר נם מת נם נCKER וקBORתו אנתנו היה עד היום הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבעה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו: 31 לכן בחזרתו מרראש דבר על תקומת המשיח כי לא נזוכה נפשו לשאול ונם בשדו לא ראה שחית: 32 את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנתנו כלנו עדריו: 33 ועתה אחורי הנשאו ביוםין האלהים לך מאת האב את הבתת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים: 34 כי דוד לא עללה השמיימה והנה הוא אמר נאם יהוה לאדרני שבלי מני: 35 עד אשית איביך הדם לרנגליך: 36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: 37 ויהי כשםם התעציבו אל לכם ויאמרו אל פטרוס ועל שאר השליחים אנשים אחים מה עליינו לעשות: 38 ויאמר פטרוס אליהם שבו מדרכיכם והתבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקודש: 39 כי לכם הבטחה ولבנייכם ולכל הרחוקים לכל אשר קראי יהוה אלהינו: 40 וויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבהה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור ההפכות הזה: 41 ויקבלו את דבריו בשמה ויטבלו ובוים ההוא נספו כשלשת אלף נפש: 42 ויהיו שקדרים על תורה השילוחים ועל ההתחברות ועל בציית הלחים ועל החפלה: 43

מקדם בפי כל נבייאו כי יענה המשיח: ¹⁹ לכן הנחמו ושבו וימחו החטאיכם: ²⁰ למען אשר יבוא ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח: ²¹ אשר צריך כי יקבלו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נבייאו הקדושים מימי עולם: ²² (איאן 165:גז) הэн משה אמר אל אבותינו נביאים קים לכמ' יהוה אלהיכם מקרב אחים כמוני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם: ²³ והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא הזה ונכרצה מעמיה: ²⁴ ונום כל הנבאים משמאלא ואשר נבאו אחורי כלם לענשו מראש את הימים האלה: ²⁵ אתם בני הנבאים בני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ובברכו בזרעך כל משפחות האדמה: ²⁶ לכמ' בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחו לבך אחים בשובכם כל איש מרע מעלייכם:

4 **ויהי** בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: ² כי חירה להם על אשר למד את העם והנגידו בישוע את תחית המתים: ³ וישלחו בהם את ידיהם וישימים במשמר עד למועד כי כבר בא הארץ: ⁴ ורובם מהשימים את הדבר האמינו והי מספר האנשים כחמשת אלף: ⁵ ויהיו ממחרת ויקחלו שריהם ראשיים וקניהם וספריהם ירושלים: ⁶ ונתן הכהן הנadol וקיפא ווותנן ואלכסנדרוס וכל אשר משפחתו הכהן הנדרול: ⁷ ויעמידו אותם בתוך ויאלום באיז זה כה ובאי זה שם עשיהם זאת: ⁸ וימלא פטרוס רוח הקודש ויאמר אליהם אתם דראשי העם וקני ישראל: ⁹ אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם بما זה נושא: ¹⁰ יודע לכלכם וכלל עם ישראל כי שם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר דבר איאן האבן אשר מסכם אתכם הכהנים ותהי לראש פנה: ¹¹ ואין היושעה באחר ואין תחת השמים שם אחר הננתן לבני אדם אשר בו נשוע: ¹³ ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס ויוחנן והכינו כי הדויטים ולא בעלי חכמה מהה יתמהו עליהם ויכירום כי התהלה עם ישוע: ¹⁴ ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר גדרם דבר: ¹⁵ ויצאו אתם לצאת חוצה מן

הסנהדרין וויתיעטו יחדו: ¹⁶ ויאמרו מה נעשה לאנשי האלה הינה אותן גלו נעשה על יديיהם וגם מperfsem לכל ישבי ירושלים ולא נוכל לומר לך בז: ¹⁷ אך למען לא ורבה הדבר בעם ויפורץ נזהירה אתם בגערה לבתיו דבר עוד לכל אדם בשם הזה: ¹⁸ ויקראו אתם ויצוoms שמע לכמ' יתר משמע לאלהים שפטו אתם: ²⁰ כי לא אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע: ¹⁹ ויענו נוכל אנחנו לחדר מדבר את אשר דראיינו ושמנו: ²¹ וויסיפו לנערם בסופם אתם באשר לא מצאו דבר לענשו אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה: ²² כי בין ארבעים שנה ומעלה היה האיש והוא אשר נעשה עמו אותן הרפואה הזאת: ²³ ואחרי הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אלהם הכהנים הנדולים והזקנים: ²⁴ ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדרני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: ²⁵ אשר אמרת בפי עבדך רוד ומה רגשנו נוים ולא מים יהנו ריק: ²⁶ יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נסדו יחד על יהוה ועל משהו: ²⁷ כי אמן נסדו הורודים ופנטוס פילטוס עם הגנים ולאמי ישראל על ישע עבדך הקדוש אשר משות: ²⁸ לעשוט את אשר ירד ועצתך מקרם נורה להיות: ²⁹ ועתה אדרני ראה את גערתם ותן לעבדך לדבר את דברך בכל בטחון לbam: ³⁰ בנתרך את ירד למרפא ולתת אותן ומופתים בשם ישוע עברך הקדוש: ³¹ ויהי כאשר התפלל וינו המקום אשר היו נkehlim שם וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים בבטחון לבב: ³² ווקהן המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בירוי לי הוא כי הכל היה להם בשתפות: ³³ ובגבורה נדולה יעדו השליחים על תקונת האדון ישוע וחסד נדול נ麝 לכלם: ³⁴ כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שרות ובתים מכורו אתם ויביאו את כסף מהירותם: ³⁵ ווישםתו לרנגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מהסדר: ³⁶ וויסוף אשר בנווה השליחים בשם בר נבא פרשו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים: ³⁷ נם לו היה שדה ומכרתו ובא את הכספי ווישםתו לרנגלי השליחים:

24 ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ייבחו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: 25 ואיש אחד בא וינו להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומולדים את העם: 26 וילך שם הנגיד עם משרתו ויקח אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פון יסקלו: 27 ויביאו אותם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הנadol אמר: 28 הלא צוה צוינו עלייכם לבתי למד בשם הזה והנה מלאכם את ירושלים חורתכם ותחפזו להביא עליינו את דמי האשׁה זה: 29 ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עליינו להקшиб בקהל אלהים מהקшиб בקהל בני אדם: 30 אלתו אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ: 31 את זה נשא האלים בימינו לשר ולמושיע לחתת השובה לישראל וסלחת החטאיהם: 32 ואנחנו עדיו על אלה ונם רוח הקדרש אשר נתן לנו האלים לשםם בקהלו: 33 ויהי כשםם ייתרנו ויתיעטו להרונו אתם: 34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הזרים גמלאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה אחד באולם של שלמה: 35 ויאמר אליהם אנשים ישראל השמרו להם לזמן מעת: 36 כי לפניו מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם: 37 כי לפניו הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגולים וידבקו בו כארבע מאות איש וירגו וכל אשר שמעו אליו התפדרו ויהיו לאין: 38 ואחר כן קם יהודה הגלילי ביום הספר ויסת אחורי עם רב ובו הוא נהרגן וכל אשר שמעו אליו נפכו: 39 ועתה אני אמר אליכם חදלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפָר: 40 ואם מאת האלים היא לא תוכל להפר אותה פון תמצאו נלחמים את האלים: 41 ושמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אותם ויזענו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם: 42 ויזענו שמחים לפני הסנהדרין על כי יכו לשאת על שמם כל מה: 43 וכל היום לא חדרו ללמד במקדש ובכיתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח:

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היה תלונת היונים על העברים על אשר העלימו ענייהם מאלמנותיהם לבתי תחת להן يوم יום ארוחתן: 2

ואיש אחד ושמו חנניה עם אשטו שפירה מכיר את אהוזתו: 2 ויקח מן המחר וסתירחו ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרג'il השליך: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבך לשקר ברוח הקודש ולסתור ממוחיר השדה: 4 הלא שלך היה טרם המכרו וגמ אחרי נ麥ר היה בידך ולמה שמתה על לבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים: 5 וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצת וינווע ותהי יראה נדולה על כל השמעים: 6 ויקומו הצעירים ויאספו אותו וישאהו החוצה ויקברחו: 7 ויהי כמשל שעוט ותבא אשטו והיא לא ידעתה את הנעשה: 8 ויען פטרוס ויאמר אליה אמר לי הבהיר הזה מכרתם את השדה ואת אמר כן במחירות הזה: 9 ויאמר פטרוס אליה למה זה נעדתם לנשות את רוח יהוה הנה בפתח רג'ל המקרים את אישך ונשאו אתך החוצה: 10 ותפל פתא מסרג'יו ותגע והבחורים באו והנה מטה וישאהו החוצה ויקברוה אצל אישה: 11 ותהי יראה נדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה: 12 ויעשו אותן ומופתים רבים בקרב העם על ידי השליחים וכולם נאספו לבב אחד באולם של שלמה: 13 וממן האחים אין איש אשר מלאו לבו לחולות עליהם אך חזקיה אמר העם: 14 אבל נספהו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד: 15 עד כי נשאו את החולמים אל הרחבות ושימום על מטבח ומשכבות למען אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: 16 וגם המון עם הערים אשר מסביב ונקבעו ירושלים מבאים את החולמים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם: 17 ויקם הכהן הגדול וכל אשר אותו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה: 18 וישלחו ייד בשליהם ויתנום במשמר העיר: 19 ויהי בלילה ויפתח מלך יהוה את דלתו בית הכלא ויזכיאם אמר: 20 לכל וחתיכבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה: 21 והם כשםם את זאת בא אל המקדש בהיות הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אותו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקני בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אותם: 22 וילכו המשרתים ולא מצאים בבית הכלא וישבו וינידו לאמר: 23 את בית האסורים מצאנו סגור ונסגר והשمرים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא ואדם:

ובכן הוליד את יצחק וימל' אותו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שניים עשר האבות: ווינקאו האבות ביסוף וימכרו אותו מצרים ואלהים היה עמו: ¹⁰ וויצילחו מכל צורתו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים ווישמוו שלית על מצרים ועל כל ביתו: ¹¹ ויהיו רעב על כל ארץ מצרים וכגען וצירה נדולה ואבותינו לא מצאו אכל: ¹² וישמע יעקב כי ישבר במצרים ושלח שם את אבותינו בפעם הראשונה: ¹³ ובפעם השנייה התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף גולחה לברעה: ¹⁴ ווישלח יוסף ויקרא לעקב אביו וכל משפטחו שבבעם וחמש נשפ: ¹⁵ וירד יעקב למצרים וימת הוא ואבותינו: ¹⁶ וויבאו שכמה ויושמו בקדר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם: ¹⁷ ויהי כאשר קרבה עת התבטהה אשר נשבע אלהים לאברהם וינדל העם וירב במצרים: ¹⁸ עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: ¹⁹ וזה התהכם למשפתחנו וירע לאבותינו ויצו אחים להשליך את עליהם אל פניהם השדה לבתיהם החיוותם: ²⁰ בעת היה נולד משה והוא טוב אלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ורחים: ²¹ וכאשר השליך אביהם אותו בת פרעה והונדרה לה לבן: ²² וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי ניבור בדברים ובמעשים: ²³ ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקר את אחיו בני ישראל: ²⁴ וירא איש אחד מעשך חנן ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכוותו את המצרי: ²⁵ ויחשב לבבו כי יבנו אחיו אשר על ידו ייתן האלים להם תשועה והם לא הבינו: ²⁶ ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצחים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו: ²⁷ והעשך את רעהו הדפו לאמר כאשר הרנת את מלך הארץ ²⁸: הלהרגני אתה אמר כאשר הרנת את מלך הארץ ²⁹: ויברח משה על הדרבר הזה ויהי נגר בארץ מרדין וילוד שם שני בנים: ³⁰ ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה: מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה: ³¹ וירא משה ויתמה על המראה ובסתורו לדאות ויהי קול יהוה אליו: ³² אני אלהי אבותיך אלהי אברהם אומר אליו יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה וירא מהabit: ³³ אלהי אליו יהוה והוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קדש הוא: ³⁴ ראה ראיית אה עני

ויראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נואה לנו כי נזוב את דבר האלים ונמשש את השלחנות: ³ ולכן ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקודש וחכמה וגפוקים על העניין זהה: ⁴ ואנחנו נשקר על הטעלה ועל שמו של הדבר: ⁵ ויטיב הדבר לפני כל המון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקודש ואת פיליפוס ואת פרוכורוס ואת ניקור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקולס נר אנטויוכיא: ⁶ את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: ⁷ ויהי דבר האלים הולך ונדר לירוב מספר התלמידים בירושלים עד מאר ומם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה: ⁸ ואסטפנוס מלא אמונה ונבראה ויעש אותן ומופתים נדלים בקרוב העם: ⁹ ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הלברטינים ושל קוריינים ואלכסנדריים ומן בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אסטפנוס: ¹⁰ ולא יכול עמד לננד החכמה והrhoח אשר דבר בו: ¹¹ ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אותו מדבר נדופים במשה ובאליהם: ¹² ויעורדו את העם ואת הוקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפו ויביאו לפני הסנהדרין: ¹³ ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איןנו herald מהשיח דברים נגד מקום הקדש הזה והרוח אשר דרב בו: ¹⁴ כי שמענו אמר זה ישוע הנצרי יתן את המקום הזה וישנה את החוקים אשר מסר לנו משה: ¹⁵ ויסתכלו בו כל היישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

7 ויאמר הכהן הנדריל האמת הוא אשר דברו: ² ויען ויאמר אנשים אחרים ואבות שמעו אלהי הכבוד נרא אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן: ³ ואמר אליו לך לך מארץ ומולדתך ובא אל הארץ אשר ארך: ⁴ ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחריו מות אביו העבר אתו שם אל הארץ הזאת אשר אתם ישבים בה עתה: ⁵ וולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגלי ויבטה לתחה לאחוזה לו ולזרעו אחורי ועד לא היה לך בן: ⁶ ויאמר לו אלהים כי גור יהוה ורעם בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: ⁷ ונם את הנוי אשר יעבדו דן אני אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: ⁸ ויתן לו את ברית המילה

לימין האלהים: ⁵⁷ ויצווק בקהל נדול וייאטו את אוניהם ויתנפלו עליו כלם ייחד: ⁵⁸ וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באכנים והערדים פשטו את בנדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול: ⁵⁹ ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדרני ישוע קיבל את רוחיו: ⁶⁰ ויכרע על ברכיו ויצווק בקהל נדול יהוה אל תשمر להם את החטא הזה והוא אחורי דברו בדבר הזה ויישן:

8 ושאלונם היה רצח בהרגמו ותהי ביום ההוא רדיפה נדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בעיר יהודה ושמرون לבך מן השילוחים: ² וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקבררוו ויספדו עלייו מספֶר נדול: ³ ושאלול החביב את הקהלה ויושט בבחים ויסחב שם אנשים ונשים ויסנירים לכלא: ⁴ והנפוצים עברו הארץ ויבשרו את הדבר: ⁵ ופילפס ירד אל עיר שמרון ויכרו להם את המשיח: ⁶ ויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפס בשמעם ובראותם את אותן אשר עשה: ⁷ כי הרבה היו אהוי רוחות הטעמה והרוחות יצאו מהם צעקות בקהל נדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו: ⁸ ותהי שמחה נדולה בעיר הדיא: ⁹ ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמעם את עם שמרון אמרו על נשפו כי נדול הוא: ¹⁰ ויקשיבו אליו מקטנים ועד נדולים לאמר זה הוא גבורה האלים הנדולה: ¹¹ ויקשיבו אליו על הוויתו משמעם אותם בכספי ימים רבים: ¹² ויהיו כאשר האמינו לפילפס בברשו את מלכות האלים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ¹³ ייאמן שמעון נם הוא ויטבל וידבק בפילפס וירא את אותן והפטחים הנדלים אשר נעשה ושוחחם: ¹⁴ וישמעו השילוחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן: ¹⁵ וירדו שמה ויתפללו בעדר אשר יקבלו את רוח הקודש: ¹⁶ כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נתבים בשם הארון ישוע: ¹⁷ ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקודש: ¹⁸ ויהיו בראות שמעון כי בסימוכות ידי השילוחים נתן רוח הקודש ויבא לפניו כסף: ¹⁹ ויאמור לנו נא נס לי את היכלה הואת אשר יקבל את רוח הקודש כל אשר אשים עליו את ידי: ²⁰ ויאמר אליו פטרוס כסף יהיו לך לאבדון יعن חשבת לקנות במחירות את מותת

עמי אשר במצרים ואת נאתקם שמעתי וארד להציגם ועה להה ואשליך מצרימה: ³⁵ והוא משה אשר כחש בו לאמר מי שמק לשר ושפטע את שלח האלים לשן ואל ביד המלאך הנראה אליו בסנה: ³⁶ והוא החזאים ויעש אותן ומפתחים בארץ מצרים ובבבון ובמדבר ארבעים שנה: ³⁷ והוא משה אשר אמר אל בני ישראל נבייא מקרב אחיכם כמו יקים לכם יהוה אלהים אליו תשמעון: ³⁸ והוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני עם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לחת לנו: ³⁹ והוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מסו אתה ולבכם פנה מצרימה: ⁴⁰ ויאמרו אל אהרן שעשה לנו אלהים אשר ילכו לפניינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ⁴¹ ויעשו עגל בימים ההם ויזבחו זבחים לאילים וישמחו במעשה ידיהם: ⁴² ויפן מהם האלים ויתנם לעבד את צבא השמיים כאשר כחוב בספר הנביאים הובחים ומנחה הגשם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ⁴³ ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלהים רמנון הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגלייתם אתכם מחולאה לבלב: ⁴⁴ משכנן העדרות היה לאבותינו במדבר כאשר צזה המדבר אל משה לעשותו אותו כחניתה אשר ראה: ⁴⁵ ואבותינו לקחוה גם הביאו אתם הם ויהודו בראשם את ארצות הנגום אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: ⁴⁶ והוא מצא חן בעין אלהים וישאל למצאה משכנתו לאלהי יעקב: ⁴⁷ ושלמה בנה לו בית: ⁴⁸ אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: ⁴⁹ השמיים כסאי והארץ הדם רגלי איז זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואיז וזה מקום מנוחתי: ⁵⁰ הלא את כל אלה יידי עשתה: ⁵¹ וקשי ערד וערלי לב ואונים ממרים היותם תמיד ברוח הקודש כאבותיכם נס אתם: ⁵² מי מהנביאים אשר לא רדפו או אבותיכם אף הימיtro את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריyo ומרצחו: ⁵³ אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה: ⁵⁴ ויהי כשמעם את אלה התרגו בלבכם ויחרקו עליו שניים: ⁵⁵ והוא מלאות המלאכים ולא שמרת השמיימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלים: ⁵⁶ ויאמר הנסי ראה את השמיים נפתחים ואת בן adam נצב

השניים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון: אני ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבט בדרבנותך: 6 והוא חרד ונכעת ויאמר אדני מה תהפץ ואעשה וייען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עלייך לעשות: 7 והנשים אשר הלו אתו עמדו נאלים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאל מן הארץ ובפתחו את עינו לא ראה איש וחזוקו בידו וויליכו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בدمשח חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחוזה חנניה ויאמר הנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא היישר ושאל בבית יהודה לאיש טריס ושמו שאל כי דנה הוא מתחפל: 12 וירא במחוזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למן ישוב ויראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי ריבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקודש בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מאתראשי הכהנים לאסר את כל הקרים בשמק: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כלի חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני נוים ומלאכים ולפניהם בני ישראל: 16 כי אני אראתו כמה יש לו לשבב למןשמי: 17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עלייו ויאמר שאול אתי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למן תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: 18 וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשטים וישב פתא לראות ויקם ויטבל: 19 ויאכל לחם וחזוק וישב שואל ימים אחדים עם התלמידים אשר ברדמשק: 20 וימחר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא בן האלוהים: 21 וישוטמו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האבד בירושלים את קראי השם זהה ולמן זאת בא הנה להבאים אסורים לפניו ראש הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחזק ויהם את היהודים שבי דמשק בהוכחו כי זה הוא המשיח: 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויעצטו היהודים יהרו להמיתו: 24 וירודע לשואל ארבעם ומה שמרו את השערים יומם ולילה למנין מיתחו: 25 ויקחו אותו התלמידים לילה ווירידתו בסל بعد החומרה: 26 ויהי כבאו שאול ירושימה ויבקש להלות אל התלמידים ויראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא: 27 ויקח אותו בר נבא ויביאו אל השליחים

האלחים: 21 אין לך חלק ונורל בדבר זה כי לבבך איןנו ישר לפני האלדים: 22 ועתה שוב מושעת זה והת่าน אל האלדים אויל תסלח לך מזמת לבבך: 23 כי ראה אני כי באתי לידי מורת רוש וחרצבות רשות: 24 ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי איל יהוה לבתי בו עלי דבר מכל אשר אמרתם: 25 ומה אחרי אשר העידה ודבררו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשו את הבשורה בכפרדים ריבים אשר לשמדוניים: 26 וידבר מלאך יהוה אל פילופס לאמր קום לך הנבה על הדרכ הירחת מירושלים עזה והיא הרבה: 27 ויקם וילד והנה איש כושי והוא סריס ושלט לkidק מלכת כוש וממנה על כל נזיה אשר עללה אל ירושלים להשתחות: 28 ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר שעיה תנביא: 29 ויאמר הרוח אל פילופס נשא והלהה על המרכבה הזאת: 30 וירץ פילופס אליה וישמע אתו קרא בספר שעיה הנביא ויאמר הנם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש יורני ויבקש מאת פילופס לעלות ולשבח את עצמו: 32 וענין הכתוב אשר קרא וזה הוא כשהתבב יובל וכרכחל לפני נזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 33 בצער משפטו ללח ואת דורו על נפשו או על כי נזרו מארץ חייו: 34 ויען הסריס ויאמר אל פילופס אשלה מהך על מי הנביא מדבר את זהתך מתר לך ויען איש אחר: 35 ויפתח פילופוס את פיו ויהל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע: 36 וכי עברים בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנعني מהטהר: 37 ויאמר פילופוס אם מאמין אתה בכל לך ויען כי ישוע המשיח בן האלדים הוא: 38 ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלדים הוא ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילופס והסדריס ויטבלו: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילופס ולא יסף הסריס לראותו כי הלא לך דרךו שמה: 40 ופילופוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסדין:

9 ושאל עודנו יפה זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הנגדל: 2 ושאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתיה הכנסיות למנין אשר יאסר את אשר ימצא בדרך היהיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא החל ורקב לדמשק והנה בהתאם נהג עליו מסביב אור מנ

יריד הים הוא יאמר לך את אשר עלייך לעשותו: 9 וילך לו המלך הדבר אל קרניליוס ויקרא אל שנים מעבדי ביתו זאל איש מלחמה אחד יראה אלהים מן העםדים תמיד לפניו לשratio: 10 ומספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפה: 11 ויהיו ממחרת והמה הלים בדרך וקרבים לעיר ויעיל פטרוס על הגן להתפלל כשעה הששית: 12 וזהו רבע וחטא לטעם לחם ובחכמים לו נפלת תרומה עליו: 13 וזהו את השמיים נפתחים ותנה כל ירד אליו כدمات מטפתה בר נדולה ווורד בארכע כנופתו על הארץ: 14 ובתוכו מכל מהמת הארץ והיה ורמש ועוף השמיים: 15 וזה קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל: 16 ויאמר פטרוס חיללה לי אדני כי מעולם לא אכלתי כל פנו וטמא: 17 ויהי עוד קול אליו פעם שני לאמר את אשר טהר האלים אתה אל תטמאנו: 18 וכןן היה שלש פעמים זהכל שב והעלת השמיימה: 19 ויהי בהתקפע רוח והרבה קדושים שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח: 20 ומפטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר מאת קדוניים שאלו לבית שמעון ויעמדו על המראה והרוח אמר ויקראו וידרשו הייש מתנויר שם שמעון המכנה פטרוס: 21 ומפטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: 22 ולכן קום רד ולכה נא אתכם ואל תחתה מה כי אני שלחתים: 23 וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קדוניים ויאמר אניci האיש אשר אתם מבקשים למה זה באתם הנה: 24 ויאמרו קדוניים שר מהא איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלך חדש לקרה לך אל ביתו ולשם דברים מפיק: 25 ויקרא אתם ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא רביהם שמה: 26 ויאמר זאל קסרוין וקדוניים מהכח להם ועמו בני משפטו ויצא קדוניים לקרהו ויפל לרנוו ווישתנו: 27 ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי נם אני אנוש אני: 28 וירדר אותו הביתה וימצא רבים נאספים שמה: 29 ואמר אלהים אתם ידעתם כי אסור לך איש יהודי להלות וילקרב אל נכי וatoi הורה אלהים לבלהי אמר חל או טמא על כל אדם: 30 ובὑברוז זאת כאשר נקרהו לא נמנעתי מהליך ועתה אשאיכם מודיע קראתם לי: 31 ויאמר קדוניים זה ארבעה ימי החיה צם עד השעה

ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אללי וaicיך בדמשק השמייע בכתהון את שם ישוע:
28 ויהיו אתם יושע ודבר יתוכח נם עם היהודים הינוים בשם האדון יושע ודבר יתוכח נם עם היהודים הינוים והם זממו להמיתו: 29 וישמעו האחים ווירידו אותו לקסרין וישלחו אל טرسוס: 30 ויהי שלום לכהלות בכל מקומות יהודה והנגלל ושמرون ותבניה ותתכלנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדרש: 32 ויהי בסבב פטרוס בכל המקומות יורד נם אל הקדושים אשר ישבו בלבד: 33 וימצא שם איש בשם אניס והוא שכב על משכובו זה שמנה שנים והוא נכח אצלם: 34 ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם מהם: 35 ויראו אותו כל ישבי לוד והשרון ויפנו אל האדון: 36 ותלמידה ביפוי ושם טביה תרגומו צביה והוא מלאה מעשים טובים וצדוקות אשר עשתה: 37 ויהי ביוםיהם ההם ותחלה ותימת וירחצו אתה וישראל בעליה:
38 וליד קרוביה היא ליפה וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבתו העצל לעבר אליהם: 39 ויקם פטרוס וילך אותם ובכוא העלה אל העליה ותנסהו אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הנגידים אשר עשתה צביה בעודה עמהן: 40 ויויצא פטרוס את כלם החוצה וכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל נויתה ויאמר טביה קומי ופתחת את עיניה ותרא את פטרוס ותתעוורך: 41 ווישלח ידו ויקם אותה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם: 42 וידעו הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון:
43 וויאל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:

10 ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מהא מן
הנדור הנקרא האיטלקי: 2 והוא חסיד וירא אליהם עם
כל בניו ועשה נדוקות הרבה לעם ומ��פלל חמייד
לאלהים: 3 ומחוזה נראה אליו כשבה התשיעית ליום
וירא מלאך אליהם בא אליו פנימה ואמר קרניליוס: 4
ובבט אליו וירא ויאמר מה זה אדרני ויאמר אליו תפלותיך
וחזקותיך על לזכרון לפני האלהים: 5 ועתה שלח לך
אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכונהПетروس: 6
הוא מתנוור עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על

בעיר יפו ואדרדם וארא מראה והנה כל' כדמות מטפחת בגדולה יורד מן השמיים ותורד בארכע כנפוזיה ותבא עדי: 6 והסתכלו בה ואBIN וארא את בהמת הארץ ואת החייה ורמש האדמה ועוף השמיים: 7 ואשמע נס קול האמר אל' קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חיללה לי אדרני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: 9 ווועני הקול שניות מן השמיים ויאמר את אשר טהר האלhim אתה אל הטעמאנו: 10 וכן היה שלש פעומים והכל שב והעללה השמיימה: בוונה כרענש שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנקו שם והמה שלוחים אל' מסרין: 11 ויאמר אל' הרוח לילכת אתם ולבלוטי החמה מה וילכו אתי נס ששת האחים האלה ונכוא אל' בית האיש: 12 ווינד לנו את אשר ראה המלאך נצב בቤתו ואמר אליו שלח אל' יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס: 13 וזהו ידבר אליך דברם אשר תושע בהם אתה וכל ביתך: 14 וככאשר צלהה עליהם רוח הקודש כאשר צלהה עליינו בתחלתה: 15 ואזכור את דבר הדרון אשר יוחנן הטביל במים ואתם טבלו ברוח הקודש: 16 ועתה אם מותנה אחת נתן האלhim להם ולנו המאמינים באדרון ישוע המשיח מי אנקו כי עצער לאלהים: 17 ויידיו כשמעם זאת ייחרשו וייהללו את האלhim ויאמרו אכן נס לנוית נתן האלhim התשובה לחיים: 18 והונפוצים מפני הצרה אשר הייתה על אודת אספנוס הלאכו ובאו עד פיניקיא וקפרוס ואנטוכיא ולא דיברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם: 19 ויהי בתוכם אנשי קפרוס וקורוני אשר היו אל אנטוכיא וידברו גם אל היוונים ויבשרו אותם את האדרון ישוע: 20 ותהי עמהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדרון: 21 ויישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטוכיא: 22 ויבא שמה וישמה נראהו את חסד האלhim ויזהר את כלם לדבקה באדרון בלבד נכוו: 23 כי איש טוב היה ומלא רוח הקודש ואמונה ויאספו לאדרון עם רב: 24 וילך בר נבא משם אל טرسוס לבקש את שאל וימצא אותו ויביאהו אל אנטוכיא: 25 ויהיו ישבים יחד בקהלה שנאה תמיימה ומילדיהם עם רב או הוחל באנטוכיא לקרא את התלמידים בשם משליכים: 26 ויהי ביוםיהם מהם ויבאו נבאים מירשלים אל אנטוכיא: 27 ויקם אחד מהם ושמו אנקוס ויגד על פי

זהות ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתו והנה איש נצב לפני לבוש זהה: 28 ויאמר קרנילוס נשמעה תפלהך וצדוקitic היו לזכרון לפני האלהים: 29 ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתנוור הוא בבית שמעון הבורסיט לעשות דברך: 30 ואמהר ואשלחך אליך ואתה היטבת לעשות אשר באתי אל' והנו כלו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 31 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה יודעת באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 32 כי אם בכל עם עם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 33 וישלח את דברו לבני ישראל וובשר את השלום על ידיו ישוע המשיח והוא אדון הכל: 34 אתה ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחר הטבילה אשר קרא אותה יוחנן: 35 את אשר משה האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקודש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכברים תחת יד השמן כי האלהים היה עמו: 36 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרנו בהוקיעם אותו על העץ: 37 ואוטו הרים האלהים ביום השלישי ויתנו להראות בגלוי: 38 לא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתיינו אותו אחורי קומו מן המתים: 39 וכי הם האלהים לשביעם לעם ולהעיד כי אותו שם האלהים לשופט החיים והמותים: 40 ועליו כל הנבאים מעדיהם כי יקבלו סליחת החטאיהם בשם כל המאמינים בו: 41 פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקודש צלהה על כל השמעים את הדבר: 42 ומהמאמינים בנו המילאה אשר באו את פטרוס השותומנו כי מתנת רוח הקודש נשפהה נס על הגוים: 43 כי שמעו אתם מליליים בלשנות ומגדרים את האלהים: 44 וויען פטרוס ויאמר הויכל איש למנע את הימים מטבח את אלה אשר קבלו את רוח הקודש נס הם כמננו: 45 ויצו לטבח אתם בשם האדרון ויבקשו ממן לשבת אותם ימים אחדים:

11 וישמעו השלייחים והאחים אשר ביהודה כי קיבלו נס הגוים את דבר האלהים: 2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילאה לאמור: 3 אל אנשים אשר להם ערלה באתי והאכל אתם לחם: 4 ויהל פטרוס ויספר להם את כל אשר קראו לאמור: 5 מתפלל היהי

מה היה לו:¹⁹ ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצא חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם:²⁰ ואיבה הייתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ובאו אליו בלב אחד ופתחו את בלסטוס אשר על חدر המלך ויבקשו שלום עין לקחו מוחית הארץות מארץ המלך:²¹ ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט וטף אליהם אמרתו:²² ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם:²³ ויכחו מלאך יהוה פתאם עקב אבש לא נתן הכבוד לאלהים ואכללו תולעים ונונו:²⁴ ורבבר אלהים הילך ורב:²⁵ וישובו בר נבא ושאל מירשלים אחרי כלותם את השימוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקוס:

13 ואנשימים נבאים ומלאדים היו באנטוכיה בקהלת אשר בה בר נבא ושמעו הנקראניגר ולוקוס הקורייני ומנחם אשר נdal עם הורדוס שר הרבע ושאול:² ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדרש הבדילו לי את בר נבא ואת שואל למלאכה אשר קראתים לה:³ ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחם:⁴ והנה המשלחים על ידי רוח הקדרש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס:⁵ ויבאו אל עיר סלמייס ויידרו את דבר האלים בתהו הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם נם יוחנן למשרת:⁶ ויעברו בכל הארץ עד פפוס וימצאו איש מנוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע:⁷ אשר היה עם סרגניות פולוס שר המידינה איש נبون והוא קרא אליו את בר נבא ואת שואל ויתאו לשמע את דבר האלים:⁸ ועמד לנגד אלימה המונשי כי זה תרגום שמו ויבקש להטotta את השר מן האמונה:⁹ ושאל הנקראן נם פולוס מלא רוח הקדרש וסתכל בו:¹⁰ ויאמר אתה המלאך כל מורה וכל עולה בן בלילה ושונא כל צדק הלא תחרדל לסלף את דרכיו יהוה הישרים:¹¹ ועתה הנה ירד יהוה בר והיית עור ולא תראה את המשש עד עת מועד ותפל עליו בהתאם אפלת וחשכה ויפן הנה ותנה ויבקש איש להוליכו בידו:¹² וזה שכאשר ראה את המעשה האמין ווישתומם על תורה האדון:¹³ ויריצו פולוס והאנשים אשר אותו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני אשר בפומפלייא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים:¹⁴ והנה נשע מפרקנו ויבאו אל אנטוכיה אשר בפיסידיא

הרוח כי רעב גדור יבוא על כל ישבי תבל ויהי כן בימי קלודיו:²⁹ ווועצו התלמידים לשליח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה:³⁰ וכן גם עשו וישלוו אל הוקנים על ידי בר נבא ושאל:

12 בעת היה שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הכתל:² וימת את יעקב אחיו יוחנן בחרב:³ וירא כי טוב הדבר בעני היהודים ו يوسف לחפש נס את פטרוס והימים ימי חן המצוות:⁴ ויהו אטו ויתנהו במשמר וימסרהו לאربע מחלקות של ארבעה אנשים צבא לשמרו כי אמר להעלתו אחורי הפסח לפני העם:⁵ פטרוס היה עצור במשמר והקהלת העתירה בעדו בחזקה אל האלים:⁶ ויהי בלילה החוא אשר אמר הורדוס להביאו מהר לדין ווישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתחה שמרים את המשמר:⁷ ותנה מלאך יהוה נצב עלייו ואור נגה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירחו לאמר קום מהרה ויפל מוסרתו מעל ידו:⁸ ויאמר אליו המלאך חנוך מתניך והגעלת את גניליך ויעש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחריו:⁹ ווצא וילך אחריו ולא ידע אם אמרת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעינוי:¹⁰ ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשנייה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ופתח השער לפניו מalias ויצא החוצה וילכו מhalb רחוב אחד והמלאך סר מעליו התחם:¹¹ ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעת כי באמת כי האלים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזותם עם היהודים:¹² הוא החשב כזו נקhalו שם רכבים מהם מתפללים יחד:¹³ וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושם רודיו:¹⁴ ותכר את קול פטרוס ומשמחה לא פתחה לו אם דלתה השער ותרץ הביטה ותגד להם כי פטרוס עמד על השער:¹⁵ ויאמרו אלה משגעת את והיא מתאמת כי כן הוא ויראהו וישתוממו:¹⁶ וזהו רמו להם בידיו לחשות וספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הנגידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר:¹⁸ הבקר אור ומכבה לא קטנה הייתה בין אנשי הצבע על פטרוס

39 ובכל אשר לא יכולת להצדך בתורת משה כל המאמין צדק על ידו: 40 לבן השמרו לכם פון יבו עליכם הנאמר בביבאים: 41 ראו בדברים והתחמו ושמו כי פעל פעל אני בימייכם פעל אשר לא תאמינו כי ספר لكم: 42 ובצתה היהודים מבית הכנסת בקש מהם הגויים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגורי הצדוק הילכו אחריו פולוס ובר נבא בהפרד הקгал והמה דברו על לבם ויהודים לעמוד בחסד האלים: 44 ובשבת השנита נקלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 וזהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכהן וגדר: 46 אז הנידו פולוס ובר נבא על פניויהם לאמר בדין היה להשמע אחכם בראשונה את דבר האלים ועתה אחרי אשר מסתhem אותו ואינכם זכרים בעיניכם לחי העולם لكن הננו פנים אל הגויים: (aiōnios g166) 47 כי כן צוה עליינו האדון נתנייך לאור נוים להיות ישעתי עד קצה הארץ: 48 וישמחו הגויים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחוי עולם: (aiōnios g166) 49 ויפרץ דבר יהוה בכל המוקם: 50 אך היהודים הסיטו את הנשים החסידות והחושנות ואת אצילי העיר גנליו: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אליהם אשר בקרבתם لكم שלוח דבר היושעה הואת: 27 כי ישבו ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירוה מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים תנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הודיעו אותו מן העז וייחחו בקביר: 30 אבל האלים תקימו מן המתים: 31 ויראימים רבים אל העלים אותו מן הגליל ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היה לה' לאבותינו כי אתה מלא האלים לבניינו בהקימו את ישוע: 33 ככתב במזמור השני בני אתה היום ילדייך: 34 ועל אשר הקים אותו מן המתים לבלי שיוב עוד לשחת כה אמר אתן لكم חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר נם במקום אחר לא מתן חסידך לראות שתת: 36 כי דוד نوع אחריו שרתעו בדרך לעצת האלים ואסק אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 لكن אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנדר لكم סליחה החטאיהם: ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהי אחר קריאת התורה והנבאים וישלחו אליהם ראש הכנסת לאמר אנשים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס וונף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אליהם שמו: 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחור באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזרוע רמה הוציאם שם: 18 וישא אותם ויכללם במדבר ארבעים שנה: 19 וישמד שבעה שנים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלת: 20 ואחריו כן נתן להם שפטים ארבע מאות וחמש שנה עד ימי שמואל הנביא: 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאלן בן קיש איש משפט בנימן ארבעים שנה: 22 וכוכסרו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר נם העד עליו לאמר מצאות דוד את בן ישי איש לבבי והוא יעשה את כל חפצי: 23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האלים כפי ההבטחה נואל לישראל את ישוע: 24 אשר לפני בו קדם ויתנן לקרה את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: 25 וזהי כללות יוחנן את מרוץתו ויאמר למי שהשיבו לאני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר את נעלי גנליו: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אליהם אשר בקרבתם لكم שלוח דבר היושעה הואת: 27 כי ישבו ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירוה מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים תנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הודיעו אותו מן העז וייחחו בקביר: 30 אבל האלים תקימו מן המתים: 31 ויראימים רבים אל העלים אותו מן הגליל ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היה לה' לאבותינו כי אתה מלא האלים לבניינו בהקימו את ישוע: 33 ככתב במזמור השני בני אתה היום ילדייך: 34 ועל אשר הקים אותו מן המתים לבלי שיוב עוד לשחת כה אמר אתן لكم חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר נם במקום אחר לא מתן חסידך לראות שתת: 36 כי דוד نوع אחריו שרתעו בדרך לעצת האלים ואסק אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 لكن אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנדר لكم סליחה החטאיהם:

את תשובה הננים וישמו את כל האחים שמהה גדרה:
 4 ויהיו כבאים ירושלים ויקבלו אתם הכהלה והשליחים
 והזקנים ויונדו להם את אשר הגדיל האלים לעשות
 עמם: 5 ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו
 כי חוכה היא למלול אתכם ולצוחם לשמר את תורה משה:
 6 ויקחלו השליחים והזקנים לעין בדבר זה: 7 ויהי
 ברבות המחקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים
 אתם ידעתם כי מימים ראשים כי בחור האלים מכלנו
 אשר ישמעו הננים מפני את דבר הבשורה ויאמינו: 8
 והאחים ירע הלבבות העיר עלייהם בתחו נם להם
 את רוח הקודש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל בינוינו
 ובינויהם כי טהר את לבכם על ידי האמונה: 10 ועתה
 מה תנסו את האלים לשום על על צוארי התלמידים
 אשר נם אבותינו נם אנחנו לא יכולנו לשאת: 11 אבל
 בחסך ישוע המשיח ארנינו נאמין לחושע כמוני:
 12 ויחרשו כל הכהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס
 מספרים את האותות והמופתים אשר הרבה האלים
 לעשות על ידיהם בקרב הננים: 13 וכיילו לרדר ויען
 יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אליו: 14 שמעון ספר איך
 האלים ראה לו בראשונה לקחת מבין הננים עם לשמו:
 15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים כתוב: 16 אחרי
 זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והרסותה אקים
 ובניתה: 17 למען ידרשו שאירית אדם את יהוה וכל
 הננים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה:
 18 נודעים לאלים שעיליהם כל מעשיו: (165) 19 ועל
 כן אני דין שלא להחמיר על השבים מן הננים לאלים:
 20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן
 הנות ונשבר התנקן ומן הדם: 21 כי משה מדרת עולם
 יש לו מנידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבורי הכנסיות מדי
 שבת שבת: 22 ויטיב בעני השליחים והזקנים עם כל
 הכהל לבחור מהם אנשים ולשלוח אותם אל אנטוכיה עם
 פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא
 אנשי שם בין האחים: 23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר
 אנחנו השליחים והזקנים והאחים שללים לשлом האחים
 אשר מן הננים באנטוכיה ובסוריה ובקיליקיה: 24 יען
 וביען שמענו כי יצאו מאיתנו מלבilibים אתכם ומקללים
 נפשתיכם בדברים באמרים לכם להמלול ולשמר את
 התורה אשר לא צוינו אותך: 25 لكن טוב בעני כלנו

עשה פולוס נשוא את קולם ויאמרו בלשון ליקונית ירדנו
 אלינו האלים בדמות אנשים: 12 ויקראו לרבר נבא כל
 ולפולוס קראו הרmis באשר הוא ראש המדברים: 13
 וכחן בית כל אשר מוחץ לעירם הביא השערה שורים
 ועתורו ווחפץ לזכח הוא והמן העם: 14 ויהי כשמי זה
 השליחים פולוס ובר נבא ויקראו את בנדיים וירוצו
 אל תוך העם: 15 ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזו
 נם אנחנו בני האלים חלשים כמוכם ונבראה אתם למען
 שוב תשומו מן הביליכם אלה אל אלהים חיים אשר עשה
 את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: 16
 ואשר בדורות קדם הנהיג לכל הננים ללכת בדרכיהם:
 17 וכן לא חදל להעיד על עצמו וייטב לנו בתחום מטר
 מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון ושון: 18
 ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את
 העם מזבח להם: 19 ויבאו שמה יהודים מן אנטוכיה
 ומן איקינויו ויסתו את העם וירגמו את פולוס באבניהם
 ויסחבו החוצה לער בחשבם כי מות: 20 ויסבו אותו
 התלמידים ויקם ויבא העירה ומחרת יצא אל דרבי
 הווא בר נבא: 21 ויבשרו את הבשורה בעיר היהיא ואיקינוי
 העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטריא ואיקינוי
 ואנטוכיה: 22 ויהקנו את נפשות התלמידים ויזירו אותם
 לעמוד באמונה וכי רק בצרות רבו בוא נבו אל מלכות
 האלים: 23 ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה
 ויתפללו ויצומו ויפקדום ביד האדון אשר האמין בו:
 24 ויעברו בפסידיא וירדו אל פמפוליא: 25 וישמיעו
 את דבר יהוה בפרני וירדו אל אטלא: 26 ושם באו
 בגין אל אנטוכיה אשר נמסרו שם לחסד האלים על
 המלאכה אשר מלאו אותה: 27 ובכאמ שמה הקהילו את
 העדה ויונדו את כל אשר עשה אתם האלים ואת אשר
 פתח לנוים פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים
 ימים לא מעטים:

15 ואנשים ירדנו מיהורה וילמדו את האחים לאמר
 אם לא תמולו כרת משה לא תושען: 2 ויהי על זאת
 ריב ומחלוקת לא קל להפלוס ולביר נבא עמהם וינזרו
 כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל
 השליחים והזקנים על אדotta השאלת הזאת: 3 ותלווה
 אתם הכהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים

מבקש ממוני לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו: ¹⁰ וכראתו את המהזה מיר בקשנו לлечת אל מקדוניא בהבינו כי האלים קראנו שמה לבשר אתכם הבשורה: ¹¹ ונצא מן טראס ונרד באניה ובכא דרכ ישירה אל סמותרקייא וממחורת אל נפוליס: ¹² ומושם אל פלפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: ¹³ ובכום השבת יצאו אל מהוז ליער אל ייד הנדר אשר שם מקום תפליה כמנוגן ונשב ונדבר אל הנשים הננהלות שמה: ¹⁴ ואשה יראת אליהם ושם להודיא מכרצה ארנמן מעיר תאטריא שמעה ויפחה יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס: ¹⁵ ותתבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתםathy נאמנה לאדון באו נא אל ביטוי ושבו בו ותפצר בנו: ¹⁶ ויהי בלכנתנו למקום החפללה ותפנע בנו שפהה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדרניה בקסמיה: ¹⁷ ותלך אחרי שעתה ימים רבים וירע עני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוחacci מצוק בשם ישוע המשיח ליצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: ¹⁸ ויראו אדרניה כי אולה תחולת בעצם ותҧש את פולוס ואת סילא ויסחבו אל הרחוב לפני זקניהם העיר: ²⁰ וייביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים: ²¹ ומורדים חקוקת אשר לא נכון לנו לקלבים ולעתם כי רומיים אנחנו: ²² ויקם גם העם עליהם והשרים קרעוו את בנידיהם מעלייהם ויצוו להכותם בשותים: ²³ ויהי אחרי הכותם מאה רבה וישליךם במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמרם היטיב: ²⁴ והוא כאשר צוחן השיליכם בחדר המשמר הפנימי יישם את רגליהם בסד: ²⁵ ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמורו לאליהם והאסורים מקשיבים אליהם: ²⁶ ופתחם היה רעש גדול עד אשר צעו מוסדות בית הכלא וכרכגע נפתחו כל הדלתות ומוסדות כלם נתקו: ²⁷ ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: ²⁸ ויקרא פולוס בקהל גדול לאמר אל העש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: ²⁹ וישראל נרות וידلغ פנימה והוא מרעד ויפל לרנגלי פולוס וסילא:

יהרו לבחר אנשים לשלחם אליהם עם חביבינו בר נבא ופולוס: ³⁰ 26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדרניינו ישוע המשיח: ³¹ 27 על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר נם הנה ינדדו זאת בפייהם: ³² כי טוב לפני רוחה הקדש ולפנינו לבתיו שום עלייכם משא אחר לבד מלאה הדברים הצריכים: ³³ אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ובבשר התהנק ומן הזנות אם מלאה תשמרו את נפשתיכם חיטיבו לעשות ושלות לכם: ³⁴ וישלחו הנשים ויבאו אל אנטוכיה ויקהלו את העם ויתנו להם את האגרת: ³⁵ ויקראו אתה וישמחו על הנחמה: ³⁶ 31 ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים רבים ויזוקם: ³⁷ ויהיו שם ימים אחרים וישלחו האחים בשלם אל החלחים: ³⁸ וויתבר בעני סילא לשכת שם: ³⁹ ופולוס ובר נבא ישבו באנטוכיה וילמדו ויבשו את דבר יהוה ומה וגס רבים אחרים עם: ⁴⁰ ויהי מזמן ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לך נשובה ונפרקה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה המה: ⁴¹ ובר נבא יען לךחת אתם את יהונן המכנה מרקוס: ⁴² אך פולוס לא אהה לךחת אתם את האיש אשר סר מעלייהם בפמנופלא ולא הילך אתם במלאותם: ⁴³ ויהי רגע עד אשר נפרד איש מאתו ויהק בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס: ⁴⁴ ופולוס בחזר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא: ⁴⁵ ויעבר בסוריה ובקוקיליקיא ויהזק את הקהילות:

16 ¹ ויבא אל דרכי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימוטוס והוא בן אשה יהודית מאמת ואביו יוני: ² ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיינון: ³ בו בחדר פולוס אשר יצא אותו ויהק ويمל אותו בעבר היהודים אשר גרוו השילחים והזקנים אשר בירושלם: ⁵ ותתזקונה הקהילות באמונה וירב מספרן יום יום: ⁶ ויעברו בפרוניא ובארץ גלטיא כי מגעם רוח תقدس מהשמי את הדבר באסיה: ⁷ וככאמם אל מוסיא הויאלו לлечת אל ביתוניא ולא נהיה להם הרוח: ⁸ ויחלפו ממוסיא וירדו אל טראס: ⁹ וחוזן נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא

לדעת אם כן הוא הדבר: ¹² ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומין האנשים לא מעת: ¹³ ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלונייקי כי מניד פולוס את דבר אללהים גם בברואה ויבאו ויעדרו את העם גם טהרה: ¹⁴ וימתהו האחים וישלחו את פולוס לлечת עד הום וסילא וטימוחיות נשארו שם: ¹⁵ והמלויים את פולוס הוליכו עד אתינס וקיבלו מצותו אל סילא וטימוחיות כי באו יבואו אליו ב מהרה וילכו: ¹⁶ ויהי באתינס ופולוס מהכה להם ותחמץ רוחו בקרבו בראותו את העיר מלאה אלילים: ¹⁷ על כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יומם עם הנקרים אליו: ¹⁸ וגם מקצת הפילוסופים מתלמידיו אפיקורוס ומהברת האסטוא התגנו בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפטפט הלו ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מניד אלקי יען כי בשאר אתםatis ישוע ואת התהיה: ¹⁹ ויאחזו ויביאו אל נבעת המשפטenkrahah בשם אריפנוס ויאמרו הנובל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתה משמע: ²⁰ כי דברים זרים אתה מביא באזינו והנתנו חפצים לדעת מה ענים: ²¹ כי האתינים כלם וגם הנקרים הנרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: ²² יעמוד פולוס בזק ונדר השפטים ויאמר אנשי אתינס הנרי ראה בכל כי יראי אלים אתם מנא: ²³ כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלדיים ואמצא מזבח אחד כתוב עללו לא הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואנכם ידעים אותו אני מניד לכם: ²⁴حال אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדרון השמיים והארץ: ²⁵ גם לא ישרתו ידי בני אדם כאלו צטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר: ²⁶ והוא שבל עטמי בני אדם על כל פני הארץ מדם אחד וישב כל קבושים ונבולות מושבים: ²⁷ למען יבקש וצבר מועדים קבושים ונבולות מושבים: ²⁸ את האלים أولי ימשחו וימצאו אף כי איןנו רחוק מכל אחד ממנה: ²⁹ כי בו אנחנו חיים ומתהנו וקומים אשר גם מקצת משורדים אמרו אף ילידיינו אנחנו: והנה בהיותנו ילידי האלים לא נכון לנו לחשב כי האלים תדרמה לזהב או לכסקף או לאבן מעשה חרש ומהשבחת בני אדם: ³⁰ לכן עתה אחרי עבר אליהם על מות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישבו: ³¹ יען אשר שת יום לשפט תбел

ויצויאם החוצה ויאמר אדרני מה עלי לעשות למען אוושע: ³¹ ויאמרו האמן באדרון ישוע המשיח והושע אתה וביתך: ³² וויניד לו את דבר יהוה וכלל אשר בביתו: ³³ ויקח בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימחר להתבל הוא וכל אשר לו: ³⁴ ויעלם אל ביתו ושם שלחן לפניהם ויגל עליהם כל ביתו על היזהו מאמין באלהים: ³⁵ ובוחית הבקר שלו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם: ³⁶ וויניד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אחכם ועתה צאו ולבו בשלם: ³⁷ ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו ננד כל העם בלבד דין ומשפט ואנתנו אנשים רומיים וישליך אותנו במשמר ועתה נסתור יגרשנו אל נא כי אם יבואו הנה ווציאונו: ³⁸ ווגנוו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם ויראו: ³⁹ ויבאו ויחלו פניהם ויצויאום וישאלו מהם לצאת מן העיר: ⁴⁰ ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירום וילכו לדרם:

17 ויהי אחריו עברם באמנפוליס ובאפלונייא ויבאו אל תסלונייקי אשר שם בית הכנסת היהודים: ² ופולוס נכנס אליהם ממשפטו ושלש שבתו דבר עמהם בדברי הכתובים: ³ פתחו והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מניד לכם: ⁴ ויאמינו מזחם ויספקו על פולוס וסילא ונם יראי אליהם מן הינוים לרבות נשים חשובות מספר לא מעט: ⁵ ווקנאו הסורדים שביהודים ויקחו להם אנשי לבילען מבטני השוק ויקבזו המון ויחמו את העיר ויסבו על בית יISON ויבקשו להביאם חוצה אל העם: ⁶ וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יISON ואנשים מן האחים לפניראשי העיר ויצעקו לאמיר הנה המדיחים את כל שבי תבל בא נס הולם: ⁷ ויסון אסף אותם אל ביתו והם כלם עשים ננד דתי הקיסר באמרים כי יש מלך אחר והוא ישוע: ⁸ ויהירידו את העם ואת ראש העיר אשר שמעו את זאת: ⁹ ויקחו ערבען מידי יISON ומידי האחים ואחריו כן פטרום: ¹⁰ והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילאليلת לבראה והם בbam שמה הילכו לבית הכנסת היהודים: ¹¹ ואלה היה נדיבים מאנשי תסלונייקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתביהם יום יום

19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הילך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: 20 ויבקשו מהם להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם אמרו מהיב אני לחתן את החן הבא בירושלם ואחריו כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באגיה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסדרין ויעל וישאל לשлом הקהלה וירד אל אנטיוכיה: 23 וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוניא ויהזק את כל התלמידים: 24 ואיש היהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריה ושמו אפולוס איש דברים ותקיף בכתביהם: 25 הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדרות ישוע ולא ידע כי אם טבילה יהונתן לבדה: 26 והוא החל לקרוא בבית הכנסת בבטחון לבב ושמעו אותו עקליס ופריסקלה ויהקחו אליו וויספו להניד לו את דרך האלים באור היטב: 27 ויחפץ ללכת לאכיה ויכתו האחים אל התלמידים ויעררו אותם לקבלו ויבא שמה וייעזר הרבה את המאמינים על ידי החסר: 28 כי בחזקה התמכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

19 יהו בהיות אפולוס בקורנותוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקודש אחריו אשר האמנים ויאמרו אלו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקודש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילה יהונתן: 4 ויאמר פולוס יהונתן הטביל בטבילה התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמין באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: 5 ויהי כשמיינם זאת ויבאו להטבל בשם תורה: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם ישוע האדון: 7 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון עשר איש: 8 ויבא אל בית הכנסת והראה שם בבטחון מלכות האלים: 9 אך מקצתם הקשו את לבבם ולא לדברי האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתחום את התלמידים וידבר אתם יום ים בבית המדרש של טורנוס: 10 וכן היה כשנתים ימים עד כי שמעו כל ישבי אסיה נס היהודים נס יוניס את דבר פריסקלה ועקליס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עליו: ישוע האדון: 11 ונבורות נדלות עשה האלים על ידי

בצדך על ידי איש אשר הפיקדו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקומו אותו מן המתים: 32 וככאשר שמעו החותם מתים אלה הלו ו אלה אמרו על זאת נשמע בעת אחרה: ובכן יצא פולוס מתוכם: 34 ומוקצתם דבקו בו ויאמינו שמה דמרים ועוד אדרים עמהם:

18 אחד כן סר פולוס מאותנס ויבא אל קורנותוס: 2 וימצא היהודי נולד בפונטוס ומשו עקליס אשר בא מקרובמן איטליה הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודוס את כל היהודים לסור מעיר רומי: 3 ויבא אליהם והוא שהייתה בנו אמנתו אחת וישב אותם ויעש מלאותו ואמנותם שבות וויכח את היהודים ואת היוונים: 5 וככובא סילא וטימותו ממקודניא היה פולוס נש בروح להעיר אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמורות וננדפס ונערת את בנדוי ויאמר אליהם דרכם בראשים ואנכי נקי מעטה אלה לאל הגנים: 7 וילך משם ויבא אל בית איש ושם יווטוס איש ירא אליהם וביתו סמוך לבית הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו ונם קורנותיס ריבים בשם שםם האמיןו ויטבלו: 9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תהשח: 10 כי ענק אנכי ואיש אל יגע לך להרעך לך כי נוי נדול לי בעיר הזאת: 11 כי ישב שם שנה ושה חדש וילמד בהם את דבר האלים: 12 ויהי בהיות גליאו שר מדינת אכיה ויקומו היהודים כלם וחדרו על פולוס ויבאudo אל כסא המשפט: 13 ויאמרו נבליה כי עתה נשאתי ושמעתו אחכם היהודים כמשפט: 14 ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו גליאו האיש הזה מפתחה את בני האדם לעבד את אליהם בלבד כתורה: אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבליה כי עתה נשאתי ושמעתו אחכם היהודים כמשפט: 15 אבל אם היא שאלה על מלון ושותה והדרת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: 16 וירש אתכם מפני כסא המשפט: 17 ויאחו כל היהודים את סותחנים ראש הכנסת ויכחו לפניו כסא המשפט גליאו לא שת לבונם לאות: 18 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באגיה לכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקליס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עליו:

שם אלה בכהה ואלה בכהה כי מבוכה גדרולה הייתה בקהל
ורבם לא ידעו על מה זה נאSpo³³ וימשכו מתחזק
ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אותו עד צאתו ויונף
אלכסנדר את ידו ויבקש להצטדק לפני העם³⁴ והנה
כהיכרום כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו בשתי שעות
לאמר גדרולה ארטמייס של האפסים³⁵ ויהס סופר העיר
את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע
כיו העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמייס המלכת
הנדולה ולצלמה הירוד מן השמיים³⁶ ויען אשר אין
לכחש בדברים האלה ראוי לכם להווות שקטים ולא
לעשות דבר נמהר³⁷ כי הבאותם את האנשיים האלה
אשר אינם נולי מקדש נם אינם מנדפי מלכתכם³⁸ לכן
אם לדמיטריוס ולהחרשים אשר אותו דבר ריב עם איש
הנה לנו ימי בית דין ושורי המדיינה ויביאו אליויהם את
ריבם³⁹ ואמם תבקשו דבר אחר שפט ישפט בקהל כפי
החוק⁴⁰ כי הלא בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבור
היום הזה ודבר אין לנו לחת דין וחשוב על הרנשה
זהיא⁴¹ ויהי כאשר כלה לדבר בדברים האלה וישלח
את הקהל:

20 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים
ויברכם ויצא לכלת אל מקרונייא² ויעבר במדינות
ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון³:
ושב שם שלשה חדשים וייחי באמרו ללבת אל סוריה
ויארכו לו היהודים ויגמר לבבו לשוב דרך מקרונייא⁴:
וילכו אותו עד לאסיה סופטורים הברואי ומון התסלניקים
ארסתרכוס וסקונדרוס וגינויו הדרבי וטימוטיאס ומון אסיה
טוכיקוס וטודופימוס⁵ ואלה הלכו לפניו ויויחלו
לנו בטרואס⁶ ואנחנו יצאנו מן פיליפי אחרי ימי חג
המצות ומקץ חמישה ימים באניה אליהם אל טראוס
ונשב שם שבעת ימים⁷ ויהי באחד בשבת כאשר
אספו התלמידים לבעצם הלחם וירדבר אתם פולוס כי
אמר לכלת משם למחרה היום ויארך הדבר עד חצות
הלילה⁸ ונורות רבים היו בעלייה אשר נאSpo⁹ שם:
ובתוור אחד שמו אבטוכוס ישב בחולון וירדם בהאריך
פולוס את אמרתו ותגנבר עלייו שנטו ויפל מהמדור
השלישי למטה וישאחו מת¹⁰ ויריד פולוס וינהר עליו
ויחבקחו ויאמר אל תבהלו כי נשמותו בו: ובוואר עליה

פולוס: 12 עד כי נמי הנינו סודרים וחגרת מעל עור
בשרו על החולמים ויסורו מהם תחלאים וنم הרוחות
הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסביבים וממלחמות
הוואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אהווי הרוחות
הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא
אותו: 14 והעשיהם ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגודלי
כהני היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר
את פולוס אני יידע וממי אתם: 16 ויקפוץ עליהם בעל הרוח
הרעה ויגנבר עליהם ויכבשם עד כי יסו מן הבית ההוא
עירומים ופצעים: 17 ו יודע הדבר על כל היהודים והווינים
ישבי אפסוס ויפל פחד על כלם וינדל שם האדון ישוע:
18 ורבבים מן המאמינים באו ויתודו ווידייעו את אשר עשו:
19 ורבבים אשר עשקו במעשי כספים הביאו את ספריהם
וישרפם לעניין כל ויחשבו את ערכם וימצאו חמשת
רבבות דינרים: 20 ודבר יהוה נבר מאד וילך הילך
וחזק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה יען פולוס ברוחו
לעבר בתוך מקרונייא ואכיה וללבת ירושלים ויאמר
אחריו הווית שמה ראה נם את רומי: 22 רומי:
שנים מן המשרתים אותו את טימוטיאס ואת ארסטוס אל
מקרונייא והוא התהממה עוד ימים באסיה: 23 ותהי בעת
ההיא מהומה לא קטנה על אדרות דרך יהוה: 24 כי
צורך כסוף אחד דמיטריוס שמו שעשה הילכות כסוף של
ארטמייס המציא לחרים משכורת לא מעט: 25 ויקח
אתם ידים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד: 26 ואתם
דאים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי נם כמעט
באסיה כליה זה פולוס פתח וזריח המון עם רב לאמר
לא אלהים אלה הנעים בידים: 27 ועתה עוד מעט
ולא בלבד חלוקנו זה יהוה לבוז כי אם נם הילך ארטמייס
המלכת גדרולה יהשך לאין ותכלת תפארתה אשר כל
אסיה וכל ישבי תבל מכבדים אותה: 28 ויהי כשהשעמם
את דבורי יומלאו חמה ויצעקו לאמר גדרולה ארטמייס
של האפסים: 29 ותملא כל העיר מבוכה ויסערו כלם
יהודים אל התאtron ויהטפו אותם את נויס ואת ארסטרכוס
אנגשים מקרוניים וחבריו פולוס במסעיו: 30 ויאל פולוס
לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: 31 וnom
מקצת ראש אסיה אשר היה אהבו שלחו אליו וויהרו
אתו אשר לא ימלאדו לבו לבוא אל התאtron: 32 ויצעקו

זהבו או לבודו: ³⁴ ואתם ידעתם כי ידי אלה עברו بعد צרכו ובעוד צרכי ההלכים אתי: ³⁵ ובכל הראותיהם אתם כי כן עליינו לעמל ולתמן את החלשים ולזכר את דבריו האדון ישוע כי הוא אמר טוב ערך על ברכתיו ויתפלל ואחריו דברו את הדברים האלה כרע על ברכתיו ויתפלל עם כלם: ³⁷ ויבכו כלם בכינור ויפלו על צוארי פולוס ונש��ו לו: ³⁸ ובכיתר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לדראות פניו וילוחו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך שירה אל קוס ומחרתא אל רודוס ושם אל פטרה: ² שם מצאו אניה עברת אל פינקיא ונרד בה ונعبر: ³ ונרא את בני קפרוס ונעזנה לשמאל ונעבר אל סוריה וננייע אל צור כי שמה יציאו את מעמסת האניה: ⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבתי עלה ירושלים: זיהו אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללבת לדרכו וילו אנתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: ⁶ ונברך איש את רעהו ונגע אל האניה והמה שבו איש לבתו: ⁷ ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מזרא אל עכו ונשאל לשлом האחים ונשב אtam ביום אחד: ⁸ ומחרת נסענו פולוס ואשר אותו ונבא אל קסריין ונלק אל בית פילוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: ⁹ ולו הוו ארבע בנות בתולות מתנבות: ¹⁰ ויהי בהוונתו שם מרים רבים ויידן נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס: ¹¹ ויבא אצלנו ויקח את אוזו פולוס וייאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר מה לך אמר רוח הקדרש בכיה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האוזר הוה יסנירחו בידי הנום: ¹² ויהי כאשר שמענו את זה ונבקש מננו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: ¹³ וען פולוס ויאמר מה לכם אשר חבכו ותשברו לבבי כי נכנן אובי לא בלבד להאסר כי אם למות בירושלים על שם ישוע האדון: ¹⁴ ולא אבה שמע ונרף ממנו לומר רצון והוא יעשה: ¹⁵ ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ¹⁶ וילכו אנחנו שם תלמידים מסקרין ויביאו אנתנו ללון בבית איש כתבי ושםו מנסון והוא תלמיד ישן: ¹⁷ ויהי כבאו ירושלים ויקבלו אנתנו האחים בשמחה: ¹⁸ ומחרת היום נכנס

ובצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללבת לדרך: ¹⁹ וזה הביאו את הנער חיו ונחמו עד מאד: ²⁰ ואנחנו קדמוני לדרך באניה ונעבר אסופה למען נכח שם אנתנו אט פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללבת שמה ברגליו: ²¹ וויפגש אנתנו באסוס ונכח אתה ונבא אל מיטולני: ²² וומשם יצאו באניה ונפגע ממחרתא אל מול כיס ובסום השישי עברנו אל סמסו ונلن בטראגוליון ולמחרתו באנו אל מיליטוס: ²³ כי פולוס אמר לעבר מעל פנו אפסוס פן יצטרך להתחמה באסיא כי אין לבוא אם יוכל עד תג השבועות ירושלים: ²⁴ ומיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקנו הקהלה: ²⁵ ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייחוי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא: ²⁶ אשר עבדתי את האדון בכל עונה ובدماتה הרבה ובמוסות המצאותatoi בנכלי היהודים: ²⁷ איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והנדתי לכם ולמדתי אתכם ברכבים ובכל בית ובית: ²⁸ ואעד ליהודים וליוונים את החשובה לאלהיים ואת האמונה באדניינו ישוע המשיח: ²⁹ ועתה הנה אסיר הרוח לכלת ירושלים ואני יודע מה יקרני שם: ³⁰ אפס כי רוח הקדרש מעיד בכל עיר ועיר לא אמר כי מוסרות וצרות נכונו לי: ³¹ אבל לא אהוש לאחת מהנה וגם נשפי לא יקרה בעני למן אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השירות אשר קיבלתי מארח האדון ישוע להעיר ועל בשורת חסד אליהם: ³² ועתה הנה ידע אני כי מוסרות וצרות נכונו לי: ³³ אבל לא אהוש לאחת מלחמות כלכם אשר קבלתי בקריכם הלוך והשמע כי אתם כלכם יודה כי לא תסיפו עוד דראות פנו: ³⁴ על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אני מדרמי כלכם: ³⁵ כי לא כחדתי מהnid לכם את עצת האלים כליה: ³⁶ לבן שומר את נשאותיכם ואת כל העדר אשר הקיים אתם רוח הקדרש לפקידים בו לרעות את עדת האלים אשר קנה לו בדם נפשו: ³⁷ כי ידע אני אשר אחרי צאיינו יבואו בתוכיכם זבים עזים אשר לא יהסו על העדר: ³⁸ ונגמ מקרכיכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטוטה אחידיהם את התלמידים: ³⁹ על כן שקדו וכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמיות: ⁴⁰ ועתה אני מסר אתכם לאלהיים ולדבר חסדו אשר לו היכלה לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: ⁴¹ לא חמדתי כסף איש או

האלף התניחס לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית: 38 והציא המדברה ארבעת אלפים גנש דמים: 39 ויאמר פולוס איש יהודי אני מטרסוס בן עיר קיליקיא אשר אינה בלי שם ועתה אשאלה מאתך תנicha לי לדבר אל העם: 40 וינה לו ויעמד פולוס על המעלות הנfine ידו אל העם והתי דממה רבה וירדבר בלשון עברית ויאמר:

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דבריו התנצלותיכם: 2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אני נולד בטرسוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרנגלי גמליאל ומלמד לפוי דקדוקי תורה אבותינו והאי מקנה לאלהים כמכם כלכם היום: 4 ואדריך את הדרך הזאת עד מות ואהו אסר ומסניד לכלא אנשים ונשים: 5 כאשר נסיע על הכהן הנדריל וככל בית הוקנים אשר מהם לחתוי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שם להבאים ירושלים למען יוסדו: 6 ויהי אנסי דלק וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאום ננה עלי מסביב אור נдол מן השמיים: 7 ואפל הארץ ואשמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 8 ואען ואמר מי אתה אדרני ויאמר אליו אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והางנים אשרarti ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אליו לא שמעו: 10 ויאמר מה עשה אדרני ויאמר אליו הדרון קומ לך אל دمشق ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכולתי לראות מפני זהר האור הזה והางנים אשרarti הוליכוני ביר ואבא לדמשק: 12 וואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם: 13 ויבא אליו ויעמד ויאמר אליו שאל אותו שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהם: 14 ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצינו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפייו: 15 כי היו תהיה לו לעדר אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת: 16 ועתה למה תתמהמתה קום ותובל והתרחץ מחתאיך בקרך בשם: 17 ויהי בשובי אל ירושלים ואתaphael במקדש ותהי עלי ייד יהוה: 18 וארא אותו מדבר אליו חושה צא במרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: 19 ויאמר הלא הם יודעים

פולוס עמו אל יעקב ויבאו שמה כל הוקנים: 20 ויאלאם לשולם ויספר אותה לאחת את אשר עשה האלים לנוים בשנותו: 20 וישמעו ויהיללו את האלים ויאמרו אליו הנק ראה אנחנו כמה רכבות יהודים באו להאמין וכולם מכניםים לתחורה: 21 והם שמעו עלייך שמעה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגנים לסור ממשה אמרך כי אין עליהם ממול את בנים ולכלת בחוקות התורה: 22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המן העם כי ישמעו כי בא: 23 لكن עשה זאת אפוא אשר נאמר לך: 24 הנה יש לנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אותם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלו אותם ראש וידעו כלם כי שמעה שוא שמעו עלייך וכי אתה בעצם מתחלה בחוקות התורה: 25 ועל דבר המאמינים בנויים כתבונו ונודנו אשר לא ישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומברח הנחנק ומזה נזונות: 26 ויקח פולוס את האנשים ויתהר אתם ומחרת בא אל המקדש וינדר כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: 27 ויהי כאשר קרבנו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיא ראו אותו במקדש ויעוררו את כל החמון וישלחו בו את דיהם: 28 ויצעקו לאמר נשׁרָאֵל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סירה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה ונעם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחילל את המקום הקדוש הזה: 29 כי היו ראים את טרופים האפסי בעיר אותו ויחשבו כי פולוס הביא אותו אל המקדש: 30 ותוhem כל העיר וירין העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכוו אל מחוץ למקדש ופתהם סגרו הדרלות: 31 והמה מבקשים להמיתו והשMOVEDה בהאה אל שר האלף של הנדור כי כל ירושלים נבוכה: 32 ויוםה ויקח אותו אנשי צבא ושרי מאות וירין אלהים ויהיו בראשותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהחותם את פולוס: 33 ונש שר האלף ויזחק בו ויצו לאסרו בנהשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: 34 ויענו מן העם אלה בכח ואלה בכח ולא יוכל לדעת מאונמה אל נכון מרוב השאנן ויצו להוליכו אל המצד: 35 וכי כבאו עד המעלות וישאחו אנשי הצבא מפני חמת העם: 36 כי עם רב הילך אהדיו והם צעקים ואמרם הסר אותו: 37 וכאשר הקרב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר

באלהים: ¹⁰ והריב הולך וחוזק ושר האלף דאג פן
 ישמעו את פולוס ויצוו את אנשי הצבא לדדרת ולחתפה
 אותו מתחכם ולהכיאו אל המצד: ¹¹ ובכלייה ההוא נצוב
 עלייו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לוי
 בירושלים כן הער תעריך ברומי: ¹² וויהי לפנותה הבקר
 ויתהברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא
 יאכלו ולא ישתו עד אם הרנו את פולוס: ¹³ ומספר
 הבאים באלה זהה היה יותר מרבעים: ¹⁴ וונשו לא
 הראש הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרו על נפשנו
 לבתיהם טעם מאומה עד אם הרנו את פולוס: ¹⁵ וועתה
 והודיעו אותם והסנהדרין את שר האלף ווירידחו מהר
 אליכם כאלו תחפזו לדרש היטוב את ענינו ואנחנו נכונים
 להמיתם בטרם יקרב אליכם: ¹⁶ וישמע בן אהות פולוס
 את ארבעים וילך ויבא אל המצד וינד לפולוס: ¹⁷ ויקרא
 פולוס לאחר משדי המאות ויאמר אלוי הולך את הבוחר
 הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: ¹⁸ ויקחחו
 וויליכחו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו
 ויבקש מנני להוליך אליך את הבוחר הזה כי דבר לו
 להניד לך: ¹⁹ ויאחזו שר האלף בידיו ויסר עמו לבדוק
 ושאלחו מה הוא זה אשר לך להודיעני: ²⁰ ויאמר כי
 נעצרו היהודים ייחדו לבקש מך כי מחר תוריד את
 פולוס לפני הסנהדרין ומה מה כאלו חפצים לדעת היטוב
 את ענינו: ²¹ ואתה אל תשמע להם כי ארבעים לו מהם
 יותר מרבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבתיהם
 אכל ושותה בטרם יהרגנו והמה עתה עמדים ומחייבים
 להבטחתך: ²² ווישלח שר האלף את הבוחר ויצחו
 לבתיהם אמר לאיש כי גלה לוי את הדבר הזה: ²³ ויקרא
 לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאות
 ללכת לקסידון ופרשיות שביעים ומשכי קשת מאותם מן
 השעה השלישית בלילה: ²⁴ ובଘמות יכינו להרכיב
 את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמוני: ²⁵
 וכתב אגרת זהה תכנן דבריה: ²⁶ קלודיום לוסיאס אל
 פיליכס ההגמוני האדריך שלום: ²⁷ את האיש הזה תפשו
 היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלתו
 מוחכם בשמעיו כי רומי הוא: ²⁸ ובאשר חפצתי לדעת
 על מה שמננו אותו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם: ²⁹
 ואמצא כי שטנו אותו על דברי שאלה רתם ולא על דבר
 אשר יהוה עליו חיב מיתה או מוסרות: ³⁰ וועתה הנה
 את אשר השלכתי אל הכלא והליךתי בbatis הכנסיות
 את המאמינים בך: ²⁰ ובחשוף דם אסתפנוס ערך אף
 אני עמדתי שם חפי בהרנות וושומר את בגדי הרינוי: ²¹
 ויאמר אלוי לך כי אני אל הנום עד למרחוק אשלהך: ²²
 וישמעו אליו עד הדבר הזה ויאשו את קולם ויאמרו
 הシリו איש כוה מעלה האדמה כי איןנו ראוי כי יחיה: ²³
 ויהי בהוותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעלייהם
 וזרקים עפר השמיימה: ²⁴ ויצו שר האלף להוליכו אל
 המצד ויאמר לבדקו במלכותו למען ידע מדויע מה
 כהה צעקים עליו: ²⁵ ויהי כאשר אסר להכותו ברכזות
 ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף ראשון לכמ' להכותו
 איש רומי בלבד דין ומשפט: ²⁶ וילך שר המאה כשמי
 את הדבר הזה וינד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה
 כי האיש הזה רומי הוא: ²⁷ ויבא שר האלף ויאמר אמר
 לי הרומי אתה ויאמר הן: ²⁸ וויען שר האלף אני בכספ
 רב קניתו לי משפט האורות הזה ויאמר פולוס ואני אף
 נולדתי בה: ²⁹ או הרפו ממני האנשים אשר באו לבדקו
 ונש שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו:
 וنم שר האלף בקש לדעת אל נכוון על מה שטנים אותו
 והיהודים ויתר מוסרתו ויצו להביא את ראש הכהנים
 ואת כל הסנהדרין ווירד את פולוס ויעמידו בתוכם:

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחיהם
 בכל תמה לבבי התהלך לפני אליהם עד היום הזה:
 2 ויצו חנניה הכהן הנדול את העמדים עליו להכותו על
 פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד
 האמן ישב אתה לדין אני כתורה ואתה מצוח להכווי
 שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הנדול
 לאלהים תחרף: 5 ויאמר פולוס אני לא ידעתי אשר הוא
 הכהן הנדול כי כתוב נשיא בעמק לא תאר: 6 ופולוס
 ידע כי מקצתם צדוקים ומkickתם פרושים ויצעק בתוך
 הסנהדרין אנשים אהום פרוש בן פרוש אנסי ועל התקות
 המתים ותחיתם אני נדין: 7 ובדברו הדבר הזה היה
 ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחילק ההמון: 8 כי
 הצדוקים אמרו אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים
 מודים בשניהם: 9 ותהיו המלה נדולה ויקומו הספרדים
 משור מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע
 באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה

ולאדם תמיד: ¹⁷ ומוקע שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהזכיר קרבן: ¹⁸ ואהיו מטהר במקdash לא בהמון עם ולא במחומרה וכן מצאוני אנשים יהודים מסיסא: ¹⁹ אשר עליהם היה לעמוד התנה לפני ולענות כי אם היה להם דבר נגיד: ²⁰ או אלה ידברו נא מהה מה מצאו כי על בעמדך לפני הסנהדרין: ²¹ בלחתי אם הדבר האחד הוא אשר קראתי בעמדך בתוכם כי על תחית המתים אני נידון היום לפניכם: ²² ויהיו כשם פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דין לעת אחרת כי עניין הדרך הזאת נודעו לו היטיב ויאמר ברדת אליו לסייע שאלף אשפט על דברכם: ²³ ויצו את מהה לשום אותו במשמר ולהת לו רוחה ולבתו מנע איש מודיעו משרות אותו ומבואו אליו: ²⁴ ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרה על פולוס ישמע אותו על דבר האמונה במשיח: ²⁵ ויהיו דבריו על הצדקה והפרשות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ייען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרה לך: ²⁶ והוא מקוה כי פולוס יתן לו שיחד למן תירחו ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה והוא דבר עמו: ²⁷ ויהיו מוקע שנים ימים ויקם פרקיוס פטוס החת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים וייעזב את פולוס החוש בביית האסורים:

25 ויבא פטוס אל המדרינה ויעל אחורי שלשה ימים מקריםין לירושלים: ² והכהן הנגדל וראשי היהודים הודיעו את ריבם עם פולוס: ³ וופזרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אותו להמינו בדרך: ⁴ ויען אונם פטוס כי עצור פולוס בקריםין וכי גם הוא ישב שם בקרוב: ⁵ ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שככם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו: ⁶ וישב בחוכם יותר מימים שעשרה וירד אל קסריםין ו邏 מהרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ⁷ הוא בא והיהודים אשר ירד מירושלים סבבזו יאשימו את פולוס באשומות רבות ויקשו אשר לא יכולו להוכיח: ⁸ והוא הצדק לאמר לא חטא כי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא ליקסר: ⁹ וופטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התהփן לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה: ¹⁰ ויאמר

הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחו אליך מיד ונמס את שטנו צוותיו לבוא ולגנש שטנהם לפני אתה שלום: ³¹ ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאו לו לילה אל אנטפטריס: ³² ומחרת הניחו את הפרשים לлечת אותו וישבו לצד: ³³ והמה באו אל קסריםין ויתנו את האגרת בידיו ההמנון ויעמידו לפני נס את פולוס: ³⁴ ויהי לקרוא ההמנון את האגרת ויאשלא מאה מדינה הוא ויהי כשהם עי הוא מקילקיא ואמר: ³⁵ אשמע את דבריך בבואה נס שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדים:

24 וירד חנניה הכהן הנגדל אחורי חמישת ימים ואטו הוקנים וטרטלוں איש דברים ווידייעו את ההמנון את דבר ריבם עם פולוס: ² ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוں לשטנו ויאמר: ³ את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נשען תקנות רבות לעם הזה בהשחתק נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדר: ⁴ אך לבלתוי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתק: ⁵ כי מצאנו את האיש הזה בכתב ומגירה מדיניות בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנוצרים: ⁶ והוא גם נשא להחל את המקדש ונחפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורהנו: ⁷ ויבא עליינו לסייע שאלף ברב כח ויחטפו מידינו: ⁸ ויצו את שטנו כי בוא יבא לפני אתה כי תחקר אותו ותוכל שטנו כי בוא יבא לפני אתה כי תחקר אותו ותוכל לדעת מפיו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טוענים עליו: ⁹ וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: ¹⁰ וירםו ההמנון אל פולוס לדבר ויען ויאמר עאן אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה עם הזה הנסי מצדק בלב בטוח על עניינו: ¹¹ ובאתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משני עשר יום מעת עליות ירושלים להשתחות: ¹² ולא במקdash מצאוני מותכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסת ולא בעיר: ¹³ גם אין ביכלם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אוטי: ¹⁴ אבל את זאת מודה אני לפני כי בדרך היהיא אשר יקרוה בשם כת בה אני עבד את אלה אבותינו בהאמני בכל הכתוב בתורה ובביבאים: ¹⁵ ותקוו לאלהים אשר נס הם ייחכו לה זאת היא כי עתידה באבותינו בהאמני בכל הכתוב ולרשעים: ¹⁶ ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים

26 ויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר بعد נפשך או יצתקך פולוס ווושט את ידו ואומר: 2 מאשך אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניו אצתקך היום על כל אשר שטנים אתי היהודים: 3 כי אתה ידע היטב כל המנתנים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשהלה מatak לשמע אתי כארך רוחך: 4 הנה את דרכי מנערוי אשר התהלהבתי בה מאי בזק עמי ובירושלים ידיעם אותה כל היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצה להעיר כי כפ擅ת התנהתי על פי הכת המקפרת ביותר בעבודתנו: 6 ועתה אני עמד להשפט על חקוט ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבתינו מיהילם להניע לה בעבדם את יהוה תמיד יונם ולילא על דבר התקווה הזאת אגרפס המלך שטנים אותו היהודים: 8 מדורע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מותים: 9 הנה לפנים אני חשבתי צדקה לוצרך את שם ישוע הנצרי עד מאד: 10 כאשר עשוינו בירושלים ונם קדושים רבים אני הסנתרוי לבתי כלאים בראשון אשר קבלתי מאת הכהנים הנדרולים וכשנחרגו הסכמתי: 11 ובכל בתיה הכנסיות יסרתי אותם פעמים ריבות ואנטסים לנדר ואתה חוללה בהם עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה הארץ: 12 והיו בלבתי עלי ואת לדמיש ברשון הכהנים הנדרולים ובמצותם: 13 והנה אדני המלך בצדדים בדרך ראיות או רצח מזוהר המשמש אשר משמים נהג עלי מסביב ועל ההלכיםathi: 14 ונפל לנו ארצתה ואשמע קויל מדבר אליו בלשון עברית לאמר שאל שאל למה חרדיוני קשה לך לבעת בדרבנותך: 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אני כי ישוע אשר אתה רדף: 16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבכור ואת נראייתו אליו לבחיר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך: 17 בחצيلي אוטך מן העם ומן הנשים אשר אשלחך עתה אליהם: 18 לפפק את עיניהם למען ישבו מחשך לאור מיד החשפן אל האלהים וימצאו באמונותם כי את סלית החטאיהם ואת הנחלה בתחום המקדשים: 19 על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראייתך מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לשבי دمشق וירושלים ובכל ארץ יהודה וגס לנוים כי ינחו וישבו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לחשובה: 21 ובגלל הדבר הזה חפשו אתי היהודים במרקש ויבקשו להמרגני: 22 והאלהים היה פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עומד ושם נכון לי להשפט לא הרעה לי היהודים כאשר ידעת היטב נם אתה: 22 אם הרעה ויש בו דבר משפט מות בלב אחש נפשי ממות ואם אין כי מאומה מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל להסנירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדני: 23 ווועץ פסחוט עם יוועציו וווען אותו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: 24 וויהי אחריהם וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרוין לשאל לשולם פסחוט: 25 וויהי כי ארכו להם הימים שם וספר פסחוט מלך אסרור: 26 ובחוותי בירושלים דברו אליו ראשי הכהנים זוקני היהודים על אדותינו ויבקשו ממוני לחוץ משפטו: 27 ואען אותם כי אין מנהג הרים ממן איש לאבד בטרם יעמד הנשtanן לכח שטני ווונן לו מקום להצתקך מן השטנה: 28 ולכן כאשר באו הנה ייחד חשתי ולא תחתה מהתי כי ממחרת היום ישתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש: 29 ויעמדו עליו שטני ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הירתי חזר אתו: 29 רק היו להם דבריו ריבת לנגן על עבורת אלהיהם ועל מת אחד ישע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: 30 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללקת ירושלים ולהשפט שם על אלה: 31 אבל פולוס שאל להניזו במנזר עד צאת משפטו מפני אנוסטוס ואצוה גדור ויבאו אל אלם המשמעת המה ושורי האלף ונגידו העיר ויצו פסחוט ויביאו את פולוס: 32 ויאמיר אגרפס אל פסחוט נם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר ראים את האיש אשר בעבורו פנו כי כל המון היהודים נם בירושלים וنم מה ויצעקו כי איןו בדין שיחיה עוד: 33 ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחובו מותה והוא נם הוא קרא את אנוסטוס לדני יעוצז לשלוח אותו שמה: 34 אך אין לי לכתב עליו דבר נכון לאדניינו ובכBOR ואות הביאתי לפניכם ובויתר לפניו המלך אגרפס למען יחקר וידעת מה כתוב: 27 כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע נם את עלילת הדברים אשר שמו לו:

אנשים ראה אני כי היליכתנו תהיה אך מרוי ונוק גדוֹל
 לא בלבד למעסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו: וזה
 המאה לא שמע על דברי פולוס כי אם אל' רב החבל ואל
 בעל האניה: ²² ובאשר החוף איננו טוב לעמוד בו בימי
 הסתיו יעצו הרבים לעבר שם לאמר אוּלִי נוכל הניע
 לפניכם וישבנו שם בימי הסתו והוא חוף בקריטי פונה
 דרך הדром מערבה ודרך הצפון מערביה: ²³ ורוח
 נשבח לאט מדרום ויחשבו כי תצלה עצהם בידם ויעלו
 העונין ויעברו לעם שפת קרייטי: ²⁴ ויהי כמעט אחריו
 כן ותבענש בה רוח נחשלה תקראה אוריילידון: ²⁵ ותחרפ
 האניה ולא יכלה לעמד ננד הרוח ונגרף ידינו ממנה
 וננדף: ²⁶ ותרצח האניה אל עבר אי קטן תנקרא קלודה
 וכמעט לא יכולנו לאחزو העברה: ²⁷ ואחריו משכם אותה
 אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השינה ידם ויחשבו
 את דרכני האניה ומיראותם פן יפלו אל בין רכסי החול
 והורידו את כל המפרש וכנה ננדפו: ²⁸ ויהי הסער הילך
 וסער עליינו ומחרת הטילו את המעסה אל הים: ²⁹
 וביום השלישי הטלנו בידינו את כל האניה אל הים: ²⁰
 ויהי ימים רבים נם השימוש הכוכבים לא נראו והסערה
 חזקה עלינו עד מאר ותכרת מתנו כל תקות ישועה: ²¹
 ופולוס עמד בתוכם אחריו הארים בזום ויאמר אנשים
 לו שמעתם אליו ולא יצאתם מקרייטי כי או לא קרנו הנוק
 הזה במריכם: ²² ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצאו כי
 לא האבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה: ²³ כי בלילה
 הזה נצוב עלי מלאך האלים אשר לו אני ואשר אני
 עבר אתו: ²⁴ ויאמר אל תירא פולוס עלייך עוד לעמוד
 לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלים את כל ההלכים
 אתה בגיןה: ²⁵ על כן אנשים חזקו ואמצאו כי מאמין אני
 לאלהים כי כן יהוה כאשר נאמר אליו: ²⁶ אך השלב
 נשליך אל אחד האיים: ²⁷ ויהי כבאו ליל ארבעה עשר
 לטלטולנו בים אדרריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים
 כי קרבנה להם יבשת: ²⁸ וירידו את האנק וימצאו ענק
 הים עשרים קומות וייעברו מעט וIOSIFPOL להוריד את האנק
 וימצאו קומות חמיש עשרה: ²⁹ ויריאו פן יפנו בשני
 הسلحמים וישליכו מעלה אחורי האניה ארבעה עוגנים אל
 הים ויכספו לאור היום: ³⁰ ומלחחים בקש לברכה מן
 האניה וירידו את העברה אל הים באמרים כי יש את
 נפשם לשלה עוגנים נם מראש האניה: ³¹ ויאמר פולוס

בעזרי ועד היום זהה עומד אני ומעד לפני קטן ונдол
 ואני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה
 כי עתידות הנה להיות: ²³ כי המשיח מענה הוא וכי
 ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובנוים:
²⁴ ויהי הוא מצדק כיאות ויען פסוטס בקול נדול לאמר
 הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שנען: ²⁵
 ואמר פולוס איני משגע פסוטס האדריר כי אם דברי
 אמת וטעם אכיבע: ²⁶ כי המלך יודע את אלה ועל זאת נט
 בכתהון אני מדבר אליו יען אשר לאאמין כי נעלם
 ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זות נушטה
 זאת: ²⁷ המלך אגרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי
 כי מאמין אתה: ²⁸ ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט
 ופתינו לחיות נצרי: ²⁹ ויאמר פולוס אבקשה מלאחים
 אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי נט כל
 השמעים אוטי היו כמו זולתי המוסרות האלה: ³⁰
 ויהי בדרכו הרבר הוה ויקם המלך והגנון וברניקה
 והישבים אתם: ³¹ ויסרו החדרה וידברו איש אל רעהו
 לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר היה עליו חיב
 מיתה או מוסרות: ³² ויאמר אגרפס אל פסוטס האיש
 הזה יכול להפטר לילא קרא את הקיסר לדיננו:

27 וכאשר גנמר הדין כי נ עבר באניה אל איטליה
 מסרו את פולוס ומפקצת אסירים אחרים אל שר המאה
 לנדור אנטוטוס ושמו يولוס: ² ונרד אל אניה אדרמיטה
 נכנים לבוא על פנו חוף אסיה ונעבר הימה ויהי אנחנו
 ארסטריכוס מוקדון מן תסלוניקי: ³ ומחרת הגענו אל
 צידון ויוולוס עשה עם פולוס חסד וינה לולכת אל
 מידיעו להעזר בידם: ⁴ ונקל משם ונעבר בסביבות
 קפרוס כי הרוחות היו לנדרנו: ⁵ ונעבר את הים אשר
 לפני קיליקיה ופמנופוליא ונבא אל מורה אשר בלקואיה: ⁶
 וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליה
 ויבעירנו לחוצה: ⁷ וזה אניה הילכה בככבות ימים רבים
 ואחרי אשר יגענו ובאו אל מול קnidos לא הניתנו הרוח
 להתר אל היבשה ונעבר מצד לקרייטי על פני הר
 סלמוני: ⁸ ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד
 נקרא קלילמניא אשר קרובה לו עיר ושמה לסייא: ⁹ ויהי
 מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי
 נט הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס: ¹⁰ ויאמר אליהם

אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידו וירפאהו: 9 ואחרי המעשה הזה באו גם החלים الآחרים אשר באו וירפאו: 10 ויכבדנו כבוד גדול ובכלהתנו שם שפכו לנו די צרכנו: 11 ואחריו שלשה חדשים עברנו משם באניה אלכסנדרית אשר ישבה בא' בימי הסטו ואთ דגליה התחאומים: 12 ונכח אל סרקוסא ונשב שם שלשה ימים: 13 משם סבנו ונכח אל רגין ובנש רוח דרוםית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיויל: 14 ושם מצאנו אחיהם ויבקשו ממוני לשבת אותם שבעתם מים ובכן הילכנו אל רומי: 15 וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיקס ועד לשלשת החנויות וירא אחים פולוס ויהודה לאלהים וויחזק: 16 ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו אחרי היהודים ויקהלו אלו ואמר אליהם אנשים אחיהם אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחוקות אבותינו אסרוני בירושלים ומסרוני לידי הרומיים: 18 והם אחרי חקрамอาท' אמרו לפטרני כי לא נמצא כי משפט מות: 19 והיהודים קמו בי ואננס לקרה את הקיסר לדיני אך אין נפש לשטון את עמי בדבר: 20 ובכבוד זאת קראתי לכם לראתכם ולדבר עמכם כי בוגלו תקوت ישראל אסור אני בכבל הזה: 21 ויאמרו אלו לא קבלנו על ארותיך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עלייך דבר רע: 22 אמנים חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: 23 וישמו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד מחרות משה וממן הנביאים מבקר עד ערָב: 24 וייש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמיןו: 25 ויחילו בדעתם ויסورو לлечת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדר לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לומר: 26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תبني וראו ראו ואל תדע: 27 כי שמן לב העם הזה ואוני כבדו ואת עינוי השען יראה בעינוי ובאונינו ישמע ולכבו בין ושב ורפהתו: 28 לבן רעו כי לווים נשלחה תשועת אליהם ומה ישמעו: 29 ויהי בדברו זאת הלא מאות היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: 30 ופולוס ישב

אלשר המאה ואל אנשי הצבא לא אמר אם אלה לא ישבו אהנו באניה לא יוכל את להוציא: 32 ויקցנו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתונוה לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חיכתם צמים ולא טעםם מואמה: 34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכמ לא יפל משערת ראשו ארץ: 35 והוא דבר את הדברים האלה והוא לך את הלחש וודה לאלהים לפני כלם וובצע ויחיל לאכל: 36 ויאמץ לב כלם ווטעמו אצל גם המה: 37 ואנחנו כל נש אשך באניה מאותם ושביעים ושש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטלו את הצדה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כمفצת וחוף לו ווועצז לנגן אלו את האניה אם יוכלו: 40 וינדרו את העוניים ויעובם לים ויתירו נם את מיתרי המהניג וירשו מפרש התאן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף: 41 ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותפרק בו האניה ותעדן ראהש לא יניע ואחרוריה נשברו משאון הנלים: 42 ותהיה עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט: 43 ושור המאה חפץ להציג את פולוס וינה את עצם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשאים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה: 44 ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:

28 וכאשר נמלטו נודע לנו כי שם האי מליטי: 2 והנכרים לא המיעטו חסדים עמנוי כי עברו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הנש הירוד ומפני החק: 3 ופולוס אסף לו ערמות קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפה ויאחז בידו: 4 ויראו הנקרים את החיה תלואה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה: 6 והם הוחילו אשר יצבה גנפו או אשר יפל מטה התראם ויחילו עד בוש ותנה לא קrhoו כל אסון ויהפוך להם ויאמרו כי אלהים הוא: 7 וב��ביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושם פובלטוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אנתנו בטובו שלשת ימים: 8 ואבוי פובלטוס מوطל למשכב בקדחת ובמחלה המעימים ויבא

שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו: וזה יקרה את מלכות האלים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדניינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

אל-הַרְוָמִים

נתنم האלים לטמאה בהאות לבם לנבל נויריותם איש את רעהו : 25 אשר המרו אמת האלים בכוב ויכבדו יעבדו את הברית תחת בראש המברך לעולמים אמן : כי נישם החליפו את התשמי שבדרכן בשלא כדרcum : 26 בעבור ואת נתنم האלים לתאות בושה (aiōn g165) 27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמי השאה כדרך ויחמו זה בזה בתשוקתם ויושו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משוכתם הרاوي להם בעזם נופם : 28 וכאשר מסו להשין האלים בדעת נתنم האלים ביד רעה מנאסה לעשות את אשר לא יתכן : 29 וירב בקרכם כל חמס נזות ורשע בצע ואון וימלאו קאה ורצח ומרייבת גאים וודים והוללים וחשי און ואני שמעים בקהל אבותם : 31 נבעדים מדעת ובנדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמים : 32 יודעים מהם את משפט האלים כי עשי אלה בני מותם ולא בלבד שייעשו את אלה כי נס רצתה נפשם בעשיהם :

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדן תהיה מי שתהיה כי במה שתדרין את חברך תחיב את נפשך באשר אתה הדן תעשה כמעשיהם : 2 וידענו כי משפט האלים כפי האמת על עשי אלה : 3 ואתה בן אדם הדן את אשר פעלן אלה ועשה כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלים : 4 או התבו לעתרת טבו ולהמלטו ולארך רוחו ולא ת התבונן כי טובת האלים תדריך אתך לתשובה : 5 ובקשי לבבך הממן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלים ועת הגנות צדקת משפטו : 6 אשר ישלם לאיש כמעשיהם : 7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד והדרור ואת אשר איננו עבד יtan את חייו העולמיים : 8 (aiōnios g166) ועל בני המרי ואשר לא יশמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף ותחמה : 9 צרה ומצוקה על כל נש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היווני : 10 וכבוד והדר ושלום לכל עשה הטוב לייהודי בראשונה וכן גם ליווני : 11 כי אין משא פנים עם האלים : 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה נס בבלוי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה נס על פי התורה ישפטו : 13 כי לא שמי התורה צדיקים לפני האלים כי אם עשי התורה הם יצדקו : 14 כי הנויים עוף והולך על ארבע ורמש הארץ : 15 על כן גם

1 פולוס عبد ישוע המשיח מקרה להיות שליח ונבדל לבשורה אליהם : 2 אשר הבטיחה מלפניהם ביד נבייאו בכתב הקדש : 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפ' הבש' : 4 אשר הוכן לבן האלים בנוראה לפ' רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדניינו : 5 אשר בידיו קבלנו חן ושילוחות להקים משמעת האמונה בכל הנויים למען שמו : 6 אשר בתוכם הנכם נס אתם קרואין ישוע המשיח : 7 לכל אשר ברומי יידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלום לכם מאת האלים אכינו ואדניינו ישוע המשיח : 8 בראשונה אורדה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמנונכם בכל העולם : 9 כי האלים אשר עזב אותו ברוחו בשורה בנו לעד לי כי תמיד אני מזקיר אתכם : 10 בהעתידי בתפלותי בכל עת למען אשר רך הפעם אצליך ברצון אלהים לבוא אליכם : 11 כי נספה נספה לראותכם ולהליך לכם אי זו מתח רוח למען תחזקי : 12 והוא להתגנחים עמכם וזה בזה באמונה אשר לכם גם לי : 13 ולא אחד מכל אחוי כי פעמים רבות שמת עלי לבי לבוא אליכם אך נמנע ממנה עד הנה למען נמצא פרי נס בכם כמו ביתר הנויים : 14 מחייב אני לויונים גם ללוויים לחכמים וגם לפתאים : 15 לכן נדבני לבי להשמי את הבשורה גם אתכם אשר ברומי : 16 כי אני בו שמשורת המשיח באשר נבוארת אליהם היא לחשעת כל המאמין להודי בראשונה וכן גם ליווני : 17 כי תגלה בה צדקה אליהם מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יהיה : 18 כי נגלה חרון אלהים מן השמיים על כל רשותה בני אדם וועליהם אשר יעמדו את האמת בעולה : 19 יען אשר דעת האלים נלויה בקרכם כי האלים הודיעם אותה נברא העולם הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת להתנצל : 20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבളוי היהות להם כבדהו לאלהים וגם לא הורו לו כי אם הלו אחריו ההבל במעוצותיהם ויחשך לכם הנבער : 22 ובאמרים חכמים אנחנו היי לכיסיים : 23 וימירו את כבוד האלים אשר איננו נסף בדימות צלים אדם הנפסד צלים כל עוף והולך על ארבע ורמש הארץ : 24 על כן גם

היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי נס הידודים נס הינו כולם הם חטא החטא: ¹⁰ ככתוב אין צדיק אין נס אחד: ¹¹ אין משכיל אין רеш את אליהם: ¹² הכל סר יחרדו נאלחו אין עשה טוב אין נס אחד: ¹³ כבר פתחנו גורנות לשונם יתלעkon חמות עכשוב תחת שפטינו: ¹⁴ אשר אלה פיהם מלא ומרות: ¹⁵ רגליהם ימהרו לשפך דם: ¹⁶ שד ושרב במסלולם: ¹⁷ ודרך שלום לא ידעו: ¹⁸ אין לחד אליהם לננד עינויים: ¹⁹ ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יscr כל פה והיה כל העולם מחייב לבני אלהים: ²⁰ יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפני כלبشر כי על ידי התורה דעת החטא: ²¹ ועתה בכל תורה צדקה אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והنبיאים: ²² והוא צדקה אלהים באמונה ישוע המשיח וכל וועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: ²³ כי כל חמוא וחסרי כבוד אלהים המה: ²⁴ ונצדקו חנם בחסרו על ידי הפלות אשר היה במשיח יושע: ²⁵ אשרשמו האלים לפניו לכפרתו על ידי האמונה בדמו להראות את צדקו אחריו אשר העביר את החטאיהם שנעשו לפני בעת חמלת אלהים: ²⁶ להראות את צדקו בעת הזאת להיווט צדיק ומצדיק את בן אמונה ישע: ²⁷ ועתה היא ההתקלות הלא נשbetaה ועל ידי תורה מה העל ידי תורה המעשים לא כי על ידי תורה האמונה: ²⁸ לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בכלל מעשי תורה: ²⁹ או האלים רק אלהי היהודים הלא אם אלהי הגויים אכן נס אלהי הגויים הו: ³⁰ כי אחד האלים המצדיק את המולים מtopic האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: ³¹ ועתה המבטליםanganנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מוקמים אנחנו את התורה:

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפני הבשר: ² כי אם נצדק אברהם מtopic המעשים לו התחלה אך לא לפני האלים: ³ כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויוחשה לו צדקה: ⁴ הנה הפעל לא יחשב לו שכחו על פי החסד כי אם על פי החוב: ⁵ אבל לאשר איןנו פעל כי אם מאמין בצדיק את הרשות אמונהתו תהשׁב לו לצדקה: ⁶ כאשר נס דור מאשר את האדם אשר האלים יחשב לו צדקה بلا מעשים

אשר אין להם תורה בעשיהם כדברי התורה מלאיהם נס באין תורה הם תורה לנפשם: ¹⁵ בהראות מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומהשבותם בקרובם מוחיבות זאת זאת או נס מזוכות: ¹⁶ ביום אשר ישבת האלים את כל تعملות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: ¹⁷ הנה אתה נקרא בשם היהודי ונשענת על התורה והתקלה באליהם: ¹⁸ וירעת הראי ובחיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: ¹⁹ ובתחת בנפשך להיות מוליך העורדים ואור להלכים בחשך: ²⁰ מיסר לחסרי לב ומורה הפחאים ויש לך צורתה המדעת והאמת בתורה: ²¹ ואתה אשר תורה אחרים את نفسך לא תורה אמרת לא תנגב והנק נגב: ²² אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלים וגזה נול את הקדש: ²³ תתקלה בתורה ותגבל את האלים בעברך את התורה: ²⁴ כי שם האלים בנליכם מחל בנים כאשר כתוב: ²⁵ הנה המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה או מיתרך היה לך לערלה: ²⁶ لكن אם ישמר הערל את משפטו התורה הלא תחשב לו ערלו למלילה: ²⁷ והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: ²⁸ כי לא הנראה מהויז הוא היהודי ולא הנראה מהויז בשיר היא המילה: ²⁹ כי אם אשר בפנים הוא היהודי ומיללה היא אשר בלב וכי הרוח ולא וכי הכתב אשר לא מבני אדם תחולתו כי אם מאת האלים:

3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה: ² הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי האלים: ³ כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבט חסרון אמוןתם את אמונה אלהים: ⁴ חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כוב ככתוב למען הצדקה בדברך חוכה בשפטך: ⁵ ואם עולחנו תרומות את צדקה האלים מה נאמר הכי יש עלם באלים המשלח חרון אףו לפי דרך בני אדם אנכי מדבר: ⁶ חלילה שאם כן איך ישבת האלים את העולם: ⁷ כי על ידי כובי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתחולתו למה זה אני אשפט עוד כחותא: ⁸ ולא נשאה לדבר מחרפיינו ומקצת מוציאי דביה עליינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דין יבא עליהם בצדך: ⁹ ועתה מה הוא

באמרו: 7 אשרי נשוי פשעCSI חטאה: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועהה האשור הזה העל המילה הוא אם נם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשה אמונהתו לצדקה: 10 ואין נחשה לו אם בהיותו מהול או בעודנו עRELHNן לא בהיותו מהול כי אם בעRELHNן ואות המילה קיבל לחותם צדקה האמונה אשר היה לה בעRELHNן להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם מחשב הצדקה: 11 ולהיות לאב נם למולדים אך לא אשר הם נמולדים בלבד כי אם נם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בעRELHNן: 12 כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיוות ירש העולם כי אם על ידי צדקה האמונה: 13 כי אלו לבני התורה הרושה האמונה לריק תורה וההבטחה בטליה: 14 כי תורה מביאה צדקה כי באשר אין תורה נם אין שם עברה: 15 על כן מתווך אמונה למען לפי חסד לבדם כי נם לבני אמונה אברהם אשר הוא אב כללנו: 16 כתוב כי אב המון נוים נתתיק והוא האמיין בהבטיח אל אל המוחה את המזים והקוראת את אשר לא היה כמו היה: 17 באשר אין תקוה קווה וייאמן למען אשר היה לאב המון נוים כמו שנאמד כה יהוה ורעד: 18 ולא רפחה המונת ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיוות בן מאת שנה ואל בלוט רחם שרה: 19 ולא חלק ליבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התזוק באמונהו ויתן כבוד לאלהים: 20 וירע בלבב שלם כי את אשר הבטיח נם יכול לעשותו: 21 על כן נחשה לו לצדקה: 22 כי אם נם ולא לבד למען כתובה זאת שנחשה לו: 23 כי אם נם למוננו אשר עתרה להחשב לנו המאמינים במילשה העיר את ישוע ארנינו מן המותם: 24 אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבר צדקי:

(aiōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמר בחטא למען יתרה החסד: 1 חיללה לנו כי מתנו לחטא ואיך נסיף להיוות בו: 2 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו: 3 לכן נקרנו אותו בטבילה למותו למען כאשר נער המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך נם אנחנו בחיים מוחדרים: 4 כי אם נדקנו בדמיון מותו

5 לכן אחרי נדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדרנינו ישוע המשיח: 5 אשר בידיו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמידים בו ונתהلال בתוקה כבוד האלהים: 6 ולא זאת בלבד כי אף נתהلال בצרות יعن אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: 7 והסבלנות לידי עמידה בנסיך והעמידה בנסיך לידי תוקה: 8 והתקפה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת

בעליה פטורה היא מן התורה ואני נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אהי הומם גם אתם למוסר בניוות המשיח להיותכם לאחר אשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת חיוננו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למota: 6 אבל עתה נפערנו מן התורה כי מותנו לאשר היינו אסורים בו למען נعبد מעתה לפני התחרדות הרוח ולא לפוי ישן הכתב: 7 אם כן מה אמר הכי התורה חטא היא חילילה אלא לא ידעתו את החטא בלחתי על ידי התורה כי לא היהתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצבה לעודר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מות הוא: 9 ואנו דוחית מלחנים ללא תורה וכאשר בא המזווה וחוו החטא: 10 ואני מתי והמצווה אשר נתנה לחיים הוא נמצאה לי למota: 11 כי מצא החטא סבה במצבה להחטוות את יוהרני על ידה: 12 ובכן תורה היא קדושה והמצווה קדושה ישרה וטובה: 13 וכי חילילה הייתה לי למota רוחנית ואני של בשם ונכרת תחת יד החטא: 14 כי את אשר אני פעל לא ידעת כי אני עשה את אשר אני רצחה בו כי אם אשר שנאי או אני עשה: 15 ובבשouterו את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 16 וכי ידעתו עד הפעל אותו כי אם החטא הישב ב: 17 וכי ידעתו עתה הפעל אותו כי אם החטא הישב ב: 18 כי רציתי אשר בי בברשי לא ישב טוב הן הרצון יש עמידי אבל עשות הטוב לא מצאתו: 19 כי איןני עשה הטובה אשר אני רצחה בו כי אם הרצתי אשר איןני רצחה בו אותו אני עשה: 20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אני הפעל כי החטא הישב בקרבי: 21 ובכן מצא אני כי זה החוק אני רצחה לעשות הטוב ודרכ בירעד: 22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: 23 אך ראה אני באברי חוק אחר הלם לחק שכלי וויליני שבי ליה תורה החטא אשר באברי: 24 אווי לי האדם העני מי צילני מנוח המות הזה: 25 אודה לאלהים בישוע המשיח אדניינו:] (Romans 7:26) לכן בשכליו נני עבר ליה תורה האלהים ובבשרי אני עבר ליה תורה החטא:]

אכן גם נהיה דברוקים לתחיותו: 6 כאשר ידעים אנחנו כי נצלב אותו האדם והישן אשר בנו למען הבטל גוויות החטא לבaltı היוננו עוד עבדים לחטא: 7 כי אשר מות הוא נקה מן החטא: 8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם ירענו כי המשיח אחראי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמוות לא ישפט בו עוד: 10 כי אשר מות מות לחטא פעם אחת ואשר זו هي הוא לאלהים: 11 וכן גם אתם אשר חשבו אתכם מותים לחטא וחיים לאלהים במשיח יושע אדניינו: 12 אם כן אפוא אל תמלך החטא בונופכם אשר ימות לננות אחרת בתאותיו: 13 נם אל תכינו את אבריכם להיות כלוי על לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואבריכם כל זדרקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יען איינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד: 15 ועתה מה הנחטא יען אייננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חילילה: 16 חלא ידרעם כי לאשר תננו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעו הן עבדים אתם לאשר נשמעו לו אם לחטא אליו מות אם לשמעת אל זדרקה: 17 אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבכם אל תוכנות הלקח אשר נמסרתם לו: 18 שהדרתם מידי החטא لكن השתעבדתם לזרקה: 19 כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכננות את אבריכם לעבורת החטא והרשע להרשיע כן עתה הכננו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש: 20 כי בעת היוכנס עבדי החטא חפשים הייתם מן הזרקה: 21 ומה אפוא הפה ש היה לכם או מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחרים המות: 22 אכן עתה בהיותכם משבחרים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לחקשה ואחריות חי עולם: (aiōnios g166) 23 כי שכיר החטא הוא המות ומנתת חסד אלהים היא חי העולם במשיח יושע אדניינו:

(aiōnios g166)

7 או הלא ידרעם אחוי ולידעי התורה אני מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי איש בעל בועל קשורה היא באישה כפי התורה בחיו ובעות הבעל פטרורה היא מותורת בעל: 3 והנה אם תחיה לאיש אחר בחוי בעל נאפת יקרא לה אבל אחריו מות

הוּא רָאָה: 25 אֶבְלָם נִקְוָה לְאֶשְׁר לֹא רָאֵינוּ הַנְּחָכָה לֹא
בְּסְכִלּוֹת: 26 וְכֹן גַּם הַרוּחַ תְּמָךְ אֲתָנוּ בְּחַלְשׁוֹתֵינוּ כִּי לֹא
יַדְעָנוּ מָה לְהַתְּפִלֵּל כְּרָאוּי אֲכַן הַרוּחַ הַוָּא מְפֻנֵּיעַ בְּעַדְנוּ
בְּאַנְחּוֹתָה עֲמָקוֹת מְדָבָר: 27 וְהַחֲקָר לְבָבוֹת יוֹדַעַת אֲשֶׁר
יַחֲשֵׁב הַרוּחַ כִּי כְּרָצֹן הַאלָהִים יְפָנִיעַ בְּعַד הַקְּרוֹשִׁים:
וְהַנְּהָה יַדְעָנוּ כִּי לְאַהֲבֵי אֱלֹהִים הַקְּרוֹאִים בְּעַצְתּוֹ הַכֵּל
עֹזֶר לְטוֹב לָהּם: 29 כִּי אַתְּ אֲשֶׁר יִדְעַם מִקְדָּם אַתְּ נָם
יַעֲדָמָךְ לְהַווֹת דּוֹמִים לְדָמוֹת בְּנוּ לְמַעַן יְהִוָּה הַבְּכוּר
בְּתֹוךְ אֲחִים רַבִּים: 30 וְאַתְּ אֲשֶׁר יִעַדְמָךְ מִקְדָּם אַתְּ נָם
קָרָא וְאַתְּ אֲשֶׁר קָרָא אַתְּ נָם הַצְּדִיק וְאַתְּ אֲשֶׁר הַצְּדִיק
אַתְּ נָם גָּמָר: 31 וְעַתָּה מָה נָאָמֵר עַל זֹאת אִם הַאלָהִים
לְנוּ מַיְרִיב אֲתָנוּ: 32 אֲשֶׁר עַל בְּנוּ יְחִידָוָה לְאַחֲסָכִי אִם
נָתָנוּ בְּعַד כָּלָנוּ הַלְּאָנָם יִתְהַנֵּן לְנוּ עַמוֹּת הַכֵּל: 33 מַיְיָעָה
בְּבָחוּרֵי אֱלֹהִים הָן אֱלֹהִים הַוָּא הַמְּצִדְיק: 34 וּמַיְיָה
אָשִׁים הָן הַמְּשִׁיחָא אֲשֶׁר מַת וּבִיוֹתָר אֲשֶׁר נָעוֹר מִעֵם
הַמְּתִים הָוָא לִימִין הַאלָהִים וְהָוָא יְפָנִיעַ בְּעַדְנוּ: 35 מַיְיָעָה
יִפְרִידָנוּ מְאַהֲבתָה הַמְּשִׁיחָא הַצְּרָה אוֹ מְצֻוקָּה אוֹ מְשֻׁטָּמָה אוֹ
רַעֲבָמָם עַרְיוֹה אוֹ סְכָנָה אוֹ חָרֶב: 36 כְּכֹתֵב כִּי עַלְיךָ
הַרְגָּנוּ כָל הַיּוֹם נְחַשְּׁבָנוּ כְּצַאן טְבָחָה: 37 אֶבְלָם בְּכָל אֱלָה
גִּבְרָנוּ מָאָד עַל יְדֵי הַאָהָב אֲתָנוּ: 38 וּבְתוֹחוֹ אֲנָכִי כִּי לֹא
הַמּוֹת וְלֹא הַחַיִם לְאַמְלָאִים וְלֹא שְׁדוֹת וְלֹא נִבְרוֹת
לֹא הַהְוָה וְלֹא העֲתָוד: 39 לֹא הַרוּחַ וְלֹא הַעֲמֵק וְלֹא כָל
בָּרִיאָה אַחֲרָת יוֹכְלָוּ לְהַפְרִידָנוּ מְאַהֲבתָה הַאלָהִים אֲשֶׁר
הָיָא בְּמִשְׁיחָא יְשֻׁעָא אַדְנִינוּ:

9 אַמְתָה אֲנִי מְדָבָר בְּמִשְׁיחָא וְלֹא אַשְׁקָף וְדַעַתִּי מְעִידָה לְיַיִן
בְּרוּחַ הַקָּדֵשׁ: 2 כִּי גָדוֹל עַצְבָּנוּ וְאַין קָצֵן לְדַאֲבָונֵנוּ לְבַבִּי:
כִּי מִי תִּתְהַנֵּן הַוִּיחָדָה אֲנִי מְחַרְמָם מִן הַמִּשְׁיחָה בְּעַד אֲחִי שָׁאָרִי
וּבְשָׁרִי: 4 אֲשֶׁר הָמָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְוַיַּלְשַׁחַת לְהַמְשָׁפֵט הַבְּנִים
וְהַכְּבָדָה וְהַבְּרִיתוֹת וְמַתְחָן הַתּוֹרָה וְהַעֲבוֹדָה וְהַהְבָּתָהוֹת:
וְלֹהֵם הַאֲבָות וְאֲשֶׁר מֵהֶם יֵצֵא הַמִּשְׁיחָה לְפִי בְּשָׁרוֹ אֲשֶׁר
וְאֲלֵהֶם אֲלֵהֶם מִבְּרֵךְ לְעוֹלָמִים אָמֵן: 5 (אָמֵן g165) 6 אֶבְלָם
לֹא כָּאַלְוָנוּ נִפְלֵל דְבָר אֱלֹהִים אַרְצָה כִּי לֹא כָל אֲשֶׁר הָמָם
מִיּוֹשְׁרָאֵל נָם יִשְׂרָאֵל המָה: 7 וְלֹא עַל הַוּתָם זְרַע אֶבְרָהָם
כָּלָם בְּנִים הָמָם כִּי בִּצְחָק יִקְרָא לְךָ זְרַע: 8 כְּלָוָמָר לֹא
בְּנֵי הַבָּשָׂר הַמָּה בְּנֵי אֱלֹהִים כִּי אִם בְּנֵי הַהְבָּתָה הָמָם
הַנְּחַשְּׁבִים לְזֹרֶע: 9 כִּי דְבָר הַבְּטָחָה הָוָא מָה שְׁנָאָמָר
לְמוֹעֵד אַשְׁׁוּב וּלְשָׁרֶה בָּן: 10 וְלֹא זֹאת בְּלִבְדֵּק כִּי כָנְהָה נָמָם

אלhim לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כתוב על דבר הצדקה מותן התורה אשר יעשה אתם האדם וחוי בהם: 6 והצדקה אשר מותוק האמונה כה אמרת אל תאמר בלבך מי עלה השמיימה הלא ואת היא להוריד את המשיח: 7 או מי ירד לתהום ואת היא להעלות את המשיח מן המתים: 8 אבל מה היא אמרת קרוב אליו הדבר (Abyssos g12) בפרק ובלבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מברחים: 9 כי אם תודה בפרק אשר ישוע הוא האדון והאמין בלבך אשר האלים העירו מן המתים אז תושע: 10 כי בלבבו אמין האדם והיתה לו לצדקה ובפניה יודה והיתה לו לשועה: 11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: 12 ואין הבדל בזה בין היהודי לינוי כי ארון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראי: 13 כי כל אשר יקרה בשם יהוה מלט: 14 ועתה איך יקראו אל אשר לא האמין בו ואיך אמין באשר לא שמעו ואיך ישמעו באין מnid: 15 וアイיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאנו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: 16 אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישיעיו אמר יהוה מי האמין לשמעתו: 17 لكن האמונה באה מותוק השמואה והשמועה על ידי דבר אלhim: 18 ואמר הci לא שמעו אמנים בכל הארץ יצא כדבריו בהשוע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה: 20 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל chi: 21 וישיעיו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 22 כי כליה ונחרצת אדרני עשה בקרבת הארץ: 23 וכאשר אמר ישעיו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר כבודו על כל הכהנים אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הנזירים: 25 כדבריו בהשוע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל chi: 27 וישיעיו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 28 כי כליה ונחרצת אדרני עשה בקרבת הארץ: 29 וכן שריד כמעט כסדים הינו לעמירה דמיינו: 30 ועתה מה נאמר הנזירים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה היא הצדקה אשר מותוק האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורה צדקה למוסר הצדקה לא הניע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשווה כי אם ממעשים כי התנפטו באבן נnf: 33 ככתוב הני יסד בציון אבן נnf וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

11 ובכן אמר אני הci זיה האלים את עמו חיללה כי נס אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בניינו: 2 לא זיה האלים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדרשו את אשר הכתוב אמר באלו הio כאשר קרא אל האלים על ישראל לא אמר: 3 יהוה את נביאך הרנו ואת מזחתייך הרסו ואותר אני לבדי ובקשו את נפשי: 4 אבל מה ענה אותו מענה אלהים השארתו לי שבשת אלפים איש אשר לא כרע לבعل: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירות החסד: 6 ואם היהת זאת על ידי החסד לא היהת מותוק המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היהת מותוק המעשים איננו עוד חסד כי לولي

ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו: 7 כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלים כפי בחירותו לא מותוק מעשים כי אם כרצונו הクラ: 12 נאמר לה כי רב יעבד צער: 13 ככתוב ואהבת את יעקב ואת עשו שנأتي: 14 אם כן מה אמר הci יש על באלים חיללה: 15 כי למשה אמר וחנתי את אשר אהן ורhamti את אשר ארחים: 16 ועל כן אין הדבר לא ביד הרציה ולא ביד הרצץ כי אם ביד האלים המרחים: 17 כי כן הכתוב אמר לפרטה בעבר זאת העמדתיך בעבר הראתק את כחי ולמען ספרשמי בכל הארץ: 18 ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יתנו ואת אשר יחפץ יקשה: 19 וכי תאמר אליו מדויע יוכיה עוד ננד רצונו מי יחויב: 20 אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלים היא אמר יציר ליצרו למה ככה שניתני: 21 אם אין רשות ליצר על החמד לעשות מгалם אחד כל אחד לכבוד ואחד לקלון: 22 ומה אפוא אם האלים החפץ להראות זumo ולהודיע נבורתו נשא בכל ארך רוחו את כל הζעם הנכונים לאבדון: 23 להודיע נם את עשר כבודו על כל הכהנים אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הנזירים: 25 כדבריו בהשוע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל chi: 27 וישיעיו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 28 כי כליה ונחרצת אדרני עשה בקרבת הארץ: 29 וכאשר אמר ישעיו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדים הינו לעמירה דמיינו: 30 ועתה מה נאמר הנזירים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה היא הצדקה אשר מותוק האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורה צדקה למוסר הצדקה לא הניע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשווה כי אם ממעשים כי התנפטו באבן נnf: 33 ככתוב הני יסד בציון אבן נnf וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אהי חפץ לבבי ותפלתי לאלים بعد ישראל אשר יושעו: 2 כי מעד אני עליהם שיש להם קנא לאלים אך לא ברעת: 3 כי את צדקה אלהים לא ידעו ובקשו להקים את צדקהם ובעבר ו Tat צדקה

האללים הסגיר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם: 33 מה עמק עשר חכמת אליהם ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא: 34 כי מיו תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 35 או מי הקדרימו וישראל לו: 36 הלא הכל ממן והכל בו והכל אליו אשר לו הכבור לעולמים אמן: (א) (g165)

12 ועתה הנה מוזהיר אתכם אחי בריחמי אלהים אשר תשים את ניווטיכם קרבן חוי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם ההשכלה: 2 ואל תשטו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחרש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלים הטוב והחמוד והשלם: 3 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכל לבתי רום לבבו למעלה מן הראו כי אם יהי צנעה במחשבותיו כפי מרת האמונה אשר חלק לו האלים: 4 כי כאשר נזוק אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעולה אחרת לכל האברים: 5ankan חסן הברים גוף אחד במושיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא: 6 ריש לנו מתחנות שנות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהיו כפי מدت האמונה: 7 ואם לאיש שימוש יعمل בשימוש ואם מורה בהוראה: 8 ואם מוכיה בתוכחה הנזון יעשה בתם לבב והמניג בשקיודה והגמל חסד בסבר פנים יפות: 9 האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הארץ ודבקו בטוב: 10 אהבת אחיהם הרוא חברה וitherה ובכבוד הקדימו איש באחבות אחיהם הרוא חברה וitherה ובכבוד הקדימו איש את רעה: 11 שקדרו ואל תעצלו התהלך ברוח עבדו את האדון: 12 שמהו בתוחלת סבלו בצרה שקדרו על החפלה: 13 השתתפו בצריכי הקדושים רדף הנסטה ארחים: 14 ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו: 15 שמהו עם השמחים ובכו עם הבכימים: 16 לב אחד יהי לכלכם אל תחלכו בנדלות כי אם התנהנו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם: 17 אל תשלמו לאיש רעה החת רעה ודרשו הטוב בעינו כל אדם: 18 אם תוכלו ככל אשר תמציא ידכם היו בשלום עם כל אדם: 19 אל תקמו נקם יידי כי אם תננו מקום לרונו כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה: 20 לכן אם רעב שאך האכילתו לחם ואם צמא השקהו מים כי נחלים אתה חתה על ראשו: 21 אל נא יכברך הרע כבוש אתה את הארץ בטוב:

כן המעשים ייחדלו להיות מעשה: 7 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנכבדים הם השני והנשארים המשמעו לבבם: 8 כתוב נתן להם האלים רוח תרדמה עיניהם לא לראות ואוניהם לא לשמע עד היום זה: 9 וודוד הוא אמר יהי שלחן לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם: 10 תחשכה עניות מראות ומתניתם תמיד המעד: 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצא האישועה לנויים למען הנקאים: 12 ואם פשעם עשר העולם וחסרון עשר הגוים מלאמ על אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אני את שרותו אפער: 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושאע מקצתם: 15 כי אם נעילחם רצוי לעולם מה אפיא היה אספתם הללו חיים מן המתים: 16 ואם התרומה קדרש כן נס העסה ואם השרש קדרש כן נס הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית העיר הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו: 18 אל תחפאר על הענפים ואם תחפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אוترك: 19 וכי האמר הלא נקפו הענפים למען ארכוב אני: 20 כן הוא הנמה נקפו על אשר לא האמיןנו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל התנא כי אם ירא: 21 כי אלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יהוס נס עלייך: 22 שכן ראה נא טובת אליהם ועמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטוחו ואם אין כי עתה נס אתה תנדרע: 23 וגם המה אם לא יעמדו במרים ורכבו כי יכול האלים לשוב להריכים: 24 כי אם אתה נגירות מעז אשר הוא בטבעו זית עיר והרכבת שלא לטבע בית טוב אלה היצאים ממנה על אחת כמה וכמה שירכבו ביתו שליהם: 25 כי לא אחד נכם אדו את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמותם הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים: 26 ובכן כל ישראל יושע ככתב ובא לציון נואל וישיב פשע מיעקב: 27 ואני זאת בריתו אתם בהסורי חטאתם: 28 הן לפני הבשורה שנואים הם למינכם אך לפני הבחירה חביבים הם למען האבות: 29 כי לא יניהם האלים על מנתנותיו ועל קרייתאו: 30 כי כאשר נס מלבנים ממרים היו היותם את פי אליהם ועתה הותנהם במרים של אלה: 31 כן נס אלה עתה ממרים היו למען על ידי הניתנים נס הם יחנו: 32 כי

13 כל נפש חכגע לנדרת הרשות כי אין רשות כי אם מאת האלים והרשות הנמצאות על יד אליהם נתנו: 2 לכן כל המתקומות לרשות מרוד הוא בצווי האלים והמרדים ישאו את דין: 3 כי השליטים אינם לפחותם הטעמים כי אם להרים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והוא לך שבך ממנה: 4 כי משמשת אליהם היא לטוב לך אך אם הרע עשה ירא כי לא לחנם הנרת桓 היא כי משמשת אליהם היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: 5 על כן עליינו להכנע לא בלבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חותנו: 6 כי לואת אף משלמים אתם את המשי כי משרתי אליהם מהה השקדים על זאת: 7 לכן תננו לכל איש כחוותכם הנם לאשר לו המשים המכיס לאשר לו המכיס והמוראה לאשר לו המוראה והכבד לאשר לו הכבוד: 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש רעה כי אהב את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאך לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך: 10 אהבה לא תרע לרע על כן אהבה קיים התורה כליה: 11 וכזאת עשו מודיעתכם את הזמן כי כבר הניעה השעה להקץן מן השנה כי ישועתנו קרויה עתה מהווים אשר באננו להאמין: 12 הלילה חלוף והיום קרב לנו נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כל נשק האור: 13 וכן בוים נתהלה בצדניות לא בזולות ובשכرون ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנא: 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאוו לבשרכם אך לא להנביר החטאות:

חתא הוא:

15 ועלינו החוקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען וניה: 3 כי נס המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא אשר לא יכול אל ידין את האכל כי קיבל אותו האלים: 4 מי אתה כי תדין את עבד אחר הן לאదני הווא יקום או יפל אבל יוקם כי יכול האלים להקימו: 5 יש מבדי בין יום ליום ויש אשר כל הימים שווים בעינוי ויחי כל איש נכוון בדעתו: 6 השמר את היום לאדון שמר אתו ושאר איננו שמר את היום לאדון אינו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון

נם המשיח קיבל אתנו לכבוד האלים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למגן אמתה האלים לקים את ההבטחות אשר לאבותו: 9 והגויים הנה יכבדו את האלים למען רחמיו ככתב על כן אודך בינוי ולשם אומרה: 10 ואומר הרכינו נום עמו:
 וכן אמר הלוואו את יהוה כל נום שבחוו כל האמורים:
 11 וישיעיו אמר והיה שרש ישו אשר עבר לנו עמים אליו נום יקו: 12 ואלה התקווה הוא ימלא אתכם כל שמה ושלום באמונה למען תעדך תקותכם בנכורת רוח הקדש: 13 והנה אחוי מבטה אוי בכם כי נם אתה העצם מלאי אהבתה חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: 14 אך העוזו מעט בכתבי אלכם הנה והנה כמושיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלים: 15 להיו משות ישוע המשיח לנום ולchan כבשורת האלים למען יהיה קרבן הנום רצוי ומקדש ברוח הקדש: 16 על כן יש לחתול במשיח ישוע ננד האלים: 17 כי לא ענו פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטוטה באמר ובמעשה את לב הנום לסור למשמעותו: 18 בנכורתאות ומופתים ובנכורת רוח האלים עד כי מלאי מירושלים וסביבותיהם ועד לאלוריקון את בשורת המשיח: 19 בהשתדל לדגיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבתו בנות על יסוד אחרים: 20 כי אם ככתב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: 21 וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושתיים מבוא אליכם:
 22 אבל כתעת אשר אין עוד מקום לי בגוליות האלה ונכוף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות: 23 אבוא אליכם בלכתי לאשפמיא כי מקוה אני לדוחכם בערבי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: 24 אבוא אמנם עתה אלכה ירושימה לעזoor את הקדושים: 25 כי מקדוניא ואכיא הויאלו לחת משות נדבה לאבוני הקדושים אשר בירושלים: 26 כי הויאלו ואף מהחיבים הם להם כי אם היה לנו חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעזרם נם בדברי הגוף: 27 וכי הונראתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה או בעבר דרכ ארצכם לאשפמיא: 28 ויודע אני כי בבאי אלכם אבוא במלוא ברכת בשורת המשיח: 29 ואני מעריך אתם אחוי באדניינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתחאמץ

וסופטראוס קרוביו שאלים לשולם : 22 אני טרטיוס כותב האנרגת הזאת שאל לשולם באדרניו : 23 גויס המארכ אוטי ואת כל הקהלת שאל לשולם ארسطוס סגן העיר וקורטוס אחינו שאלם לשולם : 24 חסד אדרניו ישוע המשיח עם כלכם אמן : 25 ולאשר יכול לחוק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלווי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם : (aiōnios g166) 26 ועתה נתפרנס ונדוע על ידי כתבי הנביאים למצות אלוהי עולם לכל הגוים להביאם למשמעות האמונה : (aiōnios g166) 27 לאלהים החכם לבדוק לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן : (aiōn g165)

הראשונה אל-הקורנטיים

1 פולום המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון

אליהם וסוסתניים אחינו: 2 אל קהילת אליהם אשר בקורנותוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרוואים להיות קדושים עם כל הקראים בשם אדניינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: 3 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 4 אודה לאלהי בעברכם בכל עת על חסד האלים הנtanן لكم במשיח ישוע: 5 אשר שרתם בו בכל דבר ובסכל דעת: 6 באשר עדות המשיח התקימה בהם: 7 עד כי לא חרתם כל מтан החסד והנקם מוחכים להתגלוות אדניינו ישוע המשיח: 8 אשר נם יקיים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדניינו ישוע המשיח: 9 נאמין הוא האלים אשר על פיו נקראות לחברת בני ישוע המשיח אדניינו: 10 והנני מוזיר אתכם אליו בשם אדניינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהין מתקלות בקריכם כי אם תכונו יחד בלב אחד ובכח אחת: 11 כי הנד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביןיכם: 12 וזאת אני אמר כי איש ממש מכם זה אמר לפולום וזה לאפולום וזה לכיפא וזה למשיח הנני: 13 חמי חילך המשיח הכי פולום נצלב בעדרם או לשם פולום נתבלתם: 14 אוריה לאלהים שלא טבלתי איש ממש מכם כי אם את קרספוס ואת ניוס: 15 פן יאמרו כי לשמי טבלתי: 16 אך טבלתי נם את בני בית אסתפנוס ומלאך אלה אני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: 17 כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח: 18 כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורות אליהם הוא: 19 כי כן כתוב אבד חכמת חכמים וביתן נבונים אסתר: 20 איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלים את חכמת העולם הזה: 21 כי אחריי אשר בחכמתה להשוו לפנוי להושיע בסכלות הקריאה את המאמנים: 22 כי היהודים שאלים להם אותן והיוונים מבקשים חכמה: 23 ואנתנו משמעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים

2 וגם אני בכאי אליכם אחוי לא באתי בנאות הדבר והחכמה בהণידי לכם את עדות האלים: 2 כי לא חשבי לדעת בחוכם דבר בלתי אם ישע המשיח והוא הנצלב: 3 ואהי אצלכם בחלהשה וביראה ובחללה רבה: 4 רודברי וקריאתי לא לפתות באמורי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: 5 ולמען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורה האלים: 6 אכן חכמה נדבר בין השלים לא חכמת העולם זהה גם לא של שרי העולם זהה אשר יאבדו: (gōnō 165) 7 כי אם בסוד נדבר חכמת האלים הנסתירה אשר האלים יעדיה ללבודנו לפני ימי העולם: (gōnō 165) 8 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ירעוה לא צלבו את אדון הכבוד: (gōnō 165) 9 אלא כתוב אשר עין לא ראתה און לא שמעה ולא עלה על לב אנווש את אשר הכנין ואון לא אהביו: 10 ולנו גלה האלים ברוחו כי הרוח האלים לא אהביו: 11 כי מיו הוא חוקר את הכל גם את מעמקי האלים: 12 כי מיו הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ירע איש את אשר באלים בלתי אם רוח האלים: 12 ואנווש לא קבלנו את רוח העלים כי אם הרוח מאת האלים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמידים חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדש תלמידים ונברא דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח האלים כי מה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר מה נדונים

4 כן ייחשב איש אנתו כמושתוי המשיח וכסני רזי אל:
 2 הנה סוף דבר שלא בקש מכם כי אם להמציא
 נאמן: 3 ואני נקלה היא בעני כי אתם דניםarti או
 יום דין של בני אדם נם אני את נשפי לא ארין: 4 כי
 אני יודע בנפשך רע ובכל זאת לא אצדק כי הדןarti
 הוא יהוה: 5 על כן אל תשפטו שפטם לפני העת עד כי
 יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תלמידות החשד
 וינלה את עצת הלבבות ואז תהייה תחלה לכל איש
 מאות האלים: 6 ואז את אחי הסבטי על עצמי ועל
 אפלוּס בעבורכם למען תלמידו בנו שלא יתחכם איש
 יותר מה שכתוב פן תנתן איש בשם איש לננד רעהו:
 7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם
 קבלתו למה תהלל כאיש אשר לא קבל: 8 חן כבר
 שביהם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתחם ולו מלכתחם
 למן נמלך אתם נמנעו: 9 כי אהשך שהאללים הציגו
 אותנו השליחים שלפי השפליים לבני תמותה כי היינו
 לראוי לעולם נם למלאכים נם לבני אדם: 10 אנחנו
 סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים
 ואתם נברורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועוד השעה
 הזאת הננו רעבים נם צמאים וערדים ומיכים באגרוף ואין
 מנוח לנו: 12 וניגעים אנחנו בעמל רידינו קללונו ונברך
 חרפונו ונסבל: 13 גדרפו אותנו ותנהן ונהי גנלי העולם
 ולסח לי כלם עד עתה: 14 ולא לביש אתכם אני כתוב
 הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם לבני הא禾ובים:
 15 כי נם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם
 אבות רבבים כי אוכי הולדתי אתכם בישוע המשיח על
 ידי הבשורה: 16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותיו:
 17 ובעברך זאת שלחו אלייכם את טימותוּס בני האהוב
 והנתאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכיו במשיח כאשר
 מלמד אוכי בכל מקום בכל קהלה וקהלת: 18 הנה יש
 מתנסאים כאלו לא אבא אליכם: 19 אבל בוא אבא
 אליכם בזמנן קרוב אם ירצה האדון ואדרעה לא את דבריו
 המתרוממים כי אם את נבורותם: 20 כי מלכות האלים
 אינה בדבר שפטים כי אם בנבורה: 21 ומה תחפזו
 הבוא אבא אליכם בשפט או באבה ובברוח ענוה:
5 שמוּעה נשמעת הארץ כי נמצאה זנות ביןיכם ואף זנות
 אשר בנויים לא ספר כמו כי יכח איש את אשת אביו: 2

בדרך הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידין את הכל ואותו
 לא ידין איש: 16 כי מי תכנן את רוח יהוה ומיו יודיענו
 ואנתנו הנה יש לנו רוח המשיח:

3 ואני יכולתי לדבר עמכם אחיכי כעם רוחניים כי
 עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח: 2 חלב השקוי
 אתכם ולא מאכל כי אז לא יכולתם גם עתה לא תוכלו
 יען היותכם עוד של הבשר: 3 כי באשר קנהה מריבבה
 ומחלקים ביןיכם הלא של הבשר אתם ומתחלכים לפיה
 דרך בני אדם: 4 הנה באמר האחד אני לפולוס והשני
 אני לאפלוּס הלא של הבשר אתם: 5 מי אפוא פולוס
 ומי הוא אפלוּס אך משרותים הם אשר על ידם בהם
 להאמין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו: 6 אני נשעתי
 ואפלוּס השקחה אבל האלים הואה הצמיה: 7 על כן
 הנטע אנחנו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלים
 הציגו: 8 והנטע והמשקה כאחד דמה ואיש קיבל
 את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרו אל אנחנו ואיתם שדה
 אליהם ובנין אליהם אתם: 10 ואני כפי חסד אליהם הננתן
 לי כבני הכם שטייסוד וואחר בונה עליו אך ירא כל איש
 לשיטת יסוד אחר חזץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: 11
 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבני
 יקרות או עץ או חציר או קש: 12 מעשה כל איש ינלה
 כי היום הוא יברךו כי באש יראה ואת מה מעשה כל
 איש ואיש האש תבחןנו: 13 אם יעמוד מעשה איש אשר
 בנה עליו יקבל שכרו: 14 ואם ישורף מעשה יפסידנו
 והוא יושעך כמו מצל משא: 15 הלא ידעתם כי היכל
 אליהם אתם ורוח אליהם שכן בקרבתם: 16 וזה איש אשר
 ישחית את היכל האלים האלים ישחית את כי היכל
 אליהם קדוש ואת הנכם קדושים: 17 אל ירימה איש
 את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם זה היה לascal
 למען ייחם: 18 כי חכמת העולם זהה סכלות
 הוא לפני האלים ככחוב לדוד חכמים בערנו: 19 ועוד
 כחוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי מה הכל: 20 על כן
 אל יתחלל איש באדם כי הכל הוא שלכם: 21 אם פולוס
 אם אפלוּס ואם כיפה אם העולם אם החיים ואם המות
 אם ההווה ואם העtid הכל הוא שלכם: 22 ואתם הנכם
 של המשיח והמשיח הוא של האלים:

אללה לא יירשו את מלכות האללים: **ט** וכolumbia הלפנים
הו מוקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הזרקתם
בשם האדון ישוע וברוח אללהינו: **ט** הכל הוא ברשותי
אך לא כל דבר יועל הכל הוא ברשותי אך לא ישעדי
דבר: **ט** המascal לכרש והכרש למascal והאללים את זה
ואת זה ילכה והונוף אל יהי לונות כי אם לאדרון והאדון
לונג'ו: **ט** והאללים העיר נם את אדרינו ועיר נם אתכם
בנכורתו: **ט** הלא ידעתם כי נופתיכם אברוי המשיח הנה
הכי אקה את אברוי המשיח ועשה אתם לאברוי וננה
חליליה: **ט** או הלא ידעתם כי הדבק בזונה נוף אחר הדוב
עמה כי הכתוב אמר והוא שוניהם לבשר אחד: **ט** אבל
הדבק באדרון רוח אחד הוא עמו: **ט** נoso מן הזונות כל
חטא אשר יעשה אותו האדם מוחוץ לנופו הוא והזונה
חטא עצמו נופו: **ט** או הלא ידעתם כי נופכם הוא היכל
روح הקדר השכן בקרבתכם אשר קבלתם מאת האללים
וכי לא לעצמכם אתם: **ט** כי במחירות נקנות על כן כבדו
את האללים בנופכם וברווחכם אשר לאלהים מהה:

7 ולענין מה שכחתם אליו הנה טוב לאדם שלא יגע
באשה: **ט** אך מפני הזונות תהיל כל איש אשתו ויהי לכל
אשה בעלה: **ט** האיש קיים חובת העונה לאשתו וכמו
כן האשה לבעלה: **ט** האשה ארינה שלטה על גופה כי
אם בעלה וכמו כן נם האיש איןנו שלט על גופה כי אם
אשתו: **ט** אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתו בהסכנות
שנים על זמן קבוע להיות פניו לתענית ולחפלה
ותשובו ותחזור פן ונסה אתכם השטן בעבור פריצות
צרכם: **ט** ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצחה:
ט כי מי יתן והיה כל אדם כמוני אך יש לכל איש מתנתו
מאית האללים זה בכיה וזה בכיה: **ט** ואל הפנויים ואל
האלמניות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו נם
אני: **ט** אך אם לא יוכל להנור יתחברו בנשואין כי טוב
להתחבר בנשואין מהיותם בעיר בתאות: **ט** והנה את
הנשים אגaci מצוה ולא אגaci כי אם האדון אשר לא
תרפרש אשא מבעלה: **ט** ואם פרש תפרש ממנה תשב
בלא איש או חתוצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו:
ט והנה אל האחרים אמר אגaci ולא האדון כי תהיה
לאח אשא אשר ארינה מאמת ורצינה לשבת עמו לא
יעזבנה: **ט** ואשה כי יהיה לה בעל אשר אינו מאמין

ואתם עוד נבחי רוח תחת אשר היה לכם להחאבל למען
יוסר מוקרכם עשה המעשה הזה: **ט** הן אגaci הרחוק
מכם בגופו וקרוב ברוחו כבר דנטו כאלו היהי אצלכם
על האיש אשר עשה דבר זה: **ט** בשם אדרינו ישוע
המשיח בהקהלתכם יחד ורוחו אתכם עם נברות אדרינו
ישוע המשיח: **ט** למסר את האיש ההוא לשטן לאבדו
הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: **ט** לא טוב
התהallocם הלא ידעתם כי מעת שאר מחמיין את כל
העשה: **ט** בערו את השאור היישן למען היהי עשה חדשה
הלא להם מצותם כי נם כו פסטחו הנובח בערדנו הוא
המשיח: **ט** על כן נחנה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר
הרעד והרעש כי אם במצוות היישר והאמת: **ט** כתבתי לכם
באגרת שלא חחרבו עם הזנים: **ט** ואין דעתו בזאת על
הזנים שבעולם הזה או על בצעי בצעי וגולניים ועבדיו
אלילים כי או יהוה לכם לצאת מן העולם: **ט** אך זאת
כתבתי לכם לבלי תחתערב עם איש אשר אח יקרה
והוא וננה או בצעי בצעי או עבר אלילים או מנדף או סבא
או נזון עם האיש אשר כוה נם לא תאכלו: **ט** כי מה
לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בביות:
ט ואשר בחוץ האללים ישפטם ואתם תבערו את הרע
מרקרכם:

6 הייש בכם איש אשר בריבבו עם רעהו יוד להביע
דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקרים: **ט** הלא
ידעתם כי הקרים ידינו את העולם ואם העולם יידן על
ידכם האינכם ראוים לדין דין קטנים: **ט** הלא ידעתם
כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממןנות: **ט** ואתם
כאשר יש לכם דיני ממןנות מושבבים אתם את הנחשבים
לאין בקהל לשפטיכם: **ט** לבשתכם אמר אני את זאת
הכי אין בכם חכם אחד שיוכל לחוכיה בין איש לאחיו:
ט כי הרבה עם אחיו זהת לפני לא מאמנים: **ט** הן בכל
ירידה הדיא לכם שתרביבו זה עם זה למה לא תבהירו
لسבל הונאה ולמה לא תבהיר לו היות עשוים: **ט** אבל
מנונים אתם ועשקיים אף את אחיכם: **ט** הלא ידעתם כי
הרשעים לא יירשו את מלכות האללים אל תחטו את
נפשותיכם לא הונאים לא עבדי אלילים לא המנאפים
ולא הקרים ולא השכבים את זכר: **ט** לא הנקבים ולא
בצעי בצעי לא הסבאים ולא המנדפים ולא הגולנים כל

וכי יחשב איש למעשה שלא כהן לכתולתו אם עבר פרקה ודבר חובה הוא או יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה: ³⁷ ומוי שהוא נכון בלבו ואינו מכרח יווכל לעשותות כרצונו וינמר זאת בלבו לשמר את כתולתו טוב שעשה: ³⁸ لكن המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממנו: ³⁹ האשה קשורה לבעה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מות בעלה או מתרת היא להנשא למי שתרצה וב└בר שתיה באדרון: ⁴⁰ אבל אשריה יותר אם תעמד פניה ואת דעתך ואחשב נם אני כי רוח אללים כי:

8 ועל דבר זבחו האילים ידענו שיש דעתה לכלנו הדעת תנבה לב והאהבה היא הבונה: ² החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מואמה כאשר עליו לדעת אז: ³ אבל אם יאהב איש את האלים האלים ידע: ⁴ ועל דבר אכילת זבחו האילים הנה ידענו כי האיל אין בעולם ואין אללים בלתי אחד: ⁵ ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשםיהם אם בארץ אשר יש אלהים רבים ואדנים רבים: ⁶ אמנים לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממןנו ואנחנו אליו ואדרון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: ⁷ אך לא בכם הדעת כי יש בזרכם עוד את האיל אכלים כובח האיל ובכן להם החולש פן יהיה אותו הרשון שלכם למכשל החולשים: ¹⁰ כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בביית אילים הלא ישי ברוחו החולש לאכל מזבחי אילים: ¹¹ וויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למגעו מות המשיח: ¹² ואם ככה תחתאו לאחיכם ותאכיבו את רוחם החולש למשיח אתכם חטאיהם: ¹³ על כן אם מאכלים מכשיל את אחוי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחוי: ^(א)

9
[165]

9 הלא שליח אחוי הלא חופשי אני הלא ראוי את ישוע המשיח אדרניינו הלא אתם פעלי באדרניינו: ² ואם איןני שליח לאחרים אך לכם הני שליח כי חותם שליחותי אתם באדרניינו: ³ וזאת התנצלותי כנגד הדברים אורי: ⁴ האין רשות בידינו לאכל ולשתות: ⁵ האין רשות בידינו להווילך עמו אהות לאשה כמו גם השילחים האחרים

ורצונו לשבת עמה לא העזבנו: ¹⁴ כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאהה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן היה בניכם טמאים אמנים עתה קדושים המה: ¹⁵ אבל אם יפרש מי שאינו מאמין יפרש והאה או האחות אינם משובדים באלה כי לשלום קרינו האלים: ¹⁶ כי מה תדרעי את האשה אם תושיע את האיש ומה תדרע את האיש אם תושיע את האשה: ¹⁷ רק ותહלך איש איש כפי מה שחקל לו האלים וכפי מה שקרה אותו האדרון וכן מתקן אני בכל הקהילות: ¹⁸ אם נמול האיש המקרא אל יימשך את ערלו ואמ ערל הוא אל מול: ¹⁹ אין המילה נשבה ואין הערלה נשבה כי אם שמירת מצות האלים: ²⁰ איש איש במשמעותו אשר נקרא בה שם יעד: ²¹ אם נקראת בהויך עבר אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ידק ליצאת לחפש בחר בוה: ²² כי הקרווא באדרון בהיותו עבר משתהר הוא לאדרון וככה נם הקרווא בהיותו חופשי עבר הו לא למשיח: ²³ במחירות נקנות אל תהי עברי בני אדם: ²⁴ איש איש במשמעות אשר נקרא בה אחיו בזאת יעד לפני האלים: ²⁵ ועל דבר הכתולות אין לי מצوها מאת האדרון רק אודיע את עצתי אחריו אשר חנני האדרון להיות נאמן: ²⁶ הנה חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרוואה כי טוב לו להיות כמו שהוא: ²⁷ אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אותה: ²⁸ וגם כי תקחasha איןך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטא אך יבאות צרות בברים והני חס עליכם: ²⁹ וזה אמר אחוי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: ³⁰ והבכימים כאינים בכים והشمוחים כאינים שמחים והקונים כאלו אין קניין בידם: ³¹ וזההנים מן העולם הזה כאלו אין להם גנהה ממנה כי עברו יער תאר העולם הזה: ³² ואני חפצתי שתהי בו לדי דנה מי שאין לו אהשה דאג לאדרון אך ייטב בעני האדרון: ³³ ואני שיש לו אהשה דאג הוא לעניין העולם אך ייטב בעני האשה: ³⁴ יש הבדל בין אהשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היתה לאיש דנתן לאיש לאדרון ולהיות קדושה נם בוגפה נם ברוחה ובכבודה בעל דנתן היא לעניין העולם איך הישב בעני בעלה: ³⁵ וזה אמר לתועלכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להננה טובה ולהוויכם וכוננים תמיד לפני האדרון בגין מען: ³⁶

וכמו אחיו האדון וכמו כיפא: 6 אם לי לברדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל מלאכה: 7 מוי הילך לצבא

בעצמי: **10** ולא אכחד מכם אחיו אשר אבותינו היו כלם תחת הען וכולם עברו בתוך הים: 2 וכולם נטבלו למשה בענן ובמים: 3 וכולם אכלם מאכל אחד רוחני: 4 וכולם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני החלך עמהם והצור ההוא היה המשיח: 5 אבל ברכם לא רצתה האלים והצור הראה נפלו במדבר: 6 וככל זאת היהת לנו למופת לבלותי התאות לרעה כאשר התאו נם המה: 7 ולא תהיו עבדי אלילים אשר הרו מוקצתם כמו שכותב יושב העם לאכל ושות ויקמו לצחיק: 8 ולא נהיה גנים כאשר זנו מוקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש: 9 ולא נסעה את המשיח כאשר נסודו מוקצתם ויאבדום הנחשים: 10 נם לא תלינו כאשר הלאנו מוקצתם רימותו ביד המשיחות: 11 כל ואת מצאתם לדחות למופת ותכתב למוסר לנו אשר הגינו אלינו קציז העולמים: (הנ' 165) 12 ^ולכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול: 13 עדין לא בא עליכם נסינו אחר בלתי אם נסינו בני אדם כי נאמן הוא האלים אשר לא נניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתין עם הנסינו נם תוצאתוי כדי שתוכלו שאת: 14 על כן חביבינו מועבודת אלילים: 15 כוס נכונים מדבר אגסי ושפטו אתכם את אשר אמר: 16 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התהברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בזמנים הלא הוא התהברות נוף המשיח: 17 כי לחם אחד הוא לנו נם נוף אחד אנחנו הרבים אשר לכלנו חלק בלחם האחד: 18 ראו את ישראל לפני הבשר הלא אכלוי הובחים חבירי המזבח מהה: 19 ועתה מה אמר הייש משב באילם אם יש ממש בזובי אלילים: 20 אלא את אשר יזבחו הגוים לשדים הם ובחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ היותכם חברים לשדרים: 21 לא תוכלו לשחות יחר כוס ארנינו ונם כוס השרדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן ארנינו וכן אל שלחן השדרים: 22 הנגע להקניא את ארנינו הכי חזקים אנחנו ממננו: 23 הכל ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל הנה: 24 איש איש אל יבקש את הוועלת עצמו כי אם את הוועלת רעהו: 25 כל תגמיך במקולין אותו תאכלו ועל תחקרו מפני מכם הלב: 26

וכמו אחיו האדון וכמו כיפא: 6 אם לי לברדי ולבר נבא בmansheret של עצמו מי מטע כרם ולא יכול את פרוי מי רעה עדר ומחלב העדר לא יכול: 8 כי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא נם התורה אמרת כן: 9 כי כותב בתורת משה לא חחש שור בדישו הלשורים הושש האלהים: 10 או אך למענו מדבר אכן למענו נכתיב כי החרש יחרש אליו תקווה והחדש ידוש אליו תקווה לקחת חלקו בתקווה: 11 אם זרעו בכם ענייני הרוח הכי דבר גדול הוא אם נזכיר מכם ענייני הבשר: 12 ואם לאחרים יש רשות עליהם הלא ביותר לנו אף לא השתמשו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל לבלו שום מעזר לבשרות המשיח: 13 הלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדר אקלים מן הקדרים ומשרתוי המזבח לקחיהם חלוקם במזבח: 14 כן תקין ארנינו נם הוא אשר יהיו המברדים על הבשורה: 15 ואני לא השתמשתי באחת מלאה ונם לא כתבתי זאת למן עשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תחלתו לריק: 16 אם אבשר את הבשורה אין לי תחללה כי החובה מטלת עלי שבר ואם בעל פרחו פקרת משמורתה היא: 18 ועתה מה הוא שבררי הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלבד מוחר לבלותי השתמש להנאה עצמי בראשון הנתן לי בשרות: 19 כי בהיותו חופשי מכל עשייתו עצמי עבר לכל אדם למען אקנאה את הרבים: 20 ואהי לי יהודים כיהודי לknoot היהודים ואשר הם תחת התורה הדתית להם כמו קנותה תחת התורה הדתית לאלה תחת התורה: 21 לא אלה קנותה אותם אשר תחת התורה הדתית אף כי אני נבי תורת האלהים כי אם תחת תורה הדתית אני למען אשר בבי תורה הדתית כלבי תורה אף כי אני נבי קנותה תחת תורה הדתית לאלה תחת התורה הדתית אני למען כל הילשונים הדתית להניאו בכל דרך למען אקח חלקי בה נם אנכי: 24 הלא ידעתם כי רצוי המרצפה באסתדרין רצים כלם ורק אחד מהם ישין את שכר הנצוח ככח רוץו למען תשינהו: 25 וכל העמד להאבק ניזור מכל דבר מה לקחת כתר נסיך ואנחנו לקחת כתר אשר איןנו נסיך: 26 ^ולכן הני רץ לא כמו בחשכה הני נלחם לא כהולם רוח: 27 כי אם אדכא

כי אם לרעה: ¹⁸ כי בראשונה שמעתי שיש מחלוקת בינוים כאשר הוudo בקהל ומkeitו אני מאמין: ¹⁹ כי אף צדיקות כתה לחיות בינוים למען יודעו הנאמנים בכם: ²⁰ ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לא כל סעודת האדון: ²¹ כי כל אחד מקדמים לחתה סעודתו בעת האכילה זה רעב וזה ישתרך: ²² האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבכוו את קהלה אלהים ותכלמו את אשר אין בידם מואמה מה אמר לכם העל זאת אשכח אתכם אייני משבח: ²³ כי כה קיבלתי א נכי מן האדון את אשר נם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לך את הלחם: ²⁴ ויברך ויבצע ואמר קחו אכלו זה גוף הנבצע בעדרם עשו זאת לזכרוני: ²⁵ וכן גם את הocus אחר הסעדיה ויאמר הocus הזאת היא הברית החדרה ברמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתחו: ²⁶ כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הocus הזאת הזכר תוכירו את מות אדרני עד כי יבוא: ²⁷ لكن מי שיأكل מן הלחם הזה או ישחה מкус האדון שלא כראוי יאשם לנוף אדרני ולדמות: ²⁸ יבחן האיש את نفسه ואו יאכל מן הלחם וישחה מן הocus: ²⁹ כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו עין אשר לא הפללה את גוף האדון: ³⁰ בעבר זאת יש בכם חולמים וחלים רבים והרבה ישנו המות: ³¹ כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים: ³² וכאשר נדוננו נסור על יד האדון למען לא נחיב עם העולם: ³³ על כן איחי בהתקלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: ³⁴ וכי רעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה יותר הדברים אתון באין:

12 ובענין הרוחניות איחי לא אכחד מכם דבר: ² הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחריו אלילים אלימים הובלם כמו אשר נשכחם: ³ לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא וכל איש לקרה לשוש אדרון בלחוי אם ברוח הקדש: ⁴ ושותה הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: ⁵ ושותים מה השמשים והאדון אחד הוא: ⁶ ושותה הנה הפעולות והאלדים הוא אחד הפעיל את הכל בכל: ⁷ ולכל איש איש נתנה לו התגלוות הרוח להוציא: ⁸ כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבר הוכחה ולאחר דבר הדעת כפי הרוח ההוא: ⁹ ולאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר

כי ליהוה הארץ ומלאה: ²⁷ ואם יקרא אתכם איש אשר אינם מאמנים וחרצו ללבת אלו אוכל האכלו מכל אשר ישימו לפניו ועל תחקרו מפני מכשול הלב: ²⁸ ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אלילים אל האכלו בעבר המודיע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה: ²⁹ והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרוטי על ידי לב الآخر: ³⁰ וזאת אכן אכלי בתודה למה אהיה מנדף על הדבר אשר אני מודה עליו: ³¹ לכן אם האכלו או אם תשתו או כל אשר תעשו את הכל עשו לבבוד אלהים: ³² ועל תנתנו מכשול לא ליהודים ולא ליוונים ולא לכהלות אלהים: ³³ כאשר נם א נכי מבקש להיות רצוי לכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

11 לכו בעקבותיו כאשר נם אני הילך בעקבות המשיח: ² ועל זאת אני משבח אתכם איחז כי זכרם אתי בכל לשמר את הקובלות כאשר מסרתי לכם: ³ אך חפץ א נכי שתדרו כי רаш כל איש המשיח וראש האשא איש וראש המשיח ה הוא אלהים: ⁴ כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: ⁵ וכל אשא אשר תתפלל או מתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה יען בזה היא כמו מגלה: ⁶ כי האשא אם לא תחכשה נם תתגלח ואם בזין הוא לאשה להכסם או להתגלח תחכשה: ⁷ והאיש איננו חיך לכוסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל האשא היא כבוד האיש: ⁸ כי אין איש מן האשא כי אם האשא מן האיש: ⁹ נם לא נברא האיש בעבר האשא כי אם האשא בעבר האשא כי ראה חיבת היהויה לה כפה על ראשה בעבר המלאכים: ¹⁰ כי אבל אין האשא بلا אשא ואין האשא بلا איש באדרון: ¹¹ כי כאשר האשא מן האשא כן נם האשא על ידי האשא וכל זאת מלאהים: ¹² כי שפטו נא בנסחם הנאה לאשה להחפטל אל האלים בנליו ראש: ¹³ או הלא נם חטבע בעצמו ולמד אתכם כי איש אשר יndl פרע שער ראשו חרפה היא לו: ¹⁴ או אבל האשא כי תנדל שערה פאר הוא לה כי נתן לה השער לנכיף: ¹⁵ ואם יחשב איש לעדר עליינו אין לנו מנהג כיה ולא לכהלות אלהים: ¹⁶ וזהנה במצוותיהם זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל

האמונה עד כי עתיק הרים ואין כי האהבה היבוי כאן: 3 ואמ Achalk את כל honiy ואמ את נופי לשפה ואין כי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרומם: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתרמם ולא תחשב הרעה: 6 לא תשמה בעולה כי שמחתה עם האמת: 7 את כל תשא את כל האמין את כל תקווה ואת כל תסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנכונות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: 9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאו: 10 וככובא החמים או עבר תעביר הקצת: 11 כאשר הויתו עלל כעולל דברתי כעולל הגוינו כעולל השבוי וכאשר היבוי לאייסטרית דבורי העולל: 12 כי כתה מביטים אנחנו במראה ובחדירות ואו פנים אל פנים כתה יודע אני קצתו ואו כאשר נודעת אך אני: 13 ועתה שלש אלה תעמידנה האמונה ותקווה והאהבה והגדרלה בהן היא האהבה:

14 רדף אחרי האהבה והתאו מנתנות הרוח וביוור אשר תניבאו: 2 כי המדבר בלשון איינו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רך ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתניבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנהם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמניבא בונה את העדרה: 5 וഫצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביוור כי תניבאו כי נדול המתניבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש למנען תבנה העדרה: 6 ועתה אהי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אוועל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא נם הכלים הדוממים הנטנים קול חז חליל הן כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האוזן להבחין איך יודע מה יומר ומה יגנן: 8 נם השופר אם יתן את קולו בלתי בדור מי ייחוץ למלהמה: 9 כן נם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבר מפרש איך יודע האמור הללו תהיו כמדברים לרות: 10 כן כמה מני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: 11 לכן אם איינו ידע לפר הקול אהיה נכרי בעני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעני: 12 כן גם אתם בחיותכם מתואים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את

מננות הרפאות ברוח ההוא: 10 ולאחר לפעל נברות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מני לשנות ולآخر באור לשנות: 11 וכן כל אלה פעל הרוח האחד התוא המהלך לאיש איש ברצונו: 12 כי כאשר הנוף הוא אחד ויש בו אברים הרכה וכל אבריו הנוף ההוא אף כי רכבים הם כלם נוף אחד בן נם המשיח: 13 כי ברוח אחד נתבלנו כלנו לנוף אחד אם יהודים אם יוניים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו: 14 כי נם הנוף לא אבר אחד הוא כי אם רכבים: 15 אם חממר הרgel איינו יד על כן איינו מן הנוף ההפוך זאת איינה מן הנוף: 16 ואם אמרדו האון איינו עין על כן איינו מן הנוף ההפוך זאת איינה מן הנוף: 17 אם הנוף כלו היה עין אותה המשמע ואם כלו היה שמע אותה: 18 ועתה האלים שת את האברים כל אחד ואחד אותה בנווי רצונו: 19 ואלו היו כלם אבר אחד אותה הנוף: 20 הנה רכבים הם האברים והנוף אחד: 21 העין לא תוכל דבר אל היר לאמר לא אצטרכ לך ונום הראש לא יכול דבר אל הרגילים לאמר לא אצטרכ לך: 22 כי להפכ אבריו הנוף הנראים רפים הם לנו לצרך ביתר: 23 והנראים לנו נקלם בנוף אתם נלבש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו הנה כאלו ההגונים מכלם: 24 כי התגונים לנו אינם צדיקים לזויא אבל האלים מוג ככח את הנוף שנתן כבוד יותר לנורע: 25 למען לא תהיה מחלוקת בנוף כי אם יידנו כל האברים יחד זה זהה: 26 ואם יcab אבר אחד יcabו אותו כל האברים ואם יcab אבר אחד ישמשו אותו כל האברים: 27 אכן נוף המשיח אתם אבריו כל אחד לפי חלקו: 28 וממה שם האלים בקהל ראשונה לשליחים ושנית ללבאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מנתנות הרפאות ועורים ומנהיגים ומינוי לשנות: 29 היכלים שליחסים אם כלם נבאים או כלם מלמדים היכלים עשי נברות: 30 היכלים מנתנות רפאות היכלים מדברים בלשנות היכלים מפרש לשנות: 31 ואתם התאו מנתנות המועילית ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלת על כלמה:

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדרב ואין כי האהבה היבוי כנחתת הנה או כצלצל תרעה: 2 וכי תהיה לך נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל

כתב לכם כי מצות האדון הנה: 38 ומיו אשר לא ידע אל רду: 39 ולכן אין אחד השתדל להגנבה ואל חכלאו מלבד בלשנות: 40 הכל יעשה כהן וכשורה:

15 ואני אחוי אודיעכם את הבשורה אשר בשורתיכם אשר נם קבלתם אתה וنم עמדתם בה: 2 אשר נם תושעו בה אם תחויקו בדרכך אשר בשורתיכם אך אם לא לשוא האמנתם: 3 כי מסדרתי לכם בראשונה את אשר נם קבלתי כי המשיח מת بعد חטאינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחריו כן נראה אל יותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומתקצחים ישנו: 7 ואחריו כן נראה אליו יעקב ואחריו אל כל השילוחים: 8 ואחריו כלם נראה נם אליו כמו אל הנפל: 9 כי אני הצער בשילוחים ואני כדי לחקרא שליח באשר דרפטית את קתול האלים: 10 אבל בחסד אליהם הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לרייך כי יותר מצלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אליהם אשר עמד: 11 וזהנה נם אני נם הנה ככה משמעיים וככיה האמנתם: 12 ואמ הנדר הנדר כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: 13 אם אין תחיה למותים נם המשיח לא הוקם: 14 ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו ונום ריק אמונהכם: 15 וכן נמצאו עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלים כי הקיימים את המשיח אשר לא יקומו אם הוא שחמתם לא יקומו: 16 כי אם המתים לא יקומו נם המשיח לא קם: 17 ואם המשיח לא קם הבעל אמונהכם ווערכם בחטאיכם: 18 או י נם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואם בחיים האלה לבך בטחמים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המתים וייחי לרשותם הישנים: 21 כי אחריו איש בא המות על ידי אדם אחד נם תחיות המתים באה עלי ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מתים כלם כן נם ייחיו כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד בסדרתו ראשית כלם המשיח ואחריו כן אשר הם למשיח בכוואו: 24 ואחריו כן הקץ כמשמעות המלכות אל האלים האב אחריו בטלו כל מירה וככל שלטן ובגורה: 25 כי הוא מלך מלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: 26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המתים:

העדה: 13 על כן יתפלל המדבר בלשון נום יפרשנה: 14 כי אם אתפלל בלשון רוזו מתפלל ושכלי איןנו עשה פרוי: 15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחו ואתפללה נם בשכלי אזمرة ברוחו ואזمرة נם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוחך באשר לך יידע מה אתה אמר: 17 והן אתה על הודייך באשר לא יידע מה אתה אמר: 18 אודה לאלה כי תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה: 19 אכן בקהל אבחור יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: 20 אכן בקהל אבחור לדבר חמץ מלין בשכלי למן הורת נם את האחדים מלדבר רכבות מלין בלשון: 21 אכן אל ההיו ולדים בבינה רק לרע הוו עללים ובבינה הוו שלמים: 22 הן כתוב בתורה כי בלעוני שפה ובבלשון אחרת אדרבר אל העם הזה נום ביאת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 22 لكن הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים אבל הנבואה אינה לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים: 23 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכולם ידברו בלשנות ויבאוו הדיויטים או אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם: 24 אבל אם יתגנאו כלם ובאייש לא מאמין או הדיויט או יוכח על ידי כלם ויפל על יידי כלם: 25 ובכן יגלו תלמות לבבו ויפל על פניו ויתהזה לאלהים יודעה בקהל כי באמצעות האלים בקרבתם: 26 ועתה מה לעשות איז יעשה הכל להבנות: 27 כי אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: 28 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שניים או על היותר שלשה זה אחר זה ואחד יפרש: 29 ואין מפרש או ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים: 29 והנבאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחן: 30 וכי נגלה חזון לאחר היישב שם או ידם הראשון: 31 כי תוכל להגנבה לכולם זה אחר זה למן לימדו כלם וכולם זיהרו: 32 מובכה האלים כי אם אלה השלים כאשר בקהל קהילות הקדושים: 34 נשיכם בכנסיות השתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר נם אמרה התורה: 35 ואם חפוץ למד רבר תשאלנה את בעלhn בבית כי חרפה היא לנוים לדבר בקהל: 36 או המכמ יצא דבר אלהים אם אליכם לברכם היעש: 37 כי יתרברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין ובין את אשר אני

אשר לא יכולת: ⁵¹ הנה סוד אונידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל לנו מנהלך: ⁵² ברגע אחד כהר עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמתים יהיו כליוון ואנחנו נתחלה: ⁵³ כי מה שעתה לכלוון לבוש ילכש אל כליוון ואמר ימות יבוש ילכש אל מות: ⁵⁴ וכשיילכש מה שעתה לכלוון אל כליוון ומה שעתה למות ילכש אל מות או ייה דבר הכתוב בעל המות לנצח: ⁵⁵ **אהיה עקצף** המות איה שאל בצחונך: ⁵⁶ עקי המות הוא החטא וכח החטא היא התורה: ⁵⁷ אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדניינו ישוע המשיח: ⁵⁸ על כן אהוי חביבי החכוונו בכל חמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדניינו מדרעתכם כי לא לדיק عملכם באדניינו:

16 **וְעַל** דבר קבוץ התזרומות לעוזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהילות אשר בגנטיא אין תשוע נם אתם: ² בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עליה בידיו למן אשר בבא לא יקבץ עוד: ³ ואני בבא את אשר תמצאו נאמנים עם אנרות אשלח אתכם להביא את נדבתכם לירושלים: ⁴ ואם שוה הטราช שם אני אל שמה אני ילכו: ⁵ ואני אבא אליכם אחורי עברי את מקדוניcia כי את מקדוניא עברה: ⁶ ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למן תלוני אל אשר אלך שבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: ⁸ אבל אשב באפסוס עד חן השבעות: ⁹ כי נפתח לך פתח נдол ורב פעלים ורבים המתווקמים: ¹⁰ וכי יבוא אליכם טימוטזוס ראו נא שייה עמכם בעלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו נם אני: ¹¹ על כן אש אל יבו אותו אך שלחו בשלום למן יבא אליו כי אחכה לו עם האחים: ¹² ואפоловס האח הנה פצתרתי בו לובוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבודא עתה אמונה בו יבוא במצבו עת נכונה: ¹³ שקדו ועמדו באמונה התאשו והתחזקו: ¹⁴ וכל דבריכם יעשו באחתבה: ¹⁵ ואבקשה מכם אחוי הלא ידעתם את בית אספנוס שהוא ראשית אכיה ויתנו את נפשם לשירות הקדשים: ¹⁶ لكن הכנעו נם אתם מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמם ויעמלו: ¹⁷ והנני שמח בביית אספנוס ופרטונטוס ואיקוס כי מה מאלו את אשר חסרתי אתכם: ¹⁸ ווינויה את רוחי אשר שהשת כל תחתיו איננו בכלל: ²⁸ וכאשר יושת תחתיו או הבן נם הוא יושת תחתיו למען יהיה האלים הכל בכלל: ²⁹ כי מה יעשה הנטבלים بعد המותים אם אמות הוא שהמתים קומם לא יקומו למה זה יטבלו بعد המתים: ³⁰ ולמה זה אנחנו בסנה בכל שעיה: ³¹ בטהלטנו אשר יש לי במשיח ישוע אדניינו מעד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום: ³² אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאלה ונשחה כי מחר נמות: ³³ אלא أنا התעו חברה אנשים רעים משחתה מרות טבות: ³⁴ הקייצו במישרים משכرون ואל תחטא כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשכם אני אמר זאת: ³⁵ ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה נוף יבואו: ³⁶ אתה הסכל הן מה שתורע לא יהיה בלתי אם ימות: ³⁷ ומה שתורע אין זרע את הנוף אשר יהיה כי אם כנורן ערם של חטה או של אחד הזרעים: ³⁸ והאלים יתנו לו נוף כי רצונו ולכל זרע וזרע את נופו למיניהם: ³⁹ לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הואبشر האדם ומין אחר בשער הבבנה ומין אחר בשער הדינה ומין אחר בשער העוף: ⁴⁰ ויש נופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ואחר הוא כבוד הנופות שבארץ: ⁴¹ אחר הוא כבוד המשם ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נברך בכבודו: ⁴² וכן נם בתחיה המתים הן יירע בכליוון ויקום بلا כליוון: ⁴³ יירע בביוון ויקום בכבוד יירע בחלה ויקום בגבורות: ⁴⁴ יירע נוף נשוי ויקום נוף רוחני יש נוף נשוי רוחני: ⁴⁵ וכן נם כחוב ויידי האדם הוא אדם הרראש לנפש היה אדרון לרוח מהיה: ⁴⁶ אבל לא של הרוח היא הרראש אלא של הנפש ואחריו כן והאדם השני הוא האדרון מן השמיים: ⁴⁸ וכךמו אשר הוא מעפר ככח נם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמיים של הרוח: ⁴⁷ האדם הרראש מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדרון מן השמיים: ⁴⁸ וכךמו אשר הוא ככח נם אשר הם מן השמיים: ⁴⁹ וכך אשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן לבש נם דמות האדם אשר מן השמיים: ⁵⁰ וזאת אני אמר אחוי כיبشر ודם לא יוכל לרשות את מלכות האלים ואשר יכלה לא יירש את

את רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: 19 הקהילות אשר באסיה שאלות לשולומכם עקילים ופריסקלא ונם הקהילה אשר בכיהם מרכיבים לשאל לשולומכם באדניינו: 20 האחים כלם שאליהם לשולומכם שאלו לשalom איש את רעהו בנשקה הקדושה: 21 שאלת שלומכם בידך אני פולוס: 22 מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם מREN אתה: 23 חסד ישוע המשיח אדניינו יהו עמכם: 24 ואהבתו את כלכם במשיח ישוע אמן:

השנית אל-הקוֹרְנָטִים

במשיח ואשר משחנו הוא האלוהים: 22 אשר נם חתמנו
ואשר נתן לבנו את ערבון הרוחות: 23 ואני את אלדים
אקרא להיות עד לנפשי כי עברור היהוי חס עליכם לא
באתו עוד לקורנותוס: 24 לא שנמשל באמונתכם כי אם
עורם אנחנו לשמהתכם כי באמונה מדתם:

2 ואני נמרתי לבבי לבתי שוב עוד אליכם בעצבת: 2
כי אם אני עציבכם מי אפוא ישמחני לבתי אם הנעכז
על ידי: 3 וזה תא כתבתי לכם פן יהיה לי בכווי עצב
מאלה אשר היה לי לשמה עליהם ובטה אני בכלכם כי
שמהתי היא שמחת כלכם: 4 כי מרב צרת לבוי ומצוקה
כתבתי לכם ובגדמות הרבה ולא להעציבכם רק למען
הרדו האהבה היתרה אשר אהבתו אתם: 5 ואם יש
איש אשר העzieב לאו העzieב אבל כלכם פן אפריזו
על המדה העzieב למקצת: 6 וודי לאיש מהו התוכחה
היא אמת הרבים: 7 ועתה להפק תשלחו ונתמו כדי
שלא יתבלע האיש בנדל העצבון: 8 על כן אבקש מכם
לנמל עליי גמולת אהבה: 9 כי לעבור זאת גם כתבתי
למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון: 10 ואני אשר
תשלחו לו אסלח לו גם אני כי נם אנכי אם סלחתי דבר
סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה אהנו השטן
כי לא נעלמו מאותנו מזומתו: 12 ואני בכאי לטרואס על
דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פה באדרינו: 13
לא היה רוחה לרוחה לע אשר לא מצאו שם אה טיטוס
ACHI UNI נפטרתי מהם ויצאתי ללבת אל מקדוני: 14
אבל תורות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח
ומפני עיל רינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח
ניחח המשיח אנחנו לאלהים נם בתוק הנושעים ונם בתוק
האבדים: 16 לאלה ריח מות ולאללה ריח חיים
לחים ומוי זה ראוי לך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים
העשימים סחורה בדבר האלוהים כי אם מתוק ישך לבב
ומאלדים לפני אלדים נדבר במשיח:

3 הנהל עוד לשבח עצמנו האם נצרך כמקצת אנשים
לאנרות אליכם או מכמ המזוכירות אותנו לשבח: 2 אתם
אנרתו הכתובת לבבנו ונודעה ונקרה לכל אדם: 3
כי בידוע שאתם אנרת המשיח ערכוה על ידי שרוטנו
חתובה לא בדיו כי אם ברוח אלדים חיים ולא על
لوحות אבן כי אם עלلوحותبشر הלב: 4 וכזה בטחוננו

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיו
אחיננו אל קהילת אלהים אשר בקורנותוס עם כל הקדשים
אשר באכיא: 2 חסר לכם ושלום מאת האלוהים אבינו
ואדניינו ישוע המשיח: 3 ברוך האלוהים ואבוי אדניינו
ישוע המשיח אב הרחמים ואלקי כל הנחמה: 4 המנחים
אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ
בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלוהים: 5 כי כרב
עוניי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: 6
והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם וליושע אתכם אשר יראה
כהה בסבלכם העוניים אשר נסבל אתן נם אנחנו ואם
נחם נם הוא לנחמתכם ולשעיכם: 7 ותקומו בעדרם
נכונה היא באשר ידעו כי כאשר חלק לכם בענויים
כן נם חלק لكم בנחמה: 8 כי לא נכח מכם אחיך את
צרתנו אשר מצחנו באסיה אשר כברה עליינו עד למאדר
ויתר מכחנו עד כי נואהנו מן החיים: 9 ואני בלבבנו
חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחיהם בנפשנו כי
אם באלהים המחיה את המתים: 10 אשר הצלינו ממות
כזה ועדרנו מצליל ולו אנחנו מוקים כי יוסיף להצלינו: 11
בעורכם אנתנו בתפלתכם למען יודו ריבים בעדרנו על
מתנת החסד שהיתה לנו על ידי ריבים: 12 כי זאת היא
תhalbתו עדות לבבנו אשר בהם וישראל אלהים התהלהנו
בעולם וביותר אתכם ולא בחכמה הבשר כי אם בחסד
אליהם: 13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים
או נם ידים: 14 ואקוה כי כאשר ידעתם אנתנו למקצת
אף תרדע עד תכלית כי אנחנו תהלהתם כאשר נם אתם
תhalbתנו ביום אדרינו ישוע: 15 ובכבודו הזה הפצאי
לבוא אליכם מראש למען קיבלו טובה פעמיים: 16
ולעבר בתוככם אל מקדוני ולשוב ממקדוני אליכם
ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: 17 ועתה ה כי נמהר
הוית בעצתי אם אשר יעצמי לפה הבשר יעטתי והיה
אצלי פעם חן חן ופעם לא לא: 18 אכן נאמן האלוהים
כי דברנו אליכם לא היה חן ולא: 19 כי בן האלוהים
ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו על ידי ועל ידי
סלונים וטימותיו הוא לא היה חן ולא כי היה בו רק
חן: 20 כי כל הבטחות האלוהים כלין בו היה חן ובו היה
אמן לכבור האלוהים על ידינו: 21 והמכונן אורנו אתכם

כיו אナンנו החיים נמסרים תמיד למות בעבר יושע למן גילו נם חי ישוע בברונו בשער ההטבות: 12 לכן בנו אמרץ המות ובכם החיים: 13 ובהיות לנו הרוח הhoa של האמונה בדבר הכתוב האמנתו כי דבר נם אナンנו נאמין ועל כן נדבר: 14 באשר ידענו כי המעדר את האדון ישוע עיר נם אנתנו על יד ישוע ועמידנו עמכם: 15 כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי ריבים ותפרץ התודה לכבוד האלהים: 16 ובעבור זאת לא נתה ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי ותחרש יום יום: 17 כי לחצנו אשר הוא קל ואך לרנע (aiōnios g¹⁶⁶) 18 אשר לא נבית אל הדברים הנראים כי אם אל אשר אין נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אין נראים הם לעולם: (aiōnios g¹⁶⁶)

5 הן ידענו כי בהר הבית אהלו אשר בארץ יש לנו בין מאת האלים בית אשרינו מעשה ידים והוא לעולם בשמיים: (aiōnios g¹⁶⁶) 2 כי גם עתהナンחים וכמספרים אנחנו להעתף בברינו אשר מן השמיים: 3 באשר אחרי לבשנו לא נמצא ערמים: 4 כי גם עתה באהלו זה אנחנו מפני הכהן ולא חפצנו להחפשט כי אם להעתף למען יבלע המות על ידי החיים: 5 והਮcin אתנו ליזאת הוא ואלה אשר אנטנו את ערבותן הרוח: 6 לכן בטוחים אנחנו בכל עת יודעים כי כל עוד שמושבנו בגוף רוחקים אנחנו מן האדון: 7 כי באמונה נטהלה ולא בראות עינים: 8 אמם בטוחים אנחנו ונכחלה לנו להתרחק מן הנוף ולחיות קרובים אל האדון: 9 על כן נשתדל אם קרובים אם רוחקים להיות לו לרוץון: 10 כי ככלנו עתידים להראות לפני פניו המשיח למען יקבל איש ואיש כפי פעולה בחיה נופו אם טוב ואם רע: יושע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע: 6 כי האלים אשר אמר ויפע אוור מוחשך הוא הופיע בלבנו להפיין אור רעת כבוד האלים אשר בפני המשיח: 7 אבל יש לנו האוצר הזה בכל חרש למען אשר תהיה הנבורה היהרכה לאלים ולא מתנו: 8 נחלצים אנחנו בכל ולא נדקרים דאגנים ולא נואשים: 9 נרדפים ולא נטושים משלכים ולא אבדים: 10 ונשאים בכל עת מיתת האדון ישוע בנויתנו למען נילו נם חי ישוע בנויתנו: 11

באליהם על ידי המשיח: 5 יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכולנו מאת האלים הויא: 6 אשר הקשר אנתנו לשרתוי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימיה והרוח יחיה: 7 ואמ שרות המות החירות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכולו בני ישראל להבטל אל פניו משה מפני כבוד פניו העמד להבטל: 8 כמו יndl כבוד שרות הרוח: 9 כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות: 10 כי אף הנכבד איןנו נחשב לכבוד לעומת אשר לזכות: 11 כי אם הדבר העמד להבטל הכבוד הנעללה הזה: 11 כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדברים הקים על אחת כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקופה כזו שתהוו פינו רב הוא: 13 ולא ממשה אשר נתן מסה על פניו פן יבטו בני ישראל אל סוף העמד להבטל: 14 אבל נטמתמו דעותיהם כי עד היום זה בקרם הברית הישנה נשאר ולא נלה המסוה התחוא אשר לא יוסר כי אם במשיח: 15 אבל עד היום הזה בקרם את משה מונח מסה על להם: 16 וכשיפנו אל האדון יוסר המסוה: 17 והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החירות: 18 ואנחנו כלנו בפנים מגילם ראים את כבוד האדון במראה ונחלה אל עצם דמותה הדיא מכבוד אל כבוד כההlf מאת אדון הרוח:

4 על כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חנו לנצח: 2 כי אם מסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמלה ולא ליזף את דבר האלים אלא בהראות האמת נוכיר אנחנו לטוב ננד דעת כל בני אדם לפני האלים: 3 וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים: 4 אשר אלה העולם הזה עור בהם את דעות הסורדים לבתי זרחה להם נגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלים: 5 כי לא אנחנו מקרים אנחנו כי אם את המשיח (aiōnios g¹⁶⁵) 6 כי לא אמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע: 6 כי האלים אשר אמר ויפע אוור מוחשך הוא הופיע בלבנו להפיין אור רעת כבוד האלים אשר בפני המשיח: 7 אבל יש לנו האוצר הזה בכל חרש למען אשר תהיה הנבורה היהרכה לאלים ולא מתנו: 8 נחלצים אנחנו בכל ולא נדקרים דאגנים ולא נואשים: 9 נרדפים ולא נטושים משלכים ולא אבדים: 10 ונשאים בכל עת מיתת האדון ישוע בנויתנו למען נילו נם חי ישוע בנויתנו: 11

וטמא אל התנוו וANI אקבי' אתכם: ¹⁸ והיהתי לכם לאב
ואתם תהיו לי לבנים ולبنות נאם יהוה צבאות:

7 לכן חביבי בהיות לנו הבטחות האלה נטהרה את עצמנו מכל טמאתבשר ורוח להשלים קדרתנו ביראת אלהים: ² תננו לנו מקום לבבכם לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשקו איש: ³ לא לחייב אתכם אני מדבר הלא הקדמוני לאמור כי אתם לבני ייחד למות ויחד להיות: ⁴ רב בטחוני עלייכם רבה תלתלי בכם מלאתי נחמה שבטעו שמחות בכל לחצנו: ⁵ כי נם בבאו אל מקרוני לא היה מרגה לבשרנו רק נלחצנו בכל מוחן מליחמות ומחרדים אימה: ⁶ אבל האלים המנחים את השפליים נחם אנתנו בכווא טיטו: ⁷ ולא בבאו בלבד כי אם נמ' נחמה אשר נחם בכם בהnidro לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קאנתכם לי' ובכן הספטוי לטעומ: ⁸ כי נם אס העצבתו אתכם באגרת אני מתרחשת נם כי התחרתוי לפני מזוה בראותי כי האנרגיה היא העצבה אתכם ואף אם לשעה: ⁹ עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לחשובה כי נעצבתם כרצון אליהם למען לא השוא נזק במאומה על ירדו: ¹⁰ כי העצבה שהיא כרצון אליהם הפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתרחט עליה אבל עצבה העולם פעלת את המות: ¹¹ כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אליהם כמה הביא אתכם זה לידי זריזות נם להתנצלות נם לרנו נם ליראה נם לתשוקה נם לקנא נם לנקמה וככל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר הווה: ¹² לכן נם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבר העלב ולא בעבר הנעלב רק למען תלחה בכם זריזותנו בעברם לפני ידייכם: ¹³ ובעברך זאת נחמו בנחמתכם ועוד שמחה האלים: ¹⁴ כי בהמה שתההלו לפני בכם לא נכלמתי כי כמו שרבינו הצל אליכם באמות נם החלנו אל שיטוס היהת אמות: ¹⁵ וביותר מעיו היו לכם בזכרו את משמעתיכם ואת אשר קבלתם אותו ביראה ובחרדה: ¹⁶ לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבני בכם:

8 והנו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקרוני: ² כי ברב נסיו הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתם: ³ כי

לאשר מת ויקם בעדם: ¹⁶ לכן מעתה אנחנו לא נדע איש לפי הבשר ונום אם ידענו את המשיח לפני הבשר מעתה לא נדעתו עוד: ¹⁷ ובכן מי שהוא במסיח בריאת חדש הוא היישנות עברו והנה הכל נהיה חדש: ¹⁸ והכל מאת האלים המרציה אותנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרota הרצוי: ¹⁹ יען אשר אלהים היה במסיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם ושם בנו את דבר הרצוי: ²⁰ לכן מליצי המשיח אנחנו וכאליו האלים מוזיר אתכם על ידנו נבקש מכם بعد המשיח התרצנו אל האלים: ²¹ כי את אשר לא ידע חטאנו אותו עשה לחטאנו בעדנו למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים:

6 ואנחנו כעורים נזהירה אתכם שלא תקבלו לrisk את חסד אלהים: ² כי הוא אומר בעת רצון עניתיך ובוים ישועה עורתיך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה: ³ ואין אנחנו נתנים מכם במאהמה פן יהוה שרוטנו לנאצה: ⁴ כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אלהים בסבלנותה רבה בליחס ובצורות ובמצוקות: ⁵ במכות ובמוסרות ובמהומות בתלאות בשקיודות ובצומות: ⁶ בטהרה וברדעת ובארך רוח ובחסד וברוח הקדש ובאהבה לא צבועה: ⁷ בדבר האמת ובנבורתה אלהים בכל נשק הזרקה מימיין ומשמאלי: ⁸ בכבוד ובקלון בשם רע ובשם טוב כמותם ובכל זאת נאמנים: ⁹ כאינים ידועים ונם ידועים כמותם והנו חיים כמיםרים ולא מומתים: ¹⁰ לנעצבים ובכל עת שמחים בראשים ומעשרינו רבים כאשר אין להם מאומה ויש להם כל: ¹¹ פניו פתוח לבם אנשי קורונטוס ורחב לבנו: ¹² לא צד מקומכם בנו אך צד המקום במעיכם: ¹³ וזה גמול כמו אל בנים אני מדבר אם תרחיבו לבבכם גם אתם: ¹⁴ אל תהיו משכני על זו עם חסרי אמונה כי או זה שתפות יש לזכרה עם הועל ואוי זה התחברות לאור עם החשך: ¹⁵ ואוי זה הסכמה למשיח עם בלאל או מה חלק המאמין עם שאיןנו מאמין: ¹⁶ ואוי זה דבק יש להיכל אלהים עם האילים כי אתם היכל אלהים חיים כמו שאמר אלהים ושכני וחתהlecthi בתוכם והיהתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם: ¹⁷ על כן צאו מתחכם והברדו נאם יהוה

אני מתחלל בהם לפניו אנשי מקדוניה לאמר אכיה מזמנת
היא משנה שערבה ותער הקנאה היזצת מכם את רוח
רబם: 3 אבל שלחתי את האחים פן תהיה לרייך תחלנו
עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזומנים כאשר אמרתי: 4
פָּנָן בְּבוֹא אֲתִי אָנָשִׁים מִמְּקֹדְוֹנִיא מֵצָאוּ אֶתְכֶם לְאַזְמָנִים
וּבְבָשָׂר אַתָּנוּ וְאָנֹני אָמַר אַתֶּם בְּבָתוֹן זהה אשר התהלהנו
בו: 5 עַל כֵּן היה נכוון בעניין לבקש מן האחים כי יקדרמו
לילכת אליהם ויכינו את ברוכתכם המועודה מלפנים
למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות: 6 כי
הנה הזורע במצומצום נס יקדר במצומצום והזרע בברכות נס
יקדר בברכות: 7 וכל איש כאשר ידקנו לו לא מצער
ולא מאנס כי הנתן בלב שמה יהבנו אלהים: 8 ואלהים
יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת
ידי ספוקכם בכל ותוירו בכל מעשה טוב: 9 וככתוב פז
נתן לאבינוים צדקהו עמדת לעד: (ai gōn 165) 10 והנתן
זרע לזרע ולהם לאכל יתן וירבה את זרעכם וויפריא
תנובות צדקהכם: 11 למען תעשירו בכל כלל תחמיות
הפעלה תודה לאלהים על דרכינו: 12 כי שרות העבודה
זהות לא בלבד ימלא את מהסרי הקודושים כי גם יודו
רבבים לאלהים בשירותכם הנאמן זהה: 13 ויכבדו את
האללים על משמעת הוראותכם אליהם ואל כלם: 14 והם בחתנים
תמת התהברותכם אליהם ובשורת המשיח ועל
בריכם נכספים להם בעבור חסד האלהים אשר גבר
עליכם: 15 ותודה לאלהים על מנתנות העצומה מספר:

10 ואני פולוס הנסי מזוהיר אתכם בענות המשיח
וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בחוכם וכברחקי
מהאמץ עלייכן: 2 ואזהנה שלא אצטרך בכאי לההאמץ
בכתחון ההוא אשר אהשיך להתגבר בו ננד האנשים
החשבים אתנו כמתהלים לפוי הבשר: 3 כי בלבתנו
כבשר לנלחם לפוי הבשר: 4 כי כל מלחמתנו אין
של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבדרים: 5
באשר הרים אנחנו תחבלות וכל מרום המתנשא ננד
דרעת האלhim ושובים כל מזומה למשמעת המשיח: 6
ונוכונים לנוקם נקמה מאת כל מרדי אם תשלם משערכם:
7 התפשטו למראה פנים איש כי יטח להיות למשיח
ישוב וירין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם
אנחנו: 8 ונם כי אתחלל יותר מעט על דבר הרשות

מיד אגסי אשר לפִי כהן ווֹתֶר מכך התנדבו: 4
ויבקשו ממנה ברב תחנונים להיות חברינו במשפחות
חסדים לעזרת הקדושים: 5 ולא כאשר הוחלו כי אם את
עצמם נתנו בראשונה לאדון ונם לנו ברצון האללים: 6
עד כי בקשנו מן טיטוס כאשר החל לנו גם למור בכם
את נימילות החסד הזאת: 7 אבל כאשר הורתם בכל
אמונה ובבדoor ובברית ובכל זריזות ובאהבתכם אנתנו
כן גם תותירנו בחסד הזה: 8 ואני אמר זאת בדרך
צוי כי אם לבחן על ידי זריזות אחרים גם את אמתת
אהבתכם: 9 כי ידעים אתם את חסד אדניינו ישוע המשיח
כى בהיותו עשיר נעשה רשות בעבורכם למען תעשירו
על ידי רישו: 10 ואחותה את דעתך בדבר הרזה כי זאת
להועיל לכם אשר הקדמתם כבר בשנה שUberה לא
לישות בלבד כי גם לחשוף: 11 ועתה נם השלים אותה
המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן נם תגמרו
כפי יכולתכם: 12 כי בהמצאתו לאיש רוח נדיבת רצואה
היא לפִי מה שיש לו ולא לפִי מה שאין לו: 13 כי לא
למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי
ימלא יתרכם בעת הזאת את מחסורתם: 14 למען נם יתרם
יהיה למלא מחסרכם כדי להשוו: 15 ככתוב לא העדריך
הרביה והממעיט לא החסר: 16 ותודות אלהים הנוטן
גם בלב טיטוס לשקר עלייכם בשוקה זו: 17 כי שמע
לבקשתו ובשיקדתו היהירה הילך אליכם מרצון נפשו:
18 ועמו ייחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו במושורה בכל
הקהלות: 19 ומולבד זאת נם נבחר הוא מאי הקהילות
לכלת אתנו להביא החסד הזה הגבוי על ידינו לכבוד
האדון ולא מץ לבככם: 20 ונשמר בזאת שלא יוציא איש
עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הנהוגה על יידינו:
21 וכי משנויות אנחנו על הטוב לא לפני האדון בלבד כי
גם לפני האדם: 22 ונשלח עמם את אחינו אשר בחנו את
שקייתו בעמים רבות ברכבים הרבה ועתה הוא שקד
עוד יותר בנדל בטחונו עלייכם: 23 אם לטעות הנה
חברי האה ועזרי בכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהילות
הם ותפארת המשיח: 24 על כן הראו והוכיחו להם לפני
הקהלות את אהבתכם ואת תחילה עלייכם:

9 אמונה אין צורך לכתוב אליכם על דבר השירות אשר לשירות החדשין: כי ידעת את גדרתכם אשר עליה

אשר נתן לנו האדון לבנוהכם ולא לשחתכם לא אבוש: 9 ולמען לא אראה כנאים אתכם על ידי האגרות: 10 כאשרם הון האגרות קשות הנה והזקות אבל הנוף בהיותו לנדרנו חלוש הוא וניבנו נבזה: 11 ידע נא האמר כואת כי כמו שאחנהנו בדרכו על ידי אגרות בהיותנו רוחקים כן גם בפועל אנחנו בהיותנו קרובים: 12 כי אל נוע פניו לכלל אנחנו עם האנשים המשבחים نفسם או לערך אתנו אלה אנחנו מודעת המדרדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם: 13 ואחנהנו לא נתנדל לבלי מודה כי אם כפי מודה הנובל אשר חלק לנו האלהים לחק להניע נם עדיכם: 14 כי לו לא הענו עדים לא נשתרע למעלת מעדינו הלא כבר קדמנו נם אתם כבשורת המשיח: 15 לא נתנדל לבלי מודה בגין אחרים אבלש לנו התקווה כי ברבות אמנונכם נכבד בהם כפין גובלנו עד למעלת: 16 כדי לבשר הבשורה נם להלהה מכם ולא להתהלך بما שמכן כבר בנבול אחרים: 17 והמתהלך יתהלך ביהוה: 18 כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11 אהלי תשאו מעת אולתי ואף אמנים תשאוני: 2 כי מכאן אני לכם كنت אלהים כי ארשתי אתכם לאייש אחד להעמיד אותך בתולה תורה לפני המשיח: 3 אך ראה אמי פן כאשר השיא תנחש בערמות את זהה בן התשניה נם מהשבותיכם מן החמיות אשר עם המשיח: 4 כי אם בא הבא והnid لكم ישוע אחר אשר לא הנדרתו או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אותו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אותה כי עתה הרطب השאהו: 5 אולם אהשכ אשר אני נפל במאומה מהשליחים הנדרלים כל כך: 6 ואף אם עבר אני בדרכו אני עבר בדעת כי אם בכלל גנילנו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא החטאתי בהשפלי את עצמי למען הגיביהם כי בשורתם אתם בלא מחר את בשורת האלים: 8 קהלהת אהרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובחיותי עמכם ואחסר לא האיתרי אדים: 9 כי את מהסורי מלאו האחים בכאים ממקדוני ובכלל דבר נשמרתו מחיותם לכם למשא וגם אשמר: 10 ובאותו של המשיח אשר בו מעד אני בכם כי תהلت זאת לא תכלא מנני בנילוות אcia: 11 על מה זה העל אשר אני אהב אתכם האלהים יודע: 12

אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבתי תה מוקם לבקשתם עלייה למען מה שיתהלו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אנשים כאלה שהליך שקר הם פועל רמייה מתחפשים לשליחיו המשיח: 14 ואינו פלא אלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור: 15 שכן אין זה הדבר נדול אם גם משרתו מתחפש למשרתי הצדקה אשר אחריתם היה לפי מעלהיהם: 16 ואשוב ואמר אל נא יחשבי איש את הווים בהיותם חכמים: 20 הלא חשאו אם יעבד את הסכלים בהיותם חכמים: 21 להרפהנו א נכי אמר יכח אחים אם יבלע אם ילבד אחכם אם יתנסה אם יכח אחים על פניכם: 22 עבריהם הם כן נם א נכי ישראלים זאת ארחה נם א נכי: 23 משרתי הם כן נם א נכי זרע אברהם הם כן נם א נכי: 24 מושיעם בצל אשר ירחב איש לחחלה בסכלות אמר רפים אבל בכל אשר ירחב איש לחחלה בסכלות אמר יתירה למאדר במכות יותר במוסדות ורב פעומים במצוות מות: 25 שלוש פעומים ספוני ביידי היהודים ארבעים חסר אחת: 26 שלוש פעומים יסרתי בשוטים פעם אחת סקלתי ושלוש פעומים נשברה לי הספינה והאי במצולותיהם לילה ויום: 27 במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדים בסכנות מציד בני עמי בסכנות מצד הגויים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות ביום סכנות בתוך אהי שקר: 28 בעמל ובתלאה בשקיות הרבה ברעב ובצמא בזומות הרבה בAKER ובירודם: 29 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום ויום והՃאגה לכל הקהילות: 30 מי יחלש ואני לא אהלש מי ייכשל ולא יבער לבי: 31 האלים אבי יושע המשיח ארני נו המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר: 32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הרמסקין ויבקש לתפשמי: 33 ובعد החלון הורידו אתי בסל מעלה החומה ואמלט מידיו:

12 אמנים להתהלך לא יועיל לי כי אבא למדאות האדון וחינויו: 2 ידעת איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בגוף לא ידעתו או מוחץ בגוף לא ידעתו

האללים יודע והאיש ההוא לκח עד לדקיע השלישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו:
אשר עשו:

13 זאת הפעם השלישית אשר אבא אליכם על פי
שמות עדרים או שלשה עדרים יקום כל דבר: 2 מקדם
אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנייה ומקדם אני אמר
וכתב עתה ברוחקי מכם לאשר החטא לפני מזוה ולכל
הנשאים כי בשובי לבוא לאחים: 3 יען בקשכם לבחון
את המשיח המדבר כי אשרינו חלש לכם כי אם נבור
הוא בתוככם: 4 כי אם גם נצלב בחלהשה אכן כי הוא
בגבורת אליהם ואמנם גם חלשים בו אנחנו אכן נהיה עמו
אתם בחנו אותנו או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע
המשיח בכם אם לא כי נמנאים אתם: 5 אבל אקויה
כי תדרשו אשר אנחנו אנחנו נמנאים: 6 ואני מוחתן אל
האלדים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה אנחנו
נאימים כי אם למען תשׂו את הטוב ואנחנו נהיה
నמנאים: 8 כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנו
האמת כי אם بعد האמת: 9 כי נשמהם גם חלשים אנחנו
ואם נבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תוכנו: 10
ובעברו זאת כתבתי את אלה בהיותי ברוחוק למען אשר
לא יצאך בקרבי אליכם לדבר אחכם משפטים לפני
הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרים: 11 ובכן
אחי שמחו והתכוונו התנהמו וייה לכם לב אחד אהבו
השלום ואלhydro האהבה והשלום יהיו עמכם: 12 שאלו
לשולם איש את רעהו בנסיקה הקדושה הקדושים כלם
שאלים לשולםכם: 14 חסד האדון ישב המשיח ואהבת
האלים והתחברות רוח הקודש עם כלכם אמן:

האללים יודע והאיש ההוא לκח עד לדקיע השלישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו:
האללים יודע: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע בדברים
נסתרים אשר נמנע מאיש למללים: 5 על איש כמו
אתהلال אך על עצמי לא אתהלול וlothי בחלהשות: 6 כי
לו חפצתי להתהלך לא להיות סכל כי אם אדבר אבל
אתפק פן יחשבי איש יותר ממה שיראה כי או שישמע
מןני: 7 ולמען אשר לא אתרוםם ברוב נדל החזונות נתן
לי סלון בבשמי מלך השטן להכני באגרוף למען לא
אתרומים: 8 על זאת התחננתי שלש פעמים אל האדון
להסירו מני: 9 ויאמר אליו די לך חסדי כי בחלהשה
תשלם נבורתו על כן שמה לבוי להתהלך בחלהשות למען
תשירה על נבורת המשיח: 10 لكن רצחה נשפי בחלהשות
ובחריפות ובכזרות וברדיופות ובמצוקות بعد המשיח כי
כאשר חלשתי או נבור אני: 11 סכל היזו בחתוללי
אתם הכרחתםathy תחת אשר היה עליהם להזכיר
לשבח כי לא נפל אני במנואה מן השילוחים הנודלים
כל כך כי אכן אני: 12 הן אותן השליח נעשה
בקרככם בכל סבלנות באחות ובמופתים ובכבודות: 13
כי בנה נגרעתם מן קהילות האחרות אם לא הלאיתי
אתכם סלהו נאלי את העולה הזאת: 14 הנה מוקן לבוא
אליכם פעם שלישי ולא אלה אתכם כי לא אבקש את
אשר لكم כי אם אתם כי הבנים אינם חיבים לאוצר
אוצירות לאבות כי אם האבות לבנים: 15 אבל אני בכל
חפץ לבבי אפזר ונם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת
אהבותי לכם היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אליו:
16 אך אם כן הוא ואני לא הכברתי עליויכם אליו כי איש
ערום במרמה לכרתי אתכם: 17 הלא הוניתי אתכם ביד
אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: 18 בקשרתי מון טיטוס
ושלחתי אותו את האח הци הינה אתכם שיטוס הלא ברוח
אחד התהלבנו הלא במעnal אחד: 19 התהשבו עוד
כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלים נדבר
במושיע וכל זאת חביבי למען תבנו: 20 כי ירא אני פן
בכאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא
תמצאו את כי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה
ורנו ומריבות ורבה רעה ורכילות וגאות ומוכחה: 21 פן
אשר לבוא וישפלו אליו אצלם ואחabel על רבים

מאו עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבירה מילפניהם:
24 ויהללו בו את האלהים:

2 אחרי כן מזמן ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי נם את טיטוס: 2 ואעל שמה על פי מהוז ואשים לפניhem את הבשורה אשר קראתי בנים וביחור שמותיה לפני החשובים שבhem פן תהיה לדיק מזרצתי אשר ארוץ או רצתי: 3 אבל נם טיטוס אשר אתי אף כי יוניו הוא לא הכרח להמול: 4 מפני אחוי השקן הנכנים בסתר בתוכנו אשר בא לרנאל את חרוטנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבדינו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר העמד בקרככם אמתה של הבשורה: 6 ומאות הנחשבים להיות מה יהיה מי שייהו אני חושש לה כי האלים לא ישא פני איש לי לא הוסיף החשובים מאומה: 7 והתה להפק בראותם כי הפקה ל' הבשורה אל הערלים כמו שהפק כיפא אל המולדים: 8 כי הפעל בכיפה לשלהו אל המולדים הוא פועל נם כי לשלהנו אל הגנים: 9 וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימנים ונאות כי נלק אנחנו לנוים והמה למולדים: 10 רק שנכר את האבינו אשר נם שקדתי לעשודה: 11 וכאשר בא כיפא לאנטוכיה והכחתי אל פניו דרכו מנוני שהיה בו אשם: 12 כי לפני בא אנשים מאי יעקב היה אבל עם הגנים יחו וocabem היה מתרחק ופורש מהם מיראותו את בני המילה: 13 ויכחשו עמו נם שאר היהודים עד כי בר נבא נם והוא דרך אחריו בחשם: 14 אכן בראותו את אשר לא ישרוlect כת כאמתת של הבשורה אמרתו אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תנגן נכרי ולא היהודי למה תכricht את הגנים להנתגנין היהודיים: 15 הן מושע היהודים אנחנו ולא חמאים מן הגנים: 16 ומודעתנו כי לא יצדך אדם מותוק מעשי התורה כי אם בא מונת ישוע המשיח נם אנחנו האמינו במשיח ישוע למען נצדך מאמונת המשיח ולא ממשית התורה כי ממעשי התורה לא יצדך כלبشر: 17 אם בקשו להצדך במשיח נמצא נמצא נם אנחנו חטאיהם הנה המשיח משותת החטא החלילה: 18 כי אם אשוב ואבנה את מה שתורתו אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני ל תורה על ידי התורה למען אהייא לאלהים: 20 עם

1 פולוס השילוח לא בני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתומים: 2 וכל האדרים אשר עמדו אל הקהילות אשר בנגלטיא: 3 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדניינו ישוע המשיח: 4 אשר נתן את נפשו بعد חטאינו לחצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: 5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (א"ג 165) 6 חמה אני כי סרתם מחר מאחרי הקריאה אתכם בחסיד המשיח אל בשורה ורדה: 7 והיה איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפק את בשורת המשיח: 8 אבל נם אנחני או מלך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדיו זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: 9 כמו שאמרנו כבר כאן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדיו אשר קבלתם חרם יהיה: 10 ועתה המתרצה אני אל בני בני אדים אם אל האלים או המבקש אני למצא חן בעני בני אדים כי במצבך חן בעני בני אדים לא אהיה עוד עבד המשיח: 11 אבל מודיע אני אתכם אליו כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא: 12 כי נם אני לא קבלתיה מאדם ולא למドני אתה כי בחזון ישוע המשיח: 13 כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלה מלבנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתרת את עדת אלהים ואברתויה: 14 ואחי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני ניל' בעמי בקאנתי הנדולה לקללות אבותוי: 15 אך כאשר היה רצון האלים אשר הבדיל אותי מרחיםامي ויקראני בחסדו: 16 לנלוות بي את בנו שאבשכנו בגנים מיד לא נעצתי עם בשר ודם: 17 נם לא עלייתו ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל دمشق: 18 אחרי כן מזמן שלוש שנים עלייתו ירושלים לראות את כיפא ואב עמו חמשה עשר ימים: 19 ואחר מן השילוחים לא ראיתי ולתי את יעקב אחוי אדניינו: 20 ואשר אני כחוב אליכם הנה גנד האלהים כי לא אכוב: 21 אחרי כן באתי אל נילות סוריה וקיליקיא: 22 אבל קהילות יהודה אשר במשיח הנה לא ידע אתי פני: 23 זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אנתנו

עד כי יבוא הורע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלכים וביד סרسر : 20 והסרה לא של אחד הוא אך האלים הוא אחד : 21 ועתה הכى התורה סתרת את הבטחות האלים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכה להחיות או באמת הויה הצדקה על ידי התורה :

22 אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למן תנתן ההבטחה אל המאמינים באמונה ישוע המשיח : 23 לפניו בוא האמונה היינו סנורים ונשمرים תחת התורה אליו האמונה העתירה להגנות : 24 ובכן התורה הייתה אמונה אותנו אל המשיח למען נדרק על ידי האמונה : 25 אבל עתה אחריו אשר בא האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן : 26 כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע : 27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשتم את המשיח : 28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע : 29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים :

כפי ההבטחה :

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בין ובין העבד אף אם הוא ארון הכל : 2 אלא הוא תחת יד אmins ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אבוי : 3 ככה גם אנחנו בעוד היונטו קטנים היינו משעבים ליסודות העולם : 4 ובמלאת העת שלוח האלים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה : 5 לפירות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים : 6 וויען כי בניהם אתם שלוח האלים בלביכם את רוח בנו הkowski אבא אבינו : 7 שכן אין עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלים על ידי המשיח : 8 חן לפנים באין דעת אלהים היהם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים : 9 ועתה אחריו יידעתם את האלים ויתור אחריו שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסודות הרפים והדרלים הם אשר תרצו להכנסם להם מחדש : 10 ימים אתם שמררים וחדרים ומוגדים ושנים : 11 מתיירא אני פן לריק עמלתי בכם : 12 היו נא כמוני כי נס אני כמוכם מתחנן אני לכםachi לא הרעם לי מואמה : 13 אתם ידעתם אשר בחלהש בשמי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה : 14 ואתם לא בזitem את נסוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אותו כי אם קבלתם הבטחה : 15 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

המשיח נצלבתי ואין עוד אני חי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בبشر איה באמונה בן אליהם אשר אהبني ויתן את נפשו בעדי : 21 לא אמאס את חסד האלים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנס מות המשיח :

3 אהה נלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפי משמע את האמת אחריו ציר בתוכם ישוע המשיח הצלב לנדר עיניכם : 2 זאת בלבד חפצתי ללמד מכם האם מעשי התורה קבלתם את הרוח או משמוות האמונה : 3 האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח ועתה תכלו בבשר : 4 היכולת סבלתם לrisk אם אמם אך לריק : 5 הנה המפיק לכם את הרוח ובעל בכם נברות הכי מעשי התורה הוא עשה אלה או משמוות האמונה : 6 כאשר האמין אברהם באליהם ותחשב לו לצדקה : 7 לעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם מהה : 8 והמקרא בראתו מראש כי האלים יצדיק את הגוים מותק האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בכך כל הגוים : 9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין : 10 כי בני מעשי התורה תחת הקללה הנה שנאמר אrror אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשותות אותם : 11 וגולוי הוא כי על ידי התורה לא יצדיק האדם לפני האלים כי צדיק באמונתו יחייה : 12 והتورה אינה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם והאדם וחי בהם : 13 המשיח פדנו מקללה התורה בהיוון לקללה בעדנו שנאמר קללה אליהם תלוי : 14 למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה : 15 אхи לפני לא יפרנה איש נס לא יוסף עלייה דבר : 16 ותנה היא לא יפרנה איש נס לא יוסף עלייה דבר : 17 לאברהם נאמרו הבטחות ולזרעו ולא אמר ולזרעך כללו לרבים אלא כלפי דיתיקי אשר קימה האלים מזו וזו אמר כי דיתיקי אשר קימה האלים מזו לימות המשיח לא תוכל התורה אשר בא אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ו לבטל את הבטחה : 18 כי אם תבוא הנהלה מותק התורה לא תבוא עוד מותק הבטחה אבל את אברהם חנן האלים על ידי הבטחה : 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

מה אהיה נרדף הלא או מבטל מכשול הצלב: 12 מי ידע ויכרתו המדיחים אתכם: 13 כי אתם אדו להדרות נקראותם ובלבך שלא ההיה חזרות תאה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה: 14 כי כל התורה כלולה במצבה אחת והיא אהבתך לרעך כמו: 15 אבל אם הנשכו והאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: 16 והותני אמר התהלו כבוד ברוח ולא תמלאו את התאות הבשר: 17 כי הבשר מתואה הפק מן הרוח והרוח הפק מן הבשר ושניהם מתקוממים זה להזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר חפצטו: 18 ואם תנהנו על ידי הרוח או איןכם תהה תורה: 19 ונולאים הם בעלי הבשר אשר הם נאוף זנות טמאה זומה: 20 עובדות אלילים וכשופ איבות ומוצאות וקנאה ורנו מריבות מחלקות וכחות: 21 צדרות עין ושביכות דמים ושרון ווללות ודומיהן אשר אמר עליהם כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינהלו מלכות האלהים: 22 ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחדס ואמונה: 23 וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את ברעם עם כל תשוקתו ותאותיו: 25 אם נחיה ברוח נתהלך נם ברוח: 26 ולא נרדף אחריו כבוד שוא להכיעס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6achi גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימתו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיוں נם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורה המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומחה את נפשו הוא מרומה: 4 אבל ייכון כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תחולתו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר יהלך מכל טבו למילמדו: 7 אל תחתו לא יתן אליהם להattle בו כי מה שורע האדם אותו יקצץ: 8 הורע בברשו יקצר כליוון (א)meshios משברו והורע ברוח יקצר מן הרוח חי עולם: 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפא: 10 לכן כאשר העת בידינו נעשה נא את הטוב עם כל אדם ובויתר עם בני אמונתנו: 11 ראו נא מה גדויל המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתדר בברש מカリחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי נם הם הנמולים איןם שמרים את

אתי כמלך אליהם כמשיח יושע: 15 ועתה איך אשרכם כי מעד אני עליכם אשר אם יכלתם היותם עקרבים את עיניכם לחתן לי: 16 ועתה הנהתי לכט לאייב בדברי אמרת אליכם: 17 אינים מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם: 18 אבל טוב לנו תמיד לטובה ולא לבד בהיותו אצליכם: 19 בני אשר אני מחולל שנית עד כי יציר בכם המשיח: 20 אמנה חפצתי להוות עתה אצליכם לשנות את קול דברי כי נבוך אני בכם: 21 אמרו לי אתם החפצים להיות משבדים לתורה הלא שמעתם את תורה: 22 כי כחוב שהוא לאברם שני בניהם האחד מן האמה והשני מן החפשיה: 23 ואשר לאמה הוא נולד לפני הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה: 24 והדברים הם לדמי כי שתי הבריות תננה האחת מן הר סיני הילדה לעבדות והיא הגן: 25 כי הגן סיני הר בערב הוא והוא גנדי ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה: 26 אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והוא אם כלנו: 27 כי כחוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא כללה כי רבים בני שוממה מבני בעלה: 28 ואנחנו אחיה הננו כי יצחקبني הבהירה: 29 וכאשר הנולד לפני הבשר או היה רדף את הנולד לפני הרוח כן הוא נם עתה: 30 אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא בני האמה בן האמה עם בן החפשיה: 31 על כן אחוי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

5 ועתה עמדנו נא בחירות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשבו להלכד בעל העבדות: 2 הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועליכם המשיח: 3 ומעד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחייב הוא לשמר את כל התורה: 4 גנורתם מן המשיח אתם המצדיקים בתורה נפלתם מן החסד: 5 כי אנחנו ברוח ניחל מותך האמונה לתקות הצדקה: 6 כי במשיח איננה נשחתת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: 7 הייטבם לרוץ מי חזק אתכם משמע אל האמת: 8 הפתוי היה איינו מأت הקרו אתכם: 9 מעת שאר מחמצז הווא את כל העסה: 10 מבטח אני בכם באדונן שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכבר אתכם ישא את ענו יהיה מי שיהיה: 11 ואני אחוי אם אכריז עוד המילה על

התורה אלּא רצונם שתמולו למען יתהלו בבריכם:
14 ואנכי חיללה מהתהלך זולתי בצלב אדני ישוע
המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם:¹⁵
כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אין נחבות כי
אם בריהה חדשה: ¹⁶ וכל המהכלכים כפי השורה הזאת
שלום וرحמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים: ¹⁷
עתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות הארון ישוע אני
נשא בנויות: ¹⁸ חסך ישוע המשיח אדני יהי עם רוחכם
אחוי אמן:

אל-האפסים

ו¹⁶⁵ 3 ו גם אנחנו כלנו בתחום הלבנו לפנים בתאות הבשר לעשה חפצינו בשנו ומחשובינו ונדי אך בני רנו בטבענו כאשר בני אדם: 4 אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אותנו: 5 אחרי היותנו מותים בפשעים החנו עם המשיח בחסדנו נושעתם: 6 ויעירנו אתו אף הוישבנו במרומים במשיח ישוע: 7 להראות בדרך הרים את נדלה عشر חסדו בטובתו לנו במשיח ישוע: ה¹⁶⁶ 8 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היהת זאת כי מטה אלהים היא: 9 לא מחוק המעשיהם שלآل יתהלך איש: 10 כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכנין האלהים מקדם למען נתהלה בהם: 11 על כן זכרו כי אתם הנוגים בכשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שודא מעשה ידים בכשר: 12 כי אתם בעת החיים הייתם בעלי משיח מזורים לעתת ישראל ונכרים לבירותה הבטחה באין תקוה ובאיין لكم אלהים בעולם: 13 ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאי היותם קרובים ברם המשיח: 14 כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מוחצת הנדר: 15 בבטלו האיבה בברשו את תורה המצאות בנורוותיהם לכרא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש יעש שלום: 16 וירצה את שנייהם בנויך אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמיהו בנפשו את האיבה: 17 ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים: 18 כי על ידו יש לשינו מבו ברוח אחד אל אבינו: 19 לכן איןכם עוד נרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אליהם: 20 בנויים על יסוד השילוחים והגבאים ויושע המשיח הוא אבן הפנה: 21 אשר חבר בו יחד הבניין כל עדי גיבת להיכל קדש ליהוה: 22 ובו נבנים גם אתם לחיות משכן אלהים ברוח:

3 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הנוגים: 2 כי אם שמעתם הנגנת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם: 3 כי בחזון נלה לי הסוד אשר למעלה כתבי לכם במעט: 4 ובקראכם חוכלו להכיר בזאת את בינתו בסוד המשיח: 5 אשר ברורה הראשים לא נודע לבני אדם כאשר גנלה עתה לשילוחו הקדשים ולגביאו ברוח: 6 להיות הנוגים גם הם בני ירשטו וגונף אחר אותו וחבריו הבטחו במשיח על ידי הבשורה: 7

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: 2 חסד לכם ושלום מטה האלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 ברוך הוא האלהים ואני אדניינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אותנו בו לפני מוסדות TABLE להיות קדשים ותמיימים לפניו באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: 6 לתחלה כבוד חסדו אשר נתן לנו בידיו: 7 אשר בו לנו הפלדים בדמו וסלילת הפשעים קרב חסדו: 8 אשר השפיעו עליו בכל חכמה והשכל: 9 והודיעינו את סוד רצונו עצחו היוצזה בו: 10 על דבר הנגנות במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמי הן מה שבארץ: 11 אשר גם לקחנו בו עצת חפזו: 12 לחיותנו לתחלה כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מז: 13 ואשר גם לנטעים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם נמ נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: 14 כי זה ערבון ירשותנו לפירות לו עם סגלה לתחלה כבודו: 15 בעבור זאת נמ אני אחרי שמעי אמנתכם לאחד מחרותם בעבורכם בחורי אחים אתכם בתפלתי: 16 באדניינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים: 17 כי ייתן לכם אלהי אדניינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחzon לדעת אתו: 18 וירא עני לביבכם למען תדרעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים: 19 ואיזה הוא יתרון נדלת גבורהתו בנו המאמנים כפי פעולה עצת כהו: 20 אשר فعل במשיח בהעיר אותו מן המתים ווישבנו לימיינו במרומים: 21 ממעל לכל שרה ושלtan ונבורה וממשלה וכל הנקראים שם לא לכבר בעולם זה כי אם נם בעולם הכא: ה¹⁶⁶ 22 ושת כל תחת רגליו ויתן אותו לראש על הכל אל העדה: 23 אשר היה נפו מלאה הממלא את הכל בכלל:

2 גם אתם המתים לפנים בפשעים וחטאיכם: 2 אשר התהלהם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האoir והוא הרוח הפעיל בעת לבני המרי: ה¹⁶⁶

המשיח: **13** עד כי נגעו כלנו לאחדות האמונה ורעות בן האלים כאיש אחד שלם לשעור קומה מלא המשיח: **14** ולא נניה עוד ילדים גנוזים ונדרפים בכל רוח הלמוד בתרמיות בני אדם ומוקשותם אשר שתו להתעות: **15** כי אם נדרב האמת באהבה ונדרלה בכל דבר לו למשיח שהוא בראש: **16** אשר ממננו כל הנוף בהיותו מרכוב ומדבק בכל חבר השמוש כפי מורת הפעלה הננתנה לכלابر ואבר ירבה ויונדל להשלמת בניינו באהבה: **17** והנה זאת אני אמר ומייד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כייתר הנויים החלכים בהבל שכלם: **18** חשבי הדעת ומזרים לחחי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טה מהשכיל לבכם: **19** אשר השמינו ויתנו את נפשם לזומה לעשות כל חועבה באהבתה הבצע: **20** ואתם לאן למדתם את המשיח: **21** אם אמם אותו שמעתם וכו' למדתם כפי האמת בישוע: **22** אשר תסרו מדריכיכם הראשנים ותפשו את האדם היישן הנשחת בתאות התרמיות: **23** ותת:red>חו ברוח שככלם: **24** ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: **25** על כן הסירו מכם את השקך ודברו אמת איש רעהו כי אברים כלני ייחד איש לאיש: **26** רגנו ואל תחטא אל תשקע החמה על רגוזם: **27** נם לא התנו מקום לשטן: **28** מי שנגב אל יסף לנגב כי יגעו ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לחתת לאיש מחסור: **29** כל דבר נבול לא יצא מאפיקם כי אם הטוב והמורעל לבנות לפי ה策ך למען יתן חן לשמעיו: **30** ולא תעצבו את רוח הקדש של אליהם אשר נחתמתם בו אליו יום הגאלה: **31** כל מרירות וחמה ורגנו וצקה ונדרוף תסירו מכם עם כל הרשעה: **32** והיו טובים איש אל רעהו ורוח מנימ וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלים במשיח:

5 לכן לכט בדרכ האלים לבנים חביבים: **2** וזה ההלך באהבה כאשר נם המשיח אהב אתנו והקריב את נשנו בעדנו לקרבן וזכה לאלהם לריח ניחוח: **3** אבל גנות וככל טמא ואהבת בצע כל יוצר בינוים כאשר נואה וקרושים: **4** נם לא נבול פה ורבבי סכלות ולעג אשר לא כהן כי אם קול תודה: **5** כי זאת ידע תדעו כי כל זהה וטמא ואהבת בצע שהוא עבר אליהם אין לו חלק ונחה במלכות המשיח והאלים: **6** אל ישיא איש אתכם להשלים את הקדשים למען גוף

אשר היהתי לה למשרת במונת חסר אלהים הננתנה ל- כפי פעולה נבורתו: **8** לי צער הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנויים את עשר המשיח אשר לא יחקר: **9** ולהאר עני כל מה היה הננתנה הסוד הנסתור מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: **10** למען אשר תודע עתה על ידי ידו העדה לשרים לשלייטים אשר במרומי חכמה אלהים המפלאה דתיכיה: **11** על פי עצת עולמים אשר ייעץ במשיח ישוע אדנינו: **12** אשר פתחון פניו ממנה וקרבתנו בבטחה על יד אמוני: **13** בעבור זאת אבקש שלא תחחו בצרותיו למענכם עין כי הוא תפארתכם: **14** על כן אכרעה על ברבי לאבי אדנינו ישוע המשיח: **15** אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמי ושבארץ: **16** לתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בנבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי: **17** שישכן המשיח בלביכם באמונה והיותם משרשים ומיסדים באהבה: **18** למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמוק והגבגה: **19** וידעתם את אהבת המשיח הנעללה אשר יכול להרבבות נמולו עליינו יותר מכל משאלותינו ומהשבותינו לפי הכח הפעיל בקרבנו: **21** לו הכבוד בקרב הקhal במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן: **22** *(g165)*

4 **לכן** אזהירכם אני האסור באדון להתהלך כאשר אתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: **2** בכל נימוכות ענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: **3** וושקו לשמר את אחדות הרוח בגנות השלום: **4** גוף אחד ורוח אחד כאשר נמך נקראות בתקות שמרתכם האחת: **5** אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת: **6** אל ואב אחד לכל שהוא על כל וככל ובתוכך כלכם: **7** אבל לכל אחד ואחד ממנוןנן החסד כמדת מהנתה המשיח: **8** על כן הוא אומר עליה למורום שבה שי ויתן מתנות לאדם: **9** וועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לחתניות ארץ: **10** הירד הוא אשר נם עליה למעלה מכל השמים למען ימלא את הכל: **11** והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נבאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים ומילדים: **12** להשלים את הקדשים למען גוף

בדברי ריקבי בוגל' אלה חרונו אליהם בא על בני המרי: 7 על כן אל ידי חלקכם עמהם: 8 כי מלפנים היותם אל ארניכם לפי הבשר ביראה ורחת ובתם לבבכם כמו למשיח: 9 לא בעבדת מראה העין כמקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון האלים בכל נפשם: 10 ועבדים בנפש חפזה את האדון ולא בני אדם: 11 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמנו לו ארנינו אם עבר הוא או בן חורין: 12 ואתם האדנים ככה תעשו נם להם חדרלו מגערם וידעתם כי גם עלייכם יש אדון בשםיהם ואין לפניו משא פנים: 13 סוף דברachi חזקן באדרנינו ובכען גבורתו: 14 לבשו כל נשק אליהם למען תוכלו עמד נגד נגלי השטן: 15 כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם הרוחות הרעות אשר במרומיים: 16 ^{(g) 165} ^(ה) 17 על כן אחזו בכל נשק אשר במרומיים: 18 ואל שחתרו מיין חכמיא לידי פריזות אליהם למען תוכלו לקום ביום הרע ולמלא צבאים ולעמדו: 19 עמדו נא חנורי מותנים באמות ומלבשים בשירין הצדך: 20 ורונגים מנעלות להיוותכם מוכנים לבשורת החלום: 21 ועל כל אלה חפשו את מןן האמונה אשר תוכלו לכבות בו את חצי הרשות הערים: 22 וחקחו את כובע היושעה וחרב הרוח שהוא דבר האלים: 23 והחפלו מיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח וشكדו והתאמצו על זאת להעתיר תמיד עד כל הקדרים: 24 וגם בעדרי למען ינתן לי הדבר בפתחו פי להגיד בבחון את סוד הבשורה אשר אני ציר לה במוסרות: 25 למען אדרבר בה בבחנה כאשר מטל עלי לדבר: 26 ולמען אשר תדרו נם אטם את קרטוי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם טויכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן באדרנינו: 27 אשר לזאת שלחתיתו אליכם למען תדרו את קרצינו ולמען ינחים את לבבכם: 28 ההשלום לאחים והאהבה עם האמונה מאות האלים האב ומאות האדון ישוע המשיח: 29 החסד עם כל האחים את אדרנינו ישוע המשיח באהבה אשר לא תכלת אמן:

6 שמעו בנים אל הוריכם באדרנינו כי ארץ ישר הוא: 2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המזוכה הראשונה אשר לה הבהירה: 3 למען ייטב לך ולמען יאריכון ימיך על הארץ: 4 ואתם האבות אל תכעיסו את בנייכם כנפשו והאהבה היא תזהר ותירא את בעליה:

אל-הפיילפיים

בשובי לבוא אליכם: 27 רק חתנהנו כראוי לbsubורה המשיח למן אשען אשמע עלייכם אם בכווי לראותכם אם בהיותך רוחך כי קיימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם بعد אמונה הבשורה: 28 ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אוט לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלים היא: 29 כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם נם להחננותם בעדו: 30 כי נם لكم המלחמה אשר ראייתם כי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

2 אכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחותו האהבה אם התהברות הרוח אם רחמים וחלמה: 2 השלימו נא את שמחתי בהיותם לכם לב אחד אהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: 3 ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו: 4 כל אחד אל יdag לאשר לו לבדוק כי אם נם לאשר להבררו: 5 כי הרוח ההיא אשר היהת במשיח ההי נם בהם: 6 אשר אף כי היהת בדמויות האלים לא חשב לו לשכל היותו שווה לאלים: 7 כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבר וידמה לבני אדם ומצא בחוכנותו לבן אדם: 8 וושפלו את נפשו ויכנע עד מות עד מיתה הצליבה: 9 על כן נם האלים הנגיבו מادر יותן לו שם נעלמה על כל שם: 10 למן אשר בשם ישוע הכרע כל ברך אשר בשם וברץ ומתחת הארץ: 11 וכל לשון תורה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד האלים האב: 12 لكن חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא בלבד בהיותם כי עוד יתר עתה אשר אני רוחוק מכם תינעו בתשועת נפשותיכם ביראה ובברעה: 13 כי האלים הוא הפעל בהם נם לחפש נם לפועל כפי רצונו: 14 עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזומות: 15 למען תהיה נקיים וטהוריים בני אליהם לא מום בסתו רוד עקש ופתלタル אשר תארו בינהם כמאותה בעולם: 16 מוחיקים בדבר החיקם לתחלה לי ביום המשיח אשר לא להנמנ רצתי ולא לריק גנעת: 17 אבל אם אסיך על זבח אמוןיכם ועבורתך הני שמח ונום שיש עם כלכם: 18 וככה שמחו אף אתם ושישו עמוד: 19 וקומיyi ביישוע אדניינו לשלח במחירה אליכם את טימותיכם למן תנוה דעתך בהודע לי דבר מעמדיכם: 20 כי זולתו אין אני

1 פולוס וטימותיכם עברדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפיילי עם הפקידים והশמשים: 2 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישע המשיח: 3 אוריה לאלהוי מדוי וקרי אחכם: 4 ותמיד בכל תפלווי אתה בשמה بعد כלכם: 5 על התהברותכם אל הבשורה למנ הום הראשון ועד הנה: 6 ובטע אני כי המתחילה בכם המעשה הטוב נם יגמרנו עד יום ישוע המשיח: 7 כאשר ראוי לי לחשב ככח על כלכם בעבר שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובצדיקי ובחזקוי את הבשורה באשר לכלכם חבירי בחסד: 8 כי האלים לי לעד אשר לכלכם נספתי באהבת ישוע המשיח: 9 ועל זאת מתפלל אני כי תרבה ותגדיל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: 10 למן תבחןו את המבחרות והייתם זכרים ובלי מכשול עד יום המשיח: 11 מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד האלים ותהלתו: 12 והגנני מודיעיך אחי כי אשר מצאתי היותך לך ליתרון הבשורה: 13 עד אשר נגלי מוסדרותי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשארים: 14 ורב האחים אדניינו הושיבו אמי במוסדרותיו והתקוו יותר לבבכם לדבר את הדבר בלי פחד: 15 הנה יש מנידים את המשיח מקנהה וריבת אגמי בכוונה טובה: 16 אלה ממוריביה מנידים ויש מנידים בכוונה טובה: 17 ואלה מהאהבה באשר הם ידעים כי נתנו על מוסרי: 18 אך מה בכך הלא בכל עagi להצדיק את הבשורה: 19 אכן מה בטלת צרה את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה בזאת ונם אשמה: 20 כי יודע אני שההיה לי זאת לישועה בתהפלכם ובצערת רוח ישוע המשיח: 21 ואוחיל ואקווה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מואז נם עתה יתנדל המשיח בגוףך אם בחיה אם במוותי: 22 כי המשיח הוא יגד המשיח ואני הני שמה לחיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלין אין לי להגדר במא אחר: 23 כי משוך אני מן השנים נשפי אוחזה להפטר ולהיותם המשיח כי זה המבחן: 24 אבל לעמד עוד בכשר צרייך יתר בעבורכם: 25 ואני בטח וידע כי אחר ואעמד עם כלכם יחד לאם אחים ולהndl שמתה אמונתיכם: 26 למן תרבה על ידי תhalbתכם במשיח ישוע

14 ואדריך את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריה של מעלה מאות האלים במשיח ישוע: 15 לכן מי שהוא בןנו כן ייחסב ואם תחשבו מוחשנה נס זאת גילה לכם האלים: 16 ורק נתהלך באשר הנגע עדרה במועל אחד יבלב אחד: 17 אхи היו חברי להלכים אחרי והביטו אל המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 18 כי רבים המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 19 כי רבים המתהלךים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה נס בכבי אני אמר כי הם איבר צלב המשיח: 20 אשר אהירתם האברון אשר כرسم אליהם וכבודם בכשתם וקרבם הבלתי חלד: 21 כי אורחותנו בשםים היא ושם מוחכים אותנו למושיענו אדניינו ישוע המשיח: [Philippians 3:22] אשר יחליף את גוף שפלוותנו להיותו דומה לגוף כבודו כפי כה יכולתו לבבש הכל תחתיו:]

4 ועתה אחים החביבים והחמורים שמחתי ועתרת ראש עמדנו נא כן באדניינו חביבי: 2 את אהובודיה אני מזוהיר ואת סנטוני אני מזוהיר להיות לך אחד באדניינו: 3 ואותה חברי הנצמד לי באמות אף מפרק אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו עמדי על הבשורה עם קלימים ועם שאר תמיци אשר שמוטם יחד בספר החיים: 4 שמחו באדניינו בכל עת ועד הפעם אמר אני שמחו: 5 ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא הארון: 6 אל תראו כי אם בתפללה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: 7 ושולום אלהים הנשגב מכל שכל נצראת לבבכם ואת מהשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אחים כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבך על אלה תשים לבבכם: 9 אשר למדתם וקיבלתם ושמעתם וראייתם כי את אלה תשׂו ואלה השלם יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאד באדניינו כי עתה הפעם החלפתם כה להשוו עלי וnom משניהם היותם עד כה אך לא עלתה בידיכם: 11 ולא ממחסור דבר כן כי למדתי להסתפק بما שיש לי: 12 ודעתו לענות אף ידעתי להזכיר מהן אכן בכל עניין ואופן הן לשבעה הן לרעב הן להויר הן להסר: 13 כל זאת אוכל בעוזת המשיח הנוטן כה בקרבי: 14 אבל הייטבם לעשות בהתחברכם אליו בצרתי: 15

איש כלכבי אשר בלב שלם יdag לכם: 21 כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו יעדתם כי בחון הוא אשר כבן העבר את אביו כי היה אתי בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקווה לשלוח אליכם מהר כאשר אראה מה יהוה לי: 24 ובתחתי באדניינו אשר נס אובי אליכם במהרה: 25 ואחשב מן ה策ך לשלוח אליכם את אפרודיטוס אחי וערוי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרבי: 26 יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: 27 אמן חלה חלה ונמ נטה למota אבל האליםرحم עלי ולא עלי בלבד כי נס עליرحم שלא יבוא עלי יגון על יגון: 28 שכן מהרתוי לשלוות אליכם למען תראחו ותשוכו לשמה ונס ימעט יגוני: 29 על כן קבלחו באדניינו בכל שמה והוקירות נשים כמו: 30 כי בעבר מעשה המשיח הניע עד מות ותקל נפשו בעינוי למען י מלא את אשר

חסרתם בשורתכם אותו:

3 ובכן אחים שמחו באדניינו הן לכחוב ולשנות כזאת אליכם עלי איןנו לטרח ולכם הוא להזוק: 2 וההרנו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך: 3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלים ברוח ומחראים במשיח ישוע ואינו בטחיהם בבשר: 4 אף כי נס לי יש לבטח בבשר ואם ייחשב איש שיכל לבטח בבשר הנה אני יותר ממנה: 5 אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משפט בניימין עברי מן העברים: 6 לפי התורה פרוש בקאנטי רף את העדה ולפי צדקה התורה בלי שמי: 7 אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי להסרנות למען המשיח: 8 ונום עודני חשב את כלן להסרון לעמת מעתה ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו חסרתי את נשפי מכל אלה ואחשבם לסתור להריה את המשיח ולהמצאו בו: 9 וולא תהיה לי צדקה תורתה את המשיח ולהמצאו בו: 10 לדעתו ואת גבורת תחיתו מאת האלים באמונה: 11 והדרת אתו ואת גבורת תחיתו והתחברות עניינו ולהדרות למותו: 12 להגיאו אם אוכל אל חזות המזומים: 13 לא כאלו השנויות כבר או כאלו השלמותי אבל אריך אולי אשג' אשר נס השנינו המשיח ישוע: 14 אхи איןנו חשב כי כבר השנויות אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחריו ואשתתח אל אשר לפני:

וירדעתם נם אתם פילפאים כי בראשית הבשורה כצאי
מנקודוניא לא התחברה לי אחת מן הקהילות בעסק
משא ומתן כי אם בלבד : 16 כי גם בתסלאני
שלוחתם ל' את צרכי פעם ושתיים : 17 לא שאבקש את
המתן אך אבקש הפורי אשר ירבה בחשונכם : 18 ואני
קיבלו את הכל ויש לי די והותר ואני מלאתי ריח ניחח
בקבלי מידי אפרודיטוס את כל אשר שלוחתם זבח
ערב ורצוי לאליהם : 19 ואלה הוא יملא את כל צרככם
בעשר כבודו במשיח ישוע : 20 ולאליהם אבינו הכבוד
לעלמי עולמים אמן : (איאנ 165 g) 21 שאלו לשולם כל קדוש
במשיח ישוע האחים אשר עמדו שאלים לשולם : 22
כל הקדשים שאלים לשולם ובוותר אלה אשר מבית
הקייסר : 23 חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן :

אל-הקולסים

1

עתה הנני שמח בעוניי אשר אני סבל למענכם ואimilar
את ההסר ביסורי המשיח בברשי בעד נופו הוא העדה:
25 אשר היה לי למשחת כמי פקדת אלהים אשר נתנה
לי עליכם למלאת את דבר האלים: 26 את הסוד אשר
היה נסתר מועלמים ומדור וועת גנלה לקודשו:
היה נסתר מועלמים ומדור וועת גנלה לקודשו:
(aión g165) 27 אשר רצתה האלים לחדרים איזה הוא עשר
כבוד הסוד ההוא בנוי והוא המשיח אשר בכם אשר
הוא תקות הכהוב: 28 ואוותו משמעיים אנחנו בהוכחה
כל איש ובילדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל
איש שלם במשיח ישוע: 29 ובזאת אף אני עמל ונלחם
כפי פעלה כחו הפעל כי בונורה:

2 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על
אדותיכם ועל אדרות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא
ראו את פני בבשר: 2 למען ניחמו לבותם ונסחו יתד
באהבה ולכל עשר דעת נכוונה להשכיל סוד האלים
אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אוצרות החכמה
וחידעת: 4 וזה אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם
איש בשפט החקות: 5 כי גם אם בכשריאני רחוק מכם
הנה ברוחיו אני אצלכם ואשמה בראשית את תוכונתכם
ואמץ אומנותכם במשיח: 6 لكن כאשר קבלתם את המשיח
את ישוע אדינו כן נם התחלו בו: 7 משרשים ונכנים בו
וקימים באמונה כאשר למדתם ומרבים בתודה בה: 8
זה ההורן יולדך איש אתכם שלול בפילוסופיה ובמדוח
ושא לפוי קבלת בני האדם ויסודות העולם ולא על פי
המשיח: 9 כי בו בוגשו שכן כל מלא האלהות וכו' אתם
نمלאים: 10 אשר הוא ראש כל שרה ושלtan: 11 וכו'
אתם גם נמולמים מילה שלא בידים בהפשטה נוף העדה
חוותה היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אותו בטבילה
אף קמתם אותו בתהיה על ידי האמונה בגבורת אלהים
אשר העירו מן המתים: 13 גם אתם המתים בפשעים
ובערלה בשרכם היהיא או בסלול لكم את כל פשעיכם:
14 ויימחק את השטר המעד בנו בחקתו אשר היה לנגן
וישאהו מותכו ויתקעו בצלב: 15 ויפשט את הרシリ
והשליטים ויתגנם ביד רימה לראותם בהם יוילכם שלל
בנפשו: 16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל
ומשקה או בעניין המועדים וראשי חדש ושבות: 17
אשר הם צל הדרברים העתידים לבא וגופם הוא במשיח:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותois
אחיננו: 2 אל הקדשים והאחים האמנים במשיח אשר
הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו
ואדינו ישוע המשיח: 3 גודה לאלהים אבי אדינו ישוע
המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: 4
אחרי אשר שמענו אמוןתכם במשיח ישוע ואתבתכם אל
כל הקדשים: 5 בעבור התקווה הצפונה לכם בשם
ונודעתם לכם מוקדם בדבר אמת הבשורה: 6 אשר באה
אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוככם
למן היום אשר שמעתם והכרתם באמצעות חסד אלהים:
7 כאשר למדתם מן אפפרס חביבנו החביב אשר הוא
משרת נאמן בעדכם למשיח: 8 והוא נם הודיע לנו את
האבותכם ברוח: 9 בעבור זאת גם אנחנו למין היום אשר
שמענו לאחר לנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלו
דעת רצון האלים בכל חכמה ותבונה רוחנית: 10
להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי
בכל מה כבודת כבודו לככל סבלנות וארך רוח עם
שינה: 12 ולחתה תודה לאבינו העשה לנו רואיים לחיל
נהלת הקדשים באור: 13 אשר הוא חילצנו מממשלה
החשך והעבירנו למלכות בן האבות: 14 אשר יש לנו בו
הפרדון בدمו סליחת החטאיהם: 15 והוא צלם האלים
הנעלם וכבודו כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר בשם
ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הארץ
וממשלותה הן שרות וירושות הכל נברא על ידי ולמענהו:
17 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש נוף העדה
אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען היה הראושון
בכל: 19 כי כן היה הרצון לשכנן בו את כל המלאו:
20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום
בדם צלמו על ידו حق אשר בארץ אין אשר בשם
ונם אתם אשר היותם מלפנים מזרים ואיבם בנטות
לבבכם אחריו המעשים הרעים: 22 עתה רצתה אתכם
בנוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפני קדשים ובל
mom ורפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא
תזעו מתחלה הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה
לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הויתי לה למשחת:

18 אל תנתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שלות רוח ועובדת מלאכים המהילך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח נואה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואננו אחים בראש אשר מחבר ממנו כל הגוף ומאהו בצריריו ודבקו יגדל גדול אלהים: 20 לכן אם קתום עם המשיח לסדרת העולם למה תשתעבו לחיקם כאלו עדכם חיים בעולם: 21 אל תחחו אל תטע אל תען: 22 והם כלם לכליון בחשימים לפי מצות אנשים ולמודיהם: 23 הנראים כעין חכמה בעבודה בדיה מלכ' ובשפלה רוח ובעני הנוו הנוו שלא כהן רק להשביע הבשר:

4 אכן האנשים לנו לעבריכם היישר והשוודר כי נם אשר יש לכם אדרון בשמיים: 2 התמידו בתפללה וشكדו בה בתודה: 3 וחתפלו נם בעדרנו למען יפתח לנו האלים את שער הדביר לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסודacci: 4 למען אשר אלה אתה כמשפט עלי לחות: 5 והתחלכו בחכמה עם אשר בחוץ והקירו את העת: 6 דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדרשו להשיב דבר לכל אדם: 7 את כל הקורתאות וידיעכם טויקוס האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמוית באדרון: 8 אשר לזאת שהיתהו אליוים למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם: 9 עם אוניסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכם הנה יודיעו אתם את כל דברינו פה: 10 ארטשDESCוס השובי עמי יהוד שאל לשולמכם ומרוקס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלו: 11 וירושע הנקריא יוסטוס אשר הם מן המולדים אלה לברם מן העורים למלכות האלים היו לי לנחמה: 12 אפרנס אשר הוא מכם שאל לשולמכם משרות המשיח הנאבק בעדרם בתפלתו בכל עת למען העמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים: 13 כי מעיד אני עליו כי קנאה גדרולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא ולאגשי הירופוליס: 14 לוקס הרופא החביב ודימסיאלם לשולמכם: 15 שאלו לשлом האחים אשר בלוודקיא ולשלום נומפס והקלה אשר בכיתו: 16 ואחרי קראם את האנרגיה הזאת לפניכם עשו שתקראי נם בקהל לודקיאים ואת אשר לlodקיא תקראי נם אתם: 17 ואמרו אל ארכפים שית לבך לעובדה אשר קבלתה באדרון

3 אכן אם קתום עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימיון האלים: 2 את אשר למעלה יהנה לבבכם לא את אשר בארץ: 3 כי מותם וחוכם צפונים עם המשיח באלהים: 4 בעת הנלotta המשיח אשר הוא חייכם נם אתם הנלו עמו בכבוד: 5 על כן אלילים: 6 כי בinalg אלה בא חרון אליהם על בני חמרי: 7 אשר נם הלכתם בהם מלפנים בחיותם בתוכם: 8 אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרנו את הensus את הרשע את הגדרוף ואת דברי נבליה מפיכם: 9 ואל תשקרו איש בעמיהו כי פשתחם את האדם היישן עם פעלוזו: 10 ולבשתם את האדם החדש המתהדר בדעתם כצלם בראו: 11 אשר אין שם יוני ויהודי אין מילה וערלה אין לעז וסקוטי אין עבר ובן חורין כי המשיח הוא הכל וככל: 12 אכן אתם כבחיורי האלים הקדושים והחביבים לבשו המון רחמים ונדריבות ונמיות רוח ועווה וארכ' אפיקים: 13 ותשאו איש את רעהו ותסלחו בהיותכם ריב איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו נם אתם: 14 ועל כל אלה לבשו אהבה היא אגדת השלמות: 15 וישלט לבבכם שלום האלים אשר נקראות לו בנוף אחד וובחו תודה: 16 דבר האדרון ישבן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה ותלמוד ותועדרו את נפשכם בטהלות ותשבות ושירות רוחניות ושירוי ליהוה בנעימה בלבבכם: 17 וכל אשר תעשו הן במליון הן בפועל עשו בשם האדרון ישות והודו לאלהים אבינו על ידי: 18 את הנשים הכוננה לבעליכן כראוי באדרונו: 19

למען תמלאנה: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו
את מוסרי החסד עמכם אמן:

1 סלוניים

למשא לאיש בברצנו בקרבתם את בשורת האלים:

10 עדים אתם ועד האלים כי בקדש ובצדק ובתמים
הינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו
זהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: 12 ונעד בכם
ללכת כראוי לפני האלים הקורא אתכם למלכותו
ולכבודו: 13 בעבר זאת נודה תמיד לאלים כי
אתם בקבלכם מתנו דבר שמותה האלים לא קבלתם
אותו לדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמות בדבר
האלים אשר הוא גם פועל בכם המאמינים: 14 כי אם
אחי הילכתם בעקביו קהילות האלים אשר בארץ יהודה
במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני
שבטכם כאשר סבלו נס מהה על ידי היהודים: 15 אשר
אף הימתו את האדון ישוע ואת נבייהם ואותיהם רדף
ואינם טוביים בעני אליהם ואיבים לכל אדם: 16 המנעים
אתנו מדבר אל הנזירים כי יושעו למען אשר יملאו את
חתאותם בכל עת וישגום החרון עד לכליה: 17 ואנחנו
אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב
השתדרנו ביתר לראות פנים בתשוקה רבבה: 18 ועל
כן חפצנו לבוא אליכם אני פולס פעם ושתיים והשtan
עצרנו: 19 כי מי תקוונוומי שמחנתנו ועתרת הפארנהנו
הלא גם אתם לפני אדניינו ישוע המשיח בבואו: 20 אמנים

אתם כבודנו ושמחתנו:

3 ועל כן לא יכולנו עוד להתפרק ונוצע להוור לבדנו
באתינס: 2 ונשלח את טימותו אחינו ומשרתת האלים
ועזרנו בברשות המשיח לחוק ולהזהיר אתכם על דבר
אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם
אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבד אמרנו אליכם
בחיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להחלץ כאשר נס
הה ואתם ידעתם: 5 ובבורך כן לא יכולנו עוד להתפרק
ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה
והיתה לrisk ניתנתנו: 6 ועתה כשוב אלינו טימותו
מאתכם ויבשר אותנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם
ואת אשר אתם זכרים אנחנו לטובה בכל עת וכספרים
לראותינו כאשר נס אנחנו נספים לכם: 7 או נחמנו
עליכםacho בכל צratherנו ולחפצנו על ידי אמונתכם: 8
כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדניינו: 9 כי מה נשיב
לאלים להודות לו בעבורכם על כל השמה אשר

1 פולוס וסלונוס וטימותו אל קהילת התסלוניים
באללים האב ובאדון ישוע המשיח חסד لكم ושלום
מאלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלים
על כלכם בכלל עת בחזיר אתכם בתפלותינו: 3 בזכרנו
תמיד לפני האלים אבינו את פעול אמונתכם ווינעת
אהבתכם וסבלנות תקוחתכם לאדניינו ישוע המשיח: 4 כי
ידענו אחי חבבי האלים את אשר נברחותם: 5 באשר
בשורתנו לא היתה לכם בדبور לבר כי נס בנוראה
ובrhoח הקדר ובדעת נאמנה מארך אשר ידעתם נס אתם
את אשר הינו בתוככם למענכם: 6 ואתם היותם הילכים
בקבותינו ובבקבות אדניינו בקבלכם את הדבר בתקו
ענין רם חמדות רוח הקדר: 7 עד הייתם מופת לכל
המאmins אשר במקדוניא ובאכיה: 8 כי מאתכם נשמע
קול דבר יהוה לא בלבד במקדוניא ואכיה כי אם בכל
מקום יצא אמונתכם באלים עד שאין לנו צורך לדבר
דבר: 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך
פניהם מעבודת אלילים ושבתם לאלים לעבד את אל
חי ואmorti: 10 ולחחות לבנו מן השמים אשר העירו מן
המודים לשוע מצילנו מן החרון הבא:

2 כי אחים היכם ידעתם את מבואנו אליכם כי
לא היה לrisk: 2 אך אחרי אשר ענינו ולהרפות הינו
בפילפי כאשר ידעתם התזקנו באלהינו להגיד נס لكم
את הבשורה בנפטוליטים רבים: 3 כי תוכחתנו איננה
מתוך טעות וنم לא מתוך טמה ולא ברמיה: 4 כי
אם כאשר נחשנו נאמנים לאלים להפקיד בידינו את
הברורה בן נדרבר ולא כחפצים להיות רצויים לבני אדם
כי אם לאלים הבחן לבוטנו: 5 כי מעולם לא דרבנו
בשפת חלות כאשר ידעתם וنم לא למען בצע בצע
האלים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכל
ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתחכבר כשליחיו
המשיח: 7 אבל הילכנו לאט בתוככם אמונה מפנקת
את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לחתה לכם לא
לבר את בשורת האלים כי נס את נשחתינו יען כי
הייתם חביכים עליינו: 9 הלא תזכירו אחי את יניעתנו
ואת תלאתנו אשר הינו عملים לילה ויום לבתוי היה

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צורך לכתב אליהםachi: 2 חלא אף אתם יידעתם היטב כי יום יהוה כנוב בלילה כן בוא יבו: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוחה יבא עליהם השבר פרעם כחבלים על ההר ולא יוכל להמלט: 4 אבל אתם אחוי אינכם בחשך שישיון אתכם היום כנוב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 6 לכן אל נרדם כמו האחרים כי אם נשקר וננוור: 7 כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתקרים משתקרים בלילה: 8 ואנחנו בני היום ננורא ונלבש את שידון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה: 9 יען אשר לא יעדנו האלים לחרון כי אם לנהל את היישועה על ידי אדני ישוע המשיח: 10 אשר מת בעדרנו למען אם נשקר ואם נישן היה נחיה עמו יחד: 11 על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו באשר נם שעיתם: 12 והננו מבקשים מכם אחוי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכחים אתם פעליהם ויהו שלם בינוים: 13 והננו מזהירים למען פועלם ויהו שלם בינוים: 14 והננו מזהירים אתם אחוי הוכיחו את הסוררים אמכו או רבי הלבב המכחו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדף בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכמך הן לכל אדם: 16 היו שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפללה: 18 הודיע על הכל כי זה רצון האלים אליכם במשיח ישוע: 19 את הרוח והנפשם וגופם ישמר אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם אלהי השלום יקרו אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם נאמן הקרו אחים אשר נם יעשה: 25 אורי הצלפלו בעדרנו: 26 שallow לשлом כל האחים בנשיקה הקדשה: 27 הנני משביעכם באדון שתקרו האנרת חזות באוני כל האחים הקודשים: 28 חסיד ישוע המשיח אדני עמכם :

אמן:

שمحנו עליום לפני אלהינו: 10 לילה ויום מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מהשרי אמונייכם: 11 והוא האלים אבינו ואדני ישוע המשיח ישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם יתרה וויתיר האדון לאhabה איש את רעהו ולאhabה כל אדם כאשר נם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונן את לבכם להיות תמים בקדשה לפניו אלהינו אבינו בכא ישוע המשיח אדניינו עם כל קדשו:

4 ועוד נבקש מכם אחוי ונזהיר אתכם באדני ישוע כי כאשר קבלתם מתנו איך לכם להתחלך ולמצאו חן בעיני האלים כן תסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצוות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלים היא קדשכם אשר התרחקו מן הזנות: 4 וידיע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האלים: 6 ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעסק כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם: 7 כי לא קרא אותנו האלים לטמא כי אם לקדשה: 8 על כן הבווה ואת לא אנשים הוא בוייה כי אם את האלים אשר נם שם בקרבנו את רוח קדשו: 9 ועל אהבת האחים אין צורך בכתב אליכם הלא אף אתם למודר יהוה לאhabה איש את רעהו: 10 וגם עושים מכם אחוי אשר הוסיף ותרבו עוד: מקרונייא אך נבקש מכם אחוי אשר הוסיף ותרבו עוד: 11 ותשתרלו לשבת בנהת ותעשו איש מלאכחו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם: 12 למען תנתנו כהן עם אשר בחוץ ולא תצרכו לאדם: 13 ועל דבר הישנים אחוי לא נכח מכם דבר למען לא תעכיבו כאחים אשר אין להם תקוה: 14 כי אם נאמין אשר מת ישוע וחיה כן יביא האלים על ידי ישוע נם את הישנים אותו: 15 כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנוטרים עד בא האדון לא נקדם את הישנים: 16 כי הוא האדון ירד מן השמיים בתרעוה בקול שר המלאכים ובשופר האלים ואו יקומו ראשונה המתים במשיח: 17 אחריו כן אנחנו החיים הנשאים נלקח אתם יחדו בענין לקראת האדון לרקיע ובכן נהיה תמיד עם האדון: 18 לכן נחמו זה את זה בדברים האלה:

2 סלוניים

באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת לחשוש:
ובכעבור זאת ישלח להם האלים מודחו שוא להאמון
בשקר : 12 למן ירנו כל אשר לא האמין באמות כי אם
רצו בעולה : 13 אבל אנחנו חביבים להודות לאלהם בכל
עת בעבורכםachi חבבי האדון אשר האלים בחר
בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונה האמת:
14 לזאת קרא אתכם כבשורתנו לנהלת כבוד אדנינו
ישוע המשיח : 15 لكنachi עמדו והחוויקו בקבלות אשר
למדתם אם בדברנו אם באגרתנו : 16 והוא אדנינו ישוע
המשיח ואלהינו אבינו אשר אהנו ויתן לנו בחסדו
נחמת עולם ותקוה טובה : (aiōnios g166) 17 והוא ינחים את
לבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3 ועוד אוֹהֵחַ הַתְּפִלָּו בְּעַדְנוּ אֲשֶׁר יַרְאֵץ דָּבָר יְהוָה וַיַּכְבֵּד
כָּמוֹ נִם בְּקָרְבָּכֶם : 2 וְאַשְׁר נִצְלָל מִן הָנָשִׁים הַתְּعִימִים
וְהַדְּרִיעִים כִּי לֹא לְכָל אָדָם הַאֲמֹנוֹ : 3 אֲבָל נָאָמַן הוּא
הָאֱדוֹן אֲשֶׁר יְחִזְקֵא אֶתְכֶם וַיִּשְׂמַרְכֶם מִן הַרְעָע : 4 וְאַנְחָנוּ
בְּתוֹחִים עַלְיכֶם בְּאָדָנִינוּ כִּי הַעֲשָׂו וְגַם הַוּסִיף לְעַשְׂתָּו
אֲתָא אֲשֶׁר נָצָה : 5 וְהָאֱדוֹן הוּא יִשְׁרָא אֶת לְבָכֶם לְאַהֲבָת
הָאֱלֹהִים וְלְסָבְלוֹת הַמְשִׁיחָה : 6 וְהָנָנוּ מִצּוּזִים אֶתְכֶם אֲחִים
בְּשֵׁם אָדָנִינוּ יְשֻׁעָה המְשִׁיחָה אֲשֶׁר תְּבָדֵל מִכֶּל אֲחָמָק
דָּרְכֵיכֶם וְאַנְנוּ מַתְהַלֵּךְ עַל פִּי הַקְּבָלָה אֲשֶׁר קִבְּלָמָאָנוּ : 7
הַלְאָ יְדֻעָתָם אָפָּת אֶת עַלְיכֶם לְהַתְהַלֵּךְ כְּמַנוּ כִּי לֹא
נָהָנוּ דָּרָךְ מְעוֹת בְּתוֹכָכֶם : 8 גַּם לֹא אָכְלָנוּ לְחֵם אִישׁ תְּחֵם
כִּי בְּגִינְעָה וְתָלָא לִילָּה וַיּוֹם הַיּוֹנוּ עֲמָלִים לְבָלְתִי הַיּוֹת
לְאִישׁ מִכֶּם לְמַשָּׁא : 9 לֹא בַּעֲבוֹר שָׁאן לֹנוּ הַרְשָׁתָה לְזֹאת
כִּי אָמַן לְתַת אַתָּנוּ לְכֶם לְמוֹפֵת לְלִכְתָּב עַקְבּוֹתֵינוּ : 10 כִּי
גַּם בְּהַיּוֹתֵנוּ אַצְלָכֶם צוֹנִינוּ אֶתְכֶם לְאָמֵר מַי שֶׁלֹּא יַרְצָה
לְעַבְדֵנִם אָכְלָל לְאַיְלָל : 11 כִּי שְׁמַעְנוּ שִׁישׁ בְּכֶם אֲנָשִׁים
הַמַּעֲקָשִׁים אֶת דָּרְכֵיכֶם וְאַנְסָמְעָנִים עַבְדִּים מְאֻמָּה וּמְבָלִים
מִיְמֵהֶם בְּהַבְּלִים : 12 וְאַנְשִׁים כָּאֵלָה נִצְחָה אָוֹתָם וּנְבָקֵשׁ
מִהָּם בְּאָדָנִינוּ יְשֻׁעָה המְשִׁיחָה לְעַבְדֵנִים בְּנֵחֶת לְמַעַן יַאֲכִלֵּת
לְחַמָּם : 13 וְאַתָּם אֲחִי אֶל תָּלָאו בְּעַשְׂתָּה הַטּוֹב : 14 וְאַם לֹא
שְׁמַעְנָא אִישׁ אֶל דָּבָרֵנוּ בְּאֶנְרֶת הַזֹּאת אָתוּ תְּרַשְׁמוּ לְכֶם
וְאַל תַּחֲרְבוּ עַמוֹּ לְמַעַן יִבּוֹשׁ : 15 אָךְ לֹא כָּאֵיבָתָה שְׁבָחוֹ
כִּי אָמַן תּוֹכִיחָהוּ כָּאֵחַ : 16 וְהָאֱדוֹן הַשְׁלָום הוּא יַתֵּן
לְכֶם אֶת הַשְׁלָום תְּמִיד וּבְכָל פְּנִים : 17 יְהִי הָאֱדוֹן עַם
כָּלֶם : 18 שְׁאַלְתָּה הַשְׁלָום מִזְרַח אֲנִי פּוֹלָס וְהִיא הָאוֹת
בְּרַב כָּחָ וּבְאֹתָה וּבְמוֹפְתִי שָׁker : 19 וּבְכָל מִרְמָת אַוְן

1 פּוֹלָס וּסְלָנוֹס וּטִימָוֹתִוס אֶל קְהַלָּת הַתְּסָלְנוּקִים
בְּאָלָהִים אֲבָינוּ וּבְאָדָנִינוּ יְשֻׁעָה המְשִׁיחָה : 2 חַסְד לְכֶם
וּשְׁלָום מִתְּאָלָהִים אֲבָינוּ וּבְאָדָנִינוּ יְשֻׁעָה המְשִׁיחָה : 3 חַיִּים
אֲנָחָנוּ לְהַדּוֹת בְּכָל עַת לְאָלָהִים עַלְיכֶםachi כְּרָאוּ כִּי
אָמָנוּתְכֶם נְדָלה מָאָר וּרְבָה אַהֲבָתְכֶם אֲיַשׁ לְרָעָהוּ :
4 עַד כִּי נִתְהַלֵּל בְּכֶם אָךְ אֲנָחָנוּ בְּקְהָלוֹת אָלָהִים עַל
סְכָלְנוֹתְכֶם וּעַל אָמְנוֹתְכֶם בְּכָל הַרְדִּיפּוֹת וּבְכָל הַלְּחֵץ
אֲשֶׁר סְבָלָתְם : 5 לְאוֹתָ צְדָקָת מִשְׁפָּט אָלָהִים לְמַעַן תִּמְצָא
צְדִיקָתְהָם : 6 בָּאוּמִים לְמִלְחָמָה אֲלָהִים אֲשֶׁר בְּעַבְרָה נִמְתָּן : 7 בָּאָשָׁר
צִדְיקָה אֲלָהִים יְמִלְאָת לְחֵץ לְחַצִּים : 8 וּלְכָמָן הַנְּלָחִיצִים
רוֹחָה אֲתָנוּ יְחִיד בְּהַגְּלוֹת הָאֱדוֹן יְשֻׁעָה מִן הַשָּׁמִים עַמְּלָאֵci עַזּוֹ: 9
אֲתָה אָלָהִים וְלֹא שְׁמָעוּ לְבִשּׁוֹרָת אָדָנִינוּ יְשֻׁעָה המְשִׁיחָה :
גָּאוֹנוּ : (aiōnios g166) 10 בְּבָאו בַּיּוֹם הַהוּא לְחַכְבָּר בְּקָדְשֵׁו
וְלְהַתְהַלֵּל בְּכָל הַמְאָמָנִים כִּי הַמְאָנָמָת לְעַדְתָּנוּ אֲלִיכֶם
וְלֹא כָּנוּ נִתְהַפְּלֵל בְּעַדְכֶם בְּכָל עַת אֲשֶׁר יִתְן אֶתְכֶם
אֲלָהִינוּ רְאוּיָם אֶל אֲשֶׁר אַתָּם מִקְדָּאים וַיִּמְלָא בְּעַז כָּל
חַפְצָכֶם בְּטוֹב וּבְכָל מְעָשָׂה אָמְנוֹתְכֶם : 12 לְמַעַן יִכְבּד בְּכֶם
שֵׁם יְשֻׁעָה אָדָנִינוּ וְאַתָּם הַכְּבָדוּ בְּוּ עַל פִּי חַסְד אֲלָהִינוּ
וּבְאָדָנִינוּ יְשֻׁעָה המְשִׁיחָה :

2 וְהָנָנוּ מַבְקָשִׁים מִכֶּםachi עַל אֲדֹת בִּיאָה אָדָנִינוּ יְשֻׁעָה
הַמְשִׁיחָה וְאַסְיָרָנוּ אַלְיוֹ : 2 אֲשֶׁר לֹא תְּחִרְפֵּת דְעַתְכֶם פְתָאָם
וְאַשְׁר לֹא תְּבָהֵל לֹא בְּרוֹחָ וְלֹא בְּדָבָר וְלֹא בְּאֶרֶת כָּמוֹ
שְׁלֹחָה מִתְּאָנוּ כָּאֵלָה נִגְעָה יוֹם המְשִׁיחָה : 3 אֲלִיְתָה אֶתְכֶם
אִישׁ בְּשֵׁם אָוֹפֵן ci לֹא יִבְא בְּטָרֵם יְהִי בְּרָאָשָׁה הַמְרָד
וְנִנְהָה אִישׁ הַחְתָּאָה בְּן הַאֲבָרוֹן : 4 הַמְתֻקָּנָם וּהַמְתֻרָּוּם
עַל כָּל הַנְּקָרָא אֶל אוֹבְדָה עַד ci נִמְשָׁבֵב בְּהִיכָּל
הָאָלָהִים כָּאֵלָה וְמִרְאָה אֲתָעֵדוּ ci אֲלָהִים הָוּא : 5
הַלְאָ תַּזְכְּרוּ ci בְּעַד הַיּוֹתִי אֶתְכֶם דְּבָרָתִי אֲלָהִים
וְעַתָּה יְדֻעָתָם ci לֹא יִבְא בְּטָרֵם יְהִי בְּרָאָשָׁה
סּוֹד הַרְשָׁעָה כָּבֵר הַחֲלָל לְפָעֵל רַק שִׂוְסָר מִתְּזַק הַמְנַעַּע
כָּה : 8 וְאוֹגָלָה נִגְעָה יוֹם הַרְשָׁעָה אֲשֶׁר יִמְתַּחֲנוּ הָאֱדוֹן בְּרוֹחָ שְׁפָתִי
וְיִשְׁבְּתָה בְּהַפְּעָת בִּיאָתוֹ : 9 אֲתָה אֲשֶׁר יִבְא כְּחֻקַּת הַשְּׁתִּין
בְּרַב כָּחָ וּבְאֹתָה וּבְמוֹפְתִי שָׁker : 10 וּבְכָל מִרְמָת אַוְן

בכל האנרות כן אגבי כתוב:] (II Thessalonians 3:19)

חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן: [

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות
וחתנונים ובקשות ותודות بعد כל בני אדם: 2 بعد
המלכים וכל השליטים למען נחיה חי השקט ובטה
בכל חסידות וישר: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני אליהם
מושיענו: 4 אשר חפצו שיוושנו כל בני האדם ינייעו
להכרת האמת: 5 כי אחד הוא אלהים ואחד הוא העם
בין אליהם ובין בין אדם הוא בן אדם המשיח ישע: 6
אשר נתן את נפשו כפר בעד כל זוatta העדות הבאה
בעתה: 7 אשר אני הפקתי לה לכרתו ולשליח אמת ani
אמר במשיח ולא אשקר מורה הגנים באמונה ובאמת: 8
לכן רצוני שיתחללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם
קדש בלי כעס ומרdon: 9 וכן נס הנשים תהיינה בתלבשת
נאה עם בשת פנים וצנויות לא במחלפות הראש לא
בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו
שהוא הנון לנשים אשר בחרו להן יראת אליהם במעשים
טובים: 11 האשה תלמיד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני
נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנסה על הראש אלא
חרום: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חווה: 14 ואדם
לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיא וتابא לידי
עברה: 15 אבל תושע בולדתתה בנים אם תעמדנה באמונה
ובאהבה ובקדשה עם הצנויות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתואה
מעשה טוב: 2 ופקיד העדרה צריך להיות איש אשר אין
בו דפי בעל אשה אחת مثل ברוחו צנווע ונחמד לבירות
מכניס ארחים ומבחן ללמד ולא אהב יין ולא נהך להכחות
ולא בצע בצע רע: 3 כי אם דין לך כוכות וולא בעל קטפה
ולא אהב כסף: 4 ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך
את בניו למשמעות בכל היישר: 5 כי אם לא ידע איש
להנaging את ביתו איך יוככה יוכל לדאג לעדרת אליהם: 6
ואיל יהי תלמיד חדש לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ
המשtiny: 7 וזהו גם צריך לשם טוב לבו ויפל בדין
המשמעות: 8 וכן נס בחרפה ובמוקש המשtiny: 9 וכן נס השמשים
יהיו ישרים ולא מחליקו לשון ולא אהבים סבאין ולא
נטים אחריו בצע רע: 10 וכן אלה יבחנו בראשונה ואחר כן
ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה ישרות
ולא מלשניות משלות ברוחן ונאמנות בכל: 12 השמשים

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצוות האלים מושיענו
והאדון ישוע המשיח תקוינו: 2 אל טימותוס בני האמת
באמונה חסד וرحمות ושלם מאת אלהים אבינו והמשיח
ישוע אדניינו: 3 הנה בלכתי למקדוניא בקשתי ממך
לשכת באפסוס למען תזיהיר מקצת אנשים שלא ירו
תורה זרה: 4 ולו ישמו לבם להנורות וללמודו תולדות
אין קץ המבאים יותר לשאלות מלבדנות בית אלהים
באמונה: 5 כי תכליות המצויה היא אהבהقلب טהור
וברוח טيبة ובאמונה לא צבואה: 6 יש אשר תעוז ממנה
ויפנו אחריו למודי תחו: 7 בחשבם להוות מורי תורה
ואינם מבנים מהם אמרם ומהם מוחלטים: 8 אבל
ידענו כי התורה טובה היא אם יתגונגה בה האדים כתורה:
9 בדעתו זאת כי חק לא הוושם בעבר הצדיק אלא
בעבר הסוררים והמורדים הרשעים והחטאיהם עשי ומזה
ונבליה מכוי אב ומכי אם ומרצחים: 10 זונים ושכבים את
זכר ונגב נפש וזכרים ונשבעים לשקר וככל מעשה הפק
מן הלוך הברייא: 11 כפי בשורת כבוד האל המברך
אשר פרקדה עלי: 12 והנני מודה לשיעור המשיח אדניינו
המאורני דיל כי חשבני נאמן ויישמעו למשרת לי: 13 או כי
אשר מלפניהם היתי מגדר ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי
עשיתי מבלי דעתה בגין אמונה: 14 ויידל עלי במאיד מאיד
חסד אדניינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן
הדבר וראו לחתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם
להושיע את החטאים אשר אנכי הנadol בהם: 16 ובעברו
זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח כי בראשונה
את כל ארך רוחו להיותי לموظפת לכל אשר יבוא להאמין
בו לחמי עולם: (αισωνios g166) 17 ולמלך עולמים לאלהים
הקיים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר
לעלמי עולמים אמן: (g165) 18 את המצוה הזאת
אני מצוק בני טימותוס כפי הנבאות הקדומות עלייך
שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: 19 לאחzo באמונה
וברוח הטובה אשר יש מסאים בה ותשבר אנית אמוןתם:
20 ומהם הומנויס ואלבנסדר אשר מסרחים לשטן למען
יוסרו לבלי נדף עוד:

טוב ורצוי לפני האלים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחדיה שמה אלדים מבטחה ומהנהת בתפלות ובתנות לילה ווומס: 6 אך המונגה מטה היא בחיה: 7 וואת תצוה למען תהיינה بلا דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוبي וביתר את בני ביתו כפר באמונה והוא גורע אשר איננו מאמין: 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היהת אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על משינה הטעבים שנדרלה בנים והכנסה ארחים ירchner את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצערות אל התקבל כי בהטויות יצרן את לבן מן המשיח חשכותן להיות לאייש: 12 וודין עליון כי בנדו באמונת הדראשנה: 13 ועוד בהזונות עצלו למדו לשוטט מבית ולא בלבד עצלות כי אף מפעפות ורדפות אחר חדשות ודברות את אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצערות תהיינה לאיש לילדת בנים ולהתני את בתיהון ולא להחת לאיב תאנה להרף: 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעוזו אתן ולא תהיינה למשא על הקהיל כדי שיוכל להسفיק אלה אשר הנה אלמנות באמת: 17 הזקנים המיטיבים לנחל ראים הם למשה כבוד וביתר העמלים בדבר ובהוראה: 18 כי הכתוב אמר לא תחמס שור בדישו והזון בלתי אם על פי שניהם או שלשה עדים: 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם الآחרים: 21 הנני מעד בך ננד האלים ואנינו ישוע המשיח וננד בחורי המלאכים אשר שמור תשמר את זאת בליך משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים: 22 אל תה נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתקף לחטא אחרים שמר את נפשך בתהרה: 23 אל תרבה לשותה עוד מים כי אם קח מעט יין בעבר בטנק ואשר פעומים רבות חלה אתה: 24 ישبني אדם אשר חטאיהם גלויות ומקרימות לדין ויש מהם אשר הנה הלוות אחרים: 25 וככה נם המעשים הטעבים גלויים המה ואשר אינם כן לא יוכל להסתיר:

6 כל אשר הם תחת על העברות יחשבו את ארניהם ראויים לכל כבוד למען לא יחולל שם האלים והלקה:

יהיו כל אחד בעלASA אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 כי המশימים הוטב יקנו לעצם מעלה טובה ובcheinון רב באמונת המשיח ישוע: 14 זאת אני כתוב אליך ואcosa לבא אליך ב מהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בכבוד האלים שהוא עדת אליהם חיים עמוד האמת ומכוונה: 16 ובודי גדור סוד החסידות אליהם נגלה בכבוד ברוח נראת למלאכים הנדר בנוים ונתקבל באמונה בעולם נעלם בכבוד:

4 אבל הרוח אמר בפירוש כי באחרית הימים יהיה אנשים אשר יסרו מן האמונה בפניהם אל הרוחות המטעות ואל תורה השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכויים הם במידעת: 3 אסרים ללחות אש ומנעים ממעני מאכל אשר בראמ האלים שייאכלות בתורה המאמינים וידיע האמת: 4 כי כל בראית האלים טובות ואין דבר משקץ אםأكل בתודה: 5 כי יקדש בדבר אליהם לישוע המשיח מנDEL בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר לדבקת אחורי: 7 אך התרחק מוהנדות פסולות ובלوت והרגל עצמק בחסידות: 8 כי הרגל הנוגע יowie מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבחתה חי העולם הזה והעולם הבא: 9 נאמן הדבר הזה וראי על כל להתקבל: 10 כי ליאת אנחנו גם יגעים גם נעלמים על אשר הוחלנו לאלים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביתור למאmins: 11 זאת תצוה ותלמד: 12 אל יבוז איש בחוורותיך אך היה מופת למאmins בדיבורו במעשה באבבה ברוח באמונה ובתורה: 13 והוא שקד לקרות ולהוכיח ולהזרת עד כי אבא: 14 ואל תקל בעין מתנת החסד אשר בך הנתינה לך בנבואה עם סמיכת ידי הזקנים: 15 אלה תשית לך ובhem היה למען תראה הצלחה לכל: 16 שית לך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמיעים אליך:

5 אל תגער בזון כי אם תזהירנו CAB לך ואת הצעריטים כאחים: 2 את הזקנים כאמות ואת הצערות כאחות ובכל טהרה: 3 כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהוו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו בראשונה לעשות חסר עם ביהם ולשלם נמול לאביהם כי זה הוא

2 ואלה אשר אדרניתם בני אמונה אל יקלו אתכם על היותם
אהים כי אם יעבדום בויהר בעבור כי מאמינים ואהובים
הם המשתדרלים לנמל חסד את זאת תלמוד ותצתה:
3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא עומד בדברים
הבריאים של אדרניתנו ישוע המשיח ובكلק החסידות: 4
נפשו עפה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות
ומחלקות מללים המבאים לידי קנאה ומרייבה וגנופים
וחשד רע: 5 וכוחיו הבלתי של אנשים נשחתי דעת ומחסרי
אמות השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים
כאליה: 6 ואף אמנים יתרונן גROL היא החסידות עם לב
שמח בנורלו: 7 כי לא הбанנו מאומה לעולם בידוע שם
לא נוכל להוציא ממנה מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו
מזון וכוסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים להעשיר
יפלו בנסיוון ובמקושים וברב תאות סבלות ומשחוות
המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון: 10 כי שרש
כל הרעות אהבת הכספי ויוש אשר ערנו לו ויסורו מן
האמונה ויעציבו את נפשם במכבים רבים: 11 ואתה
איש האלים ברוח לך מלאה ורדף צדקה וחסידות
ואמונה ואהבה וסבלנות וענווה: 12 הלחם המלחמה
הטובה של האמונה ואחו חי עולמים אשר נקראת להם
והודית הוראה יפה בפני עדים רבים: 13 (aiōnios g166) (aiōnios g166)
הנני מצוך נגד האלים המchia את כל ונגד המשיח ישוע
אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטוס פילטוס: 14
כי שמר תשמר את המצויה באין שמן ודף עד הופעת
המשיח ישוע אדרניתו: 15 אשר יראנה בעתה המברך
והשליט לבוד מלך המלכים ואדרני האדרנים: 16 אשר
הוא לברדו חי וקיים והוא הדר באור נשגב ואיש לא
ראחו ולא יוכל לרואנו ולז הכבוד ונכורת עולמים אמן:
17 את עשריו העולם וזה תוצאה שלא רום
לבכם נם לא יבטיח בעשר הבוגד כי אם באלים חיים
המספיק לנו די והותר לשבע: 18 (aiōn g165) (aiōn g165) טוב
וישירנו במעשים טובים לחת מהונם ולעזר ליזלתם: 19
ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישינו את חייהם
העולם: 20 אתה טימוטיוס שמר את הפקרון
והתרחק מדברי הכל הפסולים ומון וכוחיו המדע תנקרא
כן בשקר: 21 אשר יש מהפאים בו ויתרעו מן האמונה: [

(I Timothy 6:22) (I) החסד עמוק אמן:

2 טירמות

1

איש יצא לצבא לא יתרעב בעשקי החיים למען היה רצוי לשדר הצבא: 5 ונס א נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: 6 האכר העבר הויא יאל ראשונה מפרי האדמה: 7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: 8 זכרו תוכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתי: 9 אשר בדברה אני נשא רעות עד למוסרות עשה על אבל דבר האלים איינו נאסר: 10 ועל כן אסבל את כל למען הבחרים למען ישינו נם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולם: (aiōnios g166) 11 נאמן הרבר הזה כי אם מתנו אותו נם אותו נהיה: 12 אם נסבל נם נמלך אותו ואם נזכר נם הוא ינכר אנתנו: 13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכך בעצמו לא יכול: 14 זה הוכך להם והעד לפני האדון שלא לעשך במחלה מילים אם אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקד להתייצב באמן לפני האלים וכפעל אשר לא ימוש המהלך על נכוון דבר האמות: 16 אבל תרחק מדברי הבלתי הפסולים כי יוסיפו הרבות רשות: 17 ושייחטם קרקב האכל סיבב אשר מהם הומנויס ופיטוטים: 18 אשר תענו מן האמת באמרים כי תחית המתים כבר היהת ויכלבלו אמונה קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלים וזה החומו ידע והוה את אשר לו ועד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בבית גדול לא kali זיה וכסף בלבד אלא גם של עז ושל חרש ומזה לבבוד ומהם לביזון: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מלאה יהוה כליל לבוד מקדש ומושיע לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברוח לך אשר גותה הנערירים ודרף צדק ואמונה אהבה ושלום עם כל הקרים אל יהוה בלב טהור: 23 ותרחקן מן השאלות התפללות באין מוסר באשר תדע כי אך קטה מולדות הנה: 24 ועובד האדון לא תיקוטט אלא יהו נוח לכל ומפני ללמד וסבלן: 25 ומיסר בנימיות רוח את המתנגדים אולי יתן האלים בלבכם לשוב להכרת האמת: 26 ויעירו ממקשי הדשן אשר צדם בהם לרצונו:

3 זו זאת הדעת כי באחרית הימים יבוא עתים קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצמן ואהבי בצע וחולמים ונאים ומגדפים וממרם באביהם וכפוי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה ובונדים ומלשינים ווולדים סבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחת ישוע המשיח: 4

לדרלטניה: (g165) 11 וליקס הוא לבודו עמד כי קח את מרקוס והביאהו אתק כ' יוציאר ל' למאד לעובדה: 12 את טופיקוס שלחתי לאפסוס: 13 את המטפהת שהנחתה בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתק בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגילות של קלף: 14 אלכסנדר הרש הנחתה עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשו: 15 וכן אתה השמר לך ממוני כי מרוד מריה את דברינו: 16 בהחניצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזובני אל יחשב להם עון: 17 אבל האדון הוא עוזרני וחוקן למן תשלם על ידי הבשרה וישמעו כל הנויים ואגצל מפי אריה: 18 וצילני האדון מכל מעשה רע ווישענו אל מלכותו שבשמיים לו הכבוד לעולמי עולמים אמרן: (g165) 19 שאל לשולם פריסקה ועקלס ובית אינספורוס: 20 ארטמוס נשאר בקורנותוס ואת טרופיפמוס הנחתי חוללה במילטוס: 21 חושה לבוא לפני הסתינו אוכבולים ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשולם: 22 אדניינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

ואכרזים ושנאי טוב: 4 ומסרים ופחומים ונבהי רוח והלכים אחריו הענוגים יותר מהרי האלהים: 5 ואשר דמיון חסידות להם ומכתשים בכחה אתה סור מלאה: 6 כי יש בהם הבאים בלאת אל הבתים ושבים נשים טענות חטאיהם ונתעות בתקאות שנות: 7 הלמודות תמיד ולעולם איןין יכולת לבוא לידעית האמת: 8 כי כמו ניס וימבריס אשר קמו על משה כנן אלה מתקומיים אל האמת אגשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה: 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שנונים גילה לכל כאשר קרה נם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הלכת אחרי בהורה ובתגונה ובברצון ובאמונה ובארך הרוח ובאהבה ובסבלנות: 11 ובברדיות ובענווים אשר מצאו באגטוקיא ובאקוניא ובולסטרה ואלה הרדיות סבלתי ומכלן הצילני האדון: 12 וכן כל החפצים לחיות חי היסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשימים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתחעים ונתעים: 14 אבל אתה עמד بما שלמרת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממן: 15 ומגעוריך ידעתי את כתבי הקודש היכלים להחכימך אל היושעה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אליהם נם מועל להורת ולהוכחה ולישר וליסר בצדך: 17 למן אשר יהיה איש האלים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

4 לכן אוי מעיד בך נגד האלים וננד אדניינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכותו: 2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכחה וגער והזהר בכל ארך רוח והוראה: 3 כי בוא תבא העת אשר לא יוכל את הלקח הבריא כי אם כאוח נפשם יקבצו להם מורים לשעשוי אזנים: 4 ויטו אזנים מן האמת ויפנו אל ההנדות: 5 אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את שרוטך: 6 כי עתה זה אסר נסך ועת פטירתית הניעיה: 7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצחה השלמותי את האמונה שמרתי: 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום הוא יגנני לי האדון השפט הצדיק ולא לאי לברדי כי נם לכל אהבי הופעתו: 9 חושה לבוא אליו בנהירה: 10 כי דים עזובני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הילך לנגלטיא וטיטוס

צופיות היליכות ביתן וטבות ונכונות לבעליהן למען לא
יחלך דבר האלהים : 6 ככה תזהיר נס את הבחרים
שיהיו צניעים : ובכל דבר היה אתה למופת במעשים
טובים בהוראה צרופה ונחרדה : 8 ובדבר בריא ומום
אין בו למען יבוש המתקומם ולא מצא לדבר עליים
רע : 9 העברים יכנעו לאדריהם ויתרצו להם בכל דבר
ולא ימדו את דבריהם : 10 ולא ימעל מעלה כי אם יראו
כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לך אלהינו
מושיענו : 11 כי הופיע חסד אליהם להושיע את כל
בני האדם : 12 וליסר אהנו אשר נתעב הרשות ותאות
העולם ונחיה בעולם הזה בצעירות ובצדיק ובחסידות:
13 (αιōnios g165) ונחכה לתקוה המאושרת ולהופעת כבוד
אלינו הנדול ומושיענו ישוע המשיח : 14 אשר נתן את
נפשו בעדנו לנאלנו מכל על ולטהר לו עם סנהלה הוריין
במעשים טובים : 15 את אלה תדבר ותזהיר וחוכח בכל
חזק ואיש אל יבו לך :

3 זהכר את להכנע ולשמוע לשדים ולשלטונים ולהוות
נכונים לכל מעשה טוב : 2 ולבלתו גדר אדם ולהבדל
מריב ולהכריע לclf' זכות ולהתנהג בכל עונה לפני כל
אדם : 3 כי נאנו היינו מלפנים חסרי דעת וסורדים
ותועים ועבדים לתאות ולתשומות שנות ומתהלךים
ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו : 4 אמנים
כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורוחמנותו אל האדם : 5
או לא בנל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אהנו כי אם
מתוך חסרו על ידי טבילה התולדה השניה וחדרוש רוח
הקדש : 6 אשר שפך עליו למכביר על ידי ישוע המשיח
מושיענו : 7 למען נזרק בחסדו ונירש לפיה התקווה את חי
העולםים : 8 (αιōnios g166) נאמן הוא הדבר ורצה אני כי
תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאליהם
לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועל
לאדם : 9 אבל תרחק מן השאלות החפלות וממלודיו
תולדות ומן הקטנות ומחלקות בענייני החקים כי אין
בזה מועל והבל הנה : 10 ואיש החולק על האמונה
אם הזכח פעם ושודם שתה מעליו : וזה עלי כי איש כוה
איש תהפכו הוא וחוטא בהרשיע את נפשו : 12 כאשר
אשר אליך את ארטמס או את טוקיקוס תמהר לבוא
אל ניקפליס כי גנורתי לבבי לשבת שם בימי הסתורו
בעליהן ולאحب את בניהן : 5 ולהיות צניעות וטהרות

1 פולוס עבר אליהם ושליח ישוע המשיח לפי אמונה
בחורי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות : 2 עלי
תקות חי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל
אשר לא יشكر : 3 (αιōnios g166) ונולדה במועדו את דבריו
על ידי הקריה המפקדה בידי על פי מצות האלהים
מושיענו : 4 אל טיטוס בני האמתו לפי אמונה אחת חסר
ורחמים ושלם מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח
מושיענו : 5 לאאת עזובתך בקריטי למען תשלים את
החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך : 6
אם ימצא איש חם ובצל אשא אחת וייש לו בנים מאמנים
ואין עליהם טענת פריצות ואינם סורדים : 7 כי פקיד
העדת צדיק להיות איש חם כסוכן לאלהים לא עמד
על דעתו ולא רגון ולא אהב יין ולא בעל אנרכ ולא
נטה אחריו הבצע : 8 כי אם יהו מכנים ארכחים ואהב טוב
ונזען הצדיק וקדוש וכבש את יצרו : 9 ומחזיק בדבר
האנמן כפי ההורה למען היה בכחו להזיר בלחץ
הבריא ולהזוכה את המריבים : 10 כי יש הרבה מרדים
מדברי הכל ומותעי נש וברשתם ממלויים : 11 אשר
סוכר יסכל בהם ההפכים בזום כלם בהזרותם דבריהם
לא כנים עקב בצע : 12 וכבר אמר אחד מהם נבאים
אשר בתוכם בני קרייטי כובים הם מעולם וחווית רעות
וכרים עצלים : 13 והעדות הזאת אמת היא ובverbן
תוכיהם תוכחה קשה למען יהו בראים באמונה : 14 ולא
ישימו לב אל הנדרות היהודים ואל מצות האנשים הסרים
מן האמת : 15 הן הכל טהור לטהורים אבל לנטראים
ולאינם מאמנים אין יהו טהור כי נטמא נס דעתם נס
רוחם : 16 אמרים מהה כי ידעו את האלים ובמעשיהם
 קופרים בו כי מתעבים וממרדים הם ולא יצליחו לכל
מעשה טוב :

2 אתה דבר את הנהה ללחץ הבריא : 2 שייהיו הוקנים
משלים בrhoחם ומכבדים וצניעים וכבראים באמונה
ובאהבה ובסבלנות : 3 וכן הוקנות תהוי הנהנתן כאשר
נאוה לקדש לא תהיינה משלימות ולא נכבותות לסבואה יין
כי אם מלמדות טוב : 4 ומישרות את הצערות לאhab את
בעליהן ולאحب את בניהן : 5 ולהיות צניעות וטהרות

13 השתדל ללוות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר : 14 וילמדו גם אנשי עדרנו לעשך במעשים טובים לעזר בכל מהסור פן יהיה בלי פרוי : 15 כל אשר עמדינו שאלים לשלומך שאל לשולם האהבים אותנו באמונה החסד עם כלכם אמן :

אֶל-פִּילִימֹן

אֶל-פִּילִימֹן

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיס האח אל פילימון
החבר והוזע ארנתנו: 2 ואל אפיה אהובנה ואל ארכפוס
חבר מלחתני ואל הקלה אשר בביתך: 3 חסד
לכם ושלם מאת אלהים אבינו ואדינו יושע המשיח: 4
מודה אני לאלהי בכל עת בחוכרי אתה בתפלותיו: 5
אחריו שמי אהבתך ואמונתך אשר ברך לאדניינו יושע
ולכל הקדושים: 6 למען אשר תאמין התחרות אמונהך
בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח: 7 כי שמחה
נדולה ונחמה יש לנו באhabתך באשר היה רוחה למעין
הקדושים אחי על ידיך: 8 לכן אף כי יש לי בטחון
רב במשיח לצותך את הרاوي לך הנגה בחרתי למען
האהבה להלחות את פניך: 9 כאשר הנה אני פולוס
איש ז肯 ועתה גם אסיר יושע המשיח: 10 אבקשה ממך
על בני אשר הולתו במסורת עלי אנטיסמוס: 11 אשר
מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך נם לי
והשיבתו אליך: 12 ואתה קבל נא אותו שהמא מעי: 13
חפצתי לעצר אותו אצלי שישרתני תחתיך במסורת
הבשורה: 14 אבל בלא רצונך לא אבויו לעשות דבר
למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: 15 כי
אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם:
(aiōnios g166) 16 ומעטה לא כעדר כי אם למעלה מעבר
כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בبشر דין
באדרון: 17 והנה אם תהשבי לחבר לך תקבלנו כמוני:
18 ואם הרע לך בראבר או חיב הוא לך דבר חשבחו
לי: 19 אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי
אתה חיב לי גם אתה נפשך: 20 כן אחוי אהנה נא ממך
באדרון נהם נא את מעי באדרון: 21 בבטחוני כי חשמע לי
כתבתי אלך וידע עני כי תעשה יותר מה שאמרתי:
22 ועם זה נם חכין לי בית מלון כי אקווה אשר אתה
לכם על ידי חפלותיכם: 23 אפפרס האסור אליו במשיח
ישוע: 24 ומרקוס וארשטרכווס ודינמס ולוקס עורי שלדים
לשלומך: 25 חסד יושע המשיח אדניינו עם רוחכם Amen:

אל-העברים

אותו ראיינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות
למען אשר יטעם בחסר אליהם את המות بعد כלם:¹⁰
כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו
בנים רבים לכבוד להשלים בعونיהם את שר ישועתם: ¹¹
כי נס המקדש נס המקדשים כלם אחד הנה וועל כן לא
בוש מקרא להם אחיהם: ¹² באמרתו אספרה שמן לאחיו
בחור קгал האללה: ¹³ ועוד וקוטית לו עוד הנהanca
והילדים אשר נתן לי יהוה: ¹⁴ ווישן כי הילדים כלם
יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוום למען
אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלה המות
הוא השטן: ¹⁵ ולחותיר את אלה אשר מאימת המות היו
נתנים לעבדות כל ימי חייהם: ¹⁶ כי אמנים לא במלכים
החזק כי אם בזעם אברהם החזק: ¹⁷ על כן היה עליו
להדרמות לאחיו בכל דבר למען אשר היה כהן נדול
רחמן ונאמן בעניינו אליהם לכפר על חטא העם: ¹⁸ כי
באשר הוא בעצמו ענה וננטסה יכול לעוזר את המנסים:

3 **לכן** אחוי הקודושים חבריהם לקרייה של מעלה הביטוי
אל השליח וככהן הדודינו הנדול אל המשיח ישוע: ²
אשר הוא נאמן לעשו כמו גם משה בכל ביתו: ³ כי
כבוד נדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית החשוב יותר
מן הבית: ⁴ כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא
האלים: ⁵ והן משה נאמן בכל ביתו עבור לעודות
העמדות להאמר: ⁶ אבל המשיח הוא הבן על ביתו
ואנחנו ביתו אם נחזק בבטחון ובתחלת התקווה ולא
נרפנה עד הকץ: ⁷ **לכן** כאמור רוח הקדש היום אם
בקלו תשמעו: ⁸ אבל תקשו לבכם כמוריבת כום מסה
במדבר: ⁹ אשר נסוני אבותיכם בהונני גם ראו פועל
ארבעים שנה: ¹⁰ **לכן** אקווט בדור ואמר עם תעיל בלב
הם והם לא ידעו דרכיכי: ¹¹ אשר נשבעתי באפי אם ייאוין
אל מנוחתי: ¹² ראו עתה אחוי פן יש באחד מכם לב רע
וחסר אמונה לסור מאליהם חיים: ¹³ אך הוכח תוכיחו
איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא
יקשה איש מכם את ליבו במדבריו פשע: ¹⁴ כי נתחברנו
למשיח אם נחזק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ:
¹⁵ כאשר נאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשו לבכם
כמוריבת: ¹⁶ מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל
יצאי מצרים ביד משה: ¹⁷ ובכמי התקופת ארבעים שנה

1 **האלים** אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפניהם שנים
אל אבחינו ביד הנכאים דבר אלינו באחריות הימים
האהלה ביד בנו: ² אשר נתנו לירוש כל גשם עשה בירנו
את העולמות: ^(איא g165) **וזהו** זהר בכבודו וצלם ישותו
ונושא כל ברכבר גבורתו ואחריו עשו בונפשו תורה
חטאינו ישב למין הנדרלה במורומים: ⁴ ויגדל מאר מן
המלכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משליהם: ⁵
כי אל מי מן המלכים אמר מעולם בני אתה אני היום
ילדתיך ועוד אני אהה לו לאב והוא יהיה לי לבן: ⁶
ובחביבאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחו לו כל
מלךיהם אליהם: ⁷ הן על המלכים הוא אמר עשה
מלךיהם רוחות משרותיו אש להט: ⁸ אך על הבן אמר
כסאך אליהם עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: ^(איא g165)
9 **אהבתך** צדק ותשנא רשות על כן משחך אליהם
אליהיך שמן שנון מהבריך: ¹⁰ ועוד אתה אדרני לפנים
הארץ יסדה ומעשה ידריך שמיים: ¹¹ מהיה יאבדו אתה
תעמד וכלים כבנד יבל: ¹² כלבוש תחליפים ויחלפו
ואתך הוא ושנותיך לא יתמו: ¹³ ואולמי מן המלכים
אמר מעלים שב לימי עד אשות אביך הדם לרנגליך:
¹⁴ הלא הם כלם רוחות הרשות שלוחים לעזרה بعد
העתידים לרשta את היישועה:

2 **לכן** אנחנו חיבים ביוטר להכין לבבנו אל אשר
שמננו פן ילווי ואבד ממן: ² כי אם הדבר הנאמר על ידו
המלךים היה קיים וכל פשע ומורי נשא את ענש כמשפט:
³ אך נמלט אנחנו אם לאנשים לב לתשועה נדולה אשר
כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידו
שמיעיה: ⁴ וגם אליהם העיד עלייה באותם ובמופתיהם
ובגבורות שנות ובכחziel מרוח קדשו כרצונו: ⁵ כי
לא תחת רד המלכים שת את העולם הבא אשר אנחנו
מדברים עליו: ⁶ כי אם כאשר העיד האמור במקום אחד
מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקרנו: ⁷ ותחסרו
מעט מלכים וכבוד והדר תעתרהו ותמשילו במעשי
ידיך: ⁸ ככל שתה תחת רנגליך הנה באשר שת כל תחתיו
לא השair דבר שלא תחתתו ועתה זה לא ראיינו עדין
כי כל הושת תחתיו: ⁹ אבל ישוע המכוסר מעט מלכים

נדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היוםILDתיך : 6 כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי זך: 7 אשר בימי יהותו בברית הקוריב הפלות ותחנונים בצעקה נдолה ובבדעות לפני מי שיכל להוציאו ממות וויתחר לו מפני ראתו : 8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמעו : 9 ואחריו אשר השלם היה מציא השועה עולמים לכל שמעיו : 10 ויהאלהים קרא לו כהן נдол על דברתי מלכי זך: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במילין יען כי בכדו איזים: 12 כי תחת אשר היה ראיו לכם לפי ארך הזמן עקר ראיית דברי אלהים ונצרתכם לחלב ולא למאכל בריה: 13 כי כל אשר מאכלו חלב איינו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל : 14 אך לש萊מים המאכל הבריא אשר על פי ההרגיל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

6 על בעז בעת ראיית דבר המשיח נUNDER אל השלמות ולא נשוב לשית ישדי התשובה מעשי מות והאמונה באלהים: 2 ותורת התבליות וסמיית ידים ותחיה המתומים והדין הנצחי : 3 ואית זאת העשה אם יתן האל: 4 כי אלה אשר גנה עליהם האור וטעמו ממתנת השמיים נתנו להם חלוקם ברוח הקדש: 5 וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא ימעלו מעל : 6 נמנעו מהתחדר עוד לתשובה כי צלבו להם מחרשת את הגשם היריד עליה למכבר 7 כי האדמה השותה את הגשם היריד עליה למכבר ומוציאה עשב טוב לעבריה תשא ברכה מאת האלהים: 8 ואשר תוכיא קוץ ודרדר נמASAה הוא וקרובה למאירה וסופה להשרכ: 9 אמנים יידי מבקחים אנחנו בכם טבות מלאה וקרבות לישועה אף כי דברנו כאות: 10 כי האלהים לא יצוח צדק לשבח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשם שרתם ועודכם משרותם את הקדשים: 11 אבל חפצנו של אחד מכם נם ישקד שקוד להוכיח בשלמות התקווה עד הקרן: 12 שלא תעZOו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות: 13 כי בהבטחה אלהים את אברהם נשבע בנפש יען אשר אין נдол ממנו להשבע בו: 14 ויאמר

הלא בחתאים אשר נפלו פגיהם במדבר: 15 ולמי נשבע לבתו בא אל מנוחתו אם לא לסודרים: 16 ואנחנו ראים כי לא יכול לבוא על אשר לא האמין:

4 על כן נראה נא בהמציא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכמם אחר פעמיו: 2 כי נם אלינו בא הבהירה כמו אליום אך לא הוועיל להם דבר המשועה מפני אשר לא התעורר באמונה ל舍מעים: 3 כי בא המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי אפילו אם יבאון אל מנוחתי אף כי ננמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה מהה לא בא שם בעבר המרי: 7 لكن הוסיף לקבוע יום באמרו הום על ידי דור מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקהל תשמעו אל תקשׁו ללבכם: 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחריו זאת על יום אחר: 9 על כן נשarra ערד מנוחת שבת לעם אלהים: 10 כי הבא אל מנוחתו נם הווא שבת מללאכתו כמו האלהים משלו: 11 لكن נשקרה נא לבוא אל המנוחה ההיא למן אשר לא ישל איש והוא מורה כמוותם: 12 כי דבר האלהים חי הווא ופעל גבורות וחרם חרב פירות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחון מהשבות ללב ומזומותיו: 13 וויאין כל נברא נסתר מנendo כי הכל חשוק ונגלי לעני בעל דברים שלנו: 14 ועתה בהיות לנו כהן ראנدول אשר עבר בשםים הוא ישוע בן האלהים נזיקה בהודאותנו: 15 כי אין לנו כהן נдол אשר לא יוכל להצער על חליינו כי אם המנסה בכל כמוניך בליך: 16 על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמציא חסד לעזרה בעתה:

5 כי כל כהן נдол הלקוח מותך בני אדם מפקר הוא בעבר בני אדם בעניינו אלהים להקריב מנהה וובח על החטאיהם: 2 והוא יכול לחמל על השגנים והחעים בהיותו נם הוא ידוע חל: 3 אשר על כן חיב להקריב על החטאיהם נם بعد העם נם בער נפשו: 4 ואית הנדרלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: 5 כן נם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן

מלך צדק: (aiōn g165)

בשר ודם אלא על פי כח חיים בלבד נפקדים: 17 כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דבריו מלכי צדק: 18 בעבור כי המצווה הקדמת הוסרה בהיותה חולשה וקצתה יד מהועיל: 19 כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקופה טובת ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים: 20 וכפי אשר לא היה זאת בלי שבועה: 21 כי המה נתנו בלי שבועה זהה בשביעת עולם ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחים אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 22 נם הברית טובה יותרה היא אשר ישוע ערבות אורה: 23 ושם נתנו בראותם מפני אשר המות לא הניחם להוחר בארץ: 24 אבל זה בעמדו לעולם יש לנו כהנה אשר לא עבר ממנו: 25 (aiōn g165) אשר על כן יוכל נם להושע בכל וכל את הננים על ידו לאלהים כי הוא תמיד להפוך בעדרם: 26 כי נואה לנו כהן כוה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאיהם ונשא מהশמיים: 27 אשר איןנו צרייך יום יום ככהנים הנדולים ההם לחקיריב בראשונה על החטאינו ואחריו כן על חטא העם כי זאת עשה בפעם אחת בחקריםו את גפשו: 28 כי התורה העמידה לכהנים נדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחריו התורה העמיד את הבן המושלם לעולם: (aiōn g165)

8 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימיין כסא הנבודה בשםים: 2 והוא משרת הקודש והמשן האמתי אשר כוננו אדרני ולא אדם: 3 כי כל כהן גדול הוא מפקד לחקיריב מנהחות וחכמים ועל כן צרייך שיהינה נסזהה לחקיריב: 4 והנה אלו היה הארץ כהן כי יש מה הכהנים המקירבים קרבנות לפני התורה: 5 ומכהנים לדמות וצל הדרברים שבשמיים בדברי יהוה אל משה בבאו לכלות המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אורה בהר: 6 ועתה הוא קיבל שירות מעלה כפי מעלה הברית הנעה על ידו אשר הוקמה על הבתוחות טובות ויתרות: 7 כי אלו היהת הריאונה היהת תמיינה לא יבקש מקום לשניה: 8 כי כה אמר בהוכחה אתם הנה ימים בהם נאם יהוה וכורתית את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 9 לא כברית אשר כרתית את אבותם ביום החזוקי בידם להוציאם מארץ מוצדים אשר המה הפרו את בריתו ואני בחלתי

כי בך אברך והרבה ארבה אתה: 15 כיahi בהאריך נשׁוּ השׁני את ההבטחה: 16 בני האדם ישבעו בנדול מהם והשׁבוועה להם קץ כל ערדור לקיום הדבר: 17 על כן כאשר רצתה האלים להראות ביוטר את ירשי ההבטחה כי לא השׁנה עצתו עבר אתה בשובעה: 18 למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חיללה לאלהים לשקר בסם יהיה לנו אשרנסנו עליו זרו זROL לאחו בתקופה הנתונה לפניו: 19 אשר היא לנפשנו לעוני נכוון וחזק ומגיעה אל מבית לפרקת: 20 אשר בא שמה ישוע העבר לפניו וכי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק: (aiōn g165)

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לאראת אברם בשובו מהគות את המלכים ויברכו: 2 ואשר חילק לו אברם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועובד מלך שלם הוא מלך השלום: 3 באין אב באין אם באין יש ולמיו אין תחלה ולהחיי אין סוף כי אם נדמה לבן האלים הוא עומד בכהנתו לנצח: 4 ראו עתה מה גדול הוא אשר נם אברם אבינו נתן לו מעשר מראות הששל: 5 חן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חוק על פי התורה לחתת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברם: 6 ואשר איןנו מתייחס למיטחון הוא לך את המעשר מן אברם ויברך את אשר היהת לו ההבטחה: 7 והנה ננון הדבר כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנו: 8 ופה בני אדם שימתו לkehim את המעשר אבל שם לקחו מי שהועיד עליו כי הוא חי: 9 ויתחנן לומר כי נס לוי הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברם: 10 כי עוד ביריך האב היה בצאת מלכי צדק לקראותו: 11 על כן אלו היהת שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צרייך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרון: 12 כי בהשתנות הכהנה מן הצריך שתשתנה נם התורה: 13 כי אשר מדבר בו כזאת הוא משפט אחר אשר מועלם לא שרת איש ממנו את המזבח: 14 כי גלו לכל אשר אדרנו זורה מיהודה מן השפט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: 15 ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: 16 אשר איןנו על פי חקיקת

נעשו תחת הברית הראשונה: (aiōnios g166) 16 כי במקום
шибיתו ציריך לדעת מות מקומה: 17 כי רק במוות
המת תוכן דתו ציריך ואינה בתקפה בעוד מוקמה בחיהים:
18 לכן גם הראשונה לא חנכה כלל: 19 כי ככלות
משה להניד לכל העם את כל המצוות כתורה לחק דין
הענלים והשערירים עם מים וחולעת שני אוזוב ווירק על
הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה
אליהם אליכם: 21 וכן הוה מן הדם על המשכן ועל כל
כל השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה
ואין כפירה בעלי שפיכת דם: 23 לכן דמיון הדברים
שבשמיים צריכים להטהר באלה והדברים שבסמיים
בעצם צריכים להטהר בזבחים טובים מלאה: 24 כי
המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בדים שהוא רדק דמות
האמת כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו
את בני האלוהים: 25 אף לא לחקיר את נפשו פעמים
רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם
אחרים: 26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות בפעם
רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים ננלה בפעם
אחד כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: (aiōnios g165) 27
וכאשר נזוז על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין:
28 כן קרב המשיח פעם אחת למען שאת חטא רבים
ופעם שנייה יראה בעלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיותה בה צל הטבות העתידות ולא
מראה עצם הדברים אין ביכולת להשלים את הקרבים
בקרבנותם הם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי
ולא זאת חדרלו מהכיבאים באשר המקורבים בהטהרתם
פעם אחת לא היה בהם עוד רגש חטאיהם: 3 אבל
שם הזורת החטאיהם שנה בשנה: 4 כי דם הפרים
והשעיריים לא יוכל להסיר חטאיהם: 5 ובעבור זאת אמר
בבואה לעולם זבח ומנחה לא חפצת נוף כוננת לי: 6
עליה וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלה
ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלハイ: 8 אחרי אמרו
למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת
אשר יקריבו אתכם על פי התורה: 9 אז אמר הנה באתי
לעשות רצונך אליו מעביר בזה את הראשונה למען
הקיים את השניה: 10 וברצון הזה מקרים אנחנו על
ידי הקרבת קרבן נוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל

בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית
ישראל אחריו הימים הימים נאם יהוה נתתי את תורה
בקרכם ועל לכם אכתבה והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם: 11 וולא ילמדו עוד איש רעהו ואיש את
אחו לאמור דעו את יהוה כי יכולם יידעו אותו למקומם
ועוד נדולם: 12 כי אسلح לעונם ולהחטאיהם ולפשעים
לא אזכור עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את
הראשונה ומה שהוא נושא ומוקון קרוב הוא אל קציו:

9 הנה נם לבירת הראשונה משפטיה העבדה ומקדש
ארציו: 2 כי חוק המשכן החיצון אשר בו המנורה
והשלוחן ומערכת הלוחם והוא נקרא קדרש: 3 ומבית
לפרקת השנית משכן הנקרא קדרש הקדשים: 4 אשר
לו מזבח הזהב לקטורת וארון הברית מצפה זהב כלו
ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרה
ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרוב הכבוד הסכךם על
הכפרת לנדרך כעה על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחריו
שהוכנו אלה ככה בא הכהנים תמיד אל המשכן החיצון
לעבד שם את עבודתם: 7 ואל המשכן אשר לפנים מהם
בא שמה הכהן הגדול לברכו פעם אחת בשנה לא בבני
הקדש מודיעיע בזאת כי לא ננלה הדרך אל הקדש כל
הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: 9 וזה ממש על
העת הווה אשר בה מקריבים מנהות זובהים אשר לא
יכולו להשלים את לבב העבר: 10 אך משפטיה הנוף המה
עם המאכלות והמשקים והטבילות השונות אשר הוושמו
עד עת התקון: 11 אבל המשיח בבאו להוויה כהן נדול
לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעליה בנדלה
ושלמות אשר לנעשה בדים כלומר אשר איןנו בכלל
הבריאה הזאת: 12 גם לא בא בדם שעיריים ונגלים אלא
בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא נאלת
עולם: (aiōnios g166) 13 כי אם דם הפרים והשעיריים ואפר
הפרה אשר יזהה על הטמאים יקדש לטהרת נופם: 14
אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח
נצח ובלוי מום יטהר לבכם ממעשי מות לعبد את
אליהם חיים: (aiōnios g166) 15 ובעבור זאת הוא גם סרسر
לבירת חדשה למען אשר יירשו המקרים את הבטהחת
נהחלת עולם אחרי אשר מות לפרדוט מן הפשעים אשר

רצחה נפשי בו: ³⁹ אמנים אנחנו איננו מן הנסוגים אחר
לאבדם כי אם מן המתאימים להצלת הנפש:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקווה והוכחת
דברים לאנאים: וזהו נחל הابتות עדות: ³ באמונה
נבין כי העולמות נעשו בדבר האלים למען אשר יצא
הנראה מן הנעלמים: ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² באמונה הקרבן הבלתי
אליהם זבח טוב מוקין אשר היה לו עדות כי צדיק
הוא בהעד אליהם על מנוחתו ובזה עודנו מדבר אחריו
מותו: ⁵ באמונה לך חנוך לבתי ראותו המות ואינו
כי לך אותו אלהים והוועד עליו לפני הקלו כי את
האלים התחלק: ⁶ ובלי אמונה לא יוכל איש להיות
רצוי אל האלים כי כל הקרבן אליו ציריך להאמין כי
יש אליהם ונמול הוא מшиб לדרכו: ⁷ באמונה בנה נח
ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אחרי אשר צוה
על דברים לא נראים עדין וירושע בה את העולם ויחי
ליירש הצדקה עקב האמונה: ⁸ באמונה שמע אברהם
כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא
ידעת أنها יבוא: ⁹ באמונה היה נר בארץ ההבטחה כמו
בנכירה ושב באחים הוא יצחק ויעקב אשר ירשו עמו
ההבטחה היהיא: ¹⁰ כי חכמה לעיר אשר יסודתה באמונה
ובונה ומכוונה האלים: ¹¹ באמונה שרה נם היה קבלה
הכח להוציא ולהלך אחורי בלהה כי חשבה לנאמן את
המבטיח: ¹² על כן מאחד אשר כמעט מת גוף יצאו
ככוכבי השמים לרבות וכחול על שפת הום אשר לא יספר:
כפי אמונה מתחם כל אלה ולא השינו את ההבטחות רק
מרחוק ראו אותן ויבתו וישמו לקראתן ויזרו כי גרים
הם ותושבים בארץ: ¹³ הלא המדברים כזאת יודיעו כי
הם מבקשי ארץ מושב: ¹⁴ ואם היה רעם על הארץ
היה אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה:
אכן נכספו למושב טוב ממן והוא בשמיים ועל כן
לא בוש האלים להקרא אלהים כי הכנין להם עיר:
 באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נשא
וחידו הקרבן המקבל את ההבטחות: ¹⁵ אשר נאמר
לו כי ביצחק יקרא לך זרע: ¹⁶ ויחשב בלבבו כי יכול
ויכל אלהים להחיות נם את המתים על כן נושא אליו
להיות למשל: ¹⁷ באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו
וידבר על העתידות: ¹⁸ באמונה ברך יעקב את שני בני

כהן עמד יום לשרה ומוסף פעמים רבות להקריב
את ה�建ות אשר לא יוכל לעולם להעביר החטא:
12 אלום זה אחורי הקריבו זבח אחד על החטאיהם
עד עולם לימין האלים: ¹⁹ וזכה יהכה עד כי ישתו
אביי הדם לרנגלו: ²⁰ כי הוא בקרבן אחת השלים
לנצח את המקדשים: ²¹ ואף רוח הקדר מעיד לנו על
זאת כי אחורי אמרו: ²² זאת הברית אשר אכרת אתם
אחריו הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבכם
ועל לכם אכתבה: ²³ ולעומם ולהחטאיהם לא אוצר עוד:
והנה באשר נשלחו החטאיהם אין עוד קרבן עלייהם: ²⁴
ועתה אחוי בהיות לנו בטהון דרך הקדר בעודם ישוע:
דרך חדש וכי אשר חדש לנו בפרצת היא בשרו:
ובכהיות לנו כהן גדול על בית אליהם: ²⁵ נקרבה נא
בלבב שלם ובאמונה תמיימה מטהריהם בהיות לבבנו
מורוח רעה ורחוץ בשר במים טהורים: ²⁶ נחזיקה
בהוריות התקווה בל נמושט כי נאמן המבטיח: ²⁷ ונתבוננה
זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים:
ואל נזוב את כנאותנו כמנגן קצץ אנשים כי אם נוכח
איש את אחוי וביתור בראתכם כי קרוב היום: ²⁸ כי אם
נחטא בזדון אחורי איש קבלנו דעת האמת לא ישאר
עוד זבח קרבן לכפר על החטא: ²⁹ כי אם בעוטי הדין
הဟיר ואש קנאה אשר תאכל את הצרדים: ³⁰ חן איש
כי יפר תורה משה מות ימות בעלי חמלת על פי שנים
עדים או שלשה: ³¹ מה תהשבו כמה יגדל העש הראו
לدرמס ברגלו את בן האלים וחשב לחיל את דם הברית
אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: ³² כי ידענו
את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו:
מה נורא לנפל ביד אליהם חיים: ³³ אבל זכרו נא את
הימים הראשונים כי או אחורי או עיניכם נשאתם כבד
ענפים רבים: ³⁴ פעם בחוויתכם לדאי בחרפה ותונה פעם
בהתהתק לאשר הגוע אליהם כזאת: ³⁵ כי הצעטרתם
על מוסרי ונולת רכושים סבלתם בשמהה מדעתכם
בנפשכם שיש לכם בשמיים קניין טוב ממן וקיים לעד:
לכן אל תשלייכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב:
כי צדיקים אתם לסלנותם למען תעשו רצון אליהם
ונשאთם את ההבטחה: ³⁶ כי עוד מעט רגע והבא יבא
לא אחר: ³⁷ הצדיק באמונתו יהוה ואם יסן אחריו לא

לدم במלחמותכם עם החטא: 5 ותשכחו דבר הנחומיים המדבר אליכם כמו אל בניים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 6 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה: 7 אם סבלים אתם מוסר דעויyiocab עם בניו בן מתנהן אליהם עמכם כיiah הבן אשר באבי לא ייסרנו: 8 אך אם תהיו בין מוסר אשר היה באביו לא ייסרנו: 9 ועוד אם אבותה מנת כלם או מזוריים אתם ולא בניו: 10 ושנוד אם בורות בשרכנו היו מיסרים אותנו ונורא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: 11 כי מה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעתים אבל זה להועיל למנע יהיה לנו חלק בקרשתו: 12 וכן מוסר בעת עברו עליינו אינו שמהה בעינינו כי אם גנון אולים באחריתו יתן פרוי שלום לצדקה למלאדים בו: 13 על כן חזקו ידים רפות וברכים כשלות: 14 ומعلن רגליך פלסו למנע לא חטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: 15 רדפו את השלוום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את הארון: 16 והזהרו פן יש בכם איש מתרחק מחסד אלהים פן יוניעכם שרש פרה לענה ויתמוא בו רבים: 17 הלא ידעתם כי גם נמאש אחרי כן כאשר רצה לרשות את הברכה כי לא מצא מקום להטובה אף בקש אותה בדמעות: 18 כי לא באתם אל הדר נשמש ובער באש ולא על ענן וערפל וסערה: 19 ולא לקל שופר ולקל הדברים אשר שמעיו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: 20 כי לא יכולו לשאת את אשר צו ואמ בהמה תנע בהר סקל תקסל או יירה תורה בחצים: 21 וההמרה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגרתי וחדרתי: 22 כי אם באתם אל הדר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמי: 23 ואל עצרת רכבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשםיהם ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלימים: 24 ואיל ישוע סדר הרบรית החדרה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבול: 25 لكن ראו פן תמאו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקהל המדבר מן השמיים: 26 אשר קולו הרעיש או את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבך את הארץ כי גם את השמיים: 27 וזה עוד אחת שאמר ממשמע חליפת הנרעשים אשר הם עושים למנע יעדך אשר אינו נרעש:

12 **לכן** גם אנחנו אשר ענו עדים רב כזה סכב אנחנו נשלייה ממנו כל טריה והחטא המקייף עליינו ונורצת בחוללה את המרוצחה הערכוה לפניו: 2 ובוניתה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר بعد השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבו החרפה וישב למן כסא האלים: 3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאיהם נדולה כזאת למנע לא תיעפו ולא תינעו בנפשותיכם: 4 עדין לא עמדתם עד יוסף לפני מותו וישתחוו על הראש המתה: 22 באמונה הזכיר יוסף בכרב קני את יציאת בני ישראל ויצו על ארdot עצמותיו: 23 באמונה הצפינו את משה אבותינו שלשה יರחים אחריו הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: 24 באמונה מאן משה כאשר נדל לתקרא בן לבת פרעה: 25 ויבחר לסכל את עני עם אלהים מלחתungen לשעה בתענווי החטא: 26 בחשבו את חרפת המשיח לעשר גודל מאוצרות מצרים כי הבית אל הנמול: 27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחתמת המלך כי היה כרא אשר איןנו נרא ויתחזק: 28 באמונה עשה את הפסח ונתנית הדם למנע אשר לא יגע המשחית בבכורייהם: 29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסزو מצרים נס מהה עברו בו וויטבכו: 30 באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקייפו אותן שבעת ימים: 31 באמונה לא אבדה רחוב הזונה עם הסורדים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: 32 ומה אמר עוד הון תקצר לי העת אם אספר מעשי נדוען וברק ושמושן ופתח ודור ושמואל והנביאים: 33 אשר באמונה כבשו מלכות ופעלו צדק והשנו הבטחות וסקרו פי ארויות: 34 וככוב נברות האש ונמלטו מפני החרב והתחזקו מחללים ועשו חיל במלחמה והפלו מותנות זרים: 35 נשים לקחו מתחיה את מותהן ואחריהם רטשו בעניהם ולא אבו לדחצ'ל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: 36 מהם נסו בתעלולים ובמצות ונסמו לכבל ונסנו: 37 נסקלו באבני נסרו במגילה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב ויונעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעذر רעה ווינן: 38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובمعدות ובנקיקי הארץ: 39 וכן אלה אף הייתה להם העדות בוגל אמוןתם לא קבלו את ההבטחה: 40 למנע אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טוביה יתרה:

והיה אם יבא ב Maherah אראה את פניכם : 24 שאלו לשולם כל מנהיגים ולשלום כל הקדושים בני ארץ איטליה שאלם לשולם : 25 החסד עם כלכם אמן :

לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוות נבאה נא בחרודה ונעבר בה את האלהים לרצון לו בצדניות וביראה : 29 כי אלהינו אש אכללה הוא :

13 אהבת האחים תעמד : 2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו מה מלאכים ולא ידעו : 3 זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר נם אתם כבשר : 4 האישות תזכיר בכל וערש יצועכם אל יהלל את הזנים ואת המנאנפים ידין אלהים : 5 רחקו מהאהבת כסף ושםחו בחלקכם כי הוא אמר לא אරפק ולא אעזך : 6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעורי לאaira מה יעשה לי אדם : 7 זכרו את מנהיגיכם אשר הנידו לכם את דבר האלים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם : 8 ישוע המשיח נם תמול נם היום הוא הוא גומ לעולמים : 9 אל תנעו בתורת שנות זורות (א) 165 gōōnōn : 10 כי טוב לבני לחסיד ולא בעני מאמין אשר לא העולו למחולכים בהם : 11 יש לנו מזבח אשר אין רשיים לאכל מעליו משרותי המשכן : 11 כי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הנדרול נויתיהן נשרפו מוחוץ למחנה : 12 בעבור זאת נם ישוע למנין קדרמו את העם ענה מוחוץ לשער : 13 וכי נצאה לנו אליו אל מוחוץ למוחנה ונשא את חרפתו : 14 כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים : 15 לכן נקריב על ידו בכל עת זבח יהודה לאלהים היא פרי שפטים המודות לשמו : 16 ואל תשכחו לנמל חסיד ולהת לאבונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים : 17 שמעו אל מנהיגים והכנסו מפניהם כי שקרים הם על נפשיהם כעתדים לחת חשבון למיין יעשו זאת בשמה ולא באגהה כי זאת לא להויל לכם : 18 התפללו בעדרנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתו ונחפץ לכלת דרך ישירה בכל : 19 ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליהם ב Maherah : 20 ואלהיו השלם אשר ברם ברית עולם העלה מן המתים את ערעה הארץ הנדרול את ישע אדננו : (א) 166 gōōnōs 21 הוא ישלייכם בכל מעשה טוב לעשota רצונו בפועל בכם את הרצוי לפניו ביד ישע המשיח אשר לו הכבור לעולמי עולמים אמן : 22 (א) 165 gōōnōn ואבקש מכם אхи שאו נא דבר החוכחה כי כתבי אליכם בקצרה : 23 ודענו כי טימותיות אחינו יצא מבית האסורים

את היתומם והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי
מהלאת העולם:

2 אחוי אל ידי משא פנים באמונתכם ביישוע המשיח
אדנינו ארון המכבר: **2** כי אם יבוא איש לבית הכנסתכם
וטבחת זהב על ידיו והוא לבוש מכלול ו גם איש
ענין יבא שמה ובנדנו מטהף: **3** ופניהם אל הלבוש לבש
מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולענין אמרו
עמד שם או שב פה מתחת להדר רגלי: **4** הלא בזאת
נחלק לכם והנכם שפטים בעלי' מחשבות דעתות: **5**
שמעו אוחד האובי הלא בעני העולם הזה בחר האלים
להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח
לאהבו: **6** ואתם הכלמות את העני הלא העשירים הם
העסקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בית דין: **7**
הלא הם המונדים את השם הטוב הנקרע עליהם: **8** הנה
בקומכם את המזויה המלחת על כלן כפי הכתוב ואhabת
לרדען כמוך תיטיבו לעשות: **9** אולם אם התשוא פנים
תחטאו במעשיכם והتورה תוכיחכם עיברים אותה: **10**
כי איש אשר יקיים את כל התורה ונכשל בדבר אחד
הוא אשם اسمם בכלם: **11** כי האמר לא תנאך גם הוא
אמר לא תרצח ולא אינך נאף ואתה רוצח היה נהית
לעבר התורה: **12** כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים
להשפט על פי תורה החירות: **13** כי אין חסד בדין
לאשר לא עשה חסד והחסר יתנאך על הדין: **14** אחוי
אין עמו: **15** הוא בחפצו ילד אותו בדבר האמת להיוונו
כמו דראשית בכורי יזרוי: **16** על זאת אחוי האובי ידי כל
עירם ובחסר לחם יומם: **17** והוא מכם יאמיר אליהם
לכו לשлом והתחממו ושבעו ולא תנתנו להם די מחסור
וגופם מה תועיל זאת: **18** ככה נס האמונה אם אין בה
מעשים מטה היא בעצמה: **19** אך יאמר איש אתה יש לך
אמונה ואני יש לי מעשים הראי נא את אמוןיך מתווך
מעשיך ואני אראך מתווך מעשי את אמוני: **20** אתה מאמין
כי האלים אחד הוא הטיבות נס השדים מאמינים בו
ורעים: **21** אתה איש בער התהפי לדעת כי האמונה
בכלי מעשים מטה היא: **22** אברהם אבינו הלא במעשהיו
nidk בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: **23** הנה ראה כי
הייתה האמונה עורת למשיו ומtower המעשים השלמה
האמונה: **24** וימלא הכתוב האמור והאמון אברהם ביהוה
העובדת הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר

1 יעקב עבר אלהים ואדרנוו ישוע המשיח של לשלום
שנים עשר השבטים הנפוצים: **2** אך לשמה חשבו לכם
אדו כאשר TABO בנסינות שוניות: **3** בಡעתכם כי בchan
אמונתכם מביא לידי סבלנות: **4** וחשבלנות שלמה תהיה
בפועל להיוותכם שלמים ותמיימים ולא חהשו כל דבר:
5 ואיש מכם כי ייחס חכמה יבקש מהאלים הנוטן
לכל בנידבה ובאי נערחה ותנתן לך: **6** רק יבקש באמונה
ובבלתי ספק כי בעל ספק דומה לילוי הים הסער והנרש:
7 וזה איש הווה אל ידמה בנפשו כי יש דבר מאת יהוה:
8 איש אשר חלק לו הפכים הוא בכל דרכיו: **9** אבל האח
השלל יתהלך ברוממותו: **10** והעשר יתרהקל בשפלות
כי עבר צץ החצר: **11** כי זורח המשם בחמותו וייבש
את החצר ויבל ציצו וחסר מראהו אבד בן יבול העשר
בhalbichotvo: **12** אשרי איש העמד בניסינו כי כאשר
נבחן ישא עטרת החים אשר הבטיח יהוה לאהבו: **13**
אל אמר המנסה האלים נסני כי האלים אינו מנסה
ברע והוא לא נסה איש: **14** כי אם ינסה כל איש בתאות
נפשו אשר תסיתחו ותפתחו: **15** ואחריו בן הרהה התאות
ותלד חטא והחטא כי נשלם יולד את המתות: **16** אל
תתעו אחוי אהובי: **17** כל מתנה טובה וכל מנהה שלמה
תרד מועל מאת אבי האורות אשר חולוף וכל צל שני
אין עמו: **18** הוא בחפצו ילד אותו בדבר האמת להיוונו
כמו דראשית בכורי יזרוי: **19** על זאת אחוי האובי ידי כל
איש מהDIR לשמע קשה לדבר וקשה לכעס: **20** כי כעס
אדם לא יפעל צדקת האלים: **21** לכן הסירו מעלייכם
כל טנו ותרבות רעה וקובלו בעוניה את הדבר הנטווע
בכם אשר יכול להושיע את נפשיכם: **22** והיו עשי הדבר
ולא שמעו בלבד לרמות את נפשיכם: **23** כי איש אשר
רק שמע את הדבר ולא עשה נמשל לאיש מבית את
תאר הוותו במראה: **24** כי הביט אל מראהו וילך לו
וברגע שכח מה תארו: **25** אבל המשקוף בתורה השלמה
תורת החירות ומחזיק בה אשר אינו שמע ושכח כי אם
עשה בפועל אשרי האיש הווה במשהו: **26** איש מכם אם
ידמה להיוות עבר אלהים ואני שם רсан לשלנו כי אם
מתעה הוא את לבבו עברתו אך לריק תהיה: **27** זאת
העובדת הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר

לכם יען אשר לא התפלתתם: 3 הן אתם מבקשים
ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעיה למען תבלו
בתחאותיכם: 4 הנה פים והמנפות הלא יעדות כי אהבת
העולם איבת אליהם היא ועתה החפש לחיות אהב
העולם והוא איב לאליהם: 5 או התדמו בנפשכם כי
לריך אמר הכתוב בקנאה יתאהו לרוח השcn בקרבונו:
6 ונוג נגיד לחתן ען כן אומר אלהים לילצים לילץ
ולענוים יתן חן: 7 لكن הכנעו לאלהים החיצבו ננד
השtan ויברא מפניכם: 8 קרבו לאלהים וקרב אליהם
רחצו ידיכם החטאים טהרו לבכם חלקו הלבב: 9
חטעו והחאבלו ובכו שהקכם יהפך לאבל ושמחתכם
לגון: 10 הכנעו לפניו יהוה והוא ירים אתכם: 11 אхи אל
חרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו
הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדרין את
התורה איןך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא
המחוקק אשר יכול להושיע ולאבד ומיא אתה כי תדרין את
עמיתך: 13 היו האמורים נלכה היום ומחר לעיר פלונית
אלמניות געשה שם שנה אחת לשחר בה ולחרבות רוח:
14 ולא תדרשו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם
אשר נראה כמעט רגע ולאחר כליה וילך: 15 תחת אשר
האמרו אם ירצה יהוה ונזהה געשה כזה וכזה: 16 עתה
תתגאו בפחדותכם וכל נואה אשר כואת רעה היא: 17
לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

5 היו העשירים בכו והיללו על הצרות אשר TABANA
עליכם: 2 עשרכם בלה ובגדיים אכלם עש: 3 והבכם
וכספכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעודות
ואכלת כמו אש את בשרכם אצרתם לכם אוצרות בקץ
הימים: 4 הנה שכר הפעלים אספי קציר שידתיכם אשר
עשקתם צעק עלייכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה
צבאות: 5 התעדנתם בארץ והחוננתם והשמנתם את
לבכם כמו ליום טבהה: 6 הרשעתם והמתמת את הצדיק
והוא גענה לא יפתח פיו: 7 לכן אхи דמו והוחילו עד בוא
האדון הנה האcer מחה לטוב תבאות האדרמה בהוחילו
כי ירד עלייה נשם יורה ומלקוש: 8 כן הוחילו גם אתם
ואמצו ללבכם כי קרוב האדון לבא: 9 אхи אל תחאנו
איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: 10 אхи
הנביים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת

וחשב לו לזרקה ויקרא אהב יהוה: 24 הנכם ראים
כי במשעים יצדך האיש ולא באמונה בלבד: 25 וכן גם
רחב הווינה הלא נצדקה במשעים באספה את המלאים
אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: 26 כי כאשר הנוף בלי
נסמה מה הוא כן גם האמונה בלי מעשים מטה היא:

3achi אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי
בזאת נכבר עליינו את הדין: 2 כי כלנו מרים להכשל
ואשר לא יכשל בדברו הוא איש תמים וביכולתו לשום
רשן גם לכל גוף: 3 הנה בפי הסוסים נשים את הרسن
למען אשר ישמעו לנו ונהנו בו את כל גויהם: 4 והנה
האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהודים ינוג
אתן משוט קטן אל כל אשר יחפש החבל כו גם הלשון
אבר קטן היא ונולדות תדבר: 5 ראה מה נдол העיר ואש
קטנה תעירנו נם הלשון אש היא עולם מלא עולה: 6 כן
הלשון נצבת בין אברינו המנאלת את כל הנוף ומלחתה
את נלגל הויתנו והיא להויטה באש ניהנים: 7 Geenna g1067
כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכש ונקבשים
הם על ידו מין האדים: 8 אבל הלשון אין אדם יכול
לבבשה אין מעazor לרעה הזאת וסם המוות מלאה: 9 בה
נברך את האלים אבינו ובאה נקל אל האנשים העשויים
בצלם אליהם: 10 מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן
לא יעשהahi: 11 היביע המעין מותקים ומורים ממוץ
אחד: 12 אхи היוכל עץ התאנה להוציא זיתים או התוכל
הנפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יכול נבע מים
מלחים ומותקים: 13 מי בכם חכם ונבון וראה בדרכו
הטובה את מעשיו בענות החכמה: 14 ואם קנאה מרה
ומריבה בלבבכם אל תתחללו ואל תשקרו באמת: 15
אין זאת החכמה הירידת ממעל כי אם חכמת אדרמה היא
וחכמת היוצר והשדים: 16 כי במקומות קנאה ומריבה שם
מוחומה וכל מעשה רע: 17 אבל החכמה אשר ממעל
בראונה גנואה היא אף אהבת שלום ומכערת לכה
זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב
בלא לב ובלב ובלי חנפה: 18 ופרי הצדקה בשלום יורע
לעשוי השלום:

4 MAIN המלחמות והמדינים אשר ביןיכם הלא מתח
התאות המתגרות באבריכם: 2 אתם מתחאים ואין לכם
תרצחו ותקנו והשיג לא תשינו תריבו ותלחמו ואין

הуни והתויחלה¹¹: **כ** הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנותו אוב שמעתכם ואת אחירות האדון ראיתם כי רחום ותנו יוהה: **ד** וראש דבר אחוי לא תשבעו לא בשמות ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בירדי הדין: **ז** כי יוצר לאריש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יוזמר: **ט** איש כי יהלה בכם יקראי את זקנינו דקהלה ויתפללו בעדו ויסוכחו שמן בשם יהוה: **ט** ותפלת האמונה תושיע את החוליה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו: **ט** התודו עונותיכם איש לפניו רעהו ויתפללו איש بعد רעהו למען תרפאו כי נдол כח תפלה הצדק הקרא אל אללים בחזקה: **ט** אליו אנו שאנוש היה לנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ של שנים ושהה חדשים: **ט** וישב ויתפלל והשמות נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: **ט** אחוי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: **ט** ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעיקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון:

פשעים:

הראשונה לפטרוס

אמונתכם גם תקוה לאלהים: 22 זכו את נפשיכם על ידי הרוח בשמיכם בקול האמת לאהבת אחים ולא חנפה
ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור: 23
בנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת
במאמר אליהם החי והקיים לעולם: 24 כי כל
ברחץ חייר וכל בכוד איש צץ השדה יבש החירות נבל
צץ: 25 ודבר יהוה ייקום לעולם וזה הוא הדבר אשר
בשער לכם: (αιō g165)

2 ועתה הסירו מכם כל רשות וכל מרמה וחנפה וקנאה
וכל לשון רע: 2 וכעללים אשר מקרוב נולדו התאו
לחלב השכלי והזק למן תגדלו בו: 3 אם אמנים טעםם
כי טוב האדון: 4 אשר נשתחם אליו אל אבן היה אשר
מאסו בה בני האדם והוא נבחרה ויקרה לאלהים: 5
ובניהם גם אתם אכבים היוות לבית רוחני להנחת קדש
להעלות ובחרו רוח לרצין לאלהים בישוע המשיח: 6 וזה
הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן
ויקרה והאמאיין בה לא ימוש: 7 לכן لكم המאמינים
היקר אבל לסוררים האבן אשר מאסו הבונים היהת
לרأس פנה ולא בן נגף ולצורך מכשול: 8 והם נכשלו יعن לא
שמעו לדבר ולזאת גם נודעך: 9 ואתם הנכם ורעד נבחר
מלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למן תספרו תהליכי
הקוריא אתכם מהשך אל אורו הנפלאל: 10 אשר לפנים לא
עם היירם ועתה עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה
מרחמים: 11 או אהובים אזהירכם כנרים ותושבים הנרו
מתאות הבהיר המתנורות בנפש: 12 והויטבו דרככם
בגויים למן יביתו אל מעשיכם הטובים והיה תחת
אשר חרפו אתכם כפערלי און יכבדו את האלים ביום
הפקודה: 13 והכנעו לכל פקדת אדם בגין האדון אם
למלך כראוי לראש: 14 אם למשליים כראוי לשלוחים
מאותו לנקמת פעיל און ולהחללה עשי טוב: 15 כי כן הוא
חפץ אלהים אשר בעשוכם הטוב הסקרו את פי אולת
הannessים אשר אין בהם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היהת
לכם החפשה למכתה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17
נהנו בכבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים
כבוד את המלך: 18 העברים הכנעו לפני אדנייכם בכל
יראה לא לפני הטוביים והנענים בלבד כי אם נם לפני
העקים: 19 כי חסד הווא לאיש אם ישבע ממרדים

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס
גלאטיא כפודקיא אסיה וביתניה: 2 הגברים מקדם כפי
דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעו ישוע המשיח
ואל הזיות דמו חסר ושלום למכביר יהו לכם: 3 ברוך
האלים אבוי אדניינו ישוע המשיח אשר כרב רחמי
שב והולד אתנו לתקווה חיים בחקמת ישוע המשיח
מעם המותים: 4 לנחלה אשר לא תשחת ולא תנאל ולא
תבל הצפונה בשמיים לכם: 5 הנשمرים בעז אלהים
על יד האמונה לתשועה העתירה להגולות בעת קץ: 6
אשר בה תגילו אתם המהעצבים עתה מעט לפני הץ
במסת שנות: 7 למן המצא אמונתכם המזקקה יקרה
הרבה מן הזוחב האבד הטרוף באש תהלה ולכבוד
ולחפארת בהתגולות ישוע המשיח: 8 אשר אהבתם ולא
ראייתם ואשר עתה תאמין בו בלא ראות אתו ובכך
תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר: 9 בקחתוכם עקב
אמונתכם תשועה לנפשיכם: 10 את התשועה אשר עליה
חקרו ודרכו הנבאים הנכאים על החסד השמור לכם:
יע בחרם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הוועידה רוח
המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש כי לא לפנים
ואת הגולות אשר אחריהם: 12 ונגלה להם כי לא לפנים
כי אם לנו שרתטו בדברים ההם אשר הנד לכם עתה
על פי המבשרים אתכם ברוח הקדרת השלוח מושמים
דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להש��ך אל תוכם:
13 לכן חגרו מותני שככלכם התעוררו וקו קוה לחסיד
אשר יבואכם בהתגולות ישוע המשיח: 14 כבני משמעת
אל תנתנו בחתאות אשר התואיתם בעוד היותכם בכלל
דעת: 15 כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדשים
הוא אשר קרא אתכם: 16 כי על כן כחוב והיותם קדשים
כי קדוש אני: 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בכלל
משא פנים כפי מעലוי איש ואיש התחלכו נא ביראה
בימי מנוריכם: 18 מדרעיכם כי לא בדבר נפסד בסכפ
או בזחב נפדיים מדרך הכלים אשר הנהלתם מאת
אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של שה תמים ומום אין בו
בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדota תבל ונגלה
בחוריות הימים למעניכם: 21 המאמינים על פיו באלהים
אשר הקים אותו מעת המותים ויתן לו כבוד למן היהת

אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם ר' ע':¹⁸ כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הצדיק בעשותכם הטוב קרבן אנתנו אל האללים הומרת לפני הבשר וייחי הרשעים לקרבן אנתנו אל האללים הומרת לפני הבשר וייחי ברוח: ¹⁹ אשר בו הלק וקרא נם לרוחות אשר במשמר: ²⁰ אשר לפניהם לא האמינו כאשר חכח אללים בארץ אף בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעתים והם שמנה נפשות במים: ²¹ וזה הוא אותן הטבילה אשר כעת הושיע נם אנתנו לא בהסיד טנו הבשר כי אם בשאל לנו מאת אללים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: ²² אשר הוא לימין אללים אחריו עבר השמיימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והగבורות:

4 ²³ ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כון היו נם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חרל' מהטוא: ² למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אללים כל ימי היותם עוד בבשר: ³ כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות בחפץ הגנים בלבתנו בדרבי זמה ובתאות כסבאין זוללי בשר ורדי' שבד ותועבות עברת האלילים: ⁴ ועל זאת תמהם המה ומונדים כי לא תרצו עמהם לשוף בזומה: ⁵ אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: ⁶ כי על כן התבשרו נם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם וייחיו ברוח לפי דרך אללים: ⁷ והן קין הכל קרב לבן הי צנועים וערומים להתפלל: ⁸ ולבני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: ⁹ היו מארחים איש רעה בבל' תלנות: ¹⁰ איש אמר כמתן החסד אשר קיבל חערו איש לדעהו נזירים ממנים על חסדי אללים הרבים: ¹¹ איש כי ודבר יהי כאמור אל ואיש כי יעוז תהיו עורתו מתוך החיל אשר חנוו אליהם למען יכבד אללים בכל עלי ודי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעוז לעולמי עולמים אמר: ¹² אהובים בבאכם בותך כור עני למען g165(^a) ¹³ תנענו לא תתחמו כאלו קרה לכם דבר זה: ¹⁴ אם יחרפי אתכם למען שם שמחו על אשר חלק לכם בעוני המשיח למען נם תשמחו ותעליזו בתגלותם כבודו: ¹⁵ אם יחרפי אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחיה עלייכם רוח הכבוד רוח אללים אצלם מנאי הוא ואצליכם נכבד: ¹⁶ רק אל יענה איש מכם כרצח או כנגב או כפעל און או כנכנס בפקחת

יענה הנם למען דעת האלוהים: ²⁰ כי אם חטא תחטא וסבירתם מכות אנדרוף מה החהללו אך אם תענו וסבירתם בעשותכם הטוב חסר הוא מלפני אלוהים: ²¹ כי לאות נקראתם כי נם המשיח ענה בעברוכם והשאריך لكم מופת ללכת בעקבותיו: ²² אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו: ²³ אשר שמע חרפתו ולא השיב ענה ולא געד כי אם מסר דינו לשפט צדק ואית חטאינו הוא נשא בנויתו על העז: ²⁴ למען נחיה לזכירה מהadr שנפטרנו מן החטאים: ²⁵ אשר בחברתו לרפא לכם כי היותם כאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה בקיד נפשיכם:

3 ²⁶ וכן את הנשים הכוננה לפני בעלייכן למען נם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: ² בבראותם כי הצונעה לכת ביראה: ³ ופארכו אל יהיו מבחוץ במחפות שעיר וערוי והב ולביבת מחליצים: ⁴ כי אם האדם הצפונ' פנימה ברוח עונה והשקט אשר לא ייכלה ויקר הוא בעני אליהם: ⁵ כי כן התקשטו לפניהם נם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפניו בעלהן: ⁶ כאשרה אשר שמעה בקהל אברהם ותקרא לו ארון אשר אתן היהון לה לבנותה בעשותכם הטוב ולא תיראה מפחד: ⁷ וכן את הנשים שבו עמהן בתבונה כי כל' רפה האשח ותנו לה כבוד כי נם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מותפלו'זיכם: ⁸ סופ' דבר היו כלכם לב אחד בעלי' חמליה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות: ⁹ אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מעדתכם כי לאות נקראתם למען תירשו את הברכה: ¹⁰ כי האיש החפץ חיים אהב ימים לארות טוב יציר לשונו מרוע ושפתיו מדבר מරמה: ¹¹ כי עני יהוה אל ויעשה טוב יבשך שלום וירדפה: ¹² כי עני יהוה אל צדיקים ואזינו אל שועתם ופני יהוה בעשי רע: ¹³ וומי' רע לכם אם תקנו לעשota הטוב: ¹⁴ אבל אשרכם נם אם תנענו למען הצדקה אך מורהם לא תיראו ולא תעריצו: ¹⁵ את יהוה אליהם אותו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להшиб דבר בעינה וביראה לכל שאל אתכם השבעון התוחלת אשר בקרבתם: ¹⁶ רוח שלמה ההי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח בHALSHIM אחכם כפעלי און: ¹⁷ כי טוב לכם אם חפץ אללים הוא

אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאללים על הדבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלדים ואמ ממו ראניה מה אפוא תהיה אחרת הממרים את בשורת אללים: 18 חן צדיק כמעט יושע אף כי רשות וחוטא: 19 لكن גם המענים כרצון אלהים יפקדו את נפשותם ביד אלהים הבראה הנאמן וויסיפו לעשו הטוב:

5 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיותם הוון ועד עניין המשיח ונום חבר לכבוד העתיד להנלה: 2 רעו את עדר האללים אשר בידכם והשיבו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנסיבות חפזה: 3 גם לא מתחעררים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והוא בהנלה שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן גם אתם הנערם המכנו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעה כי אלהים לצלים יליין ולענוי יתן חן: 6 השפilio נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירום אתכם בעתו: 7 השילכו עליו כל יהבכם כי הוא יdag לכם: 8 התעוררו שקרו כי מריבכם השטן משוטט בארץ שאוג ומבקש את אשר יבלע: 9 ועמדו ננדו חזקים באמונה ורעו כי ענוים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם: 10 ואלהו כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחריו ענוותם מעט הוא ישלים ויוזק וינבר וייסד אתם: 11 לו הכבור והעו לעולמי עולמים ביד סלנות האח הנאמן לכם כאשר אהשכ כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האללים זהה אשר עמדתם בו אמת הוא: 13 חברתכם אשר בכל הנבירה אתכם ומרקוס בני שאלים לשולם: 14 שאלו לשולם איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

השנית לפטרוס

ברצון האדם כי אם ברוח הקודש אשר נשם בדברו אנשי
אליהם הקדושים:

2 **וְגַם נִבְיאֵי שָׁקֶר הָיו בְּעַם כִּאֵשׁ יְהוָה גָּם בְּכֶם מֹרוֹרִי**
שָׁקֶר אֲשֶׁר יְכִנּוּ כְּתוֹת מִשְׁחִיתָה וּבְכָחֵשׁ בְּמַשְׁלֵא אֲשֶׁר
קָנָם יְבִיאוּ עַל נֶפֶשׁ כְּלִיוֹן פְּהָאָם: 2 וּרְבִים יְלִכוּ אַחֲרֵי
חוּבָּותָם וּבְעָבוּרָם יִתְּן דָּרָךְ הָאָמָת לְנֶדֶופִים: 3 וּבְדָבָרִי
בְּדוּרֵי יְשֻׁעָה אֶתְכֶם לְמַחְסָר לְהָם לְמַעַן בְּצֹעַ אֲשֶׁר
מִשְׁפְּטָם מְעוּלָם לְאָתָּה מִתְּהָמָה וּבְשָׁרֶם לְאָנוֹם: 4 כִּי לְאָ
חֶס אֱלֹהִים עַל הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר חָטָאוּ כִּי אָמַר הָוִידָּם
לְקַצְבֵּי הָרִים וַיְסִירָם בְּכָבֵל אַפְלָל לְשִׁמְרָם לְמִשְׁפָּט:

5 **וְגַם עַל דָּרוֹתָיו קָדָם לְאָחָס וַיִּשְׁמַר רַק**
את נֵחַ השְׁמִינִי קָרָא הַצְּדָקָה בְּהַבְיאוּ אֶת הַמְּבוֹל עַל דָּרוֹ
הַרְשָׁיעִים: 6 וְאַתְּ עַרְיִ סְדוּם וּמְעָרָה הַפְּךָ לְאָפָר וְהַאֲשִׁים
בְּמִפְּהָכָה וַיִּשְׂרַם לְמַשְׁלֵל לְאָשֶׁר עַתִּידִים לְעָשָׂה זֹמְהָ:
7 וַיַּצְלֵל אֶת לְטַחַדְקָה אֲשֶׁר הַלְּאוֹדוֹ אָנָשִׁי בְּלִיעָל
הַהְם בְּדָרְךָ זֹמְתָם: 8 כִּי הַצְּדָקָה בְּשַׁבְּתוֹ בְּתוֹכָם
הַאֲדִיב אֲתָּא נְפָשׁוֹ דִוְשָׁרָה יוֹם יוֹם בְּרָאוֹתָו וּבְשָׁמוֹ מַעֲשָׁ
רְשָׁעָם: 9 כִּי יָדַע יְהוָה לְחַצֵּיל אֶת חִסְדֵּיו מְנֻסִּין וְלַחֲשָׁךְ
אֶת הַרְשָׁעִים לְיוֹם הַמִּשְׁפָּט לְהַשִּׁיב גְּמוֹלָם לְהָם: 10
וּבְיוֹתָר אֶת הַהְלָכִים אֲחָרֵי הַבָּשָׂר בְּתֹאות תְּבִלָּה וּבְזָוִים אֲתָּא
הַמְּשֻׁלָּה עַזְוִי פְּנֵים הַלְּכִים בְּשִׁרְוֹתָה לְבָם וְלֹא יַחֲדֹר
מַחְרָף אֶת הַשְּׁרָרוֹת: 11 כִּי אָפָר הַמְּלָאכִים הַגְּדוֹלִים
מִהְם בַּעַז וְכֵחַ לְאַיְדֵפּוּ לְפָנֵי יְהוָה בְּמִשְׁפָּטָם: 12
וְהַמָּה כְּבָהָמוֹת הַסְּכָלוֹת הַגְּנוּלָdot חַק טַבָּע לְלַכְדָּ
וּלְשָׁתָּא יַאֲבֹדוּ בְּאַבּוֹד נֶפֶשׁ יְעַן חַרְפָּוֹת אֲשֶׁר לְאַהֲבָנוּ
יְשָׁאוּ גְּנוּלָותָם: 13 אֲשֶׁר עָדָנָת יוֹם לְעָנָג יְחַשְּׁבוּ
מִתְנָפִים וּמוֹם בְּמִתְפָּנָקִים בְּמִדְוחִי נֶפֶשׁ וְאַכְלִים
וְשִׁתְּעִים עַמְּכָם: 14 עִנִּים לְהָם מְלָאכָת נְאָפִים אֲשֶׁר לְאָ
תְּחִדְלָות מִזְחָטוֹא וְאֶת נְפָשָׁת הַפְּתָחָאִים יַצְדְּדוּ וְלֹבֶל מִלְמָד
בְּצֹעַ לְהָם בְּנֵי הַמִּארָה: 15 אֶת הַדָּרָךְ הַיְשָׁרָعָזְבוּ וַיְתַעֲ
וְיַלְכוּ בְּדָרָךְ בְּלָעָם בְּנֵר אֲשֶׁר אַחֲבָ שְׁכָר הַעֲלוֹה: 16
וְתַהְיוּ לְוַתְּחַתָּה עַל חַטָּאתְךָ כִּי הַבָּהָמָה הַאֲלָמָת דְּבָרָה
בְּקוֹל אָדָם וְתוּכָר בְּאֹולָת הַקְּסָם: 17 בְּאֶרֶת בְּלִי מִים
הַמָּה עַבְּים נְדָפִים בְּסֻעָּה אֲשֶׁר שָׁמַר לְהָם הַשְׁרָא אַפְלָה
לְעוֹלָם: 18 כִּי בְּדָבָרִם בְּנָאוֹת דְּבָרִי שְׁוָא
צְדוּרָו בְּתֹאות הַבָּשָׂר עַל יְדֵי זֹמְתָם אֲשֶׁר אָךְ נִמְלָטוּ
מִידֵי הַהְלָכִים בְּדָרָךְ תֹּועָה: 19 חַפְשָׁה יְבַטְּחוּ לְהָם

1 **שְׁמַעַן פְּטָרוֹס עַבְּדִישׁ יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחָ וְשַׁלְיָחוּ אֶל אֲשֶׁר**
כְּבָלוּ אִמּוֹנָה יְקָרָה כְּשַׁלְנוּ בְּצִדְקָת אֱלֹהִינוּ וּמוֹשִׁעָנוּ
יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחָ: 2 חַסְדָּו וְשָׁלֹם יְהוָה לְכֶם לְמִכְבִּיר בְּדָעַת
הָאֱלֹהִים וְיְשֻׁעָה אַדְנִינוּ: 3 בְּאֲשֶׁר גְּבוּרָתוֹ הָאֱלֹהִית נִתְהָנָה
לְנוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לְחַיִם וְלְחַסִידָה עַל יְדֵי דָעַת הַקּוֹרָא
אַהֲנוּ בְּכָבְדוֹ וְחִילֹוּ: 4 אֲשֶׁר בְּהָם נָתַן לְנוּ הַבְּטָחוֹת
נְדָלוֹת מַאֲדָר וְיִקְרָות לְמַעַן תְּקַחוּ עַל יְדֵין חַלֵּק בְּטָבָע
אֲלָהִים בְּהַמְלָטָם מִכְלִיוֹן הַתְּהָוָה אֲשֶׁר בְּעוֹלָם: 5
בְּעַבְור זֹאת הַשְׁתָּרְלוֹ לְהַעֲמִיד בְּאִמּוֹנְתְּכֶם אֶת הַצְּדָקָה
וּבְצִדְקָה אֶת הַדָּעַת: 6 וּבְדָעַת אֶת הַפְּרִישָׁת וּבְפְרִישָׁת
אֶת הַסְּבָלָה וּבְסְבָלָה אֶת הַחִסִידָה: 7 וּבְחִסִידָה אֶת
הַאֲחָוָה וּבְאֲחָוָה אֶת הַהְאָבָה: 8 כִּי אָמַר אֱלֹהִים תְּמִצָּא
וְתַרְבִּינה בְּכֶם לֹא תָהָנָה אֶתְכֶם לְהִווֹת בְּטָלִים וּבְלָא
עֲשָׂוָת פָּרִי לְדָעַת אַדְנִינוּ יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחָ: 9 כִּי הַאִישׁ אֲשֶׁר
אֵין אֱלֹהִים לוֹ עֹור הוּא קַצְדָּר הַרְאָות וּשְׁכָחָת טָהָרוֹת
מְחַטְאָתוֹ הַרְאָשָׁנוֹת: 10 לְכָן אֲחִיו הַסּוֹפֵר וְהַשְׁתָּרְלוֹ לְחֻקָּ
אֶת קְרִיאָתְכֶם וּבְחִוּרָתְכֶם כִּי בְעַשְׂתָּכֶם זֹאת כְּשׁוֹל לֹא
תַּכְשִׁלְוֹ: 11 כִּי כֵן יִפְתַּח לְפָנֵיכֶם לְרוֹחָה הַמְבָאָה אֶל
מִלְבָדָה עַלְמָם אֲשֶׁר לְאַדְנִינוּ וּמוֹשִׁעָנוּ יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחָ: 12
16) 11 עַל כָּן לֹא אָחֶד לְהַזְכִּיר אֶתְכֶם כָּל מַיִם הַיּוֹתִי בְּמִשְׁבָּן
כִּי יִדְעָתָם וְהַתְּכוֹנֵנָת בְּאֶתְמָת אֲשֶׁר הִיא לְפָנֵינוּ: 13 וְאַחֲשָׁב
כִּי נִכְנוּ לְהַזְכִּיר וְלְהַעֲיר אֶתְכֶם כָּל מַיִם הַיּוֹתִי בְּמִשְׁבָּן
הַזֹּה: 14 בְּאֲשֶׁר יִדְעָתָי כִּי מַהְרָעַת יְעַתקָּשְׁבֵנִי כִּאֵשׁ נִלְהָ
לְיַאֲדִינוּ יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחָ: 15 וְאַשְׁתַּדְלֵל שִׁיהְיָה לְכֶם תְּמִיד
נִמְאָד פְּשִׁירָתִי וְכָרְוִן הַדָּבָרִים הָאֶלְا: 16 כִּי הַדָּעָנוּ
אֶתְכֶם נִבְרָתָה אַדְנִינוּ יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחָ וּבָאַלְיוֹ מִלְּחָמָה
הַגְּדוּלָה מְחַמְמָות כִּי אָמַר רָאֹת הֵyo עַנְיִנוֹ אֶת גְּדוּלָה: 17 כִּי
לְקַח מִתְּאָהִים הַאֲבָבִיק יְקַרְבָּנִי וּכְבּוֹדָבָנִי בְּכָא אַלְיוֹ קָול מַתְּהָ
הַדָּרָת כְּבָבוֹדוֹ לְאמֹר וְהַבָּנִי יְדִידִי רַצְתָּה נֶפֶשׁ בָּו: 18 וְאַתָּה
הַקּוֹל הַזָּה שְׁמַעַנוּ בְּאָנוֹנוּ וַיָּצָא מְשָׁמִים בְּהַווֹתָנוּ עַמּוֹ בָּהָר
הַקָּדֵש: 19 וְעַתָּה דָבָר הַנְּבוֹא וְיָתָר קִים אַתָּנוּ וְהַטִּבָּתָם
עַשְׂתָה אֲשֶׁר שָׁתָם לְבָכֶם אַלְיוֹ כְּמוֹ אֶלְן מַאֲדָר בְּמִקְומָם
אֶפְלָעַ עד כִּי יִבְקַע אָוֹר הַיּוֹם וּוֹרֵךְ כּוֹכֶב הַנֶּהָה בְּלִבְכָּם:
20 וְזֹאת תְּדַעַו רָאשָׁונה אֲשֶׁר כָּל נִבְוֹת הַמִּקְרָא אַיִינָה
תָּהָה בְּפִתְרֹון אָדָם מַלְבוֹן: 21 כִּי מַעֲולָם לֹא יִצְאָה נִבְוֹא

לכתביהם الآخרים לאבדן נפשם: ¹⁷ ואתם אהובים אשר ירעדתם זאת נשמרו לנפשותיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בְּיַעַל נופלים ממעוזם: ¹⁸ וורבו בחסר ובבדעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבור נס הום גם ליום העולם אמן: (איאנ' 165g)

והם בעצם עבדים לשחת כי האיש עבר לאשר נכשש ממנה: ²⁰ כי אחרי המלטם מטמאת העולם ברעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכששו אחריהם תהיה רעה מראשיםם: ²¹ טוב היה להם לא לדעת את דרך הבדיקה מאשר ידעוו וננסנו אחר מן המציאות הקדושה הנוסורה להם: ²² ויקר להם כאשר המצווה הקדושה הנוסורה להם: יאמר مثل האמת הכלב שב על קאו והחזר עלה מן הרחצה להחגיל ברפש:

3 זאת היא האנרת השניה אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתייהן עיר בדרך הזכרה את חמות לבבכם: ² לזכור את הדברים הנאמרים מוקדם בידי הנביאים הקדושים ואת מצות אדניינו ומושיענו אשר נתנה בידינו השליחים: ³ וודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבוא לזמן הצללים אחרים אותן נפשות ויתולצזו לאמור: ⁴ יהיה הבטחה באו כי מאו שכבו האבות הכל עמד כמו מרראשית הארץ: ⁵ ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מוקדם קמו השמיים והארץ בדרבר אלהים מן הימים ועל ידי הימים: ⁶ ובמים אבדה תבל מאו כי נשטפה במיו המבול: ⁷ גם השמיים והארץ אשר לפניו נצפנו בדרביו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע: ⁸ וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים ביום אחד: ⁹ ולא לאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנותו השמיים בשאון יחלפו והיסודות יברעו והתמננו והארץ והמעשים אשר עליה ישראפו: ¹⁰ ועתה אם כל אלה ימונו מה MADE חיבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות: ¹¹ ולהוכיח לבא יום יהוה ולהחויש אותו אשר בנללו השמיים ימונו באש והיסודות יברעו ונמסו: ¹² ואנחנו כפי הבטחו מחדים לשמיים חדשים ולא ארץ חדשה אשר צדק ילין בהם: ¹³ על כן אהובים אשר לאלה חכitem שקרו להמצאה לפניו בשלום נקיים וזכאים מפשע: ¹⁴ ואת ארך רוח אדניינו מחשבו לחשוכה כאשר גם אחותו הדוחב פולוס כתוב אליכם כפי הAGMA הננתונה לו: ¹⁵ וכן בכל אנדרותיו ברכבו שם על אלה ובhem יש דברים קשי הבהנה והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר נס יעשו

הראשונה ליווחן

יען כי התגבורת על הרע כתוב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב: 14 כתבותי אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתבותי אליכם הבוגרים יען כי חזקתם ודבר האלים שכן בקרבתם והtagברתם על הרע: 15 אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד אם אהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי כל אשר אהב תאות הבשר ותאות העינים וגאות ההון איןנו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 וזה חלד עבר עבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעד לעד: 18 ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי בא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה الأخيرة: 19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי או היו עמדים עמדו אבל למן גלו כי לא כלם משלנו חמה: 20 ואחרם המשחה لكم מטה הקדוש וידעתם הכל: 21 לא כתבותי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כוב איינו מן האמת: 22 מי הוא הכבב אם לא המכחש בישוע אמר כי איינו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבון: 23 כל המכחש בבון גם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש או נס אתם תקומו לבן ובאב: 25 וזה הבטחה אשר הבטיחנו היא חי עולמים: 26 זאת כתבותי אליכם מפני המתעים אתכם: 27 ואחרם המשחה אשר קבלתם מטהו עמדת בכם ולא תצרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמוד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואני כוב ואשר לmodה אתכם כן תעמדו בו: 28 ועתה בניהם עמדו בו למן יאמץ לבנו בהראותיו ולא נבוש מפני בכוואו: 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנה:

3 ראו מה נדלה אהבת האב הנדרונה לנו אשר נקדרא בני האלים על בן העולם איינו ידע אנחנו כי אותו לא ידע: 2 אהובי עתה בניהם לאלהים אנחנו ועוד לא נבלה מה נהיה אך ידרנו כי בהגלוותנו נדמה לו כי נראתו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקווה כזאת יתרה את עצמו כאשר טהור נס הוא: 4 כל העשה חטא נס פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא גנלה לשאת את החטאינו ובו אין חטא: 6 כל העמד בו לא יחטא הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוגרים

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעניינו ראיינו אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: 2 והחאים גנלו ונרא ומיעדים אנחנו ומודיעים לכם את חי העולם אשר היה עם האב ונגלו לנו: 3 את אשר ראיינו ושמענו נודעה לכם למען תתחברו לנו נס אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואתה כתובים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: 5 וזאת היא השמורה אשר שמענו ממנה וננד لكم כי האלים אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הנהנו כובים ופעלנו אינה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין לנו חטא הנהנו מותעים את נפשינו והאמת אין בנו: 9 ואם נודה את החטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את החטאינו ולטהרנו מכל עוון: 10 ואם נאמר כי לא חטאנו לכוב נשימנו ודרבו אין בנו:

2بني הנני כתוב אליכם את זהה לבתו התחטא ואמ לחטא איש יש לנו מליצן לפני אבינו ישוע המשיח הצדק: 2 והוא כפירה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי נס על חטא כל הולמים: 3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר אח מצותיו: 4 האמר הכרחי והוא מצותיו לא ישמר כוב הוא והאמת אין בו: 5 אבל השמר את דבריו בו נשלה מה אמרת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו: 6 האמר כי בו יעד עליו להתהלך בדרך אשר נס הוא הלך: 7 אחוי איני כתוב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר הייתה לכם מראש והמצוה הרשנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: 8 ועוד מצוה חדשה אני כתוב אשר היהת האמת נס בו נס בכמ כי החש עבר והאור האמתי כבר זורח: 9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בהשך: 10 האהاب את אחיו יעד באור וממושל אין בו: 11 והשנא את אחיו בהשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע أنها הולך כי החש עוד את עיניו: 12 הנני כתוב אליכם הבנים יען כי נשלחו לכם חטאיכם למן שמו: 13 כתוב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוגרים

אליהם : 6 ואנחנו מ אלהים הננו הודיע את האלים ישמעו
אלינו ואשרינו מ אלהים לא ישמע לנו בזאת נכיר
את רוח האמת ואת רוח התועה : 7 אהובי נאהב ונ איש
את רעה כי אהבה מ אלהים הוא וכל אשר יאהב נולד
מ אלהים וידע את האלים : 8 ואשרינו אהב לא ידע
את האלים כי האלים הוא אהבה : 9 בזאת נראית
אהבת האלים לנו כי שלח האלים את בנו את יהוּדָה
לעולם למען נחיה על ידו : 10 בזאת היא אהבה לא
שאנחנו אהבנו את האלים כי אם הוא אהב אוננו וישלח
את בנו לכפירה על חטאינו : 11 אהובי אם ככה אהב
אתנו האלים נם אנחנו חיבים לאהבה איש את רעהו :
12 את האלים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את
רעהו האלים יעדם בקרבו ואהבו נשלה בנו : 13
בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו :
14 ואנחנו חוזינו ונערידה כי האב שלח את הבן מושיע
העולם : 15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלים האלים
שכן בו והוא באלים : 16 ואנחנו ידענו ונאמן באהבה
אשר אליהם אהב אתנו האלים הוא אהבה והעמד
באהבה עמד באלים והאלים עמד בו : 17 ובזאת
נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי
כמהו לנו גם אנחנו בעולם הזה : 18 אין אימה באהבה כי
אם האהבה השלמה תרש את האימה כי באימה מעצבה
ואשר באימה איןנו שלם באהבה : 19 אנחנו אהבים אותו
כי הוא קדם לאהבה אותנו : 20 כי יאמר איש אהב אני את
האלים והוא שנא את אחיו כוב הו כי אשר לא יאהב
את אחיו אשר הוא ראה איךכה יוכל לאהב את האלים
asher איןנו ראה אותו : 21 וזאת המצוה יש לנו מאות כי
האהбар אם האלים יאהבו אותנו אם אחיו

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה והילד מלאלהום
וככל האהוב את מולדתו יאהב גם את הנולד מalto: 2 בזאת
נדוד כי נאהב את בני האלים באהבתנו את האלים
ובשמרנו את מצותינו: 3 כי זאת אהבת אללים היא אשר
 נשמר את מצותינו ומצותינו איןין כבדות: 4 כי כל הנולד
 מעת האלים מנצח את העולם ואמונהנו הנצחון המנצח
 את העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא
 דהמאמין בישוע שהוא בן האלים: 6 זה הוא אשר בא
 בימים ובידם ישוע המשיח לא בימים בלבד כי אם בימים

כל החוטא לא ראה נם לא ידעו : 7 בני אל יתעה אחכם איש העשה זקרה צדיק הוא כאשר הוא צדיק : 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מרראש לאח בן האלהים להחר את בעלות השטן : 9 כל הנולד מאליהם לא יחתא כי זדרו בו יקום ולא יכול לחטא כי מאליהם נולד : 10 ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה זקרה איננו מאליהם וכן כל אשר לא יאהב את אחיו : 11 כי זאת היא השמואה אשר שמעתם מרראש אהבה איש את רעהו : 12 לא כיון אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו עין כי מעשייו היו רעים ומעשיו אחיו מעש צדק : 13 אל תתרמהו אחוי אם ישנא אחכם העולם : 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי אהבת את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישאר במוות : 15 כל השנה את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקומו בו חי עולמים : 16 בזאת הכרנו את אהבה כי הוא נתן את נפשו בערנו נם אנחנו חיים לחת את נפשתון بعد אחינו : 17 ואיש אשר לו נכסיו העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו אין העמד בו אהבת אליהם : 18 בני אל נא אהוב במילן ובבלשן כי אם בפעל ובאמת : 19 ובזאת נדע כי מן האמת אנחנו ולפניהם נשקייט את לבותינו : 20 כי אם ללבנו ירשע עתנו האלהים נשגב הוא מלכובנו וידע את כל : 21 אהובי אם ללבנו לא ירשענו בטוחן לנו באלהים : 22 וכל אשר נשאל מאיו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפני : 23 וזה היא מצותו להאמין בשם בן ישוע המשיח ולא אהבה איש את רעהו כאשר צונו : 24 והשמר את מצותיו יקום בו והוא בזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו :

4 אהובי אל חאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות
אם מלאחים מהה כי נבאי שקר רבים יצאו לעולם:
2 בזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודהabis בישוע
המשיח כי בא בכבד מלאחים הוא: **3** וכל רוח אשר
אינו מודהabis בישוע האדון כי בא בכבד לא מלאחים הוא
זה הוא רוח צד הנשיך אשר שמעתם עליו כי בוא יבא
וועתה הנה הוא בא: **4** אתם הבנים הנכנים מלאחים
ונצחחות אתם כי אשד בכם נדול הוא מאשד בעולם: **5**
המה מן העולם על בן מהעולם ידברו והעולם ישמע

ובידם והרוח הוא המUID כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה הימה המUIDים בשמות האב הבהיר ורוח הקדש ושלשות אחד הימה: 8 ושלשה הימה המUIDים בארץ רוחה הימים והדם ושלשות לאחת הימה: 9 אם נקבל עדות בני אדרם הנה עדות האלוהים נדולה ממנה כי ואת היא עדות האלוהים אשר העיד על בנו: 10 המאמין בגין האלוהים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלוהים לכוב שמהו יען לא המאמין בעדות אשר העיד האלוהים על בנו: 11 וזה היא העדות כי חי עולם נתן לנו האלוהים והחיים האלה בבנו הימה: (aiōnios g166) 12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלוהים אין לו החיים: 13 זאת כתבתוי אליכם המאמינים בשם בן האלוהים למן תדען שיש לכם חי עולם ולמן תאמין בשם בן האלוהים: (aiōnios g166) 14 וזה הוא בטהוננו אליו אשר אם נשאל בדבר כפי רצונו ישמנו: 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נרע גם זאת כי נשין את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא החטא אשר לא למות שאל ישאל בערו וייתן לו חיים לכל אשר חטא לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בערו: 17 כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות: 18 יידענו כי כל הנילד מאת האלוהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלוהים ישמר את נפשו והרעד לא יגע בו: 19 יידענו כי מאלוהים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אלוהים ייתן לנו בינה לדעת את האמתי וחוי העולם: (aiōnios g166) 21 המשיח וזה הוא האל האמתי וחוי העולם:

בני השמרו לכם מן האלילים אמן:

השנית ליהנן

1

הוקן אל הנבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני בלבד כי אם גם כל ידעי האמת: 2
למען האמת העמדת בקרבנו ועם תהייה עמו לעולם: 3
(aiō g165) יהו עמכם חסד וرحמים ושלום מאת האלים
אכינו ומאת ארניו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה:
4 שמחתי למאדר כי מצאתי מבנייך מתחלכים באמות
מצואה אשר קבלנו מאת האב: 5 ועתה מבקש אני ממך
הנבריה ולא כחבר אליו מצואה חדשה כי אם את אשר
הייתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: 6 וזאת היא
אהבה אשר נתלהך במצותיו זאת היא המצואה אשר
משמעותם מראש להתהלך בה: 7 כי מטעים רבים בא
לעולם אשר אין מודרים בישוע המשיח כי בא בבר
זה הוא המועעה וצר המשיח: 8 השמרו לכם פן תאבד
מןנו פעולתו כי אם נכח משכרתנו שלמה: 9 ככל העבר
על תורה המשיח ואיננו עומד בה אין לו אלהים והעמד
בתורת המשיח יש לנו האב נם הבן: 10 ככל הבא אליכם
ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא
תשאלו לו לשולם: 11 כי השאלה בשלומו הוא משתף
במעשו הרעים: 12 הרכה לי לחייב אליכם ולא חפצתי
בניר ובדיו כי אקווה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה
למען תהיה שמחתנו שלמה: 13 בני אחוטך הבחירה
שאלים לשולם אמן:

השליישית ליהנן

1 הוקן אל נויס החביב אשר אני אהב אותו באמת:² חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותוחק כאשר טוב לך בנפשך:³ כי שמחתי למאור כאשר באו אחים ויעידו על אמריך אשר מתחלק באמת אתה:⁴ אין לך שמחה נדרולה מלשם את אשר בני יתחלכו באמת:⁵ חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארכחים:⁶ אשר העידיו על אהבתך בפני הקהיל ואף תיטיב לעשות בלוטך אתם כאשר יאלה לך לפניו אליהם:⁷ כי בעבור שמו יצא ולאלקח מואמה מן הנויים:⁸ על כן חובבים אנחנו לקבלם אתם למען נהיה עוזרים באמת:⁹ אני כתבתי אל הקהילה אך דויטריפס המתוואה להיות עליהם בראשינו מכבלי אתנו:¹⁰ על כן בabei אזכיר את מעשינו אשר הוא עשה בספרו עליינו דברים רעים ולא דיו שלא קיבל את האחים כי גום ימנע את החפצים לכבול ויונגרש מותך הקהילה:¹¹ חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים:¹² על דימיטריוס העידיו הכל וגם האמות עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה:¹³ הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובכנה:¹⁴ אבל אקווה לראותך במרה ופה אל פה נדבר:¹⁵ (John III:1:15) שלום לך הרעים שאלים לשולם שאל לשולם הרעים לאריש איש בשם זו:

באחרית הימים יבואו לזמן ההלכים אחריו אותן רשות:

¹⁹ אלה הם הפרשים מן הצבור אנשיהם נפשיהם ורוח אין

²⁰ בהם: ²¹ ואתם האוהבים הבנו באמונתכם הנעה על

כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש: ²² ושמירתם את

נפשתיכם באהבת אליהם וחכיהם לרוחמי אדרניינו ישוע

המשיח לחירות העולם: ²³ (aiōnios g166) ²⁴ הבדילו את אלה

והתנהגו עמהם ברכמים: ²⁵ ואת אלה תושיעו באימה

וחילצתם אתם מחוק האש ונעלתם נס את הלבוש המנאול

בחלאת הבשר: ²⁶ ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול

ולהעמיד אתכם בשwon תמיימים לפניו כבודו: ²⁷ לאליהם

אשר לו לבודו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והנדרלה

והעו והמשלה מעתה ולעלמי עד Amen: (aiōnios g165)

1 יהודיה עבר ישוע המשיח ואחו יעקב אל המקראיים אשר הם מקדים באלהם האב וশמורים לישוע המשיח:

2 רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למיכביר: ³ אהובי

בחשדרלי לכתاب אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו

חובב היא בעני לרווחם במקתב אשר תלחמו לאמונה

המסורת פעם אחת לקודושים: ⁴ כי התגנבו לבודא מקצת

אנשים הכתובים מאו למשפט הזה אנשי רשות ההפכים

את חסר אלהינו לومة וכפרים באליהם המשל הייחיד

ובאדניינו ישוע המשיח: ⁵ וויש את נשפי להזוכר אתכם

את אשר כבר ידעתם כי הוועיז והוות את העם ממזרים

וישמוד אהורי כן את אשר לא האמיןינו: ⁶ והמלאים אשר

לא שמרו את משרותם כי אם עזבו את זבלם שמרם

במוסדות עולם ובabhängig למשפט היום הנדרול: (aiōs)

⁷ כאשר סדום ועמורה והערדים סביבותיהם אשר ההזנו

כמויהם וילכו אחריו בשר זר נהיו כראוי כי נמסרנו למוסר

ash עולם: (aiōnios g166) ⁸ וכן גם בעלי החלומות האלה

מתמאים את הבשר ואת הממשלת ינאיזו ואת השררות

יחרפו: ⁹ ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן

וירב אותו על אדרות נוית משה לא מלאו לבו להרץ משפט

נדופים כי אם אמר ינער יהוה בר: ¹⁰ ואלה מנדרפים את

אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהתות

הסללות בהמה ישחוו את נפשם: ¹¹ אווי להם כי ברוך

קון הלכו ווישקעו בתהוות בלעם לקבל שכר ובמרי

קרח אברדו: ¹² הלא צורו מכשול מה בסעודתיכם של

אהבה ובקלות ראש יאכלו ושתו עמכם ורעים את נפשם

עננים הם בבל מים התנדפים מפוני רוח עצי חרף באין

פרי אשר מתו בעמים ונעקרו: ¹³ משבורי ים עזום אשר

יגרשו בשחתם ככבים תעימ אשר חזק אפלת צפון להם

עד עיד: (aiōnios g165) ¹⁴ וגם תנוק השבעי לאדם נבא לאלה

לאמור הנה יהוה בא ברכבת קדשו: ¹⁵ לעשות משפט

בכלם ולהוציא כל רשי ארץ על כל מעשי רשעתם

ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאיהם אנשי רשות: ¹⁶

אללה הם הרוגים והמתואננים ההלכים אחריו תאותיהם

אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים יעקב שחד: ¹⁷ ואתם

האהובים זכרו את הדברים הנאורים מוקדם ביד שליחי

אדניינו ישוע המשיח: ¹⁸ בדברם אליכם לאמור הנה

וְאֵת שֶׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב שֶׁבַע הַכּוֹכְבִים הַם מַלְאֵי שֶׁבַע
הַקְּהָלֹת וְשֶׁבַע הַמְגֻרֹות אֲשֶׁר רָאָה שֶׁבַע קְהָלֹת הַנָּהָה:

2 אֶל מֶלֶךְ קָהָל אֱפֹסֹס כִּתְבָּה כִּי אָמַר הַאֲחוֹ בִּימֵינו
שֶׁבַע הַכּוֹכְבִים המִתְהָלֵךְ בַּתּוֹךְ שֶׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב: 2
יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת עַמְלֵךְ וְאֶת סְכָלֵךְ וְכֵי לֹא תָוכַל
שָׁאת אֶת הַרְשָׁעִים וְתָנַסֵּה אֶת הַאֲמָרִים שְׁלִיחִים אֲנָחָנוּ
וְאַנְשָׁם וְתִמְצָאָם כּוֹבִים: 3 וְאַתָּה נְשָׁאת הַרְבָּה וְיִשְׁלַחְךָ
סְבִלְנוֹת וְלִמְעֵן שְׁמֵי לֹא יַעֲפֶת: 4 אֶךְ יִשְׁלַחְךָ כִּי
עֹזֶבֶת אֶת אַהֲבָתְךָ הַרְאַשׁוֹנָה: 5 זֶכֶר אֲפֹא אוֹ מוֹתָה נִפְלַת
וְשׁוֹבֵה וְעַשְׂתָה מַעַשֵּׂיךְ הַרְאַשָׁנִים וְאָמַם לֹא הַנִּי בְּאַלְעִיד
מַהְרָה וְנִסְחָתִי מִגְוָרָתְךָ מִמְקוֹמֶה אָמַם לֹא תִשְׁבַּב: 6 אֶבְלָזָאת
הַיָּא לְכִי תְשַׁנֵּא אֶת מַעַשֵּׂי הַנִּיקְלָסִים אֲשֶׁר שְׁנָאתִים
נִמְ אָנָי: 7 מַיְ אִשְׁר אָזֶן לוֹ יִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר הַרוּחַ אָמַר
לְקָהָלוֹת הַמְנַצֵּחַ אָתָן לוֹ לְאָכְלָ מַעַן הַחִיּוֹם אֲשֶׁר בַּתּוֹךְ גַּן
עַדְן לְאָלָהִים: 8 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל זָמוֹרָנָא כְּתָבָה כִּי אָמַר
הַרְאַשׁוֹן וְהַאֲחַדְרָן אֲשֶׁר מַתְ וְיִחְיָה: 9 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת
צְרָתְךָ וְאֶת רִישְׁךָ וְאֶולֶם עַשְׂרֵה אַתָּה וְאֶת נְדוּרֵה הַאֲמָרִים
וְיַהְוִידִים אֲנָחָנוּ וְאַנְשָׁם כִּי אָמַם כְּנָסִית הַשְׁתָּן: 10 אֶל תִּירָא
אֶת אִשְׁר עַלְךָ לְסִבְלָה הַנָּהָעַתְּדָה הַמְלָשִׁין לְהַשְּׁלָךְ מִכֶּם
לְבֵית הַמְשָׁמֵר לְמַעַן תְּגַסֵּה וְהַיָּוָם בְּצָרָה שְׁרָתִים הַיָּה
נָאמֵן עַד מוֹת וְאַתָּה לְכִי טַעַת הַחִיּוֹם: 11 מַיְ אִשְׁר אָזֶן לוֹ
שְׁמַעַת אֶת הַרוּחַ אֲמַר לְקָהָלוֹת הַמְנַצֵּחַ לְאַיּוֹק בְּמוֹת
הַשְׁנִי: 12 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל פְּרָגָמוֹס כְּתָבָה כִּי אָמַר אֲשֶׁר לוֹ
חַרְבְּ פִּיפּוֹת הַחֲדָה: 13 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת מָקוֹם
שְׁבָתָךְ אֲשֶׁר שְׁמָם כְּסָא הַשְׁטָן וְתְדַבֵּק בְּשְׁמֵי וְלֹא שְׁקַרְתָּ
בְּאַמְנָתִי נִסְ בִּימֵי אֲנָטִיפָס עַדְיִ הַנִּאָמָן אֲשֶׁר נְדָגֵן אַצְלָכֶם
מָקוֹם מֹשֵׁב הַשְׁתָּן: 14 אֶךְ מַעַט יִשְׁלַחְךָ כִּי שְׁמַעַת
אַנְשָׁם דְּבָקִים בְּתוֹרַת בְּלָעָם אֲשֶׁר חֹרֶה אֶת בְּלָק לְתַת
מְכֹשֶׁל לְפִנֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָכְלָ מַזְבְּחֵי אֱלִילִים וְלַזְנוֹת:
15 כִּן נִמְצָאוּ נִסְ בְּךָ אֲנָשִׁים דְּבָקִים בְּתוֹרַת הַנִּיקְלָסִים
אֲשֶׁר שְׁנָאָתָי: 16 שָׁוֹבָה וְאֶל כִּי עַתָּה אָבוֹא עַלְךָ כִּי
וְנִלְחָמָתִ בְּכִחְבָּבִי: 17 מַיְ אִשְׁר אָזֶן לוֹ יִשְׁמַע אֶת
הַרוּחַ אֲמַר לְקָהָלוֹת הַמְנַצֵּחַ אֲכִילָנוּ מִן הַגּוֹן וְנִתְהִי
לֹו אָבֵן לְבָנָה וְעַל הָאָבֵן מַפְתָּח שְׁמָמָד אֲשֶׁר לֹא יַדְעָנוּ
אַיְשָׁוּלָתִי הַמִּקְבָּלָה: 18 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל תְּיאַטְרָא כְּתָבָה
כִּי אָמַר בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עַנְיוֹן כְּלָבָתָא שְׁמַגְלָתָיו
כְּעַיְנָה נִחְשָׁתָ קָלָל: 19 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת אַהֲבָתְךָ וְאֶמְוֹנָתְךָ

1 חִזּוֹן יְשֻׁעָה הַמֶּשֶׁיחָא אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הַאֲלָהִים לְהַרְאֹתָה אֶת
עֲבָדָיו אֲשֶׁר הוּא יִהְיֶה בְּמַהְרָה וְהַוָּא הַוּדִיעַ בְּשַׁלְחָו
בַּיד מֶלֶךְוּ לְעַבְדָו יוֹחָנָן: 2 אֲשֶׁר הַעַדְיָד הַדָּבָר הַאֲלָהִים
וְעַדְותִי יִשְׁעוֹ הַמֶּשֶׁיחָא וְאֶת כָּל אֲשֶׁר רָאָה: 3 אֲשֶׁר דָּקְרוֹא
וְאֲשֶׁר הַשְׁמָעָם אֶת דָּבָרַי הַנְּבוֹא וְשִׁמְרָם אֶת אֲשֶׁר
כְּתוּב בָּה כִּי קָרוֹבָה הַעַת: 4 יוֹחָנָן אֶל שֶׁבַע קְהָלֹת
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה חָסֵד לְכָם וְשָׁלֹום מִאתָה הַחִוָּה וְהַיָּה וְיַבְאָוָו וְמִן
שֶׁבַע הַרוּחוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי כְּסָאוֹ: 5 וְמִאֵת יִשְׁעוֹ הַמֶּשֶׁיחָא
הַעַד הַנְּאָמָן וּבְכָרָר מִן הַמְתוּם וְעַלְיוֹן לְמַלְכֵי אֶרְץ לוֹ אֲשֶׁר
אָהָב אָתָנוּ וּבְכָרָר גָּאָלוֹן מִחְתָּאָתָנוּ: 6 וַיַּעֲשֵׂה אָתָנוּ לְמַלְכִים
וְכָהָנִים לְאָלָהִים אֲבִיו הַכְּבָד וְהַעַז לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים
אָמֵן: 7 הַנָּהָה הַוָּא בָּא עַם הַעֲנָנִים וְרוֹאָתָה אָתָו
(aiōn g165) 8 הַאֲלָף וְאֶת הַתּוֹרָא אֲלָהִי צָבָאות: 9 אֲנִי
נָאָמָן יְהֹוָה אֱלֹהִים הַהְוָה וְהַיָּה וְיַבְאָו אֲלָהִי צָבָאות
יוֹחָנָן אֲחִיכָם גָּוָם כְּתָבָה לְכָם בְּלָחָז וּבְמַלְכוֹת וּבְסְבָלָנוֹת
לְמַעַן יִשְׁעוֹ הַמֶּשֶׁיחָה הַיּוֹתִי בָּאֵי אֲשֶׁר שְׁמוֹ פְּטָמוֹס בְּעַבְור
דָּבָר הַאֲלָהִים וּבְעַבְורָ עֲדֹתִי יִשְׁעוֹ הַמֶּשֶׁיחָה: 10 וְאָהָיָה
בְּרוּחַ בְּיוֹם הַאֲדָон וְאַשְׁמַע אֲחָרֵי קוֹל גָּדוֹל בְּקָלָל שְׁוֹפֵר
וְיִאָמֵר אֲנִי הַאֲלָף וְאֶת הַתּוֹרָה וְהַאֲחָרָן וְאֶת
אֲשֶׁר אָתָה רָאָה כְּתָבָה אֶל סְפִיר וּשְׁלַחְחָו אֶל קְהָלֹת
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה לְאָפָסָוס וּלְמִירָנָא וּלְפְרָגָמוֹס וּלְתִאְפִּירָא
וּלְסְרָדִיס וּלְפִילִידָפִיא וּלְלַזְדִּיקִיא: 12 וְאָפָן לְדַרְאֹת אֶת
הַקּוֹל הַמְדָבֵר אֲלֵי וְיָהִי בְּפִנּוֹתִי וְאֶרְאָה שֶׁבַע מְגֻרֹות זָהָב:
13 וּבְתוֹךְ שֶׁבַע מְגֻרֹות דָמוֹת בָּן אָדָם לְבָושׁ מַעַיל וְחִנּוּר
אֲזֹרְזָה עַלְכָל לְלָבוֹ: 14 וּרְאָשׁוּ וּשְׁעַרְוּ לְבָנִים צָמָר צָהָר
כְּשַׁלְגָן וְעַנְיוֹן כְּלָבָת אֲשֶׁר: 15 וּמְרַגְלָתָיו כְּעַיְנָה נִחְשָׁתָ קָלָל
כְּצָרְפּוֹת בְּכָרָר וּקְולָו קוֹל מִים רְבִיבִים: 16 וַיְהִי לוֹ בַּיד
יְמִינָה שְׁבַע כּוֹכְבִים וּמִפְּנֵי יוֹצָאתָה חַדְרָה וּפְנֵיו
כְּשֶׁמֶשֶׁת הַמְאִיר בְּגִבְרָתוֹ: 17 וּכְרָאָתִי אֲחָתָוּ וְאֶפְלָל רְגָנְלִי
כְּמַת וַיְשַׁת עַלְיִ יְדֵי יְמִינָה וְאֶשְׁרָאָתִי אֲלֵי הַרְאָשׁוֹן
וְהַאֲחָרָן וְהַחִי: 18 וְאָהָיָה מִתְ הַנִּי וְאֶרְאָה שְׁמַגְלָתָיו
וּבִידִי מִפְּתָחָות שָׁאָל וּמוֹת: (aiōn g165, Hadēs g86) 19 וְעַתָּה
כְּתָבָה אֶת אֲשֶׁר רָאָתָה וְאֶשְׁר נִعְשָׂה עַתָּה וְאֶשְׁר עַתָּד לְהַיּוֹת
אַחֲרִי כֵּן: 20 אֶת סָוד שֶׁבַע הַכּוֹכְבִים אֲשֶׁר רָאָתָה בִּימֵינוֹ

החוק באשר לך למען לא יקח איש את נרך : 12 המנצח אתנו לעמוד בהיכל אלדי ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אלהי ואת שםUr אלהי וירושלים החדשה הירידת ממשמים מעם אלהי ואת שמי החדש : 13 מי אשר אין לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות : 14 ואל מלך קהיל לודקיא כתוב כי האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בראית האלהים : 15 ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם : 16 כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקייך מפי : 17 כי אמרת אך עשרה מצאת און לוי ולא חסרתו כל ולא עדת כי אמלל אתה ודורי ונענו ועוור וערם : 18 אני איעצץ לפנוט מatoi זהב צדוף באש למען תעשיר ובנדים לבנים למען תחכשה בהם ולא תראה בשת עדות ולמשח עניין קלוריית למען תראה : 19 אני את כל אשר אהב אוכיהם ואיסרם לכון תשקר ותשוב. הנני עמד לפתח ודקק והיה כי ישמע איש לקולו ופתח הפתחה אבאו אלו לסייע עמו והוא עמדיו : 21 המנצח אתנו לשבת אורי על כסאי כאשר נצחתי נם אני ואשב את אבי על כסאו : 22 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות :

4 ויהיו אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשםים והקול הראשון אשר שמעתו כקול שופר מדבר אליו אמר עליה הנה ואראך את אשר היה יתיה אחורי כן : 2 וכברע היידי ברוח והנה כסא נראת בשםים ואחד ישבע על הכסא : 3 והישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראהיה כעין ברקתק : 4 וסביב לכסא ארבעה ושדרים כסאות ועל הכסאות ראייתי את ארבעה וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים : 6 ולפני הכסאים זוכחות כעין הקרה ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עיניהם מלפניהם ומאחריהם : 7 ודמות החייה הראשונה כאריה והחייה השנית כשור ופני החייה השלישית כפני אדם ודמות החייה הרביעית כנשך מעופף : 8 ולכל אחת ארבע החיות שש כנפים מסביב ולפניהם הנה מלאות עיניהם ואין דמי להן יום ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוא יובוא : 9 ומדי תה

ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחזרונים רבים הם מן הראשונים : 20 אך מעט יש לי לעליק כי תניח את האשה איזובל האמרה כי היא נביאה ללמד ולהתעורר את עבדיו לננות ולא כל זבחו אלילים : 21 והני מפיל אתה על מטה ואת המגנאים אתה בצרה גדוולה אם לא ישבו ממעשייהם : 23 והרנתני במוות את בניה וידעו כל הקהילות כי אני חקר כלויות ולבנותיו لكم לכל איש כפרי מעליו : 24 אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטרון כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא יידעו את עמקות השטן כאשר הם מתחללים לא אשימים עליהם משא אחר : 25 אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא : 26 והמנצח ושמր את מעשי עד עת קין און לו שלטן על הגוים : 27 ורעם בשבט ברזול כלילי ווצר ניפצו כאשר קבלתי נם אני מאת אבי : 28 ונחתתי לו כוכב השחר : 29 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות :

3 ואל מלך קהיל סדרדים כתוב כי אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתו את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנק מות : 2 שקד וחוק את השארית הקרויה למוות כי לא מצאת מעשיך שלמים לפני האלהים : 3 זכור את אשר קבלת ושמעת ושםרה זאת ושובה ואם לא תשקר הנני בא עלייך נגנב ולא תרע באוי זו שעיה אבא עלייך : 4 יש לך נם בסדרדים שמות מעתים אשר לא אנאלו את מלבושים ויתהלו אוי לבשי לבנים כי ראים הם ליאת : 5 המנצח ילבש בנדים לבנים ולא אמזה את שמו מספר החיים ואורה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו : 6 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות : 7 ואל מלך פילדיפיא כתוב כי אמר הקדוש האמתי אשר בידך מפתח דוד הפתחה ואין סנור והסנור ואיןفتح : 8 ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניו פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסנרו כי נבורת מעט לך ותשמר את דבריו ולא כחשת בשמי : 9 הני נתן אנשים מכנסיות השטן האמורים יהודים אנחנו ואניהם כי כובים מהה דנני עשה אשר יבוא להשתאות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתך : 10 יען שמרת דבר סבלנותי אשمرך נם אני משעת הנסין העתידה לבוא על תבל כליה לנשות את ישבי הארץ : 11 והני בא מהרה

ביבדו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח ולמען ינץח: 3 וכפתה
את החותם השני ואשמע את החיים השניות אמרת בא
וראה: 4 ויצא סוס שני והוא אדם ורכב עליו נתן לשאת
את השלום מן הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן
לו הרבה גודלה: 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע
את החיים השלישי אמרת בא וראה ואביך והנה סוס
שחר והרכב עליו מזינים בידך: 6 ואשמע קול מותך
ארבע החותם לאמר קב חיטים בדינר ושלשה קבים
שערם בדינר ואת המשן והין אל תשחת: 7 וכפתחו את
חותם הרביעי ואשמע את החיים הרביעית אמרת בא
וראה: 8 וארא והנה סוס ירךך והרכב עליו שמו המות
ושאל ויצא לרגניו ונתן להם שלטן על רביית הארץ
להמית בחרב ובכדע וכבר וכחית הארץ: 9 (Hades g86)
וכפתחו החותם החמישי וארא מתח לモובח את נפשות
הטהובחים על דבר האלים ועל העדרות אשר היה
לهم: 10 ויזעק בקול נדול ויאמרו עד מתי אדרני הקדוש
זהamtai לא תשפט ולא תקום את דמיינו מישבי הארץ: 11
ויתן לאיש מהם שמלוות לבנות ויאמר אליהם לנווה
עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחים
העתדים להרג כמותם: 12 וארא בפתחו את החותם
ההשי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער
והירח נהפל לדם: 13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר
תנווע תאה ברוח חזקה והשלכה פניה: 14 והשמות משה
ספר גניל וכל הר ואהנטקו ממוקם: 15 ומילci הארץ
והזרונים ושורי האלפים והעשרים והתקיפים וכל עבד
ויכל בן חרים התהבא במערות ובסלעי ההרים: 16
ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עליינו וכסנו מפני
הישב על הכסא ומפני חמת השה: 17 כי בא יום עברתו

7 ואחריו כן רأיתי ארבעה מלאכים עומדים בארץ
כנופת הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למן לא
תשב רוח לא בארץ ולא ביום ולא בלילה בכל עץ: 2 וארא
מלאך אחר עליה ממרח שמש ובירדו חתמת אלהים חיים
זוקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם
לחבל הארץ והם לאמר: 3 אל תחבלו את הארץ
ואת הימים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על
מצחוותם: 4 ואשמע מספר החתום מאה אלף וארבע מאות

החיות כבוד והדר ותורה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמיים : (aiōn g165) 10 או יפלו עשרים וארבעה הוקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחו לחי עולמי העולמיים ושמו את עטרותיהם לפני הכסא לאמר : (aiōn g165) 11 לך אדניינו לקחת כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל בראזונך הוא ונבראו :

5 וארא בימין היישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחרו
וחותם בשבעה חותמות: 2 וארא מלך אביר קורא בקול
נדול מי הוא הוכה לפתח הספר ולהתיר את חותמותיו: 3
ולא יכול איש נם בשם נם באرض נם מתחת הארץ לפתח
את הספר או להבטיט אלו: 4 ואבק בכינודול על אשר
לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרוא בו או להבטיט
אליו: 5 ויאמר אליו אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח
האריה אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את
הספר ולהתיר שבעה חותמות: 6 וארא והנה בין הכסא
וארבע החיות ובין הזקניםשה עמד כמו טבוח ולו שבע
קרניהם ושבע עיניהם אשר הם שבעה רוחות האלים
השלוחים אל כל הארץ: 7 וויא ויקח את הספר מימין
היישב על הכסא: 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני
השה ארבע החיות ושרים וארבעה הזקנים ואיש איש
כנוור בידו וקערות זוהב מלאת קטרת אשר הנה תפלה
הקדושים: 9 וישרו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את
הספר ולפתח את חותמות כי אתה נשחתת ובדמרק קניתנו
לאלים מכל משפה ולשון וכל עם וגוי: 10 ותעתש אתם
מלכים וכחנים לאליהינו וימלכו על הארץ: 11 וארא
ואשמע קול מלכים רבים סביב לכסא אלהיות ולזקנים
מספרם רבבו ריבבות ואלפי אלפיים: 12 קראים בקול
גדול נאה לשזה הטבוח ללקחת עז ועשר וחכמה וגבורה
והדר וכבוד וברכה: 13 וככל בריה אשר בשם נם ובארץ
ומתחת הארץ אשר על הים וככל אשר בהם את כלם
שמעתוי אמרים לאמר ליישב על הכסא ולשה הברכה
וההדר והכבד והעז לעולמי עולמיים: (א) g165
ותאמנה ארבע החיות אמן ושרים וארבעה הזקנים
ונפלו על פניהם וישתחוו לחוי עולמי העולמיים:

6 וארא כתאר פתח השה אחדן מנ שבעה החחות
ואשמע אחת מארבע החוות מדברת כקהל רעם לאמר
בא וראה: 2 ואבאיו והנה סוס לבן והרכב עלייו קשת

והמלך הראשון תקע בשופר והוא ברד ואש כלולים בדם ותשלך ארצחה והשרף שלישות העז וכל ירך עשב נשרף: 8 והמלך השני תקע בשופר ותנה כדמות הרים נדרול עבר באש השלך אל תוך הים והוא שלישות הים לדם: 9 והמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלישית האניות נשחתה: 10 והמלך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמיים כוכב נדרול עבר כלפיך ויפל על שלישית הנחרות ועל מעינות המים: 11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית הימים לענה ורבים מבני אדם מתו מן הימים כי מרים היו: 12 והמלך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית המשמש ושלישית הירוח ושלישית הכוכבים למען תהחש שלישות והימים לא יאיר שלישיתו וכן גם הילילה: 13 וארא ואשמע מלך אחד מעופף במרום הרקע הקורא בקהל גדול אווי אווי לישבו הארץ: 14 משאר קלות שופר שלוש המלכים העתידים לתקע:

9 וְהַמֶּלֶךְ הַחֲמִישִׁי תָּקֻעַ בְּשׁוֹפֵר וְאֶרְאָ כּוֹכֶב נֶפֶל מִן
הַשְׁמִים לְאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לוֹ מִפְתָּח בְּאֵר הַתְּהוּם : 2 (Abyssos g12)
וַיַּפְתַּח אָתָּה בְּאֵר הַתְּהוּם וַיַּעַל עַשְׂרֵה מֵן הַבָּאָר כַּעַשְׂנִין כְּבָשָׂן
גְּדוֹלָה וְחוֹשֵׁךְ הַשְׁמָשׁ וְהַרְקִיעַ מִקְיָטְרַה הַבָּאָר : (Abyssos)
12 וּמִן דָּקִיטָּר יָצָא אַרְבָּה עַל הָאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לָהֶם שָׁלְטָן
כְּשַׁלְטָן עַקְרָבִי הָאָרֶץ : 4 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁחִיתוּ
אֶת עַשְׂבָּה הָאָרֶץ וְלֹא כָּל יְרֵק וְלֹא כָּל עַז כִּי אָתָּה
בְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר אֵין לְהֵם חותֵם אֱלֹהִים בְּמִצְחֹותֵם : 5
וְלֹא נָתַן לְהֵם לְחַמִּיתָם רַק לְהַכְּאִיכְם חַמְשָׁה חֲדָשִׁים
וְכַאֲבָם כְּכָאָב אִישׁ יְכֹהֵה הַעֲקָרְבָּן : 6 וּבְכִימִים הָהֵם
יִבְשְׁקוּ בְּיַד אָדָם הַמּוֹתָה וְלֹא יִמְצָאוּ וְשָׁאַלְוּ אֶת נְפָשָׂם
לְמוֹתָה וְהַמּוֹתָה יִרְחַם מֵהֶם : 7 וַיֹּהֵי מִרְאַת הָאַרְבָּה כְּדָמוֹת
סְוָסִים עֲרוֹכִים מִלְחָמָה וְעַל רַאשֵּׁיהם כְּעַטְרוֹת כְּעַזְנִים זָהָב
וְפְנִיהם כְּפָנֵי אָדָם : 8 וַיַּשְׁעַר לְהֵם כַּשְׁעַר נְשִׁים וְשְׁנִיהם
שְׁנִי אֲרֵיה : 9 וַיַּרְוִינִים לְהֵם כְּשָׂרְנִי בְּרוֹזָל וּקוֹל כְּנִפְיִים
כְּקוֹל מְרַכְּבֹת סְוָסִים רַבִּים הַרְצִים לְמִלְחָמָה : 10 וַיַּגְבַּהּ
לְהֵם כְּזִגְבּוֹת עֲקָרְבִּים וְעַקְצִים בְּזִונְבוֹתָם וְהַשְׁלַׁטוּ לְעָנוֹתָם
אֶת בְּנֵי הָאָדָם חַמְשָׁה חֲדִשים : 11 וְהַמֶּלֶךְ הַתְּהוּם הוּא
מֶלֶךְ עַל הֵם וְשָׁמוֹ אֶבְרָדָן בְּעַבְרִית וְהֵוא אֶפְוָלִיּוֹן בְּלֶשׁוֹן
יְהוּנָה : 12 הַצְּרָה הָאַחַת חַלְפָה הַלְּכָה לָהּ וְהַנְּהָה
בְּכִשּׁוֹפֵר וְאַשְׁמָעַ קְול אֶחָד מְאַרְכָּעַ קְרָנוֹת מִזְבְּחָה הַזָּהָב

ו ארבעה אלף והם חותמים מכל שבטי בני ישראל :
ולשבט יהודה החותמים שניים עשר אלף לשבט ראוון
חותמים שניים עשר אלף לשבט נד החותמים שניים עשר
אלף : 6 לשבט אשר חותמים שניים עשר אלף לשבט
נפתלי חותמים שניים עשר אלף לשבט מנשה חותמים
שניים עשר אלף : 7 לשבט שמעון חותמים שניים עשר
אלף לשבט לוי חותמים שניים עשר אלף לשבט יששכר
חותמים שניים עשר אלף : 8 לשבט זבולון חותמים שניים
עשר אלף לשבט יוסף חותמים שניים עשר אלף לשבט
בנימן חותמים שניים עשר אלף : 9 אחרי כן ראיית
והנה המון רב אשר לא יכול איש למונתו מכל הגוונים
והמשפחות והעמים והלשונות ויעמדו לפני הכסא ולפני
השה מלכים שלמות לבנות וכפות תמים בידיהם :
10 ויקראו בקהל גדור לאמר היושעה לאלהינו היישב
על הכסא ולשה : 11 וכל המלכים עמדו סביב לכסא
וסביב לזרים ולארכע החיות ויפלו על פניהם לפני
הכסא וישתחו לאלהים : 12 ויאמרו אמן הכרכה והכבוד
והחכמה והתודה וההדר והכח והעו לאלהינו לעולמי
עולם אמן : 13 וירען אחד מן הזרים ויאמר אליו
אללה الملכים בנדי לבן מי מה ומאיין באו : 14 ויאמר
אליו אדרני אתה ידעת ויאמר אליל אלהם הבאים מן
חזרה הנדולה ויכבשו את שמלם וילכינום בדם החזה :
15 וכך הנם לפני כסא האלים ומשרתים אותו בהיכלו
יומם ולילה וחושב על הכסא יתן משכנו עליהם : 16 לא
ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכמ שמש ושרב : 17 כי השה
אשר בחוץ הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם
ומחה אליהם כל רגעה מעיניהם :

8 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמות כחצ' שעה: 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האללים יונטו להם שבעה שופרות: 3 ויבא מלאך אחר וינש אל המזבח ומחתת והב בידיו ונתן לו קטרת הרבה למתה עם תפנות כל הקדרשים על מזבח הזהב אשר לפניו הכסא: 4 ויעל עשן הקטרת עם תפנות הקדרשים מיד המלאך לפני אלהים: 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישליך על הארץ והוא קולות ורעמים וברקים ורעש: 6 ושבעה המלאכים אשר בידם שבעת השופרות התעתרו לתקע: 7

**עליך לשוב להנבא עוד על עמים ונוגים ולשנות ומלכים
רבבים:**

11 ויתן לי קנה דומה למטה ויעמוד המלאך ויאמר
קולם ומד את היכיל יהוה ואת המזבח ואת המשתוחים
בו: 2 ואת החצר אשר לפניהם להיכיל השליך חוצה
ואל תמדנה כי נתנה לנו ירים ורמסו את העיר הקדרה
ארבעים ושנים חדשים: 3 ואtan לשני ערי ונבאו ימים
אלף ומאותים וששים מתקסם בזמנים: 4 אלה הם שני
היויתם ושתי המנרות העמדים לפני אלה הארץ: 5
וכי יבקש איש להרעד להם תצא אש מפיהם ואכללה את
איביהם וכן כל המבקש להרעד להם מות ימות: 6 ולهم
השליט לעזר את השמיים ולא יהיה מטר בימי נבואתם
ירישלטו על המים להפקם לדם ועל הארץ להכלה בכל
גנגנו מידי יחפזו: 7 ואחרי להשלים עדותם החיה העלה
מן התהום העשאה מהם מלחמה ותוכל להם והרנתם:
8 והוא היה נבלתם ברחוב העיר הנדוללה (Abyssos g12)

הנקרת כפי הרוח בשם סדום ומצדדים אשר שם נצלב גם אדניינו: ורבים מן העמים והמשפחות והלשנות והתניות יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גינויים לשום בקרים: ווישבי הארץ ישמחו עליהם ויעילו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה והכਐבו את יшибי הארץ: וזהו אחריו ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאות האללים ויעדמו על רגלייהם ואימה נדוללה נפללה על כל ראייהם: ווישמעו קול גדול מן השמיים מדבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו בענן ההשימיה ושנאייהם ראים אתם: ובשעה ההיא היה רעיש נדול ותפל שעיריות העיר ושבעת אלפים שמות בני אדם נהרגנו ברעיש ודנשאים רעדה אחזותם ווינו כבוד לאלהי השמיים: הzcירה השנית חלפה הלכה לה וננה הzcירה השלישית מהריה תבוא: והמלך השביעי תקע בשופר והוא קלות נדולים בשםיהם ויאמרו הנה ממלכת העולם היתה לאדרני ולמשיחו והוא מלך לעולמי עולם: ועשרים ארבעה חזקים ישיבים לפני האללים על כסאותם נפלו על פניהם ווישתחוו לאלהים: ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה אלהים צבאות הרים והיה ויבוא כי לבשת עז הנדול ותתמלך: והנים קצפו ויבא קצף ועת המתים להשפט

אשר לפניו אלהים : 14 ויאמר למלאך השמי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלכים הרים האסורים על הנהר הנודול נהר פרת : 15 ויתרו ארבעה המלכים אשר היו נכוונים לשעה וליום ולחדר ולשנה להמית שלישית בני האדם : 16 ויהי מספר צבאות הזרים שתי רכובות ואני שמעתו מספרם : 17 וכן ראייתי במראה את הסוסים ורכבייהם אשר שרינויהם כעין אש והכלת גנפרית וראשי הסוסים בראש אריות ותצא מפיהם אש וקיטור וגפרית : 18 ותומת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היצאות מפיהם : 19 כי כח הסוסים בפיהם כי נזובות דומים לנחים ויש להם ראשים וכחם ישחטו : 20 ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במגנות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי יידיהם מהשתזהות עוד לשדים ולעצבי זהב וככסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו : 21 ולא שבו מדריכם לרץ ולכשוף ולזנות ולונגן :

10 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמיים והוא עטה
ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ובינו לבין שמש ורנליו
כעומדי אש: 2 ובידיו ספר קטן פתוח וישם את רגלו
ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 3 ויקרא בקול
גבורל כאשר ישאג הארץ ובקראו דברו שבעת הרעים
בקולותיהם: 4 וכדבר שבעת הרעים בקולותיהם חפצתי
לכתב ואשמע קול מן השמיים לאמר חתום את אשר
דברו שבעת הרעים ואל חתוב זאת: 5 והמלאך אשר
ראיתו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמיים: 6
וישבע בחוי עולםינו העולמיים אשר ברא את השמיים וכל
אשר בהם והארץ וכל אשר בה והרים וכל אשר בו כי לא
יהיה עוד זמן: 7 אך בימי קול המלאך השביעי
בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלים כאשרبشر את
עבדיו הנביאים: 8 והקהל אשר שמעתי מן השמיים שב
לדבר אליו לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר
בידי המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אל
המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אליו קח ואכל
אתו וימר לבטן אבל בפרק יהיה מתוק כרבש: 10 ואקח
את הספר מיד המלאך ואכלחו ויהי בפי כרבש למתוק
ואחרי אכלו אותו וימלא בטני מורורים: ט ויאמר אליו

ולחת שכר לעבדיך הנבאים ולקרדים וליראי ש马克
למקטן ועד נדולם ולהשחתת את משחיתו הארץ: 19
ויפתח היכל יהוה בשמי וירא ארון בריתו בהיכל והי
ברקים וקלות ורעים ורעש וברד כבד:

12 ואות גודלה נראית בשמי אש אשר המשמש
לבושה והירח תחת רגילה ועל ראש עטרת שנים עשר
כוכבים: 2 והיא הרה וזעק בחבליה ותקש בלבדתא: 3
وترאה אותה בתשימים והנה תנין נדול אדם כאש וכל
שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשו שבעה כתרים: 4
זונבו שחם מן השמים שלישית הכוכבים וישלים ארצתה
ויתיצב התנין לפני האש החלה לדת מען בלע
את בנה בלבדתא: 5 ותולד בן זכר העтир לדעות כל
הגוים בשבט ברזיל וילקה בנה אל האלים ואל כסאו: 6
וה האש ברוחה המדобра אשר שם הוון לה מקום מאת
אלדים מען כלכליה שם ימים אלף ומאות ושים: 7
ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין
והתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התזקנו גם מקומם לא
נמצא עוד בשמים: 9 וווטל התנין הנדרן הנחש הקדמוני
אשר נקרהשמו מלשין ושתן המדריח תבל כליה הוא
הוטל ארצתה ומלאכיו עמו הוטלו: 10 ואשמע קול נדול
בשמי ויאמר עתה בא ישועת אלהינו ועו ומלכותו
וממשלת מישחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשפטם
לנבי אלהינו יומם ולילה: 11 והם נצחים מען דם השה
ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: 12
רנו על זאת שמיים ושכניםיהם או לישבי הארץ וים כי ירד
אליהם המלשין בחמה גודלה מיידחו כי קזרה עתו: 13
ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצתה וירדף את
ה האש אשר ילדה את הזכר: 14 וויתנו לאשה שתי כנפי
הנשר הנדרן לעוף המדобра אל מקומה אשר חכלכל
שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: 15 וישלח הנחש
נהר מים מפיו אחרי האש לשטפה בנחר: 16 ותעורר
הארץ את האש ותפח הארץ את פיה ותבלע את הנחר
אשר שלח התנין מפיהו: 17 ויקצף התנין על האש וילך
לעתה מלחמה עם יתר זרעה השמורים פקורי אלדים
ואשר להם עדות ישע:

13 ואדי עמד על חול הים וארחיה עליה מן הים
ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה

מאות ושים ושמ:

14 וארחונה שהעמד על הר ציון ועמו מאה אלף
וארבעים וארבעה אלף הנשים שם אבוי כחוב על
מצחותם: 2 ואשמע קול מן השמים כקולם מים רבים וכקול
רעם נדול ואשמע קול תפשי כנור המגננים בכנורותיהם:
3 ווישרו כשר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות

חzon יוחנן

15 וארא אותן אחרת בשמות גדרלה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כל זה עם אלהים: 2 וארא כים זוכיות בלול באש ואת המתגברים על החיים ועל צלמה ועל תורה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכויות וככרות אליהם בידיהם: 3 וישרו את שירת משה עבר אליהם ושירתה השה לאמר נדולים משיך ונפלאים יהוה אליהם צבאות צדק ואמות דרכיך מלך הגוים: 4 מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמק כי קדוש אתה לברך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נלו משפטיך צדקך: 5 ואחריו כן ראיות והנה נפתח היכל משכן העדות בשמות: 6 ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים بد טהרה וצחח וחגורים אוורי זהב על לבביהם: 7 ואחת מרבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלים החיו לעולמי העולמים: (א) 8 וימלא היכל עשן מכבוד אליהם ועווז ולא יכל איש לbow אלי היכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים:

16 ואשמע קול נдол מן היכל האמר אל שבעת המלאכים לכוב ושפכו את קערת חמת האלים ארץ: 2 וילך הראשו וישפך את קערתו על הארץ וייו שהין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם תוחיה ובמשתחים לצלמה: 3 וישפך השני את קערתו על חיים וייו לדם כדם חלל ותמות כל נשף היה אשר בים: 4 וישפך השלישי את קערתו בנחרות ובמעינות המים וייו לדם: 5 ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה הווה והיה ותקודש כי כן שפטת: 6 כי דם קדשים ונביים שפכו ודם השקדים כי גמול ידים הוא: 7 ואשמע את המזבח אמר אמנים כי יהוה אליהם צבאות אמת וצדק משפטיך: 8 וישפך המלאך הרביעי את קערתו על המשמש וינתן לו לצרבת את בני אדם באש: 9 ויזרבו בני אדם בחם נдол וינדרפו את שם אליהם אשר לו המשלחה על המכות האלה ולא שבו לתחת לו הכבוד: 10 וישפך החמישי את קערתו על כסא החהה ותחשך מלכותה וינשבו מכאב לב את לשונם: 11 ויונדרפו את אלוי השם ממכabs ושהינם ולא שבו מעשיהם: 12 וישפך הששי את קערתו על הנהר הנдол נهر פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה

ולפני הוקנים ואין איש אשר יוכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעה אלףים ההם אשר נקבעו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא אנ אלו בנשים כי בתולות הנהו אלהם ההלכים אחורי השה אל כל אשר ילך אלה נכו מותק בני האדם לראשתם בכוריהם לאלהם ולשה: 5 ותרמיות לא נמצאה בפייהם כי תמים המה לפני כסא האלים: 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל נוי ונספחה ולשון ועם: (g) 7 ויאמר בקהל גודל יראו את האלים והבו לו כבוד כי בא עת משפטו והשתחו לעשה שמיים וארץ את הום ומעינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלת נפלת בכל העיר הנдолה כי השקה כל הגוים מיין חמת אליהם אין או על דדו: 10 גם הוא שתה ישחה מיין חמת אליהם אין בלתי מחול הנמסך בכסות זומו ויענה באש ונפרית לפני המלאכים הקרים ולפני השה: 11 וועשן ענפים יעללו לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם וליליה המשתחווים לחייה ולצלמה ואשר ישא אתתו שמה: (a) 12 בזה סבלנות הקרים ביה השמירים את מצות האלים ואת אמונה ישוע: 13 ואשמע קולם מן השמיים מדבר אליו כתב אשרי המתוים אשר ימותו באדורן מעתה אמן כן אמר הרוח למען ינווח מעמלם וממעיהם הלקילכו אחריהם: 14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל רأسו עטרת זהב ובידו מגן מلطש: 15 ומלאך אחר יצא מן היכל ויזעק בקהל נдол אל הישב על הענן לאמור שלח מגילך וקצר כי בא העת לקוצר כי ישב קציר הארץ: 16 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר והארץ נקצרה: 17 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר בשמיים ונום לו מגן מلطש בידו: 18 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלו על האש ויקרא קול נдол אל אשר בידיו המגן המلطש לאמור שלח מגילך המلطש ובצד את הנפן הארץ כי בשלו ענביםיהם: 19 ונינפ' המלאך את מגיל על הארץ ויבצר את אשכלה נתן הנפן הארץ וישליךם בנתה המכות אליהם הנдолה: 20 ותדרך הנהת מהוחץ לעיר ויצא דם מן הנהת עד רסני הסוסים דרך אלף ושמ מאות ריס:

והאחר עוד לא בא והוא כי יבוא עמד לעת מעט: נohoohoo אשר הוויה אשרה הויה ואינה הוא השמיי והוא מן השבעה וילך לאבדון: ¹² וועדר הקרנים אשר ראיות עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממלשה כמלכים יקבלו עם החיה: ¹³ וללאה עצה אחת ואת כהן ואת מושליהם יתנו לחיה: ¹⁴ המה ילחמו בשעה והשה יכול ויכול להם כי הוא אדני האדנים וממלך המלכים ועמו הקרואים והבחיראים והנאנים: ¹⁵ ויאמר אליו המים ההם אשר ראיית הזונה ישבת עליהם עמים והמנים המה ונויים ולשנות: ¹⁶ וועשר הקרנים אשר ראיות והחיה המה ישנאו את הזונה ועשה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש: ¹⁷ כי האלהים נתן כלכם לעשות את עצה ולעשות עצה אחת ולתת את מושליהם לחיה עד כי ישלמו דבריו האלהים: ¹⁸ והאה אשר ראיית היא העיר הנדולה אשר היא נברת ממלכות הארץ:

18 אחרי כן ראיינו מלך אחר יורד מן השמיים אשר

לו שלטן גדול והארץ האריה המכבדו: ² ווירא בקהל עז לאמר נפלה נפלה נפלה בבל הנדולה ותהי נוה שעירים ומשمر לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: ³ כי מיין חמת גנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ גנו עמה וסחריו ארץ משפט הענוה העשירו: ⁴ ואשמע קול אחר מן השמיים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חמתה ופן תקחו ממכותיה: ⁵ כי חמתה הגינו עד לשמיים וויכר אליהם את עונותיה: ⁶ שלמו לה גמולה שגמלה לכם ועשו לה כפלים כפולה בcosa אשר מסכה מסכו לה כפלים: ⁷ כאשר התורוממה והתעננה בן תננו לה חבל ואכל כי אמרה בלבבה אני ישבי מלבחה ולא אהיה אלמנה ואכל לא אראה: ⁸ על כן רגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורube ותשרפּ במו אש כי חזק יהוה אלהים השפט אתה: ⁹ וויבכו וויספרו עליה מלכי ארץ אשר גנו והתעננו עמה בראשם את עשן שרפהה: ¹⁰ ונזרוק יעדנו מפני אימת עניזה ואמרו אוי אוילך בבל העיר הנדולה העיר החקה כי בשעה אחת בא משפטך: ¹¹ וסחריו הארץ בכים ומהאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משה אניותם: ¹² את משה זהב וכף ואבן

למלכים אשר מנורה שם: ¹³ וארא והנה מהי התניין ומפי היחה ומפי נבי האיש יצאות שלוש רוחות טמאות דומת לצפרדעים: ¹⁴ כי רוחות השדים הנה עשות אותן יצאות אל מלכי ארץ ותבל כליה לאספס למלחמה היום ההוא הנדול יום אלדי הצבאות: ¹⁵ הנה בא כנגב אשרי השקך ושמר את בנדיי למען לא ילך ערם וראו את עררות: ¹⁶ ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מדון: ¹⁷ ווישפּך המלך השביעי את קערתו על האור ויצא קול נדול מהיכל השמיים מן הכסא ויאמר היה נהייה: ¹⁸ ויהיו קלות ורעים ובקרים וייה רעש נדול אשר לא היה כמוו למנ היו אדם על הארץ רעש כזה נדול עד מאד: ¹⁹ והעיר הנדולה נחלקה לשלה חלקים ותפלגה ערי הגוים ותוצר בבל הנדולה לפני אלהים تحت לה כוס יין חמאת אפו: ²⁰ ווינס כל אי וההרים לא נמצאו: ²¹ וברד כבד בכבר ירד מן השמיים על בני האדם וינרפו בני האדם את האלהים על ארונות מכת הברד כי כבירה מכחו מאד:

17 ויבא אחד מן שבעה המלכים הנשים שבע

הקדורות וידבר אליו לאמר בא ואראך את משפט הזונה הנדולה הישבת על מים רבים: ² אשר גנו אתה מלכי הארץ ווישכרו שני תבל מיין תונותה: ³ ווילכני ברוח המדבירה וארא והנה אש ישבת על חיה ארדמה כתולע מלאת שמות נדופים ולה שבעה ראשיים ועשר קרנים: ⁴ והאה שלבושה ארגמן ושני והוא מוכלה בזהב ואבן יקרה ובפנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תונותה: ⁵ ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הנדולה אם הונות ותועבות הארץ: ⁶ וארא את האש שכוורת מדם הקדושים ומדם עdry ישוע ואשותם על המראה שמה נדולה: ⁷ ויאמר אליו המלך למה זה השותומת אני אמר לך את סוד האש והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים: ⁸ היה אש ראייה היהת ואינה ועתידה לעלות מן התהום וללכט לאבדון וישבי הארץ אשר שם איןנו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישחומו בראשם את החיה אשר היהת ואינה ותבו: ⁹ בזה להבין לאשר היהת לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים מה המשא נפלו והאחד יشنו ¹⁰ ושבعة מלכים מה המשא נפלו והאחד ישןו

ו Ashton התקדשה: 8 ו נתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדוקת הקדשים: 9 ו אמר אלי כתוב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמתם הם דברי אלהים: 10 ואפל לפני רגליו להשתחו לו ויאמר אלי ראה אל תעשה ואת עבר כמוך אני וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחו לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה: 11 וארא את השמיים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עלייו נקרא נאמן ואמוני ובצדך הוא שפט ולחים: 12 ועינו כלבת אש וערחות הרבה על ראשו ויש לו שם כחוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו: 13 והוא לבוש בלבושים מדים כדם ושמו נקרא דבר האלהים: 14 וצבאות השמיים יצאים אחורי על ססום לבנים מלכים בדור בץ לבן וטהור: 15 ומפני יצאת חרב חרדה להכות בה את הגוים והוא רעם בשבט ברזיל והוא דרך יין חמאת אף אלהי הצבאות: 16 ועל בندנו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדרני הארנים: 17 וארא מלאך אחד עומד בשמש ויצעק בקול נдол ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף במרים הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הנдол: 18 ואכלתם בשר מלכים ובשר שרוי אלפים ובשר נבורים ובשר סוסים ורכבייהם ובשר כל בני חורי וعبادים הקטנים עם הנدولים: 19 וארא את החיה ומלאכי הארץ ואגפיים נקhalim לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו: 20 ות幡ש החיה ונביא השקර אתה אשר עשה אותן האותות לפניה אשר הריח בהן את נשאי תחיה והמשתווים לצלמה וחיים השלכו שניהם באם האש עבר בgefährית: 21 וה נשארית נהרגו בחרב היוצאת Limnē Pyr g3041 g4442 מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם:

20 וארא מלאך יורד מן השמיים ובידו מפתח התהום וכבל נдол (Abyssos g12): 2 ויתפש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרתו לאף שנים: 3 וישליךו בתהום ויסגר בעדו ויוחט עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער: 4 וארא כסאות ושבוי עלייהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהיםasher לא השתחו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תהה על מצוחם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו

ירקה ופנינים ובוץ וארגן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל שענבים וכל עץ יקר וכל נחת וברזל ושיש: 13 וקמנון וקתרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות גנוויות ונפש אדם: 14 והמנדרים מחמד נפשך אולו ממרק וכל שמן ומצהיר אבל מפרק ולא תמצאים עוד: 15 ורכליהם אשר העשירו ממנה יעדתו מרוחק מפני אימת ענוה ובכו והתאבלו: 16 ואמריו אווי העיר הנдолה המכסה בשש וארנון ושני ומכללה בזהב ובנן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר נдол כזה: 17 וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה ביום עמדו מרוחק: 18 ויצועקו בראשם עשן שרפה לאמר מי בערים כעיר הנдолה: 19 וירקן עפר על ראשיהם ויצקו בכיה וספוד לאמר אווי אווי העיר הנдолה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניותם כי בשעה אחת החרבבה: 20 רנו עליה השמיים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה: 21 וישא מלאך נורא בגין נдолה כפלח רכב וישליך אל תוך הרים לאמר ככה תשלה במערצה בבבל העיר הנдолה ולא תמצא עוד: 22 וקול המננים בכנוור והמנזירים ומחללים בחילילים ומוחזרים בחצרהו ביל ישמע עוד בתוךך וכל חרש והשב בכל ימצא אך עוד וקול רהים ביל ישמע עוד בקרבך: 23 ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כללה לא ישמע אך עוד כי נגעיך היי נכבדי ארץ ובכשיפך תעו כל הנויים: 24 ובזה נמציא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:

19 אחריו כן שמעתו קול גדול בקהל המון רב בשםיהם האמורים הללויה הישועה והכבוד וההע ליהוה אלהינו: 2 כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הנдолה אשר השהייתה הארץ בתונתה וידרש מירה טאת דם עבדיו: 3 וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעללה לעולמי עולמים: 4 ועשרים וארבעה הוקנים וארבעה החיות נפלול על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו Amen הללויה: 5 וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראיו הוקנים עם הנдолים: 6 ואשמע בקהל המון רב וככל מים רבים וכקהל רעים חוקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות: 7 נשמהה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי בא חתנת השה

המכובדים חלוקם יהיה באנם הבער באש ונפרית אשר הוא המות השני : Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אליו אחד משבעת המלכים הנשאים שבע הקערות הממלאות שבע המכוטות האחרנות וידבר אליו לאמר בא ואראך את הכללה אשת השהה : 10 וויליכני ברוח על הר נדול ונגה ויראני העיר הנדרולה ירושלים הקדושה ורידת מון השמיים מטה האלהים : בו יש לה כבוד אליהם ואור נגהה כאבן קירה MADE כאבן ישפה המבתקת כעין הקרה : 11 ויש לה חומה נדרולה ונגהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר מלכים ושמות כחובים עליהם אשר הם שמות שניים עשר שבטי בני ישראל : 12 שערים שלשה מזרוח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מנגב ושערים שלשה ממערב : 13 ולחותה העיר שניים עשר מוסדות ועליהם שניים עשר שמות לשנים עשר שליחי השהה : 14 וביד המדבר אליו היה קנה זהב למך בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה : 15 ומושב העיר מרבע וארכאה כרחה וימד את העיר בקנה המדרה שניים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומה שום המה : 16 והמיר את חומתה על מאה וארבעים וארבעה אמות במדת איש הייא מרת המלאך : 17 ובני חומתה ابن ישפה והעיר זהב מופע דומה לזכוכית צבה : 18 ומוסדות חומת העיר מרכזות בכל אבני חוץ המוסד הראשון ישפה השני ספרי השלישי שבו הרבייש ברקטה : 19 החמישי יהלם נשוי אדם השבעי תרשיש השמנינו שם התשייע פטדה העשרינו נפק אחד העשר לשם שנים העשר אחלה : 20 וננים עשר השערים הם שתים עשרה מרגנליות כל שער ושער מרגנית אחת ורחוב העיר זהב מופע כוכוכיות בהירה : 21 והיכיל לא ראוי בה כי יהוה אלהים צבאות הכללה הוא ושהה : 22 והעיר אינה צריכה לאור המשמש ולנה הירח כי כבוד אליהם האיר לה ונרה הוא השהה : 23 והגויים ילכו לאורה ומליי ארץ מבאים כבודם ותפארתם אליה : 24 ו Shepard ויום לא יסנו כי לילה לא יהיה שם : 25 והביאו בה כבוד הגויים ותפארתם : 26 ולא בוא בה כל טמא ועשה תועבה וشكָר כי אם הכתובים בספר החיים של השהה :

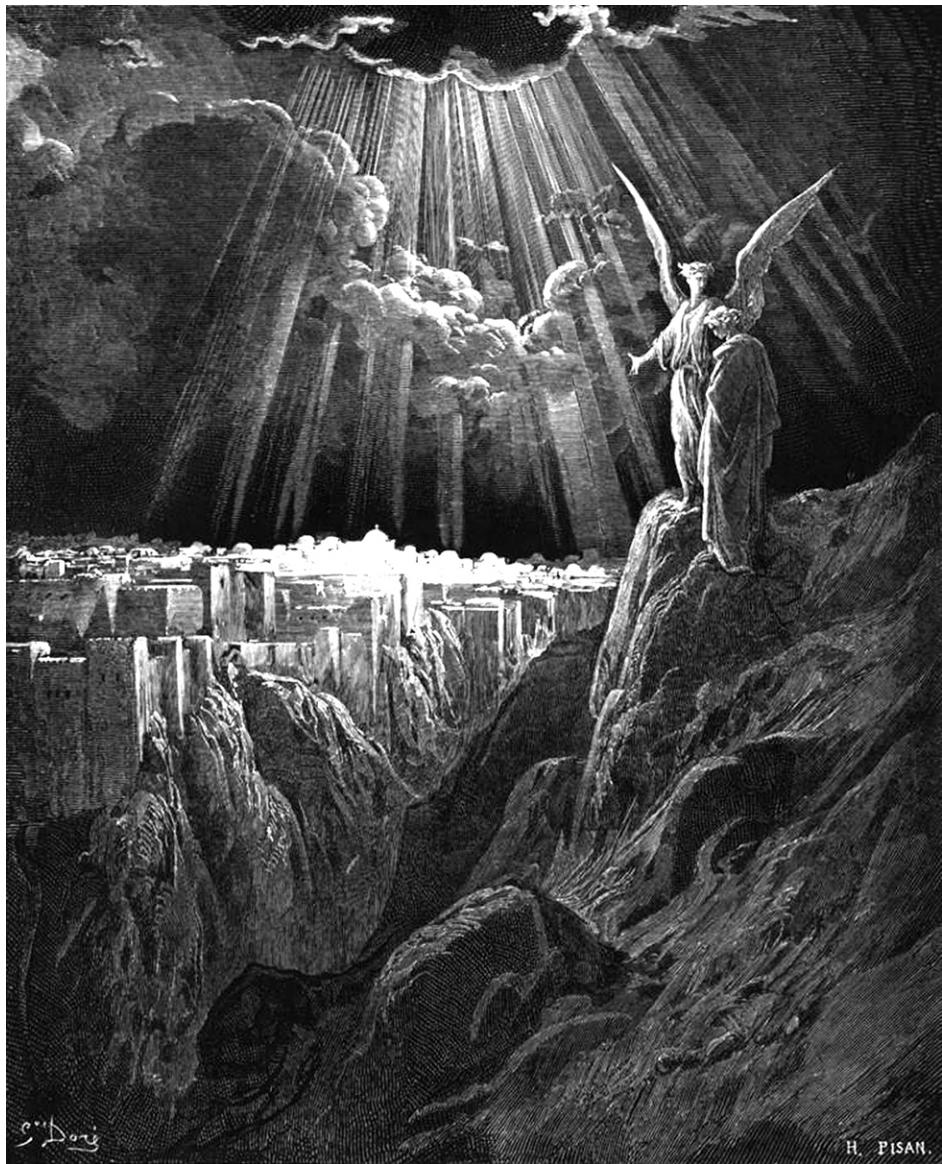
22 ויראני נחל של מים חיים זך מבחיק כעין הקרה יצא מכסה האלהים ושהה : 2 ובתוך רחוב העיר וכל

עם המשיח אלף שנים : 5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התהיה הראשונה : 6 אשרי האשיש וקדוש הוא אשר החלכו למקום מתחתיה הראשונה באלה לא ישפט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אותו אלף שנים : 7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו : 8 ויצא להריך את הנויים בארכע כנפות הארץ איז גונג ומגנו ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים : 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מהנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים והאכל אליהם : 10 והשטן אשר הדיחם השלך באמן אש ונפרית אשר שם נם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולם : 11 (aiān g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 12 וארא כסא לבן ונדרול ואת דושב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמי ולא נמצא להם מקום : 13 וארא את המתים הקטנים עם הנדרלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים וויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים ויפetto המתים על פי הכתוב בספרים כמעשים : 14 ויתן הים את מותו והמוות והשאל נטו את מותיהם ויפetto איש איש כמעשים : 15 (Hadēs g86) והמוות והשאול השלו באם האש והוא המות השני : (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 16 וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באם האש : (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמיי חדשים וארץ חדשה כי השמיים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איןנו עוד : 1 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ורידת מאת האלהים מן השמים נכונה ככל המקשתת לבעלה : 2 ואשמע קול נдолמן השמיים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכנ בתוכם וHEMA והוא לו עם והוא האלהים יהיה אתם אלהים : 3 ומזה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד ונם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו : 5 ויאמר הייש על הכסא ההני עשה הכל חדש ויאמר אליו כתוב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם : 6 ויאמר אליו היה נחתה אני אלף והטו בראש והסוף אני און לצמא ממעין מים חיים חם : 7 המנצח יורש הכל ואנאי אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן : 8 אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמנאים והמנצחים והזנים והמכשפים ועבדי האלים וכל

שפת הנחלה מזה ומזה עז חיים עשה פרוי שנים עשר כי מדי חדש בחדרשו ידען את פרויו ועליה העז לתרופה הגנים: 3 וכל חרם לא יהוה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתחו: 4 והמה יראו את פניו ושמו על מצחותם: 5 וליליה לא יהוה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אליהם הוא יאיר להם ומלךו עד עולם עולמיים: 6 ויאמר אליו הדרבים האלה אמתם ונאמנים הם ויהוה אלה הנכאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהוה בנהריה: 7 והני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואה בספר הזה: 8 ואני יותן הוּא הראה אלה ושםם ויהו כשמי וכקראותי ואפל לפני רגלי המלך אשר הראני את אלה להשתנות לו: 9 ויאמר אליו ראה אלה תשעה ואת עבד כמוך אני ותבר לך ולakhir הנכאים ולשمرיהם את דברי הספר הזה לאלהים השתחווה: 10 ויאמר אליו אל תחתם את דברי נבואה הספר הזה כי קרוב המועד: 11 והחומר יוסיף לחם והטמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף להתקדש: 12 והני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשיהם: 13 אני דאלף והתו בראש והסופר הראשון והאחרון: 14 אשרי העשיהם אתמצוותיו למען תהה ממשלים בעז החיים ובאו העירה דרך השרים: 15 ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האליילים וכל אהב שקר ועשה: 16 אני יושא שעלה את מלאכי להעד לכט את אלה בפני הקהילות אני שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: 17 והרוח והכללה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנים: 18 מעיד אני בכל השמע דברי נבואות הספר הזה אם יוסיף איש עלייהם יוסיף עלו האלים את המבות הכתובות בספר הזה: 19 ואם יגער איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגער האלים את לחקו מעז החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה: 20 המעד את אלה אמר אמן כן אני בא מהר אמן באהנא האדון ישוע: 21 חסד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן:

H. PISAN.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרה ירידת מאת האלדים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבולה:
ואשמע קול נדרול מן השמים לאמר הנה משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ורמה יהיו לו לעם והוא
האלדים יהיה אתם אליהם:
(חזון יוזען 21:2-3 HRNT)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

- לְקָם 31:8
- אַלְכָרוּמִים 7:10
- חוֹן יוֹתָן 1:9
- חוֹן יוֹתָן 2:9
- חוֹן יוֹתָן 11:9
- חוֹן יוֹתָן 7:11
- חוֹן יוֹתָן 8:17
- חוֹן יוֹתָן 1:20
- חוֹן יוֹתָן 3:20

aīdios

- אַלְכָרוּמִים 20:1
- יְהוָה 6:1

aiōn

- מוֹתֵי 32:12
- מוֹתֵי 22:13
- מוֹתֵי 39:13
- מוֹתֵי 40:13
- מוֹתֵי 49:13
- מוֹתֵי 19:21
- מוֹתֵי 3:24
- מוֹתֵי 20:28
- מאַרְק 29:3
- מאַרְק 19:4
- מאַרְק 30:10
- מאַרְק 14:11
- לוֹקֶס 33:1
- לוֹקֶס 55:1
- לוֹקֶס 70:1
- לוֹקֶס 8:16
- לוֹקֶס 30:18
- לוֹקֶס 34:20
- לוֹקֶס 35:20

- נָוִן 14:4
- נָוִן 51:6
- נָוִן 58:6
- נָוִן 35:8
- נָוִן 51:8
- נָוִן 52:8
- נָוִן 32:9
- נָוִן 28:10
- נָוִן 26:11
- נָוִן 34:12
- נָוִן 8:13
- נָוִן 16:14
- מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים 21:3
- מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים 18:15

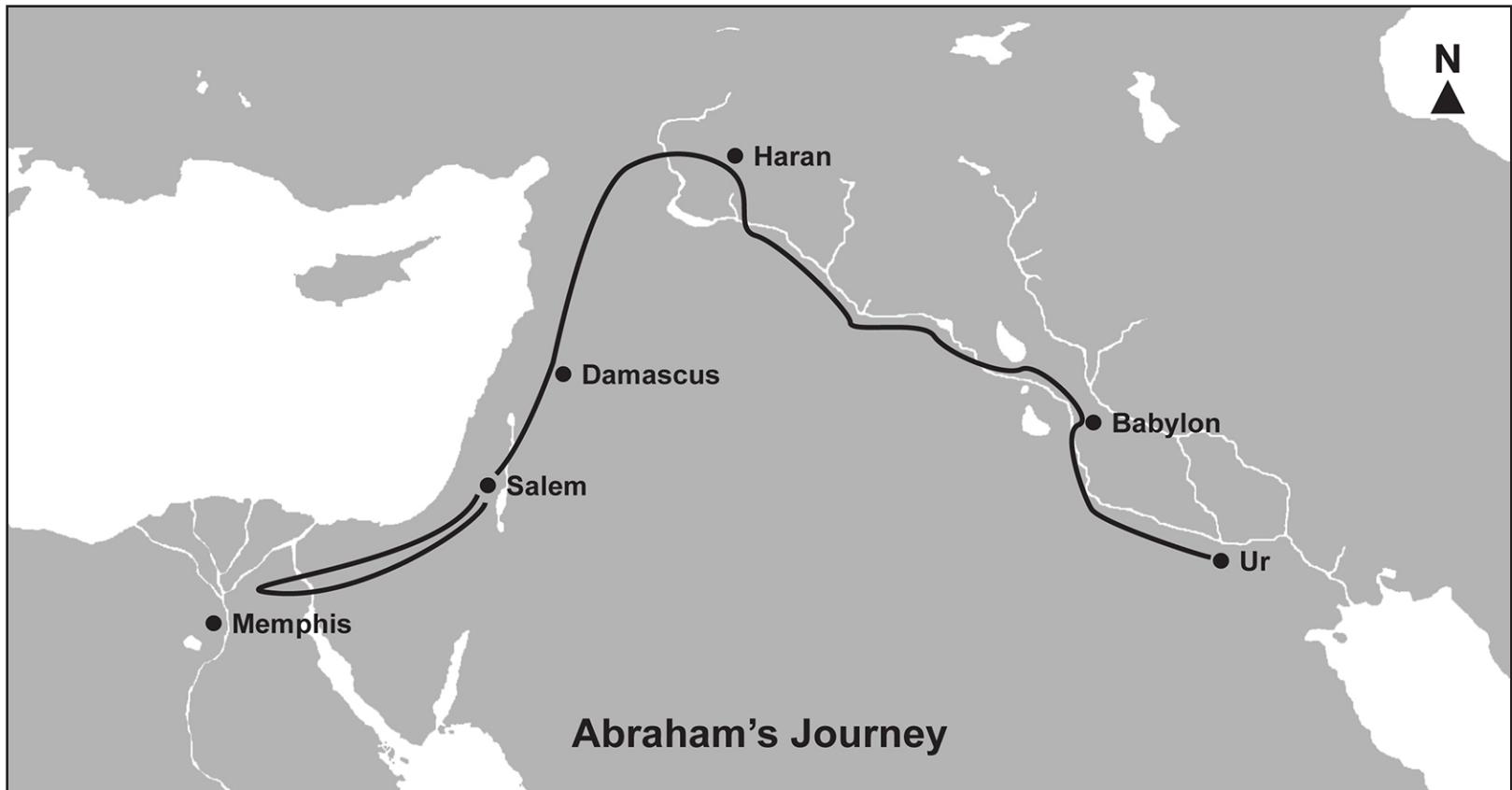
- אַלְכָרוּמִים 25:1
- אַלְכָרוּמִים 5:9
- אַלְכָרוּמִים 36:11
- אַלְכָרוּמִים 2:12
- אַלְכָרוּמִים 27:16
- הָרָאשָׁה אֶלְכָרוּמִים 20:1
- הָרָאשָׁה אֶלְכָרוּמִים 6:2
- הָרָאשָׁה אֶלְכָרוּמִים 7:2
- הָרָאשָׁה אֶלְכָרוּמִים 8:2
- הָרָאשָׁה אֶלְכָרוּמִים 18:3
- הָרָאשָׁה אֶלְכָרוּמִים 13:8
- הָרָאשָׁה אֶלְכָרוּמִים 11:10
- הָשְׁנִית אֶלְכָרוּמִים 4:4
- הָשְׁנִית אֶלְכָרוּמִים 9:9
- הָשְׁנִית אֶלְכָרוּמִים 31:11
- אַלְכָלִיטִים 4:1
- אַלְכָלִיטִים 5:1
- אַלְכָאָסִים 21:1
- אַלְכָאָסִים 2:2
- אַלְכָאָסִים 7:2
- אַלְכָאָסִים 9:3
- אַלְכָאָסִים 11:3
- אַלְכָאָסִים 21:3
- אַלְכָאָסִים 12:6
- אַלְכָאָסִים 20:4
- אַלְכָלִיטִים 26:1
- טְמוֹתִי 17:1
- טְמוֹתִי 17:6
- טְמוֹתִי 10:4
- טְמוֹתִי 18:4
- אַלְפִיטּוֹס 12:2
- אַלְקָבָרִים 2:1
- אַלְקָבָרִים 8:1
- אַלְקָבָרִים 6:5
- אַלְקָבָרִים 5:6
- אַלְקָבָרִים 20:6
- אַלְקָבָרִים 17:7
- אַלְקָבָרִים 21:7
- אַלְקָבָרִים 24:7
- אַלְקָבָרִים 28:7
- אַלְקָבָרִים 26:9
- אַלְקָבָרִים 3:11
- אַלְקָבָרִים 8:13
- אַלְקָבָרִים 21:13
- הָרָאשָׁה לְפֶטרּוֹס 23:1
- הָרָאשָׁה לְפֶטרּוֹס 25:1
- הָרָאשָׁה לְפֶטרּוֹס 11:4
- הָרָאשָׁה לְפֶטרּוֹס 11:5
- הָשְׁנִית לְפֶטרּוֹס 18:3

- הָרָאשָׁה לְיוֹתָן 17:2
- הָשְׁנִית לְיוֹתָן 2:1
- יְהוָה 13:1
- יְהוָה 25:1
- חוֹן יוֹתָן 6:1
- חוֹן יוֹתָן 18:1
- חוֹן יוֹתָן 9:4
- חוֹן יוֹתָן 10:4
- חוֹן יוֹתָן 13:5
- חוֹן יוֹתָן 12:7
- חוֹן יוֹתָן 6:10
- חוֹן יוֹתָן 15:11
- חוֹן יוֹתָן 11:14
- חוֹן יוֹתָן 7:15
- חוֹן יוֹתָן 3:19
- חוֹן יוֹתָן 10:20
- חוֹן יוֹתָן 5:22

aiōnios

- מוֹתֵי 8:18
- מוֹתֵי 16:19
- מוֹתֵי 29:19
- מוֹתֵי 41:25
- מוֹתֵי 46:25
- מָארָק 29:3
- מָארָק 17:10
- מָארָק 30:10
- לוֹקֶס 25:10
- לוֹקֶס 9:16
- לוֹקֶס 18:18
- לוֹקֶס 30:18
- נוֹן 15:3
- נוֹן 16:3
- נוֹן 36:3
- נוֹן 14:4
- נוֹן 36:4
- נוֹן 24:5
- נוֹן 39:5
- נוֹן 27:6
- נוֹן 40:6
- נוֹן 47:6
- נוֹן 54:6
- נוֹן 68:6
- נוֹן 28:10
- נוֹן 25:12
- נוֹן 50:12
- נוֹן 2:17
- נוֹן 3:17
- מעשֵׂי הַשְׁלִיחִים 46:13

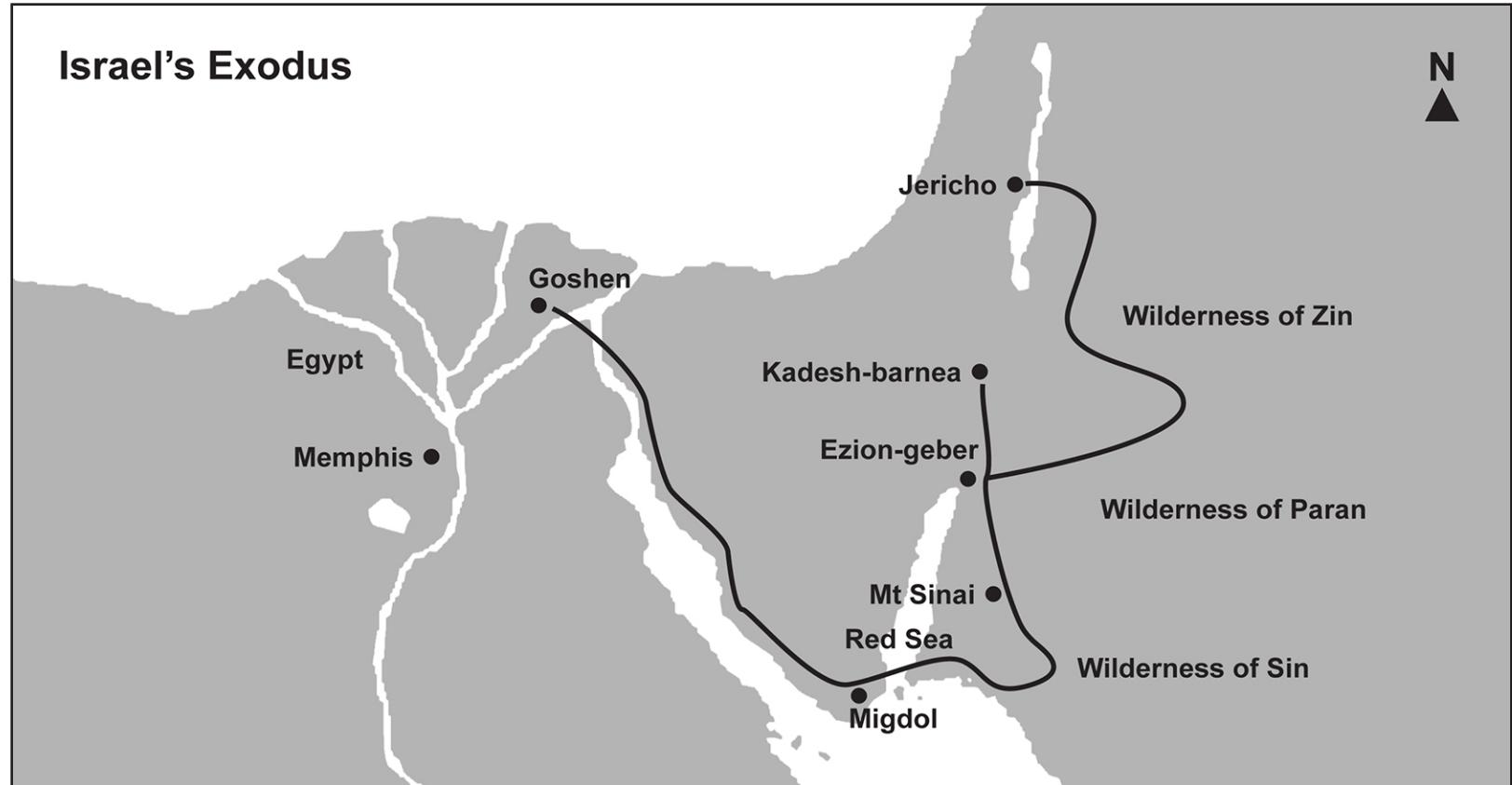
מְעַשֵּׁה הַשְׁלָחִים	15:10 לְקֹס	16:30 מְשֻׁלָּךְ
אֶל־הָרּוּםִים	23:16 לְקֹס	10:9 קְהֻלָּת
אֶל־הָרּוּםִים	27:2 מְשֻׁשָּׁה	שֵׁר הַשְׁרִירִים
אֶל־הָרּוּםִים	31:2 מְשֻׁשָּׁה	יְשֻׁעָה
אֶל־הָרּוּםִים	55:15 הַרְאָשָׂוֹנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים	11:7 יְשֻׁעָה
אֶל־הָרּוּםִים	18:1 חֹזֶן יוֹחָנָן	9:14 יְשֻׁעָה
אֶל־הָרּוּםִים	8:6 חֹזֶן יוֹחָנָן	11:14 יְשֻׁעָה
אֶל־הָרּוּםִים	13:20 חֹזֶן יוֹחָנָן	15:14 יְשֻׁעָה
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים	14:20 חֹזֶן יוֹחָנָן	15:28 יְשֻׁהָה
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים		18:28 יְשֻׁהָה
1:5 הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים		10:38 יְשֻׁהָה
1:5 טָמוֹרִי	20:19 חֹזֶן יוֹחָנָן	18:38 יְשֻׁהָה
1:5 טָמוֹרִי	10:20 חֹזֶן יוֹחָנָן	9:57 יְשֻׁהָה
1:5 טָמוֹרִי	14:20 חֹזֶן יוֹחָנָן	15:31 יְחוּזָאָל
1:5 טָמוֹרִי	15:20 חֹזֶן יוֹחָנָן	16:31 יְחוּזָאָל
1:5 טָמוֹרִי	8:21 חֹזֶן יוֹחָנָן	17:31 יְחוּזָאָל
1:5 טָמוֹרִי		21:32 יְחוּזָאָל
9:1 טָמוֹרִי		27:32 יְחוּזָאָל
9:1 טָמוֹרִי		14:13 הַוּשָׁע
10:2 טָמוֹרִי	35:37 בְּרִאָשָׁוֹת	2:9 גָּמָס
2:1 אֶל־טִיטָּס	38:42 בְּרִאָשָׁוֹת	2:2 יוֹנָה
7:3 אֶל־טִיטָּס	29:44 בְּרִאָשָׁוֹת	5:2 חַבְקָעָן
15:1 אֶל־פְּלִימָנוֹן	31:44 בְּרִאָשָׁוֹת	
9:5 אֶל־הָעֲבָרִים	30:16 בְּמִדְבָּר	
2:6 אֶל־הָעֲבָרִים	33:16 בְּמִדְבָּר	
12:9 אֶל־הָעֲבָרִים	22:32 דְּבָרִים	
14:9 אֶל־הָעֲבָרִים	6:22 שְׁמֹאָל אֶל	
15:9 אֶל־הָעֲבָרִים	6:22 שְׁמֹאָל בְּ	
20:13 אֶל־הָעֲבָרִים	6:2 מְלָכִים אֶם	
10:5 הַרְאָשָׂוֹנָה לְפְטָרוֹת	9:2 מְלָכִים אֶם	
הַשְׁוֹרֶת לְפְטָרוֹת	9:7 אַוְבָּה	
2:1 הַרְאָשָׂוֹנָה ? חֹזֶן	8:11 אַיִּזְבֵּד	
25:2 הַרְאָשָׂוֹנָה לְיָהִינָּן	13:14 אַיּוֹב	
15:3 הַרְאָשָׂוֹנָה לְיָהִינָּן	13:17 אַיּוֹב	
11:5 הַרְאָשָׂוֹנָה לְיָהִינָּן	16:17 אַיּוֹב	
13:5 הַרְאָשָׂוֹנָה לְיָהִינָּן	13:21 אַיּוֹב	
20:5 הַרְאָשָׂוֹנָה לְיָהִינָּן	19:24 אַיּוֹב	
7:1 יְגֹוְרָה	6:26 אַיּוֹב	
21:1 יְהֻדָּה	5:6 תְּהִלִּים	
6:14 חֹזֶן יוֹחָנָן	17:9 תְּהִלִּים	
	10:16 תְּהִלִּים	
eleēse	5:18 תְּהִלִּים	
אֶל־הָרּוּםִים	3:30 תְּהִלִּים	
32:11 אֶל־הָרּוּםִים	17:31 תְּהִלִּים	
Geenna	14:49 תְּהִלִּים	
22:5 מָתִיו	15:49 תְּהִלִּים	
29:5 מָתִיו	15:55 תְּהִלִּים	
30:5 מָתִיו	13:86 תְּהִלִּים	
28:10 מָתִיו	3:88 תְּהִלִּים	
9:18 מָתִיו	48:89 תְּהִלִּים	
15:23 מָתִיו	3:116 תְּהִלִּים	
33:23 מָתִיו	8:139 תְּהִלִּים	
43:9 מָארָק	7:141 תְּהִלִּים	
45:9 מָארָק	12:1 מְשֻׁלָּי	
47:9 מָארָק	5:5 מְשֻׁלָּי	
5:12 לְקֹס	27:7 מְשֻׁלָּי	
6:3 עַקְבָּבָן	18:9 מְשֻׁלָּי	
	11:15 מְשֻׁלָּי	
	24:15 מְשֻׁלָּי	
	14:23 מְשֻׁלָּי	
Hades	20:27 מְשֻׁלָּי	
23:11 מָתִיו		
18:16 מָתִיו		

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע أنها יובוא : - (אל-קָעֶבְרִים 11:8 HRNT)

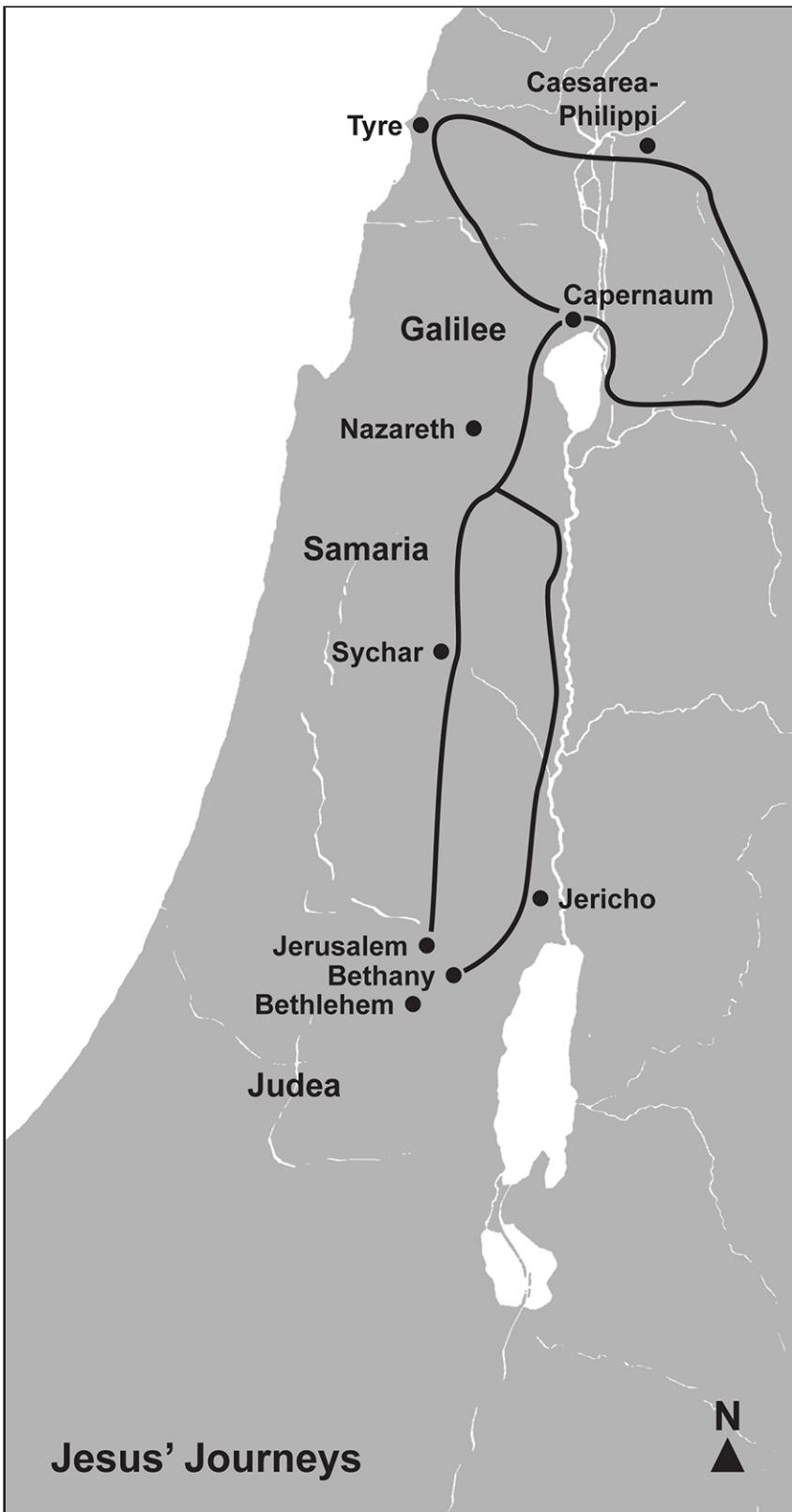
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלֵּחַ פֶּרֶשׁ אֶת הָעֵם וְלֹא נִחְמָא אֲלֹהִים דָּרְךָ אֶרְצָ פְּלֶשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵינוּ יְהֻמָּה הָעֵם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם: - (שָׁמוֹת 13:17)

כִּי בְּהָדָם אֵיךְ הָאָבָא לְמַנִּין שְׁרָתוֹתֶךָ אֵם לְשָׂרָת וְלִתְחָת נְפָשֶׁךָ כִּפּוֹר תְּהִת רַבִּים : (מְאֵלָק 10:45 HRNT)

פּוֹלָס עָבֵד יְשׁׁוּעַ הַמֶּשֶׁיחַ מִקְרָא לְהִזְמִין שְׁלֵיחַ וּנוּכְלֵל לְבְשָׂו֑ת אֱלֹהִים: - (אֶל-קָרְבָּנִים 1:1 HRNT)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Revelation 20:13 Thalaasa	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast					Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet	Revelation 20:2 Abyss				Revelation 20:2 Abyss	
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

עצה

עַבְרִית at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail,*" Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid,*" because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

לכו ועשו לתלמידים את כל הנויים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדרש: - (מתיו 28:19 HRNT)